

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse <http://books.google.com>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

131 e. 27

= T. Text Gr. C. $\frac{35}{6}$

J $\frac{24}{6}$

= T. Text. Gr. J. $\frac{93}{6}$

BIBLIOTHECA PATRUM

ECCLESIAE CATHOLICAE

QUI

ANTE ORIENTIS ET OCCIDENTIS SCHISMA

FLORUERUNT.

DELECTU PRESBYTERORUM QUORUNDAM OXONIENSIIUM.

SI JAM SATIS JACTATUS VIDERIS, FINEMQUE HUIUSMODI LABORIBUS VIS
IMPONERE, SEQUERE VIAM CATHOLICAE DISCIPLINAE, QUAE AB
IPSO CHRISTO PER APOSTOLOS AD NOS USQUE MANAVIT,
ET AB HINC AD POSTEROS MANATURA EST.

S. Aug. de Util. Credendi, c. 8.

OXONII:

EXCUDEBAT J. WRIGHT, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

· VENEUNT IBIDEM APUD J. H. ET JAC. PARKER;
LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M.DCCC.LXI.

SANCTI PATRIS NOSTRI

JOANNIS CHRYSOSTOMI

ARCHIEPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI

INTERPRETATIO

OMNIUM EPISTOLARUM PAULINARUM

PER HOMILIAS FACTA.

TOMUS VI.

CONTINENS HOMILIAS IN EPISTOLAS AD
TIMOTHEUM, TITUM ET PHILEMONEM.

OXONII:

EXCUDERAT J. WRIGHT, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.
VENEUNT IBIDEM APUD J. H. ET JAC. PARKER;
LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.
M. DCCC. LXI.

SANCTI PATRIS NOSTRI
JOANNIS CHRYSOSTOMI

ARCHIEPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI

IN DIVI PAULI

EPISTOLAS AD TIMOTHEUM, TITUM ET PHILEMONEM

HOMILIAE.

EDITIO NOVA

**AD FIDEM CODICUM MSS. ET VERSIONUM ANTIQUARUM
DILIGENTER CASTIGATA.**

OXONII :

EXCUDEBAT J. WRIGHT, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.
VE NEUNT IBIDEM APUD J. H. ET JAC. PARKER ;
LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M.DCCC.LXI.

MAXIME REVERENDO IN CHRISTO PATRI

GULIELMO

ARCHIEPISCOPO CANTUARIENSI,

ANGLIAE TOTIUS PRIMATI ET METROPOLITANO,

OLIM IN HAC NOSTRA ACADEMIA SACRAE THEOLOGIAE PROFESSORI REGIO,

DICATUR

HAEC BIBLIOTHECA

PRISCORUM PATRUM, EPISCOPORUM,

DOCTORUM, CONFESSORUM, MARTYRUM,

SANCTAE AC CATHOLICAE CHRISTI ECCLESIAE,

QUO PIETATI SATISFIAT

ERGA NOMEN VENERABILE

ET

PATERNI ANIMI BENEVOLENTIAM.

MONITUM.

DE reliquiis Chrysostomicis in hac *sexta* nostri incepti parte inclusis (quae quidem propter aliud gravissimum opus a nobis susceptum debito serius prodit) idem tenendum est, quod in praefatiuncula praecedentis voluminis significavimus; exemplar scilicet magis genuinum illud esse, quod primo Editori Veronensi ad manum erat; quodque nunc quam maxime purgatum et emaculatum, rejectis interpolationibus quas Savilius ex altera recensione textui archetypo accommodavit, nos Lectoris intelligentis iudicio permittimus. Nimirum quod Vir summus, et de Chrysostomo optime meritus, de indole Codicis sui ipse suspicatus est, "scribam non tam scribae functum aliquando videri munere, quam *explanatoris*," id nos, longo tam ipsius Auctoris quam Interpolatoris ejus usu edocti, pro certo affirmare, et probationibus, si occasio detur, adstruere ausimus. Nunc ad rem praesentem properamus.

In castigandis Commentariis in Epistolas ad Timotheum, Titum et Philemonem Savilio praesto erat idem liber Augustanus, quo ad Homilias in Epist. ad Colos-

senses usus est. Pertinet Codex, ut modo innuimus, ad eam textus recensitionem, quam ut a correctore quodam, docto quidem et diligenti, correctore tamen profectam, nos in marginem relegavimus. Nunc de singulis opusculis videndum est.

I. Homilias in Epistolam ad Timotheum utramque Montefalconius cum Colb. Codice num. 616. et cum alio Colb. num. 909. contulisse profitetur, quorum neutrum ad finem usque operis pertinere testatur. In usum praesentis Editionis collati sunt Codices quinque; videlicet

- B. Regius 743. olim Colb. 909. a Montefalconio memoratus. Hunc librum, eadem litera signatum, ad Homilias in Epistolas ad Coloss. et Thessalon. adhibuimus.
- C. Musei Britannici, Burney 48. Continet in duobus voluminibus, in *folio*, chartaceis, Chrysostomi Homilias in Epistolas ad Gal. Ephes. Philipp. Coloss. Thessalon. et Hebraeos. A fol. 221. Tomi secundi incipit exemplar Epistolarum Catholicarum, alia manu saec. XIV. nitide descriptum. Vid. *F. H. Scrivener* Introductio ad Cod. Augiensem, p. lxii.
- I. Mosquensis, Bibliothecae SS. Synodi num. CIX. Continet Homilias in Epistolas ad Timotheum, Philemonem et Thessalonicenses. Vid. *Matthaei*. Nov. Test. Tom. VI. p. 276. Praesentem librum etiam ad Thessalonicenses, sed non eadem diligentia ac fide tractatum, in consilium vocavimus.
- K. Monacensis 377. descriptus in Monito ad Tom. V. p. xi. Continet Homilias in Epistolas ad Thessalon. Tim. Tit. Philem. et Hebraeos. "Translatus est hic liber MS. ex Bibliotheca Augustana in regiam Monacensem. A Reissero, Bibliothecae Augustanae olim praefecto, signatus erat p. 2. n. 11." THEOD. KRABINGER.

- L. Laurentianus, Plut. 8. num. 2. Saeculi XI. Vid. Monitum ad Tom. V. p. xii. Continet Homilias in Epistolam priorem, non posteriorem.

Praeter libros recensitos penes nos sunt collationes Codicis Regii 744. in quo Eclogae uberrimae, et Mosquensis Biblioth. SS. Synodi num. CII. quas hic illic appellavimus. Alius liber Vindobonensis Lamb. CXXXVII. in quo deest Argumentum, ad quatuor priores Sermones collatus est.

II. Homiliae in Epistolam ad Titum cum duobus Codd. Colb. a Benedictinis collatae sunt; quorum prior num. 3106. [hodie 745. membranaceus, saec. XII. ab Editore Benedictinae nuper Parisiis repetitae denuo evolutus] a media secunda Homilia incipit; alter num. 4183. partem tertii et quinti Sermonis tantum habet. Nobis praesto erant Codices qui sequuntur:

C. Mus. Brit. Burney 48.

D. Vindobonensis Lambec. CXXXIX. Collator selectas lectiones Codicis Lambec. CXXXV. enotavit.

K. Monacensis 377.

L. Monacensis 353. Membranaceus, saeculi X. constans foliis 242. a Krabingero collatus. Vid. Monitum ad Tom. IV. p. iii. ubi nobis est A.

M. Mosquensis, Bibliothecae SS. Synodi num. CIII. Membranaceus, in folio, saec. X. aut XI. Continet in foliis 164. Chrysostomi Homilias in Epist. posteriorem ad Corinthios, et ad Titum. Vid. *Matthaei*. Nov. Test. Tom. VI. p. 275.

III. Restant pauculae, nec magni momenti, in Epistolam ad Philemonem Homiliae, a Montefalconio non nisi cum ante dicto Cod. Colb. 3106. hodie Reg. 745.

quem mendis scatere testatur, comparatae. Codices nostrum in usum collati, sunt

C. Mus. Brit. Burney 48.

E. Regius 745. a Montefalconio tractatus.

G. Mosquensis, Bibliothecae SS. Synodi num. CVIII. Descriptus in Monito ad Tom. IV. p. iv.

I. Mosquensis, ejusdem Bibliothecae num. CIX. Vid. Monitum ad Tom. V. p. xi.

K. Monacensis 377.

Catenas in Epistolas ad Timotheum, Titum, Philemonem et Hebraeos e Codice Coislin. 204. edidit J. A. Cramer, Oxonii, anno MDCCCXLIII. Ex his rivulis ipsos fontes plurimis in locis, etiam ubi in Codicibus Chrysostomicis nihil subsidii inesset, pristino nitori restituimus.

Sermones in Epistolas ad Timotheum Latine vertit Interpres incertus, qui, iudice Savilio, "sine dubio aliud a Veronensi secutus est exemplar." Ceterorum versionem confecit Ambrosius Camaldulensis.

Quod reliquum est, ad unam quae superest nostri incepti portionem, cujus in gratiam amplissimo colationum apparatu jamdudum muniti sumus, nunc ceteris omnibus posthabitis accingimur. Proinde ut volumen *septimum*, idemque ultimum, Commentaria in Epistolam ad Hebraeos, necnon Indices ad totum opus concinnatos continens, intra biennium in lucem prodeat, nil nisi Lectoris benevolentia, et Dei Opt. Max. gratia ac tutela requiritur.

F. F.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΤΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

ΠΡΩΤΗΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

A

ΤΩΝ τοῦ ἀποστόλου ^aμαθητῶν ὁ Τιμόθεος ἦν. Καὶ ^bμαρτυρεῖ ^bμὲν ὁ Λουκᾶς, ὅτι θαυμαστός τις νέος ἦν, ^cμαρτυρούμενος ὑπὸ τῶν ἐν Λύστρῃ καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν ^dὃς ἅμα τε μαθητὴς ἐγένετο, καὶ διδάσκαλος· καὶ οὕτω ^eσφόδρα συνετὸς ἦν, ὥς ἀκούων Παύλου χωρὶς ^fπεριτομῆς κηρύσσοντος, καὶ μαθῶν ὅτι καὶ Πέτρῳ ἀντέστη τούτου ἕνεκεν, ἐλέσθαι μὴ μόνον τὸ ἐναντίον ^gμὴ κηρύξαι, ἀλλὰ καὶ παθεῖν· ^hπεριέτεμε γὰρ αὐτόν, φησὶν, ἐν ἡλικίᾳ τοιαύτῃ· οὕτω τε αὐτῷ πάσαν τὴν ^Bοἰκονομίαν ἐνεπίστευσεν. Ἦρκει μὲν οὖν ὁ τοῦ Παύλου πόθος δεῖξαι τὸν ἄνδρα, ὅστις ἐστί. Καὶ γὰρ καὶ ἀλλαχοῦ αὐτῷ μαρτυρεῖ γράφων, ⁱκαὶ λέγων· ³“Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὥς πατρὶ τέκνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον” καὶ Κορινθίοις πάλιν ἐπιστέλλει λέγων· “Ἐπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστί μου τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν

¹ Act. xvi. 2.
Hebr. xiii. 23.

² Ibid. v. 3.

³ Philipp. ii. 22. 1 Cor. iv. 17. xvi. 10, 11.

CODICES B.C.I. (initio mutilus) K.L. ^a μαθητῶν] + εἰς καὶ B.K. Sav. Mor. Ben. invita Cat. ^b μὲν erasum in K. ^c μαρτυρούμενος] ἐμαρτυρεῖτο γὰρ B.K. Mox ἐν Λύστροις Cat. ^d ὃς] οὗτος B.K. ^e σφόδρα om. L. ^f περιτομῆς] + διδάσκοντος καὶ L. ^g μὴ om. L. Cat. ^h οἰκονομίην C. ⁱ καὶ λέγων om. B.C.K. inclusum a Sav. Mox καὶ πάλιν ἐπιστέλλων Κορινθίους λέγει C.

κυρίῳ" καὶ πάλιν· "Βλέπετε μὴ τις αὐτὸν ἐξουθενήσῃ· τὸ γὰρ ἔργον κυρίου ἐργάζεται, ὡς καὶ γώ" καὶ Ἑβραίοις δὲ γράφων ἔλεγε· "Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον" καὶ πολλὴν πανταχόθεν εὖροι τις ἂν αὐτοῦ τὴν ἀγάπην. Καὶ τὰ νῦν δὲ γενόμενα θαύματα δείκνυσιν αὐτοῦ τὴν παρρησίαν. Εἰ C δέ τις ἐξετάζοι, τί δήποτε Τίτῳ καὶ Τιμοθέῳ γράφει μόνοις, καίτοιγε καὶ Σίλας τῶν εὐδοκίμων ἦν, ^κκαὶ Λουκᾶς· φησὶ γὰρ ^ιαὐτὸς γράφων· ⁴"Καὶ ^μΛουκᾶς ἐστὶ μόνος μετ' ἐμοῦ" καὶ Κλήμης δὲ εἰς τῶν συνόντων αὐτῷ ἐτύγχανε· φησὶ ^νγὰρ περὶ αὐτοῦ· "Μετὰ ^οκαὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου" τίνος οὖν ῥένεκεν Τίτῳ καὶ Τιμοθέῳ γράφει μόνοις; "Ὅτι τούτοις ἤδη ἐκκλησίας ἦν ἐγκεχειρικῶς, ἐκείνους δὲ ἔτι μεθ' ἑαυτοῦ περι- ἦγε· τούτους ^ρδὲ φανεροῖς τισι τόποις ἀφώρισε. Τοσαύτη 548 γὰρ ἦν αὐτῷ ^ρἡ ὑπερβολὴ τῆς ἀρετῆς, ὡς ^μμηδὲ τὴν νεότητα ἐμποδίσαι. Ἰδιὰ τοῦτο γράφων φησὶ· ^δ"Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω" ^νκαὶ πάλιν, "Τὰς νεωτέρας, φησὶν, ὡς ἀδελφάς." "Ὅταν γὰρ ἡ ἀρετὴ, πάντα περιττά, καὶ οὐδὲν ἐμποδῶν γένοιτ' ἂν. Καὶ γὰρ περὶ ἐπισκόπων διαλεγόμενος, καὶ πολλὰ ^κκαταλέξας, οὐδαμοῦ περὶ τῆς ἡλικίας ἀκριβολογεῖται. Εἰ δὲ λέγοι ^κγράφων· "Τέκνα ἐν ὑποταγῇ ἔχοντα," καὶ, "Μιάς γυναικὸς ἄνδρα," οὐ τοῦτό φησιν, ὡς ἀναγκαῖον καὶ τέκνα ἔχειν B καὶ γυναῖκα, ἀλλ', εἰ συμβαίῃ ποτὲ ἀπὸ κοσμικῶν ἀγασθαι, ἵνα τοιοῦτοι ᾖσιν, ὡς καὶ οἰκίας εἰδέναι προεστάναι καὶ παίδων καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων. Εἰ γὰρ καὶ κοσμικὸς εἴη, καὶ μηδὲ ἐν (250) τούτοις χρήσιμος γεγωνῶς, πῶς ἂν ἐμπιστευθεῖ φροντίδα ἐκκλησίας; Τίνος δὲ ἔνεκεν ^νἐπέστελλε τῷ μαθητῇ, εἰς διδασκαλίαν τεταγμένῳ λοιπόν; ^οοὐ γὰρ ἔδει πρότερον ἀπαρτισθῆναι αὐτὸν, εἴτα πέμπεσθαι; Ἄλλ' ἐδεῖτο διδασκαλίας, ^οοὐ τῆς αὐτῆς ἧς οἱ μαθηταί, ἀλλὰ τῆς διδασκάλῳ πρεπούσης. "Ὅρα οὖν C αὐτὸν δι' ὅλης τῆς ἐπιστολῆς διδασκάλῳ προσήκουσαν ποιούμενον τὴν διδασκαλίαν. Καὶ εὐθέως ἐκ τοῦ προοιμίου ^{οὐκ}εἶπεν, ἵνα μὴ προσέχῃς τοῖς ἑτεροδιδασκαλοῦσιν, ἀλλὰ τί; ⁷"Ἰνα παραγγείλῃς αὐτοῖς μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν."

⁴ 2 Tim. iv. 11. Philipp. iv. 3.

⁵ 1 Tim. iv. 12. v. 2.

⁶ Ibid. iii. 4, 2.

⁷ Ibid. i. 3.

^κ καὶ A. om. L. Veron. Post Λουκᾶς add. ὁμοίως B.K. Sav. cet. ^ι ὁ αὐτὸς B.K. Statim καὶ om. B.C.K. ^μ Λουκᾶς] Σίλας Veron. ^ν γὰρ] + καὶ B.K. Sav. cet. ^ο καὶ om. C. ^ρ ἔνεκα C. et sic passim. ^ρ δὲ om. B.K. Mox ἀφορίσας iidem. ^ρ ἡ om. B.K. ^μ μηδὲν B.K. Sav. cet. Mox ἐμποδοῦν L. ^τ διὰ—φησὶ] ἐπὶ δὲ νέος ἦν, ἄκουε τί φησι γράφων πρὸς αὐτὸν B.K. ^ν καὶ—ἀδελφάς om. B.C.K. inclusum a Sav. ^κ καταλέξας] περὶ αὐτῶν εἰπὼν B.K. Sav. cet. ^κ γράφων om. B.C.K. inclusum a Sav. ^ν ἐπέστελλε] + φησὶ B.K. Sav. cet. ^ο οὐ γὰρ ἔδει] ἔδει γὰρ B.K. ^{οὐκ} οὐ] εἰ καὶ μὴ B.K. ^{οὐκ} οὐ γὰρ B.K.

ΛΟΓΟΣ Α.

¹ Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σω-
τῆρος ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, D
Τιμοθέῳ ^a γνησίῳ τέκνῳ ἐν ^b πίστει.

ΜΕΓΑ τὸ τοῦ ἀποστόλου ἀξίωμα ἦν, μέγα καὶ θαυμαστόν·
καὶ πανταχοῦ ὀρώμεν τὸν Παῦλον προτιθέντα τὰς αἰτίας τοῦ
ἀξιώματος, οὐχ ὡς ἀρπάζοντα τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὡς ἐγχειρι-
σθέντα, καὶ ἀνάγκην ἔχοντα. Καὶ γὰρ ὅταν λέγῃ κλητὸν ἑαυτὸν,
καὶ ὅταν λέγῃ, ² “Διὰ θελήματος θεοῦ,” καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ, E
“Ἀνάγκη γάρ μοι ἐπικείται,” καὶ ὅταν εἰς τοῦτο ἀφωρίσθαι
λέγῃ, ^c καὶ ταῦτα πάντα ἀναίρεσις φιλοτιμίας ^d ἐστὶ καὶ ἀλαζο-
νείας. Ὡσπερ ^e γὰρ ὁ ἐπιπῆδῶν μὴ ^f δεδομένη παρὰ τοῦ θεοῦ
τιμῇ, μέμψεως ἄξιος τῆς ἐσχάτης· οὕτως ὁ διακρουόμενος καὶ
ἀποπῆδῶν, ἐτέρων ἐστὶν ἐγκλημάτων ὑπεύθυνος, παρακοῆς καὶ
ἀπειθείας. Τοῦτο γοῦν καὶ νῦν ἐν ἀρχῇ τῆς πρὸς Τιμόθεον F
ἐπιστολῆς ὁ Παῦλός φησιν, οὕτω λέγων· “Παῦλος ἀπόστολος
^b Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ.” Οὐκ εἶπεν ἐνταῦθα,
Παῦλος κλητὸς, ἀλλὰ, “κατ' ἐπιταγὴν.” Ἴνα γὰρ μή τι ἀν-
θρώπινον πάθῃ ὁ Τιμόθεος, νομίζων ἐξ ἴσης αὐτῷ διαλέγεσθαι
καὶ τοῖς μαθηταῖς, διὰ τοῦτο οὕτως ἤρξατο. Καὶ ποῦ ἐπέταξεν 549
αὐτῷ ὁ θεός; Εὐρίσκεται ¹ γὰρ τὸ πνεῦμα λέγον ἐν ταῖς
Πράξεσι τῶν ἀποστόλων, ³ “Ἀφορίσατέ μοι τὸν Παῦλον καὶ
^k τὸν Βαρνάβαν.” Καὶ πανταχοῦ δὲ γράφων ¹ προστίθῃσι τὸ
(251) ὄνομα τοῦ ἀποστόλου, παιδεύων τὸν ἀκούοντα μὴ νομίζειν ἀν-
θρώπινα εἶναι τὰ λεγόμενα· ὁ γὰρ ἀπόστολος οὐδὲν ἂν ἴδιον
λέγοι· καὶ εἰπὼν ἀπόστολον, εὐθέως τοῦ ἀκροατοῦ τὴν διάνοιαν
^m εἰς τὸν ἀποστείλαντα παραπέμπει. Διὰ τοῦτο πασῶν τῶν
ἐπιστολῶν τοῦτο ⁿ προτίθῃσιν, ἀξιόπιστον τὸν λόγον ποιῶν,
καὶ οὕτω λέγων· “Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατ'
ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν.” Καὶ μὴν οὐδαμοῦ φαίνεται ὁ B
πατὴρ ἐπιτάξας, ἀλλὰ πανταχοῦ ὁ Χριστὸς αὐτῷ διαλέγεται,
^o καὶ φησι· ⁴ “Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ῥέξαποστελῶ

¹ CAP. I. v. 1, 2.² 1 Cor. i. 1. ix. 16. Rom. i. 1.³ Act. xiii. 2.⁴ Act. xxii. 21. xxvii. 24.

HOM. I. ^a τέκνῳ γνησίῳ *inverso ord.* K. ^b πίστει] + χάρις, εὐλος, εἰρήνη
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Mor. Ben. *in vitis*
libris. ^c καὶ om. B.K. Sav. cet. ^d ἐστὶν *post διαζονίας transp.* B.
Sav. cet. ^e γὰρ om. I. ^f δεδομένη I.K. Cat. ^g τοῦ assumptum ex
B.I.K.L. Cat. ^h Χριστοῦ Ἰησοῦ L. ⁱ γὰρ om. B.K. Sav. Cet. Statim
λέγων I.K. ^k τὸν om. C.I.L. ¹ προστίθῃσι C. Cat. ^m εἰς] ἐπὶ C.
ⁿ προστίθῃσιν I. ^o καὶ] τί γὰρ B.K. Sav. cet. καὶ φησι om. Veron.
^p ῥέξαποστελῶ omnes. ἀποστελῶ Edd.

σε" καὶ πάλιν, "Καίσαρί σε δεῖ παραστήναι." Ἄλλ' ἄπερ ἂν ὁ υἱὸς ἐπιτάξῃ, ταῦτα τοῦ πατρὸς ἐπιτάγματα λέγει εἶναι, ὥσπερ καὶ τὰ τοῦ ἁγνεύματος τοῦ υἱοῦ. Ἰδοὺ γὰρ ἐξεπέμφθη ὑπὸ τοῦ ἁγνεύματος, ἀφωρίσθη ὑπὸ τοῦ πνεύματος, καὶ φησιν ἐπιταγὴν εἶναι τοῦ θεοῦ. Τί οὖν; μὴ ἄρα ἐλαττοῖ τοῦ υἱοῦ C τὴν ἐξουσίαν τὸ τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ πατρὸς πεπέμφθαι; Οὐδαμῶς· ὅρα γὰρ πῶς αὐτὴν κοινὴν ἐποίησεν. Εἰπὼν γάρ, "κατ' ἐπιταγὴν τοῦ θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν," ἐπήγαγε, "Ἰησοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν." "Ὅρα πῶς κυρίως τὰ ἐπώνυμα τέθεικε. Καὶ μὴν ὁ ψαλμῶδὸς περὶ τοῦ πατρὸς τοῦτο φησι, λέγων, "Ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς" καὶ πάλιν ὁ μακάριος Παῦλος γράφων ἐτέρωθί φησιν, "Εἰς τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν καὶ ὁνειδίζομεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ." Τὸν διδάσκαλον ἀναγκαῖον κιν- D δύνους ὑπομένειν, καὶ πολλῶ τῶν μαθητῶν πλείονας· "Πατάξω γὰρ, φησὶ, τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα." Ἐπεὶ οὖν τοῦτο γίνεται, σφοδρότερον κατ' αὐτῶν ὁ διάβολος πνεῖ, ἅτε ἐν τῇ τούτων ἀναιρέσει καὶ τοῦ ποιμνίου διασπειρο- μένου. Πρόβατα μὲν γὰρ ἀποκτείνας, τὸ ποιμνιον ἠλάττωσε· τὸν δὲ ποιμένα ἐκ μέσου ποιήσας, ὁλόκληρον τὴν ποιμνὴν ἐλυ- μήνατο. Ἄτε οὖν ἐν ἐλάττονι πόνῳ μείζονα ἐργαζόμενος, καὶ ἐν μᾶ ψυχῇ τὸ πᾶν λυμαινόμενος, τούτοις ὠφείσεται μᾶλλον. Διὰ τοῦτο εὐθέως ἐκ προοιμίων αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἑάνιστας, E σωτῆρα τὸν θεὸν ἔχομεν, φησὶ, καὶ ἐλπίδα τὸν Χριστόν. Πολλὰ πάσχομεν, ἀλλ' ἔχομεν ἐλπίδας μεγάλας· κινδυνεύομεν, ἐπιβουλευόμεθα, ἀλλ' ἔχομεν σώζοντα, οὐκ ἄνθρωπον, ἀλλὰ θεόν. Οὔτε οὖν ὁ σώζων ἀσθενεῖ· θεὸς γὰρ ἐστὶ, καὶ οἱοί εἰαν ὧσιν οἱ κίνδυνοι, οὐ περιέσονται ἡμῶν· οὔτε ἡ ἐλπίς καταισχύ- νεται· Χριστοῦ γὰρ ἐστὶ. Δύο γὰρ τούτοις φέρομεν τοὺς κινδύνους, ἢ ταχέως αὐτῶν ὠπαλαττόμενοι, ἢ χρησταῖς ἐλπίσι τρεφόμενοι. Πῶς δὲ οὐδαμοῦ τοῦ πατρὸς ἑαυτὸν ἀπόστολον F εἶναι φησιν, ἀλλὰ τοῦ Χριστοῦ; Πάντα ἰκοινοποιεῖ, καὶ εὐαγ-

⁵ Psal. lxiv. 6. 1 Tim. iv. 10.

⁶ Matth. xxvi. 31.

¹ πνεύματος] πατρὸς B.C.K. invita Cat.

¹ ἰδοὺ γὰρ] ὅρα γάρ· ἰδοὺ B.K.

² πνεύματος] πατρὸς B.K. Vet. υἱοῦ C.

² τοῦ accessit ex omnibus.

³ ἄρα K. Veron.

⁴ τοῦ] θεοῦ C.

⁵ θεοῦ]+καὶ K.

⁶ Χριστοῦ] καὶ

κυρίου Χριστοῦ Sav. cet. κυρίου om. B.I.K. Vet. καὶ κυρίου om. C.L. Veron.

⁷ πῶς]+καὶ B.K. ὅρα—τέθεικε om. L.

⁸ ἀγωνιζόμεθα K.

⁹ ὑφίσταται I.

ἐφεδρεῖ B.K. ¹⁰ ἀνιστάς] Sic Cat. ἀνιστᾶ C.I.L. Veron. ἀνιστᾶ λέγων

B.K. Sav. cet. ¹¹ φησὶ om. B.K. Sav. cet. φησὶ post θεόν transp. Veron.

¹² τὸν σώζοντα B. Cat. ¹³ ἐστὶ]+καὶ καλῶς οὕτως εἶπε B.K. ¹⁴ ὠπαλατ-
τόμενοι]+καὶ διασφόμενοι B.K. ¹⁵ ἑαυτὸν ἀπ.] Sic C.I.L. ἀπ. ἑαυτὸν Edd.

ἑαυτὸν om. K. ¹⁶ κοινὰ ποιεῖ C. Statim καὶ εὐαγ. δὲ αὐτὸ B.K. Sav. cet.

γέλιον αὐτὸ λέγει τοῦ θεοῦ. ^k“Ὅσα γὰρ ἂν πάθωμεν, φησὶν, οὐδὲν ἐστὶ τὰ ἐνταῦθα.

“Τιμοθέω γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει.” Καὶ τοῦτο παρακλητικόν. Εἰ γὰρ τοσαύτην ^lἐπεδείξατο πίστιν, ὡς Παύλου γενέσθαι τέκνον, ^mκαὶ τέκνον οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γνήσιον, θαρρήσει ⁿπερὶ τῶν μελλόντων. ^oΠίστις γὰρ τοῦτό ἐστι, καὶ ἐναντία ⁵⁵⁰ταῖς ἐπαγγελίαις ἧ τὰ γινόμενα, μὴ καταπίπτειν μηδὲ θορυβεῖσθαι. Ἄλλ’ ἰδοὺ καὶ τέκνον, καὶ γνήσιον τέκνον, καὶ οὐδαμῶς τῆς αὐτῆς ἐστὶν οὐσίας. Ἄλλὰ τί; ἄλογον ἦν; Ἄλλ’ οὐκ ἦν ἐκ Παύλου, φησὶν. Ροῦτως οὐ τοῦ ἐκ τινος εἶναι τοῦτο δηλωτικόν. Τί οὖν; ἑτεροούσιος ἦν; ^qΟὐ τοῦτο. Εἰπὼν γὰρ, τέκνον, διὰ τοῦτο προσέθηκεν, “ἐν πίστει.” ^rΤουτέστιν, ὅτι γνήσιος ἦν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἦν· οὐδὲν ἐνήλλακτο, κατὰ τὴν πίστιν τὸ ἐμπερές εἶχεν. ^sὉ καὶ ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις ἐπὶ τῆς οὐσίας ἐστίν. Ὁμοίος ἐστὶν υἱὸς τῷ πατρὶ, ἀλλ’ οὐχ οὕτως, ὡς ἐπὶ ^Bθεοῦ· ^vπλείων ἐγγύτης ἐκεῖ. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ, εἰ καὶ τῇ οὐσίᾳ ταυτὸν εἰσιν, ἀλλ’ ἑτέροις πολλοῖς διεστήκασιν, χρώματι, σχήματι, συνέσει, χρόνῳ, προαιρέσει, τοῖς περὶ ψυχὴν, τοῖς περὶ σῶμα, τοῖς ἐκτός, καὶ πλείοσιν ἑτέροις διεστήκασιν ἀλλήλων, ἧ συνάπτονται πρὸς ἀλλήλους· ἐκεῖ δὲ τούτων οὐδὲν ἐστὶ τῶν διαφραγμάτων. Τὸ, “κατ’ ἐπιταγὴν,” τοῦ, “κλητὸς,” ^wἐνεργέστερόν ἐστι. ^xΚαθὼς καὶ ἀλλαχοῦ φησιν, ^y“Ἐν Χριστῷ ^CἸησοῦ ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα,” τουτέστιν, ἐν πίστει. Τὸ δὲ, γνήσιον, προστίθῃσι, τὴν ἀκριβῆ καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους πρὸς αὐτὸν ὁμοιότητα δεῖξαι βουλόμενος, ^zκαὶ τὴν ἀγάπην τὴν πρὸς αὐτὸν, ⁽²⁵²⁾καὶ τὴν διάθεσιν τὴν πολλήν. ^aἸδοὺ τὸ, ^bἐν, πάλιν ἐπὶ τῆς πίστεως· “Γνησίῳ γὰρ τέκνῳ ἐν πίστει,” φησὶν. Ὅρα δὲ καὶ τὸ ἐγκώμιον ὅσον, εἶγε μὴ μόνον υἱὸν αὐτοῦ φησιν αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ γνήσιον τέκνον. “Χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, ^bφησὶν, ἀπὸ θεοῦ ^Dπατρὸς ἡμῶν, ^cκαὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.” Διὰ τί

7 I Cor. iv. 15.

^k ὅσα γὰρ] δηλῶν ὅτι ὅσα B.K. Mox φησὶν om. iidem. ^l ἐπεδείξατο C.
^m Vid. Annot. ⁿ περὶ] καὶ περὶ B.K. Sav. cet. ^o πίστις—ἐστὶ] πίστεως
 δὲ τὸ B.K. Sav. cet. Mox γινόμενα L. ^p οὕτως] ὥστε Sav. cet. invitis
 libris. ^q οὐ] οὐδὲ B.C.K. Sav. cet. ^r τουτέστιν] ὥστε δηλῶσαι B.K.
 Sav. cet. ^s ὁ—ὁμοίος] οὕτω καὶ ἐφ’ ἡμῶν καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως λέγο-
 μεν· ὁ δὲ ὁμοίος B.K. ^t υἱὸς] ὁ υἱὸς L. ^v πλείων] + γὰρ B.K. Sav. cet.
^w ἐνεργέστερον] ἐμφαντικώτερον B.K. ^x καθὼς] τέκνον δὲ εἶπε, καθὼς L.
 καθὼς—φησιν] καθὼς καὶ ἀλλαχόθεν ἐστὶ μαθεῖν. Ὁμοίον δὲ τοῦ, Τιμοθέω
 γνησίῳ τέκνῳ, καὶ Κορινθίους φησὶν B.K. Sav. cet. Statim ἐν γὰρ Χρ. B.K.
 y καὶ] οὐ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ B.K. Sav. cet. ^z Hæc ἰδοὺ—γνήσιον
 τέκνον, inclusa a Sav. desunt in Veron. repugnantibus libris. ἰδοὺ—πίστεως
 non vertit Vet. ^a ἐν, πάλιν] ἔμπαλιν I. ^b φησὶν om. B.K. Sav. cet.
^c καὶ—ἡμῶν] καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ hic et infra K.

τῶν ἄλλων ἐπιστολῶν οὐδαμοῦ τὸν ἔλεον προέταξεν, ἀλλ' ἐν-
ταῦθα; Καὶ τοῦτο ἀπὸ πολλῆς φιλοστοργίας· πλείονα γὰρ
ἐπέχεται τῷ παιδί, δεδοικώς ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τρέμων. Οὕτω
γὰρ ἐδεδοίκε, ὡς, ὁ μηδαμοῦ πεποίηκε, καὶ σωματικῶν ἕνεκεν
ἐπιστεῖλαι ἑπὶ αὐτὸν, ὡς ὅταν λέγῃ, ⁸ "Οἷψ' ὀλίγῳ χρῶ διὰ
τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας." Πλείονος
γὰρ μάλιστα οἱ διδάσκαλοι δέονται τοῦ ἐλέου. "Ἀπὸ θεοῦ,
E φησὶ, πατὴρ ἡμῶν, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν."
Πάλιν ἐνταῦθα παραμυθία. Εἰ γὰρ πατὴρ ἑθεός, ὡς τέκνων
κηδεταί· ἄκουε ⁹ γὰρ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ⁹ "Τίς ἔστιν ἐξ
ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον
ἐπιδώσει αὐτῷ;"

¹⁰ "Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευό-
μενος εἰς Μακεδονίαν." ^k Ἀκουε τὸ προσηγνές, πῶς οὐ διδα-
σκάλου κέχρηται φωνῇ, ἀλλ' ἰκέτου σχεδόν. Οὐ γὰρ εἶπεν,
ἐπέταξα, οὐδὲ, ἐκέλευσα, οὐδὲ, παρήνευσα, ἀλλὰ τί; "Παρακά-
λεσά σε." Οὐ μὴν πρὸς πάντας τοὺς μαθητὰς οὕτω ^m διακείσθαι
F χρῆ, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ⁿ ἡμέρους καὶ ἐναρέτους, πρὸς δὲ τοὺς ἄλ-
λους τοὺς διεφθαρμένους καὶ ^o μὴ γνησίους, ἐτέρως· καθὼς καὶ
αὐτὸς γράφων ^p φησὶν, ¹¹ "Ἐλεγχε αὐτοὺς μετὰ πάσης ἐπι-
551 ταγῆς." ^q Καὶ ἐνταῦθα ὅρα τί φησιν· "Ἵνα παραγγείλῃς
τισὶν," οὐχ, Ἵνα παρακαλέσῃς, ἀλλ', "Ἵνα παραγγείλῃς μὴ
ἐτεροδιδασκαλεῖν." Τί ^s δὴ τοῦτό ἐστιν; οὐ γὰρ ἤρκει ἡ Παύ-
λου ἐπιστολή, ἣν ^t ἐπέστειλεν αὐτοῖς; ^v Οὐ· πρὸς γὰρ τὰ γράμ-
ματα καταφρονητικώτερον ἔχουσιν. ^w Ἡ καὶ πρὸ τῶν γραμ-
μάτων ταῦτα ἦν. Καὶ αὐτὸς ^x δὲ πολὺν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
χρόνον πεποίηκε, ^y καὶ ἐνταῦθα τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος ἦν, ἐν-
ταῦθα ἔπαθε τὰ δεινὰ ἐκεῖνα. Μετὰ γὰρ τὸ λυθῆναι τὸ θέα-
B τρον, καλέσας ^z καὶ παρακαλέσας τοὺς μαθητὰς, οὕτως ἐξέπλει,

8 1 Tim. v. 23.

9 Matth. vii. 9.

10 v. 3.

11 Tit. ii. 15.

^d πρὸς αὐτὸν] Sic omnes. αὐτῷ Veron. Sav. Mor. ^e φησὶ post πατὴρ
ἡμῶν transp. C. ^f ὁ θεός B.K. Sav. cet. ^g γὰρ τοῦ Χρ.] καὶ τοῦ Χρ. τὸ
αὐτὸ αἰνιττομένου καὶ B.K. ^h ἔστιν om. L. ⁱ καθὼς] + φησὶ L. ^k ἄκουε
τὸ πρ.] ἴδε τὸ πρ. καὶ ἐντεῦθεν Παύλου B.K. Mox οἰκέτου Edd. et Codd. ἰκέ-
του Cat. syrplis Vet. ^l οὐδὲ ἐκέλευσα om. K. ^m διακείσθαι] + ἡμῶν
B.K. Sav. cet. ⁿ ἡμέτερους B. ^o μὴ] οὐ B.K. ^p φησὶν] ἀλλαχοῦ
τοῦτο διδάσκει B.K. ἀλλαχοῦ φησι Sav. cet. invitis libris. Statim ἐλέγχετε K.
^q καὶ ἐντ.] ἐντ. δὲ B.K. καὶ ἐντ. δὲ Sav. cet. ^r οὐχ] οὐκ εἶπεν B.K. ^s δὴ
accessit ex libris omnibus. Mox γὰρ om. B. ^t ἀπέστειλεν C. et ex corr. K.
^v οὐ· πρὸς γὰρ] ἤρκει μὲν, ἀλλὰ πρὸς B.K. Sav. cet. Idem ante ἔχουσιν in-
serunt οἱ ἄνθρωποι. ^w ἡ] + οὖν τοῦτό ἐστιν εἰπεῖν, ἡ ὅτι iidem. ^x δὲ om. C.
^y καὶ om. B.K. Mox τὰ μυρία ἐκεῖνα δεινὰ iidem. ^z καὶ παρακαλέσας om. C.
post μαθητὰς transp. I.

καὶ πάλιν παρεγένετο αὐτοῖς. ^a Ἄξιον δὲ ζητῆσαι, εἰ νῦν ἐνί-
 δρυσεν ἐκεῖ τὸν Τιμόθεον· φησὶ γάρ, “ἵνα παραγγείλῃς τισὶ
 μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν.” Οὐ τίθησιν αὐτοὺς ὀνομαστί, ἵνα μὴ
 ἀναισχυνοτέρους ἐργάσῃται τῇ τοῦ ἐλέγχου ^b περιφανείᾳ.
 Ἐνταῦθά τινες ἦσαν ἐξ Ἰουδαίων ^c ψευδαπόστολοι, βουλόμενοι
 πάλιν ἐπὶ τὸν νόμον ἔλκειν τοὺς πιστοὺς, ὃ πανταχοῦ τῶν ἐπι-
 στολῶν αἰτιάται. Ἐποιοῦν δὲ τοῦτο οὐχ οὕτως ὑπὸ συνειδότης
 ἐλκόμενοι, ὡς ὑπὸ κενοδοξίας, καὶ τοῦ θέλῃν ἔχειν μαθητὰς,
 καὶ τῷ μακαρίῳ ^d Παύλῳ φιλονεικοῦντες, καὶ πρὸς αὐτὸν ζηλο- ^C
 τύπως ἔχοντες. Τοῦτό ἐστιν, “ἑτεροδιδασκαλεῖν.” ¹² “Μηδὲ
 προσέχειν, φησὶ, μύθοις καὶ ^eγενεαλογίαις.” Μύθους οὐ τὸν
 νόμον φησὶν, ἅπαγε· ἀλλὰ τὰς παραποιήσεις καὶ τὰ παραχα-
 ράγματα καὶ τὰ παράσημα δόγματα. Εἰκὸς γὰρ τοὺς ἐξ Ἰου-
 δαίων ἐν τοῖς ἀνόνήτοις τὸν πάντα λόγον ἀναλίσκειν, πάππους
 καὶ προπάππους ἀριθμοῦντας, ἵνα δῇθεν ἐμπειρίας πολλῆς καὶ
 ἱστορίας δόξαν ἔχωσιν. “Ἴνα παραγγείλῃς ^f τισὶ, φησὶ, μὴ
 ἑτεροδιδασκαλεῖν, μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπε- ^D
 ράντοις.” Τί ἐστιν, “ἀπεράντοις;” Ἥτοι πέρας οὐδὲν ἐχού-
 σαις, ἢ οὐδὲν χρήσιμον, ἢ ^g δυσκατάληπτον ἡμῖν. Εἶδες πῶς
 διαβάλλει τὴν ζήτησιν; Ἐνθα γὰρ πίστις, οὐ χρεία ζητήσεως·
 ἔνθα μηδὲν δεῖ περιεργάζεσθαι, τί δεῖ ζητήσεως; Ἡ ζήτησις
 τῆς πίστεως ἐστὶν ἀναιρετική. Ὁ γὰρ ζητῶν, οὐδέπω εὔρεν· ὁ
 ζητῶν, πιστεῦσαι οὐ δύναται. Διὰ τοῦτό φησι, μὴ ἀσχολώμεθα
 περὶ τὰς ζητήσεις· ^h εἰ δὲ ζητοῦμεν, οὐκ ἔστι τοῦτο πίστις· ἡ
 γὰρ πίστις ἀναπαύει τὸν λογισμόν. Πῶς οὖν φησιν ὁ Χριστὸς, ^E
¹³ “Ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν” καὶ,
 “Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς ⁱ ἐν ταύταις δοκεῖτε ζῶν
 αἰώνιον ἔχειν;” Ἐκεῖ μὲν τὸ, “ζητεῖτε,” περὶ αἰτήσεως λέγει
 καὶ σφοδροῦ πόθου· ἐνταῦθα δὲ τὸ, “ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς,” οὐ
 τοὺς ζητητικούς ἐστὶν εἰσάγοντος ^k πύνους, ἀλλ’ ἐκβάλλοντος.
 Εἶπε γὰρ, “ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς,” ^l τουτέστιν, ὥστε τὴν ἀκρί-
 (253) βειαν αὐτῶν καταμαθεῖν καὶ εἰδέναι, οὐχ ἵνα αἰεὶ ζητῶμεν, ἀλλ’ ^F
 ἵνα παυνώμεθα ^m ζητοῦντες. Καὶ καλῶς εἶπε, “Παραγγελλέ

12 γ. 4.

13 Matth. vii. 7. Joan. v. 39.

^a ἄξιον—παραγγείλῃς] ἐκεῖ τὸν Τιμόθεον ἐπίσκοπον κατέστησε. διὰ τοῦτο γρά-
 φων φησὶ, παραγγελλε B.K. ^b περιφανείᾳ B.K. Cat. receptum a Ben.
 Legebatur ὑπερηφανία. ^c ψευδαπ.] ἀπόστολοι ψευδεῖς L. ^d Παύλῳ om. K.
^e γενεαλογίαις] + ἀπεράντοις Mor. Ben. invitis libris. Hæc καὶ γενεαλογίας.
 μύθους om. B.K. Mox καὶ τὰ παραχάραγματα om. iidem. ^f τισὶ om. I.
 φησὶ om. C. φησὶ, τισὶ inverso ord. L. ^g εὐκατάλ. B.I. Statim ὑμῖν B.I.
 K.L. ^h εἰ δὲ] ἐπεὶ εἰ B.K. Sav. cet. ⁱ ἐν ταύταις δ.] δ. ἐν ταύταις K.L.
^k πύνους om. B.K. Statim ἀλλ’ ἐξάγοντος C. ^l τουτέστιν] διεγείρων B.K.
^m ζητοῦντες] τοῦ ζητεῖν C.

τισι μὴ ἑτεροδιδυσκαλῆν, μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεραντοῖς, αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον, ἢ οἰκονομίαν θεοῦ τὴν ἐν πίστει.” Καλῶς εἶπεν, “οἰκονομίαν θεοῦ” 552 μεγάλα γὰρ ἡμῖν ἰδοῦναι ἠθέλησεν ὁ θεός, ἀλλ’ οὐ δέχεται ὁ λογισμὸς τὸ μέγεθος αὐτοῦ τῶν οἰκονομιῶν. Διὰ πίστεως οὖν τοῦτο γενέσθαι δεῖ, ὅπερ ἐστὶ φάρμακον ψυχῶν μέγιστον. Ἡ τοίνυν ζήτησις ἐναντία ἐστὶ τῇ οἰκονομίᾳ τοῦ θεοῦ. Τί ὁ γὰρ ἀπὸ τῆς πίστεως οἰκονομεῖται; Δέξασθαι τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ, καὶ γενέσθαι βελτίους, καὶ περὶ μηδενὸς ἀμφισβητεῖν ἢ μηδὲ ἀμφιβάλλειν, ἀλλ’ ἀναπαύεσθαι. Ἀπερ γὰρ ἡ πίστις ἤνυσεν καὶ ἡ ὑποδόμιση, ταῦτα αὕτη καταστρέφει. Πῶς δὲ καταστρέφει; Ζητήσεις παρέχουσα, καὶ τὴν πίστιν ἐκβάλλουσα. “Μηδὲ προσέχειν, φησὶ, μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεραντοῖς.” Αἱ γενεαλογίαι, φησὶ, τί ἐβλαπτον; Ἐλεγεν ὁ Χριστὸς, ὅτι διὰ πίστεως δεῖ σωθῆναι· ἐκεῖνοι ἐζήτουν, καὶ ἔλεγον ὅτι οὐκ ἐνι τοῦτο. Ἐπειδὴ γὰρ ἡ μὲν ἀπόφασις κατὰ τὸ παρὸν ἦν, ἡ δὲ ἔκβασις τῆς ἀποφάσεως ἐν τῷ μέλλοντι, πίστεως ἔδει. Ἐκεῖνοι δὲ προκατειλημμένοι τοῖς νομικοῖς παρατηρήμασιν, ἐνεπόδιζον τῇ πίστει. Οἶμαι δὲ καὶ Ἕλληνας αὐτὸν ἐνταῦθα αἰνίττεσθαι, ὅταν λέγῃ, “μύθοις καὶ γενεαλογίαις,” ὡς τοὺς θεοὺς αὐτῶν καταλεγόντων.

- C Ὡς τοίνυν προσέχωμεν ταῖς ζητήσεσι. Πιστοὶ γὰρ διὰ τοῦτο κεκλήμεθα, ἵνα ἀνευδοιάστως τοῖς λεγομένοις πιστεύωμεν, ἵνα μηδὲν ἀμφιβάλλωμεν. Εἰ μὲν γὰρ ἀνθρώπινα τὰ λεγόμενα ἦν, ἐχρῆν αὐτὰ βασανίζεσθαι· εἰ δὲ θεοῦ, τιμᾶσθαι αὐτὰ μόνον χρὴ καὶ πιστεύεσθαι· ἂν δὲ μὴ πιστεύωμεν, οὐδὲ ὅτι θεὸς ἔστιν εἰσόμεθα. Πῶς γὰρ οἶδας ὅτι θεὸς ἔστιν, εὐθύνας αὐτὸν ἀπαιτῶν; Τοῦτο πρῶτον τεκμήριον τοῦ τὸν θεὸν D εἰδέναι, τὸ πιστεύειν οἷς ἂν λέγῃ χωρὶς τεκμηρίων καὶ ἀποδείξεων. Τοῦτο καὶ Ἕλληνες ἴσασιν· ἐπίστευον γὰρ τοῖς θεοῖς, φησὶ, καίτοιγε ἄνευ τεκμηρίων λέγουσι· τί ὀδήποτε; ὅτι ἐκ-

^α ἠθέλησε δοῦναι *inverso ord.* L. ^ο γὰρ] δὲ B. δαι K. Statim τῆς accessit ex omnibus. ^ρ μηδὲ omnes. καὶ Edd. Statim ἀναβάλλειν L. ^φ ὑποδόμισε L. Mox haec πῶς δὲ καταστρέφει; sunt in libris omnibus, non in Edd. Cw id, quæso Vet. ^α αἱ] καὶ αἱ B.K. Sav. cet. ^α αὐτὸν ἐντ.] ἐντ. αὐτὸν C.K.I. καὶ Ἕλληνας—γενεαλογίαις] ὅταν λέγῃ μύθους καὶ γενεαλογίας, τοὺς Ἕλλ. αὐτὸν αἰνίττεσθαι L. ^α αὐτῶν] ἐκείνων B.K. ^ν ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ πιστῶν ἔχειν, καὶ μὴ πολυπραγμαίνειν καὶ κατὰ τῶν λεγόντων γίνεσθαι καὶ εἰσαρμμένην. Veron. ^ν ἀνευδοιάστως L. ^α οὐδ’ ὅτι K. Statim θεοῦ C. Dei Vet. ^γ εἰσόμεθα] Sic B. sciopus Vet. πεισθησόμεθα L. Ceteri cum Edd. πεισόμεθα. ^α εὐθύνας αὐτὸν] τούτων εὐθύνας L. ^α θεοῖς, φησὶ] θεοῖς αὐτῶν, τοῖς περὶ τῶν ἡρώων μύθοις ἀπλῶς B.K. ^β καίτοι C. ^γ ὀδήποτε] δὲ ἐπίστευον B.K.

γονοί ^d εἰσι θεῶν. Ὅρᾳς ὅτι ^e καὶ Ἑλληνες τοῦτο ἴσασι; Καὶ
 τί λέγω ἐπὶ θεοῦ; ἐπὶ ἀνθρώπου τοῦτο ἐποίουν γόητος καὶ
 μάγου, ^ε Πυθαγόρου λέγω ^h αὐτὸς ἔφα· καὶ ἐπὶ ναῶν ἡ σιγὴ
 ἄνωθεν ⁱ ἐπεγέγραπτο, καὶ κατεῖχε τῷ δακτύλῳ τὸ στόμα, καὶ
^k ἐπισφίγγων τὰ χεῖλη, πᾶσι τοῖς παριοῦσι σιγᾶν παρῇνει.
 Εἴτα ⁱ ἐκεῖνα μὲν οὕτω σεμνὰ, τὰ δὲ ἡμέτερα οὐχ οὕτως, ἀλλὰ
^m καταγέλαστα; Τὰ μὲν γὰρ Ἑλλήνων εἰκότως ζητεῖται· τοι- **E**
 αῦτα γὰρ ἐστὶ, μάχαι τῶν λογισμῶν καὶ ἀμφισβητήσεις καὶ
 συμπεράσματα· τὰ δὲ ἡμέτερα τούτων ⁿ πάντων κεχώρισται.
 Ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἀνθρωπίνη εὗρε σοφία, ταῦτα δὲ χάρις ἐδίδαξε
 πνευματικὴ· ἐκεῖνα μαρίας καὶ ἀνοίας, ταῦτα τῆς ὄντως σοφίας
 δόγματα. Ἐκεῖ οὐκ ἔστι μαθητὴς, οὐδὲ διδάσκαλος, ἀλλὰ πάν-
 τες ^o συζητοῦσι, καὶ ^p διδάσκαλος, καὶ ^q μαθητὴς. ^q Μαθεῖν γὰρ, **F**
 οὐ ζητεῖν χρὴ, πείθεσθαι, οὐκ ἀμφισβητεῖν, πιστεύειν, οὐ συλ-
 λογιζέσθαι. Διὰ πίστεως ^r γὰρ πάντες εὐδοκίμησαν οἱ παλαιοί,
 καὶ ταύτης ἄνευ πάντα διέφθαρται. Καὶ τί ^s λέγω περὶ τῶν 553
 ἐπουρανίων; ^t καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐξετάσωμεν, ταύτης εὐρήσεις ἐχό-
 μενα· οὔτε γὰρ συναλλάγματα, οὔτε τέχναι, οὔτε ἄλλο οὐδὲν
 ἔσται τοιοῦτον ^v ταύτης χωρὶς. Εἰ δὲ ἐνταῦθα, ἔνθα περὶ ψευ-
 δῶν πραγμάτων, ταύτης δεῖ, πολλῷ μᾶλλον ἐν ^w ἐκείνοις. Ταύ-
 τῃς οὖν ἐχώμεθα, ταύτην μετώμεν· ^x οὕτω πάντα τὰ ὀλέθρια
 δόγματα τῆς ψυχῆς ^y ἐκβάλλομεν τῆς ἡμετέρας, οἷον γένεσιν
 λέγω καὶ εἰμαρμένῃ. ^a Ἄν πιστεύσης ὅτι ^b ἔστιν ἀνάστασις καὶ **B**
 κρίσις, πάντα τὰ τοιαῦτα δυνήσῃ τῆς ψυχῆς ἐκβαλεῖν. Πίστευ-
 σον ὅτι ἔστι θεὸς δίκαιος, καὶ οὐ πιστεύσεις ^c ὅτι ^d ἔστι γένεσις
 ἄδικος· πίστευσον ὅτι ἔστι θεὸς προνοῶν, καὶ οὐ πιστεύσεις ὅτι
 ἔστι γένεσις πάντα ^e συγχέουσα· πίστευσον ὅτι ἔστι κόλασις
 καὶ βασιλεία, καὶ οὐ πιστεύσεις ὅτι ἔστι γένεσις, τὸ μὲν ἐφ'
 ἡμῖν ἀναιρούσα, ὑποβάλλουσα δὲ ἡμᾶς ^f ἀνάγκη καὶ βία. Μὴ

^d εἰσι] ἦσαν L. ^e καὶ οἱ Ἑλ. C. ^f θεῶν B.K. Sav. cet. ^g τοῦ Πυθ.
 iidem. ^h αὐτὸς—κατεῖχε] ἐκείνου γὰρ τὸ αὐτὸς ἔφα· ἐκείνου ἡ πενταετής σιγὴ
 ἐκεῖνος κατεῖχε B.K. ⁱ ἐπεγέγραπτο] Sic C. ἐπιγέγραπται I.L. ἐγέγραπτο
 Edd. Statim τῷ om. I. ^k ἐπισφίγγων omnes. ἐπισφίγγουσα Edd. et sic
 ex corr. C. ^l ἐκεῖνα] ἐκεῖ K. ^m καταγέλαστα] + καὶ ποῖας οὐχὶ μανίας ἀν
 εἴη τοῦτο ὑπερβολή; B.K. Sav. cet. ⁿ πάντων omnes. ἀπάντων Edd. κεχ.
 πάντων inverso ord. C. ^o συζητοῦσιν] + ἐνταῦθα B.K. Sav. cet. + ἐνταῦθα
 δὲ I. ^p διδάσκαλος] + ἡ B.K. Sav. cet. Post μαθητὴς add. εἴη L. ^q Vid.
 Annot. ^r γὰρ] οὖν B.K. Mox ἡδὸκ. I. ^s λέγω] + φησὶ L. Veron.
^t καὶ om. L. Mox καὶ ταύτης idem. ^v ταύτης χωρὶς omnes. χωρὶς ταύτης
 Edd. ^w ἐκείνοις] Sic I. et ante corr. C.(?) ἐκείναις Edd. ^x οὕτω] ἀν
 ταύτην ἔχωμεν, οὕτω B.K. ^y ἐκβαλοῦμεν B.K. ἐκβάλλωμεν C. ^z ἀνάστα-
 σις ἔστι inverso ord. L. ^a ὅτι—ἄδικος] γένεσιν ἄδικον εἶναι L. ^b ἔστι]
 Sic C.I. Veron. ἔσται B.K. Sav. cet. ^c Vid. Annot. ^d εἰς ἀνάγκη καὶ
 βίαν L.

σπείρης, μὴ φυτεύσης, μὴ στρατεύσῃ, μηδὲν ὅλως ἐργάσῃ· πάν-
 C τως γὰρ καὶ ἑκόντος καὶ ἄκοντος ἤξει τὰ τῆς γενέσεως. Τί
 ἡμῖν δεῖ λοιπὸν εὐχῶν; Διὰ τί οὖν θέλεις γενέσθαι Χριστιανός,
 εἰ γένεσις ἔστιν; οὐ γὰρ ὑπὸ ἔγκλημα ἔση. Πόθεν τέχνη;
 ἀπὸ γενέσεως; Ναί, φησὶν. Ἐἴμαρται τῷ δεῖνι γενέσθαι (254)
 βσοφῷ μετὰ πόνων. Ἡ Δεῖξόν μοι τινὰ χωρὶς τοῦ πονεῖν μα-
 θόντα ἰτέχνην· οὕτως οὐ τῆς γενέσεώς ἐστιν, ἀλλὰ τῶν πόνων.
 Πόθεν οὖν ὁ δεῖνα πλούσιός ἐστι, μιὰρὸς ὢν, ἡ φησὶ, καὶ πονη-
 ρός, παρὰ πατρός ἰδιαδεξάμενος τὴν κληρονομίαν· ἕτερος δὲ
 D μυρία μοχθῶν, πένης ὑπάρχει; ταῦτα γὰρ συνεχῶς γυμνάζουσι,
 πάντα ἐπὶ πλούτου καὶ πενίας κινουντες, οὐδὲν ἐπὶ κακίας καὶ
 ἀρετῆς. Ἄλλ' ἐνταῦθα μὴ τοῦτο εἶπης, ἀλλὰ δεῖξον εἴ τις κα-
 κὸς ἐγένετο σπουδάζων, εἴ τις ἀγαθὸς ῥαθυμῶν. Εἰ γὰρ ἰσχὺν
 ἔχει ἡ εἰμαρμένη, ἐπὶ τῶν μεγίστων ἐνδεικνύσθω τὴν ἰσχύν, ἐπὶ
 ἡ ἀρετῆς καὶ κακίας, μὴ ἐπὶ πλούτου καὶ πενίας. Ἡ Πόθεν ὁ
 δεῖνα ἐν νόσοις, φησὶν, ὁ δεῖνα ἐν ὑγείᾳ; πόθεν ὁ δεῖνα εὐδοκιμεῖ,
 E ἕτερος δὲ ἀσχημονεῖ; πόθεν ἐκείνῳ κατὰ γνώμην τὰ πράγματα
 προχωρεῖ, ἐτέρῳ δὲ μυρία ἐπὶ μυρίοις ἐμποδίσματα; Ἀπόστηθι
 τῆς γενέσεως, καὶ ἔειση ταῦτα ἀκριβῶς· πιστεύουσιν ὅτι θεὸς
 ἐστιν ὁ προνοῶν, καὶ εἶση σαφῶς ταῦτα. Ἄλλ' οὐ δύναμαι,
 φησὶν· οὐ γὰρ ἀφήσιν ἡ σύγχυσις ἡ τῶν πραγμάτων τούτων
 ὑποπτεῦσαι πρόνοιαν, εἰ θεοῦ ταῦτα ἔργα. Πῶς δύναμαι πι-
 στεῦσαι ὅτι ἡ θεὸς ὁ ἀγαθὸς τῷ πόρῳ, τῷ μιᾶρῳ, τῷ πλεο-
 νέκῃ χρήματα δίδωσι, τῷ δὲ ἀγαθῷ οὐκέτι; πόθεν πιστεύσω;
 F ἀπὸ γὰρ πραγμάτων δεῖ πιστεῦειν. Καλῶς· οὐκοῦν γενέσεως
 ἡ ἐκεῖνα δικαίας, ἡ ἀδίκου; Ἀδίκου, φησὶ. Τίς οὖν ταύτην ἐποίη-
 σεν; ἄρα ὁ θεός; Οὐ, φησὶν, ἡ ἀλλ' ἀγέννητός ἐστι. Καὶ πῶς
 ἀγέννητος οὐσα ἡ ταῦτα ἐργάζεται; ἐναντία γὰρ ἡ ταῦτα. Οὐκ
 ἔστιν οὖν ὅλως θεοῦ ταῦτα. Οὐκοῦν ἐξετάσωμεν, τίς τὸν οὐ-
 554 ρανὸν ἐποίησεν. Ἡ ἡ γένεσις, φησὶ. Τίς τὴν γῆν, τίς τὴν

* ἐκόντος] + σου Mor. Ben. invitis libris. ἡ ἄλλ' Sic C.I.L. Veron. καὶ
 Sav. cet. ἄλλ' om. B.K. Statim εἴμαρται γὰρ τῷ B. ἡ σοφὸν L. ἡ καὶ
 δεῖξον B.K. Sav. cet. Mox τινα post πονεῖν transp. L. ἡ τέχνην] + ἄλλ' οὐκ
 ἂν ἔχοις B.K. Sav. cet. ἡ φησὶ ante μιᾶρὸς transp. B.K. ἡ διαδεξ.] Sic
 C.I. Veron. τε διαδεξ. L. μὴ διαδεξ. B. μὴ δεξάμενος K. Sav. cet. Statim
 τὴν om. B.K.L. ἡ ἀρετῆς] + φημὶ L. ἡ καὶ πόθεν B.K. Sav. cet. ἡ εἶση
 γνώσῃ B.K. Statim ἀκριβῶς om. L. ἀκριβῶς cum seqq. jung. Edd. Haec
 πιστεύουσιν—σαφῶς ταῦτα om. C. ἡ τῶν πρ. τούτων] τῶν τοιούτων πρ. B.
 τῶν τοιούτων πρ. τούτων K. ἡ θεὸς δ] ὁ θεὸς C.K. ἡ ἐκεῖνα] + ναὶ φησι
 B.K. Vet. Mox ἀδίκου alterutrum om. B.C.I. Veron. ἡ ἀλλὰ C. Statim
 ἀγέννητος bis B.K. et ex corr. C. ἀγέννητος Edd. ἡ τοιαῦτα B.K. Sav. cet.
 ἡ ταῦτα] + εἰ δὲ ἐναντία B.K. Mox οὖν et ταῦτα om. iidem. ἡ ἡ γένεσις,
 φησὶ] καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ iidem.

θάλασσαν, τίς τὰς ὥρας; Εἴτα ἐν μὲν τοῖς ἀψύχοις τοσαύτην εὐταξίαν ἐποίησε, τοσαύτην ἀρμονίαν· ἐν δὲ ἡμῖν, δι' οὗς τὰ πάντα, τοσαύτην ἀταξίαν; *ὥσπερ ἂν εἴ τις τῆς μὲν οἰκίας, ὅπως ἔσται θαυμαστή, προνοήσῃ, τῶν δὲ οἰκετῶν ὕμῃ. Τίς τὴν ²διαδοχὴν φυλάττει; τίς τοὺς εὐτάκτους τῆς φύσεως νόμους τέθεικε; τίς ἡμέρας καὶ νυκτὸς δρόμους ἔταξε; ³Ταῦτα ἐκείνης τῆς γενέσεως ἀνώτερά ἐστιν. Οὐδ', φησὶν, ἀλλ' αὐτόματα γέγονε. ⁴Καὶ πῶς ἂν εὐταξία τοσαύτη αὐτομάτῃ γένοιτο ἂν; B Πόθεν οὖν, φησὶν, οἱ πλούσιοι, οἱ ὑγιαίνοντες, οἱ εὐδοκιοῦντες; Οἱ μὲν ἀπὸ πλεονεξίας, οἱ δὲ ἀπὸ κληρονομίας, οἱ δὲ ἀπὸ ⁵βίας. Τίνος οὖν ⁶ἐνεκεν συνεχώρησεν ὁ θεός; *Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα ἡ τοῦ κατ' ἀξίαν ἀντίδοσις, ἀλλ' ἐν τῷ μέλλοντι καιρῷ· τότε μοι δεῖξον τοιοῦτόν τι γινόμενον. Τέως ἐνταῦθά μοι δὸς, φησὶ, καὶ ἐκεῖ οὐ ζητῶ. ⁷Διὰ τοῦτο οὐ λαμβάνεις. Εἰ γὰρ ἐκτὸς ὧν τῆς ἡδονῆς οὕτως αὐτὰ ζητεῖς, ὡς ἐκείνων προτιμᾷν, ⁸πόσῳ μᾶλλον, εἰ καὶ ἡδονῆς καθαρὰς ἀπήλυνες; Διὰ τοῦτο ταῦτα C δαίμνυσί σοι, ὅτι οὐδὲν ἔστιν, ἀλλ' ἀδιάφορά ἐστιν· οὐ γὰρ ἂν, εἰ μὴ ἀδιάφορα ἦν, καὶ ἐκείνοις αὐτὰ ἔδωκεν ἂν. Εἰπέ μοι, τὸ ⁹μέλανα εἶναι, ¹⁰ἢ μακρόν, ἢ μικρόν, οὐχὶ ἀδιάφορον; οὕτω καὶ ὁ πλούτος. Εἰπέ γάρ μοι, ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων ¹¹οὐκ ἐξ ἴσης πᾶσι δέδοται, οἷον ἐπιτηδειότης ¹²πρὸς ἀρετὴν, ¹³τῶν πνευματικῶν δωρεῶν ἡ διανομή; Εἰ ἡδεῖς τοῦ θεοῦ τὰς εὐεργεσίας, οὐκ ἂν ἐκείνων ἐξ ἴσης ἀπολαύων ἐν τούτοις ἡγανάκτησας· οὐδ' ἂν ταύτην τὴν πλεονεξίαν ἐζήτησας, ἐκείνην τὴν ἰσομοιρίαν εἰδώς. D ¹⁴Ὡσπερ ἂν οἰκέτης τροφὰς μὲν τὰς παρὰ δεσπότου καὶ ἐνδύματα καὶ ¹⁵οικήματα, καὶ πάντων τῶν ἄλλων ¹⁶ῥέξῃ ἴσης τοῖς ἄλλοις καρπούμενος, εἰ τρίχας ἔχοι περιττὰς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἢ ὄνυχας μερίζοντας, πλέον ἔχειν ¹⁷νομίζει τῶν ἄλλων· τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ ὁ τοιοῦτος ¹⁸μάτην μέγα φρονεῖ. Διὰ ταῦτα ἡμᾶς ἀφίστη-

* ὥσπερ] τοῦτο γὰρ τοιοῦτόν ἐστιν ὥσπερ iidem. ὕ οὐκέτι K. ² διαδοχὴν]+τῶν ὥρων B.K. Sav. cet. necessariam seriem Vet. ³ ταῦτα—ἐστιν] ἐκείνης οὖν τῆς γ. ἀν. ἐστι ταῦτα L. ⁴ καὶ—τοσαύτη] εὐταξία οὖν τοσ. πῶς ἂν L. Mox γένοιτ' ἂν K. ⁵ βίας] τέχνης B.K. ⁶ ἐνεκεν]+εὐημερεῖν τοὺς κακοὺς B.K. Sav. cet. ⁷ διὰ] ἀλλὰ διὰ B.K. Sav. cet. Iidem post λαμβάνεις add. ἐπεὶ [ζητεῖς. ⁸ πόσῳ omnes. πολλῷ Edd. Mox ἀπήλυνες pro ἀπέλυνες C.I. ἀπήλαβες L. ⁹ ἐστιν] εἰσιν B.K. Sav. cet. Statim ὅτι pro ἀλλ' B.C.K. Sav. cet. ἀλλ' ἀδιάφ. I. Veron. ἀλλὰ διάφ. L. sed media Vet. ¹⁰ μέλαν L. μερίζονα B.K. ¹¹ ἢ] τὸ C. ἢ μακρόν om. B.K. ¹² οὐκ] καὶ K. Statim πόσῳ L. Post δέδοται add. ταῦτα B.K. ¹³ πρὸς] φημί πρὸς L. ¹⁴ τῶν] καὶ τῶν B.K. ¹⁵ ὥσπερ] ὡς L. ὥσπερ γὰρ B.K. Statim ὁ οἰκέτης Edd. ὁ om. C.L. Mox παρὰ τοῦ δ. B.L. ¹⁶ οικήματα]+καρπούμενος B.K. Sav. cet. Mox ἀπολαύων pro καρπούμενος iidem. ¹⁷ ἐπίσης L. λοιποῖς pro ἄλλοις B.K. ¹⁸ νομίζει B.I.K. Sav. cet. arbitratur Vet. ¹⁹ μάτην]+ἐπὶ τούτοις B.K. Ben.+ἐπὶ (sic) Sav. Mor. μέγα om. L. Post φρονεῖ add. ἐφ' οἷς τὴν ἀπόλαυσιν πρόσκαιρον ἔχει B.K. Sav. cet.

σιν αὐτῶν, ἵνα τὴν μανίαν ταύτην σβέσῃ, ἵνα μεταγάγῃ τὸν
 Ε πρὸς αὐτὰ πόθον εἰς τὸν οὐρανόν. Ἐμεῖς δὲ οὐδὲ οὕτω σω-
 φρονιζόμεθα. Ὡς γὰρ τὸ παιδίον εἴ τι παιδικὸν ἔχοι, καὶ
 προτιμᾷ τούτῳ τῶν ἀναγκαίων, ἀποστερεῖ αὐτὸ ὁ πατὴρ τῶν
 παιδικῶν, ἵνα καὶ ἄκοντα μεταγάγῃ πρὸς τὸ τέλειον· οὕτω καὶ
 ὁ θεὸς πάντα ποιεῖ, ἵνα ἡμᾶς μεταγάγῃ εἰς τὸν οὐρανόν. Πῶς
 οὖν τοὺς πονηροὺς ἀφήσῃ πλουτεῖν, φησίν; Ὅτι οὐ πολὺς αὐτῷ
 λόγος ἐκείνων. Πῶς οὖν καὶ τοὺς δικαίους; Οὐκ αὐτὸς, ἀλλ' (255)
 ἀπλῶς συγχωρεῖ. Καὶ ταῦτα μὲν Ἰνὺν ἐπιπολαίως ἡμῖν εἰρηται,
 ὡς πρὸς ἀγνοοῦντας τὰς γραφάς· εἰ δὲ ἐβούλεσθε πιστεύειν
 F καὶ προσέχειν τοῖς θεοῖς λόγοις, οὐδὲν ἂν ἡμῖν τούτων ἐδέησε
 τῶν λόγων· ἅπαντα ἂν ἤδειμεν. Ὡς γὰρ μάθῃς ὅτι οὐδὲν
 ἐστὶν ὁ πλοῦτος, οὔτε ἡ ὑγεία, οὔτε ἡ δόξα, ἐγὼ σοι δείκνυμι
 555 πολλοὺς, οἷς ἐξὸν κερδαίνειν, οὐκ ἐκέρδανον, οἷς ἐξὸν ὑγιαίνειν,
 κατατήκουσιν ἑαυτῶν τὰ σώματα, οἷς ἐξὸν δόξης ἀπολαύειν,
 πάντα πράττουσιν ὥστε καταφρονεῖσθαι. Οὐδεὶς μέντοι ἀγα-
 θὸς ὢν, σπουδάζει εἶναι κακός. Ὡς γὰρ μάθῃς ὅτι οὐδὲν
 ἀγαθόν, ἵνα κακείνων τύχωμεν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν,
 μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ,
 B νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Β.

Ἐπεὶ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρ-
 δίας, καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου· ὧν
 τινες ἀστοχῆσαντες, ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίας, θέλοντες
 εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες ἅμῃτε δὲ λέγουσι, μήτε
 C περὶ τίνων διαβεβαίονται.

ΟΥΔΕΝ οὕτω λυμαίνεται ὅτι τῶν ἀνθρώπων γένος, ὡς τὸ
 φιλίᾳ καταφρονεῖν, καὶ μὴ μετὰ πολλῆς αὐτὴν κατορθοῦν τῆς
 σπουδῆς· ὥσπερ οὖν οὐδὲν ὀρθοί, ὡς τὸ παντὶ σθένει μεταδιώ-

1 CAP. I. v. 5—7.

* οὐδ' οὕτω K. † εἴ τι] ἔτι C. ‡ ἡμᾶς om. L. πρὸς pro eis idem. § οὖν]
 δὲ B. δαι K. πῶς οὖν καὶ—συγχωρεῖ om. L. ¶ αὐτὸς]+ποιεῖ πένεσθαι I.
 Ὡς γὰρ L. * βούλεσθε B.K. Mox τῶν λόγων om. C. † πάντα ἂν]
 πάντα γὰρ L. ἐκ τούτων γὰρ πάντα B.K. Sav. cet. ‡ ἵνα γὰρ μάθῃς] καὶ ἀπὸ
 πραγμάτων δ' ἂν μάθῃς B.K. Mox σοι γὰρ δείκνυμι K. σοι δείκνυμι γὰρ B.
 § οὐκ ἐκέρδανον] οὐ κερδαίνουσιν B.K. Sav. cet. ¶ ταῦτα—τῷ κυρίῳ ἡμῶν]
 οὐκὸν παυσώμεθα τοῦ ζητεῖν τὰ ἐνταῦθα ἀγαθὰ, καὶ ζητήσωμεν τὰ ἐν οὐρανοῖς.
 οὕτω γὰρ αὐτῶν καὶ τυχεῖν δυνησόμεθα, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς (τροφῆς Sav. cet.)
 ἀπολαύσωμεν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ B.K.
 Sav. cet. HOM. II. † μήτε om. L. ‡ τῷ... γένει L. § οὐδὲν]
 +πάνω B.K. Sav. cet.

κειν αὐτήν. Καὶ τοῦτο δηλῶν ὁ Χριστὸς φησιν, ²“Ἐὰν ^dδύο συμφωνήσωσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, πᾶν ὃ ^eἐὰν αἰτήσωσι, λήφονται” καὶ πάλιν, “Ὅταν πληθυνθῇ ἡ ἀνομία, ψυγησεται ἡ ἀγάπη.” Τοῦτο τὰς αἵρέσεις ἔτεκε πάσας. Ἐκ γὰρ τοῦ μὴ φιλεῖν τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἑαυτῶν ἐφθόνουν εὐδοκимоῦσιν, ἐκ δὲ τοῦ φθονεῖν ἐφιλάρχουν, ἐκ δὲ τοῦ φιλαρχεῖν αἵρέσεις ἔτεκον. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος εἰπὼν, “Ἰνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν” καὶ τὸν τρόπον ὑφηγεῖται, καθ’ ὃν τοῦτο γενέσθαι δυνατόν. Τίς ^hδ’ οὖν οὗτός ἐστιν; Ἡ ἀγάπη. Ὡς περ οὖν ὅταν λέγῃ, ³“Τέλος νόμου Χριστὸς,” ⁱτουτέστι, τὸ συμπλήρωμα, φησὶ, καὶ τοῦτο ^kἐκείνῳ ἐνέχεται, οὕτως ἡ παραγγελία αὕτη ἐνέχεται τῇ ἀγάπῃ. Τέλος ἰατρείας ὑγεία· ὥστε ὑγείας οὔσης, οὐ πολλῆς ^lδεῖ κατασκευῆς· καὶ ἀγάπης οὔσης, οὐ πολλῆς δεῖ παραγγελίας. Ἀγάπην δὲ ποίαν φησὶ; Τὴν εἰλικρινῇ, οὐ τὴν μέχρι ῥημάτων, ἀλλὰ τὴν ἀπὸ ^mδιαθέσεως καὶ τοῦ συναλγεῖν. “Ἐκ καθαρᾶς, φησὶ, καρδίας” ἥτοι περὶ πολιτείας ⁿὀρθῆς φησιν, ἡ περὶ γνησίας φιλίας. Ποιεῖ γὰρ καὶ βίος ἀκαθαρτος ^oσχίσματα. ⁴“Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων, μισεῖ τὸ φῶς.” Ἔστι γὰρ φιλία καὶ ^qἡ τῶν φαύλων, οἷον καὶ λησταὶ ληστὰς φιλοῦσι, καὶ ἀνδροφόνοι ἀνδροφόνους· ἀλλ’ ^rοὐκ ἔστι τοῦτο ἀπὸ συνειδήσεως ἀγαθῆς, ἀλλ’ ἀπὸ φαύλης, ^sοὐδὲ ἐκ καθαρᾶς καρδίας, ἀλλ’ ἐξ ἀκαθάρτου, οὐδὲ ἐκ πίστεως ^tἀνυποκρίτου. Πίστις γὰρ τὸ ἀληθές δείκνυσιν ^uὅτι ἀπὸ πίστεως ^vεἰλικρινοὺς ἡ ἀγάπη τίκτεται· ὁ ^xγὰρ ὄντως εἰς θεὸν πιστεύων, οὐκ ἀνέχεται ποτε ταύτην ἀφείναι. “Ὡν τινες, φησὶν, ἀστοχήσαντες, ἐξετράπησαν εἰς ὑμαιολογίας.” Καλῶς εἶπεν, “ἀστοχήσαντες” τέχνης γὰρ δεῖ, ὥστε ^yεὐθέα βάλλειν, καὶ μὴ ⁵⁵⁶ἔξω τοῦ σκοποῦ, ὥστε ὑπὸ ^aτοῦ πνεύματος εὐθύνεσθαι· πολλὰ γὰρ τὰ τῆς εὐθείας παρεκτρέποντα, καὶ δεῖ πρὸς ἓν ὁράν. “Θέλונτες, φησὶν, εἶναι νομοδιδάσκαλοι.” ^bὍρας καὶ ἄλλην

2 Matth. xviii. 19. xxiv. 12.

3 Rom. x. 4.

4 Joan. iii. 20.

^d δύο] + ὑμῶν C. ^e ἐὰν om. K. ^f ἀγάπη] + τῶν πολλῶν L. ^g αὐτῶν C.I. ^h δ’ οὖν] δὴ οὖν Cat. ⁱ τουτέστι om. Cat. τὸ om. B.K. Sav. cet. Mox φησὶ assumptum ex C.I.L. Cat. ^k ἐκείνῳ ἐνέχ.] Sic Cat. Edehatur ^l ἐκείνῳ ἐχεται. ^m δεῖται L. ⁿ διαθέσεως] + καὶ γνώμης B.K. Sav. cet. ^o ὀρθῆς φησιν C.I.L. Cat. ὀρθῆς λέγει B.K. φησὶν ὀρθῆς Edd. ^p σχίσματα L. ^q γὰρ om. B.K. ^r ἡ τῶν—λησταὶ] παρὰ φαύλοισι, οἷα (οἷα K.) ἡ τῶν ληστῶν, καὶ γὰρ ἐκείνοι B.K. ^s οὐκ ἔστι τοῦτο] τοῦτο οὐκ C. ^t οὐδὲ pro οὐδ’ C.I.K. ^u ἀνυποκρίτου] + ἀλλ’ ἐπιπλάστου καὶ ὑποκεκριμένης B.K. Sav. cet. invito Vet. ^v γὰρ om. B.K. ^w ὅτι ἀπὸ] ἀπὸ δὲ B.K. Sav. cet. Mox τίκτεται ἡ ἀγάπη hoc ord. B.K. ^x γὰρ om. B.K. Post ἀνέχεται folium deest in I. usque ad p. 557 B. ^y ὑμαιολογίαν L. ^z εὐθεία L. Cat. εὐστοχα B.K. ^a τοῦ om. C. ^b ὅρα B.K.

αἰτίαν, τὴν τῆς φιλαρχίας; Διὰ τοῦτο ^dκαὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγεν,
^e“Ὑμεῖς δὲ μηδένα καλέσητε ραββί.” καὶ πάλιν ὁ ἀπόστολος,
 “Οὐδὲ γὰρ ^eαὐτοὶ τὸν νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλ’ ἵνα ἐν τῇ ὑμε-
 τέρᾳ σαρκὶ καυχῶσονται.” Τοῦ ἀξιώματος ἐφίενται, φησί, διὰ
 τοῦτο πρὸς τὴν ἀλήθειαν οὐχ ὁρώσι. “Μὴ νοοῦντες, ^fφησί,
 B ^{μητέ} ἃ λέγουσι, ^{μητέ} περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται.” Ἐνταῦθα
 διαβάλλει αὐτούς, ὡς οὐκ εἰδότας ^gτὸν τοῦ νόμου σκοπὸν, οὐδὲ
 τὸν καιρὸν μέχρι τίνος κύριον αὐτὸν εἶναι ἐχρῆν. Πῶς οὖν, ^hεἰ
 ἐξ ἀγνοίας ⁱτὸ ἀμάρτημα, λέγεις ^kὅτι διὰ τὸ θέλει νομοδιδα- (256)
 σκάλους εἶναι; Ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ μὴ κατέχειν τὴν ἀγάπην. ^lὍτι
 καὶ ἡ ἀγνοία ἐκ τούτων ἐτέχθη. “Ὅταν γὰρ ἡ ψυχὴ πράγμασιν
 ἑαυτὴν ^mἐκδῶ σαρκικοῖς, πηροῦται αὐτῆς ⁿτὸ διορατικόν· ἐκ-
 πεσοῦσα δὲ τῆς ἀγάπης ἐμπίπτει εἰς φιλονεικίαν, καὶ λοιπὸν
^oπηροῦται αὐτῆς τὸ τῆς διανοίας ὄμμα. Ὁ γὰρ ὑπό τινος
 P ^{ἐπιθυμίας} τούτων τῶν προσκαίρων κατεχόμενος, μεθύνων τῷ
 C ^{πάθει}, τῆς ἀληθείας οὐκ ἂν γένοιτο κριτὴς ἀδέκαστος. “Οὐκ
 ἴσασι, φησί, περὶ τίνων ^qδιαβεβαιοῦνται.” Εἰκὸς γὰρ ἦν αὐ-
 τοὺς περὶ τοῦ νόμου φθέγγεσθαι, καὶ πολλὰ περὶ καθυρσίων
 καὶ τῶν ἄλλων τῶν σωματικῶν λέγειν.

Εἶτα ἀφείς ἐκεῖνα ἐλέγξει, ὡς οὐδὲν ὄντα ἢ ἱσυχίας τῶν πνευ-
 ματικῶν καὶ ὑπογραμμοῦς, ὃ μᾶλλον προσηνέστερον ἦν, τοῦτο
 ἐργάζεται. Ποῖον δὲ τοῦτο; Ἐπαινεῖ τὸν νόμον, νόμον ἐν-
 ταῦθα τὴν δεκάλογον καλῶν. Ἀπὸ ^rγὰρ τούτου κἀκεῖνα ἐξέ-
 βαλεν. Εἰ γὰρ ταῦτα αὐτὰ κολάζει τοὺς ^sπαραβάτας, καὶ
 D ^{ἄχρηστα} ἡμῖν γίνεται, πολλῶ μᾶλλον ἐκεῖνα. ^t“Οἶδαμεν δέ,
^vφησὶν, ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, ^wεἰ-
 δὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κείται.” ^xΚαλὸς, φησί, καὶ οὐ
 καλός. ^yἌλλ’ ὃ λέγει τοῦτό ἐστιν ^zἐπαινεῖ αὐτὸν δι’ ἔργων·

⁵ Matth. xxiii. 8. Gal. vi. 13.

⁶ v. 8, 9.

^e τὴν] ἀπὸ B.K. τὴν om. Cat. ^d καὶ om. B.L. Veron. ^e αὐτοῖς] +
 φησί L. τὸν om. K. Mox ἡμετέρᾳ L. ^f φησί om. B.K. ^g τοῦ νόμου
 τὸν σκοπὸν, μηδὲ τὸν κ. L. ^h εἰ om. L. ⁱ τὸ ἀμ.] ἀμ. τοῦτο B.K. Sav.
 cet. τὸ om. Veron. invita Cat. ^k ὅτι] + οὐ B.K. Sav. cet. + καὶ L. Post
 εἶναι add. μόνον B.K. Sav. cet. ^l ὅτι] τοῦτο ἔπαθον· ἄλλως δὲ B.K. Sav.
 cet. ^m ἐκδῶ] δῶ B.C.K. Cat. ⁿ Haec τὸ διορ.—πηροῦται αὐτῆς desunt
 in C.I.L. Veron. Leguntur in Sav. cet. sed omissis λοιπὸν et αὐτῆς, quas ex
 nostris B.K. assumimus. ^o πυροῦται B. ^p ἐπιθυμίας om. L. ^q δια-
 βεβαιοῦνται] + οὕτως εἶπεν B.K. ^r σκιὰν et ὑπόγραμμον B.K. Sav. cet.
 σκιὰ et ὑπογράμμος L. ^s γὰρ] δὲ B.K. Sav. cet. ^t παραβαίνοντας Cat.
 Mox ἡμῖν om. L. ^v φησὶν om. B.K. ^w εἰδὼς] χρῆται δὲ ὁ εἰδὼς B.K.
 Haec εἰδὼς—κείται desunt in L. ^x Haec καλός, φησί, καὶ οὐ καλός om. B.K.
 γ ^y ἀλλ’ ὃ] τί δαί, φησὶν; ἐάν (ἂν δὲ B.) μὴ νομίμως τις χρῆται, οὐκ ἔστι καλός;
 καὶ οὕτω καλός· ἀλλ’ ὃ B.K. Sav. cet. τί οὖν ἐάν μὴ νομίμως χρῆται, οὐ καλός;
 καί, φησί, καὶ οὕτω καλός· ἀλλ’ ὃ Cat. ^z ἐπαινεῖ (ἐπαινέει B.C.) αὐτὸν] Sic
 B.C.K.L. Cat. ὅταν ἐκπληροῖ Sav. cet. Lacunam habet Veron.

τὸ γὰρ, “ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται,” τοῦτό ἐστιν. ^aΕἰςὶ γὰρ οἱ μὴ χρώμενοι καὶ ἐνταῦθα οἶον, ὅταν ἐξηγῶνται, φησὶν, αὐτὸν διὰ ῥημάτων, διὰ δὲ τῶν ἔργων παραβαίνωσι, τοῦτό ἐστιν ἀνόμως χρῆσθαι· χρῆται μὲν ^bγὰρ, ἀλλ’ οὐκ εἰς οἰκείαν ὠφέλειαν. ‘Τὶ δὲ καὶ ἄλλο ἐστὶ, “νομίμως” οἶον, ἐὰν νομί- **E** μως ^dχρήσῃ, παραπέμπει σε πρὸς τὸν Χριστόν. “Ὅταν γὰρ αὐτοῦ σκοπὸς ἢ δικαιῶσαι τὸν ἄνθρωπον, μὴ δύνῃται δὲ, παραπέμπει πρὸς τὸν δυνάμενον. Καὶ ^eἄλλως, νομίμως χρῆσασθαι ἔστι τῷ νόμῳ, ὅταν ἐκ πολλῆς αὐτὸν φυλάττῃ τῆς περιουσίας. Τί δὲ ἐστιν, ἐκ περιουσίας; “Ὡςπερ τῷ χαλινῷ, ^fφησὶν, εὐτάκτως κέχρηται οὐχ ὁ σκιρτῶν ἵππος, οὐδ’ ὁ δάκνων, ἀλλ’ ὁ ἀπλῶς αὐτὸν περικείμενος σχήματος ἕνεκεν” οὕτω καὶ νόμῳ **F** νομίμως χρῆται ὁ μὴ διὰ τὴν ^hἐκ τῶν γραμμάτων ἀνάγκην σωφρονῶν. Τίς δὲ αὐτῷ νομίμως χρῆσεται; ‘Ὁ εἰδὼς ὅτι οὐ δεῖται αὐτοῦ. ‘Ὁ γὰρ πρὸς τοσοῦτον ἀρετῆς φθάσας, ὥστε μὴ διὰ τὸν ἐκείνου φόβον αὐτὸν κατορθοῦν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀρετὴν, 557 οὗτος νομίμως χρῆται αὐτῷ καὶ ἀσφαλῶς· ἐάν τις αὐτῷ οὕτω χρῆται, ὡς μὴ φοβούμενος αὐτὸν, ^kἀλλὰ τῆς ἐκεῖ τιμωρίας κειμένης μᾶλλον τὴν κατάγνωσιν ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν. ^lΚαὶ ἄλλως, δίκαιον ἐνταῦθα καλεῖ τὸν κατορθωκότα τὴν ἀρετὴν. ^mἘκείνος κέχρηται τῷ νόμῳ καλῶς, ὁ μὴ καταξίωσιν ἀπ’ αὐτοῦ παιδεύεσθαι. “Ὡςπερ γὰρ αἱ ⁿστιγμαὶ τῶν γραμμάτων τοῖς παισὶ κεῖνται, ὁ δὲ τὰ ἀπ’ αὐτῶν πληρῶν μὴ ^oδι’ αὐτῶν, ἀλλ’ ἐξ ἐτέρων, μείζονος ἐπιστήμης ἂν εἴη ἔμπειρος, καὶ κρείττον μᾶλλον κέχρηται τοῖς γράμμασιν” ρούτως ὁ ὑπὲρ τὸν νόμον, οὐ **B** παιδαγωγεῖται τῷ νόμῳ. ‘Ὁ γὰρ μὴ ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτὸν πληρῶν, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν ἀρετὴν ἐπιθυμίας ^rπλείονος, ^sοὗτος ^tμᾶλλον αὐτὸν κατορθοί. Οὐ γὰρ ὁμοίως ὁ κόλασιν δεδοικώς, καὶ ὁ τιμῆς ἐφειόμενος τὸν νόμον πληροί· οὐχ ὁμοίως ὁ ὑπὸ τὸν νόμον ὢν, καὶ ὑπὲρ τὸν νόμον· τὸ γὰρ ὑπὲρ νόμον

^a εἰςὶ γὰρ—αὐτὸν] ἐνταῦθα σημαίνουν. ὅταν δὲ ἐξηγῶνται μὲν αὐτὸν B.K. Sav. cet. Post ῥημάτων add. οἱ χρώμενοι B.K.

^b γὰρ]+καὶ οὗτος B.K. Sav. cet. ^c τί—οἶον] ἔστι καὶ ἄλλο πρὸς τοῦτο εἰπεῖν. ποῖον δὲ τοῦτο; οἶον B.K. Sav. cet. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο Cat.

^d χρήσῃ]+τῷ νόμῳ B.C.K. Sav. cet. ^e ἄλλως+δὲ B.K. Sav. cet. ^f ἔστι τῷ νόμῳ] τῷ νόμῳ ἐστὶν B.K. Sav. cet. Mox φυλάττης iidem.

^g φησὶν Mor. Ben. inquit Vet. φύσει est in Veron. Sav. et libris omnibus. ^h ἐκ om. L. ⁱ αὐτοῦ]+ἐπάγει γὰρ, εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται C.

^k ἀλλὰ] ἀλλ’ ὑπὲρ B.K. Post κειμένης add. χρῆται καλῶς iidem. ^l καὶ ἄλλως] ἄλλως δὲ B.K. καὶ ἄλλως δὲ Sav. cet.

^m ἐκεῖνος]+τοῖον B.K. Sav. cet. Mox παρ’ αὐτοῦ L. ⁿ στιγμαὶ] σκιαὶ L. ^o δι’ αὐτῶν omnes. ἐξ αὐτῶν Edd.

^p οὕτως ὁ om. L. Sequentia ὑπὲρ τὸν νόμον—ὁ γὰρ desunt in C.L. Veron. invito Vet. ^q αὐτὸν] αὐτῶν L. τὸν νόμον C. Mox τὴν om. L.

^r πλείονος] Sic C.L. Cat. πλείονως Edd. ^s οὗτος] οὕτως καὶ ὁ μὴ ὑπὸ τῷ γράμμα (sic) τοῦ νόμου ὢν, ἀλλ’ ὑπὲρ τὸν νόμον L. ^t μᾶλλον pro μάλιστα omnes.

ζῆσαι, τοῦτό ἐστι ^ννομίμως χρῆσθαι. Νόμῳ γὰρ ἐκεῖνος χρῆ-
 ται καλῶς καὶ φυλάττει, ὁ μείζονα τοῦ νόμου κατορθῶν, ὁ μὴ
 καταξιῶν παιδευτὴν αὐτὸν ἔχειν. Ὁ γὰρ νόμος, ^ωὡς τὰ πολλὰ,
 C κακῶν ἀπαγορεύσεις ἐστι· δίκαιον δὲ οὐ ποιεῖ ^ττούτο, ἀλλὰ καὶ
 ἀγαθῶν ἐργασία. Ὡστε ὅσοι κακῶν ἀπέχονται ὡς δούλοι, οὗτοι
 οὐ πληροῦσιν αὐτοῦ τὸν σκοπὸν· διὰ γὰρ τοῦτο κείται, ἵνα
 παράβασιν κολάζῃ. Ὡστε καὶ ἐκεῖνοι κέχρηται αὐτῷ, ἀλλ' ἐν
 τῷ κόλασιν ^υδεδοικέναι. ⁷“Θέλεις γὰρ ^μμὴ φοβεῖσθαι, φησὶ,
 τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ” ὡς ^αἂν εἴποι τις, μόνοις γὰρ
 D τοῖς πονηροῖς τιμωριῶν ἐστι διαγορευτικός· τῷ δὲ στεφάνων
 ἄξια ποιήσαντι ποῦ χρήσιμος ὁ νόμος; ^βὥσπερ οὖν ὁ ἱατρός
 τῷ ^ττραυμάτι τι ἔχοντι, οὐ τῷ ὑγιαίνοντι, οὐδὲ τῷ καλῶς διακει-
 μένῳ. “Ἀνόμοις δὲ, ^δφησὶ, καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ
 ἀμαρτωλοῖς.” Ἀνόμους ^εἸουδαίους καλεῖ, ^εκαὶ ἀνυποτάκτους.
⁸“Ὁ νόμος, φησὶν, ὀργὴν κατεργάζεται.” ^εΤί οὖν πρὸς τὸν (257)
 τιμῆς ἄξιον; ⁹“Διὰ νόμου, φησὶν, ἐπίγνωσις ἀμαρτίας.” Τί
^ηοὖν πρὸς τὸν δίκαιον; ^ιΠῶς οὖν οὐ κείται νόμος τῷ δικαίῳ;
 “Ὅτι κολάσεώς ἐστιν ἐκτὸς, καὶ ὅτι οὐ περιμένει τὰ πρακτέα
 παρ' ἐκείνου μαθεῖν, ἔχων ^κἔνδον τὴν τοῦ πνεύματος ὑπαγορεύ-
 ουσαν χάριν. Νόμος γὰρ ἐδόθη, ἵνα τῷ φόβῳ κολάζωνται καὶ
 E τῇ ἀπειλῇ. Οὐ δεῖ τοίνυν χαλινοῦ ἐπὶ τὸν εὐνιον ἵππον, οὐδὲ
 παιδαγωγίας ἐπὶ τὸν οὐ δεόμενον παιδαγωγοῦ. “¹Ἀνόμοις δὲ,
 φησὶ, καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἀμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ
 βεβήλοις, ^μπατραλώαις καὶ μητραλώαις.” Καὶ οὐ μέχρι τού-
 του ἔστη, οὐδὲ μέχρι τῶν ἀμαρτημάτων ^νμόνον, ἀλλὰ καὶ κατ'
 εἶδος ἐπεξῆλθε τὰ ἀμαρτήματα, ὥστε πείσαι ἐπαισχυνηθῆναι
 τὴν τοῦ νόμου ἐπιστάσιαν. ^οΚαὶ εἰπὼν κατ' εἶδος, εἶπε καὶ
 κατὰ παράλειψιν, ^ρκαίτοι καὶ τὰ εἰρημένα ἦν ἱκανὰ ἀπαγαγεῖν.

7 Rom. xiii. 3.

8 Ibid. iv. 15.

9 Ibid. iii. 20.

^ννομίμως] τὸ ν. L. Cat. ζῆσαι pro χρῆσθαι L. ^ωὡς] ἐς L. ^ττούτο] μόνον τοῦτο B.K. τοῦτο μόνον L. ^υδεδοικέναι Edd. δοῦναι B.I.K.L. μὴ δοῦναι C. ^μμὴ φοβ. φησὶ pro φησὶ μὴ φοβ. C.I.L. ^αἂν εἴποι] εἶπε L. Mox γὰρ om. B.K. ἐστι δ. pro δ. ἐστι B.C.I.K. ἐστι προαγορευτικός L. ^βὥσπερ] ἐπεὶ B. οὖν] καὶ B.K. οὖν καὶ L. Statim ὁ om. B.K. ^γτραῦμά τι] τραῦματι Veron. τραῦματα B. et ex corr. C. τὰ τραῦματα K. τραῦμα I. Post διακειμένῳ add. ἐστὶν ἱατρός B.K. ^δφησὶ om. K. ^ετοὺς Ἰουδ. L. ^εκαὶ] τοὺς I. τοὺς αὐτοὺς δὲ καὶ B.K. Sav. cet. ^ετί οὖν] τί οὖν λοιπὸν ἔχει L. τοῦτο πρὸς τοὺς ποιούντας τὸ κακόν. τί δὲ B.K. Sav. cet. ^ηοὖν] δαὶ iidem. ^ιπῶς οὖν (οὖν om. Veron.)—δικαίῳ;] δικαίῳ, φησὶ, νόμος οὐ κείται. διὰ τί; iidem. ^κἔνδοθεν L. Cat. Statim τὴν τ. πν. ὑπαγ. pro ὑπαγ. τὴν τ. πν. C.K. I.L. Cat. ¹ἀνόμοις δὲ, φησὶ] εἰπὼν δὲ ἀνόμοις B.K. καὶ ante οὐ μέχρι om. iidem. ^μπατραλώαις καὶ μητραλώαις bis C.L. πατρολώαις καὶ μητρολώαις I. πατραλώαις καὶ μητραλώαις Edd. ^νμόνον om. L. Post μόνον add. κατέβη K. ^οκαὶ εἰπὼν] εἶτα καταλέξας B.K. Sav. cet. ^ρκαίτοιγε L. Mox ἦν ἱκανὰ C. I.L. ἱκανὰ ἦν Sav. cet. ἦν om. Veron.

ἢ τί οὖν; Ἰουδαῖοί εἰσιν οἱ ἀνδραποδισταὶ καὶ πατραλῶαι καὶ μητραλῶαι; Τοῦτο αἰνίττεται. Ἀσεβεῖς, φησὶ, καὶ ἀνόσιοι, F καὶ βέβηλοι. Τοιοῦτοι ἦσαν, καὶ διὰ τοῦτο ὁ νόμος ἐδόθη. Εἰπὲ γάρ μοι, οὐχὶ συνεχῶς εἰδώλοις προσεκύνουν; οὐ τὸν 558 Μωϋσέα ἐλίθιζον; οὐ φόνων αἱ χεῖρες αὐτῶν ἔγεμον συγγενικῶν; οὐχὶ ἄνω καὶ κάτω ταῦτα αὐτοῖς ἐγκαλοῦσιν οἱ προφήται; Τοῖς δὲ τὰ ἐν οὐρανῷ φιλοσοφοῦσι περιττὰ ταῦτα. “Πατραλῶαις, φησὶ, καὶ μητραλῶαις, ἀνδροφόνοις, ¹⁰ πόρνοις, ἄρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον, φησὶ, τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται.” Καλῶς εἶπε, “τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ.” Ἐκεῖνα γὰρ πάντα ¹¹ πάθη ψυχῆς ἦν διεφθαρμένης. ¹² “Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον, φησὶ, τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ.” Ὡστε καὶ νῦν ἐπὶ B βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου δεῖ νόμον τοῖς μέντοι πειθόμενοις οὐ δεῖ. Εὐαγγέλιον δὲ δόξης αὐτὸ καλεῖ, δι’ οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ’ ἢ ¹³ πρὸς τοὺς αἰσχυνομένους ἐπὶ τοῖς διωγμοῖς, καὶ ἐπὶ τῷ πάθει τοῦ Χριστοῦ. Τῶν τε οὖν ἄλλων ἕνεκεν καὶ τούτων αὐτῶν, ὅτι δόξα ἐστὶ καὶ τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, ¹⁴ καὶ ταῦτα. ¹⁵ Ἡ καὶ τὰ μέλλοντα αἰνίττεται. Εἰ γὰρ ¹⁶ καὶ τὰ παρόντα αἰσχύνῃς γέμει καὶ ὀνειδῶν, ἀλλὰ τὰ μέλλοντα οὐ τοιαῦτα· τὸ δὲ εὐαγγέλιον μελλόντων ἐστίν, οὐ παρόντων. Πῶς οὖν ὁ βᾶγγελος, ¹⁷ “Ἰδοὺ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σωτήρ;” C ¹⁸ Ἐτέχθη μὲν σωτήρ, ἀλλ’ ἐστὶ σωτήρ· οὐ γὰρ ἅμα ἐγεννήθη, εἰργάζετο τὰ σημεῖα. “Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον, φησὶ, τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ.” ¹⁹ Ἡτοι, “τῆς δόξης,” τὴν λατρείαν φησὶ τοῦ θεοῦ, ²⁰ καὶ ὅτι εἰ τὰ παρόντα πάντα ἐμπέπλησται τῆς δόξης αὐτοῦ, ²¹ πολλὰ μᾶλλον τὰ μέλλοντα· ὅταν ²² “τεθῶσι, φησὶν, ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ,” ὅταν ἀντικείμενον ἢ μηδὲν, ὅταν ἴδωσιν οἱ δίκαιοι πάντα τὰ μακαριστὰ ἐκεῖνα, ²³ “ἂ μήτε ὀφθαλμὸς εἶδε, μήτε οὖς ἤκουσε, μήτε ἐπὶ καρδίαν ἀν-

10 v. 10.

11 v. 11.

12 Luc. ii. 10, 11.

13 1 Cor. xv. 25. ii. 9.

ἢ τί οὖν;—ιδόθη.] περὶ τίνων οὖν ταῦτά φησι; περὶ Ἰουδαίων· οὗτοι γὰρ καὶ πατραλοῖαι καὶ μητραλοῖαι, καὶ αὐτοὶ καὶ βέβηλοι καὶ ἀνόσιοι· τούτους γὰρ αἰνίττεται, ἀσεβεῖς, εἰπὼν καὶ ἁμαρτωλοῖς. τοιούτων δὲ ὄντων αὐτῶν ἀναγκαιῶς καὶ ὁ νόμος ἐδόθη. B.K. Sav. cet. ¹⁰ πατραλῶαι ... μητραλῶαι L. πατρολῶαι ... μητρολῶαι I. Cat. ¹¹ αἱ χ. αὐτῶν πρὸ αὐτῶν αἱ χ. C.I.K.L. Cat. ¹² φησὶ assumptum ex C.I.L. ¹³ πάθη om. L. invita Cat. Mox φησὶ om. B.K. ¹⁴ πρὸς] διὰ B.K. Sav. cet. ¹⁵ αὐτῶν]+εὐαγγέλιον δόξης εἴρηται, δηλὼν iidem. ¹⁶ καὶ om. iidem. ¹⁷ καὶ] ἢ οὖν B.K. καὶ ταῦτα om. Sav. cet. invitis libris. ¹⁸ καὶ assumptum ex B.I.K. Cat. ¹⁹ ἄγγελος]+φησὶ B.K.+ὅτι I. φησὶν post ἰδοὺ add. L. ²⁰ εὐαγγ.] +εἶπεν B.K. ²¹ ἐτέχθη—ἐστὶ σωτήρ] ὅτι τεχθεὶς ἐμελλε τοῦτο γίνεσθαι B.K. Sav. cet. ²² ἦτοι τῆς δ. τὴν λ.] Sic libri omnes et Cat. τῆς δόξης· ἢ τὴν λ. Edd. ²³ καὶ] Sic I.L. Cat. Veron. ἢ Sav. cet. Statim εἰ om. C. Veron. ²⁴ πολλὰ δὲ μ. Edd. δὲ om. B.K.L. Cat.

TOM. VI.

D

θρώπου ἀνέβη.” ¹⁴ “Θέλω γάρ, φησὶν, ἵν’ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ
D οὗτοι ὧσιν, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν ἔδωκάς μοι.”

¹Τίνες ἄρα εἰσὶ, καὶ μακαρίσωμεν ^καὐτοὺς, ὅσων ἀπολαύσονται τότε ἀγαθῶν, ὅσας μεθέξουσιν δόξης, ὅσου φωτός; Ἡ μὲν
¹γὰρ ἐνταῦθα δόξα οὐδαμινὴ τε ἐστὶ καὶ ἄστατος· κἂν παρα-
μείνῃ, ^μταχέως σβέννυται. ¹⁵ “Οὐ γὰρ συγκαταβήσεται αὐτῷ,
^πφησὶν, ἡ δόξα αὐτοῦ ὀπίσω αὐτοῦ.” πολλοῖς δὲ οὐδὲ ἐνταῦθα
μέχρι τέλους παρέμεινε· περὶ δὲ ἐκείνης οὐκ ἔστιν ὑποπτεῦσαί
E τι τοιοῦτον, ἀλλὰ πᾶν τούναντίον, ὅτι μένει, καὶ οὐδὲ τέλος
ἔξει ποτέ. Τοιαῦτα γὰρ τὰ τοῦ θεοῦ, μόνιμα καὶ μεταβολῆς
κρείττω πάσης καὶ τέλους. Οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ δόξα τότε ἐκ τῶν
ἔξω, ἀλλ’ ἐκ τῶν ἔνδον· οἷόν τι λέγω· οὐκ ἀπὸ ἱματίων πολυ-
τελῶν, οὐκ ἀπὸ πλήθους θεραπόντων, οὐκ ἀπὸ ὁσχημάτων ἢ
^ρδόξα γίνεται, ἀλλὰ τούτων χωρὶς αὐτὸς ὁ ἀνὴρ ἡμφίεσται τὴν
δόξαν. Νῦν μὲν γάρ, ἂν ταῦτα ἀπῇ, γυμνὸς ^κἐκείνης τῆς δόξης
F ἔσται. Ἐν γοῦν βαλανείοις γυμνοὺς ὀρώμεν ἐντίμους ^κκαὶ ἀτί-
μους, ὀρώμεν δὲ καὶ φαύλους. ¹Τῶν ἐν ἀγοραῖς πολλοὶ γοῦν
πολλάκις ἐκινδύνευσαν, τῶν παίδων αὐτοὺς κατὰ τινα χρεῖαν
^νἀπολιπόντων· ἐκεῖ δὲ μεθ’ ἑαυτοῦ τὴν δόξαν ἔχει πανταχοῦ. (258
559 Καὶ καθάπερ οἱ ἄγγελοι, ὅπουπερ ἂν φανῶσιν, ἐν ἑαυτοῖς τὴν
δόξαν ἔχουσιν, οὕτω καὶ οἱ ἄγιοι. Μᾶλλον δὲ καθάπερ ὁ ἥλιος
οὐ δεῖται ἱματίου, οὐ δεῖται ἐτέρου τινός, ἀλλ’ ἅμα τε ἐφάνη
καὶ ^ωτὴν δόξαν ἐξέλαμψεν, οὕτω καὶ τότε ἔσται. Μεταδιώ-
κωμεν τοίνυν τὴν δόξαν ἐκείνην, ἥς οὐδὲν αἰδεσιμώτερον· ^κκατα-
λείπωμεν αὐτήν, ἥς οὐδὲν οὐδαμινώτερον. ¹⁶ “Ἐν περιβολῇ,
φησὶν, ἱματίων μὴ καυχῆσῃ.” Ταῦτα ἄνωθεν προελέγετο τοῖς
B νηπίοις. Καὶ γὰρ ὁ ὀρχηστὴς καὶ ἡ πόρνη καὶ ὁ ὕσκηικὸς
χαριέστερά σου ἡμφίεσται καὶ πολυτελέστερα. Καὶ χωρὶς
δὲ ^zτούτου, ^κκαυχᾶσαι ἐπὶ πράγματι, ^φἂν ἐπίθωνται σῆτες,
ἀπεστέρῃσάν σε τῆς ἀπολαύσεως. Ὅρᾳς πῶς ἀβέβαιόν ἐστι
^βπράγμα ἡ τοῦ παρόντος βίου δόξα; ^κΚαυχᾶσαι ἐπὶ πράγματι,

¹⁴ Joan. xvii. 24.¹⁵ Psal. xlviii. 18.¹⁶ Sirac. xi. 4.

^κ ἵνα ὅπου C.I. Veron. Mox δέδωκας I. ¹ ΗΘΙΚΟΝ. “Ὅτι δόξα καὶ ἡδονὴ
ἀληθὴς ἐν τοῖς πνευματικοῖς ἐστὶν, οὐκ ἐν τοῖς σαρκικοῖς. Veron. τίνες ἄρα εἰσὶ
μάθωμεν τίνες ἄρα οὗτοί εἰσι B.K. Sav. cet. ^κ αὐτοὺς] + ἐννοοῦντες B.K.L.
Sav. cet. ¹ γὰρ] οὖν L. Mox τε om. idem. ^μ ταχέως] δέ, ἕως τελευτῆς
παραμείνῃ, καὶ λοιπὸν παντελῶς B.K. Sav. cet. ^π φησὶν om. K. ὀπίσω αὐ-
τοῦ om. B.K. ^ρ ὁσχημάτων B.K. Sav. cet. ^ρ δόξα] + τότε iidem. ^κ ἐκεί-
νος L. ἐκείνης om. B.K. Sav. cet. ¹ ἔσται] + ἐκεῖ δὲ οὐχ οὕτως B.K. Sav.
cet. ^κ καὶ ἀτίμους om. B.K. Mox ἀτίμους pro φαύλους iidem. ¹ τῶν]
καὶ τῶν K. Mox πολλάκις καὶ ἐκινδ. B. ^ν ἀπολιπόντων I. ^ω τὴν] + ἐαυ-
τοῦ B.K. Sav. cet. Mox ἐλαμψεν L. ^z καταλείπωμεν B.C.K. ¹ κυνικός C.I.
^z τούτου pro τούτων omnes. ^κ καυχᾶσαι omnes. καυχᾶ Edd. ante Ben. τί
καυχᾶσαι L. Mox ἐὰν pro ἂν idem. ^β τὸ πρᾶγμα Edd. τὸ deest in omnibus.
^κ καυχᾶσαι C.I.L. καυχᾶ Edd.

ὁ σκώληκες τίκτουσι καὶ ἀπολλύουσι· λέγονται γὰρ Ἰνδικὰ
τινα ζωῦφια εἶναι, ὅθεν τὰ νήματα ταῦτα κατασκευάζεται.
Κτῆσαι ἱμάτιον, εἰ βούλει, τὸ ἐκ τῶν ἄνωθεν ἵφαντόν, τὴν
περιβολὴν τὴν θαυμασίαν καὶ λαμπράν, τὸν ἱματισμὸν τὸν
διάχρυσον ὄντως. Ἐκεῖνος ὁ χρυσὸς οὐκ ἀπὸ μετάλλων ἐστίν, C
ἀ κατὰ δίκων χεῖρες ὥρυξαν, ἀλλ' ἐκ ἀρετῆς τίκτεται. Ἰ Περι-
βάλωμεν ἑαυτοὺς ἐκείνῃ τῇ στολῇ, ἣν οὐκ ἄνθρωποι πένητες καὶ
δοῦλοι κατασκευάζουσιν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ δεσπότης. Ἀλλὰ τί;
κατέσπαρται τῷ ἱματίῳ τούτῳ χρυσός; Καὶ τί τοῦτο; τὸν
γὰρ ἐργασάμενον πάντες θαυμάζουσιν, οὐ τὸν περικείμενον·
ἐκείνου γὰρ ὄντως τὸ θαῦμα. Ωσπερ γὰρ ἐπὶ τῶν ἱματίων
τῶν λιτῶν οὐ τὸ ξύλον, ἐν ᾧ ἐντέταται τὸ ἱμάτιον ἐπὶ τῶν D
γναφέων, θαυμάζομεν, ἀλλὰ τὸν ἐργαζόμενον, καίτοι ξύλον
αὐτὰ φερεῖ, καὶ ξύλῳ ἐνδέδεται ὥσπερ οὖν ἐκεῖνα οὐ χρείας
ἔνεκεν ἐνδέδεται, οὕτως οὐδὲ αὐταί, ἀλλὰ τῆς τοῦ ἱματίου χρείας,
ἵνα τινάσσῃται, φησὶν, ἵνα μὴ σητὶ κατατείνῃται. Πῶς οὖν
οὐκ ἐσχάτης τοῦτο ἀνοίας ἐστίν, ὑπὲρ τοῦ μηδενὸς τοσαύτην
ποιεῖσθαι σπουδὴν, καὶ πάντα μηχανᾶσθαι, καὶ τὴν ἑαυτῶν
προδιδόναι σωτηρίαν, καὶ τῆς γεέννης καταφρονεῖν, καὶ εἰς θεὸν
ὑβρίζειν, καὶ περιορᾶν τὸν Χριστὸν πεινῶντα; Τί ἂν τις εἴποι
τὴν τῶν ἀρωμάτων πολυτέλειαν, τῶν Ἰνδικῶν, τῶν Ἀραβικῶν, E
τῶν Περσικῶν, τῶν ξηρῶν, τῶν ὑγρῶν, τῶν μύρων, τῶν θυμια-
μάτων, ἅπαντα δαπάνην ἔχει πολλὴν καὶ ἀνόνητον; Τί
μυρίζεις, ὦ γύναι, τὸ σῶμα ἔσωθεν ἀκαθαρσίας γέμον; τί περὶ
τὸ δυσώδες ἀναλίσκη; ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐπιβάλοι βορβόρῳ μύ-
ρον, ἢ πλίνθῳ διαβρόχῳ βάλσαμον. Ἔστιν, εἰ βούλει, μύρον,
ἔστιν ἄρωμα, ᾧ δυνήσῃ χρῆσαι τὴν ψυχὴν, οὐκ ἐξ Ἀραβίας,
οὐδὲ ἐξ Αἰθιοπίας, οὐδ' ἀπὸ Περσίδος, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ φερό-
μενον τοῦ οὐρανοῦ, πωλούμενον οὐ χρυσίον, ἀλλὰ προαιρέσεως F
ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου. Τοῦτο ὑπόγρασον τὸ μύρον,
οὗ ἡ ὁσμὴ τὴν οἰκουμένην ἐμπλησάι δύναται. Τούτου ἀπέπνεον
οἱ ἀπόστολοι. 17 Ὅσμη γάρ ἐσμεν εὐωδίας, φησὶν, οἷς μὲν εἰς

17 2 Cor. ii. 15, 16.

α ἀπολαύουσι C.I.L. β κατασκευάζονται C. γ ὑφαινόμενον B.K. δ ἀπὸ] ὑπὸ I. ὑπ' L. ε περιβ.] + τοῖν B.K. ζ ἐκείνην τὴν στολὴν L. η τί] ἐρεῖς ὅτι B.K. Sav. cet. θ τοῦτο] + πρὸς σέ iidem. Mox γὰρ om. B.K. ι ὥσπερ γὰρ] τοῦτο καὶ B.K. κ οὐ] συμβαίνει καὶ γὰρ ἐκεῖ οὐ iidem. λ ἐπὶ τῶν γναφέων] Sic C.I.L. ἐπὶ τὸ κραφεῖον Edd. θαυμάζομεν ante τὸ ἱμάτιον transp. L. μ φέρει C.L. Statim ξύλον C. ἐνδέδεται bis L. ν ἵνα τ. φησὶν] ἔνεκεν, φησὶν, ἐνδέδεται οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ' ἵνα τ. B.K. Mox καταλυμαί- νηται iidem. ς ἐστὶν om. K. ζ καὶ τὴν] τὴν δὲ B.K. η περὶ τῆς τ. α. πολυτελείας B.K. θ ἀναλίσκει ex corr. C. Post h. v. add. καὶ ταῦτο ποιεῖς B.K. Sav. cet. ι Vid. Annot. κ οὐδ' ἐξ I.K. λ ἀγόρασον pro ἀγό- ρασαι C.I.K.L. Mox τοῦτο ἀπέπνεον L.

θάνατον, οἷς δὲ εἰς ζώην.” Τί ἔδη τοῦτό ἐστιν; “Ὅτι καὶ ὅς ἀποπνίγεσθαι λέγεται ἀπὸ τῆς εὐωδίας. Οὐ τὸ σῶμα δὲ μόνον τῶν ἀποστόλων, ἀλλὰ καὶ τὰ ἱμάτια τοῦ μύρου τοῦ πνευματικ-
 560 οῦ ἀπέπνεον. Οὕτω γὰρ ἔπνει καλὸν τὰ ἱμάτια Παύλου, ὡς δαίμονας ἐλαύνειν. Ποίου φύλλου, ποίας κασίας, ποίας σμύρνης οὐχὶ καὶ ἡδίων καὶ χρησίμη αὕτη ἡ εὐωδία; Εἰ γὰρ δαίμονας ἀπῆλανε, τί οὐκ ἂν ἕτερον εἰργάσατο; Τοῦτο κατασκευάζωμεν τὸ μύρον· κατασκευάζει δὲ αὐτὸ δι’ ἐλεημοσύνης ἢ πνευματικῆς χάρις. Τοῦτου καὶ ἐκεῖ ἀπελθόντες μέλλομεν ἀποπνεῖν· καὶ
 B καθάπερ ἐνταῦθα πάντας ἐπιστρέφουσιν οἱ ἑνακεχρωσμένοι τῆς εὐωδίας, καὶ τε εἰς βαλανεῖον, καὶ τε εἰς ἐκκλησίαν, καὶ τε εἰς ἕτερον πολυάνθρωπον τόπον ἀπέλθῃ ἢ τοῦτο ἀποπνεύουσα, πάντες αὐτῆς ἑξαρτῶνται, καὶ πάντες ἐπιστρέφονται· οὕτω καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ κόσμῳ τῶν ἀποπνεουσῶν ψυχῶν τῆς πνευματικῆς εὐωδίας εἰσιουσῶν, πάντες ἑξανίστανται καὶ παραχωροῦσι. Καὶ ἐνταῦθα δὲ καὶ δαίμονες καὶ κακίαι πᾶσαι προσελθεῖν οὐ τολμῶσιν οὐδὲ ὑπομένουσιν· ἀποπνίγονται γάρ. Ἐκεῖνο τοίνυν τὸ ἄρωμα περιθώμεθα. Τοῦτο μὲν γὰρ καὶ βλακείας δόξαν ἡμῖν
 C περιτίθησιν, ἐκεῖνο δὲ ἀνδρείας καὶ θαύματος ὄντως· καὶ παρρησίαν δὲ ἡμῖν παρέχει πολλήν. Τοῦτο τὸ ἄρωμα οὐ γῆ ἀνα- (259) δίδωσιν, ἀλλ’ ἀρετὴ τίκτει· οὐ μαραίνεται, ἀλλ’ ἀνθεῖ· τοῦτο τιμίους τοὺς ἔχοντας ποιεῖ. Τούτῳ χριόμεθα, ὅταν βαπτίζωμεθα· τότε καλὸν ἀποπνέομεν. Τὸ δὲ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τοῦτου ἀποπνεῖν, τῆς ἡμῶν ἐστὶ σπουδῆς. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ παλαιὸν ἡμῶν ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς, τῆς ἀρετῆς σύμβολον διδόντες, ὅτι τὸν ἱερέα καλὸν ἀποπνεῖν δεῖ. Τῆς δὲ ἁμαρτίας οὐδὲν ἐστὶ
 D δυσωδέστερον. Ὅρα αὐτῆς πῶς διαγράφει τὴν φύσιν· ὅ προφήτης, ἡ λέγων·¹⁸ “Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου.” Οὕτως γὰρ σηπεδόνας χείρων ἐστὶ καὶ δυσωδέστερα ἢ ἁμαρτία. Τί γὰρ, εἰπέ μοι, πορνείας δυσωδέστερον; μὴ

18 Psal. xxxvii. 6.

² δὴ om. L. ³ ὑπὸ C.I. ⁴ καλὸν om. B.K. Mox ἀπελαύνειν B.K. Sav. cet. ⁵ ἡδίων C.I.L. Statim χρησίμη omnes. χρησιμωτέρα Edd. ⁶ αὐτὸ] + οὐδὲν ἕτερον ἀλλ’ ἢ B.K. Mox ἢ τοῦ πνεύματος χ. L. ⁷ τοῦτο I. Post ἀποπνεῖν add. καὶ τοὺς ἁγίους πρὸς ἑαυτοὺς ἐπιστρέφειν B.K. Sav. cet. ⁸ καὶ καθ.] καθ. γὰρ B.K. ⁹ ἐπικεχρωσμένοι I. Statim τῆς εὐωδίας B.I.K.L. ταῖς εὐωδίας Edd. ¹⁰ καὶ καὶ B.K. ¹¹ ὁ τοῦτο ἀποπνεῖν, πάντες αὐτοῦ ἐξ. B.K. Sav. cet. πνεύουσα pro ἀποπνεύουσα Veron. ¹² ἑξανίστανται Edd. ἑξανίστανται Codd. ¹³ προσελθεῖν K. ¹⁴ προτίθησιν C.I.L. Mox ἀνδρίας C. ¹⁵ τοῦτο χριόμενοι L. Mox τότε τοῦτο τὸ καλὸν B.K. ¹⁶ καὶ om. C.I.L. ¹⁷ τοῦτο C.I. τοῦτου om. B.K. δείται pro ἐστὶ B.K. ¹⁸ ἡμῶν L. ¹⁹ διδόντες] οἶμαι, καὶ δηλοῦντες B.K. ἱερωμένον pro ἱερέα K. ²⁰ διαγράφει I.L. ²¹ ὁ] καὶ ὁ B.K. ²² λέγων assumptum ex C.I.K.L. ²³ μὴ—πόρνος] εἰ δὲ μὴ αἰσθάνῃ ἐργαζομένης, ἐννόησόν μοι τίς ἡ ἁμαρτία μετὰ τὴν ἐργασίαν B.K. Sav. cet.

κατεχομένης, ἀλλὰ μετὰ τὴν τῆς ἀμαρτίας ἐργασίαν ἐννόησόν μοι τίς ὁ πόρνος, καὶ τότε αὐτῆς ὄψει τὴν δυσωδίαν, τότε τὴν προστριβεῖσαν ἀκαθαρσίαν, τότε τὸ ἄγος, τότε τὸ μύσος. Τοιαύτη πᾶσα ἀμαρτία· πρὶν ἢ ^κμὲν ἐργασθῆναι, ἔχει τινὰ ἡδονήν· μετὰ δὲ τὸ τελεσθῆναι ^γκαὶ ἀπαρτισθῆναι, τὸ μὲν ἡδὺ ἐπαύεται καὶ μαραίνεται, τὸ δὲ λυπηρὸν καὶ κατηφὲς ἐπεισέρχεται. Ἡ δὲ δικαιοσύνη τοῦναντίον· παρὰ μὲν τὴν ἀρχὴν ἔχει τοὺς πόρους, πρὸς δὲ τῷ τέλει τὴν ἡδονὴν καὶ τὴν ἀνάπausιν. ^κΟὐδὲ ἐκεῖ μὲν οὖν ἡ ἡδονὴ ἡδονὴ γίνεται, τῇ προσδοκίᾳ τῆς αἰσχύνης καὶ τῆς τιμωρίας· καὶ ἐνταῦθα δὲ ἄλιν οὐδὲ ὁ πόνος πόνος τῇ ἐλπίδι τῶν ἀμοιβῶν. Τί δὲ ἡ μέθη, εἰπέ μοι; οὐκ ἐν τῷ πίνειν μόνον ἔχει τὴν ἡδονήν; μᾶλλον δὲ ^ααὕτη οὐδ' ἐν τῷ πίνειν. Ὅταν γὰρ εἰς ἀναισθησίαν ἐμπέσῃ, καὶ μηδένα τῶν παρόντων βλέπῃ, ἀλλὰ τῶν μαινομένων χεῖρον ^βδιάκειται, ποία ^γΦλοιπὸν ἡδονή; Μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἐν αὐτῇ τῇ πορνείᾳ ἡδονὴ τις ἐστίν. Ὅταν γὰρ ὑπὸ πάθους ἡ ψυχὴ κατεχομένη τὴν κρίσιν ἀφαιρῇται, ποία ^δαὕτη ἡδονή; Εἰ δὲ τοῦτο, καὶ ψώρα ἡδονή. Ἡδονὴν δὲ ἐκείνην ^εεἵπομι ἀν ἐγωγε τὴν ἀληθῆ, ὅταν μὴ ἡ ἐν πάθει ἡ ψυχὴ ^ςκατατεινομένη καὶ διασπωμένη. Ποία γὰρ αὕτη ἡδονή, τρίζειν ὀδόντας, διαστρέφειν ὀφθαλμούς, γαργαλίζεσθαι ⁵⁶¹ καὶ θερμαίνεσθαι πέρα τοῦ δέοντος; Οὕτω ^δδὲ οὐκ ἐστὶν ἡδονή, ὅτι σπείδομεν αὐτῆς ἀπαλλαγῆναι ταχέως, καὶ ἀπαλλαγέντες ἀλγοῦμεν. Εἰ ἡδονὴ ἐστὶ, μὴ ἀπαλλάττου ^ςαὐτῆς, μένε ἐν τῇ ἡδονῇ. Ὅρᾳς ὅτι ὀνομά ἐστι μόνον ^βἡδονῆς; Ἀλλ' οὐ τὰ παρ' ἡμῖν τοιαῦτα, ἀλλ' ὄντως ἐστὶν ἡδέα, οὐ μετὰ φλογὸς ἔχοντα τὴν ἡδονήν, ἀλλ' ἐλευθέραν ἀφιέντα τὴν ψυχὴν, καὶ ^ιεὐφραίνοντα καὶ διαχέοντα. Τοιαύτη ἦν ἡ Παύλου ἡδονὴ λέγοντος, ¹⁹ ^κΚαὶ ἐν τοίτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι" καὶ, "Χαίρετε ^βἐν κυρίῳ πάντοτε." Ἐκείνη γὰρ καὶ αἰσχύνῃ ἔχει, ^ιἐκείνη καὶ κατὰγνωσιν, ἐκείνη καὶ λάθρα γίνεται, καὶ μυρίων ἐμπέπληστα

¹⁹ Philipp. i. 18. iv. 4.

^κ μὲν] + γὰρ B.K.L. ^γ καὶ ἀπαρτισθῆναι om. B.I.K. Sav. cet. ^κ οὐδὲ—οὐ] ἐκεῖ μὲν οὖν οὐδ' I. Statim ἡ ἡδονὴ om. C.I. ἡδονὴ alterutrum om. L. Post ἀνάπausιν sic pergunt B.K. καὶ τί λέγω ὅτι ἡδονὴν ἔχει; οὐδὲ ἐκεῖ (+ ἡδονὴ K.) ἡδονὴ γίνεται ἀληθῆς τῇ προσδοκίᾳ (+ τῆς τιμωρίας καὶ K.) τῆς αἰσχύνης· ἐνταῦθα δὲ (+ πάλιν K.) ὁ πόνος οὐδὲ πόνος ἐστὶ τῇ ἐλ. τ. δ. ^α αὕτη L. αὕτη om. B.K. Sav. cet. Statim οὐδὲ ἐν C.I. ^β διακείται B.K. Sav. cet. ^ς αὕτη ἡ.] λοιπὸν ἡ. αὕτη C. Sequentia εἰ δὲ—ἡδονὴ om. I. ^δ εἵπομι ἀν ἐγωγε pro ἐγὼ εἵπομι ἀν omnes. Statim τὴν om. B.K. ^ς κατατεινομένη] + ἀπὸ (ὑπὸ Sav. cet.) τοῦ σώματος B.K. Sav. cet. ^δ δὲ om. B.K. ὅτι καὶ σπ. iidem. ^ς αὐτῆς om. C.I.L. Statim ἀλλὰ μένε B.K. Sav. cet. ^β ἡδονῆς] + ἡ ἀπὸ τῶν παθῶν B.K. ^ι εὐφραίνουσιν καὶ διαχέουσιν C. εὐφραίνουσα καὶ διαχέουσα I. εὐφραίνουμένη καὶ διαχέουσαν L. ^κ καὶ om. B.K. Sav. cet. ^ι ἐκείνη om. iidem.

ἀηδιῶν· αὕτη δὲ πάντων τούτων ἀπήλλακται. Ταύτην οὖν ^μμεταδιώκωμεν, ἵνα τῶν μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς ^ντοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

C

ΛΟΓΟΣ Γ.

¹Χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν, ^ατὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ· ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ^βἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν
D Χριστῷ Ἰησοῦ.

ΤΗΝ ταπεινοφροσύνην ^επολὺ μὲν ἔχουσαν κέρδος ὀρώμεν, οὐδαμοῦ δὲ ταχέως εὐρισκομένην, ἀλλὰ ταπεινορρημοσύνην μὲν ^δπολλήν, καὶ πέρα τοῦ δέοντος, ταπεινοφροσύνην δὲ οὐδαμοῦ. Ὁ δὲ μακάριος ^εοὕτως αὐτὴν μετεδίωκε Παῦλος, ὥς καὶ ἐπινοεῖν πολλὰς πανταχοῦ προφάσεις πρὸς τὸ ταπεινοῦν αὐτοῦ τὴν διά-
E νοιαν. Ἐπειδὴ γὰρ μάλιστα ἐκείνους εἰκὸς κάμνειν βουλομένους ταπεινοφρονεῖν τοὺς μεγάλα συνειδότας ἑαυτοῖς κατορθώματα, ¹πολλὴν εἰκὸς ἑαυτὸν βίαν πάσχειν, ὑπὸ τοῦ συνειδότος τοῦ ἀγαθοῦ, καθάπερ ὑπὸ τινος ^βρεύματος, ὀγκούμενον. Ὅρα τοίνυν καὶ ἐνταῦθα τί ποιεῖ. Εἶπεν, ὅτι “Ἐπιστεύθην ἐγὼ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ θεοῦ” εὐαγγέλιον, οὐ μετέχειν θέμις οὐκ ἐνι τοὺς ἔτι νόμφω χρωμένους· ἀντίκειται γὰρ αὐτῷ, ¹ὅτι καὶ (260) τοσοῦτον αὐτοῦ τὸ μέσον, ὥς τοὺς ὑπ' ἐκείνου φερομένους μη-
F δέπω ἀξίους εἶναι ^κτούτου μετέχειν· ὥσπερ ἂν εἴ τις λέγοι, ὅτι τοὺς δεσμῶν δεομένους καὶ δίκης οὐ θέμις εἰς φιλοσόφων ¹εἰσφέρειν χορόν. Ἐπεὶ οὖν ^νἐφυσήθη, καὶ μέγα ἐφθέγγατο, ἅμα καὶ ἑαυτὸν καταστέλλει, καὶ ^ντοὺς ἄλλους ^οπείθει τὸ αὐτὸ δὴ τοῦτο ποιεῖν· ^ργράφων, ὅτι ἐπιστεύθην ἐγὼ, ταχέως ἐπελάβετο

1 CAP. I. v. 12—14.

^μ μεταδ. ἐνταῦθα διηλεκῶς, ἵνα καὶ τῶν B.K. ^ν τοὺς] + ἀτελευτήτους L. HOM. III. ^α τὸν] τὸ ter L. ^β ἡμῶν om. L. Mox τῆς om. I. ^ε πολλήν I.L. invita Cat. ^δ πολλήν] ἐν πολλοῖς μάλλον B.K. ^ε Παῦλος οὕτως αὐτὸν μ. hoc ord. L. Cat. II. αὐτὴν μ. οὕτως I. ¹ πολλήν] + δὲ B.K. Sav. cet. ^ε αὐτὸν] καὶ αὐτὸν B.C.K. Sav. cet. ^β ὄγκ. ρεύμ. inverso ord. B.K. Mox τοῖνον om. iidem. ¹ ὅτι καὶ] ἔτι, καὶ B.K. Sav. cet. ^κ τούτων K. Post μετέχειν add. τοῦτο (τοιούτο K.) γοῦν ἐνταῦθα δηλοῖ οὕτως εἰπὼν B.K. ¹ φέ- ρειν L. ^ν ἐφυσήθη C. Veron. ἐπήρθη Cat. ^ν τοὺς ἄλλους om. C.I.L. Mox ποιεῖ pro ποιεῖν iidem. Vulgatum tuentur Cat. Vet. ^ο πείθει] καὶ πεί- θει B.K. ^ρ γράφων] + τε Sav. cet. invitis libris. ^δ pro ὅτι B.K. Sav. cet.

^aἑαυτοῦ, ἵνα μὴ νομίσῃς ὅτι ἐξ ὑπερηφανίας τοῦτό φησιν. "Ορα 562
τοῖνυν ποία κέχρηται [†]διορθώσει ἐπαγών καὶ λέγων. "Χάριν
ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι
πιστόν με ἡγήσατο, θέμενος ^aεἰς διακονίαν." [†]Ὁρᾷς πῶς παν-
ταχοῦ τὸ ἑαυτοῦ κατόρθωμα κρύπτει, καὶ τὸ πᾶν ἀνατίθῃσι τῷ
θεῷ, [†]ἐπὶ τοσούτον, ἐφ' ὅσον τὸ αὐτεξούσιον μὴ λυμῆνασθαι;
"Ἐφη γὰρ ἂν ἴσως ὁ ἄπιστος, εἰ τὸ πᾶν τοῦ θεοῦ ἐστί, καὶ
οὐδὲν παρ' ἡμῶν εἰσφέρεται, ἀλλ' ὡς ξύλα καὶ λίθους μετακινεῖ
πρὸς φιλοσοφίαν ἀπὸ κακίας, τί δήποτε Παῦλον μὲν τοιοῦτον B
εἰργάσατο, τὸν δὲ Ἰούδαν οὐκέτι; Ταύτην οὖν ἀναιρῶν τὴν ἀν-
τίθεσιν, ὅρα πῶς μετὰ συνέσεως τῷ λόγῳ κέχρηται. "Ἐπι-
στεύθην, φησὶν, ἐγώ." Τοῦτο αὐτοῦ κατόρθωμα καὶ ἀξίωμα,
ἀλλ' [†]οὐκ αὐτοῦ ὅλον· ὅρα γὰρ τί φησι. "Καὶ χάριν ἔχω τῷ
ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ." Τοῦτο τοῦ θεοῦ· εἰτα
πάλιν τὸ ^aαὐτοῦ· "ὅτι πιστόν με ἡγήσατο" πάντως ἐπειδὴ
ἔμελλεν ἀφ' ἑαυτοῦ χρησιμεύειν. "Θέμενος, φησὶν, εἰς διακο-
νίαν, ἵτον πρότερον ὄντα βλάβσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν·
ἀλλ' ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ." "Ορα πῶς καὶ C
τὸ αὐτοῦ τίθῃσι, καὶ τὸ τοῦ ²θεοῦ, τὸ πλέον νέμων τῇ τοῦ θεοῦ
προνοίᾳ, τὸ δὲ ^aαὐτοῦ συστέλλων, ^bπλὴν ὅσον μὴ λυμῆνασθαι,
ὡς ἔφθην εἰπὼν, ^cτῷ αὐτεξουσίῳ. ^dΤί ἐστί, "τῷ ἐνδυναμώ-
σαντί με;" Φορτίον εὐπῆλθε μέγα, καὶ πολλῆς ἐδεῖτο τῆς
ἁνωθεν ροπῆς. Ἐννόησον γὰρ ὅσον ἦν πρὸς καθημερινὰς
ὑβρεις, λοιδορίας, ἐπιβουλάς, κινδύνους, σκώμματα, ὀνειδή, θα-
νάτους ἴστασθαι, καὶ μὴ ἀποκάμνειν, ^eμηδὲ ὀλισθαίνειν μηδὲ
περιτρέπεσθαι, ἀλλὰ πάντοθεν βαλλόμενον μυρίοις καθ' ἐκά-
στην ἡμέραν ^eτοῖς βέλεσιν, ἀτενὲς ἔχοντα τὸ ὄμμα ἐστάναι D
καὶ ἀκατάπληκτον. Τοῦτο οὐκ ἦν ἀνθρωπίνης ἰσχύος, ἀλλ' οὐδὲ
τῆς τοῦ θεοῦ ροπῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως.
"Ὅτι γὰρ προειδὼς αὐτὸν τίς ἔσται, εἴλετο αὐτὸν, ἄκουσον
τί φησι, πρὶν ἢ ἄψασθαι αὐτὸν τοῦ κηρύγματος· ²"Σκευὸς
ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον
ἐθνῶν καὶ βασιλέων." "Ὡσπερ ^hγὰρ οἱ βαστάζοντες τὸ σημεῖον
τὸ βασιλικὸν ἐν πολέμῳ, [τὸ λεγόμενον ⁱτῇ συνηθείᾳ λάβουρον,]

² Act. ix. 15.

^a αὐτοῦ B.I.K.L. Mox νομισθῇ B.K. νομίση I. [†] ἐπιδιορθώσει Cat.
Mox καὶ χάριν B. ^a εἰς τὴν δ. K. [†] ἐπὶ] ἀλλ' ἐπὶ B.K. Sav. cet. Post
ὅσον add. ἦν B.K. ^v οὐχὶ C. ^w καὶ accessit ex omnibus. Post Ἰησοῦ
add. τῷ κ. ἡμῶν C. ^z ἑαυτοῦ L. ^y τὸν] τὸ I.L. ^z θεοῦ] + μᾶλλον B.K.
^a αὐτοῦ] πᾶν K. ^b πλὴν ὅσον] καὶ οὕτω διδούς ὥστε B.K. ^c Vid. Annot.
^d τί] + δὲ B.C.K. Sav. cet. Post με add. ἄκουε B.K. Sav. cet. ^e ἐπῆλθε
C.I.L. invita Cat. ^f μηδὲ ὀλισθαίνειν om. C.K. Vet. inclusum a Sav.
^e τοῖς om. K. ^h γὰρ om. B.K. ⁱ λάβουρον τῇ συν. hoc ord. I. Haec
τὸ λ. τῇ συν. λάβουρον, quae desunt in B.C.K. post Sav. inclusimus.

Ε πολλῆς δέονται τῆς ἰσχύος καὶ τῆς ἐμπειρίας, ὥστε αὐτὸ μὴ
 προδοῦναι τοῖς πολεμίοις· οὕτω καὶ οἱ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ
 βαστάζοντες οὐκ ἐν πολέμῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν εἰρήνῃ, πολλῆς
 δέονται τῆς δυνάμεως, ὥστε τοῖς κατηγοροῖς ^κ αὐτὸ μὴ ἐκδοῦναι
 στόμασιν, ἀλλὰ βαστάζειν ^ι καλῶς καὶ φέρειν τὸν σταυρόν.
 Πολλῆς γὰρ ὄντως δεῖ τῆς ἰσχύος, ὥστε βαστάσαι τὸ ὄνομα
 τοῦ Χριστοῦ. Ὁ γὰρ ἀνάξιόν τι ^μ ἢ λέγων, ἢ πράττων, ἢ
 φρονῶν, οὐκ ἐβάστασε τὸ ὄνομα, οὐκ ἔχει τὸν Χριστὸν ἐν
 ἑαυτῷ. Πομπεύει δὲ ὁ βαστάζων, οὐ δι' ἀγορᾶς, ἀλλὰ διὰ τῶν
 οὐρανῶν, καὶ πάντες πεφρίκασιν ἄγγελοι δορυφοροῦντες καὶ
 θαυμάζοντες. “Χάριν ἔχω, φησί, τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χρι-
 στῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.” Ὁρα πῶς καὶ τῶν αὐτοῦ χάριν
 αὐτῷ ^ν εἰδέναι λέγει. “Ὅτι σκευὸς ἐκλογῆς ^ρ ἐστὶ, φησὶν αὐτῷ
 χάριν εἰδέναι. ^ι Καίτοι τοῦτο σὸν γέγονεν, ὦ μακαρίε Παῦλε·
 563 οὐ γὰρ προσωπολήπτης ὁ θεός. ^τ Τουτέστιν, ὅτι κατηξιώσέ με
 τῆς διακονίας ταύτης· τοῦτο γὰρ ^ς με τοῦ πιστὸν εἶναι νομίζειν
 σημεῖον. Καθάπερ γὰρ ἐν οἰκίᾳ οὐ τῷ πιστευθῆναι μόνον ὁ
 οἰκονόμος χάριν ἔχει τῷ δεσπότῃ, ἀλλὰ καὶ ^ι σημεῖον τίθησι
^ν τοῦτο, ὅτι αὐτὸν τῶν ἄλλων ἡγείται πιστότερον· τὸν αὐτὸν
 δὴ τρόπον καὶ ἐνταῦθα.
 Εἶτα σκόπει πῶς ἐπαίρει τὸν ἔλεον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν φιλαν-
 θρωπίαν, τὸν ^ω πρότερον αὐτοῦ βίον ἐξηγούμενος. “^ς Τὸν πρό-
 564 τερον, φησὶν, ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν.”
 Καὶ ὅταν μὲν περὶ Ἰουδαίων διαλέγεται τῶν ἔτι ἀπίστων, μεθ'
 ὑποστολῆς κέχρηται τῷ λόγῳ· ³ “Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς, ^φ φησὶν,
 ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν” περὶ δὲ ἑαυτοῦ
 φησι, “βλάσφημον ὄντα καὶ ^ς διώκτην.” Ὁρᾶς τὴν ^α καταφο-
 ρὰν αὐτοῦ, ^β πῶς οὐκ ἔστι φίλαυτος, πῶς συνεσταλμένην κέκτη- (261)
 565 ται τὴν διάνοιαν; Οὐκ ^ε ἥρκει εἰπεῖν, “βλάσφημον ὄντα,” ^δ ἀλλὰ
 566 ^ς καὶ διώκτην· καὶ πάλιν ἐπίτασις τῆς διώξεως. Οὐ μόνον ^ε γὰρ,

³ Rom. x. 2.

^κ αὐτὸ—στόμασιν] στόμασι μὴ ἐκδοῦναι L. ^ι καλῶς καὶ] καὶ καλῶς K.
 Mox αἰεὶ pro τὸν σταυρόν B.K. ^μ ἢ om. B.K. ^ν εἰδέναι λέγει] Sic L.
 Veron. λέγει εἰδέναι C.I. οἶδεν B.K. Sav. cet. ^ρ ἐστὶ] + γὰρ B. Sav. cet.
 γὰρ post σκευὸς add. K. ^ς ἐστὶ] + εἶπεν B.K. ^ι καίτοι] καὶ ὅτι C. τοῦτο
 σὸν] οὕτω vel οὕτως C.L. καίτοι—γέγονεν] καὶ τοιοῦτος γέγονας I. ^τ του-
 τέστιν] ἀλλὰ χάριν ἔχω, φησὶν B.K. Sav. cet. ^ς με om. L. ^β τὸ σημεῖον
 Edd. τὸ om. C.L. ^ν τοῦτο—ἄλλων] ἐκεῖνο φ' B.K. ^ω πρότερον] πρὶν K.
^ς τὸν] τὸ I. φησὶν, ὄντα pro ὄντα, φησὶ C.K.I.L. ^φ φησὶν om. K. ^ς δι-
 ώκτην] + καὶ ὑβριστήν B.K. Sav. cet. ^α καταφ. καὶ πῶς δείκνυσιν ὅτι οὐκ
 ἐστὶ φ. ἀλλὰ συνεστ. B.K. ^β πῶς] ὅτι I.L. invita Cat. Mox καὶ πῶς συν. I.
^ε ἥρκει] ἥρκεσεν αὐτῷ B.K. Statim ἑαυτὸν pro ὄντα iidem. ^δ ἀλλὰ om. I.
 καὶ διώκτην om. Veron. ἀλλὰ—διώξεως] καὶ διώκτην, ἀλλ' ὅτι καὶ μετ' ἐπιτά-
 567 θησι· καθ' ὑπερβολὴν γὰρ ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, καὶ πάντας ἡμην φυ-
 λακίζων ἀγίους. δ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν. ^ε γὰρ om. B.K.

φῃσι, μέχρις ἐμοῦ ἴστων τὸ φαῦλον, οὐδὲ ἠρκούμην αὐτὸς βλασφημῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς βουλομένους εὐσεβεῖν ἐδίδωκον. Πολλὴ τῆς βλασφημίας ἡ μανία. “Ἄλλ’ ἠλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ.” Τίνος οὖν ἔνεκεν καὶ ἄλλοι Ἰουδαῖοι οὐκ ἠλεήθησαν; “Ὅτι οὐκ ἐξ ἀγνοίας, ἀλλὰ καὶ εἰδότες καὶ σφόδρα ἠπιστάμενοι. Καὶ ἵνα μάθῃς ἀκριβῶς, ἀκουε τοῦ εὐαγγελιστοῦ λέγοντος, ὅτι ⁴ “Πολλοὶ ἐκ τῶν Φαρισαίων καὶ Ἰουδαίων ἐπίστευον ^κ μὲν, οὐχ ὁμολόγουν δὲ ἡγάπησαν ἰγὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ.” Καὶ πάλιν ὁ Χριστὸς ^μ φησι, “Πῶς δύνασθε πιστεῦναι, δόξαν παρὰ ἄλλῃλων λαμβάνοντες;” καὶ πάλιν, “Ταῦτα εἶπον, φησὶν, οἱ γονεῖς τοῦ τυφλοῦ διὰ τοὺς Ἰουδαίους, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται.” Καὶ οὗτοι δὲ οἱ Ἰουδαῖοι πάλιν ἔλεγον, “Ὁρᾶτε ὅτι οὐδὲν ὠφελοῦμεν; ῥῶτι πᾶς ὁ κόσμος ὑπάγει ὀπίσω αὐτοῦ.” Πανταχοῦ γὰρ αὐτοῖς τὸ τῆς φιλαρχίας πάθος ἠνώχλει. Καὶ μὴν αὐτοὶ εἶπον, ὅτι ^δ “Οὐδεὶς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ θεός” καὶ εὐθέως ἐποίησε τοῦτο, ὅπερ ἔφησαν εἶναι ^Ε σημεῖον θεοῦ. Οὐκ ἦν οὖν ταῦτα ἀγνοίας. Πού δὲ ὁ Παῦλος ἦν τότε; ἴσως ἂν τις εἴποι. Παρὰ τοὺς πόδας ⁹ Γαμαλιήλ, οὐδὲν κοινὸν μετὰ τῶν ὄχλων ἔχων τῶν στασιαστών. ^τ Πού δὲ Γαμαλιήλ; Ἀνὴρ τις ἦν οὐ φιλαρχίας ἔνεκέν τι ποιῶν. Πῶς οὖν μετὰ ταῦτα εὐρίσκεται μετὰ τοῦ ὄχλου ὁ Παῦλος; Ἐώρα αὐξανόμενον τὸ δόγμα καὶ κρατοῦν λοιπὸν, καὶ πάντας αὐτοὺς ^π πειθομένους. Ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ Χριστοῦ ποτὲ μὲν αὐτῷ συνήεσαν, ποτὲ δὲ τοῖς διδασκάλοις· τότε δὲ τέλεον ἀπεσχίσθησαν. Τότε λοιπὸν, οὐχ ὥς οἱ λοιποὶ φιλαρχίας ἔνεκεν ^φ ἔπραττεν ἄπερ ἔπραττεν, ἀλλὰ ζήλου. Τίνος ^ω γὰρ ἔνεκεν εἰς Δαμασκὸν ἐπορεύετο; Λύμην τὸ πρᾶγμα ἐνόμιζε, καὶ ἐδεδοίκει μὴ πανταχοῦ διαδοθῇ τὸ κήρυγμα. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι οὐχ ⁵⁶⁴ οὕτως· ^α οὐ τῆς προστασίας τῶν πολλῶν ἔνεκεν, ἀλλὰ φιλαρχίας χάριν πάντα ἔπραττον. Ὅρα ^γ γοῦν τί φασιν· ⁶ “Ἀροῦσιν ἡμῶν τὸ ἔθνος καὶ τὴν πόλιν.” Ποῖος αὐτοὺς ^κ κατέσεισε φόβος; Ἀνθρώπινος. Ἐκεῖνο δὲ ἄξιον ἐξετάσαι, πῶς ἀκριβῆς

⁴ Joan. xii. 42, 43. v. 44. ix. 22. xii. 19.

^δ Luc. v. 21.

⁶ Joan. xi. 48.

^ε εὐσεβεῖν] βλασφημεῖν K. Apud eundem recens manus correxit τοὺς μὴ β. ^δ ὅτι] φησιν, ὅτι L. ^η ἠπιστάμενοι] + ἔπραττον ἄπερ ἔπραττον B.K. Sav. cet. ^ι ὅτι om. B.K. καὶ Ἰουδαίων om. C. ^κ μὲν] + φησιν B.K. ^ι γὰρ] + φησιν I. ^μ φησι om. B. ^ν ἀλλήλων] ἀνθρώπων K.L. ^ο αὐτοὶ δὲ οἱ] οἱ αὐτοὶ δὲ I. ^π ὅτι om. B.K. ⁹ Γαμαλιήλου I. ^τ πού δὲ] Sic C.I. Vet. τίς δὲ ὁ L. ὁ δὲ Edd. ^σ πειθ.] μὴ πειθ. C.I.L. ^υ τότε] ὅτε B.K. Sav. cet. Mox ἀπεσχίσθησαν pro ἀπεσχοινίσθησαν omnes. ^φ ἔπραττεν] ἐποίει bis B.K. ἔπραττεν ὁ Παῦλος L. ^ω γὰρ] οὖν B.K. ^α οὐ] + γὰρ B.K. Sav. cet. ^γ γοῦν] γὰρ L. ^κ κατέσειε I.

ὡν περὶ τὸν νόμον, οὐδὲν ἔγνω· αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ λέγων· ⁷ “Ὁ
 προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ.” Πῶς οὖν οὐκ
^aοἶδε ζηλωτῆς ὑπάρχων τοῦ πατρῷου νόμου, παρὰ τοὺς πόδας
^bΓαμαλιήλου παιδευόμενος; ἀλλ’ οἱ μὲν ἐν λίμναις καὶ ποτα-
 Β μοῖς διατρίβοντες καὶ ^cτελωνίοις ^dπροσέδραμον καὶ ἐδέξαντο,
 σὺ δὲ διώκεις ὁ νομομαθής; Διὰ τοῦτο ^eκατεγίνωσκεν ἑαυτοῦ,
 λέγων, ⁸ “Οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος” διὰ τοῦτο
 τὴν ἄγνοιαν ὁμολογεῖ, ἦν ἰαπιστία ἔτικτε· διὰ τοῦτο ^fφησιν
 ἐλεσθῆναι. Τί ἐστι, “Πιστόν με ἡγήσατο;” Οὐδὲν τῶν δε-
 σποτικῶν προεδίδον· πάντα ^hαὐτοῦ ἔλεγεν εἶναι, καὶ τὰ ἴδια
 οὐκ ἐσφτερίζετο τὴν τοῦ θεοῦ δόξαν. Ἄκουε γὰρ αὐτοῦ καὶ
 ἀλλαχοῦ λέγοντος, ⁹ “Ἄνδρες, τί ἡμῖν προσέχετε; ἡμεῖς ὁμοιο-
 C παθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι.” Τοῦτό ἐστι, “πιστόν με ἡγή-
 σατο.” Καὶ ^kγὰρ καὶ ἀλλαχοῦ, ¹⁰ “Περισσότερον αὐτῶν πάντων
 ἐκοπίασα, φησὶν· οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ’ ἡ ἰχάρις ἡ σὺν ἐμοί.” καὶ
 πάλιν, “Ὁ ἐνεργῶν ἐν ἡμῖν καὶ ^mτὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν.”
 Δείκνυσιν ⁿἑαυτὸν τιμωρίας ἄξιον· ὁ γὰρ ἔλεος ἐπὶ τούτοις γί-
 νεται. Ὁ καίτοι ἀλλαχοῦ φησι· ¹¹ “Πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ
 Ἰσραὴλ γέγονεν.” “Ἀλλ’ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, ^pφησὶν, ὑπερε-
 D πλεόνασε μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.”
 Τί ἐστι τοῦτο; Ἰνα μὴ ἀκούσας, “ἡλεῖθην,” τοσοῦτον μόνον
^qνομίσης. Βλάσφημος, φησὶν, ἤμην καὶ διώκτης καὶ ὑβριστής·
 οὐκοῦν ^rκαὶ κολάσεως ἄξιος· ἀλλ’ οὐκ ^sἐτιμωρήθην· ἡλεῖθην γάρ.
^tἈρ’ οὖν τοῦτο μόνον, καὶ μέχρι τούτου ὁ ἔλεος, τοῦ μὴ δοῦναι
 τιμωρίαν; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ἕτερα πολλὰ καὶ μεγάλα. Οὐ
 γὰρ τῆς ἐπηρτημένης ἡμῶς δίκης ^vμόνης ἀπῆλλαξεν ὁ θεός, ἀλλὰ
 καὶ δικαίους ἐποίησε καὶ υἱοὺς καὶ ἀδελφούς καὶ φίλους ^wκαὶ
 E κληρονόμους καὶ συγκληρονόμους. Διὰ τοῦτό φησιν, “ὑπερε-
 πλεόνασεν ἡ ^xχάρις” ὑπερέβη καὶ ^yτὸν ἔλεον τὰ μέτρα. Ταῦτα

7 Rom. i. 2.

8 1 Cor. xv. 9.

9 Act. xiv. 15.

10 1 Cor. xv. 10.

Philipp. ii. 13.

11 Rom. xi. 25.

^a οἶδας B.K. Sav. cet. Statim ὁ ζηλωτῆς B. Mox ὁ παρὰ B.K. ^b Γαμα-
 λιήλ C. ^c τελωνίους C.L. τελωνία I. τελωνίφ Cat. telonio Vet. τελῶναι Edd.
^d προσέδραμον] καὶ ἐσώθησαν L. ^e κατεγίνωσκεν] καὶ καταγινώσκει B.K.
^f ἀπιστία sine artic. C.I.K.L. ^g φησιν] γοῦν B.K. ^h αὐτοῦ] τοῦ θεοῦ L.
ⁱ ἡμεῖς] καὶ ἡμεῖς B.K. Mox ἐσμεν ὑμῖν C.I.K. ὑμῖν ἐσμεν Edd. ὑμῖν om. L.
^k γὰρ καὶ] πάλιν B.K. Sav. cet. καὶ om. I. Veron. ^l χάρις] τοῦ θεοῦ Sav.
 cet. τοῦ θεοῦ om. C.I. Veron. ^m τῷ bis L. ⁿ ἑαυτὸν] ἐκ τούτου B.K.
 Sav. cet. ^o καίτοι] καὶ πάλιν K. Sav. cet. καὶ B. Mox φησιν ὅτι π. B.K.
^p φησὶν om. B.K. Mox τῆς om. C.L. ^q νομίσης] + ὅσον ἐπίστευσε B.K.
^r καὶ om. K. ^s ἐτιμ.] + ἀλλ’ ἡλεῖθην B. Mox γὰρ om. K. ^t ὅ] τὸ B.C.L.
 ὁ om. I. ^v μόνον L. ἀπῆλλαξε ante δίκης transp. idem. ^w καὶ κλ. καὶ
 συγκλ. om. B.K. καὶ συγκλ. in marg. I. ^x χάρις] + δηλῶν ὅτι B.K. Sav.
 cet. ^y τὸ ἔλεος Veron. τοῦ ἐλέου I. Statim ὧρα pro μέτρα B.K. Sav. cet.

γὰρ οὐκ ἐλεοῦντός ἐστιν, ^αἀλλὰ φιλοῦντος, καὶ σφόδρα ἀγα-
πῶντος. Εἰπὼν τοίνυν πολλὰ καὶ μεγάλα περὶ τῆς φιλανθρω-
πίας τοῦ θεοῦ, ὅτι βλάσφημον ὄντα ^ακαὶ διώκτην καὶ ὑβριστὴν
(262) ἠλέησε, καὶ ὅτι οὐ μέχρι τούτου ἔστη μόνον, ἀλλὰ καὶ μεγάλων
ἐτέρων ἠξίωσε, πάλιν ἐκεῖνο ἀσφαλίζεται τὸ τῶν ἀπίστων, ^βτὸ
μὴ λέγειν ὅτι ἡ προαίρεσις ἀνήρηται· ἐπήγαγε γοῦν, “Μετὰ ^F
πίστεως καὶ ἀγάπης ^εἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” Τοσοῦτον μόνον,
φησὶν, ἡμεῖς εἰσηνέγκαμεν· ^δἐπιστεύσαμεν, ὅτι δύναται ἡμᾶς
σῶσαι.

^εἈγαπήσωμεν τοίνυν αὐτὸν διὰ τοῦ Χριστοῦ. Τί ἐστι,
“διὰ τοῦ Χριστοῦ;” “Ὅτι αὐτὸς ἡμῖν τούτου πρόξενος γέγονεν,
οὐχ ὁ νόμος. Ὁρᾷς τίνων μὲν ὁ Χριστὸς αἷτιος ἡμῖν γέγονεν
ἀγαθῶν, τίνων δὲ ὁ νόμος; ^ςΚαὶ οὐχ ἀπλῶς εἶπεν, ἐπλεόνασεν 565
ἡ χάρις, ἀλλ’, “ὑπερεπλεόνασε.” Καὶ γὰρ ὄντως ὑπερεπλεό-
νασε· τοὺς μυρίων κολάσεων ἀξίους, τούτους εἰς υἰοθεσίαν ^ηἡγα-
γεν ἐξαίφνης. Ἰδοὺ πάλιν τὸ, ἐν, διὰ ἐστίν. Οὐ γὰρ πίστεως
δεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀγάπης. Ἐπεὶ ^ιπολλοὶ καὶ νῦν εἰσὶν, ὅτι
μὲν ἔστιν ὁ Χριστὸς θεὸς πιστεύοντες, οὐκ ἀγαπῶντες δὲ αὐ-
τὸν, οὐδὲ τὰ τῶν φιλοῦντων πράσσοντες· πῶς γὰρ, ὅταν πάντα
αὐτοῦ προτιμῶσι, χρήματα, γέनेσιν, εἰμαρμένην, παρατήρησιν,
κληδονισμούς, οἰωνισμούς; ^κὍταν εἰς ὑβριν αὐτοῦ ζῶμεν, εἰπέ ^B
μοι, ποία ἀγάπη; Εἴ τις ἔχει φίλον θερμὸν καὶ διάπυρον, ^λκᾶν
οὕτω φιλεῖτω τὸν Χριστόν· κᾶν οὕτω φιλεῖτω τὸν ὑπὲρ τῶν
ἐχθρῶν ^μτὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδοκότα, οὐδὲν ἡμῶν κατωρθωκότων.
Τί λέγω, κατωρθωκότων; μεγάλα μὲν οὖν ἐργασασμένων κακὰ,
καὶ τετολμηκότων ἀτόλμητα ἀντ’ οὐδενός, ^νμετὰ μυρίας εὐερ-
γασίας καὶ κηδεμονίας, οὐδὲ οὕτως ^οἔρριψεν, ἀλλὰ τότε μάλιστα
τὸν υἱὸν ἔδωκεν, ὅτε μείζονα ἠδικήσαμεν· ἡμεῖς δὲ μετὰ ^ρτὸ
τοσοῦτων τυχεῖν, μετὰ τὸ γενέσθαι φίλοι, μετὰ ^στὸ πάντων
τῶν ἀγαθῶν ἀξιωθῆναι δι’ αὐτοῦ, ^τοὐδὲ ὡς φίλον ἡγαπήσαμεν.
Καὶ τίς ἡμῖν ἔσται ἐλπὶς; Τάχα φρίττετε πρὸς τὸ ῥῆμα· ἀλλ’ ^C

^α ἀλλὰ καὶ σφόδρα φιλοῦντος. εἰπὼν L. ^α καὶ ὑβρ. καὶ διῶ. inverso ord. Edd. ^β τὸ] φημί δὴ τὸ L. ^γ ἐν] τῆς ἐν B.K. Ben. ^δ ἐπιστεύσαμεν] τὸ πιστεύσαι L. ^ε ΘΕΙΚΟΝ. Ὅτι δεῖ τὸν Χριστὸν ὡς φίλον γνήσιον ἀγαπᾶν· νῦν δὲ ὡς ἐχθρὸν μισοῦμεν καὶ ἀποστρεφόμεθα· καὶ ὅτι δεῖ ἡμᾶς τοὺς ἐχθροὺς ἀγαπᾶν καὶ εὐεργετεῖν. Veron. ^ς αἰτόν] τὸν θεὸν L. ^ς καὶ om. B.K. Mox καὶ γὰρ δ. ὑπερ. om. L. ^η ἡγαγεν] ἀγαγοῦσα B.K. Sav. cet. ^{εξ} ἡγαγεν in-
verso ord. L. ^ι πολλοὶ—εἰσὶν] καὶ νῦν π. εἰσὶν K. καὶ νῦν εἰσὶ π. L. Mox θεός om. B. ^κ ὅταν] + δὲ B.K. Sav. cet. Mox ποία τοῦτο ἀγ. B. τοῦτο ποία ἀγ. K. ^λ κᾶν—κᾶν] ἐννοεῖτω πῶς αὐτὸν φιλεῖ, πῶς αὐτὸν περικαίεται, καὶ τίνα ὑπὲρ αὐτοῦ παθεῖν ἐστὶ παρεσκευασμένος· καὶ κᾶν B.K. ^μ τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν L. Mox τί λέγω κ. om. I. ^ν μετὰ] καὶ ὁ μὲν μετὰ τὰς B.K. Sav. cet. μετὰ τὰς C. μετὰ οὖν L. ^ο ἔρριψε] + τὴν ἀγάπην B.K. ^ρ τὸ] τῶν I. ^σ τὸ] τῶν I. ^τ οὐδ’ ὡς bis K.

^aεἴθε πρὸς τὰ πράγματα. Καὶ πῶς, φησὶν, οὐδὲ ὡς τοὺς φίλους οὕτω ^εφιλήσωμεν τὸν θεόν; ^νἘγὼ πειράσομαι δεῖξαι· καὶ εἶχομαι μὲν μηδὲν δόξαι λέγειν, ἀλλὰ ληρεῖν, φοβούμαι δὲ μὴ κατὰ πραγμάτων ἢ τὰ λεγόμενα ^ωρήματα. ^zὙπὲρ φίλων τῶν ὄντως φίλων πολλοὶ καὶ ζημιωθῆναι εἶλοντο πολλάκις· τοῦ δὲ Χριστοῦ ἕνεκεν οὐ ^υλέγω ζημιωθῆναι, ἀλλὰ τοῖς οὖσιν ἀρκεῖσθαι ^οοὐδεὶς ἀνέχεται. Ὑπὲρ φίλου πολλάκις καὶ ὑβρίσθημεν, **D** καὶ ἔχθρας ἀνεδεξάμεθα· διὰ δὲ τὸν Χριστὸν οὐδεὶς ^aἔχθραν ἀναδέχεται, ἀλλ' εἰκῇ, φησὶ, ^βφιλοῦ, εἰκῇ μὴ μισοῦ. Τὸν φίλον λιμώττοντα οὐδέποτε ^cπεριοψόμεθα· τὸν δὲ Χριστὸν καθ' ἡμέραν ἡμῖν προσιόντα οὐχ ὑπὲρ τινος μεγάλου, ἀλλ' ὑπὲρ ^dἄρτου μόνου, οὐδὲ προσιέμεθα· καὶ ταῦτα ^eἐρευνώμενοι δυσωδίας, καὶ διασπώμενοι, καὶ γαστριζόμενοι, καὶ ^fτὸν χθεσινὸν οἶνον ἀποπνέοντες, καὶ τρυφῶντες, καὶ οἱ μὲν πόρναις, ^gδιδόντες, **E** οἱ δὲ παρασίτοις, οἱ δὲ κόλαξιν, οἱ δὲ τέρασι καὶ μωροῖς καὶ ^hνάνοις· καὶ γὰρ τὰ τῆς φύσεως ⁱἁμαρτήματα ταῦτα φέρουσιν εἰς τέρψιν. ^kΦίλοις τοῖς ὄντως φίλοις οὐδέποτε φθονοῦμεν, ^lοὐδὲ δακνόμεθα τῇ τούτων εὐπραγίᾳ· ἐπὶ δὲ τοῦ Χριστοῦ ^mτοῦτο πάσχομεν· καὶ μέζονα ἴδοι τις ἂν τὴν φιλίαν ἰσχύουσαν, ἢ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον. Καὶ γὰρ ὁ ὕπουλος καὶ ὁ φθονερός μᾶλλον τοῦ θεοῦ τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖται. Πῶς; ἐγὼ λέγω· **F** ⁿὅτι τοῦ μὲν θεοῦ ὀρώντος τὰ κατὰ καρδίαν, οὐκ ^oἀφίσταται δόλους ράπτων· ἂν δὲ ἄνθρωπον ἴδῃ ἄνθρωπος, ἀπόλωλε, ^pκαὶ 566 αἰσχύνεται, καὶ ἐρυθρίᾳ. ^qΤί λέγω; πρὸς φίλον μὲν κακούμενον ἀπερχόμεθα, κἂν ^rμικρὸν ἀναβαλόμεθα, φοβούμεθα μὴ καταγνωσθῶμεν· τοῦ δὲ Χριστοῦ πολλάκις ἐν δεσμοῖς ἀποθανόντος, οὐδὲ ἐπεσκεψάμεθα. Καὶ πρὸς τοὺς φίλους δὲ τοὺς πιστοὺς, οὐκ ἐπειδὴ πιστοὶ εἰσιν, ἀπερχόμεθα, ἀλλ' ἐπειδὴ φί-

^a εἴθε] + πρὸς τὸ ῥῆμα, καὶ μὴ B.K. ^t φιλήσωμεν I. φιλοῦμεν C.K. Statim τὸν Χριστὸν B.I. ^v ἐγὼ] πῶς; ἐγὼ B.I.K. Sav. cet. ^w ῥήματα om. B.C.K. inclusum a Sav. ^x ὑπὲρ] σκόπει δέ· ὑπὲρ B.K. Sav. cet. ^y λέγω] Sic C.I.L. μόνον λέγω B.K. μόνον Edd. ^z οὐδεὶς] καὶ οὐδεὶς C.I. Veron. ^a ἔχθρας L. ^b φιλοῦ] φιλοῦμεν L. εἰκῇ μὴ μισοῦ om. C.I.L. ^c περιοψόμεθα] περιόψασθαι ἀνεχόμεθα B.K. ^d ἄρτου μόνου] ἐνὸς ἄρτου L. ἄρτου μόνον B.C.K. Statim οὐδὲν προείμεθα C.I.L. ^e ἐρευνώμενοι—τρυφῶντες] διασπώμενοι καὶ γαστριζόμενοι αὐτοὶ καὶ τρυφῶντες, καὶ δυσωδίας ἀποπνέοντες ἐκ τοῦ χθεσινοῦ οἴνου, ὃν πολὺν καὶ ἄκρατον ἡμῖν ἐνεχάμεν B.K. ^f τοῦ χθεσινοῦ οἴνου L. ^g διδόντες B.K. ^h νάνοις (sic) I. νάνοις scripsit Editor Ben. 2^{dae}. ⁱ ἁρρωστήματα I. Statim ταῦτα πολλάκις φ. B.K. ^k φίλοις] καὶ φίλοις Sav. cet. τῷ δὲ Χριστῷ οὐδὲ εἰς. ἄλλως δὲ, φίλοις B.K. ^l οὐδὲ—εὐπραγία om. L. ^m τοῦτο] καὶ τοῦτο B.K. Sav. cet. ⁿ ὅτι τοῦ μὲν] οὐδεὶς τοῦ B.K. ^o ἀφίσταται] + ἄνθρωπος Sav. cet. invitis libris. οὐκ ἀφ. δ. ρ.] τοῦ δόλους ράπτειν ἀφ. B.K. ^p καὶ αἰσχύνεται assumptum ex B.C.I.K. ^q τί] + τοῦτο B.K. Sav. cet. ^r μικρὸν] + τι iidem. Statim ἀναβαλλ. I.L.

λοι. Ὁρᾶς οὐδὲν φόβω θεοῦ γινόμενον, οὐδὲ τῷ περὶ αὐτὸν
 φίλτρῳ, ἀλλὰ τὰ μὲν ^αφιλία, τὰ δὲ συνηθεία; Ὁρῶντες φίλον
 ἀποδημοῦντα, κλαίοντες, στένομεν· ἂν δὲ καὶ ἀποθανόντα ἴδω-
 μεν, ὀλοφυρόμεθα, καίτοιγε εἰδότες ὅτι οὐ διαπαντὸς ἡμῶν δια- B
 στησεται, [^εκαὶ ἐν τῇ ἀναστάσει]· τοῦ δὲ Χριστοῦ χωριζομένου
 ἡμῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν, μᾶλλον δὲ τὸν Χριστὸν καθ' ἐκά-
 στην ἡμέραν ἀπελαύνοντες ἀφ' ἡμῶν, οὐκ ἀλγοῦμεν, οὐδὲ δεινόν
 τι ^νπάσχειν νομίζομεν, ἀδικοῦντες, λυποῦντες, παροξύνοντες,
^ωτὰ μὴ δοκοῦντα αὐτῷ πράσσοντες. Ἀλλ' οὕτω τοῦτο φρι-
 κτὸν, εἰ ^κμηδὲ ὡς φίλῳ αὐτῷ κεκρήμεθα· ἐγὼ γὰρ δείξω, ὅτι
 (263) ^γὥς ἐχθρῷ αὐτῷ χρώμεθα. Πῶς; ¹²“Τὸ φρόνημα τῆς σαρ-
 κὸς, ^κφησὶν, ἐχθρα εἰς θεόν.” ^αΚαὶ τοῦτο αἰεὶ περιφέρομεν, C
^βτὸν δὲ Χριστὸν βουλόμενον ἐπιτρέχειν ἡμῖν διώκομεν· αἱ γὰρ
 πονηραὶ πράξεις τοῦτο ἐργάζονται· ^εποιοῦμεν αὐτὸν ὑβρίζεσθαι
 καθ' ἐκάστην ἡμέραν διὰ τὰς πλεονεξίας ἡμῶν, διὰ τὰς ἀρπαγὰς.
 Δοξάζεται τις εὐδοκίμων, καὶ τὰ ^δαυτοῦ φθεγγόμενος, καὶ τὴν
 ἐκκλησίαν ὠφελῶν καὶ ἡμεῖς τούτῳ φθονοῦμεν, ὅτι τὰ τοῦ θεοῦ
 ἐργάζεται· καὶ δοκοῦμεν ^εμὲν φθονεῖν ἐκείνῳ, ὁ δὲ φθόνος δια- D
 βαίνει εἰς ἐκείνον. ^εΚαὶ οὐ βουλόμεθα δι' ἐτέρων, ἀλλὰ δι'
 ἡμῶν τὴν ὠφέλειαν ^ηγίνεσθαι· οὐ διὰ τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ δι'
 ἡμᾶς· ἐπεὶ εἰ διὰ τὸν Χριστὸν, ἀδιάφορον ἦν ἡμῖν τὸ καὶ δι'
 ἐτέρων καὶ δι' ἡμῶν ταῦτα γίνεσθαι. Εἰπὲ γάρ μοι, εἴ τις ἰα-
 τρὸς παῖδα ^κέχων τυφλοῦσθαι μέλλοντα, ^ιαὐτὸς μὲν ἐξασθενή-
 σει πρὸς τὴν ἰατρείαν, ἕτερον δὲ εὖροι δυνάμενον τοῦτο ἐργά-
 ζεσθαι, ἄρα ἂν ἀπήλασεν αὐτόν; Οὐδαμῶς· ἀλλὰ ^μμονονουχὶ
 ἐρεῖ πρὸς αὐτόν· εἴτε διὰ σοῦ, εἴτε δι' ἐμοῦ, τὰ τῆς ὠφελείας E
 γινέσθω. Τί δήποτε; Ὅτι οὐ τὸ ἑαυτοῦ ὄρᾳ, ἀλλὰ τὸ τῷ

¹² Rom. viii. 7.

^α τῇ φιλίᾳ ... τῇ συν. C. ^ε καὶ ἐν τῇ δ. Sic C. Veron. ἀλλ' αὐτὸν ἐν
 τῇ δ. ἀποληψόμεθα B.K. Sav. cet. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς μετὰ μικρὸν ἀπελθόντες ἐκεί
 ὀψώμεθα (sic) πάλιν αὐτὸν καὶ ἐν τῇ δ. I. Clausula non legitur in L. ^νπά-
 σχειν] ποιεῖν B.K. Sav. cet. ^ωτὰ] καὶ τὰ L. ^κμηδ' ὡς K. ^γὡς] καὶ ὡς
 B.K. Sav. cet. ^εφησὶν] + ὁ Παῦλος B.C.K. Sav. cet. φησὶν in marg. I.
 Post θεὸν add. ἐστὶν L. ^ακαὶ τοῦτο] ἡμεῖς δὲ τοῦτο μὲν B.K. Sav. cet.
^βτὸν δὲ Χριστὸν om. C.I. Veron. illud Vet. Statim αἰεὶ βουλ. Edd. αἰεὶ om.
 C.L. Vet. ἐπιτρ. ἡμῖν pro ἡμῖν ἐπιτρ. C.I.K.L. Post ἐπιτρέχειν add. καὶ πρὸς
 τὰς θύρας ἡμῶν ἐρχόμενον B.K. Sav. cet. Post διώκομεν add. πρὸς τ. θ. ἡ. ἐρ-
 χόμενον διώκομεν I. ^εποιοῦμεν] καὶ ποιοῦμεν B.K. Sav. cet. ^δαυτοῦ]
 τοῦ Χριστοῦ L. ^εμὲν om. B.K. ^εἐκείνον] τὸν Χριστὸν L. Χριστὸν B.K.
 Sav. cet. ^εκαὶ οὐ—δι' ἡμῶν] οὐ, φησὶν, ἀλλὰ β. οὐ δι' ἐτέρων, ἀλλὰ δι' ἡμῶν
 Sav. cet. οὐ, φησὶν, ἀλλὰ β. δι' ἡμῶν καὶ οὐ δι' ἐτέρων B.K. ^ηγίνεσθαι] +
 ὥστε καὶ τὸ φθονεῖν ἐστὶ διὰ τὸν Χριστὸν B.K. ^ιἦν] ἂν ἦν B. Sav. cet. ἂν K.
^κἐχοι C.I.K.L. ^ιαὐτὸς] εἴτα αὐτὸς B.K. Mox ἐργάσασθαι L. ^μμονον-
 ουχὶ ἐρεῖ] καὶ προσελάβετο ἂν, καὶ μισθὸν ὑπέσχετο· καὶ τοιαῦτα εἶπε μονον-
 ουχὶ B.K.

παιδὶ συμφέρον. ¹³ Οὕτω καὶ ἡμεῖς, εἰ τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐωρῶμεν, ^ο εἵπομεν ἂν, εἴτε δι' ἡμῶν, εἴτε δι' ἐτέρου τινος τὸ λυσιτελές γινέσθω. ¹⁴ “Εἴτε ἀληθεία, εἴτε προφάσει, φησί, Χριστὸς καταγγέλλεται.” Ἄκουε ὃ γὰρ τοῦ Μωϋσέως λέγοντος πρὸς τοὺς παροξύναι αὐτὸν βουλομένους, ἡνίκα οἱ περὶ Ἑλδὰδ καὶ Μωδὰδ προεφήτεον. ¹⁵ “Μὴ ζηλοῖς σὺ ἡμεῖς; τίς δὲ πάντα τὸν λαὸν κυρίου προφήτας εἶναι;” Ταῦτα ἔδὲ πάντα ἀπὸ **F** φιλοδοξίας γίνεται. ^α Ἄρα οὐκ ἐχθρῶν ταῦτα καὶ πολεμίων; Εἰπέ ἔσε τις κακῶς; ἀγάπησον αὐτόν. Καὶ πῶς ὕδνατόν; ^ω Δυνατόν, ἐὰν θέλῃς ἂν δὲ καλῶς εἰπόντα φιλήσης, ^{οὐκέτι} σοι χάρις· οὐ γὰρ διὰ τὸν κύριον, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐφημίαν τοῦτο **567** πεποίηκας. Ἐβλαψέ σε τις; εὐεργέτησον ἂν δὲ ὠφελήσαντα ὠφελήσης, οὐδὲν μέγα πεποίηκας. Ἡδικήθης καὶ ἐζημιώθης ἢ τὰ μεγάλα; τοῖς ἐναντίοις ἀμείψασθαι σπουδασον. Ναί, παρακαλῶ, οὕτω διοικῶμεν τὰ καθ' ἑαυτούς. ² Πανώμεθα τοῦ ἀδικεῖν καὶ μισεῖν τοὺς ἐχθρούς. ^α Αὐτὸς τοὺς ἐχθρούς κελεύει φιλεῖν, ἡμεῖς δὲ καὶ αὐτὸν φιλοῦντα διώκομεν. Μὴ γένοιτο, φησί. ^β Τῷ ῥήματι τοῦτο πάντες φθεγγόμεθα, διὰ δὲ τῶν ἔργων οὐ ^γ πάντα. Τοσαύτη ἡ τῆς ἀμαρτίας ^δ σκότωσης, ὅτι ἅπερ οὐκ ἔστι λόγῳ φορητὰ, ταῦτα δι' ἔργων φορητὰ ἔστιν. **B** Ἀποστῶμέν ^ε ποτε τῶν βλαπτόντων καὶ λυμαιομένων ἡμῶν τὴν σωτηρίαν, ἵνα τύχωμεν ὧν τοὺς φίλους εἰκὸς τυχεῖν. ¹⁵ “Θέλω γὰρ, φησὶν, ἵνα, ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ὧσι καὶ ^ς οἱ μαθηταί μου, ἵνα τὴν δόξαν ὀρῶσι τὴν ἐμήν.” Ἦς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ^η ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

13 Philipp. i. 18.

14 Num. xi. 29.

15 Joan. xvii. 24.

^ο οὕτω καὶ] οὕτως C. ^ο εἵπομεν L. Mox τὸ λυσιτελοῦν idem. ^ρ γὰρ om. B.K. Mox ἐπροφήτεον C. ^ι μοι C. Statim καὶ τίς B.K. Sav. cet. ^τ δὲ om. B.K. ^α ἀρ' οὐκ K. ἔργα pro ταῦτα B.K. Post πολεμίων add. ἂν δὲ νήφωμεν, οὐ μόνον οὐδενὶ τῶν ἐναντίων οὐχ ἀλωσόμεθα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν δεσποτικὴν ἐντολὴν βιοῦντες ἐσόμεθα. πῶς ἔσται δὲ τοῦτο; ἂν οὕτω ποιήσης· οἷον idem. ^β σοι C.L. Post αὐτὸν add. σὺ B.C.K. Sav. cet. ^γ δυνατόν] + ἀγαπᾶν τὸν τοιοῦτον B.K. ^ω δυνατόν] + καὶ σφόδρα δυνατόν B.K. Sav. cet. δυνατόν om. C.I.L. Veron. ^{οὐκέτι} οὐκ ἔστι B.C.K.I. ^δ τὰ om. B.K. ^ε πανώμεθα I. ^α αὐτὸς] μᾶλλον δὲ αὐτὸς B.K. Post δὲ, εἰ a rec. man. superscript. in K. Mox ἡμεῖς κἀν τὸν φ. μὴ διώκομεν idem. ^β τῷ om. B. τούτῳ pro τοῦτο C.I. ^γ πάντως L. ^δ σκότωσης] + ἔστιν L. ^ε ποτε] ὅψι γούιν ποτε B.K. Sav. cet. ^ς ἴν' ὅπου B.L. Sav. cet. ^η οἱ μ. μου] οἱ τοι B.K. ^η ἐν (+αὐτῷ L.) Χριστῷ κ. τ. ε.] Sic B.I.K.L. χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ κ. τ. ε. Ben.

ΛΟΓΟΣ Δ.

C

¹ Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξῃται Ἄριστος Χριστὸς τὴν ἅπασαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ΟΥΤΩ μεγάλοι εἰσὶν αἱ ἐνέργειαι τοῦ θεοῦ, καὶ πᾶσαν D ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνουσαι προσδοκίαν καὶ ἐλπίδα, ὡς πολλὰ χού καὶ ἀπιστεῖσθαι. Ἀ γὰρ μήτε ἐνενόησε, μήτε προσεδόκησε νοῦς ἀνθρώπινος, ταῦτα ἡμῖν ἐχαρίσατο. ὥς πολὺν τοὺς ἀποστόλους ποιεῖσθαι πόνον, ὥστε πιστευθῆναι τὰ δῶρα τὰ παρὰ τοῦ θεοῦ παρασχεθέντα. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν μεγάλων ἀγαθῶν τοῦτο πάσχομεν, ἅρα μὴ ὄναρ ἐστὶ; λέγοντες, ἔτῳ ἀπιστεῖν οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν τοῦ θεοῦ δωρεῶν. Τί οὖν ἦν τὸ E ἀπιστούμενον; Εἰ οἱ ἐχθροὶ, εἰ οἱ ἁμαρτωλοὶ, εἰ οἱ ἐν νόμῳ μὴ (264) δικαιοθέντες, μὴδὲ δι' ἔργων, οὗτοι ἐξαίφνης διὰ πίστεως μόνης ἔμελλον τῶν πρωτείων τεύξεσθαι. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὑπὲρ τούτου διαλέγεται τοῦ κεφαλαίου, πολλὰ δὲ καὶ ἐνταῦθα. “Πιστὸς, φησὶν, ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ.” Ἐπειδὴ γὰρ Ἰουδαῖοι τοῦτῳ μάλιστα ἐφείλκοντο, πείθει αὐτοὺς τῷ νόμῳ προσέχειν, ὡς F οὐκ ἐνὸν ἡχωρὶς ἐκείνου σωθῆναι πίστεως χωρὶς. Πρὸς τοῦτο τοίνυν μάχεται. Ἀπιστον γὰρ εἶναι ἐδόκει, εἰ δὴ ἄνθρωπος 568 πάντα τὸν ἔμπροσθεν βίον καταδαπανηθεὶς εἰκὴ καὶ μάτην ἐν πονηραῖς πράξεσι καταναλώσας, ἔμελλε σῶζεσθαι ὕστερον ἀπὸ πίστεως μόνης. Διὰ τοῦτό φησι, “Πιστὸς ὁ λόγος.” Ἀλλὰ τινες οὐκ ἠπίστουν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐνεκάλουν, ὃ καὶ νῦν ποι-

1 CAP. I. v. 15, 16.

HOM. IV. Ἄ Ἰησοῦς Χριστὸς om. C. τὴν πᾶσαν C. et ante corr. K. αἱ om. L. καὶ ἐλπίδα om. B.C.K. inclusum a Sav. ὥς—πόνον] διὰ τοῦτο καὶ πολὺν οἱ ἀπόστολοι λόγον ὑπὲρ τούτου ποιοῦνται B.K. Sav. cet. θεοῦ] + ἡμῖν B.I.K. Sav. cet. μεγ. ἀγαθῶν] παρ' ἡμῖν μεγ. πραγμάτων B.K. ἔτῳ] ἐν τῷ L. τὸ (sic) ἀπιστεῖν post πάσχομεν transp. I. ἦν] ἐστὶ K. ὑπὲρ pro περὶ B.C.I.L. Mox δὲ om. B. προσέχειν] μὴ προσέχειν ex corr. C. Sic Vet. Mor. Ben. ἡχωρὶς] δι' L. Sav. cet. χωρὶς erasum in C. Mox σωθῆναι ὥσπερ οὐδὲ πίστεως χ. B.K. βίον καταδαπανηθεὶς] Sic I.L. βίον om. Veron. καταδαπανηθεὶς (?) erasum in C. βίον καταδαπανήσας B.K. καταδαπανήσας βίον Sav. cet. Mox καταναλώσας om. B.C.K. inclusum a Sav. Post μάτην pergit L. καὶ καταλώσας (sic) ἐν αἰσχροῖς πρ. ἔμελλε κ. τ. ε.

οὔσι, ¹ ποτέ μὲν λέγοντες, ² “Ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ.” Ἐπειδὴ γὰρ ^ο ἔλεγεν, “Ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις,” ³ τί φασι; “Ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ.” Ταῦτα γὰρ μάλιστα οἱ Ἕλληνες φασι, διασύροντες τὰ ἡμέτερα. Ὅταν οὖν περὶ γεέννης ^τ διαλεγώμεθα B αὐτοῖς, καὶ ποῦ, ⁴ φασὶ, ταῦτα ἄξια θεοῦ, εἰ ἄνθρωπος μὲν τὸν οἰκέτην λαβὼν τὸν ἑαυτοῦ πολλὰ ἡμαρτηκότα, ἀφίησι καὶ συγγνώμης ἄξιοι· ὁ δὲ ⁵ θεὸς ἀθάνατα κολάζει; ⁶ Καὶ ὅταν περὶ λουτροῦ πάλιν αὐτοῖς διαλεγώμεθα, καὶ τῆς διὰ τούτου τῶν ἁμαρτημάτων ἀφέσεως, ⁷ ποῦ ταῦτα, φασιν, ἄξια θεοῦ, τὸν μυρία ἐργασάμενον κακὰ ἀφίεναι τῶν ἁμαρτημάτων; Ὅρᾳς τὴν ἐνδιάστροφον γνώμην, πῶς πανταχοῦ τὴν οἰκειάν ἐνδείκνυται φιλονεικίαν; Καὶ μὴν εἰ ἡ ἄφεςις καλὸν, καλὸν ἡ κόλασις· C εἰ δὲ ⁸ ἡ κόλασις οὐ καλὸν, ἡ ἄφεςις καλόν· κατὰ τὸν ἐκείνων φημὶ λόγον· κατὰ γὰρ τὸν ἡμέτερον ἀμφοτέρα καλὰ· καὶ πῶς, ἐν ἐτέρῳ δεῖξομεν καιρῷ· οὐ γὰρ τοῦ παρόντος ἂν εἴη· Ὑβαθὺ γὰρ ὃν καὶ πολλῆς δεόμενον τῆς ἐπεξεργασίας, ἐν καιρῷ δεῖ ⁹ τοῦτο προθεῖναι ἐπὶ τῆς ¹⁰ ὑμῶν ἀγάπης. ¹¹ Πόθεν τοίνυν πιστὸς ὁ λόγος; Καὶ ἀπὸ τῶν ¹² προαγόντων, καὶ ἀπὸ τῶν μετὰ ταῦτα. ¹³ Ὅρα πῶς καὶ προκατασκευάζει, καὶ μετὰ τὸ κατα- D σκεύασαι αὐτῷ ἐνδιατρίβει. Τὸ γὰρ εἰπεῖν, ὅτι βλάσφημον ὄντα καὶ διώκτην ἠλέησε, τοῦτο κατασκευάζοντος ἦν. Καὶ οὐκ ἠλέησε, φησὶ, μόνον, ἀλλὰ καὶ πιστὸν ἐποίησε· ¹⁴ τοσοῦτον οὐ χρὴ, φησὶν, ἀπιστεῖν ὅτι ἠλέησεν. Οὐδεὶς γὰρ ὁρῶν τὸν δεσμώτην ἐν βασιλείοις στρεφόμενον, ὅτι ἠλεήθη ἀμφιβάλλει· ¹⁵ ποτέ· ὅπερ ἐπὶ τοῦ Παύλου ἦν ἰδεῖν. ¹⁶ Καὶ πάλιν πόθεν; Ἄφ’ ἑαυτοῦ ποιεῖται τὸ σημεῖον· ¹⁷ οὐ γὰρ αἰσχύνεται καλῶν

² Rom. iii. 8. v. 20.

¹ ποτέ μὲν] Ἕλληνες B.K. Sav. cet. ^ο ἔλεγεν] ἤκουσαν λέγοντος iidem. ³ ὑπερεπερίσσευσεν Sav. cet. invitis libris. ⁴ τί φασι (φησι I.)—ὅταν οὖν] διασύροντες τὰ ἡμέτερα ἐκείνοι ἔλεγον τοῦτο. οὕτω καὶ ὅταν B.K. Sav. cet. ⁵ αὐτοῖς διαλ. inverso ord. B.K. ⁶ φησὶ I.K. ⁷ θεός] κύριος L. ⁸ καὶ ὅταν] ἂν δὲ B.K. Mox διαλεχθῶμεν B. ⁹ ποῦ ταῦτα, φασιν (φησιν I.)] ἐπιτηδῶσι, π. τ. λέγοντες B.K. ¹⁰ οὐ καλὸν ἡ κ. hoc ord. I.L. Statim καλὸν ἡ ἄφ. I. ¹¹ Ὑβαθὺ pro βαθὺν B.I.K.L. ὃν pro ὄντα B.K.L. γὰρ om. I. ¹² τοῦτο pro τούτον C.I.L. Statim προσθ. I.L. ¹³ ὑμῶν] ὑμετέρας B.I.K. Sav. cet. τῇ ὑ. ἀγάπῃ pro ἐπὶ τῆς ὑ. ἀγάπης L. Post ἀγάπης add. τέως δὲ τῶν προκειμένων ἐχώμεθα B.K. Sav. cet. ¹⁴ πόθεν—λόγος;] πιστὸς, φησιν, ὁ λόγος. πόθεν πιστός; iidem. ¹⁵ προλεχθέντων B.K. lidem post ταῦτα add. λεγομένων. ¹⁶ ὅρα] + γὰρ L. Statim προπαρασκ. idem. ¹⁷ τοσοῦτον] οὕτως (et om. φησιν) B.K. ¹⁸ ἐν τοῖς β. L. Mox ὅτι καὶ ἡλ. idem. ¹⁹ ποτέ—σημεῖον] τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ Π. ἐστὶν ἰδεῖν· ἑαυτὸν γὰρ ποιεῖται τούτου σημεῖον B.K. ²⁰ καὶ πάλιν πόθεν; om. Sav. cet. Post ἑαυτοῦ add. γὰρ iidem, invitis libris. ²¹ οὐ γὰρ] καὶ οὐκ B.K. Sav. cet. Mox ἐναβρύνεται Cat. εἰφραίνεται Edd. Vid. Annot.

ἐαυτὸν ἀμαρτωλὸν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐναβρύνεται, ^k ὅτι τοσαύτης φιλανθρωπίας ἡξιώθη· ὅτι οὕτω μάλιστα ^l δύναται δεῖξαι τὸ μέγα ^m τῆς κηδεμονίας τοῦ θεοῦ. Καὶ πῶς ἀλλαχοῦ ⁿ λέγων Ε περὶ ἑαυτοῦ, ^o “Κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γεινόμενος ἄμεμπτος,” ἐνταῦθά φησιν ὁ ἀμαρτωλὸν εἶναι, καὶ πρῶτον τῶν ἀμαρτωλῶν; Ὅτι πρὸς τὴν δικαιοσύνην, ἣν ὁ θεὸς εἰργάσατο, ἔκαι τὴν ὁδὸν ζητουμένην, ἀμαρτωλοὶ καὶ οἱ ἐν τῷ νόμῳ. ^q “Πάντες γὰρ ἤμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ.” ^r Ταύτην δὲ οὐχ ἀπλῶς εἶπε δικαιοσύνην, ἀλλὰ, “τὴν ἐν νόμῳ.” Ὡς περ γὰρ ὁ ἀργύριον πολὺ κεκτημένος, κατ’ ἑαυτὸν μὲν πλούσιος φαίνεται, κατὰ δὲ τὴν σύγκρισιν τῶν θησαυρῶν τῶν βασιλικῶν σφόδρα πένης, καὶ πρῶτος πένης· οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα, πρὸς τοὺς ἀγγέλους κρινόμενοι, ἀμαρτωλοὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ οἱ δίκαιοι. Εἰ δὲ Παῦλος ὁ τὴν ἐν νόμῳ δικαιοσύνην ἐργασάμενος ^w πρῶτος ἀμαρτωλὸς, τίς ἄρα τῶν ἄλλων δίκαιος ἂν κλη- 569 θεῖ; Οὐ γὰρ διαβάλλων ^x αὐτοῦ τὸν βίον ^y φησιν, ὡς ἀσελγῇ καὶ πόρνον καὶ πλεονέκτην, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ τὴν δικαιοσύνην ἐκείνην πρὸς ταύτην συγκρίνων, ^z τὸ μηδὲν εἶναι δεικνυσιν· ἀλλὰ καὶ ἀμαρτωλοὺς τοὺς ἔχοντας αὐτὴν ἀποφαίνει. “Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθη, ^a φησιν, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξῃται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελόντων πιστεῦειν ^b ἐπ’ αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.”

Ὅρῃς πῶς πάλιν ταπεινοὶ καὶ καταστέλλει ἑαυτὸν, ἐτέραν εὐτελεστέραν λέγων αἰτίαν; Τὸ μὲν γὰρ δι’ ^d ἄγνοιαν ἐλεθῆ- B ναι, οὐ σφόδρα δεικνυσιν ἀμαρτωλὸν τὸν ἐλεούμενον, οὐδὲ ἄγαν κατεγνωσμένον· τὸ δὲ διὰ τοῦτο ἐλεθῆναι, ἵνα μηδεὶς ἀπαγορεύῃ λοιπὸν τῶν ἡμαρτηκότων, ^e ὅτι καὶ αὐτὸς τῶν αὐτῶν τεύ- (265) ζεται, ^f σφόδρα μέγα καὶ μεθ’ ὑπερβολῆς. Ὡς τε φθεγξάμενος,

^g Philipp. iii. 6.

^h Rom. iii. 23.

^k ὅτι τοσαύτης—θεοῦ.] οὕτω γὰρ μάλιστα δύναται δ. τ. μ. τῆς τοῦ θ. κηδεμονίας (τῆς κηδ. τοῦ θ. Κ.). θαῦμα, καὶ ὅτι φιλ. ἡξιώθη τοσαύτης. B.K. Sav. cet. ^l δύναται] βούλεται L. ^m τῆς κ. τοῦ θ.] τῆς τοῦ θ. φιλανθρωπίας Veron. ⁿ λέγων] φάσκων L. φησιν I. ^o ἀμαρτ.] + ἐαυτὸν B. ^p καὶ om. L. ^q ὅπως] παρὰ τοῦ νόμου B.K. ^r ἡμαρτον] + φησὶ L. ^s ταύτην δὲ] διὰ τοῦτο B.K. Sav. cet. οὐ γὰρ pro ταύτην δὲ οὐχ Cat. ^t ἀμαρτωλοὶ—δίκαιοι] οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ δ. ἀμαρτωλοὶ εἰσιν L. ^v οἱ] Sic Codd. εἰ Edd. εἰ super-script. in K. ^w πρ. ἀμαρτ. in marg. habet I. ^x ἐαυτοῦ L. ^y φησιν—πλεονέκτην] ὡς ἀσελγῇ, τοῦτό φησι B.K. Sav. cet. Post πλεονέκτην add. φησὶ τοῦτο L. ^z τὸ—δεικνυσιν] οὐ τὸ μηδὲν εἶδέναι δεικνυσὶ μόνον L. Post δεικνυσιν add. οὐ μόνον δὲ τοῦτο B.K. Sav. cet. ^a φησιν om. B.K. Mox Ἰησ. ὁ Χρ. C. ^b ἐπ’ αὐτῷ omnes. εἰς αὐτὸν Edd. ^c ὁρᾷς om. L. ^d ἄγνοιαν] + λέγειν B.K. Sav. cet. ^e οὐδὲ δ. κ. om. I. ^f ὅτι] ἀλλὰ θαρρῇ ὅτι B.K. Sav. cet. ^g σφόδρα—ἐφθέγγατο.] σφ. τοῦτο θαυμαστόν. καὶ ἄλλα γοῦν μεθ’ ὑπερβολῆς εὐτελεῖ φθεγξάμενος· ἐσχάτης γὰρ εὐτελείας τὸ λέγειν ἐαυτὸν πρῶτον τῶν ἄμ. καὶ βλάσφημον καὶ δ. καὶ ὅτι οὐκ εἰμι I. κ. ἀ. ὅμως οὐδὲν οὐ. τ. εἴρηκεν. B.K. ὅμως ante οὐδὲν rescaperunt Sav. cet.

“^hΠρῶτός εἰμι ἐγὼ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ βλάσφημος καὶ διώκτης καὶ ὑβριστής,” καὶ, ^b“Οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος,” καὶ ὅσα εἶρηκεν, οὐδὲν οὕτω ταπεινὸν ἐφθέγγετο. ⁱΚαὶ ἐπὶ ὑποδείγματος δὲ τοῦτο σαφὲς ἔσται. Ἔστω γὰρ πόλις πολυάνθρωπος πάντας τοὺς πολίτας ἔχουσα φαύλους, τοὺς μὲν ^kπλέον, τοὺς δὲ ἔλαττον, πάντας μέντοι κατεγνωσμένους· εἰς δὲ τις ἐν τοῖς πολλοῖς ἐκείνοις πάντων μᾶλλον ἔστω κολάσεως ^lἄξιος καὶ τιμωρίας, καὶ πᾶν ἐπελθὼν εἶδος κακίας· ^mἂν τοίνυν λέγῃ τις, ὅτι ⁿπᾶσιν ἀφεῖναι βούλεται ὁ βασιλεὺς, οὐχ οὕτω πιστεύουσιν τῷ λόγῳ, ὥς ἂν ἴδωσι τὸν πάντων φαυλότερον αὐτῶν τούτου τυχόντα· οὐκ ἔστι γὰρ λοιπὸν ἀμφισβήτησις. ^DΤοῦτο καὶ Παῦλός φησιν, ὅτι βουλόμενος ὁ θεὸς πληροφορησάμενος τοὺς ἀνθρώπους, ῥῶτι πάντα αὐτοῖς ἀφήσιν, τὸν πάντων ἁμαρτωλότερον εἴλετο. Οὐ γὰρ ἂν, ἐμοῦ τυχόντος συγχωρήσεως, φησὶ, περὶ τῶν ἄλλων ἀμφισβήτησέ ^qτις· ὥς ἂν εἰ ἔλεγε τις καὶ ἐν τῇ συνθειᾷ, ^rἐὰν τῷδε ὁ θεὸς συγχωρήσῃ, οὐδένα κολάσει. Καὶ ^sδείκνυσιν διὰ τούτου οὐδὲ ἄξιον αὐτὸν ὄντα συγχωρήσεως, ἀλλὰ διὰ τὴν εἰς ἑτέρους σωτηρίαν ^tταύτης ἀπολαύσαντα. Μηδεὶς τοίνυν ἀμφιβαλλέτω, ^uφησὶ, ὅποτε ἐγὼ ^Eἐσώθην. Καὶ ὅρα τοῦ μακαρίου ^xτούτου τὴν ταπεινοφροσύνην. Οὐκ ἔφη, ἵνα ἐνδείξῃται ἐν ἐμοὶ τὴν μακροθυμίαν, ἀλλὰ, “τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν” ὥς ἂν εἴ ^yφησι· μᾶλλον ἐμοῦ ἐπ’ ἄλλῳ οὐκ ^zἔχει μακροθυμῆσαι, οὐδὲ εὐρεῖν οὕτως ἁμαρτωλὸν, παντὸς δεόμενον αὐτοῦ τοῦ ^aἐλέους, πάσης τῆς μακροθυμίας, οὐ μέρους, καθάπερ οἱ ἐπὶ μέρους ἁμαρτάνοντες. “Πρὸς ὑποτύπωσιν, ^bφησὶ, τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ’ αὐτῷ εἰς ζῶν αἰῶνιον”· τουτέστι, πρὸς παράκλησιν, πρὸς ^cπροτροπὴν. Ἐπειδὴ δὲ μέγα τι περὶ τοῦ υἱοῦ ἐφθέγγετο, καὶ ὅτι τοσαύτην ἀγάπην ^F^dἐπέδειξετο, ἵνα μή τις ^eνομίσῃ ἀπεστερηθῆναι τὸν πατέρα,

⁵ 1 Cor. xv. 9.

^h ὅτι πρῶτος... καὶ ὅτι βλ... καὶ ὅτι οὐκ L. ⁱ καί—ἔσται] ἐπὶ ὑπ. (+δὲ K.) τοῦτο ποιήσω φανερόν B.K. Mox γὰρ et πάντας om. iidem. ^k πλέον] Sic C. Cat. πλείω I. ἤττον Edd. Mox ἔλαττον omnes. μᾶλλον Edd. ^l ἄξιος κ. τ. pro κ. τ. ἄξιος C.I.L. Cat. Statim ὡς pro καὶ B.K. ^m ἂν—Παῦλος] ἂν τοίνυν ἔλθων εἴπῃ τις ὅτι πᾶσιν ὑμῖν ἀφήκεν ὁ β. οὕτως αὐτοὺς οἶε πιστεῦσαι τῷ λ. ἀπλῶς, ἂν μὴ καὶ τὸν αὐτῶν φ. ἴδωσι τοῦτο τυχόντα· οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· διὰ τὴν· ὅτι λοιπὸν ἀπὸ τούτου καὶ περὶ αὐτῶν ἀμφισβήτησις συγγνώμης οὐκ ἔσται· τοῦτο τοίνυν καὶ Παῦλος B.K. ⁿ πᾶσαν L. ^o ὥς ἂν] ὡς ἐάν Cat. Mox αὐτὸν pro αὐτῶν I. ^p ὅτι] ὡς B.K. ^q τις] + ταῦτό λέγων B.K. ^r ἐάν] + δὲ K. Sav. cet. ^s οὐδένα] + τῶν ἄλλων B.K. Sav. cet. Statim κολάσει C.I.K. Veron. ^t ἐδείκνυε K. Mox αὐτὸν B.K. Sav. cet. ^u ταύτης] + πρότερον iidem. ^v φησὶ] + περὶ σωτηρίας iidem. ^x τούτου τὴν] τὴν σύνεσιν καὶ L. ^y φησι] ἔλεγε B.K. Sav. cet. ^z ἔσχε B.K. εἶχε Cat. ^a ἐλέου B.C. ^b φησὶ om. C.I.K. ^c προτροπὴν] ἐπιστροφὴν C.I.L. invita Cat. ^d ἐπέδ. pro ἐνέδ. omnes. ^e νομίσῃ] + ταύτης B.K. Sav. cet. Statim ἀποστερεῖσθαι B.K.

ἀναφέρει καὶ αὐτῷ δόξαν ἐπάγων, καὶ ^φφησι· ⁶ “Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, ^εμόνῳ θεῷ τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.” Ὑπὲρ δὲ τούτων, φησὶν, οὐ τὸν υἱὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα ^δδοξάζομεν. Ἐρώμεθα ⁵⁷⁰ οὖν τοὺς αἵρετικούς· ἰδοὺ, “μόνῳ θεῷ,” ^ιεἴρηκεν· ^κἀρα οὐ θεὸς ὁ υἱός; ^λκαὶ, “μόνῳ ἀφθάρτῳ” ἀρα οὐκ ἀφθαρτος ^μὁ υἱός; καὶ ^δδίδωσιν ἡμῖν μετὰ ταῦτα, αὐτὸς οὐκ ἔχει; Ναι, φησὶ, καὶ θεός, καὶ ἀφθαρτος, ἀλλ’ οὐ τοιοῦτος οἷος ὁ πατήρ. Τί φῆς; οὐ τοιοῦτος; ^νἘλάττονος, φησὶν, οὐσίας ἐστίν. Οὐκοῦν καὶ ἀφθαρσίας ἐλάττονος. Τί ^οδὲ ἐστὶν ἐλάττων καὶ μείζων ἀφθαρσία; ἡ γὰρ ἀφθαρσία οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ τὸ μὴ δια- B φθείρεσθαι. Δόξα μὲν γὰρ μείζων καὶ ἡττων ἐστίν, ἀφθαρσία δὲ μείζων καὶ ἡττων οὐκ ἐστίν, ὥσπερ ^ποὖν οὐδὲ ὑγεία ἡττων καὶ πλείων· ἡ γὰρ φθείρεσθαι τι δεῖ, ἢ ^ρμηδόλως. Τί οὖν, ^σφησὶν; ἡμεῖς καὶ ὁ θεὸς ὡσαύτως; Μὴ γένοιτο· οὐδαμῶς. Διὰ ^ττί; Ὅτι αὐτὸς μὲν φύσει τοῦτο ἔχει, ἡμεῖς δὲ ἐπεισάκτως. Ἀρ’ οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ οὕτως; Οὐδαμῶς· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς φύσει. Τίνος οὖν ἕνεκεν ἡ διαφορὰ; Ὅτι αὐτὸς μὲν, φησὶ, παρ’ οὐδενὸς ἐγένετο τοιοῦτος, ὁ δὲ υἱὸς παρὰ τοῦ πατρός. Καὶ ἡμεῖς τοῦτο ὁμολογοῦμεν· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς ἀρνού- C μεθα, ὅτι ἐκ ^ωτοῦ πατρὸς ὁ υἱὸς ^αἀφθαρτος γεγέννηται. Ὑπὲρ τούτων, φησὶ, τὸν πατέρα ^βδοξάζομεν, ὅτι τοιοῦτον αὐτὸν ἐγέννησεν. Ὅρᾳς ὅτι τότε μάλιστα δοξάζεται ὁ πατήρ, ὅταν μεγάλα ἢ κατωρθωκῶς ὁ παῖς; εἰς αὐτὸν γὰρ ἀναφέρεται τὰ τοῦ υἱοῦ. Οὐκοῦν ^γκαὶ ὅταν δυνατὸν ἢ γεγεννηκῶς, καὶ τοιοῦτον ^δοἶον αὐτός, ἡ δόξα τοῦ υἱοῦ μᾶλλον ἐστίν ἢ τοῦ πατρός; ὅταν αὐτάρκη, ὅταν ἐαυτῷ ἀρκούντα, ὅταν μὴ ἀσθενῇ; Τῷ δὲ ^εβασιλεῖ τῶν αἰώνων, καὶ περὶ τοῦ υἱοῦ εἴρηται, ^ζ“Δι’ οὗ καὶ D τοὺς αἰῶνας ἐποίησε.” ^δΤὸ αὐτὸ ἐστὶν ἐνταῦθα. Παρὰ μὲν

δ v. 17.

7 Hebr. i. 2.

^φφησι] λέγων B.K. ^εμόνῳ]+σοφῷ Edd. σοφῷ om. C.I.L. ^δδοξάζομεν L. ^ιεἴρηκε]+περὶ (+τοῦ B.K.) πατρὸς λέγων B.K. Sav. cet. ^κἀρα] ἀρα οὖν B. ἀρ’ οὖν K. Cat. ^λκαὶ μ. α.] ἀλλὰ καὶ ἀφθάρτῳ εἶπεν. τί δὲ (δαί K.); B.K. ^μὁ] καὶ ὁ B.K. ^νἐλ. φησὶν] καὶ ἐλ. interrogando B.K. Sav. cet. ^οδε] δαί K. Cat. οὖν C. ^πἐλ. καὶ μείζων] Sic C.I.L. ἐλ. καὶ ἡττων I. Cat. μείζων καὶ ἡττων Edd. ^ροὖν om. L. ^σμηδὲ ὅλως C.I.L. ^τφησὶν om. B.K. ^ωἡμεῖς καὶ ὁ θ.] Sic C.I.L. Cat. ἀφθαρτοὶ ἡμεῖς καὶ ὁ θ. B.K. ἡμεῖς καὶ (sic) Veron. ἡμεῖς καὶ ἀφθαρτοὶ Sav. cet. ^ατί]+ οὐδαμῶς B.K. ^βτοῦ om. C.I.L. Cat. ^γἀφθαρτος γεγ.] Sic L. ἀφθαρτός ἐστιν Cat. ἀχρόνως γεγ. C. ἀφθάρτως γεγ. I.K. Edd. ἀφθάρτως γεγέννηται B. ^δὑπὲρ] διὸ καὶ Παῦλος, ὑπὲρ B.K. Statim τοῦτον L. ^εδοξάζομεν L. δοξάζομεν ante corr. C. ^ζκαὶ accessit ex B.C.K.L. Vet. ^ηοἷος ex corr. C. Haec ἡ δόξα τοῦ υἱοῦ ἢ τοῦ πατρὸς μᾶλλον ἐστίν (hoc ord.) post ἀρκοῦντα transp. L. omissis verbis ὅταν μὴ ἀσθενῇ. ^θβασιλεῖ]+φησὶ L. ^ιτὸ] καὶ τὸ B.K. Post ἐνταῦθα add. δηλοῦν ἱδὲν.

γὰρ ἡμῖν διήρηται ἀμφοτέρα, ^εἡ δημιουργία, καὶ ἡ ^εκτῆσις·
^εκαὶ ἕτερος μὲν κατασκευάζει καὶ ^βπονεῖται καὶ ταλαιπωρεῖ,
 ἕτερος δὲ κρατεῖ. Διὰ τί; Ὅτι ὁ κατασκευάζων ἐλάττων ἐστίν.
 Ἐκεῖ δὲ οὐδαμῶς· οὐχ ἑτέρου μὲν ἡ δεσποτεία, ἑτέρου δὲ ἡ
 δημιουργία. Οὐδὲ γὰρ, ἐπειδὴν ἀκούσω, “δι’ οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας
 ἐποίησεν,” ἀφαιρῶ τὸν πατέρα τὸ δημιουργικόν· ^βοὐδὲ ὅταν (266)
 ἀκούσω, ὁ πατὴρ βασιλεὺς τῶν αἰώνων, ἀφαιρῶ τὸν υἱὸν τὴν
 E δεσποτείαν· κοινὰ γὰρ καὶ ἐκείνου καὶ τούτου ταῦτα· ἀμφοτέρα
 ἵγὰρ, ἔκτισεν ὁ πατὴρ τῷ ^ωδημιουργὸν γεγεννηκέναι· βασιλεύει
 ὁ υἱὸς τῷ ^πκύριος εἶναι τῶν κτισμάτων. Οὐ γὰρ μισθοῦ ἐργά-
 ζεται, καθάπερ οἱ παρ’ ἡμῖν, οὐδὲ ἐτέρῳ ὑπακούων, καθάπερ
 οὗτοι, ἀλλὰ δι’ οἰκειάν ἀγαθότητα καὶ φιланθρωπίαν. Τί δέ;
 ὁ υἱὸς ὠράθη ποτέ; Οὐκ ἂν τις ἔχοι λέγειν. Τί οὖν ἐστὶ ὁ τὸ,
 “Ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, ῥμόνῳ θεῷ;” τί δὲ ὅταν λέγῃ, ^β“Οὐδὲ
 F γὰρ ἐστὶν ὄνομα ἕτερον, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς;” ^γκαὶ, “Οὐκ
 ἐστὶν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία;” “Τιμὴ καὶ δόξα, φησὶν, εἰς
 τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.” Τιμὴ καὶ δόξα οὐ διὰ ῥημάτων γίνεται·
 ἔπει καὶ αὐτὸς οὐ διὰ ῥημάτων ἡμᾶς ἐτίμησεν, ἀλλὰ καὶ διὰ
 571 πραγμάτων καὶ δι’ ἔργων· οὕτω καὶ ἡμεῖς αὐτὸν ἐτιμήσωμεν δι’
 ἔργων. Ἐκαίτοι αὕτη μὲν ἡ τιμὴ ἡμῶν ἄπτεται, ἐκείνη δὲ αὐτοῦ
 οὐδαμῶς· οὐ γὰρ δεῖται ^ωτῶν παρ’ ἡμῶν, ἡμεῖς δὲ τῆς παρ’ αὐ-
 τοῦ δεόμεθα. Ὡστε ^κἀν τιμήσωμεν αὐτὸν, πάλιν ἡμᾶς αὐτοὺς
 ἐτιμήσαμεν. Ὡσπερ γὰρ ὁ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοίξας, ἵνα τὸ
 ἡλιακὸν ἰδῇ φῶς, ἑαυτὸν πάλιν ὥνησε, ^θθαυμάζων τὸ κάλλος
 τοῦ ἄστρου, οὐκ ἐκείνῳ τι κεχάρισται· οὐ γὰρ λαμπρότερον
 B αὐτὸ ^απεποίηκεν, ἀλλὰ μένει τὸ αὐτό· οὕτω, καὶ πολλῷ μάλ-
 λον, ἐπὶ τοῦ θεοῦ· ὁ θαυμάζων τὸν θεὸν καὶ τιμῶν, ἑαυτὸν
 ἔσωσε, καὶ ὠφέλησεν ὠφέλειαν μεγίστην. Πῶς; ^β“Ὅτι τὴν
 ἀρετὴν ^εμετέρχεται, παρ’ αὐτοῦ δοξάζεται” ^γ“Τοὺς ^δγὰρ
 δοξάζοντάς με, φησὶ, δοξάσω.” Πῶς οὖν αὐτὸς δοξάζεσθαι

8 Act. iv. 12.

9 1 Reg. ii. 30.

^ε ἡ] καὶ ἡ L. Post δημιουργία add. λέγω B.K. Sav. cet. ^ε κτῆσις] Sic L. Edebatur κτίσις. ^ε καὶ ἑ. μὲν] ἑ. μὲν γὰρ L. ^β πονεῖ L. ποιεῖται Sav. cet. invitis libris. Mox ταλαιπωρεῖται L. ^β οὐχ] ἄλλ’ C. ^β οὐδὲ C.I.L. οὐδ’ B.K. οὔτε δὲ Edd. Mox ἀφ. τὸν υἱὸν pro τὸν υἱὸν ἀφ. C.I.K.L. ^β γὰρ] +ἐκατέρωθεν ἐστίν B.K. Sav. cet. γὰρ erasum in C. ^ω δημ.] +υἱὸν B.K. Sav. cet. ^π κυρίως B. ^ο τὸ assumptum ex C.L. τῷ pro τὸ I. ^ρ μόνῳ] +σοφῷ B.K. Sav. cet. ^γ καὶ] +πάλιν iidem. ^γ ἡ om. I. ^ε ἔπει] +οὕτω B.K. Sav. cet. ^ε τιμήσωμεν] +καὶ διὰ ῥημάτων καὶ iidem. ^γ καίτοι αὕτη] καὶ τοιαύτη L. ^ω τῶν omnes. τῆς Edd. Mox τῶν παρ’ αὐτοῦ L. ^κ ἀν] ἂν L. ^γ ἢ αὐτοὺς] ἢ αὐτὸς I. αὐτὸς ἡ. L. Statim ἐτίμησεν C.I.L. ^θ θαμ.] +δὲ I. τοῦ ἄστρου] τὸ ἡλιακὸν C. ^α ἐποίησεν L. ^β ὅτι] +καὶ L. Idem μοχ καὶ παρ’ αὐτοῦ δ. ^ε μετέρχόμενος B.K. ^δ γὰρ om. C. ^ε δοξάζεσθαι] Sic C.I.K.L. δοξάζεται Edd.

φησιν, °οὐδὲν ἀπὸ τῆς δόξης ἀπολαύων τῆς ἡμετέρας; "Ὡσπερ οὖν καὶ πεινῇν λέγει καὶ διψῇν πάντα γὰρ οἰκείουται τὰ ἡμέτερα, ἵνα καὶ οὕτως ἡμᾶς ἐφελκύηται, καὶ τὰς τιμὰς καὶ τὰς ὕβρεις, ἵνα καὶ οὕτω φοβηθώμεν· καὶ οὐδ' οὕτως ἐφελκόμεθα.

10 "Δοξάσωμεν δὴ τὸν θεόν, ἄρωμεν τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι καὶ ἐν τῷ κ^κ πνεύματι ἡμῶν. Καὶ ἵπως τις ἐν τῷ σώματι δοξάζει; πῶς δὲ ἐν τῷ πνεύματι; Πνεῦμα ἐνταῦθα τὴν ψυχὴν λέγει, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ σώματος. Πῶς ^μδέ τις δοξάζει ἐν τῷ σώματι; πῶς δὲ ἐν τῇ ψυχῇ; "Σώματι δοξάζει ὁ μὴ πορνεύων, ὁ μὴ μεθυσκόμενος, ὁ μὴ γαστριζόμενος, ὁ μὴ καλλωπιζόμενος, ὁ τοσαύτην αὐτοῦ ποιούμενος πρόνοϊαν, ὅσον πρὸς ὑγίαν ἀρκεῖν μόνον, ὁ μὴ μοιχεύων, ἡ μὴ μυριζομένη, ἡ μὴ ^ρχρώμασι διαγράφουσα τὸ πρόσωπον, ἡ ἄρκουμένη τῇ πλάσει τοῦ θεοῦ, καὶ μηδὲν ἐπιτεχνωμένη. Τί γὰρ, εἰπέ μοι, προσάγεις τὰ παρὰ D σαυτῆς τῇ ἀπρητισμένῃ παρὰ τοῦ θεοῦ δημιουργίᾳ; "Οὐκ αὐτάρκης σοι γέγονεν ἡ διάπλασις· ὥς βελτίων τοίνυν τεχνίτις ἐπιχειρεῖς ρυθμίσαι τὸ ἔργον, καὶ καλλωπίζεις, καὶ ὑβρίζεις ^ντὸν δημιουργόν, ^ωἵνα μυρίους ἐραστὰς ἐκισπάσῃ. Καὶ τί πάθω, φησίν; οὐδὲ γὰρ ἐγὼ βούλομαι, ἀλλὰ διὰ τὸν ἄνδρα ^κταῦτα ποιεῖν ἀναγκάζομαι. Οὐκ ἔνι μὴ βουλομένην ἐράσθαι. Καλὴν σε ὁ θεὸς ἐποίησεν, ἵνα θαυμάζεται ^υκαὶ ἐπὶ τούτῳ, οὐχ ^εἵνα ὑβρίζηται· μὴ τούτοις αὐτὸν ἀμείβου τοῖς δώροις, ἀλλὰ σωφροσύνη καὶ κοσμιότητι. Καλὴν σε ὁ θεὸς ἐποίησεν, ἵνα ^σσοι τοὺς τῆς κοσμιότητος ἄθλους ^ααὔξῃς. Οὐ γάρ ἐστιν ἴσον ἐπέραστον οὐσαν σωφρονεῖν, καὶ ὑπ' οὐδενὸς γενομένην περιμάχτην. Ἀκούεις τί φησιν ἡ γραφὴ περὶ τοῦ Ἰωσήφ, ^{ιι}ὅτι ἦν ὡραῖος καὶ καλὸς τῇ ὄψει; τί ἡμᾶς τοῦτο ἀκούοντας ὠφελεῖ, ὅτι καλὸς ἦν Ἰωσήφ; ^ιἵνα μᾶλλον αὐτοῦ τὸ κάλλος ^εθαυμάζωμεν καὶ τὴν κοσμιότητα. Ἐποίησέ σε καλὴν ὁ θεός; τί

10 1 Cor. vi. 20.

11 Gen. xxxix. 6.

° οὐδὲ K. οὐδὲν—ἡμετέρας hoc ord. C.I.K.L. ἀπὸ τ. δ. τ. ἡ. οὐδὲν ἀπολαύων Edd. ^ιλέγει C.I.L. λέγεται Edd. ^ςοὐδὲ οὕτως C.I. ^ηΗΘΙΚΟΝ. Τὸ ὀρθῶς βιοῦν ἡμᾶς δέξαν προξενεῖ θεῷ· καὶ κατὰ καλλωπιζομένων γυναικῶν. Veron. ^ιἄρωμεν τὸν θ. om. B.K. ^κπν. ἡμῶν] στόματι ἡμῶν καὶ ἐν τῷ πν. L. ^ιπῶς]+ἀν C. Mox δοξάσῃ idem. τις post δοξάζει transp. K. Post δοξάζει add. φησὶ B.K. Sav. cet. ^μδέ] οὖν B.K. Sav. cet. Mox καὶ πῶς pro πῶς δὲ B.K. ^νἐν σώματι Edd. ἐν om. B.I.K.L. ἐν τῷ σ. C. ^οὅσον] ὥς K. Mox ἀρκεί C.I.L. ^ρχρώματι Ben. Sic, ut videtur, L. ^αἀρκουμένη]+τοῦ προσώπου αὐτῆς κάλλει, ἤγουν L. ^υοὐκ αὐτάρκης σοι] οὐ κατασκευῇ (ἤς I. Veron.) σου C.I.L. Veron. ^ωnon tibi sufficit Vet. ^ετεχνίτης C.I. τεχνίταις L. Statim ἐπιχειρεῖς pro ἐπιχειρῇ omnes. ^εκαὶ] οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλὰ διὰ τοῦτο B.K. Sav. cet. Statim καλλωπίζεις C.I.L. καλλωπίζει Edd. ^ντὸν δημ.] τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ L. ^ωἵνα] ὅταν C.I. ^κταῦτα K. ^υκαὶ om. L. ^ςσοι om. C.L. ^ααὔξῃς C. ^ηἵνα] ἀλλ' ἵνα B.K. ^εθαυμάσωμεν B.I.K. Post h. v. add. καὶ τὴν ὡραιότητα L.

τοῖν κατασκευάζεις ἄμορφον σαυτήν; "Ωσπερ γὰρ ἂν εἴ⁴ τις
 F χρυσῷ ἀνδριάντι ἐπιχρώσειε πηλὸν βορβόρου, οὕτως εἰσιν αἱ
 τοῖς ἐπιτρίμμασι κεχρημέναι γῆν καταπάσσεις σαυτήν, τὴν
 μὲν φοινικῇ, τὴν δὲ λευκῇ. Ἐ' Ἄλλ' αἱ ἄμορφοι, φησὶν, εἰκό-
 τως τοῦτο πράττουσι. Τίνος ἔνεκεν, εἰπέ μοι; ἵνα τὴν ἄμορ-
 572 φίαν κρύψωσιν; ἀλλὰ ἀνόνητα πονοῦσι. ἸΠότε γὰρ, εἰπέ μοι,
 τὸ φυσικὸν ὑπὸ τοῦ^κ τεχνικοῦ καὶ ἐπιτετηδευμένου νικᾶται;
 Τί δὲ ὅλως ἡ ἄμορφία λυπεῖ, ὅταν ψόγον μὴ ἔχῃ; Ἄκουε γὰρ
 σοφοῦ τινος λέγοντος.¹² "Μὴ βδελύξῃ ἄνδρα ἐν ὁράσει αὐτοῦ,
 μηδὲ αἰνέσῃς ἄνδρα ἑνὶ κάλλει αὐτοῦ." Ἰτον μὲν οὖν θεὸν θαύ-
 μασον τὸν ἀριστοτέχνην, ἐκείνον δὲ "μηκέτι" οὐ γὰρ αὐτοῦ κα-
 τ' ὀρθωμα τὸ^ο γενόμενον. Ποῖον γὰρ κέρδος ἀπὸ^ρ κάλλους; (267)
 Οὐδὲν, ἀλλ' ἡγάωνες πλείους, ἡμίζους αἱ ἐπήρειαι καὶ οἱ κίνδυνοι
 B καὶ αἱ ὑποψαίαι. Τὴν μὲν γὰρ οὐ τοιαύτην οὐδ' ἂν ὑποπτεύσειέ
 τις ἐκείνη δὲ, ἂν μὴ πολλῇ τῇ κοσμιότητι καὶ μεθ' ὑπερβολῆς
 ἢ κεχρημένη, εὐθέως δέξεται δόξαν^σ πονηράν^κ καὶ ὁ ἄνθρωπος μεθ'
 ὑποψίας συνοικεῖ, οὐ τί γένοιτ' ἂν χαλεπώτερον; οὐ^τ τοσαύτην
 ἀπὸ τῆς θεᾶς κτώμενος τὴν ἡδονήν, ὥσπην ἀπὸ τῆς ὑπονοίας
 καρποῦται τὴν λύπην. Ἐκείνη μὲν γὰρ τῇ συνθεΐᾳ μαραι-
 νεται, ὕβλακειας, διαχύσεως, ἀσελγείας δόξαν λαμβανούσης, αὐ-
 τῆς τῆς ψυχῆς βαναύσου γινομένης, ἀπονοίας πολλῆς πληρου-
 μένης^σ πρὸς ταῦτα γὰρ πάντα μᾶλλον ἢ εὐμορφία ἔλκει. Τὴν
 C δὲ οὐ τοιαύτην οὐκ ἂν εὖροιμεν πολλὰ τὰ κωλύματα ἔχουσιν
 οὔτε γὰρ οἱ ἐπιπιδῶντες κύνες εἰσιν, ἀλλὰ καθάπερ τις ἀμνὰς
 ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ βόσκεται, οὐδενὸς ἐνοχλοῦντος λύκου οὐδὲ
 ἐπιπιδῶντος² αὐτῇ, ἡ ἀλλὰ τοῦ ποιμένος παρακαθημένου. Οὐκ
 ἔστι πλεονεξία τὸ ἐτέραν μὲν εἶναι καλὴν, ἐτέραν δὲ μὴ τοιαύ-
 τήν^σ πλεονεξία ἐστὶ τὸ ἐτέραν μὲν πορνεύειν καὶ καλὴν μὴ οὐ-
 σαν, ἐτέραν δὲ^β μὴ εἶναι πονηράν. Εἰπέ γὰρ μοι, τίς ἀρετὴ
 ὀφθαλμῶν; ἄρα^ε τὸ ὑγροὺς εἶναι καὶ εὐστρόφους καὶ στρογγύ-

12 Sirac. xi. 2.

⁴ τις] τινι B.K. ἀνδριάντι] + ἕτερος B.K. et a prima m. C. + κατασκευάσας ἕτερος I. ⁵ ἐπιχρώσειε B.I.K.L. ἐπιχρίσειε Edd. ⁶ καταπάσση L. ⁷ ἄλλ' αἱ δ. φ.] οὐχί, φησὶν, ἀλλ' αἱ δ. B.K. ⁸ εἰπέ μοι] καὶ διὰ τί B.K. ⁹ ἰπότε—μοι] οὐδέποτε γὰρ B.K. ¹⁰ τεχνητοῦ B. τεχνικοῦ K. et sic tacite Ben. Statim ἐπιτετηδευμένου L. ¹¹ ἐν τῷ κ. B.K. Sav. cet. ¹² τὸν] μᾶλλον iidem. ¹³ μηκέτι] μηδαμῶς B.K. ¹⁴ γιν. I. ¹⁵ κάλλους] + εἰπέ μοι B.K. Sav. cet. ¹⁶ ἡγάωνες] οἱ ἀγῶνες C. ἀγῶνες μάλιστα B.K. ¹⁷ ἡμίζους προ μείζονες C.I.K.L. Statim αἱ ἐπ. B.C.K. αἰπερείαι (sic) I. Articulus aberat. ¹⁸ πονηράν] + παρὰ τοῦ παντός B.K. ¹⁹ ἀνὴρ] + δὲ B.K. Sav. cet. ²⁰ τοσαύτην] + γὰρ B.K. Mox ἔχει προ κτώμενος iidem. ²¹ ὥσπην B.C.K. ὅσιν (sic) I. ὅσον Edd. ²² ἐκείνη μὲν γὰρ] ἄλλως δέ' ἐκείνη μὲν καὶ B.K. ²³ ὕβλ. διαχ. in marg. I. ²⁴ αὐτῇ] ποτὶ παρακαθημένου transp. B.K. Sav. cet. ²⁵ ἀλλὰ] ἀτε iidem. Neutrum habet I. ²⁶ μὴ assumptum ex C. ²⁷ τὸ] τοῦ I.

λους καὶ κυανούς, ἡ τὸ ὀξεῖς καὶ διορατικούς; Ἐγὼ ^δ μὲν τοῦτό D
 φημι, καὶ ὁ δὴλον ἐκείθεν· τίς ἀρετὴ λύχνου; τὸ λαμπρὰ φαίνειν
 καὶ πᾶσαν καταναγάζειν τὴν οἰκίαν, ἡ τὸ καλῶς πεπλάσθαι καὶ
 στρογγύλον εἶναι; Ἐκείνο ^ε πάντως ἂν εἴπομεν· τοῦτο μὲν
 ἵ γὰρ ἀδιάφορον, τὸ δὲ ζητούμενον ἐκείνο. Διὰ τοῦτο καὶ, σα-
 πρὸν λύχνον ἐποίησας, πρὸς τὴν ἐγκεχειρισμένην θεραπεινίδα
 αἰεὶ λέγομεν· οὕτω λύχνου τὸ φωτίζειν ἐστίν. Οὐκοῦν καὶ
 ὀφθαλμοὺς, εἴαν τε τοιούσδε βέαν τε τοιούσδε ἦ, οὐδὲν ἐστίν, ἕως
 ἂν ^η μετὰ πάσης αὐταρκειᾶς τὴν χρεῖαν πληροῖ· ὥσπερ οὖν καὶ
 σαπρὸς λέγεται, εἴαν ἀμβλυωπῇ, καὶ τὴν σύνθεσιν μὴ ἔχῃ πᾶσαν E
 ἀπηρτισμένην· καὶ γὰρ τοὺς ^ι ἀνεωγμένων τῶν ὀφθαλμῶν μὴ
 βλέποντας σαπρὸς ἔχειν ^κ ὀφθαλμούς φαμεν. Πᾶν γὰρ ὁ μὴ
 τὴν ^ι ἰδίαν χρεῖαν πληροῖ, σαπρὸν ^μ λέγομεν· καὶ τοῦτο ὀφθαλ-
 μοῦ κακία. ^ν Τί δέ; ῥινὸς, εἰπέ μοι, ποία ἀρετὴ; ἄρα τὸ εὐ-
 θεῖαν εἶναι, καὶ ἀπεξεσμένην ἐκατέρωθεν, καὶ τὴν ἀναλογίαν
 σύμμετρον ἔχειν; ἡ τὸ πρὸς τὴν ὁσφρησιν ἐπιτηδεῖαν εἶναι,
 καὶ δυναμένην ταχέως ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ ^ο παραπέμψαι τῷ
 ἐγκεφάλῳ; Τοῦτο δὴ παντὶ ^ρ σαφές ἐστίν· ^ϑ καὶ γὰρ ὑποδεί-
 γματι χρῆσθαι. Εἰπέ γάρ μοι, τοὺς ἄρπαγας, τὰ σκεύη, F
 ποία φήσομεν κατεσκευασθαι καλῶς, τὰ δυνάμενα ἀρπάζειν
 μετὰ ἀκριβείας καὶ κατέχειν, ἡ τὰ διαπεπλάσμενα ^Γ καλῶς;
 Δῆλον ὅτι ἐκεῖνα. Τί δὲ ὀδόντας, ποίους ^ε εἶναι φήσομεν κα- 573
 λούς; τοὺς τμητικούς καὶ εὐκόλως διατέμνοντας τὴν ^ε τροφήν, ἡ
 τοὺς καλῶς συγκειμένους; Δῆλον ὅτι ἐκείνους. Καὶ ὅλως ἐπὶ
 παντὸς τοῦ σώματος τούτῳ προσάγοντες τῷ λόγῳ τὴν ζήτησιν,
 εὐρήσομεν ^ν πάντας τοὺς ὑγιεῖς καλοὺς, ἕως ἂν τὰ οἰκεία ἐνεργῇ
 τῶν μελῶν ἕκαστον μετὰ ἀκριβείας. Οὕτω καὶ σκευὸς ἕκαστον
 λέγομεν ^ω καλὸν, καὶ ζῶον καὶ φυτὸν, οὐκ ἀπὸ τῆς διαπλάσεως,
 οὐδ' ἀπὸ τοῦ χρώματος, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διακονίας· ^ξ οὕτω καὶ
 οἰκέτην καλοῦμεν καλὸν τὸν ἐπιτηδεῖον ἡμῖν πρὸς διακονίαν, οὐ
 τὸν ὠραῖον καὶ βλάκα. Ὅρῳ πῶς ἐστίν εἶναι καλὴν; Ὅταν B
 τοίνυν τῶν μεγίστων καὶ θαυμαστῶν ὁμοίως ἀπολαύωμεν, οὐδὲν

^δ μὲν] μέντοι L. ^ε πάντες K. ^ϑ γὰρ] + καὶ B. ^ε εἴαν τε] ἡ B.K.
 καὶ Mor. Ben. invitis libris. ^η Sic C.I.K.L. τὴν χρ. μετὰ π. αὐτ. inverso
 ord. Edd. ^ι ἀνεωγμένων C.I.L. Veron. τῶν ὀφθ. om. C. Statim καὶ μὴ
 βλ. C.I.L. ^κ τοὺς ὀφθ. L. ^ι ἰδίαν] οἰκείαν L. ^μ λέγεται· τοῦτο δὲ
 ὁ. κ. B.K. ^ν τί δέ;] τῆς δὲ B.K. Sav. cet. ^ο παραπέμψει B. παρα-
 πέμψαι τῷ ἐγκ. καὶ ταχ. ἀντιλαμβάνεσθαι inverso ord. C.I.L. Veron. ^ρ σα-
 φές] που δῆλον B.K. Sav. cet. ^ϑ καὶ—χρῆσθαι] φέρε δὲ, καὶ ἐπὶ ὑποδεί-
 γματι τὸ πρᾶγμα προσεξετάσωμεν iidem. Statim τὰς ἄρπαγας, τὰ σκεύη, εἰπέ
 μοι, ποία B.K. ^Γ καλῶς] μόνον καλῶς B.K. ^ε φήσομεν εἶναι hoc ord. K.L.
^ε τροφήν] + καὶ καλῶς καταλαβόντας B.K. ^ν πάντας—καλοὺς (καλῶς C.I.L.)
 πάντα τὰ ὑγιῇ καὶ καλὰ Sav. cet. invitis nostris omnibus. Statim ἕως ἂν ἐνεργῇ
 μετὰ α. τὰ οἰ. τῶν μ. ἕκαστον hoc ord. Edd. repugnantibus libris. ^ω καλῶς
 C.I.L. Veron. ^ξ οὕτω καὶ] οὕτως K. καλοῦμεν om. L.

πλεονεκτούμεθα. Οἷόν τι λέγω· τὸν κόσμον τοῦτον ὁμοίως ὁρώμεν, τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, τοὺς ἀστέρας, τὸν ἀέρα ὁμοίως ἔλκομεν, τοῦ ὕδατος, ²τῆς τροφῆς ὁμοίως μετέχομεν, ἂν τε εὐμορφοὶ ὦμεν, ἂν τε μή. Εἰ δὲ χρή τι καὶ θαυμαστὸν εἰπεῖν, τῶν εὐμόρφων αἱ μὴ τοιαῦται μᾶλλον ὑγιεινότεραι. Ἐκείναι μὲν γὰρ ὡς δὴ τὴν ὥραν διαφυλάττουσαι, καμάτοις ἑαυτὰς οὐ διδόασιν, ἀλλ' ἀργία καὶ σκιατροφία, ὑφ' ἧν μάλιστα αἱ τῶν C μελῶν ἐνέργειαι ἀμβλύτεραι γίνονται· αὗται δὲ ἀπλῶς καὶ ἁᾶδην, ἅτε οὐδεμίαν περὶ ταῦτα ἔχουσai τὴν σπουδὴν, ἐκεῖ τὸ πᾶν ἀναλίσκουσι. “Δοξάσωμεν τοίνυν τὸν θεόν, ἄρωμεν αὐτὸν ἐν τῷ σώματι ἡμῶν,” μὴ καλλωπίζόμεθα· περιττὴ αὕτη ἡ σπουδὴ καὶ ἀνόνητος. Μὴ παιδεύομεν τοὺς ἄνδρας ⁶μόνας ὄψεις φιλεῖν· ἂν γὰρ ἦς οὕτω κοσμουμένη, ταχέως ὑπὸ τῆς ἡταιρηκυίας, ⁷μελετήσας ἐν τῇ ὄψει τῇ σῇ, ἀλίσκεται· ἂν μὲν D τοι διδάξης αὐτὸν τρόπους φιλεῖν καὶ κοσμιότητα, οὐ ταχέως (268) πορνεύσει· οὐδὲ γὰρ εὐρίσκει ταῦτα παρὰ τῇ πόρῃ, ἀλλὰ τὰ τοῦτοις ἐναντία. ⁸Μὴ διδάξης αὐτὸν ὑπὸ γέλωτος ἀλίσκεσθαι, μηδὲ ὑπὸ σχήματος ἐκκεχυμένου, ἵνα μὴ κατὰ σαυτῆς ἀρτύσης τὰ φάρμακα· παίδευε αὐτὸν κοσμιότητι χαίρειν· δυνήσῃ δὲ τοῦτο, ὅταν καὶ τὸ σχῆμα τοιοῦτον ᾖ· ἐπεὶ ἐὰν ⁹ἀνεπτρωμένη καὶ ἄσωτος ¹⁰ᾖ, πῶς δυνήσῃ ¹¹προενεγκεῖν ῥῆμα σεμνόν; τίς δέ σε οὐ ¹²γελάσεται καὶ χλευάσει; Πῶς δὲ ἔστι καὶ ἐν τῷ ¹³πνεύματι ἄραι τὸν θεόν; Ἀρετὴν ἀσκούντα, τὴν ψυχὴν καλλωπίζοντα· καὶ γὰρ ¹⁴οὐδὲ τοῦτο κεκώλυται. Οὕτω ¹⁵δοξάζομεν τὸν θεόν, ὅταν πάντοθεν ὦμεν ἀγαθοί, ¹⁶καὶ δοξαζόμεθα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ¹⁷οὐχ ὁμοίως, ἀλλὰ πολλῶς μερίζονω. ¹⁸“Δογίζομαι γὰρ, φησὶν, ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλύπτεσθαι εἰς ἡμᾶς.” ¹⁹Ἦς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ²⁰μετασχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¹³ Rom. viii. 18.

¹ ὁμοίως] ἐπίσης B.K. ² τὴν τροφὴν C.I. ³ ἁᾶδην] Sic I. ἁδην B. ἁδην C. Veron. Sav. ἁδην K. Mor. Ben. καὶ ἁδην om. L. ⁴ ὄψεις μ. B.K. ⁵ μελετῆς C. μελέτης I.L. ⁶ μὴ] + τοίνυν B.K. Sav. cet. ⁷ ἀνεπτ.] Sic B.C.K. ἀναπτρωμένη I. Edebatur ἐπτερωμένη. ⁸ ἦς] Sic B.C. (?) K. Ben. οὐσα I.L. ἦς οὐσα Veron. Sav. Mor. ⁹ ἐνεγκεῖν K. προσ- ενεγκεῖν L. (ut videtur) Mor. Ben. ¹⁰ γελάσεται καὶ χλευάσει] Sic B.K. γελάσεται καὶ γελάσει C.I.L. χλευάσεται καὶ γελάσει Edd. rideat atque sub- sapnei Vet. ¹¹ πνεύματι] σώματι B.K. receptum a Ben. Statim ἄραι omnes. Ante Ben. legebatur ἀρέσαι. in spiritu portare Vet. ¹² οὐδὲ τοῦτο] ἐπ' αὐτὴν (αὐτῆς ex corr. B.) τοῦτο οὐ B.K. Sav. cet. ¹³ δοξάζομεν I. ¹⁴ καὶ δ.] δ. δὲ B.K. ¹⁵ οὐχ] πλὴν οὐχ B. πλὴν ἀλλ' οὐχ K. ¹⁶ ἐπιτυχεῖν I.

ΛΟΓΟΣ Ε.

574

¹Ταύτην τὴν παραγγελίαν ^aπαρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σέ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσάμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν.

ΤΟ τῆς διδασκαλίας καὶ ^bτῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα μέγα ἐστὶ καὶ Β θαυμαστὸν, καὶ ὄντως τῆς τοῦ θεοῦ δεόμενον ψήφου, ὥστε τὸν ἀξίον εἰς μέσον παραγαγεῖν. Οὕτω ^cτὸ παλαιὸν ἐγίνετο, οὕτω καὶ νῦν ^dγίνεται, ὅταν χωρὶς πάθους ἀνθρωπίνου τὰς αἱρέσεις ποιῶμεθα, ὅταν πρὸς μηδὲν ὀρώντες βιωτικὸν, μὴ πρὸς φιλίαν, μὴ πρὸς ἀπέχθειαν. Εἰ γὰρ ^eκαὶ μὴ τοσούτου πνεύματος μετέχομεν, ^fἄρκει πρόθεσις ^gἀγαθὴ τοῦ θεοῦ τὴν χειροτονίαν ἐπισπάσασθαι. Ἐπεὶ οὐδὲ οἱ ἀπόστολοι πνεύματος μετείχον, ὅτε τὸν Ματθίαν ἐξελέξαντο, ἀλλ' ^hεὐχῇ τὸ πρᾶγμα ἐπιτρέψαντες, ἐγκατέλεξαν C αὐτὸν τῷ τῶν ἀποστόλων ἀριθμῷ· οὐ γὰρ πρὸς φιλίαν ἀνθρωπίνην ἐώρων. ^bΟὕτω δὲ καὶ ἐφ' ⁱἡμῶν γίνεται· ὅταν δὲ τὰ δηλα παρορῶμεν, πῶς τὰ ἄδηλα ἡμῖν ὁ θεὸς ἐκκαλύψει; ² ⁱΕἰ ἐν τῷ μικρῷ, φησὶν, οὐκ ἐγένεσθε πιστοὶ, τὸ μέγα καὶ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν ἐγχειρίσει; Τότε ^kδὲ, ἐπεὶ οὐδὲν ἀνθρώπινον ἐγίνετο, καὶ ἀπὸ προφητείας ἐγίνοντο οἱ ἱερεῖς. ¹Τί ἐστίν, ἀπὸ προ- D φητείας; Ἀπὸ πνεύματος ἁγίου. Προφητεία γάρ ἐστίν, οὐ τὸ τὰ μέλλοντα λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὸ τὰ παρόντα, ἐπεὶ καὶ ὁ Σαουλ κατὰ προφητείαν ἐδείχθη ἐν τοῖς σκεύεσι κρυπτόμενος· ὁ γὰρ θεὸς τοῖς δικαίοις ἀποκαλύπτει. Προφητεία ἦν καὶ τὸ λέγειν, ³ ^aἈφορίσατέ μοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν· οὕτω καὶ ὁ Τιμόθεος ^mἠρέθη. Προφητείας δὲ ἐνταυθα ⁿφησι τὰς πολλὰς, ἵσως ἐκείνην μεθ' ^hἧς αὐτὸν ^oἔλαβεν, ὅτε περιέτεμε, καὶ ὅτε ἐχειροτόνει, ^pκαθὼς καὶ αὐτὸς γράφων φησί· ⁴ ^aΜὴ E ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος. Διανιστὰς τοίνυν αὐτὸν, καὶ νήφειν παρασκευάζων καὶ ἐγρηγορέναι, ἀναμιμνήσκει τοῦ ἐλομένου καὶ χειροτονήσαντος· ὡς αὖ ἐι ἔλεγεν· ὁ θεὸς ^qσε ἐξε-

1 CAP. I. v. 18, 19.

2 Luc. xvi. 11.

3 Act. xiii. 2.

4 1 Tim. iv. 14.

HOM. V. ^a παρατίθημι bis L. ^b τῆς] τὸ τῆς Edd. τὸ om. B. Cat. ^c τὸ] καὶ τὸ Edd. καὶ om. I. L. Cat. ^d γίνεσθαι] + πῶς οὕτω φησὶν; B. K. ^e καὶ om. C. I. L. ^f ἄρκει] ἀλλ' ἄρκει B. K. Sav. cet. ^g ἀγαθῇ] + ἀν προσῇ B. K. ^h οὕτω—γίνεται] οὕτως ἔδει καὶ νῦν ἐφ' ⁱἡμῶν γίνεσθαι. ἀλλ' ἡμεῖς πρὸς ἔσχατον ραθυμίας ἐληλακότες, καὶ τὰ φανερά πρὸς ἀκρίβειαν προϊέμεθα B. K. Sav. cet. ^j εἰ om. C. I. L. ^k δὲ] δὴ I. L. et ante corr. C. ^l τί ἐστίν ἀπὸ πρ.] τούτῃσιν L. et ante corr. C. τί ἐστίν I. ^m ἠρέθη I. ⁿ φ. τὰς πολλὰς φ. τὰς προαγούσας L. πληθυντικῶς εἶπεν B. K. ^o ἔλ. ὅτε πε.] πε. ὅτε ἔλ. L. ^p καθὰ C. ^q σε om. I.

λέξατο, αὐτός σοι ἐνεπίστευσεν, οὐκ ἀνθρωπίνῃ γέγονας ψήφῳ·
μὴ ὑβρίσης μηδὲ καταισχύνῃς τοῦ θεοῦ τὴν ψήφον. Εἶτα
ἐπειδὴ παραγγελίαν ἔφησε, καὶ ἴφορτικώτερον ἦν, τί φησι;
“Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε.”

Ἔως τέκνω¹ καὶ γνησίῳ παραγγέλλει. Οὐ γὰρ αὐθεντικῶς οὐδὲ
δεσποτικῶς, οὐ μετ' ἐξουσίας, ἀλλὰ, “τέκνον, φησί, Τιμόθεε.”
Τὸ δὲ παραθέσθαι τῆς φυλακῆς τὸ ἀκριβὲς δηλοῖ, καὶ τὸ οὐχ
ἡμέτερον· οὐ γὰρ ἡμεῖς αὐτὸ ἐκτησάμεθα, ἀλλ' ὁ θεὸς ἡμῖν ἐχα-
ρίσατο, καὶ πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνειδήσιν. “Ἀπερ οὖν ἔδωκε,
575 ταῦτα φυλάττωμεν. Εἰ μὴ αὐτὸς ἦλθεν, οὔτε ἡ πίστις αὐτῇ
εὐρίσκετο, οὔτε ὁ βίος ὁ καθαρὸς, ὃν ἐκ παιδείας λαμβάνομεν.
Ἔως ἂν εἰ ἔλεγεν· οὐκ ἐγὼ εἰμι ὁ παραγγέλλων, ἀλλ' ὁ ὕελο- (269)
μενος· τὸ μὲν γὰρ, “κατὰ τὰς προαγούσας προφητείας,”
τοῦτό ἐστιν. Ἐκείνων ἄκουσον, ἐκείναις πείθου. Τί δὲ πα-
ρήγγειλεν; “Ἰνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν.”
Ἐκείναί σε εἶλοντο· εἰς ὃ εἶλοντό σε, στρατεύου. “Τὴν
καλὴν στρατείαν.” Ἔστι γὰρ καὶ κακὴ στρατεία, περὶ ἧς
φησιν· “Ὡςπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα τῇ
Β ἀμαρτία καὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ.” Ἐκεῖνοι ὑπὸ τυράννῳ στρα-
τεύονται, σὺ δὲ ὑπὸ βασιλεῖ. Διὰ τί δὲ καλεῖ στρατείαν τὸ
πράγμα; Δηλῶν ὅτι πόλεμος ἐγήγερται σφοδρὸς, πᾶσι μὲν,
μάλιστα δὲ τῷ διδασκάλῳ· ὅτι ὅπλων ἡμῖν ἰσχυρῶν δεῖ, ὅτι
νῆψεως, ὅτι ἐγρηγόρσεως, ὅτι διηνεκοῦς ἀγρυπνίας, ὅτι πρὸς
αἷμα καὶ μάχας παρεσκευάσθαι ὀφείλομεν, ὅτι παρατάττεσθαι,
καὶ μηδὲν ἔχειν χαῖνον. “Ἰνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς,” φησί.
Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν στρατοπέδων οὐ πάντες εἰς ἓν εἶδος
στρατεύονται, ἀλλ' ἐν διαφόροις τάγμασιν· οὕτω καὶ ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ, ὁ μὲν εἰς διδασκαλὸν τάξιν, ὁ δὲ εἰς μαθητοῦ, ὁ δὲ
C εἰς ἰδιώτου· σὺ δὲ ἐν τούτῳ. Εἶτα, ἵνα μὴ τις νομίσῃ ἀρκεῖν

⁵ Rom. vi. 19.

¹ φορτικώτερος L. φορ. ἦν, τί φ.] φορτικὸν ἐδόκει, λεαίνει τὸν λόγον, καὶ
ἐπάγει εὐθύς B.K. ² καὶ om. B.K. ³ οὐ] οὐδὲ B.K.L. Sav. cet. Mox
ἀλλὰ πατρικῶς, τέκνον B.K. Sav. cet. ⁴ καὶ] οὐ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ
B.K. Sav. cet. ⁵ φυλάττωμεν C. Veron. ⁶ οὐδὲ I. Mox αὐτῇ C.L. Cat.
⁷ ἐρχόμενος C.I.L. Veron. invita Cat. qui te elegit Vet. ⁸ μὲν om. B.K.
γὰρ om. L. ⁹ προαγ.] + ἐπὶ σὲ Edd. ἐπὶ σὲ om. C.I.L. ¹⁰ δὲ I.L. Cat.
Statim παρήγγειλεν C. παραγγέλλει Cat. παραγγέλλεις, εἰπέ B.K. Sav. cet.
¹¹ ἐκείναις—στρατείαν om. C. inclusum a Sav. ¹² σε om. B.K. ¹³ ἔστι γὰρ]
καλὴν εἶπεν, ἐπειδὴ ἐστὶ B.K. καλὴν εἶπεν, ἔστι γὰρ Sav. cet. Statim καὶ om.
C. Cat. Ben. ¹⁴ ὅπλα] δοῦλα L. ¹⁵ τυράννων I. Mox δὲ om. I. Cat. Veron.
¹⁶ ἐγείρεται B.K.L. et ex corr. C. invita Cat. ¹⁷ γρηγόρσεως B.C.I.L. ¹⁸ πρὸς
αἷμα καὶ] ἀεὶ ὡς πρὸς B.K. Statim παρασκευάσθαι L. ¹⁹ μαθητοῦ] + γάρ-
τεται B.K. ²⁰ σὺ δὲ ἐν τούτῳ] Sic Edd. tu vero doctoris fungeris munere Vet.
ὁ δὲ ἐν τούτῳ C. ὁ δὲ οὐδὲ ἐν τούτῳ I. [σὺ δὲ ἐν τούτῳ] Sav. Haec deest in
B.K.L. ²¹ τις om. K.

τοῦτο, ^οτί φησιν; “^ρΕχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν.” Τὸν γὰρ διδάσκαλον ^ρπρότερον ἑαυτοῦ χρή εἶναι διδάσκαλον. “Ὡς περ γὰρ ὁ στρατηγός, εἰ μὴ πρότερον ἢ στρατιώτης ἄριστος, οὐδὲ στρατηγός ἐσται ποτέ, οὕτω καὶ ὁ διδάσκων. Τοῦτο καὶ ἀλλαχοῦ φησὶ ^ο“Μὴ πως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.” “^ρΕχων, φησὶ, πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν,” ^ρἵνα οὕτω τῶν ἄλλων προϊστᾷσαι. Ταῦτα ἀκούοντες, μὴ ^αἀπαξιώσωμεν τὰς τῶν μεζόνων παραινέσεις, καὶ διδάσκαλοι ^δὦμεν. Εἰ γὰρ Τιμόθεος, οὐ πάντες οὐκ ἐσμὲν ἀντάξιοι, δέχεται παραγγελίας καὶ διδάσκεται, καὶ ταῦτα ἐν τάξει διδασκάλου ὦν, πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς. “^ρἮν τινες, ^ιφησὶν, ἀπωσάμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν.” Εἰκότως. “Ὅταν γὰρ ἢ βίος ἀπεγνωσμένος, καὶ δόγμα τίκτεται τοιοῦτον· καὶ ἐστὶν ἰδεῖν πολλοὺς ἐκ τούτου ^νκαταπεσόντας εἰς βυθὸν κακῶν, καὶ εἰς ^εἙλληνισμὸν ἐκτραπέντας. ^ρἸνα γὰρ μὴ τῷ φόβῳ τῶν μελλόντων βασανίζονται, σπουδάζουσιν πείσαι τὴν ψυχὴν, ὅτι ψευδὴ πάντα τὰ παρ’ ἡμῖν. ^κΚαὶ πίστεώς τινες ἐκτρέπονται, οἱ ^Ελογισμοῖς τὸ πᾶν ζητοῦντες. Ναυάγιον γὰρ ἐργάζεται ὁ λογισμὸς, καὶ ὥς περ πλοῖον ἀσφαλές ἐστὶν ἡ πίστις· τοὺς ἐκτραπέντας τοίνυν ἐκείθεν ἀνάγκη ναυαγεῖν. ^κΚαὶ δέικνυσιν τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὑποδείγματος ⁷“^ρΩν ἐστὶν Ὑμέναιος, ^ιφησὶ, καὶ Ἀλέξανδρος.” καὶ ἀπὸ τούτων ἡμᾶς σωφρονίζει. Ὅρατε πῶς ^εἐξ ἐκείνων τῶν χρόνων ἦσαν ^οοἱ παραδιδάσκοντες, οἱ πολυπραγμονοῦντες, οἱ τῆς πίστεως ἀπεχόμενοι, οἱ ζητοῦντες ^{λο- F}λογισμοῖς οἰκείois; Ὁ ναυαγὼν γυμνὸς καὶ πάντων ἐστὶν ἔρημος· ^βοὕτως ὁ τῆς πίστεως ἐκπεσὼν οὐδὲν ἔχει λοιπὸν, ^οοὐχ ὅπου στή, οὐχ ὅπου κατάσχη· οὐ βίον ἔχει, δι’ οὐ ^δκερδαίνει τι ἐκείθεν· τῆς γὰρ κεφαλῆς διεφθαρμένης, τί τοῦ λοιποῦ σώματος ⁵⁷⁶ὄφελος; Εἰ γὰρ ^οπίστις βίου χωρὶς οὐδὲν ἐστὶ, πολλῶ μᾶλλον τούναντίον. Εἰ τῶν αὐτοῦ καταφρονεῖ ὁ θεὸς δι’ ἡμᾶς, πολλῶ μᾶλλον ἡμᾶς τῶν ἡμετέρων δι’ αὐτὸν χρή καταφρονεῖν. Οὕτω γὰρ ἐστὶν, ὅταν τις ἐκπέσῃ τῆς πίστεως· οὐδαμοῦ ἴσταται, ἀλλὰ ἄλλην ἄλλως νήχεται, ἕως ἂν καταποντισθῇ πάλιν. “Ὅς παρ-
έδωκα, ^ιφησὶ, τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.”

⁶ 1 Cor. ix. 27.

⁷ v. 20.

^ο τί om. L. τί φησιν] ἐπήγαγε B.K. ^ρ πρῶτον I. ^ι ἐχων] δὲ λέγει τοῦτό ἐστιν· ἔχει B.K. Statim φησὶ om. K. ^κ ἵν’ οὕτω δύνῃ καὶ τῶν ἄλλων προϊστασθαι B.K. ^α ἀπαξιώμεν B.K. ^ι φησὶν om. B.K. ^ν καταπεσεῖν C.I. ^κ καὶ om. B.K. Mox ἐκτρέπουν; (sic) I. ^κ καὶ πῶς δέικνυσιν τοῦτο καὶ ἀπὸ B.K. ^ι φησὶ om. B.K. ^ε ἐξ] ἀπ’ I. ^ο οἱ om. B. ^β οὕτως] οὕτω καὶ B.K. Sav. cet. ^ο οὐχ ὅπου—ἔχει] οὐ κόπων ἀμοιβὰς ἐλπίζει· οὐ γὰρ ἔχει βίον ὀρθὸν L. ^δ κερδαίνει C.L. Veron. ^ο πίστις sine artic. C.I.L. ^ι φησὶ om. B.K.

Ὁρᾶς ὅτι βλασφημία ἐστὶ τὸ λογισμοῖς ζητεῖν τὰ θεία; Εἰ-
κότως· τί γὰρ ἂν ἔχοι κοινὸν λογισμὸς ἀνθρώπινος πρὸς ἐκεῖνα;
B Πῶς δὲ ὁ Σατανᾶς αὐτοὺς παιδεύει μὴ βλασφημεῖν; Ἐκαὶ εἰ
τοὺς ἄλλους παιδεύει μὴ βλασφημεῖν, ἢ πολλῶ μᾶλλον ἑαυτὸν
ἐχρῆν· εἰ δὲ ἑαυτὸν ἰμέχρι τοῦ νῦν οὐ δύναται παιδεύσαι, οὐδὲ
τοὺς ἄλλους. Οὐκ εἶπεν, ἵνα παιδεύσῃ αὐτοὺς μὴ βλασφημεῖν,
ἔκαστος, ἀλλὰ, “ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.” Οὐκ ἑκεῖνος τοῦτο
ἐργάζεται, ἀλλὰ τοῦτο ἐκβαίνει· ὥσπερ οὖν καὶ ἀλλαχοῦ φησιν
ἐπὶ τοῦ πεπορνευκότος· ⁸“Παράδοτε τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ
εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός” οὐχ ἵνα σώσῃ τὸ πνεῦμα, ἀλλ’, “ἵνα
τὸ πνεῦμα σωθῇ” τοῦτο δὲ ἀπρόσωπὸν ἐστὶ. Πῶς οὖν τοῦτο
C γίνεται; Ὡς περ οἱ δῆμιοι, μυρίων γέμοντες κακῶν, τοὺς ἄλ-
λους σωφρονίζουσιν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πονηροῦ δαίμο-
νος. Καὶ διὰ τί μὴ σὺ αὐτοὺς ἐκόλασας, ὥσπερ ἐκείνον τὸν
Ἰβαραῖον, ὥσπερ Κηφᾶς Ἀνανίαν, ἀλλὰ τῷ Σατανᾷ ἡ παρέ- (270)
δωκας; Οὐχ ἵνα κολασθῶσιν, ἀλλ’ ἵνα παιδευθῶσι. Καίτοι
οὗτος ἔχει ἰσχύν, ὡς ὅταν λέγῃ· ⁹“Τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω
πρὸς ὑμᾶς;” καὶ πάλιν· “Οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι ᾤμεν, ἀλλ’ ἵνα
ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιήτε” καὶ πάλιν· “Οὐκ εἰς καθαίρεσιν, ἀλλ’
εἰς οἰκοδομήν.” Τί οὖν τὸν Σατανᾶν ἐκαλεῖς πρὸς τὴν τιμω-
D ρίαν; Ἴνα μετὰ τῆς σφοδρότητος καὶ τῆς κολάσεως καὶ ἡ
ὑβρις ἢ μείζων· μᾶλλον δὲ τοὺς μὲν ἀπίστους αὐτοὶ ἐπαιδεύουν,
τοὺς δὲ ἐκτραπέντας τῷ Σατανᾷ παρεδίδουν. Τί δήποτε δὲ
τοὺς ἀπίστους; Καὶ γὰρ ὁ Ἀνανίας ἄπιστος ἦν ἔτι πειράζων.
Ἴνα μάθῃσι τοῖνυν οἱ ἄπιστοι, ὅτι οὐ δύνανται λαθεῖν, διὰ
τοῦτο δι’ ἑαυτῶν αὐτοὺς ἐτιμωροῦντο· τοὺς δὲ τοῦτο μαθόντας
λοιπὸν, εἴτα ἑκτραπέντας, τῷ Σατανᾷ παρεδίδουν, ²δεικνύντες
ὅτι οὐκ οἰκεία δυνάμει, ἀλλὰ τῇ αὐτῶν φυλακῇ συνείχοντο καὶ
E ³περιεγίνοντο ὅσοι εἰς ἀπόνοιαν ἤρθησαν· καθάπερ οὖν ἐπὶ
τῶν βασιλέων, τοὺς μὲν πολεμίους καὶ οἰκείαις σφάττουσι

8 1 Cor. v. 5.

9 Ibid. iv. 21. 2 Cor. xiii. 7, 10.

ε καὶ εἰ] Sic Veron. Cat. εἰ γὰρ B.K. Sav. cet. καὶ εἰ—βλασφημεῖν om. C.I.L. ἢ πολλῶ] + οὖν L. Idem post ἐχρῆν add. παιδεύειν. ἰμέχρι τοῦ νῦν om. C. ἔκαστος] Sic C. Cat. Vet. ἑκεῖνος] + γὰρ I. ^m παράδοτε] + γὰρ, φησὶ L. ⁿ πνεῦμα] Sic C. Cat. Vet. Edebatur σῶμα. Statim ἵνα τὸ πν. σωθῇ pro ἵνα σωθῇ τὸ πν. C. Cat. ^o ὥσπερ] + οὖν Edd. οὖν om. B.I.L. Cat. ^p βάρ ἰησοῦς (sic) L. ^q παρεδίδωκεν L. παρεδωκεν (?) C. ^r οὗτος] Sic Veron. οὕτως C.I.L. καὶ οὗτος B.K. Sav. cet. ^s καὶ πάλιν—ποιήτε om. L. Cat. ^t καλεῖς B.I.K.L. Vet. καλεῖ Edd. ^v τιμω-
ρίαν] + καὶ, φησὶ διὰ τί; B.K. ^w ὑβρις ἢ] τιμωρία ἢ, φησὶν L. ^x τοὺς ἀπίστους] τοὺς πίστους (sic?) C. Πέτρος τὸν Ἀνανίαν B.K. Sav. cet. Statim ὅτι ἄπ. pro καὶ γὰρ ὁ Ἀ. ἄπ. B.K. ^y ἐκτραπέντας] + τῆς εὐθείας ὁδοῦ L. ^z δεικνύς C.L. ^a παρεδίδοντο B.K. Sav. cet. ^b οὖν] + καὶ B.K. οὖν eras. in C. ^c σφάττομεν... ἰφ' ἡμᾶς... παραδιδόμεν C.L.

χερσὶ, τοὺς δὲ ὑφ' ἑαυτοὺς τοῖς δημίσις ^d παραδιδόασιν. ^e Δείκνυσι δὲ, ὅτι διὰ τὴν τῶν ἀποστόλων φυλακὴν τοῦτο ἐγένετο. "Ἄλλως δὲ οὐδὲ μικρὸν ἦν τὸ δύνασθαι ἐπιτάττειν τῷ διαβόλῳ. ^f τοῦτο γὰρ δεικνύντος ἦν, ὅτι δουλεύει καὶ ^g εἵκει καὶ ἄκων τοῖς ἀποστόλοις ὁ διάβολος. "Ὡστε οὐκ ^h ἔλαττον τοῦτο ἦν. Πῶς δὲ παρέδωκεν, ἄκουσον. "Συναχθέντων ὑμῶν, φησὶ, καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ^F παράδοτε τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ." ⁱ Ἐξεβάλλετο τοῦ κοινου συνεδρίου, ἀπεσχίζετο τῆς ἀγέλης, ἐγένετο ἔρημος καὶ γυμνός, παρεδίδοτο τῷ λύκῳ. "Ὡς περ γὰρ ἡ νεφέλη τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑβραίων, οὕτω τὴν ἐκκλησίαν τὸ πνεῦμα ἐγνωρίζεν. Εἰ 577 τις τοίνυν ἐκτὸς ἐγένετο, κατεκαίετο· ἐγένετο δὲ ἐκτὸς τῇ κρίσει τῶν ἀποστόλων. Οὕτω καὶ ὁ κύριος παρέδωκε τὸν Ἰούδαν τῷ Σατανᾷ· εὐθέως γὰρ μετὰ τὸ ψωμίον ^k εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. "Ἔστι ^l δὲ καὶ τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι οὓς μὲν διορθώσασθαι ἐβούλοντο, οὐκ ἐκόλαζον αὐτοί· τοὺς δὲ ἀδιορθώτους αὐτοὶ ἐτιμωροῦντο· ἢ εἰ μὴ τοῦτο, ^m ὅτι φοβερώτεροι μᾶλλον ἦσαν, ἐτέρους ἐκδιδόντες αὐτούς. Οὕτω καὶ ὁ Ἰωβ παρεδόθη τῷ Σατανᾷ· ἀλλ' ἐκεῖνος ⁿ οὐχ ὑπὲρ ἁμαρτημάτων, ἀλλ' ὑπὲρ πλείονος εὐ- B δοκιμήσεως.

^o Πολλὰ τοιαῦτα γίνεται καὶ νῦν. Ἐπειδὴ γὰρ οἱ ἱερεῖς οὐ πάντας ἴσασι τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίως τῶν μυστηρίων μετέχοντας, ὁ θεὸς πολλάκις τοῦτο ποιεῖ, καὶ παραδίδωσιν αὐτοὺς τῷ Σατανᾷ. "Ὅταν γὰρ νόσοι, ὅταν ἐπιβουλαὶ, ὅταν πένθη καὶ συμφοραὶ ^q συμβαίνωσιν, ὅταν ἄλλα τινὰ τοιαῦτα, διὰ τοῦτο γίνεται. Καὶ τοῦτο ὁ Παῦλός ^r φησιν, οὕτω λέγων ¹⁰ "Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί." Καὶ πῶς, ^s φησὶν, ὅταν ἅπαξ δι' ἐνιαυτοῦ προσερχώμεθα; Τοῦτο γὰρ ^t τὸ δεινόν, ὅτι οὐ καθαρότητι διανοίας, C ὡς ἀλλὰ διαστήματι χρόνου τὴν ἀξίαν διορίζεις τῆς προσόδου· καὶ τοῦτο εὐλάβειαν εἶναι νομίζεις, τὸ μὴ πολλάκις προσελθεῖν, οὐκ εἰδὼς ὅτι τὸ ἀναξίως προσελθεῖν, καὶ ἅπαξ ^w γένηται, ἐκηλίδωσέ· τὸ δὲ ἀξίως, καὶ πολλάκις, ἔσωσεν. Οὐκ ἔστι τόλμα

10 1 Cor. xi. 30.

^d παραδ.] + οὕτω καὶ οὗτοι B.K. + οὕτω καὶ ἐνταῦθα Edd. ^e δείκνυσι δὲ] Sic Veron. δεικνύς δὲ C.I.L. δεικνύται δὲ ἀπὸ τούτου B.K. Sav. cet. ^f τοῦτο B.K. ^g ἡκεῖ I.L. ^h ἔλαττον] + εἰς χάριν B.K. Sav. cet. ⁱ ἐξεβάλλετο] + οὐν εὐθέως B.K. Sav. cet. ^k εἰσῆλθε] + φησὶν L. ^l δὲ] μὲν οὖν L. ^m ὅτι om. K. ⁿ ὑπὲρ πλ. εὐδ. οὐχ ὑπὲρ ἁμ. hoc ord. (om. ἀλλ') L. ^o ΗΘΙΚΟΝ. Κατὰ τῶν σπανίως προσιόντων τοῖς ἀγίοις μυστηρίοις. Veron. ^p πάντες C.I.L. πάντας om. Cat. Vet. ^q συμβαίνονσαι I. ^r φησιν] δηλοῖ B.K. Sav. cet. οὕτω om. K. ^s φησὶν] + ἐν B.K. τοῦ pro δι' K. ^t τὸ om. L. ^v ἀλλὰ] + καὶ K. ^w προσγένηται K.

τὸ πολλάκις προσίεναι, ἀλλὰ τὸ ἀναξίως, καὶ ἀπαξ τις τοῦ παντός χρόνου προσέλθῃ. Ἡμεῖς δὲ οὕτως ἀνοήτως διακείμεθα καὶ ἀθλίως, ὅτι μυρία διὰ παντός ἐργαζόμενοι τοῦ ἐνιαυτοῦ
D κακὰ, τοῦ μὲν ἀποδυσασθαι ἐκεῖνα οὐδεμίαν ποιούμεθα φροντίδα, νομίζομεν δὲ * ἡμῖν ἀρκεῖν τὸ μὴ συνεχῶς κατατολμᾶν καὶ ἐπιπηδᾶν ὑβριστικῶς τῷ σώματι τοῦ Χριστοῦ, οὐκ ἐννοοῦντες ὅτι οἱ τὸν Χριστὸν σταυρώσαντες ἀπαξ ἐσταύρωσαν· ἀρ' οὖν, ἐπειδὴ ἀπαξ, ἔλαττον τὸ ἀμάρτημα; Καὶ *ὁ Ἰούδας δὲ ἀπαξ προέδωκε· τί οὖν; τοῦτο αὐτὸν ἐξείλετο; Διὰ τί * γὰρ χρόνῳ τὸ πρᾶγμα μετερχόμεθα; χρόνος προσόδου ἔστω ἡμῖν τὸ καθαρόν συνειδός. Οὐδὲν πλέον ἔχει τὸ ἐν τῷ πάσχα μυστήριον τοῦ νῦν τελουμένου· ἐν ἔστι καὶ τὸ αὐτὸ, ἡ αὐτὴ τοῦ πνεύματος
E χάρις, αἰὲ πάσχα ἐστίν· ἴστε, οἱ μύσται, τὸ εἰρημένον· καὶ ἐν παρασκευῇ, καὶ ἐν σαββάτῳ, καὶ ἐν κυριακῇ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ μαρτύρων ἡ αὐτὴ θυσία ἐπιτελεῖται. ¹¹ “Ὅσαίς γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, ^c ἢ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνετε, τὸν θάνατον (271) τοῦ κυρίου καταγγέλλετε.” Οὐχ ὅρῳ καιροῦ περιέγραψε τὴν θυσίαν. Πῶς οὖν τότε, φησὶ, πάσχα λέγεται; Ὅτι τότε ἔπαθεν ὁ Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν. ^d Μηδεὶς τοίνυν ἐτέρως ἐκείνῳ προσίτω, καὶ τούτῳ ^e ἄλλως· μία δύναμις ἐστὶ, μία ἁξία, μία χάρις, ἐν σώμα καὶ τὸ αὐτὸ, οὐκ ἐκεῖνο τούτου ἀγιώτερον, οὐδὲ τοῦτο
F ἐκείνου ἔλαττον. Καὶ τοῦτο ^f καὶ ὑμεῖς ἴστε, οὐδὲν καινότερον ὁρῶντες, πλὴν τῶν κοσμικῶν τούτων παραπετασμάτων ^g καὶ τοῦ λαμπροῦ πλήθους. Ἐχουσι δὲ τι πλέον αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι τοῦτο,
578 ὅτι ἀπ' αὐτῶν ἀρχὴν ἔλαβεν ἡ σωτήριος ἡμῶν ἡμέρα, ὅτι ἐν αὐτῇ ἐτύθη ^b ὁ Χριστὸς, λοιπὸν δὲ κατὰ τὰ μυστήρια οὐδεμίαν προτέρησιν ἔχουσι. ¹ Καὶ τροφῇ μὲν προσβάλλων, ^κ εἰπέ μοι, αἰσθητῇ, ¹ νίπτῃ τὸ στόμα; τροφῇ δὲ μέλλων προσίεναι πνευματικῇ, οὐ ^ν νίπτῃ τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ γέμων ἀκαθαρσίας ^π προσέρχῃ; ^ο Οὐκ ἀρκοῦσι, φησὶν, αἱ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν νηστεῖαι τὸν πολὺν ^ρ φορυτὸν καθᾶραι τῶν ἀμαρτημάτων; ^q Τί τὸ ὄφελος, εἰπέ μοι; ὅταν τις μύρον ἀποθέσθαι θέλων ^σ καθάρῃ

¹¹ 1 Cor. xi. 26.

* ἡμῖν accessit ex omnibus. ^γ ὅτι] + καὶ B.K. Sav. cet. ^z ὁ ἐτ δὲ om. L. Mox ἐξείλετο I. ^a γὰρ] δὲ καὶ B.K. ^b ἄρτον] + φησὶ B.K. Sav. cet. ^c ἢ] καὶ I. ^d μηδεὶς] μὴ K. ^e ἄλλως· μία] ἀλλ' ὡς μία L. ἄλλως μία C. ^f καὶ om. K. ^g καὶ om. C.I. Veron. ^h ὁ om. C.I.L. ⁱ καὶ τρ. μὲν] σκόπει δέ· τροφῇ B.K. Statim προσβαλὼν C.I.L. Veron. ^κ εἰπέ μοι om. B.K. Sav. cet. ¹ νίπτῃ] Sic C. νίπτει I. νίπτεις Edd. Post νίπτεις add. τὰς χεῖρας, πλύνεις B.K. Sav. cet. ^m νίπτῃ C.L. νίπτει I. νίπτεις Edd. ⁿ προσέρχῃ] Sic L. Edd. προσίεις I. προσίης B.K. προίης C. ^ο οὐκ ἀρκοῦσι, φ.] καὶ τί, φησὶν; οὐκ ἀρκοῦσι B.K. Sav. cet. ^ρ φόρυτον I. ^q τί] καὶ τί B.K. Sav. cet. Mox εἰπέ γάρ μοι B. ^r ὅταν] ἂν B.K. Sav. cet. ^s καθάρῃ τὸν τ.] τὸν τ. ἐκκαθάρῃ L.

τὸν τόπον, εἴτα πάλιν μικρὸν μετὰ τὸ ἐμβαλεῖν 'καὶ κόπρον ἐπιβάλλῃ, οὐκ ἀπέπτυ ἡ εὐωδία; Τοῦτο ἔγινετο καὶ ἡμῖν' ἐγε- νόμεθα ἄξιοι προσερχόμενοι κατὰ δύναμιν ἡμετέραν' εἴτα πάλιν μολύνομεν ἑαυτούς. Τοῦτο καὶ περὶ τῶν δυναμένων ἐν ταῖς τεσσαράκοντα ἡμέραις ἀπονίπτεσθαι φάμεν. Μὴ δὲ ἀμελῶμεν τῆς ἡμετέρας σωτηρίας, παρακαλῶ¹² ἄνθρωπος γὰρ, φησὶν, ἀποστρέφω ἀπὸ ἀμαρτίας αὐτοῦ, καὶ πάλιν πορευόμενος καὶ τὰ αὐτὰ ποιῶν, ὥσπερ κύων ἐστὶν ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον ἐπιστρέφω¹³. ἵνα μὴ γένηται κενὸς ὁ κόπος ἡμῶν. Οὕτω γὰρ δυνησόμεθα τῶν βραβείων ἀξιοθῆναι ἐκείνων ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Σ.

¹ Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἑντεῦξεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασι- λέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

ᾠΣΠΕΡ κοινὸς τις ἐστὶ πατὴρ τῆς οἰκουμένης ἀπάσης ὁ ἱερεὺς. Πάντων τοίνυν ἄξιον αὐτὸν κήδεσθαι, καθάπερ καὶ ὁ Θεὸς, ὃς ἱεράται. Διὰ τοῦτο φησι, "Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς." Δύο γὰρ ἐντεῦθεν γίνεται τὰ ἀγαθὰ, τό τε ἔχθος ὃ πρὸς τοὺς ἔξω ἔχομεν καταλύεται· οὐδεὶς γὰρ πρὸς τοῦτον ἀπεχθῶς ἔχει δυνήσεται, ὑπὲρ οὗ δεήσεις ποιεῖται· αὐτοὶ τε ἐκείνοι βελτίους γίνονται, τῷ τε εὐχὰς ὑπὲρ αὐτῶν γίνεσθαι, τῷ τε μὴ ἐκθηριουῖσθαι πρὸς ἡμᾶς. Οὐδὲν γὰρ οὕτω πρὸς διδασκαλίαν ἐπαγωγὸν, ὥς τὸ φιλεῖν καὶ φιλεῖσθαι. Ἐννόησον ὃ δὲ ὅσον ἦν ἀκούειν τοὺς ἐπιβουλεύοντας,

¹² Sirac. xxxiv. (xxxi.) 26. Prov. xxvi. 11.

¹ CAP. II. v. 1—4.

¹ καὶ] + ῥύπον ἢ C. Mox ἀπέστη idem. ὡς γίνεται] συμβαίνει B.K. Mox γινόμεθα idem. ὡς τὴν ἡμ. Edd. Articulus abest ab omnibus. ἑαυτούς] + τί οὖν τὸ κέρδος; B.K. Sav. cet. ἡμετέρας] ἐαυτῶν I. παρακαλῶ] + ἵνα μὴ γένηται (+ μὴδὲ B.K.) κενὸς ὁ κόπος ἡμῶν B.K. Sav. cet. ἵνα μ. γ. κενὸς ὁ κ. ἡμῶν (ὁ κ. ἡμῶν κενὸς Veron.) οὕτω γὰρ] ἂν οὕτω ποιῶμεν καὶ οὕτω προσέχωμεν B.K. Sav. cet. HOM. VI. ἑντεῦξεις om. B.K. ἵνα] + ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν K. ἀπάσης om. L. Cat. αὐτοῦ B.K. ὃ om. I. L. invita Cat. ἀπάντων C. ὃ δὲ om. B.K.

τοὺς μαστίζοντας, τοὺς ἐλαύνοντας, τοὺς ἀποκτινύνοντας, ὅτι οἱ
 τὰ τοιαῦτα πάσχοντες ὑπὲρ τῶν ἡ ταῦτα δρώντων προσερχὰς
 579 πρὸς τὸν θεὸν ποιοῦνται ἐκτενεῖς. Ὅρᾳς πῶς ἀνώτερον ¹εἶναι
 βούλεται τὸν Χριστιανὸν πάντων; Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν παίδων
 τῶν νηπίων, κἂν βασταζόμενον τὸ παιδίον τύπη τοῦ πατρὸς
²τὴν ὄψιν, οὐδὲν ὑποτέμνεται τῆς φιλοστοργίας· οὕτω κἂν
 τυπτώμεθα παρὰ τῶν ἔξωθεν, οὐδὲν ὀφείλομεν ἐλαττοῦν ³τῆς
 εὐνοίας τῆς πρὸς αὐτούς. Τί δέ ἐστι ⁴τὸ, “πρῶτον πάντων;”
 Τουτέστιν, ἐν τῇ λατρείᾳ τῇ καθημερινῇ. Καὶ τοῦτο ἴσασιν
 οἱ μύσται πῶς καθ’ ἐκάστην ἡμέραν γίνεται, καὶ ἐν ἐσπέρᾳ καὶ
 B ⁵ἐν πρωΐᾳ· πῶς ὑπὲρ παντὸς τοῦ κόσμου, καὶ βασιλέων, καὶ πάν-
 των τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων ποιούμεθα τὴν δέησιν. Ἄλλ’ ἴσως
 ἔρει τις, ὅτι, “ὑπὲρ πάντων,” οὐ πάντων εἶπεν, ῥᾶλλὰ τῶν (272)
 πιστῶν. Τί οὖν ὅταν λέγῃ, “ὑπὲρ βυσιλέων;” οὐ γὰρ δὴ τότε
 θεοσεβεῖς ἦσαν ⁶βασιλεῖς, ἀλλὰ μέχρι πολλοῦ προῆλθον, ⁷ἄσε-
 βεῖς ἄσεβεῖς διαδεχόμενοι. Εἶτα, ἵνα μὴ κολακεία τὸ πρᾶγμα
 ᾖ, προλαβὼν εἶπεν, “ὑπὲρ πάντων,” καὶ τότε, “ὑπὲρ βασι-
 λέων.” Εἰ ⁸γὰρ ὑπὲρ βασιλέων μόνων, ἴσως ἂν τις τοῦτο
 ὑπέλαβεν. Εἶτα, ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν τὴν τοῦ Χριστιανοῦ ψυχὴν
 C ναρκᾶν ταῦτα ἀκούουσιν, καὶ μὴ προσίεσθαι τὴν παραίνεσιν,
 εἶγε ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνος ἐν τῷ τῶν μυστηρίων ⁹καιρῷ δεῖ δέησεις
 προσφέρειν, ὅρα τί φησι, ¹⁰πῶς τίθησι τὸ κέρδος, ἵνα κἂν οὕτω
¹¹δέξῃ τὴν παραίνεσιν. “Ἴνα ἤρεμον, ¹²φησὶ, καὶ ἡσυχίον βίον
 διάγωμεν.” Τουτέστιν, ἡ ἐκείνων σωτηρία ἡμῶν ἀμεριμνία ὑπάρ-
 χει· ὥσπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ¹³ἐπιστολῇ, προτρέπει
 αὐτοὺς πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι, φησὶν· ¹⁴“Εἰ μὴ διὰ τὴν ἀνάγ-
 κην, ἀλλὰ διὰ τὴν συνείδησιν.” Ὁ γὰρ θεὸς εἰς τὸ κοινῇ χρή-
 D σιμον τὰς ἀρχὰς διετάξατο. Πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον αὐτοὺς μὲν
 ὑπὲρ τούτου στρατεύεσθαι, καὶ τὰ ὅπλα τίθεσθαι, ¹⁵ἵνα ἡμεῖς ἐν
 ἀδείᾳ ὤμεν· ἡμᾶς δὲ μηδὲ ὑπὲρ τῶν κινδυνευόντων καὶ στρατεuo-
 μένων ποιεῖσθαι δέησεις; Ὡστε οὐ κολακεία ἐστὶ τὸ πρᾶγμα,

² Rom. xiii. 5.

^h ταῦτα] τὰ τοιαῦτα K. Sav. cet. ¹ εἶναι B.] β. εἶναι I. K. εἶναι om. L.
 post πάντων transp. C. ² τὴν ὄψιν] τὸ πρόσωπον L. ³ τῆς πρὸς αὐτούς
 εὐνοίας C. ⁴ τὸ om. B. Mox ἀπάντων C. I. L. Cat. τί δέ—πάντων; om. K.
⁵ ἐν om. I. L. Veron. Statim πρωΐ I. ⁶ ὅτι ὑπὲρ ἀπάντων (πάντων C.)—
 εἶπεν] Sic C. Cat. ὅτι ὑπὲρ ἀπάντων εἶπεν I. ὅτι οὐχ ὑπὲρ ἀπ. εἶπεν L. ὅτι οὐχ
 ὑπὲρ πάντων λέγει B. K. ὅτι οὐχ ὑπὲρ π. εἶπεν Edd. ⁷ ἀλλὰ] ἀλλὰ μόνον
 B. K. ἀλλ’ ὑπὲρ Edd. reclamantibus libris et Cat. ⁸ οἱ βασ. C. Mox διήλθον
 I. Cat. ⁹ ἀσ. διαδ. σσ. hoc ord. B. K. ἀσεβεῖς alterum om. C. I. L. Cat.
¹⁰ γὰρ] +εἶπεν B. K. Sav. cet. Mox μόνον B. K. ¹¹ καιρῷ δεῖ] Sic K. Cat.
 δεῖ καιρῷ Edd. δεῖ om. C. I. L. qui mox προσφέρει legunt. ¹² πῶς] καὶ πῶς
 B. K. Sav. cet. ¹³ δέξονται L. ¹⁴ φησὶ om. K. ¹⁵ ἐπιστολῇ om. K.
¹⁶ ἵνα C. I. K. Veron. ἵν’ Sav. cet.

ἀλλὰ κατὰ τὸν τοῦ δικαίου ^a γίνεται λόγον. Εἰ γὰρ μὴ ἐσώ-
ζοντο, μηδὲ εὐδοκίμουν ἐν τοῖς πολέμοις, ἀνάγκη καὶ τὰ ἡμέτερα
ἐν ταραχαῖς εἶναι καὶ θορύβοις· ἡ γὰρ καὶ αὐτοὺς ἡμᾶς στρα-
τεῦσθαι ἔδει, κατακοπέντων ἐκείνων, ἡ φεύγειν πανταχοῦ καὶ E
πλανᾶσθαι. Καθάπερ γὰρ πρόβολοι τινές εἰσι, ^b φησί, προ-
βεβλημένοι, καὶ τοὺς ἔνδον ἐν εἰρήνῃ φυλάττοντες. “Δεήσεις,
φησί, προσευχὰς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας.” Δεῖ γὰρ εὐχαριστεῖν
τῷ θεῷ καὶ ὑπὲρ τῶν εἰς ἄλλους γενομένων ἀγαθῶν, οἷον ὅτι
τὸν ἥλιον ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, ὅτι βρέχει ἐπὶ
δικαίους καὶ ἀδίκους. Ὅρᾳς ὅτι οὐ μόνον διὰ τῆς εὐχῆς, ἀλλὰ
καὶ διὰ τῆς εὐχαριστίας ἐνοῖ καὶ συγκολλᾷ ἡμᾶς; Ὁ γὰρ ἀναγ-
καζόμενος εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ ὑπὲρ τῶν τοῦ πέλας ἀγαθῶν, F
ἀναγκάζεται καὶ φιλεῖν αὐτὸν, καὶ οἰκείως πρὸς αὐτὸν διακεῖ-
σθαι. Εἰ δὲ ὑπὲρ τῶν τοῦ πέλας εὐχαριστεῖν δεῖ, πολλῶ μάλ-
λον ὑπὲρ τῶν εἰς ἡμᾶς ^c καὶ τῶν λάθρα γινομένων, καὶ ἐκόντων 580
καὶ ἀκόντων, καὶ ὑπὲρ τῶν δοκούντων εἶναι λυπηρῶν· καὶ γὰρ
πρὸς τὸ ἀγαθὸν ὁ θεὸς ἡμῖν ἅπαντα οἰκονομεῖ.

^d Πᾶσα τοίνυν ἡμῖν εὐχὴ εὐχαριστίαν ἐχέτω. Εἰ δὲ ^e καὶ
ὑπερέχουσθαι τῶν πέλας οὐχὶ πιστῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπίστων
προσταττόμεθα, ἐννόησον ὅσον ἐστὶ κακὸν κατεύχεσθαι τῶν
ἀδελφῶν. Τί λέγεις; ἐκείνός σε ὑπὲρ ἐχθρῶν ἐκέλευσεν εὐχε-
σθαι, σὺ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ κατεύχῃ; Οὐκ ἐκείνου κατεύχῃ, ἀλλὰ
σαντοῦ· τὸν γὰρ θεὸν παροξύνεις, ἐκείνα τὰ ἀνόσια φθεγγό-
μενος ῥήματα· οὕτω δεῖξον αὐτῷ, οὕτω ποιήσον αὐτῷ, ^f βάλε
αὐτὸν, ἀναπαύσῃς αὐτῷ. Πόρρω ταῦτα τῶν ^g τοῦ Χριστοῦ B
μαθητῶν, ^h τῶν ἐπιεικῶν καὶ προσηνῶν, τοῦ στόματος τοῦ ἡζιω-
μένου τοιαύτης μυσταγωγίας. Μηδὲν πικρὸν ἐκβαλλέτω, μηδὲν
ἀηδὲς, ἡ τῷ θεῷ σώματι προσομιλοῦσα γλῶσσα· καθαρὰν αὐ-
τὴν φυλάττωμεν, μὴ ἀρὰς προσφέρωμεν δι’ αὐτῆς. Εἰ γὰρ
λοιδοροὶ οὐ κληρονομήσουσι βασιλείαν, πολλῶ μᾶλλον οἱ κα-
τευχόμενοι· ἀνάγκη ⁱ γὰρ καὶ ὑβρίζειν τὸν κατευχόμενον· ὕβρις
^k δὲ καὶ εὐχὴ ἀλλήλων ἀπεσχοίνισται· ἀρὰ καὶ εὐχὴ πολὺ τὸ
μέσον ἔχει· κατηγορία καὶ εὐχὴ ^l πολὺ τὸ μέσον ἔχουσι. Προσ- C
εὐχὴ τὸν θεὸν ^m ἴλεω ποιῆσαι, καὶ ἐτέρου κατεύχῃ; Ἐὰν μὴ
ἀφῆς, οὐκ ἀφεθήσεται ⁿ σοι· καὶ ^o οὐ μόνον αὐτὸς οὐκ ἀφίης,

^a γίνεται om. K. ^b φησὶ om. B.K. φησιν, εἰς inverse ord. L. ^c καὶ
τῶν λάθρα om. B.K. inclusum a Sav. Statim γενομένων K. ^d ἩΘΙΚΟΝ.
Περὶ τοῦ μὴ ἀρᾶσθαι καὶ κατεύχεσθαι τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπερέχουσθαι·
τούτῃ γὰρ ἑαυτοὺς τε εὐεργετοῦμεν, καὶ θεὸν μμουμεθα. Veron. ^e καὶ om. K.
^f βάλει βασιλεία L. ^g τοῦ om. I.L. ^h τῶν om. L. ⁱ γὰρ] δὲ B.K.
^k δὲ om. iidem. ἀλλήλων ἀπ. ἀρὰ καὶ εὐχὴ om. L. ^l πολὺ τὸ μ.] οὐκ ὀλίγον
τὸ διάφορον B.K. ^m ἴλεω C.I.L. ⁿ σοι] + φησὶν ὁ Χριστὸς B.K. ^o οὐ
μ. αὐτὸς] αὐτὸς οὐ μ. B.K. Sav. cet. αὐτὸς om. C. Statim ἀφείς I. ἀφῆς
ante corr. C.

ἀλλὰ καὶ τὸν θεὸν μὴ ἀφείναι παρακαλεῖς. Εἶδες ὑπερβολὴν κακίας; Εἰ τῷ μὴ ἀφίεντι οὐκ ἀφίεται, τῷ καὶ τὸν δεσπότην παρακαλοῦντι μὴ ἀφείναι, πῶς ἀφεθήσεται; Οὐκ ἐκείνον βλάπτεις, ἀλλὰ σαυτὸν. Τί δήποτε; Εἰ γὰρ καὶ ἀκούεσθαι ἐμελλες
D ὑπὲρ τῶν σαυτοῦ, διὰ ταῦτα οὐδέποτε ῥακουσθήσῃ, ὅτι μιανῶ στόματι τὰς εὐχὰς ποιῇ· μιανὸν γὰρ ὄντως τὸ τοιοῦτον στόμα καὶ ἀκάθαρτον, πάσης δυσωδίας ἐμπεπλησμένον, πάσης ἀκαθαρσίας. Δέον ἦσε ὑπὲρ τῶν σῶν τρέμειν ἀμαρτημάτων, καὶ τὸν ἀγῶνα πάντα ὑπὲρ τούτου ποιεῖσθαι, ^απροσέρχῃ τὸν θεὸν κινήσων κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ; Οὐ ἔγὰρ δέδοικας καὶ μεριμνᾷς τὰ σαυτοῦ; οὐχ ὁρᾷς τί διαπράττῃ; Μίμησαι καὶ τὰ παιδία τὰ (273) εἰς διδασκαλεῖον φοιτῶντα, ἅπερ ἐπειδὴν τὴν ἑαυτῶν συμμορίαν
E ἔνδον ἴδῃ τῶν μαθημάτων ἀπαιτουμένην τὰς εὐθύνας, καὶ διὰ τὴν ῥαθυμίαν ἅπαντας τυπτομένους, καὶ καθ' ἓνα ἕκαστον ^αἐξεταζομένους πικρῶς, καὶ ^βκοπτομένους ὑπὸ τῶν πληγῶν, ὑποτέθνηκεν ὑπὸ τοῦ δέους· καὶ μυρία τις ^γαὐτὰ πλήξῃ, τῶν συμφοιτητῶν, οὐκ ἀνέχεται ὀργισθῆναι, τοῦ φόβου τὴν ψυχὴν κατέχοντος, οὐδὲ ἐντυχεῖν τῷ διδασκάλῳ, ἀλλ' εἰς ἓν μόνον ὁρᾷ, τὸ εἰσελθεῖν καὶ ἀπαλλαγῆναι πληγῶν χωρὶς, καὶ πρὸς ἐκείνον τὸν καιρὸν σκοπεῖ· καὶ ἐξέλθῃ, ^αεἴτε πληγὰς λαβὼν εἴτε μὴ λαβὼν, οὐδὲ εἰς νοῦν ἐκεῖνα λοιπὸν βάλλεται ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
F Σὺ δὲ ἐστῶς καὶ μεριμνῶν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτημάτων τῶν σῶν, οὐ φρίττεις τῶν ἐτέρων μνημονεύων; καὶ πῶς τὸν θεὸν παρακαλεῖς; Δι' ὧν γὰρ αὐτὸν κατ' ἐκείνου ἀξιοῖς, διὰ τούτων καὶ τὰ σαυτοῦ ^βπικρότερα ἐργάζῃ, οὐκ ^αἀφιεῖς αὐτὸν συγγνώμῃν δοῦναι τοῖς
581 σοῖς. Πῶς γὰρ, εἰ θέλεις με γίνεσθαι, φησὶν, ἐξεταστὴν ἀκριβῇ τῶν εἰς σέ πεπλημμελημένων, πῶς τῶν πταρὰ σοῦ εἰς ἐμέ γεγενημένων ἀξιοῖς γενέσθαι τὴν συγχώρησιν; Μάθωμέν ποτε εἶναι Χριστιανοί. Εἰ εὐχεσθαι οὐκ ἴσμεν, ὅπερ ἐστὶν εὐκολον καὶ σφόδρα ῥάδιον, τί τῶν ἄλλων εἰσόμεθα; Μάθωμεν εὐχεσθαι ὡς Χριστιανοί. Ἑλλήνων εἰσὶν ἐκεῖναι αἱ εὐχαὶ, Ἰουδαίων ἐκεῖναι αἱ δεήσεις· τοῦ Χριστιανοῦ δὲ ^αἐναντία, ἄφεςιν καὶ ἀμνηστίαν αἰτεῖν τῶν εἰς ἡμᾶς ^βπεπλημμελημένων. ^γ“Λοιδο-
B ρούμενοι, φησὶν, εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφη-

3 1 Cor. iv. 12, 13.

^α εἰσακουσθήσῃ Edd. repugnantibus libris. Mox ποιῇ B.C.K.L. ποιεῖ I. Edebatu ποιεῖς. ^α σε om. B.K. ^β τούτου B.C.I.K. σοῦ L. τούτων Edd. ^γ προσέρχῃ C.I.L. Veron. accedis Vet. σὺ δὲ προσέρχῃ B.K. Sav. cet. ^δ γὰρ om. L. ^ε ἅπαντας om. L. ^ζ ἐξεταζομένους] Sic C.L. ἐξεταζόμενον Edd. ^η κοπτομένους pro κοπτόμενον omnes. ^θ ἐναποτ. B.K. ^ι αὐτὸ C.I.L. ^κ εἴτε] τις B.K. Statim λαβὼν ante corr. bis C. ^λ χαλεπώτερα B.K. ^μ ἀφίης C.L. ^ν αἱ ἐναντία B.K. αἰτούσαι pro αἰτεῖν iidem. ^ξ πεπλ.] + δεδιδάγμεθα I.

μούμενοι παρακαλοῦμεν.” Ἀκουε τοῦ Στεφάνου λέγοντος·
 4 “Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην.” Οὐ μόνον
 οὐ κατηύχετο, ἀλλὰ καὶ ὑπερηύχετο· σὺ δὲ οὐ μόνον οὐχ ὑπερ-
 ηῦξω, ἀλλὰ καὶ κατηῦξω. Ὡς περ οὖν ἑκείνος θαυμάσιος, οὕτω
 σὺ κάκιστος. Τίνα θαυμάζομεν, εἰπέ μοι; τοὺς ὑπὲρ ὧν ἠῤῥατο,
 ἢ τὸν ὑπερευχόμενον; Τοῦτον δηλονότι· εἰ δὲ ἡμεῖς, πολλῶ
 μᾶλλον ὁ θεός. Βούλει πλήττεσθαι τὸν ἐχθρόν; εὖ ζαι ὑπὲρ
 αὐτοῦ, ἀλλὰ μὴ τοιαύτη διανοία, ^κμὴ ὡς πλήττων τοῦτο μὲν
 1 γὰρ γίνεται, σὺ δὲ μὴ τοῦτω ποιεῖ τῷ σκοπῷ. Καίτοι ὁ C
 μακάριος ἐκείνος ἀδίκως πάντα ἔπασχε, ^μκαὶ ὑπερηύχετο· ἡμεῖς
 δὲ πολλὰ καὶ δικαίως πάσχομεν παρὰ τῶν ἐχθρῶν. Εἰ δὲ ὁ
 ἀδίκως παθὼν οὐκ ἐτόλμησε ^νκατεύξασθαι, μᾶλλον δὲ οὐκ
 ἐτόλμησε μὴ ὑπερεῦξασθαι, οἱ ^οδίκαια πάσχοντες, καὶ μὴ μόνον
 βούχ ὑπερευχόμενοι, ἀλλὰ καὶ κατευχόμενοι, τίνος οὐκ ἐσμέν
 ἄξιοι τιμωρίας; Δοκεῖς ^αμὲν ἐκείνῳ διδόναι τὴν πληγὴν, τὸ δὲ
 ἀληθὲς κατὰ ^τσαντοῦ τὸ ξίφος ὠθεῖς, ^σοὐκ ἀφιεῖς τὸν δικαστὴν
 ἐν τοῖς σοῖς ἁμαρτήμασι γενέσθαι ἡμερον, δι’ ὧν αὐτὸν κατὰ D
 ἐτέρων παροξύνεις. 5 “Ὡ γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε, ^ιμετρηθήσεται
 ὑμῖν, φησί, καὶ ὃ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε.” ^νΓενώμεθα
 συγγνωμονικοί, ἵνα ^ττοιούτων ^χτύχωμεν τοῦ θεοῦ.

Ταῦτα οὐκ ἀκούειν ὑμᾶς ἴμόνον βούλομαι, ἀλλὰ καὶ φυλάτ-
 τειν. Νῦν δὲ μέχρι ῥημάτων ἡ μνήμη μόνον· τάχα δὲ οὐδὲ μέχρι
 τούτων, ἀλλὰ διαλυθέντων ἡμῶν, ἂν ἐρωτήσῃ τις τῶν μὴ παρα-
 γεγονότων, τί διελέχθημεν, οἱ μὲν οὐδὲ ἐροῦσιν, ^σοἱ δὲ εἰδότες E
 ἐροῦσι τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἣν εἰρήκαμεν μόνον, ὅτι ὠμίλησεν εἰς
 τὸ μὴ δεῖν μνησικακεῖν, ἀλλὰ καὶ ὑπερεῦχεσθαι, εἴτα ἀφέντες
 εἰπεῖν τὰ λεχθέντα πάντα· οὐ γὰρ οἷόν τε μεμνησθαι· ^αοἱ δὲ
 μικρῶν μέμνηνται, ^βἀλλ’ ἐνίων. Διὸ παρακαλῶ, εἰ μηδὲν κερδαί-
 νετε ἐκ τῶν λεγομένων, ^γμηδὲ προσέχειν τῇ ἀκροάσει. Τί γὰρ
 τὸ ὄφελος; μείζον τὸ κρίμα γίνεται, χαλεπωτέρα ἢ τιμωρία,

4 Act. vii. 60.

5 Matth. vii. 2.

^ι τοῦ om. B.K. ^ε οὐχ om. L. ^β ἐκείνος θ. pro θ. ἐκείνος omnes.
^ι ὑπερευχόμενον I. ^κ μὴ] ἀλλὰ μὴ B.K. ¹ γὰρ]+καὶ μὴ κατευχομένου
 σου B.K. ^μ καὶ] ἀλλ’ L. καὶ ante δικαίως om. C. ^ν Vid. Annot.
^ο δικαίως B.K. ^ρ οὐχ om. ante corr. I. ^α μὲν] οὕτω ποιῶν B.K. ^τ σαν-
 τοῦ] σοῦ K. ^σ οὐκ ἀφιεῖς (ἀφίης C. Veron.)—παροξύνεις.] ἀφ’ ὧν γὰρ τὸν
 δικαστὴν κατὰ ἐτέρων παροξύνεις, διὰ τούτων οὐκ ἀφίης αὐτὸν ἐν τ. σ. ἀ. γ. ἡμε-
 ρον L. ^ι μετρ. pro ἀντιμετρ. B.I.K.L. ^ν γενώμεθα]+τοῖν B.K. Sav.
 cet. Post συγγν. add. πρὸς τοὺς λυπήσαντας ἡμᾶς B.K. ^χ τοιούτων L.
^χ τύχωμεν]+καὶ αὐτοὶ B.K. Statim παρὰ τοῦ θ. C.I.L. κριτοῦ pro θεοῦ K.
^γ βούλομαι μόνον inverso ord. C.I. ^ζ οἱ δὲ εἰδ. ἐροῦσι om. C.I.L. ^α οἱ δὲ]
 οὐδὲ I.L. Veron. ^β ἀλλ’] καὶ B.K. ^γ μηδὲ προσέχειν] τί καὶ πρὸς τε

^{σθ} (προσῖετε (sic) K.) B.K.

δοι μετὰ μυρίας παραινέσεις τοῖς αὐτοῖς ἐπιμένομεν. Διὰ τοῦτο
 F εὐχὴν ἡμῖν ὥρισεν ὁ θεὸς, ἵνα μηδὲν βιωτικὸν ὁμηδὲ ἀνθρώπινον
 αἰτῶμεν. ^eἸστε οἱ πιστοὶ τίνα δεῖ εὐχεσθαι, πῶς πᾶσα κοινή
 ἐστὶν ἡ εὐχή. Ἄλλ' οὐκ εἴρηται, φησὶν, ὑπὲρ τῶν ἀπίστων
 582 εὐχεσθαι ἐκεῖ. Ἐπειδὴ ὁμηδὲ ἴστε τῆς εὐχῆς τὴν δύναμιν, ὁμηδὲ
 τὸ βάθος καὶ τὸν θησαυρὸν αὐτῆς ὁπερινώσκετε· εἰ γὰρ τις αὐ-
 τὴν ἀναπτύξειεν, εὐρήσει καὶ τοῦτο κείμενον ἐν αὐτῇ. Ὅταν
 ὁμηδὲ λέγῃ ὁ εὐχόμενος, “Γενηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐ-
 ρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς” οὐδὲν ἄλλο ἢ τοῦτο αἰνίττεται. Πῶς;
 “Ὅτι ἐν οὐρανῷ οὐδεὶς ἄπιστος, οὐδεὶς προσκρούων. Εἰ τοίνυν
 περὶ τῶν πιστῶν ὁμηδὲ μόνων ἦν, οὐκ εἶχε λόγον τὸ λεγόμενον. Εἰ
 γὰρ οἱ πιστοὶ ὁμελλον τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, οἱ δὲ ἄπιστοι (274)
 ὁμηδὲ οὐκέτι, οὐκέτι ὡς ἐν οὐρανῷ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἦν. Ἄλλὰ τί;
 B Ὅσπερ ἐν οὐρανῷ, φησὶν, οὐδεὶς πονηρὸς, οὕτω ὁμηδὲ ἐπὶ τῆς
 γῆς ἔστω· ἀλλὰ πάντας, φησὶν, εἰς τὸν φόβον ἔλκυσον τὸν
 σαυτοῦ, πάντας ἀγγέλους ποιήσον τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐχθροὶ
 ὁμηδὲ ῥήμων ὦσι, καὶ πολέμιοι. Οὐχ ὁμηδὲ πόσα καθ' ἐκάστην ἡμέραν
 ὁ θεὸς βλασφημεῖται; πόσα ὁμηδὲ ὑβρίζεται καὶ παρὰ τῶν ἀπίστων
 καὶ παρὰ τῶν πιστῶν, καὶ διὰ ῥημάτων καὶ διὰ πραγμάτων;
 Τί οὖν; ἔσβεσε διὰ τοῦτο τὸν ἥλιον; ὁμηδὲ ἐκοίμισε τὴν σελήνην;
 κατέρραξε ὁμηδὲ τὸν οὐρανόν; ἀνετάραξε τὴν γῆν; ἐξήρανε τὴν θά-
 λασσαν; ὁμηδὲ ἠφάνισε τῶν ὕδατων τὰς πηγὰς, συνέχεε τὸν ἀέρα;
 Οὐδαμῶς, ὁμηδὲ ἀπαν τοῦναντίον· ἀνατέλλει τὸν ἥλιον, βρέχει
 C τὸν ὕετον, δίδωσι καρποὺς, δίδωσι τροφὰς ἐτησίους, τοῖς βλα-
 σφήμοις, τοῖς ἀνοήτοις, τοῖς μιαιοῖς, τοῖς διώκταις, οὐ μίαν
 ἡμέραν οὐδὲ δευτέραν οὐδὲ τρίτην, ἀλλὰ πάντα τὸν βίον. Τοῦ-
 τον ὁμηδὲ μίμῃσαι, τοῦτον ζήλωσον κατὰ δύναμιν ἀνθρωπίνην. Οὐ
 δύνασαι τὸν ἥλιον ὁμηδὲ ἀνατεῖλαι; μὴ κακηγορήσης. Οὐ δύνασαι
 ὕετον δοῦναι; μὴ λειδορήσης. Οὐ δύνασαι θρέψαι; μὴ παροι-
 νήσης. Ἀρκεῖ ταῦτα παρὰ σοῦ ὁμηδὲ τὰ δῶρα. Παρὰ τοῦ θεοῦ δι'
 ἔργων γίνεται εἰς τοὺς ἐχθροὺς ἡ εὐεργεσία· σὺ καὶ διὰ λόγων
 D ποιήσον, ὑπέρευξαι ὁμηδὲ τοῦ ἐχθροῦ· οὕτως ἔση ὁμηδὲ ὁμοιος τῷ πατρὶ
 ὁμηδὲ σου τῷ ἐν οὐρανοῖς. Μυριακὶς ὑπὲρ τούτων διελέχθημεν, ὁμηδὲ καὶ
 διαλεγόμενοι οὐ πανόμεθα· ὁμηδὲ μόνον γινέσθω τι πλέον. Ἡμεῖς οὐ

^a μηδὲν B.K. ^e ἴστε] + δὲ B.K. + δὲ Edd. invitis libris. ^f ὁμηδὲ] ὁμηδ' I.
 μὴ B.K. Sav. cet. ^g οὐδὲ B.K. ^h γινώσκετε C.I.L. ⁱ γὰρ om. C.L.
ⁿ μόνον B.K. ^o οὐκέτι] οὐχὶ B.K. Sav. cet. ^p οὐκέτι alterutrum om. I.
^r ῥήμων om. L. ^s καὶ om. L. ^t ἐκοίμισε I.K.L. ^u τὸν οὐρανόν, ἀνε-
 τάρραξε om. L. ^v ἀλλὰ ἀπαν] Sic C.L. ἀλλ' ἀπαν I. ἀλλὰ πᾶν Edd. ^w μί-
 μῃσαι] + καὶ σὺ B.K. Sav. cet. ^x ἀνατεῖλαι om. C.L. ^y τὰ assumptum
 ex B.C.I.K. ^z τῶν ἐχθρῶν C.L. ^{aa} τοὺς ἐχθροὺς I. ^{ab} σου om. I. ^{ac} καὶ]
 τί λέγω, διελέχθημεν; B.K. ^{ad} μόνον] οὐκ οὖν B.K. Statim γενέσθω iidem.

ναρκῶμεν, οὐδὲ ἀποκάμνομεν, ἡμεῖς οὐ περικακοῦμεν λέγοντες·
μόνον ὑμεῖς μὴ ἀκούοντες δόξητε ἐνοχλεῖσθαι. ^aΔοκεῖ δέ τις
ἐνοχλεῖσθαι, ὅταν μὴ ποιῇ τὰ λεγόμενα· ὁ γὰρ ποιῶν, συνεχῶς
βούλεται ^eτὰ αὐτὰ ἀκούειν, ὥσπερ οὐκ ἐνοχλούμενος, ἀλλ'
ἐγκωμιαζόμενος. Ὡστε ^fοὐδαμόθεν τοῦτο γίνεται, ἀλλ' ἐκ τοῦ
μὴ ποιεῖν τὰ λεγόμενα· ἐκεῖθεν καὶ ὁ λέγων φορτικός ἐστιν. E
^gἘάν τις ἐλεημοσύνην, εἰπέ μοι, ^hποιῇ, εἴτα ἄλλος περὶ ἐλεη-
μοσύνης διαλέγεται, ⁱοὐ μόνον οὐκ ἀποκνεῖ πρὸς τὴν ἀκρόασιν,
^jἀλλὰ καὶ γάννυται, ^kἄτε ἀκούων τῶν οἰκείων κατορθωμάτων
λεγομένων καὶ ἀνακηρυττομένων. Οὕτως οὖν καὶ ἡμεῖς, ἐπειδὴ
οὐδὲν πρὸς ἀνεξικακίαν ἔχομεν κοινόν, οὐδὲ κατάρθωται ἡμῖν
τοῦτο, διὰ τοῦτο δοκοῦμεν εἶναι καὶ πρὸς τὰ ῥήματα δυσχερεῖς·
εἰ δὲ τὰ πράγματα ἦν, οὐκ ἂν ^lλόγος ἡμᾶς ἐλύπησεν. Εἰ τοίνυν
μὴ βούλεσθε ἡμᾶς φορτικούς εἶναι μηδὲ ἐπαχθεῖς, οὕτω ποιή- F
σατε, δι' ἔργων ἐπιδείξασθε τὸ πρᾶγμα· ὥς οὐδέποτε παυσό-
μεθα ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ὑμῖν διαλεγόμενοι, ἕως ἂν κατορθωθῇ ἐν
ὑμῖν. Μάλιστα μὲν γὰρ καὶ κηδεμονία καὶ φιλοστοργία τῇ
πρὸς ὑμᾶς τοῦτο πράττομεν· ἔπειτα δὲ καὶ διὰ τὸν ἐπικείμενον 583
ἡμῖν κίνδυνον. ^mΤὸν γὰρ σαλπίζοντα, κἂν μηδεὶς εἰς πόλεμον
ⁿἔξῃ, σαλπίζειν δεῖ, τὸ αὐτοῦ πληροῦντα. Οὐ τοίνυν μέζονα
ὑμῖν τὴν κόλασιν ἐργάσασθαι βουλόμενοι, τοῦτο πράττομεν,
ἀλλὰ τὸ καθ' ἑαυτοὺς ἀποδύσασθαι. Μετὰ δὲ τούτου, καὶ ἡ
ὑμετέρα ἡμᾶς ἀγάπη κατέχει· σπώμεθα γὰρ τὰ σπλάγχνα καὶ
δακνόμεθα, εἰ τι ^oτοιοῦτο συμβαίῃ. Ἀλλὰ μὴ γένοιτο. Οὐκ
ἔστι ^pδαπάνης, ὅπερ εἶπομεν νῦν, οὐκ ἔστιν ὁδοῦ μακρᾶς, ^qοὐκ
ἔστιν ἐπιθυμίας χρημάτων· θελῆσαι δεῖ μόνον, ῥῆμά ἐστι, προ- B
αίρεσίς ἐστι. Φυλάττωμεν ἡμῶν τὸ στόμα, θύραν καὶ μοχλὸν
ἐπιθῶμεν, ἵνα μηδὲν τῶν μὴ δοκούντων ^rτῷ θεῷ φθεγγώμεθα.
^sὙπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ^tγίνεται τοῦτο, οὐχ ὑπὲρ ὧν ^uεὐχόμεθα.
Τοῦτο αἰεὶ λογιζώμεθα, ὅτι καὶ ὁ εὐλογῶν τὸν ἐχθρόν, ἑαυτὸν
εὐλογεῖ, καὶ ὁ καταρῶμενος, ἑαυτὸν καταρᾶται, καὶ ὁ ^vεὐχόμενος

^c ἡμεῖς οὐ π. λέγοντες om. C.I.L. Veron. neque haec vobis dicere defatiga-
mus Vet.

^d δοκεῖ δέ τις ἐνοχλεῖσθαι om. C.I.L. Veron. invito Vet. Mox
ποιεῖτε C.I.L. ποιεῖτε Veron.

^e τὰ αὐτὰ] ταῦτα L. ^f οὐδαμόθεν] + ἀλλοθεν
B.K. Sav. cet.

^g ποιῇ L. Mox διαλέγεται I.L. ἄλλως pro ἄλλος I. ^h οὐ
μόνον οὐκ] ἀρα B.K. Statim ἀποκνεῖ B.C.I.L. ἀποκναίει Edd. ⁱ ἀλλὰ καὶ]
ἀλλ' οὐχὶ μᾶλλον B.K. Statim γάννυται K.

^j ἄτε] Sic B.C.K.L. ὥστε I.
ἄτε deest in Edd. ^k ὁ λόγος C.I.L. Statim ὑμᾶς B.I.L. ^m τὸν] τὸ L.

ⁿ ἔξῃ C.I.L. ἔξεσι (sic) I. ^o τοῦτο B. ^p δαπάνης] + χρεία B.K.
^q οὐκ—χρημάτων] οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα καταβαλεῖν χρήματα B.K. Haec οὐκ ἔστιν
ἐπιθυμίας (ἐπιζημίας Sav. cet.) χρημάτων vulgo post εἶπομεν νῦν leguntur, re-
clamantibus libris. ^r τῷ om. I. ^s γ. τοῦτο] τοῦτο γ. B.K. ^t εὐχόμεθα]
φθεγγώμεθα C.L. Veron. preces effundimus Vet. ^v εὐχόμενος] + τοίνυν
B.K.

ὑπὲρ τοῦ ἐχθροῦ, ὑπὲρ ἑαυτοῦ εὐχεται, οὐχ ὑπὲρ ἐκείνου. ^ωΚαὶ οὕτω δυνησόμεθα τὸ κατόρθωμα τοῦτο εἰς ἔργον ἀγαγεῖν, καὶ C τυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ^κὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς μετασχεῖν, χάριτι καὶ φιланθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κρά-
τος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Ζ.

(275)

¹Ἴνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ D σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

Εἰ τοὺς κοινούς βούλεται λύεσθαι πολέμους ^ακαὶ τὰς μάχας καὶ τὰς ταραχὰς, καὶ διὰ τοῦτο ^βκαὶ ὑπὲρ βασιλέων καὶ ὑπὲρ ἀρχόντων παρακαλεῖ τὸν ιερῶμενον εὐχὰς ποιῆσθαι, πολλῶ E μᾶλλον καὶ τοὺς ιδιώτας τοῦτο χρῆ ποιεῖν. Τῶν πολέμων γὰρ ἔστιν εἶδη τρία ^γτὰ χαλεπώτερα· εἰς μὲν οὗτος ὁ κοινὸς, ὅταν οἱ παρ' ἡμῖν στρατιῶται πολεμῶνται παρὰ βαρβάρων· δεύτε-
ρος, ὅταν, καὶ εἰρήνης οὔσης, ἡμεῖς πρὸς ἀλλήλους πολεμῶμεν· τρίτος, ὅταν ἕκαστος πρὸς ἑαυτὸν πολεμῇ. Οὗτος δὲ καὶ ^δπάντων ἐστὶ χαλεπώτατος, ὁ τρίτος. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὁ παρὰ τῶν βαρβάρων οὐδὲν μέγα ^εἡμᾶς βλάψαι δυνήσεται. Τί γὰρ, εἰπέ μοι; ἔσφαξε καὶ ἀνείλεν, ἀλλ' οὐδὲν τὴν ψυχὴν ἐλυ-
F μήνατο. Ἀλλ' οὐδὲ ὁ δεύτερος, ^εἐὰν βουλόμεθα, βλάψαι τι ἡμᾶς δυνήσεται. Κἂν ^ςγὰρ ἕτεροι πρὸς ἡμᾶς πολεμῶσιν, ἔξ-
εστιν ἡμῖν εἶναι εἰρηνικοῖς· ἄκουε γὰρ τοῦ προφήτου λέγοντος, ²“Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ^βἐνδιέβαλλον με, ἐγὼ δὲ προσηυχό-
μην” καὶ πάλιν, “Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἡμῖν εἰρη-
νικός” καὶ ^ιπάλιν, “Ἐπολέμουν με δωρεάν.” Τὸν δὲ τρίτον
584 οὐκ ἔνι ἀκινδύνως διαφυγεῖν. Ὅταν γὰρ ἡμῖν διαστασιάζῃ τὸ σῶμα πρὸς τὴν ψυχὴν, καὶ χαλεπὰς ἐπιθυμίας ^κἐγείρῃ, καὶ τὰς ἡδονὰς ὀπλίζῃ, τῶν σωμάτων, τῆς ὀργῆς, τοῦ φθόνου, οὐκ ἔνι, μὴ τοῦ πολέμου τούτου λυθέντος, ἐπιτυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων

1 CAP. II. v. 2—4.

2 Psal. cviii. 4. cxix. 6, 7.

^ω καὶ οὕτω] ἂν οὕτω ταῦτα ποιῶμεν B.K. Sav. cet. ^κ Haec ὧν—μετασχεῖν desunt in Edd. HOM. VII. ^α καὶ τὰς μάχας om. L. ^β καὶ om. K. Sav. cet. ^γ τὰ om. K. ^δ πάντων] τῶν ἄλλων B.K. ὁ τρίτος om. B.C.K. Sav. cet. ^ε ἡμᾶς βλ.] βλ. ἡμᾶς C.K.L. ^ς ἐὰν]+μὴ B.K. Sav. cet. Mox τι om. B.K. ^ς γὰρ om. K. Mox εἰρηνικοὺς I. ^β ἐνδιέβαλλον pro ἐνδιέβαλον omnes. ^ι πάλιν]+ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς B.K. Sav. cet. ^κ διεγείρῃ B.K.

ἀγαθῶν· ἀλλ' ἀνάγκη τὸν μὴ καταστέλλοντα ταύτην τὴν παρα-
χὴν, πεσεῖν καὶ τραύματα λαβεῖν, ἐκείνον τὸν θάνατον τίκτοντα
τὸν ἐν τῇ γένῃ. Δεῖ τοίνυν ἡμῖν καθ' ἐκάστην ἡμέραν μερίμνης
καὶ φροντίδος πολλῆς, ὥστε μήτε ἐγείρεσθαι ἐν ἡμῖν τοῦτον
τὸν πόλεμον, μήτε διεγερθέντα μένειν, ἀλλὰ καταστέλλεσθαι B
καὶ κοιμίζεσθαι. Τί γὰρ ἂν ὄφελος γένοιτο, ὅταν ἡ μὲν οἰκου-
μένη βαθείας ἀπολαύῃ εἰρήνης, σὺ δὲ πρὸς ἑαυτὸν πολεμῇς;
Ταύτην δεῖ τὴν εἰρήνην ἔχειν· ἂν ταύτην ἔχωμεν, οὐδὲν ἡμᾶς τῶν
ἐξωθεν βλάψαι δυνήσεται. Συντελεῖ δέ ^{τι} πρὸς ταύτην οὐ
μικρὸν καὶ ἡ κοινὴ εἰρήνη· διὰ τοῦτό φησιν, “Ἴνα ἤρεμον καὶ
ἡσύχιον βίον διάγωμεν.” Εἰ δέ τις, ἡσυχίας οὔσης, ταράττεται,
σφόδρα ἀθλιός ἐστιν. Ὅρᾳς ὅτι ταύτην λέγει τὴν εἰρήνην, ἣν
ἐγὼ φημι ^{τὴν} τρίτην; Διὰ τοῦτο εἰπὼν, “Ἴνα ἤρεμον καὶ
ἡσύχιον βίον διάγωμεν,” οὐκ ὀῖσται μέχρι τούτου, ἀλλὰ προσέ- C
θηκεν, “ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.” Ἐν δὲ εὐσεβείᾳ
καὶ σεμνότητι εἶναι οὐκ ἔνι, μὴ τῆς εἰρήνης ἐκείνης κατορθωθεί-
σης. Ὅταν γὰρ λογισμοὶ ζητητικοὶ ταράσσωσιν ἡμῶν τὴν
πίστιν, ποία εἰρήνη; ὅταν ἀσελγείας πνεύματα, ποία εἰρήνη;
Ἴνα γὰρ μὴ νομίσης ὅτι ταύτην φησὶν, εἰπὼν, “Ἴνα ἤρεμον
καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν” ^{ἵνα} ἐπειδὴ ἔνεστι τὸν ἤρεμον καὶ ἡσύ-
χιον βίον διάγειν καὶ Ἑλληνας, καὶ ἀκολάστους καὶ σπαταλῶν- D
τας καὶ τρυφῶντας εὐροῖς ἂν τοῦτον τὸν βίον ζῶντας· ἄλλ'
ἵνα μάθῃς ὅτι οὐ ^{τοῦτόν} φησιν, ^{ἄλλὰ} τὸν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ
σεμνότητι· ἐκείνος γὰρ ὁ βίος ἐπιβουλὰς ἔχει καὶ μάχας, τῆς
ψυχῆς καθ' ἐκάστην ἡμέραν τιτρωσκομένης ὑπὸ τῶν θαρύβων
^ἵ τῶν ἐν τοῖς λογισμοῖς· ^{οὐ} δὴ τοῦτόν φησι τὸν βίον, ἀλλὰ
τὸν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ. “^ἡ Πάση,” μὴ τῇ τῶν δογμάτων μόνον,
ἀλλὰ καὶ τῇ τοῦ βίου· καὶ γὰρ ἐκεῖ τὴν εὐσεβείαν δεῖ ζητεῖν.
Τί γὰρ ὄφελος ἐν τῇ πίστει εὐσεβοῦντας διὰ τοῦ βίου ἀσεβεῖν; E

¹ σαυτὸν C.I.L. ^{τι} om. K. Ben. ^{τὴν τρίτην} om. C. ^{οἱ} ἔστι I.L.
εὐσεβείᾳ] + λέγων B. λέγων post σεμνότητι add. K. ^ἡ ἐν δὲ—σεμνότητι]
ἐν οἷς C. εὐσ. δὲ pro δὲ εὐσ. B.K. ^ἵ ὅτι ταύτην φησὶν, εἰπὼν] Sic C. Vet.
φησὶν, ὅτι ταύτην εἰπον I.L. Veron. ὅτι τοῦτον ἀπλῶς λέγει τὸν βίον, ὃν πάντες
ζῶσιν ἄνθρωποι, εἰπὼν B.K. Sav. cet. Iidem cum Vet. post διάγωμεν add.
ἐπάγει, ἐν π. εὐ. κ. σεμ. ^ἵ ἐπειδὴ—διάγειν om. I.L. Veron. invito Vet. Mox
εὐροῖς ἂν τοῦτον τὸν βίον ζῶντας om. C. Vet. ^ἵ ἀλλ' ἵνα] ἵνα C. ἵνα οὖν
B.K. Sav. cet. ^ἵ τοῦτον] τὸν τοιοῦτον βίον C. ^ἵ ἀλλὰ τὸν] προστίθαι
τὸ B.K. Sav. Statim ἐν πάσῃ εὐσ. Edd. πάση om. B.I.L. Veron. ^ἵ ἐκείνος]
οὗτος K. ^ἵ τῶν om. C. ^ἵ οὐ δὴ] Sic C. Vet. οὐδὲ I. Veron. οὐ δὴ—βίον]
καὶ οὐδὲ τὸν ἐν εὐσ. βίον L. οὐ δὴ—ἐκεῖ] ὅτι δὲ τὸν βίον τοῦτον δηλοῦν βούλεται,
δῆλον μὲν (+καὶ B.K.) ἀπὸ τῆς ἐπαγωγῆς, δῆλον δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ ἀπλῶς ἐν
εὐσ. εἰπεῖν, ἀλλὰ μετὰ προσθήκης τοῦ, πάση. τοῦτο γὰρ εἰπὼν, ζοικεν οὐ τὴν ἀπὸ
τῶν δογμάτων μόνον ἀπαιτεῖν πολιτείαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ βίου ἀσφαλισμέ-
νην· καὶ γὰρ ἐν ἀμφοτέροις B.K. Sav. cet. ^ἵ ἐν om. C. ^ἵ πάση om.
Veron.

“Οτι γὰρ ἔστι διὰ τοῦ βίου ἀσεβεῖν, ἄκουε τοῦ μακαρίου τούτου (276)
 ὁ πάλιν ἀλλαχοῦ λέγοντος· ³ “Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς
 δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται.” καὶ πάλιν, “Τὴν πίστιν ἤρνηται, καὶ
 ἔστιν ἀπίστου χείρων.” καὶ πάλιν, “Ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομα-
 F ζόμενος ⁴ ἢ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ὁ τοιοῦτος
 οὐ τιμᾷ τὸν θεόν.” καὶ πάλιν, “Ὁ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν,
 τὸν θεὸν ἀγνοεῖ.” Ὁρᾷ πόσοι ἄσεβείας τρόποι; Διὰ τοῦτό
 φησιν, “Ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.” ⁵ Ἀσεμνος γὰρ
 οὐκ ἔστιν ὁ πόρνος μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ πλεονέκτης ἄσεμνος ἂν
 585 λέγοιτο καὶ ἀκόλαστος· καὶ γὰρ καὶ ⁶ τοῦτο ἐπιθυμία οὐχ ἥτ-
 των τῆς τῶν σωμάτων. Ὁ τοίνυν μὴ κολάζων αὐτήν, ἀκόλαστος
 λέγεται· διὰ γὰρ ⁷ τὸ μὴ κολάζειν τὴν ἐπιθυμίαν ἀκόλαστοι λέ-
 γονται. Ὡστε καὶ τὸν ὀργίλον ἀκόλαστον ἂν εἵπομι ἔγωγε,
 καὶ τὸν βάσκανον, καὶ τὸν φιλάργυρον, καὶ τὸν ὑπουλον, καὶ
 πάντα ⁸ τὸν ἐν ἀμαρτίᾳ ὄντα ἀκόλαστον εἶναι καὶ ἄσεμνον καὶ
 ἀσελγῆ. “Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν, ⁹ φησὶν, ἐνώπιον
 τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ.” ¹⁰ Ποῖον; Τὸ εὐχεσθαι ὑπὲρ πάντων·
 B τοῦτο ἀποδέχεται ὁ θεὸς, τοῦτο θέλει. “¹¹ Ὅς πάντας γὰρ
 ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, ¹² φησὶ, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας
 ἐλθεῖν.”

Μιμοῦ τὸν θεόν. Εἰ ¹³ πάντας θέλει σωθῆναι, εἰκότως ὑπὲρ
 ἁπάντων δεῖ εὐχεσθαι. ¹⁴ εἰ πάντας ¹⁵ αὐτὸς ἠθέλησε σωθῆναι,
 θέλε καὶ σύ· εἰ δὲ θέλεις, εὔχου· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶ τὸ
 εὐχεσθαι. Ὁρᾷ πῶς ¹⁶ πάντοθεν τὴν ψυχὴν ἐπεισεν, ὥστε καὶ
 ὑπὲρ Ἑλλήνων εὐχεσθαι; Καὶ τὸ κέρδος ¹⁷ δεικνύς ὅσον ἐκ τού-
 C του τίκτεται, “Ἴνα ἤρεμον, φησὶ, καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν”
 καὶ τὸ πολλῶ τοῦτου μερίζον, ὅτι ¹⁸ τῷ θεῷ τοῦτο δοκεῖ, καὶ ὅτι
 ὅμοιοι αὐτῷ κατὰ τοῦτο γινόμεθα, κατὰ τὸ τὰ αὐτὰ ¹⁹ αὐτῷ θέ-
 λειν. Ἰκανὰ ταῦτα δυσωπῆσαι καὶ θηρίον. Μὴ τοίνυν φοβηθῆς
 ὑπὲρ Ἑλλήνων εὐχόμενος· ²⁰ καὶ αὐτὸς τοῦτο βούλεται· φοβήθητι
 τὸ κατεύξασθαι μόνον· τοῦτο γὰρ οὐ βούλεται. Εἰ δὲ ὑπὲρ
 Ἑλλήνων εὐχεσθαι χρὴ, καὶ ὑπὲρ αἰρετικῶν δηλονότι· ὑπὲρ

³ Tit. i. 16. ⁴ 1 Tim. v. 8. ⁵ 1 Cor. v. 11. ⁶ 1 Joan. ii. 9.

^c πάλιν] αὐτὸ τοῦτο B.K. ^d ἢ] ἢ I. Veron. ^e εὐσεβείας B.K. ὁρᾷ—
 τρόποι om. C. ^f σεμνός γὰρ οὐκ ἔ. ὁ μὴ πόρνος μ. C.I.L. ^g ὁ om. L.
 Mox καὶ ὁ ἀκ. B.K. ^h τοῦτο] τοῦτον ἢ L. Mox ἢ pro τῆς idem. ⁱ τὸ]
 τοῦ B.I.K.L. ^k τὸν om. C.I.L. Post ὄντα add. ἀνάγκη B.K. ^l φησὶν
 om. B.K. ^m ποῖον]+τοῦτο B.K. Sav. cet. ⁿ ὅς est in libris omnibus,
 non in Edd. Mox γὰρ om. B.K.L. ^o φησὶ om. B.K. φησὶ—σωθῆναι
 om. C. ^p πάντας]+ἀνθρώπους Sav. cet. invitis libris. ^q πάντων I.K.
^r εἰ] καὶ εἰ B.K. ^s αὐτὸς ἢ θ.] θέλει B. αὐτὸς θέλει K. ^t πανταχόθεν K.
 Sav. cet. ^v δεικνύσι C. Statim καὶ ὅσον I.L. Mox φησὶν ante ἵνα transp.
 B.K. ^w καὶ τῷ θεῷ Edd. καὶ om. B.C.I.K. τῷ om. L. ^x αὐτῷ θέλει]
 αἰτεῖν L. ^y καὶ αὐτὸς τ. βούλεται om. C.

² γὰρ πάντων ἀνθρώπων εὐχέσθαι ^a δεῖ, οὐ διώκειν. Τοῦτο δὲ καὶ ἄλλως καλὸν ^b ἀπὸ τοῦ τῆς αὐτῆς ἡμᾶς φύσεως κοινωνεῖν· καὶ ὁ θεὸς δὲ ἐπαινεῖ καὶ ἀποδέχεται τὴν εὐνοίαν, ^c τὴν φιλο- D στοργίαν τὴν πρὸς ἀλλήλους. Εἰ τοίνυν ^d αὐτὸς θέλει, ^e φησὶν, ὁ κύριος, τί δεῖ εὐχῶν τῶν παρ' ἐμοῦ; Πολὺ τοῦτο ἐκείνοις συμβάλλεται, πρὸς ἀγάπην αὐτοὺς ἔλκει, ^f σὲ πάλιν οὐκ ἀφή- σιν ἐκτεθριῶσθαι· ἱκανὰ δὲ ταῦτα πρὸς πίστιν ἐπισπᾶσθαι. Πολλοὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων διὰ φιλονεικίαν τὴν πρὸς ἡνθρώ- πους ἀπέστησαν τοῦ θεοῦ. Σωτηρίαν ¹ δὲ νῦν ταύτην λέγει· “^a Ὃς ^k γὰρ πάντας ἀνθρώπους, ¹ φησὶ, θέλει σωθῆναι· ἐπειδὴ καὶ αὕτη ὄντως ἐστὶν ἡ σωτηρία· ταύτης γὰρ χωρὶς ^m οὐδὲν μέγα ἢ E ἄλλη ἐστίν, ἀλλ' ὄνομα σωτηρίας ⁿ ἐστὶ καὶ προσηγορία μόνον. “Καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, ^o φησὶν, ἐλθεῖν.” “^p Ἀληθείας,” τῆς εἰς αὐτὸν πίστεως. ^q Ἐπειδὴ προλαβὼν εἶπε, παράγγελλε μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν· ^r ἵνα μὴ ὡς ἐχθροῖς αὐτοῖς προσέχη, μηδὲ μάχας ἀπὸ τούτου πλέκη, ^s τί φησι; “Πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.” ^t Τί δὴ τοῦτο, ἐπήγαγεν· ^u “Εἰς γὰρ ^v θεός, εἰς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώ- πων.” Εἶπεν, “εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν,” δεικνὺς ὅτι οὐκ F ἔστιν ἡ οἰκουμένη ἐν ἀληθείᾳ· ^w καὶ πάλιν, “εἰς γὰρ θεός,” ^x οὐ πολλοί, καθὼς ^y οὗτοι νομίζουσιν, δεικνὺς ὅτι σωθῆναι θέλει πάντας. Εἶπεν ὅτι καὶ μεσίτην ^z τὸν υἱὸν πέπομφε. Τί οὖν; 586 ὁ υἱὸς οὐ θεός; Καὶ σφόδρα. Πῶς οὖν φησιν, “^a εἰς;” Πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν εἰδώλων, οὐ πρὸς τὸν υἱόν· περὶ γὰρ ἀλη- θείας καὶ πλάνης ἦν αὐτῷ ὁ λόγος. Ὁ δὲ μεσίτης ὀφείλει ἀμ- φοτέροις κοινωνεῖν, ὧν ἐστὶ μεσίτης· μεσίτου γὰρ τοῦτο ἐστὶ, τὸ ἐκατέρων ^b ἐχόμενον κοινωνεῖν· εἰ δὲ τοῦ μὲν ἐνὸς ἔχεται, τοῦ δὲ ἐνὸς ἀπασχοινισμένος ἦ, οὐκέτι μεσίτης ἐστίν. Εἰ τοίνυν μὴ ἔχεται τῆς τοῦ πατρὸς φύσεως, οὐκ ἔστι μεσίτης, ἀλλ' ἀπε- B

4 v. 5.

² γὰρ om. L. Cat. πάντων pro πάντων omnes. ^a δεῖ] χρὴ L. ^b ἀπὸ] καὶ γὰρ ἐνδεικτικόν ἐστι B.K. ^c τὴν—ἀλλήλους] τὴν πρὸς ἀλλήλους καὶ τὴν φ. L. ^d αὐτὸς θ. om. L. ^e φησὶ]+δοῦναι Edd. repugnantibus libris. ^f ἐκείνοις]+καὶ σοὶ B.K. Sav. cet. ^g σὲ]+δὲ L. ^h ἀνθρώπους omnes. ἀλλήλους Edd. ⁱ δὲ om. C. σωτηρίαν—λέγει] τοῦτο σωτηρίαν νῦν θεοῦ κα- λεῖ B.K. Sav. cet. ^k γὰρ assumptum ex I.L. ^l φησὶ om. B.K. Sav. cet. Mox εἰπὼν post σωθῆναι add. iidem. ^m οὐδὲ μεγάλη C. ⁿ ἐστὶ om. L. Statim καὶ προσηγορίας I.L. ^o φησὶν om. B.K. ^p ἀληθείας]+ποίας; B.K. Sav. cet. ^q ἐπειδὴ] Sic B.I.K.L. Cat. ἐπειδὴ γὰρ C. καὶ δὴ Edd. ^r ἵνα]+δὲ Sav. cet. invitis libris. Statim μὴ τις ὡς B.K. Sav. cet. ^s τί om. iidem. ^t τί δὴ τοῦτο] εἶτα τοῦτο εἰπὼν B.K. Sav. cet. ^u ὁ θεός K. ^v καὶ] εἶπε B.K. Sav. cet. ^w οὐ] δεικνὺς ὅτι οὐ iidem. ^x οὗτοι] τινες ^y οὗτοι] τινες ^z τὸν υἱόν] iidem. Haec δεικνὺς ὅτι σ. θ. π. post πέπομφε transp. iidem. Sic C. Cat. Vet. καὶ υἱόν Edd. ^a εἰς]+θεός C. ^b ἐχόμενον] ἔχεται καὶ C. Post ἐχόμενον add. ὧν ἐστὶ μεσίτης Edd. invitis nostris C.I.L.

TOM. VI.

I

σχοίονται. "Ὡςπερ γὰρ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἔχεται φύσεως, ἐπειδὴ πρὸς ἀνθρώπους ἦρχετο, οὕτω καὶ τῆς τοῦ θεοῦ, ἐπειδὴ παρὰ θεοῦ ἦρχετο. Ἐπειδὴ γὰρ δύο φύσεων μέσος γέγονεν, ἐγγὺς τῶν δύο φύσεων αὐτὸν εἶναι δεῖ. "Ὡςπερ γὰρ τὸ τόπου τινὸς μέσον ἐκατέρων ἐστὶ τῶν τόπων ἐγγὺς, οὕτω καὶ τὸ τῶν φύσεων μέσον ἐκατέρων ὀφείλει εἶναι ^dτῶν φύσεων ἐγγὺς. "Ὡςπερ οὖν ἄνθρωπος γέγονεν, οὕτω καὶ θεὸς ἦν. Ἀνθρωπος οὐκ (277) C αἶν ἐγένετο μεσίτης· ^eἔδει γὰρ καὶ τῷ θεῷ διαλέγεσθαι· θεὸς οὐκ αἶν ἐγένετο μεσίτης· ^fοὐ γὰρ αἶν ἐδέξαντο αὐτὸν οἷς ἐμεσίτευσεν. "Ὡςπερ ἐκεῖ φησιν, ^g"Εἰς θεὸς ὁ πατὴρ, καὶ εἰς κύριος Ἰησοῦς Χριστός·" οὕτω καὶ ἐνταῦθα, ^hεἰς καὶ εἰς. Οὐ τίθησι δύο· ἐπειδὴ γὰρ περὶ πολυθείας διελέγετο, ἵνα μή τις ἀρπάσῃ τῶν δύο τὸν ἀριθμὸν εἰς πολυθείαν, εἰς καὶ εἰς, τέθεικεν. Ὅρας πῶς ἡ γραφὴ μετὰ πολλῆς τῆς ⁱἀκριβείας κέχρηται τῷ λόγῳ; Τὸ γὰρ, εἰς καὶ εἰς, δύο· ἀλλ' οὐκ ἐροῦμεν τοῦτο, καίτοι τοῦ D ^kλογισμοῦ ὑποβάλλοντος. Ἐνταῦθα οὐ λέγεις, εἰς καὶ εἰς, δύο· ὅπερ δὲ οὐδὲ ὁ λογισμὸς ὑποβάλλει, ^lτοῦτο λέγεις· εἰ ἐγέννησεν, ἔπαθεν. "Εἰς ^mγὰρ θεός, φησιν, εἰς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ⁿἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, ^oὁ δους ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων. Τί οὖν; ^pκαὶ Ἑλλήνων, εἰπέ ^qμοι; Καὶ ὁ μὲν Χριστὸς ^rκαὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ Ἑλλήνων, σὺ δὲ ^sεὐξασθαι οὐκ ἀνέχῃ; Πῶς οὖν, φησιν, οὐκ ἐπίστευσαν; Ὅτι οὐκ ἠθέλησαν· τὸ δὲ αὐτοῦ μέρος ^tἐγένετο. "Μαρτύριον" τὸ πάθος E φησίν. Ἦλθε γὰρ μαρτυρήσων, ^vφησὶ, τῇ ἀληθείᾳ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐσφάγη. "Ὡστε οὐχ ὁ πατὴρ αὐτῷ μαρτυρεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τῷ πατρί. ^w"Εγὼ ^xγὰρ ἦλθον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου," φησί· καὶ πάλιν, "^yΤὸν θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε" καὶ πάλιν, "Ἰνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν·" ^zκαὶ, "Πνεῦμα ὁ θεός." Μέχρι θανάτου τοίνυν ἐμαρτύρησε. "^aΚαιροῖς ἰδίοις," ^bτουτέστι, τοῖς προσήκουσιν. ^c"Εἰς ὁ

^b 1 Cor. viii. 6. ^c 6 v. 6. ^d 7 Joan. v. 43. i. 18. xvii. 3. iv. 24. ^e 8 v. 7.

^c αὐτὸν om. K. ^d τῶν φύσεων om. C. ^e ἔδει—μεσίτης om. I. L. ^f καὶ om. B. K. ^g οὐ] οὐδὲ C. ^h Μοχ ἐμεσίτευεν K. ⁱ εἰς—δύο] εἰς θεὸς καὶ εἰς μεσίτης. οὐκ εἶπεν δύο, ἀλλ' εἰς K. ^j ἀκριβείας] εὐλαβείας C. ἀκριβείας καὶ εὐλαβείας L. ^k λογισμοῦ] + τοῦτο C. ^l τοῦτο λέγεις] πῶς τοιμῶς λέγειν; K. ^m γὰρ om. K. Statim ὁ θεός Edd. ὁ om. C. K. ⁿ ἄνθρωπος accessit ex B. C. I. L. ^o πάντων] + ἡμῶν C. Post πάντων vulgo addunt τὸ μαρτ. καιροῖς ἰδίοις, quae desunt in nostris omnibus. ^p καὶ] οὐ καὶ C. ^q μοι] + ναὶ K. Sav. cet. ^r καὶ ἀπέθ.] ἀπέθ. καὶ B. C. Cat. καὶ ὑπὲρ Ἐ. ἀπέθανε hoc ord. K. ^s εὐξ. οὐκ] οὐδὲ εὐξ. K. ^t ἐγένετο] + τὸ μαρτ. καιροῖς ἰδίοις K. Statim τὸ μαρτ. C. Cat. ^v φησὶ om. K. ^w γὰρ om. B. φησιν post γὰρ, non post πατρός μου, habet K. ^x τὸν om. C. K. ^y καὶ] + πάλιν I. K. Sav. cet. ^z καιροῖς] τὸ δὲ καιροῖς K. Sav. cet. ^a τουτέστι τοῖς πρ.] ἀπὸ τοῦ πρ. ἐστὶν K.

ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος ἀλήθειαν λέγω, οὐ ψεύδομαι· **F**
 διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.” ^bἘπειδὴ τοίνυν
 “καὶ αὐτὸς ὑπὲρ ἐθνῶν ἔπαθε, καὶ ἐγὼ διδάσκαλος ἐθνῶν
 ἀφωρίσθην, ^dτίνος ἔνεκεν σὺ οὐκ εὐχῇ ὑπὲρ αὐτῶν; ^eΚαλῶς
 ἐνταῦθα ^fτοῦ ἀξιοπίστου δεῖται, ὅτι ἐθνῶν διδάσκαλος, φη-
 σιν, ἀφωρίσθην· ^gπάνυ γὰρ ἐνάρκων πρὸς τοῦτο οἱ ἀπόστο- 587
 λοι. Εἶτα ἐπήγαγε, “Διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀλη-
 θεία.” “Ἐν πίστει,” πάλιν· ἀλλὰ μὴ νομίσης, ἐπειδὴ, “ἐν
 πίστει,” ἤκουσας, ὅτι ἀπάτη τὸ πρᾶγμα ἐστὶ καὶ γὰρ, “ἐν
 ἀληθείᾳ,” ^hφησὶν· οὐκ ἔστι ψεύδος. Ὁρᾷς τὴν χάριν ἐκτετα-
 μένην; ⁱτοῖς γὰρ Ἰουδαίοις αἱ εὐχαὶ οὐχ ὑπὲρ ^kτοιούτων ἐγί-
 νοντο, νῦν δὲ ἡ χάρις ἐκτέταται. ^l“Διδάσκαλος ἐθνῶν, φησὶν,
 ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.” “^mὉ δοὺς, φησὶν, ἐαυτὸν ἀντίλυτρον.” **B**
 Πῶς οὖν παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς; Ἄρα οὖν τῆς αὐτοῦ ἀγα-
 θότητος γέγονεν. Ἀντίλυτρον τί ἐστίν; Ἐμελλε τιμωρεῖσθαι
 αὐτούς· ἀπόλλυσθαι ἔμελλον· ἀλλ’ ἀντ’ ἐκείνων τὸν αὐτοῦ
 ἔδωκεν οὐκίον, ὥστε κηρύττειν τὸν σταυρόν.

Ῥ’ Ἰκανὰ ταῦτα ἐπισπάσασθαι πάντας, καὶ τὴν ἀγάπην ἐνδεί-
 ξασθαι τοῦ Χριστοῦ· ὄντως ^aγὰρ μεγάλα καὶ ^bἀνεκδιήγητα.
 Κατέθευσεν ἐαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, τῶν μισούντων, τῶν ἀπο- **C**
 στρεφόμενων αὐτόν. Ὁ οὐδὲ ὑπὲρ φίλων, οὐδὲ ὑπὲρ παιδῶν
 ποιήσειεν ἂν τις, οὐδὲ ὑπὲρ ἀδελφῶν, δεσπότης ὑπὲρ δούλων
 ἐποίησε, δεσπότης οὐ τοιοῦτος, οἷος οἱ δούλοι, ἀλλὰ θεὸς ὑπὲρ
 ἀνθρώπων, οὐδὲ ^cεὐδοκιμούντων. Ὁ γὰρ ^dἐπὶ ἀνθρώπων ^eτῶν
 ὁμοουσίῳ οὐ γίνεται, τοῦτο ^fἐγένετο· καὶ τοσαύτης ἀπολαύ- **D**
 σαντες ἀγάπης, ἡ ἀκκιζόμεθα, καὶ οὐ φιλοῦμεν τὸν Χριστόν.
 Αὐτὸς κατέθευσεν ἐαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ αὐτόν καὶ τῆς
 ἀναγκαίας τροφῆς ἀποροῦντα περιορῶμεν, καὶ νοσοῦντα καὶ

^b ἐπεὶ I. ^c καὶ αὐτὸς] καὶ Χριστὸς K. ὁ Χριστὸς Sav. cet. ^d τίνος—
 ἀφωρίσθην om. L. ^e καλῶς om. K. ^f τοῦ ἀξ.—ἀφωρίσθην] τὸ ἐαυτοῦ
 ἀξιοπίστον δεικνύς, τὸ, εἰς δὲ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ, φησὶ, τουτέστιν, ἀφωρίσθην K.
 Sav. cet. ^g πάνυ] πάλιν (sed in marg. εἰς πάντα) C. πάντα I. πάντες L.
^h φησὶν] +εἰ δὲ ἀλήθεια K. Sav. cet. ⁱ τοῖς] +μὲν L. ^k τῶν τοιούτων C.
 Statim ἐγένοντο L. ^l διδάσκαλος—ἀληθείᾳ] διὰ τοῦτο καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν
 ἐαυτὸν εἶπεν ἀφωρίσθαι, τὴν πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης χυθεῖσαν αἰνιττόμενος χά-
 ριν K. Sav. cet. ^m ὁ δοὺς—ἀρα οὖν] τί οὖν φησι; πῶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς παρε-
 δόθη; ὁ δοὺς ἐαυτὸν ἀντίλυτρον. ἄρα οὐ K. ⁿ αὐτοῦς] +τοῦτο οὐκ ἐποίησεν
 K. Sav. cet. ^o οὐδὲ] +καὶ κήρυκας ἡμᾶς ἔπεμψεν K. Sav. cet. ^p ἩΘΙΚΟΝ.
 Κατὰ πλουτούντων καὶ καλλωπιζομένων γυναικῶν. Veron. ^q γὰρ om. K.
^r ἀνεκδ.] +τὰ παρὰ θεοῦ εἰς ἡμᾶς ἐπιτεθειμένα K. Sav. cet. ^s ἀνθρώπων] +
 καὶ ἀνθρώπων iidem. ^t εὐδοκιμούντων] +εἰ γὰρ εὐδοκιμηκότες ἦσαν, εἰ γὰρ
 εὐηρεστηκότες, οὐ τοσοῦτον ἦν θαυμαστόν· νῦν δὲ τοῦτό ἐστι τὸ πᾶσαν διάνοιαν
 ἐκπλήττον, τὸ ὑπὲρ τοιούτων ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἀποθανεῖν iidem. ^v ἐπὶ]
 ἀπὸ iidem. ^w τῶν ὁμοουσίῳ] πρὸς ὁμοφύλους iidem. ^x ἐγένετο] +ἀπὸ
 θεοῦ εἰς ἡμᾶς iidem. Mox ἀπολαύοντες I. ^y ἀκκ.] +ἔτι K. Sav. cet.

γυμνητεύοντα οὐκ ἐπισκεπτόμεθα. Πόσης ὀργῆς ταῦτα ἄξια, πόσης κολάσεως, πόσης γεέννης; Εἰ ^zγὰρ μὴδὲν ἕτερον, τοῦτο γοῦν αὐτὸ μόνον, ^aὅτι κατηξίωσε τὰ τῶν ἀνθρώπων πάθη οἰκειοῦσθαι, καὶ λέγειν ὅτι πεινῶ καὶ διψῶ, οὐχ ἱκανὸν ἦν πάντας προτρέψαι; Ἄλλ' ὦ τῆς τῶν χρημάτων τυραννίδος, μᾶλλον Ε δέ, ὦ τῆς τῶν ἐκόντων δεδουλωμένων αὐτοῖς μοχθηρίας· οὐκ ἐκεῖνα ἔχει μεγάλην τὴν ἰσχύν, ἀλλ' ἡμεῖς σφόδρα ἐσμὲν ἐκλυτοὶ καὶ ^dδιαλελυμένοι, ἡμεῖς ταπεινοὶ καὶ γεώδεις, ἡμεῖς σαρκικοὶ, (278) ἡμεῖς ἀνόητοι· οὐ γὰρ ἐκείνων μεγάλη ἡ ἰσχὺς. Τί γὰρ ^eδύναται, εἰπέ μοι; κωφά ἐστι καὶ ἀναίσθητα. ^fΕἰ ὁ διάβολος οὐδὲν ἐστίν, ὁ μιᾶρος δαίμων, ὁ οὕτω πονηρὸς καὶ πάντα κυκῶν, τὰ χρήματα ^hτίνα ἔχει ἰσχύν; Ἐὰν ἴδῃς ἄργυρον, νόμισον εἶναι κασσίτερον. Ἄλλ' οὐ δύνασαι; ⁱὍπερ ἐστὶν ἀληθές, τοῦτο νόμισον, ὅτι γῆ ἐστι· ^kγῆ γάρ ἐστιν. Ἄλλ' οὐδὲ τοῦτον F δέχη τὸν λογισμόν; Ἐννόησον ὅτι ἀπολλύμεθα καὶ ἡμεῖς, ὅτι πολλοὶ τῶν κεκτημένων οὐδὲν σχεδὸν ^mαὐτῶν ἀπώναντο, ὅτι 588 μυρίοι κομπάσαντες ἐν ⁿαὐτῷ, τέφρα ἐγένοντο καὶ κόνις, ^oκαὶ ὡς δίκην τίνουσι τὴν ἐσχάτην, τῶν ἐν Ῥοστράκῃ καὶ ὑέλφ διαιτηθέντων πολλῶ τυγχάνοντες πτωχότεροι, τῶν ἐν κοπρίᾳ πολ- λάκις οἱ ἐπὶ ἱτῶν κλινῶν τῶν ἐλεφαντίνων ἀπορώτεροι. Ἀλλὰ τέρπει τὰς ὄψεις; Ἀλλὰ ^rτούτων πολλὰ τέρπειν δύναται μᾶλλον. Καὶ γὰρ καὶ τὰ ἄνθη, καὶ ὁ ἀὴρ καθαρὸς ὢν, καὶ ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ ἥλιος πολλῶ μᾶλλον τέρπει. Οὗτος μὲν γὰρ καὶ ἰὼν ἔχει πολὺν, ὅθεν ^sπολλοὶ καὶ μέλανα αὐτὸν εἶναι ἀπεφή- B ναντο· καὶ δῆλον ἀπὸ τῶν ἐκμαγείων τῶν μελαιομένων· ἐν δὲ ἡλίφ ^tμέλαν οὐδὲν, ἐν οὐρακῷ, ἐν ἀστροῖς. Πολλὴ ἐν τούτοις τοῖς ἄνθεσιν ἡ ἀπόλαυσις, ἡ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρώματι. Οὐ τὸ ἄνθος τοίνυν ἐστὶ ^vτὸ τέρπον, ἀλλ' ἡ πλεονεξία, ἡ ἀδικία· τοῦτο τέρπει τὰς ψυχὰς, οὐχ ὁ ἄργυρος. ^wἘκβαλε ταύτην ἀπὸ τῆς ψυχῆς, καὶ ὄψει πηλοῦ τὸ δοκοῦν εἶναι τίμιον ἀτιμότερον· ἐκ- βαλε τὸ πάθος· ἐπεὶ καὶ οἱ πυρέττοντες, κἂν βορβόρον ἴδωσιν, ὡς ^xπηγὰς ἐπιποθοῦσιν· ^yοἱ ὑγιαίνοντες δὲ ὡς χρῆ, οὐδὲ ὕδατος

^z γὰρ] + καὶ K. Mox ἕτερον ἦν idem. ^a ὅτι κατηξ.] ὁ κατηξ. I.L. τὸ καταξίωσαι K. ^b ἦν om. K. ^c ἐκόντων] Sic C.I. ἐκόντως L. ἐκοντὶ Edd. ^d διαλελυμένοι omnes. Edebatur δεδουλωμένοι. ^e δύναται I. ^f εἰ] + γὰρ L. ^g ἐστίν] + οὐδὲ δύναται C. ^h τίνα ἔχει] ἔχει τίνα I.L. ⁱ ὅπερ] οὐκοῦν ὅπερ K. Sav. cet. ^k γῆ γάρ ἐστιν om. C. ^l ἀπολλύμεθα I.K.L. ἀπολούμεθα Edd. ^m αὐτῶν] ἐξ αὐτῶν K. ⁿ αὐτοῖς C. ^o καὶ] ὅτι καὶ K. Sav. cet. Mox τίσουσι B.C.I.L. Veron. ^p ὀστρακίους καὶ ὑελίους C.I.L. Statim πονομένων pro διαιτηθέντων K. ^q τῶν ἐλ. κλινῶν απ. C. ^r τούτων] + ἕτερα K.L. Sav. cet. Mox δύναται omnes. δύναται Veron. Sav. Mor. ^s πολλοὶ om. L. ^t μέλαν οὐδὲν post ἀστροῖς transp. L. ^v τὸ τέρπον] τερπνὸν L. ^w πηγὴν C. ^x οἱ om. K.

ἐπιθυμοῦσι πολλάκις. Ἐκβαλε τὴν νόσον, καὶ ὄψει τὰ πρά- C
γματα ὡς ἔστι. Καὶ ἵνα μάθῃς ὅτι οὐ ψεύδομαι, πολλοὺς ἔχω
ἴδειξαι τοῦτο πεποιηκότας. Σβέσον τὸ πῦρ, καὶ ὄψει ὅτι ἀν-
θέων ταῦτά ἐστιν εὐτελέστερα. Καλὸν τὸ χρυσίον· ἀλλ' εἰς
ἐλεημοσύνην καλὸν, εἰς ἐπικουρίαν πενήτων καλὸν, οὐκ εἰς τὴν
ἀνόνητον χρῆσιν, ἵνα ἔνδον ἂποκέηται, ἵνα εἰς γῆν κατορύτ-
τηται, ἵνα ἐπὶ χεῖρας καὶ πόδας καὶ κεφαλὰς περικέηται. Διὰ
τοῦτο εὐρέθη, οὐχ ἵνα τὴν εἰκόνα τοῦ θεοῦ καταδεσμῶμεν
τούτῳ, ἀλλ' ἵνα λύωμεν τοὺς δεδεμένους· εἰς τοῦτο κέχρησο τῷ D
ἡ χρυσῷ· λῦσον τὸν δεδεμένον, μὴ δήσῃς τὴν ἡλελυμένην. Τίνος
γὰρ ἕκεκεν, εἰπέ μοι, τὴν βουδαμινὴν πάντων προτίθῃς; μὴ γὰρ,
ἐπειδὴ ἡ χρυσὸς ἐστίν, οὐκέτι δεσμὸν ποιεῖ; μὴ γὰρ ἡ ὕλη κτὸν
δεσμὸν ποιεῖ; Ἰὴν τε χρυσὸς ἦ, ἂν τε σίδηρος, ταυτόν ἐστι·
καίτοι τοῦτο ἐκείνου καὶ βαρύτερον. Ἀλλὰ τί ποιεῖ κούφον
τὸ πρᾶγμα; Ἡ κενοδοξία, καὶ τὸ παρὰ πάντων ὁρᾶσθαι δεδε-
μένην, ἐφ' ᾗ ἐχρῆν μᾶλλον αἰσχύνεσθαι. Ὅτι γὰρ τοῦτο ἀληθές
ἐστίν, κατάδησον, καὶ ἄφες ἐν ἐρημίᾳ, ἔνθα οὐδεὶς ὁ θεωρῶν, καὶ
βαρύνεται τὸν δεσμὸν καὶ ἐπαχθῇ νομίζει. Φοβηθῶμεν, ἀγα- E
πητοὶ, μὴ ἀκούσωμεν ἐκεῖνα τὰ φοβερά ῥήματα, ὅτι ἴνα
τοῦ χεῖρας καὶ πόδας, Τί ἤδη τοῦτο σαυτῇ ποιεῖς; οὐδεὶς
δεσμώτης χεῖρας καὶ πόδας δέδετα. Τί καὶ τὴν κεφαλὴν δε-
σμείς; οὐ γὰρ ἀρκεῖ χεῖρας καὶ πόδας; τί καὶ τὸν τράχηλον
μυρίοις δεσμοῖς περιβάλλεις; Τὴν γὰρ ἀπὸ τούτων φροντίδα
παρήμι, τὸ δέος, τὴν ἀγωνίαν, τὴν μάχην τὴν ὑπὲρ αὐτῶν
πρὸς τὸν ἄνδρα, εἶποτε αὐτῶν δεθῇ, τὸν θάνατον ὃν ὑπομέ-
νουσιν, εἶποτε ἐκπέσοι τι τούτων. Ταῦτα οὖν ἡδονή, εἰπέ F
μοι; ἵνα ἕτερος τερφθῇ τὰς ὄψεις, σὺ δὲ καὶ δεσμοῖς καὶ
φροντίσι καὶ κινδύνοις καὶ ἀηδίαις καὶ μάχαις καθημεριναῖς
ὑποβάλλεις σαυτήν; Ἄρ' οὐ πάσης κατηγορίας καὶ κατα-
γνώσεως ἄξιον ἂν εἴη τοῦτο; Μὴ, παρακαλῶ, μὴ ταῦτα ποιῶ-

9 Matth. xxii. 13.

γ δειξαι τ.] τ. δείξει I.L. z οὐκ] ἀλλ' οὐκ I. a ἵνα] οὐδ' ἵνα vel οὐδ' ἴν' ter C. b ἀποκέεται B.C.I. Veron. Mox περίκειται C.I. c ἐπὶ C.I.K.L. περι Edd. d ὑρέθη C.I. e χρυσῷ C.I. Mox τοὺς δεδεμένους C. f ἡλελυμένην] ἐλεημοσύνην I.L. g βουδαμινῇ] + γῆν C. h χρυσὸς] οὐ χρυσὸς I.L. i οὐκέτι δ. π.] οἷον αὐτὸν δεσμὸν μὴ ποιεῖν K. οὐκ ἔστι δεσμὸν ποιεῖν L. k τὸν om. K. μὴ γὰρ ἡ ὕλη τ. δ. ποιεῖ om. C.I.L. l ἂν] ἐὰν bis L. Post ἦ add. ὁ δεσμὸς K. m καίτοι] καὶ C.I.L. Mox καὶ om. L. n ἐστίν om. K. o ποιεῖς] + γύναι C. (?) K. Sav. cet. p πρὸς—δεθῇ] δέθητι I. δέθηθι (sic) L. Clausula deest in C. invito Vet. q εἶποτε] + αὐτῶν B. Veron. r ταῦτ' οὖν K. s τερφθῇ pro τέρη C.I.L. t σὺ δὲ] Sic C.L. Veron. σὺ B.I. σεαυτῇ K. σαυτῇ Sav. cet. v ὑποβάλλεις L. Statim σαυτήν C.I.L. εἰαυτὸν B. Veron. σαυτήν om. K. Sav. cet. w ἄρ' οὐ] ἄρ' οὐν οὐ K. ἄρα οὖν C.I.L. κατηγορίας καὶ om. L. x ἂν εἴη om. K. Sav. cet.

589 μεν, ἀλλὰ ὕλουμεν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διαθρύπτωμεν
πεινῶντι τὸν ἄρτον, πάντα τὰ ἄλλα πράττωμεν, ἃ τὴν πρὸς
τὸν θεὸν ἡμῶν παρρησίαν προξενῆσαι ἡμῖν δύναται, ἵνα τύχωμεν
τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν,
μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κρατος, τιμὴ,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Η.

(279)

B ¹Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαί-
ροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ ^aδιαλογισμοῦ. Ὡσαύ-
τως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ μετὰ αἰδούς καὶ
σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτὰς, μὴ ἐν ^bπλέγμασιν, ἢ ^cχρυσίῳ, ἢ
μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ' ^dὅ πρέπει γυναιξὶν
ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν.

C ²“ΟΤΑΝ προσεύχησθε, ^eφησὶ, μὴ γίνεσθε ὡς οἱ ὑποκρι-
ταί, ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν
πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις.
Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ^fἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ ὅταν
προσεύχη, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ ἐκλείσας ^hτὴν θύ-
ραν σου, πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ αὐτὸς
ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.” Τί οὖν ⁱὁ Παῦλος φησι, “Βού-
λομαι προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ^kἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας
ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ;” Ἰ' Ἀλλ' οὐκ ἔστιν
D ἐναντίον ἐκείνοις τοῦτο, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ ^mκαὶ σφόδρα ⁿσυνᾶ-
δον. Πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; ^oΔεῖ δὲ πρότερον εἰπεῖν, τί ἐστίν,
“Εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου” καὶ τί δήποτε ^pτοῦτο προσ-
τάττει, εἰ ἐν παντὶ τόπῳ δεῖ εὔχεσθαι· καὶ εἰ ἐν ἐκκλησίᾳ μὴ
δεῖ εὔχεσθαι, ^qκαὶ εἰ ἐν ἄλλῳ μηδενὶ τῆς οἰκίας μέρει, ἀλλ' ἐν

¹ CAP. II. v. 8—10.² Matth. vi. 5, 6.

^γ λυε I.L. ^z παρρ. πρ. ἡμῖν] Sic I.K.L. ἡμῖν om. C. ἡμῖν παρρ. πρ. Edd.
Μοχ δυνήσεται L. HOM. VIII. ^a διαλογισμῶν L. ^b πλέγματι Veron.
Statim ἢ om. B. Veron. ^c χρυσίῳ C.I.L. χρυσῷ Edd. ἢ ἱμ. πολ. om. K.
et ante corr. I. ^d δ] ἃ B. ^e φ L. ^e φησὶν] + ὁ κύριος L. + ὁ Χριστὸς K.
Sav. cet. ^f ὅτι ἀπ. Edd. ὅτι om. I.K.L. ^g ἀποκλείσας K. ^h τὴν θ.
σου] Sic C.I.K.L. Cat. τὰς θύρας Edd. ⁱ ὁ Π. φησὶ] οὕτω τοῦ Χριστοῦ
λέγοντος, ὁ Π. προτρέπει K. ^k ἐν π. τ. om. I. ^l ἀλλ' οὐκ—τοῦτο] οὐκ
ἐναντιούμενος ἐκείνῳ τοῦτο λέγει K. ^m καὶ om. I.L. ⁿ συνᾶδον] Sic Cat.
et Edd. συνᾶδων K. συνᾶδων ταῦτα φησι B. συνᾶδοντα ταῦτα φησι (φασὶ L.)
C.I.L. ^o δεῖ—εἰπεῖν] εἴπωμεν πρότερον K. ^p τοῦτο] + τοῖς ἄλλοις B.I.
Veron. Παῦλος pro τοῦτο C.L. Pergunt, προστάττει ἐν παντὶ τόπῳ εὔχεσθαι
C.I.L. Haec εἰ ἐν π. τ. δεῖ εὔχεσθαι desunt in K. ^q καὶ εἰ—μόνον (μόνῳ L.)]
ἢ ἐν ἄλλῳ τ. οἱ. μ. ἀλλὰ μόνον ἐν τῷ ταμιεῖ; καὶ τότε ἐροῦμεν τί ἐστίν ἐν παντὶ
τόπῳ K.

τῷ ταμείῳ μόνον. Τί οὖν ἐστὶ τὸ λεγόμενον; Ἐν τῷ ἀκενοδόξῳ
 δεικνύς ἐνταῦθα ὁ Χριστὸς φησι, μὴ λάθρα ἀπλῶς, ἀλλὰ κε-
 κρυμμένως τὰς εὐχὰς ποιῶν. Ὡς περ γὰρ λέγων, ³ “Μὴ γνώτω
 ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου,” οὐ περὶ χειρῶν διαλέγε-
 ται ἀπλῶς, ἀλλὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀκενοδοξίας παρίστησιν,
 οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα τοῦτο αἰνιττεται. Οὐ τοίνυν εἰς τόπον Ε
 περιώρισε τὴν εὐχὴν, ἀλλ’ ἐν μόνον ἐπέταξε, τὸ ἀκενοδόξον. Ὁ
 δὲ Παῦλος ταῦτα φησι πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς Ἰουδαϊκῆς εὐ-
 χῆς. Ὅρα γὰρ τί φησιν “Ἐν παντὶ τόπῳ ἐπαίροντας ὁσίους
 χεῖρας” ὅπερ τοῖς Ἰουδαίοις θέμις οὐκ ἦν. Οὐδὲ γὰρ ἐξῆν
 ἡ ἀλλαχού προσεῖναι τῷ θεῷ, καὶ θύειν, καὶ τὰς λατρείας ἐπι-
 τελεῖν, ἀλλ’ εἰς ἓνα τόπον αὐτοὺς πανταχόθεν ἡ τῆς οἰκουμένης
 συντρέχοντας ἅπαντα τὰ τῆς ἁγιοστείας ἐν τῷ ναῷ ἐπιτελεῖν
 ἔδει. Τούτων ἀντίρροπον τὴν παραινέσιν εἰσάγει, καὶ τῆς F
 ἀνάγκης ἀπαλλάξας ἐκείνης, οὐκ ἔστι ἡ τοιαῦτα τὰ ἡμέτερα,
 φησιν, οἷα τὰ Ἰουδαϊκά. Ὡς περ γὰρ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ πάντων
 κελεύει ποιεῖν ὑπὲρ ἡ γὰρ πάντων καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθε, καὶ 590
 ὑπὲρ πάντων, φησὶ, ταῦτα κηρύττω· οὕτω καὶ ἡ πανταχοῦ καλὸν
 εὐχεσθαι ἡ δὲ παρατήρησις λοιπὸν μὴ περὶ τόπον ἔστω, ἀλλὰ
 περὶ τὸν τρόπον τῆς εὐχῆς. Πανταχοῦ μὲν εὐχου, φησὶ, παν-
 ταχοῦ δὲ ὁσίους χεῖρας ἔπαιρε· ἡ τοῦτό ἐστι τὸ ζητούμενον.
 Ὁ ὁσίους δὲ τί ἐστι; καθαρὰς· καθαρὰς δὲ τί ἐστιν; οὐχ ὕδατι
 νιπτομένας, ἀλλὰ ἡ φιλαργυρίας, ἀρπαγῆς, φόνων, πληγῶν κα-
 θαράς. “Χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ.” Τί δὲ τοῦτό ἐστι;
 τίς γὰρ εὐχόμενος ὀργίζεται; ἡ Τοῦτέστι, χωρὶς μνησικακίας.

³ Matth. vi. 3.

ἡ τὸ ἀκ.—ποιῶν] ἀκενοδόξους ἡμᾶς εἶναι βούλεται ὁ Χριστὸς, καὶ χωρὶς ἐπι-
 δείξεως ποιεῖν τὰς εὐχὰς. τοῦτο τοίνυν αἰνιττόμενος τοῖς ἀκούουσιν, εἰσελθε,
 φησὶν, εἰς τὸ ταμείον σου· οὐχ ἵνα τοῦτο ποίωμεν προηγουμένως, ἀλλ’ ἵνα κε-
 κρυμμένως τὰς εὐχὰς ποιεῖσθαι σπουδάσωμεν K. ἀλλὰ]—καὶ C.L. Mox
 ποιεῖ L. διαλέγεται om. K. Vid. Annot. εἰς τὸν τόπον Edd.
 τὸν om. B.C.K.L. οὐ τοίνυν—ταῦτα φησὶ] διδάσκων παντὶ τρόπῳ σπουδάσειν
 εὐχόμενους λαμβάνειν. ἀλλ’ οὐδὲ εἰς τόπον τοῦτο εἰπὼν περιώρισε τὴν εὐχὴν, ἀλλ’
 ἐν μόνον τὸ ἀκενοδόξον τινα τρόπον ὑπέδειξε κατορθοῦν. ὁ Χριστὸς τοίνυν οὕτως
 ὁ δὲ Π. τοῦτο κελεύει K. οὐκ ἦν] ἦν οὐδαμῶς L. ἡ ἀλλ. πρ. τῷ θ.] Sic
 C.I.K.L. Cat. τῷ θ. παρ. ἀλλαχού Edd. τελεῖν C. τοὺς om. K.
 ἐκ τῆς οικ. Edd. ἐκ om. I.K. ἁγιαστίας B.I. ἡσθείας L. ἔδει.
 τοῦτων] ἔδει τοῦτων I. ἔδει οὖν τοῦτων C.L. ἔδει οὖν (om. τοῦτων) K.
 ὁ τὴν om. K. εἰσάγειν I.L. εἰσαχθῆναι K. Mox ἀπαλλάξαι I. οὐκ
 ἔστι—Ἰουδαϊκά] τοῦτο δὲ καὶ ποιεῖ οὗτος, εἰπὼν, ἐν παντὶ τόπῳ K. φησὶ
 τοιαῦτα τὰ ἡ. et mox ὑπὲρ π. τὰς εὐχὰς inverso ord. Edd. γὰρ πάντων]
 Sic C.I.K.L. πάντων γάρ Edd. ἔπαθε omnes. ἀπέθανε Edd. παντα-
 χοῦ]+κελεύει εὐχεσθαι· πανταχοῦ τοίνυν φησὶ K. μὲν, φησὶ, et δὲ om. K.
 τοῦτο]+γάρ L. ὁσίους C.I.L. Veron. Statim τί om. K. τί ἐστιν]
 φησιν K. ἡ φιλαργυρίας pro πλεονεξίας C.I.K.L. Statim ἀποφ. φ. pro φ. ἀποφ.
 iidem. δὲ] δὲ B. Veron. oro Vet. γάρ] Sic B.L. Cat. Vet. δὲ Edd.
 Neutrum est in K. τοῦτέστι χ. μν.] χ. μν. φησὶ K.

Β Καθαρὰ ἔστω τοῦ εὐχομένου ἡ διάνοια, ὃ πάθους παντὸς ἀπὸ λυγμένη· μηδεὶς μετὰ ἔχθρας προσίτω τῷ θεῷ· μηδεὶς μετὰ ἀηδίας καὶ διαλογισμοῦ. Τί ἔστι, “διαλογισμοῦ;” *Ἐπακούσωμεν. Ἄρα οὐ δεῖ ὅλως ἀμφιβάλλειν ὅτι ἰακουσθησόμεθα. ⁴ “Ὅσα γὰρ ἂν αἰτήσητε, φησὶ, πιστεύοντες, λήψεσθε” καὶ πάλιν, “Ὅταν ²στήκητε εὐχόμενοι, ^αἀφίετε, ^βκαὶ ἀφεθήσεται ὑμῖν.” Τοῦτό ἐστι, “χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ.” Καὶ πῶς, φησὶ, δυνήσομαι πιστεῦειν, ὅτι ^εἐπιτεύξομαι τῆς αἰτήσεως; *Ἀν μηδὲν ἐναντίον αἰτῆς, ὡν δοῦναι ἐστὶν ἑτοιμος· ἂν μηδὲν ἀνάξιον τοῦ βασιλέως, ἂν μηδὲν βιωτικόν, ἂν πάντα πνευματικά, ^δἂν
 C χωρὶς ὀργῆς προσίης, ἂν καθαρὰς ἔχων τὰς χεῖρας, ἂν ὁσίας. Ὅσαι εἰσὶν αἱ ἐλεημοσύνας ἐργαζόμεναι. Ἄν οὕτω προσίης, πάντως ^εὅτι ἐπιτεύξῃ τῆς αἰτήσεως. ⁶ “Εἰ γὰρ ὑμεῖς, φησὶ, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, (280) πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς;” Διαλογισμὸν τί φησι; τὴν ἀμφιβολίαν λέγει. “Ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας,” βούλομαι, φησὶ, χωρὶς ὀργῆς, χωρὶς διαλογισμοῦ, ὃ ὁσίους χεῖρας ἔχειν, μὴ ταῖς ἐπιθυμίαις ταῖς ἑαυτῶν ἐξακολουθεῖν, μὴ ἀρ-
 D πάζειν, μὴ πλεονεκτεῖν. Τί γὰρ, ^ιἂν καὶ αὐτὴ μὴ ἀρπάξῃ, διὰ δὲ τοῦ ἀνδρὸς ^κτοῦτο ἐργάζεται; Παρὰ δὲ τῶν γυναικῶν καὶ πλεόν τι ^λἀπαιτεῖ ὁ Παῦλος. Ποῖον δὴ τοῦτο; “^μΜετὰ αἰδοῦς, φησὶ, καὶ σωφροσύνης ἐν καταστολῇ ἡ κοσμίῳ κοσμεῖν ἑαυτὰς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ ὀχυρσίῳ, ἢ μαργαρίταις, ἀλλ’ ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελιομέναις θεοσέβειαν, δι’ ἔργων ἀγαθῶν.” Καταστολὴν τί φησι; Τοῦτέστι, ^ρτὴν ἀμπεχόνην πάντοθεν περιστάλθαι καλῶς, κοσμίως, μὴ περιέργως· ἐκεῖνο γὰρ κόσμιον, τοῦτο δὲ ἄκοσμον.

Ἦ τί λέγεις; προσέρχῃ δεομένη τοῦ θεοῦ, καὶ περὶ κείσαι χρυσία καὶ ἐμπλέγματα; μὴ γὰρ χορεῦσαι ἦλθες; μὴ γὰρ γάμιον

⁴ Matth. xxi. 22. Marc. xi. 25.

⁵ Matth. vii. 11.

^ν παθ. παντὸς pro παντὸς παθ. C.I.K.L. Cat. ^ω ἔστι] + χωρὶς K. Sav. cet. ^κ ἀκούσωμεν K. Statim ἄρα post ἀμφιβάλλειν transp. idem. ^γ ἀκουσθ. pro ἑπακουσθ. omnes. ² στήκετε I.L. Statim εὐχόμενοι pro προσευχόμενοι C.I.K.L. ^α ἀφετε B. Veron. ^β καὶ ἀφ. ὑμῖν] εἰ τι ἔχετε κατὰ τινας K. Sav. cet. ^ε τεύξομαι L. ^δ ἂν ὀργῆς χωρὶς προσελθῆς L. ἂν ante καθαρὰς om. I.L. ^ε ὅτι accessit ex I.K.L. Vid. Annot. ad p. 495 B. Statim τεύξῃ I. ^ι τί φησι om. K. Sav. cet. ^κ φησὶ, χωρὶς ὀργῆς] τοῦτέστι· τί βούλει εἰπεῖ; χωρὶς ὀργῆς θεῷ προσιέναι K. φησὶ, θεῷ προσιέναι χ. ὁ. Sav. cet. invitis libris. ^λ ὁσίας χ. αἰρεῖν, μὴ L. Mox ταῖς εἰ. ἐξ. pro ἐξ. ταῖς εἰ. omnes. ^μ ἂν καὶ] Sic C.I.K.L. κἀν Edd. ^ν τοῦτο] καὶ τοῦτο B.I.L. Statim ἐργάζεται B. ^ξ ἀπαιτεῖ C.I.K.L. αἰτεῖ Edd. ^ρ μετὰ—σωφροσύνης] Sic C.I.K.L. τὸ μετὰ αἰδοῦς καὶ σ. φησὶν Edd. ^σ κοσμίῳ I.K. κοσμία Edd. ^τ χρυσίῳ pro χρυσῷ C.I.L. Post μαργαρίταις add. ἢ ἐν ἱματισμῷ πολυτελεῖ C. ^θ δ] φ B.L. ^ι τὴν ἀμπεχόνην om. C.I.L. invita Cat. ^κ ἩΘΙΚΟΝ. Κατὰ καλλωπιζόμενων γυναικῶν, καὶ ἐκκλησιαστικῶν παρθένων.

μεθέξουσα; μὴ γὰρ εἰς πομπὴν παρεγένοιτο; Ἐκεῖ τὰ χρυσία, ἐκεῖ τὰ ἐμπλέγματα, ἐκεῖ τὰ πολυτελῆ ἱμάτια ἔχει καιρόν· νῦν δὲ οὐδενὸς τούτων χρεία. Ἦλθες παρακαλέσαι, δεηθῆναι ὑπὲρ ἁμαρτημάτων, ἐντευξομένη ὑπὲρ ὧν προσέκρουσας, αἰτουμένη τὸν δεσπότην, ὥστε καταστήσουσα αὐτόν· τί κοσμεῖς σαυτήν; Οὐκ ἔστι ταῦτα ἱκετευούσης τὰ σχήματα. Πῶς ὡ δύνασαι στε-
 νάζαι, ὡς δακρύσαι, πῶς μετὰ ἐκτενείας εὐξασθαι, τοιοῦτον σχῆμα περικειμένη; Κἂν δακρύσης, γέλως ἔσται τὰ δάκρυα τοῖς ὀρώσιν· οὐ γὰρ χρυσοφορεῖν τὴν δακρύνουσαν δεῖ· ἐπεὶ σκηνή ἐστι καὶ ὑπόκρισις, ὅταν ἀπ' αὐτῆς τῆς διανοίας, ἀφ' ἧς ἡ το-
 σαύτη πολυτέλεια καὶ φιλοτιμία ἐτέχθη, ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ δά- 591
 κρυα προχέηται; Περιέλε πᾶσαν ἐκείνην τὴν ὑπόκρισιν· ἁθεὸς οὐ παίζεται. Ταῦτα τῶν μίμων καὶ τῶν ὀρχηστῶν ἐστι, τῶν ἐν ταῖς σκηναῖς· γυναικὶ δὲ κοσμίᾳ οὐδὲν τούτων ἄρμόζει. “Μετὰ αἰδοῦς, φησὶ, καὶ σωφροσύνης.” Μὴ τοίνυν τὰς ἐταιρι-
 ζομένας μιμοῦ διὰ γὰρ τούτου τοῦ σχήματος ἐκείναι πολλοὺς ἐπισπῶνται· τοὺς ἐραστὰς, κἀντεῦθεν πολλοὶ πονηρὰν ἔλαβον ὑποψίαν πολλάκις, καὶ οὐδὲν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἀπώναντο· πολλοὺς γὰρ διὰ τῆς δόξης ταύτης ἔβλαψαν. Ὡς περ γὰρ ἡ πεπορευμένη, κἂν ἔχη σῶφρονος δόξαν, οὐδὲν τῆς δόξης ἀπώ- B
 νατο, τοῦ τὰ κρύφια δικάζοντος τότε πάντα εἰς μέσον ἄγοντος· οὕτως οὐδὲ ἡ σῶφρων, κἂν ἐπιτηδεύῃ διὰ τοῦ σχήματος μοι-
 χείας δόξαν λαβεῖν, ἀπώνατό τι τῆς σωφροσύνης· πολλοὶ γὰρ διὰ τῆς δόξης ταύτης ἐβλάβησαν. Τί οὖν ἐγὼ πάθω, φησὶν, ἂν ἕτερος ὑποπτεύῃ; Σὺ δίδως τὴν ἀφορμὴν διὰ τοῦ σχήματος, διὰ τοῦ βλέμματος, διὰ τῶν κινήματων. Διὰ τοῦτο πολὺς τῷ Παύλῳ λόγος τῆς ἀμφιάσεως, πολὺς τῆς αἰδοῦς. Εἰ δὲ ἂ πλούτου μόνον ἐστὶ τεκμήρια ταῦτα περιείλε, χρυσὸν, μαργα-
 ρίτας, ἱμάτια πολυτελῆ, πολλῷ μᾶλλον ἂ περιεργίας ἐστὶν, C
 οἷον ἐπιτρίμματα, ὑπογραφαὶ ὀφθαλμῶν, διατεθρυμμένην βᾶ-

^a ἱμάτια] + ἴσως L. Mox τούτων χρ. pro χρ. τούτων omnes. ^t ὑπὲρ—
 αἰτουμένη om. K. ^v ὡς K. Statim καταστήναί σοι· τί L. ^w δύνῃ C.I.
^x πῶς + δύνασαι Edd. δύνασαι om. C.I.K.L. ^y ὑπόκρισις] + πῶς γὰρ οὐ
 σκηνή (σκηνῆς K.) K. Sav. cet. Statim ὅταν ἀπὸ τῆς αὐτῆς δ. C.I.K.L. ^z καὶ
 ἡ φ. C. καὶ φ. om. L. ^a ὁ θεὸς C.I.L. ^b σκηναῖς] + διημερευόντων K.
 Sav. cet. ^c κοσμίᾳ C. τοιοῦτον pro τούτων L. ^d ἀρμόζει] Sic C.I.K.L.
 congruit Vet. Edebatur πρέπει. ^e τούτου om. C.I.L. ^f τοὺς om. B.I.K.
 Statim καὶ ἐντεῦθεν C.I.L. ἐντεῦθεν K. ^g γὰρ om. K. ^h γὰρ] καὶ K.
ⁱ ἀπώνατο] ἀπόνασθαι δυνήσεται K. ^k ἂν] κἂν C.I.L. Veron. ^l ἐπιτη-
 δεύει I. ἐπιτηδεύσεται L. τῇ ἐπιτηδεύσει (-ση ante corr.) C. Idem om. διὰ,
 et λάβῃ pro λαβεῖν habet. μοιχείας δόξαν δ. τ. σ. λ. hoc ord. I.K.L. ^m ἀπ.
 τῆς] οὐδὲν ὀνήσεται τι ἀπὸ τῆς K. ⁿ διὰ] ἀπὸ K. ^o πολὺς om. K.
 P εἰ δὲ] καὶ εἰκότως· εἰ γὰρ K. ^q μαργαρίτας] ἐσθῆτας L. ^r πολλῶ] πῶς
 οὐ πολλῶ K.Sav. cet. Mox περιεργία I.L. ^s διατεθρυμμένην L.

δισιν, διακεκλασμένην φωνήν, ὄμμα ὑγρὸν καὶ πάσης πορνείας γέμον, περιέργον ἀναβολὴν τοῦ φάρους, τοῦ χιτωνίσκου, ζώνην περιεργότεραν, ὑποδήματα ἄπηρτισμένα; ὧς ἅπαντα γὰρ ταῦτα διὰ τοῦ εἰπεῖν, “ἐν καταστολῇ ὡς κοσμίῳ,” ἤνιξτο, καὶ τοῦ εἰπεῖν, “μετὰ αἰδοῦς” ἵταῦτα γὰρ ἀναιδείας ἐστὶ καὶ ἀσχημοσύνης. Ἐν ἁνάσχεσθε, παρακαλῶ· γυμνότερον γὰρ ὁ λόγος τὸν ἔλεγχον προάγει, οὐχ ἵνα πλήξῃ, οὐδ’ ἵνα λυπήσῃ, ἀλλ’

D ἵνα τὸ ἀλλότριον τῆς ἀγέλης ἅπαν περιέλῃ. Εἰ ταῖς ἀνδράς ἐχούσαις, εἰ ταῖς τρυφώσαις, εἰ ταῖς πλουτούσαις ταῦτα ἀπαγορεύει, πολλῶ μᾶλλον ταῖς παρθενίαν ἀναδεδεγμέναις. Καὶ τίς, φησὶ, παρθένος χρυσία περιτίθεται; τίς δὲ ἐμπλέγματα; Τοσαύτῃ ἢ τοῦ ἀλιτοῦ σχήματός ἐστι περιεργία, ὡς ταῦτα μηδὲν εἶναι πρὸς ἐκείνα. Ἐνεστί γὰρ καὶ δι’ εὐτελῶν ἱματίων μᾶλλον καλλωπίζεσθαι τῶν τὰ χρυσία περικειμένων. Ὅταν γὰρ σφόδρα ἔῃ κυανὸς ὁ χιτὼν, καὶ τῇ ζώνῃ συνεσταλμένος μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας περὶ τὸ στήθος, καθάπερ τούτων τῶν

E ἐπὶ σκηνῆς ὀρχουμένων, ὥστε μήτε εἰς πλάτος ἐκβαίνειν ἐξωγκωμένον, μήτε εἰς ἰσχνότητά συστέλλεσθαι, ἀλλ’ ἁμφοτέρων εἶναι μέσον, καὶ πολλὰς ἔχειν περὶ τὰ στέρνα τὰς ῥυτίδας, πό- (281) σων σηρικῶν οὐχ ἱκανὸν τοῦτο δελεάσαι μᾶλλον; Τί δὲ, ὅταν τὸ ὑπόδημα ἐν τῷ μέλανι σφόδρα ἀποστίλβῃ δι’ αὐτοῦ, λῆγον εἰς ὅζυ, καὶ τὴν ἐν ταῖς ζωγραφίαις εὐφυῖαν ἢ μιμούμενον, ὥστε ὁ μήτε τὸν ταρσὸν ἀνέχειν ῥπολύ; τί δὲ, ὅταν τὴν ὄψιν ἐπι-

F τριμάσῃ μὲν μὴ καλλωπίζῃς, ἀπονίπτῃς δὲ μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς σχολῆς, καὶ διατείνῃς μετὰ τοῦ μετώπου πολὺ τῆς ὄψεως λευκότερον τὸ κάλυμμα, εἴτα ἄνωθεν τὸ φάρος ἐπιτιθῇς, ὥς ἂν τῷ λευκῷ τὸ μέλαν ἐμπρέπῃ; Τί ἂν τις εἴποι

592 περὶ τῶν ὀφθαλμῶν, τὰς μυρίας ἐκείνας περιστροφάς; περὶ τῆς δέσεως, τῆς νῦν μὲν κρυπτομένης, νῦν δὲ γυμνουμένης ἐν τῇ δέσει τῆς περιστηθίδος; καὶ γὰρ καὶ τοῦτο γυμνοῦσι πολλάκις, ὥστε τοῦ ὡς ζώματος τὴν ἀκρίβειαν φαίνεσθαι, τοῦ φάρους παντὸς περὶ τὴν κεφαλὴν περιεγομένου. Τὰς δὲ χεῖρας, κα-

ἄπηρτισμένα om. K. ὧς ἅπαντα γὰρ ταῦτα] ταῦτα γὰρ C.I.L. ταῦτα γὰρ πάντα K. ὡς κοσμίῳ pro κοσμία B.C.I.L. καὶ] + διὰ K. Sav. cet. ἵνα ἀναιδείας γὰρ καὶ ἀσχ. ταῦτά ἐστι hoc ord. K. ἁνάσχ.] + μου K. Sav. cet. ἁ προάγει omnes. Edebatur προάγει. εἰ ταῖς τρ. om. C. περιτίθεται C. ἀλιτοῦ] λοιποῦ C.I.K.L. Vet. ἐκείνην K. ἐν. γὰρ] πλὴν ἐν. K. Statim καὶ om. L. ἢ] εἴη L. τῆς om. L. ἐπὶ τῆς σκ. Edd. τῆς om. C.I.K.L. στενότητά C. ἁμφοτέρα L. μὲ] δαί I. δὲ αὐτοῦ om. C. Statim σφόδρα λῆγον idem. ὁ μὲν K. μὴ C.L. πολλὴν I.L. ἁ μετὰ] ἐπὶ K. τὸ om. C.I.K.L. ἐπιτίθει C. ὡς ἂν] ὥστε C.I.L. Mox ἐμπρέπει B. ἐμπρέπειν K.L. ἐμπρέπειν C. δέσεως C.I.L. (sed p. p. δέσει.) ὡς ζώματος C.L. Veron.

θάπερ οἱ τραγωδοί, οὕτω μετὰ ἀκριβείας ἐνδιδύσκουσιν, ὥστε νομίζουσιν προσπεφυκέναι μᾶλλον αὐταῖς. Τί ἂν τις εἴποι τὴν βάδισιν, καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτηδεύματα παντὸς χρυσοῦ ^κμᾶλλον δυνάμενα τοὺς θεωμένους ἐλεῖν; Φοβηθῶμεν, ἀγαπητοί, μὴ ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς, ἅπερ ὁ προφήτης ἔλεγε ταῖς ὕτων Ἑβραίων Β γυναιξὶ περὶ τὸν κόσμον τὸν ἔξωθεν ἡσυχολημέναις· ^δ“Ἀντὶ ζώνης σχοινίῳ ζώσῃ, καὶ ἀντὶ τοῦ κόσμου τῆς κεφαλῆς σου φαλάκρωμα ἔξεις.” Ὡστε ταῦτα μᾶλλον ἐπαγωγὰ τῶν χρυσοῦν ἐστίν, ὡς πολλῶν ^εἐτέρων καὶ πρὸς τοῦτο ἐπιτητηδευμένων, πρὸς τὸ ὁρᾶσθαι καὶ αἰχμαλωτίζουσιν τοὺς θεωμένους. Οὐκ ἔστι μικρὸν τὸ ἀμάρτημα, ἀλλὰ καὶ σφόδρα μέγα, ἱκανὸν παροξύναι τὸν θεόν, ἱκανὸν παντὶ τῷ πόνῳ τῆς παρθενίας λυμῆνασθαι. Χριστὸν ἔχεις νυμφίον· τί ^εἑραστὰς ἀνθρώπους ἐπισπᾶσαι; Μοιχείας σε τότε κρινεῖ. Διὰ τί μὴ κοσμή τὸν κόσμον τὸν C αὐτῷ ἀρέσκοντα, τὸν αὐτῷ φίλον, τὴν αἰδῶ, τὴν σωφροσύνην, τὴν κοσμιότητα, τὴν σόφρονα καταστολήν; αὕτη ^βπορική τις ἐστὶ καὶ αἰσχρά. Οὐκέτι διαγινώσκουμεν τὰς πόρνas οὐδὲ τὰς παρθένας. Ὅρα εἰς πόσῃ ἀσχημοσύνῃ ἐξήγαγον ἑαυτάς. Ἀνεπιτήδευτον εἶναι ^δχρὴ τὴν παρθένον, ἀπλῶς καὶ ^εεἰκῇ ^ζκειμένην· αὐτὸς γὰρ ὁ κόσμος ὁ ἔξωθεν περικείμενος οὐκ ἀφίησι D τὸν ἔνδον γενέσθαι καλόν. Ὁ περὶ τοῦτον ἡσυχολημένος, ^βτοῦ ἔνδον καταφρονεῖ, ὥσπερ ὁ τοῦτου καταφρονῶν, πᾶσαν τὴν σπουδὴν ^βπερὶ τὸν ἔνδον ἐπιδείκνυται. Μὴ μοι εἴπῃς· οἴμοι, ἱμάτιον ἐκτετριμμένον φορῶ, ὑπόδημα εὐτελές, κάλυμμα οὐδαμινόν· ποῖος ταῦτα κόσμος; Μὴ ἀπάτα σαυτήν. Ἐνεστιν, ὅπερ ^ιἔφην, διὰ τούτων μειζόνως καλλωπίζεσθαι, ἢ δι’ ἐκείνων, ^κμάλιστα διὰ τῶν ἐκτετριμμένων ἱματίων, ^ιἢ τῶν προσπεπλασμένων τῷ σώματι, ^μκαὶ ἐκτετυπωμένων ^ακαλῶς πρὸς τὸ σχῆμα E τὸ ὁ ἀναιδὲς, καὶ στυλβόντων ^ρλαμπρόν. Ἐμοὶ ταῦτα λέγεις· τί δὲ τῷ θεῷ ἑρεῖς τῷ τὴν διάνοιαν εἰδότε, μεθ’ ἧς ταῦτα ποιεῖς;

^δ Esai. iii. 24.

^κ μᾶλλον om. B.I.K.L. δυνάμενα μᾶλλον hoc ord. C. ^γ τῶν om. K. Mox περὶ τὸν ἔξ. κόσμον ἡσχ. L. ^ε ἐταίρων K. scorta Vet. ^α ἀνθρώπους ἑραστὰς inverso ord. B.I.K. ^β πορική] κοσμική C.I.L. ^ε οὐδὲ] καὶ K. Sav. cet. ^δ χρὴ] ὀφείλουσαν K. ^ε εἰκῇ] ὡς ἔτυχε K. ^ζ κειμένην] διεσκευασμένην ἢ δὲ μυρία ἐπιτηδεύει πρὸς τὴν φαινομένην διασκευήν. παύσαι τῆς μανίας, γύναι, ἐπὶ τὴν ψυχὴν μετάγαγε τὴν τοιαύτην σπουδὴν, ἐπὶ τὴν ἔσω εὐπρέπειαν (ἐμπρ. Sav. cet.) K. Sav. cet. Pergit K. ὁ γὰρ ἔξωθεν περικείμενος κόσμος οὐκ ἀφ. ^β τοῦ ἔ. καταφρονεῖ] οὐκ ἀφίησι τὸν ἔ. γενέσθαι ὠραῖον, ἀλλ’ εὐκαταφρόνητον L. ^β περὶ] ἐπὶ I. Mox ἐπιδ. omnes. ἐνδ. Edd. ^ι ἔφθην L. ^κ μάλ.] ἐνεστι μάλ. K. διὰ τῶν ἐκτ. om. C. ^ι ἢ om. C.I. Vet. ^μ καὶ ἐκτ.] καὶ ἐντ. C. κατεκτετυπημένων I. ^α καλῶς om. K. ^ο ἀναιδὲς] + καὶ διὰ τῶν μελάνων ὑποδημάτων I. ^ρ λαμπρόν] λαμπρῶς. ἀλλ’ οὐχ ὥστε πορνεύσαι, φησὶ, ταῦτα ποιῶ L.

Ἄλλ' οὐχ ὥστε πορνεῦσαι ποιεῖς; Ἄλλὰ τί; ὥστε θανασθῆ-
 ναι; Ὁὐκ αἰσχύνῃ, οὐδὲ ἐρυθρίᾳς ἐπὶ τούτοις βουλομένη θανα-
 μάζεσθαι; Ἄλλ' ἀπλῶς, φησί, ταῦτα περικείμεαι, οὐδὲ ἐπὶ
 τούτῳ. Οἶδεν ὁ θεὸς ἂν φθέγγῃ πρὸς ἡμᾶς. Μὴ γὰρ ἐμοὶ
 F δίδως λόγον; Ἐκείνῳ τῷ παρόντι τοῖς γινομένοις, καὶ τότε ἐξ-
 ετάζοντι ταῦτα, ἐκείνῳ φ' γυμνὰ καὶ τετραχλησμένα πάντα.
 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ταῦτα λέγομεν νῦν, ἵνα ὑμᾶς τῶν εὐθυγῶν
 ἐκείνων μὴ ποιήσωμεν ἐνόχους. ἧ Καὶ τοῖς ποσὶ, ὡ φησὶν,
 593 ἅμα παίζουσαι." Ἀνεδέξασθε ἀγῶνα μέγαν, ἔνθα ἀθλήσεως, οὐ
 καλλωπισμοῦ *δεῖ, πυκτεύειν δεῖ, οὐ βλακεύειν. Οὐχ ὕδατος τοὺς
 πυκτεύοντας, τοὺς ἀθλοῦντας; ἀρα βαδίσεως αὐτοῖς *μέλει καὶ
 σχήματος; Οὐδαμῶς· ἀλλὰ ταῦτα πάντα ἀφέντες, ἰμάτιον
 ἐλαῖψ διάβροχον ἀναβαλλόμενοι, πρὸς ἓν μόνον ὁρῶσι, τὸ
 πληῆσαι, καὶ μὴ πληγῆναι. Ἔστηκεν ὁ διάβολος τρίζων τοὺς
 οὐδόντας, πάντοθεν σε βουλόμενος καθελεῖν· σὺ δὲ μένεις ἀπη-
 σχολημένη περὶ τὸν κόσμον τοῦτον τὸν ὁσατανικόν; Οὐδὲν
 βούλομαι ἐλέγειν περὶ φωνῆς, πῶς πολλὰ καὶ τοῦτο ἐπιτηδεύ-
 B ονσι, περὶ μύρων καὶ τῆς ἄλλης βλακειᾶς. Διὰ ταῦτα γελῶσιν
 ἡμᾶς αἱ κοσμικαί. Τὸ σεμνὸν τῆς παρθενίας ἐἀπόλωλεν· οὐδεὶς (282)
 τιμᾷ παρθένον, ὡς τιμᾷν ἡ χρῆ· ἑαυτὰς γὰρ ἀτιμάζεσθαι πεποι-
 ἠκασιν. Οὐκ ἔδει, ὥσπερ ἐξ οὐρανοῦ ὁ παραγενομένης, οὕτως
 εἶναι περιβλέπτους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ; νῦν δὲ καταπε-
 φρόνηνται δι' ἑαυτὰς, οὐ διὰ τὰς φρονίμους. Ὅταν γὰρ ἴδῃ σε,
 τὴν ἐσταυρωμένην εἶναι ὀφείλουσαν, ἡ ἄνδρα ἔχουσα καὶ παιδί-
 C α καὶ οἰκίαν προσεστώσα, μᾶλλον αὐτῆς τὸν κόσμον τοῦτον διώ-
 κουσαν, πῶς οὐ καταγελάσεται; πῶς οὐ καταφρονήσῃ; Ὅρα
 πόση ἡ σπουδὴ; πόση ἡ μελέτη; δι' εὐτελείας νικᾷς τὴν ὁκο-
 σμουμένην τὰ πολυτελῆ, μᾶλλον αὐτῆς καλλωπιζομένη τῆς τὰ
 χρυσία περικειμένης. Ἄ πρέπει σοι οὐ ζητεῖς, ἂν οὐ πρέπει σοι,
 ἡ ἐκεῖνα μετέρχῃ, δέον σὲ τὰ ἀγαθὰ ἔργα μετιέναι. Διὰ τοῦτο
 τῶν κοσμικῶν ἀτιμότεραι αἱ παρθένοι· οὐ γὰρ ἄξια τῆς παρθε-
 νίας ἡ τὰ ἔργα ἐπιδείκνυνται. Ταῦτα εἰρήκαμεν οὐ πρὸς πάσας,

7 Esai. iii. 16.

ἡ οὐκ] καὶ οὐκ B.K. Sav. cet. ἡ τούτων I. οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ om. K. ἡ φθέγγ-
 γεται K. ἡ Haec ἐκείνῳ—πάντα post λέγομεν νῦν transp. I.E. ἡ ἐνόχους]
 + φοβηθῶμεν μὴ καὶ ὑμῖν ὀνειδίσῃ, ἡ διὰ τοῦ προφήτου ταῖς Ἰουδαίων γυναιξίν,
 ἡ λθον ὀφθῆναι μοι θρυπτόμεναι K. Sav. cet. ἡ φησὶν om. K. Sav. cet. καὶ
 τοῖς π. φ. ἡ παίζουσαι om. C. ἡ δεῖ] χρεία K. Mox βλακείεσθαι idem.
 ἡ ὁρατε L. ἡ μέλλει B.I. ἡ ἀναλαβόμενοι I. ἡ σατανικόν] + τε καὶ
 μάταιον L. ἡ λέγειν] + νῦν K. Mox πῶς om. idem. ἡ ὑμᾶς] Sic C.I.
 Vet. ἡμᾶς Edd. ἡ ἀπόλωλεν I. ἡ χρῆ] χρῆν I. δεῖ L. Mox γὰρ om.
 C.I.K.L. ἡ γενομένης K. ἡ κοσμουμένην] περιβαλλομένην K. ἡ ἐκεῖνα]
 ταῦτα I. ἡ τούτων I. ἡ τὰ om. K.

μάλλον δὲ πρὸς πάσας, ¹ τὰς μὲν ὑπευθύνους, ἵνα ² σωφρονώσι, τὰς δὲ ἀνευθύνους, ἵνα ἐκείνας σωφρονίζωσιν. Ἀλλ' ὁράτε ὅπως ³ μὴ εἰς ἔργον ἢ ἐπιτίμεις ὁἰσθῆ. Οὐ γὰρ ἵνα λυπήσωμεν, ⁴ ρέπομεν, ἀλλ' ἵνα διορθωσώμεθα, ἵνα καυχησώμεθα ἐν ὑμῖν. Γένοιο δὲ πάντας ἡμᾶς τὰ τῷ θεῷ δοκούντα ποιεῖν, καὶ εἰς δόξαν αὐτοῦ ζῆν, ὥστε καὶ τῶν ἐπηγγελμένων τυχεῖν ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Θ.

594

¹ Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ. Γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. Ἀδὰμ ² γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὕα· καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἡπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε· σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει ³ καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

ΠΟΛΛΗΝ ἀπαιτεῖ τὴν αἰδῶ παρὰ τῶν γυναικῶν ὁ μακάριος Παῦλος, πολλὴν ⁴ τὴν κοσμιότητα, ⁵ οὐ μέχρι ἐσχρημάτων, οὐ μέχρι καταστολῆς, ἀλλὰ καὶ μέχρι φωνῆς. ⁶ Μηδὲ φθεγγέσθω, φησὶν, ἐν ἐκκλησίᾳ γυνή· ὅπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ γράφων ἔλεγεν· ⁷ 2 “Αἰσχροὺς ⁸ γὰρ ἐστί γυναιξιν ⁹ ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.” ¹⁰ 1 καὶ πάλιν ἐτέρωθι, “Ὅτι ὁ νόμος αὐτὰς, φησὶν, ὑπέταξεν. ¹¹ 2 Εἰ δέ τι μανθάνειν ¹² ἐθέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἀνδρας ἐπερωτάτωσαν.” ¹³ 3 Νυνὶ δὲ πολλὸς ὁ θόρυβος, πολλὴ ἡ κραυγὴ, πολλὴ ἡ διάλεξις, ¹⁴ οὐδὲ ἀλλαχοῦ τοσαύτη· ¹⁵ 4 πάσας διαλεγόμενας ἴδοι τις ἂν, ¹⁶ ὅσα οὔτε ἐν ἀγορᾷ, οὔτε ἐν βαλανείοις· ¹⁷ 5 ὥσπερ δι' αὐτὸ τοῦτο παραγενόμεναι, ἵνα ἄνεσιν ¹⁸ D

1 CAP. II. v. 11—15.

2 1 Cor. xiv. 34, 35.

¹ τὰς μὲν—σωφρονίζουσιν] καὶ τὰς ὑπευθ. καὶ τὰς ἀνευθ. τὰς μὲν, ἵνα σωφρονέωσιν πείσωμεν, τὰς δὲ, ἵνα ρυθμίσωσιν ἐκείνας παρασκευάσωμεν ταῖς καθημεριναῖς ὁμιλίαις, ταῖς παραινήσεσιν K. ² σωφρονισθῶσι C. ³ ἔλθοι B.I.K.L. ⁴ εἴπαμεν I.L. Hom. IX. ⁵ γὰρ om. B. Mox Eza K.L. Veron. ⁶ καὶ ἀγάπῃ om. L. ⁷ τὴν om. I.L. ⁸ οὐ] διὰ τοῦτο οὐ (et post καταστολῆς add. πρόκεισιν) K. Sav. cet. ⁹ σχήματος C. ¹⁰ φωνῆς] σιγῆς C. Cat. Post φωνῆς add. καὶ τί φησι; γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω. τί ἐστί τοῦτο; K. Sav. cet. ¹¹ μηδὲ] μὴ I. ¹² γὰρ om. C. ¹³ καὶ π. ἐτ.] τί δήποτε; K. Sav. cet. ¹⁴ ἐθέλουσιν B.C. θέλωσιν I. ¹⁵ νυνὶ (νῦν B. Veron.) δὲ] ἀλλὰ τότε μὲν αἱ γυναῖκες ἀπὸ τῆς τοιαύτης διδασκαλίας ἐσίγων νυνὶ δὲ παρ' αὐταῖς K. Sav. cet. ¹⁶ οὐδὲ (οὔτε L. Veron.) ἀλλ. τοσαύτη (τοσαῦτα I.L.) οὐδαμοῦ ἀλλ. τοσαύτη, ὅση ἐνταῦθα K. Sav. cet. ¹⁷ πᾶσας K. ¹⁸ ὅσα] + ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ L. ¹⁹ ὥσπερ] + γὰρ K. Sav. cet. Mox παραγεν. pro παγαίν. C.I.L.

ἔχουσιν, οὕτω περὶ τὴν τῶν ἁνομήτων διάλεξιν ἡσχόληνται ἅπασαι. Διὰ τοῦτο πάντα ἄνω καὶ κάτω γέγονε· καὶ οὐκ ἐννοοῦσιν, ὅτι οὐδὲ ἔστιν ἄλλως μαθεῖν τι τῶν χρησίμων μὴ ἡσυχάζουσας. Ὅταν γὰρ ἐπείγῃται μὲν πρὸς τὴν διάλεξιν ὁ λόγος, μηδεὶς δὲ προσέχῃ τοῖς λεγομένοις, τί τὸ ὄφελος; Τοσοῦτον γὰρ αὐτὴν σιγηρὰν εἶναι δεῖ, φησὶν, ὥς μὴ μόνον περὶ βιωτικῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ πνευματικῶν φθέγγεσθαι ἐν ἐκκλησίᾳ. Τοῦτο κόσμος, τοῦτο αἰδώς, τοῦτο μᾶλλον αὐτὴν

Ε τῶν ἱματίων κοσμησαὶ δυνήσεται· ἂν οὕτως ἑαυτὴν περιστείλῃ, δυνήσεται καὶ μετὰ πολλῆς ^κτῆς εὐκοσμίας τὰς εὐχὰς ποιεῖσθαι. “Γυναικὶ δὲ ὕδιδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω,” φησί. Ποῖαν ἐνταῦθα τοῦτο ἔχει ^κτὴν ἀκολουθίαν; ^βΚαὶ πολλήν. Περὶ ἡσυχίας διελέγετο, περὶ κοσμιότητος, περὶ αἰδοῦς· εἶπεν ὅτι λαλεῖν αὐτὰς οὐ βούλομαι. Πάντοθεν τοίνυν βουλόμενος αὐτῶν περικόψαι τὴν ἀφορμὴν τῆς λαλιᾶς, καὶ διδασκέτωσαν, φησὶν, ἀλλὰ τὴν τῶν μαθητευομένων ἐχέτωσαν τάξιν· οὕτω γὰρ διὰ τῆς σιγῆς καὶ τὴν ὑποταγὴν δεῖξουσιν. Ἄλλον γὰρ πῶς τὸ (283)

Ε γένος ἐστὶ· ^εδιὰ τοῦτο πάντοθεν αὐτὴν καταστέλλει. “Ἀδὰμ γὰρ, φησὶ, πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα ^δΕὔα· καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἡπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε.” Τί οὖν ταῦτα πρὸς ^ετὰς νῦν; Ναί, φησί· τῆς πλείονος ἀπέλαυσε τιμῆς τὸ τῶν ἁνδρῶν γένος· πρῶτον ἐπλάσθη. Ἀλλαχοῦ δὲ καὶ ^βτὸ μείζον ἐδείξεν, οὕτω λέγων· ³“Οὐ γὰρ ἐπλάσθη ὁ ἄνθρωπος διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλ’ ἡ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.” Τί ^βοὖν τοῦτο ^ιφησι; Πρῶτον μὲν ἀπὸ τούτων ἐχέτω τὰ ^κπρωτεία· δεύτερον δὲ ἀπὸ τῶν ἤδη γενομένων. Ἐδίδαξέ ποτε τὸν ἄνδρα, καὶ πάντα κατέστρεψε, καὶ τῇ παρακοῇ ὑπεύθυνον ἐποίησε. Διὰ τοῦτο αὐτὴν ὑπέταξεν ὁ θεός, ἐπειδὴ τῇ ἀρχῇ, μᾶλλον δὲ τῇ

Β ὁμοτιμίᾳ κακῶς ἐχρήσατο. ⁴“Πρὸς τὸν ἄνδρα σου, φησὶν, ἡ ἀποστροφή σου”· πρὸ δὲ τούτου οὐκ εἴρητο τοῦτο. Πῶς δὲ ¹Ἀδὰμ οὐκ ἡπατήθη; οὐκοῦν οὐ παρήκουσεν, εἴγε ^μμὴ ἡπατήθη. ^βΚαὶ ἡ μὲν γυνὴ φησιν, ⁵“Ὁ ὄφεις ἡπάτησέ με”· ὁ δὲ Ἀδὰμ

³ 1 Cor. xi. 9. ⁴ Gen. iii. 16. ⁵ Ibid. iii. 13, 12.

¹ ἁνομήτων L. et ante corr. I. διακινεῖται pro ἡσχόληνται L. ² ἔστιν K. ³ γὰρ om. K. φημί pro φησὶν idem. ⁴ ἐν τῇ ἐκ. L. ⁵ αὐτὴν L. σταντὴν (et mox δυνήσει) I. ^κ τῆς om. B. ^γ διδ. οὐκ ἐπιτρέπω, φησὶ (φησὶ om. L.) Sic B.C.I.L. διδ. οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἄνδρός, ἀλλ’ εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ K. οὐκ ἐπιτρέπω διδάσκειν. οὐκ ἐπιτρέπω, φησὶ Edd. ^κ τὴν om. K. ^α καὶ om. K. ^β γὰρ om. K. ^ε διὰ] καὶ διὰ L. ^δ ἡ Εὔα L. ^ε τὰς] τὰ I. ^ε ἀνθρώπων I. ^ε τὸ μ.] μείζον αὐτὸ K. ^β οὖν om. K. Haec τί οὖν—ἐδίδαξέ ποτε τὸν ἄνδρα om. I.L. ^ι φησι; πρῶτον μὲν (+ οὖν C.) λέγει; πολλαχόθεν βουλόμενος τὸν ἄνδρα πρωτεύειν. πρῶτον μὲν γὰρ K. Sav. cet. ^κ πρωτεία] + φησὶ K. Sav. cet. ¹ Ἀδὰμ] + εἶπεν (nisi forte εἶπεν pro Ἀδὰμ) K. ^μ μὴ omnes. οὐκ Edd. ^β καὶ ἡ μὲν γ.] πρόσχε ἀκριβῶς· ἡ γ. K. Sav. cet.

οὐ ὁ λέγει, ἡ γυνὴ ἠπάτησέ με, ἀλλ' ὅτι “Αὕτη ἔδωκέ μοι, καὶ ἔφαγον.” Οὐκ ἔστι δὲ ἴσον παρὰ τῆς ὁμοφύλου καὶ συγγενοῦς δέξασθαι τὴν ἀπάτην, καὶ παρὰ θηρίου, τοῦ δούλου, τοῦ ὑποτεταγμένου ὥστε ἐκεῖνο ἀπάτης ἐστί. Πρὸς οὖν τὴν σύγκρισιν τῆς γυναικὸς φησιν αὐτὸν μὴ ἠπατησθαι, ὅτι ἐκείνη μὲν ὑπὸ τοῦ δούλου καὶ ὑποτεταγμένου, οὗτος δὲ ὑπὸ τῆς ἐλευθέρως. C Πάλιν δὲ οὐ περὶ τοῦ Ἀδάμ εἴρηται, ὅτι ⁶ “Εἶδε τὸ ξύλον ὅτι καλὸν εἰς βρῶσιν,” ἀλλὰ περὶ τῆς γυναικὸς, ὅτι ⁶ “Ἐφαγε, καὶ ἔδωκε ⁹ καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς” ὥστε οὗτος οὐκ ἐπιθυμίᾳ ἐνδοῦς παρέβη, ἀλλὰ τῇ γυναικὶ πεισθεὶς ἀπλῶς. Ἐδίδαξεν ἅπαξ ἡ γυνή, καὶ πάντα κατέστρεψε διὰ τοῦτό φησι, “Μὴ διδασκέτω.” Τί ⁶ οὖν πρὸς τὰς λοιπὰς, εἰ ἐκείνη τοῦτο ἔπαθε; Καὶ πάνν τὸ γὰρ γένος ἀσθενὲς καὶ κοῦφον. Ἐνταῦθα λοιπὸν περὶ τῆς φύσεως διαλέγεται· οὐ γὰρ εἶπεν, ἡ δὲ Εὐὰ ἀπατηθεῖσα, ἀλλ' D “ἡ γυνή,” ὅπερ ἐστὶν ὄνομα τοῦ κοινοῦ γένους μᾶλλον ἢ ἐκείνης. Τί οὖν; πᾶσα ἡ φύσις ἐν παραβάσει γέγονε δι' ἐκείνης; Ὡς περ περὶ τοῦ Ἀδάμ ⁷ φησιν, ⁷ “Ἐν ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως ⁷ Ἀδάμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος” οὕτω καὶ ἐνταῦθα ⁷ ^x τουτέστι, τὸ γυναικεῖον γένος παρέβη, οὐ τὸ ἰανθρώπινον. Τί οὖν; οὐκ ἔχει σωτηρίαν; ² Ναί, φησί. Ποίαν δὲ ταύτην; Τὴν διὰ τῶν τέκνων· οὐ γὰρ δὴ περὶ τῆς Εὐᾶς ² ἔλεγεν· “Ἐὰν E ^b ἐμμένωσιν ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ καὶ τῷ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.” ^c Ποία πίστις; ποία ἀγάπη; ποῖω ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης; Ὡς ἂν εἰ ἔλεγε· μὴ ^d κατηφεῖς ἐστέ, αἱ γυναῖκες, ὅτι τὸ γένος ὑμῶν διαβέβληται· ἔδωκεν ὑμῖν ὁ θεὸς καὶ ἐτέραν ἀφορμὴν σωτηρίας, τὴν ^e παιδοτροφίαν· ὥστε μὴ μόνον δι' ἑαυτῶν, ἀλλὰ καὶ δι' ἐτέρων σώζεσθαι. Ὅρα πόσα ^f κατὰ ταῦτὸν ζητήματα τίκτεται. “Ἡ ⁸ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα, φησὶν, ἐν παραβάσει γέγονε.” ^h Τίς; Ἡ Εὐὰ. Αὕτη οὖν F

⁶ Gen. iii. 6.

⁷ Rom. v. 14.

⁶ λέγει] + ὅτι L. Statim ἡ δὲ γυνὴ I.K. ^p ὅτι] καὶ ὅτι K. Sav. cet. invita Cat. ⁹ καὶ om. L. Cat. ^r ἐπιθ. ἐνδοῦς] Sic B.C.L. Cat. concupiscentia cedens Vet. ἐπιθ. δοῦς Veron. ἐπιθ. ἀλοῦς K. Sav. cet. ἐπιθυμίαν δοῦς I. ^s οὖν] + τοῦτο K. Mox τοῦτο om. idem. ^t ἐνταῦθα—διαλέγεται] ἄλλως δὲ, περὶ τῆς φ. ἐνταῦθα πάσης λέγεται K. Sav. cet. ^v φησιν] + ὅτι iidem. ^w τοῦ Ἀδάμ L. τῆς παραβάσεως—γυναικεῖον] αὐτοῦ πάντες ἀποθνήσκουσιν ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ἐνταῦθα τὸ ἐν παραβάσει γέγονεν εἶπεν, δηλῶν ὅτι τὸ οἰκεῖον K. ^x τουτέστι om. Sav. cet. invitis libris et Cat. ^y ἀνθρώπινον] ἀνδρείον K. Sav. cet. non Cat. [οὐ τὸ ἀνδρείον] Sav. ^z ναί, φησί.] φησί; ναί. K. ^a ἐπήγαγεν K. ^b ἐμμένωσιν] Sic K.L. ἐνμ. I. μείνωσιν Edd. Mox τῇ om. bis K. ^c ποία ἀγ. ποία πίστις inverso ord. C.I.K.L. Mox μετὰ σωφρ. om. K. Vet. ^d κατηφεῖς ἐστέ] κατηφήσητε K. κατηφιήτε Cat. ^e παιδοποιῶν C. ^f κατ' αὐτὸν L. Veron. invita Cat. ⁸ δὲ om. K. Sav. cet. ^h τί C.

ἰσωθήσεται διὰ τῆς τεκνογονίας; Οὐ τοῦτο, ^κἀλλ' ἡ φύσις, φησὶν, ἢ γυναικεία σωθήσεται. ¹Αὕτη ἐν παραβάσει ^μγένονεν· ἀλλὰ παρέβη μὲν ἡ Εὐα, σωθήσεται δὲ τὸ γυναικεῖον γένος διὰ τῆς τεκνογονίας. Διὰ τί ^νγὰρ μὴ καὶ διὰ τῆς οἰκειάς ἀρετῆς; μὴ γὰρ ^οἐκείνη ταῖς ἄλλαις ἐξέκλεισε; Τί οὖν πρὸς τὰς παρθένας; 596 τί δὲ πρὸς τὰς στείρας; τί δὲ πρὸς τὰς χήρας τὰς πρὶν ἢ τεκεῖν τοὺς ἄνδρας ^ρἀποβαλούσας; ἀπολώλασιν; ἐλπίδα οὐκ ἔχουσι; καὶ μὴν αἱ παρθένοι εἰσὶν αἱ μάλιστα εὐδοκιμοῦσαι. Τί ποτε οὖν βούλεται εἰπεῖν; ^ρὩς περ τὸ πᾶν γένος ὑπέταξεν ἀπὸ τῆς διαπλάσεως διὰ τῶν εἰς τὴν πρώτην ^γγενομένων γυναικᾶ· ἐπειδὴ γὰρ ἡ Εὐα δευτέρα ^ςἐπλάσθη, καὶ τὸ λοιπὸν γένος ὑποτασσέσθω, φησὶν· οὕτως ἄρα, ἐπειδὴ καὶ παρέβη, καὶ ^βτὸ λοιπὸν ^εγένος ἐν τῇ παραβάσει; Ἀλλ' οὐκ ἔχει λόγον· ἐκεῖ μὲν ^νοὖν τῆς τοῦ θεοῦ δωρεᾶς γέγονε τὸ πᾶν, ^ωτοῦτο δὲ τῆς ἀμαρτίας τῆς γυναικός. ^κΚαὶ μὴν διὰ τοῦτο πάντες ἀπέθανον, φησὶν, ἐπειδὴ ὁ εἰς ἡμάρτε, τουτέστιν, ἡ γυνή. Μηδὲν οὖν ἀλγεῖτω· ^νἔδωκεν αὐτῇ ὁ θεὸς παραμυθίαν ^ζοὐ μικράν, τὸ τεκεῖν παιδία. Ἀλλὰ τοῦτο τῆς ^αφύσεως. Καὶ ἐκεῖνο τῆς φύσεως· οὐ γὰρ μόνον τὸ τῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς παιδοτροφίας κεχάρισται. ^βἘὰν ἐπιμείνωσι, ^φφησὶ, τῇ πίστει καὶ τῇ (284) ^αἀγάπῃ καὶ τῇ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης· ^ντουτέστιν, ^εἐὰν αὐτοὺς ἐναγάγῃ μετὰ τὸ τεκεῖν ἐν τούτοις, οὐ μικρὸν ^εἔξει ^ιτούτου τὸν μισθόν, ὅτι ἀθλητὰς ἔθρεψε τῷ Χριστῷ. ^εἘὰν ἐπιμείνωσι, φησὶ, τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ· ^ντὸν ὀρθὸν ^βλέγει

¹ σωθ.] οὐ σωθ. L. ^κ ἀλλ' ἡ φ. φησὶν] φησὶν, ἀλλ' ὅτι ἡ φ. K. Sav. cet. οὐ τοῦτο—τεκνογονίας om. C. ¹ αὕτη] + δὴ οὐκ K. Sav. cet. ^μ γέγονεν· ἀλλὰ] Sic I.L. Cat. γέγονεν; οὐ· ἀλλὰ B. Veron. γέγονε; ναί, γέγονεν, ἀλλὰ K. Sav. cet. ^ν γὰρ om. K. Post ἀρετῆς add. εἰπεν idem. ^ο ἐκείνη] + τοῦτο K. Sav. cet. ^ρ ἀποβαλούσας B. Veron. ^ρ ὥς περ] τινὲς φασιν ὅτι ὥς περ K. Sav. cet. invita Cat. ^γ γενομένων] γενομένην B. et ante corr. C. εἰρημένων K. ^ς ἐπλάσθη] + καὶ ὑπέταγῃ K. Sav. cet. ^ε γένος] + γέγονεν iidem. ^ν οὖν] γὰρ iidem. ^ω τοῦτο] ἐνταῦθα iidem. Post δὲ add. τοῦτο K. ^κ καὶ μὴν—ἡ γυνή.] δὲ οὖν λέγει, τοῦτό ἐστιν· ὅτι ὥς περ πάντες ἀπέθανον ἄνθρωποι διὰ τοῦ ἐνός, ἐπειδὴ ὁ εἰς ἡμάρτεν, οὕτω καὶ πᾶν τὸ γυναικεῖον γένος παρέβη, ἐπειδὴ ἐν παραβάσει γέγονεν ἡ γυνή. K. Sav. cet. ^ζ ἔδωκεν] + δὲ B. Veron. + οὖν L. ^ζ οὐ om. B. Veron. Mox τοῦ (sic) τεκεῖν π. ante παραμυθίαν transp. L. ^α φύσεως] + φησὶ K. Sav. cet. ^β ἐὰν] + γὰρ C. Cat. ^φ φησὶ, τῇ π.] τῇ π. φησὶ C.I.K.L. φησὶ om. Ver. καὶ τῇ ἀγάπῃ om. C.I.L. ^ε ἐὰν αὐτοὺς—ἐν τούτοις, οὐ] Sic Cat. ἐὰν αὐτοὺς ἐν ἀγάπῃ ἐκθρέψῃ μετὰ τὸ τ. καὶ ἐν ἀγνείᾳ διατηρήσῃ. ἐν τούτοις οὐ C. ἐὰν αὐτοὺς (ἐαυτοὺς L. Veron. ἐαυτὰς I.) ἐν ἀγάπῃ μετὰ τὸ τ. καὶ (ἐν pro καὶ B.I.L. Veron.) ἀγνείᾳ διατηρήσωσιν. ἐν τούτοις οὐ B.I.K.L. Veron. Sav. cet. ^ε ἔξει] ἔχει Cat. ἔξουσι C.K. Sav. cet. ^ι τούτου τὸν μ.] τοῦτο (sic) μ. I. τοῦτον μ. Cat. τὸν ὑπὲρ τούτων μ. K. Sav. cet. Post μισθὸν add. ἀλλὰ καὶ σφόδρα μέγαν K.L. Sav. cet. Mox ἔθρεψαν K. Sav. cet. ^ε ἐὰν—κοσμιότητα] ἀγιασμὸν δὲ τὸν ὀρθὸν λέγει βίον, σωφροσύνην δὲ τὴν κ. K. Sav. cet. ^β λέγειν L. Mox καὶ om. C.

βίον· εἴτα τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν κοσμιότητα. ⁸ “Πιστὸς ὁ λόγος.” Πρὸς ^κτοῦτο εἴρηται, οὐ πρὸς τὸ, “Εἴ τις ἐπίσκοπὸς ὀρέγεται.” Ἐπειδὴ γὰρ τοῦτο ἀμφιβαλλόμενον ἦν, διὰ τοῦτο λέγει, “Πιστὸς ὁ λόγος,” ὅτι δυνήσονται πατέρες ἀπολαύειν τῆς τῶν παιδῶν ἀρετῆς, ¹καὶ μητέρες, ὅταν αὐτοὺς ἐκθρέψωσι D καλῶς. Τί οὖν, ἂν αὕτη μὲν ἢ μοχθηρὰ καὶ μυρίων κακῶν ^μμεστή; ἀπὸ τῆς παιδοτροφίας ὠφελήσεται; οὐκ ^εεἰκὸς τοιούτους ^οαὐτοὺς τρέφειν ὁμοίους αὐτῇ; Περὶ τῆς ἐναρέτου ταῦτά φησιν. ^ρΤί οὖν φησι; Πολὺν καὶ τούτων λήψεται μισθὸν καὶ ἀμοιβήν.

⁴Ἀκούσατε ταῦτα, ^τκαὶ πατέρες καὶ μητέρες, ⁸ὥς οὐκ ἄμισθος ὑμῖν ἔσται ^ἡ παιδοτροφία. Τοῦτο ^{οὖν} καὶ προῖόν φησιν· “Ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἔτεκνοτρόφῃσε” ^ωκαὶ E μετὰ τῶν ἄλλων αὐτὸ τίθησιν. Οὐ γὰρ ἔστι τοῦτο μικρὸν, τὸ τὰ δοθέντα παιδιά παρὰ ^κτοῦ θεοῦ, ταῦτα τῷ θεῷ ἀνατιθέναι. ^αἈν γὰρ τὴν κρηπίδα καὶ τοὺς θεμελίους ^γκαλοὺς ἔχοιεν τῆς καταβολῆς, μέγαν ἔξουσι τὸν μισθόν· ὥσπερ οὖν ἀμελοῦντες, τὴν κόλασιν. Ἐπεὶ καὶ ὁ Ἥλεις διὰ τοὺς παῖδας ἀπώλετο τοὺς ^εἑαυτοῦ· ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς νουθετεῖν. Καὶ μὴ ἐνουθέτει· ἀλλ’ οὐχ ὥς ἔδει, ἀλλὰ μὴ ^ββουληθεὶς αὐτοὺς λυπήσai, καὶ αὐτοὺς καὶ ἑαυτὸν προσαπώλεσεν. ^βἈκούσατε ταῦτα, οἱ πατέρες· F παιδεύετε ὑμῶν τὰ τέκνα ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ κυρίου μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιστροφῆς. Ἀγριον ἡ νεότης, πολλῶν δεομένη τῶν ἐπιστατούντων, διδασκάλων, παιδαγωγῶν, ἀκολούθων, τροφῶν· ἀγαπητὸν γὰρ μετὰ τοσαῦτα ^οδυνηθῆναι κατασχεθῆναι αὐτήν. Καθάπερ τις ἵππος ^αἀνήμερος, καθάπερ τι θηρίον ^οἀτί- 597 θασσον, τοιοῦτόν ἐστιν ἡ νεότης. ^αἈν τοίνυν ἄνωθεν καὶ ἐκ πρώτης ἡλικίας ὄρους αὐτῇ πῆξωμεν καλοὺς, οὐ δεησόμεθα πολλῶν μετὰ ταῦτα πόνων, ἀλλ’ ἡ συνήθεια ^ενόμος ἔσται λοιπόν. ^εΜηδὲν ἐῶμεν αὐτοὺς τῶν ἡδέων καὶ βλαβερῶν ποιεῖν, μηδὲ ὥς

8 CAP. III. v. 1.

9 1 Tim. v. 10.

¹ λόγος] + φησὶ L. ^κ τοῦτο] + τὸ τοιοῦτον L. ¹ καὶ μητέρες post ἀπολαύειν transp. L. ^μ μεστή omnes. γέμουσα Edd. Statim ἀπὸ K. Sav. cet. ^ε εἰκὸς] + δὲ μάλλον K. Sav. cet. ^ο αὐτήν L. ^ρ τί οὖν—τούτων] οὐ τῆς τοχούσης, ὅτι πολὺν καὶ τούτου K. Sav. cet. ^α ἀκούετε (om. ταῦτα) K. ΘΕΙΚΟΝ. Παραίνεις πρὸς γονεῖς περὶ ἀναγωγῆς τέκνων. Veron. ^τ καὶ accessit ex B.C.I.L. ⁸ ὥς οὐκ] οὐχ ὥς I. ὥς om. K. ^ε ἡ π.] ἡ τῆς παιδοτροφίας ἀντίδοσις B. ^{οὖν} γὰρ L. ^ω καὶ μ. τ. δ. pro μ. τ. δ. καὶ omnes. ^κ τοῦ assumtum ex omnibus. ^γ καλῶς ἔχοιε (sic) L. Statim ἐκ τῆς κ. B. ^{αὐτοῦ} B. ^β βουληθεὶς] θέλων K. ^β ἀκούετε K. Μοχ καὶ παιδεύετε idem. ^ο δυνηθῆναι, quod aberat, est in libris omnibus. ^α ἀνήμερος] ἀδάμαστος K. Sav. cet. ^ο ἀτιθάσσειτον C.L. ἀτιθάσειτον I. τοιοῦτον om. C.K. inclusum a Sav. ^ε νόμος] + αὐτοῖς K. Sav. cet. ^ε μηδὲν] + τοίνυν K.

TOM. VI.

L

παισὶ χαρίζομεθα· ἐν σωφροσύνῃ μάλιστα ^h διατηρῶμεν αὐτούς·
 τοῦτο γὰρ πάντων πλεόν τὴν νεότητα λυμáινεται. Πρὸς τοῦτο
 πολλῶν ἡμῖν δεῖ τῶν ἀγώνων, πολλῆς τῆς προσοχῆς. Ταχέως
 αὐτοῖς γυναῖκας ἄγωμεν, ὥστε καθαρὰ αὐτῶν καὶ ἀνέπαφα τὰ
 B σώματα δέχεσθαι τὴν νύμφην· οὗτοι οἱ ἔρωτες θερμότεροι. Ὁ
 πρὸ τοῦ γάμου σωφρονῶν, πολλῷ μᾶλλον μετὰ τὸν γάμον· ὁ
 δὲ μαθὼν πορνεῦν πρὸ τοῦ γάμου, καὶ μετὰ τὸν γάμον τοῦτο
 ποιήσει. ¹⁰ “Ἄνδρὶ γὰρ, φησὶ, πόρνω πᾶς ἄρτος ἡδύς.” Διὰ
 τοῦτο ἰστέφανοι ταῖς κεφαλαῖς ἐπιτίθενται, σύμβολον τῆς νί-
 κης, ^k ὅτι ἡττητοὶ γενόμενοι, οὕτω προσέρχονται τῇ εὐνῇ, ὅτι
 μὴ κατηγωνίσθησαν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. Εἰ δὲ ἀλοὺς ὑπὸ τῆς ἡδο-
 νῆς πόρναις ἑαυτὸν ἐκδῶ, τίνας ἔνεκεν ^l λοιπὸν στέφανον ἔχει ἐπὶ
 C τῆς κεφαλῆς, ἡττημένος; Ταῦτα αὐτοῖς παραινῶμεν, ^m νοουθετῶ-
 μεν, φοβῶμεν, ἀπειλῶμεν, νῦν μὲν τοῦτο, νῦν δὲ ἐκεῖνο ποιοῦντες.
ⁿ Μεγάλην παρακαταθήκην ἔχομεν τὰ παιδιά. Φροντίζομεν
 τοῖνυν αὐτῶν, καὶ πάντα ποιῶμεν, ^o μὴ ὁ πονηρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς
 ἀφέληται. Νῦν δὲ πάντα ἀπεναντίας γίνεται παρ’ ἡμῶν. Ὅπως
 μὲν γὰρ ἔσται τὸ χωρίον καλόν, πάντα πράττομεν, καὶ ὅπως
 ἀνδρὶ πιστῷ τοῦτο ἐγγχειρίσωμεν, καὶ ὀνηλάτην, καὶ ῥορεωκόμον,
 καὶ ἐπίτροπον, καὶ λογοθέτην εὐνούστατον ἐπιζητοῦμεν· ὁ δὲ
^q πάντων ἡμῖν ἐστὶ τιμιώτερον, ὅπως τὸν υἱὸν ^r ἐπιτρέψωμεν
 D τινὶ τῷ δυναμένῳ αὐτοῦ τὴν σωφροσύνην διατηρῆσαι, οὐ σκο-
 ποῦμεν· καίτοι τοῦτο πάντων ἐστὶ τὸ κτήμα τιμιώτερον, καὶ
^s ἐκεῖνα διὰ τοῦτο γίνεται. Ἐτῶν μὲν οὖν κτημάτων ^t αὐτοῖς
 φροντίζομεν, αὐτῶν δὲ οὐκέτι. Ὅρας τὴν ἀλογίαν; Ἀσκησον
 τοῦ παιδὸς τὴν ψυχὴν, κακεῖνα παρέσται λοιπόν· ταύτης μὲν
 γὰρ οὐκ οὕσης ἀγαθῆς, οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τῶν χρημάτων· ταύ-
 τῆς δὲ ^u κατωρθωμένης, οὐδὲν βλάβος ἀπὸ τῆς πενίας. Βούλει
 καταλιπεῖν αὐτὸν πλούσιον; δίδαξον αὐτὸν εἶναι χρηστόν· οὕτω
 E γὰρ καὶ τὰ κτήματα συγκροτῆσαι δυνήσεται, καὶ εἰ μὴ κτήση-
 ται, τῶν κεκτημένων οὐδὲν ἑλαττον διακείσεται. Ἄν δὲ πονηρὸς
 ᾖ, καὶ μυρία καταλίπῃς αὐτῷ, ^x τὸν φύλακα οὐ κατέλιπες, ἀλλὰ (285)
 τῶν εἰς ἔσχατον πενίας ἐηλακότεων ^y χείρονα ἐποίησας. Τοῖς

¹⁰ Sirac. xxiii. 17.

^h δ. αὐτοὺς] αὐτοὺς δ. C.I.K.L. ⁱ στέφανος... ἐπιτίθεται K. ^k ὅτι]
 δηλοῦντες ὅτι K. ^l λοιπὸν] + καὶ K. Sav. cet. ^m νοῦθ.] τοῖς νοῦθ. K.
 Sav. cet. ⁿ μεγαλὴν—αὐτῶν] φροντίζομεν τοῖνυν τῶν παιδίων· μεγ. γὰρ παρ.
 ἔχομεν αὐτὰ K. ^o μὴ] ἵνα μὴ C. ^p ῥορεωκόμον K. ὀρεοκόμον B.I. Veron.
^q πάντως B.K. ἡμῖν om. C.I.L. ^r ἐπιτρέψωμεν I. ^s ἐκεῖνο L. Statim
 διὰ τοῦτον I.L. Veron. ^t τῶν μὲν οὖν] ἡμεῖς δὲ τῶν μὲν B.K. ^v αὐτοῦ
 C.I.L. αὐτῷ Veron. Μοχ αὐτοῦ δὲ C.L. ^w κατωρθωμένης L. ^x τὸν φ.
 οὐ] οὐχ ὡς φ. τοῦτον L. ^y χ. τε καὶ πενέστερον ἐποίησας L. χείρονας
 ποιῆσαι I.

γὰρ μὴ ῥυθμισθεῖσι τῶν παίδων καλῶς, ^z βέλτιον πλούτου πε-
 νία. Ἐκείνη μὲν γὰρ καὶ ἄκοντας κατέχει ^a ἐν ἀρετῇ· οὗτος δὲ
 οὐδὲ βουλομένους ἀφήσει σωφρονεῖν, ἀλλ' ἐξάγει καὶ καταστρέ-
 φει, καὶ μυρίοις ἐμβάλλει ^b δεινοῖς. Αἱ μητέρες, τὰς θυγατέρας F
 μάλιστα διανεύμασθε· εὐκολος ὑμῖν ἡ φυλακὴ αὕτη· ^c περισκο-
 πεῖτε, ὥστε οἰκουροὺς εἶναι· ^d πρὸ πάντων εὐλαβεῖς αὐτὰς εἶναι
 παιδεύετε, κοσμίας, χρημάτων καταφρονεῖν, ἀκαλλωπίστους 598
^e εἶναι· οὕτω πρὸς τὸν γάμον ἑκδοτε. Ὅνκ αὐτὰς μόνον, ἀλλὰ
 καὶ τὸν ἄνδρα ^f διασώσετε τὸν μέλλοντα αὐτὴν ^h ἄγεσθαι· οὐ
 τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ τὰ παιδία· οὐ τὰ παιδία, ἀλλὰ καὶ ^k τὰ
 ἑγγονα. Τῆς γὰρ ῥίζης γενομένης καλῆς, ⁱ οἱ κλάδοι ἐπὶ ^m τὸ
 βέλτιον ἐκταθήσονται, καὶ πάντων τούτων λήψεσθε τὸν ⁿ μι-
 σθόν. Ὡς οὖν οὐ μίαν ὠφελούντες ψυχὴν, ἀλλὰ πολλὰς διὰ
 τῆς μιᾶς, οὕτω πάντα πράττωμεν. Οὕτω γὰρ δεῖ ἐκ τῆς πα-
 τρικῆς οἰκίας ἐξιέναι πρὸς γάμον, καθάπερ ἀθλητὴν ἐκ παλαί-
 στρας, πᾶσαν δι' ἀκριβείας ἔχουσιν τὴν ἐπιστήμην, καθάπερ
 ζύμην ὀφείλουσαν τὸ ὅλον φύρμα εἰς τὸ ἑαυτῆς μεταστῆσαι B
 κάλλος. Καὶ οἱ παῖδες πάλιν οὕτως ἔστωσαν αἰδέσιμοι, ^o ἀπὸ
 τῆς κοσμιότητος καὶ τῆς ^p σωφροσύνης, ἵνα καὶ παρὰ ἀνθρώπων
 καὶ παρὰ θεοῦ πολὺν τὸν ἔπαινον ἔχωσι. ^q Μαθέτωσαν γαστροὺς
 κρατεῖν, πολυτελείας ἀπέχεσθαι, οἰκονομικοὶ τινες εἶναι, φιλό-
 στοργοι, μαθέτωσαν ἄρχεσθαι. Οὕτω γὰρ δυνήσονται πολὺν
 προξενῆσαι ^r μισθὸν τοῖς γονεῦσιν· ^s οὕτω πάντα ἔσται εἰς δόξαν
 θεοῦ καὶ εἰς σωτηρίαν ^t ἡμετέραν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ C
 ἡμῶν, ^u ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Ι.

¹ Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. Δεῖ οὖν
 τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, ^a νη-
 φάλιον, σῶφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, μὴ πάροι- D
 νον, μὴ ^b πλήκτην, ἀλλ' ἐπεικῆ, ἁμαχον, ἀφιλάργυρον, τοῦ

1 CAP. III. v. 1—4.

^z βελτίων (sic ex corr.) τοῦ πλ. K. ^a εἰς ἀρετὴν L. ^b δεινοῖς] κινδύ-
 νοις K. ^c περισκοπεῖτε] + διδάσκετε B.K. ^d πρὸ δὲ π. B.K. Sav. cet.
^e εἶναι] μένειν iidem. Statim ἀν οὕτω C. ^f οὐκ] ἀν οὕτως αὐτὰς διαπλάττω-
 μεν B.K. Sav. cet. ^g διασώσατε Veron. διασώσσητε ex corr. K. ^h ἀγα-
 γέσθαι I.K. Sav. cet. ⁱ ἄνδρα] + δὲ μόνον C. ^k τὰ σπ. L. ^l οἱ] καὶ οἱ C.
^m τὸ σπ. B.K. Proximum καὶ σπ. iidem. ⁿ μισθόν] + πάντων γὰρ αὐτὴ
 τὸν μισθὸν λήψη C.I.L. Veron. invito Vet. ^o ἀπὸ] ὡς ἀπὸ B.K. Sav. cet.
^p σωφρ.] + μάλλον C. + μάλλον διαγινώσκεσθαι B.K. Sav. cet. ^q μαθητέω-
 σαν κρ. γ. L. ^r τὸν μισθόν C. ^s οὕτω] + καὶ B.K. ^t ἡμετέραν] + τὴν παρ'
 ἡμῶν σπουδαζόμενα B.K. Hom. X. ^u νηφάλιον passim I. ^b πλήκτην]
 + μὴ πίσχοκερδῆ Edd. repugnantibus C.I.L. Vet. Vid. infra p. 599 E.

ιδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ
μετὰ πάσης σεμνότητος.

Ε ΜΕΛΛΩΝ ^εκαθιέναι εἰς τὸν περὶ τῆς ἐπισκοπῆς λόγον,
δείκνυσι καθάπαξ ὅποιον εἶναι χρὴ τὸν ἐπίσκοπον, οὐκ ἐν τάξει
τῆς πρὸς Τιμόθεον αὐτὸ παραιnéσεως ποιῶν, ἀλλ' ὡς πᾶσι δια-
λεγόμενος, καὶ δι' ἐκείνου πάντας ρυθμίζων. ^δΚαὶ τί φησιν;
“Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται,” οὐκ ἐγκαλῶ, φησί· προστασίας
γὰρ ἔργον ἐστίν· εἴ τις ταύτην ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν, ὥστε ^ομὴ
τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς αὐθεντίας ἐφίεσθαι μόνον, ἡ ἀλλὰ τῆς προ-
στασίας, οὐκ ἐγκαλῶ. “^εΚαλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ,” φησίν. Ἐπεὶ
καὶ Μωϋσῆς ἐπεθύμησε ^ητοῦ πράγματος, ἀλλ' οὐ τῆς ἐξουσίας,
καὶ οὕτως ἐπεθύμησεν, ὡς ἀκούσαι. ²“Τίς σε κατέστησεν ἄρ-
Φχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς;” Εἴ τις οὕτως ἐπεθύμησεν, ἐπι-
θυμείτω· ἐπισκοπὴ γὰρ εἴρηται παρὰ τὸ ἐπισκοπεῖν ἅπαντας.
“Δεῖ οὖν, φησί, τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναι-
κὸς ἄνδρα.” Οὐ νομοθετῶν τοῦτο ^ιφησιν, ὡς μὴ εἶναι ἐξὸν αἶεν
599 τοῦτου ^κγίνεσθαι, ἀλλὰ τὴν ἀμετρίαν κωλύων· ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν
Ἰουδαίων ἐξῆν καὶ δευτέροις ὁμιλεῖν γάμοις, καὶ δύο ἔχειν κατὰ
ταυτὸν γυναῖκας· ³“Τίμιον γὰρ ὁ γάμος.” Τινὲς δὲ, ἵνα ἑκ
μιᾶς γυναικὸς ᾖ, ^μφασὶ τοῦτο εἰρῆσθαι. “^νἈνεπίληπτον.”
Πᾶσαν ^οεἶπεν ἀρετὴν, ἀνεπίληπτον εἰπών. “Ὡστε εἴ τις σύν-
οιδεν ἐαντῷ τινα ἁμαρτήματα, οὐ καλῶς ποιεῖ πράγματος ἐπι-
θυμῶν, οὐ διὰ τῶν ἔργων ἐαυτὸν ἐξέβαλεν· οὐ γὰρ ἄρχειν, ἀλλὰ
ἄρχεσθαι δεῖ τὸν τοιοῦτον. Τὸν γὰρ ἄρχοντα παντὸς λαμ-
πτῆρος λαμπρότερον εἶναι δεῖ, καὶ βίον ἔχειν ἀκλήιδωτον, ὥστε
Β πάντας πρὸς ἐκείνον ὁρᾶν, καὶ πρὸς τὸν αὐτοῦ ^ρβίον. Ποιεῖ (286)
δὲ τοῦτο οὐχ ἀπλῶς, τοσαύτη κεχρημένος τῇ παραιnéσει· ἀλλ'
ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἔμελλεν ἐπισκόπους καθιστᾶν, ^σᾧπερ καὶ Τίτῳ
γράφων παρήνει, καὶ ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν πολλοὺς τοῦ πράγματος
ἐπιθυμεῖν, διὰ τοῦτο ταῦτα παρεγγυᾷ. “Νηφάλιον,” ^τφησί,
τουτέστι, διορατικὸν, μυρίους ἔχοντα πάντοθεν ὀφθαλμοὺς, ὅξυ

2 Exod. ii. 14.

3 Hebr. xiii. 4.

^ε καθιέναι B.I.K. κατιέναι Edd. ^δ καὶ τί] τί οὖν C. ^ο μὴ τῆς ἀρχῆς—
προστασίας] μὴ μόνον αὐτὸν αὐθεντεῖν διὰ τῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ παντὶ τρόπῳ προνο-
εῖσθαι τῆς σωτηρίας τῶν ἀρχομένων B.K. ἡ ἀλλὰ] + καὶ C. ^ε καλοῦ] +
γὰρ Edd. γὰρ om. C.L. et ante corr. I. ^η τοῦ πρ. ἀλλ'] ἀλλὰ τοῦ πρ. B.K.
^ι φησιν] λέγει B.K. ^κ γενέσθαι C.I.L. non Cat. ^ι ἐκ μ. γ. ἧ] Sic C. Cat.
Veron. μ. γ. ἧ I.L. μ. γ. ἀνὴρ ἧ B.K. Sav. cet. ^μ φησὶν I. ^ν ἀνεπί-
ληπτον] + εἶναι C. ἀνεπίληπτον—εἰπών om. I.L. ^ο εἶπεν] περιέλαβεν B.K.
Mox ἀν. εἰπών om. C. ^ρ βίον] + τὸν οἰκεῖον χαρακτηρίζειν B.K. Sav. cet.
^σ ᾧπερ pro ὅπερ omnes. ^τ φησὶ om. B.K.

βλέποντα. *Πολλὰ γάρ ἐστι τὰ συμπύπτοντα, καὶ ἀμβλύ-
νοντα τὸ τῆς διανοίας ὄμμα, *καὶ ἀθυμία, καὶ φροντίδες, καὶ C
πραγμάτων ὄχλος, *καὶ πολλὰ πάντοθεν ἐπιρρεῖ. *Ἀγρυπνον
τοῖνυν *αὐτὸν εἶναι χρὴ, *τὸν οὐ τὰ ἑαυτοῦ μεριμνῶντα μόνον,
ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν λοιπῶν διεγχεῖσθαι χρὴ, καὶ ὕζειν τῷ πνεύ-
ματι, *καὶ πῦρ πνέειν, ὡς εἰπεῖν, καὶ μᾶλλον στρατηγού καὶ ἐν
νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ τὸ στράτευμα περιούσιος κάμνειν καὶ διακο-
νεῖσθαι, καὶ τὴν ὑπὲρ ἀπάντων ἔχειν φροντίδα καὶ μέριμναν.
“Σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον.” *Ταῦτα καὶ τῶν ἀρχομένων D
ἔχουσιν οἱ πολλοί. ^bἐπειδὴ δὲ δεῖ αὐτὸν καὶ τὰ τῶν ἀρχόντων
ἔχειν, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε, “διδασκτικόν.” ^cΤοῦτο οὐκέτι ὁ ἀρ-
χόμενος ἀπαιτεῖται. ^dμάλιστα γὰρ τοῦτο πάντων προσεῖναι
δεῖ τῷ ταύτῃ τὴν ἀρχὴν ἐγκεχειρισμένῳ. “Μὴ πάροινον.” Οὐ
τὸν μέθυσον ἐνταυθα φησιν, ἀλλὰ τὸν ὑβριστὴν, τὸν αὐθάδη.
“Μὴ πλήκτην.” Οὐ τὸν ^eμὴ πλήττοντά φησι ταῖς χερσί. Τί
^fοὖν ἐστι, “μὴ πλήκτην;” Ἐπειδὴ εἰσὶν ἀκαίρως τινὲς πλήτ-
τοντες τῶν ἀδελφῶν τὴν συνείδησιν, ^hτούτους νῦν ⁱαἰνίττεσθαι E
μοι δοκεῖ. “Ἄλλ’ ἐπεικῇ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον, τοῦ ἰδίου
οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πά-
σης σεμνότητος.” Εἰ τοῖνυν ὁ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου,
τὸν δὲ ἐπίσκοπον οὐ δεῖ τὰ τοῦ κόσμου μεριμνᾶν, πῶς φησι,
“μίας γυναικὸς ἄνδρα;” Τινὲς μὲν οὖν φασιν, ὅτι τὸν ἀπὸ
γυναικὸς ^kἠνίζατο· εἰ δὲ μὴ τοῦτο εἶη, ἔνεστιν ἔχοντα γυναῖκα,
ὡς μὴ ἔχοντα εἶναι. Τότε μὲν γὰρ καλῶς τοῦτο συνεχώρησεν, F
ὡς πρὸς τὴν τοῦ πράγματος φύσιν τὴν τότε οὖσαν· ἔνεστι δὲ
αὐτὸ μεταχειρίσασθαι καλῶς, εἴ τις βούλοιτο. “Ὡσπερ γὰρ ὁ
πλοῦτος δυσχερῶς ^mεἰσάγει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, 600

* πολλὰ γάρ ἐστι τὰ (τὰ om. C.) σ.—ὄμμα] Sic C. Cat. Vet. καὶ μὴ ἀμβλ. τὸ
τ. δ. ὄμμα I.L. Veron. καὶ μὴ ἀμβλ. τὸ τ. δ. ὄμμα. πολλὰ γάρ ἐστι τ. σ. καὶ
οὐκ ἔωντα ὄραν καθαρῶς καὶ ὡς ἔχει τὰ πράγματα B.K. Sav. cet. ^tκαὶ] καὶ
γὰρ καὶ B.K. κἀν quater L. Veron. Statim ἀθυμία B.K. Sav. cet. ^vκαὶ]
+ ἄλλα B.K. Mox ἐπιρρῇ Veron. ^wαὐτὸν] τοῦτον I. ^xτὸν om. B.C.K.
Sav. cet. ^yζην I.L. Vet. ^zκαὶ om. B.K. Statim πνέειν C.I.L. ^aταῦτα]
+ ἐπειδὴ B.K. Sav. cet. ^bἐπειδὴ—ἐπήγαγε] δεῖ γὰρ καὶ αὐτοὺς εἰς τὰ τοιαῦτα
τοῖς ἀρχουσιν ἴσους εἶναι· δεικνύς τὸ τῶν ἐπισκόπων ἐξαίρετον, ἐπήγαγε iidem.
^cτοῦτο]+ γὰρ iidem. ^dμ. γὰρ] μόνῳ δὲ μ. B.K. μ. δὲ Sav. cet. ^eμὴ
om. B.C.K. Statim τύποντα C. ^fοὖν]+ δ λέγει B.K. ^gεἰσὶ τινες
ἀκαίρως I.L. Statim τύποντες B.K. ^hτούτους νῦν] τοῦτο τοῖνυν C. τούτους
μόνον I.L. ⁱαἰνίττεσθαι μοι δοκεῖ] αἰνιττόμενος δοκεῖ εἰπεῖν. μὴ αἰσχροκερδῇ
B.K. Hinc μὴ αἰσχροκερδῇ admisit Montef. ^kἠνίζατο]+ μένοντα ἐλευθερον
B.K. receptum a Ben. ^lἐχ. γ. for γ. ἐχ. C.I.L. εἶη, ἔνεστιν—καλῶς] ἐκείνο
ἐστὶν εἰπεῖν· λέγει γὰρ ὅτι ἔνεστιν ἔχοντα καὶ γυναῖκα, ὡς μὴ εἶ. εἶναι. ἀλλὰ τότε
μὲν καλῶς τ. σ. ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων τὴν τ. οὖσαν. νῦν δὲ
οὐκέτι δεῖ συγχωρεῖν, πλὴν ἔνεστι τὸ πρᾶγμα μεταχ. καὶ καλῶς B.K. ^mπροσ-
αγὲ K.

πολλαχοῦ δὲ οἱ πλουτοῦντες εἰσῆλθον, οὕτω καὶ ὁ γάμος. Τί
 ἡ δὲ λέγεις, εἶπέ μοι; περὶ ἐπισκόπου διαλεγόμενος ὁ ἔλεγεν, ὅτι
 δεῖ αὐτὸν μὴ μέθυσον εἶναι, ἀλλὰ φιλόξενον, δέον τὰ μείζονα
 τούτων εἰπεῖν. Διὰ τί ῥ γάρ οὐκ εἶπε, δεῖ δὲ τὸν ἐπίσκοπον
 ἄγγελον εἶναι, ῥ μηδενὶ πάθει ἀνθρωπίνῳ ὑποκείσθαι; ἐκεῖνα τὰ
 μεγάλα, ἃ Ὁ Χριστὸς εἶπεν, ἃ καὶ τοὺς ἀρχομένους ἔχειν δεῖ,
 ἐσταυρωῖσθαι, ἢ καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αἰεὶ ἔχειν τὴν ψυχὴν; ὁ καὶ ὁ
 B Χριστὸς εἶπεν, ἢ “Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν
 ὑπὲρ τῶν προβάτων” καὶ πάλιν, “Ἐὰν μὴ τις ἄρῃ τὸν σταυ-
 ρὸν αὐτοῦ, καὶ ἠκολουθήσῃ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.”
 Ἀλλὰ, “μὴ πάροινον,” φησί. Καλαὶ αἱ ἐλπίδες, εἰ περὶ τού-
 των ὀφείλει ὁ ἐπίσκοπος παραινέσθαι. Διὰ τί γάρ οὐκ εἶπες,
 δεῖ δὲ αὐτὸν ἥδη μεταστῆναι ἐκ τῆς γῆς; ἀλλὰ ἢ τοῖς κοσμι-
 κοῖς ἐπέταξας, ταῦτα τῷ ἐπισκόπῳ οὐκ ἐπιτάττεις; Τί δὲ ἐκεί-
 νοις φησί; ὁ “Νεκρώσατε τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς” καὶ
 C πάλιν, “Ὁ δὲ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας” καὶ
 πάλιν, “Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἑσταύρωσαν” καὶ ὁ
 Χριστὸς πάλιν ῥ φησὶν, “Ἐὰν μὴ τις ἀποτάξῃται αὐτοῦ πᾶσι
 τοῖς ὑπάρχουσιν, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.” Τίνος οὖν ἕνεκεν ταῦτα
 οὐκ εἶρηκεν; Ὅτι τοιοῦτους ὀλίγους εὐρεθῆναι ἡ ἐνὶ ἡμῶν, ἐπισκόπων
 δὲ ἔδει πολλῶν, καὶ καθ’ ἑκάστην πόλιν τῶν προηγησομένων.
 ἢ Τί οὖν; ἐνεδρεύεσθαι ἔμελλε τὰ τῶν ἐκκλησιῶν. Διὰ τοῦτο
 συμμεμετρημένην εἶπεν ἀρετὴν, οὐκ ἐκείνην τὴν αἰνῶν, τὴν ὑψη-
 D λήν· τὸ γὰρ νηφάλιον εἶναι καὶ κόσμιον καὶ σῶφρονα ἢ πολ-
 λῶν ἦν.

“Τέκνα ἔχοντα, φησὶν, ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος.”
 Ἔδει γὰρ οἰκοθεν παρέχεσθαι τὰ παραδείγματα. Τίς ἡ γὰρ
 πιστεύσειεν, ὅτι τὸν ἀλλότριον ὑποτάξει ὁ τὸν υἱὸν ἢ μὴ ὑπο-
 τάξας; “Τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον.” Τοῦτο καὶ οἱ
 ἔξωθεν φασιν, ὅτι ὁ οἰκονομικὸς καὶ πολιτικὸς αὐτὸν γένοιτο τα-
 χέως. Καὶ γὰρ ἢ καὶ τοῦτο ἐστὶν ἡ ἐκκλησία, ὡς αὐτὸ εἰ μικρὰ οἰκία·

⁴ Joan. x. 11. Matth. x. 38.

⁵ Col. iii. 5. Rom. vi. 7. Gal. v. 24. Luc. xiv. 33.

^a δὲ om. B.K.L. ὁ ἔλεγεν I. Mox εἶναι μὴ μ. hoc ord. B.C.I.K. ῥ γάρ] δὲ L. ἢ εἶπε] εἶπεν I. εἶπεν ὅτι K. Sav. cet. Statim δὲ om. B. ῥ καὶ μηδενὶ L. Cat. ὁ Ὁ Χρ. B.K. Cat. ἢ καὶ—δ καὶ] πρὸς θάνατον παρεσκευ-
 ἄσθαι, ὑπὲρ τῆς ποιμῆς τιθέναι τὴν ψ. ὁ καὶ αὐτὸ B.K. ῥ ἀκολουθῇ L.
^w ἥδη superscript. in I. ἢ δ] + πρῶτον C. ῥ ἐσταύρωσαν] + σὺν τοῖς
 παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις L. ῥ φησὶν om. B.K. ἢ ἐν B.C.K. ἢ δὲ
 I.L. Cat. ῥ καὶ om. B.K. Mox προηγησομένων I.L. ἢ τί] εἶπε B.K.
 Sav. cet. ῥ ἀνωτάτῳ B.K. Mox δὲ pro γάρ iidem. ῥ τῶν πολλῶν ἦν. τὸ
 δὲ, τέκνα B.K. ῥ δὲ (ἔδει Cat.) γάρ] δεικνύς ὅτι δεῖ B.K. ἢ γάρ] + ἄν C.
 Mox ὑποτάξαι Cat. ἢ μὴ ὑποτάξας] ὑποτάξαι μὴ δυναθεῖς C. ἢ καὶ assum-
 tum ex C.I.L.

¹καὶ ὥσπερ ἐν τῇ οἰκίᾳ παιδιά, γυνή, οἰκέται, καὶ πάντων ὁ ἀνὴρ
(287) ^mἀνῆρτηται τὴν ἀρχὴν· οὕτω καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ οὐδὲν ἄλλο ἢ Ε
τοῦτο ἔστι, παιδιά, γυναῖκες, οἰκέται. Εἰ δὲ κοινωνοὺς ἔχει τῆς
ἀρχῆς ὁ τῆς ἐκκλησίας προεστὼς, ⁿἔχει κακεῖ ὁ ἀνὴρ τὴν ^oγυ-
ναῖκα. Ἀλλὰ τὰ πρὸς διατροφὴν ἐνταῦθα ^pτῶν χηρῶν καὶ τῶν
παρθένων φροντίζειν δεῖ; ^rἔχει κακεῖ ὁ ἀνὴρ ^qτοὺς δούλους,
τὰς θυγατέρας· ^rεὐκολώτερον δὲ τῆς οἰκίας ἄρχειν. Ὁ τοίνυν
ταῦτα καλῶς οὐκ οἰκονομήσας, πῶς τὰ τῆς ἐκκλησίας οἰκονομή- F
σαι δυνήσεται. ^o“Εἰ δέ τις, φησὶ, τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι
οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται;” ⁷ ^t“Μὴ νεόφυτον,”
φησὶν. Οὐ τὸν νεώτερον ἐνταῦθα ^vλέγει, ἀλλὰ τὸν νεοκατήχη-
τον ⁸“Ἐγὼ γὰρ, φησὶν, ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ’
ὁ θεὸς ^wἠΐξανε.” ^xΤί γὰρ ἐκώλυεν εἰπεῖν, μὴ νεώτερον; ^yΤίνος
οὖν ἕνεκεν αὐτὸς τὸν ^zΤιμόθεον ἐποίει, ^aλέγων. ⁹“Μηδεὶς σου ⁶⁰¹
τῆς νεότητος ^bκαταφρονεῖτω;” Ἐπειδὴ ^cγὰρ ἐξ Ἑλλήνων
προσῆσαν τότε καὶ ἐβαπτίζοντο, μὴ εὐθέως, φησὶ, ^dνεόφυτοι
εἰς τὸν τῆς ἀρχῆς ὄγκον ^eἄγετε, τουτέστι, νεοκατήχτην. Εἰ
γὰρ, πρὶν ἢ γενέσθαι μαθητῆς, διδάσκαλος γένοιτο, ταχέως
^fκαὶ εἰς ἀπόνοιαν βαίρεται· εἰ, πρὶν ἢ ^hμαθεῖν ἄρχεσθαι, τῶν
ἀρχόντων γένοιτο, φυσᾶται. Διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν· “Ἴνα μὴ
τυφωθεὶς εἰς κρίμα ⁱἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου” τουτέστιν, εἰς τὴν
καταδίκην τὴν αὐτὴν, ἣν ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς ἀπονοίας ὑπέμεινε. B

¹⁰“Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν,

6 v. 5.

7 v. 6.

8 1 Cor. iii. 6.

9 1 Tim. iv. 12.

10 v. 7.

¹καὶ ὥσπερ] ὥσπερ οὖν B.K. Post οἰκία add. εἰσι B.K. Sav. cet. ^mἀνῆρ-
τηται Sic C.I.L. ἐξήρτηται B.K. ἀνῆρτηται Edd. ⁿἔχει κ. ὁ δ.] ἀλλ’ ἔχει
κ. ὁ δ. κοινωνῶν B.K. Sav. cet. ^oγυναῖκα] + τὰς θυγατέρας B.K. ^pτῶν
om. K. Alterum τῶν om. B.K. ^qτὰς δούλας I. ἔχει—θυγατέρας] ἀλλ’ ἔχει
κ. ὁ δ. συνεργούς τῶν φροντιδῶν τοὺς δούλους, τὰς δούλας B.K. ^rεὐκ. δὲ τ.
ol. ἄρχειν (ἀρχει L.) Sic C.I.L. Veron. ἄλλως δὲ καὶ εὐκ. οἰκίας δύναται τις
ἄρχειν B.K. ἄλλως δὲ καὶ εὐκ. τ. ol. ἄρχειν Sav. cet. ^sεἰ δέ τις, φησὶ] εἰτα
εἰπὼν, εἰ δέ τις B.K. Sav. cet. Mox οἰκείου pro ἰδίου K. ^tμὴ ν. φησὶν] ἐπή-
γαγε, μὴ ν. B.K. ^vλέγει] δηλῶν B.K. ^wἠΐξησε B.K. ^xτί γάρ] τοῦτον
οὖν δηλῶσαι βουλόμενος, τοῦτο εἶπεν. ἐπεὶ τί B.K. Sav. cet. Statim ἐκώλυσε L.
^yτίνος οὖν] καὶ τίνος B.K. Post αὐτὸς add. φησὶ iidem. ^zΤιμ.] + νεώτερον
ὄντα B.K. Sav. cet. Statim ποιεῖ B.K. ^aλέγων] καὶ μαρτυρεῖ τοῦτο, πρὸς
αὐτὸν λέγων B.K. Sav. cet. ^bκαταφρονεῖτω] + ὅτι πολλὴν τὴν ἀρετὴν αὐτῷ
συνῆδει, ὅτι μεγάλῃν τὴν περὶ τὸν βίον ἀκρίβειαν· δὲ δὴ καὶ εἰδὼς, ἐκ βρεφούς,
φησὶ γράφον, τὰ ἱερὰ γράμματα ἔμαθες (ἔμαθε K.). ὅτι δὲ καὶ ἐπιτεταμένην εἶχε
ἡστέαν, δηλοῖ τὸ οὖν ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας, μετὰ τῶν ἄλ-
λων καὶ περὶ τοῦτον γράψας αὐτῷ, ὥς εἰ μὴ ταῦτα ὑπ’ (παρ’ K.) αὐτοῦ καταρθω-
μένα ἦδει, οὔτε ἀν’ ἔγραψεν, οὔτε τῷ μαθητῇ τοιαῦτα παρήγγειλεν (παρήγγειλεν
K.) B.K. ^cγάρ] οὖν B.K. πολλοὶ post Ἑλλήνων et φοβῶν post ἐβαπτίζοντο
add. iidem. ^dνεώτερον I.L. Veron. ^eἄγε C. ἄγαγε B.K. ^fκαὶ om.
B.K. ταχέως—γένειτο om. C. ^gβαίρεται] Sic Cat. ἔρχεται C.I.L. Edd.
ἔξει B.K. ^hμαθεῖν] φησὶν I.L. Mox φυσᾶται C. Veron. ⁱἐμπέσῃ] +
καὶ παγίδα K. Cat.

ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου” ^κμέλ-
 λει γὰρ ὀνειδίζεσθαι παρ’ αὐτῶν. ¹Διὰ τοῦτο εἶπε, “Μιᾶς
 γυναικὸς ἄνδρα.” καίτοι λέγων ἄλλαχού, ¹¹ “Θέλω πάντας ἀν-
 θρώπους εἶναι, ὡς καὶ ἑμαυτὸν, ¹² ἐν ἐγκρατεία.” ἵνα οὖν μὴ εἰς
 στενὸν περικλείσῃ τὸ πρᾶγμα, ἐὰν ἡκριβωμένην ¹³ ἀρετὴν ἀπαι-
 τήσῃ, διὰ τοῦτο συμμετρημένην ἐζήτησεν ἀρετὴν. Ἔδει
 C ὡς γὰρ καθίστασθαι καθ’ ἐκάστην πόλιν τὸν προηγούμενον· ἄκουε
 γὰρ αὐτοῦ γράφοντος Ῥτῷ Τίτῳ, ¹³ “ἵνα καταστήσῃς κατὰ
 πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην.” Τί οὖν, ἂν μαρ-
 τυρίαν ἔχῃ καλὴν καὶ δόξαν ἀγαθὴν, μὴ ἤ δὲ τοιοῦτος; Μά-
 λιστα μὲν ¹⁴ γὰρ δύσκολον τοῦτο· ἀγαπητὸν γὰρ τοὺς ὀρθοὺς
 ὀρθὴν ἔχειν δόξαν παρὰ τοῖς ἐχθροῖς· νῦν δὲ οὐδὲ τοῦτο μόνον
 εἶασεν· οὐ γὰρ εἶπε, δεῖ δὲ αὐτὸν μαρτυρίαν ἔχειν, ἀλλὰ, “Δεῖ
 ὃ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν ἔχειν,” ὡς μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ταύτην·
 ὡς γὰρ δὴ ταύτην μόνον. Τί οὖν, ἂν κακῶς λέγοιεν αὐτὸν
 D εἰκὴ ¹⁵ καὶ βασκαίνοντες, καὶ μάλιστα ἐπειδὴ Ἕλληνες εἰσιν;
 Οὐκ ἔστι τοῦτο· τὸν γὰρ ἄληπτον ἔχοντα βίον κάκεῖνοι
 αἰδοῦνται. Πῶς, φησίν; Ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος, ¹⁶ “Διὰ
 δυσφημίας καὶ εὐφημίας.” ¹⁷ Οὐ γὰρ τοῦ βίου αὐτοῦ ἐπε-
 λαμβάνοντο, ἀλλὰ τοῦ κηρύγματος· διὰ τοῦτό φησι, “διὰ
 δυσφημίας.” Ὡς ¹⁸ πλάνοι καὶ γόητες διεβάλλοντο διὰ τὸ κή-
 ρυγμα· οὐ γὰρ δὴ τοῦ βίου αὐτῶν ἐπελαμβάνοντο. Διὰ ¹⁹ τί
 μὴδεὶς εἶπε περὶ τῶν ἀποστόλων, ὅτι πόρνοι καὶ ἄσελγεις καὶ
 E πλεονέκται, ἀλλὰ πλάνοι, ὃ τοῦ κηρύγματος ἦν ἴκονοι; Ὁ
 ἐμέντοι βίον λάμποντα ἔχων, κάκεῖνοις ἐστὶν αἰδέσιμος· ἡ γὰρ
 ἀλήθεια καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζει. Εἰς παγίδα δὲ πῶς
 ἐμπίπτει; Τοῖς αὐτοῖς ἀμαρτήμασι πολλακίς περιπίπτων, οἷς
 κάκεῖνοι. Εἰ γὰρ εἴη τοιοῦτος, ²⁰ ταχέως αὐτῷ καὶ ἄλλην παγίδα
 τίθησιν ὁ διάβολος, ταχέως αὐτὸν ἀναιροῦσιν ἐκεῖνοι. Εἰ ὃ δὲ

11 1 Cor. vii. 7.

12 Tit. i. 5.

13 2 Cor. vi. 8.

^κ μέλλει] καλῶς· μέλλει B.K. Sav. cet. ¹ διὰ] τάχα καὶ διὰ iidem. ¹¹ ἐν] τούτεστιν ἐν iidem. ¹² ἀρετὴν] πολιτείαν iidem. ¹³ γὰρ om. C.I. ¹⁴ Ῥτῷ om. B.K. ¹⁵ οὖν] δὲ Edd. repugnantibus libris. οὖν, φησὶν B.K. ¹⁶ εἴη L. ¹⁷ γὰρ] Sic omnes. οὖν Edd. Cat. ¹⁸ οὐ] οὐδὲ B. Ben. Mox δὲ om. B.K. Sav. cet. superscript. in I. Post ἔχειν add. ἀπλῶς B.K. ¹⁹ δὲ om. K. Sav. cet. ἀλλὰ—ἔχειν om. L. ²⁰ οὐ γὰρ δὴ (δεῖ C.I.L.) τ. μ.] οὐ μόνον ταύτην B.K. ²¹ καὶ om. B.K. ²² αὐτοῦ] + περὶ αὐτοῦ B.K. Sav. cet. ²³ οὐ γὰρ] ἐπεὶ γὰρ οὐ B.K. ²⁴ αὐτοῦ omnes. αὐτῶν Edd. Statim ἐπελαμ-
 βάτο C.I.L. ²⁵ πλάνοι] + γὰρ L. ²⁶ οὐ γὰρ—ἐπελαμβάνοντο] καὶ τοῦτο ἐποιοῦν, ἐπεὶ μὴ εἶχον τοῦ β. αὐτῶν ἐπιλαμβάνεσθαι B.K. Sav. cet. ²⁷ τί] + γὰρ B.I.K. Sav. cet. ²⁸ ἀσεβεῖς I.L. ²⁹ μήνου B.K.L. μόνον Edd. Post h. v. add. ἀρα οὐχ ὅτι βίον ἄληπτον εἶχον; εὐδελον ὅτι. οὕτω τοίνυν καὶ ἡμεῖς ζῶμεν, καὶ οὐδεὶς ἡμᾶς ἐρεῖ κακῶς, κἂν ἐχθρὸς ᾖ, κἂν ἄπιστος. B.K. Sav. cet. ³⁰ ἐμέντοι] γὰρ iidem. ³¹ ταχέως—διάβολος om. B.K. Cat. ³² δὲ] + καὶ B.

τὴν παρ' ἐχθρῶν δεῖ μαρτυρίαν ἔχειν, πολλῶ μᾶλλον ^kκαὶ τὴν παρὰ τῶν φίλων. "Οτι γὰρ οὐκ ἔστι κακῶς ἀκοῦσαι τὸν ἀνεπιλήπτῳ βίῳ κεχρημένον, ἄκουε τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ¹⁴ "Λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ¹ ὅπως ἴδωσι τὰ καλὰ ἔργα ὑμῶν, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς." Τί οὖν, ἂν συκοφαντῇται, φησὶ, καὶ ἐκ περιστάσεως τὴν διαβολὴν ^mὑπομένη; Ἐγχωρεῖ μὲν καὶ τοῦτο· δεῖ δὲ ⁿμηδὲ (288) τοῦτον εἰς τὸ μέσον ἄγεσθαι· καὶ γὰρ πολὺ τὸ δέος. Δεῖ τοίνυν, ^oφησὶ, καὶ καλὴν μαρτυρίαν ἔχειν αὐτόν· λαμψάτω ^pγὰρ τὰ ἔργα ὑμῶν. ^q"Ὡςπερ οὐκ ἂν τις εἴποι τὸν ἥλιον σκοτεινόν, οὐδὲ αὐτὸς ὁ τυφλὸς· αἰσχύνεται γὰρ ταῖς πάντων μάχεσθαι δόξαις· οὕτω τὸν σφόδρα καλὸν οὐκ ἂν τις ^rμέμψαιτο· ἀλλὰ ^B τῶν μὲν δογμάτων ἕνεκεν πολλακίς ^sἂν αὐτοὺς διαβάλλοιεν Ἕλληνες, βίου δὲ ὀρθοῦ οὐκ ἂν ἐπιλάβοιντο, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων θαυμάζουσι καὶ ἐκπλήττονται.

^vΟὕτω τοίνυν ζῶμεν, ὥστε μὴ βλασφημεῖσθαι τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ. Μήτε οὖν πρὸς δόξαν ἀνθρωπίνην βλέπωμεν, ^wμήτε ὥστε πονηρὰν λαμβάνειν δόξαν, ^xκαὶ ἐν ἐκατέρῳ τὴν συμμετρίαν τιμῶμεν. ¹⁵ "Ἐν οἷς ^yφαίνεσθε, φησὶν, ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ." Διὰ τοῦτο γὰρ ἡμᾶς εἶασεν, ^zἵνα ὡς φωστῆρες ὦμεν, ^aἵνα ὡς ζῆμη γενώμεθα, ἵνα διδάσκαλοι τῶν ἄλλων καταστῶμεν, ἵνα ὡς ^C ἄγγελοι μετὰ τῶν ἀνθρώπων περιπολῶμεν, ἵνα ὡς ἄνδρες μετὰ τῶν παίδων τῶν μικρῶν, ὡς πνευματικοὶ ^bμετὰ ψυχικῶν, ἵνα κερδαίνωσιν ἐκεῖνοι, ἵνα σπέρματα ὦμεν, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρωμεν. Οὐκ ἔδει λόγων, εἰ τοσοῦτον ἡμῶν ὁ βίος ^cἔλαμπεν· οὐκ ἔδει διδασκάλων, εἰ ἔργα ἐπεδεικνύμεθα. Οὐδεὶς ἂν ἦν Ἕλλην, εἰ ἡμεῖς ἦμεν Χριστιανοί, ὡς δεῖ· εἰ τὰ τοῦ Χριστοῦ ἐφυλάττομεν, εἰ ἡδικοῦμεθα, εἰ ἐπλεονεκτούμεθα, εἰ λειδορούμενοι ^dἠυλογοῦμεν, εἰ κακῶς πάσχοντες εὐηργετοῦμεν· οὐδεὶς οὕτω θηρίον ^D ἦν, ^eὡς μὴ ἐπιδραμεῖν τῇ εὐσεβείᾳ, εἰ παρὰ πάντων ταῦτα ἐγίνετο. Καὶ ἵνα μάθητε, εἰς ἣν ^fΠαῦλος, καὶ τοσοῦτους ἐπε-

14 Matth. v. 16.

15 Philipp. ii. 15.

^k καὶ om. B.K. ¹ ὅπως pro ἵνα omnes. Mox δοξάσωσι B.L. Cat. δοξάζωσι Edd. ^m ὑπομένη I. Veron. ⁿ μηδὲ] μὴ Veron. ^o φησὶ om. B.K. ^p γὰρ om. C.I.L. Post ὑμῶν add. φησὶν ὁ Χριστὸς B.K. ^q ὥςπερ] + οὖν B.K. Sav. cet. Mox οὐδὲ αὐτὸς ὁ τυφλὸς om. B.K. ^r μέμψαιτο C.I. Veron. ^s ἂν om. C. ^t ἐπιλάβοιντο] + πόποτε B.K. ^v ΗΘΙΚΟΝ. Περί ἀρίστης πολιτείας καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως. Veron. ^w μὴ ὥστε I. μήτε ὡς B. ^x καὶ] ἀλλ' B.K. Sav. cet. ^y φαίνεσθε—τοῦτο γὰρ] ἂν ὦμεν, ὡς φωστῆρες γὰρ φησὶν ἐν κ. φαίνοντες. διὰ τοῦτο B.K. ^z ἵνα—ὦμεν] ἵνα ὡς φῶς λάμψωμεν B.K. ^a ἵν' pro ἵνα quater L. Sav. cet. ^b ἵνα ὡς ζ. γ. om. I.L. post καταστῶμεν transp. Edd. invitis B.C.K. Vet. ^c μετὰ τῶν ψ. B.K.L. Sav. cet. ^d ἠυλ. pro εὐλ. C.K.L. εἰ κ. π. εὐηργετοῦμεν om. C. ^e ὡς om. I.L. ^f Παῦλος sine artic. B.I.K.L.

σπάσατο· εἰ πάντες ἡμεῖς τοιοῦτοι, πόσας οἰκουμένας οὐκ ἂν ἐπεσπασάμεθα; Ἰδοὺ πλείους εἰσὶν οἱ Χριστιανοὶ τῶν ἐθνικῶν. Καὶ ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις τέχναις εἰς ἑκατὸν ὁμοῦ παῖδας διδάξαι δύναται· ἐνταῦθα δὲ τῶν διδασκάλων πολλῶν ὄντων, καὶ τῶν μαθητῶν ἡ πολλῶ πλειόνων, οὐδεὶς πρόσσειν. Οἱ γὰρ διδασκόμενοι πρὸς τὴν τῶν διδασκάλων ἀρετὴν ὁρῶσι· ^εκαὶ ὅταν ἴδωσι **E** καὶ ἡμᾶς τῶν αὐτῶν ἐπιθυμοῦντας, τῶν αὐτῶν ἐφιεμένους, τοῦ ἄρχειν, τοῦ τιμᾶσθαι, πῶς δυνήσονται θαυμάσαι τὸν Χριστιανισμόν; Ὅρῶσι βίους ἐπιληψίμους, ψυχὰς γηϊνάς· τὰ χρήματα ὁμοίως αὐτοῖς θαυμάζομεν, πολλῶ δὲ ^εκαὶ πλέον· τὸν θάνατον ὁμοίως αὐτοῖς πεφρίκαμεν, πενίαν ὁμοίως φοβούμεθα, πρὸς νόσους ὁμοίως δυσχεραίνομεν, ὁμοίως δόξης ἐρῶμεν καὶ δυναστείας, ὑπὲρ φιλαργυρίας ^νκατακόπτοντες ἑαυτοὺς, ὅτους καιροὺς θεραπεύομεν. ^ρΠόθεν ἔχουσι πιστεῦσαι; ἀπὸ σημείων; **F** ἀλλ' οὐ γίνεται ταῦτα· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀναστροφῆς; ἀλλ' ^αἀπόλωλεν· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀγάπης; ἀλλ' οὐδαμοῦ οὐδὲ ἴχνος ὁράται. Διὰ τοῦτο οὐ τῶν ἡμετέρων μόνον ἀμαρτημάτων, ἀλλὰ καὶ τῆς **603** ἐτέρων βλάβης ἡμεῖς λόγον ὑφέξομεν. Ἀνανήψωμέν ποτε, γρηγορήσωμεν, δεῖξωμεν ^εἐπὶ γῆς πολιτείαν οὐράνιον, λέγωμεν ὅτι ¹⁸ “Ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανῷ ὑπάρχει,” ^εἐν τῇ γῇ τὴν ἀθλήσιν ἐπιδεικνύμενοι. Ἀλλ' ἐγένοντο, φησὶ, παρ' ἡμῖν ἄνδρες μεγάλοι. Πόθεν πιστεύσω, ^νφησὶν ὁ Ἑλληγν; οὐ γὰρ ὁρῶ ὑμᾶς τὰ αὐτὰ πράσσοντας ἐκείνοις. Ἐπεὶ εἰ δεῖ ταῦτα ^ωδιηγείσθαι, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς, φησὶ, μεγάλους φιλοσόφους, καὶ ^εθαυμαστοὺς βίου ἕνεκεν. Ἀλλὰ δεῖξόν μοι Παῦλον ἔτερον καὶ **B** ^γἸωάννην. Νῦν γὰρ ὑπὲρ ὀβολοῦ ἐνὸς καὶ ἀναιρεῖσθαι καὶ ἀναιρεῖν ^εἔτοιμοι ἕκαστος· ὑπὲρ κυάθου γῆς μυρία δικαστήρια ^ασυνιστᾶς· ὑπὲρ θανάτου παιδίου τὰ ἄνω κάτω ποιεῖς. Τὰ γὰρ ἄλλα ἀφίημι τὰ πολλοῦ πένθους ἄξια, οἷον οἰωνισμοὺς ^εκαὶ κληδο-

16 Philipp. iii. 20.

^ε πολλῶν] Sic B.K. πλειόνων Edd. ^ε πολλῶ πλ.] Sic B.K. Sav. cet. ὀφειλόντων πολλῶ πλ. εἶναι C.I.L. πολλῶ πλ. ὀφειλόντων εἶναι Veron. ^ε οὐδεὶς] + αὐτῶν B.K. ^ε καὶ ὅταν] ὅταν οὖν B.K. Μοχ τῶν αὐτῶν ἐφιεμένους, τῶν αὐτῶν ἐπιθυμοῦντας iidem. ^ε καὶ om. I. ^ω ὁμοίως] + αὐτοῖς C.L. ^ν κατακόπτοντας L. κατακόπτοντες B.K. ^ο τοὺς μακαρίζοντας θ. L. τοὺς ἐν ἐνδείᾳ οὐ θ. I. ^ρ πόθεν] + οὖν B.K. Sav. cet. ^α ἀπολώλαμεν K. ^ε ἴχνος] + αὐτῆς B.K. Sav. cet. Post ὁράται add. νῦν B.K. ^ε ἐπὶ γῆς π. pro π. ἐπὶ γῆς C.I.K.L. ^ε ἐν τῇ γῇ τὴν ε. ἐπιδεικνύμενοι] Sic C.I.L. εἰ καὶ ἐν τῇ γῇ τὴν ε. ἐπιδεικνύμεθα B.K. καὶ ἐπὶ γῆς τὴν ε. ἐπιδεικνύμεθα Edd. ^ν φησὶν] τάχα εἰρεῖ B.K. ^ω διηγέσασθαι B.K. ἐπεὶ—διηγείσθαι] ἐπειδὴ ταῦτα διηγείσθε L. ^ε θαυμαστοῦ K. ^γ Ἰωάννην] + ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις L. + ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις. πῶς οὖν οὐχὶ καὶ γελᾶσαιεν οὕτω διαλεγόμενων ἡμῶν; πῶς οὐχὶ καὶ ἐπι καθεῖσθαι ἐν ἀγνοίᾳ ἀνέξεται ὁρῶν οὐκ ἐν ἔργοις, ἀλλ' ἐν λόγοις φιλοσοφούντας ἡμᾶς; B.K. Sav. cet. ^ε ἔτοιμος C.I.L. ^α καθιστᾶς L. ^ε καὶ om. B. καὶ κληδ. om. K.

νισμούς, παρατηρήσεις, γενέσεις, σύμβολα, περιάμματα, μαν-
 τείας, ἐπιφθᾶς, ^cμαγγανείας. ^dὈντως μεγάλα ταῦτα, καὶ ἱκανὰ
 τὴν ὀργὴν ἐκκαλέσασθαι τοῦ θεοῦ, ὅτι καὶ μετὰ τὸ τὸν υἱὸν ἀπο- C
 στεῖλαι τὸν ἑαυτοῦ, τοιαῦτα τολμῶμεν. Τί ^eἐστὶν ἄρα; Οὐδὲν
 ἕτερον, ἢ πενθεῖν χρὴ τὸ γὰρ πολλοστὸν τοῦ κόσμου μόλις
 διασώζεται. Ἀλλ' οἱ ^fἀπολλύμενοι ἀκούοντες χαίρουσιν, ὡς
 οὐκ αὐτοὶ μόνοι ^gἀπολλύμενοι, ἀλλὰ μετὰ πλείονων τοῦτο ὑπο-
 μένοντες. ^hΚαὶ ποίας ταῦτα χαρᾶς; καὶ ⁱγὰρ αὐτῆς τῆς χαρᾶς
 τίσουςι δίκην. Μὴ γὰρ, ὡς ἐνταῦθα, νομίσης, τὸ κοινωνοῦς
 (289) ^kεἶναι τῶν συμφορῶν φέρει παραμυθίαν, οὕτω κακεῖ. Πόθεν
 τοῦτο δῆλον; Ἐγὼ ποιήσω φανερόν. Εἰπέ ^lγάρ μοι· εἴ τις
 κελυσθεῖ ^mκαυθῆναι, εἴτα καὶ τὸν παῖδα ⁿσυγκαιόμενον ἴδοι, D
 καὶ κνίσαν ἀπὸ τῶν κρεῶν ἀνιούσαν, οὐκ ^oἀποθανεῖται; Εἰ γὰρ
 οἱ ^pὑγιαίνοντες, ὁρῶντες ταῦτα γινόμενα, ναρκῶσι καὶ ἐκλύονται,
 πολλῶ μᾶλλον οἱ κακούμενοι τοῦτο πείσονται. Καὶ μὴ θαν-
 μάσης· ἄκουε ^qγὰρ τίνος σοφοῦ λέγοντος, ¹⁷“Καὶ σὺ ἐάλως
 ὥσπερ καὶ ἡμεῖς, ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθης.” Ἐχει γὰρ ^rπως
 τὸ συμπαθὲς τὸ ἀνθρώπινον, καὶ ταῖς ^sτῶν ἐτέρων κατακλώ-
 μεθα συμφοραῖς. ^tἘπεὶ μὴ ἄρα ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ὁρῶν ἐν τῇ
 αὐτῇ κείμενον δίκη, παραμυθίαν ^uἢ προσθήκην λήψεται τῶν δει- E
 νῶν; τί δὲ ^vἀνὴρ τὴν γυναῖκα; τί δὲ ἄνθρωποι τὸν ἄνθρωπον;
 οὐχὶ τότε μᾶλλον κατακλώμεθα; ^xΟὐκ ἔστι γὰρ ταῦτα ἐκεῖ
 τὰ πάθη, ἀλλ' ἕτερα· ^yκλαυθμὸς ἔσται ἀπαραμύθητος, πάν-
 των ἀλλήλους ὁρώντων, πάντων κοπτομένων. Οἱ ἐν ^zλίμῳ
 ὄντες ἄρα παραμυθίαν ^aλήψονται τῶν οἰκείων κακῶν ἐκ τῆς
 ἐτέρων κοινωνίας; Τί ^bδὲ, ὅταν ^cἡ καὶ παῖς, ^dκαὶ πατὴρ, καὶ

¹⁷ Esai. xiv. 10.

^c μαγγανείας omnes. μαγείας Edd. ^d ὄντως] ἄρα B.K. ^e ἐστὶν] εἶπον B.
 εἶπω K. ^f ἀπηληγμένοι C. ^g ἀπολλύμενοι—ὑπομένοντες] Sic omnes.
 τοῦτο ὑπομένοντες, ἀλλὰ μετὰ πλείονων Edd. ^h καὶ ποίας—πόθεν] ταῦτα
 ποιεῖς χαρᾶς ἀφορμᾶς; καὶ τίνος τεύξεθι συγγνώμης; πλὴν (πολλὴν K.) καὶ αὐτοῦ
 τοῦ χαίρειν τίσουςι δίκην. ἀλλὰ μὴ ὡς ἐνταῦθα νομίσης τὸ κοινωνοῦς ἔχοντάς τινας
 τῶν συμφορῶν φέρειν αὐτοῖς παραμυθίαν, οὕτως εἶναι κακεῖ. καὶ πόθεν B.K.
ⁱ γὰρ] + καὶ L. ^k εἶναι] ἔχειν C. ^l γὰρ om. I.L. εἰπέ γάρ μοι om. Veron.
^m καυθῆναι ex corr. C. ⁿ συγκ.] + αὐτῷ B.K. Sav. cet. Mox κνίσαν I.K.L.
 κνίσσαν Edd. ^o ἀποθανεῖται;] + σφόδρα γε· καὶ πῶς, ἐγὼ λέγω B.K. Sav.
 cet. ^p ὑγιαίνοντες ὁρ. ταῦτα] μὴ πάσχοντες ταῦτα ὁρ. B.K. Sav. cet. ^q γὰρ]
 + προσφίτου C.I.L. Veron. invito Vet. ^r πως] + φύσει B.K. Sav. cet.
^s τῶν om. C. ^t ἐπεὶ μὴ] Sic I. ἐπειδὴ μὴ L. εἰπέ δὴ μοι Edd. ^u ἢ] ἀλλ'
 οὐχὶ B.K. ^v ὁ ἀνὴρ B.K. ^x οὐκ—ἕτερα] ναί, φησὶν· ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα
 ἐκεῖ (ἐκεῖ ταῦτα Sav. cet.) τὰ πάθη. οἶδα καὶ γὰρ, ἀλλ' ἕτερα πολλῶ χαλεπώτερα
 B.K. Sav. cet. ^y κλ. γὰρ ἔσται ἀπ. τότε, πάντων ἁ. ὁ. (+ ἐν τῇ φλογὶ B.K.)
 π. κ. iidem. ^z λοιμῷ C. Post ὄντες add. εἰπέ B.K. Sav. cet. ^a λαμβά-
 νουσι B.K. Sav. cet. ^b δὲ om. C. ^c ἡ] εἰ L. Ceteri cum Editis ἡ. Post
 παῖς add. καὶ μήτηρ L. ^d ἡ καὶ πατὴρ Edd. ἡ om. C.I.L.

F γυνή, καὶ ἐγγονα τὴν αὐτὴν τινύντα δίκην; τί δέ, ὅταν φίλους ὀρώμεν, ἄρα παραμυθίαν ἔχομεν; Οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτείνεται ἡμῖν τὰ δεινά. Χωρὶς δὲ τούτων ἐστὶ κακὰ, ἃ μὴ ἔχει παραμυθίαν ἀπὸ τῶν κοινῶν διὰ τὴν χαλεπότητα. 604 Οἷόν τι λέγω· ἔστω τις ἢ ἐν πυρὶ κείμενος, καὶ ἄλλος πάλιν· πῶς ἀλλήλους παραμυθήσονται; Εἰπέ μοι, παρακαλῶ, εἴ ποτε ἐν πυρετῷ γεγονάμεν σφοδρῶ, οὐχὶ πάντα τὰ τῆς παραμυθίας ἡμῖν ἐξέλιπεν; Εἰκότως· ὅταν γὰρ ἐπικρατῇ τὰ δεινά, οὐκέτι ἂν ἔχοι σχολὴν παραμυθεῖσθαι ἢ ψυχῇ. ¹ Ἡ οὐχ ὀρᾷς τὰς τοὺς ἀνδρας ἀποβαλούσας, πόσας ἔχουσιν ἀριθμεῖν ἑτέρας γυναῖκας τὸ αὐτὸ παθούσας; ἀλλ' οὐδὲν ἀπὸ τούτου τὸ πένθος ἐλαττον γίνεται. ^ο Μὴ δὴ ταύτῃ τρεφόμεθα τῇ ἐλπίδι, B ἀλλὰ μίαν εὖρωμεν παραμυθίαν, τὸ μετανοεῖν ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις, καὶ ἔχσθαι τῆς ἀγαθῆς ὁδοῦ τῆς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν φερούσης, ἵνα τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἐπιτύχωμεν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΑ.

C ¹ Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ διλόγους, μὴ οἶνφ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει. Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονείτωσαν ἀνέγκλητοι ὄντες.

ΔΙΑΛΕΓΟΜΕΝΟΣ περὶ ἐπισκόπων, καὶ χαρακτηρίσας αὐτοὺς, καὶ εἰπὼν τίνα μὲν ἔχειν, τίνων δὲ ἀπέχεσθαι χρὴ, καὶ D τὸ τῶν πρεσβυτέρων τάγμα ἀφεῖς, εἰς τοὺς διακόνους μετεπήδησε. Τί δήποτε; Ὅτι οὐ πολὺ τὸ ^β μέσον. Καὶ γὰρ ^ε καὶ αὐτοὶ διδασκαλίαν εἰσὶν ἀναδεγεγμένοι, καὶ προστασίαν τῆς ἐκκλησίας· καὶ ^α περὶ ἐπισκόπων εἶπε, ταῦτα καὶ ^δ περὶ πρεσβυτέρων ἀρμόττει. ^ε Τῇ γὰρ χειροτονίᾳ μόνον αὐτῶν ἀναβεβήκασι, καὶ ^ε τούτῃ μόνον δοκοῦσι πλεονεκτεῖν τοὺς πρεσβυτέρους. “ Δια-

1 CAP. III. v. 8—10.

^ε ἐγγονα B.K. ^τ τινύντα] τίνοντα C. τίνονται (sic) I. τινύνωσι B.K. τίννυνται L. Edd. Vid. Annot. ^ε δ om. I.L. Statim ἔχειν L. ^h ἐν om. K. ¹ καὶ] ἔστω δὲ καὶ B.K. Post πάλιν add. ἐν τῷ αὐτῷ πυρὶ iidem. Tum πῶς δ. δυνήσονται οὗτοι παραμυθεῖσθαι; iidem. ^κ ἡμῖν in marg. I. ¹ ἡ om. B.K. Mox ἀποβαλούσας B. Veron. ^μ ἀριθμεῖν I. ἑτέρας om. L. Veron. ^ν τὸ om. I. ^ο μὴ δὴ] μὴδὲ L. ^ρ ἀγούσης L. Hom. XI. ^α ἀπέχειν K. ^β μέσον] + αὐτῶν (+ τε K.) καὶ τῶν ἐπισκόπων B.K. Sav. cet. ^ε καὶ om. C.I. Cat. ^δ περὶ πρ.] πρεσβυτέροις B.K. Sav. cet. ^ε τῇ γὰρ χ. μόνον] Sic C. Cat. τῇ γὰρ χ. μόνῃ B.K. Sav. cet. τὴν γὰρ χειροτονίαν μόνῃ I.L. Veron. ^ε αὐτῶν assumptum ex C. Cat. Veron. Statim υπερβεβήκασι B.K. Sav. cet. ^ε τούτῳ L. Veron.

κόνους ὡσαύτως," ἡ τὰ αὐτὰ ἔχειν, φησί. Τί ἐστὶ τὰ ἁυτά; Οἷον τὸ ἀνεπιλήπτους εἶναι, τὸ ^κσώφρονας, τὸ φιλοξένους, τὸ ἐπιεικεῖς, ἀμάχους, ἁφιλαργύρους. "Σεμνοὺς, μὴ διλόγους" Ε τοῦτέστι, μὴ ὑποῦλους, μηδὲ δολερούς. Οὐδὲν γὰρ οὕτω ποιεῖν εἴωθεν ^μἀγενεῖς, ὡς τὸ δολερόν· οὐδὲν οὕτως ἄχρηστον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς τὸ ὑποῦλον. "Μὴ οἶνφ πολλῶ, φησί, προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρά^ς συνειδήσει." Ἰδοὺ ἐσήμανε τί ἐστὶν ^αἀλήπτους εἶναι. (290) "Οἷα δὲ πῶς τὸ, "μὴ νεόφυτον," ^οκαὶ ἐνταῦθα τίθησι. ΡΤῶ γὰρ εἰπεῖν, "Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον," ὡς ^ηκαὶ F τοῦ τοῦ ἐπισκόπου τοῦτο εἰρημένον αὐτῶ, οὕτω τὸν σύνδεσμον τοῦ, καὶ, ἐπήγαγεν· οὐδὲν γὰρ τὸ ^μμέσον μεταξὺ. Διὰ τοῦτο εἴρηται ^εκαὶ ἐκεῖ τὸ, "μὴ νεόφυτον." Πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον, εἰς μὲν οἰκίαν νεώνητον οἰκίτην μὴ πρότερον ἐγχειρίζεσθαί τι ⁶⁰⁵ τῶν ἔδον, πρὶν ἂν διὰ πολλῆς τῆς πείρας τῆς αὐτοῦ γνώμης πολλὰ τεκμήρια δῶ, εἰς δὲ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ ἔξωθεν εἰσ-ελθόντα εἰς τοὺς πρῶτους εὐθέως κατατάττεσθαι; ² "Γυναῖκας ὡσαύτως" διακόνους φησί· "σεμνὰς, μὴ διλόγους, ^ννηφαλίας, πιστὰς ἐν πᾶσι." Τινὲς ἀπλῶς περὶ γυναικῶν εἰρῆσθαι τοῦτό φασιν, οὐκ ἔστι δέ· τί γὰρ ἐβούλετο μεταξὺ τῶν εἰρημένων ²παρεμβάλειν τι περὶ γυναικῶν; ἀλλὰ περὶ τῶν τὸ ἀξίωμα τῆς διακονίας ἔχουσῶν ὕψισι. ³ "Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες." Ταῦτα καὶ περὶ γυναικῶν διακόνων ἀρμόττει εἰρῆσθαι· B σφόδρα γὰρ ἀναγκαῖον τοῦτο καὶ χρησίμον καὶ κόσμιον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. "Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς ²γυναικὸς ἄνδρες." Ὅρᾱς πῶς τὴν αὐτὴν ἀπαιτεῖ καὶ παρὰ διακόνων ἀρετὴν; Εἰ γὰρ καὶ μὴ τῆς αὐτῆς εἰσὶν ἀξίας τῶ ἐπισκόπῳ, ²ἀλλ' ὅμως ὁμοίως ἀνεπιλήπτοι, ὁμοίως ἀγνοὶ ὀφείλουσιν εἶναι. "Τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ιδίων οἴκων. ⁴Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν καλὸν ἑαυτοῖς περιποιούνται, καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ." Πανταχοῦ τίθησι τὴν τῶν τέκνων προστασίαν, ἵνα μὴ ἀπὸ τούτου οἱ λοιποὶ σκανδαλίζονται.

2 v. 11.

3 v. 12.

4 v. 13.

^η τὰ αὐτὰ ἔχειν (+ δει Veron.) φησί] τοῦτέστι, τὰ αὐτὰ δεῖ, φησὶν, ἔχειν καὶ αὐτοὺς B.K. Sav. cet. ¹ αὐτὰ] + φησὶν C.L. ^κ σώφρονας] + εἶναι C.I.L. Statim τὸ φιλ. εἶναι L. ¹ ἀφιλαργ.] + καὶ ὅτι τοιοῦτους αὐτοὺς εἶναι βου-λόμενος εἶπε τὸ ὡσαύτως, ἐδήλωσε διὰ τῆς ἐπαγωγῆς λέγων B.K. Sav. cet. ^μ ἀγενεῖς I.K. ^ν ἀνεπιλήπτους I. τί—εἶναι] τὸ ἀλήπτους εἶναι τί ἐστὶν L. ^ο καὶ om. K. ^ρ τῶ] τὸ Edd. et Codd. Post πρῶτον add. εἴτα διακονείτωσαν ἀνέγκ. ὄντες B.K. ² καὶ assumptum ex C. Cat. Vet. Mox τοῦτο εἰρημένου I. Veron. τοῦτου εἰρημένου Cat. ¹ τοῦ καὶ] Sic C. τὸν καὶ Cat. αὐτοῦ Edd. ² μέσον καὶ μετ. C. ^ε κακεῖ B.K.L. ^ν τοῦ om. K. ^ν νηφαλίας I.L. νηφαλίας Cat. ² παρεμβάλλειν C. ^γ φησι] λέγει B.K. Sav. cet. ² γυναικὸς] + φησὶν iidem. ² ἀλλ' om. L.

“Οἱ γὰρ καλῶς, φησί, διακονήσαντες βαθμὸν ^bκαλὸν ἑαυτοῖς περιποιούνται” τουτέστι, προκοπὴν “καὶ παρρησίαν πολλὴν τὴν ἐν πίστει.” Οἱ ἐν τοῖς κάτω δείξαντες ἑαυτοὺς διεξηγερμένους, ταχέως καὶ πρὸς ἐκεῖνα ^dἀνελεύσονται, φησί. ^e“Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων ἔλθειν πρὸς σέ ^eταχέως. Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας.” Ἰνα ^Dμὴ τὸ περὶ ^eτούτων αὐτὸν διατάττεσθαι εἰς ἀθυμίαν ἐμβάλῃ τὸν μαθητὴν, ^bφησὶν, οὐ διὰ τοῦτο ταῦτα γράφω, ὥς οὐκέτι ἦξων, ἀλλ’ ἦξω μὲν, εἰ δὲ συμβῇ με βραδύναι, ἵνα μὴ ἀσχάλλῃς, φησί. Τούτῳ ⁱμὲν ὑπὲρ τοῦ παῦσαι τὴν ἀθυμίαν ταῦτα ἐπιστέλλει, τοῖς δὲ ἄλλοις ὑπὲρ τοῦ διεγείραι αὐτοὺς, καὶ ποιῆσαι σπουδαιοτέρους· ἡ γὰρ παρουσία αὐτοῦ καὶ ἐπαγγελιομένη, μεγάλη αἰδύνατο. Μὴ θαυμάσῃς δὲ, εἰ πνεύματι πάντα προορῶν, ἡγνόει τοῦτο λέγων, “Ἐλπίζω ἔλθειν, ἐὰν ^kδὲ βραδύνω” τοῦτο ^Eγὰρ ἀγνοοῦντός ἐστιν. Ἐπειδὴ γὰρ πνεύματι ἤγετο, καὶ οὐκ οἰκεία γνώμη ἔπραττεν ἅπερ ἔπραττε, καὶ τοῦτο εἰκότως ἡγνόει. “Ἰνα εἰδῇς, φησί, πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας” οὐχ ὥς ἐκεῖνος ὁ Ἰουδαϊκός. Τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ συνέχον τὴν πίστιν καὶ τὸ κήρυγμα· ἡ γὰρ ἀλήθεια ἐστὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ στῦλος καὶ ἐδραῖωμα.

^F ⁶“Καὶ ὁμολογουμένως, φησί, μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον. ^mΘεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι.” Τουτέστιν, ἡ οἰκονομία ἡ ὑπὲρ ἡμῶν. Μὴ μοι εἴπῃς τοὺς κώδωνας, ⁶⁰⁶μηδὲ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, μηδὲ τὸν ἀρχιερέα· στῦλός ἐστι τῆς οἰκουμένης ἡ ἐκκλησία. Ἐννόησον τὸ μυστήριον, καὶ ⁿφρίζαι ἔχεις. Καὶ μυστήριόν ἐστι, καὶ μέγα, καὶ εὐσεβείας μυστήριον, καὶ ὁμολογουμένως, ^oοὐ ζητούμενος· ἀναμφίβολον γὰρ ἐστίν. Ἐπειδὴ περὶ ἱερέων διαταπτόμενος οὐδὲν τοιοῦτον εἶπεν, οἶον ἐν τῷ Λευιτικῷ, εἰς ἕτερον ^pἀνάγει τὸ πρᾶγμα, ^qὅτι ἐφανερώθη ἐν σαρκί ^rὁ δημιουργός· ὥφθη, φησὶν, ἐν σαρκί. “Ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι.” ^sἮτοι τοῦτο λέγει· ⁷“Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία

^b v. 14, 15.

⁶ v. 16.

⁷ Matt. xi. 19.

^b καλὸν om. L. ^c τὴν om. B.K. Post πίστει add. Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὥσει ἔλεγεν B.K. Sav. cet. ^d ἀν ἐλεύσονται I. ἀν ἐλεύσονται L. Veron. φησὶ om. C. Sav. cet. ἀν. φησὶ] στὶ ἀνελεύσονται δῆλον B.K. ^e ταχέως pro ταχίον C.I.L. Vox deest in Veron. ^f ἵν’ εἰδῇς K. ἵνα ἴδῃς I. ^g τούτων omnes. τοιούτων Edd. ^h φησὶν om. B.K. ⁱ μὲν] + οὖν C. ^k δέ] + καὶ L. ^l ἅπερ ἔπραττε om. L. Statim εἰκότως καὶ τοῦτο hoc ord. C.L. ^m ὁ θεὸς L. ⁿ φρίζαι ἔχεις] φρίζεις εὐσεβῶς B.K. Statim καὶ om. iidem. ^o οὐ] τουτέστιν οὐ B.K. ^p ἀγει C. ^q ὅτι] λέγων, θεὸς B.C.K. Sav. cet. ^r ὁ δ. ὥφθη, φησὶν] τουτέστιν, ὁ δ. ὥφθη B.K. τουτέστιν, ὁ δ. ὥφθη, φησὶν Sav. cet. ^s ἦτοι] ἡ B.K. λέγων pro λέγει K.

ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἢ ὅτι δόλον οὐκ ἐποίησεν· ὅπερ ὁ προφήτης λέγει, ⁸ “Ὁς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ.” “⁹ Ὡφθη ἀγγέλοις.” “Ὡστε καὶ ἄγγελοι μεθ’ ἡμῶν εἶδον τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, πρότερον οὐχ ὁρῶντες.” Οὕτως μέγα τὸ μυστήριον. “¹⁰ Ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ.”

(291) ¹¹ Πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἠκούσθη καὶ ὑπεπιστεύθη τοῦτο. Μὴ γὰρ νομίσης ἀπλῶς ῥήματα εἶναι ¹² ψιλὰ. “¹³ Ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.” ¹⁴ “Τοῦτον ὃν ὁρᾶτε ἀναλαμβάνομενον.” “Προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ.” “Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθογγὸς αὐτῶν.” “¹⁵ Ἀνελήφθη, ¹⁶ φησὶν, ἐν δόξῃ” ἐπὶ νεφελῶν, ¹⁷ φησὶν. “Ὅρα ¹⁸ δέ μοι τὴν σύνεσιν τοῦ μακαρίου τούτου. Μέλλων παραινεῖν τοῖς τῆς διακονίας ἡξιωμένοις μὴ ¹⁹ ἀνέδην ἐμφορεῖσθαι τοῦ οἴνου, οὐκ εἶπε μὴ μεθύειν, ἀλλὰ μηδὲ οἶνον πολλῷ προσέχοντας. ²⁰ Εἰ γὰρ οἱ εἰσιόντες εἰς τὸ ἱερὸν, οὐδὲ ὅλως μετελάμβανον οἴνου, πολλῷ μᾶλλον τούτους οὐ χρή. Παραφορὰν γὰρ ἐργάζεται, φησὶ, ²¹ καὶ μὴ μέθην ἐργάσεται, διαχέει τὸ τῆς ψυχῆς εὐτονον, διαλύει τὸ συγκεκορωμένον. Σκόπει δὲ πῶς πανταχοῦ ²² μυστήριον αὐτὸ καλεῖ, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν· ²³ εἰκότως· οὐ γὰρ ἐστὶ πᾶσιν ἀνθρώποις δῆλον, ²⁴ μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἀγγέλοις ἦν δῆλον· πῶς γὰρ, ὃ ἐφάνη διὰ τῆς ἐκκλησίας; Διὰ τοῦτό φησιν, “Ὁμολογουμένως μέγα ἐστί.” Καὶ γὰρ οὕτως μέγα· ἄνθρωπος γὰρ ἐγένετο ὁ θεὸς, καὶ θεὸς ῥᾶνθρωπος· ἄνθρωπος ὥφθη ἀναμάρτητος, ἄνθρωπος ἀνελήφθη, ἐκηρύχθη ἐν κόσμῳ· μεθ’ ἡμῶν εἶδον αὐτὸν ²⁵ οἱ ἄγγελοι. Μυστήριον τοῖνυν ἐστί. ²⁶ Μὴ ἐκπομπεύωμεν τὸ μυστήριον, μὴ πανταχοῦ αὐτὸ ²⁷ προτιθέωμεν, ἀξίως τοῦ μυστηρίου τούτου ζῶμεν. Οἱ μυστήρια ἐμπεπιστευμένοι, μεγάλοι τινές εἰσιν. Εἰ βασιλεὺς ἡμῖν ²⁸ μυστή-

⁸ Esai. liii. 9.

⁹ Act. i. 11. Matt. iv. 11. Psal. xviii. 5.

¹ ὁ πρ. λέγει] Ἡσαίας προαναφωνῶν λέγει περὶ αὐτοῦ B.K. ² ὥφθη] + φησὶν L. ³ Haec ἐκηρύχθη—κόσμῳ om. I.L. Vet. ⁴ πανταχοῦ] π. γὰρ B.K. τουτέστι π. C. ⁵ ἐπιστεύθη τοῦτο. μὴ γὰρ ν.] ἐπιστεύθη· καὶ δηλοῖ λέγων ὁ προφήτης, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθογγὸς αὐτῶν. τοῦτο μὴ δὴ ν. B.K. Sav. cet. ⁶ ψιλὰ] + οὐ γὰρ ἐστίν, ἀλλὰ πραγμάτων ἀπορρήτων πεπληρωται B.K. Sav. cet. ⁷ ἀνελήφθη—ἐπὶ νεφελῶν, φησὶν] ἀνελήφθη ἐν δ. τουτέστιν, ἐπὶ νεφελῶν. οὗτος, φησὶν, Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀπ’ ὑμῶν, οὕτως ἐλευσεται ὃν τρόπον ἐθέσασθε B.K. Sav. cet. ⁸ αὐτῷ] Sic Veron. ἄγγελοι αὐτῷ I. αὐτῷ οἱ ἄγγελοι C.L. ⁹ φησὶν om. I. ¹⁰ φησὶν om. L. ἐπὶ ν. φησὶν om. Veron. ¹¹ δὲ accessit ex C.I.K.L. ¹² τούτου pro Παύλου omnes. ¹³ ἀναίδην C.I. ¹⁴ εἰ] εἰκότως· εἰ B.K. Sav. cet. ¹⁵ ἐν τῷ ἱερῷ οὐδ’ ὅλως L. ¹⁶ καὶ καὶ L. Mor. Ben. ¹⁷ αὐτὸ om. B.K. Sav. cet. αὐτὸ—οἰκονομίαν] τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκ. δηλοῖ L. ¹⁸ εἰκότως (καὶ εἰκότως L.) οὐ γὰρ] διατί; ὅτι οὐκ B.K. ¹⁹ μᾶλλον—δῆλον om. C. ²⁰ ὁ θεὸς B.K. Sav. cet. ²¹ ὁ ἄνθρωπος iidem. ²² οἱ om. K. ²³ τοῖνυν] + τοῦτο B.K. ²⁴ μὴ] οὐκοῦν B. οὐκοῦν μὴ K. μὴ τοῖνυν Sav. cet. invitis libris. ²⁵ προτιθέμεν L. ²⁶ μυστήριον] Sic C. τὸ μ. I.L. Veron. τι μ. B.K. Sav. cet.

ριον ἐνεπίστευσεν, εἶπέ μοι, ἄρα οὐ μεγάλης φιλίας τοῦτο τεκμήριον ἐποιούμεθα; Νῦν δὲ ὁ θεὸς ἡμῖν τὸ ^ωμυστήριον ^εἐνεπίστευσε. ^γΚαὶ πῶς, φησὶ, μυστήριόν ἐστίν ὁ πάντες ἴσασι; Μάλιστα ^εμὲν οὐ πάντες ἴσασι· πρὸ δὲ τούτου οὐκ ^φᾔδεσαν· τοῦτο δὲ νῦν γέγονε δῆλον.

^αἈξιόπιστοι τοίνυν γενώμεθα περὶ τὴν τοῦ μυστηρίου φυλακὴν. Αὐτὸς ἡμῖν τηλικούτον ἐπίστευσε μυστήριον· ἡμεῖς δὲ 607 αὐτῷ οὐδὲ χρήματα πιστεύομεν. ^βἌλλ' αὐτὸς μὲν λέγει, ἀπόθεσθε αὐτὰ παρ' ἐμοί, οὐδεὶς ^εαὐτὰ ἀρπάζει, ^δοὐδὲ σῆς οὐδὲ ληστῆς λυμαίνεται, ^εκαὶ ἑκατονταπλασίονα δώσιν ὑπισχνεῖται, ^εκαὶ οὐ πειθόμεθα. Καίτοιγε ^οοἷς ἂν παρακαταθώμεθα παρακαταθήκην, οὐδὲν ἀπολαμβάνομεν πλέον, ^ηἀλλὰ ἂν ὅλον ἀπολάβωμεν ὃ παρακατεθέμεθα, ^ιχάριν ἴσμεν· ^κκἂν κλέπτῃς ὑφέληται, φησὶν, ἐνταῦθα, ἐμοὶ τοῦτο λόγισαι· οὐ λέγω σοι, ληστῆς ἔλαβεν, οὐδὲ σῆς ἔφαγεν. Ἐκατονταπλασίονα ἐνταῦθα ἀποδίδωσι, καὶ ἐκεῖ ζῶν αἰώνιον ^ιπροσδίδωσι, καὶ οὐδεὶς παρα- ^βκατατίθεται. Ἀλλὰ βραδέως μοι, φησὶν, ἀποδίδωσι. Καὶ τοῦτο τῆς μεγαλοδωρεᾶς αὐτοῦ σημεῖον μέγιστον, τὸ μὴ ἐνταῦθα ἀποδίδοναι ἐν τῷ ἐπικέρῳ βίῳ τούτῳ· μᾶλλον δὲ καὶ ἐνταῦθα ἀποδίδωσιν ^μἑκατονταπλασίονα. Εἰπέ γάρ μοι, ^νἐνταῦθα οὐχὶ σμίλην εἶασε ὁ Παῦλος; οὐχὶ κάλαμον καὶ ἄγκιστρον Πέτρος; οὐχὶ Ῥτελώνιον Ματθαῖος; οὐχὶ πᾶσα αὐτοῖς ἡ οἰκουμένη ἀνέφκτο ^ρμᾶλλον, ἢ τοῖς βασιλεῦσιν; οὐ παρὰ τοὺς πόδας ^ααὐτῶν ἐτίθεσαν πάντες τὰ χρήματα; οὐκ ἐκείνους ἐποί- ^οουν διοικητὰς καὶ κυρίους; οὐχὶ καὶ τὰς ψυχὰς αὐτοῖς ἐνεχείρι- ^οζον; ^οοὐχὶ ὀλοκλήρους ἑαυτοὺς τῆς ἐκείνων βουλῆς ^εἐξήρτησαν; οὐχὶ καὶ ἑαυτοὺς δούλους κατέγραφον; Καὶ νῦν δὲ οὐ πολλὰ τοιαῦτα ὀρώμεν γινόμενα; Πολλοὶ γὰρ πολλάκις ἀπὸ μικρῶν

^ω μυστήριον] + αἰτοῦ B.K. Sav. cet. ^ε ἐνεπίστευσε] + καὶ ὡς μὴ μεγάλα εὐεργετηθέντες ἀχάριστοι περὶ τὸν εὐεργέτην γινόμεθα. φρίζομεν ἀναισθήτως ἐτι διακείμενοι πρὸς τὴν εὐεργεσίαν B.K. Sav. cet. ^γ καὶ πῶς—δῆλον] μυστήριόν ἐστίν ὁ πάντες ἴσασι, μᾶλλον δὲ ὁ πρὸ τούτου οὐ πάντες ᾔδεσαν, νῦν δὲ πᾶσι γέγονε δῆλον iidem. ^ε μὲν] + οὖν C. μάλιστα—ἴσασι om. L. Vet. ^ε HΘIKON. Περὶ τῆς τῶν παρόντων εὐτελείας, καὶ τῆς τῶν μελλόντων ἀπολαύσεως. Veron. ^β ἀλλ' αὐτὸς μὲν] αὐτὸς B.K. ^ε αὐτὰ ἀρπάζει] ἀρπάσαι δύναται ἐξ ἐμοῦ B.K. αὐτὰ ἀρπ. δύναται Sav. cet. ^δ οὐδὲ] οὐ bis B.K. ^ε καὶ om. B.K. ^ε καὶ] ἡμεῖς δὲ B.K. ^ο οἷς] παρ' οἷς B.C.K. Sav. cet. Mox παραθώμεθα C.I. καταθώμεθα B.K. ^η ἀλλ' εἰν B.K. Post ἀπολάβωμεν add. ὁμως iidem. ^ι χάριν] καὶ χάριν B.K. Sav. cet. ^κ κἂν κλέπτῃς—ἀποδίδωσι] ἡμεῖς παρατιθέμενοι ἐνταῦθα, οὐ λέγομεν, κἂν κλ. ὑφέλ. ἐμοὶ τ. λόγισαι· οὔτε ληστῆς ἂν λάβῃ, οὐδὲ σῆς εἰν φάγῃ· ὁ Χριστὸς ἑκατ. καὶ ἐνταῦθα δίδωσι B.K. ^ι δίδωσι K. ^μ ἑκατονταπλ. om. B.C.K. inclusum a Sav. ^ν ἐνταῦθα post Παῦλος transp. B.K. ^ο ὁ Παῦλος... ὁ Πέτρος... ὁ Ματθ. C. ^ρ τελεω- νεῖον C. ^ρ μᾶλλον] + αὐτοῖς (ergo bis habet) L. ^α αὐτῶν] + φέροντες B.K. ^ο οὐχὶ] + καὶ C. ^ε ἐξήρτων B.K.

ὄντες καὶ εὐτελῶν, μάκελλαν μεταχειρίζοντες μόνον, καὶ ὁὐδὲ τῆς ἀναγκαίας ^ω μολίς εὐποροῦντες τροφῆς, προσηγορίαν μονάζοντος ἔχοντες, πάντων μᾶλλον ἐφάνησαν, ² παρὰ βασιλείων ἐτιμήθησαν. Ἀλλὰ μικρὰ ταῦτα; Ἀλλ' ἐνόησον ὅτι προσθήκη ταῦτα· τὸ δὲ κεφάλαιον ³ καὶ τὸ ὁλόκληρον ἕτερον, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ⁴ τεταμύεται χρόνῳ. Καταφρόνησον χρημάτων, εἰ βούλει χρήματα ἔχειν· εἰ βούλει πλουτῆσαι, γενοῦ πένης. Τοιαῦτα γὰρ τοῦ θεοῦ τὰ παράδοξα· οὐ βούλεται σε ἐκ τῆς οἰκείας σπουδῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτοῦ χάριτος γενέσθαι πλούσιον. Ἐμοὶ ταῦτα, φησὶν, ἄφες· σὺ τὰ πνευματικά μερίμνα, ἵνα μάθῃς μου καὶ τὴν δύναμιν. Τὴν δουλείαν καὶ τὸν ζυγὸν τὸν ἀπὸ (292) τῶν χρημάτων φεύγε. Ἔως ὅτε αὐτῶν ἀντέχῃ, πένης εἰ· ἐπειδὴν αὐτῶν καταφρονήσῃς, ⁵ διπλῇ γίνῃ πλούσιος, ⁶ τῷ τέ σοι πάντοθεν ταῦτα ἐπιρρεῖν, καὶ τῷ μηδενὸς δεῖσθαι ὧν οἱ πολλοί. ⁷ Οὐ γὰρ τὸ πολλὰ κεκτηῆσθαι ⁸ πλουτοῦντος, ἀλλὰ τὸ μὴ πολλῶν δεῖσθαι. Ὡστε ἕως αὖν δέχεται, οὐδὲν τοῦ πένητος ὁ βασιλεὺς διενήνοχε· πενία γὰρ τοῦτό ἐστι τὸ δεῖσθαι ἐτέρων. Ὡστε καὶ ὁ ⁹ βασιλεύων κατὰ τοῦτον τὸν λόγον πένης ἐστὶ, ¹⁰ καθ' ὃν δεῖται τῶν ἀρχομένων. Ἀλλ' οὐχ ὁ ἐσταυρωμένος οὕτως· οὐδενὸς γὰρ δεῖται, ἱεροῦσιν αὐτῷ πρὸς διατροφὴν αἱ χεῖρες· ¹¹ Ἐμοὶ γὰρ, φησὶ, καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐταί." Ταῦτα ἐκεῖνος ἔλεγεν ὁ λέγων, ¹² Ὡς μὴδὲν ἔχοντες, ¹³ καὶ πάντα κατέχοντες· ἐκεῖνος ὁ θεὸς νομισθεὶς παρὰ τῶν ἐν Λύστρα κατοικούντων. Εἰ βούλει τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τυχεῖν, ζῆτι τὸν οὐρανόν· εἰ βούλει καὶ τῶν ἐνταῦθα ἀπολαῦσαι, καταφρόνησον αὐτῶν. ¹⁴ Ζητεῖτε γὰρ, ¹⁵ φησὶ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν." Τί τὰ μικρὰ θαυμάζεις; τί κέχνηας περὶ τὰ μηδενὸς ἄξια λόγου; μέχρι πότε ¹⁶ πένης; μέχρι πότε πτωχός; Ἀνάβλεψον εἰς τὸν οὐρανόν, τὸν ἐκεῖ πλούτον ἐνόησον, καταγέλασον τοῦ χρυσοῦ, μάθε τὴν χρῆσιν αὐτοῦ, πόση τίς ἐστὶ. Μέχρι τοῦ παρόντος μένει ἡ ἀπολαυσις, μέχρι τοῦ παρόντος βίου τοῦ ¹⁷ ἐπικήρου· ὅσον ψάμμος, μᾶλλον δὲ ὅσον σταγὼν πρὸς ἄβυσσον ἄμετρον, ¹⁸ τοσοῦτον ὁ

¹⁰ Act. xx. 34.¹¹ 2 Cor. vi. 10.¹² Matth. vi. 33.

^ν οὐδὲ om. B.K. ^ω μολίς B.I.K.L. ^{μολίς} Edd. Statim εὐπορ. omnes. ἀπορ. Veron. Sav. "ἴσ. εὐπορ." Sav. Ita tacite Mor. Ben. ² παρὰ] καὶ παρὰ B.K. Sav. cet. ³ καὶ τὸ ὁ. ἕτερον καὶ om. B.K. Sav. cet. nec legisse videtur Vet. ⁴ τεταμύεται I. ταμύεται K. ταμύεται L. ⁵ διπλῇ] τότε C. ⁶ τῷ τε] τότε C.I. Mox ἐπιρρεῖ, καὶ τὸ μ. iidem. ⁷ πλουτοῦντος post δεῖσθαι transp. K. tum hic, tum post δεῖσθαι habent C.I.L. ⁸ βασιλεύων pro βασιλεύς B.C.I.K. ⁹ καθ' ὃν B.I.K.L. καθ' Edd. ¹⁰ ἱεροῦσιν—χεῖρες] ἀρκείται γὰρ πρὸς δ. ταῖς χερσὶν L. ¹¹ καὶ τὰ π. L. ¹² φησὶ] + πρῶτον Edd. πρῶτον om. B.I.K.L. ¹³ πένης] + εἰ C. ¹⁴ ἐπικέρου (sic) I. ¹⁵ τοσοῦτος B.K.L.

παρὼν βίος πρὸς τὰ μέλλοντα. Οὐκ ἔστι κτήσις τοῦτο, χρήσις ἔστιν, οὐκ ἔστι κυρία· πῶς γὰρ, ὅταν σου ἀποπνέοντος καὶ ἐκόντος καὶ ἄκοντος, ἔτεροι λαμβάνωσι πάντα τὰ ὄντα, καὶ αὐτοὶ πάλιν ἐτέροις διδόντες, καὶ πάλιν ἐκείνοι ἐτέροις; Πάντες γὰρ πάροικοι ἐσμεν, καὶ ὁ κύριος τῆς οἰκίας τάχα μᾶλλον ὁ μισθωτῆς ἔστι τῆς οἰκίας· πολλάκις γὰρ ἐκείνου τελευτήσαντος, οὗτος ἔμεινε, πλέον ἀπολαύων τῆς οἰκίας. Εἰ δὲ οὗτος μετὰ μισθοῦ, ἀλλὰ κακείνος ὁ πρότερος μετὰ μισθοῦ· ὠκοδόμησε γὰρ, καὶ ἐταλαιπωρήθη, καὶ ἐπσκευάσσε. Ῥήματι μόνον ἔστιν ἡ δεσποτεία· τῷ δὲ ἔργῳ πάντες τῶν ἀλλοτρίων ἐσμέν κύριοι. Ἐκείνα μόνον ἔστιν ἡμέτερα, ὅσα ἂν ἐκεῖ προπέμφωμεν· τὰ δὲ ἐνταῦθα οὐχ ἡμέτερα, ἀλλὰ τῶν ζώντων, μᾶλλον δὲ καὶ ζῶντας ἡμᾶς ἀπέλιπεν. Ἐκείνα μόνον ἔστιν ἡμέτερα, ὅσα τῆς ψυχῆς ἔστι κατορθώματα, ἐλεημοσύνη καὶ φιλανθρωπία. Ταῦτα τὰ ἐκτὸς λέγεται καὶ παρὰ τοῖς ἔξωθεν· ἐκτὸς γὰρ ἡμῶν ἔστι. Ποιήσωμεν τοῖνυν αὐτὰ τῶν ἐντὸς. Οὐ γὰρ δυνατόν χρήματα λαμβάνοντα ἀπελθεῖν, ἀλλὰ δυνατόν ἐλεημοσύνην λαμβάνοντα ἀπελθεῖν. Μᾶλλον δὲ καὶ προπέμφωμεν αὐτὰ, ὥστε ἐτοιμάσαι ἡμῖν σκηνὴν ἐν ταῖς αἰωνίαις μοναῖς. Χρήματα λέγεται παρὰ τὸ κεχρῆσθαι, οὐ παρὰ τὸ κυρίου εἶναι· καὶ τὰ κτήματα δὲ αὐτὰ χρήσις ἔστιν, οὐ δεσποτεία. Εἰπέ γάρ μοι, πόσων κυνρίων ἕκαστος ἀγρὸς γέγονε, καὶ πόσων ἔσται; Λέγεται τις καὶ παροιμία σοφωτάτη· οὐ γὰρ τῶν δημωδῶν παροιμιῶν δεῖ καταφρονεῖν, ἂν ἔχωσί τι σοφόν· ἀγρὲ, φησί, πόσων ἦς, καὶ πόσων ἔσῃ; Τοῦτο καὶ πρὸς οἰκίας, τοῦτο καὶ πρὸς χρήματα λεκτέον ἡμῖν. Ἀρετὴ μόνον οἶδεν ἡμῖν συναποδημεῖν, ἀρετὴ μὴ διαβαίνει πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἐκεῖ. Ἐκλύσωμέν ποτε, καὶ σβέσωμεν τῶν χρημάτων τὸν πόθον, ἵνα ἀνάψωμεν τῶν ἐκεί τὴν ἐπιθυμίαν. Οὐ δύνανται οὗτοι οἱ δύο ἔρωτες μίαν κατέχειν ψυχὴν.¹³ «Ἡ γὰρ τὸν ἕνα, φησί, φιλήσει, καὶ τὸν ἕτερον μισήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει.» Εὐόρας, εἰπέ μοι, ἄνδρα ἀκολούθους ἔχοντα πολλοὺς, σοβούντα

¹³ Matth. vi. 24.

^m κυρία L. Statim πῶς γὰρ om. I.L. ⁿ σου] τοῦ C.I.L. Mox λαμβάνουσι I.L. ^o ὄντα] αὐτοῦ L. ^p διδόντες] Sic I. Edebatur δόντες. ^q μισθωτῆς] Sic Veron. Sav. Mor. μισθωτὸς Codd. Statim τῆς οἰκίας om. L. ^r ζῶντας] + πολλάκις C. ἀπέλιπεν om. L. ^s τὰ ἐκτὸς] Sic Edd. τὰ deest in postis. ^t αὐτὰ] μέριμναν L. αὐτὰ om. I. ^v ἀλλὰ—ἀπελθεῖν om. I. ^w ἡμῖν] + αὐτοῖς B.K. ^x κυρίων] ἄξιος Veron. ^y καὶ π. σ.] παροιμία πρὸς τοῦτο εὐστόχως, ἦν ὥστε καὶ ὑμᾶς ἀκούσαι, καλὸν ταύτην ὑμῖν ἀναγνῶναι ὡς ἔχει B.K. ^z οὐ γὰρ] οὐδὲ γὰρ καὶ B.K. οὐδὲ γὰρ τὰ C. ^a τὸν περὶ τὰ χρήματα πόθον B.K. ^b τὴν ψ. L. ^c καταφρονήσει] + ἂν τοῖνυν βούλῃ καταφρονῆσαι, οὕτως ἐμοὶ πειθόμενος ποιεῖ. B.K. ^d εἰπέ μοι om. B.I.K. πολλοὺς ἔχ. ἀκ. hoc ord. B.K.

διὰ τῆς ἀγορᾶς, σπρικὰ ἡμφιεσμένον ἱμάτια, ἵππῳ ὀχούμενον, τὸν αὐχένα τείνοντα; μὴ καταπλαγῆς, ἀλλὰ γέλασον. "Ὡςπερ ὅταν ἑτὰ παιδία ὁρᾶς ἄρχοντας ἱπαίζοντα, καταγελάς, οὕτω καὶ ἐπὶ τούτῳ· οὐδὲν τοῦτο ἐκείνου διενήνοχε, μᾶλλον δὲ ἐκείνο καὶ τερπνότερον, ἅτε παρὰ παιδικῆς γινόμενον ἡλικίας μετὰ πολλῆς τῆς ἀφελείας. Ἐκεῖ ^h καὶ γέλως ἐστὶ καὶ ἡδονή· ἐνταῦθα καταγελαστός ⁱ ἐστὶν οὗτος, καὶ ἀσχημοσύνης πλήρης. Δύξασον ^F τὸν θεὸν, ὅτι σε τῆς σκηνῆς ταύτης καὶ τοῦ ^k φυσμήματος ἀπήλαξεν. Ἄν γὰρ θέλῃς, σὺ ὁ χαμαὶ ἐρχόμενος ὑψηλότερος ἔσῃ τοῦ καθημένου τὸ ὄχημα. Πῶς; "Ὅτι ἐκείνος μὲν μικρὸν ἀνέστηκεν ἀπὸ τῆς γῆς τῷ σώματι, τῇ δὲ ψυχῇ προσπέπηγε" ⁶⁰⁹ ¹⁴ "Ἄ καὶ ἐκολλήθη γὰρ, φησὶν, ἡ ^m ἰσχὺς μου τῇ σαρκὶ μου" σὺ δὲ τῷ φρονήματι ἐν οὐρανῷ περιπατεῖς. Ἄλλ' ἀκολουθούς (293) ἔχει πολλοὺς σοβοῦντας; Καὶ ⁿ τί μᾶλλον, αὐτὸς ἢ ὁ ἵππος, τιμάται; Τί ταύτης τῆς ἀλογίας χεῖρον, ἀνθρώπους διώκειν, ἵνα τὸ κτήνος μετ' εὐνυχωρίας παρέλθῃ; Ἀλλὰ τὸ ὅτι ἵππῳ ὀχεῖσθαι σεμνόν. Ἀλλὰ καὶ δούλοι τοῦτου μετέχουσιν. Εἰσὶ δέ τινες, οἱ τοσοῦτον ἔχουσι ^p τύφον, ὥς ^q μηδὲν δεόμενοι, ὅπισθεν ποιεῖν ἀκολουθεῖν. Ἄρα τί τούτων ἐστὶν ἀλογώτερον; ἀπὸ ἵππων, καὶ πολυτελείας ἱματίων, καὶ ἀκολουθῶν βούλονται φαίνεσθαι. Τί ταύτης τῆς δόξης οὐδαμινέστερον, τῆς ἀπὸ ἵππων καὶ οἰκετῶν ^B συνισταμένης; Ἐνάρετος εἶ; μηδενὶ τούτων κέχρησθ' οἰκεῖον ἔχε τὸν κόσμον, μὴ ^r ἐν τῇ ἐτέρου παρουσίᾳ. Ταῦτα καὶ πονηροὶ καὶ μιαιοὶ καὶ ἄγριοι, καὶ πάντες ὅσοι πλοῦτου μετέχουσι, δύνανται ἔχειν. Καὶ μίμοι καὶ ὀρχησταὶ ἐφ' ἵππων φέρονται, καὶ οἰκέτην προτρέχοντα ἔχουσιν· ἀλλ' ὅμως μίμοί εἰσι καὶ ὀρχησταί, καὶ οὐ γεγόνασιν σεμνοὶ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ ^s τῶν ἀκολουθῶν. "Ὅταν ^t γὰρ μηδὲν τῶν ἐν ψυχῇ καλῶν προσῇ τῷ τοιούτῳ, ταῦτα, ἂν ἔξωθεν προστεθῇ, ^v εἰκῇ καὶ μάτην· καὶ κα- ^C θάπερ ἀσθενεῖ ^w τοίχῳ ἢ διεφθορότι σώματι ὅσα ἂν τις περιθῇ, μένει ἀηδὲς ὃν καὶ διεφθορός· οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, οὐδεμίαν ἢ ψυχὴ ὀνησιν ἀπὸ τῶν ἐκτὸς προσλαμβάνει, ἀλλὰ μένει τοῦτο οὐσα, καὶ μυρία τις αὐτῇ περιθῇ χρυσία. Μὴ δὴ πρὸς ταῦτα ἐπτοημένοι ^x ὤμεν, ἀποστήσωμεν ἑαυτοὺς ^y τῶν προσκαίρων, τῶν

¹⁴ Psal. ci. 6.

^c τὰ om. C. ^f παίζοντας L. Statim καὶ γελάς ex corr. K. ^g οὐδὲν] + γὰρ C. ^h καὶ] μὲν L. ⁱ ἐστὶν] μόνον B.K. ^k φυσμήματος C. Veron. καὶ τοῦ φ. om. I. ^l καὶ om. B.K. Sav. cet. ^m ἰσχὺς] ψυχῇ C. ⁿ τί] + τοῦτο B.K. et ex corr. C. Statim ὁ ἵππος ἢ αὐτὸς hoc ord. B.C.K. ^o ἐν ἵππῳ L. ^p τύφον I.L. ^q μηδὲ δ. ὀπίθεν C. ^r ἐν om. K. Sav. cet. Post παρουσία add. καλλωπίζου B.K. Sav. cet. ^s τῶν om. L. ^t γὰρ] + τιμὴ B.K. ^v εἰκῇ] πάντα εἰκῇ B.K. ^w τοίχῳ om. B.K. ^x ὤμεν om. C. ^y τῶν πρ. om. C.I.L. Statim τῶν μ. ἀλλ' ἐχώμεθα τῶν πν. C.

μειζόνων ἐχώμεθα, τῶν πνευματικῶν, τῶν ὄντως αἰδεσίμους ποι-
 D ούντων ἡμᾶς, ἵνα καὶ τῶν μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, ὧν
 γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιοθῆναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
 ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος,
 τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ IB.

¹Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστή-
 σονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ
 E διδασκαλίαις δαιμόνων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, ²κεκαυτηρι-
 ασμένων τὴν ἰδίαν συνειδήσιν, κωλυνόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι
 βρωμάτων, ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας
 τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. ³Ὅτι πᾶν κτίσμα
 θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβα-
 νόμενον· ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

ᾠΣΠΕΡ οἱ τῆς πίστεως ἐχόμενοι ἐπ' ἀσφαλούς τῆς ἀγκύ-
 F ρας ὁρμίζονται, οὕτως οἱ ταύτης ἐκπεσόντες οὐδαμοῦ στήναι
 δύνανται, ἀλλὰ ⁴πολλοὺς ἄνω καὶ κάτω πλανηθέντες πλάνους,
 τὸ τελευταῖον εἰς αὐτὰ τῆς ἀπωλείας φέρονται τὰ βάραθρα.
 610 Καὶ τοῦτο ἤδη μὲν ἐδήλωσεν εἰπὼν, ⁵ὅτι ἐναυάγησάν τινες περὶ
 τὴν πίστιν· καὶ νῦν δέ φησι· “Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι
 ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέ-
 χοντες πνεύμασι πλάνοις.” Περὶ Μανιχαίων, καὶ ⁶Ἐγκρατι-
 τῶν, καὶ Μαρκιωνιστῶν, καὶ παντὸς αὐτῶν τοῦ ἐργαστηρίου
⁷τοῦ τοιοῦτου ταῦτά φησιν, “ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστή-
 σονται τινες τῆς πίστεως.” Ὅρας ὅτι πάντων αἴτιον τῶν μετὰ
 ταῦτα κακῶν τὸ τῆς πίστεως ἀποστήναι; Τί δὲ ἐστὶ, “ῥητῶς;”
 B Φανερώς, σαφῶς, ⁸ὡμολογημένως, ὥς μὴ ἀμφιβάλλειν. Μὴ
 θαυμάσης, φησὶν, εἰ νῦν ἀπὸ τῆς πίστεώς τινες ἀποστάντες ἔτι
 Ἰουδαῖζουσιν· ἔσται καιρὸς ὅτε χαλεπώτερον αὐτοῖς οἱ τῆς πί-
 στεως μετεσχηκότες τοῦτο ἐργάσονται, οὐ μέχρι βρωμάτων,
 ἀλλὰ καὶ μέχρι γάμων, καὶ πάντων τῶν τοιούτων τὴν ⁹ὀλέθριον
 συμβουλὴν εἰσάγοντες. Οὐ περὶ Ἰουδαίων λέγει ταῦτα· ¹⁰ἰπῶς

1 CAP. IV. v. 1—5.

Hom. XII. ^a κεκαυστ. τὴν οἰκίαν σ. L. ^b ὅτι—ἐντεύξεως om. K.
^c ὁρμίζονται] Sic C. Veron. Sav. Mor. ὀρίζονται I. ἐρρίζωνται L. ἐρείδονται
 B. K. Ben. ^d πολλὰς . . πλάνους B. K. ^e ὅτι]+ῥῃ Edd. ῥῃ deest in
 omnibus. ^f τινες] πολλοὶ L. ^g Ἐγκρατητῶν L. Cat. Veron. Mox Μαρ-
 κωνιστῶν I. L. Veron. et ante corr. C. ^h τοῦ τοιοῦτου assumptum ex C. I. L.
 Cat. Statim ταῦτα omnes. Edebatur τὰ τοιαῦτα. ⁱ ὡμολογημένως B. C.
 ὁμολογημένως I. ὁμολογουμένως Edd. ^k ὀλεθρίαν B. Cat. ^l πῶς] ποῦ B.

γὰρ τὸ, “ἐν ὑστέροις καιροῖς,” καὶ τὸ, “ἀποστήσονται τῆς πίστεως,” ἔχει χώραν; ἀλλὰ περὶ Μανιχαίων καὶ τῶν ἀρχηγ-
τῶν τούτων. Πνεύματα ^m δὲ πλάνης ἐκάλεσεν αὐτοὺς, εἰκότως C
ὑπὸ γὰρ ἐκείνων ἐνεργούμενοι, ταῦτα ἐφθέγγαντο. Τί ἐστίν,
“ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων;” ⁿ Αὐτὰ δὲ ψεύδονται, οὐ κατὰ
ἄγνοιαν, οὐδὲ οὐκ εἰδότες, ἀλλ’ ὑποκρινόμενοι ψεύδονται, εἰδότες
(294) μὲν τὸ ἀληθές, τὸ δὲ συνειδὸς κεκατηριασμένοι, τουτέστι, πο-
νηροῦ ὄντες βίου. Τί δήποτε δὲ μόνους τούτους τοὺς αἰρετικούς
λέγει; Προεῖπεν ὁ Χριστὸς καὶ ἑτέρους λέγων, ² “Ἀνάγκη
ἐστὶν ἔλθειν τὰ σκάνδαλα” ^o καὶ πάλιν τὰ ζιζάνια προεμήνυσε.
Σὺ δέ μοι θαύμασον τοῦ Παύλου τὴν προφητείαν· πρὸ γὰρ D
τῶν χρόνων, ὧν ῥέμελλον ἔσσεσθαι, ἐδήλου καὶ τὸν χρόνον αὐτόν.
Μὴ θαυμάσης τοίνυν, εἰ νῦν, ὅτε τὴν ἀρχὴν ἔχει, ^q φησὶ, τὰ τῆς
πίστεως, ταῦτά τινες ^r παρεισφέρειν ἐπιχειροῦσι τὰ δόθρια
δόγματα· ^s ὅταν παγῇ μετὰ χρόνον πολὺν, ἀποστήσονται τινες
τῆς πίστεως. “^tΚωλύοντων, φησὶ, γαμῆν, ἀπέχεσθαι βρωμά-
των.” Τί δήποτε καὶ τὰς ἄλλας αἰρέσεις οὐκ εἶπεν; ^v Ἠνίξато E
αὐτὰς εἰπὼν, “πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις ^w δαιμονίων.”
Οὐ γὰρ ἐβούλετο ἤδη κατασπεῖραι εἰς τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς
ταῦτα· ἀλλ’ ὅπερ ἀρχὴν εἰλήφει, τοῦτο ἤδη παρέδειξε, τὸ τῶν
βρωμάτων. “^a ὁ θεὸς, ^x φησὶν, ἔκτισεν εἰς μετάληψιν τοῖς
πιστοῖς, καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.” ^y Τοῖς δὲ ἀπίστοις οὐ;
Πῶς τοῖς ἀπίστοις, ὅποτε νόμοις ἑαυτοὺς τούτων ἀπείργουσι;
Τί οὖν; οὐ κεκώλυνται ἡ τρυφή; Καὶ σφόδρα. Διὰ τί, εἰ εἰς F
μετάληψιν ἔκτισται; “Ὅτι καὶ ἄρτον ἔκτισε, ² καὶ κεκώλυνται ἡ
ἀμετρία· ^a ὅτι καὶ οἶνον ἔκτισε, καὶ κεκώλυνται ἡ ἀμετρία. Οὐχ
ὡς ἀκάθαρτον ^b νῦν τὴν τρυφὴν παραιτεῖσθαι κελεύει, ἀλλ’ ὡς 611
ἐκλύουσιν διὰ τῆς ἀμετρίας τὴν ψυχὴν. “Ὅτι πᾶν κτίσμα
θεοῦ καλόν, φησὶ, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον ^c μετὰ εὐχαριστίας λαμ-
βανόμενον.” Εἰς κτίσμα θεοῦ, καλόν· ³ “Πάντα γὰρ καλὰ
λίαν.” ^d Τῷ εἰπεῖν, “κτίσμα θεοῦ,” περὶ τῶν ἐδωδίων ἀπάντων

² Matth. xviii. 7.³ Gen. i. 31.

^m δέ] γὰρ L. Statim πλάνα C.L. Cat. ⁿ αὐτὰ] ἀντὶ τοῦ αὐτὰ B.K.
αὐτὰ, φησὶν L. Mox οὐ παρ’ ἀγνοίαν Cat. ^o καὶ πάλιν τὰ ζ. π.] ἄλλως γε
(+καὶ B.) διὰ τῆς τοῦ σίτου σπορᾶς καὶ τῶν ζιζανίων τῆς βλάστης τούτους αὐ-
τοὺς πρ. B.K. Sav. cet. ^p ῥέμελλον B.C. et ex corr. K. ^q φησὶ accessit
ex omnibus. ^r παρ. ἐπιχ. omnes. ἐπιχ. παρ. Edd. ^s ὅταν] Sic B.K.
δ ὅταν C.I.L. ὁ ὅταν Veron. ὅτι ὅταν Sav. cet. nullo, ut videtur, auctore.
^t κωλύοντες K. ^v ἡνίξατο] ἀλλ’ ἦν. I. ἦν. καὶ B.K. Sav. cet. ^w δαιμό-
νων C.I. ^x φησὶν om. B.K. ^y τοῖς δὲ ἀπ. σβ.] διὰ τὴ μὴ φησὶ (φησὶ μὴ
B.K.) καὶ τοῖς ἀπ. B.K. Sav. cet. Mox τοῖς ἀπ. om. L. ^z καὶ κεκ.] ἀλλὰ
κεκ. bis L. ^a ὅτι assumptum ex C.I.L. Haec ὅτι καὶ οἶνον—ἀμετρία desunt
in Veron. ^b νῦν] οὖν B. ^c μετ’ εὐχ. B.K.L. Sav. cet. ^d τῷ] ἐν δὲ
τῷ L.

ἤνιζατο· καὶ ἤδη προκατασπᾶ τὴν αἵρεσιν τῶν τὴν ἀγέννητον ὕλην εἰσαγόντων, καὶ ἐκείνης ταῦτα λεγόντων εἶναι. Οὐκοῦν εἰ καλὸν, ἐπὶ ἐστὶ, φησὶ, τὸ, “Ἀγιάζεται διὰ ὁ λόγου καὶ ἐντεύξεως;” ἰδὼλον ὅτι ἀκάθαρτον ὃν ἀγιάζεται. Οὐ τοῦτο, ἀλλ’
 B ἐνταῦθα πρὸς ἐκείνους φησὶ, τοὺς κοινὰ τινα νομίζοντας ἐξ αὐτῶν εἶναι. Δύο τοίνυν τίθησι κεφάλαια, ἐν μὲν, ὅτι οὐδὲν κτίσμα κοινόν· δεύτερον δέ, ^κεἰ καὶ γένοιτο κοινόν, ἀλλ’ ἔχεις τὸ φάρμακον· σφραγίσσον, εὐχαρίστησον, δόξασον τὸν θεόν, καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ^πἀπέπτη. Οὐκοῦν καὶ τὸ εἰδωλόθυτον, φησὶν, οὕτω δυνάμεθα καθαίρειν; Ἐὰν μὴ ^νεἰδῆς ὅτι εἰδωλόθυτόν ἐστιν· ἐὰν δέ ^οεἰδῆς λοιπὸν καὶ μεταλάβῃς, ἀκάθαρτος ἔσῃ, οὐχ ὅτι εἰδωλόθυτόν ἐστιν, ἀλλ’ ὅτι προσταχθεὶς μὴ κοινωνεῖν δαίμοσιν,
 C ἐκοινωνήσας δι’ ἐκείνου. Ὡστε οὔτε ἐκεῖνο ἐστὶ φύσει τοιοῦτον, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς προαιρέσεως γίνεται τῆς σῆς καὶ τῆς παρακοῆς. Ρ Οὐκ ἀκάθαρτον τὸ ὕειον; ^οΟὐ, φησὶν, ὅταν μετὰ εὐχαριστίας λαμβάνηται, ὅταν μετὰ σφραγίδος, οὐδὲ ἄλλο οὐδέν· ἀκάθαρτος ^δδὲ ἡ προαίρεσις ἢ μὴ εὐχαριστοῦσα τῷ θεῷ.

⁴ “Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ⁵ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσῃ διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἥ παρηκολούθηκας.” Ταῦτα, ποῖα; Ἄπερ εἶπεν, ὅτι τὸ μυστήριον μέγα ἐστίν, ὅτι τὸ τούτων ἀπέχεσθαι, δαιμόνων ἐστίν, ὅτι διὰ λόγου καὶ ἐν-
 D τεύξεως θεοῦ τὰ βρώματα ^εκαθαρίζεται. “Ἐντρεφόμενος, φησὶ, ^ντοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς διδασκαλίας ἥ παρηκολούθηκας. ⁵Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ· γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν.” “Ταῦτα ὑποτιθέμενος,” ^ωφησὶν. Ὁρᾷς οὐδαμοῦ τὴν ^ααὐθεντίαν ἐνταῦθα, ἀλλὰ τὴν συγκατάβασιν; “Ὑποτιθέμενος,” φησὶν. Οὐκ εἶπεν, ἐπιτάττων, οὐκ εἶπε, παραγγέλλων, ἀλλὰ, “ὑποτιθέμενος”· ὥς συμβουλεύων ταῦτα ὑποτίθεσο, καὶ τοὺς λόγους ἀνακίνει τοὺς περὶ
 E πίστεως. “^zἘντρεφόμενος,” φησὶ, τὸ δινηκεὶς τῆς εἰς τὰ τοιαῦτα προσοχῆς δηλῶν. Ὡσπερ γὰρ τὴν τροφὴν ταύτην καθ’

4 v. 6.

5 v. 7.

^ο τῶν τὴν ἀ. ὕλην] Sic C.L. Cat. τὴν τῶν δ. ὕ. I. Veron. τὴν τῶν δ. τὴν ὕ. B.K. Sav. cet. ἀγέννητον προ ἀγέννητον omnes. ^ι ἀγόντων K. λεγόντων B. ⁵ τί ἐστὶ, φησὶ] Sic C.I.L. τί φησι B.K. τί ἐστὶν δ φησι Edd. ^h λόγου] + θεοῦ C. ^ι δῆλον] + γὰρ B.K. Sav. cet. ^κ εἰ] ὅτι εἰ Edd. ὅτι om. C.I.L. Cat. ^ι ἔχει L. Cat. ^π ἀπέστη C. Cat. ^ν εἰδῆς] Sic C. Cat. εἰδῆς I.L. Veron. ἤδεις B.K. Sav. cet. ^ο εἰδῆς I.L. ἰδῆς Veron. ^ρ οὐκ] τί δαί; οὐκ B.K. Sav. cet. ^q οὐ, φησὶν] φησὶ L. οὐδαμῶς B.K. Sav. cet. ^τ δὲ assumtum ex omnibus. ⁵ ἀδελφοῖς] + φησὶν I. ^ε καθαρίζονται L. ^ν τοῖς] ἐν τοῖς C. ^ω φησὶν om. B.K. ^z αὐθεντίαν B.K. ἐνταῦθα om. L. ^ω ὥς] τοιούτῃ ὥς B.K. Sav. cet. ^z ἐντρ. φησὶ] τοῦτο εἰπὼν ἐπήγαγε τὸ ἐντρ. B.K.

ἐκάστην ἡμέραν ^α αἰτοῦμεν, οὕτω καὶ τοὺς περὶ πίστεως λόγους
 αἰεὶ ^β λαμβάνομεν, αἰεὶ τούτοις τρεφόμεθα. [^γ “Ἐντρεφόμενος”]
 τουτέστι, ^δ μαρुकόμενος, συνεχῶς τὰ αὐτὰ στρέφων, ^ε αἰεὶ τὰ
 αὐτὰ μελετῶν τροφήν γὰρ ἔχει οὐ τὴν τυχοῦσαν. “Τοὺς δὲ
 βεβήλους καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ.” Τίνας ἐνταῦθα λέγει; F
 Τὰς Ἰουδαίων παρατηρήσεις. Ἰμύθους αὐτὰς φησὶ ^ε καὶ πάνν,
 ἢ τὰς παραποιήσεις, ἢ διὰ τὸ ἄκαιρον. Τὸ γὰρ ἐν καιρῷ, χρή-
 σιμον^ς χωρὶς δὲ τοῦ καιροῦ, οὐ μόνον ^β ἄχρηστον, ἀλλὰ καὶ
 (295) βλαβερὸν. Ἐννόησον γὰρ μοι ἄνδρα μετὰ ἑκοσιν ἔτη τῷ
 Ἰμασθῷ προσάγοντα ἑαυτὸν τῆς τίτθης, πῶς ἐστὶ καταγέλα- 612
 στος διὰ τὸ ἄκαιρον. Ὅρᾳς πῶς καὶ ἀκάθαρτα αὐτὰ εἶπε, καὶ
 γραῶδῃ; τὸ μὲν διὰ τὸ παλαιὸν, τὸ δὲ διὰ τὸ ἐμποδίζειν τῇ
 πίστει. Τὸ γὰρ ὑπὸ φόβον ἄγειν τὴν ἀνωτέρω τούτων γενο-
 μένην ψυχὴν, τῶν ἀκαθάρτων ἐστὶ παραγγελμάτων. “Γύμναζε
 δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν” τουτέστι, πρὸς πίστιν καθαρὰν
^κ καὶ βίον ὀρθόν^ς τοῦτο γάρ ἐστὶν εὐσέβεια. Γυμνασίας ἄρα
 χρεῖα ἡμῖν. ^ε “Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία, Ἰφησί, πρὸς ὀλίγον
 ἐστὶν ^μ ὠφέλιμος.” Τινὲς περὶ τῆς ^ν νηστείας τούτῳ φασιν
 εἰρησθαι. ^ο ἄπαγε, οὐκ ἐστὶ σωματικὴ γυμνασία, ἀλλὰ πνευμα- B
 τική. Εἰ γὰρ σωματικὴ ἦν, τὸ σῶμα ἔτρεφεν ἄν^ς εἰ δὲ τήκει αὐτὸ
 καὶ λεπτύνει καὶ κατισχνοί, οὐκ ἐστὶ σωματικὴ. Οὐκ ἄρα περὶ
 τῆς τοῦ σώματος ἀσκήσεώς φησιν. Ὡστε ἡμῖν δεῖ τῆς κατὰ
 ψυχὴν γυμνασίας. Ἐκείνη γὰρ οὐκ ἔχει κέρδος, ἀλλ’ ὀλίγον
 ὠφέλησε τὸ σῶμα^ς ἢ δὲ τῆς εὐσεβείας ἀσκήσις τὸν καρπὸν καὶ
 ἐν τῷ μέλλοντι ἀποδίδωσι, καὶ ἐνταῦθα ἀνακτᾶται, καὶ ἐκεῖ.
⁷ “Πιστὸς ὁ λόγος” τουτέστιν, Ἰ ἀληθής, ὅτι καὶ ἐνταῦθα
 καὶ ἐκεῖ. Ὅρα πῶς πανταχοῦ τοῦτο ἐπάγει^ς οὐ δεῖται κατα-
 σκευῆς, ἀλλ’ ἀποφαίνεται^ς πρὸς γὰρ Τιμόθεον ⁹ ὁ λόγος ἦν
 αὐτῷ. Ἄρα καὶ ἐνταῦθα ἐν ἐλπίσιν ἐσμέν χρισταίς. Ὁ γὰρ C
 μηδὲν ἑαυτῷ συνειδὼς πονηρὸν, ὁ μυρία κατορθῶν, καὶ ἐνταῦθα
 Ἰ γάννται^ς ὥσπερ οὖν ὁ πονηρὸς οὐκ ἐκεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα
 κολάζεται, φόβῳ συζῶν διηνεκῶς, οὐδενὶ μετὰ παρρησίας ἀντιβλέ-

6 v. 8.

7 v. 9.

^α αἰτοῦμεν Cat. προσφερόμεθα B.K. Sav. cet. Post οὕτω add. φησὶ iidem. ^β λαμβάνομεν B.C.K.L. Mox τρεφόμεθα B.C.I.L. Cat. ^γ ἐντρ. τουτέστι Sic L. ἐντρ. om. C.I. Veron. τί ἐστὶν ἐντρ. B.K. Sav. cet. ^δ μηρυκ. B.K. Sav. cet. ^ε αἰεὶ^ς καὶ αἰεὶ L. Mox γὰρ om. idem. ^ς μύθους^ς καὶ μ. B.I.K. Sav. cet. Statim αὐτοῦς C.I. αὐτὰς om. L. ^ε καὶ π. π. γε^ς οὕτω δὲ αὐτὰς εἶπεν B.K. Statim ἢ διὰ τὰς π. B.K. Cat. Sav. cet. ^β οὐ^ς χρηστὸν B. ^ι μασθῷ C.K. ^κ καὶ β. ὀρθὸν om. C. ^ι φησὶ om. B.K. ^μ ὠφέλιμος^ς + ἢ δὲ εὐσέβεια—μελλούσης (ut p. 613 E.) C. ^ν νηστείας^ς σωματικῆς γυμνασίας B.K. ^ο ἀλλ’ ἄπαγε B.K.L. ^ρ ἀληθής^ς + ἀληθής B.K. ⁹ ὁ λ. ἦν pro ἦν ὁ λ. C.I.K.L. Cat. ^ς γάννται α ἰ^{ma} man. K. Mox οὖν om. B.K.

ψαι τολμῶν, τρέμων, ὠχρίων, ἀγωνίων. ⁸ Ἡ οὐ τοιοῦτοι οἱ πλεονέκται, οἱ κλέπται, οὐ θαρροῦντες ὑπὲρ ὧν ἔχουσιν; οἱ μοιχοί, οἱ ἀνδροφόνοι, οὐ χαλεπωτάτην ζῶσι ζῶν, ¹ μετὰ ὑποψίας τὸν ἥλιον ὀρώντες αὐτόν; τούτο οὖν ζῶ; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ θάνατος χαλεπός. ⁸ “Εἰς τοῦτο γὰρ, φησί, ⁹ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ^D ὅτι ἡλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, ¹⁰ μάλιστα πιστῶν.” ¹¹ Τούτέστι, τίνος γὰρ ἔνεκεν κόπτομεν ἑαυτοὺς, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα προσεδοκῶμεν; τίνος δὲ ἔνεκεν ¹² πάντες ὀνειδίζουσιν; οὐ δεινὰ, ¹³ φησί, τοσαῦτα πεπόνθαμεν; εἰκὴ οὖν, ¹⁴ φησί, ταῦτα ὑπεμείναμεν; οὐχ ὕβρεις καὶ λοιδορίας καὶ μυρία κακά; εἰ μὴ ἐπὶ θεῷ ζῶντι ¹⁵ ἡλπίκαμεν, τίνος ἔνεκεν ταῦτα ὑπεμείναμεν; Εἰ δὲ τοὺς ἀπίστους ¹⁶ σώζει ἐνταῦθα, πολλῶ μᾶλλον τοὺς πιστοὺς ¹⁷ ἐκεῖ. ¹⁸ Ποίαν λέγει σωτηρίαν; ^E Ἐνταῦθα. ¹⁹ “Ὅς ἐστι, φησί, σωτὴρ πάντων ἑαυτῶν, μάλιστα πιστῶν.” ²⁰ Τούτέστι, πλείονα σπουδὴν περὶ τοὺς πιστοὺς ²¹ ἐνδείκνυται. Τέως τὴν ἐνταῦθά ²² φησι. Καὶ πῶς τῶν πιστῶν ἐστι, φησί, σωτὴρ; Εἰ μὴ γὰρ σωτὴρ ἦν, οὐδὲν ἂν ἐκώλυσεν ὑπὸ πάντων πολεμουμένων πάλαι διεφθάρθαι. ²³ Ἐνταῦθα καὶ παρορμῇ αὐτὸν πρὸς τοὺς κινδύνους, ὥστε μὴ ἐκλυθῆναι θεὸν ἔχοντα τοι- ^F οῦτον, ²⁴ καὶ τῆς παρ’ ἐτέρων συμμαχίας μὴ δεῖσθαι, ἀλλ’ ἐκόντι πάντα φέρειν γενναίως· ἐπεὶ καὶ οἱ πρὸς τὰ βιωτικά ²⁵ κεχρηνότες, πρὸς τὴν ἐλπίδα τοῦ κέρδους ²⁶ ὀρώντες ἐγγχειροῦσι τοῖς πράγ- ⁶¹³ μασιν. ²⁷ Ἀρα ἔσχατος ²⁸ ἔσται λοιπὸν ὁ καιρός. ²⁹ “Ἐν ὑστέροις γὰρ καιροῖς, φησὶν, ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέ- χοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμόνων, ἐν ὑπο- κρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνειδήσιν, κωλυνόντων γαμεῖν.” Τί οὖν; ἡμεῖς οὐ κωλύομεν, ³⁰ φησί, γαμεῖν;

8 v. 10.

⁸ ἢ οὐ τοιοῦτοι] ἢ οὐχ οὗτοι I. ἢ οὐχ οὕτως L. ἢ (ἢ K.) γὰρ εἰπέ μοι οὗτοι B.K. ¹ μεθ' ὑπ. B.K. ⁹ κοπ.] καὶ κοπ. B.I.L. Sav. cet. ¹⁰ μ. δὲ π. B.K. ¹¹ τούτέστι] ὥσει ἔλεγε B.K. Sav. cet. Statim γὰρ om. K.L. Haec τίνος—ἑαυτοὺς post προσδοκῶμεν (sic) transp. K. ¹² πάντες] + ἡμῖν B.K. Sav. cet. ¹³ φησί om. B.K. ¹⁴ φησί om. B.K. Sav. cet. Haec εἰκὴ—ὑπεμείναμεν post κακά transp. iidem. ¹⁵ ἡλπίκαμεν] + φησὶ B.K. ¹⁶ σώ- ζειν L. ¹⁷ ἐκεῖ] καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ B.K. ¹⁸ ποίαν—μ. πιστῶν.] εἰ γὰρ μὴ καὶ τὴν ἐκεῖ, ποίαν ἄλλην αἰνίττεται (—εσθαι K.) σωτηρίαν ἐροῦμεν τῇ λέγειν, ὅς ἐ. σ. π. ἀ. μ. δὲ πιστῶν; οὐδεμίαν ἐτέραν ἢ τὴν μέλλουσαν. B.K. ¹⁹ οὐ τὴν (οὐ εἶραo) C. ²⁰ ἀνθρώπων deest in Edd. invitis libris. ²¹ τούτέστι] τί δὲ (δαί K.) δηλοῦν βούλεται τῇ εἰπεῖν, μ. δὲ πιστῶν; οὐδὲν ἕτερον ἀλλ' ἢ ὅτι B.K. ²² ἐνδείκνυται. τέως—φησὶ, σωτὴρ;] ἐνδείκνυται τέως ἐνταῦθα. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο λέγειν αὐτὸν εἰπωμεν, πῶς ἀρμόσει τὸ (τὸν K.) σωτὴρα λέγεσθαι τὸν Χριστόν; πῶς δὲ καὶ οὐ σωτὴρ, πάντων δυσχερῶν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτὸν ῥυόμενος; B.K. ²³ φησὶ] σωτηρίαν φησὶ L. ²⁴ καὶ] μήτε (mox om. μὴ) B.K. Sav. cet. ²⁵ κε- χρηνότες] + διαπαντός B.K. ²⁶ ἀφορῶντες L. ²⁷ ἔσται B.C.I.L. ἐστι Edd. ²⁸ φησὶ ante ἡμεῖς transp. B.K. post ἡμεῖς L.

Οὐ κωλύομεν, μὴ γένοιτο, βουλομένους, ἀλλὰ τοὺς μὴ βουλο-
 μένους γαμείν προτρέπομεν ἐπὶ τὴν παρθενίαν. Ἐτερόν ἐστι
 κωλύσαι, καὶ ἕτερον κύριον ἀφείναι τῆς προαιρέσεως· ὁ μὲν γὰρ
 κωλύων, ¹καθάπαξ τοῦτο ποιεῖ· ὁ δὲ ὡς ἐπὶ μείζονα τὴν παρ-
 θενίαν ἐνάγων, οὐ κωλύων γαμείν τοῦτο ποιεῖ, ἀλλὰ προτρέπων B
 παρθενεύειν. “Κωλόντων, φησὶ, γαμείν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων
 ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάλληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς
 καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.” Καλῶς εἶπεν, “ἐπεγνωκόσι τὴν
 ἀλήθειαν.” Ἄρα τὰ πρότερα ἵτύπος ἦν· οὐδὲν γὰρ φύσει ἀκά-
 θαρτον, ²ἀλλὰ παρὰ τὴν συνείδησιν τοῦ μεταλαμβάνοντος γίνε-
 ται. ἵΤίνος οὖν ἕνεκεν τῶν πολλῶν αὐτοὺς βρωμάτων ³ἀπή-
 (296) γαγε; Τὴν πολλὴν ἐκκόπτων τρυφὴν. ⁴Ἄλλ’ εἰ μὲν εἶπεν, ὅτι
 διὰ τρυφὴν ⁵μὴ ἐσθίετε, οὐκ ἂν ἠνέσχοντο· νῦν δὲ εἰς νόμον
⁶αὐτὸ κατέκλεισεν ἀνάγκην, ἵνα τῷ μείζονι φόβῳ μᾶλλον ἀπό- C
 σχωνται. Ἐπεὶ ὅτι τοῦ ⁷αὐτοῦ ἀκαθαρτότερόν ἐστιν ὁ ἰχθύς,
 παντί που δηλόν· ⁸ἐστιν· ἀλλ’ ὅμως ἐκείνων οὐκ ἀπήγαγεν.
 Ὅσον δὲ αὐτοῖς χαλεπὸν ἦν ἡ τρυφή, ἄκουε· καὶ τοῦ Μωϋσέως
 λέγοντος· ⁹“ἀἶψα φαγε, καὶ ἐλιπάνθη, καὶ ἐπαχύνθη, καὶ ἀπε-
 λάκτισεν ὁ ἡγαπημένος.” Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη αἰτία. Ἰνα γὰρ
 στενοχωρηθέντες ¹⁰λοιπὸν ἐπὶ βόας ἔλθωσι, καὶ σφάττωσι πρό-
 βατα, εἰκότως διὰ τὸν Ἄπιν καὶ τὸν μόσχον τῶν λοιπῶν ἀπ-
 εἶρξεν. Ἀκάθαρτος γὰρ ἐκεῖνος, ὁ ἀχάριστος, ὁ μιὰς καὶ
 βέβηλος. Ταῦτα ὑποτίθεσο, ταῦτα μελέτα· τὸ γὰρ, “Ἐντρε-
 φόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως,” τοῦτό ἐστι. Μὴ τοῖς ἄλλοις D
¹¹μόνοις παραίνει, φησὶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐν αὐτοῖς ἔχε τὴν
 μελέτην. “Ἐντρεφόμενος γὰρ, φησὶ, τοῖς λόγοις τῆς πίστεως
 καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἣ παρηκολούθηκας. Τοὺς δὲ βεβή-
 λους καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ.” Διὰ τί μὴ εἶπεν, ἀνέχου
 τῶν τοιούτων, ἀλλὰ, “παραιτοῦ;” ¹²Μηδὲ εἰς γυμνασίαν ¹³ποτέ
¹⁴καθῆς πρὸς ἐκείνους, ἀλλὰ ταῦτα τοῖς ¹⁵σαντοῦ παραίνει. Οὐ

⁹ Deut. xxxii. 15.

¹ καὶ ἀπαξ I. ἵτύπος] οὐ τοιαῦτα B.I.K.L. οὐ τοιαῦτα ἀλλὰ τύπος C.
² ἀλλὰ] + πάντα K. ἵτίνος οὖν] καὶ τίνος B.K. καὶ τίνος οὖν B.K. Sav. cet.
³ ἕνεκεν] + φησὶ B.K. τοιούτων pro πολλῶν iidem. ⁴ ἀπήγειν I. ⁵ ἀλλ’
 εἰ μὲν] εἰ μὲν γὰρ B.K. ὅτι om. iidem. ⁶ μὴ om. K. ⁷ αὐτῷ K. αὐτὸ
 om. I. ⁸ αὐτοῦ I. ⁹ ἐστιν assumptum ex omnibus. ¹⁰ καὶ om. C. Statim
 Μωσέως C.I. Veron. ¹¹ ἐφαγεν] + ἱακῶβ B.K. ¹² λοιπὸν om. L. in marg.
 habet I. ¹³ ἀχάριστος sine artic. Sav. cet. μιὰς sine artic. B.K. Sav. cet.
 ὁ μ. ὁ βέβηλος C. ¹⁴ μόνον B.L. Statim παραίνει B.K.L. et ex corr. C.
 παραινεῖν I. et ante corr. C. παραινῇ Edd. ¹⁵ αὐτοῖς ἔχε] αὐτῷ ἔχε τοῦτων L.
 Μοχ γὰρ om. B.K. ¹⁶ μηδὲ] τὴν τελείαν ἀποφυγὴν αἰνιττόμενος διὰ τούτου. δ
 δὲ λέγει, τοιούτων ἐστὶ· μηδὲ B.K. Sav. cet. ¹⁷ ποτέ] + φησὶ L. ¹⁸ καθῆς]
 Sic B.K. καταθῆς Edd. Post h. v. ἀπὸ σεαυτὸν διαλεγόμενος B.K. Sav. cet.
 (sed σεαυτὸν πρὸς ἐκείνους δ. hoc ord. K.) ¹⁹ σαντοῦ B.C.K.L. αὐτοῦ Edd.

Ε γὰρ ἔστι πρὸς τοὺς διεστραμμένους μαχόμενον ὀνῆσαι ^πτι ποτὲ, ^οπλὴν εἶποτε ροιόμεθ' αὐτὴν βλάβην γίνεσθαι, ὡς δι' ἀσθένειαν παραιτουμένων ἡμῶν τὴν πρὸς αὐτοὺς διάλεξιν. "Γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν" ^τεὐσέβεια δὲ ἐστὶ, πρὸς βίον καθαρὸν, πρὸς πολιτείαν ἀρίστην. Ὁ ^δδὲ γυμναζόμενος, καὶ καιροῦ μὴ ὄντος ἀγώνων, αὐτὸς ὡς ἀγωνιζόμενος ἅπαντα ποιεῖ, πάντων ἀπέχεται, ἐναγωνιὸς ἐστίν, ἰδρῶτας ἔχει πολλούς. "Γύμναζε, φησὶ, σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν. Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία

Ε πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμος ἐστίν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης."

Ἦτις ἔνεκεν ἐμνήσθη ταύτης, φησὶ, τῆς σωματικῆς γυμνασίας;

614 Ἀπὸ συγκρίσεως τὴν ὑπεροχὴν ταύτης δηλῶν, ὅτι ἐκείνη μὲν ^κκαὶ πόρους ἔχουσα πολλούς, οὐδὲν ἔχει τὸ κέρδος οὐδὲ ἀξίον λόγου, αὕτη δὲ διηνεκὲς καὶ ἀφθονον. ^ωὩς περ ὅταν λέγῃ, "Κοσμεῖν ἑαυτὰς μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ', ^δὅ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλόμεναις θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν."

"Ἀπιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος. Εἰς τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα." ^πΠαῦλος ὀνειδίζετο, καὶ σὺ ^δἀσχάλλεις; Παῦλος ἐκοπία, καὶ σὺ τρυφᾷν βούλει; Ἀλλ' οὐκ ^εἂν τρυφῶν τοσούτων ἐπέτευχεν ἀγαθῶν. Εἰ γὰρ τὰ βιωτικὰ πράγματα ^ττὰ ἐπίκηρα καὶ φθαρτὰ πόνων χωρὶς καὶ ἰδρώτων

Β οὐδέποτε παραγίνεται τοῖς ἀνθρώποις, πολλῷ μᾶλλον τὰ πνευματικά. Ναι, φησὶν, ἀλλ' ἀπὸ κληρονομίας πολλοῖς πολ-
λάκις παρεγένετο. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ^επαραγίνηται, ἡ φυλακὴ ^ιτούτων καὶ ἡ σωτηρία πόνων οὐκ ἔστι χωρὶς, ἀλλὰ δεῖ πονεῖν καὶ ταλαιπωρεῖσθαι ^κτὸν κεκτημένον οὐχ ἥττον. Καὶ οὕτω λέγω, ὅτι ^ιπολλοὶ πονήσαντες, ^ηπολλοὶ ταλαιπωρηθέντες, ἐψεύσθησαν πρὸς αὐτὰ τοῦ λιμένος τὰ στόματα, πνεύματός

^π τι] τινα L. ^ο πλὴν—ὡς] ἀλλὰ μᾶλλον βλάβη εἴωθε γίνεσθαι, οὐχ ὡς L. ^ρ οἰόμεθα om. B.I.K. post βλάβην transp. C. Post γίνεσθαι add. συμβαίνει B.K. ^α αὐτοὺς] ἐκείνους Sav. cet. invitis libris. ^τ εὐσέβεια δὲ ἐστὶ] Sic C.I. εὐσέβεια ἐστὶν ἀγὼν B.K. ἦτοι L. τούτῃ Edd. ^δ δὲ om. K. ^ε ἀγώνος L. ^ν τίνος] καὶ τίνος B.K. Sav. cet. Statim ἐμν. ταύτης, φ. pro φ. ἐμν. ταύτης C.I.K. ταύτης om. L. Cat. ^ω καὶ π. ἔχη L. ^κ ὥς περ ὅταν λ.] ὅτι καὶ ἐνταῦθα οὕτω προάγει τὸν λόγον, ὥς περ ὅταν περὶ γυναικῶν λ. B.K. ^ν ἢ om. C.I.L. Veron. Statim χρυσοῦ L. ^δ δ] φ L. ^ε πιστὸς] + φησὶν L. ^ι ἀγωνιζόμεθα I. ^κ ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι πόνων δεῖται ἡ ἀρετὴ, καὶ ὅτι κατὰ ἀλήθειαν ἀγαθὸν ἀρετὴ, οὐχ ὁ πλοῦτος. Veron. ^δ ἀσχάλλεις] ἐπαινεῖσθαι βούλει B.K. Mox ἀνέχη pro βούλει iidem. ^ε ἀν] + ἐκείνος B.K. Sav. cet. ^τ τὰ] Sic B. καὶ Edd. τὰ om. C.I.L. Statim ἐπίκαιρα I.L. Veron. ^ε παραγίνηται L. ^η ἡ τούτων Edd. ἡ om. L. ^ι ἡ om. C. ^κ τὸν κ. (+ τοῦ καταλιπόντος B.K.) omnes. τῶν κεκτημένων Edd. ^ι πολλὰ B. ^η ἢ πολλοὶ] καὶ C. ἡ καὶ πολλοὶ K. Sav. cet. Statim ταλαιπωρησάντες C.L.

ποθεν ἔμπεσόντος, καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς ἐλπίσι τῶν ἀγαθῶν τὸ
 ναυάγιον ἐργασαμένου. Παρὰ δὲ ἡμῖν οὐδὲν τοιοῦτόν ἐστι· θεὸς C
 γὰρ ἐστὶν ὁ ὁ ἐπαγγελόμενος, καὶ ¹⁰ “ ἡ ἐλπίς οὐ καταισχύνει.”
 Ἡ οὐκ ἴστε καὶ ὑμεῖς, ἅτε ἐν τοῖς βιωτικοῖς στρεφόμενοι πρά-
 γμασι, πόσοι μετὰ μυρίους πόνους οὐκ ἀπώναντο τῶν καρπῶν,
 ἢ θανάτου πολλάκις προαπενεγκόντος αὐτοὺς, ἢ πραγμάτων
 μεταβολῆς γενομένης, ἢ νόσου προσπεσούσης, ἢ συκοφαντῶν
 ἐπιτεθέντων, ἢ καὶ ἄλλης τινὸς αἰτίας· πολλὰ ^p δὲ τὰ ἀνθρώπινα·
 κεναῖς αὐτοὺς ἁπαγαγούσης χερσὶ; Τί δέ, φησὶ, τοὺς ἐπιτυγ-
 χάνοντας οὐχ ὀρᾷς, τοὺς δι’ ὀλίγων πόνων μεγάλα κτησαμένους
 ἀγαθὰ; Ποῖα ἀγαθὰ; χρήματα, καὶ οἰκίας, καὶ πλέθρα γῆς D
 τόσα καὶ τόσα, καὶ ἀνδραπόδων ἀγέλας, καὶ σταθμὸν ἀργυρίου
 καὶ χρυσίου; ταῦτα λέγεις ἀγαθὰ, καὶ οὐκ ἐγκαλύπτῃ οὐδὲ
 καταδύῃ, ἄνθρωπος ἑπεὶ οὐρανοῦ φιλοσοφῶν, καὶ πρὸς τὰ
 τῆς γῆς κεκηνῶς πράγματα, καὶ ἀγαθὰ καλῶν ἃ μηδενὸς ἐστὶν
 ἄξια λόγου; Εἰ ταῦτα ἀγαθὰ, πάντως καὶ τοὺς κεκτημένους
 (297) αὐτὰ ἀγαθοὺς δεῖ καλεῖν· ὁ γὰρ ἀγαθὸν τι ἔχων, πῶς οὐκ ἀγα- E
 θός; Τί οὖν, εἰπέ μοι; ὅταν οἱ κεκτημένοι αὐτὰ πλεονεκτῶσιν,
 ἀρπάζωσιν, ἀγαθοὺς αὐτοὺς καλέσωμεν; Εἰ γὰρ ἀγαθὸν ὁ
 πλούτος, ἀπὸ δὲ πλεονεξίας ^x συναγεται, ὅσῳ ἂν αὔξηται, το-
 σοῦτῳ μᾶλλον τὸν ἔχοντα ἀγαθὸν ποιήσει νομίζεσθαι. Ἄρα
 οὖν ἀγαθὸς ὁ πλεονεκτῶν. Εἰ δὲ ὁ πλούτος ἀγαθός, ὑπὸ δὲ
 πλεονεξίας αὔζεται, ὅσῳ ἂν πλεονεκτῇ, ἀγαθώτερος ἔσται.
 Εἶδες τὴν ἐναντίωσιν; Ὑπὸ ἀλλὰ ἂν μὴ πλεονεκτῇ, φησὶ. Καὶ
 πῶς ἐνὶ γενέσθαι τοῦτο; ὀλέθριον γὰρ τὸ πάθος. Ἐνί,
 φησὶν. Οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστι· ^b καὶ τοῦτο ὁ Χριστὸς ἀπεφῆ- F
 νατο λέγων, ¹¹ “ Ποιήσατε ὑμῖν φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς
 ἀδικίας.” Τί οὖν, φησὶν, ἂν παρὰ πατρὸς δέξεται τὸν κλῆρον;
 Τὰ ἐξ ἀδικίας συλλεγέμεντα ἐδέξατο. Οὐ γὰρ δὴ ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ 615
 ὁ πρόγονος ἐκείνου πλούσιος ἦν, ἀλλὰ πολλοὺς ἐτέρους εἰκὸς
 πρὸ ἐκείνου γεγενῆσθαι, εἴτα ἐν τοῖς πολλοῖς εὐρεθῆναί τινα
 ἀδίκως τὰ τῶν ἄλλων εἰληφότα καὶ καρπούμενον. Τί οὖν;
 Ἀβραάμ, φησὶν, ἀδικον πλούτον εἶχε; τί δέ; ^c ὁ Ἰωβ, ¹² ὁ
 ἄμεμπτος, ὁ δίκαιος, ὁ ἀληθινός, ὁ θεοσεβής, ὁ ἀπεχόμενος

10 Rom. v. 5.

11 Luc. xvi. 9.

12 Job. i. 9.

ⁿ ἐμπ.] + ἀθρόον B.K. Statim ταύταις pro αὐταῖς I.L. ^o ἐπαγγελάμενος L.
^p δε] γὰρ L. ^q ἀπαγούσης C.I.L. Veron. ^r περὶ] ὑπὲρ I. ^s φιλοσο-
 φῶν] φιλοσοφεῖν προστεταγμένος B.K. Sav. cet. ^t πάντως om. K. ^v οἱ]
 οὐ B. Mox πλ. καὶ ἀρπ. L. ^w τοῦτους C. Statim καλέσωμεν I. ^x ἐνά-
 γεται C.I. ^y ὡλὰ] τί δὲ B. τί δαι K. ^z τοῦτο accessit ex B.C.I.L.
^a ἐνι—οὐκ ἔστι] καὶ οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστι μὴ ἀδικοῦντα πλουτεῖν. B.K. Sav. cet.
^b καὶ τοῦτο ὁ Χρ.] ὁ Χρ. τοῦτο C. τοῦτο καὶ ὁ Χρ. B.K. Sav. cet. ^c ὁ om.
 B.K.

ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος; ^dὉ πλούτος ^eἐκείνοις οὐκ ἐν χρυσῷ ἦν, οὐδὲ ἐν ἀργύρῳ, οὐδὲ ἐν οἰκοδομήμασιν, ἀλλ' ἐν θρέμμασιν· οὗτος δὲ καὶ θεόπλουτος ἦν. Ὅτι γὰρ ἐν θρέμμασιν **B** ἦν, εὐδελον ἐκείθεν· καταλέγων γὰρ ὁ τὸ βιβλίον γράψας τὰ συμβεβηκότα τῷ μακαρίῳ ἐκείνῳ, καὶ λέγων, ὅτι ἀπέθανον αὐτῷ κάμηλοι καὶ ἵπποι θήλειαι καὶ ὄνοι, οὐκ εἶπε, καὶ χρυσίου θησαυροὺς ἐλθόντες ἀφήρπασαν. ^hἌλλως δὲ, καὶ ὁ Ἀβραὰμ πλούσιος ἦν ἐν οἰκέταις. Τί οὖν; οὐκ ἡγόρασε τούτους; Οὐδαμῶς· διὰ τοῦτο εἶπεν ἡ γραφή, ὅτι οἰκογενεῖς ἦσαν ^kοἱ τριακόσιοι δέκα καὶ ἑκατὼ. Καὶ πρόβατα καὶ βόες ἦσαν αὐτῷ. Πόθεν οὖν χρυσίον ^mἔπεμψε τῇ Ῥεβέκκα; Ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου δῶρα λαβὼν, οὐ βιασάμενος οὐδὲ ἀδικήσας. Εἰπέ **C** γὰρ μοι, πόθεν σὺ πλουτεῖς; παρὰ τίνος λαβὼν; τί δὲ ⁿἕτερος; Παρὰ τοῦ πάππου, φησί. Ὅτι δὲ ἄλλος, πόθεν; Παρὰ τοῦ πατρός. Ῥαυνῆση μέχρι πολλοῦ τοῦ γένους ἀνιών, οὕτω δεῖξαι τὴν ἡκιστίν οὖσαν δικαίαν; Ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις, ἀλλ' ἀνάγκη τὴν ἀρχὴν αὐτῆς καὶ τὴν ρίζαν ἀπὸ ἀδικίας εἶναι τινος. Ἰπόθεν; Ὅτι ὁ θεὸς ἐξ ἀρχῆς οὐ τὸν μὲν πλούσιον ἐποίησε, τὸν δὲ πένητα, οὐδὲ παραγαγὼν, τούτῳ μὲν ἔδειξε χρυσίου θησαυροὺς πολλοὺς, ἐκείνῳ δὲ ἀπεστέρησε τῆς ἐρεῖνης, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν **D** πᾶσιν ἀνῆκε γῆν. Πόθεν οὖν κοινῆς οὕσης, σὺ μὲν ἔχεις πλέθρα τόσα καὶ τόσα, ὁ δὲ πλησίον οὐδὲ κύαθον γῆς; Ὁ πατὴρ ^pμοι, φησὶ, παρέδωκεν. Ἐκείνος δὲ παρὰ τίνος ^qπαρέλαβε; Παρὰ τῶν προγόνων. Ἀλλὰ ἀνάγκη πάντως ἀνιόντα εὑρεῖν τὴν ἀρχὴν. Ἐγένετο πλούσιος ὁ Ἰακώβ, ἀλλὰ τῶν πόνων λαβὼν τὸν μισθόν. Πλὴν ἀλλ' οὐδὲ ὑπὲρ τούτων ἀκριβολογοῦμαι· ἔστω δίκαιος ὁ πλούτος, καὶ πάσης ἀρπαγῆς ἀπηλλάχθω· οὐ γὰρ δὴ σὺ ὑπεύθυνος περὶ ὧν ὁ πατὴρ ἐπλεονέκτησεν· ἔχεις **E** ^rμὲν γὰρ τὰ ἐκ τῆς ἀρπαγῆς, ἀλλ' οὐχ ἥρπασας σύ. Πλὴν ἀλλὰ συγκεχωρήσθω μὴδὲ ἐκείνῳ ἥρπακέναι, ^sἀλλὰ ποθεν ἀπὸ γῆς ἀναβλυσθέντα τὸν χρυσὸν ἔχειν· τί τοῦτο; παρὰ τοῦτο ἀγαθὸς ὁ πλούτος; Οὐδαμῶς· ἀλλ' οὐδὲ πονηρὸς, φησὶν. Ὅτι εἰ μὴ πλεονεκτῇ, οὐ πονηρὸς, ^tεἴγε μεταδίδωσι τοῖς δεομένοις· εἰ μὴ

^d ὁ] ἀλλ' ὁ B.K. ^e ἐκείνοις] τούτῳ B.C. ^f οὗτος—ἦν] ἄλλως δὲ καὶ θ. οὗτος ἦν B.K. Sav. cet. Clausula deest in L. ^g εἶπεν ὅτι καὶ B.K. Sav. cet. ^h ἄλλως δὲ καὶ ὁ Ἀβ.] καὶ ὁ Ἀβ. δὲ B.K. ⁱ ἐν] ἀλλ' ἐν B.K. Sav. cet. ^k οἱ—ἑκατὼ] αὐτῷ τριακ. δεκαοκτὼ L. ^l ἑκατὼ] + ἵνα ταῦτα μὴ ἀπορρῇ B.K. ^m ἔπεμψε C.I.L. ⁿ ἕτερος] + πόθεν B.K. Sav. cet. ^o τί δὲ om. I. τί δὲ ἄλλος, πόθεν om. B.K. Sav. cet. Post πατρός add. φησὶ L. ^p ραυνῆση (δυνασαι B.) + οὖν B.K. Sav. cet. ^q κτίσιν I. οὖσαν δ. pro δ. οὖσαν C.I.K.L. ^r πόθεν—ἀρχῆς] πῶς; ἐξ ἀρχῆς ὁ θεὸς B.K. ^s μου L. ^t ἔλαβε K. ^v μὲν om. L. ^w ἀλλὰ ποθεν] ἀλλ' L. ^x τί τοῦτο;] Sic omnes. τί οὖν; Edd. Statim παρὰ τοῦτο om. I.L. post πλούτος transp. C. ^y ἂν B.K. ^z εἴγε] Sic B.I.K. εἰ μὴ δὲ L. εἰ μὴ C. Edd.

δὲ μὴ ^aμεταδιδῶ, πονηρὸς καὶ ἐπίβουλος. Ἐως ἂν μὴ ποιῇ, φησί, κακὸν, οὐ κακὸς, καὶ ἀγαθὸν μὴ ἐργάζηται. ^bΚαλῶς τοῦτο δὲ οὐ κακὸν, τὸ μόνον ἔχειν τὰ δεσποτικά, τὸ μόνον ἀπολαύειν τῶν κοινῶν; ἢ οὐχὶ ^cτοῦ θεοῦ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα ^F αὐτῆς; Εἰ τοίνυν τοῦ δεσπότου τοῦ κοινού τὰ ἡμέτερα, ἄρα καὶ τῶν συνδούλων τῶν ἡμετέρων τὰ γὰρ τοῦ δεσπότου πάντα κοινά. ^aἩ ^dοὐχ ὀρώμεν καὶ ἐν ταῖς μεγάλαις οἰκίαις οὕτω ταῦτα διατεταγμένα; οἶον, πᾶσιν ἐξ ἴσου τὸ σιτομέτριον δίδονται ἀπὸ τῶν δεσποτικῶν γὰρ ἔξεισι θησαυρῶν ἢ οἰκία ἢ ⁶¹⁶ δεσποτικὴ πᾶσιν ἀνείται. ^eΚοινὰ καὶ τὰ βασιλικά πάντα, αἱ πόλεις, αἱ ἀγοραί, οἱ περίπατοι πᾶσιν εἰσι κοινοὶ, πάντες ^fτὸ ἴσον μετέχουμεν. Θέα γάρ μοι θεοῦ οἰκονομίαν ἐποίησεν εἶναι τινα κοινά, ἵνα καὶ ἀπ' ἐκείνων ^gκαταιδέσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος οἶον τὸν αέρα, τὸν ἥλιον, τὸ ὕδωρ, τὴν γῆν, τὸν οὐρανόν, ^hτὴν θάλατταν, τὸ φῶς, τοὺς ἀστέρας, καθάπερ ἀδελφοῖς πάντα ἐξ ἴσης διανέμει ὀφθαλμοὺς πᾶσι τοὺς αὐτοὺς ἐδημιούργησε, σῶμα ⁽²⁹⁸⁾ τὸ αὐτὸ, ψυχὴν τὴν αὐτὴν, ὁμοίαν τὴν κατασκευὴν ἐν πᾶσιν, ^B ἀπὸ γῆς τὰ πάντα, καὶ ἀπὸ ἐνὸς ἀνδρὸς πάντας, ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ πάντας. Ἄλλ' οὐδὲν τούτων ἡμᾶς ἐνέτρεψεν. Ἐποίησε καὶ ἄλλα κοινὰ, οἶον λουτρὰ, πόλεις, ἀγορὰς, περιπάτους. Καὶ θέα ^kὅτι ἐν τοῖς κοινοῖς οὐδεμία μάχη, ἀλλὰ πάντα εἰρηνικά· ὅταν ^lδέ τις παρασπάσαι ἐπιχειρήσῃ, καὶ ἰδίον ^mτι ποιῆσαι, τότε ἡ ἔρις ἐπείσөрχεται, ὥσπερ αὐτῆς τῆς φύσεως ἀγανακτοῦσης, ὅτι δὴ, πάντοθεν ἡμᾶς συνάγοντος τοῦ θεοῦ, ἡμεῖς φιλονεικοῦμεν διαιρεῖν ἑαυτοὺς, καὶ ἀποσπᾶν ἐν τῷ ἰδιοποι- ^C εῖσθαι, καὶ λέγειν τὸ σὸν καὶ τὸ ⁿἐμόν· τότε γὰρ μάχη, τότε ἀηδία· ἐνθα δὲ τοῦτο οὐκ ἔστιν, οὐδὲ μάχη οὐδὲ φιλονεικία τίκεται. Ὡστε τοῦτο μᾶλλον ἐκείνου συγκεκλήρωται ἡμῖν, καὶ κατὰ φύσιν ἐστί. Διὰ τί μηδεὶς ὑπὲρ ἀγορᾶς ^oποτε δικάζεται; Ῥῶτι κοινὴ πάντων ἐστίν· ὑπὲρ δὲ οἰκίας πάντας ὀρώμεν δικαζομένους, ἡ ὑπὲρ χρημάτων. Καὶ τὰ μὲν ἀναγκαῖα κοινὰ ἡμῖν πρόκειται· ἡμεῖς δὲ οὐδὲ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις τὸ κοινὸν φυλάττομεν. Καὶ μὴν διὰ τοῦτο ἡμῖν ἐκεῖνα ἀνῆκεν, ἵνα παιδευθῶμεν ^D ἀπ' ἐκείνων καὶ ταῦτα ἔχειν κοινῶς· ἡμεῖς δὲ οὐδὲ οὕτω παι-

^a μεταδιδῶ B. Edebatur μεταδίδωσι. ^b καλῶς B.C.I.K. ^c τοῦ om. L. κυρίου pro θεοῦ B.K. ^d οὐχὶ B.C.I. ^e κοινὰ] τὰ κοινὰ C.I.L. Veron. ^f τοῦ ἴσου B.K. et ex corr. C. τῶν ἴσων L. ^g καταιδέσῃ I. καταδήσῃ L. ^h τὴν θ. τὸ φ. om. K. ⁱ ἐν τῇ—πάντας om. B.K. Vet. ^k ὅτι] πῶς B.K. Sav. cet. ^l δέ] γὰρ I. ^m τι ante ἐπιχειρήσῃ trans. Edd. reclamantibus libris. Statim ποιῆσαι pro ποιῆσῃ B.I.K.L. ⁿ ἐμόν] + τὸ ψυχρὸν τοῦτο ῥῆμα B.K. receptum a Ben. invito Vet. ^o ποτε om. C. ^p ὅτι] ἄρα οὐχ (οὐκ Sav. cet.) ὅτι B.K. Sav. cet. ^q ὑπὲρ] καὶ ὑπὲρ I. ^r ἐκείνου L.

δενόμεθα. Ἄλλ', ὅπερ ἔφην, πῶς ἀγαθὸς ὁ τὸν πλοῦτον ἔχων; Οὐκ ἐνι τοῦτο, ἀλλ' ἀγαθὸς, ἐὰν ἐτέροις ^τμεταδῶ. ὅταν μὴ ἔχη, τότε ἀγαθός· ὅταν ἐτέροις ^ναὐτὸν δῶ, τότε ἀγαθός· ἕως δ' ἂν ἔχη, οὐκ ἂν εἴη ἀγαθός. Τοῦτο οὖν ἀγαθόν, ὃ κατεχόμενον μὲν ^ωπονηροὺς δείκνυσιν, ^χἢ ἀπόκτησις δὲ ἀγαθούς; Οὐκ ἄρα τὸ ἔχειν χρήματα ^νἀγαθόν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀγαθὸν ποιεῖ φαίνεσθαι. Οὐκ ἄρα ὁ πλοῦτος ^zἀγαθόν· ἂν E δὲ καὶ παρὸν λαβεῖν, μὴ λάβῃς, πάλιν ἀγαθός. Εἰ τοίνυν καὶ ἔχοντες τοῦτον, ^αἂν τοῖς ἄλλοις μεταδοίημεν, ^βκαὶ διδόμενον οὐ λαμβάνοντες, τότε ἐσμεν ἀγαθοί, ^γἂν δὲ λάβωμεν ἢ κτησώμεθα, οὐκ ἀγαθοί, πῶς ἀγαθὸν ἂν γένηται ὁ πλοῦτος; Μὴ τοίνυν κάλει τοῦτο ἀγαθόν. Διὰ τοῦτο αὐτὸν οὐκ ἔχεις, ἐπειδὴ ἀγαθὸν αὐτὸν νομίζεις, ἐπειδὴ ἐπότησαι περὶ αὐτόν. Κάθαρόν σου τὴν διάνοιαν, τὴν κρίσιν ἔχε διηκριβωμένην, καὶ τότε ἔση ἀγαθός· ^δμάθε F τὰ ὄντως ἀγαθὰ. ^εΤίνα δὲ ταῦτά ἐστιν; Ἀρετὴ, φιλανθρωπία· ταῦτα ἀγαθὰ, οὐκ ἐκείνος. Κατὰ τοῦτον τὸν κανόνα ἐὰν ἦς 617 ἐλεήμων, ὅσῳ ἂν ἦς πλέον, τοσοῦτ' ἀγαθὸς καὶ εἰ καὶ νομίζῃ· ἂν δὲ πλούσιος ἦς, οὐκέτι. ^ςΟὕτω γενώμεθα ἀγαθοί, ἵνα καὶ ὦμεν ἀγαθοί, καὶ τῶν μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΓ.

¹Α Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. Μηδεὶς σου τῆς νεότητος B καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος ^βγενοῦ τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. Ἔως ἔρχομαι, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας, μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

ΤῶΝ πραγμάτων τὰ μὲν διδασκαλίας ^γδεῖται, τὰ δὲ ἐπι- C ταγῆς. Ἄν τοίνυν ἐπιτάτῃς ὑπὲρ ὧν διδάσκειν χρὴ, καταγέ- λαστος ἔση· πάλιν, ἂν διδάσκῃς ὑπὲρ ὧν ἐπιτάττειν χρὴ, τὸ αὐτὸ ^δὑπομένεις ὁμοίως. Οἷόν τι λέγω· τὸ μὴ εἶναι πονηρόν,

1 CAP. IV. v. 11—14.

^α Sic C.I.K.L. ἀγαθὸς post ἔχων transp. Edd. ^τ μεταδῶ] δῶ L. ^ν αὐτόν om. L. Mox ἕως—ἀγαθὸς om. idem. ^ω πονηρόν K. ^χ ἢ ἀπ.] ἀποκτώ- μενον B.K. ^ν ἀγαθόν om. B.K. ^z ἀγαθός L. ^α ἂν om. C.I.L. Veron. ^β καὶ] ἢ B.K. Sav. cet. Mox λαμβάνομεν C. ^γ ἂν δὲ—οὐκ ἀγαθοί om. C. ^δ μάθε] + τίνα ἐστὶ B.K. Sav. cet. ^ε τίνα] ποῖα K. οὖν pro δὲ B.K. ^ς ἦς] εἰ L. ^ς οὕτω om. B.K. Post γενώμεθα add. οὖν B.K. Sav. cet. Hom. XIII. ^α παρ. τ. καὶ δ. om. K. ^β γίνου B.K. ^γ δεῖται] χρῆ(ι) I. ^δ ὑπομένεις B.K.

ὑπὲρ τούτου οὐ διδάσκειν χρή, ἀλλ' ἐπιτάττειν καὶ ἀπαγορεύειν μετὰ πλείονος αὐθεντίας· τὸ μὴ Ἰουδαΐζειν, ἐπιταγῆς δέεται. * Ἄν μέντοι λέγῃς, ὅτι δεῖ τὰ ὑπάρχοντα κενοῦν, ὅτι δεῖ παρθενεύειν, ἂν περὶ πίστεως διαλέγῃ, ἐνταῦθα διδασκαλίας χρεία. Διὰ τοῦτο ἀμφότερα τίθῃσιν ὁ Παῦλος· “Παράγγελλε καὶ D διδάσκει,” φησὶν. Οἶον, εἴ τις ἔχει περιήπτα, ἢ εἴ τι ἕτερον τοιοῦτον, ὅταν εἰδότες αὐτὰ πονηρὰ ὄντα πράττωσι, παραγγελίας δεῖ μόνῃς· ὅταν δὲ μὴ εἰδότες, διδασκαλίας. “Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω,” ἰφησὶν. Ὅρᾳς ὅτι καὶ ἐπιτάττειν χρή τὸν ἱερέα καὶ αὐθεντικώτερον διαλέγεσθαι, ἢ μὴ (299) πάντα διδάσκειν; Εὐκαταφρόνητον γὰρ πως πρᾶγμα ἡ νεότης ἀπὸ τῆς κοινῆς προλήψεως γέγονε· διὰ τοῦτό φησι, “Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω.” Δεῖ γὰρ καὶ ἀκαταφρόνητον εἶναι τὸν διδάσκαλον. ἸΠοῦ οὖν τὸ ἐπικεκῆς, φησί; ποῦ ἢ οὖν E τὸ πρᾶον, ἂν μὴ καταφρονῇται; Ἐν μὲν τοῖς πρὸς ἑαυτὸν καταφρονεῖσθω καὶ φερέτω· οὕτω γὰρ διδασκαλία κατορθοῦται τῇ μακροθυμίᾳ· ἐν δὲ τοῖς πρὸς ἐτέρους, μηκέτι· τοῦτο γὰρ οὐκ ἔστιν ἐπικείκεια, ἀλλὰ ψυχρότης. * Ἄν μὲν ὕβρεις ὁ ἐκδικῇ τὰς εἰς ἑαυτὸν, ἂν λοιδορίας, ἂν ἐπιβουλάς, εἰκότως ἐγκαλεῖς· ἂν δὲ ὑπὲρ τῆς Ῥτῶν ἄλλων σωτηρίας, ἡ ἐπιτάττει καὶ μετὰ αὐθεντίας προνόει· ἐνταῦθα οὐκέτι ἐπικείκειας χρεία, ἀλλ' αὐθεντίας, ἵνα μὴ ἡ τὸ κοινὸν λυμαινηται. ἡ τοῦτό φησιν, ἢ ἐκείνο· μηδεὶς F διὰ τὴν νεότητα καταφρονήσῃ σου· ὥς γὰρ ἂν ἀντίρροπον ἐπιδεικνύῃ βίον, οὐκέτι διὰ τὴν ἡλικίαν τις καταφρονήσῃ, ἀλλὰ καὶ θαυμάσει ἢ μᾶλλον. “Ἄλλα τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ.” ἡ “περὶ ἡ πάντα σεαυτὸν ὑπαρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων.” Τούτέστι, 618 τὸ ἀρχέτυπον τοῦ βίου αὐτὸς ἔσο, ὥσπερ εἰκὼν προκειμένος, ὥσπερ νόμος ἔμψυχος, ὥσπερ κανὼν καὶ ὅρος τῆς εὐζωίας· τὸν γὰρ διδάσκαλον τοιοῦτον εἶναι χρή. “Ἐν λόγῳ,” ἡ ὥς καὶ φθέγγεσθαι μετ' εὐκολίας· “ἐν ἀναστροφῇ,” ἡ τῇ τῆς ἐκκλησίας·

² Tit. ii. 7.

* οὐ δ.] δ. οὐ B.K. ἡ αὐθεντίας ter K. semel ante corr. B. ἡ εἰ et ἕτερον om. C. ἡ ὅταν] + γὰρ Cat. + μὲν γὰρ B.K. ἡ φησὶν om. B.C.K. ἢ μὴ] ἀλλ' οὐ B.K. Statim πάντας δ. φησὶ; L. ἡ ποῦ—φησὶ om. C. ἢ οὖν om. K. Cat. ἡ αὐτὸν K. ἡ ἐκδικῇ L. Mox αὐτὸν I. αὐτὸν L. P τῶν om. C. ἡ ἐπιτάττει . . . προνοῇ B.C.K. ἡ οὐκέτι] οὐκ ἔστι K. ἡ τὸ κοινὸν B.C.I.K. Cat. τῷ κοινῷ Edd. ἡ ἡ τοῦτο—καταφρ. σου] τοῦτο οὖν ἔστιν ὅ φησι· μηδεὶς σου τ. ν. καταφρονεῖτω· ἡ εἰ μὴ τοῦτο, ἐκείνὸς ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ὁ διδάσκαλος πολλὴν τὴν ἀκρίβειαν ἔχειν ὀφείλει περὶ τὸν βίον, ὥστε παρὰ τῶν μαθητῶν μὴ καταφρονεῖσθαι B.K. ἡ ὥς] + μὲν L. Mox ἂν assumtum ex B.K. Cat. ἡ μᾶλλον] + διὰ τοῦτο καὶ ἐπάγει λέγων B.K.L. Sav. cet. ἡ πάντας ἑαυτὸν C. ἡ ὑπαρεχόμενος] παρέχε, φησὶ B.K. ἡ ὥς om. K. ἡ τῇ τῆς ἐκ.] Sic B.K. Cat. τῇ om. C.I.L. Haec desunt in Edd. Vetus verit: ut ecclesiae sit propositus ad imitandum.

“ἐν ἀγάπῃ, ἐν πίστει,” ἡ τῇ ὀρθῇ “ἐν ἀγνείᾳ,” ὁ ἐν σωφροσύνῃ. “Ἔως ἔρχομαι, πρόσσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.” Τιμοθέῳ κελεύει προσέχειν τῇ ἀναγνώσει. εἰ Ἀκούωμεν ἅπαντες, καὶ παιδευώμεθα μὴ ἀμελεῖν τῆς τῶν θείων μελέτης. Ἰδοὺ πάλιν, “Ἔως ἔρχομαι,” φησὶν. B πῶς αὐτὸν παραμυθείται· εἰκὸς γὰρ αὐτὸν ἀπορφανισθέντα ζητεῖν αὐτόν. “Ἔως ἔρχομαι, φησὶ, πρόσσεχε τῇ ἀναγνώσει,” τῇ τῶν θείων γραφῶν “τῇ παρακλήσει,” τῇ πρὸς ἀλλήλους “τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας.” Τὴν διδασκαλίαν κησὶν ἐνταῦθα. “Μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.” Οὐ περὶ πρεσβυτέρων ἴησιν ἐνταῦθα, ἀλλὰ περὶ ἐπισκόπων· οὐ γὰρ δὴ πρεσβύτεροι τὸν ἐπίσκοπον ἐχειροτόνουν.

3 “Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι.” Ὁρα πῶς πολλάκις περὶ τῶν αὐτῶν αὐτῷ παρεγγυᾷ, δεῖξαι βουλόμενος, ὅτι μάλιστα πάντων ἐν τούτοις σπουδάζειν τὸν διδάσκαλον χρή. 4 “Ἐπεχε C σεαυτῷ, κησὶ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ, ἐπίμενε αὐτοῖς.” Τούτῃστι, πρόσσεχε σεαυτῷ, καὶ δίδασκε καὶ τοὺς λοιπούς. “Τούτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.” Ὁ γὰρ τοῖς τῆς διδασκαλίας ἐντρέφόμενος λόγοις, ἡ πρότερον αὐτὸς καρποῦται τὴν ὠφέλειαν· ἐν τῷ γὰρ παραινέειν ἑτέροις, καὶ ἑαυτὸν κατανύσσει. Οὐ γὰρ δὴ πρὸς Τιμόθεον ταῦτα εἴρηται, ἀλλὰ πρὸς πάντας. Εἰ δὲ τῷ νεκροῦς ἀνιστῶντι αὐτὰ φησι, D τί ἐροῦμεν ἡμεῖς; Καὶ ὁ Χριστὸς δὲ κησὶν. 5 “Ὅς ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καὶ παλαιὰ, ὅμοιοις ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη.” Καὶ πάλιν 6 ὁ μακάριος Παῦλος φησὶν. 6 “Ἰνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν.” 7 Καὶ μάλιστα πάντων αὐτὸς τοῦτο ἔπραττε, παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλου ὁ παιδευόμενος τὸν πατρῶον νόμον, ὥστε καὶ μετὰ ταῦτα αὐτὸν εἰκὸς προσέχειν τῇ ἀναγνώσει· ὁ γὰρ ἑτέροις ταῦτα παραινῶν, ἑαυτῷ προτέρω παρήνευσεν ἂν.

3 v. 15.

4 v. 16.

5 Matth. xiii. 52.

6 Rom. xv. 4.

ἡ ἀγάπη] + τῇ πρὸς τοὺς διδασκομένους B.K. ὁ τῇ ὀρθῇ post ἀγνείᾳ vulgo legitur, invitis B.K.L. Cat. ὁ ἐν] τῇ ἐν B.K. ὁ ἀκούσωμεν I. Statim πάντες C. ὁ θείων] + γραφῶν B.K. Sav. cet. ὁ ὁράς I. ὁ αὐτὸν accessit ex B.I.K.L. Cat. ὁ διδασκαλίᾳ] + τῇ πρὸς πάντας B.K. Vet. Sav. cet. invita Cat. κησὶν ἐνταῦθα] ἐνταῦθα προφητείας εἶπεν (λέγει Sav. cet.) B.K. Sav. cet. ὁ κησὶν] λέγει K. κησὶ om. B.K. ἐν αὐτοῖς C. ὁ καὶ om. L. Cat. σου] + καλῶς εἶπε, καὶ σεαυτὸν B.K. Sav. cet. ὁ πρότερος L. Cat. γὰρ δὴ om. B.K. αὐτὰ φ.] τοιαῦτα παραινέει B.K. Sav. cet. κησὶν] τὸ περὶ τῶν διδασκάλων ἀνίσταται λέγων ὁμοία ἐστὶν ἡ βασ. τῶν οὐρ. ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη B.K. Sav. cet. ὁ ὁμοιος—οἰκοδεσπότη om. C. Sav. cet. Post ἀνθρώπῳ add. κησὶν B.K. ὁ μακ. Π. κησὶν] αὐτὸς οὗτος ὁ ἀπόστολος τὸ αὐτὸ παραινῶν ἀλλαχοῦ λέγει B.K. ὁ μακ. Π. τὸ αὐτὸ παραινῶν κησὶν Sav. cet. καὶ] + γὰρ B.K. ὁ πεπαιδευμένος B.K.

Ἐν ὁρᾷ γοῦν αὐτὸν συνεχῶς ταῖς τῶν προφητῶν κεχρημένον μαρ- E
τυρίαις, καὶ θεωροῦντα τὰ ἐν αὐταῖς; Εἴτα Παῦλος μὲν προσ-
έχει τῇ ἀναγνώσει· οὐ γάρ ἐστι μικρὰν ἀπὸ τῶν γραφῶν ὠφέ-
λειαν καρπώσασθαι· ἡμεῖς δὲ ῥαθυμοῦμεν; “Ἴνα σου ὁ γὰρ ἡ
προκοπή, φησὶ, φανερά ἢ ἐν πάσιν.” Ὅρᾷ ὅτι ἐβούλετο
αὐτὸν καὶ ἐν τούτῳ μέγαν γενέσθαι καὶ θαυμαστὸν, καὶ ὅτι
ἐδεῖτο αὐτοῦ, φησὶν, ἔτι; “Ἴνα σου ἡ προκοπή φανερά ἢ ἐν
πάσιν” μὴ ἐν τῷ βίῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ λόγῳ τῷ διδα- F
σκαλικῷ.

(300) ἧ Ἐπρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς.” Ἄρα τὸ ἁξίωμα φη-
σιν; Οὐκ ἔγωγε οἶμαι, ἀλλὰ περὶ παντὸς γεγηρακός. Τί
οὖν, ἂν δέηται διορθώσεως; ἵ Ὡς ἂν εἰ πρὸς πατέρα, φησὶ, 619
προσενεχθείης ἁμαρτόντα, οὕτω καὶ πρὸς ἐκείνον διαλέγου.
ῃ Ἐπρεσβυτέρας ὡς μητέρας, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς, νεωτέρας
ὡς ἀδελφὰς, ἐν πάσῃ ἀγνεΐᾳ.” Αὕτη τοῦ πράγματος ἡ φύσις
φορτικόν τι, φησὶ, τὸ ἐλέγχεσθαι λέγω, καὶ μάλιστα ὅταν
καὶ εἰς γέροντα γένηται, καὶ παρὰ νέου, τριπλοῦν γίνεται τὸ
τῆς προκετείας. Παραμυθεῖται οὖν αὐτὸ τῷ τρόπῳ καὶ τῇ
προσηνείᾳ. Ἐνεστι γὰρ ἀνεπιχθῶς ἐλέγχειν, εἴ τις θέλοι
τοῦτο ἀσκεῖν· πολλῆς μὲν γὰρ συνέσεως ἐστίν, ἔνεστι δέ.
“Νεωτέρους ὡς ἀδελφούς,” φησὶ. Διὰ τί καὶ ἐνταῦθα τοῦτο B
παρήνεσε; Τὸ θρασὺ πάλιν διὰ τὴν ἡλικίαν αἰνιττόμενος. Δεῖ
τοῖνυν καὶ ἐνταῦθα παραμυθεῖσθαι τὸ πρᾶγμα τῇ ἐπεικειᾳ.
“Νεωτέρας, φησὶν, ὡς ἀδελφὰς” καὶ προσέθηκεν, “ἐν πάσῃ
ἀγνεΐᾳ.” Μὴ μοι, φησὶ, τὴν τῆς μίξεως μόνον εἴπῃς ἁμαρτίαν,
ἀλλὰ μὴδὲ ὑποψίαν δῶς. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ πρὸς τὰς νεωτέρας
γενόμεναι ὁμιλίαι δυσκόλως διαφεύγουσιν ὑποψίαν, δεῖ δὲ γε-

7 CAP. V. v. 1.

6 v. 2.

² θεωροῦν L. τὰ om. C. ³ ῥαθυμοῦμεν I.L. Post h. v. add. καὶ παρέργως
ἀκούομεν; καὶ πόσῃ οὐκ ἂν εἴημεν κολάσεως ἄξιοι; B.K. Sav. cet. ⁴ γὰρ
om. B.K. ⁵ φησὶ om. B.K. post ἢ transp. Edd. ⁶ ἡβούλετο B.I. Veron.
⁷ καὶ ὅτι—ἔτι] διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε, δεικνύς ὅτι ἐδ. αὐτοῦ ἔτι. τί ἐστίν B.K.
Sav. cet. ⁸ βίῳ] + φησὶ iidem. ⁹ πρεσβ.] + φησὶ L. ¹⁰ ἁξίωμα] + νῦν
B.K. Sav. cet. ¹¹ ὡς] μὴ (οὐκ Sav. cet.) ἐπιπλήξῃς, φησὶν, ἀλλ' ὡς B.K.
Sav. cet. Mox φησὶ om. B.K. ¹² ἁμαρτάνοντα K. Cat. ¹³ διαλέγου] +
διὸ καὶ ἐπάγει, ἀλλὰ παρακαλεῖ ὡς πατέρα C. Idem inverso ord. legit, νεωτέ-
ρους ὡς ἀδ. πρεσβ. ὡς μητέρας. ¹⁴ πρεσβυτέρας—αὐτῇ] καλῶς εἶπε, μὴ ἐπι-
πλήξῃς· οὐδὲ γὰρ ὅτι αὐτῇ B.K. ¹⁵ τι om. B.K. ἐστὶ προ φησὶ B.K. Cat.
Sav. cet. ¹⁶ καὶ] ἂν δὲ καὶ B.K. Sav. cet. ¹⁷ αὐτῷ L. ¹⁸ γὰρ om. C.
Mox θέλοι προ θέλει B.I.K.L. ¹⁹ πολλῆς—παρήνεσε;] ἀλλ' ὥστε τοῦτο
κατορθοῦν πολλῆς σ. δεῖ. πρεσβυτέρας ὡς μ. (+ νεωτέρους ὡς ἀ. K.) νεωτέρας ὡς
ἀδελφὰς. τί διδάξαι βουλόμενος ἐνταῦθα τοῦτο εἶπε; B.K. ²⁰ τὴν ἡλικίαν—
ἐνταῦθα] τῆς ἡλικίας αἰνιττεται, καὶ διδάσκει τίνα τρόπον προσῆκε τὸν ἐλεγχον
ποιεῖσθαι, καὶ ὅτι δεῖ B.K. ²¹ νεωτέρας—μὴ μοι, φησὶ] εἰπὼν δὲ, νεωτέρας ὡς
ἀδ. οὐκ ἀρκεῖται τούτῳ, ἀλλὰ προστίθησι τὸ ἐν π. ἀ. δηλῶν διὰ τοῦτου ὅτι μὴ μοι
B.K. ²² ὑποψίαν] + φησὶ B.K. ²³ γενόμεναι C. Mox γίνεσθαι L.

TOM. VI.

P

νέσθαι παρὰ τοῦ ἐπισκόπου ^x τοῦτο, διὰ τοῦτό ^y φησι, “μετὰ
C πάσης ἀγνείας.” Τί λέγεις, ^z εἰπέ μοι; Τιμοθέε ταῦτα ἐπι-
τάττει; Ναί, φησί. ^a διὰ γὰρ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένη διαλέγομαι.
Εἰ δὲ Τιμοθέε ταῦτα ἐπιτάττει, ἐννοεῖτω ἕκαστος τῶν ἄλλων
ὁποῖος εἶναι ^b ὀφείλει, μήτε ὑποψίαν παρέχων, μήτε σκιὰν προ-
φάσεως τοῖς διαβάλλειν ^c βουλομένοις.

⁹ “Χήρας τίμα, τὰς ὄντως χήρας.” Διὰ τί μηδὲν περὶ
παρθενίας ^d διαλέγεται, μηδὲ λέγει, παρθένους τίμα; “Ὅτι
μοι δοκοῦσι μηδὲ εἶναι τότε, ἢ ^e καὶ ἐκπεπτωκέναι.” “Ἥδη
γὰρ, φησί, τινὲς ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.” “Χή-
D ρας τίμα, τὰς ὄντως χήρας,” ^f φησὶν. “Ἄρα ἔστι μὴ ἔχειν
μὲν ἄνδρα, ^g μὴ εἶναι δὲ χήραν. “Ὡσπερ γὰρ τὴν παρθένον
οὐ τοῦτο ποιεῖ ^h παρθένον, τὸ μὴ ὠμιληκέναι γάμφ, ἀλλὰ πολ-
λῶν καὶ ⁱ ἐτέρων δεῖ, τοῦ ἀμέμπτου, τοῦ εὐπροσέδρου· οὕτω καὶ
^k ἐπὶ τῆς χηρείας· πολλῆς δέονται τῆς τιμῆς, εἰκότως· διότι
ἄνδρας οὐκ ἔχουσι· τὸ πρᾶγμα ἐπονείδιστον εἶναι δοκεῖ καὶ
^l δυσωσιώνιστον παρὰ τοῖς πολλοῖς. Διὰ τοῦτο πολλῆς αὐτὴν
E βούλεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἀπολαύειν τιμῆς· οὐ διὰ τοῦτο δὲ
μόνον, ἀλλ’ ἐπειδὴ καὶ ἀξία ἐστίν. ¹⁰ “Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ
^m ἔκγονα ἔχει, μαυθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὖσεβεῖν,
καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνους.” ⁿ “Ὅρα τοῦ Παύλου
τὸ συνετὸν, πῶς πολλαχοῦ ἀπὸ ἀνθρωπίνων προτρέπει λογι-
σμῶν. Οὐ γὰρ ἔθηκεν ἐνταῦθα μέγα τι καὶ ὑψηλόν, ἀλλ’ ὅπερ
ἐστὶν εὖσυνείδητον· “καὶ ἀμοιβὰς, φησὶν, ^o ἀποδιδόναι τοῖς
προγόνους.” Πῶς; Τῆς ἀνατροφῆς, τῆς αὐξήσεως ῥαπέλανσας,
F πολλῆς τῆς τιμῆς· ἀπῆλθον ἐκεῖνοι· οὐκ ἡδυνήθης αὐτοῖς ἀπο-
δοῦναι τὴν ἀμοιβήν· οὐ γὰρ δὴ ^q καὶ αὐτὴ ἐγέννησας αὐτούς,

9 v. 3.

10 v. 4.

^x τοῦτο] καὶ τοῦτο B.K. Sav. cet. ^y φησι, μετὰ π. ἀ.] τὸ (ὁ om. Sav. cet.)
ἐν π. ἀ. προστίθῃσι, δηλῶν ὅτι μετὰ π. ἀ. προσήκει τὰς πρὸς αὐτὰς ὁμιλίας ποιεῖν
B.K. Sav. cet. ^z εἰπέ μοι om. B.K. ^a διὰ γὰρ αὐτοῦ] Sic C.I.L. διὰ γὰρ
τούτου K. δι’ αὐτοῦ γὰρ Edd. ^b ὀφείλει] + καὶ πῶς διακεῖσθαι B.K. ^c πει-
ρωμένοις L. ^d διατάττειται B.C.I.K. invitis Cat. Vet. ^e καὶ] οὕτως B.K.
^f φησὶν om. B.K. ante τίμα transp. L. ^g μὴ—χήραν] χήραν δὲ μὴ εἶναι. καὶ
μὴ θαυμάσης B.K. ^h παρθένον] + μόνον B.K. ⁱ ἐτέρων] + πρὸς τοῦτο B.K.
^k ἐπὶ τῆς χηρείας (χήρας L. Cat.) πολλῆς (+ οὖν L.) δέονται (+ αἱ ὄντως χήραι L.)
τῆς τιμῆς (+ καὶ L.) εἰκότως—ἔχουσι] χήραν οὐχ ἢ τοῦ ἀνδρὸς ἐρημία ποιεῖ ἀπλῶς,
ἀλλ’ ἢ μετὰ σωφροσύνης ὑπομονῇ, ἢ ἐκ πάντων μόνωσις. τὰς τοιαύτας χήρας τιμᾶν
παραυεῖ, εἰκότως· πολλῆς γὰρ δέονται τιμῆς μεμονωμέναι· ἄνδρας οὐκ ἔχουσι τοὺς
προσποιησμένους B.K. Sav. cet. ^l δυσωσιώνιστον I. δυσωσιώνιστον C. δυσωσι-
ώνιστον Cat. In L. locus sic legitur: τὸ πρ. ἐπον. δοκεῖ τοῖς πολλοῖς καὶ δυσή-
μιστον. ^m ἔκγονα B.K.L. ⁿ ὄρα—προγόνους om. L. ^o δίδοναι K.
^p ἀπῆλθον B.C.I. ἀπέλανσας—τιμῆς] οἶον, ἀπ. πολλῆς τῆς ἐπιμελείας B.K.
Sav. cet. Post αὐξήσεως plene interpungunt Edd. ^q καὶ om. B. Mox
αὐτούς om. K.

“οὐδὲ ἀνέθρεψας” ἐν τοῖς ἐκγόνοις ἐκείνου ἀμείβου, ἀποδίδου τὸ ὀφείλημα διὰ τῶν παίδων. “Μανθανέτωσαν, φησὶ, πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν.” Ἐνταῦθα τὸ εὖ ποιεῖν ὡς φησιν 620 ἀπλούστερον. “Ἔτι τοῦτο γὰρ, φησὶν, ἔστιν ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.” Ἐπειδὴ δὲ εἶπε, “τὰς ὄντως χήρας,” λέγει τίς ἐστὶν ἡ ὄντως χήρα. 11 “Ἡ δὲ ὄντως χήρα, ὡς φησὶ, καὶ μεμονωμένη ἤλπικεν ἐπὶ τὸν θεόν, καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκεν.” Ἐἴ τις, φησὶ, μὴ κοσμικὸν ἐπανήρηται βίον, καὶ ἐν χηρείᾳ οὖσα, αὕτη ὄντως χήρα ἐστίν· ἡ ἐπὶ τὸν θεόν ἐλπίζουσα ὡς χρὴ, ἡ ἀδείσει προσανέχουσα καὶ προσκαρτεροῦσα νυκτὸς καὶ ἡμέρας, αὕτη χήρα ἐστίν· οὐχ ὡς καὶ τῆς τέκνα ἐχούσης οὐχὶ χήρας οὖσης· καὶ γὰρ καὶ ἐκείνην θαυμάζει τὴν παιδοτροφοῦσαν ὡς χρὴ· ἀλλ’ εἴ τις τέκνα μὴ ἔχει, τουτέστιν, ἡ μεμονωμένη οὖσα. Εἴτα παραμυθεῖται αὐτήν, ὡς οὐκ ἔχουσιν τέκνα, εἰπὼν, ὅτι τοῦτο ἐστὶ χήραν μάλιστα εἶναι, ὅταν μὴ τῆς παρὰ τοῦ ἀνδρὸς παραμυθίας, ἀλλὰ καὶ τῆς παρὰ τῶν τέκνων ἀπεστερημένη οὖσα ἐτύχη· ἔχει γὰρ τὸν θεὸν ἀντὶ πάντων. Ὁὐ γὰρ μὴ ἔχουσα τέκνα ἐλάττων ἐστίν, ἀλλὰ τὸ ἐλείπον αὐτῇ C διὰ τὴν τῶν παίδων ἀπουσίαν πληροὶ τῇ παραμυθίᾳ. ἸΜὴ ἄλγει, φησὶν, εἰ ἀκούσης, ὅτι δεῖ παιδοτροφεῖν, ὡς οὐκ ἔχουσα τέκνα, ὡς ἐκ τούτου ἐλαττωμένου σοι τοῦ ἀξιώματος· ὄντως εἰ χήρα. “Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκεν.” Ἐπειδὴ γὰρ πολλαὶ τέκνα ἔχουσιν τὴν χηρείαν αἰροῦνται, οὐχ ἵνα τοῦ βίου τὰς ἀφορμὰς περικόψωσιν, ἀλλ’ ἵνα μᾶλλον αὐτὰς ἐξάψωσιν, ἵνα μετὰ πλείονος αὐθεντίας ἅπαντα πράττωσι, καὶ κοσμικαῖς μᾶλλον ἐκδοῖεν ἑαυτὰς ἐπιθυμίαις, ὅτι φησιν; “Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκεν.” Τί λέγεις; καὶ χήρα γυνὴ οὐκ ὀφείλει σπαταλᾶν; Οὐ, φησὶν. Εἰ τοίνυν καὶ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς φύσεως ἀσθενούσης οὐδὲ οὕτως ἀναγκαῖα ἡ σπατάλη, ἀλλὰ θανάτου πρόξενος, θανάτου τοῦ αἰωνίου, τί αὖ εἴποιεν ἄνδρες

11 v. 5, 6.

“οὐδὲ” καὶ L. Post ἀνέθρεψας add. μόνη I. ὡς ἐγγόνοις B.K. Statim ἐκείνου B.C.I.K. αὕτη L. αὐτοῦ Edd. ὡς ἱ. οἶκον C.I.K.L. οἶκον ἱ. Edd. ὡς φησὶν λέγει B.K. ὡς τοῦτο γὰρ, φ.] εἴτα ἵνα μᾶλλον ἐπάρη, ἐπήγαγε· τοῦτο γὰρ B.K. Sav. cet. ὡς τοῦ θεοῦ B.C.K. Sav. cet. ὡς φησὶ om. B.K. Sav. cet. ὡς εἰ τις] ἦτις B.L. ὡς δεήσεσι Cat. ὡς οὖσης] + τοῦτο οὕτως εἶπεν B.K. ὡς τὴν om. B.K. ἀλλ’ ἦτις B.K.L. ἀλλὰ τις ante corr. C. ὡς τύχοι B.K. ὡς γὰρ—ἀλλὰ] ταύτην βουλόμενος τιμᾶσθαι καὶ οὐχὶ ἐλάττωνα ἡγεῖσθαι τῇ μὴ ἔχειν τέκνα, οὕτως εἶπεν διὰ B.K. ὡς ἐλείπον L. ὡς ἀποστέρησιν B.K. ὡς μὴ ἄλγει, φ.] ὡς οὖν λέγει τοιοῦτό (τοῦτό B.) ἐστὶ· μὴ ἄλγει B.K. Sav. cet. μὴ ἄλγει τοίνυν Veron. ὡς om. B.K. ὡς σπαταλῶσα] + φησὶ L. ὡς ἐροῦνται I. ἀρνούνται K. ὡς αὐθεντίας K. Cat. ὡς τί] διὰ τοῦτο B.K. Sav. cet. ὡς πρόξενος] πρ. γίνεται K. γίνεται πρ. B. Sav. cet. Statim θανάτου om. L.

σπαταλῶντες; Εἰκότως δὲ ⁹φησιν, “Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκεν.” ¹Ἰδωμεν τί τῶν ζώντων ἔργον ἐστὶ, ²καὶ τῶν τεθνηκότων, ³καὶ ποῦ τάξομεν ταύτην. Οἱ ζῶντες τὰ τῆς ζωῆς ἐνεργούσι τῆς μελλούσης, τῆς ὄντως ζωῆς. Τίνα δὲ ἐστὶ τῆς μελλούσης ζωῆς, περὶ ἣν ἡμᾶς ἡσυχολῆσθαι προσήκει τὸν ἅπαντα χρόνον, ἄκουε τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ¹² “Δεῦτε, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπεινάσα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με.” ¹³ Οἱ ζῶντες οὐχὶ ¹⁴τούτῳ διεστῆκασιν τῶν νεκρῶν μόνον, τῷ τὸν ἥλιον ὁρᾶν, ¹⁵καὶ τὸν ἀέρα· οὐ ¹⁶τούτῳ, φαμέν, ἀλλὰ τῷ ἀγαθόν τι ποιεῖν· ἐπεὶ εἰ μὴ τοῦτο ¹⁷προσῇ, τῶν τεθνεώτων οὐδὲν ¹⁸κρεῖττον ἔσονται.

F ¹⁹Καὶ ἵνα μάθης, ἄκουε πῶς ἔστι καὶ ἀποθανόντα ζῆν. ¹³ “Ὁ θεὸς, φησὶν, οὐκ ἔστι ²⁰νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.” Ἀλλὰ 621 τοῦτο, φησὶν, αἰνιγμα πάλιν. Οὐκοῦν ἀμφότερα ²¹ἐπιλυσώμεθα. Τέθνηκέ τις ζῶν, ὅταν ἐν σπατάλῃ διάγῃ. Πῶς; Τῇ γαστρὶ ζῇ μόνῃ, ταῖς δὲ ἄλλαις αἰσθήσεσιν οὐδαμῶς· ²²οἷον πῶς; οὐχ ὁρᾷ ἂν χρὴ ὁρᾶν, οὐκ ἀκούει ἂν χρὴ ἀκοῦειν, οὐ φθέγγεται ἂν δεῖ φθέγγεσθαι, ²³οὐδὲ τὰ τῶν ζώντων· ἀλλ’ ὥσπερ ἐκεῖνος ὁ τεταμένος ἐπὶ τῆς κλίνης τοὺς ὀφθαλμοὺς μύσας, καὶ ²⁴τὰ ὄμματα συνειλημμένος, τῶν ²⁵ὄντων οὐδενὸς ἐπαίσθανεται, οὕτω καὶ οὗτος· μᾶλλον δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ πολλῷ ²⁶χειρόν. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ καὶ ²⁷τῶν ἀγαθῶν ὁμοίως, καὶ τῶν κακῶν ἀνεπαίσθητος ἔχει· οὗτος δὲ ἐκείνων αἰσθάνεται ²⁸μόνων, τῶν ²⁹κακῶν, πρὸς δὲ B τὰ ἀγαθὰ ³⁰τῷ κειμένῳ ὁμοίως ἐστὶν ἀκίνητος. ³¹Οὐδὲν αὐτὸν κινεῖ τῶν τῆς μελλούσης ζωῆς· οὕτω καὶ τέθνηκε· καθάπερ εἰς κατὰδυσὶν τινα σκοτεινὴν καὶ ³²ζόφον, καὶ ἄντρον πολλῆς ἀκαθαρσίας γέμον, λαβοῦσα εἰς τοὺς οἰκείους αὐτὸν κόλπους ἢ ³³τρυφῇ, διαπαντὸς ἐν σκότῳ ποιεῖ διατρίβειν, ³⁴καθάπερ τοὺς

¹² Matth. xxv. 34, 35.

¹³ Ibid. xxii. 32.

⁹ φησιν] εἶπεν B.K. ¹ Ἰδωμεν] ἀλλ’ ἵνα μάθης, φέρε ἰδωμεν B.K. Sav. cet. ² καὶ] + τί B.K.L. Sav. cet. ³ καὶ] + τότε ἐροῦμεν B.K. Mox τάξωμεν I. ⁴ οἱ] + οὖν L. ⁵ τοῦτο ... τὸ I. ⁶ καὶ] + πνεῖν B.K. Sav. cet. ⁷ τοῦτο I.L. Veron. Mox τὸ ἀγ. I. ⁸ προσήκει (pro προσεῖν) Cat. ⁹ κρεῖττων ante corr. C. χειρόν Cat. κρεῖττονες B.K. Sav. cet. ¹⁰ καὶ—ζῆν] καὶ ὅτι ἀληθὲς, ἄκουε τῆς γραφῆς πῶς ἐστὶ καὶ ἀπ. ζῆν μαρτυρούσης B.K. ἄκουε post ζῆν transp. L. ¹¹ νεκρῶν] + θεὸς B.K. ¹² ἐπιλυσώμεθα I. ¹³ οἷον πῶς;] πῶς; οἷον B.K. οἷον πῶς Edd. ¹⁴ οὐδὲ] οὐ B.K. Post ζώντων add. ἐνεργεῖ B.K. Sav. cet. ¹⁵ τὸ ὄμμα I. τὸ σῶμα L. Statim συνειλημμένος L. ¹⁶ ὄντων] Sic Sav. cet. ὄντων (corr. e μελλόντων) K. παρόντων I. μελλόντων B.C.L. Veron. ¹⁷ χειρόν B.K. ¹⁸ τῶν om. C. ¹⁹ μόνον B. ²⁰ κακῶν] + λέγω B.K. Sav. cet. ²¹ τῶν κειμένων I. ²² οὐδὲν—καθάπερ] οὕτω μὲν οὖν καὶ τέθνηκεν. οὐδὲν γὰρ αὐτὸν κ. τ. τ. μ. ζ. ἀλλὰ καθάπερ B.K. Sav. cet. ²³ σοφῶς B.K.L. Sav. cet. Statim ἢ pro καὶ B.K. ²⁴ τρυφῇ] Sic I.L. ψυχῇ C. Veron. μέθῃ B.K. Sav. cet. ²⁵ καθάπερ] ὥσπερ B.K. Sav. cet.

τεθνεώτας. "Οταν γὰρ τὸν πάντα χρόνον ^ατὸν μὲν ἀριστῶν, τὸν δὲ μεθύων διατελῇ, οὐχὶ ἐν σκότῳ ἐστίν; οὐχὶ νεκρὸς ἐστὶ; Καὶ ^βαὐτὴν δὲ τὴν ἔω, ἣν δοκεῖ νήφειν, οὐκ ἔχει νήψιν καθαρὰν, ^γτῷ μὴδὲ τὸν ἐσπερινὸν ἤδη κεκενώσθαι οἶνον καὶ ἀπηντλησθαι, ^δκαὶ ^ετοῦ μέλλοντος σφοδρῶ τῇ ἐπιθυμίᾳ κατέχεσθαι, ^ςκαὶ κείμενον ὁρᾶν, ^ζκαὶ δείλῃς καὶ μεσημβρίας ^ηἐν κώμοις διάγειν, καὶ πᾶσαν τὴν νύκτα ἐν ὕπνῳ βαθεῖ, ^θκαὶ τοῦ ὄρθρου τὸ πλεόν. Τοῦτον οὖν, εἰπέ μοι, μετὰ τῶν ζώντων ἀριθμήσομεν; Τί ἂν τις εἴποι τὸν πολλὸν χειμῶνα τὸν ἀπὸ τῆς τρυφῆς, τὸν εἰς τὴν ψυχὴν, τὸν εἰς ^ιτὰ σώματα εἰσρεόμενον; Καθάπερ γὰρ ἡ συνεχὴς ^κσυννέφεια καὶ διηνεκὴς οὐκ ἀφίησι τὴν ἀκτίνα διαλάμψαι ποτέ· οὕτως οἱ τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ οἴνου ἀτμοὶ, καθάπερ τινὰ σκόπελον τὸν ἐγκέφαλον ἀπολαβόντες, καὶ πυκνὸν ἐκεῖ στή- ^λσαντες νέφος, τὸ ^μλογικὸν οὐκ ἀφιάσιν ^νἐκταθῆναί ποτε, ἐν πολλῇ σκοτομῇ κατέχοντες ^ξτὸν ταῦτα παθόντα. Πόσος λοιπὸν ἔνδον ὁ χειμῶν; Καθάπερ γὰρ πλημμύρας γενομένης, καὶ τοῦ ὕδατος τῶν ἐργαστηρίων τὰ πρόθυρα ^οὑπερπηδήσαντος, τοὺς ἐνοικούντας ὀρώμεν αἰεὶ θορυβουμένους, καὶ ^πἰδίσκους καὶ ἀμφορέας καὶ σπόγγους, καὶ ἕτερα πολλὰ ἐπινοοῦντας, ὥστε ἀπαντλῆσαι, ἵνα μὴ καὶ τοὺς θεμελίους ^ρδιασῇψῃ, καὶ τὰ ^ςσκεύη ^τἅπαντα ἄχρηστα ^θἐργάσῃται· οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ ὅταν ὑπέραντλος γένηται τῇ πολλῇ τρυφῇ, θορυβοῦνται μὲν ἔνδον οἱ λογισμοὶ, τὸ δὲ ἥδη συναχθὲν οὐκέτι κενῶσαι ^ιἰσχύοντες τῷ πάλιν ἕτερον ἐπεισελθεῖν, ^κκαὶ πολὺς ὁ χειμῶν. Μὴ γάρ μοι τὸ πρόσωπον ἴδῃς φαιδρὸν καὶ σεσηρὸς, ἀλλὰ τὰ ἔνδον ἐξέτασον, καὶ πολλῆς ὄψει γέμοντα τῆς κατηφείας· καὶ εἶγε ἐνὴν τὴν ψυχὴν ἐκβαλόντα τοῖς τοῦ σώματος ὀφθαλμοῖς ὑποβαλεῖν, εἶδες ἂν τὴν τοῦ σπαταλῶντος κατηφῇ, στυγνὴν, ^λκαὶ ὀδυνηράν, ^μκαὶ κατισχνωμένην. "Οσφ γὰρ ἂν τὸ σῶμα ^νλιπαίνεται καὶ παχύ- ^ξνηται, τοσοῦτῃ μᾶλλον ἐκείνη κατισχνούται καὶ ἀσθενεστέρα

^α τὸν μὲν—τὸν δὲ] ἀριστοποιούμενος καὶ B.K. ^β ἐστὶ om. C. Post ἐστὶ add. τί τοῦτο λέγω; B.K. ^γ αὐτὴν] πρὸς αὐτὴν B.K. Sav. cet. δὲ om. B.K. ^δ τῷ μὴδὲ] διὰ τὸ μῆτε L. τῷ μῆπω B.C.K. Sav. cet. ^ε τῷ μέλλοντι C.I.L. Veron. ^ς καὶ κ. ὁρᾶν om. B.K. Sav. cet. ^ζ καὶ] τῷ K. καὶ τῷ B. Sav. cet. ^η ἐν] καὶ ἐν I. καὶ ante πᾶσαν om. C.I. Veron. ^θ καὶ—πλεόν om. B.C.K. inclusum a Sav. ^ι τὸ σῶμα C. ^κ συνεφία B.C.K. ^λ λογιστικὸν B. ^μ ἐκτ. ποτέ] που ἐκτ. B.K. ^ν τὸν ταῦτα—χειμῶν;] τὸν μεθύοντα. πόσον οἶε λοιπὸν ἔνδον εἶναι τὸν χειμῶνα τοῦ ταῦτα παθόντος; πόσον τὸν θόρυβον; B.K. Sav. cet. ^ξ ὑπεργεμίσαντος B.K. ^ο καδίσκους B.K. Sav. cet. ^π discos Vet. ^ρ διασῇψαν C.I.L. Veron. ^ς σκεύη] ἐντὸς B.K. καὶ om. B.K. Sav. cet. Post χειμῶν add. τίκεται τῶν παθῶν B.K. unde τίκεται assumserunt Sav. cet. ^τ καὶ accessit ex B.C.I.L. ^θ καὶ assumtum ex I.L. et corr. K. ^ι λιπαίνεται καὶ παχύνεται L.

^aγίνεται, τοσούτῳ ἤ μᾶλλον θάπτεται. Καὶ καθάπερ ἐπὶ τῆς
 622 κόρης τῶν ὀφθαλμῶν, ἂν μὲν τοὺς ἔξωθεν ἐπικειμένους χιτωνί-
 σκους ἔργασῃ παχεῖς, οὐκ ἰσχύει τὸ διορατικὸν ἀφείναι ^κκαὶ
 ἀτενίσαι, τῆς ἀκτίνος ἐκκρουομένης ὑπὸ τῆς παχύτητος, καὶ σκό-
 τος γίνεται πολλάκις· οὕτω καὶ τὸ σῶμα, ^εἐπειδὴν λιπαίνεται,
 πολλὴν ^γεἰκὸς τὴν παχύτητα περικεῖσθαι. Ἄλλ' οἱ ^ετεθνεώτες
 σήπονται καὶ διαφθείρονται, καὶ πολὺς ἀπ' αὐτῶν ^αἰχὼρ διαρρεῖ.
^βΟὕτω καὶ ἐπὶ τῆς σκαταλώσεως ἔστιν ἰδεῖν, ^ετὸ ρεῦμα, τὸ
 φλέγμα, κόρυζα, λυγξ, ἔμετοι, ἐρυγαί· τὰ γὰρ ἄλλα, ἃ καὶ
 αἰσχροὺς εἰπεῖν, παρίημι. Τοσαύτη ^δγὰρ τῆς τρυφῆς ἢ τυραννίς·
^εὅσα μὲν εἰπεῖν ἀνεχόμεθα, ^εταῦτα ποιεῖ αὐτὰς ὑπομένειν.
 B ^εΠῶς; διαρρεῖ τὸ σῶμα πάντοθεν. Ἄλλ' ἐσθίει καὶ πίνει;
 Ἄλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο ζωῆς ἀνθρωπίνης τεκμήριον, ἐπεὶ καὶ τὰ
 ἄλογα ἐσθίει καὶ πίνει. Νεκρᾶς τοίνυν τῆς ψυχῆς κειμένης, τί
 τὸ ὄφελος τῆς βρώσεως καὶ τῆς πόσεως; ^βΟὐδὲ γὰρ τοῦ σώ-
 ματος κειμένου νεκροῦ, εὐανθὲς· ἱμάτιον ^ιπεριβεβλημένον ^κὀνί-
 νησί τι· οὕτω καὶ σῶμα περικείμενον εὐανθὲς ^ινεκρᾷ ψυχῇ οὐδὲν
 ὠφελεῖ. Ὅταν ^μγὰρ αἰεὶ περὶ μαγείρων, ^μπερὶ τραπέζοιων,
 C περὶ σιτοποιῶν ὁ λόγος αὐτῇ γίνηται, καὶ μὴδὲν εὐσεβεῖς φθέγ-
 γηται, οὐχὶ τέθνηκε; ^οΤί γὰρ ἔστιν ἄνθρωπος, ἴδωμεν. ^ρΟἱ
 μὲν ἔξωθεν φασι ζῶον λογικόν, θνητὸν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης
 δεκτικόν· ἡμεῖς δὲ μὴ ἀπ' ἐκείνων τὸν ὅρον θάμεθα, ἀλλὰ πόθεν;
 ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς. ^ρΠοῦ τοίνυν ὅρον ἐξέθετο ἀνθρώπου;
 Ἄκουε ^ρλεγοῦσης αὐτῆς· ^ιἮν ἄνθρωπος, ^ππῶς; “δίκαιος,
 ἀληθινὸς, θεοσεβὴς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγμα-
 τος.” Τοῦτο ἄνθρωπος. Καὶ πάλιν ἕτερός φησι· “Μέγα
 ἄνθρωπος, καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεήμων.” Τοὺς δὲ μὴ τοιοῦτους,
 D καὶ νοῦ μετέχωσι, καὶ μυριάκις ἐπιστήμης ὧσι δεκτικοί, οὐκ
 οἶδεν ἢ γραφὴ λέγειν ἀνθρώπους, ἀλλὰ κύνας, καὶ ἵππους, καὶ
 ἔχεις, καὶ ὄφεις, καὶ ἀλώπεκας, καὶ λύκους, καὶ εἴ τι τούτων

14 Job. i. 2. Prov. xx. 6.

^a γίνεται] + καὶ ὅσῳ ἂν ἐκεῖνο θάληται B.K. Sav. cet. ^ε μᾶλλον] + αὐτῇ
 iidem. ^γ ἐργάσῃ] ἐχῇ iidem. effeceris Vet. ^κ καὶ om. I. ^ε ἐπὶ B.K.
 Post λιπαίνεται add. συνεχῶς B.K.L. Sav. cet. ^γ εἰκὸς] + αὐτῷ B.K.
^ε τεθνεώτες] + φησὶ B.K. Sav. cet. ^α ἰχὼρ L. ^β οὕτω] ἀλλὰ τοῦτο B.K.
^ε τὸ ρ. τὸ φλ.] ἐντεῦθεν πολὺ τὸ φλ. ὁ χυμὸς B.K. ^δ γὰρ om. B. ^ε ὅσα]
 ὅτι δ B.K. Sav. cet. ^ε ταῦτα om. L. ^ε πῶς;] ἔτι οὖν ἐρωτᾷς πῶς B.K.
 Sav. cet. ^β οὐδὲ] ὥσπερ B.K. Sav. cet. ^ι περιβεβλημένου I. ^κ ὀν. τι]
 οὐδὲν ὀν. τι B.K. οὐδὲν ὀν. Sav. cet. ^ι νεκρᾷ ψυχῇ L. ^μ γὰρ] οὖν B.K.
 ἢ pro αἰεὶ L. ^μ περὶ om. L. Mox περὶ σιτ. om. B.K. ^ο τί—ἴδωμεν]
 ἀλλ' εἰ βούλει, μάθωμεν τί ἐστὶν δ. B.K. ^ρ οἱ] καὶ οἱ B.K. μὲν assumptum
 ex B.I.K.L. ^ρ ποῦ τοίνυν] καὶ ποῦ ἢ γραφῇ B.K. ποῦ τοίνυν ἢ γρ. Sav. cet.
^ρ λεγ. αὐτῆς] τῆς θείας γραφῆς λεγ. L. ^π πῶς; est in C.I.L. non in Edd.
^τ παντὸς] + κακοῦ καὶ L.

ἀτιμότερον τῶν θηρίων. Εἰ τοίνυν τοῦτο ἄνθρωπος, ὁ σπαταλῶν οὐκ ἄνθρωπος· πῶς γὰρ, ὁ μηδὲν τούτων φροντίζων; Οὐ γὰρ ἐνι σπατάλῃ ὁμοῦ καὶ νῆψιν συνελθεῖν· ταῦτα ἀλλήλων ἐστὶν ἀναιρετικά. Τοῦτο καὶ οἱ ἔξωθεν φασιν, ὅτι “Παχεῖα γαστήρ λεπτὸν οὐ τίκτει ὕψον.” Οἶδε καὶ ἀψύχους ἀνθρώπους ἡ γραφὴ Ε^κ καλεῖν· ¹⁵ “Διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς ^κσάρκας.” Καίτοιγε καὶ ψυχὴν εἶχον, ἀλλὰ ὕνεκράν. Ὡςπερ γὰρ περὶ τῶν ἐναρέτων, καὶ ἔχουσι σῶμα, ^κφαμέν, ὅλος ψυχὴ ἐστίν, ὅλος πνεῦμά ἐστιν, οὕτω καὶ περὶ τῶν ^αἐναντίων. Οὕτω καὶ Παῦλος ἔλεγεν· ¹⁶ “Ὑμεῖς οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί.” ἐπειδὴ μὴ τὰ τῆς σαρκὸς ἐπετέλουν. Οὕτως οἱ σπαταλῶντες οὐκ εἰσιν ἐν ψυχῇ, οὐδὲ ἐν πνεύματι.

“Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθηκε,” φησίν. ^b Ἀκούσατε, αἱ F πάντα τὸν χρόνον ἐν κόμοις διατρίβουσαι καὶ μέθαις, αἱ τοὺς μὲν πένητας περιορῶσαι ^ε ὑπὸ λιμοῦ τηκομένους καὶ ἀποθνήσκοντας, διηνεκῶς δὲ ὑμεῖς ὑπὸ τῆς τρυφῆς ἀποθνήσκουσαι. Δύο ^d γὰρ θανάτους ἐργάζεσθε, τὸν τῶν θλιβομένων, καὶ ^ε τὸν ὑμῶν ⁶²³ αὐτῶν, ἀμφοτέρους ἐξ ἀμετρίας. Εἰ ^ι γὰρ ἐκεράσατε τὴν ὑμετέραν πλησμονὴν βεκέινῃ τῇ ἐνδεΐᾳ, δύο ζῶας ^h ἐργάζεσθε. Τί διασπᾶς τὴν γαστέρα τὴν σὴν τῇ πλησμονῇ; τί κατατῆκεις τὴν τοῦ πένητος ἐνδεΐαν; Ταύτην πλέον τοῦ μέτρου ^κ κατασῆπεις, ἐκείνην ὑπὲρ τὸ μέτρον ξηραίνεις. Ἐννόησον τίνα ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῶν ^ι σιτιῶν, ποῦ μεταβάλλεται, καὶ τί γίνεται. Ἄρα οὐ δυσχεραίνεις ^κ καὶ πρὸς τὴν ἀκοήν; τί τοίνυν, ὥστε ^π πλείονα (303) ἐκείνα ἀποθέσθαι, σπουδάξεις; Οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ τὸ πλέον τῆς B ^ο τροφῆς, ἢ κόπρου πλεονασμός. Ἐχει γὰρ ἡ φύσις μέτρα, καὶ ^ρ τὰ πλέον ἐκείνων ἐπιβαλλόμενα οὐκέτι γίνεται τροφή, ἀλλὰ λύμη καὶ κόπρος πλείων. Θρέψον τὸ σῶμα, μὴ ἀποκτείνης. Διὰ τοῦτο τροφὴ ^α κέκληται, οὐχ ἵνα ἀπολλύωμεν αὐτὸ, ἀλλ’ ἵνα τρέφωμεν. Διὰ τοῦτο οἶμαι καὶ τὴν τροφήν εἰς τοῦτο ἐκκρίνεσθαι, ἵνα μὴ τῆς τρυφῆς ὤμεν ἐρασταί· ὡς εἰ μὴ τοῦτο

¹⁵ Gen. vi. 3.¹⁶ Rom. viii. 9.

^ν νοῦν C.I.L. ^κ καλεῖν] + οὐ μὴ μείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τοῦτοις B.K. Sav. cet. ^κ σαρκικούς C.L. Veron. Vet. ^γ νεκράν] ἐπειδὴ νεκράν αὐτὴν περιέφερον, σάρκας αὐτοὺς εἶπεν B.K. Sav. cet. ^κ φαμέν] ὁμοῦς φ. iidem. ^α ἐναντίων] οὐ τοιοῦτων τὰ ἐναντία iidem. ^h ΗΘΙΚΟΝ. Κατὰ τρυφῆς καὶ σπατάλης διὰ πλειόνων. Veron. ^ε ἀπὸ C. ^d γὰρ om. B. Statim θαν. ἐντεῦθεν ἐργ. B.K. ^ε τὸν om. L. ^ι γὰρ] δὲ B.I.K. Sav. cet. ^ε ἐκείνων L. ^h εἰρ. B.K. ^ι ἐν ἐνδεΐᾳ Edd. ἐν om. B.C.K.I.L. ^κ κατασπᾶνεις B.K. Sav. cet. Μοχ πῖσεις pro ξηραίνεις B.K. ^ι σιτιῶν] + συμβαίνοντα B.K. ^κ καὶ om. C. ^π πλείον K. ^ο τροφῆς] Sic I.L. Edebat τρυφῆς. ^ρ τὰ (τὸ K.) πλέον (πλείων B.K.) ἐκείνων ἐπιβ. (καταβ. B.K.)] Sic omnes. τὸ πλέον ἐκείνων Edd. ^α κέκληται] + διὰ τοῦτο δέδοται B.K.

ἦν, μηδὲ εἰς ἄχρηστον ἦγε, μηδὲ ἐλυμαίνετο τῷ σώματι, οὐκ ἀν
 C ἐπαυσάμεθα ἀλλήλους καταπίνοντες. Εἰ γὰρ ὅσον ἐβουλόμεθα
 ἡδεχομένη ἡ γαστήρ τὸ πᾶν εἰργάζετο, καὶ τῷ σώματι παρέ-
 πεμπε, μυρίους ἂν εἶδες πολέμους καὶ μάχας. Εἰ γὰρ καὶ νῦν
 τῶν μὲν εἰς κόπρον ἐκκρινόμενων, τῶν δὲ εἰς αἷμα καὶ φλέγμα
 ἄχρηστον καὶ νόθον, ὅμως ἔπικείμεθα τρυφῶντες, καὶ πολ-
 λακίς οὐσίας ὀλοκλήρους ἐν τραπέζῃ μιᾷ καταναλίσκοντες· εἰ
 μὴ τοιοῦτον ἦν ἡ τὸ τέλος τῆς τρυφῆς, τί οὐκ ἂν ἐπράξαμεν;
 Πλείονος δυσωδίας πληροῦμεν ἑαυτούς, ὅταν μᾶλλον τρυφήσω-
 μεν, καθὰπερ ἀσκού τινος, τοῦ σώματος πάντοθεν διαρρέον-
 D τος. Ἐρεύγεται τις τοιοῦτον, ὡς καὶ τὸν ἐγκέφαλον λυμήνα-
 σθαι ἵτων ἔξωθεν· ἀτμοὶ πάντοθεν ἀπὸ τοῦ σώματος ἔξωφθαι,
 καθὰπερ ἀπὸ καμίνου τῆς θερμότητος ἑσταπείσης ἔνδον. Εἰ δὲ οἱ
 ἔξωθεν οὕτω δυσχεραίνουσι, τί οἶε παθεῖν τὸν ἐγκέφαλον ἔν-
 δον, πληττόμενον συνεχῶς ὑπὸ τῶν ἀτμῶν; τί δὲ τοὺς ὀχετοὺς τοῦ
 αἵματος ζέοντος καὶ ἐμφραττομένου; τί δὲ τὰς δεξαμενὰς ἐκεί-
 νας, τὸ ἦπαρ, τὸν σπλῆνα; τί δὲ αὐτὰς τὰς ἀμάρas τῆς κόπρου;
 Καὶ τὸ χαλεπὸν, ὅτι ταύτας μὲν τὰς ἀμάρas προνοοῦμεθα, ὅπως
 E μὴ ἐμφραγῶσι, καὶ τὴν κόπρον εἰς τὰ ἄνω πέμψωσι, καὶ πάντα
 ὑπὲρ τούτου πράττομεν, κοντοῖς ὠθοῦντες, μακέλλαις σύροντες·
 τὰς δὲ ἀμάρas τῆς ἡμετέρας γαστρὸς οὐ διακαθαίρομεν, ἀλλ'
 ἐμφράττομεν καὶ πιλοῦμεν· καὶ τῆς κόπρου ἀνιούσης ἄνω, ἔνθα
 ὁ βασιλεὺς αὐτὸς κάθηται, τὸν ἐγκέφαλον λέγω, οὐδεμίαν ποι-
 οῦμεθα πρόνοιαν. Διὰ τοι τοῦτο οὐχ ὡς βασιλεῖα ἔχοντες κό-
 σμιον, οὕτω πάντα πράττομεν, ἀλλ' ὡς κύνα τινα ἀκάθαρτον.
 Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς πόρρω ἀπέκτισεν ἐκεῖνα τὰ μέλη, ὥστε μηδε-
 μίαν ἐξ αὐτῶν δέχεσθαι λύμην. Ἄλλ' οὐκ ἐῷμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ
 F πάντα διαφθείρομεν τῇ ἀμετρίᾳ. Τί δ' ἂν τις εἴποι τὰ ἄλλα
 κακά; Ἀπόφραξον τοὺς ὀχετοὺς τῶν ἀμαρῶν, καὶ ὅψει λοιμὸν
 εὐθέως τικτόμενον. Εἴτα ἡ μὲν ἔξωθεν προσπεσούσα δυσωδία
 624 λοιμὸν τίκτει, ἡ δὲ ἔνδοθεν οὐσα, καὶ πάντοθεν ἐμπεφραγμένη τῷ
 ἵστεγανῷ τοῦ σώματος, καὶ μὴ ἔχουσα πόθεν διαφορηθῇ, μυρίας

ἡδεχομένη ἡ om. I.L. ἡ om. B.K. ἡ γ. δεχομένη hoc ord. C. κατε-
 γάσσετο (sic?) ex corr. C. ἐπικ. τρυφῶντες] ἐπικείμεθα τρυφῇ Sav. Mor.
 ἐγκ. τῇ τρυφῇ B.K. Ben. Μοχ καταναλίσκομεν B.K. Sav. cet. τὸ τ. τῆς
 τρ. om. C. καθὰπερ] + γὰρ B.K. διαπνέοντος B.K. τῶν] τὸν I.
 τῶν ἔξωθεν om. Veron. φλογώδεις B.K. Post h. v. add. προίενται B.K.
 Sav. cet. ἑσταπείσης] ἀπάσης L. Statim τῆς ἔνδον B.K. οὕτω δυσχ.]
 ἀπ' ἐκείνων τῶν ἀτμῶν οὕτω πάσχουσι B.K. ἐγκέφαλον] + αὐτοῦ τοῦ τρυ-
 φῶντος B.K. Μοχ πληττομένου K. τὴν σπλ. I. τὸ] + δὲ B.K. Sta-
 tim χαλεπώτερον K. ἀμάρas] + πολλάκις B.K. + τῆς κόπρου Edd. invitis
 libris. ἔνδοθεν L. Μοχ αὐτὸς om. idem. ἔνδοθεν] Sic C.I.K.L.
 ἔνδον Edd. Statim καὶ om. B.K. ἵστεγανῷ B.K. angustis Vet.

οὐκ ἐργάζεται νόσους καὶ τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ; Καὶ τὸ
 δεινόν, ὅτι πρὸς μὲν τὸν θεὸν πολλοὶ δυσχεραίνουσι, ¹τί ποτε
 τοῦτό ἐστι; λέγοντες· κόπρον βαστάζειν ἡμᾶς ἐνομοθέτησεν
 αὐτοὶ δὲ τὴν κόπρον αὔξουσιν. Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς ἐνομοθέτησεν,
 ἵνα κἂν οὕτω τῆς τρυφῆς ἀπαλλάξῃ, ἵνα κἂν οὕτω πείσῃ μὴ
 προσηλωσθαι τοῖς βιωτικοῖς. Σὺ δὲ οὐδὲ οὕτως ἀνέχῃ παύσα-
 σθαι τῆς τρυφῆς, ἀλλὰ μέχρι ^mτοῦ φάρυγγος, μέχρι τοῦ καιροῦ B
 τῆς τραπέζης, μᾶλλον δὲ οὐδὲ μέχρι τότε τῆς ἡδονῆς παραμε-
 νούσης, ἐπιμένεις τῇ τρυφῇ. ^aἩ ⁿοὐχὶ ἅμα μὲν παρέδραμε ^oτὴν
 γλῶτταν καὶ τὸν αὐχένα, καὶ ἔσβησται τὰ τῆς ἡδονῆς; Ἡ
 γὰρ αἴσθησις ἐν τῇ γέυσει, μετὰ δὲ ταῦτα οὐκέτι, ἀλλὰ πολλή
^pἡ ἀηδία, ἥ μὴ κατεργαζομένου τοῦ στομάχου, ἥ μετὰ πολλῆς
 τῆς ἡδυσκολίας. Εἰκότως ἄρα ἔλεγεν, “Ἡ σπαταλῶσα, ^rζῶσα
 τέθνηκεν.” Οὐδὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ^aοὔτε εἰπεῖν, οὔτε ἀκοῦσαι τὴν
 σπαταλῶσαν ⁱψυχὴν· μαλακὴ γίνεται, ἀγεννής, ἀνανδρός, ἀνε-
 λευθέρα, δειλὴ, θρασύτης, κολακείας, ἀμαθίας πλήρης, θυμοῦ, C
 ἀκροχολίας, πάντων τῶν κακῶν μεστή, ^vτῶν δὲ ἐναντίων ἀγαθῶν
 ἔρημος. “^wἩ σπαταλῶσα, φησὶ, ζῶσα τέθνηκε. ¹⁷Καὶ ταῦτα
 παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ᾦσιν.” Ὅρᾳς ὅτι ^xνομοθεσίας τὸ
 πρᾶγμα ἐστίν; Οὐ τῇ προαιρέσει ἐπιτρέπει αὐτό· ^yπαράγ-
 γελλε, φησὶ, μὴ τρυφᾶν, ὡς ὁμολογημένου ὄντος κακοῦ, ὡς
 οὐκ ἐνὸν οὐδὲ ἐγχωροῦν τὸν τρυφῶντα μυστηρίων μετέχειν.
 “Καὶ ταῦτα παραγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ᾦσι,” ^zφησὶν.
 Ὅρᾳς ὅτι ἐν τοῖς ἀμαρτήμασι κεῖται τὸ πρᾶγμα; Τὸ γὰρ ἐν
 τῇ προαιρέσει ὄν, κἂν μὴ πραχθῇ, οὐδὲν κωλύει ἀνεπίληπτον D
 (304) εἶναι. Οὐκοῦν τῷ Παύλῳ πειθόμενοι καὶ ἡμεῖς ^aπαραγγέλλομεν
 τὰς σπαταλώσας τῶν χρηρῶν ἐκτὸς εἶναι τοῦ καταλόγου τῶν
 χρηρῶν. Εἰ γὰρ στρατιώτης λουτροῖς καὶ θεάτροις προσανέχων
 καὶ πραγματείαις, καθάπερ τις ^bλειποτάκτης κρίνεται, πολλῶ
 μᾶλλον αἱ χῆραι. Μὴ ζητῶμεν ἐνταῦθα τὴν ἄνεσιν, ἵνα ἐκεῖ αὐ-
 τὴν εὖρωμεν· μὴ σπαταλῶμεν ἐνταῦθα, ἵνα ἐκεῖ σπαταλήσωμεν
 τὴν ὄντως σπατάλην, τὴν ὄντως τρυφὴν, τὴν οὐδὲν τίκτουςαν
 κακὸν, τὴν μυρία ἀγαθὰ ἔχουσαν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπι- E

17 v. 7.

^k ἐργάζεται B.L. ¹ τί—ἐστι; om. L. ^m τοῦ] τῆς τοῦ I.L. Veron.
 Statim φάρυγος K. ⁿ οὐχὶ pro οὐχ omnes. ^o τὴν γλ.] τὴν φάρυγγα B.
 τὸν φάρυγα K. καὶ τὸν αὐχένα om. B.K. ^p ἡ om. I. ^q δυσκολίας] + τοῦτο
 ποιούντος B.K. Sav. cet. ^r ζῶσα om. B.K. ^a οὔτε εἰπεῖν, οὔτε ἀκοῦσαι]
 Sic C.I.K.L. οὔτε ἀκοῦσαι οὔτε εἰπεῖν Edd. ⁱ ψυχὴν] + καίριον τι ποτὲ L.
^v τῶν δὲ ἐν.] τῶν δὲ παντοίων L. τῶν τοῖς κακοῖς ἐν. B.K. ^w ἡ σπ.—τέθηκε]
 διὰ τοῦτο φησὶ B.K. Sav. cet. ^x νομοθεσία B.I.K. ^y παράγγελλε—ὡς]
 ἀλλὰ παρ. φησὶ. τί τοῦτο; μὴ τρυφᾶν· οὕτως εἰπὼν ὡς B.K. Statim ὁμολογου-
 μένου L. ^z φησὶν om. B.K. ^a παραγγέλλομεν I. καταγγέλλομεν C.
 praecipimus Vet. παραγγέλλομεν Edd. ^b λιποτ. ante corr. C.

TOM. VI.

Q

τυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ
ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΔ.

¹Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων, ²καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν
πίστιν ἤρνηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων.

F ΠΟΛΛΟΙ νομίζουσιν ἀρκεῖν ἑαυτοῖς πρὸς σωτηρίαν τὴν
οἰκείαν ἀρετὴν· κἀν τὰ κατὰ τὸν ἑαυτῶν βίον καλῶς διάθωνται,
^bμηδὲν αὐτοῖς ἔτι λείπειν πρὸς ^cσωτηρίαν. Οὐ μὴ ὀρθῶς οἴονται.
625 ^dΚαὶ τοῦτο δείκνυσι μὲν ὁ τὸ τάλαντον κατορύξας τὸ ἔν' οὐ
γάρ δὴ μειώσας αὐτὸ προσήνεγκεν, ἀλλ' ὀλόκληρον, καὶ τοιοῦ-
τον οἶον ὁ παρακαταθέμενος ἔδωκεν. Δείκνυσι δὲ καὶ ἐνταῦθα ὁ
μακάριος Παῦλος οὕτω λέγων· “Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων οὐ προνοεῖ.”
Πρόνοιαν ^eπᾶσαν λέγει, τὴν κατὰ ψυχὴν, ^fτὴν κατὰ σῶμα,
ἐπεὶ καὶ αὕτη πρόνοιά ἐστιν. “Ὁ ^gδὲ τῶν ἰδίων, καὶ μάλιστα
^hτῶν οἰκείων,” τουτέστι, τῶν πρὸς γένος διαφερόντων, “μὴ
προνοῶν, ἀπίστου, φησὶν, ἐστὶ χείρων.” ⁴Ὁ λέγει καὶ Ἡσαΐας
B ¹ὁ τῶν προφητῶν κορυφαῖος· ²“Τοὺς οἰκείους τοῦ σπέρματος
σου οὐχ ὑπερόψει.” Εἰ γάρ τις τοὺς γένει προσήκοντας καὶ
ἠνωμένους ^kὑπὸ ἀγχιστείας ^lπεριῖδοι, πῶς ἔσται περὶ τοὺς ἄλ-
λους φιλόστοργος; Οὐχὶ κενοδοξίαν τὸ πρᾶγμα πάντες ἐροῦ-
σιν, ὅταν τοὺς ἄλλοτρίους εὖ ποιῶν, τῶν αὐτοῦ καταφρονῇ καὶ
μὴ φείδῃται; Τί δέ, ὅταν ἄλλους κατηχῶν, τούτους ἐν πλάνῃ
^mπεριορᾷ, καίτοι πλείονα ἔχων εὐκολίαν καὶ μεῖζον δικαίωμα ἐν
τῷ εὖ ποιεῖν; ⁿΣφόδρα γε, οὐ γάρ; ἐροῦσι, φιλόστοργοι οἱ
Χριστιανοὶ οἱ τοὺς ἑαυτῶν περιορῶντες. “Καὶ ἔστι, φησὶν,
ἀπίστου χείρων.” Διὰ τί; “Ὅτι ἐκεῖνος, εἰ καὶ μὴ τοὺς ἄλλο-
C τρίους, τοὺς γοῦν ἐγγυὺς οὐ ^oπεριορᾷ. ^pΤουτέστι, καὶ τὸν τοῦ
θεοῦ νόμον, καὶ τὸν τῆς φύσεως ἀδικεῖ ὁ τῶν ἰδίων καταμελῶν.
Εἰ δέ ὁ μὴ προνοῶν τῶν οἰκείων τὴν πίστιν ἤρνηται, καὶ ἀπί-
στου χείρων ἐστίν, ὁ καὶ ἀδικῶν τοὺς οἰκείους, ποῦ τετάζεται;

¹ CAP. V. v. 8.

² Esai. lviii. 7.

Hom. XIV. ^a καὶ om. L. ^b οὐδὲν B.K. Mox λείπει ante corr. K.
^c σωτηρίαν] + ἡγοῦνται B.K. receptum a Ben. ^d καὶ om. B.K. καὶ post μὲν
add. iidem. ^e πᾶσαν] ποῖαν B.K. ^f τὴν] καὶ τὴν K. ^g δὲ] γάρ B.K.
^h τῶν om. K.L. ⁱ ὁ τῶν πρ. κ. om. B.K. Mox ὑπερόψη I. ^k ἀπὸ ante
corr. C. ^l περιορᾷ B.K. ^m περιορᾷ] ἀφίησι B.K. Statim καίτοι γε πλ.
σφόδρα ἔχων L. ⁿ σφόδρα γε om. L. σφόδρα γε—ὅτι ἐκεῖνος] εὐδὲς γὰρ
ἐροῦσιν Ἑλληνες· καλὰ γε· σφόδρα φιλ. οἱ Χρ. τοὺς ἑαυτῶν ὑπερορῶντες. καὶ
(καὶ om. K.) καλῶς εἶπεν ὅτι ἐστὶν ἀπ. χ. πῶς; ἐκεῖνος γὰρ B.K. ^o ὑπερορᾷ K.
^p τουτέστι] ὁ δὲ λέγει τοῦτό ἐστι B.K. Sav. cet.

μετὰ τίνος στήσεται ; ⁹ Πῶς δὲ τὴν πίστιν ἤρνηται ; ³ “Θεὸν, φησιν, ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται.” Τί δὲ ἐπέταξεν ὁ πιστευθεὶς θεός ; Τοὺς οἰκείους τοῦ σπέρματος μὴ ὑπερορᾶν. Πῶς δὲ πιστεύει ἀρνησίθεος ὁ τοιοῦτος γεγονώς ; D
 Ἐννοήσωμεν ὅσοι χρημάτων φειδόμενοι τῶν οἰκείων καταφρονοῦμεν. Ὁ θεὸς διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἀπὸ τῆς συγγενείας ἐπενόησεν ἔνωσιν, ἵνα πολλὰς ἔχωμεν ὑποθέσεις ⁴ τοῦ ἀλλήλους εὖ ποιεῖν. Ὅταν τοίνυν, ὅπερ ὁ ἄπιστος ποιεῖ, σὺ μὴ ποιῇς, οὐχὶ ἤρνησαι τὴν πίστιν ; ⁵ Ἀρα οὐ τοῦτο πίστews, ὁμολογία μόνον τὸ πιστεῦναι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔργα ἐπιδείκνυσθαι ἄξια. ⁶ Καὶ καθ’ ἕκαστον ἔστι πιστεῦναι, καὶ μὴ πιστεῦναι. Ἐπειδὴ γὰρ περὶ τρυφῆς διελέχθη καὶ σπατάλης, ⁷ οὐ κατὰ τοῦτο μόνον, φησιν, ἀπόλωλε, καθὸ τρυφᾶ, ἀλλ’ ὅτι καὶ τοὺς οἰκείους ἀναγκάζεται περιορᾶν ⁸ εἰκότως, τῇ γαστρὶ ζῶσα· καὶ κατὰ τοῦτο E
 ἀπόλωλε, τὴν πίστιν ἀρνούμενη. ² “Καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων.” ⁹ Οὐ γὰρ ἴσον ¹⁰ τὸν οἰκείον περιορᾶν, καὶ τὸν πόρρω· πῶς γάρ ; ἀλλὰ μείζον ἐνταῦθα τὸ ἔγκλημα, ¹¹ τὸν γνώριμον ¹² ἢ τὸν ἀγνώστα, τὸν φίλον ¹³ ἢ τὸν οὐ φίλον περιορᾶν.

⁴ “Χίρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα, γεγονυῖα ἐνός ἀνδρὸς γυνή, ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη.” Εἶπε, “Μαθανεώτισαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις.” ⁵ εἶπεν, “Ἡ σπαταλῶσα, ζῶσα F
 τέθνηκεν.” εἶπεν, ὅτι “Τῶν οἰκείων εἰ μὴ προνοεῖ, ἀπίστου (305) χείρων ἐστίν.” εἶπεν ἄπερ μὴ ἔχουσα ἀνάξιος ἐστὶ τοῦ καταλόγου τῶν χρηρῶν λέγει ἐνταῦθα τί δεῖ ¹⁴ ἔχειν. Τί οὖν ; ἀπὸ τῶν χρόνων αὐτὴν ¹⁵ ἐγκρινοῦμεν ; καὶ ποῖον τοῦτο κατόρθωμα ; 626
 οὐ γὰρ αὐτῆς ἐστὶ τὸ ἐξήκοντα γεγονέναι ἐτῶν. Οὐκ ἀπὸ τῆς ἡλικίας, φησὶ, μόνον, ¹⁶ ὥς ἂν εἰ καὶ ἐκείνην παρέλθοι τὴν ἡλικίαν, φησὶ, μὴ ἔχουσα τὰ ἔργα, μηδὲ τότε καταλεγέσθω. Τί δήποτε δὲ ὑπὲρ τῆς ἡλικίας ἀκριβολογεῖται, τὴν αἰτίαν ὕστερον τίθησιν, οὐ παρ’ ἐαυτοῦ, ἀλλὰ παρ’ αὐτῶν εἰσηνεγεμένην τῶν χρηρῶν

3 Tit. i. 16.

4 v. 9, 10.

⁹ πῶς δὲ—φησιν] εἰτα εἰπὼν ὅτι τὴν πίστιν ἤρνηται, ἐρμηνεύει λοιπὸν πῶς τοῦτο γίνεται, καὶ φησὶ· θεὸν B.K. Mox τί δὲ—γεγονώς ; om. iidem. ¹ οἰκείων] ἰδίων C. ² τοῦ] τοῦς L. ³ τοῦτο om. B. ⁴ ὁμολογία (γία Cat. Veron.) μ. τὸ π. Sic C.I. Cat. Veron. ὁμολογία μ. τοῦ π. L. τὸ ὁμολογία μ. π. B.K. ὁμολογία μ. π. Sav. cet. ⁵ καὶ—μὴ πιστεῦναι om. B.K. ⁶ οὐ] δευκὺς ὅτι οὐ (om. φησὶν) B.K. ⁷ εἰκότως] + τοῦτό φησιν· ἡ γὰρ B.K. Sav. cet. ⁸ καὶ] πῶς δὲ iidem. ⁹ οὐ γὰρ] ὅτι οὐκ iidem. ¹⁰ τὸν] τὸ I. Veron. ¹¹ τὸν γνώριμον—περιορᾶν] ὁ μὲν γὰρ φίλος, ὁ δὲ καὶ τι πλεόν. ὁ μὲν ἀπλῶς γνώριμος, ὁ δὲ ἀπὸ γένους σοι συναπτόμενος B.K. ¹² ἢ] καὶ C.I.L. Veron. ἡ utrobique habent Vet. Sav. cet. ¹³ οὐ] τοῦ θεοῦ I.L. ¹⁴ εἶπε] + καὶ I. ¹⁵ ἔχειν] + λοιπὸν B.K. Sav. cet. ¹⁶ ὥς ἂν] ἀλλ’ B.K. Mox φησὶ om. iidem.

τέως δὲ τῶν ἐξῆς ἀκούσωμεν· “Ἐν ἔργοις, φησὶ, καλοῖς μαρτυρουμένη.” Ποίοις ἔργοις; “Εἰ ἐτεκνοτρόφησεν.” Οὐ μικρὸν ὄντως τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ παιδοτροφεῖν. Τὸ παιδοτροφεῖν δὲ οὐ τοῦτο ἴστι, τὸ τρέφειν μόνον τοὺς παῖδας, ἀλλὰ καὶ τὸ τρέφειν ὡς δεῖ, καθάπερ ἄνω φησὶν· “Ἐὰν ἐπιμείνωσι τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ καὶ τῷ ἁγιασμῷ.” Ὅρῃς πῶς πανταχοῦ τῶν οἰκείων τὰς εὐεργεσίας τῶν ἀλλοτρίων προτίθησι; Πρῶτον γὰρ φησιν, “Εἰ ἐτεκνοτρόφησε,” καὶ τότε, “Εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε.” Τί οὖν, ἂν πένης ᾖ; Οὐδὲ οὕτω τοῦ παιδοτροφεῖν, οὐδὲ τοῦ ξενοδοχεῖν, οὐδὲ τοῦ θλιβομένοις ἐπαρκεῖν ἀπεστέρηται. Οὐκ ἔστι τῆς τοὺς δύο ὀβυλοὺς καταβαλούσης ἀπορωτέρα· καὶ πένης ᾖ, οἰκίαν ἔχει· οὐ γὰρ δὴ αἵθριος μένει. “Εἰ ἀγίων πόδας, φησὶν, ἐνίψεν.” Οὐκ ἔστι τοῦτο δαπάνης. “Εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν.” Οἶον ἐπίταγμα λέγει; Ἐνταῦθα τὴν σωματικὴν ὑπηρεσίαν Ρεῖσφέρειν προτρέπεται· πρὸς γὰρ θεραπείαν μάλιστα ἐπιτηδείως ἔχουσιν αἱ γυναῖκες, κλίνην στρώσαι, ἁναπαύσαι. Βαβαί, πόσῃν ἀκρίβειαν ἀπαιτεῖ παρὰ τῆς χήρας, ὅσῃν σχεδὸν καὶ παρ’ αὐτοῦ τοῦ τὴν ἐπισκοπὴν ἔχοντος. Τὸ γὰρ, “Εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε,” εἰ καὶ μὴ αὐτὴ αὐτὸ ἐργάσασθαι ἡδυνήθη, φησὶν, ἀλλ’ ὅμως ἐκοινώνησεν, ὑπούργησε. Τὴν σπατάλην αὐτῆς ἐκκόπτων, προνοητικὴν εἶναι βούλεται, οἰκονομικὴν, εὐχαῖς διαπαντὸς προσκαρτερεῖν. Τοιαύτη ἦν ἡ Ἄννα. “Ὁρα πόσῃν ἀπαιτεῖ τὴν ἀκρίβειαν παρὰ τῆς χήρας, ὅσῃν οὐδὲ παρὰ τῶν παρθένων· καὶ μὴ καὶ ἐκείνας πολλὴν ἀπήτησε τὴν ἀκρίβειαν, καὶ ἄκραν τὴν ἀρετὴν. Τῷ γὰρ εἰπεῖν, “Εὐσχημον καὶ εὐπρόσεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως,” ἐν κεφαλαίῳ πως περιλαμβάνει τὴν ἀρετὴν ἅπασαν. Ὅρῃς ὅτι οὐ τὸ μὴ δευτέροις ὁμιλῆσαι γάμοις ἀρκεῖ δεῖξαι τὴν χήραν, ἀλλ’ ἐτέρων δεῖ πολλῶν; Διὰ τί γὰρ, εἰπέ μοι, δευτέροις οὐχ ὁμίλησε γάμοις; ἀρα κατέγνω τοῦ πράγματος; Οὐδαμῶς· τοῦτο γὰρ αἰρετικῶν· ἀλλ’ ἀπησυχολῆσαι βουλομένη λοιπὸν ἐν τοῖς πνευματι-

5 1 Cor. vii. 35.

¹ ἔστιν] + ἀπλῶς B.K. Sav. cet. ^m καὶ τὸ om. K. ⁿ γὰρ φ.] εἶπεν B.K. ^o τοῦ] τοῖς I. ^p προσφέρειν L. ^q καὶ ἀναπ. B. κλίνην σ. ἀναπαύσαι om. K. ^r τῷ γὰρ B.K. τὸ γὰρ εἰπεῖν L. ^s εἰ] τοῦτο δηλοῦντός ἐστιν ὅτι εἰ B.K. Sav. cet. Mox φησὶν om. iidem. ^t αὐτῷ] τὸ L. ^v αὐτῆς om. B.K. Sav. cet. Post προνοητικὴν add. αὐτὴν B.I.K. Sav. cet. ^w καὶ om. K. ^x τῷ pro τὸ B.C.K.L. Mox εὐπρόσεδρον I.K.L. ^y δεῖ] + πρὸς τοῦτο B.K. ^z ὁμίλησε γ.] ὁμιλῆσαι γ. προτρέπει B.K. Sav. cet. ^a καταγινώσκων B.K. ^b βούλεται B.K. βουλόμενος Sav. cet. invitis libris. Post λοιπὸν add. αὐτὴν B.K. Sav. cet.

κοῖς, ^cκαὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν μετατάξασθαι. Οὐ γὰρ ἀκαθαρσίας, ἀλλὰ ἀσχολίας ὁ ^dγάμος· ἐπεὶ καὶ ὅταν λέγῃ, ^e“εἴνα σχολάσωσιν,” οὐ λέγει, ἵνα καθαρθῶσι. Πολλῆς γὰρ ἀσχολίας ὄντως ὁ γάμος αἴτιος. Εἰ τοίνυν διὰ τοῦτο μὴ ^fγαμείς, ἵνα σχολάζῃς F ^gτῷ φόβῳ τοῦ θεοῦ, μὴ ^hσχολάζεις δὲ, οὐδὲν σοι τοῦ πράγματος ὄφελος, ἵνα τὴν θεραπείαν πᾶσαν περὶ ξένους, περὶ ἀγίους ⁱἐπιδείκνυσαι. “Ὅταν οὖν ταῦτα μὴ ποιῇς, ὡς τοῦ πράγματος 627 καταγνοῦσα μᾶλλον ἀπέσχου τοῦ γάμου. Οὕτω καὶ ἡ παρθένος ἢ μὴ μετὰ ἀκριβείας ἐσταυρωμένη, τῷ τοῦ γάμου κατεγνωκέναι ὡς μιαιροῦ καὶ ἱκαθάρτου, τοῦτον παρητήσατο. Ὅρᾳς ὅτι ξενοδοχίαν λέγει, οὐ τὴν ἀπλῶς φιλοφροσύνην, ἀλλὰ τὴν μετὰ σπουδῆς, τὴν μετὰ προαιρέσεως ἰλαρᾶς, τὴν μετὰ προθυμίας, τὴν οὕτω τὸ πρᾶγμα μετιοῦσαν, ὡς αὐτὸν ^kδεχομένην τὸν Χριστόν; Οὐ γὰρ δὴ ταῖς θεραπαίνισι βούλεται τὴν εἰς τούτους θεραπείαν ἐπιτάττεσθαι, ἀλλ’ αὐτὰς δι’ ἐαυτῶν ταῦτα ποιεῖν. ^l“Εἰ γὰρ ἐγὼ, φησὶν, ἐνίψα τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, πολλῷ μᾶλλον ὑμεῖς ὀφείλετε τοῦτο ποιεῖν ἀλλήλοις.” Κἂν γὰρ μυριάκις ἢ B ^mτις πλουτοῦσα, ⁿκἂν ἐν περιφανείᾳ τινὶ μεγίστῃ τυγχάνῃ οὔσα, ^oκαὶ ἐπὶ εὐγενείᾳ προγόνων μέγα φρονῇ, οὐκ ἔστι τοσοῦτον τὸ μέσον, ὅσον ^pτοῦ θεοῦ καὶ τῶν μαθητῶν. Εἰ ὡς τὸν Χριστόν ^qδέχῃ, μηδὲν ἐπαίσχυνθῇς, μᾶλλον δὲ καὶ σεμνύνου ἐπὶ τῷ πράγματι· εἰ δὲ μὴ ὡς τὸν Χριστόν δέχῃ, μηδὲ δέξῃ. ^r“Ὁ δεχόμενος, φησὶν, ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται.” Ἐὰν μὴ οὕτω δέχῃ, οὐδὲ μισθὸν ἔχεις. Ἀνθρώπους παριόντας ὁδίτας, ὡς ἐνόμιζεν, ὁ (306) Ἀβραὰμ ^sὑπεδέχετο, καὶ οὐ πάντα τοῖς οἰκέταις ^tἐπέτρεπεν, C ἀλλὰ καὶ τῇ γυναικὶ τὰ ἄλευρα φυρᾶν ἐπέταττε, καίτοι τριακοσίους δεκαοκτῶ ἔχων οἰκογενεῖς, ὧν εἰκὸς καὶ θεραπαίνidas εἶναι· ^uἀλλ’ αὐτὸς ἐβούλετο τὸν μισθὸν ἔχειν μετὰ τῆς γαμετῆς, οὐ τῆς δαπάνης ^vμόνης, ἀλλὰ καὶ τῆς διακονίας. Οὕτω δὲ ^wφιλοξενίαν ἐπιδείκνυσθαι, δι’ ἐαυτῶν πάντα πράττοντας, ^x“ἵν’ ἡμεῖς ἀγιαζώμεθα, ἵν’ αἱ χεῖρες αἱ ἡμέτεραι εὐλογῶνται. Κἂν πένησι ^yδιδῶς, μὴ ἀπαξιώσης διὰ σεαυτοῦ δοῦναι· οὐ γὰρ τῷ πένητι

^a 1 Cor. vii. 5.^b Joan. xiii. 14.^c Matt. x. 40.

^c καὶ om. C. Veron. ^d γάμος] + ἐστὶν B.K. ^e εἴνα σχ.—εἴνα] ἐκ συμφώνου ἀλλήλους ἀποστερεῖν, ἵνα σχ. λέγει (λέγῃ K.) οὐχ ἵνα B.K. ^f γαμῇ B.K. ^g τῷ φ. τοῦ θ.] τῷ λόγῳ τοῦ θ. καὶ τῷ φ. I.L. invito Vet. ^h σχολάζῃς B.K. ⁱ ἐπιδείκνυσαι] + σχολάζεις (—ζῃς K.) B.K. ^k δεχομένη C.K. ^l τῶν μαθ.] ὡμῶν ὁ διδάσκαλος B.K. Sav. cet. Mox ὀφείλετε I. ^m κἂν] καὶ C. ⁿ καὶ] κἂν B.K. ^o τοῦ om. L. ^p δέχῃ—δέχῃ] μὴ δέχῃ C. ^q ὑπεδέχετο omnes. ἐδέχετο Edd. ^r ἐπέτρεπεν om. C. ἐπέτρ. ἀλλὰ] ἐπέτρ. ἐξευτρεπίσσειν τὰ πρὸς ὑποδοχὴν, ἀλλὰ τὸ πλεόν τῆς διακονίας καὶ αὐτὸς δι’ ἐαυτοῦ ἔπραττε B.K. Sav. cet. ^s ἀλλ’ αὐτὸς—ἔχειν] τοῦτο δὲ ἐποιοεῖ βουλούμενος τὸν μισθὸν δλον ἔχειν B.K. ^t μόνον L. ^u τὴν φ. B.K. ^v ἵνα bis C. Veron. ^x δῶς B.K. Mox σαντοῦ προ σεαυτοῦ B.C.I.K.

- D δίδως, ἀλλὰ τῷ Χριστῷ. Τίς δὲ οὕτως ἄθλιος, ὡς ὁ ἀπαξιῶν αὐτὸν τὴν χεῖρα ὀρέγειν τῷ Χριστῷ; Τοῦτο φιλοξενία, τοῦτο ὄντως διὰ τὸν θεὸν ἐστὶ ποιῆσαι. *Αν δὲ μετὰ τύφου ἐπιτάτῃς, ²καὶ τῶν πρωτείων κελεύεις ἀπολαύειν, οὐκ ἐστὶ φιλοξενία τὸ ³τοιούτον. Πολλῆς ⁴γὰρ ὁ ξένος δέεται τῆς θεραπείας· ἀγαπητὸν γὰρ καὶ μετὰ τοσαῦτα τὸ μὴ ἐρυθριᾶν. Ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα φύσιν ἔχει τοιαύτην, ⁵τὸν εὖ παθόντα αἰσχύνεσθαι, τῇ ὑπερβολῇ τῆς θεραπείας τὰ τῆς αἰσχύνῃς χρή
- E περιαιρεῖν, καὶ δεικνύναι καὶ ῥήμασι καὶ πράγμασιν, ὅτι οὐκ εὖ ποιεῖ ὁ εὖ ποιῶν, ἀλλ' εὖ πάσχει ⁶αὐτὸς, καὶ εὐεργετεῖται μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖ. Οὕτω πλεονάζεται τὸ γινόμενον ⁷ἐπὶ τῆς προαιρέσεως. Ὡς περ γὰρ ⁸ὁ ἡγούμενος ζημιοῦσθαι, πάντα ἀπώλεσεν, καὶ ὁ ἡγούμενος εὖ ποιεῖν πάντα ἀπώλεσεν, οὕτω ⁹καὶ ὁ ἡγούμενος εὖ πάσχειν, πλεον ἔλαβεν. ¹⁰“Ἰλαρὸν γὰρ δότῃν ἡ ἀγαπᾷ ὁ θεός.” ¹¹Χάριν ὀφείλεις μᾶλλον τῷ πένητι ἔχειν τοῦ λαβεῖν. Εἰ ¹²μὴ πένητες ἦσαν, οὐκ ἂν τὸ πολὺ τῶν ἀμαρτημάτων ὑπετέμον· ἰατροὶ τῶν τραυμάτων εἰς τῶν σῶν· φάρμακά σοι
- F παρέχουσι τὰς ¹³αὐτῶν χεῖρας. Οὐχ οὕτως ἰατρὸς χεῖρας ἐκτείνων, καὶ ¹⁴οὐ φάρμακον ἐπιτιθεῖς τὴν ἰατρειάν παρέχει, ὡς πένης χεῖρα ἐκτείνων καὶ τὰ παρὰ σοῦ λαμβάνων, ἐκμαγεῖον τῶν σῶν ἐστὶ κακῶν. Ἐδωκας τὸ ἀργύριον, συνεξήλαθε καὶ τὰ ἀμαρ-
628 τήματα. ¹⁵Τοιοῦτοι καὶ οἱ ἱερεῖς. ¹⁶“Ἀμαρτίας λαοῦ μου φάγονται.” Ὡς τε μείζονα λαμβάνεις ἢ δίδως, εὐεργετῇ μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖς. Θεῷ δανείζεις, οὐκ ἀνθρώποις· αὔξεις τὸν πλοῦτον, οὐ μειοῖς· μειοῖς δὲ, εἰ μὴ ἐλαττώσης, εἰ μὴ δῶς. “Εἰ ἐξενοδόχησε, φησὶν, εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψε.” Ποῖον δὴ τούτων; Τῶν θλιβομένων, οὐχ ἀπλῶς ἀγίων· ἔνεστι γὰρ ἀγίους εἶναι, καὶ
- B πολλῆς ἀπολαύειν θεραπείας παρὰ πάντων. Μὴ τούτους δίδωκε τοὺς ἐν ἀφθονίᾳ ὄντας, ἀλλὰ τοὺς ἐν θλίψει, τοὺς ἀγνώστας, τοὺς οὐ παρὰ πολλῶν γνωριζομένους. ¹⁷“Ὅς ἐποίησεν ἐνὶ φησί, τούτων τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποίησε.” ¹⁸Μὴ δῶς τοῖς

⁹ 2 Cor. ix. 7.

¹⁰ Ossee iv. 8.

¹¹ Matth. xxv. 40.

¹ ἀπαξιῶν αὐτὸς C. L. Veron. ² καὶ K. ³ τοιούτον] + οὐδὲ διὰ τὸν θεόν ἐστὶ B. K. Sav. cet. ⁴ γὰρ om. iidem, et post θεραπείας add. πολλῆς τῆς παρακλησεως. Pergunt B. K. καὶ ἀγαπ. μετὰ τοσαύτης ὑποδεχόμενον ἱλαρὸς αὐτὸν μὴ ἐρ. ⁵ τὸν] ὥστε τὸν B. K. Sav. cet. ⁶ αὐτὸς om. K. ⁷ ἐπὶ B. I. K. L. ἀπὸ Edd. ⁸ [δ] + τε B. K. ⁹ π. ἀπώλεσεν] ὁμοίως B. Deest in K. καὶ ὁ ἡγ. —ἀπώλεσεν om. I. L. invito Vet. ¹⁰ καὶ assumptum ex omnibus. ¹¹ ἀγαπᾷ] + φησὶν B. et ex rec. corr. K. ¹² χάριν] ὥστε χ. B. K. Sav. cet. Statim ὀφείλει C. I. L. Veron. Vet. ¹³ ἔχειν om. K. Sav. cet. superscript. in I. ¹⁴ μὴ] + γὰρ B. K. Sav. cet. ¹⁵ αὐτῶν B. C. K. Sav. cet. ¹⁶ φάρμακα I. ¹⁷ τοιοῦτοι] + εἰσι B. K. Mox φησὶ post ἀμαρτίας add. B. K. Sav. cet. post λ. μου L. post φάγονται (φάγονται C. Veron.) I. ¹⁸ ἡΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ τὰς εὐποιίας δι' αὐτῶν καὶ λαμβανόντως ποιέσθαι· καὶ περὶ βίου μοναχῶν. Veron.

προεστῶσι τῆς ἐκκλησίας διανεῖμαι· σὺ διακόνησον αὐτῇ, ἵνα μὴ τοῦ ἁναλίσκειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ὑπηρετῆσαι ἔχῃς τὸν μισθόν· οἰκείαις χερσὶ δός· σὺ σπείρον τὴν αὐλακα. Οὐκ ἐν ἄροτρον ἐνταῦθα πῆξασθαι, οὐδὲ βουὴν ζεύξαι, οὐδὲ καιρὸν ἀναμείναι, οὐδὲ γῆν ἀνατεμεῖν, οὐδὲ κρυμῶ παλαῖσαι· πάσης ταύτης τῆς ^απεριεργασίας ἀπήλλακται οὗτος ὁ σπόρος. Εἰς γὰρ τὸν οὐρανὸν σπείρεις, ἔνθα οὐ κρυμὸς, οὐδὲ χειμὼν, οὐκ ἄλλο οὐδέν· C εἰς ψυχὰς σπείρεις, ἔνθα οὐδεὶς τὸ βαλλόμενον αἶρει, ἀλλὰ κατέχεται σφοδρῶς, καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας, καὶ μετὰ πολλῆς τῆς σπουδῆς. Σὺ σπείρον. Διὰ τί σαντὸν ἀποστερεῖς τοῦ μισθοῦ; Μέγας μισθὸς τὸ δύνασθαι καὶ τὰ ^ω ἄλλων οἰκονομεῖν. Οὐ τοῦ δοῦναι μόνον μισθὸς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τοῦ καλῶς οἰκονομῆσαι τὰ διδόμενα. Διὰ τί μὴ σὺ λαμβάνεις τὸν μισθόν; ^οΤι γὰρ καὶ τούτου ἐστὶ μισθός, ^αἄκουσον. ¹² Κατέστησαν, φησὶν, οἱ ἀπόστολοι τοὺς περὶ Στέφανον εἰς τὴν τῶν χερῶν διακονίαν. Γενοῦ σὺ οἰκονόμος τῶν σαντοῦ· αὐτῇ σε χειροτονεῖ D ἡ φιλανθρωπία, ὁ τοῦ θεοῦ φόβος. Τοῦτο καὶ κενοδοξίας ἀπήλλακται, τοῦτο καὶ ψυχὰς ἀναπαύει, τοῦτο καὶ χεῖρας ἀγιάζει, τοῦτο καὶ ἰφρόνημα κατασπᾷ, τοῦτο καὶ φιλοσοφίαν διδάσκει, τοῦτο προθυμότερον ἐργάζεται, τοῦτό σε τὰς εὐλογίας ποιεῖ λαβεῖν· ἅπεισιν ἡ κεφαλὴ σου δεχομένη πάσας τὰς παρὰ τῶν χερῶν εὐλογίας. Προθυμότερος γενοῦ ἐν ταῖς εὐχαῖς· περιεργάζου καὶ ἁγίους ἄνδρας, τοὺς ὄντως ἁγίους, τοὺς ἐν ταῖς E (307) ἐρημίαις καθημένους, τοὺς οὐ δυναμένους ἐπαιτεῖν, τοὺς προσανέχοντας τῷ θεῷ· βάδιζε ^α μακρὰν ὁδὸν, δίδου διὰ σαντοῦ· πολλὰ ^α γὰρ ἐστὶ δι' αὐτοῦ ὠφελῆσαι, ἐὰν δῷς. Ὅρᾳς σκηνὴν καὶ καταγώγιον; ὁρᾳς ἐρημίαν; ὁρᾳς μόνωσιν; Πολλάκις ἀπελθὼν δοῦναι χρήματα, ἔδωκας τὴν ψυχὴν ὁλόκληρον, ^β καὶ κατεσχέθης, καὶ γέγονας συναιχμάλωτος ἐκείνου, συνεξενίτευσας τῷ κόσμῳ. Μέγα πρᾶγμα ^γ καὶ πένητας ὁρᾶν. ¹³ “Ἄγαθόν, φησὶν, εἰσελθεῖν εἰς ^δ οἰκίαν πένθους, ἢ εἰς οἰκίαν γέλωτος.” Ἐντεῦθεν ἡ ψυχὴ φλεγμαίνει. ^α Ἄν μὲν γὰρ ἔχῃς ὁμοίως ^ε γελᾶν, προτροπῇ F ἔλαβες εἰς σπατάλην· ἂν δὲ μὴ ἔχῃς, λύπην ἐδέξω. Εἰς δὲ τὴν οἰκίαν τοῦ πένθους οὐδὲν τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ μὴ ἔχῃς τρυφᾶν, οὐκ ἡλγησας, ^ι καὶ ἔχῃς, καταστέλλῃ.

¹² Act. vi. 5.

¹³ Eccles. vii. 2.

^α ἁναλίσκειν] + μόνον L. ^β ἐργασίας B.K. ^γ οὐκ] οὐδ' B. ^δ τῶν μισθῶν L. ^ε τῶν ἄλλων B.K. Sav. cet. ^ζ ἀκουσον—διακονίαν] ἐκ τοῦ καταστήσαι τοὺς π. Σ. εἰς τὴν τ. χ. δ. μάθανε, οὐκ ἂν καταστῶτες, εἰ μὴ σφόδρα πολὺν εἶχε τὸ πρᾶγμα μισθόν B.K. ^η φρονήματα I. ^θ μακρὰν K. ^ι γὰρ om. B.K. Mox εἰς τις δῶ iidem. ^κ καὶ κατ. καὶ] κατ. τῷ ἔρωτι B.K. ^λ καὶ] τὸ καὶ L. Mox ὁρᾳς C. ^μ οἶκον K.L. ^ν γελᾶν] τρυφᾶν B.K. Sav. cet. ^ξ καὶ] ἐάν δὲ L.

"Οὕτως οἰκία πένθους τὰ μοναστήρια, ἔνθα σάκκος καὶ σπο-
 δός, ἔνθα μόνωσις, ἔνθα γέλως οὐδεὶς, οὐδὲ βιωτικῶν πραγμά-
 629 των ὄχλος, ἔνθα νηστεία, ἔνθα χαμευνία, πάντα καθαρὰ ἡ κνί-
 σης, αἱμάτων, θορύβου, ταραχῆς, πολυοχλίας. Λιμὴν ἐστὶν
 εὐδίας· ὥσπερ λαμπτήρες εἰσιν ἀφ' ὑψηλοῦ τοῖς πόρρωθεν
 ἐπιβαίνουσι φαίνοντες, ἐπὶ λιμένος καθήμενοι, καὶ πρὸς γαλήνην
 τὴν αὐτῶν ἅπαντας ἔλκοντες, οὐκ ἐῶντες γενέσθαι ναυάγια τοῖς
 εἰς αὐτοὺς ὀρώσιν, οὐκ ἐῶντες ἐν σκότῳ διάγειν τοὺς ἐκεῖ βλέ-
 ποντας. ^κ Ἀπιθὶ πρὸς αὐτοὺς, ἱενοδόχῃσον, πρόσιθι, ἄψαι
 B ποδῶν ἁγίων· πολλῶ γὰρ ἐντιμότερον τῶν ἐκείνων ἄπτεσθαι
 ποδῶν, ἢ τῆς ἐτέρων κεφαλῆς. Εἰπέ γάρ μοι, εἰ ἀνδριάντων
 πόδας κατέχουσί τινες, ἐπεὶ δὴ ὅλως τύπον ἔχουσι βασιλικόν,
 σὺ ^μ τὸν αὐτὸν ἔχοντα τὸν Χριστὸν ἐν ἑαυτῷ, ^ν οὐ κατέξεις
 ἀπὸ τῶν ποδῶν, ^ο καὶ σωθήσῃ; Ἀγιοὶ εἰσιν οἱ πόδες, καὶ εὐτε-
 λεῖς ὥσι· τῶν δὲ βεβήλων οὐδὲ ἡ κεφαλὴ τιμία. Πόδες ^ν γὰρ
 ἁγίων μεγάλα ἴσχυσαν· διόπερ καὶ κολάζουσιν, ὅταν ^ι τῶν
 ποδῶν τὸν κοινορτὸν ἐκτινάξωσιν. Ὅταν ^ι ἅγιος ἢ παρ' ἡμῖν,
 C μὴδὲν ἐπαισχυνόμεθα τῶν αὐτῶν. Ἀγιοὶ δὲ εἰσι πάντες, ὅσοι
 ἐπίστιν ὀρθὴν μετὰ βίου ἔχουσι· καὶ σημεῖα μὴ ἐργάζονται,
 καὶ δαίμονας μὴ ἐκβάλλωσιν, ἅγιοι εἰσιν. ^ν Εἰ ἁγίων πόδας,
 φησὶν, ἐνίψεν." Ὡςπερ γὰρ ἀπὸ γῆς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτως
 ἐστὶν εἰς μοναστήριον ἀνδρὸς ἁγίου καταφυγεῖν. ^ω Οὐχ ὁρᾷς
 ἐκεῖ ταῦτα ἅπερ ἐν τῇ οἰκίᾳ· πάντων καθαρὸς ὁ ^χ χώρος ἐκείνος·
 σιγὴ καὶ ἡσυχία πολλή· τὸ ἐμὸν οὐκ ἐνὶ καὶ τὸ σὸν ἐκεῖ. Ἄν
 δὲ ^ι καὶ ἡμέραν μίαν μείνης, ἢ δευτέραν, τότε πλέον αἰσθήσῃ
 D τῆς ἡδονῆς. Ἡμέρα γίνεται, μᾶλλον δὲ πρὸ ἡμέρας ἀλεκτρυὼν
 ἐφώνησε· καὶ ^ζ οὐκ ἔστιν ὥσπερ ἐπὶ τῆς οἰκίας, ῥέγγουσιν οἱ
 οἰκέται, αἱ θύραι κεκλεισμέναι, πάντες νεκροῖς ἐοίκασιν καθεύ-
 δοντες, ὁ ^α ὀρεωκόμος τοὺς κώδωνας σείει. Οὐδὲν τοιοῦτον ἐκεῖ,
 ἀλλ' εὐθέως ^β ἅπαντες μετὰ εὐλαβείας τὸν ὕπνον ἀποθέμενοι
 διανίστανται, τοῦ προεστῶτος αὐτοὺς διεγείροντος, καὶ ἐστή-
 κασι τὸν ἅγιον στησάμενοι χορὸν, καὶ τὰς χεῖρας εὐθέως ἀνα-
 τείναντες, τοὺς ἱερούς ᾄδουσιν ὕμνους. Οὐ γὰρ δὴ, ὥσπερ ἡμεῖς,

^ε ὄχλος] τύρβη καὶ ὄχλος B.K. ^η κνίσης K.L. κνήσεις (sic) I. Edebatur
 κνίσσης. ^ι ἑαυτῶν L. ^κ ἀπελθε B.K. ^λ ἱενοδ.] φιλοφρόνησον B.K.L.
 Sav. cet. hospitio suscipe Vet. ^μ τὸν Χρ. ἔχοντα ἐν ἑαυτῷ L. ^ν οὐ] εἰ K.
^ο καὶ] οὐ B.K. ^π γὰρ om. B.K. ^ι τῶν π. τὸν κ.] τὸν κ. τῶν π. L. τὸν
 κ. ἐξ ἑαυτῶν K. ἐξ ἑαυτῶν τὸν κ. B. Sav. cet. ^ι ἅγιος ἢ] ἅγιοι εἰσι L.
^α αὐτοῦ I. ^β πίστιν—ἔχουσι] βίον καλὸν μετὰ πίστεως ὀρθῆς ἔχουσιν ἂν L.
^γ εἰ—ὥσπερ γὰρ] ἀπιθὶ πρὸς τὰς τῶν ἁγίων σκηνάς· ὥσπερ B.K. Sav. cet.
^δ οὐχ ὁρᾷς] οὐκ ἔστιν ἰδεῖν B.K. ^ε χώρος] Sic B.K. locus Vet. choros Edd.
^ς καὶ om. B.K. Mox ἢ καὶ δ. B.K. Sav. cet. μίαν ἡμέραν inverso ord. K.
^ζ οὐκ ἔστιν] οὐχ ὁρᾷς (et post οικίας add. βλέπειν ἐστὶ) B.K. ^α ὀρεωκόμος B.
^β ἅπαντες] + παρ' αὐτοῖς B.K.

πολλῶν ὥρων δέονται πρὸς τὸ τὸν ὕπνον ἀποτινάξασθαι καὶ τὴν καρهارίαν. Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα διαναστάντες, καθήμεθα **E** ἐπὶ πολὺ διατεινόμενοι, πρὸς χρεῖαν ἀπερχόμεθα, εἴτα νικτόμεθα τὴν ὄψιν, τὰς χεῖρας· μετὰ τοῦτο ὑποδήματα ^cκαὶ ἐνδύματα λαμβάνομεν, καὶ πολὺς ἀναλίσκεται καιρὸς. Ἐκεῖ δὲ τοιοῦτον οὐδέν· οὐδεὶς οἰκέτην καλεῖ· ἕκαστος γὰρ ἀρκεῖ ἐαυτῷ· οὐ δεῖται ἱματίων πολλῶν, οὐ δεῖται τοῦ τὸν ὕπνον ἀποτινάξασθαι, ἀλλ' ἅμα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνέψξε, καὶ τῷ πολὺν ἐγρηγορότι χρόνον προσέοικε τῆς νήψεως ἔνεκεν. Ὅταν γὰρ ἡ καρδία μὴ βαρηθεῖσα τοῖς σιτίοις βαπτίζεται κάτω, οὐ δεῖται πολλοῦ **F** τοῦ καιροῦ πρὸς τὸ ἀνενεγκεῖν, ἀλλ' εὐθέως ἐστὶν ἐν νήψει· ^dχεῖρες καθαραί· καὶ γὰρ ὁ ὕπνος εὐτακτος· οὐδεὶς ἀκούει ῥεγχόντων ἐκεῖ, ^eοὐδὲ ἀσθμαινόντων, ^fοὐδὲ ῥιπταζόμενον ὁρᾷ κατὰ τὸν ὕπνον, οὐδὲ γυμνούμενον, ἀλλὰ καθεύδουσι τῶν ἐγρηγορότων εὐσχημονέστερον κείμενοι. Τοῦτο δὲ ὅλον ἀπὸ τῆς εὐταξίας γίνεται τῆς ἐν τῇ ψυχῇ. Ὅντως ἅγιοι οὗτοι, καὶ ἐν ἀνθρώποις ^gἅγγελοι. Ὁ γὰρ πολὺς φόβος ὁ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀφήσιν πρὸς **630** τὰ βάθη τοῦ ὕπνου κατελθεῖν, καὶ ^hβαπτίσει τὴν διάνοιαν, ἀλλ' ⁱἐξ ἐπιπολῆς ἐπείκειται διαναπαύων αὐτοὺς μόνον. ^kΤοιαῦτα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνειράτα, οὐ φαντασιώδη, οὐδὲ τερατώδη. (308) Ἄλλ', ὅπερ ἔφην, ἀλεκτρυὼν ἐφώνησε, καὶ εὐθέως ἐλθὼν ὁ προσεστὼς, καὶ τῷ ποδὶ ^lτὸν κείμενον ἀπλῶς ὑπονύξας, πάντας ἀνέστησεν· οὐδὲ γὰρ γυμνοὺς ἐκεῖ καθεύδειν θέμις. Εἴτα διαναστάντες, εὐθέως ἐστήκασιν, ὕμνους ᾄδοντες προφητικὸς μετὰ πολλῆς τῆς συμφωνίας, μετ' εὐρύθμων μελῶν. ^mΟὔτε κιθάρα, **B** οὔτε σύριγγες, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ὄργανον μουσικὸν τοιαύτην ἀφήσιν φωνῆν, οἷαν ἐστὶν ⁿἀκούσαι ἐν ἡσυχίᾳ βαθεῖα καὶ ἐν ἐρημίᾳ τῶν ἁγίων ἀδόντων ἐκείνων. Καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἄσματα ^oπρόσφορα, καὶ φιλίας γέμοντα τῆς ^pπρὸς θεόν. ^qἘν ταῖς νυξί, ^rῥησίν, ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν ^sπρὸς τὸν θεόν· καὶ πάλιν, ^tἘκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ θεός,

¹⁴ Psal. cxxxiii. 2. Esai. xxvi. 9.

^c καὶ ἐνδ. om. L. ^d χεῖρες] + αἰε B.K. Sav. cet. Mox καὶ γὰρ om. B.K. ^e οὐδὲ B.I.K.L. οὐδεὶς Edd. ^f οὐδὲ] οὐ B. Statim ῥιπταζόμενων, οὐδὲ γυμν. ὁρᾷ κατὰ τ. ὕ. L. ^g ἅγγελοι] + καὶ μὴ θαυμάσης ἀκούων ταῦτα B.K. Sav. cet. ^h καταβαπτίσαι C. Post διάνοιαν add. αὐτῶν B.K. ⁱ ἐξ ἐπ.] ἐπιπολέως (sic) L. ^k τοιαῦτα αὐτῶν (αὐτῶ C.) τοιοῦτον δὲ αὐτοῖς ὄντος τοῦ ὕπνου, τοιαῦτα εἶναι αὐτῶν ἀνάγκη B.K. Sav. cet. ^l τὸν κ.] τῶν κειμένων ἕκαστον B.K. Statim ἀπονύξας K. ^m οὔτε κιθάρας, οὔτε σύριγγος, οὔτε ἄλλου οὐδενὸς ὄργανου μουσικοῦ τ. ἀφίεντος φ. B.K. Ἄλλο οὐδέν pro οὐδὲν ἄλλο C.I.L. ⁿ ἀκούσαι] + ἐκεῖ L. Mox καὶ ἐρημία K. καὶ ἡρεμία L. ^o πρόσφορα—ᾄδῃ λέγων] οὐ μόνον πρόσφορα καὶ τῆς πρὸς θ. φιλίας παραστατικά, ἀλλὰ καὶ πηγὰς κ. δ. ὅταν γὰρ ᾄδῃ λ. ἔθεν μὲν τοῦ Ἡσαίου, ἐκ νυκτὸς—ἐπὶ τῆς γῆς· ἔθεν δὲ τὰ Δαυιδικὰ B.K. ^p πρὸς τὸν θ. Edd. invitis libris. ^q ῥησίν om. C. ^r πρὸς τὸν θ.] εἰς τὰ ἄγχα· πρὸς τὸν θ. δηλαδὴ L.

TOM. VI.

R

διότι φῶς τὰ προστάγματα σου ἐπὶ τῆς γῆς." Καὶ τὰ ἄσματα
 "τὰ Δαυϊτικά πολλὰς πηγὰς κινούντα δακρύων. "Όταν γὰρ ἄδη
 C λέγων ¹⁵ "Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην
 νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω."
 καὶ πάλιν, "Ότι σποδὸν ὥσεί ἄρτον ἔφαγον." καὶ πάλιν, "Τί
 ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ; ¹⁶ Ἄνθρωπος ματαιότητι
 ὁμοιώθη, καὶ αἱ ἡμέραι ἡμῶν ὥσεί σκιά παράγουσι." καὶ, "Μὴ
 φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ¹⁷ καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα
 τοῦ οἴκου αὐτοῦ." καὶ πάλιν, "Ὁ κατοικίζων μονοτρόπους ἐν
 οἴκῳ" καὶ, "Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς
 δικαιοσύνης σου" καὶ πάλιν, "Μεσονύκτιον ¹⁸ ἐξηγειρόμην τοῦ
 D ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου." καὶ,
 "Ὁ θεός, ¹⁹ λύτρωσαι τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου" καὶ,
 "Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ,
 ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ γέ." καὶ πάλιν, "Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ φόβου
 νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν
 σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημ-
 βρινου." ²⁰ καὶ, "Ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα ²¹ σφαγῆς." ²² ὅταν
 μετὰ τῶν ἀγγέλων ἄδωσι· καὶ γὰρ καὶ ἄγγελοι τότε ἄδουσιν·
 E "Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν," ἡμῶν χασμωμένων, κνω-
 μένων, ρεγχόντων, ἢ καὶ ὑπτίων ἀπλῶς κειμένων, καὶ μυρίας
 λογιζομένων ἀπάτας· οἶόν ἐστιν ἐκείνους ἐν τούτῳ τὸ πᾶν τῆς
 νυκτὸς ἀναλίσκειν;

Ἐπειδὴν δὲ ἡμέρα μέλλῃ ^a γίνεσθαι, διαναπαύονται λοιπόν·
 καὶ ὅταν ἡμεῖς ἀρξώμεθα τῶν ἔργων, ἐκείνοι ^b καιρὸν ἔχουσι τῆς
 ἀναπαύσεως. Ἡμέρας δὲ γενομένης, ^c ἡμῶν ἕκαστος ἑτὸν ἕτερον
 καλεῖ, τὸν λόγον ποιεῖ τῶν ἐξοδιαζομένων, ^d εἰς ἀγορὰν ἐμβάλ-
 λει, ἄρχοντι παρίσταται, τρέμει, δέδοικε τὰς εὐθύνas· ἕτερος
 F ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἄλλος πρὸς τὸ ἐπιτήδευμα τὸ ἑαυτοῦ. Ἐκείνοι
 δὲ πάλιν εὐχὰς ἐωθινὰς ἐπιτελέσαντες καὶ ὕμνους, πρὸς τὴν τῶν
 γραφῶν ἀνάγνωσιν τρέπονται· εἰσὶ δὲ οἱ καὶ βιβλία γράφειν
 μεμαθηκότες. Ἐκαστος οἶκημα ἀποτεταγμένον ^e ἐν λαβῶν,
 ἡσυχίαν διαπαντὸς ^f ἀσκεῖ, οὐδενὸς φλυαροῦντος, ^g οὐδενὸς οὐδὲν

¹⁵ Psal. vi. 7. ci. 10. cxliii. 3. 4. coll. viii. 5. xlviii. 17. lxxvii. 7. cxviii. 164, 62. xlviii. 16. xxii. 4. xc. 5, 6. xliii. 23. cxlviii. 1.

^a τὰ om. I.L. Δαβιτικὰ C. (?) Sav. Mor. Statim καὶ πολλὰς L. ^c καὶ, ἄνθρ. B.K. ^d καὶ ἢ B.K. Μοx πληθυνθείη I. ^e ἐξεγ. C.K. καὶ πάλιν —δικαιοσ. σου om. Veron. ^f λυτρώσεται B.C.K. Sav. cet. ^g εἰ] + κύριε L. ^h καὶ] + πάλιν B.K. Sav. cet. ⁱ σφαγῆς] + τὴν εἰς θεὸν αὐτῶν διάπυρον ἀγάπην ἐνδείκνυνται (—νται B.) B.K. Sav. cet. ^j ὅταν] + δὲ πάλιν iidem. ^k οὐρανῶν] + λέγοντες iidem. ^l γενέσθαι I.L. ^m καιρὸν—ἀναπαύσεως] λοιπὸν διαναπαύονται (sic) L. ⁿ ἡμῶν] + μὲν B.K. ^o τὸν ἑταῖρον καλεῖ B.K.L. καλεῖ τὸν ἕτερον Edd. alium vocat Vet. ^p εἰ eis Edd. εἰ om. B.K. Vet. ἢ eis L. ^q ἐν om. L. ^r ἀσκήν L. ^s οὐδενὸς om. L.

λέγοντος. ³³Τρίτην, ἕκτην, ἐνάτην, καὶ τὰς ἐσπερινὰς εὐχὰς ⁶³¹
ἐπιτελοῦσι· καὶ εἰς τέσσαρα μέρη τὴν ἡμέραν διανείμαντες, καθ'
ἕκαστον μέρος πληρούμενον, ψαλμοῖς, ὕμνοις, γεραίρουσι
τὸν θεόν. Πάντων δὲ ³⁴ἀριστῶντων, γελώντων, παιζόντων,
διαρρηγνυμένων ὑπὸ τῆς γαστριμαργίας, οὗτοι τοῖς ὕμνοις
προσανέχουσιν. Οὐδαμοῦ τραπέζης ³⁵καὶ οὐδὲ τῶν αἰσθητῶν
ῤθούτων. Πάλιν μετὰ τὸ ἄριστον τῶν αὐτῶν ἔχονται, ³⁶ὑπὸ
πρότερον ἑαυτοὺς ἐκδεδωκότες. Οἱ μὲν οὖν κοσμικοὶ καὶ τὴν
ἡμέραν καθεύδουσιν· ἐκεῖνοι δὲ καὶ τὴν νύκτα ³⁷ἐγρηγόρασιν. B
³⁸Ὅντως υἱοὶ φωτός εἰσιν. ³⁹Εἴτα ἐκεῖνοι τὸ πλεόν ἀναλώσαντες
ἐν τῷ ⁴⁰ὑπὸ προΐασι βεβαρημένοι· ⁴¹οὗτοι δὲ ἔτι νήφουσιν,
ἄσιτοι ⁴²μένοντες, καὶ τοῖς ὕμνοις προσανέχοντες. ⁴³Ἐσπέρας
πάλιν καταλαβούσης, οἱ μὲν εἰς λουτρά καὶ ἀνέσεις σπεύδουσιν·
ἐκεῖνοι δὲ τῶν πόνων ἀπολύσαντες ἑαυτοὺς, τότε τῇ τραπέζῃ
⁴⁴προσανέχουσιν, οὐκ οἰκετῶν πλήθος ἐγείροντες, οὐδὲ περιτρέ-
χοντες τὴν οἰκίαν, οὐδὲ θορυβοῦντες, οὐδὲ ὄψα ⁴⁵πολυτελῇ πα-
ρατιθέμενοι, ⁴⁶οὐδὲ κνίσσης γέμοντα, ἀλλ' οἱ μὲν ἄρτον μόνον καὶ C
ἄλας, οἱ δὲ ἔλαιον ⁴⁷προστιθέντες, ἕτεροι δὲ, ὅσοι ἀσθενέστεροί
εἰσι, καὶ λαχάνων ⁴⁸ἔχονται καὶ ὀσπρίων. Εἴτα μικρὸν καθίσαν-
τες, μᾶλλον δὲ ὕμνοις τὸ πᾶν κατακλείσαντες, διαναπαύονται ἐπὶ
στιβάδος ἕκαστος πρὸς ἀνάπαυσιν ⁴⁹μόνον πεποιημένης, οὐ τρυφῆν.
(309) Οὐκ ἔστι φόβος ἀρχόντων ἐκεῖ, οὐκ ⁵⁰ἔστι δεσποτῶν ἀπόνοια, ⁵¹οὐκ
ἔστι δούλων φόβος, οὐκ ἔστι γυναικῶν θόρυβος, οὐκ ἔστι παί-
δων ταραχὴ, οὐκ ἔστι κιβωτίων πλήθος, οὐδὲ ἱματίων ἀπόθεσις
περιττῇ, οὐ χρυσίον, οὐκ ἀργύριον· οὐκ ⁵²εἰσὶ φυλακαὶ καὶ προ- D
φυλακαί· οὐκ ἔστι ταμεῖον, οὐκ ἄλλο ⁵³ἡτοιούτον οὐδέν· ἀλλὰ
πάντα εὐχῆς γέμει, πάντα ὕμνων, πάντα εὐωδίας πνευματικῆς,
οὐδὲν ἐκεῖ σαρκικόν. Ληστῶν ἐφόδους οὐ δεδοίκασιν· οὐ γὰρ
ἔχουσιν ὅτου ζῆμιωθῶσι· χρήματα οὐκ ἔστι, σῶμά ἐστι καὶ
ψυχὴ· ἂν ταύτην ἀφελῶνται, οὐκ ⁵⁴ἔζημίωσαν, ἀλλ' ὤνησαν·

³³ τρίτην] εἴτα τρ. B.K.L. Sav. cet. Mox ἐνάτην pro ἐνάτην I.K. ³⁴ ἀρι-
στῶντων] + τῶν ἄλλων B.C.K. Sav. cet. ³⁵ καὶ οὐδὲ] ἐκεῖ σχολή πολυτελοῦς
B.K. ³⁶ τούτων. πάλιν μετὰ τ. ἀ.] τούτων ἀπλῶς τρυφῶν, ἀλλὰ τράπεζαν
προτιθέμενοι ἐσχεδιασμένην, οὐδὲν περιττὸν ἔχουσιν οὐδὲ κεκαρκευμένον, ὑπ'
ἀκρόασι θεῶν λογίον σιτοῦνται. εἴτα μετὰ τ. ἀ. πάλιν B.K. ³⁷ ὑπὸ] οὐχ
ὑπὸ L. ³⁸ ἐγρηγόρασιν C. Statim οὕτως L. ³⁹ εἴτα ἐκ.] καὶ ἐκ. μὲν B.K.
⁴⁰ ὑπὸ] + τῆς ἡμέρας B.K. Sav. cet. Post προΐασι add. ἔτι (mox om. ἔτι) B.K.
⁴¹ οὗτοι] ἐκεῖνοι C.I.L. ⁴² μένοντες] + ἕως ὁπρὲ B.K. Sav. cet. ⁴³ ἐσπέρας]
+ δὲ I. Sav. cet. et ex corr. rec. K. ⁴⁴ προσίασιν B.K. ⁴⁵ πολυτελῇ omnes.
πολλὰ Edd. ⁴⁶ οὐδὲ om. K. Statim κνίσσης K.L. κνίσσης I. κνίσσης Edd.
⁴⁷ προτιθέμενοι L. ⁴⁸ ἔχονται] μετέχουσι B.K. ⁴⁹ μόνον om. L. ⁵⁰ ἔστι
om. K. ⁵¹ οὐκ ἔστι] οὐ ter B.K. ⁵² εἰσὶν] + ἐκεῖ B.K. Sav. cet. καὶ προ-
φυλακαὶ om. B.C. Mox ταμεῖον B.C.L. ⁵³ ἡτοιούτον] τῶν τοιούτων L.
⁵⁴ ἐζημίωσαν L.

¹⁶ “Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, ^k φησὶ, Χριστὸς, καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος” ἀπέλυσαν τῶν ¹δεσμῶν. Ὅντως ¹⁷ “φωνὴ ἀγαλλιάσεως ἐν Ἐσκηναῖς δικαίων.” Οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὀλολυγῆς ἀκοῦσαι ποτε οὐδὲ κωκυτοῦ· καθαρὸς τούτων τῶν ^mἁδῶν ὁ ὄροφος, καθαρὸς τῆς κραυγῆς ταύτης. Ἀποθνήσκουσι μὲν γὰρ καὶ ἐν αὐτοῖς· οὐ γὰρ εἰσιν ἀθάνατοι τὸ σῶμα· ἀλλ’ οὐκ ἴσασι θάνατον τὸν θάνατον. Μεθ’ ὕμνων προπέμπουσι τοὺς ἀπελθόντας· προπομπὴν τὸ τοιοῦτον καλοῦσιν, οὐκ ἐκφοράν. Κἂν ἀπαγγελη, ὅτι ὁ δεῖνα τετελεύτηκε, πολλὴ ⁿἡ εὐφροσύνη, πολλὴ ^oἡ ἡδονή· μᾶλλον δὲ οὐδὲ τολμᾷ τις εἰπεῖν, ὅτι ὁ δεῖνα τετελεύτηκεν, ἀλλ’, ὁ δεῖνα **F** τετελείωται. Εἶτα εὐχαριστία, δόξα πολλή, εὐφροσύνη, ἐκάστου εὐχομένου τέλος τοιοῦτον λαβεῖν, οὕτω τὸν ἀγῶνα τούτου ⁶³² ἐξελεῖν, ἀναπαύσασθαι τῶν πόνων καὶ τῶν ἀγώνων, ἰδεῖν τὸν Χριστόν. Κἂν ^pἄρρωσθήσῃ, οὐ δάκρυα, οὐ θρήνος, ἀλλ’ εὐχαὶ πάλιν· οὐκ ἱατρῶν χεῖρες, ἀλλὰ πίστις μόνη πολλάκις ἀπῆλλαξε τὸν ἄρρωστον. Εἰ ^qδὲ ἱατρῶν δεηθῇ, πολλή καὶ ἐνταῦθα ἡ φιλοσοφία, πολλή ἡ καρτερία. Οὐ παρέστηκε γυνὴ λύουσα ^rτρίχας, οὐδὲ παιδία τὴν οὐδέπω γενομένην ὀρφανίαν ἀποδυρόμενα, οὐδὲ οἰκέται παρακαλοῦντες τὸν ἀποπνέοντα μετὰ ἀσφαλείας αὐτοὺς τινι παρακαταθέσθαι· ἀλλὰ πάντων τούτων ἀπηλλαγμένη ἡ ψυχὴ, ἐν σκοπεῖ μόνον εἰς τὴν ἐσχάτην ἀναπνοήν, **B** ὅπως ^sπαρέλθῃ τῷ θεῷ φίλη. Καν γένηται δὲ νόσος, οὐ γίνεται ἀπὸ γαστρίμαργίας, ^tοὐδὲ ἀπὸ κερηβαρίας, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ τῶν νόσων ὑποθέσεις ἐγκωμίων ^uγέμουσαι, οὐχὶ κατηγορίας, ὥς ^vαὐταὶ· ἡ γὰρ ἀγρυπνίας, ἡ νηστείας ἐπίτασις, ἥ τι τῶν τοιούτων τὰς νόσους ἐργάζεται· ὅθεν καὶ εὐαπάλλακτοι γίνονται· ἀρκεῖ γὰρ μηκέτι ^wκαμόντα ὁμοίως πάντων ἀπηλλάχθαι τῶν δεινῶν.

Εἰπὲ οὖν μοι, φησὶν, “^xεὶ ἀγίων πόδας ἐνίψεν.” Ἐνεστι **C** καὶ ἐν ἐκκλησίαις τοιούτους εὐρεῖν. Μὴ γὰρ ἐπειδὴ ὑκέειν τὸν βίον διηγησάμεθα, τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καταφρονῶμεν. Πολλοὶ πολλάκις τοιοῦτοι καὶ ἐν μέσαις ταῖς ἐκκλησίαις εἰσιν, ἀλλ’ ἐν τῷ λανθάνοντι. Μὴ ^yγὰρ ἐπειδὴ οἰκίας περινοστοῦσι,

¹⁶ Philipp. i. 21.¹⁷ Psal. cxvii. 15.

^k φησὶ ante τὸ ζῆν transp. L. post Χριστὸς I. ¹ δεσμῶν] + εἰς τοὺς πάντων B.K. Sav. cet. ^m ἁδῶν iidem. ⁿ ἡ om. C.I. Veron. ^o ἡ om. I. Veron. ^p ἄρρωσθῇ B. ^q δὲ] + καὶ B.K. Sav. cet. ^r τὰς τρίχας Edd. Articulus abest ab omnibus. ^s ἀπέλθῃ K. Sav. cet. Mox νόσος δὲ κἂν γ. hoc ord. L. ^t οὐδὲ ἀπὸ] ἢ L. οὐδὲ ἀπὸ κ. om. B. ^u γέμουσαι B.K.L. Sav. cet. ^v αὐταὶ pro αὐταὶ omnes. ^w καμόντα C. καμῶντα I. κάμνοντα L. καμόντας Edd. ^x εὶ ἀγίων—μὴ γὰρ] εἰ ἀγίων τις πόδας ἐνίψεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, εἰ ἔνεστι καὶ ἐνταῦθα τοιούτους εὐρεῖν. ἔνεστι, καὶ πάντῃ ἔνεστι· μόνον μὴ B.K. Sav. cet. ^y ἐκέειν in marg. I. ^z γὰρ] οὖν B.K.

μηδὲ ἐπειδὴ εἰς ἀγορὰν ἐμβάλλουσι, μηδὲ ἐπειδὴ προϊστάνται, καταφρονῶμεν αὐτῶν. Καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ἐπέταξε.¹⁸ “Κρίνατε γὰρ, φησὶν, ὀρφανῶ, καὶ δικαιοῦσατε χήραν.” Πολλὰ τῆς ἀρετῆς αἱ ὁδοὶ, ὥσπερ οὖν καὶ τῶν μαργαριτῶν πολλή· ἡ διαφορά, καίτοι πάντες μαργαρίται ^bλέγονται, ἀλλ’ ὁ μὲν ἔστι λαμπρὸς D καὶ στρογγύλος πάντοθεν, ἕτερος δὲ τοῦτο μὲν οὐκ ἔχει τὸ κάλλος, ἕτερον δέ. Ποῖον δὴ τοῦτο; “Ὡςπερ ἀπὸ τινος τέχνης τὸ κοράλλιον ἐπιμήκη ἔχει τὴν γραμμὴν, ^aκαὶ γωνίας ^eἐκτετορνευμένας, ^fκαὶ τοῦ λευκοῦ χρώματος ἕτερον ἐπιτερπέστερον, τὸ δὲ πράσινον ^gπάλιν πάσης χλωρότητος ἐπιτερπέστερον· ἄλλος τοῦ αἵματος τὸ ἀνθηρὸν παρέχεται τῷ ^bεὐανθεῖ, ἄλλος τῆς θαλάττης κυανώτερος, ἄλλος τῆς ἀλουργίδος στιλβότερος· ^kἄλλα πολλὰ ἄνθη, καὶ ἡλίου δὲ χρώματα εὔροι τις ἂν τοιοῦτοι καὶ οἱ ἅγιοι· οἱ μὲν ἑαυτοὺς ἀσκοῦσιν, οἱ δὲ καὶ τὰς ἐκ- E κλησίας. “¹Εἰ ἀγίων, φησὶ, πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβομένοις ^mἐπήρκεσεν.” Ἐπιδράμωμεν τῷ πράγματι, ἵνα ἔχωμεν καυχᾶσθαι ἐκεῖ, ὅτι ἐνίψαμεν πόδας ἁγίων. ⁿΕἰ πόδας αὐτῶν νίπτειν δεῖ, πολλῶ μάλλον καὶ ^oἐκ χειρὸς ἐπιδιδόναι αὐτοῖς τὰ χρήματα. ¹⁹“Μὴ γνῶτω, ^pφησὶν, ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἢ δεξιὰ σου.” Τί μυρίους παραλαμβάνεις μάρτυρας; μηδὲ οἰκέτης F (310) ἰδέτω, εἰ δυνατόν, μηδὲ γυνή. Πολλὰ τὰ σκάνδαλα τοῦ δολίου· πολλάκις ἢ μηδέποτε ἐμποδίσασα, τότε ^sἐμποδίζει, ἢ ὑπὸ κενοδοξίας, ἢ ὑπὸ ἐτέρου τινός. Ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀβραάμ, καίτοι θαυμαστὴν ἔχων γυναῖκα, τὸν υἱὸν μέλλων ἀναφέρειν, ἔκρυπτε, καίτοιγε οὐκ εἰδώς τὸ ἐκβησόμενον, ἀλλὰ πεπεισμένος ὅτι πάν- 633 τως ἀναιρήσει. Τί οὖν ἔμελλε λέγειν, ^tεἰ τις ἦν ἄνθρωπος τῶν πολλῶν; ^vτίς ἐστὶν οὗτος ὁ ταῦτα διαπραττόμενος; οὐκ ἂν ἐπὶ ἀπηνείᾳ αὐτὸν ^wδιέβαλε καὶ ἀγροικία; ^xΟὐδὲ ἰδεῖν κατηξιώθη

18 Esai. i. 17.

19 Matth. vi. 3.

^a ὁδοὶ] + καὶ διάφοροι B.K. Mox καὶ ἐπὶ τῶν μ. iidem. ^b λέγονται] + ἀλλ’ οὐκ εἰσὶ πάντες ἴσοι B.K. ^c κοράλλιον C.I. Veron. ^d καὶ om. C. Statim τὰς γωνίας B.C.K. Sav. cet. ^e ἐκτετορνευμένας] Sic C.I.L. ἐκτετορνευμένας Edd. ^f καὶ τοῦ—χλ. ἐπιτερπέστερον] καὶ ἄλλος τοῦ λ. χρ. ἐστὶν εὐανθέστερος. ἄλλος τὸ πρ. ἔχων πολὺ πάσης χλ. μένει ἐπιτερπέστερος B.K. ^g πάλιν] πολὺ B.K. Sav. cet. ^h εὐανθεῖν L. ⁱ θαλάττης] + ἐστὶ B.K. Sav. cet. ^k ἄλλα—τοιοῦτοι] καὶ ἄλλα δὲ μυρία ἂν τις εὔροι τοῖς ἀνθρώποις ἀμυλλώμενα κατὰ τὸ ποικίλον, ἢ τοῖς τοῦ ἡλίου χρώμασιν ἐξισούμενα· τοιοῦτοι δὴ B.K. Sav. cet. ^l εἰ ἁγίων, φ.] καλῶς ἄρα ἔλεγεν, εἰ ἁγίων iidem. ^m ἐπήρκεσεν] + ὥστε γὰρ πάντας ἐπάραι πρὸς μίμησιν, διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν (εἰρηκεν B.). οὐκοῦν καὶ ἡμεῖς iidem. ⁿ εἰ] + δὲ iidem. χρῆ pro δεῖ L. ^o ἐκ χειρὸς] εἰς χεῖρας B.K. Post χρήματα add. καὶ σπουδάσειν λανθάνειν B.C. K. Sav. cet. ^p φησὶν] ἤκουσας B.K. ^q εἰδέτω K. et ex corr. C. ^r πολλὰ] + γὰρ L. ^s ἐμποδίζει L. ^t εἰ τις] εἴπερ B. ^v τίς (τί ante corr. K.)] οὐκ ἂν εἶπε, τίς B.K.L. Sav. cet. ^w διέβαλλε L. ^x οὐδέ] ἀλλ’ οὐδὲν—ἐργάσαιο· διὰ τοῦτο οὐδὲ B.K. Mox ἀλλ’ οὐδὲν—ἐργάσαιο om. iidem.

τὸ παιδίον τὸ ἑαυτῆς ἢ γυνή, οὐδὲ ὑστέρας ἀκοῦσαι φωνῆς, οὐδὲ ὕσπαιρον θεάσασθαι, ἀλλ' ὥσπερ αἰχμάλωτον λαβὼν, οὕτως ἀπήγαγεν. Ἄλλ' οὐδὲν τούτων ἐνενόησεν ὁ δίκαιος ἐκεῖνος, μεθύων τῷ πόθῳ. Οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἑώρα, ἀλλὰ τὸ προσταττό-
B μενον ὅπως ἐργάσαιτο, ^zοὐδὲ παῖς ἦν ἐκεῖ, οὐδὲ γυνή· μᾶλλον δὲ οὐδὲ αὐτὸς ᾔδει τὸ ἐκβησόμενον· οὕτω πάντοθεν ἐσπούδαζε καθαρὸν τὸ ἱερεῖον ^aἀναγαγεῖν, μὴ δάκρυσιν αὐτὸ, μὴ ἀντιλογία μολῶναι. ^bΚαὶ φησι πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰσαάκ· ²⁰“Ἰδοὺ τὰ ξύλα καὶ τὸ πῦρ, ποῦ τὸ πρόβατον;” Τί οὖν ὁ πατήρ; “Ὁ θεὸς ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκνον.” Λέγεται ^cδὴ τοῦτο ^dκαὶ προφητεία, ὅτι τὸν υἱὸν ὄψεται ^eἑαυτῷ, φησὶν, εἰς ὀλοκάρπωσιν· καὶ ἅμα ^fκαὶ τότε ἐκβέβηκε. ^gΤί καὶ αὐτὸν **C** κρύπτεις, εἶπέ, τὸν σφαγιασθόμενον; Ναί, φησὶ, δέδοικα μὴ ναρκήσῃ, δέδοικα μὴ ἀνάξιος ὀφθῇ. Εἶδες πῶς μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας ἅπαντα ἐπραττεν, ^hὥς εἶπεν ἡ γραφή, “Μὴ γινώτω ἡ ἀριστερά σου, φησὶ, τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου;” τουτέστι, καὶ ὡς οἰκεῖον μέλος ἔχωμέν τινα, ⁱμὴ σπουδάζωμεν αὐτῷ δεικνύναι, πλὴν εἰ μὴ ἀνάγκη εἴη. Πολλὰ γὰρ ἀπὸ τούτου γίνεται τὰ δεινά. Εἰς κενοδοξίαν τις αἵρεται, κώλυμα γίνεται πολλάκις. Διὰ δὴ τοῦτο ^kκαὶ ἑαυτοὺς λανθάνωμεν, εἰ δυνατόν, ἵνα τύχωμεν **D** τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΕ.

¹Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ
E Χριστοῦ, γαμῖν θέλουσιν, ἔχουσιν κρίμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν. Ἄμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσι περιερχόμεναι τὰς οἰκίας· οὐ μόνον δὲ ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περιέργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. Βούλομαι οὖν νεωτέρας

²⁰ Gen. xxii. 7, 8.

1 CAP. V. v. 11—15.

^γ σπαίροντα L. σπέροντα I. ^z οὐδὲ—γυνή] καίτοι οὐδὲ ὁ παῖς B.K.
^a ἀνευεγκεῖν L. ^b καὶ φησι—Ἰσαάκ] ὅρα δὲ (+ καὶ B.K.) μεθ' ὅσης ἡμερό-
 τητος ὁ Ἰσαάκ ἐρωτᾷ, καὶ τί φησι πρὸς αὐτὸν B.K. Sav. cet. Statim πάτερ,
 ἰδοὺ B.K. ^c ὁ δὴ προ δὲ B.I.K.L. ^d καὶ om. I. καὶ ὡς πρ. B.K. Sav. cet.
^e ἑαυτῷ, φ.] Sic C.I.L. φ. ἑαυτῷ Veron. ἑαυτῷ θεὸς B.K. Sav. cet. ^f καὶ
 om. K. καὶ ἅμα—ἐκβέβηκε om. L. ^g τί—ὀφθῇ.] τί ποιεῖς, ὦ μακάριε; τί
 καὶ ἀπὸ τοῦ παιδὸς κρύπτεις ὁ μέλλεις ποιεῖν; εἶπέ τὸν σφαγιασθόμενον. οὐ,
 φησὶ· δέδοικα μὴ τι παρεμποδίσῃ, καὶ ἀνάξιος τοῦ ἐπιτάττοντος εὔρεθῶ. B.K.
^h ὡς] ἄρα καλῶς B.K. Sav. cet. Mox φησὶ om. iidem. ⁱ μὴ post αὐτῷ
 transp. B.K. ^k καὶ—ἀγαθῶν] παρακαλῶ, καὶ ἡμεῖς ὅταν τι ποιῶμεν πνευμα-
 τικόν, σπουδάζωμεν λανθάνειν καὶ ἑαυτοὺς, ἵνα κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ θεῷ ἐνταῦθα
 πολυτευσάμενοι, τύχωμεν τῶν ἐπ. ἐν οὐρανοῖς ἀγαθῶν B.K.

^a χήρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν δίδοναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν. Ἦδη γὰρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.

ΠΟΛΥΝ ὑπὲρ τῶν χηρῶν ὁ Παῦλος ποιησάμενος λόγον, ἦ καὶ χρόνον αὐτῶν ^bδιορίζων, καὶ εἰπὼν, “Μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα γεγονυῖα,” καὶ τὴν ποιότητα ^cδιδάξας τῆς χηρείας, ^dκαὶ εἰπὼν, “Εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενδοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἔνιψε,” πάλιν ἐνταῦθα φησι “Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ.” ^e634 Περὶ δὲ τῶν παρθένων, καίτοιγε ^fπολὺ φορτικωτέρου τοῦ πράγματος ὄντος, οὐδὲν τοιοῦτον ^gαἰνίττεται, εἰκότως. ^hΔιὰ τί; “Ὅτι ἐπὶ μεῖζοσιν ἀπεγράψατο, καὶ ἀπὸ μεζζονος τῆς διανοίας ⁱἐκεῖ προσέβη τὸ ἔργον τοῦτο. Τὸ μὲν οὖν, “Εἰ ἐξενδοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἔνιψε,” καὶ πάντα ^jταυτὰ, διὰ τοῦ εὐπροσέδρου παρέστησε, καὶ τοῦ λέγειν, ^k2 “Ἡ δὲ ἄγαμος μεριμᾷ τὰ τοῦ κυρίου.” Εἰ δὲ χρόνων ἕνεκεν οὐδὲν ἀκριβολογεῖται, μὴ θαυμασῆς· μάλιστα μὲν γὰρ ἀπὸ τούτου κακέينو δῆλον. Ἄλλως δὲ ^lεἶπον, ὅτι ἀπὸ μεζζονος διανοίας ἐκείναι τὴν Β παρθεनीαν εἴλοντο. Πρὸς δὲ τούτοις, ^mἐνταῦθα ἤδη ⁿπτῶματα γέγονε, καὶ αὗται παρεῖχον τὴν ἀφορμὴν τῆς τοιαύτης νομοθεσίας· ἐκεῖ δὲ τοιοῦτον οὐδὲν ἦν. “Ὅτι γὰρ ^oἐξέπεσόν τινες ἤδη, ἀπὸ τούτου δῆλον, ἀπὸ τοῦ λέγειν, “Ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσι” καὶ πάλιν, “Ἦδη γὰρ ἐξετράπησάν τινες ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.” “Νεωτέρας ^pοδὲ χήρας (311) παραιτοῦ.” Διὰ τί; “Ὅταν γὰρ ^qκαταστρηνιάσωσι, γαμεῖν θέλουσι.” Τί ἐστίν, “ὅταν καταστρηνιάσωσιν;” “Ὅταν ἀκισθῶσιν, ὅταν ^rθρύπτωνται· καθάπερ ὅταν ἐπὶ ἀνδρός τις ἐπιεικοῦς ^sλέγῃ, ^tὅτι ἀφείσα αὐτὸν, ἐτέρου γέγονε. Δείκνυσι τοίνυν C ὅτι καὶ τὴν χηρείαν ἀπλῶς ^uεἴλοντο, οὐ κρίνασαι. ^vἌρα καὶ ἡ χήρα τῷ Χριστῷ ἀρμόζεται ἐν τῇ χηρείᾳ· ^w3 “Ἐγὼ γὰρ, φησὶ, προστάτης τῶν χηρῶν, καὶ πατὴρ τῶν ὀρφανῶν.” ^xΔείκνυσιν

² 1 Cor. vii. 34.

³ Psal. lxxvii. 5.

HOM. XV. ^a χήρας om. B.C.K. Mox τεκνογονεῖν accessit ex B.I.K.L. Vet. ^b διορ. καὶ εἰπὼν] διορίσας τῷ λέγειν, χήρα καταλεγίσθω B.K. Sav. cet. Mox γεγονυῖαν L. ^c δειξας K. Statim τῆς χήρας C.K. Sav. cet. ^d καὶ εἰπὼν] τῷ εἰπεῖν B.K. Sav. cet. ^e πολλοῦ K. ^f αἰνίττεται] ἐπιτάττει B.K. εἰρηκεν οὐδὲ ἤνιξατο L. ^g διὰ—μεζζον] ἐπὶ μ. γὰρ B.K. Statim ἀπεγράψατο B.K.L. Sav. cet. ^h ἐκεῖ] ἐκείναις B.K. pr. τὸ ἔργον pro τὸ ἔργον pr. C.I.K.L. ⁱ τὰ om. L. ^j εἶπεν L. et ante corr. C. Mox εἴλαντο L. ^k ἐνταῦθα] καὶ ἐντ. μὲν B.K. ^l πτῶμα K. Mox παρέσχον B. ^m ἐξέπεισαν I. ⁿ οδὲ]+φησὶ L. ^o καταστρ.] +τοῦ Χρ. B.C.K. Sav. cet. ^p θρύπτωνται]+οὕτως εἰπὼν B.K. ^q λέγοι B.C.I.K. Cat. ^r ὅτι om. B.K. Sav. cet. Statim ἀφείσα αὐτὸν Cat. ἀφες αὐτὸν libri omnes cum Veron. ἀφες αὐτὴν Vet. Sav. cet. Deinde ὅτι ἐτέρου γ. B.K. Sav. cet. ^s εἴλαντο I. ^t Ἄρα ἀρα—ὀρφανῶν infra post παραστήσαι τῷ Χριστῷ transp. B.K. ^u δείκνυσιν] καὶ B.K.

ὅτι οὐδὲ τὴν χρεῖαν ὀρθῶς αἰροῦνται, ἀλλὰ "καταστρηνῶσιν" ἀλλ' ὁμως φέρεi. Καὶ μὴν ἀλλαχοῦ φησιν· ⁴ "Ἡρμოსάμην ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνὴν παραστῆσαι τῷ Χριστῷ." ^x "Ὅταν ὀνομασθῶσιν αὐτῷ, φησὶ, "γαμεῖν θέλουσιν, ἔχουσαι D κρίμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν." Πίστιν τὴν συνθήκην ^a λέγει τὴν ἀλήθειαν, ^a φησὶν, ἐψεύσαντο, αὐτὸν ἠθέτησαν, παρέβησαν τὰς συνθήκας. "Ἄμα ^b δὲ καὶ ἀργαὶ μαnθάνουσιν." Οὐκ ἄρα ἀνδράσι μόνον ἐπιτάττει τὸ ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ γυναιξί· πᾶσαν γὰρ τὴν κακίαν ἐδίδαξεν ἡ ἀργία. Οὐ τούτῳ, φησὶ, τῷ κρίματί ^c εἰσιν ὑπεύθυνοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις ἀμαρτήμασιν. ^d Εἰ ἄρα ἀνάρμοστον γυναικὶ τὸ περιϋεῖναι τὰς οἰκίας, ^e πολλῷ μᾶλλον παρθένω. "Οὐ μόνον δὲ, ^f φησὶν, ἀργαὶ E μαnθάνουσιν, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περιέργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα. Βούλομαι ^g οὖν νεωτέρας χήρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν." Τί ^h οὖν, ὅταν καὶ ἡ τοῦ ἀνδρὸς μέριμνα ἀποστῇ, καὶ ἡ τοῦ θεοῦ μὴ κατέχη; ⁱ Εἰκότως ἀργαί, λάλοι, περιέργοι γίνονται. Ὁ γὰρ τὰ ^k αὐτοῦ μὴ μεριμνῶν, τὰ ^l τοῦ ἐτέρου μεριμνήσει πάντως· ὥσπερ ὁ ^m τὰ ἑαυτοῦ φροντίζων, τῶν ἐτέρων ⁿ οὐδὲνα ποιήσεται λόγον, οὐδεμίαν ἔξει φροντίδα. "Λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα." Οὐδὲν οὕτως ἀνάρμοστον γυναικὶ, ὡς τὸ ^o τὰ ἐτέρων περιεργάζεσθαι μάλιστα, οὐ μόνον δὲ γυναικὶ, ἀλλὰ καὶ ἀνδρὶ· ἀναισχυντίας γὰρ καὶ ἱταμότητος τεκμήριον τοῦτο μέ- F γιστον. "Βούλομαι οὖν." ^p Ἐπειδὴ αὐταὶ βούλονται, βούλομαι ^q καγὼ "νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν," ^r οἰκουρεῖν· 635 πολλῷ γὰρ ^s τοῦ ποιεῖν ἐκεῖνα τοῦτο βέλτιον. Ἐδεῖ μὲν οὖν τὰ τοῦ θεοῦ μεριμνᾶν, ἔδει τὴν πίστιν φυλάττειν· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνα οὐ γίνεται, βέλτιον ταῦτα ^t γενέσθαι, ἢ ἐκεῖνα· οὔτε γὰρ ὁ θεὸς

4 2 Cor. xi. 2.

^w καταστρηνῶσαι τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁμως φ. B.K. ^x ὅταν] τί ἐστὶ καταστρηνῶν τοῦ Χριστοῦ; ὅταν B.K. ^y ὄν. αὐτῷ, φ.] ὀνομασθεῖσαι φ. τῷ Χρ. καταστρηνῶσιν αὐτῷ L. ^z λέγει] δηλοῖ B.K. ^a φησὶν] ὥσει ἔλεγεν B.K. Sav. cet. Mox αὐτῷ pro αὐτὸν C.I.L. φησὶν post αὐτῷ transp. L. ^b δὲ] + φησὶ L. Post μαnθάνουσιν add. περιερχόμεναι τὰς οἰκίας B.K. ^c εἰσιν ὑπ. μ.] Sic C.I.L. ὑπ. εἰσι μ. K. μ. εἰσιν ὑπ. Cat. Edd. ^d εἰ om. B.K. ἄρα εἰ pro εἰ ἄρα I. ^e π. μ. παρθένω] εἰ δὲ ταύτη, π. μ. παρθένω, πλείονα τὴν ἀσφάλειαν ἀπαιτουμένη B.K. ^f φησὶν et μαnθάνουσιν om. B.K. ^g οὖν] + φησὶ L. Mox χήρας om. B.C.I.K. ^h οὖν] + συμβαίνει B.K. Sav. cet. ⁱ εἰκότως post γίνονται transp. B.K. ^k αὐτοῦ B.C.I.K. ἑαυτοῦ Edd. ^l τοῦ om. B.K. Sav. cet. ^m τὰ] τῶν B.K.L. ⁿ οὐδὲνα] οὐ L. οὔτε οὐδὲνα et οὔτε οὐδεμίαν B.K. Statim ποιήσει K. ^o τὰ om. K. Mox μάλιστα δὲ οὐ μ. γυναικὶ L. ^p ἐπειδὴ] + φησὶν L. φησὶ post βούλονται add. I. αὐταὶ pro αὐταὶ dedit Cat. ^q καγὼ] + τί βούλει, εἰπέ B.K. Statim γ. χήρας Edd. Hic χήρας deest in omnibus. ^r Pro οἰκουρεῖν habent εἰκότως ταῦτα προ- τρέπει B.K. ^s τοῦ — βέλτιον] τοῦ π. ἐκεῖνα ταῦτα βελτίω C. τοῦ π. τοῦτο βελτίων ἢ ἐκεῖνα I. τὸ π. καὶ ἐκεῖνα τοῦτου βελτίω L. Vulgatum tuetur Cat. ^t ἔδει om. C. ^v γίνεσθαι C.

ἀθετεῖται, οὔτε αὐταὶ ταῦτα μανθάνουσι. Ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς
 χηρείας ἐκείνης οὐδὲν χρηστὸν ἔσται· ἀπὸ δὲ τοῦ γάμου τούτου
 πολλὰ ἀγαθὰ· ^ωτὸ κεχρησμένος καὶ ῥάθυμος τῆς διανοίας αὐτῆς ἐπι-
 στρέψαι δυνήσεται. Καὶ τίνος ^εἕνεκεν οὐκ εἶπεν, ἐπειδὴ χήραι
 ἐξέπεσον, πολλῆς αὐτὰς ἐπιμελείας δεῖ ἀπολαύειν, ὥστε μὴ πα-
 θεῖν ἵαπερ εἶπον, ἀλλ' ἐπέταξε γάμον; Ὅτι οὐ κεκώλυται.
 “^εΜηδεμίαν γὰρ, φησὶ, διδόντας ἀφορμὴν τῷ ἀντικειμένῳ λοι- B
 πορίας χάριν,” ^αμηδὲ λαβὴν τινα. “Ἦδη γὰρ τινες ἐξετρά-
 πησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.” Κωλύει τοίνυν τὰς ^βχήρας τὰς
 τοιαύτας, οὐ βουλόμενος μὴ εἶναι χήρας νεωτέρας, ἀλλὰ ^εμὴ
 βουλόμενος μοιχαλίδας εἶναι, μὴ βουλόμενος ἀργὰς ^δεἶναι, λαλού-
 σας τὰ μὴ δέοντα, καὶ περιέργους, μὴ βουλόμενος τὸν διάβολον
 ἀφορμὴν λαμβάνειν· ὥς εἰ ^εμὴ τοιοῦτον ἐγίνετο, οὐκ ἂν ἐκώλυ-
 σεν. ^ε“Εἰ δέ τις, ^εφησὶ, πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκεῖται
 αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις C
 ἐπαρκῇ.” ^εΠάλιν ὄντως χήρας λέγει ἐκείνας τὰς μεμονωμένας,
 τὰς οὐδαμόθεν ἐχούσας παραμυθίαν· ^βοὕτω γὰρ βέλτιον ἦν.
 Δύο γὰρ ἐγίνετο τὰ μέγιστα, καὶ ἐκεῖναι ἀφορμὴν ἐλάμβανον
 τοῦ εὖ ποιεῖν, καὶ αὐταὶ διетρέφοντο καλῶς, καὶ ἡ ἐκκλησία οὐκ
 ἐβαρεῖτο. Καλῶς προσέθηκεν, “Εἴ τις πιστός,” ^ιτὰς γὰρ τῶν
 ἀπίστων οὐκ ἔδει παρ' ἐκείνων τρέφεσθαι, ἵνα μὴ δόξωσι δέισθαι
 αὐτῶν. Καὶ ὅρα πῶς παραμυθητικῶς. Οὐκ εἶπε πολυτελείαν
^κτινα, ἀλλ', “ἐπαρκεῖτω ^ιαὐταῖς, ἵνα ἡ ^ωἐκκλησία ταῖς ὄντως D
 χήραις ἐπαρκῇ.” Ἀρα καὶ ταύτης τὸν μισθὸν αὕτη ἔχει τῆς
 βοηθείας· ἡ γὰρ βοηθοῦσα ταύτῃ, οὐ ταύτῃ βοηθεῖ μόνον, ἀλλὰ
 καὶ ἐκείναις, μετ' εὐρυχωρίας ἀφείσα αὐτὰς τρέφεσθαι. “Βού-
 λομαι ^ννεωτέρας,” τί; τρυφᾶν; ^οἀλλὰ σπαταλᾶν; οὐδὲν τοι-
 οῦτον, ἀλλὰ “γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν.” ^ρΠῶς
 οἰκοδεσποτεῖν; ἵνα μὴ νομίσης αὐτὸν εἰς τρυφήν αὐτὰς προ-
 τρέπειν, ἐπήγαγε· “Μηδεμίαν ^ιδιδόντας ἀφορμὴν τῷ ἀντικει-

^δ v. 16.

^ω τὸ γὰρ L. ἐντεῦθεν τὸ B.K. Sav. cet. ^ε ἕνεκεν] + φησὶν iidem.
 Statim οὐκ εἶπεν et ἐξέπεσαν I. ^γ ὅπερ L. Mox ἐπέταξας I. ^ε μηδεμίαν
 γὰρ, φ.] ὅτι ἐν ἀσφαλείᾳ καθίστησι· διὸ καὶ ἐπάγει· μηδεμίαν B.K. Sav. cet.
 Statim διδόντας ἀφ. C.I.L. Vet. διδόναι ἀφ. Edd. ἀφ. διδόναι K. ^α μηδὲ
 λ. τινα om. B.K. ἤδη—Σατανᾶ om. L. ^β χηρείας Cat. ^ε μὴ β.] β. μὴ L.
^δ εἶναι] + καὶ περιέργους K. Sav. cet. Mox καὶ π. om. iidem. ^ο μὴ] μὴδὲν C.
 Statim τοῦτο K. ^ι φησὶ om. B.K. Sav. cet. post πιστὸς transp. L. ^ε πά-
 λιν] ὅρας πῶς πάλιν B.K. Sav. cet. ^β οὕτω γὰρ] καὶ τίνος ἕνεκεν τοῦτο
 παραινεῖ; ὅτι οὕτω B.K. ^ι τὰς γὰρ—τρέφεσθαι] Sic C.I.L. Cat. Vet. Veron.
 παρὰ γὰρ τῶν ἀπίστων οὐκ ἔδει τὰς πιστὰς τρέφεσθαι B.K. Sav. cet. ^κ τινα]
 + χορηγεῖτω B.K.L. Sav. cet. Statim ἐπ. φησὶν, αὐταῖς L. ^ι αὐταῖς] + καὶ
 τὴν αἰτίαν προστίθησι. τίς οὖν αὕτη; B.K. ^ω ἐκκλησία] + φησὶ B.K. Sav.
 cet. ^ν νεωτέρας] + χήρας L. ^ο ἀλλὰ om. B.K. ^ρ Haec πῶς οἰκοδ.
 accesserunt ex I. quoniam modo? Vet. Statim ἵνα γὰρ μὴ B.C.K. Sav. cet.
^ι διδόντας pro διδόναι C.I.L. Vet.

μένω λοιδορίας χάριν.” Ἐδεῖ γὰρ αὐτὰς ἀνωτέρας εἶναι τῶν
E βιωτικῶν· ἐπειδὴ δὲ κατώτεραι γεγόνασι, κὰν ἐν αὐτοῖς στη- (312)
κέτωσαν.

6 “Οἱ καλῶς προεστῶτες, φησὶ, πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς
ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.
Λέγει γὰρ ἡ γραφή, Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις· καὶ, Ἄξιος ὁ
ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.” Τιμὴν ἐνταῦθα τὴν θεραπείαν
λέγει, τὴν τῶν ἀναγκαίων χορηγίαν. Ἐτὸ γὰρ ἐπαγαγεῖν, “Οὐ
φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα,” καὶ, “Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ
F αὐτοῦ,” τοῦτο δηλοῖ. Ἄρα καὶ ὅταν λέγῃ, “Χήρας τίμα,”
ἡ ταῦτόν λέγει, περὶ τῆς τῶν ἀναγκαίων τροφῆς· “Ἵνα ταῖς
ὄντως χήραις ἑπαρκέσῃ,” φησὶ· καὶ πάλιν, “Τίμα τὰς ὄντως
χήρας,” τουτέστι, τὰς ἐν πενίᾳ· ὅσῳ γὰρ ἂν τις ἐν πενίᾳ ᾖ,
τοσούτῳ μᾶλλον ἐστὶ χήρα. Τίθησι τὸ τοῦ νόμου, τίθησι τὸ
636 τοῦ Χριστοῦ, ἀμφότερα συμφωνοῦντα. Ὁ μὲν γὰρ νόμος
φησὶν, “Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα.” Ὁρᾷς πῶς βούλεται
κάμνειν τὸν διδάσκαλον; Οὐ γὰρ ἐστίν, οὐκ ἐστὶν ἄλλος πόνος
τοιούτου, ὥς ὁ ἐκείνου. Πῶς δὲ καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ τίθησιν;
“Ἄξιος γὰρ, φησὶν, ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.” Μὴ τῷ
μισθῷ τοίνυν προσέχωμεν ἑμόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ πῶς προσέταξε·
βησὶ γὰρ, “Ἄξιος ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστίν.”
Ὡστε εἴ τις τρυφᾷ καὶ ἀνιέται, οὐκ ἐστὶν ἄξιος· εἰ μὴ τις ἐστὶ
B βοῦς ἀλοῶν, καὶ πρὸς πνίγος καὶ πρὸς ἀκάνθας τὸ ζεύγος
ἀνέχων ἔλκει, καὶ οὐ πρότερον ἀφίσταται, οὐκ ἐστὶν ἄξιος.
Ἄρα δεῖ μετὰ ἀφθονίας ἐπιρρέειν τοῖς διδασκάλοις τὴν τῶν
ἀναγκαίων χορηγίαν, ἵνα μὴ κάμνωσι μήτε ἐκλύωνται, μηδὲ περὶ
τὰ μικρὰ σχολάζοντες τῶν μεγάλων ἀποστερῶσιν ἑαυτούς· ἵνα
τὰ πνευματικὰ ἐργάζωνται, μηδένα τῶν βιωτικῶν ποιούμενοι
λόγον. Τοιοῦτοι ἦσαν οἱ Λευῖται· οὐδὲν αὐτοῖς ἔμελε τῶν
C βιωτικῶν, ὥσπερ οὖν καὶ τοῖς λαϊκοῖς ἔμελε τῆς αὐτῶν προ-
νοίας, καὶ νόμῳ ἔτάκτο τὰ τῶν προσόδων, αἱ δεκάται, τὰ ἀπὸ

6 v. 17, 18.

¹ μὲν] + γὰρ B.K. Sav. cet. Mox ἀν. εἶναι pro εἶναι ἀν. C.I.K.L. ² φησὶ
om. B.K. Sav. cet. ³ τῷ B.K. ⁴ ταῦτόν] τοῦτο B.K. Sav. cet.
⁵ ἑπαρκῇ C. ποτέ pro φησὶ L. ⁶ ὁ om. K. Post ἐκείνου add. ἀλλ' ἐκείνο
μὲν τοῦ νόμου B.K. Sav. cet. ⁷ γὰρ φησὶ] λέγων B.K. ⁸ μόνον B.I.K.L.
μόνῳ Edd. ⁹ πῶς] τῷ πῶς τοῦτον B.K. ¹⁰ φησὶ γὰρ—ἐστίν] ἄξιος, φησὶν,
ὁ ἐ. τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ, τουτέστι, τῆς τρ. B.K. ἄξ. γὰρ, φησὶν, ὁ ἐ. τοῦ μ. αὐτοῦ
καὶ τῆς τρ. αὐτοῦ ἐστίν L. ¹¹ ἀφίσταται] + ἕως ταῖς ἀποθήκαις τοὺς καρποὺς
εἰσκομίσαι B.K. Sav. cet. ¹² οὐκ ἐστὶν ἄ.] ὁ δὲ τοῖς πόνοις ἀπειρηκώς (cum
gloss. ἀπειρῶς K.) οὐδὲ τῆς τρ. ἐστίν ἄ. B.K. ¹³ διδασκάλοις] + τῇ τῶν
ἀγαθῶν ἀφθονίᾳ καὶ L. ¹⁴ ὥσπερ οὖν καὶ] ὅτι B.K. Sav. cet. Mox ἔμελλε
I. ut bis Veron. ¹⁵ ἔτάκτο B.C.I.K. τέτακται L. ἐτέτακτο Edd. Mox
οἶον αἱ δ. B.K. Sav. cet.

^b τῶν χρυσίων, αἱ ἀπαρχαί, αἱ εὐχαί, καὶ πολλὰ ἕτερα. Ἄλλ' ἐκείνοις μὲν εἰκότως ταῦτα ἐνομοθετεῖ, ἅτε τὰ παρόντα ζητοῦσιν· ἐγὼ δὲ πλέον οὐδὲν λέγω ἰδεῖν τοὺς προεστῶτας ἔχειν τροφῆς καὶ σκεπασμάτων, ἵνα μὴ περιέλκωνται εἰς ταῦτα. Τί δέ ἐστι, “διπλῆς τιμῆς;” Διπλῆς τῆς πρὸς τὰς χήρας, ἢ τῆς πρὸς τοὺς διακόνους, ἢ ἀπλῶς διπλῆς ^k τιμῆς πολλῆς φησι. Μὴ τοῦτο τοῖνυν μόνον σκοπῶμεν, ὅτι διπλῆς τιμῆς αὐτοὺς ἡξίωσεν, ἀλλ' ὅτι προσέθηκε, “τοὺς καλῶς προεστῶτας.” ^m Τί δέ ἐστι, “καλῶς προεστῶτας,” ἀκούσωμεν τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ^D ⁷ “Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθισιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.” Ἄρα τοῦτό ἐστι καλῶς προεστάναι, μηδενὸς φείδεσθαι τῆς ἐκείνων κηδεμονίας ἕνεκεν. “Μάλιστα, φησὶν, οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.” Ποῦ ⁿ νῦν εἰσιν οἱ λέγοντες μὴ ὁδεῖν λόγου, μηδὲ διδασκαλίας, ὅπου γε καὶ Τιμοθέε τοσαῦτα παραινεῖ λέγων, “Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι.” καὶ πάλιν, “Πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου;” Καὶ τούτους μά- ^E λιστα πάντων τῶν ἄλλων τιμᾶσθαι βούλεται· καὶ τὴν αἰτίαν τίθισιν, ὅτι πολὺν πόνον ὑπομένουσι, φησὶν· εἰκότως. Ὅταν γὰρ ὁ μὲν ἕτερος μῆτε ἀγρυπνῇ, μῆτε φροντίζη, ἀλλὰ ἀπλῶς συνεδρεῖται ἐν ἀδείᾳ καὶ ἀμεριμνίᾳ, ἐκεῖνος δὲ ⁹ κόπτεται φροντί- ζων, μελετῶν, καὶ μάλιστα ὅταν ἄπειρος ^h καὶ λόγων τῶν ἐξωθεν, ἵπως οὐ μάλιστα δεῖ τιμῆς ἀπολαύειν καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων αὐτὸν, εἰς τοσοῦτους πόνους ἑαυτὸν ἀφιέντα; Μυρίαὶ γὰρ γλώσσαις ἐστὶν ὑπεύθυνος· ὁ ⁸ δεῖνα ἐμέμψατο, ἕτερος ἐπήνεσεν, ἄλλος ἔσκωψεν, ἄλλος διέβαλε τὴν μνήμην καὶ τὴν σύνθεσιν· καὶ δεῖ αὐτῷ πολλῆς ἰσχύος, ὥστε ταῦτα φέρειν. ^F Μέγα γὰρ τοῦτο, μέγα πρὸς ἐκκλησίας οἰκοδομὴν, καὶ πολὺ συντελεῖ τὸ διδακτικὸν εἶναι τοὺς προεστῶτας· καὶ τοῦτο μὴ παρῇ, πολλὰ τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις οἴχεται. Διὰ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων, μετὰ τοῦ φιλοξένου καὶ τοῦ ἐπιεικοῦς, μετὰ τοῦ ⁶³⁷ ἀλήπτου καὶ τοῦτο ἀριθμεῖ λέγων, ⁸ “διδακτικόν.” Ἐπεὶ διὰ τί διδάσκαλος λέγεται; Ναί, φησὶν, ἵνα τῷ βίῳ διδασκῇ φι-

7 Joan. x. 11.

8 1 Tim. iii. 2.

^b τῶν om. I. τὰ ἀπὸ τ. χ. om. B.C.K. inclusum a Sav. ¹ δεῖν] τοῦ δεῖν B.K. Sav. cet. Mox τροφῆς καὶ σκεπασμάτων omnes. Edebatatur τροφῆς καὶ σκεπάσματα. ^k τιμῆς π. φ.] εἶπεν ἀντὶ τοῦ πολλῆς B.K. ¹ τοῦτο τοῖνυν] τοῖνυν τοῦτο B.C.K. Cat. Mox τιμῆς αὐτοὺς πρὸ αὐτοῦς τιμῆς B.C.K.L. Cat. ^m τί—προεστῶτας om. C. ⁿ νῦν] τοῖνυν B.K.L. ^o δεῖν] + αὐτοῖς B. + αὐτοὺς K. ^p σον assumptum ex C.I.K.L. Statim καὶ om. B.K. Mox τῶν ἄλλων om. Veron. ⁹ κόπτεται C.I. ^r πῶς οὐ] πόσης C.I.I. Statim μ. δεῖ C.I.K.L. δεῖ μ. Edd. ⁸ δεῖνα] + με C.I. Veron. + μὲν I. ^t τοῦ om. L. ^v ἵνα] ἀλλ' ἵνα B.K.

λοσοφίαν. ^WΤαῦτα περιττά· δεῖ γὰρ καὶ τῆς ἀπὸ τῶν λόγων ²διδασκαλίας. Διὰ τοῦτο ὁ Παῦλός φησι, “Μάλιστα οἱ κοπι-
 ῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ” ὅταν γὰρ περὶ δογμάτων ἢ
 λόγος, ποῖος βίος ἐνταῦθα ἰσχὺν ἔχει; Τίνα λόγον δέ φησιν; (313)
 Οὐ τὸν κομπῶδη, οὐδὲ τὸν τὴν ^Yκομψείαν ἔχοντα τὴν ἐξωθεν,
 B ἀλλὰ τὸν ἰσχὺν πολλὴν ²κεκτημένον, τὸν συνέσεως γέμοντα καὶ
 φρονήσεως. Οὐ κατασκευῆς οὖν αὐτῷ καὶ φράσεως δεῖ, ἀλλὰ
 νοημάτων, ὅπως αὖν λέγεται, οὐδὲ συνθήκης, ἀλλὰ φρενῶν.

⁹ “Κατὰ ²πρεσβυτέρου, φησὶ, κατηγορίαν μὴ παραδέχου,
 ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.” Κατὰ γὰρ νεωτέρου
 δεῖ ἐκτὸς μαρτύρων κατηγορίαν δέχεσθαι; κατὰ δὲ ὅλως τινός;
^bοὐχὶ μετὰ ἀκριβείας πάντοτε δεῖ τὰς ^cἀκροάσεις ποιέσθαι;
 Τί οὖν ἐστὶν ὃ λέγει; Οὐδὲ ἐπὶ ἄλλων, φησὶ, μάλιστα δὲ ^dἐπὶ
 πρεσβυτέρου. Πρεσβύτερον γὰρ ἐνταῦθά ^eφησιν, οὐχὶ τὸ
 ἀξίωμα, ἀλλὰ τὴν ἡλικίαν, ἐπειδήπερ εὐκολώτερον ἀμαρτάνου-
 C σιν οἱ νέοι τῶν πρεσβυτέρων. ^fΔηλόν ἐστιν ἐντεῦθεν, ὅτι
 ἐκκλησίαν λοιπὸν ἦν ἐμπεπιστευμένος ὁ Τιμόθεος, ^gἣ καὶ ἔθνος
 ὁλόκληρον τὸ τῆς Ἀσίας· διὸ καὶ περὶ πρεσβυτέρων αὐτῷ
 διαλέγεται. ¹⁰ “Τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἑλεγγε,
^hφησὶν, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.” Τουτέστι, μὴ ταχέως
 ἔκκοπτε, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας ἅπαντα περιεργάζου·
 ὅταν μέντοι μάθῃς σαφῶς, σφοδρῶς ἐπέξιθι, ἵνα ⁱκαὶ οἱ ἄλλοι
 σωφρονισθῶσιν. “Ὡςπερ γὰρ τὸ ἀπλῶς κατακρίνειν βλαβερόν,
 D ^kοὕτω τὸ μὴ ἐπεξιέναι τοῖς φανεροῖς ἀμαρτήμασιν, ὁδὸν ἐστὶ
 δοῦναι τοῖς ἄλλοις τοῦ τὰ αὐτὰ ποιεῖν καὶ τολμᾶν. “Ἐλεγχε δὲ
^lοὐχ’ ἀπλῶς, φησὶν, ἀλλὰ μετὰ ἀποτομίας· οὕτω γὰρ καὶ οἱ
 λοιποὶ φόβον ἔξουσιν. Πῶς οὖν φησὶν ὁ Χριστὸς, ¹¹ “Ὑπαγε,
 ἑλεγχον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου, εἰς σὲ ἀμάρτη;”
 Πλὴν ^mκάκεινον συγχωρεῖ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐλέγχεσθαι. Τί οὖν;
 οὐχὶ σκανδαλίζει μάλλον τὸ ἐνώπιον πάντων ἐλέγχεσθαι; Πῶς;

9 v. 19.

10 v. 20.

11 Matth. xviii. 15.

^W ταῦτα (καὶ ταῦτα C.) π. δεῖ γὰρ καὶ] ὥστε ταῦτα π. καὶ οὐ δεῖ B.K. Sav. cet.
^x διδασκαλίας] + εἰς προκοπὴν B.C. (?) Sav. cet. + εἰς προτροπὴν K.
 Statim καὶ πῶς ὁ Π. B.K. Sav. cet. ^y κομψίαν K. Ben. ^z κεκτημένον]
 + τοῦ πνεύματος B.K. Sav. cet. ^a πρεσβυτέρων K. φησὶ om. B.K. Sav. cet.
^b οὐχὶ] καὶ οὐχὶ iidem. ^c ἀκροάσεις] Sic C.I.L. Edebatur κρίσεις, consentiente Cat. ^d ἐπὶ] Sic nostri omnes et Cat. κατὰ Edd. ^e φησιν, οὐχὶ τὸ ἀ.] οὐχὶ τὸ ἀ. λέγει B.K. ^f δηλόν] + δὲ Edd. δὲ om. C.I.L. δηλόν — ἦν ἐμπ.] καὶ ὅτι περὶ τούτων τοῦτο ἐπήγαγε, δηλόν ἐντεῦθεν ἐκκλησίαν ἦν ἐμπ. B.K. ^g ἢ καὶ] μάλλον δὲ B.K. ^h φησὶν om. B.K. Sav. cet. ⁱ καὶ assumptum ex B.C.K.L. Cat. ^k οὕτω] + καὶ L. Mox ἐστὶν ἄλλοις δοῦναι τοῖς τὰ αὐτὰ iidem. ^l οὐχ’ ἀπλῶς, φ.] εἶπε, δηλῶν ὅτι οὐχ’ (μὴ B.K.) ἀπλῶς B.K. Sav. cet. Mox ἔχωσι B.I. ^m κάκεινον C.

“Όταν γὰρ τὸ ἀμάρτημα ὧσιν εἰδότες, τὴν δὲ κόλασιν ^αμηκέτι, μᾶλλον σκανδαλίζονται. “Ὡςπερ γὰρ ἀτιμωρήτων μενόντων **Ε** τῶν ἀμαρτανόντων, πολλοὶ οἱ πλημμελοῦντες, ^οοὕτω κολαζομένων, πολλοὶ οἱ κατορθοῦντές εἰσιν. Οὕτω καὶ ὁ θεὸς ἐποίησε τὸν Φαραὼ εἰς μέσον ἀγαγὼν ἐκόλασε, καὶ τὸν Ναβουχοδονόσορ, καὶ πολλοὺς ἐτέρους, καὶ κατὰ πόλιν καὶ κατὰ ἄνθρωπον, ὁρῶμεν δίκην δεδωκότας. “Αρα βυύλεται πάντας φόβον ἔχειν παρὰ τοῦ ἐπισκόπου, καὶ πᾶσιν αὐτὸν ἐφίστησιν. Ἐπειδὴ γὰρ πολλὰ ^βἀπὸ ὑπονοίας κρίνεται, δεῖ, φησὶν, εἶναι τοὺς μαρτυροῦντας, καὶ διελέγχοντας αὐτὸν κατὰ τὸν παλαιὸν ^γνόμον. ¹²“Ἐπὶ γὰρ **Φ** δύο ἢ τριῶν μαρτύρων σταθῆσεται πᾶν ῥῆμα.” “Κατὰ πρεσβυτέρου, φησὶ, κατηγορίαν μὴ παραδέχου.” Οὐκ εἶπε, μὴ κατακρίνης, ἀλλὰ, ^γμηδὲ δέξῃ κατηγορίαν, μηδὲ ὅλως εἰς κρίσιν ^δκαθῆς. Τί οὖν, ἂν καὶ οἱ δύο ψεύδωνται; Τοῦτο σπανιάκις συμβαίνει· ἐνὶ δὲ ἀπὸ τῆς κρίσεως ἐξεταζόμενον ^εκαὶ τοῦτο **638** γενέσθαι δηλόν. Τὰ γὰρ ἀμαρτήματα ἀγαπητὸν καὶ δύο μάρτυρας ἔχειν, διὰ τὸ λάθρα γίνεσθαι καὶ κεκρυμμένως· ὥστε πολλῆς δοκιμασίας ^ςσημεῖον τοῦτο. Τί οὖν, ^αἂν μὲν ὁμολογημένα ἢ τὰ ἀμαρτήματα, μάρτυρας δὲ μὴ ἔχῃ, ἀλλὰ πονηρὰν ὑπόνοιαν; Εἴπον ἄνω, φησὶ, “Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν.”

Μετὰ φόβον τοίνυν ἀγαπῶμεν τὸν θεόν. Δικαίῃ μὲν γὰρ νόμος οὐ κείται· οἱ δὲ πολλοὶ καὶ τὴν ἀρετὴν ἀνάγκη μετερχόμενοι, καὶ οὐ προθέσει, μεγάλα ἀπὸ τοῦ φόβου καρποῦνται, πολλάκις τὰς ἐπιθυμίας ἐκκόπτοντες τὰς ἑαυτῶν. Διὰ τοῦτο **B** περὶ γέννης ^αἀκούωμεν, ἵνα πολὺ τι καρπωσώμεθα ἀπὸ τῆς ἀπειλῆς καὶ τοῦ φόβου τούτου. Εἰ γὰρ μέλλων ἐμβάλλειν εἰς αὐτὴν τοὺς ἀμαρτάνοντας, μὴ προεῖπε ταύτης τὴν ἀπειλὴν, πολλοὶ ἐνέπεσον ἂν εἰς αὐτήν. Εἰ γὰρ νῦν τοῦ φόβου κατασείοντος ἡμῶν τὰς ψυχὰς, εἰσὶ τινες ^γοἱ οὕτω ραδίως ἀμαρτάνοντες, ὥς οὐδὲ οὔσης αὐτῆς· εἰ μηδὲν τούτων εἴρητο, ^δμήτε ἠπειλῆτο, τί οὐκ ἂν εἰργασάμεθα δεινόν; “Ὡστε, ^εὅπερ αἰεὶ φημι, τῆς βασιλείας οὐχ ^βἡττον ἢ γέεννα τοῦ θεοῦ τὴν κηδεμονίαν δείκνυσιν. Ἡ γέεννα γὰρ ^γτῇ βασιλείᾳ συμπράττει, τοὺς **C** ἀνθρώπους τῷ φόβῳ ὠθοῦσα πρὸς αὐτήν. ^δΜὴ δὲ ἀπηνείας

¹² Deut. xix. 15.

^α μηκέτι pro οὐκέτι C.I.L. Statim τότε μᾶλλον I. τότε pro μᾶλλον C. ^ο οὕτω] + καὶ I. ^β ἀπὸ] ὑπὸ I. ^γ νόμον] + οὕτω διαγορεύοντα B.K. Mox γὰρ om. iudem. ^γ μὴ (μηδὲ K.) παραδέξῃ B.K. ^δ Vid. Annot. ^ε καὶ om. C.I.L. ^ς σημ. τοῦτο] πρὸς τοῦτο δεῖ B.K. ^ς ἐὰν ὡμ. μὲν ἢ C.L. Sic, sed μὲν superscripto, I. ^α ἀκούομεν ex corr. C. ^γ οἱ om. B. ^δ μηδὲ L. ^ε ἀπερ B. (?) Mor. Ben. ^β ἡττων L. Veron. ἡττων (sic) I. ^γ τὴν βασιλείαν L. ^δ μὴ δὲ] Sic C. μὴ οὖν B.K. μηδὲ Edd.

μηδὲ ὁμότητος εἶναι τὸ πρᾶγμα νομίσωμεν, ἀλλὰ ἐλέου καὶ
 φιλανθρωπίας ^επολλῆς καὶ κηδεμονίας καὶ φίλτρον τοῦ περὶ (314)
 ἡμᾶς. Εἰ μὴ ἠπειλήθη καταστροφή· ἐπὶ Ἰωάνᾳ, οὐκ ἂν ἐκωλύθη
 ἡ καταστροφή· εἰ μὴ εἶπεν, ὅτι καταστραφήσεται Ἰννευῖ, οὐκ
 D ἂν ἔσται Νινευῖ· εἰ μὴ ἠπειλήθη γέεννα, ἅπαντες ἂν εἰς γέενναν
 ἔνεπέσομεν· εἰ μὴ ἠπειλήθη πῦρ, οὐδεὶς ἂν ¹διέφυγε τὸ πῦρ.
 Ἐναντία ὧν βούλεται πράττειν λέγει, ἵνα πράττῃ ἃ βούλεται.
 Οὐ βούλεται τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ λέγει τὸν θάνα-
 τον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἵνα μὴ ¹ἐμβάλλῃ εἰς θάνατον. Οὐκ εἶπε
 ῥήματι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔργον δείκνυσιν, ἵνα φεύγωμεν. Ἴνα
 δὲ μὴ τις νομίσῃ ἀπειλὴν εἶναι τὸ πρᾶγμα μόνον, ἀλλὰ καὶ
^κὄντως εἶναι, ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα, ¹φησὶ, γεγονότων δηλὸν ἔστιν.
¹H οὐ δοκεῖ σοι τῆς γεέννης εἶναι σύμβολον ¹³ὁ κατακλυσμὸς ὁ
 E τῆς παντελοῦς πανωλεθρίας τοῦ ὕετοῦ, τοῦ πυρός; ¹³“¹⁴ Ὡσπερ
 γὰρ, φησὶν, ἐν ταῖς ἡμέραις ^οΝῶε ἦσαν γαμοῦντες καὶ ^ργαμί-
 ζοντες, οὕτω καὶ ⁴τότε.” Προεῖπε πρὸ πλείονος ^τχρόνου, καὶ
 νῦν προλέγει πρὸ ἐτῶν τετρακοσίων, ἣ καὶ πλείονων, ἀλλ’ οὐδεὶς
^οὁ προσέχων· πάντες μύθους τὸ πρᾶγμα εἶναι νομίζουσι, πάν-
 τες γέλωτα, οὐδένα φόβος ἔχει, οὐδεὶς δακρύει, οὐδεὶς πατάσσει
 τὸ στήθος. Ὁ ποταμὸς τοῦ πυρός ¹ἀναβράσσεται, ἡ φλόξ
 ἐκκαίεται, καὶ ἡμεῖς γελῶμεν καὶ τρυφῶμεν καὶ ἁμαρτάνομεν
 F ἀδεῶς. Οὐδεὶς εἰς νοῦν τὴν ἡμέραν ἐκείνην λαμβάνει ^νποτέ,
 οὐδεὶς ἐννοεῖ, ὅτι παρέρχεται τὰ παρόντα, ὅτι πρόσκαιρα ταῦτα,
 καίτοι τῶν πραγμάτων καθ’ ἐκάστην ἡμέραν βοώντων, καὶ
 φωνὴν ἀφιέντων. Οἱ ἄωροι θάνατοι, αἱ τῶν πραγμάτων μετα-
 βολαὶ καὶ ζώντων ἡμῶν γινόμεναι, οὐ παιδεύουσιν ἡμᾶς, αἱ
 639 ἀρρωστίαι καὶ τὰ λοιπὰ νοσήματα. Οὐκ ἐν τοῖς ἡμετέροις δὲ
 σώμασι τὰς μεταβολὰς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ^ωαὐτοῖς τοῖς στοι-
 χείοις ἴδοι τις ἂν· ²καὶ ἐν ταῖς ἡλικίαις δὲ καθ’ ἐκάστην ἡμέραν
 τὸν θάνατον μελετῶμεν, καὶ ἐν πᾶσι τὸ ἄστατον ^νπανταχοῦ διὰ
 τῶν πραγμάτων χαρακτηρίζεται. Οὐδέποτε χεიმὼν ἔμεινεν, οὐδέ-

¹³ Matt. xxiv. 38.

^ε πολλῆς καὶ κ. om. K. ^φ Νινευῖ I. et bis K. ^ε ἐνεπέσαμεν I. L.
¹ ἐφυγε K. ¹ ἐμβάλλῃ L. ^κ ὄντως] + πρᾶγμα L. ¹ φησὶ om. B. K.
 Sav. cet. Mox τοῦτο ἐποίησεν pro ἔστιν iidem. ¹³ ὁ κ. δ] τὸν κατακλυσμὸν
 τὸν I. ¹⁴ ΘΕΙΚΟΝ. Περὶ τῆς τῶν παρόντων ματαιότητος, καὶ τῆς τῶν μελ-
 λόντων ἀπολαύσεως· καὶ πῶς δυνάμεθα μμεῖσθαι τὸν θεόν· καὶ περὶ τῆς ἀγάπης
 τοῦ Χριστοῦ τῆς εἰς ἡμᾶς, ἣτις δείκνυται μάλιστα ἐκ τῆς θείας μεταλήψεως. Veron.
^ο τοῦ Νῶε B. K. ^ρ ἔγγαμ. ex recent. corr. K. ἔγγαμ. Sav. cet. reclamanti-
 bus libris. ⁴ τότε] νῦν B. K. Sav. cet. ^τ χρόνου] + τότε B. C. K. Sav. cet.
 πρὸ π. χ. om. L. Statim προλέγει καὶ νῦν hoc ord. B. ^ο ὁ πρ.] προσέχει L.
 Statim μύθον (sic) I. ¹ ἀναβράζεται L. ^ν ποτέ om. B. K. ^ω αὐτοῖς
 om. L. ² καὶ—μελετῶμεν] καὶ ἐν ταῖς ἐναλλαγαῖς δὲ (δὲ om. K.) τῶν ἡλικιῶν
 ἡμῶν καὶ ταῖς ἐκάστης ἡμέρας παραδρομαῖς τὸν θάνατον ἐκμανθάνομεν B. K.
^ν πανταχοῦ] καὶ π. B. K.

ποτε θέρος, ²οὐδὲ ἔαρ, οὐδὲ μετόπωρον, ἀλλὰ πάντα τρέχει καὶ ἀφίπταται καὶ ῥεῖ. Ἄλλα ³τί εἶπω; τὰ ἔβηθη; ἀλλὰ τί βούλει; τὰ ἀξιώματα, τοὺς βασιλεῖς τοὺς νῦν ὄντας, καὶ αὔριον οὐκ ὄντας; ἀλλὰ τοὺς πλουτοῦντας; ἀλλὰ τὰ οἰκοδομήματα τὰ λαμπρά; ἀλλὰ νύκτα καὶ ἡμέραν; ἀλλὰ τὸν ἥλιον; ἀλλὰ τὴν σελήνην; ⁴οὐ φθίνει καὶ αὕτη; ⁵αὐτὸς δὲ ὁ ἥλιος οὐκ ἐκλείπει B πολλάκις, οὐ σκοτίζεται, οὐ νέφος αὐτὸν κρύπτει; Μή τι τῶν ὀρωμένων παραμένει διαπαντός; Ἰούδεν, ἀλλ' ἡ ψυχὴ μόνη τῶν ἐν ἡμῖν, ⁶καὶ ταύτης ἀμελοῦμεν τῶν μὲν ἀλλοιουμένων, ὡς μενόντων πολλὴν ⁷ποιούμενοι φροντίδα, τῆς δὲ μενούσης αἰεὶ, ὡς παρερχομένης οὐδένα ἔχοντες λόγον. Ὁ δεῖνα μεγάλα δύναται; Ἄλλ' ἔως αὔριον, μετὰ δὲ ταῦτα ἀπολείται καὶ δῆλον ἐκ τῶν μείζονα δυνήεντων, καὶ νῦν οὐδαμοῦ φαινομένων. Σκηνὴ τις ἐστὶν ὁ βίος, καὶ ὄναρ. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ ⁸σκήνους ἀρθέντος αἱ ποικιλίαι διαλύονται, καὶ τὰ ὀνειράτα τῆς C ἀκτίνος φανείσης πάντα ⁹ἀφίπταται οὕτω καὶ νῦν τῆς συντελείας ἰγνιζομένης, καὶ τῆς κοινῆς καὶ τῆς ἐνὸς ἐκάστου, πάντα ¹⁰πλύεται καὶ ἀφανίζεται. Καὶ ξύλον μὲν, ὃ ἐφύτευσας, μένει, καὶ ἡ οἰκία, ἣν ¹¹οἰκοδομεῖς, καὶ αὕτη μένει· ὃ δὲ τεχνίτης ¹²καὶ γεωργὸς ἀπάγονται καὶ διαφθείρονται. Καὶ τούτων γινομένων, οὐδὲ οὕτως ἐντρεπόμεθα, ἀλλ' ὡς ἀθάνατοι ¹³ταῦτα πάντα κατασκευάζομεν, τρυφῶντες καὶ σπαταλῶντες.

Ἄκουσον τί φησιν ὁ Σολομῶν, ὃ ἔργῳ πείραν λαβὼν τῶν παρόντων πραγμάτων. ¹³“Ὁικοδόμησά ¹⁴μοι οἰκίας, φησὶν, D ἐφύτευσά κήπους καὶ παραδείσους, ἀμπελῶνας, ¹⁵κολυμβήθρας ὑδάτων, ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐγένετό μοι, ἐποίησά μοι ἄδοντας καὶ ἄδούσας, ποίμνια καὶ βουκόλια.” Οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἐγένετο τρυφήλος, οὐδεὶς οὕτως ἐνδοξος, οὐδεὶς οὕτω σοφός, οὐδεὶς οὕτως ἄρχων, οὐδεὶς οὕτω κατὰ νοῦν πάντα εἶδεν αὐτῷ προκεχωρηκότα. ¹⁶Τί οὖν; Οὐδὲν τούτων ἀπάνατο· ἀλλὰ τί φησι μετὰ ταῦτα πάντα; ¹⁷“Ματαιότης ¹⁸γάρ, φησὶ, ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης” οὐχ ἀπλῶς ματαιότης, ἀλλὰ καθ' ὑπερβολήν. E

18 Eccles. ii. 4—8.

14 Ibid. i. 2.

² οὐδέ] οὐδέποτε L. Statim μετόπωρον C.I. ³ τί]+βούλει B.K. Sav. cet. ⁴ εἶπω] εἶθι B.K. Statim ἀλλὰ τί β. om. B.K. Sav. cet. ⁵ αὐτὸς] αὐτὸς B.K. Sav. cet. ⁶ αὐτὸς] αὐτὸς B.K. Sav. cet. ⁷ οὐδὲν] οὐδαμῶς I. Statim ἀλλὰ ψ. B.K. ⁸ καὶ—τῶν μὲν] ἡμεῖς δὲ ταύτης μὲν (μὲν om. K.) ἀμελοῦμεν, τῶν δὲ (μὲν pro δι K.) B.K. ⁹ ποιούμενοι] Sic B.C.I.L. ποιούμεθα Edd. Statim φροντίδα B.I.K.L. Edebatur πρόνοιαν. ¹⁰ σκηνοῦντος B.K. ¹¹ ἀφίσταται I. ¹² γιν. pro γεν. B.I.K.L. ¹³ διαλύεται B.K. ¹⁴ οἰκοδόμησας B.L. ¹⁵ καὶ ὁ γ. B.K. Sav. cet. ¹⁶ ταῦτα π.] π. ταῦτα C.I. ¹⁷ μου L. Idem mox ἐφ. μου κήπους. ¹⁸ καὶ κολ. Edd. καὶ deest in omnibus. ¹⁹ τί οὖν;—πάντα] τί οὖν τούτων ἀπάνατο; οὐδὲν. διὸ καὶ μετὰ τ. π. φησὶ B.K. ²⁰ γάρ om. L. γάρ, φησὶ om. B.C.K.

Πεισθῶμεν ὧν αὐτῷ, παρακαλῶ, τῷ διὰ πείρας ἤκοντι· πεισθῶμεν αὐτῷ, καὶ ἐπιλαβόμεθα πραγμάτων, ἔνθα οὐκ ἔστι ματαιότης, ἔνθα ἀλήθεια, ἔνθα πάντα πάγια καὶ βέβαια, ἔνθα πάντα ἐπὶ τῆς πέτρας ὑποκοδόμηται, ἔνθα γῆρας οὐκ ἔστι, οὐδὲ πάροδος, ἔνθα (315) πάντα ἀνθεί, ἔνθα πάντα ἀκμάζει, ἔνθα παλαιούμενον οὐδέν, οὐδὲ ὡς γηράσκον, οὐδὲ ἐγγὺς ἀφανισμοῦ. Ποθήσωμεν, παρακαλῶ, γνησίως τὸν θεόν, μὴ φόβῳ γεέννης, ἀλλ' ἐπιθυμίᾳ βασιλείας. Τί γάρ, εἰπέ μοι, τοῦ τὸν Χριστὸν ἰδεῖν ἴσον; Ὁὐδέν οὐκ ἔστι. F Τί τοῦ ἀπολαῦσαι τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων ἴσον; Οὐκ ἔστιν ὁ οὐδέν. 15 «^a Ἀ μήτε ὀφθαλμὸς εἶδε, μήτε οὖς ἤκουσε, μήτε ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.» Ἐκείνων ἐπιτυχεῖν σπουδάζωμεν, καταφρονήσωμεν τούτων. 640 Οὐχὶ μυριάκις αὐτῶν κατηγοροῦμεν, ὅτι οὐδέν ὁ βίος ὁ ἀνθρώπινος; Τί σπουδάζεις περὶ τὸ μηδέν; τί πόρους ὑφίστασαι περὶ τὸ μηδέν; Ἀλλ' ὁρᾷς οἰκοδομὰς λαμπράς, καὶ τούτων ἀπατᾷ σε ἡ θεά; Ἐυθέως ἴδε εἰς τὸν οὐρανόν, ἀνάβλεψον ἀπὸ τῶν λίθων καὶ τῶν κίωνων πρὸς ἐκεῖνο τὸ κάλλος, καὶ ὄψει ὅτι ταῦτα μυρμηκῶν καὶ κωνόπων ἔστιν ἔργα. Ἐμφιλοσόφησον τῇ θεᾷ· ἔανθι πρὸς τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ· ἐκεῖθεν κατάμαθε τὰς λαμπράς οἰκοδομὰς, καὶ ὄψει οὐδέν οὐσας, ἀλλὰ παίδων ἰσχυρὰ B ματα μικρῶν. Ἐἶδες πῶς λεπτότερος, πῶς κουφότερος, πῶς καθαρώτερος καὶ διανγέστερος ὁ ἀήρ, ὅσῳ ἂν ἀναβαίνεις ἰπρὸς ὕψος; Ἐκεῖ οἱ τὴν ἐλεημοσύνην ἐργαζόμενοι τὰς οἰκίας ἔχουσι, τὰς σκηνάς. Ταῦτα ἐν τῇ ἀναστάσει καταλύεται, μᾶλλον δὲ καὶ πρὸ τῆς ἀναστάσεως χρόνος ἔπελθὼν διέφθειρε καὶ ἡφάνισε καὶ διέλυσε· καὶ πρὸ τοῦ χρόνου δὲ ἐν αὐτῇ πολλὰκις τῇ ἀκμῇ καὶ τῇ ὥρᾳ ἡ σεισμὸς κατήνεγκεν, ἡ καὶ ἐμπρησμὸς τὸ πᾶν ἐλυμήνατο. Ὁὐ γὰρ δὴ ἐν ταῖς ἡλικίαις τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς εἰσιν ἄωροι θάνατοι· καὶ πολλάκις C τὰ μὲν σαθρὰ τῷ χρόνῳ γενόμενα, τῆς γῆς τιναχθείσης, ἔμεινεν

15 2 Cor. ii. 9.

ἢ αὐτῷ, παρακαλῶ] τοῖνον B.K. ὡς γηρασκόμενον C. ὁ οὐδέν οὐκ ἔστιν om. B.K. Statim τί δὲ τοῦ B.K. Sav. cet. οὐδέν. οὐκ ἔστι τι τοῦ interpungit I. ἢ ἴσον] μείζον B.K. ὁ οὐδέν] + εἰκότως B.K. Sav. cet. Iidem pergunt, οὐτε γὰρ ὀφθ. εἶδεν, οὐτε... οὐτε. Pro ἃ μήτε ὁ. εἶδε habet ἃ ὁ. οὐκ εἶδε L. ἢ ὁ θ. ὁ θ. φησὶ B.K. Sav. cet. φησὶν ὁ θ. I. ὁ αὐτὸν I. ὁ τί—μηδέν om. I. ἃ εὐθέως] ἀλλ' εὐθέως B.K. Sav. cet. ὅτι ταῦτα omnes. ταῦτα ὅτι Edd. ἢ εἰσὶν L. ἢ ἀνάβηθι B.K. ἢ ὄψει] + ταύτας B.K. ἢ ἄθυρμα L. μικρῶν om. B.K. ἢ εἶδες—ὑψος] ὅσῳ ἂν ἀναβαίης (—βαίης ex corr. K.) πρὸς ὕψος, νοήσεις πῶς λεπτότερος, πῶς καθ. κ. δ. ὁ ἀήρ B.K. ἢ πρὸς] Sic B.I.K.L. εἰς Edd. καὶ accessit ex B.I.K.L. ἢ ἐπελθὼν] ὁ μακρὸς B.K. Statim διέλυσε καὶ ἡφ. καὶ διέφθειρε hoc ord. C. καὶ διέλυσε om. B.K. ὁ οὐ γὰρ—θάνατοι] καὶ μὴ θαυμάσης ἀκμῇ καὶ ὥραν ἀκούων ἐπὶ ἀνύχων] εἰσὶ γὰρ ταῦτα καὶ ἐπὶ τούτοις. καὶ ὥσπερ ἐν ταῖς ἡ. τῶν ἃ. ἄωροι συμβαίνει θ. οὕτω συμβαίνει καὶ ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς B.K.

ἀκλινῇ· τὰ δὲ ἀπαστρέπτοντα, καὶ πεπηγότα, καὶ νεοκατα-
σκεύαστα, ὑπὸ βροντῆς μόνῃς κατεσείσθη καὶ ἀπώλετο· καὶ
τοῦτο τοῦ θεοῦ οἰκονομοῦντος, ⁹οἶμαι, ἵνα μὴ μέγα φρονῶμεν
ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς. Βούλει καὶ ἐτέρως μὴ ἀθυμεῖν; ἐπὶ τὰ
κοινὰ ἐλθέ οἰκοδομήματα, ὧν ἴσον μετέχεις καὶ σύ. Οὐ γὰρ
ἔστιν, οὐκ ἔστιν οἰκία, καὶ σφόδρα ἢ λαμπρὰ, τῶν δημοσίων
οἰκοδομημάτων λαμπροτέρα. Ἐνδιάτριψον ὅσον ⁸θέλεις χρόνον
ἐκεῖ· σά ἐστιν ἐκεῖνα, σά ἐστι μετὰ τῶν ἄλλων· κοινὰ ἐστι, καὶ
οὐκ ἴδια. Ἄλλ' οὐ τέρπει ἑαυτὰ, φησὶν. Οὐ τέρπει, πρῶτον D
μὲν τῇ συνηθείᾳ, δεύτερον δὲ τῇ πλεονεξίᾳ. Ἄρα τὸ ἑτερπνὸν
ἢ πλεονεξία ἐστίν, οὐχὶ τὸ κάλλος· ἄρα ἡ τέρψις ἢ πλεονεξία
ἐστὶ, καὶ τὸ ¹⁰τὰ πάντων βούλεσθαι ἰδιοποιεῖσθαι. Μέχρι
τίνος τούτοις ¹¹προσηλώμεθα, ¹²τῇ γῇ προσπεπήγαμεν, ¹³καθά-
περ οἱ σκώληκες, περὶ τὸν βόρβορον ἐγκαλινδούμεθα; Τὸ σῶμα
ἡμῖν ἔδωκεν ὁ θεὸς ἀπὸ γῆς, ἵνα καὶ αὐτὸ εἰς οὐρανὸν ¹⁴ἀναγά-
γωμεν, οὐχ ἵνα δι' αὐτοῦ καὶ τὴν ψυχὴν ¹⁵εἰς γῆν κατασπάσωμεν·
γεωδὲς ἐστίν, ἀλλ', εἰς ¹⁶θέλω, οὐράνιον γίνεται. Ὅρα πόση E
τετίμηκεν ἡμᾶς τιμῇ, τοιοῦτον ἔργον ἐπιτρέψας ἡμῖν. Ἐποίησα,
φησὶν, ἐγὼ γῆν καὶ οὐρανόν· δίδωμι καὶ σοὶ δημιουργίαν, ποιή-
σον τὴν γῆν οὐρανόν· δύνασαι γάρ. ¹⁷“Ὁ ποιῶν ¹⁸πάντα, καὶ
μετασκενάζων αὐτὰ,” περὶ τοῦ θεοῦ εἴρηται. Ἐταύτην καὶ τοῖς
ἀνθρώποις ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν· ¹⁹καθάπερ τις πατὴρ φιλόστορ-
γος ζωγραφῶν οὐκ αὐτὸς μόνος, ἀλλὰ καὶ τὸ παιδίον ²⁰βούλεται
ἄγειν εἰς τὴν ἴσην μάθησιν. Ἐποίησα, φησὶν, ἐγὼ σῶμα καλόν·
δίδωμί σοι τοῦ κρείττονος τὴν δημιουργίαν· ποιήσον σὺ ψυχὴν F
²¹καλὴν. Εἶπον ἐγὼ, ²²“Ἐξαγαγέτω ἡ γῇ βοτάνην χόρτου,
καὶ πᾶν ξύλον κάρπιμον” εἰπέ ²³καὶ σὺ, ἐξαγαγέτω ²⁴αὕτη ἡ γῇ
καρπὸν ²⁵τὸν ἴδιον, καὶ ἐξελεύσεται ὁ εἰς ²⁶θέλης ἐνεργῆσαι.
²⁷Ποιῶ θέρος καὶ ὀμίχλην, στερεῶ βροντὴν, καὶ κτίζω πνεῦμα,
ἔπλασα δράκοντα ἐμπαίζειν αὐτῷ, τουτέστι, τὸν διάβολον.
Οὐδὲ σοὶ ταύτης ἐφθόνησα τῆς ἐξουσίας· ἐμπαίξον καὶ σὺ, εἰ 641
θέλεις· δύνασαι γὰρ ὡς στρουθίον δῆσαι αὐτόν. Ἀνατέλλω τὸν

16 Amos. v. 8.

17 Gen. i. 11.

18 Amos. iv. 13. Psal. ciii. 26.

^p τοῦ om. L. ⁹ οἶμαι] ἅμα C.I.L. ^r ἐπὶ τοῖς οἰκοδομήμασι B.K.
^s θέλεις (θέλης L.) χρ. pro χρ. θέλεις I.K.L. ^t ταῦτα—τέρπει om. C.I.L.
Vet. Veron. ^v τέρπον I. ^w τὰ πάντα C.L. πάντα B.K. ^x προσηλού-
μεθα L. ^y τῇ] μέχρι τίνος τῇ B.K. Sav. cet. ^z καθ.] καὶ καθ. iidem.
Statim of om. B.K. Tum ἐν τῷ βορβόρῳ προσκαλινδ. I. ^a ἀγάγωμεν I.L.
^b εἰς τὴν γῆν C. Statim κατασπάσωμεν B.C.K.L. διασπάσωμεν I. Edebatur
διασπῶμεν. ^c θέλωμεν B.K.L. ^d πάντα] ταῦτα L. ^e ταύτην] ἀλλὰ
ταύτην B.K. Sav. cet. ^f καθάπερ—φιλόστοργος] ὁμοῖον τι ποιῶν, οἷον ἂν εἰ
πατὴρ φ. τις (tis om. K.) B.K. ^g βούλεται ἄ.] ἄ. βούλοιο B.K. ^h καλὸν C.
ⁱ καὶ om. C. ^k αὕτη ἡ γῇ pro ἡ γῇ αὕτη omnes. ^l τὸν om. B.K.

ἥλιον ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς· μίμησαι καὶ σὺ, μετὰδος τῶν
σῶν καὶ ἀγαθοῖς καὶ πονηροῖς. Ὑβριζόμενος ¹¹ φέρω, καὶ εὐερ-
γετῶ τοὺς ὑβρίζοντας· μίμησαι καὶ σὺ· δύνασαι γάρ. Εὖ ποιῶ,
οὐκ ἐπὶ ἀντιδόσει· ¹² μίμησαι καὶ σὺ, καὶ μὴ ¹³ οὕτως εὖ ποιήσης
ἐπὶ ἀντιδόσει, μηδὲ ἐπὶ ἀμοιβῇ. Ἀνῆλθα φωστῆρας εἰς τὸν
οὐρανόν· ἀναψον καὶ σὺ τούτων λαμπροτέρους· δύνασαι γάρ
τοὺς ἐν πλάνῃ φώτισον· μέζων ἢ εὐεργεσία ¹⁴ ἐκείνη τοῦ τόν (316)
ἥλιον ὁρᾶν, τὸ ἐμὲ ἐπιγινώσκειν. Ἀνθρωπον οὐ δύνασαι ποιῇ-
B σαι, ἀλλὰ δίκαιον δύνασαι ποιῆσαι καὶ εὐάρεστον τῷ θεῷ. Ἐγὼ
τὴν οὐσίαν εἰργασάμην· σὺ καλλώπισον τὴν προαίρεσιν. Ὅρα
πῶς σε ¹⁵ φιλῶ, καὶ ἐν τοῖς μείζονσί σοι ἔδωκα τὴν ἰσχύν. Ὅρῃτε,
ἀγαπητοί, πῶς τετιμήμεθα· καὶ τινες τῶν ἀλογίστων καὶ ἀγνω-
μόνων λέγουσι, διὰ τί τῆς προαιρέσεώς ἐσμεν κύριοι; Ταῦτα
πάντα ὅσα ¹⁶ διήλθομεν, ἐν οἷς δυνάμεθα μιμεῖσθαι τὸν θεόν, εἰ
μὴ προαίρεσις ἦν, οὐκ ἂν ἦν ἡμῖν δυνατόν μιμήσασθαι. Ἄρχω,
φησὶν, ἀγγέλων ἐγώ· καὶ σὺ διὰ τῆς ἀπαρχῆς. ¹⁷ Ἐπὶ θρόνον
κάθημαι βασιλικῷ· καὶ σὺ συγκάθησαι διὰ τῆς ἀπαρχῆς.
C ¹⁸ “Συνήγειρε, ¹⁹ φησὶ, καὶ συνεκάθισεν ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ ²⁰ θεοῦ.”
Προσκυνεῖ σε ²¹ τὰ Χερουβιμ, τὰ Σεραφίμ, πάντα ἡ ἀγγελικὴ
δύναμις, ἀρχαί, ἐξουσίαι, ²² θρόνοι, κυριότητες διὰ τῆς ἀπαρχῆς.
Μὴ κατηγόρει τοῦ σώματος, ὃ τοσαύτης ἀπολαύει τιμῆς, ὃ
τρέμουνσιν ²³ αἱ ἀσώματοι δυνάμεις. Ἀλλὰ τί εἶπω; οὐ τοῦτοις
τὸ φίλτρον ²⁴ ἐπιδείκνυμαι μόνον, ἀλλὰ καὶ οἷς ἔπαθον. Διὰ σέ
ἐνεπτύσθην, ἐρραπίσθην, τὴν δόξαν ἐκένωσα, τὸν πατέρα εἶασα,
καὶ πρὸς σέ ²⁵ ἦλθον τὸν μισοῦντά με καὶ ἀποστρεφόμενον, καὶ
D οὐδὲ ἀκοῦσαι βουλόμενον τὸ ὄνομά μου· κατεδίωξα καὶ ἐπέδρα-
μον, ἵνα σε κατὰσχῶ· ἤνωσά σε καὶ συνῆψα ἐμαυτῷ· φάγε ²⁶ με,
εἶπον, πῖε με· καὶ ἄνω σε ἔχω, καὶ κάτω συμπλέκομαι σοι. Οὐκ
ἄρκει σοι, ὅτι ²⁷ σου τὴν ἀπαρχὴν ἔχω ἄνω; οὐ παραμυθεῖται
²⁸ τοῦτο τὸν πόθον; καὶ κάτω πάλιν ²⁹ κατέβην· οὐχ ἀπλῶς
μίσγνυμαί σοι, ἀλλὰ συμπλέκομαι, τρώγομαι, λεπτύνομαι κατὰ
μικρὸν, ἵνα πολλὴ ἢ ἀνάκρασις γένηται καὶ ἡ μίξις καὶ ἡ ἔνωσις.
Τὰ γὰρ ἐνούμενα ἐν οἰκείοις ἔστηκεν ὅροις· ἐγὼ δὲ συνυφαίνομαί
σοι. Οὐ βούλομαι λοιπὸν εἶναι τι μέσον· ἐν εἶναι βούλομαι τὰ

¹⁹ Ephes. ii. 6.

¹¹ φέρω] χαίρω K. ¹² μίμησαι—ἀντιδόσει om. I. L. ¹³ οὕτως om. B. K. Sav. cet. Mox οὐδὲ pro μηδὲ L. ¹⁴ ἐκείνη] αὐτῇ, κρείττον B. K. ¹⁵ φιλῶν K. ¹⁶ ἦλθαμεν I. Mox ἡμῖν in text. om. idem. ¹⁷ ἐπὶ—ἀπαρχῆς om. L. Veron. ¹⁸ φησὶ om. L. ¹⁹ θεοῦ omnes. Edebatur πατρός. ²⁰ τὰ om. K. Mox καὶ τὰ Σ. Edd. καὶ om. B. C. I. δοξάζει τὰ Σ. L. ²¹ θρόνοι om. B. K. ²² αἱ αἰ om. Sic B. I. K. L. Ben. αἱ om. C. καὶ αἰ. Veron. Sav. Mor. ²³ ἐπιδείκνυμαι L. Statim μόνον pro μόνοις omnes. ²⁴ με om. ante corr. K. ²⁵ σου om. L. Statim ἀρχὴν C. ²⁶ τοῦτον I. Veron. ²⁷ κατέβην om. L.

ἀμφοτέρα. Ταῦτα οὖν εἰδότες, καὶ τὴν ἑπολλήν αὐτοῦ κηδεμονίαν, ἅπαντα πράττωμεν, ἅπερ ἂν ἡμᾶς μὴ ἀναξίους ἐδύναται δεικνύει τῶν μεγάλων αὐτοῦ δωρεῶν ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ IS.

642

¹ Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξης χωρὶς ἀπροκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ ἑπρόσκλησιν. Χείρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἑαμαρτίαις ἁλλοτρίαις. Σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. Μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ' οἶνω ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. B

ΔΙΑΛΕΧΘΕΙΣ περὶ ἐπισκόπων, περὶ διακόνων, ἀνδρῶν, γυναικῶν, περὶ ἀχρῶν, περὶ πρεσβυτέρων, περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, καὶ δείξας ὅσων ἐστὶν ὁ ἐπίσκοπος κύριος, ὅτε περὶ κρίσεως ἔλεγεν, ἐπήγαγε· “Ἐδιαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξης χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ ἑπρόσκλησιν.” Καὶ φρικτῶς παραγγέλλει λοιπόν· οὐ γὰρ ἐπειδὴ Τιμόθεος ἦν τὸ τέκνον τὸ ἀγαπητὸν, ἡδέσθη. Ὁ γὰρ C περὶ ἑαυτοῦ μὴ αἰσχυθεὶς εἰπεῖν, ² “Φοβοῦμαι μὴ πως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι,” πολλῷ μᾶλλον περὶ Τιμοθέου οὐκ ἂν ἡδέσθη οὐδὲ ἡσχύνθη. Ἀλλὰ τὸν μὲν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καλῶς ἠ παραλαμβάνει εἰς μαρτυρίαν· τοὺς ἑμέντοι ἐκλεκτοὺς ἀγγέλους τίνος ἔνεκεν; Ἀπὸ πολλῆς ἐπιεικείας· ἐπεὶ καὶ Μωϋσῆς οὕτω φησί· ³ “Διαμαρτύρομαι ὑμῖν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,” διὰ τὴν πολλὴν ἐπιεικειαν τοῦ δεσπότου· καὶ πάλιν, “Ἀκούσατε, φάραγγες, θεμέλια τῆς γῆς.” Καλεῖ δὲ ἑμάρτυρα τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν τῶν λεχθέντων, εἰς τὴν μέλ- D λουσιν ἡμέραν ἀπολογούμενος αὐτοῖς, εἴ τι ἑγένετο παρὰ τὸ

¹ CAP. V. v. 21—23.² 1 Cor. ix. 27.³ Deut. iv. 26. Mich. vi. 2.

εἰδότες] + ἀγαπητοὶ B.K. ἑ πολλήν] πολλήν περὶ ἡμᾶς B. Sav. cet. περὶ ἡμᾶς πολλήν K. εἰ δύναται δεικνύει] δείξῃ B.K. HOM. XVI. ἀπροκρίματος ter K. ἑ πρόσκλησιν] Sic L. Cat. Mor. Ben. πρόσκλησιν B.C.I. Veron. Sav. πρόκλησιν K. ἑ ἐν ἁμαρτίαις Veron. Sav. Mor. ἐν deest in omnibus. ἀχρῶν] + ὁμοίως B.K. ὅτε] τότε (om. ἔλεγεν) C.I.L. invitis Cat. Vet. Post ἐπήγαγε add. καὶ φησιν L. ἑ διαμ.] + ὑμῖν L. + λέγων B.K. Mox ἡμῶν om. L. εἰ πρόσκλησιν C.I.K. Veron. Sav. πρόσκλησιν B. ἑ παραλαμβάνει C. ἑ μέντοι] δὲ L. ἑ μάρτυρας L. Mox τῶν λεγομένων idem. ἑ γένηται B.K.

δέον, ὡς τὸ πᾶν ἀποδυσάμενος. “Ἴνα ταῦτα, ^μφησὶ, φυλάξης (317) χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ ^νπρόσκλησιν.” Τουτέστιν, ἵνα κοινὸς ᾖ καὶ ἴσος τοῖς δικαζομένοις ^οτοῖς ἐπὶ σοῦ κρινόμενοις, ἵνα σε μηδεὶς προκαταλάβῃ, μηδὲ ^ροικειώσῃται. ⁹Τίνες δὲ εἰσιν οἱ ἐκλεκτοὶ ἄγγελοι; Ἄρα ὡς ὄντων τινῶν ^οοὐ τοιούτων. Ἐπεὶ καὶ ὁ Ἰακώβ τὸν θεὸν λαμβάνει ἰδίᾳ μάρτυρα, καὶ τὸν βουνόν. Οὕτω καὶ ἡμεῖς πολλάκις ^βκαὶ ὑπερέχοντα καὶ ἐλάττονα πρόσωπα εἰς μαρτυρίαν λαμβάνομεν· οὕτω μέγα ^Εἐστὶν ἡ μαρτυρία. Ὡς ἂν εἰ ἔλεγε· μάρτυρα καλῶ τὸν θεὸν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς ^δδούλους αὐτοῦ, ὅτι παρήγγειλά σοι· ἐπ’ αὐτῶν σοι παραγγέλλω. Φοβεῖ τὸν Τιμόθεον. Εἴτα τοῦτο εἰπὼν, ὁ πάντων μάλιστα ^κκαιριώτατον ἦν, ἐπήγαγε, καὶ ὁ μάλιστα συνέχει τὴν ἐκκλησίαν, τὸ τῶν ^χχειροτονιῶν. “Χεῖρας γάρ, φησὶ, ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ^Εἁμαρτίαις ἁλλοτρίαις.” Τί ἐστι, “ταχέως;” ^γΜὴ ἐκ πρώτης δοκιμασίας, μηδὲ δευτέρας, μηδὲ τρίτης, ἀλλὰ πολλάκις περισκεψάμενος καὶ ἀκριβῶς ἐξετάσας· οὐ γὰρ ἀκίνδυνον τὸ πρᾶγμα. 643 Τῶν γὰρ ἡμαρτημένων ἐκείνῳ καὶ σὺ δίκην ὑφέξεις ὁ τὴν ἀρχὴν παρασχών, καὶ τῶν παρελθουσῶν ἁμαρτιῶν ²καὶ τῶν γενησομένων. ^αὉ γὰρ ἀφείς τὰς πρώτας ἀκαίρως, ὑπεύθυνος ἔσῃ καὶ τῶν ἐσομένων, ^βὡς σὺ αἴτιος ὢν, τῶν τε παρελθουσῶν, ὡς οὐκ ἀφείς αὐτὰς ^γπενθήσαι, οὔτε ἐν κατανύξει γενέσθαι. “Ὡσπερ γὰρ τῶν κατορθωμάτων κοινωνεῖς, οὕτω καὶ τῶν ἁμαρτημάτων. “Σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει.” Περὶ σωφροσύνης ^δφησὶν ἐνταῦθα. “Μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ’ οἶνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.” Εἰ δὲ ἀνδρὶ μέχρι τοσούτου ^Βνηστείαις προσεσχηκότι, καὶ ἐπὶ τοσούτον ὕδατι ^εχρησαμένῳ, ὡς καὶ ἀσθενεῖν, καὶ πυκνῶς ἀσθενεῖν, παραγγέλλει σωφρονεῖν, καὶ ^οοὐκ ἀναίνεται ἐκεῖνος· πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς, ὅταν ^βἀκούσωμεν παρὰ τινος, οὐκ ὀφείλομεν δυσχεραίνειν. Τί δήποτε ^δδὲ οὐκ ἔρρωσεν αὐτοῦ τὸν ¹στόμαχον; οὐ γὰρ τὰ ἱμάτια νεκροῦς ^μφησὶ om. C. ^νπρόσκλησιν C.I.L. Veron. Sav. πρόκλησιν B.K. ^οτοῖς ἐπὶ σοῦ κρ. om. B.K. Statim σε om. K. ^ροικειώσῃται (—εται C.) omnes. προικ. Edd. ⁹τίνες—ἐπεὶ] τῷ δὲ εἰπεῖν ἐκλεκτῶν ἀγγ. δείκνυσιν ἄρα καὶ ὡς οὐ τινῶν ὄντων τοιούτων. οὕτω B.K. ^οοὐ om. I. Cat. ^βκαὶ om. K. εἰς μαρτ. post πολλάκις transp. L. ^γδούλους] ἀγγέλους B.K. ^δαὐτῶν] + ἰδοὺ B.K. Sav. cet. ^εκαιριώτατον B.K. Sav. Mor. ^ζχειρ.] + λέγω B.K. Mox γάρ, φησὶ om. iidem. ^ημηδὲ C.L. ^θκαὶ τῶν γεν. om. C.I.L. Veron. Vet. ^ιὁ γὰρ ἀφ.] ἀφ. γὰρ B.K. Sav. cet. ^κὡς—δυν] τούτων μὲν ὡς αἰτίος ὢν σὺ τούτων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀγαγὼν iidem. Statim τῶν δὲ π. B.K. Cat. τε om. L. ^λπενθήσαι] Sic B.I.K. Sav. cet. ^μπενθεῖν L. ^νπενθήσῃ C. Veron. Cat. ^ξφησὶν om. C. ^οχρησαμένου L. ^ποὐκ ἀπανέεται (sic) I. οὐ δυσχεραίνει B.K. ^ρἀκούσωμεν] + νουθεσίαν B.K. Sav. cet. ^σδὲ om. C.I.L. Cat. ^τστόμαχον] + οὐχ ὡς ἀδυνατῶν, ἀλλὰ μέγα τι καὶ ἐντεῦθεν οἰκονομῶν B.K. Sav. cet.

ἀνίστη, εὐδηλον ὅτι καὶ τοῦτο ἐδύνατο. Τίνος οὖν ἔνεκεν; ^k Ἴνα, καὶ νῦν ἰδωμεν ἄνδρας μεγάλους καὶ ἐναρέτους ἀσθενούντας, μὴ σκανδαλιζόμεθα· καὶ γὰρ καὶ ^l ἐκεῖνο συμφερόντως ἐγένετο. Εἰ γὰρ αὐτῷ ⁴ ἐδόθη ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα μὴ ὑπεραίρηται, πολλῶ ^C μᾶλλον Τιμοθέω· ἱκανὰ γὰρ ἦν τὰ σημεῖα εἰς ἀπόνοιαν αἰρεῖ. Διὰ τοῦτο νόμῳ ἰατρείας ἀφήσιν αὐτὸν δουλεῦσαι, ἵνα καὶ αὐτὸς μετριάξῃ, καὶ οἱ ἄλλοι ^m μήτε σκανδαλίζονται, καὶ ⁿ μάθωσιν, ὅτι τῆς φύσεως ὄντες τῆς ἡμετέρας, οὕτω κατῶρθουν ἅπερ κατῶρθουν. Δοκεῖ ^o γὰρ μοι καὶ ἄλλως ἐπίνοσος εἶναι, καὶ τοῦτο δείκνυσι λέγων, “διὰ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας,” ἀπὸ ^P τε τοῦ στομάχου, ἀπὸ τε τῶν ἄλλων μερῶν. Οὐ μὴν ἀνῆκεν ^D αὐτὸν ἡνέκην ἐμφορεῖσθαι τοῦ οἴνου, ἀλλ’ ὅσον πρὸς ὑγίαν, οὐ πρὸς ^r τρυφήν.

⁵ “Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ^a ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν, τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν.” Ἐπειδὴ περὶ χειροτονιῶν ^ε ἔλεγε, “Μὴ κοινώνει, ^v φησὶν, ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις,” ^w τί οὖν, ἂν ἀγνοῶ, φησί; “Τινῶν ^x ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι αὐτοὺς εἰς κρίσιν, τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσι.” Τινῶν μὲν, ^y φησί, δηλοὶ εἰσιν, ὅτι προλαμβάνουσι· τινῶν δὲ οὐ, ^E ἀλλ’ ἐπακολουθοῦσιν. ⁶ “Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστι, καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ ^z δύναται.” ⁷ “^a Ὅσοι εἰσιν ὑπὸ ζυγὸν δούλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας ἀξιους πάσης τιμῆς ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῇται.” Πάσης τιμῆς ἀξιους, ^b φησὶν, ἡγείσθωσαν. Μὴ γὰρ, ἐπειδὴ πιστὸς εἶ, νομίσης ἐλεύθερος εἶναι· τοῦτό ἐστιν ^c ἐλευθερίας, τὸ μᾶλλον δουλεύειν. Ὁ γὰρ ἄπιστος, ἂν μὲν ἴδῃ διὰ τὴν πίστιν αὐθαδῶς προσφερομένους, βλασφημήσει ^d πολλὰ ^F ὥς στάσιν ἐμποιοῦν τὸ δόγμα· ὅταν δὲ ἴδῃ πειθομένους, μᾶλλον ^e πεισθήσεται, μᾶλλον προσέξει τοῖς λεγομένοις. Ἐκαὶ γὰρ καὶ 644

4 2 Cor. xii. 7.

5 v. 24.

6 v. 25.

7 CAP. VI. v. 1.

^k ἵνα—σκανδαλιζόμεθα] οὐκ ἔρρωσε; δι’ ἡμᾶς ἵνα μὴ σκ. ὅταν ἰδωμεν ἄ. μ. κ. ε. ἀσθενούντας B.K. ^l ἐκεῖνο B.K.L. ^m μήτε] μὴ B.K. Sav. cet. ⁿ μάθωσιν] ἵνα δειχθῇ B.K. Post ὄντες add. κἀκεῖνοι B.K. Sav. cet. ^o γὰρ] δὲ iidem. ^p τε] + γὰρ B.K. Iidem post μερῶν add. ἡσθένει. ^q ἀναίδην C.I. ^r τρυφήν] + συγχωρεῖ χοῦσθαι B.K. ^s ἁμαρτίαι] + φησὶ L. ^t ἔλεγε] λέγων προσέθηκε τὸ B.K. ^v φησὶν om. B.K.L. ἀλλοτρίαις om. C. ^w τί οὖν—δηλοὶ εἰσιν ὅτι] ἵνα μὴ εἴπῃ, τί οὖν ἂν ἀγνοῶ, εἰπῆγα (+ τὸ K.) τινῶν αἱ ἁ. π. εἰσι· τοῦτέστι, τινῶν μὲν εἰσι δηλοὶ ὅτι B.K. ^x ἀνθρώπων accessit ex C.I.L. Mox αὐτοὺς om. C. ^y φησὶν] + αἱ ἁμαρτίαι L. ^z δύναται L. Post δύναται haec habent B.K. τί ἐστι, προάγουσαι εἰς κρίσιν; τοῦτέστι, τῶν ποτηρῶν πράξεις—τοῖς κατορθούσιν. Vid. infra, p. 644 B. ^a ὅσοι] + φησὶν L. ^b φησὶν om. C. ^c ἐλευθερίας B.C.I.K. Cat. Vet. ἐλευθερία Edd. ^d πολλὰ] Sic nostri omnes et Cat. Edebatur πολλάκις. ^e πεισθήσεται] ἐπαίνεσεται B.K. ^f καὶ γὰρ καὶ] εἰ δὲ B.K. καὶ γὰρ L.

ὁ θεὸς καὶ τὸ κήρυγμα μέλλει βλασφημεῖσθαι. Τί οὖν, ^h φησιν, ἂν πιστοὶ ὦσιν οἱ δεσπόται; Καὶ οὕτως ὑπέκειν χρή διὰ (318) τὸ τοῦ θεοῦ ὄνομα. ⁸ “Οἱ ⁱ γὰρ πιστοὺς ἔχοντες, φησὶ, δεσπότης, μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν, ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι.” ^k Εἰ γὰρ τοσαύτης ἡξιώθητε τιμῆς, φησὶν, ὡς ἀδελφούς ἔχειν τοὺς δεσπότης, διὰ τοῦτο μάλιστα ὀφείλετε εἶκιν. “^l Προάγουσαι, φησὶν, εἰς κρίσιν” τούτέστιν, ^m ὅτι B τῶν πονηρῶν πράξεων αἱ μὲν ⁿ λανθάνουσιν, αἱ δὲ οὐ· ἐκεῖ δὲ οὐδὲ τὰ κακὰ, οὐδὲ τὰ καλὰ ^o λαθεῖν δύναται. Τί ἐστι, “ Προάγουσαι εἰς κρίσιν;” ^p Οἷον ὅταν τις ἁμαρτάνῃ τὰ ἥδη αὐτὸν κατακρίνοντα, ὅταν τις ἀδιόρθωτος ᾖ, ὅταν τις ἐλπίζῃται διορθώσασθαι, μηδὲν δὲ τοιοῦτον πράξῃ. Τί οὖν; ^q πρὸς τί τοῦτο εἴρηται; “Ὅτι καὶ ἐνταῦθά τινες λάθωσιν, ἀλλ’ ἐκεῖ οὐ γλήσσονται· ἐκεῖ πάντα γυμνά ἐστίν. Αὕτη δὲ μεγίστη παραμυθία τοῖς κατορθοῦσιν. ^s Ἐπειδὴ εἶπε, “Μηδὲν κατὰ ^t πρόσκλινιν,” C “Ὅσοι εἰσὶ, φησὶν, ὑπὸ ζυγὸν δούλοι.” ^v Τί οὖν τοῦτο πρὸς τὸν ἐπίσκοπον; Καὶ πάνυ, ἵνα ^w παραινῇ. Καὶ ὁρῶμεν αὐτὸν πανταχοῦ τοῖς δούλοις μᾶλλον ἢ τοῖς δεσπότηταις ^x ἐπιτάττοντα· ἐκείνοις μὲν μετὰ πολλῆς τῆς ἐπεικειάς, καὶ πολὺν τούτου ^y ποιοῦμενον λόγον· τοῖς δὲ δεσπότηταις, ^z “Ἀνιέντες, φησὶ, τὴν ἀπειλὴν.” Τί δήποτε; Ἐπὶ ^z μὲν τῶν ἀπίστων, εἰκότως· ^a οὐ D γὰρ εἶχε διαλέγεσθαι τοῖς μὴ προσέχουσιν· ἐπὶ δὲ τῶν πιστῶν, τίνος ἔνεκεν; “Ὅτι μείζονα παρὰ ^b τοῦ δεσπότου εἰσφέρεται τοῖς δούλοις, ἢ παρὰ τῶν οἰκετῶν τοῖς δεσπότηταις. ^c Ἐκείνοί

8 v. 2.

⁹ Ephes. vi. 9.

⁸ βλασφημεῖσθαι] + εἰ μὴ πείθονται L. + μὴ πειθόμενων Sav. cet + μὴ πειθόμενων, πάντως δοξασθήσεται, πειθαρχούντων τοῖς δεσπότηταις καὶ ὑποτασσόμενων B.K. ^h φησὶν om. K. Statim πιστοὶ pro ἀπιστοὶ ex sola Cat. rescriptissimus. ⁱ γὰρ] δὲ B.K. ^k εἰ γὰρ] ὡσεὶ ἔλεγεν, εἰ B.K. Sav. cet. Mox φησὶν om. B.K. ^l προάγουσαι—τοῖς κατορθοῦσιν hic om. B.K. ^m ὅτι om. B.K. Sav. cet. Post πονηρῶν add. φησὶ I.L. Sav. cet. ⁿ λανθάνουσιν] + ὧδε B.K. Sav. cet. ^o λαθεῖν] μαθεῖν K. Statim δύναται L. ^p οἷον] τούτέστιν L. ^q πρὸς] καὶ πρὸς B.K. Sav. cet. ^r λαθίσονται L. ^s ἐπειδὴ] εἴτα ἐπειδὴ B.K. Sav. cet. Iidem post πρόσκλινιν add. ἀναγκαῖως ἐρηηνέων αὐτὸ ἐπήγαγε τὸ, omisso mox φησὶν. ^t πρόσκλινιν L. πρόσκλινιν B.K. πρόσκλινιν Edd. ^v τί οὖν] καὶ τί B.K. Sav. cet. Post ἐπίσκοπον add. φησὶ B.C.K. Sav. cet. ^w παραινῇ] + φησὶ L. + ἵνα καὶ τούτους διδάσκῃ. καλῶς δὲ καὶ ἐνταῦθα περὶ τούτων διατάττεται B.K. Sav. cet. Statim καὶ γὰρ ὁρῶμεν iidem. ^x ἐπιτάττοντα—τί δήποτε;] ἐπιτάττοντα, καὶ τρόπους ὑποταγῆς ὑποδεικνύντα, καὶ πολλὴν αὐτῶν ποιούμενον λόγον. ἐκείνοις μὲν οὖν μετὰ πολλῆς τῆς ἐπ. ὑποτάττεσθαι παραινέι· τοῖς δὲ δ. ἀνείναι τὸν φόβον παρακαλεῖ, ἂν. λέγων, τὴν ἀπ. καὶ τί δήποτε ταῦτα διατάττεται; B.K. Sav. cet. ^y ποιοῦμενον L. Veron. ποιοῦμενος I. ποιοῦμένοις C. ^z μὲν] + γὰρ B.K. Sav. cet. ^a οὐ γὰρ—προσέχουσιν] οὐδὲ γὰρ εἶχε λόγον τοῖς μὴ πρ. διαλ. ὡς προσέχουσιν B.K. λόγον post εἶχε add. Sav. cet. ^b τῶν δεσποτῶν B.K. Sav. cet. ^c ἐκείνοί] + γὰρ iidem.

εἰσιν οἱ καὶ χρυσίον καταβάλλοντες, ^dκαὶ ὑπὲρ τῆς τῶν ἀναγκαιῶν εὐπορίας, καὶ ὑπὲρ ἐνδυμάτων, καὶ τῶν ἄλλων μεριμνῶντες ἀπάντων. Ὡστε μείζονα αὐτοῖς δουλείαν εἰσάγουσιν οἱ δεσπότηαι· ὅπερ καὶ ἐνταῦθα ἠνίξατο, ^eκαὶ φησιν, “Ὅτι πιστοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι.” ^fΚόπτονται καὶ ταλαιπωροῦνται ὑπὲρ τῆς εὐμετέρας ἀναπαύσεως, ^hκαὶ οὐκ ὀφείλουσι πολλῆς ἀπολαύειν τιμῆς ⁱπαρὰ τῶν οἰκετῶν; F

^kΕἰ δὲ τοῖς δούλοις οὕτως ἐπέταττε τοσαύτη κεχρῆσθαι τῇ ὑπακοῇ, ἐννοήσατε πῶς ἡμᾶς πρὸς τὸν δεσπότην διακεῖσθαι χρῆ, τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παραγαγόντα, τὸν τρέφοντα, τὸν ἐνδιδύσκοντα. Εἰ καὶ μηδαμῶς οὖν ἐτέρως, καὶ ὥς οἱ οἰκέται οἱ ἡμέτεροι, δουλεύσωμεν αὐτῷ. Οὐχὶ πᾶσαν τὴν ζῶν ἐἰς τοῦτο κατεστήσαντο ἐκεῖνοι, εἰς τὸ ἀναπαύεσθαι τοὺς δεσπότης αὐτῶν; ^lκαὶ τοῦτο ἔργον αὐτοῖς ἐστὶ, καὶ οὗτος ^mβίος, τὰ δεσποτικά μεριμνᾶν. Οὐχὶ τὰ τοῦ δεσπότητος πᾶσαν τὴν ἡμέραν μεριμνῶσι, τὰ δὲ ⁿαὐτῶν πολλὰκις μικρὸν ἐσπέρας F μέρος; Ἡμεῖς δὲ τὸνναντίον, τὰ μὲν ἡμέτερα διαπαντός, τὰ δὲ τοῦ δεσπότητος οὐδὲ μικρὸν μέρος, καὶ ταῦτα οὐ δεομένου τῶν ἡμετέρων, καθάπερ οἱ δεσπότηαι τῶν δούλων, ἀλλὰ καὶ τούτων αὐτῶν πάλιν εἰς ἡμέτερον προχωρούντων κέρδος. Ἐκεῖ μὲν γὰρ 645 ἡ διακονία τοῦ οἰκέτου τὸν δεσπότην ὠφελεῖ· ἐνταῦθα δὲ ἡ διακονία τοῦ δούλου τὸν μὲν δεσπότην οὐδὲν, πάλιν δὲ ^oαὐτὸν τὸν οἰκέτην ὀνίνησι. ¹⁰“Τῶν ἀγαθῶν γάρ μου, φησὶν, οὐ χρειαν ἔχεις.” Εἰπέ γάρ μοι, τί τῷ θεῷ κέρδος, ^pἵνα ἐγὼ δίκαιος ᾦ; ποία δὲ βλάβη, εἰ ἄδικος; οὐχὶ ἀκήρατος ἡ φύσις ἐκείνη; οὐχὶ ἀβλαβής; οὐχὶ παντὸς ἀνωτέρα πάθους; Οἱ οἰκέται οὐδὲν ^qἴδιον ἔχουσιν, ἀλλὰ πάντα δεσποτικά, καὶ μυριάκις πλουτῶσιν· ἡμεῖς δὲ πολλὰ ἴδια ἔχομεν. Οὐχ ἀπλῶς τοσαύτης τιμῆς ἀπολαύομεν παρὰ τοῦ τῶν ὅλων βασιλέως. Ποίος δεσπότης B ὑπὲρ οἰκέτου τὸν υἱὸν ἔδωκε τὸν ἑαυτοῦ; Οὐδεὶς· ἀλλὰ πάντες αὖν ^rἔλονται τοὺς οἰκέτας ὑπὲρ τῶν παίδων δούнай. Ἐνταῦθα δὲ τὸνναντίον· τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ’ ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτὸν, ὑπὲρ ^sπάντων τῶν ἐχθρῶν, τῶν μισούντων αὐτόν. Οἱ οἰκέται, καὶ βαρέα τινὰ ἐπιτάττωνται, οὐδὲ

¹⁰ Psal. xv. 2.

^d καὶ om. L. ^e καὶ φ.] εἰπὼν B.K. Sav. cet. ^f κόπτονται] + γούν B. κοπτόμενοι γούν καὶ ταλαιπωροῦντες K. ^g ὑμετ.] ἡμετ. C. τῶν οἰκετῶν B.K. ^h καὶ om. B. αἰ pro καὶ K. ⁱ παρὰ τῶν οἰκ.] παρ’ αὐτῶν B.K. ^k ΗΘΙΚΟΝ. Ἐλεγχος πρὸς τοὺς μὴ δουλεύοντας τῷ θεῷ, ὅσον ἀπαιτοῦσιν οὗτοι δουλεύεσθαι ὑπὸ τῶν ἰδίων οἰκετῶν. Veron. ^l καὶ] + οὐ L. ^m ὁ βίος Edd. ὁ om. B.K.L. fere erasum in I. βίος οὗτος hoc ord. L. Statim τὸ τὰ δ. L. ⁿ ἑαυτῶν L. ^o αὐτόν om. L. δούλον pro οἰκέτην I. ^p ἵνα] εἰν B.K. Sav. cet. ^q ἴδιον om. L. ^r ἔλονται] + μάλλον B.K. Sav. cet. ^s πάντων] ἡμῶν B.K. πάντων om. Sav. cet. Mox αὐτόν om. L.

οὕτω δυσχεραίνουσι, καὶ μάλιστα ἂν ὧσιν εὐγνώμονες· ἡμεῖς δὲ ἀποδυσπετοῦμεν μυρία. Τοῖς οἰκέταις οὐδὲν ἐπαγγέλλεται τοιοῦτον ὁ δεσπότης, οἷον ἡμῖν ὁ θεός· ἀλλὰ τί; ἐλευθερίαν, ἔφησιν, (319)
 C τὴν ἐνταῦθα, τὴν πολλάκις τῆς δουλείας χαλεπωτέραν. Πολλάκις γὰρ κατέλαβε λιμὸς, καὶ πικροτέρα δουλείας αὕτη ἢ ἐλευθερία γέγονε, καὶ τὸ δῶρον τοῦτο τὸ ὕμειστον. Παρὰ δὲ τῷ θεῷ οὐδὲν ὠφέλικον, οὐδὲν φθαρτὸν, ἀλλὰ τί; ¹¹ “Οὐ λέγω ὑμᾶς δούλους, φησὶν· ὑμεῖς φίλοι μου ἐστε.” Αἰσχυρῶμεν, ἀγαπητοί, φοβηθῶμεν· κἂν ὡς οἱ οἰκέται ἡμῖν δουλεύουσι, δουλεύσωμεν ἡμεῖς τῷ δεσπότη· μᾶλλον δὲ οὐδὲ πρὸς τὸ πολλοστόν μέρος τὴν δουλείαν ἡμεῖς ἐπιδεικνύμεθα. Ἐκείνοι διὰ τὴν ἀνάγκην φιλοσοφοῦσι, σκεπάσματα μόνον ἔχουσι καὶ τροφάς·
 D ἡμεῖς δὲ ὕβριζομεν εἰς τὴν τρυφήν. Εἰ μηδαμόθεν ἄλλοθεν, κἂν παρ’ ἐκείνων δεχόμεθα τῆς φιλοσοφίας τοὺς κανόνας. Οἶδε γὰρ ἡ γραφὴ οὐχὶ πρὸς οἰκέτας, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλογα πέμπειν τοὺς ἀνθρώπους· οἷον ὅταν ¹² τὴν ἁμέλισσαν, ὅταν τοὺς μύρμηκας κελεύῃ μιμῆσθαι. Ἐγὼ δὲ κἂν τοὺς οἰκέτας μιμήσασθαι παραινῶ· ὅσα ἐκείνοι διὰ τὸν φόβον τὸν ἡμέτερον πράττουσι, κἂν τοσαῦτα διὰ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἡμεῖς πράττωμεν· ¹³ οὐ γὰρ
 E εὐρίσκομεν πράττοντας ὑμᾶς. Ἐκείνοι διὰ τὸν φόβον τὸν ἡμέτερον ὑβρίζονται μυριάκις, καὶ παντὸς φιλοσόφου μᾶλλον ἐστήκασιν σιγῶντες· ὑβρίζονται καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως, καὶ οὐκ ἀντιλέγουσιν, ἀλλὰ παρακαλοῦσιν, ἀδικοῦντες οὐδὲν πολλάκις.
¹⁴ Οὐδὲν πλέον τῆς χρείας λαμβάνοντες, πολλάκις δὲ καὶ ἔλαττον, στέργουσι· ¹⁵ καὶ ἐπὶ στιβάδος καθεύδοντες, καὶ ἄρτου ἴσχυον πληρούμενοι, καὶ τὴν ἅπλην πᾶσαν δίαίταν ἔχοντες εὐτελεῖ, οὐκ ἐγκαλοῦσιν, οὐδὲ δυσχεραίνουσιν ἐκείνοι διὰ τὸν παρ’ ἡμῶν φόβον. Ἐμπιστευόμενοι χρήματα, πάντα ἀποδιδόασιν· μὴ γάρ μοι
 F τοὺς μοχθηροὺς εἴπῃς τῶν οἰκετῶν, ἀλλὰ τοὺς μὴ λίαν κακοὺς· ἂν ἀπειλήσωμεν, εὐθέως συστέλλονται. ¹⁶ Ἄρα οὐ φιλοσοφίας ταῦτα; Μὴ ἴγάρ ὅτι ἀνάγκη γίνεται εἴπῃς, ὅτι καὶ ἐπὶ σοὶ

11 Joan. xv. 15.

12 Prov. vi. 6—8. in Graeco.

¹ φησὶ om. B.K. Sav. cet. ² ὑμέιστον] + τὴν ἐσχάτην αὐτῷ ἡγεγε βλάβην B.K. ³ ὠφέλικον] Sic C.I.L. ἐπὶ καιρὸν Edd. ⁴ οὐ] βούλει μαθεῖν; ἄκου. οὐκέτι B.K. Sav. cet. ⁵ οὐδὲ, quod aberat, est in C.I.L. οὐδὲ τὸ π. μέρος πρὸς τὴν δ. B.K. ⁶ ὑβρ. εἰς τὴν τρ.] μυρία, τὰ μὲν ἔχοντες, τὰ δὲ ἐλπίζοντες, ὑβρ. τῇ τρυφῇ εἰς τὸν εὐεργέτην B.K. Sav. cet. ⁷ μέλιτταν C.I.K. Μοχ τὸν μύρμηκα K. ⁸ οὐ γὰρ—ὑμᾶς om. L. οὐ γὰρ—ἐκείνοι] οὐ γὰρ εὐρίσκομεθα πράττοντες ἡμεῖς διὰ τὸν φόβον τοῦ θεοῦ, ὅσα ἐκείνοι I. καὶ μὴ καταγνῶς βαρύντητα τοῦ λόγου ἡμῶν, διὰ τοῦτο λέγομεν (λέγουσιν B.) ὅτι οὐχ εὐρ. πράττοντας τι ὑμᾶς. ἐκείνοι B.K. ⁹ φ. τὸν ἡμ. pro ἡμ. φ. omnes. ¹⁰ οὐδὲν] + ἐκείνοι B.K.L. Sav. cet. ¹¹ καὶ om C. ¹² μόνον L. ¹³ εἴπῃς omnes. εἴποις Edd. ¹⁴ ἄρα] + οὐν C. ¹⁵ γὰρ] + μοι L. μὴ γὰρ—εἴπῃς] καὶ μὴ μοι εἴπῃς ὡς ἀνάγκη γίνεται B.K.

ἀνάγκη τῆς γεέννης ἐπίκειται, ^kκαὶ οὐδὲ οὕτω σωφρονεῖς, οὐδὲ τοσαύτην παρέχεις τιμὴν τῷ θεῷ, ^lὅσης ἀπολαύεις παρὰ τῶν οἰκετῶν. ^mἘχει ἕκαστος τῶν οἰκετῶν οἶκημα τὸ νενομοθετημένον, καὶ οὐκ ἐπεμβαίνει τῷ τοῦ πλησίον, οὐδὲ λυμαίνεται τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ πλείονος. ⁿΚαὶ ταῦτα ἴδοι τις ἂν ἐν οἰκέταις διὰ τὸν τῶν δεσποτῶν φόβον ^oπαραφυλαττόμενα· καὶ σπανίως ^pἂν ἴδοις οἰκέτην τὰ τοῦ οἰκέτου ἀρπάζοντα, ἢ λυμαίνόμενον. Παρὰ δὲ ἀνθρώποις ἐλευθέροις τὰ ἐναντία τούτων γίνεται· ἀλλήλους δάκνομεν, κατεσθίομεν, ^qοὐ δεδοίκαμεν τὸν δεσπότην, τὰ τῶν συνδούλων ἀρπάζομεν, κλέπτομεν, τύπτομεν, ὀρώντος αὐτοῦ· τοῦτο δὲ οὐκ ἂν ποιήσειεν οἰκέτης, ἀλλὰ καὶ τύπτη, μὴ ὀρώντος ^rτοῦ δεσπότη, καὶ ὑβρίζῃ, μὴ ἀκούοντος· ἡμεῖς δὲ τοῦ θεοῦ πάντα καὶ ὀρώντος καὶ ἀκούοντος, τολμῶμεν. Φόβος ὁ τοῦ δεσπότη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκείνων διαπαντός· ἡμῶν δὲ ^sοὐτος οὐδέποτε. Διὰ τοῦτο πάντα ἄνω καὶ κάτω γέγονε, πάντα συγκέχυνται καὶ διέφθαρται· καὶ αὐτοὶ μὲν οὐδὲ εἰς νοῦν λαμβάνομεν τὰ ^tἡμαρτημένα, τοὺς δὲ οἰκέτας τοὺς ἡμετέρους ἀμαρτάνοντας ^uμετὰ ἀκριβείας ἅπαντα ἐξετάζομεν, καὶ τὰ μικρότατα. Ταῦτα λέγω, οὐχὶ τοὺς οἰκέτας ὑπτίους ποιῆσαι βουλόμενος, ἀλλὰ τὸ ^vἡμέτερον ὑπτιον ἐπιστρέψαι, τὸ ράθυμον διεγείρειν, ^wἵνα καὶ οὕτω δουλεύωμεν τῷ θεῷ, ὥς ἡμῖν οἱ οἰκέται, οὕτω τῷ πεποιηκότῳ ἡμᾶς, ὥς ἡμῖν οἱ ὁμοούσιοι, καὶ μηδὲν τοιοῦτον ἔχοντες παρ' ἡμῶν. Ἐλεύθεροι τῇ φύσει καὶ οὐτοὶ ^xεἰσιν· ^y“Ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων,” καὶ τούτοις εἴρηται. Οὐκ ἔστιν αὕτη φύσεως ἡ δουλεία, ἀλλ' ^zἡ ἀξίας ἐστὶ καὶ περιστάσεως· ἀλλ' ὅμως πολλὴν ἡμῖν παρέχουσι τὴν τιμὴν. Ἡμεῖς δὲ τούτοις μὲν μετὰ πάσης ἀκριβείας ἐπιτιθέμεθα τῆς ἡμετέρας ^{aa}ἐνεκεν διακονίας· τῷ δὲ θεῷ οὐδὲ τὸ πολλοστόν παρέχομεν μέρος, καὶ ταῦτα πάλιν εἰς ἡμᾶς στρεφομένης τῆς ὠφελείας. Ὅσῳ ^{ab}γὰρ ἂν σπουδαιότερον δουλεύσωμεν τῷ θεῷ, τοσούτῳ μᾶλλον ^{ac}ἑαυτοὺς ὀνήσομεν, καὶ αὐτοὶ μᾶλλον κερδανούμεν. Μὴ δὴ τοσαύτης ἀποστερησώμεν ὠφελείας ἡμᾶς ^{ad}αὐτούς· ὁ μὲν γὰρ θεὸς ἀντάρκης ἐστὶ καὶ ἀνενδεής, ἡ δὲ ἀμοιβὴ καὶ τὸ κέρδος πάλιν εἰς ἡμᾶς ἀνατρέχει. Ὡς οὖν οὐ τὸν θεὸν θεραπεύοντες,

13 Gen. i. 26.

^k καὶ] ἀλλ' B. ^l ὅσην C. ^m καὶ om. K. ⁿ παραφυλ. omnes. φυλ. Edd. ^o ἂν ἴδοις] ὕψεται τις B.K. ^p οὐ δ. τὸν δ. om. B.K. Iidem post κλέπτομεν add. καὶ οὐ δ. τὸν δ. et mox post αὐτοῦ, καὶ οὐ συσσελλόμεθα. ^q οὕτως L. ^r ἡμαρτ.] + ἡμῖν B.K. Sav. cet. Statim τῶν δὲ οἰκετῶν τῶν ἡμ. ἀμαρτανόντων iidem. ^s μετὰ] + πάσης C. Mox διεξετάζομεν καὶ τὰ σμ. L. ^t ἡμέτερον C. ^u εἰσι τὸ ἀρχ. B.K. ^v ἀξίας] αἰτίας B.K. Sav. cet. ἐστὶ om. B.K. ^x ἐνεκα C.L. ^y ἑαυτοὺς—μᾶλλον om. I. ^z ἑαυτοὺς L.

TOM. VI.

U

ἀλλ' ἡμᾶς αὐτοὺς, οὕτω ^αδιακείμεθα, καὶ δουλεύσωμεν αὐτῷ (320)
μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἵνα τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγα-
θῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ^βμεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα
Ε τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

647

ΛΟΓΟΣ ΙΖ.

¹Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει. Εἴ τις ἐτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ
^απροσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, τετύφωται, μη-
δὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεως καὶ λογομαχίας,
ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί,
Β διαπαραιτριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπε-
στερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν
εὐσέβειαν. Ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων. Ἔστι δὲ πορι-
σμὸς μέγας ἢ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας. Οὐδὲν γὰρ εἰση-
νέγκामεν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον· δῆλον ὅτι ^βοὐδὲ ἐξενεγκεῖν
τι δυνάμεθα.

С ΟΥΚ ^ααὐθεντίας δεῖ τῷ διδασκάλῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ προσ-
ηνείας πολλῆς, ὥσπερ οὐ προσηνείας μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐθεντίας.
Καὶ ταῦτα πάντα διδάσκει ὁ μακάριος Παῦλος, ποτὲ μὲν λέγων,
“^αΠαράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε,” ποτὲ δὲ, “Ταῦτα δίδασκε
καὶ παρακάλει.” Εἰ γὰρ ἰατροὶ τοὺς κάμνοντας παρακαλοῦσιν,
οὐχ ἵνα αὐτοὶ τῆς ὑγείας ἐπιτύχωσιν, ἀλλ' ἵνα ἐκείνους ἀπαλλά-
ξωσι τῆς ἀσθενείας καὶ κειμένους ἀναστήσωσι· πολλῷ μᾶλλον
D ἡμᾶς τούτῳ πρὸς τοὺς διδασκομένους ^ακεχρησθαι τῷ ἥθει χρῆ
παρακαλοῦντας. Οὐδὲ γὰρ δούλος αὐτῶν εἶναι παραιτεῖται ὁ
μακάριος Παῦλος, ^αλέγων· ^β“Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν,
φησὶν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ
Ἰησοῦν.” καὶ πάλιν, “Πάντα ὑμῶν ἐστίν, εἴτε Παῦλος, εἴτε
Ἀπολλῶς.” Καὶ δουλεύει τὴν δουλείαν ταύτην μετὰ προθυμίας·
οὐ γὰρ ἐστὶ δουλεία, ἀλλ' ἐλευθερίας βελτίων. ^β“Ἐκείνος γάρ
ἐστὶ, φησὶ, δούλος, ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν.” “Εἴ τις ^βἐτερο-
διδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ

¹ CAP. VI. v. 2—7.² 2 Cor. iv. 5.¹ Cor. iii. 21, 22.³ Joan. viii. 34.^α διακείμεθα] διακειώμεθα, παρακαλῶ B.K. Sav. cet.^β μεθ' οὗ—τιμῇ]

φ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ πνεύματι L. Hom. XVII.

^α προσέρχεται τῇ κατ' εὐσ. διδ. καὶ τοῖς ὑγ. λ. τοῖς τ. κ. ἢ. Ἰ. X. hoc ord. L.^β ὅτε B.L.^α αὐθεντίας bis I.K. Cat.^β παράγγελε C.^α κεχ. τῷ ἥθει (ἔθει Cat.)] Sic C.I.K. Cat. τῷ ἥ. κεχ. Edd.^α λέγων] οὕτωλ. C. Mox φησὶν οὐκ. L. ^β ἐτεροδ.] + φησὶ L. Mox τοῖς ὑγαίν. K.

κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ, ἐτετύφωται, μηδὲν ^hἐπιστάμενος.” Οὐκ ἄρα ἐκ τοῦ εἶδέναι τὸ εἰς ἀπόνοιαν αἰρεσθαι συμβαίνει, ἀλλ' ἐκ τοῦ μὴ εἶδέναι. Ὁ γὰρ εἰδὼς τοὺς κατ' εὐσέβειαν λόγους, οὗτος μάλιστα καὶ μετριάξειν οἶδεν· ὁ τοὺς ὑγιαίνοντας ἐπιστάμενος λόγους, οὐ νοσεῖ. “Ὅπερ ⁱγὰρ ἐπὶ σωματίων φλεγμονή, τοῦτο ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀπόνοια· ὥσπερ ἐκεῖ τὸ φλεγμαίνον οὐ φαμεν ὑγιαίνειν, οὕτως οὐδὲ ἐνταῦθα τοὺς ἀλαζόνας. Ἄρα ἔστιν εἰδότα τι ^kμηδὲν εἶδέναι· ὁ γὰρ μὴ εἰδὼς ἅπερ εἶδέναι χρὴ, οὐδὲν οἶδε. Καὶ ὅτι ^Fἐκ τοῦ μηδὲν εἶδέναι ὑπερηφανία γίνεται, δηλον ἐκείθεν. Ὁ Χριστὸς ἐκένωσεν ἑαυτόν· ὁ ^lτοῦτο τοίνυν εἰδὼς οὐ ^mμέγα φρονήσει ποτέ· οὐδὲν γὰρ ἔχει ἄνθρωπος, εἰ μὴ παρὰ τοῦ θεοῦ· οὐκοῦν οὐ μέγα φρονήσει· ⁴“Τί γὰρ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες;” Αὐτὸς τοὺς πόδας ἐνίψε τῶν μαθητῶν· ὁ τοῦτο εἰδὼς, πῶς ἐπαρτήσεται; Διὰ τοῦτό φησιν, ⁵“Ὅταν πάντα ποιήσητε, λέγετε ὅτι ⁶⁴⁸ἀχρεῖοι δούλοι ἐσμεν.” Ὁ τελώνης ἀπὸ μόνης ταπεινοφροσύνης εὐδοκίμησεν, ὁ Φαρισαῖος ἐξ ἀλαζονείας ἀπώλετο. Ὁ τοίνυν τετυφωμένος οὐδὲν τούτων ἐπίσταται. Αὐτὸς πάλιν ὁ Χριστὸς φησιν· ⁶“Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με ⁿδέρεις;” “Ἀλλὰ νοσῶν, φησὶ, περὶ ζητήσεις.” Ἄρα νοσεῖν ἐστὶ τὸ ζητεῖν. “Καὶ ^oλογομαχίας” εἰκότως. “Ὅταν γὰρ ὑπὸ τῶν λογισμῶν ^pἢ ψυχῇ πυρέττη, ὅταν ^qχειμάζεται, τότε ζητεῖ· ὅταν δὲ ἐν ὑγείᾳ ^rᾷ, οὐ ζητεῖ, ἀλλὰ τὴν πίστιν δέχεται. Ἀπὸ δὲ ζητήσεως καὶ λογομαχίας οὐδὲν ἔστιν ^Bεὔρεῖν. “Ἀ γὰρ ἡ πίστις ἐπαγγέλλεται μόνη, ἡ ζήτησις ἐπειδὴν ⁽³²¹⁾ἀναδέχεται, οὔτε δέικνυσιν, οὔτε ^sσυνεῖναι ἀφίησιν. Οὐδὲ γὰρ εἰ τις μύσας τοὺς ὀφθαλμοὺς, ^tβούλοιο εὔρεῖν τι τῶν ζητουμένων, δυνήσεται, ^uἢ αὐτὸς πάλιν, ^vεἰ τούτων ἀνεφωγμένων, κατορύξας ἑαυτόν, καὶ τὴν ἀκτίνα ἀποστραφεῖς, ἐκεῖ ζητοίῃ, δυνήσεται τι εὔρεῖν. Οὕτω πίστεως χωρὶς οὐδὲν εὑρίσκεται, ἀλλὰ μάχας ἀνάγκη τίκτεσθαι. “Ἐξ ὧν ^wγίνονται βλασφημίας, ὑπόνοιαι πονηραί·” τουτέστι, δόξαι καὶ δόγματα πονηρὰ ἀπὸ τῶν ζητή- ^Cσεων. Τότε περὶ θεοῦ ἂ μὴ δεῖ ὑποκτεύομεν, ὅταν εἰς ζητήσεις

⁴ 1 Cor. iv. 7.⁵ Luc. xvii. 10.⁶ Joan. xviii. 23.

^h ἐπιστάμενος] + ἀλλὰ νοσῶν B.K. ⁱ γὰρ] + ἐστιν B.K. γὰρ om. I.L. Μοx τοῦτο ἐπὶ ψυχῆς ἀπ. L. ^k μηδὲν] μὴ his C. ^l τοῦτον C. ^m μέγα φρ.] μεγάλα φρ. L. μεγαλοφρ. B.I. ⁿ δαίρεις C. ^o λογομαχίας] λογομαχεῖν ex corr. rec. K. λογομαχίας ἐγείρειν Cat. λογομαχίαι Sav. cet. repugnantibus libris. ^p ἢ om. I.L. ^q χειμάζεται] + τότε νοσεῖ L. ^r τότε οὐ ζ. Edd. τότε deest in nostris omnibus et Cat. Μοx τῇ πίστει B.K. ^s συνεῖναι Sav. cet. invitis libris. ^t βούλοιο pro βούλεται omnes. ^v εἰ om. I. ^w γίνονται] γίνεται φθόνος, ἐρις B.K.

ἐμπέσωμεν. “^α Διαπαρατριβαί” τούτέστι, σχολή, ἢ διατριβή.
⁴ H, “^α διαπαρατριβαί,” τούτό φησι· καθάπερ τὰ ψωραλέα τῶν
 προβάτων ^β παρατριβόμενα νόσου καὶ τὰ ὑγιαίνοντα ἐμπίπλη-
 σιν, οὕτω καὶ οὗτοι οἱ πονηροὶ ἄνδρες. “^β Καὶ ἀπεστερημένων,
 φησὶ, τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν.”
 Ὅρᾳς πόσα τίκτειν φησὶ τὰς λογομαχίας; αἰσχροκέρδειαν,
 ἄγνοιαν, ἀπόνοιαν· τὴν γὰρ ἀπόνοιαν ἡ ἄγνοια τίκτει. “^γ Καὶ
 D ἀπὸ τούτων, φησὶν, ἀφίστασο.” Οὐκ εἶπεν, ὁμοίως ^δ χώρει.
 “^γ Αἰρετικὸν γὰρ, φησὶν, ἄνθρωπον μετὰ μίαν ἢ δευτέραν
 νοθεσίαν παραιτοῦ.” Δείκνυσιν αὐτοὺς οὐκ ἀπὸ ἀγνοίας τοσοῦ-
 τον, ὅσον ἀπὸ ῥαθυμίας καὶ αὐτὴν τὴν ἄγνοιαν ἔχοντας. Ἀν-
 θρώπους γὰρ χρημάτων ἔνεκεν μαχομένους πότε δυνήσῃ πείσαι;
 Ἄλλως οὐ πείσεις τοὺς τοιούτους, ἂν μὴ δῶς πάλιν, ^ε καὶ οὐδὲ
 οὕτως αὐτῶν τὴν ἐπιθυμίαν ἐμπλήσεις· ^ς “Πλεονέκτου γὰρ
 ὁφθαλμὸς οὐκ ἐμπίπλεται μερίδι.” Δεῖ τοίνυν τοὺς ἀδιορ-
 θῶτως ἔχοντας ἐκτρέπεσθαι. Εἰ δὲ τῷ τοῦ μάχεσθαι πολλὴν
 E ἔχοντι τὴν ἀνάγκην παραινέι μὴ ὁμοίως χωρεῖν μηδὲ συμπλέκε-
 σθαι, πολλῷ μᾶλλον τοῖς μαθητευομένοις ἡμῖν, τοῖς ἐν τάξει
 μαθητῶν οὖσιν. Εἰπὼν δὲ ὅτι νομίζουσι πορισμὸν εἶναι τὴν
 εὐσέβειαν, ἐπήγαγεν· “Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια
 μετὰ αὐταρκείας” οὐχ ὅταν χρήματα ἔχῃ, ἀλλ’ ὅταν μὴ ἔχῃ.
 Ἰνα γὰρ μὴ καταπέσῃ εἰς ἀθυμίαν διὰ τὴν πενίαν, ἀνίστησιν
 αὐτὸν καὶ ἀνορθοί. “Νομίζουσι, φησὶν, ὅτι πορισμὸς ἐστίν.”
 Ἔστι μὲν γὰρ, ἀλλ’ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ μειζόνως. Εἰτα πρότε-
 F ρον καταβαλὼν ἐκείνην, τότε ταύτην ἐπαίρει. “Ὅτι γὰρ οὐδὲν
 ἐστὶν ὁ πορισμὸς ^h οὗτος, δῆλον ἐκ τοῦ μένειν ἐνταῦθα, ⁱ καὶ μὴ
 συμμεθίστασθαι ἡμῖν, μηδὲ συναποδημεῖν. ^k Πόθεν τοῦτο δῆλον;
 “Ὅτι οὐδὲν ἔχοντες ἤλθομεν εἰς τὸν βίον· οὐκοῦν οὐδὲ ἀπελευσό-
 649 μεθα ἔχοντες· γυμνὴ γὰρ παρεγένετο ἡ φύσις, γυμνὴ καὶ
 ἄπεισιν. Οὐ τοίνυν ἡμῖν δεῖ τῶν περιττῶν· εἰ μηδὲν εἰσηνέγκαμεν,
^l μηδὲ ἔχοντες, φησὶν, ἀπελευσόμεθα. “Ἔχοντες, ^m φησὶ, δια-
 τροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθισόμεθα.” Τοσαῦτα

7 Tit. iii. 10.

8 Sirac. xiv. 9.

^α δὲ ἂ παρτριβαί bis Cat. ^γ ἢ] ἡ C.I. ἢ om. Cat. ^ε διαπ. τ. φ.]
 Sic C.I.L. Cat. τ. φ. διαπ. Edd. ἡ διαπ. τ. φ.] ἡ γὰρ παρτριβή, διατριβή
 ἐστίν. ^δ δὲ λέγει τούτο ἐστὶ B.K. ^ε διαπατρ. L. Statim νόσους I.
^β καὶ] διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ B.K. Μοx φησὶ om. iidem.
^γ καὶ om. B.I.K. Sav. cet. φησὶν om. B.K. ^δ χώρει] + ἀλλ’ ἀφίστασο,
 τούτέστιν, ἐκτρέπου B.K. Sav. cet. ^ε καὶ] ἀλλ’ B.K. ^ς ὁφθαλμὸς] +
 φησὶν B.K. Sav. cet. ^h τοὺς pro αὐτοὺς libri omnes et Cat. ⁱ οὗτος] ὁ
 τοιοῦτος B.K. ^k καὶ μὴ omnes. μηδὲ Cat. Edd. ^l πόθεν] + δὲ B.K.
^l μηδὲ] οὐδὲν δὲ B.K. Μοx φησὶν om. B.K. Sav. cet. ^m φησὶ] δὲ iidem.
 φησὶ om. C.

ἐσθίειν χρῆ^ν καὶ τοιαῦτα, ἃ θρέψαι ἀρκεῖ· τοιαῦτα ἀμφιέννυσθαι, ἃ σκεπάσαι μόνον ἡμᾶς ὀφείλει, καὶ περιστέλλαι τὴν γύμνωσιν, μηδὲν περιττόν· τοῦτο δὲ καὶ τὸ τυχόν^ο ποιῆσαι δύναται ἰμάτιον.

Εἶτα ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα προτρέπει⁹ “Οἱ δὲ βουλόμενοι, ρησὶ, πλουτεῖν.” Οὐχ⁹ ἀπλῶς οἱ πλουτοῦντες, ἀλλ’, “οἱ βουλόμενοι.” Ἔστι γάρ τινα καὶ χρήματα ἔχοντα καλῶς οἰκονομεῖν, καταφρονούντα αὐτῶν, καὶ εἰς πένητας διανέμοντα. Οὐκ ἄρα τοὺς τοιοῦτους, ἀλλὰ τοὺς ἐπιθυμούντας διαβάλλει. “Οἱ δὲ βουλόμενοι, ρησὶ, πλουτεῖν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα^τ τοῦ διαβόλου, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς⁹ ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους.” Καλῶς εἶπε, “βυθίζουσιν,” ὥς μηδὲ ἀνενεγκεῖν δύνασθαι. “Εἰς ὄλεθρον καὶ ἠλώλειαν,” καὶ τὴν ἐνταῦθα καὶ τὴν μέλλουσαν.¹⁰ “Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ περιέπειραν ἑαυτοὺς^ο ὀδύναις πολλαῖς.” Ἴδου δύο τίθησιν, ἀλλ’ ὃ μᾶλλον αὐτοῖς ἰσχυρότερον εἶναι δοκεῖ, ὅτ^ο ἐνταῦθα ὕστερον² τέθεικε, τὸ, “ὀδύναις πολλαῖς.” Καὶ ταῦτα ἐτέρως οὐκ ἔστι μαθεῖν, ἢ τοῖς πλουσίοις παροικούντα, πόσα ἀποδύρονται, πόσα θρηνούσι.¹¹ “Σὺ δὲ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ.” Μέγα ἀξίωμα· πάντες μὲν (322) γὰρ ἄνθρωποι τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ κυρίως οἱ δίκαιοι, οὐ κατὰ τὸν τῆς δημιουργίας λόγον μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ² τὸν τῆς οἰκειώσεως καὶ τῆς κτίσεως. Εἰ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, φησὶν, εἰ, μὴ ζῇτε τὰ περιττὰ, καὶ οὐκ ἄγοντα πρὸς τὸν θεόν· ἀλλὰ, “ταῦτα^ο φεύγε, δώκε δὲ δικαιοσύνην.” Ἀμφότερα² μετ’ ἐπιτάσεως. Οὐκ εἶπεν, ἀφίστασο, καὶ πρόσιθι, ἀλλὰ^ο καὶ φεύγε, καὶ δώκε· “δικαιοσύνην,” ὥστε μὴ πλεονεκτεῖν· “εὐσέβειαν,” τὴν τῶν δογμάτων· “πίστιν,” ἥπερ ἐστὶν ἐναντία τῇ ζητήσῃ· “ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.”¹² “Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς” ἰδου καὶ ὁ μισθός· “εἰς ἣν ἐκλήθης, καὶ ὠμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν” ἐπὶ ἐλπίδι,

9 v. 9.

10 v. 10.

11 v. 11.

12 v. 12.

⁹ καὶ τ. ἄ] δσα B.K. ^ο π. δύναται] δύναται π. C.L. ^ρ φησὶ] εἰπὼν B.K. ⁹ ἀπλῶς] + εἶπεν Sav. cet. Ita ex corr. rec. K. οὐχ ἀπλῶς—πλουτεῖν om. L. ^τ τοῦ δ. om. C. Statim καὶ εἰς ἐπ. I.L. ⁹ καὶ ἀνοήτους Edd. καὶ om. B.C.I.L. Cat. ἀνοήτους C.I. et corr. ab eadem man. K. ^τ βυθίζουσιν] + τοὺς ἀνθρώπους I. + οὕτω γὰρ τοῦτο ποιῶσιν B.K. ^ο ἠλώλειαν] + φησὶ L. Sequentia καὶ τὴν ἐνταῦθα καὶ τὴν μέλλουσαν (+ φησὶ B.K.) accesserunt ex nostris omnibus et Cat. et huius temporis et futuri Vet. ^ο τὸ] τοῦτο B.K. Sav. cet. ² ἔθηκε B.I.K. Post ὀδύναις add. λέγω B.K. Mox καὶ om. iidem. ⁷ ἄνθρωπε] + φησὶ L. ² τὸν] + τῆς εὐαρεστῆσεως καὶ B.K. Mox καὶ τῆς κτίσεως om. B.K. Cat. Vet. Sav. cet. πίστεως pro κτίσεως L. ^α μετὰ ἐπ. C.I. ^β καὶ assumptum ex B.I.K.L.

“φησὶ, ζωῆς αἰώνιου” ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.” Τουτέστι, Ε μὴ καταισχύνης τὴν παρρησίαν ἐκείνην· ^ατί ἀνόνητα κάμνεις; Ποῖον δὲ πειρασμὸν καὶ παγίδα φησὶν ὑπομένειν τοὺς βουλομένους πλουτεῖν; ^εΤῆς γὰρ πίστεως αὐτοὺς αποπλανᾷ, κινδύνοις αὐτοὺς περιβάλλει, καὶ ἀτολμοτέρους ἐργάζεται. “Καὶ ἐπιθυμίας ἄνοήτους,” φησί. Πῶς γὰρ οὐκ ἀνόητος ἐπιθυμία, ὅταν μωροὺς ἔχωσιν, ὅταν ἑνάνους, οὐ φιланθρωπίας ἔνεκεν, ἀλλὰ τέρψεως; ὅταν ἰχθύς ἀποκλείωσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς, ὅταν θηρία τρέφωσιν, ^ηὅταν περὶ κύνas ἡσχόληται, ὅταν ἵππους κοσμῶσι, καὶ τῶν παίδων οὐχ ἦττον περὶ αὐτοὺς διακέωνται; Πάντα ταῦτα ἄνοήτητα καὶ περιττὰ, οὐδὲν ἀναγκαῖον, οὐδὲν ^φχρήσιμον. ^κ“Ἐπιθυμίας, φησὶν, ἀνοήτους καὶ βλαβεράς.” Ποῖαι βλαβεραί; “Ὅταν ἐρώσιν ἔρωτας ἀτόπους, ὅταν τῶν ¹τοῦ πλησίον ἐφίενται, ὅταν τῇ τρυφῇ προσπαλαίωσιν, ὅταν μέθης ὀρέγωνται, ὅταν σφαγῆς καὶ τῆς ἐτέρων ἀπωλείας. 650 ^μΠολλοὶ δὲ καὶ τυραννίδι μανίας ἐπέθεντο, καὶ ἀπώλοντο· ^ηὅτι κάμνει εἰς ἀνόνητα, μᾶλλον δὲ καὶ βλαβερά. Καὶ καλῶς εἶπεν, “ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως” οὐ γὰρ ἀφίησιν αὐτοὺς ^οτὴν ὁδὸν ἰδεῖν ἀνθέλκουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς ἑαυτὴν ἢ φιλαργυρία, καὶ κατὰ μικρὸν ὑποκλέπτουσα. Καθάπερ γὰρ τις ῥοδὸν εὐθείαν βαδίζων, καὶ πρὸς ἑτερόν τι τὸν νοῦν ἐσχηκώς, βαδίζει μὲν, οὐκ εἰδώς δὲ παρέρχεται τὴν πόλιν πολλάκις ἐκείνην, εἰς ἣν ἔσπευδεν, ἐλκομένων αὐτῷ τῶν ποδῶν ἀπλῶς καὶ μάτην τοιοῦτόν τι καὶ ἡ φιλαργυρία ἐστί. “Καὶ περιέπειραν ἑαυτοὺς ^βὀδύναις πολλαῖς,” ^γφησὶν. Ὁρᾷς, ^ττῷ “περιέπειραν” τί ἡνίξατο; ^δΚαθάπερ γὰρ ὄντως ἄκανθαί εἰσιν· ὅθεν ἂν ἄψωνται, ἤμαξαν τὰς χεῖρας, τραύματα ἐργαζόμεναι. Πόσας ἔχουσι φροντίδας,

^ε φησὶ accessit ex C.I.L. Vet. ^α τί ἂ. κάμνεις] μὴ ἀνόνητα (ἀνόνητα B.) κάμνεις B.K. ^ο τῆς γὰρ π.] τὴν ἀπὸ τῆς π. ἔκπτωσιν· ταύτης γὰρ B.K. Post αποπλανᾷ add. τὴν φιλαργυρίαν λέγει L. ^ι ἀνοήτους B.C.I.K. ἀνοήτους Edd. Mox ἀνόητος pro ἀνόητος omnes. ^ε ἄνους an ἄνους incertum L. ἄνους Veron. ^η ὅταν—ἡσχόληται om. K. ¹ ἀνόνητα B.I.K.L. ἀνόνητα Edd. Mox ἀνόητους pro ἀνόητους omnes. ^κ ἐπιθυμίας—βλαβεραί;] εἰπὼν δὲ ἐπιθυμίας ἄν. προστίθησι καὶ βλαβεράς. πῶς γὰρ οὐ βλαβεραί; B.K. Post βλαβεραὶ add. φησὶν I.L. ¹ τοῦ om. K. Statim ἐφίενται ex corr. K. Mox διαβρυντῶνται pro προσπαλαίωσιν B.K. ^μ πολλοὶ—ἐπέθεντο] πολλοὶ δὲ (γὰρ B.K.) ἀπὸ τῶν τοιούτων ἐρώτων καὶ (καὶ om. B.K.) τυραννίδι (+ βασιλείας B.K.) ἐπέθεντο B.K. Sav. cet. ^η ὅτι] ὡ τί L. ὄντως ὁ τοιοῦτος B.K. Sav. cet. Statim εἰς (ὡς K.) ἄν. κάμνει hoc ord. B.K. ^ο τὴν] + εὐθείαν B.K. ^π ὁδὸν εὐθ. pro εὐθ. ὁδὸν omnes. ^φ φησὶν assumtum ex omnibus. ^τ τῷ] τὸ C.I.L. Veron. τῷ π. τί] πῶς τῷ π. τὰ εἰρημένα B.K. ^δ καθάπερ—ἐργαζόμεναι] δὲ βούλεται δηλοῦν διὰ τῆς ἐμφάσεως, τοῦτό ἐστιν· ἄκανθαί εἰσιν αἱ ἐπιθυμιαί, καὶ καθάπερ ἐν (ἐπ' B.) ἀκάνθαις, ὅθεν ἂν τις ἄψῃται (ἄψ. τις K.) αὐτῶν, ἤμαξε τὰς χ. καὶ τρ. ἐργάζεται· οὕτω καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν τὸ αὐτὸ πέισεται ὁ ταύταις ἐμπεσών, καὶ τὴν ψυχὴν ἀλγυδὸς περιβαλεῖ B.K. Sav. cet.

πόσας ὁδύνας; Διὰ τοῦτό φησι, “Ταῦτα φεῦγε, δίδωκε ὃ δὲ
δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.”
Ἀπὸ γὰρ τῆς ἀγάπης ἡ ^ωπραότης. Ἐνταῦθα αὐτοῦ τὴν παρ- C
ρησίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν ἐπαινεῖ ὅτι μετὰ παρρησίας, φησὶν,
ἐπὶ πάντων ὡμολόγησας. ^zἈναμιμνήσκει τῆς κατηχήσεως
ἑαυτόν. “Ἐπιλαβοῦ, φησὶ, τῆς αἰωνίου ^zζωῆς.” Οὐκ ἄρα
ὁμολογίας χρεῖα μόνον, ἀλλὰ καὶ ^aὑπομονῆς, ὥστε διαπαντὸς
ἐμμένειν τῇ ὁμολογίᾳ, καὶ ἀγῶνος σφοδροῦ καὶ μυρίων ἰδρώτων,
^bεἰκότως, ὥστε μὴ περιτραπήναι· πολλὰ γὰρ τὰ σκάνδαλα,
πολλὰ τὰ κωλύματα. Διὰ τοῦτο στενὴ καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδός.
Πάντοθεν οὖν χρὴ συνεστράφθαι, πάντοθεν ^cχρὴ εὐζωνον εἶναι·
μυρίαι πανταχόθεν φαίνονται ἡδοναὶ ἔλκουσαι τῆς ψυχῆς τοὺς D
ὀφθαλμοὺς, αἱ τῶν σωμάτων, αἱ τῶν χρημάτων, αἱ τῆς τρυφῆς, αἱ
τῆς ῥαθυμίας, αἱ τῆς δόξης, αἱ τῆς ὀργῆς, αἱ τῆς δυναστείας, αἱ τῆς
φιλαρχίας· καὶ φαίνονται λαμπραὶ ὄψεις ἔχουσαι καὶ ἐπερά-
στους, ἱκανὰς ἐπισπάσασθαι τοὺς ἐπτοημένους, τοὺς μὴ σφόδρα
τῆς ἀληθείας ἐρῶντας. Αὕτη μὲν ^dγὰρ ἀπεσκληκυῖα ἐστὶ, καὶ
οὐδὲν ἐπιτερπὲς ἔχουσα. Τί δήποτε; Ὅτι πᾶσαν τὴν ἡδονὴν
ἐν τῷ μέλλοντι ^eὑπισχνεῖται· ἐκεῖναι δὲ προτείνουσιν ἤδη τιμὰς,
ἡδονὰς, ἀναπαύσεις, οὐκ ἀληθεῖς, ἀλλ’ ἐπικεχρωσμένας. Ἄν
τοῖνυν βάναιστος ἢ τις καὶ μαλακὸς καὶ ἄνάνδρος, ἐκείνων ἀνθέ- E
(323) ζεται, ἐκλυθεὶς πρὸς τοὺς πόνους. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀγῶνων
τῶν ἐξῆσθεν τῷ μὲν μὴ σφόδρα ἐρῶντι τῶν στεφάνων, ἐξεστὶν
ἐκ πρώτης συμποσίοις, ^bμέθαις προσανέχειν· οὕτω γοῦν οἱ
δειλοὶ καὶ ἄνάνδροι τῶν πυκτενόντων ποιοῦσιν· οἱ δὲ πρὸς τὸν
στέφανον ὀρῶντες, μυρίας ^kαἵρουσι πληγὰς· τῇ γὰρ ἐλπίδι
τῶν μελλόντων τρέφονται καὶ διανίστανται.
^lΦύγωμεν τοῖνυν τὴν ρίζαν τῶν κακῶν, καὶ πάντα φευξόμεθα.
“Ἡ φιλαργυρία, φησὶν, ^mἐστὶν ἡ ρίζα.” Παῦλος ἐφθέγγετο, F
μᾶλλον δὲ ὁ Χριστός. Ἰδῶμεν δὲ ⁿτοῦτο πῶς καὶ αὕτῃ τῶν

^t ὁδύνας] + οἱ περιπαρέντες, εἰπέ μοι; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν iidem. ὃ δὲ om. B.K.
^w πραότης] + ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα B.K. Sav. cet. ^x ἀναμιμνήσκει] + δὲ
καὶ iidem. ^y αὐτόν] + λέγων (om. φησὶ) B.K. ^z [ζωῆς] + εἰς ἣν ἐκλήθης
καὶ ὡμολόγησας B.K. ^a ὑπομονῆς] + εἰκότως B.K. ^b καὶ εἰκότως L. εἰκό-
τως om. B.K. ^c χρὴ om. B.K. ^d γὰρ] + ἡ ἀλήθεια L. αὕτη μὲν γὰρ]
ἀλλ’ ἡ μὲν τῆς κακίας τοιαύτη· ἡ δὲ τῆς ἀρετῆς B.K. ^e ὑπισχνεῖται] + αἰῶνι
B.K. Mox προτείνουσιν ἦδη om. I. ^f τοὺς] + ὑπὲρ ἀρετῆς B.K. + ὑπὲρ τῆς
ἀρετῆς Sav. cet. ^g ἐξῆσθεν] + γίνεται B.K. ^h μέθαις] καὶ μέθαις B.K.
Sav. cet. μέθαις τε L. ⁱ οὕτω γ. οἱ] ἀλλ’ οἱ μὲν B.K. Mox πυκ. οὕτω ποι-
οῦσιν iidem. ^k αἵρουσι] Sic Sav. cet. αἰροῦσι (sic) Veron. ἐκλέγονται
C.I.L. ἀναδέχονται B.K. ^l ἩΘΙΚΟΝ. Κατὰ φιλαργυρίας· καὶ ἐπὶ ἀληθῆς
ἐλευθερίας ἐστὶ τὸ κρατεῖν παθῶν. Veron. ^m ἐστὶ ρίζα Sav. cet. φησὶν—
ἐφθέγγετο] ρίζα ἐστὶ τῶν κακῶν, Π. ἀπεφῆντο B.K. Post Χριστός add. διὰ
Παύλου iidem. ⁿ τοῦτο C.I. Mox αὕτῃ (sic) L.

πραγμάτων μαρτυρεῖ ἡ πείρα. Τί γὰρ κακὸν οὐ διὰ τὰ χρή-
 651 ματα, ὁ μᾶλλον δὲ οὐ διὰ τὰ χρήματα, ἀλλὰ διὰ τὴν κακὴν
 προαίρεσιν τῶν οὐκ εἰδότες αὐτοῖς κεχρῆσθαι; Ἐπεὶ ῥέξην τοῖς
 χρήμασιν εἰς δέον κεχρῆσθαι, ἔξην καὶ βασιλείαν δι' αὐτῶν
 κληρονομεῖν· νυνὶ δὲ ἅπερ ἐδόθη εἰς ἐπικουρίαν τῶν πενήτων,
 εἰς παραμυθίαν τῶν ἡμαρτημένων ἡμῖν, εἰς εὐδοκίμησιν καὶ ἀρέ-
 σκειαν θεοῦ, τούτοις κεchrήμεθα κατὰ τῶν ἀθλίων πενήτων,
 μᾶλλον δὲ κατὰ τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς, καὶ εἰς προσκρουσμὸν τοῦ
 θεοῦ. Ὅτι μὲν γὰρ χρήματα ἀφείλετό τις, καὶ πενία περιέ-
 βαλεν, ἑαυτὸν δὲ θανάτῳ καὶ τούτον μὲν ἐνταῦθα τῇ πενίᾳ
 B κατατῆκε, ἑαυτὸν δὲ τῇ διηνεκεῖ τιμωρίᾳ. Ἄρα μὴ ἴσον ἐστί;
 Τί τοίνυν κακὸν οὐ διὰ ταῦτα; οὐχὶ πλεονεξίαι; οὐχ' ἀρπαγαί;
 οὐκ ὀλοφυρμοί; οὐκ ἔχθραι; οὐ μάχαι; οὐ φιλονεικίαι; οὐχὶ
 μέχρι τῶν νεκρῶν τὰς χεῖρας ἐξέτειναν; οὐχὶ καὶ μέχρι πατέ-
 ρων καὶ ἀδελφῶν; οὐχὶ φύσεως νόμους, καὶ θεοῦ προσταγμάτα,
 καὶ πάντα ἀπλῶς ἀνέτρεψαν, ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἐκείνης κατε-
 χόμενοι; τὰ δικαστήρια οὐ τούτων ἔνεκεν; Ἄνελε τοίνυν τὴν
 φιλοχρηματίαν, καὶ πέπνυται πόλεμος, πέπνυται μάχη, πέπνυ-
 ται ἔχθρα, πέπνυται ἔρις καὶ φιλονεικία. Ὡς περ λυμεῶνας
 C καὶ λύκους ἐλαύνεσθαι τοὺς τοιοῦτους ἐκ τῆς οἰκουμένης ἐχρῆν.
 Καθάπερ γὰρ ἀνεμοὶ τινες ἐναντίοι καὶ σφοδροὶ εἰς γαλήνῃ
 ἐμπεσόντες πέλαγος ἐκ βάθρων αὐτὸ ἀναστρέφουσιν, ὥς καὶ
 τὴν βύθιον ἄμμον τοῖς ἄνω μίγνυσθαι κύμασιν· οὕτως οἱ φιλο-
 χρήματοι πάντα ἄνω καὶ κάτω ποιοῦσιν. Οὐδένα οἶδεν ὁ
 φιλοχρήματος φίλον· τί δὲ λέγω φίλον; οὐδὲ αὐτὸν τὸν θεὸν
 ἐπίσταται· ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἐκείνης κατεχόμενος, μέμνηεν.
 Οὐχ' ὁρᾶτε τοὺς ἑταῖρας ξιφῆρεις προϊόντας; Ἐκεῖνα μανίας
 ἐστὶν ὑπόκρισις· οὗτοι δὲ τοιοῦτοὶ εἰσιν ἀληθῶς, μαινόμενοι καὶ
 D ἐξεστηκότες· κἂν ἀποδύσης αὐτῶν τὴν ψυχὴν, οὕτως εὐρήσεις
 ἐσκεवासμένην, οὐχ' ἐν ξίφος οὐδὲ δόο, ἀλλὰ μυρία κατέχουσιν,
 οὐδένα ἐπιγινώσκουσιν, ἀλλὰ κατὰ πάντων λυτῶσαν, πᾶσιν

ὁ μᾶλλον δὲ οὐ] ἀλλ' οὐχ' ἀπλῶς B.K. ῥ' ἔξην—κεχρῆσθαι om. C.
 ἅπερ Edd. ὅπερ Codd. ὅτι I. τὰ L. καὶ εἰς πρ.—περιέβαλεν] καὶ
 εἰς τὸ προσκρούσαι θεῷ. χρήματα δὲ ἀφείληται τις, πενία μὲν περιέβαλεν δὲ ἀφεί-
 λετο αὐτὰ B.K. ἀνέτρεψαν] Sic B.C.I.L. ἀνέστρεψαν Edd. Statim οἱ
 ὑπὸ L. πέπνυται (sic) Veron. Statim ἔρις C. αἰρέσεις I.L. Veron. Vet.
 Mox φιλονεικίαι C.I.L. Veron. Vet. καὶ λύκους] κοινοὺς B. ὥς—
 κύμασιν] ἐπὶ τοσοῦτον ὥς καὶ τὴν ἐν βάθει ἄμμον τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ποιεῖν μίγνυ-
 σθαι B.K. καὶ om. I. ὁ om. C. οἶδε φίλον ὁ φίλ. hoc ord. B.K.
 Statim δὲ om. B.K. ὑπὸ] + γὰρ B.K. Sav. cet. ἑταῖρας] μαινομένους
 πολλάκις I. T. ξ. προϊόντας] μαινομένους πῶς προΐασι διὰ τῆς ἀγορᾶς πολλάκις
 ξιφῆρεις B.K. Statim ἀλλ' ἐκεῖνα B.I.K. τοιοῦτοὶ εἰσιν ἀληθῶς] Sic L.
 Veron. εἰσιν om. C. οὐ τοιοῦτοι, ἀλλ' ἀληθῶς (+ εἰς B.K.) B.K. Sav. cet.
 ἐστὶν ὑπ.—ἀληθῶς] ἐστὶ, φησὶν· οὕτω καὶ οὗτοι εἰσιν, ἀληθῶς I.

ἐπιπιδῶσαν καὶ ὑλακτοῦσαν κατὰ πάντων, οὐ κύνας ^εσφάζουσαν, ἀλλὰ ψυχὰς ἀνθρώπων, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτὸν μεγάλη βλασφημοῦσαν. ^δΥπὸ τούτων πάντα ἀνατέτραπται ^εκαὶ διόλωλεν, ἀπὸ τῆς τῶν ἱερῶν ^εμανίας. Τίνας ἔγὰρ, τίνας αἰτιάσομαι, οὐκ οἶδα· οὕτως οὗτος ὁ λοιμὸς ^επάντας κατέχει, τοὺς μὲν ἐκ πλείονος, τοὺς δὲ ἐξ ἐλάττονος μοίρας, πάντας δὲ ^εἴσως. Καθάπερ πυρά τις εἰς ὕλην ἐμπεσοῦσα καταστρέφει πάντα καὶ ἐρημοῖ, οὕτω καὶ αὕτη τὴν οἰκουμένην ^εἀνέτρεψε· βασιλεῖς, ἄρχοντες, ἰδιῶται, πένητες, γυναῖκες, ἄνδρες, παῖδες ἐξ ἴσης ^επάντες κατέχονται τῷ κακῷ. Καθάπερ ζόφου τινὸς τὴν οἰκουμένην ^εἐπιπνέοντος, οὐδεὶς ἀνανήφει· ἀλλὰ κατηγορίαι μὲν μυρίαὶ κατὰ πλεονεξίας καὶ ἰδία καὶ δημοσία γίνονται, διόρθωσις δὲ οὐδαμοῦ. Τί οὖν ἂν γένοιτο; πῶς ^εσβέσομεν τὴν φλόγα; Ἐνεστι γὰρ, καὶ ^επρὸς αὐτὸν ἀρθῇ τὸν οὐρανόν, ^εθελῆσαι μόνον, καὶ ^επεριγενέσθαι τῆς πυρᾶς. Ὡς περ γὰρ ἀπὸ τοῦ ^εθέλειν ἠϋξήθη, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ θέλειν ^εκαθαίρεθῆσεται. ^εΟὐχὶ ἡ προαίρεσις ἡ ἡμετέρα αὐτὴν ἐποίησεν; ^εδυνήσεται καὶ ^εἡ προαίρεσις σβέσαι· μόνον βουληθῶμεν. Πῶς δὲ τὸ θέλειν ^εἐγγενήσεται; Ἄν ἴδωμεν αὐτῆς τὸ μάταιον καὶ περιττόν· ^εὅτι ^εἐκεῖ ἡμῖν συναπελθεῖν οὐ ^εδυνήσεται, ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἡμᾶς ἀφίησιν· ^εὅτι αὐτὴ μὲν ὧδε μένει, τὰ δὲ ἐξ αὐτῆς ἡμῖν τραύματα συναπέρχεται· ἂν ἴδωμεν, ὅτι πολὺς ἐκεῖ πλοῦτός ἐστιν· ^επρὸς ἐκείνον τοῦτον παραβάλωμεν, ^εκαὶ βορβόρου εὐτελέστερος φανείται· ἂν ἴδωμεν, ὅτι μυρίους ἔχει κινδύνους, ὅτι ἡδονὴν πρόσκαιρον, ὅτι ἡδονὴν ἀναμειγμένην ἀθυμίας· ἂν ἐκείνον τὸν (324) πλοῦτον καλῶς περισκεψώμεθα τὸν τῆς αἰωνίου ζωῆς, ^εοὕτω δυνησόμεθα τούτου καταφρονεῖν· ἂν ἴδωμεν, ὅτι οὐδὲν ἡμᾶς ὀνίνησιν, οὐ πρὸς δόξαν, οὐ πρὸς ὑγίαν, οὐ πρὸς ἄλλο οὐδὲν, ^εΒ ἀλλὰ τούναντίον καὶ βυθίζει εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν. ^εἘνταῦθα πλουτεῖς καὶ πολλοὺς ἔχεις ὑπὸ σαυτὸν, ἐκεῖ δὲ ἀπελθὼν, ἔρημος ^εἀπελεύση καὶ γυμνός. Ἄν ταῦτα ἐπάδωμεν συνεχῶς,

^ε σφάζουσιν L. ^δ ὑπὸ] ὑπὲρ B.C.K. ^ε καὶ] πάντα B.K. Sav. cet. ^ε ἱερῶν] + ἐπιθυμίας, μᾶλλον δὲ C. ^ε γὰρ] οὖν B.K. ^ε πάντας κ.] πάντων κ. C.L. πάντας (πάντων κ.) κρατεῖ καὶ κ. B.K. ^ε ὁμοίως C.I.L. Veron. Statim καὶ καθάπερ Sav. cet. καὶ om. B.C.I.L. et ante corr. K. ^ε ἀνέτρεψε pro ἀνέστρεψε B.C.I.K. ^ε ἀπαντες B.I.K. ^ε ἀναπνέοντος L. ^ε σβέσωμεν C.I. ^ε πρὸς] εἰς L. ^ε θελῆσαι] + δεῖ B.K. Sav. cet. ^ε περιγενέσθαι] πάντως περιεσόμεθα iidem. ^ε καθαίρεθ.] Sic C.I.K.L. καθαίρεθ. Edd. ^ε οὐχ L. ^ε δυν.] οὐκοῦν δυν. B.K. Sav. cet. ^ε ἡ πρ.] αὐτῇ L. ^ε γενήσεται B.K. ^ε δύναται B. ^ε ὅτι] + καὶ L. Statim αὐτῇ B.K. ^ε πρὸς] ἂν πρὸς B.K. Sav. cet. ^ε καὶ β.] ἂν τοῦτο ποιήσωμεν, β. παντός B.K. ^ε οὕτω om. B.K. Mox καταφρονῆσαι L. ^ε ἐνταῦθα] ἂν μάθης ὅτι ἐνταῦθα (+ μὲν B.K.) B.K. Sav. cet. ^ε ἀπελεύση] ἔσῃ L.

καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἀκούωμεν, ἴσως ἔσται τις ὑγεία, ἔσται
 τις ἀπαλλαγὴ τῆς κολάσεως ταύτης τῆς χαλεπῆς. Καλὸν ὁ
 μαργαρίτης; ἐννόησον ὅτι ὕδωρ ἐστὶ θαλάττιον, ὅτι ἐν τοῖς
 C κόλποις αὐτῆς τὸ πρότερον ἦν ἐρριμμένος. Καλὸν τὸ χρυσίον
 καὶ τὸ ἀργύριον; ἀλλ' ἐννόησον ὅτι γῆ καὶ σποδὸς καὶ ἦν
 καὶ ἔστι. Καλὰ τὰ σηρικὰ ἱμάτια; ἀλλὰ σκωλήκων ἔστιν
 ὕφασμα· ὑπόληψις ἐστὶ καὶ πρόληψις ἡ ἀνθρωπίνη, οὐκ ἐν τῇ
 φύσει τὸ κάλλος ἔχει. Τὰ γὰρ ἐν τῇ φύσει τὸ κάλλος ἔχοντα,
 οὐ δεῖται τῶν διδασκόντων. Σὺ δὲ ἂν ἴδῃς νόμισμα χαλκοῦν
 ἀπλῶς ἀνακεχωσμένον χρυσῷ, πρῶτον μὲν θαυμάζεις, χρυσὸν
 αὐτὸν ὀνομάζων· ὅταν δὲ οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ τὴν ἀπάτην σε
 D διδάξωσι, ἠσυνεξήλθε τὸ θαῦμα μετὰ τῆς ἀπάτης. Ὅρας ὅτι
 οὐκ ἐν τῇ φύσει ἔχει τὸ καλόν; ἢ Ἄλλ' οὐδὲ ὁ ἄργυρος· καὶ
 γὰρ ἂν ἴδῃς κασσίτερον, θαυμάζεις ὡς ἄργυρον, ὁ καὶ χαλκὸς ἦ,
 ὡς χρυσόν· ἢ καὶ χρεῖα τῶν διδασκόντων ἢ καὶ χρὴ θαυμάζειν.
 Οὕτως οὐκ ἀρκοῦσιν ἡμῖν οἱ ὀφθαλμοὶ πρὸς τὴν διάγνωσιν.
 Τὰ δὲ ἄνθη οὐ τοιαῦτα, ἡ ἐκείνων βελτίω. ἢ Ῥόδον ἂν ἴδῃς, οὐ
 χρεῖα τῶν διδασκόντων, ἀλλ' οἶδας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἀνεμώνην
 E διαιρεῖν· καὶ ἴα οὕτω, καὶ κρίνα, καὶ ἕκαστον ἄνθος. Οὐδὲν
 οὖν ἕτερόν ἢ ἐστὶν ἡ πρόληψις τὸ γινόμενον. Καὶ ὅτι προλή-
 ψεὺς ἐστὶ ἡ τὸ ὀλέθριον τοῦτο ὑπάθος, εἶπέ μοι, εἰ ἔδοξε τῷ
 βασιλεῖ τιμιώτερον νομοθετῆσαι τοῦ χρυσοῦ τὸ ἀργύριον, οὐ
 μετεθήκατε ἂν τὸ θαῦμα καὶ τὸ φίλτρον; Οὕτω πανταχοῦ τῆς
 πλεονεξίας ἐσμέν καὶ τῆς ὑπονοίας. Καὶ ὅτι οὕτως ἐστὶ, καὶ
 τῷ σπανίῳ τιμᾶται, ἀλλ' οὐ τῇ φύσει· εἰς καρποὶ παρ' ἡμῖν
 εὐτελεῖς, ἐν δὲ τῇ Καππαδοκῶν χώρα τίμιοι, καὶ τῶν παρ' ἡμῖν
 F τιμίων πολυτελεστέροι· πάλιν ἐν τῇ Σηρῶν χώρα ἕτεροι, ὅθεν
 τὰ ἱμάτια ταῦτα· ἐν τῇ ἀρωματοφόρῳ Ἀραβίᾳ καὶ Ἰνδίᾳ,
 ἔνθα εἰσὶν οἱ λίθοι, πολλὰ τοιαῦτα ἐστὶν εὐρεῖν. Ὅντω πρό-
 ληψις ἐστὶν, οὕτως ὑπόνοιά ἐστὶν ἀνθρωπίνη ἡ ταῦτα· καὶ οὐδὲν

^e ἔσται τις ὑ. om. B.C.K. ^f τῆς et ταύτης om. L. ^g ἐννόησωμεν C.
 ἀλλ' ἐννόησον B.K. Sav. cet. ^h ἔσται L. ⁱ εἰσὶν L. Statim ὑφάσματα
 K.L. ^k ἀνθρωπίνη] ἀνθρώπων L. ^l ἂν] + μὲν B.K. ^m ἐξῆλθε L.
ⁿ ἀλλ' οὐδέ] ὁμοίως δὲ καὶ B.K. ^o καὶ χ. ἦ] ὥσπερ τὸν χαλκὸν B.K. Sav. cet.
^p καὶ χρεῖα—τὰ δὲ ἄνθη] οὕτως οὐκ ἂν. οἱ δ. πρὸς τ. δ. τοῦ ποῖα χρὴ θ. ἀλλὰ
 χρεῖα τ. δ. ἀλλ' οὐ τὰ ἄνθη B.K. ^q εἰ] ποῖα Sav. cet. Mox οὕτως· οὐ γὰρ
 ἀρκ. L. ^r τὴν om. L. ^s ἐκείνων] ἀλλ' ἐκείνων B.K. Sav. cet. καὶ ἐκείνων I.
 Post βελτίω add. πολλῶ B.K. Sav. cet. ^t ῥόδον] + γὰρ B.K. ^v καὶ ἴα]
 οὕτω καὶ ἴα I.K. καὶ ἴα om. B. ^w ἐστὶν om. B.K. Sav. cet. Mox ἐστὶ post
 προλήψις add. B.K. ^x τὸ ὀλέθριον om. B.K. ^y πάθος] + φέρε B.K.
 Sav. cet. ^z ὅτι superscript. in I. ^a ἐν δὲ] οὐδέ I. ^b ἐν] + δὲ B.K.
 Sav. cet. ^c οὕτω—τρυχε] οὕτως προλήψει, οὕτως ὑπόνοιά ἀνθρωπίνη κρίνομεν
 ταῦτα. οὕτως οὐδὲν κρίσει, ἀλλ' ἂν. κ. ὡς ἔ. ἀποφαινόμεθα B.K. ^d ταῦτα
 omnes. τὰ τοιαῦτα Edd.

κρίσει πράττομεν, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν. Ἀνανήψωμεν τοίνυν ποτὲ ἐκ τῆς μέθης ταύτης· ἴδωμεν τὸ ὄντως καλόν, τὸ φύσει 653 καλόν, τὴν εὐσέβειαν, τὴν δικαιοσύνην, ἵνα ἐπιτύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιωθῆναι, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΗ.

¹ Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ Β πάντα, καὶ ² κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, τηρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἣν καιροῖς ἰδίους ^b δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν ^c δύναται· ^d ὃ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν.

(325) ΠΑΛΙΝ τὸν θεὸν μαρτύρεται, πρὸ μικροῦ τοῦτο ποιήσας, ὁμοῦ καὶ τὸν φόβον αὔξων, καὶ ἀσφαλέστερον ^e καθιστὰς τὸν μαθητὴν, καὶ δεικνὺς ὡς οὐκ ἀνθρώπινα τὰ παραγγέλματα, ἵνα ὡς παρ' αὐτοῦ τοῦ δεσπότου λαμβάνων τὴν παραγγελίαν, ἵνα ἀεὶ τὸν μάρτυρα βέν διανοίᾳ ἔχων, ^b ἐφ' οὗ ἤκουσε, κατασειῇται τὴν διάνοιαν τῇ μνήμῃ. “Παραγγέλλω σοι, φησὶν, ἐνώπιον D τοῦ θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα.” Ἐνταῦθα καὶ παράκλησις ἐστὶ πρὸς τοὺς κινδύνους, καὶ τῆς ἀναστάσεως ὑπόμνησις. “Καὶ Ἰησοῦ Ἰησοῦ, φησὶ, τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου.” Πάλιν ἀπὸ τοῦ διδασκάλου ἡ ^k προτροπή· ὥσπερ ¹ ἐκεῖνος ἐμαρτύρησε, φησὶν, ἵνα κατ' ἔχνος αὐτοῦ βαίνωμεν. “Τὴν καλὴν ^m ὁμολογίαν.” “Ὅπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ποιεῖ λέγων·” ² “Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ E τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρὰς ὑπέμεινε

1 CAP. VI. v. 13—16.

2 Hebr. xii. 2, 3.

^e ἵνα—ἀγαθῶν] καὶ πανσώμεθα κεκηνέαι πρὸς τὰ παρόντα· ἵνα καὶ τῶν ἐπ. ἀγαθῶν δυνηθῶμεν ἐπιτυχεῖν B.K. Haec ὧν—ἀξιωθῆναι assumpta ex I.L. Vet. Hom. XVIII. ^a κυρίου om. C. ^b δείξει I. ^c δυνήσεται K. ^d καὶ om. L. ^e καθιστῶν I. ^f ἵνα ὡς] ἵν' ὥσπερ K. Statim παρὰ τοῦ δ. B. ^g ἐν τῇ δ. C. ^h ἐφ' οὗ omnes. sub quo Vet. ἀφ' οὗ Edd. ⁱ Χρ. I.] κυρίου Ἰ. Χρ. B.K. φησὶ om. B.I.K. ^k προτροπή] + δὲ λέγει, τοῦτο ἔστιν B.K. Sav. cet. ^l ἐκεῖνος] + ἐποίησεν, οὕτω, φησὶ, καὶ ὑμᾶς (ἡμᾶς B.) χρῆ ποιεῖν. διὰ τοῦτο γὰρ (mox om. φησὶν) iidem. ^m ὁμολ.] + φησὶν L.

σταυρὸν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ
 θεοῦ ^ηκεκάθικεν. Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενη-
 κότα ὑπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογία, ἵνα μὴ ^οκάμῃτε
 ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.” Ρτουτο καὶ νῦν ποιεῖ ἡ τὸν μα-
 θητήν. Ὡς ἂν εἰ ^τἔλεγε, μὴ δέισης τὸν θάνατον· θεοῦ γὰρ εἰ
 δοῦλος τοῦ τὰ πάντα δυναμένου ζωογονεῖν. ³ “^ςΕγὼ ἦλθον,
 φησὶ, μαρτυρῆσαι τῇ ἀληθείᾳ.” Ποίαν δὲ λέγει καλὴν ὁμολο-
 γίαν; Εἰπόντος τοῦ Πιλάτου, “Εἰ βασιλεὺς εἶ;” φησὶν,
 “Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι.” “Ἴδε οὐτοί μου ἤκουσαν.” Οἱ
 δὲ φασιν, ὅτι υἱὸν ποιεῖς ^ωσεαυτὸν τοῦ θεοῦ. Καὶ πολλὰ ἔτερα
 654 ἐμαρτύρησε καὶ ὡμολόγησε. “Τηρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον,
^αἀνεπίληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ.” τουτέστι, μέχρι τῆς σῆς τελευτῆς, μέχρι τῆς ἐξόδου.
 Ἄλλ’ οὐκ εἶπεν οὕτως, ἀλλὰ, “μέχρι τῆς ἐπιφανείας,” ^γεἶπεν,
 ἵνα μᾶλλον αὐτὸν διεγείρῃ. Τί ἐστι, “Τηρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν
^αἄσπιλον;” Μῆτε ^αδογματῶν ἔνεκεν, μῆτε βίου, κηλιδά τινα
^βπροστριψάμενον. “Ἄν καιροῖς ἰδίους δείξει, φησὶν, ὁ μακά-
 ριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ
 Β κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν
 ἀπρόσιτον.” Περὶ τίνος ταῦτα εἴρηται; Ἄρα περὶ τοῦ πατρός;
 ἄρα περὶ τοῦ υἱοῦ; Περὶ τοῦ υἱοῦ πάντως. “Ἄν καιροῖς ἰδίους
 δείξει, ^ςφησὶν, ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης.” Καὶ ταῦτα
 πάλιν εἰς παραμυθίαν, ἵνα μὴ θαυμάζῃ, ^αμηδὲ δεδοίκη τοὺς ἐν-
 ταῦθα βασιλεῖς. “^εἌν καιροῖς ἰδίους” τουτέστι, τοῖς προσῆ-
 κουσι, τοῖς ὀφειλομένοις· ^ςὥστε μὴ ἀσχάλλειν, ὅτι μηδέπω
 γέγονε. ^η“Ὅτι δὲ δείξει, μόνος ἐστὶ δυνάστης· οὐκοῦν δείξει.

3 Joan. xviii. 37, 21.

^η κεκάθικε I.K. Post h. v. add. καὶ πάλιν B.K. Sav. cet. ^ο κάμῃτε B.C.
 I.K. κάμῃτε Edd. Mox ὑμῶν om. B.K. ^ρ τοῦτο] + οὖν L. ^ι τὸν μ.]
 Sic C.I. τὸν μ. διεγείρων B. πρὸς τὸν μ. δ. K. ἐν τῇ πρὸς τὸν μ. L. Edebat
 πρὸς τὸν μ. ^τ ἔλεγε] λέγων I. ^ς ἐγὼ—τοῦ θεοῦ] ποίαν δὲ λ. κ. ὁμολο-
 γίαν; ἢ ἀνερωτῶντος Πιλάτου, οὐκοῦν β. εἰ σύ; ἐγὼ εἰς τ. γεγέννημαι, ἔφη.
 πάλιν, ἐγὼ ἦλθον μ. τῇ ἀλ. ἴδε οὐτοί μου. ἤκουσαν. ἢ οὖν διὰ τοῦτο φησιν, ἢ ὅτι
 εἶπεν, ἐρωτώμενος εἰ υἱὸς θεοῦ ἐστὶ, σὺ λέγεις ὅτι υἱὸς θεοῦ εἰμι ἐγὼ B.K. Sav.
 cet. ^ε εἶ] + σὺ L. Mox ἴδε—ἤκουσαν om. idem. ^ν οἱ δὲ] + Ἰουδαῖοι L.
^ω ἐαυτὸν I. τοῦ om. a 1ma m. C. ^α καὶ ἀν. Edd. καὶ om. B.C.I.L.
^γ εἶπεν] τοῦ κυρίου B.K. ^δ ἄσπιλον om. C. ^ε δογματῶν] + φησὶν B.K.
^β προστρ.] + τοῦτο γὰρ ἐμφαίνει διὰ τῆς ἐπαγωγῆς· οὐ μόνον εἰπὼν ἄσπιλον,
 ἀλλὰ καὶ ἀνεπίληπτον ἐπαγαγὼν B.K. Mox φησὶν om. iidem. ^ς φησὶν om.
 B.K. Sav. cet. ^α μηδὲ δεδοίκη C.I. Cat. μηδὲ δέδοικε L. μηδὲ φοβῆται B.K.
 μὴ δέδοικε Veron. μὴ δεδοίκη Sav. cet. ^ε ἦν assumptum ex C.I. Cat. ἦν κ. ἰ.
 τουτέστι] τί ἐστὶ κ. ἰ. B.K. ^τ ἰδίους] + δείξῃ I. + δείξει, φησὶν, ὁ μακ. κ. μ.
 δυναστής· καιροῖς ἰδίους L. ^ς ὥστε] τοῦτο φησὶν ὥστε B.K. Mox μηδέπω
 omnes. οὐδέπω Edd. ^η ὅτι—μόνος] ὅτε δεῖ δῆλόν· μόνος γὰρ I. καὶ πάθος
 δῆλον ὅτι δείξει; ἐκ τοῦ εἶναι δυνάστην· μόνος γὰρ B.K. Sav. cet.

“Ὁ μακάριος,” ¹ ἢ αὐτομακαριότης· οὐδὲν ἐκεῖ λυπηρὸν, ^κ οὐδὲν C ἀρδές. Ἰὲνταῦθα, “Ὁ μακάριος, φησὶν, ὁ μόνος δυνάστης,” πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀνθρώπων, ἢ διὰ τὸ ^μ ἀγέννητον· ὃ καὶ ἡμεῖς λέγομεν ^π πάλιν περὶ ἀνθρώπων. “Ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν,” ^ο φησί. Τί οὖν; ὁ υἱὸς οὐκ ἔχει; οὐκ ἀντοαθανασία ῥέστί; “Φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον,” ^φ φησὶν. Ἄλλο ^τ τὸ φῶς, ἄλλο ὃ οἰκεῖ; οὐκοῦν ^ε καὶ τόπῳ ^ε ἐμπεριείληπται. ^ν Ὁρᾶς καὶ D ὅταν μέγα τι φθέγγασθαι βουλευθῇ ἢ γλωττα, πῶς ἐξασθενεῖ; “Ὁν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων,” φησὶν, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται” ὥσπερ ^ε οὖν τὸν υἱὸν οὔτε εἶδε τις, οὔτε ἰδεῖν δύναται. “Ὡμι τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἀμήν.” Καλῶς ἐθεολόγησεν ἐνταῦθα, καὶ ἀναγκαιῶς. Ἐπειδὴ γὰρ μάρτυρα αὐτὸν ἤγαγε, πολλὰ περὶ τοῦ μάρτυρος διαλέγεται, ὥστε μᾶλλον τὸν μαθητὴν ἔντρεψαι. Τοῦτέστι, δόξα αὐτῷ· τοῦτο μόνον δυνάμεθα λέγειν, τοῦτο μόνον ποιεῖν, οὐ περιεργάζεσθαι τίς ἐστιν. Εἰ τοίνυν E τὸ κράτος αὐτοῦ αἰώνιον, μὴ δείσῃς· καὶ νῦν μὴ γένηται, αἰεὶ τιμὴ αὐτῷ, αἰεὶ κράτος αὐτῷ.

- (326) “Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ^ε ὑψηλοφρονεῖν.” Καλῶς εἶπεν, “ἐν τῷ νῦν αἰῶνι” εἰσὶ γὰρ ^κ καὶ ἄλλοι πλούσιοι ἐν τῷ μέλλοντι. ^β Οὐδὲν γὰρ οὕτω τίκει τῷ φον, ὡς χρήματα, ^ε καὶ ἀπόνοια καὶ ἀλαζονείαν. Εἴτα εὐθέως αὐτοὺς ^α κατέσπασεν, εἰπὼν· “Μηδὲ ἡλπικένας ἐπὶ πλούτου ἀδολότητι.” Ἀπὸ γὰρ τούτου ἡ ἀπόνοια· ὡς ὃ γε εἰς θεὸν ἐλπίζων, οὐκ ἐπαίρεται. Τί ἐλπίζεις ἐπὶ τὸ ἀθρόον μεριστάμενον; τοῦτο F γὰρ ὁ πλούτος· καὶ πῶς εἰς ἐκείνον ἐλπίζεις ὑπὲρ οὗ θαρρήσαι οὐκ ^ε ἔστι; Πῶς δὲ δυνήσονται μὴ ὑψηλοφρονεῖν; Ἄν ἴδωσιν ὅτι οὗτος ἄστατος, ^α ἀβέβαιος· ἂν ἴδωσιν ὅτι μείζων τοῦ πλού- 655

4 v. 17.

¹ ἢ αὐτομ.] τουτέστιν ἡ αὐτομ. B. τουτέστιν ἡ μ. K. Post αὐτομ. add. τοῦτο δὲ λέγει δηλὼν ὅτι B.K. Sav. cet. ^κ οὐδὲ B. ¹ ἐνταῦθα—πρὸς] τὸ δὲ, μόνος, ἢ πρὸς B.K. Sav. cet. ^μ ἀγέννητον I. Post h. v. add. εἴρηκεν B.C.K. Sav. cet. ^π πάλιν περὶ (+ τῶν L.) ἄ.] πόλλακις περὶ ἄ. οὐς ἐξαιρεῖν βουλό- μεθα (+ τοῦτο καὶ αὐτὸς εἰπὼν περὶ τοῦ θεοῦ B.K.) B.K. Sav. cet. ^ο φησὶ om. B.K. ^φ ἐστι] + καὶ πῶς, τῆς αὐτῆς ὡς οὐσίας τῷ πατρὶ B.K. Sav. cet. ^φ φησὶν] καὶ τί φ. B.K. ^τ τὸ φῶς] φῶς αὐτὸς, καὶ B.K. τὸ φ. αὐτὸς καὶ Sav. cet. ^ε καὶ om. B.K. ^ε ἐμπ.] + ἀπαγε. οὐχ ἵνα τοῦτο νοήσωμεν, ἀλλ' ἵνα τὸ ἀκατάληπτον τῆς θείας φύσεως παραστήσῃ, φῶς οἰκεῖν αὐτὸν εἶπεν ἀπρόσι- τον, οὕτω θεολόγησας ὡς ἦν αὐτῷ δυνατόν. B.K. Sav. cet. ^ν ὁρᾶς] + ὅτι I. Mox βουλευθῇ pro βουληθείη Catenae debetur. ^ω φησὶν om. B.K. ^ε οὖν] + οὐδὲ B.K. ^ε ἐντρέψαι] + φ τιμὴ, κρ. αἰώνιον, φησὶ L. ^ε ὑψηλ.] + μηδὲ ἡλπ. ἐπὶ πλ. ἀδ. L. ^α καὶ om. L. ἄλλοι om. B.K. ^β οὐδὲν γὰρ] ταῦτα δὲ παραρρεῖ, εἰδὼς ὅτι οὐδὲν B.K. Sav. cet. ^ε καὶ ἀπ. καὶ ἀλ. post τῷ φον transp. L. Veron. Sav. cet. καὶ ἀπ. καὶ ἀλ.] οὐ μόνον δὲ τῷ φον, ἀλλ' ἀπ. καὶ ἀλ. B.K. ^α κατέσπασεν pro κατέσπασεν B.C.I.L. Cat. εἴτα—ἀδολότητι] μηδὲ ἡλπ. ἐπὶ π. ἄ. ὅρα πῶς εὐθ. αὐτοὺς κατ. οὕτως εἰπὼν B.K. ^ε ἐνι L. Statim καὶ πῶς δυν. B.K. Post ὑψηλοφρονεῖν add. φησὶν B.K. Sav. cet. ^α ἀβ.] ὅτι οὗτος ἀβ. L.

του ἢ ἐλπίς ἢ παρα τοῦ θεοῦ· ἂν ἴδωσιν ὅτι καὶ τοῦτου αὐτοῦ αἴτιος ὁ θεός. “Ἄλλ’ ἐπὶ τῷ θεῷ, ἡ φησὶ, τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν.” Καλῶς εἶπε, “πάντα πλουσίως,” τὰς ἐτησίους ἱτροπὰς αἰνιττόμενος, τὸν ἀέρα, τὸ φῶς, τὸ ὕδωρ, τὰ ἄλλα πάντα. Ὅρῃς πῶς πλουσίως παρέχει ^κμετὰ πολλῆς τῆς ἀφθονίας; Εἰ πλούτον ζητεῖς, ἐκείνον ζητεῖ τὸν μένοντα, τὸν βέβαιον, τὸν ἀπὸ τῶν ἔργων γινόμενον τῶν ἀγαθῶν. ¹Ποίω δὲ τούτων; ⁵“Ἀγαθοεργεῖν, φησὶ, B πλουτεῖν ἐν ἔργοις ^μκαλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς· τὸ μὲν ^ντῶν χρημάτων, τὸ δὲ τῆς ἀγάπης. “Κοινωνικούς,” ὁμιλητικούς φησι, προσηνεῖς. ⁶“Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον ^οκαλὸν εἰς τὸ μέλλον.” Ἐκεῖ οὐδὲν ἀσθλον, ^ρἐνθα βέβαιος ὁ θεμέλιος, οὐδὲν ἄσφατον, ἀλλὰ πάντα βέβαια, ἀκίνητα, πάγια, μόνιμα. “Ἰνα ἐπιλάβωνται, ⁹φησὶ, τῆς αἰωνίου ζωῆς.” Ἡ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἔργων πράξις ^ττὴν ἐκείνης ἡμῖν ἀπόλαυσιν προξενῆσαι δύναται. ⁷“Ὡ Τιμόθεε, τὴν ^απαρακαταθήκην φύλαξον.” ^ιΜὴ μειώσης· οὐκ ἔστι σὰ, τὰ ἀλλότρια ἐνεπιστεύθης· μηδὲν ἐλαττώσης. “Ἐκτρεπόμενος, ^νφησὶ, τὰς βεβήλους κενοφωνίας.” ^ωἌρα ἐστὶ καὶ οὐ βέβηλος κενοφωνία. “Καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως.” ^κΚαλῶς εἶπεν. “Ὅταν γὰρ πίστις μὴ ᾖ, γνῶσις οὐκ ἔστιν· ὅταν ἐκ τῶν οἰκείων λογισμῶν τίκτηται τι, γνῶσις οὐκ ἔστιν. ^υΟὕτω γὰρ τινες ἑαυτοὺς ἐκάλουν τάχα τότε γνωστικούς, ὡς πλεόν τι τῶν ἄλλων εἰδότες. “Ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι, ²φησὶ, περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν.” Ὅρῃς πῶς πάλιν κελεύει ^αμηδὲ ὁμοσε χωρεῖν πρὸς τοὺς τοιοῦτους; “Ἐκτρεπόμενος, φησὶ, τὰς ἀντιθέσεις.” Ἄρα εἰσὶν ἀντιθέσεις, πρὸς ἃς οὐδὲ ^βἀποκρίνεσθαι χρή. Διὰ τί; Ὅτι τῆς πίστεως ἐκβάλλουσιν, ^οοὐκ ἀφιάσιν ἐστάναι βεβαίως οὐδὲ πεπηγέσθαι.

^δΜὴ δὲ ταύτης ἐχώμεθα, ἀλλὰ τῆς πίστεως, τῆς πέτρας τῆς ἀρραγοῦς. Οὔτε γὰρ ποταμοὶ, οὔτε ἄνεμοι προσπεσόντες δυνή-

⁵ v. 18.

⁶ v. 19.

⁷ v. 20.

^ε ἢ om. C.K. ^η φησὶ om. B.K. ^ι τροπὰς Cat. ^κ μετὰ] καὶ μετὰ B.K. Sav. cet. ¹ ποίω δὲ τ.] τοῦτο καὶ αὐτὸς δηλῶν iidem. ^μ καλοῖς] ἀγαθοῖς L. ^ν τῶν χρ. et τῆς ἀγ. transp. L. Statim κοινωνικούς om. idem. ^ο εἰς τὸ μ. καλὸν inverso ord. B.K. ^ρ ἐνθα]+δὲ K. Sav. cet. ⁹ φησὶ om. B.K. ^τ τὴν—δύναται] δύναται ἡμῖν προξ. ἐκείνης τῆς ζωῆς τὴν ἀπ. L. ^α παραθήκην I. ^ι μὴ μ.] μὴ μ. φησὶν L. ὅρα, φησὶ, μὴ μ. B.K. ^ν φησὶ om. B.K. ^ω ὅρα—κενοφωνία (—ias C.)] Sic C.I.L. ὅρα ἐστὶ βέβηλος πᾶσα κ. B.K. Clausula deest in Edd. et Vet. ^κ καλῶς]+οὕτως B.K. Sav. cet. ^υ οὕτω γὰρ] ἢ τάχα τοῦτό φησι, διότι (+οὕτω B.K.) B.K. Sav. cet. Mox τάχα om. B.C.K. Sav. cet. invita Cat. ² φησὶ om. B.K. ^α μηδὲ]+εἰς τὸ αὐτό L. ^β ἀποκρίνασθαι B. ^ο οὐκ] ὅτι οὐκ B.K. Sav. cet. ^δ ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι πέτρα ἀρραγὴς ἢ πίστις, καὶ ἀληθὴς ἐλευθερία ἐστὶ τὸ κρατεῖν παθῶν· καὶ κατὰ φιλαργυρίας. Veron.

σονται τι λυμήνασθαι ἡμῖν· ἐστήκαμεν γὰρ ἐπὶ τῆς πέτρας ἀπαρσάλευτοι. Οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ὀβίου τούτου, ἐὰν ἐκείνον ἐλώμεθα τὸν ὄντως θεμέλιον, ἐστήκαμεν πάλιν οὐδὲν πάσχοντες δεινόν. Ὁ τὸν πλοῦτον αἰρούμενος ἐκείνον, οὐδὲν πείσεται δεινόν, ὁ τὴν εὐδοκίμῃσιν, ὁ τὴν δόξαν, ὁ τὴν τιμὴν, ὁ τὴν ἡδονήν· Ε πάντα ἐκείνα βέβαια, μεταβολὴ οὐδεμία· πάντα τὰ ἐνταῦθα ἀλλοιοῦνται καὶ ὑπὸ τροπὴν κείμενα, πάντα μεταβάλλεται. Τί γὰρ βούλει; δόξαν; ⁸ “Οὐ συγκαταβήσεται, φησὶν, ἡ δόξα αὐτοῦ ὀπίσω αὐτοῦ”· πολλάκις δὲ οὐδὲ ζῶντι παραμένει. Ἀλλ’ οὐ τὰ τῆς ἀρετῆς τοιαῦτα, ἀλλὰ πάντα μένει. Ὁ ἐνταῦθα ἔνδοξος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἐτέρου τὴν ἀρχὴν διαδεξαμένου, γέγονεν εὐτελής, καὶ τῶν ἀρχομένων εἰς· ὁ πλούσιος, ἡ ληστῶν ἐπιθεμένων, ἡ συκοφαντῶν καὶ ἐπιβούλων, ἄφνω γέγονε πένης. Ἀλλ’ F ἡ οὐ παρ’ ἡμῖν οὕτως· ὁ σώφρων ἐὰν ἐαυτῷ προσέχη, οὐδεὶς αὐτοῦ τὴν σωφροσύνην ἀφελέσθαι δυνήσεται· τὸν ἄρχοντα ἐαυτοῦ ἱκρατοῦντα οὐδεὶς ἰδιώτην, οὐδὲ ἀρχόμενον ἐργάσεται. “Οτι γὰρ 656 αὕτη μείζων ἐκείνης ἡ ἀρχή, ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως μάθανε. Τί γὰρ ὄφελος, εἰπέ μοι, ἐθνῶν ὀλοκλήρων ἄρχειν, καὶ δούλον εἶναι τῶν παθῶν; ποία δὲ βλάβη μηδενὸς ἀνθρώπων ἄρχειν, καὶ τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος ἀνώτερον εἶναι; Τοῦτο ἐλευθερία, τοῦτο ἀρχή, τοῦτο βασιλεία ^k καὶ δυναστεία· ἑκείνο δουλεία, (327) καὶ μυρία τις διαδήματα περικείται. “Οταν γὰρ ἔνδοθεν ἀρχὴ αὐτοῦ τῶν δεσποτῶν τὸ πλῆθος, ^m τὴν φιλαργυρίαν λέγω, τὴν φιληδονίαν, τὴν ὀργὴν, τὰ ἄλλα πάθη, τί τοῦ διαδήματος ὄφελος; Μείζων ἡ τυραννὶς τῶν παθῶν, ὅταν μὴδὲ ὁ στέφανος αὐτὸν ἰσχύη ταύτης ἐξελέσθαι τῆς ὑποταγῆς. ⁿ “Ὡς περ ἂν εἰ παρὰ βαρβάρους γενόμενος ἐδούλευεν, εἶτα ἐκείνοι ὁ βουλόμενος μείζονα δεῖξαι τὴν ἀρχὴν, μήτε τὴν αἰουργίδα, μήτε τὸ διάδημα ἀφέλοιντο, ἀλλὰ μετ’ ἐκείνων καὶ ὑδροφορεῖν, καὶ μαγεύειν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα διακονεῖσθαι προστάττοιεν, ὥστε αὐτοῖς μὲν μείζονα τὴν τιμὴν, ἐκείνῳ δὲ τὴν αἰσχύνην γενέσθαι· οὕτω ^p καὶ νῦν, παντὸς βαρβάρου βαρβαρικώτερον ταῦτα τὰ πάθη ἡμῖν προσφέρεται. Ὁ μὲν γὰρ τούτων καταφρονῶν, C

⁸ Psal. xlviii. 18.

• β. τούτου] ὀρθοῦ β. B.K. Statim ἐὰν pro ἂν omnes. ^f ὑπὸ τρ. κείται] μετατρέπεται L. ^g βούλει; δόξαν;] τῶν ἐνταῦθα βούλει εἰπεῖν; δόξαν; ἀλλ’ οὐ συνακολουθεῖ τοῖς κεκτημένοις B.K. Statim οὐ σ. γὰρ, φ. iidem. ^h οὐ] + τὰ B.K. Sav. cet. ⁱ καὶ κρ. iidem. ^k καὶ δυν. om. B.C.K. inclusum a Sav. δυν. καὶ βασ. hoc ord. L. ^l ἐκείνο B.C.I.K. ἐκείνα Edd. Mox περικείται Sav. cet. invitis libris. ^m ἡ φιλ. λέγω, ἡ φιλ. ἡ ὀργή B.K. ⁿ ὥς περ] καὶ ταῦτον γίνεται ὥς περ B.K. Post βαρβάρους add. βασιλεὺς τις B.K. Sav. cet. ^o βουλόμενος om. l. ^p καὶ νῦν om. B.K. ^q ὁ μὲν γὰρ] ἀλλ’ ὁ μὲν B.K.

καὶ τῶν βαρβάρων καταγελάσεται· ὁ δὲ τούτοις ὑποκύπτων, πολλῶ δεινότερα πείσεται, ἢ παρὰ τῶν βαρβάρων. Ὁ βάρβαρος, ὅταν μεγάλη ἰσχὺς, τὸ σῶμα αἰκίζεται, αὐταὶ δὲ τὴν ψυχὴν ἑβασανίζουσι καταξαίνουσαι πάντοθεν· ὁ βάρβαρος ὅταν μεγάλη ἰσχὺς, θανάτῳ τούτῳ παρέδωκεν, αὐταὶ δὲ τῷ μέλλοντι. Ὡστε μόνος ἐλεύθερος ἐκείνος ὁ τὴν ἐλευθερίαν οἰκοῦν ἔχων, ὥσπερ καὶ δούλος ἐκείνος ὁ τοῖς ἀλόγοις πάθεισιν
D ὑποκύπτων. Οὐδεὶς ἐπιτάττει δεσπότης, καὶ σφόδρα ἁπηνῆς ἦ, τοιαῦτα ὡμὰ καὶ ἁπηνῆ προστάγματα· καταίσχυρόν σου, φησὶ, τὴν ψυχὴν εἰκὴ καὶ μάτην, πρόσκρουσον τῷ θεῷ, τὴν φύσιν αὐτὴν ἀγνόησον, καὶ πατὴρ ἦ, καὶ μήτηρ, ἡμεμίαν ἔχε αἰδῶ, στήθι κατ' αὐτῶν. Τοιαῦτα γὰρ τῆς φιλαργυρίας τὰ ἐπιτάγματα. Θύσόν μοι, ὕψισι, μὴ μόσχους, ἀλλὰ ἀνθρώπους.
⁹ «Θύσατε ἡ γὰρ, φησὶν ὁ προφῆτης, ἀνθρώπους· ἡ μόσχοι γὰρ ἐκλελοίπασιν.» αὕτη δὲ οὐ τοῦτο ἡ φησιν, ἀλλὰ, μόσχων ὄντων,
E θύσον τοὺς ἀνθρώπους, κατάθυσον τοὺς μηδὲν ἡδικήκοντας· καὶ εὐηργετημένος ἦς, ἀπόκτεινον. ^a Πᾶσιν ἔσο πολέμιος, κοινὸς ἐχθρὸς ἀπάντων περιέρχου, καὶ τῆς φύσεως αὐτῆς, καὶ τοῦ θεοῦ σύναγε χρυσίον, οὐχ ἵνα ἀπολαύσῃς, ἀλλ' ἵνα φυλάξῃς, ἵνα μείζονα ἐργάσῃ τὴν βάσανον. Οὐ γὰρ ἐνὶ τὸν φιλαργυρον καὶ ἀπολαυστικὸν εἶναι· δέδοικε γὰρ μὴ ἐλαττωθῇ τὸ χρυσίον, μὴ πενιχροὶ γένωνται οἱ θησαυροί. Ἀγρύπνει, φησὶ, πάντας ἔχε δι' ὑποψίας, καὶ οἰκέτας καὶ φίλους· ἔσο φύλαξ τῶν ἀλλοτρίων.
F Ἄν ἴδῃς πένητα λιμῶ ἐφθειρόμενον, μὴ μεταδῶς, ἀλλ', εἰ δυνατόν, καὶ τὸ δέσμα αὐτὸν ἀπόδυσον. Ἐπιόρκει, ψεῖδον, ὄμνυε, κατηγορεῖ, συκοφάντει, καὶ εἰς πῦρ ἐμβῆναι θέη, μὴ παραιτήσῃ, καὶ μυρίους ὑποστῆναι θανάτους, καὶ λιμῶ διαφθαρῆναι, καὶ προσπαλαῖσαι νόσφ. Ἡ οὐχὶ ταῦτα νομοθετεῖ ἡ φιλαργυρία;
657 Ἰταμὸς ἔσο καὶ ἀναίσχυτος, ἀναιδὴς καὶ θρασὺς, μιαρὸς καὶ μοχθηρὸς, ἀγνώμων, ἀναισθητός, ἄφιλος, ἄσπονδος, ἄστοργος, πατραλοίας, θηρίον μᾶλλον ἢ ἄνθρωπος. Παρέλασον πάντα ὄφιν τῇ πικρίᾳ, πάντα λύκον τῇ ἀρπαγῇ, ὑπέρβηθι καὶ τῆς φύσεως ἐκείνης τὴν θηριωδίαν· καὶ εἰς δαίμονος ἐλθεῖν κακίαν θέη,

⁹ Osee xiii. 2.

^r τοιοῦτοις C. ^a αὐταὶ δὲ] τὰ δὲ πάθη L. ^t βασανίζονται Edd. repugnantibus libris. Statim καὶ καταξαίνουσι π. L. ^v τοῦτον C.L. Mox ταῦτα pro αὐταὶ L. ^w ἁπηνῆς] ἀναίσχυτος καὶ ἀπότομος L. ^x μηδένα I. ^y φησὶ] λέγει B.K. ^z γὰρ] + μοι C. θύσατε—προφῆτης] καὶ ὁ μὲν πρ. θύσατε, φησὶν (φησὶν, θύσατε K.) B.K. Sav. cet. ^a οἱ μ. Edd. repugnantibus libris. ^b φησιν om. B.K. Post ἀνθρώπους add. κελεύει iidem. ^c τοὺς assumptum ex omnibus. ^d πᾶσιν] Sic C.I. Vet. πάλιν L. Edd. Neutrum habent B.K. ^e τηκόμενον L. ^f ὑποστῆναι om. L. Hic desinit Codex B. ^g καὶ] καὶ K. Sav. cet. ^h πατρολόας C.I.L.

μὴ παραιτήσῃ· ἀγνόησον τὸν εὐεργέτην. ^ιΟὐχὶ ταῦτα λέγει, καὶ ἀκούεται; Ὁ δὲ θεὸς τὰ ἐναντία· ἔσο πᾶσι φίλος, ἔσο ἐπικῆς, παρὰ πάντων ἀγαπώμενος, μηδενὶ πρόσκρουε εἰκὴ καὶ μάτην, τίμα τὸν πατέρα, ^κτίμα τὴν μητέρα, δόξης ἀπόλαυε χρηστῆς, ἔσο μὴ ἄνθρωπος, ^ιἀλλὰ ἄγγελος· μηδὲν ἀναίσχυντον εἴπῃς, μηδὲν ψευδές, ἀλλὰ μηδὲ ἐννοήσῃς· ἐπικούρει τοῖς δεομέ- **B** νοις, μὴ ἀναγκάζου πράγματα ἔχειν ἀρπάζων, μὴ ἔσο ὑβριστῆς μηδὲ θρασύς· καὶ οὐδεὶς ὁ ἀκούων. Ἄρα οὐ δικαίως ἡ γέεννα; οὐκ εἰκότως τὸ πῦρ, ὁ σκώληξ ὁ ἀτελεύτητος; Μέχρι τίνος κατὰ κρημνῶν ὠθοῦμεν ἑαυτούς; μέχρι τίνος ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν βαδίζομεν; μέχρι τίνος ἥλοις διαπείρομεν ἑαυτούς, καὶ ^μχάριν ἔχομεν; Ὡμοῖς τυράννοις ὑποκείμεθα, ^ντὸν προσηνῆ δεσπότην παραιτούμεθα, τὸν οὐδὲν ἐπαχθές λέγοντα, οὐδὲ ^οφορτικόν, **C** οὐδὲ βάρβαρον, οὐδὲ ἀνόνητον, ἀλλὰ πάντα χρήσιμα καὶ ἐπικερδῆ καὶ ὠφέλειαν ἡμῖν μεγάλην παρέχοντα. Διαναστῶμέν ποτε, συστρέψωμεν ἑαυτούς, συγκροτήσωμεν, ἀγαπήσωμεν, ὡς δεῖ, τὸν θεόν, ῥίνα καταξιοθῶμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς ἡτοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

^ι οὐχὶ] ἀλλ' ἐκείνην (sic) μὲν K. Post θεός add. κελεύων idem. ^κ τίμα] καὶ L. ^ι ἀλλ' ἄγγ. I. K. Pergit μὴ μόνον μηδὲν ἀν. εἴπῃς, μηδὲ ψ. ἀλλὰ μ. νοήσῃς K. ^μ χάριν] + ἄχαριν L. ^ν τὸν] + δὲ K. ^ο φ. οὐδέ β. pro β. οὐδέ φ. omnes. Mox ἀνόνητον C. I. Veron. et ex corr. L. ^ρ ῥίνα καὶ τῶν ἐπ. καταξ. ἀγ. K. ^ι τοὺς] + ἀτελευτήτους L.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ.

ΛΟΓΟΣ Α.

Α¹ Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Τιμοθέε· ἀγαπητῷ τέκνῳ χάρις, εὐλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

ΤΙ δὴποτε καὶ δευτέραν ἐπιστέλλει τῷ Τιμοθέῳ ἐπιστολήν; Β Εἶπεν, ² “Ἐλπίζω εἰσελθεῖν πρὸς σέ τάχιον” οὐκ ^αἐξεγένετο τοῦτο· παραμυθεῖται αὐτὸν διὰ γραμμάτων ἀντὶ τῆς παρουσίας, ἴσως τεθλιμμένον καὶ διὰ τοῦτο, καὶ διὰ τὸ ἀρχῆς ἤδη ἦφθαι τότε. Κἂν γὰρ μεγάλοι τινὲς ἄνδρες ᾤσιν, ^βὅταν ἀναδέξωνται τοὺς οἰάκας καὶ τὴν κυβέρνησιν τῆς ἐκκλησίας, ξενοπαθοῦσι, πολλοῖς πολλαχόθεν βαπτιζόμενοι ^γκύμασι, καὶ μάλιστα τότε, ὅτε ἡ ἀρχὴ τοῦ κηρύγματος ἦν, ὅτε πάντα ^δἀνήροτα, ὅτε πάντα ἐχθρὰ, ὅτε πάντα προσίστατο. Καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ αἱρέσεις ἦσαν ἐξ Ἰουδαϊκῶν ^εδιδασκαλιῶν ἀρχόμεναι, ὥστε καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐνέφηνεν ἐπιστολῇ. Οὐ διὰ γραμμάτων δὲ αὐτὸν παραμυθεῖται μόνον, ἀλλὰ ^εκαὶ καλεῖ πρὸς ἐαυτόν· ³ “Σπού-

¹ CAP. I. v. 1, 2.

² 1 Tim. iii. 14.

³ 2 Tim. iv. 9, 13.

CODICES C.I.K. ^α ἐγένετο Cat. ^β ὅταν] ἀλλ' ὅταν K. ^γ κύμασι] Sic C.I. πράγμασι Veron. πραγμάτων κύμασι K. Sav. oet. ^δ ἀνήροτα] πολέμια K. ^ε διδασκαλιῶν] Sic C. secundum conjecturam Dunaei. observationibus Vet. διδασκάλων Edd. ^ε καὶ om. I.

δασον γὰρ ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως," φησί· καί, "Ἐρχόμενος
 φέρε τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας." Δοκεῖ δέ μοι πρὸς C
 τῷ τέλει εἶναι αὕτη ἡ ἐπιστολή· ⁴ "Ἐγὼ γὰρ ἤδη, φησί,
 σπένδομαι" καὶ πάλιν, "Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογία οὐδεὶς
 μοι συμπαραγέμετο." Ταῦτα ⁵ ἔδη πάντα διορθούμενος, καὶ τὴν
 παράκλησιν ποιεῖται ἀπὸ τῶν οἰκείων πειρασμῶν, καὶ φησί·
 "Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, κατ'
 ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ." Εὐθέως ἀνέστησεν
 αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ προοιμίου. Μή μοι τοὺς ἐνταῦθα
 κινδύνους εἴπῃς, φησὶν· οὗτοι τίκτουςιν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν,
 ἔνθα τοιοῦτον οὐδὲν ἔστιν, ἔνθα ⁶ "ἀπέδρα ὁδὴν ⁷ καὶ λύπην καὶ
 στεναγμόν." Οὐ γὰρ διὰ τοῦτο ἀποστόλους ἡμᾶς ἐποίησεν, ἵνα
 κινδυνεύωμεν μόνον, φησὶν, ἀλλ' ἵνα καὶ ἀποθνήσκωμεν, ἵνα τοι-
 αῦτα πάσχωμεν. Ἐπειδὴ γὰρ ⁸ τὸ τὰ οἰκεία διελθεῖν κακὰ οὐχὶ ⁶⁵⁹
 παράκλησις ⁹ μόνον ἦν, ἀλλὰ καὶ προσθήκη λύπης, εὐθέως ἀπὸ
 τῆς ἀρχῆς ποιεῖται τὴν παραμυθίαν· "Κατ' ἐπαγγελίαν,
 φησί, ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ." Εἰ δὲ ἐπαγγελία ἐστὶ,
 μὴ ¹⁰ ζητεῖ αὐτὴν ἐνταῦθα. ¹¹ "Ἐλπὶς γὰρ βλεπομένη, οὐκ ἔστιν
 ἐλπίς." "Τιμοθέε ἀγαπητῷ τέκνῳ." Οὐχὶ ἀπλῶς, τέκνῳ,
 ἀλλὰ, "ἀγαπητῷ." Ἔστι γὰρ εἶναι τέκνα μὴ ἀγαπώμενα·
¹² ἄλλ' οὐ σὺ τοιοῦτος, φησὶν, τοῦδ' ἀπλῶς τέκνον σε καλῶ,
 ἀλλὰ τέκνον ἀγαπητόν. Ἐπειδὴ καὶ Γαλάτας τέκνα καλεῖ,
 (330) ¹³ ἄλλ' ὅμως καὶ ἀλγεί ὑπὲρ αὐτῶν, ¹⁴ "Τεκνία μου, λέγων, οὗς B
 πάλιν ὠδίνω." Μάλιστα ¹⁵ δὲ πολλὴν αὐτῷ μαρτυρεῖ τὴν ἄρε-
 τήν· ὅταν γὰρ μὴ ἐκ φύσεως ¹⁶ ἢ ¹⁷ ἡ ἀγάπη, ἡ ἀρετὴς ¹⁸ ἔστιν. Οἱ
¹⁹ γὰρ ἐξ ἡμῶν τεχθέντες, οὐ δι' ἀρετὴν ²⁰ μόνον ἡμῖν εἰσιν ἀγα-
 πητοί, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀνάγκην· οἱ δὲ κατὰ πίστιν
 ὅταν ᾧσιν ἀγαπητοί, δι' οὐδὲν ἕτερόν εἰσιν, ²¹ ἄλλ' ἢ δι' ἀρετὴν·
 ἐπεὶ πόθεν ἄλλοθεν; καὶ μάλιστα παρὰ Παύλῳ τῷ οὐδὲν ποι-
 οῦντι κατὰ ²² πρόσκλησιν. ²³ Δείκνυσι τοίνυν, ὅτι οὐκ ὀργιζόμενος C

4 2 Tim. iv. 6, 16.

5 Esai. xxxv. 10.

6 Rom. viii. 24.

7 Gal. iv. 19.

ε δὴ] + οὖν C. ^h καὶ accessit ex C.I. Cat. ⁱ κινδυνεύωμεν C.K.
 -ύσωμεν Edd. φησὶν om. K. ^k τὸ om. C. ^l μόνον] + οὐκ K. Sav. cet.
 φησὶ] λέγων iidem. ζωῆς om. I. ⁿ ζητεῖ] + φησὶν K. ^o οὐχ K. Mox
 ἄλλ' ἀγ. C.K. ^p εἶναι] + καὶ K. Sav. cet. ^q ἄλλ' οὐ σὺ] σὺ δὲ οὐ C.
 φησὶν om. K. ^r οὐδὲ] + ἐπειδὴ C. Veron. + ἐγὼ I. + γὰρ K. Statim ἀπλῶς
 τ. σε καλῶ hoc ord. I.K. τ. ἀπλῶς σε κ. C. τ. σε κ. ἀπλῶς Edd. ^s ἄλλ'
 ὅμως] ἄλλ' οὐκ ἀγαπητὰ, ἀλλ' K. ^t λέγων] φησὶν Veron. λέγων om. C.
 δὲ] μὲν γὰρ K. ^w ἀρετὴν] + ἀγαπητὸν καλῶν. πῶς; K. Sav. cet. ^x ἡ om. I.
 ἀπὸ ἀρετῆς Edd. ἀπὸ om. I. Cat. ^z ἔστιν] λείπεται μόνος εἶναι K. ^a γὰρ]
 γοῦν K. Sav. cet. ^b μόνον K. ^c ἄλλ' ἢ] ἀλλὰ I. Cat. ^d πρόσκλησιν
 C.I. Veron. πρόκλησιν K. ^e δ. τοίνυν] ἄλλως δὲ δείκνυσι διὰ τοῦ εἰπεῖν,
 τέκνῳ ἀγαπητῷ K. Sav. cet. Mox καὶ τοῦτο—ἀγαπητῷ om. iidem.

πρὸς αὐτὸν, οὐχὶ καταφρονῶν αὐτοῦ, οὐχὶ κατεγνωκὼς αὐτοῦ, σου παρεγένετο. Καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν ἐν τῷ εἰπεῖν, “τέκνῳ ἀγαπητῷ.” “Χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.” Ἀπερ καὶ πρότερον, ταῦτα αὐτῷ καὶ νῦν ἐπεύχεται. Καὶ ὅρα πῶς εὐθέως ἐν τῷ προοιμίῳ πρὸς ἑκείνο ἀπολογεῖται, ὅτι οὐκ ἦλθε πρὸς αὐτὸν, οὐδὲ εἶδεν αὐτόν. Καὶ γὰρ τὸ, ⁸ “Ἔως ἔρχομαι,” καὶ τὸ, “Σπουδάζω ἐλθεῖν πρὸς σὲ τάχιον,” ταχεῖαν ἐποίει προσδοκᾶν τὴν παρουσίαν. Πρὸς τοῦτο οὖν εὐθέως ἀπολογεῖται. Καὶ τὴν μὲν αἰτίαν εὐθέως οὐ λέγει, δι’ ἣν οὐκ ἦλθεν, ἵνα μὴ σφόδρα λυπήσῃ αὐτήν. **D** δὲ ἦν τὸ κατέχουσθαι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Καίσαρος· ὅτε δὲ αὐτὸν ἐκάλεσε πρὸς ἑαυτὸν πρὸς τῷ τέλει, τότε αὐτὴν ἐνέφηνεν. Εὐθέως δὲ αὐτὸν ἐκ προοιμίων οὐκ ἐμβάλλει εἰς λύπην, ἀλλ’ ἐλπίδας ὑποφαίνει τοῦ αὐτὸν ὄψεσθαι. ⁹ “Ἐπιποθῶ σε ἰδεῖν,” καὶ, “Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως.”

Εὐθέως οὖν ἐκ ¹ τοῦ προοιμίου ἀνίστησιν αὐτὸν, καὶ τὰ ἐξῆς λέγει μετ’ ἐγκωμίου. ¹⁰ “Χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σου μνηεὶν ἐν ταῖς δέησέσι μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐπιποθῶν σε **E** ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρὰς πληρωθῶ.” Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ, ὅτι μέμνημαί σου, φησὶν· οὕτω σε φιλῶ. ¹¹ Τοῦτο ὑπερβαλλούσης ἀγάπης, ὅταν ¹² καὶ κοσμηταί τις τῇ φιλίᾳ ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν. “Χάριν ἔχω, φησὶ, τῷ θεῷ, ᾧ λατρεύω” ¹³ πῶς; “ἐν καθαρᾷ συνειδήσει ἀπὸ προγόνων” ¹⁴ ὅτι τὸ συνειδὸς αὐτοῦ οὐκ ἦν βλαβέν. Ἄλλως δὲ ἐνταῦθα περὶ βίου φησὶ, καὶ πανταχοῦ τὴν συνειδήσιν ¹⁵ τὸν βίον λέγει. ¹⁶ Ἡ δὲ οὐδὲν ὧν προεθυμούμην καλῶν δι’ ἀνθρωπίνην αἰτίαν προὔ- **F** δωκα, οὐδὲ τότε ὅτε ἐδίωκον. Διό φησιν, ¹⁷ “Ἄλλ’ ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ.” Μονονουχὶ λέγων, μὴ ὑποπτεύσης τὸ πρᾶγμα ¹⁸ κολακείαν εἶναι. Καλῶς συνίστησιν αὐτοῦ τὸ ἦθος, **660** ἵνα ἀξιοπίστον δειχθῇ τὸ περὶ τὴν ἀγάπην· ¹⁹ ὅτι οὐδὲν ψεύ-

⁸ 1 Tim. iv. 13. iii. 14.

⁹ 2 Tim. i. 4. iv. 8.

¹⁰ v. 3, 4.

¹¹ 1 Tim. i. 13.

¹ οὐχὶ] οὐδὲ K. οὐχὶ κατεγν. αὐτοῦ om. idem. ² οὐ superscript. in K. ³ ἑκείνῳ] Sic K. ἐκείνῳ Edd. ⁴ παρὰ] ὑπὸ I. ⁵ ἰδεῖν] + φησὶ C. ⁶ τοῦ om. C. ⁷ καὶ] εἴτα K. λέγει om. idem. ⁸ τοῦτο ὑπ. ἀγ.] τουτέστι μεθ’ ὑπ. ἀγ. C. Veron. τουτέστι μεθ’ ὑπερβολῆς ἀπάσης I. ⁹ καὶ κοσμηταί] κεκοσμηταί C. κεκόσμηται Veron. ¹⁰ πῶς] + εἰπέ K. ¹¹ ὅτι—προεθυμούμην] τοῦτο λέγει, ὅτι τὸ συνειδὸς καθαρὸν εἶχεν ἀπὸ πάσης κηλίδος· ἢ οὖν διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν, ἢ ἐνταῦθα περὶ βίου αἰνίττεται, καὶ πανταχοῦ εὐρήσεις αὐτὸν βίον τὴν σ. λέγοντα. ἑαυτὸν δὲ ἐγκωμιάζει, δεικνύς ὅτι οὐδὲν ὧν προεθυμεῖτο K. Mox προὔδωκεν et ἐδίωκε idem. ¹² ἦν βλ.] ἐβλαψεν I. ¹³ τοῦ βίου C. ¹⁴ κολακείαν] κακίαν K. Sav. cet. malitiam Vet. sed in marg. adulationem. ¹⁵ ὅτι] δ δὲ λέγει, τοῦτο ἐστίν K. Sav. cet.

δομαι, οὐδὲ ἄλλα ἔχω, καὶ ἄλλα λέγω. "Ὡστε καὶ τότε ἀναγκασθεὶς ἑαυτὸν ^ωἐνεγκωμιάσεν, ὥσπερ τὸ τῶν Πράξεων βιβλίον δηλοῖ. ^κἘπειδὴ ὡς στασιαστὴν αὐτὸν διέβαλλον καὶ νεωτεροποιοῦν, διὰ τοῦτο ^εἔλεγεν ¹² "Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γινῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ^εἐκ στόματος αὐτοῦ, ὅτι ἔση μάρτυς ^ααὐτοῦ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ὧν ἐώρακας καὶ ἤκουσας." Οὕτω καὶ ἐνταῦθα, ἵνα μὴ λάβῃ ἀφίλον καὶ ἀσυνειδήτου δόξαν ^Β ὡς ἐπιλεησμένος, εἰκότως ἑαυτὸν ἐγκωμιάζει λέγων, "Ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνησίαν" καὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ', "ἐν ταῖς δεήσεσί μου." Τουτέστιν, εὐχῆς μοι ἔργον ἐστὶ, τὸν πάντα ^βχρόνον διηνεκῶς, "νυκτὸς καὶ ἡμέρας," ὑπὲρ τούτου τὸν θεὸν παρεκάλουν, "ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν." Ὁρᾷς ζέοντα πόθον; ὁρᾷς ^εμανίαν ἀγάπης; ὁρᾷς ταπεινοφροσύνην; πῶς ἀπολογεῖται τῷ μαθητῇ; Εἰτα ^δδείκνυσιν ὅτι οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ εἰκῇ. Ἐδειξε ^εμὲν καὶ ἥδη, δείκνυσι δὲ καὶ ἐνταῦθα· φησὶ γάρ, "Μεμνημένος ^Γ σου τῶν δακρύων." Εἰκὸς ἦν αὐτὸν ἀποσχιζόμενον κλαίειν καὶ ὀδύρεσθαι μᾶλλον, ἢ παιδίον τοῦ μαστοῦ ^ετῆς τίτθης ἀποσπώμενον καὶ τοῦ γάλακτος. "ἢ ^ηἵνα χαράς, φησὶ, πληρωθῶ," ἐπιποθῶ σε ἰδεῖν. Οὐκ ἂν οὖν ἑμαυτὸν τοσαύτης ἀπεστέρησα ἡδονῆς, ^ιεἰ καὶ σφόδρα ἀναίσθητος ἦμην καὶ ὠμὸς καὶ θηριώδης· ^κἱκανὰ ἦν τὰ δάκρυα ἐκεῖνα εἰς μνήμην ἐλθόντα κάμψαι. Νυνὶ δὲ οὐχ εἰς τῶν τοιούτων ^ιεἰμὶ, ἀλλὰ τῶν καθαρῶς λατρευόντων (331) τῷ θεῷ. "Ὡστε πολλαί με ἦγον ἀνάγκαι πρὸς σέ. Ἄρα οὖν ^Δ ^κκλαίει. ^ηΚαὶ ἐτέραν τίθησιν αἰτίαν ἅμα καὶ παρακλητικὴν ¹³ "Ὑπόμνησιν, φησὶ, λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως."

Εἰτα καὶ ἄλλο ^οἐγκώμιον, ὅτι οὐκ ἐξ ἔθνων, οὐδὲ ἐξ ἀπίστων, ἀλλ' ἄνωθεν ἀπὸ οἰκίας ἦν τῷ Χριστῷ δουλευούσης. "Ἡτις ἐνῶκησε, ^φφησὶν, ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι, καὶ ἐν τῇ

¹² Act. xxii. 14, 15.

¹³ v. 5.

^ω ἐνεγκωμιάσεν C. Statim ὡς pro ὥσπερ I. ὡς που K. Sav. cet. ^κ ἐπειδὴ] + γὰρ K. Sav. cet. ^ε ἔλεγε] + καὶ (καὶ om. C.) εἶπεν (+ φησὶν K.) Ἀνανίας (+ φησὶ C.) πρὸς με C. K. Vet. Sav. cet. ^ζ ἐκ] + τοῦ C. ^α αὐτοῦ om. K. ^β χρόνον δ.] χρόνον διατελῶ τοῦτο ποῶν διηνεκῶς. τοῦτο γὰρ ἐμφαίνει τῷ εἰπεῖν K. Sav. cet. ^ε μανίας ἀγάπην C. μανικὴν ἀγάπην K. ^δ δείκνυς C. ^ε μὲν] + οὖν K. Sav. cet. ^ι εἰκὸς—κλαίειν] τί δήποτε τοῦτο λέγει; ὅτι εἰκὸς ἦν ἀποχωριζόμενον αὐτὸν οὕτως ἀλγεῖν ὡς καὶ κλαίειν K. ^ε καὶ τῆς Edd. καὶ deest in omnibus. Mox καὶ τοῦ γ. om. K. ^η ἵνα] + τοῖνυν K. φησὶ om. idem. ^ι εἰ καὶ] κἂν C. ^κ ἱκανὰ] + γὰρ K. Sav. cet. ^ι εἰμὶ] εἰ I. ^κ ἔκλαιε K. Sav. cet. ^η καὶ ἐτέραν—λαμβάνων] δῆλον τοῦτο ποιεῖ καὶ ἐτέραν αἰτίαν τιθεῖς ἐνδεικτικὴν ἅμα τούτου καὶ παρακλητικὴν. ποῖαν δὲ ταύτην; ἦν μετὰ τὸ εἰπεῖν, μεμ. σου τῶν δ. ἐπάγει καὶ λέγει, ὑπόμ. λαμβάνων K. ^ο ἐγκώμιον] + ἐμφαίνον K. ^φ οὐδὲ ἐξ ἀπίστων om. C. Mox ἦν om. I. ^φ φησὶν] πρῶτον K.

μητρί σου Εὐνείκη.” ¹⁴ “Ἦν γάρ, φητίν, υἱὸς ῥγυναικὸς Ἰουδαίας πιστῆς.” ¹⁵ Πῶς Ἰουδαίας; πῶς πιστῆς; Ἐξ Ἰουδαίων πιστῆς, οὐκ ἐξ ἐθνικῶν διὰ δὲ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅτι Ἑλλήν Εὐπῆρχε, καὶ διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις, ἔλαβε καὶ περιέτεμεν αὐτόν. Ὅρᾳς πῶς ἤρχετο ὁ νόμος καταλύεσθαι, τῶν ἐπιμιξιῶν τούτων γινομένων; * Ὅρα πόσα ἔθηκεν. ² Ἐγὼ λατρεύω τῷ θεῷ, φησί· συνειδήσιν ἔχω ἀληθῆ· σὺ δὲ τὰ δάκρυα. Οὐ διὰ τὰ δάκρυα μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πίστιν, ὅτι ἀληθείας εἰ ἔργατης, ὅτι οὐδὲν δουρὸν παρὰ σοί. Ὅταν οὖν καὶ σαυτὸν ἄξιον τοῦ φιλεῖσθαι παρέχῃς, οὕτω μὲν ὦν φιλόστοργος, οὕτω δὲ γνήσιος ² τοῦ Χριστοῦ μαθητῆς, ὅταν ^F μὴδὲ ἐγὼ τῶν ἀστόργων ὦ, ἀλλὰ τῶν ἀληθεύειν σπουδαζόντων, τί τὸ κωλύον ^a ἦν ἐμὲ ἐλθεῖν; “Πέπεισμαι δέ, ^b φησὶν, ὅτι καὶ ⁶⁶¹ ἐν σοί.” Ἀνωθεν ἔχεις τοῦτο τὸ καλὸν, ἐκ προγόνων διεδέξω τὴν πίστιν τὴν ἀνυπόκριτον. Τὰ γὰρ τῶν προγόνων ἐγκώμια, ὅταν μὲν ^c αὐτοῖς κοινωνῶμεν, καὶ ἡμῶν ἐστίν· ὅταν δὲ μὴ, οὐδὲν ἰσχύει, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον κατακρίνει. ^d Διὸ ἐπήγαγε, “Πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί.” Οὐ στοχάζομαι, φησὶν, ἀλλὰ πέπεισμαι καὶ πεπληροφόρημαι. Εἰ τοίνυν δι’ οὐδὲν ἀνθρώπινον ἦλθες ἐπὶ τοῦτο, οὐδὲν σε παρασालεῦσαι δυνήσεται. ¹⁵ “Δι’ ἣν αἰτίαν ἀναμνησκῶ σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ, ὃ ἐστίν ἐν σοί διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου.” Ὅρα πῶς ^B δείκνυσιν αὐτὸν ἐν ἀθυμίᾳ ὄντα πολλῇ, πῶς ἐν κατηφείᾳ. ^e Διὰ τοῦτο, μὴ νομίσης, φησὶν, ὅτι κατεφρόνησά σου· ἀλλ’ ^f εἰδῶς ὅτι βού κατέγων, οὐδὲ ἐπελήσθην, ^h εἰ καὶ μὴδὲνα ἕτερον, τὴν μάμμην καὶ τὴν μητέρα ἐννόει. Διὸ ἐπειδὴ οἶδα, ὅτι ἀνυπόκριτον ἔχεις πίστιν, ⁱ δεῖ σοι προθυμίας πρὸς τὸ ἀναζωπυρῆσαι τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ. Καθάπερ τὸ πῦρ ^k δεῖται ξύλων, οὕτω καὶ

14 Act. xvi. i.

15 v. 6.

¹ γυναικὸς] + τινος C. ² πῶς] + εἰ ex corr. C. + καὶ bis K. ³ ἐξ Ἰουδαίων [Ἰουδαίας C.] πιστῆς] Sic C. I. Cat. Haec desunt in Edd. Mox ἐθνῶν C. ἐξ Ἰουδαίων—τὸν π. αὐτοῦ] οὐκ ἐξ ἐθνικῶν ἀπλῶς, ἐξ Ἰουδαίας πιστῆς. ἐπεὶ οὖν ἀπὸ μητρὸς ἦν πιστευσάσης Ἰουδαίας καὶ πατρὸς ἐθνικοῦ, διὰ τὸν π. αὐτοῦ K. ⁴ ἐπιμιξεων K. Mox γενομένων C. K. ⁵ ὅρα] καὶ ὅρα Sav. cet. καὶ βλέπε K. Post ἔθηκε add. πληροφορῶν ὅτι οὐ κατεφρόνησεν (+τὴν ἑαυτοῦ συνειδήσιν K.) K. Sav. cet. ⁶ ἐγὼ—καὶ σαυτὸν] μάρτυς γάρ μου ὁ θεός, ὃ λατρεύω ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, φησί· τὰ ἐκείνων δάκρυα· οὐ τὰ δ. δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν π. ὅτι ἀλ. εἰ ἐργάτης, φησὶν, καὶ ὅτι οὐδὲν δ. παρὰ σοί. διὰ πάντων τοίνυν ἐνδοκίμια τούτων, ὅτι οὔτε αὐτὸς πρὸς τὸ καταφρονεῖν, οὔτε ἐκείνος ἄξιος τοῦ καταφρονεῖσθαι. δ δὲ λέγει τοῦτό ἐστίν· ὅταν καὶ σαυτὸν K. ⁷ ἐραστῆς Cat. amator Vet. ⁸ τοῦ Χρ. μ. pro μ. τοῦ Χρ. omnes. ⁹ ἦν] καὶ K. ¹⁰ φησὶν om. K. Sav. cet. Post τοῦτο add. φησὶ iidem. ¹¹ αὐτοῖς] + κατ’ ἀρετὴν K. ¹² δι’] + καὶ Edd. in vitis libris. ¹³ διὰ τοῦτο] μονονουχὶ γὰρ τοῦτό φησι (mox om. φησὶ) K. Sav. cet. ¹⁴ εἰδῶς] + εἶσο iidem. ¹⁵ οὐ] οὔτε I. K. Sav. cet. Mox οὔτε ἐπιτέλεσμαι K. ¹⁶ εἰ καὶ] καὶ εἰ I. K. Sav. cet. Statim μὴδὲν Cat. ¹⁷ δεῖ] ἀναμνησκῶ· δεῖ γὰρ K. Sav. cet. ¹⁸ δεῖται] δεῖ τῶν K.

ἡ χάρις τῆς προθυμίας τῆς ἡμετέρας, ἵνα αἰεὶ ἀναξέῃ. ¹¹ Ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ, ὃ ἐστίν ^m ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου.” τούτέστι, τὴν χάριν τοῦ πνεύματος, ἣν ἔλαβες εἰς προστασίαν τῆς ἐκκλησίας, εἰς C σημεῖα, εἰς τὴν λατρείαν ἅπασαν. Ἐν ἡμῖν γὰρ ἐστὶ καὶ σβέσαι καὶ ἀνάψαι τοῦτο· διὸ ἀλλαχοῦ λέγει, ¹⁶ “Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε.” Ὑπὸ μὲν γὰρ ἀκηδίας καὶ ῥαθυμίας σβέννυται, ὑπὸ δὲ νήψεως καὶ ⁿ προσοχῆς διεγείρεται. Ἐνεστί μὲν γὰρ ἐν σοὶ, πλὴν ἀλλὰ σφοδρότερον ἐργάζου αὐτὸ, τούτέστι, παρρησίας ἔμπλησον ^o αὐτὸ, χαρᾶς, εὐφροσύνης· στήθῃ γενναίως. ¹⁷ “Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.” Τούτέστιν, οὐ διὰ τοῦτο τὸ πνεῦμα ἐλάβομεν, ἵνα ὑποστελλώμεθα, ἀλλ’ ἵνα ^p δυναμώμεθα, ἵνα παρ- D ρησιαζώμεθα. Πολλοῖς γὰρ δίδωσι πνεῦμα δειλίας, οἷον ἐπὶ τῶν πολέμων ^q ἐν ταῖς Βασιλείαις γέγονε. ¹⁸ “Καὶ ἔπεσε, φησὶ, πνεῦμα δειλίας ἐπ’ αὐτούς.” τούτέστι, φόβον αὐτοῖς ἐνέθηκεν. Ἀλλὰ σοὶ ἔδωκε ^t τοῦναντίον, ἀγάπης τῆς εἰς αὐτόν. Ἄρα καὶ τοῦτο ἀπὸ χάριτός ἐστιν, ἀλλ’ οὐχ ἀπλῶς ἀπὸ χάριτος, ἀλλ’ ὅταν καὶ ἡμεῖς πρότεροι ἐπιδεικνόμεθα τὰ παρ’ ἐαν- τῶν. Τὸ γὰρ ποιοῦν ἡμᾶς κράζειν, Ἀββᾶ ὁ πατήρ, καὶ τὴν ἀγάπην ^w τίθησι τὴν πρὸς αὐτόν, καὶ τὴν πρὸς τὸν πλησίον, φησὶν, ἵνα ἀλλήλους ἀγαπῶμεν· ἀπὸ γὰρ τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ μὴ δειλιᾶν ^x καὶ ἡ ἀγάπη γίνεται. Οὐδὲν γὰρ οὕτω φιλίαν δια- E λύειν εἴωθεν, ὡς δειλία καὶ ^y προδοσίας φήμη. “Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς, φησὶ, πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ ^z ἀγάπης καὶ δυνάμεως καὶ ^a σωφρονισμοῦ.” Ἦτοι ^b σωφρονισμὸν ^c τὴν ὑγίαν λέγει (332) τῆς διανοίας καὶ τῆς ψυχῆς, ἥ “σωφρονισμοῦ,” ὥστε σωφρονί- ζεσθαι ἡμᾶς, καὶ τι δεινὸν γένηται, ἵνα σωφρονί- ζῃ ἡμᾶς, καὶ τὰ περιττὰ ^d περικόπη.

16 1 Thess. v. 19.

17 v. 7.

18 1 Reg. xxvii. 12?

¹ ἀναμ. σε] τί ἀναμιμνήσκεις, εἶπε (sic) K. Statim ἀναζ. φησὶ, τὸ idem. ^m ἐν] ἐπὶ I. ⁿ προσευχῆς I. ^o αὐτὸ] σαυτὸν C. αὐτὸ om. K. ^p δυναμώμεθα] Sic I. δυνάμεθα C. Cat. Veron. ἵνα δυν. om. K. Sav. cet. ^q ἐν om. I. γέγραπται pro γέγονε K. ^r ἐπέπεσε C. ἐποίησεν Cat. ^s τοῦν.] τὸ ἐν. C. Cat. πνεῦμα δυνάμεως καὶ K. τοῦν. πν. δυνάμεως καὶ Sav. cet. Statim ἀγάπην τῇ I. Cat. ^t ὅταν] ὅτι C. πρότεροι om. K. ^v καὶ τὴν—ἀγαπῶμεν] τοῦτο ἐστὶν ἡ ἀγάπη. διὰ τοῦτο ἐν κοινῷ λέγειν αὐτὸ ἐδιδάχθημεν, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· ἀπὸ τούτων προτρέπει καὶ τὴν εἰς θεὸν ἀγάπην ἐπιδεικνύσθαι, καὶ τὴν εἰς τὸν πλησίον K. ^w ἐντίθησι C. Cat. Mox φησὶν post ἀλλήλους transp. Sav. cet. ^x καὶ accessit ex C. I. Cat. ^y προδ. φήμη] προδοσία φιλίας K. ^z δυν. καὶ ἀγ. hoc ord. C.K. ^a σωφροσύνης ante corr. C. ^b σωφροσύνην C. σωφρονισμὸν—περικόπη] σωφρονισμὸν λέγει τὴν τῆς δ. καὶ τῆς ψ. εὐεξίαν, ἥ ὥστε σωφρονεῖν ἡμᾶς καὶ πρὸς τὰ περιστατικά τὰ συμβαίνοντα K. ^c τὴν ὑ. λ.] λ. τὴν ὑ. C.I. ^d περικόπη] Sic C.I. Cat. κόπη Edd.

Ἐμὴ τοίνυν ἀλγῶμεν ἐπὶ τοῖς ¹⁹δεινοῖς τοῖς συμπύπτουσι·
 F σωφρονισμὸς τοῦτό ἐστι. ¹⁹ “Μὴ σπεύσης, φησὶν, ἐν καιρῷ
 ἐπαγωγῆς.” Πολλοὶ πολλὰ κατ’ οἶκον ἔχουσι λυπηρὰ, καὶ τῇ
 μὲν λύπῃ κοινωνοῦμεν ἀλλήλοις, τῇ δὲ ὑποθέσει οὐκέτι· ἄλλ’ ὁ
 μὲν ἀπὸ γυναικὸς, ὁ δὲ ἀπὸ παιδὸς, ἕτερος ἀπὸ οἰκέτου, ἄλλος
 662 ἀπὸ φίλου, ἄλλος ἀπὸ ἐχθροῦ, ἄλλος ἀπὸ γείτονος, ἄλλος ἀπὸ
 ζημίας, καὶ πολλὰ καὶ διάφοροί εἰσιν αἱ αἰτίαι τῆς λύπης· καὶ
 ὅλως οὐκ ἔστιν εὐρεῖν τινα ²⁰λύπης καθαρὸν καὶ ἀθυμίας, ἀλλὰ ὁ
 μὲν μικρὰ, ὁ δὲ μέζονα ἔχει τὰ λυπούντα. Μὴ τοίνυν ἀσχά-
 λωμεν, μηδὲ αὐτοὶ μόνοι νομίζωμεν εἶναι ἐν λύπῃ. Οὐ γὰρ
 ἔστιν ἄνθρωπον ὄντα καὶ τὸν ἐπίκηρον τοῦτον ζῶντα βίον,
 λύπης εἶναι χωρὶς· ἀλλ’ ἂν μὴ σήμερον, αὐριον· ἂν μὴ αὐριον,
 μετὰ ταῦτα συμβαίνει ²¹τὸ λυπηρόν. “Ὡςπερ γὰρ οὐκ ἐνι τινα
 B πλέοντα μὴ εἶναι ἐν ἀγωνίᾳ, πλέοντα λέγω πέλαγος μέγα· οὐ-
 τως οὐδὲ ²²τὸν βίον τοῦτον ζῶντα οὐχ οἷόν τε μὴ εἶναι ἐν ἀθυ-
 μίᾳ· ²³ἡ γὰρ πλούσιον εἴπης, ἐπειδὴ πλούσιός ἐστι, πολλὰς ἀφορ-
 μὰς ²⁴ἀθυμιῶν ἔχει· ἡ γὰρ αὐτὸν τὸν βασιλέα· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς
 ὑπὸ πολλῶν κρατεῖται, καὶ οὐ πάντα κατὰ γνώμην πράττει,
 ἀλλὰ πολλὰ παρὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ χαρίζεται, καὶ μάλιστα
 πάντων ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ²⁵πάντα πράττων ὃ μὴ θέλει. Τί δή-
 ποτε; “Ὅτι πολλοὺς ἔχει τοὺς ἐκ τῶν ἐκείνου λαμβάνειν βουλο-
 C μένους. Ὅτι ἐννόησον δὴ, ἐν ὅσῃ ἐστὶν ἀθυμία, ὅταν βούληται
 μὲν τι πράττειν, μὴ δύνηται δὲ, ἢ διὰ δέος, ἢ δι’ ὑποψίαν, ἢ διὰ
 πολεμίους, ἢ διὰ φίλους. Πολλάκις δὲ, ὅταν καὶ φιλονεικῇ τι
 πράξαι τῶν αὐτῷ δοκούντων, τὸ πᾶν ²⁶αὐτῷ τῆς ἡδονῆς ἡφάνισται
²⁷τῆς ἐκ τῆς πράξεως ἐκείνης, πολλῶν ²⁸ὄντων τῶν ἀπεχθανομέ-
 νων αὐτῷ. Ἀλλὰ τί; νομίζεις τοὺς ἀπράγμονα βίον ζῶντας
 εἶναι ἐν βίῳ λύπης ²⁹καθαρῶ; Οὐκ ἔστιν. ³⁰Ὡςπερ οὐκ ἔστιν
 D εἶναι ἀθάνατον ἄνθρωπον ὄντα, οὕτως οὐδὲ λύπης χωρὶς. Πόσα
 εἰκὸς ὑπομένειν αὐτοὺς πράγματα, ὃ λόγῳ μὲν παραστήσαι οὐκ
 ἔστιν, ἔργῳ δὲ ἐκείνους μόνους δυνατόν εἶδέναι; πόσοι μυριάκις

¹⁹ Sirac. ii. 2.

Ἐ ΘΗΚΟΝ. “Ὅτι ὥςπερ οὐκ ἔστιν εὐρεῖν ἄνθρωπον ἀθάνατον, οὕτως οὐδὲ
 χωρὶς λύπης ζῶντα ἐν τῷ βίῳ· καὶ ὅτι μία λύπη ἐπωφελής, ἢ δι’ ἀμαρτίας· καὶ
 περὶ ἐλεημοσύνης. Veron. ¹ δ. τοῖς συμπύπτουσι] συμπύπτουσι δ. C. δ. τοῖς
 συμβαίνουσι I. ² ἄλλ’ om. K. ³ λ. καθαρὸν] ἐκτὸς λ. K. ⁴ τὰ λυ-
 πηρὰ K. ⁵ τὸν β. τοῦτον] Sic omnes. τὸν τοῦτον τὸν β. Edd. ⁶ ἡ γὰρ πλ.
 εἴπης] καὶ πλούσιος I. Statim ἐπειδὴ γὰρ πλ. K. Sav. cet. ⁷ ἀθυμιῶν C.I.
 moestitiae Vet. Edebatur ἐπιθυμιῶν. ⁸ πάντα om. K. ⁹ ἐννόησον δὴ] Sic
 nostri omnes. considera denique Vet. ἐν ὅσῃ δὲ Edd. ¹⁰ αὐτοῦ K. Mox
 ἡφάνισται C. Edebatur ἡφάνισε. ¹¹ τῆς] τῶν C. τῆς om. K. ¹² ὄν-
 των] γενομένων K. ¹³ καθαρῶ] Sic C.I. ut coniecerat Dun. καθαρὸς Edd.
¹⁴ ὥςπερ] + γὰρ K. Sav. cet. ¹⁵ εἶναι ἀθ. ἀνθ. ὄντα] εἶναι ἀθ. ὄντα ἀνθ. C.
 ἀνθ. ἀθ. ὄντα I. ἀνθ. ἀθ. εἶναι K. Statim οὕτως om. Veron.

ἤξαντο ἀποθανεῖν ἐν ἐκείνῳ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ τρυφῇ; Τὸ γὰρ τρυφᾶν οὐ πάντως *καὶ ἐκτὸς λύπης ποιεῖ εἶναι· μᾶλλον *δὲ αὐτὸ τὸ τρυφᾶν μυρίας τίκτει λύπας, νόσους, ἀηδίας· καὶ ὕχωρίς τούτων, αἰτίας μὴ ὑποκειμένης. Ὅταν γὰρ ἡ ψυχὴ ἐν ἔξει τοιαύτη καταστῇ, καὶ ἀπλῶς οἶδεν ἀλγεῖν. Καὶ γὰρ ἱατρῶν λέγουσι παῖδες ὅτι καὶ παρὰ στομάχου *κατασκευὴν ἄκαιροι γίνονται λύπαι. Ἡ οὐχὶ καὶ παρ' ἡμῖν τοῦτο *συμπίπτειν εἰκὸς, ὅταν ἀλγῶμεν, καὶ μὴ εἰδῶμεν τῆς λύπης τὴν ὑπόθεσιν; Καὶ ὅλως οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τινα λύπης χωρὶς· εἰ δὲ οὐ τοσαύτην ἔχουσι ὁ λύπης ἀφορμὴν, ὅσην ἡμεῖς, οὕτως ἕκαστος νομίζει· τὸ γὰρ οἰκεῖον μᾶλλον αὐτὸν λυπεῖ τοῦ ἀλλοτρίου. Ὡς περ γὰρ οἱ ὁ μέρη τῶν σωμάτων ἀλγούντες, νομίζουσι τοὺς πλησίον πλεονεκτεῖν ταῖς ἀλγηδόσι, καὶ ὁ νοσῶν τὸν ὀφθαλμὸν, οὐδὲν ἕτερον ἐγγεῖται πάθος, οἷον τὸ αὐτοῦ· πάλιν ὁ τὸν στόμαχον ἡ ἀλγῶν, τοῦτο πάντων χαλεπώτερον εἶναι φησι, καὶ ἕκαστος ἐν ᾧ κατέχεται, τοῦτο πάντων εἶναι ἁναιρότερόν φησιν· οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ἁθυμίας, ὑπὸ τῆς λύπης ἥς κατέχεται, ταύτην φησὶν εἶναι ἀλγεινότεραν· μετὰ γὰρ τῆς πείρας τῆς οἰκείας τοῦτο κρίνει. Οἷον, ὁ παῖδας οὐκ ἔχων, οὐδὲν οὕτω δεινὸν, ὡς ἀπαιδία· ὁ πολλοὺς ἔχων μετὰ πενίας, οὐδὲν οὕτως ὡς πολυ- 663 παιδίαν αἰτιάται· ὁ ἓνα ἔχων, οὐδὲν χεῖρον τοῦ ἓνα ἔχειν νομίζει. Ἐντεῦθεν γὰρ, φησὶ, καὶ ῥάθυμος γίνεται, καὶ ἐν ὀλῇ τὸν πατέρα καθίστησιν, αἰεὶ περιπόθητος αὐτῷ τυγχάνων, καὶ οὐδεμίαν ἐπιστροφὴν δεχόμενος. Ὁ καλὴν ἔχων γυναῖκα, οὐδὲν, φησὶ, χεῖρον τοῦ καλὴν ἔχειν ὑποψίας γὰρ τὸ πρᾶγμα γέμει καὶ ἐπιβουλῆς· ὁ ἄμορφον, οὐδὲν χεῖρον, φησὶ, τοῦ ἄμορφον ἔχειν γυναῖκα· ἀηδίας γὰρ τὸ πρᾶγμα ἐμπέπλησται. Ὁ ἰδιώτης, οὐδὲν, φησὶν, ἀχρηστότερον τοῦ βίου τούτου, οὐδὲ B εὐτελέστερον· ὁ στρατιώτης, οὐδὲν ἡ μοχθηρότερον, φησὶν, οὐδὲ

* καὶ om. K. λύπης π. εἶναι pro εἶναι λ. π. omnes. x δὲ om. K. y χωρὶς τούτων om. K. Post αἰτίας add. πολλάκις K. Sav. cet. z κατασκ.] + ἀσθενῇ iidem. a συμπίπτειν εἰκὸς] συμπίπτει iidem. contingit Vet. Mox ἴδωμεν I. b λ. ἀφορμὴν pro ἀφορμὴν λ. omnes. c οὕτως] ὁμοῦς οὕτως ἔχειν K. Sav. cet. d τὰ om. I. e τοὺς] τὸν I. τῷ Veron. f καὶ ὁ] δ τε γὰρ K. νοσῶν τ. ὁ. pro τ. ὁ. νοσῶν omnes. g ἡγεῖται] + τοιοῦτον εἶναι Edd. εἶναι om. C. τοιοῦτον εἶναι om. I. K. Mox οἷον τὸ αὐτοῦ (ἐαυτοῦ K. Sav. cet.) om. C. h ἀλγῶν omnes. Edebatur νοσῶν. i ἁναιρότερον C. (?) Edd. εἶναι ἂν. pro ἂν. εἶναι omnes. Statim ἡγεῖται pro φησιν K. Sav. cet. k ἐπιθυμίας K. Statim ἕκαστος ὑπὸ K. Sav. cet. l φησὶν] νομίζει K. Sav. cet. Statim ἀπαιδίαν iidem. m ἔχων] + πάλιν iidem. n νομίζει] ὑπολαμβάνει K. o λῇ] συμφορᾷ I. K. p φ. χεῖρον pro χείρόν φ. omnes. q ἔχειν γυναῖκα Edd. γυναῖκα deest in omnibus. Etiam ἔχων om. I. r ἄμορφον] Sic C. I. δυσειδῇ Edd. φησὶ om. K. Mox ἀηδίας—ἐμπέπλησται om. idem. s φησὶν post τούτου vulgo legitur, in vitis libris. t μοχ. φ.] Sic Edd. φ. μοχ. τοῦ βίου τούτου C. I. μοχ. καλεῖ τοῦ β. τ. K. Mox στρατίας I.

ἐπισφαλέςτερον τῆς στρατείας· βέλτιον γὰρ ἄρτω ^νκεκρῆσθαι (333) μόνῳ καὶ ὕδατι, ἢ τοσαύτας ^ωφέρειν ἐπαχθείας. Ὁ ἐν ἀρχῇ ὢν, οὐδὲν ἐπιπονώτερον, ^χφησὶ, τοῦ τῶν ἄλλων τὰς ἀνάγκας θεραπεύειν· ὁ ἀρχόμενος, οὐδὲν δουλικώτερον, φησὶν, ἐτέρων ἐξουσία ὑποκεῖσθαι. Ὁ γεγαμηκώς, οὐδὲν χεῖρον, ^γφησὶ, γυναικὸς καὶ φροντίδος· ^ζὁ μὴ γεγαμηκώς, οὐδὲν ἀνελευθεριώτερον, ^αφησὶ, τοῦ μὴ γαμεῖν, καὶ οἰκίας ἀπεστερηῆσθαι καὶ ἀναπαύσεως. Ὁ ^βἔμπορος τὸν γεωργὸν μακαρίζει τῆς ἀσφαλείας· ὁ γεωργὸς τὸν ἔμπορον τοῦ πλούτου. Καὶ ^δὅλως δυσάρεστόν πως τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, μεμψίμοιρον καὶ βαρύθυμόν ^δἐστιν. Ὅτε πάντων τῶν ἀνθρώπων ^εκαταγινώσκει, τότε φησὶν, οὐδὲν ἀνθρωπος, τὴν πᾶσαν λέγοντες φύσιν, ἐπίμοχθον ζῶον καὶ ταλαίπωρον. Πόσοι τὸ γῆρας θαυμάζουσι; πόσοι τὴν νεότητα μακαρίζουσιν; Οὕτω καὶ ^ιταῖς ἡλικίαις πολλὴ ἡ ἀθυμία. ^εὍταν ἴδωμεν κατηγορουμένους ἡμᾶς διὰ τὴν ἡλικίαν, φαμέν, διὰ τί μὴ ἡμεν γέροντες; ὅταν ^βλευκαίνηται ἡ κορυφή, πάλιν, ^δποῦ ἡ νεότης; Καὶ ^ιὅλως μυρίας ἔχομεν ἀφορμὰς τοῦ λυπεῖσθαι. Μία μόνη ἐστὶν ὁδὸς ταύτης ἀπηλλαγμένη τῆς ἀνωμαλίας, ἡ κατὰ ἀρετὴν· μᾶλλον δὲ καὶ αὕτη λύπην ἔχει, ἀλλὰ λύπην οὐκ ἀνόνητον, ἀλλὰ κέρδος καὶ ὠφέλειαν ἔχουσαν. ^αἩ γὰρ ἡμαρτέ τις, καὶ διὰ τῆς λύπης κατανυγεῖς, ἀπενίψατο ^κτὸ ἁμάρτημα· ἡ πεπτωκότης ἀδελφῷ συνήλγησε, καὶ ἐνταῦθα πάλιν ἔχει τὸν μισθὸν οὐ μικρόν. Τὸ γὰρ συναλγεῖν τοῖς ἐν συμφοραῖς οὖσι, πολλὴν ἡμῖν πρὸς ^ιτὸν θεὸν δίδωσι τὴν παρρησίαν. ^εἘκκουσον ὅσα περὶ τοῦ Ἰωβ φιλοσοφεῖ ἡ θεία γραφή· ἄκουσον καὶ Παῦλος τί φησὶ· ^ω“Κλαίειν μετὰ ^κκλαιόντων”· “Τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι.” Ἡ γὰρ κοινωνία τῶν λυπουμένων τὸ σφόδρα φορτικὸν τῆς λύπης ^αἀφαιρεῖν εἴωθεν. Ὡς περ γὰρ ἐπὶ φορτίου, ἂν τοῦ βάρους τις κοινωνήσῃ, ἐπελάφρυνε ^οτῷ μόνῳ τὸ ἄχθος φέροντι, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων. ^ρΝυνὶ δὲ τῶν μὲν οἰκείων ἡμῖν τινος τετελευτηκότος, πολλοὶ οἱ παρακαθήμενοι, ^φπολλοὶ οἱ παραμυθούμενοι· καὶ ὄνον πεσόντα πολλακίς διεγείρομεν· τῶν δὲ ἀδελφῶν ἡμῶν τὰς ψυχὰς πιπτούσας ὄνον μᾶλλον

²⁰ Rom. xii. 15, 16.

^ν κεχ. μόνῳ] μόνῳ κεχ. I.K. ^ω φέρειν] ἔχειν I. ^χ φησὶ] λέγει K. ^γ φησὶ] ὀνομάζει K. Mox φροντίζων I. ^ζ δ] ὥσπερ ὁ K. ^α φησὶ om. K. Idem post γαμεῖν add. λέγει. ^β ἔμπορος] + πάλιν K. ^δ ὅλως I. ^δ ἐστὶ post ἀνθρώπων transp. K. ^ε καταγνῶ K. ^ι ταῖς] ἐν ταῖς C.K. Mox ἡ om. I. ^ε ὅταν] + γὰρ K. Mox ἡμᾶς om. I. ^β λευκαίνηται] λευκὴ γίνηται C. Mox κορυφῇ C.I. κεφαλῇ Edd. ^ι ὅμως C.I.K. ^κ τὸ ἁμ.] Sic omnes. τὰ ἁμαρτήματα Edd. Mox πεπ. ἀδελφῷ pro ἀδελφῷ πεπ. omnes. ^ι τὸν assumtum ex C.K. ^ω κλαιόντων] + καὶ πάλιν K. Sav. cet. ^α ἀφαιρεῖν] φέρειν I. ^ο τῷ—φέροντι] Sic C.I. αὐτῷ τούτῳ μόνῳ τὸ δ. τῷ φέροντι K. τὸν μόνον τὸ δ. φέροντα Edd. Mox ἀπάντων om. C. ^ρ νυνὶ pro νῦν omnes.

παραβλέπομεν καὶ παρατρέχομεν. Καὶ ἐὰν εἰς καπηλείον αὐτὸν ἴδωμεν ἀσέμνως εἰσιόντα, οὐκ ἀνακόπτομεν· κῦν μεθύοντα, οὐ 664
 κωλύομεν, κἄν ὅτι δῆποτε ἕτερον ποιοῦντα τῶν ἀτόπων· ἀλλὰ
 πάντα συμπράττομεν. Διὰ τοῦτο Παῦλος ἔλεγεν, 21 “Οὐ
 μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράττουσι.”
 Καὶ συμμορίας μέθης καὶ πότου ποιοῦσιν οἱ πολλοί. Ποίησον,
 ἄνθρωπε, συμμορίας, ὥστε ἀποθέσθαι τὴν μανίαν τῆς μέθης·
 τοῖς δεδεμένοις καλὰ ταῦτα τὰ φιλικὰ, τοῖς ἐν θλίψει οὖσι.
 Τοιοῦτόν τι καὶ Κορινθίοις ἐπέταξεν ὁ Παῦλος. 22 “Ἴνα μὴ,
 ὅταν ἔλθω, φησὶ, τότε λογίαι γίνωνται.” Νῦν δὲ μέθης μὲν
 καὶ τρυφῆς καὶ σπατάλης ἔνεκεν πάντα πρᾶττομεν, καὶ κλίνην B
 κοινὴν, καὶ τράπεζαν κοινὴν, καὶ οἶνον κοινόν, καὶ ἀνάλωμα κοι-
 νὸν ποιοῦμεν· ἐλεημοσύνην δὲ οὐδεὶς ἐποίησατο κοινὴν. Τοιαῦτα
 ἦν ἐπὶ τῶν ἀποστόλων τὰ φιλικὰ, πάντα εἰς μέσον κατετί-
 θεντο τὰ ὑπάρχοντα. Ἐγὼ δὲ οὐ πάντα κελεύω, ἀλλὰ μέρος
 τι. “Ὁ ἂν τις εὐδῶται, φησὶν, ὀρίσάτω ἕκαστος κατὰ μίαν
 σαββάτων,” ὥσπερ τινὰ φόρον φέρειν ὑπὲρ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν,
 καὶ κατατίθεσθαι, καὶ οὕτω διδόναι ἐλεημοσύνην, κἄν μικρὸν,
 κἄν μέγα. 23 “Οὐκ ὀφθήσῃ γὰρ, φησὶ, κενὸς ἐνώπιον κυρίου.”
 Ἐἰσέλθοντες ταῦτα ἐλέγετο· πόσῳ μᾶλλον ἡμῖν; Διὰ τοῦτο C
 ἐστήκασιν οἱ πένητες πρὸ τῶν θυρῶν, ἵνα μηδεὶς εἰσῇ κενός, ἵνα
 μετὰ ἐλεημοσύνης εἰσῇ. Εἰσέρχῃ ἐλεηθῆναι· ἐλέησον πρό-
 τερον. Ὁ δὲ ὕστερος ἐρχόμενος, πλεον ὀφείλει· ὅταν γὰρ
 ἀρξώμεθα ἡμεῖς, ὁ δεύτερος πλεον κατατίθῃσι. Ποίησόν σοι
 ὀφειλέτην τὸν θεόν, καὶ τότε αὐτὸν αἴτησον· δάνεισον, καὶ
 τότε ἀπαίτει, ἵνα μετὰ τόκου λάβῃς· βούλεται τοῦτο ὁ θεός,
 οὐκ ἀποφεύγει. Ἄν μετὰ ἐλεημοσύνης αἰτῇς, χάριν ἔχει· ἂν
 μετὰ ἐλεημοσύνης ἀπαιτῇς, δανείζεις καὶ τόκους λαμβάνεις.
 Ναὶ, παρακαλῶ. Οὐκ ἐν τῇ ἐκτάσει τῶν χειρῶν τὸ ἀκούεσθαι
 ἐστίν· ἐκτεινόν σου τὰς χεῖρας, μὴ εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλ’ εἰς D
 τὰς τῶν πενήτων χεῖρας. Ἄν εἰς τὰς τῶν πενήτων χεῖρας ἐκ-

21 Rom. i. 32.

22 1 Cor. xvi. 2.

23 Deut. xvi. 16.

α αὐτὸν om. C. γ οὐ κωλύομεν post ἀτόπων transp. K. δ πάντα] μάλ-
 λον καὶ Sav. cet. + μᾶλλον καὶ K. ε ὁ Παῦλος C. ς αὐτὰ omnes. αὐτοὶ
 Edd. ζ μ. καὶ π. pro π. καὶ μ. omnes. η μωρίαν I. θ τὰ om. C.
 ι τοῖς] ἀλλὰ τοῖς K. Statim θλίψεσιν C. κ ἔνεκα C.I. λ πάντα Edd.
 πάντες Codd. et Vet. μ κελεύω] + φησὶ I. Mox φησὶν om. idem. ν κατὰ]
 μετὰ K. Statim τῶν σαβ. Edd. τῶν om. C.I. ς κἄν] εἰ μὴ K. ζ γὰρ
 om. K. Mox ἐναντίον μου pro ἐνώπιον κυρίου idem. η ἰουδ.] εἰ ἰουδ. I.
 θ εἰσῇ] εἰσέλθῃ K. εἰσῇ bis I. Statim εἰ εἰσέρχῃ K. ι ὁ δὲ ὕστερος]
 Sic Reg. 744. ὁ δεύτερος C.I. ὁ γὰρ ὕστερον K. ὁ δὲ ὕστερον Edd. Statim
 ἀρχόμενος K. εἰσελθὼν I. qui autem posterior venit Vet. κ γὰρ om. K.
 Mox πάλιν pro πλεον I. λ αἴτησον omnes. αἰτῆσαι Edd. μ μετὰ—δα-
 νείζεις] δι’ ἐλεημοσύνης δανείζεις K. ν τὴν χεῖρα K.

τείνης τὴν χεῖρα, αὐτῆς ἤψω τῆς κορυφῆς τοῦ οὐρανοῦ· ὁ γὰρ ἐκεῖ καθήμενος λαμβάνει τὴν ἐλεημοσύνην· ἂν δὲ ἀκάρπους ἀνα- (334) τείνης, οὐδὲν ὠνησας. Εἰπέ ὁ γὰρ μοι, εἴ σε ὁ βασιλεὺς προσελθὼν ᾗτησε μετὰ τῆς ἀλουργίδος, οὐκ ἂν προθύμως ἅπαντα Ε τὰ ὄντα ῥέδωκας; Οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐκτάσει τῶν χειρῶν, οὐδὲ ἐν τῷ πληθύνει τῶν ῥημάτων, ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις τὸ ἑπακουέσθαι ἐστίν. Ἀκούε γὰρ τοῦ προφήτου λέγοντος· ²⁴ "Ὅταν τὰς χεῖρας ὑμῶν ἐκτείνητε, ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν." Δέον γὰρ σιγᾶν, καὶ μηδὲ ἀνανεύειν εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν ἐλέου δεόμενον, ²⁵ ὁ δὲ ὡς παρρησιᾶν ἔχων καὶ πολλὰ φθέγγεται. Ἀλλὰ τί φησι; "Κρίνατε ὀρφανῶν καὶ ταπεινῶν, καὶ δικαιο- F σατε χήραν, καὶ μάθετε καλὸν ποιεῖν." Οὕτω δυνησόμεθα ἀκούεσθαι, καὶ κάτω τὰς χεῖρας ἔχωμεν, καὶ μὴ φθεγγώμεθα, μηδὲ ζητῶμεν. Ταῦτα τοίνυν ζηλώσωμεν, ἵνα τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

665

ΛΟΓΟΣ Β.

¹ Μὴ οὖν ἐπαισχυνῆς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν θεοῦ τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων B αἰώνιων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΟΥΔΕΝ χεῖρον, ἢ ὅταν τις ἀνθρωπίνους λογισμοῖς τὰ θεῖα κρίνη καὶ μετρή πράγματα· οὕτω γὰρ ἀποπεσείταί τῆς πέτρας ἐκείνης ἐκ πολλοῦ τοῦ μέτρου, καὶ τοῦ φωτὸς ἀποστερηθήσεται. Εἰ γὰρ ὁ ² τὰς ἀκτῖνας ἀνθρωπίνους θέλων καταλαβεῖν ὀφθαλ- C μοῖς, οὐ μόνον οὐ καταλήψεται οὐδὲ ἀνθέξεται τοῦ προκειμένου,

²⁴ Esai. i. 15, 17.¹ CAP. I. v. 8—10.

ὁ γὰρ] δὴ Κ. Μοx ὁ β. προσελθὼν (προελθὼν C.) πρὸ προσ. ὁ β. omnes. ῥέδωκας omnes. δέδωκας Edd. Post h. v. add. νῦν δὲ οὐχ ὑπὸ ἐπιγίῳ βασιλέως, ἀλλὰ τοῦ οὐρανοῦ διὰ τῶν πενήτων αἰτούμενος ἔστηκας παρορῶν καὶ τὴν δόσιν ὑπεριθέμενος; καὶ πόσης οὐκ ἂν εἴης κολάσεως ἄξιος; Κ. Sav. cet. ἡ ὑπακ. I. τοῦ πρ.] Ἡσαίου vel τοῦ Ἡσ. Κ. ὁ δὲ ὡς π. ἔχων] Sic C. ὡς π. ἔχοντα I. K. ὁ π. ἔχων Edd. Μοx φθέγγεσθαι Κ. καὶ ταπεινῶν om. C. K. inclusum a Sav. ἵνα τύχωμεν κ. τ. ἐ.] ταῦτα πράττειν διαναστῶμεν, ἵνα καὶ τῶν ἐπ. ἀγαθῶν ἀξιοθῶμεν ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλ. κ. τ. ἐ. Κ. Hom. II. τὰς] + ἡλιακὰς C. + τοῦ ἡλίου Κ. Sav. cet.

ἀλλὰ καὶ ἀποπεσεῖται, καὶ μυρίαν ὑποστήσεται βλάβην· πολλῷ μᾶλλον ὁ βουλόμενος πρὸς ἐκεῖνο τὸ φῶς ἀτενὲς ἰδεῖν διὰ τῶν οἰκείων λογισμῶν, ^βτοῦτο πείσεται, ^γκαὶ ὑβρίζει εἰς τὴν τοῦ θεοῦ ὄρεαν. ^δ“Ορα ^εγοῦν Μαρκίωνα καὶ ^ςΜάνην καὶ Οὐαλεντίνον, καὶ πάντας τοὺς τὰς λοιπὰς αἰρέσεις καὶ τὰ ὀλέθρια δόγματα ἐπεισαγαγόντας τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, ὅπως ἀνθρώποις λογισμοῖς τὰ τοῦ θεοῦ μετρήσαντες ἡσχύνησαν ^εἐπὶ τῇ οἰκονομίᾳ. Καίτοι οὐκ αἰσχύνης, ἀλλὰ πολλοῦ καυχήματος ^δἡξία ἂν εἴη, τὸν σταυρὸν λέγω τοῦ Χριστοῦ. Οὐδὲν γὰρ οὕτω τῆς ἰφιλανθρωπίας αὐτοῦ τεκμήριον μέγα, οὐκ οὐρανὸς, οὐ θάλαττα, οὐ γῆ, οὐ τὸ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγεῖν, οὐ τὰ ἄλλα πάντα, ὡς ὁ σταυρὸς. Διὸ καὶ Παῦλος ἐπ’ αὐτῷ καυχᾶται λέγων, ²“Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Ἀλλ’ οἱ ψυχικοὶ καὶ μηδὲν πλέον θεῷ νέμοντες τῶν ἀνθρώπων, καταπίπτουσι καὶ αἰσχύνονται. Διὰ τοῦτο ἄνωθεν τῷ μαθητῇ παρῇει ^κλέγων, καὶ δι’ ἐκείνου πᾶσι· “Μὴ οὖν ἐπαισχυνηθῇς,” ¹ὅτι ^Ετὸν ἐσταυρωμένον κηρύττετε· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ μαρτύριον τὸν θάνατον, φησὶ, τοῦ Χριστοῦ. ^μΑὐτὰ μὲν γὰρ καθ’ ἑαυτὰ, θάνατος καὶ δεσμοτήρια καὶ δεσμὰ, αἰσχύνης ἄξια καὶ ὀνειδισμοῦ· ἀλλ’ ἐάν τις τὴν αἰτίαν προσθῇ, καὶ τὸ μυστήριον ^νεἰδῇ καλῶς, πολλοῦ καυχήματος, πολλῆς σεμνότητος ἐκάτερα ὄντα εὐρήσει. Ὁ γὰρ θάνατος ἐκεῖνος τὴν οἰκουμένην ἀπολλυμένην ἔσωσεν· ὁ θάνατος ἐκεῖνος τῇ γῇ συνῆψε τὸν οὐρανόν· ὁ θάνατος ἐκεῖνος τὴν τυραννίδα τοῦ διαβόλου κατέλυσε, τοὺς ἀνθρώπους ἀγγέλους ἐποίησε ^οκαὶ θεοῦ υἱούς· ὁ θάνατος ἐκεῖνος τὴν ἡμετέραν φύσιν ^ρἀνῆγαγεν εἰς τὸν θρόνον τὸν βασιλικόν· τὰ δεσμὰ ταῦτα πολλοὺς ⁹ἐπέστρεψε. “Μὴ οὖν ἐπαισχυνηθῇς, φησὶ, τὸ (335) μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ.” Τουτέστι, καὶ αὐτὸς ταῦτα πάθῃς, μὴ αἰσχυνηθῇς. Ὅτι γὰρ τοῦτο ἠνίξατο, καὶ διὰ τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων δῆλον, ¹διὰ τοῦ εἰπεῖν, “Ἐδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς 666

² Gal. vi. 14.

^β τοῦτο π. pro π. τοῦτο omnes. ^γ καὶ ὑβρ.] ὡς ὑβρίζων K. ^δ γοῦν] τοῖνον C.I. οὖν Cat. ^ς Μάνητα K. Μάνητα Cat. ^ε αἰρέσεις] + τεκόντας C. Mox ἐπεισάγοντας Cat. et ante corr. I. ^ε ἐπὶ] ἐν I. ^ς ἡξία (ἄξια Edd. invito Vet.) ἂν εἴη] ἄξια ἂν εἴεν C. ἄξιον εἶναι I. ἡξία—Χριστοῦ] ἄξια τὰ τῆς οἰκονομίας καὶ ὁ σταυρὸς τοῦ Χρ. K. ¹ φ. αὐτοῦ pro αὐτοῦ φ. omnes. ^κ λέγων post πᾶσι transp. C. ¹ ὅτι—ἐστι om. C. ^δ ἐπὶ—Χριστοῦ] τὸ μ. τοῦ κυρίου ἡμῶν. τουτέστι, μὴ αἰσχύνηται ὅτι τὸν ἐστ. κ. ἀλλὰ καὶ ἐναβρύνου K. Sav. cet. κηρύττετε pro κηρύσσεις omnes. ^μ αὐτὰ] ταῦτα C.I. Cat. Mox καὶ δεσμὰ om. C. ^ν εἰδῇ C.K. Cat. ἴδῃ Edd. ^ο καὶ θ. υἱούς] τί λέγω ἀγγέλους; υἱοὺς θ. K. ^ρ ἤγαγεν C.I. non Cat. ⁹ ἐπέστρεψαν I. ¹ διὰ γὰρ τοῦ K. Post πάλιν add. τοῦτο ἐμφαίνει idem.

πνεῦμα δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ” καὶ διὰ τῶν μετὰ ταῦτα πάλιν. “Ἀλλὰ συγκακοπάθησον,” ^αφησί· τουτέστι, μὴ ἀπλῶς μὴ ἐπαισχυθῆς, ἀλλὰ τῇ πείρᾳ μὴ ἐπαισχυθῆς. Καὶ οὐκ εἶπε, μὴ φοβηθῆς, μηδὲ ^βδείσῃς, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὸν θαρρύνων ^γφησί, “μὴ ἐπαισχυθῆς,” ὥς οὐκ ^δὄντος κινδύνου, εἰ τῆς αἰσχύνης τις περιγένοιτο. ^εΤοῦτο μόνον ἔχει φορτικὸν τὸ τῆς αἰσχύνης. Μὴ τοίνυν ἐπαισχυθῆς, εἰ ἐγὼ ὁ ^βνεκροὺς ἐγείρων, ὁ μυρία ἐργαζόμενος σημεῖα, ὁ τὴν οἰκουμένην περιδραμῶν, δέδεμαι νῦν· οὐ γὰρ ὡς κακούργος εἰμι δεσμώτης, ἀλλὰ τοῦ σταυρωθέντος ἔνεκεν. Εἰ σταυρὸν οὐκ ἐπασχύνθη μου ὁ δεσπότης, οὐδὲ τὰ δεσμὰ ἐγώ. Καὶ καλῶς ^απαρακαλῶν αὐτὸν μὴ ἐπαισχυθῆναι, πρότερον ^βαὐτὸν τοῦ σταυροῦ ἀνέμνησεν. Εἰ τὸν σταυρὸν οὐκ ἐπασχύνῃ, ^γφησί, μηδὲ δεσμὰ· εἰ ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ διδάσκαλος σταυρὸν ὑπέμεινε, πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς τὰ δεσμὰ. ^δἈπερ γὰρ αὐτὸς ὑπέμεινε ὁ αἰσχυνόμενος, ^εκαὶ τὸν σταυρωθέντα ἐπασχύνεται. ^δΟὐ γὰρ δι’ ἑμαυτὸν, ^εφησί, φέρω ταῦτα τὰ δεσμὰ. Μηδὲν οὖν ἀνθρώπινον πάθος, ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς ^εκοινωνήσων. “Ἀλλὰ συγκακοπάθησον, ^εφησί, τῷ εὐαγγελίῳ,” οὐχ ὡς τοῦ εὐαγγελίου ^εκακοπαθοῦντος. “Κατὰ δύναμιν θεοῦ, ^εφησί, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ ^εκατ’ ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ ^δχρόνων αἰωνίων.” ^εἌλλως δὲ, ἐπεὶ φορτικὸν ἦν τὸ εἰπεῖν, κακοπάθησον, πάλιν αὐτὸν παραμυθεῖται. Μὴ γὰρ δυνάμει, ^εφησί, τῇ σῇ· δυνάμει τῇ τοῦ θεοῦ ταῦτα φέρε· σὸν τὸ ἐλέσθαι καὶ προθυμηθῆναι.

Εἴτα καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ δείκνυσι τὰ τεκμήρια· πῶς ἐσώθης, ^εφησί, πῶς ἐκλήθης; ὥσπερ φησὶν ἀλλαχοῦ, ^ε“Κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν.” Οὕτω τοῦ ποιῆσαι τὸν ^εοὐρανὸν μείζων δυνάμεις αὕτη ἦν, τὸ πείσαι τὴν

³ Ephes. iii. 20.

^α φησί] τῷ εὐαγγ. C. ^β δειλιάσῃς I. ^γ φησί om. K. Post ἐπαισχυθῆς add. φησὶν, οὕτως εἰπὼν idem. ^δ ὄντος] + λοιπὸν K. Sav. cet. Mox περιγένηται I. ^ε τοῦτο] + γὰρ K. Sav. cet. ^ε ἔχει φ.] οὐχὶ τὸ φ. C.I. ἔχει—αἰσχύνης] ἔχει φ. αἰσχύνη, τὸ ἡττάσθαι αὐτῆς K. Sav. cet. ^ε παρακαλεῖ I. ^ε αὐτὸν om. K. Mox ἀναμνήσας idem. ^ε φησί om. I. ^ε ἀπερ] ἅμα I. Veron. ^ε οὐ γὰρ] ὥστε οὐ K. φησί om. idem. φέρω, φησὶ inverso ord. C.I. ^ε κοινωνήσων] + τοῦτο οὖν αἰνιττόμενος, συγκακοπάθησον, εἶπεν K. ^ε κακοπαθ.] + ἀλλὰ τὸν μαθητὴν διεγείρων ὑπὲρ τοῦ εὐαγ. πάσχειν K. Sav. cet. ^ε φησί om. K. ante θεοῦ transp. I. ^ε κατὰ τὴν I. K. ^ε ἄλλως δὲ om. C.K. Vet. ^ε φησί assumptum ex C.I. Cat. Vet. μὴ γὰρ—φέρει] λέγων, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν· τουτέστι, μὴ τῇ δυνάμει λογίζου τῇ σῇ, ἀλλὰ τῇ τοῦ θ. τὸ (τὸ om. K.) ταῦτα φέρειν K. Sav. cet. Statim σὸν μὲν γὰρ τὸ, et post προθυμηθῆναι add. θεοῦ δὲ τὸ κομφίσαι καὶ παῦσαι idem. ^ε φησί] ἐννόει K. Sav. cet. Mox ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ φησὶν K. ^ε οὐρανὸν] ἀνθρώπων I.

οἰκουμένην. Πῶς οὖν ἠεὶ κλήθη; φησί. “Κλήσει ἀγία.” Του-
τέστιν, ἀγίους εἰργάσατο ἀμαρτωλοὺς ὄντας καὶ ἐχθρούς· E
⁴ “καὶ ὁ ταῦτα οὐκ ἐξ ἡμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον.” Εἰ τοίνυν ἢ καὶ
δυνατός ἐστι τῷ καλέσαι, καὶ ἀγαθὸς τῷ κατὰ χάριν, ἀλλὰ μὴ
κατὰ ὀφειλὴν τοῦτο ποιῆσαι, οὐ δεῖ ἡμῶν δοκεῖναι. Ὁ γὰρ, ἡνίκα
ἡμᾶς ἔδει ἰσθῆναι, καὶ ἐχθροὺς ὄντας, χάριτι ἑσώσας, ὅταν
καὶ ἐργαζομένους ἴδῃ, οὐ πολλῶ μάλλον συμπράξει; “Οὐ κατὰ
τὰ ἔργα ἡμῶν, φησὶν, ἀλλὰ ἡ κατ’ ἰδίαν ἡ πρόθεσιν” οὐδενὸς
ἀναγκάζοντος, οὐδενὸς συμβουλευόντος, ἀλλ’ ἐξ ἰδίας προθέ- F
σεως, οἰκοθεν ἐκ τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ ὁρμώμενος ἔσωσε.
“Κατ’ ἰδίαν, ἡ φησὶ, πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων.” Τουτέστιν, ἀνάρχως
ταῦτα ἡ τετύπωτο ἐν τῷ Χριστῷ γενέσθαι. Οὐ ἡ μικρὸν καὶ
τοῦτο, τὸ ἄνωθεν βούλεσθαι· οὐκ ἐκ μετανοίας ἄρα. Πῶς οὖν 667
οὐκ αἰδίδος ὁ υἱός; καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ταῦτα ἐβούλετο ἐξ ἀρχῆς.
“Φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας, ἡ φησὶ, τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτί-
σαντος δὲ ἡ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου.” Εἶδες
δύναμιν, εἶδες δωρεάν, οὐχὶ δι’ ἔργων γενομένην, ἀλλὰ διὰ τοῦ
εὐαγγελίου; ἐλπίδος γὰρ ταῦτα ἐστίν. Ἐν μὲν γὰρ τῷ αὐτοῦ
σώματι ἀμφοτέρα ταῦτα γεγένηται, ἐν δὲ τῷ ἡμετέρῳ ἔσται
πῶς; “Διὰ τοῦ εὐαγγελίου.” 5 “Εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ
ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν.” Τί δήποτε τοῦτο συνεχῶς B
λέγει, διδάσκαλον ἐθνῶν ἑαυτὸν καλῶν; Πείσαι βουλόμενος,
ὅπερ ἔφην, ὅτι χρὴ καὶ ἑθνεσι πλησιάζειν. Μὴ καταπέσης,
ἡ φησὶν, ἐν τοῖς ἑμοῖς παθήμασι· καταβέβληται τοῦ θανάτου τὰ
νεῦρα. Οὐχ ὡς κακούργος ταῦτα ὑπομένω, ἀλλὰ διὰ τὴν διδα-
σκαλίαν τῶν ἐθνῶν. Ἀμα καὶ ἀξιόπιστον ποιεῖ τὸν λόγον.
(336) 6 “Δι’ ἣν αἰτίαν ἡ καὶ ταῦτα, φησὶ, πάσχω· ἀλλ’ οὐκ ἡ ἐπαισχύν-
ομαι· οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι, ὅτι δυνατός ἐστι
τὴν ἡ παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.” “Ἀλλ’
οὐκ ἐπαισχύνομαι,” φησὶν. Αἰσχύνῃς γὰρ, εἰπέ μοι, τὰ δεσμά; C

4 Ephes. ii. 8.

5 v. 11.

6 v. 12.

ἡ ἐκλήθη (om. φησὶ) K. ὁ τοῦτο C.K. ἡ καὶ om I.K. ἡ τῷ . τῷ]
τὸ . τοῦ Veron. τὸ bis I. ἡ δεδοικέναι] Sic Edd. et Cat. φοβηθῆναι Codd.
ἡ σωθῆναι] ἀπολίσθαι C. ἡ ἔσωσεν I. ἡ κατὰ τὴν I. K. ἡ πρόθεσιν]
+ τούτῃσιν K. Sav. cet. Mox οικείας pro ιδίας I. ἡ ἔσωσε] + τοῦτο γὰρ
ἐστὶ τὸ K. Sav. cet. ἡ φησὶ assumptum ex C. Cat. Vet. ἡ τετύπωτο
C.I.K. Cat. προτερ. Edd. Statim ἐν τῷ Χρ. C.K. Cat. ἐν Χρ. Ἰησοῦ Edd.
ἡ μικρὸν] + δὲ C. Mox τὸ om. I. Veron. ἡ φησὶ accessit ex C.I. Vet.
ἡ ζ. καὶ ἀφθ.] τὴν ἀφθ. καὶ ζ. I. ἡ ἐτέθη] + φησὶν K. ἡ ἔθνη I.
ἡ φησὶν] τοίνυν K. Sav. cet. ἡ καὶ τ. φ. πάσχω] ταῦτα πάσχει δεικνύων καὶ
λέγων K. ἡ αἰσχ. ante corr. I. ἡ παραθήκην bis I. Cat. Veron. et ante
corr. K. παρακαταθήκην Sav. cet.

αἰσχύνης τὰ πάθη; μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς. Ὁρᾶς πῶς διὰ τῶν ἔργων ἐνδείκνυται τὴν διδασκαλίαν; Ταῦτα πάσχω, φησὶν, εἰς δεσμοπήριον ἐμβέβλημαι, ἐλαύνομαι. “Οἶδα γὰρ ὃ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.” ^κ Τίς ἡ παραθήκη; Ἡ πίστις, τὸ κήρυγμα. Τούτο αὐτὸς, φησὶν, ὁ παρακαταθέμενος ἀκέραιον φυλάξει. Πάντα πάσχω, ὥστε μὴ τὸν θησαυρὸν συληθῆναι· οὐκ ἐπαισχύνομαι τούτοις, ἕως ἂν αὕτη ἀκέραιος σώζῃται. ^Δ Ἡ τοὺς πιστοὺς λέγει τὴν παρακαταθήκην, ἣν ὁ θεὸς αὐτῷ ¹ παρέθετο, ἣ ἦν αὐτὸς τῷ θεῷ. ⁷ “Καὶ νῦν γὰρ, φησὶν, ἰδοὺ παρατίθεται ὑμᾶς τῷ κυρίῳ” τουτέστιν, ^μ οὐκ ἀνόνητα ταῦτα ἔσται· καὶ ^ν Τιμόθεος τῆς παραθήκης ^ο δεικνύει τὸν καρπὸν. Ὁρᾶς αὐτὸν οὐδὲ αἰσθανόμενον τῶν κακῶν διὰ τὴν ἐλπίδα τῶν μαθητῶν;

^Ρ Τοιοῦτον εἶναι τὸν διδάσκαλον χρὴ, οὕτω κήδεσθαι τῶν μαθητῶν, ⁹ τούτους πάντα ἡγεῖσθαι. ⁸ “Νῦν ζῶμεν, φησὶν, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν κυρίῳ” καὶ πάλιν, “Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς, ἡ χαρὰ, ἡ στέφανος καυχήσεως; ἡ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ ^Ε κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ;” ^τ Ὁρᾶς αὐτὸν ταῦτα μεριμνῶντα, ^α ταῦτα φροντίζοντα, οὐχ ἥττον τῶν οἰκείων ^ι τὰ τῶν μαθητῶν; Δεῖ γὰρ τοὺς φυσικοὺς πατέρας ὑπεραίρειν, δεῖ θερμότερους εἶναι. Ἀλλὰ καὶ τοὺς παῖδας φιλοστοργῶς πρὸς αὐτοὺς διακεῖσθαι προσήκει. ⁹ “Πείθεσθε γὰρ, φησὶ, τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπέικετε, εἰδότες ὅτι αὐτοὶ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες.” Εἰπέ γάρ μοι, αὐτὸς μὲν τοσούτῳ ^ν κινδύνῳ ἐστὶν ὑπεύθυνος· σὺ δὲ οὐδὲ πείθεσθαι ^Γ αὐτῷ βούλει, καὶ ταῦτα εἰς τὸ σοὶ συμφέρον; Κἂν γὰρ τὰ καθ’ ἑαυτὸν καλῶς διάθῃται, ἕως ἂν τὰ σὰ μὴ ^ω ἢ καλῶς διακείμενα, ἐναγωνίως ἐστί, διπλᾶς δίδωσι τὰς εὐθύνas. Ἐννόησον ^δ ἐδὲ ὅσον ἐστὶ καθ’ ἕκαστον τῶν ἀρχομένων ἐξετάζεσθαι καὶ ἀγωνιᾶν.

⁷ Act. xx. 32.

⁸ 1 Thess. iii. 8. ii. 19.

⁹ Hebr. xiii. 17.

^κ τίς ἡ] Sic C.I. τίς ἦν ἡ K. τί δὲ ἦν ἡ Cat. τί σὴ Veron. Sav. τίς ἔστι ex ingenio, ut videtur, Mor. Ben. Statim παρακαταθήκη C. et corr. K. receptum a Sav. cet. ¹ παρακατέθετο Sav. cet. repugnantibus libris. ^μ οὐκ om. K. Statim ἀνόνητά μοι Edd. μοι deest in nostris. ^ν Τιμόθεε C.I. Statim παρακαταθ. C. Mor. Ben. ^ο δεικνύει μοι Edd. μοι om. C.I. Vet. καρπὸν pro καρπὸν C.I. ^ρ ἩΘΙΚΟΝ. Ὅτι δεῖ ὑπακούειν τοῖς διδασκάλοις καὶ ἱερεῦσι, καὶ μὴ κρίνειν αὐτοὺς, κἂν βίον ἔχωσι φαῦλον· ἐὰν μέντοι περὶ τὴν πίστιν πταίωσι, τότε οὐ δεῖ πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀποφεύγειν, καὶ κρίνειν αὐτούς· καὶ ὅτι πάντας μὲν οὐ χειροτονεῖ ὁ θεός, διὰ πάντων δὲ αὐτὸς ἐνεργεῖ διὰ τὸ σωθῆναι τὸν λαόν· καὶ ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστὶ προσφορά, (+ κἂν καθαρὸν I.) κἂν ἀκάθαρτον βίον ἔχῃ ὁ προσφέρων. Veron. ^α τούτους πάντα] οὕτω πάντας K. ^ι καὶ ὁρᾶς C. ^ι ταῦτα φρ.] Sic omnes. Haec desunt in Edd. ^ι τὰ] ἡ τὰ K. τὰ om. ante corr. C. ^ω κινδύνῳ C. Mox σοὶ om. I. ^ω ἢ κ. pro κ. ἢ omnes. ^δ δε

om. K.

Πόσῃν βούλει θείναι τιμὴν, πόσῃν θεραπείαν ἀντίρροπον τῶν 668
κινδύνων τούτων; Ἄλλ' οὐδὲν ἴσον ἐρείς· ὡς γὰρ τὴν ψυχὴν
ἐπιδῶς, αὐτὸς τὴν ψυχὴν τίθησιν ὑπὲρ σοῦ. Κἂν ²μὴ ἐνταῦθα
καιροῦ καλοῦντος, ἀπολλύει αὐτὴν ἐκεῖ· σὺ δὲ οὐδὲ μέχρι λόγου
ὑποτάσσεσθαι βούλει. Τοῦτο πάντων ^ααἴτιον τῶν κακῶν, ^βὅτι
τὰ τῶν ἀρχόντων ἠφανίσθη· οὐδεμία αἰδώς, ^γοὐδεμία τιμὴ,
φόβος οὐδεὶς. “Πείθεσθε, φησὶ, τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ
ὑπέεκετε” νυνὶ δὲ πάντα κατεστράφη καὶ συγκέχυνται. Οὐχὶ
τῶν ἡγουμένων ἕνεκεν ταῦτα λέγω· τί γὰρ ἀπὸ τῆς τιμῆς
ὠφελήθησονται τῆς ^δἡμετέρας, ἢ τοσοῦτον ὅσον πειθηνίους B
ἔξουσιν; ἀλλὰ διὰ τὸ ὑμῖν συμφέρον. Οὗτοι μὲν γὰρ, κἂν
τιμηθῶσιν, οὐδὲν ὠφελοῦνται πρὸς τὸ μέλλον, ἀλλὰ μεῖζον
αὐτοῖς τὸ κατάκριμα· κἂν ὑβρισθῶσιν, οὐδὲν ἐβλάβησαν πρὸς
τὸ μέλλον, ἀλλὰ καὶ πλείων αὐτοῖς ἡ ἀπολογία. Ἄλλ' ὑμῶν
αὐτῶν ἕνεκεν ἅπαντα βούλομαι γενέσθαι. Ὅταν γὰρ τιμῶνται
παρὰ τῶν ἀρχομένων οἱ ἡγούμενοι, καὶ τοῦτο ^εαὐτοῖς προφέρε-
ται, καθάπερ τῷ Ἡλείῳ ἔλεγεν, ¹⁰ “Ἐλαβόν σε ἐκ τοῦ οἴκου C
τοῦ πατρός σου” ὅταν δὲ ὑβρίζωνται, καθάπερ ἐπὶ τοῦ Σα-
μουὴλ, “Οὐ σέ, φησὶν, ἔξουθενήκασιν, ἀλλ' ἡ ἐμέ.” Ὡστε ἡ
μὲν ὕβρις κέρδος αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ τιμὴ βάρος. Οὐκ αὐτῶν
τοίνυν ἕνεκεν ταῦτα λέγω, ἀλλ' ὑμῶν αὐτῶν. Ὁ τιμῶν τὸν
ιερέα, καὶ τὸν θεὸν τιμῇσει· ὁ δὲ μαθὼν τοῦ ιερέως καταφρονεῖν,
ὁδῶ προβαίνων καὶ εἰς τὸν θεὸν ^ζἐνυβρίσει ποτέ. ¹¹ “Ὁ δεχό-
μενος ὑμᾶς, φησὶν, ἐμὲ δέχεται” ^εκαὶ, “Τοὺς ιερέας αὐτοῦ,
φησὶν, ἐντίμους ἔχε.” Ἐντεῦθεν ἔμαθον ^βἸουδαῖοι τοῦ θεοῦ
καταφρονεῖν, ὅτι Μωϋσέως κατεφρόνησαν, ὅτι αὐτὸν ἐλίθαζον. D
“Ὅταν γὰρ τις πρὸς τὸν ιερέα εὐλαβῶς διατεθῇ, πολλῶ μᾶλλον
πρὸς τὸν θεόν. Κἂν ὁ ιερεὺς φαῦλος ᾖ, ὁ θεὸς ὁρῶν ὅτι διὰ τὴν
πρὸς αὐτὸν τιμὴν καὶ τὸν οὐκ ἄξιον τιμῆς θεραπεύεις, αὐτὸς ἀπο-
δώσει σοι τὴν ἀμοιβήν. Εἰ γὰρ, ¹² “Ὁ δεχόμενος προφήτην,
¹φησὶν, εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν λήψεται προφήτου” ^κκαὶ ὁ
εἰκὼν καὶ ὑπακούων δηλονότι τῷ ιερεῖ. Εἰ γὰρ, ἔνθα φιλοξενίας
¹λόγος, ἔνθα οὐκ οἶδας τὸν καταγόμενον, τοσοῦτον λαμβάνεις E
(337) μισθόν· ^φ ^κκαὶ κελεύει ὑποτάσσεσθαι, ἂν ὑποταγῆς, πολλῶ
¹⁰ I Reg. ii. 28. viii. 7. ¹¹ Matth. x. 40. Sirac. vii. 29? ¹² Matth. x. 41.

¹ εἰ γὰρ] + καὶ I. εἰ γὰρ—αὐτὸς] οὕτω γὰρ τὴν ψ. ἐπιδέδωκας, αὐτὸς δὲ
(+ καὶ τοῦτο ποιεῖ καὶ K.) K. Sav. cet. ² μὴ] + θῆ Edd. θῆ om. C.I.
^α αἴτιον τ. κ. pro τ. κ. αἴτιον omnes. ^β ὅτι] ἐντεῦθεν K. Mox ἠφάνισται,
ὅτι οὐδ. idem. ^γ Haec οὐδ. τιμὴ assumpta ex C. Vet. Statim φ. οὐδεὶς pro
οὐδεὶς φ. omnes. ^δ ἡμετέρας I. nostro Vet. ^ε αὐτοῖς] + ὁ θεός I. Statim
προσφ. idem. ^ζ ἐνυβρίσει C.K. ὑβρίσει Edd. ^ε καὶ] + ἕτερος ἀλλαγοῦ K.
^η οἱ Ἰουδ. I. Mox Μωσέως C.I. Veron. ^ι φησὶν om. C.K. Vet. Mox
λήψεται pr. pro pr. λήψεται omnes. ^κ καὶ] καὶ ὁ τιμῶν καὶ K. Sav. cet.
καὶ ὑπακούων om. K. ¹ λόγον I. ^κ καὶ om. K. Mox οὐ πολλῶ μ. C. Vet.

μᾶλλον. ¹³ “Ἐπὶ τῆς ^η Μωϋσέως, φησί, καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι· πάντα οὖν, ὅσα ἂν λέγωσιν ὑμῖν ποιεῖν, ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ^οποιεῖτε.” Οὐκ οἶδας τί ἐστὶν ἱερεῖς; ⁹ ὅτι ἄγγελος κυρίου ἐστί; Μὴ γὰρ τὰ ἑαυτοῦ λέγει; Εἰ ^Γκαταφρονεῖς, οὐκ αὐτοῦ καταφρονεῖς, ἀλλὰ τοῦ χειροτονήσαντος ^ααὐτὸν θεοῦ. Καὶ πόθεν δῆλον ὅτι ὁ ^Fθεὸς ἐχειροτόνησεν αὐτόν; φησὶν. Οὐκοῦν, εἰ ^ιμὴ ταύτην ἔχεις τὴν ὑπόληψιν, ἡ ἐλπίς σου κεκένωται. Εἰ γὰρ μηδὲν ἐνεργεῖ ὁ θεὸς δι’ αὐτοῦ, ^νοὔτε λουτρὸν ἔχεις, οὔτε μυστηρίων μετέχεις, οὔτε εὐλογιῶν ἀπολαύεις· οὐκ ἄρα Χριστιανὸς εἶ.

669 Τί οὖν; φησί· πάντας ὁ θεὸς χειροτονεῖ, καὶ τοὺς ἀναξίους; Πάντας μὲν ὁ θεὸς οὐ χειροτονεῖ, δια πάντων δὲ αὐτὸς ἐνεργεῖ, εἰ καὶ αὐτοὶ εἰεν ἀνάξιοι, διὰ τὸ σωθῆναι τὸν λαόν. Εἰ γὰρ δι’ ὄνου, καὶ διὰ Βαλαάμ, ^ωδιὰ μιαροῦ ἀνθρώπου, τοῦ λαοῦ ἕνεκεν ἐλάλησε, πολλῶ μᾶλλον διὰ τοῦ ἱερέως. Τί γὰρ οὐ ποιεῖ ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας ἕνεκεν τῆς ἡμετέρας; τί γὰρ οὐ φθέγγεται; διὰ τίνος ^κδὲ οὐκ ἐνεργεῖ; Εἰ διὰ τοῦ Ἰούδα ἐνήργησε, καὶ διὰ τῶν προφητευνόντων, οἷς φησιν, ¹⁴ “Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, ἀποχωρεῖτε ^B ἀπ’ ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,” καὶ ἄλλοι δαίμονας ^γἐξέβαλλον· πολλῶ μᾶλλον διὰ τῶν ἱερέων ἐνεργήσῃ. Ἐπεὶ εἰ ²μέλλοιμεν τοὺς βίους ἐρευνᾶν τῶν ἀρχόντων, αὐτοὶ μέλλομεν εἶναι χειροτονηταὶ τῶν διδασκάλων, καὶ τὰ ἄνω κάτω γίνεται, ἄνω οἱ πόδες, καὶ κάτω ἡ κεφαλὴ. “Ἀκουε Παύλου λέγοντος· ¹⁵ “Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν, ἵνα ὑφ’ ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας” καὶ πάλιν, “Σὺ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου;” Εἰ τὸν ἀδελφὸν οὐ δεῖ κρίνειν, πολλῶ μᾶλλον τὸν διδάσκαλον. Εἰ μὲν γὰρ τοῦτο ἐπέταξεν ὁ θεός, καλῶς ποιεῖς, ^C καὶ ἀμαρτάνεις μὴ ποιῶν· εἰ δὲ τουναντίον, μὴ τόλμα, μηδὲ ὑπὲρ τὰ ^εἐσκαμμένα ἐπιχείρει. Τῷ Ἀαρὼν μετὰ τὴν μοσχοποιῖαν ἐπανεστήσαν οἱ περὶ Κορὲ καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρώων· τί οὖν; οὐκ ἀπώλοντο; Ἐκαστος τὰ ἑαυτοῦ μεριμνάτω. Εἰ μὲν γὰρ δόγμα ἔχει διεστραμμένον, καὶ ἄγγελος ^βἢ, μὴ πείθου· εἰ δὲ ὀρθὰ διδάσκει, μὴ τῷ βίῳ πρόσεχε, ἀλλὰ τοῖς ῥήμασιν. Ἐχεις Παῦλον καὶ δι’ ἔργων καὶ διὰ λόγων ρυθμιζοντά σε πρὸς

¹³ Matth. xxiii. 2, 3.

¹⁴ Ibid. vii. 23.

¹⁵ 1 Cor. iv. 3. Rom. xiv. 10.

^η Μωσέως omnes. ^ο ποιεῖτε] + ὡν δὲ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἐπὶ τῆς M. ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ· τὴν γὰρ ἐκείνου διεδέξαντο διδασκαλίαν. διὸ καὶ Παῦλος φησιν, ὑπὲρ τοῦ Χρ. πρεσβεύομεν, ὥς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι’ ἡμῶν. I. ^Γ ὁ ἱερεὺς Edd. in vitis libris. ⁹ ὅτι om. K. Sav. cet. ^Γ καταφρονεῖς] + αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ om. C.I. Vet. τούτου πρὸ αὐτοῦ K. ^α αὐτὸν om. K. ^ι μὴ om. K. Vet. ^ν οὐδὲ I. ^ω διὰ om. K. ^κ δὲ] γὰρ C. ^δ om. Veron. ^γ ἐξέβαλλον I.K. ἐξέβαλον Edd. ² μέλλομεν I. Μοx μέλλομεν C. ^α σκάμματα C.I. [ῥησκημένα Reg. 744.]

τὸ δέον. ^bΟὐ δίδωσι πένησι, φησίν, οὐδὲ καλῶς διοικεῖ. Πόθεν D
 σοι τοῦτο δηλόν; Πρὶν ἢ μάθης, μὴ μέμψῃ· φοβήθητι τὰς
 εὐθύνas. Πολλὰ ἀπὸ ὑπονοίας κρίνεται. Μίμησαί σου τὸν
 δεσπότην· ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος· ¹⁶ “Καταβὰς ὄψομαι, εἰ
 κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν συντελοῦνται· εἰ δὲ μὴ, ἵνα γνῶ.” Εἰ
 δὲ κατέμαθες καὶ ἐξήτασας καὶ εἶδες, ἀνάμενε τὸν κριτὴν· μὴ
 προαρπάσῃς τοῦ Χριστοῦ τὴν τάξιν· ἐκείνου ταῦτά ἐστιν
 ἐξετάζειν, οὐ σοῦ· σὺ δούλος εἰ ἔσχατος, οὐ δεσπότης· σὺ πρό- E
 βατον εἰ· ^dμὴ περιεργάζου τὸν ποιμένα, ἵνα μὴ καὶ ἐφ’ οἷς
 ἐκείνου κατηγορεῖς, εὐθύνas δῶς. Καὶ πῶς ἐμοὶ λέγει, φησίν,
 “αὐτὸς οὐ ποιῶν; Οὐκ αὐτὸς σοι λέγει· εἰ αὐτῷ πείθῃ, μισθὸν
 οὐκ ἔχεις· ὁ Ἰησοῦς ταῦτα παραινεί. Καὶ τί λέγω; οὐδὲ
 Παῦλῳ πείθεσθαι χρή, ἂν τι ἴδιον λέγῃ, ἂν τι ἀνθρώπινον·
 ἀλλὰ τῷ ἀποστόλῳ τῷ τὸν Χριστὸν ἔχοντι λαλοῦντα ἐν
 ἑαυτῷ. ^eΜὴ κρίνωμεν τὰ ἀλλήλων, ἀλλὰ τὰ ἑαυτοῦ ἕκαστος·
 ἐξετάσόν σου τὸν βίον. Ἄλλ’ ἐκεῖνος ὀφείλει μου βελτίων F
 εἶναι, φησί. Διὰ τί; “Ὅτι ἱερεὺς ἐστὶ. Καὶ τί σου πλέον οὐκ
 ἔχει; οὐχὶ τοὺς μόχθους; οὐχὶ τοὺς κινδύνους; οὐχὶ τὴν ἀγω-
 νίαν; οὐχὶ τὴν ταλαιπωρίαν; ^hΟὐκ ὀφείλει σου βελτίων εἶναι;
 Τί οὖν; ἐπειδὴ οὐκ ἐστὶ σου βελτίων, ἰδιὰ τί σὺ σαυτὸν ἀπολ-
 λύεις; Ἀπονοίας ταῦτα τὰ ῥήματα. Πόθεν ^kγὰρ ὅτι οὐκ ἐστὶ 670
 σου βελτίων; Ἐὰν κλέπτη, φησί, καὶ ἱεροσυλῇ. Πόθεν οἶδας,
 ἄνθρωπε; τί κατὰ κρημνῶν ὠθεῖς σαυτὸν; ^lἌν εἴπῃ τις, ὅτι ὁ
 δεῖνα πορφύραν ἔχει, καὶ εἰδὼς ἦς, ἀποφράττεις τὰ ὦτα, καὶ
 ἐλέγχεις δυνάμενος ἦς, ἀποπηδᾷς εὐθέως ^mκαὶ προσποιῇ μὴ
 εἰδέναι, περιττὸν κίνδυνον ⁿμὴ θέλων ἀναδέξασθαι· ^oἐνταῦθα
 τοίνυν τί ἀναδέχῃ περιττὸν κίνδυνον; Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ
 ἐστὶν ἀνεύθυνα. ^pἈκουε ^rγὰρ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ¹⁷ “Λέγω B
 δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥήμα ἄργον, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι,
 (338) δώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.” ^qὍλως οἶει
 τινὸς βελτίων εἶναι, καὶ οὐ στενάζεις, οὐδὲ ^rκόπτεις τὸ στήθος,
 οὐδὲ κάτω κύπτεις, ^sοὐδὲ μιμῇ τὸν τελώνην; Οὐκοῦν ἀπώλεσας
 σαυτὸν, καὶ βελτίων ἦς. Βελτίων ^tεἶ; σίγα, ἵνα μένης βελτίων·

16 Gen. xviii. 21.

17 Matth. xii. 36.

^b οὐ] ἀλλ’ οὐ C.K. Sav. cet. invito Vet. ^c ἐστὶν ἐξ.] ἐξ. ἐστὶν I.K. Statim
 οὐ σὰ I. οὐ σὺν K. ^d μὴ] + τοίνυν K. Sav. cet. ^e αὐτὸς οὐ] οὗτος ὁ μὴ I.K.
 Ἰησοῦς] + σοι Edd. invitis libris. ^f μὴ eras. in K. τὰ ἀλλήλων (ἄλλων C.)
 ἀλλὰ om. idem. ^h οὐκ ὀφείλει—ἀπολλύεις;] ταῦτα τοίνυν ἔχων πῶς οὐ βελ-
 τίων ἐστὶ σου; εἰ δὲ οὐκ ἐστὶ βελτίων, ἄρα ὀφείλεις, εἰπέ μοι, (+ διὰ τοῦτο K.)
 σὺ σαυτὸν ἀπολλύναι; K. Sav. cet. ⁱ διὰ τί σὺ] διὰ τοῦτο I. ^k γὰρ] +
 οἶδας C.I. + δηλόν K. ^l ἂν] καὶ σὺ μὲν, ἂν K. Sav. cet. ^m καὶ] εἰ δὲ μὴ K.
ⁿ μὴ] οὐ C.K. ^o ἐνταῦθα τοίνυν τί] ἐνταῦθα δὲ οὐ μόνον οὐκ ἀποπηδᾷς, ἀλλὰ
 καὶ K. Sav. cet. ^p γὰρ et λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι om. K. ^q ὅλως] + δὲ K.
 Sav. cet. ^r κόπτῃ K. ^s οὐδὲ] καὶ K. ^t εἶ] ἦς I. Mox μένης idem.

ἀν δὲ εἴπῃς, ἐκένωσας τὸ πᾶν. * Ἄν νομίσης, ὅτι οὐκ εἶ· ἂν μὴ νομίσης, πολὺ προσέθηκας. Εἰ γὰρ ὁ ὢν ἁμαρτωλὸς, ἐπειδὴ ὠμολόγησε, κατήλθε δεικναι ὅτι ἐκένωσας, ὁ μὴ ὢν ὡς σφόδρα ἁμαρτω-
 C λος, καὶ οὕτω πεπεισμένος, τί οὐ κερδαίνει; Ἐξέτασόν σου τὸν βίον. Οὐ κλέπτεις; ἀλλ' ἀρπάζεις, ἀλλὰ βιάζῃ, ἀλλὰ μυρία ἕτερα τοιαῦτα ποιεῖς. Οὐκ ἐπαινῶν * λέγω τὴν κλοπὴν, ἅπασι, ἀλλὰ καὶ σφόδρα δακρύων, εἴ τις ἄρα ἐστὶ τοιοῦτος· ὅτι γὰρ πείθομαι· ὅσον γὰρ ἡ ἱεροσουλία κακὸν, οὐδὲ ἐστὶν εἰπεῖν· ἀλλ' ὑμῶν φείδομαι· οὐ γὰρ βούλομαι τὴν ἀρετὴν τὴν ὑμετέραν κενοῦσθαι τῷ κατηγορεῖν ἐτέρων. Τί τοῦ τελῶνου χεῖρον, εἰπέ μοι; Ἀληθὲς ἦν, ὅτι καὶ τελῶνης ἦν, καὶ μυρίων ἔνοχος κακῶν.
 D καὶ ὁ μόνον ἵνα εἴπῃ ὁ Φαρισαῖος, ὅτι οὐκ εἰμι ὡς οὗτος ὁ τελῶνης, πάντα ἀπώλεσε· σὺ περὶ τοῦ ἱερέως λέγεις, ὅτι οὐκ εἰμι ὡς οὗτος ὁ ἱερόσυλος, καὶ οὐ πάντα κενοῖς;

Ἄ ταῦτα λέγειν ἀναγκάζομαι καὶ ἐπεξῆναι τούτῳ τῷ λόγῳ, οὐκ ἐπειδὴ ἐκείνων μοι μέλει τοσούτον, ἀλλ' ἐπειδὴ περὶ ὑμῶν δέδοικα, ἐμὴ κενώσῃς ὑμῶν τὴν ἀρετὴν διὰ τῆς καυχήσεως ταύτης, διὰ τῆς κατακρίσεως. Ἄκουε γὰρ τοῦ Παύλου παραινούν-
 E τος καὶ λέγοντος· ¹⁸ “Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον.” Εἰπέ μοι, ἂν εἰς ἱατρικὴν ἔλθῃς τραῦμα ἔχων, βᾶφεις φάρμακον ἐπιθεῖναι καὶ θεραπεῦσαι τὸ ἔλκος, μὴ περιεργάζῃ τὸν ἱατρὸν, εἴτε ἔλκος ἔχει, εἴτε οὐκ ἔχει; καὶ ἔχη δὲ, φροντίζεις; ἢ ἐπειδὴ ἔχει ἐκείνος, τὸ σκεπτοῦ οὐ θεραπεύεις, καὶ λέγεις· ἐχρὴν αὐτὸν ὑγιαίνειν ἱατρὸν ὄντα· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ὑγιαίνει ἱατρὸς ὢν, ἀφίημι καὶ γὰρ τὸ ἔλκος τὸ ἐμὸν ἀνίατον; Μὴ γὰρ, ἂν
 F ὁ ἱερεὺς ἢ κακὸς, παραμυθία ἐστὶ τῷ ἀρχομένῳ; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ δώσει μὲν ἐκείνος δίκην ἡ τὴν ὀρίσμεν, δώσεις δὲ καὶ σὺ τὴν ὀφειλομένην καὶ πρέπουσαν. Καὶ γὰρ ὁ διδάσκαλος τάξιν ἱλαπὸν πληροῖ μόνον. ¹⁹ “Ἔσονται γὰρ, φησὶ, πάντες διδασκτοὶ θεοῦ· καὶ οὐ μὴ εἴπωσι, γινώθι τὸν κύριον, ὅτι πάντες εἰδῆσυσί με ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν.” Τίνος οὖν

¹⁸ Gal. vi. 4.

¹⁹ Joan. vi. 45. Esai. liv. 13. Jer. xxxi. (xxxviii.) 34.

* οὐκ εἶ] οὐχὶ Sav. cet. reclamantibus libris et Veron. desisti Vet. ὡς σφόδρα om. C.K. Post πεπεισμένος add. φρονεῖν K. * λέγω τὴν κλ.] τὴν κλ. λέγω ταῦτα K. ὅτι γὰρ] ἀλλ' οὐ K. ἢ om. C.K. ἢ ὑμετ. C. Vet. ἡμετ. Edd. ὁ μ. ἵνα] ἵνα μ. K. ὁ assumptum ex I.K. ὁ ταῦτα] ἀλλὰ ταῦτα K. Mox τούτῳ om. idem. ὁ μὴ] + ποτε K. ὁ τοῦ om. C. ὁ ἀφίημι] μὴ ἀφίημι K. Sav. cet. Mox μὴ om. C.K. Sav. cet. ὁ ἢ—καὶ (ἀλλὰ C.) λέγεις] ἢ καὶ ἔχη ἐκείνος, σὺ τὸ σ. θεραπεύεις; καὶ οὐ λέγεις K. ὁ ἱατρὸν ὄντα om. I. Statim ἐπειδὴ δὲ C. ἐπεὶ δὲ K. ἐπειδὴ Edd. ὁ τὴν ὀρίσμεν om. K. Mox καὶ πρέπουσαν om. idem. ὁ ἱλαπὸν om. I. καὶ om. C. Post εἴπωσι add. ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ I.

ἔνεκεν, φησὶ, προκαθῆται; τίνος ^π οὖν ἔνεκεν ἐφέστηκε; ^ο Μὴ 671
λέγωμεν, παρακαλῶ, κακῶς τοὺς διδασκάλους, ἵνα μὴ κακῶς
ἑαυτοὺς διαθῶμεν· τὰ ἡμέτερα ῥέξαζώμεν, καὶ οὐδένα ἐροῦμεν
κακῶς. Αἰδεσθῶμεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν ἡμᾶς ἐφώτισεν.
^η Πατέρα τις ἔχει; καὶ μυρία ἔχη δεινὰ, πάντα συσκιάζει.
²⁰ “Μὴ δοξάζου γὰρ, φησὶν, ἐν ἀτιμίᾳ πατρός σου· οὐ γὰρ
ἐστὶ σοι δόξα ὡς ὄνειδος. Καὶ ^α ἀπολείπη σύνεσιν, συγγνώμην
ἔχε.” Πολλῷ μᾶλλον ἐπὶ τῶν πνευματικῶν πατέρων ταῦτα B
λεκτέον. Αἰδέσθητι ὅτι καθ' ἐκάστην ἡμέραν σοι διακονεῖται,
ἀναγινώσκεσθαι ποιεῖ τὰς γραφὰς, διὰ σέ τὸν οἶκον κοσμεῖ, διὰ
σέ ἀγρυπνεῖ, διὰ σέ εὐχεται, ὑπὲρ σοῦ ἔστηκε τὸν θεὸν παρα-
καλῶν, διὰ σέ λιτὰς ποιεῖ, ὑπὲρ σοῦ πᾶσα αὐτῷ ἡ θρησκεία.
“Ταῦτα αἰδέσθητι, ^χ ταῦτα ἐννόησον, μετὰ πάσης εὐλαβείας
πρόσιθι. Εἰπέ μοι, φαῦλός ἐστι; Καὶ τί τοῦτο; ^γ ὁ γὰρ μὴ
φαῦλος αὐτός σοι χαρίζεται τὰ μεγάλα ἀγαθὰ; Οὐδαμῶς·
πρὸς τὴν πίστιν τὴν σὴν τὸ πᾶν ἐνεργεῖται. Οὔτε ὁ δίκαιος C
ὠφελήσει τι, μὴ ὄντος σου πιστοῦ, ^δ οὔτε ὁ φαῦλος βλάψει τι,
ὄντος σου πιστοῦ. Διὰ βοῶν ἐνήργησεν ὁ θεὸς ἐπὶ τῆς κιβω-
τοῦ, ὅτε ἐβούλετο σῶσαι τὸν λαόν. Μὴ γὰρ ὁ βίος τοῦ ἱερέως,
μὴ γὰρ ἡ ἀρετὴ τοσοῦτόν ^β τι συντελεῖ; Οὐκ ἔστι τοιαῦτα ^α
χαρίζεται ὁ θεὸς, ὡς ὑπὸ ^ε ἀρετῆς ἱερατικῆς ἀνέσθαι· τὸ πᾶν
τῆς χάριτός ἐστι· τούτου ἐστὶν ^δ ἀνοίξαι τὸ στόμα, τὸ δὲ πᾶν
ὁ θεὸς ἐργάζεται· σύμβολον οὗτος πληροῖ μόνον. Ἐννόησον
ὅσον ἐστὶν Ἰωάννου καὶ τοῦ Ἰησοῦ ^ε τὸ μέσον· ^ι καὶ ἄκουε
Ἰωάννου λέγοντος, ²¹ “Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι,” D
καὶ, “Οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λύσαι τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος.”

20 Sirac. iii. 10, 13.

21 Matth. iii. 14. Joan. i. 26.

^π οὖν om. K. ^ο μὴ λ. παρακαλῶ] μὴ, παρακαλῶ, μηδὲν ἀκριβολογώμεθα
περὶ τούτων, μηδὲ λέγωμεν K. Post διδασκάλους add. μηδὲ ἀκρ. π. τ. Sav. cet.
P ῥέξαζώμεν (—τάσσομεν I.) + αὐτῶν μᾶλλον C. ^η π. τις ἔχει] Sic C.I.
ἀν. π. τις ἔχη Edd. πατέρα—ὄνειδος] πατὴρ σοι γέγονεν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ φωτισμα-
τος· εἰ δὲ πατὴρ, τιμᾶσθαι δίκαιος ἀν. εἴη, οὐ κατακρίνεσθαι καθὸ τούτου γεγίνηται.
καὶ πατέρα μὲν ἔχων τις θελήματος σαρκὸς, μυρία κεκτημένον ἐλαττώματα, πάντα
καλύπτει καὶ συσκιάζει· σὺ δὲ τὰ τοῦτο γεγονότος τῷ πνεύματι ἐκπομπεύεις· καίτοι
μὴ δοξάζου, σοφός τις φησὶν, ἐν ἀ. π. σου· οὐ γὰρ ἐ. σ. τοῦτο δ. ἀλλ' ὄνειδος K.
^ι ἐπ' ἀ. I. ^α ἀπολείπη C.I. Statim σύνεσιν omnes. Edebatur ἀπολίπη
σύνεσις. ^{εἰς} *sensum amiserit* Vet. ^ι ἔχτω K. Post h. v. add. εἰ δὲ ἐπὶ
τῶν σαρκικῶν I. εἰ δὲ ἐπὶ τῶν σωματικῶν (+πατέρων Sav. cet.) K. Sav. cet.
invito Vet. ^γ ἔστηκε τὸν θ.] τὸν θ. ἔστηκε C. πρὸς τὸν θ. εὐχεται I.
^χ ταῦτα αἰδ.] διὰ σέ ταῦτα. αἰδ. C.I. Vet. ^χ ταῦτα] +πάντα I. ^γ ὁ γὰρ
μὴ] μὴ γὰρ ὁ K. ^δ οὔτε—πιστοῦ om. I. ^α ἐπὶ] διὰ I. ^β τι om. C.
^ε ἀρ. ἱερατ. pro ἱερατ. ἀρ. omnes. ^δ ἀνοίξαι] +μόνον K. Sav. cet. Mox
χαρίζεται pro ἐργάζεται K. ^ε τὸ om. C. τὸ μέσον ante Ἰωάννου transp. K.
cum Edd. ^ι καὶ ἀ.] ἀ. γὰρ K. Sav. cet. Statim αὐτοῦ pro Ἰωάννου K.

Ἐ' Ἀλλ' ὁμως καὶ τοσοῦτον ὄντος τοῦ μέσου, καὶ πνεῦμα κατη-
 νέχθη, ὅπερ οὐκ εἶχεν Ἰωάννης. ²² «Ἐκ γὰρ πληρώματος
 αὐτοῦ, φησὶν, ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν.» Ἀλλ' ὁμως πρὶν ἢ
 βαπτισθῆναι, οὐ κατηνέχθη· οὐ μὴν οὐδὲ ἰ' Ἰωάννης ἐποίησεν
 αὐτὸ κατενεχθῆναι. ^κ Τί οὖν τοῦτο γίνεται; ἵνα μάθης, ἵδι
 σύμβολον ὁ ἱερεὺς πληροῖ. Οὐδεὶς ^μ ἀνθρώπων ἀνθρώπου
 τοσοῦτον ἀφέστηκεν, ὅσον Ἰωάννης τοῦ ^ν Ἰησοῦ· ἀλλ' ὁμως (339)
 κατῆλθε τὸ πνεῦμα, ἵνα μάθης ὅτι τὸ πᾶν ὁ θεὸς ἐργάζεται,
 Ε' ὅτι τὸ πᾶν ὁ θεὸς ποιεῖ. Βούλομαί τι παράδοξον εἰπεῖν,
 ἀλλὰ μὴ θαυμάσητε μηδὲ θορυβηθῆτε. Τί δὴ τοῦτό ἐστιν; Ἡ
 προσφορὰ ἢ αὐτὴ ἐστὶ, καὶ ὁ τυχὼν προσενέγκῃ, καὶ Παῦλος,
 καὶ Πέτρος· ἢ αὐτὴ ἐστίν, ῥῆν ὁ Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς ἔδωκε,
 καὶ ἦν νῦν οἱ ἱερεῖς ἐπιτελοῦσιν· οὐδὲν αὕτη ἐλάττων ἐκείνης. Τί
 δήποτε; ὅτι καὶ ταύτην οὐκ ἀνθρωποὶ ἀγιάζουσιν, ἀλλ' αὐτὸς
 ὁ καὶ ἐκείνην ἀγιάσας. Ὡς περ γὰρ τὰ ῥήματα, ἅπερ ὁ ^τ θεὸς
 ἐφθέγγετο, τὰ αὐτὰ ἐστίν, ἅπερ ὁ ἱερεὺς φθέγγεται καὶ νῦν·
 οὕτω καὶ ἡ προσφορὰ ἢ αὐτὴ ἐστὶ, καὶ τὸ βάπτισμα ὅπερ
 F ἔδωκεν. Οὕτω τὸ πᾶν τῆς πίστεώς ἐστιν. Ἐπεπλήρωσεν εὐθέως
 τὸ πνεῦμα ἐπὶ Κορνήλιον, ἐπειδὴ προλαβὼν τὰ παρ' ἑαυτοῦ
 ἐπεδείξατο, καὶ τὴν πίστιν εἰσήνεγκε. Καὶ τοῦτο τοίνυν σῶμά
 ἐστὶ, κακεῖνο· ὁ δὲ νομίζων τοῦτο ἐλάττων εἶναι ἐκείνου, οὐκ
 672 οἶδεν ὅτι ὁ Χριστὸς καὶ νῦν πάρεστι, καὶ νῦν ἐνεργεῖ. Ὑ
 Ταῦτα τοίνυν εἰδότες· οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς εἴρηται ἡμῖν ταῦτα πάντα, ἀλλ'
 ἵνα διορθώσωμεν ὑμῶν τὴν γνώμην, καὶ ἀσφαλεστέρους εἰς τὸ
 ἐξῆς ἐργασώμεθα. * πολλὴν τῶν εἰρημένων τὴν φυλακὴν ἐπιδεί-
 ξασθε. Ἄν δὲ αἰεὶ μὲν ἀκούωμεν, πράττωμεν δὲ μηδέποτε, οὐδὲν
 ἡμῖν ὄφελος ἔσται τῶν λεγομένων. Προσέχωμεν τοίνυν * αὐτοῖς
 ἀκριβῶς, προσέχωμεν τοῖς λεχθεῖσι μετ' ἐπιμελείας, ἀπογρά-
 ψωμεν αὐτὰ ἐπὶ τῆς διανοίας τῆς ἡμετέρας, ἔχωμεν ὕ
 ἐγκεκολα-
 μένα τῷ συνειδότη, καὶ διηλεκτῶς δόξαν ² ἀναπέμπωμεν τῷ πατρὶ.

22 Joan. i. 16.

Ἐ ἄλλ' ὁμως—κατενεχθῆναι] καὶ πάλιν· ἡμεῖς ἐκ τοῦ πλ. αὐτοῦ πάντες ἐλάβο-
 μεν. ἀλλ' ὁμως καὶ τοσοῦτον ὄντος τοῦ μέσου, ἐπ' αὐτοῦ τὸ πν. κ. ὅπερ οὐκ εἶχεν
 ἰ. οὐ μὴν πρὶν ἢ βαπτισθῆ, κατηνέχθη· ἀλλ' οὔτε ἰ. ἐποίησε κατενεχθῆναι αὐτὸ Κ.
 ἢ ἡμεῖς οἱ π. C. ἰ ὁ ἰ. C. ^κ τί οὖν] τίως οὖν ἐνεκεν Κ. ἰ ὅτι] + τοῦ
 Ἰωάννου Κ. ^μ ἀνθρώπων] δὲ ἀνθρώπος Κ. ^ν Ἰησοῦ] Χριστοῦ Κ. Post
 ὁμως add. ἐπ' αὐτοῦ Κ. Sav. cet. ^ο ὅτι] + δὲ Κ. ^ρ ἦν] + τότε Κ.
 ἠ ἐπιτελοῦσιν] Sic omnes. ποιοῦσιν Edd. Mox haec τί δήποτε; accesserunt
 ex omnibus. ^τ θεὸς] Χριστὸς I. Vet. Mox φθ. καὶ νῦν omnes. καὶ νῦν
 λέγει Edd. ^ε εἶναι ἐκείνου pro ἐκείνου εἶναι C. K. εἶναι om. I. ^ι ὅτι] +
 καὶ I. K. ^υ ταῦτ' οὖν εἰδ. I. Mox ἀλλ' ἢ ἵνα idem. ^ω πολλὴν] εἰ πολ-
 λὴν I. ^ξ αὐτοῖς assumptum ex C. I. nobis ipsis Vet. ^υ ἐγκεκ.] Sic C. I.
 κεκ. Veron. αἰ κεκ. K. Sav. cet. ² ἀναπέμπωμεν] Sic Reg. 744. Edebatur
 ἀναπέμψωμεν.

καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας B
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Γ.

¹ Ὑποτύπωσιν ἔχε υἱαιονόντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν
πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν ^a παρα-
θήκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ^b ἐν ἡμῖν.
Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ·
ὧν ἐστὶ ^c Φύγελος καὶ Ἑρμογένης. Δῶν ἔλεος ^d ὁ κύριος τῷ C
Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλὰκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἀλυσίν
μου οὐκ ^e ἐψησχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερόν
με ἐζήτησε, καὶ εὗρε. Δῶν αὐτῷ ὁ κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ
κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε,
βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Οὐ διὰ γραμμάτων μόνον τὰ πρακτέα ὑπετίθετο τῷ μαθητῇ, D
ἀλλ' ἤδη καὶ διὰ ῥημάτων. Καὶ τοῦτο πολλαχοῦ καὶ ἐν ἄλλοις
ἐδήλωσε λέγων, ² “Εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς, ὡς δι'
ἡμῶν” πολλῶ δὲ μᾶλλον καὶ ἐνταῦθα. Μὴ τοίνυν ἑλλιπῶς
εἰρησθαι τὰ κατὰ τὴν διδασκαλίαν νομίσωμεν· πολλὰ γὰρ αὐτῷ
καὶ ἀγράφως παρέδωκεν· ἅπερ ³ οὖν ἀναμιμνήσκων αὐτὸν, ἔλεγεν·
“Ὑποτύπωσιν ἔχε υἱαιονόντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας.”
Τί δέ ἐστιν ^δ φησι; Καθάπερ ¹ ἐπὶ τῶν ζωγράφων ^k ἐνετυπω-
σάμην, φησὶν, εἰκόνα σοι τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν τῷ θεῷ δοκούντων E
ἀπάντων, ὥσπερ κανόνα καὶ ἀρχέτυπον καὶ ὄρους καταβαλὼν εἰς
τὴν ἴσῃν ψυχὴν. Ταῦτα οὖν ἔχε· κἂν περὶ πίστεως, κἂν περὶ
ἀγάπης, κἂν περὶ ^m σωφρονισμοῦ δέη τι βουλευσασθαι, ἐκείθεν
λάβανε τὰ παραδείγματα· οὐ δεήσει σοι παρ' ἐτέρων εἰκόνα
ζητεῖν, πάντων ἐκεῖ κατακειμένων. “Τὴν καλὴν παραθήκην
φύλαξον” πῶς; “διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν
ἡμῖν.” Οὐ γάρ ἐστιν ἀνθρωπίνης ψυχῆς οὐδὲ ⁿ φρονήσεως,
τοσαῦτα ἐμπιστευθέντα ἀρκέσαι πρὸς τὴν φυλακὴν. Διὰ τί; F
“Οἱ πολλοὶ οἱ λησταί, σκότος βαθύ· ὁ διάβολος ἐφέστηκεν
ἐτι καὶ ^ο ἐφεδρεύει· οὐκ οἶδαμεν ποία ὥρα, ποίῳ καιρῷ ἐπιτί-

¹ CAP. I. v. 13—18.

² 2 Thess. ii. 2.

HOM. III. ^a παρακαταθ. bis C. ^b ἐν om. I. ^c Φύγελος] Sic I. K.
Veron. Sav. Φύγελλος C. Cat. Φίλητος Vet. Mor. Ben. ^d ὁ om. K.
^e ἐπαισχύνθη bis C. I. Cat. ^f ἑλλιπῶς] ἐγγράφως K. ^g οὖν] + καὶ K.
^h ὧν] + τε I. ⁱ ἐπὶ τῶν—καταβαλὼν] ἐπὶ μαθητῶν [ωγράφων φθέγγεται, οὐδὲν
ἐνδεικνύμενος ἄλλο ἢ τοῦτο, εἰκόνα σοι ἀρχέτυπον τῆς ἀρ. καὶ τῶν τ. θ. δ. ἀνετυ-
πωσάμην, κανόνας καὶ ὄρους κατέβαλον K. ^k ἀνετυπ. Cat. Mox ὥσπερ τινα
κανόνα Edd. τινα om. C. I. Cat. ^l σὴν om. I. ^m σωφροσύνης C. Mox
βουλευέσθαι idem. ⁿ φρονήσεως] Sic C. I. φρ. σαρκικῆς K. δυνάμεως Cat.
Edd. virtutis Vet. ^ο ἐφεδρεύει K. Mox ἀρκέσωμεν I.

θεται. Πῶς οὖν ἀρκέσομεν πρὸς τὴν φυλακὴν, φησί; “Διὰ πνεύματος ἁγίου” τουτέστιν, ἐὰν τὸ πνεῦμα ἔχωμεν παρ’ ἡμῖν
 673 ῥμένον· ἐὰν μὴ τὴν χάριν φυγαδεύσωμεν, παρέσται. ³ “Ἐὰν γὰρ μὴ κύριος οἶκον οἰκοδομήσῃ, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκο- (340) δομούντες· ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησαν οἱ φυλάσσοντες αὐτήν.” Τοῦτο τεῖχος ἡμῖν, τοῦτο φρούριον, τοῦτο καταφυγή. Εἰ τοίνυν ἐνοικεῖ, καὶ αὐτὸ φυλάσσει, τίς χρεῖα παραγγελίας; “Ἴνα αὐτὸ, φησί, κατέχωμεν, ἵνα αὐτὸ φυλάσσωμεν, ἢ μὴ διώκωμεν διὰ τῶν φαύλων πράξεων. Εἴτα ἐξηγείται τοὺς πειρασμούς, οὐχὶ καταβαλεῖν τὸν μαθητὴν βουλόμενος, ἀλλὰ διαναστῆσαι, ἵνα εἴ ποτε καὶ αὐτὸς περιπέσοι
 B τούτοις, μὴ ξενοπαθῇ, πρὸς τὸν διδάσκαλον ἀφορῶν, καὶ μεμνημένος πάντων τῶν συμβάντων αὐτῷ. ⁴ “Τί οὖν φησιν; Ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν αὐτὸν συλληφθέντα ἐγκαταλειφθῆναι, καὶ ἡμεμίας ἀπολαύσαι φιλανθρωπίας, μηδὲ ροπῆς, μηδὲ βοηθείας, ἀλλὰ καὶ ὑπ’ αὐτῶν τῶν πιστῶν καὶ φίλων προδεδόσθαι, ἄκουε τί φησιν. “Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ.” ⁵ Εἰκὸς ἦν ἐν Ῥώμῃ εἶναι πολλοὺς τότε ἀπὸ τῶν ὡς τῆς Ἀσίας μερῶν. ⁶ ἀλλ’ οὐδεὶς μοι παρέστη, φησὶν, οὐδεὶς με ἐγνώρισε, πάντες ἀπηλλοτριώθησαν. Καὶ ὅρα τὴν φιλόσοφον αὐτοῦ ψυχὴν. Εἶπε τὸ γενόμενον μόνον, οὐχὶ κατηράσατο ἑαυτοῖς.
 C ἀλλὰ τὸν μὲν πράξαντα τοῦτο καὶ ἐπήνεσε, καὶ ἐπεύχεται ⁷ αὐτῷ μυρία ἀγαθὰ, ⁸ ἐκείνοις δὲ οὐ κατηράσατο, ἀλλὰ τί φησιν; “Ὡν ἐστὶ ⁹ Φύγελος καὶ Ἑρμογένης.”

“Δῶν ἔλεος ὁ κύριος, ¹⁰ φησί, τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολ- λάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν αἰλυσίν μου οὐκ ἐπησχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με, καὶ εὔρε.” Θέα πῶς πανταχοῦ τὴν αἰσχύνην λέγει, οὐ τὸν κίνδυνον, ὥστε μὴ ¹¹ ἀφοβηθῆναι τὸν Τιμόθεον, καίτοι κινδύνων τὸ πράγμα ἔγχετο· προσέκρουσε γὰρ τότε τῷ Νέρωνι, τινὰ τῶν ἀνακειμένων αὐτῷ
 D οἰκειωσάμενος. “Ἀλλὰ γενόμενος, φησὶν, ἐν Ῥώμῃ,” οὐ μόνον οὐκ ἔφυγέ μου τὴν συντυχίαν, ἀλλὰ καὶ ¹² ἐπέζητήσέ με, καὶ εὔρε. Δῶν αὐτῷ ὁ κύριος εὔρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ

³ Psal. cxxvi. 1.

¹ ῥ μένον (μένον I.) accessit ex C.I.K. Cat. Vet. ² οἰκοδ.] + αὐτὸν I. ³ μὴ] καὶ μὴ K. Sav. cet. ⁴ τί οὖν φ. om. K. ⁵ τ μήδεος C. ⁶ εἰκὸς ἦν] τοῦτο λέγει διὰ τὸ εἰκὸς K. ⁷ τῆς assumtum ex I.K. Cat. ⁸ ἀλλ’ οὐδεὶς—ἀπηλλοτριώθησαν] ὑφ’ ὧν καὶ ἀπεστράφηται δημοὶ λέγων· πάντες με ἀπεστράφησαν· τουτέστιν, ἡλλοτριώθησαν, ἀφῆκαν· οὐδεὶς μοι παρέστη K. ⁹ αὐ- τοὺς C. ¹⁰ αὐτῷ] Sic I.K. Cat. τούτῳ Edd. αὐτῷ om. C. ¹¹ ἐκείνους C. ἐκείνους Cat. ¹² φησὶ om. K. post οἴκῳ transp. I. ¹³ πταιθῆναι (corrig. πτοθῆναι, ut Reg. 744.) Cat. ¹⁴ ἐζήτησε C. ¹⁵ ὁ om. K. et ante corr. C. Mox παρὰ κυρίῳ I.

ἡμέρα· καὶ ὅσα ἐν Ἑφέσῳ δikhόνῃσε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.”
 Τοιούτους εἶναι χρή τοὺς πιστοὺς, μήτε φόβῳ, μήτε ἀπειλῇ,
 μήτε αἰσχύνῃ κωλύεσθαι, ἀλλὰ συμπράττειν ἀλλήλοις, ἔκai
 καθάπερ ἐν πολέμῳ παρεστάναι καὶ βοηθεῖν. Οὐ γὰρ τοῖς
 κινδυνεύουσιν τοσούτον, ὅσον ἑαυτοῖς χαρίζονται, κοινωνοὺς ἑαν-
 τοὺς ποιοῦντες διὰ τῶν ^hεἰς ἐκείνους γεγεννημένων τῶν ἐκείνοις E
 ὀφειλομένων στεφάνων. Οἷον, ἐν θλίψει καθέστηκέ τις τῶν
 ἀνακειμένων θεῷ, πολλὰ πάσχων δεινὰ, καὶ μετὰ πολλῆς τῆς
 καρτερίας ἀθλῶν· ἰσὺ οὐδέπω πρὸς τὸν ἀγῶνα τοῦτον εἰλκυσθῆς·
 ἔξεστί σοι, εἰ βουληθεῖς, καὶ μὴ ἐμβάντι εἰς τὸ στάδιον,
^kμεριστὴν γενέσθαι τῶν ἀποκειμένων αὐτῷ ¹στεφάνων, παρόντα,
 ἀλείφοντα, προτρέποντα, διεγείροντα. Καὶ ὅτι ^mτούτο οὕτως
 ἔχει, ἄκουσον τί φησιν ἐτέρωθι γράφων· ⁴“Πλὴν καλῶς ἐποιή-
 σατε συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει” καὶ πάλιν, “Ὅτι καὶ ἐν
 Θεσσαλονικῇ καὶ ἅπαξ καὶ δις ^oεἰς τὴν χρεῖαν μου ἐπέμψατε.”
 Καὶ πῶς οἱ ἀπόντες τῷ ^oμὴ παρόντι ἐκοινωνήσαν ἐν ταῖς θλί- F
 ψεσι; P πῶς; “Ὅτι ἐπέμψατέ μοι, φησὶ, τὰ εἰς τὴν χρεῖαν
 καὶ ἅπαξ καὶ δις.” Καὶ πάλιν περὶ τοῦ Ἑπαφροδίτου ^qλέγων
 φησὶν· “Ὅτι ἤγγισε μέχρι θανάτου ^rπαραβουλευσάμενός τῇ 674
 ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειτουρ-
 γίας.” ^sΚαθάπερ ἐπὶ τῶν βασιλέων οὐχ οἱ πολεμοῦντες μόνον,
 ἀλλὰ καὶ οἱ τὰ σκεύη φυλάσσοντες τιμῆς μετέχουσι, καὶ οὐχ
 ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἴσων πολλάκις ^tἐπέτυχον δώρων, καίτοι γε
 οὐδὲ τὰς χεῖρας αἰμάξαντες, οὐδὲ ^vὄπλα θέμενοι, ἀλλ’ οὐδὲ ὅλως
 τὴν παραταξίν θεασάμενοι τῶν ^wπολεμίων· πολλῷ μᾶλλον ἐπὶ
 τούτων τῶν θλίψεων. Ὁ γὰρ βοηθῶν τῷ ἀθλητῇ λιμῷ τηκο-
 μένῳ, ὁ παρὼν, ὁ λόγοις παρακαλῶν, ὁ τὴν ἄλλην θεραπείαν B
 ἅπανσαν παρέχων, τὸ ἴσον ἔχει τῷ ἀθλοῦντι. Μὴ γάρ μοι
 Παῦλον ἐννοήσης τὸν ἀθλητὴν, τὸν ἄμαχον καὶ ἀκαταγώνιστον,
 ἀλλὰ ἄλλον τινὰ τῶν πολλῶν, ὃς εἰ μὴ ἔτυχε πολλῆς παραμου-
 θίας, πολλῆς παρακλήσεως, οὐκ ἂν ἴσως ἔστη, οὐκ ἂν ἠγωνίσατο.
 Ὡστε οἱ ἔξω τῶν ἀγώνων τῷ εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐμβεβηκότι τῆς

⁴ Philipp. iv. 14, 15. ii. 30.

^s καὶ, desideratum a Dunaeo, accessit ex C.I.K. ^h εἰς om. K. ⁱ σὺ] + δὲ K.
 δὲ erasum in I. ^k μεριστὴν] Sic C. μερίτην I.K. μεριστῇ Edd. Mox edebatur
 παρόντι, ἀλείφοντι κ. τ. ἐ. repugnantibus libris. ¹ στεφάνων] + πῶς K.
^m τοῦτο om. C. ⁿ εἰς om. C.K. Mox μοι pro μου I.K. ^o μὴ om. C.
 Mox ἐν ταῖς θλίψεσι nostri omnes et Vet. Edebatur τῆς θλίψεως. ^p πῶς]
 + ἄκουσον K. Mox τὰ om. C. ^q λέγων] δηλῶν K. ^r παραβουλευσάμενος C.
 Mox ἀποπληρώσῃ K. ^s καθάπερ] + γὰρ C.K. Sav. cet. ^t ἐπέτυχον] ἀπο-
 λαύουσι K. Statim δωρεῶν I. ^v τὰ ὄπλα Edd. invitis libris. ^w πολε-
 μίων] + οὕτω καὶ οἱ τῷ Παύλῳ κοινωνήσαντες τῶν θλίψεων, τῶν ἐκείνου στεφάνων
 ἐπίσης ἀξιοθήσονται. εἰ γὰρ ἐπ’ ἐκείνων τοῦτο συμβαίνει K.

TOM. VI.

B b

νίκης γεγόνασιν αἴτιοι· ^αοἱ δὲ γενόμενοι τῆς νίκης αἴτιοι, καὶ τῶν ἐπὶ τῇ νίκῃ ^βκειμένων στεφάνων γένοιντο ^γἄν μετοχοί. Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ τοῖς ^δἐστῶσι κοινωνῶν τις τῶν αὐτῶν ἀξιοῦται τοῖς ἀγωνιζομένοις; ^εκαὶ τοῖς ἀπελθούσι, τοῖς ^ςἡδὴ κειμένοις, τοῖς ἐστεφανωμένοις, τοῖς οὐδενὸς δεομένοις ^ζἔστι κοινωνεῖν. ^αἌκουε τοῦ Παύλου λέγοντος, ^β“Ταῖς μνείαις τῶν ἀγίων κοινοῦντες.” Καὶ πῶς; ^γφησὶν. “Ὅταν θαυμάσῃς τὸν ἄνδρα, ὅταν ἐργάσῃ τι τούτων ἐφ’ οἷς ἐκεῖνος ἐστεφανώθη, κεκοινωνήκας αὐτῷ τῶν ἁθλῶν καὶ τῶν στεφάνων δηλονότι. “Δῶν αὐτῷ, φησὶν, ὁ κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.” Ἠλέσέ με, φησὶν· οὐκοῦν ἔξει τὴν ἀναταπόδοσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ καὶ φρικτῇ, ἔνθα πολλοῦ ἐλέους χρεία ἡμῖν. “Δῶν αὐτῷ, ^βφησὶν, ὁ κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου.” ^γΔύο κύριοι; Οὐδαμῶς, ἀλλ’ ἡμῖν εἰς κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ εἰς θεός. Ἐνταῦθα οἱ τὰ Μαρκίωνος νοσοῦντες ἐπιπηδῶσι τῷ εἰρημένῳ· ἀλλὰ μανθανέτωσαν, ὡς ἔθος τῇ γραφῇ τοῦτο, καὶ πολλαχοῦ ἔστιν εὐρεῖν ταύτῃ τῇ συνηθείᾳ τὴν γραφὴν κεχρημένην, ^δκαὶ λέγουσαν, ὅταν περὶ τινος διαλέγηται· “Εἶπε, φησὶν, Ἀβραάμ, ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθῃ Ἀβραάμ.” ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. ^εΚαὶ οὐκ εἶπε, δῶν αὐτῷ ὁ κύριος ἕτερόν τι, ἀλλ’ ἔλεος. ^ςΕἰ δὲ Ὀνησιφόρος ὁ κινδύνους ^ζπαραβαλὼν ἑαυτὸν ἀπὸ ἐλέους σώζεται, πολλῶν μᾶλλον ἡμεῖς. Φοβεραὶ γὰρ αἱ εὐθύναι, ^ζΦοβεραὶ, καὶ πολλῆς δεόμεναι τῆς φιλανθρωπίας, ὥστε μὴ

^δ Rom. xii. 13.

^α Haec οἱ δὲ—αἴτιοι accesserunt ex C.K. Vet. ^β κειμένων om. K. Μοx αἴτιοι pro μέτοχοι C. ^γ ἐστῶσι] Sic C.I. Veron. ἐστῶσιν ἐτι K. ἐτι (ῶσι Sav. cet. viventibus Vet. ^δ καὶ] ὥσπερ οὖν καὶ Edd. ὥσπερ οὖν om. C. [et Reg. 744.] τοῖς ἀπελθούσι om. K. ^ε ἡδὴ κ.] ἡδικημένοις a man. 2da C. (prius erat οὐδὲν ἡδικημένοις). Statim τοῖς ἐστ. post δεομένοις transp. C. post κοινωνεῖν I. ^ς ἔστι κ.] ἔξεστι κ. C. κοινωνεῖν ἔστι καὶ μετὰ θάνατον K. ἔστι κ. καὶ μ. θ. Sav. cet. ^ζ ἄκουε] καὶ ἄκουε C. ἄκουε γὰρ K. Sav. cet. αὐτοῦ pro τοῦ Π. K. ^α φησὶν] + ἔστι κοινωνεῖν K. Sav. cet. ^β ἄνδρα] + ὅταν αὐτοῦ τὸ μνημα οἰκοδομήσῃς C.K. non Vet. ^γ κυρίῳ bis I.K. ^δ φησὶν ὁ κ.] κ. φησὶν I.K. ^ε δύο] ἰδοὺ δύο K. ^ς κύριος om. I. Veron. Statim Ἰησ. Χρ. pro Χρ. Ἰησ. C.K. Cat. Post θεός add. φησὶν K. ^ζ καὶ λέγουσαν —τοιοῦτον] Sic Reg. 744. Cat. Vet. καὶ λέγουσαν, ὅταν π. τ. δ. εἴπῃ, φ. Ἀβ. ὅτι οὐ μὴ εἰσ. Ἀβ. καὶ πάλιν, ὡς ὅταν λέγῃ, εἶπεν ὁ κύριος τῷ κ. μου C. ὡς ὅταν λ. εἶπεν ὁ κ. τῷ κ. μ. I. Veron. ὡς ὅταν λ. εἶπεν ὁ κ. τῷ κ. μου· καὶ πάλιν, εἶπα τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἰ σύ· καὶ ἀλλαχοῦ, ἔβρεξε κύριος παρὰ κυρίῳ (+ πῦρ ποτὲ K.) τοῦτο δὲ προσώπων ἐστὶ παραστατικὸν ὁμοουσίαν, οὐ φύσεως διαιρετικόν· οὐ γὰρ ἵνα δύο οὐσίας διαφέρουσας ἀλλήλων, ἀλλ’ ἵνα δύο πρόσωπα νοήσασμεν τῆς αὐτῆς ὄντα οὐσίας ἐκότερα, τοῦτο λέγει K. Sav. cet. ^α καὶ οὐκ (ὡς γὰρ I. Veron.) εἶπε—ἔλεος] Sic C.I. Cat. Veron. Vet. ὅρα δὲ πῶς καὶ εἶπε, δῶν αὐτῷ κύριος. τί τοῦτο; οὐχ ἕτερον, ἀλλ’ ἔλεος. εἶπε γὰρ αὐτὸς ἐλέους ἔτυχε παρὰ Ὀνησιφόρον, τοῦτου τυχεῖν ἐπεύχεται καὶ αὐτὸν παρὰ τοῦ θεοῦ K. Sav. cet. ^β ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ κρίσεως· καὶ ὅτι ἡ πλεονεξία οὐκ ἀπὸ τοῦ μεγέθους, ἀλλ’ ἀπὸ προαιρέσεως κρίνεται· καὶ περὶ τοῦ μὴ σκοπεῖν τὰ ἐτέρων ἁμαρτήματα, ἀλλὰ τὰ καθ’ ἑαυτούς. Veron. ^γ περιβαλὼν I. Statim σεαυτὸν mendose Edd.

ἀκοῦσαι τὸ ῥῆμα τὸ φρικτὸν ἐκεῖνο,⁶ “Υπάγετε, οὐκ οἶδα ὑμᾶς, οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν” ὥστε μὴ ἀκοῦσαι πάλιν ἐκεῖνο τὸ φοβερόν, “Ἀπέλθετε, οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ” ὥστε 675 μὴ ἀκοῦσαι, ὅτι “Χάος ἐστὶ μεταξύ ἡμῶν καὶ ὑμῶν” ὥστε μὴ ἀκοῦσαι ἐκεῖνο τὸ φρίκης γέμον, “Ἄρατε αὐτὸν, καὶ ἔμβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον” ὥστε μὴ ἀκοῦσαι ἐκεῖνο τὸ πολλοῦ φόβου γέμον, “Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ.” Φρικτὸν γὰρ σφόδρα τὸ δικαστήριον ἐκεῖνο καὶ φοβερόν. Καίτοι ὁ θεὸς ἡμερὸς ἐστὶ, καίτοι προσηνής·⁷ θεὸς γὰρ οἰκτιρμῶν λέγεται, καὶ θεὸς παρακλήσεως, καὶ ἀγαθὸς ὡς οὐδεὶς ἀγαθός, καὶ χρηστὸς καὶ ἐπιεικής καὶ πολυέλεος, καὶ οὐ βούλεται τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι, καὶ ζῆν αὐτόν. Πόθεν οὖν, B πόθεν τοσαύτης ἀγωνίας ἡ ἡμέρα γέμει⁸ ἐκείνη; Πυρὸς ἔλκεται ποταμὸς πρὸ προσώπου αὐτοῦ, βίβλοι τῶν πράξεων ἡμῶν ἀνοίγονται, αὕτη ἡ ἡμέρα ὡς κλίβανός ἐστι καιομένη, ἀγγελοι περιτρέχουσι, καὶ⁹ κάμιννοι πολλοί. Πῶς οὖν φιλάνθρωπος; πῶς ἐλεήμων; πῶς ἀγαθός; Φιλάνθρωπος μὲν οὖν καὶ οὕτω, καὶ ἐκ τούτων μάλιστα δέικνυται αὐτοῦ τῆς φιλανθρωπίας τὸ μέγεθος. Διὰ γὰρ τοῦτο τοσοῦτον ἡμῖν ἐπισείει τὸν φόβον, ἵνα κἂν διὰ τούτων συνωθούμενοι πρὸς τὸν τῆς βασιλείας πόθον ποτὲ διεγερθώμεν. Θέα δέ μοι, πῶς οὐχ ἀπλῶς τῷ Ὀνησιφόρῳ C μαρτυρεῖ, ἡ ἀλλὰ φησι· “Πολλάκις με ἀνέψυξε.” Καθάπερ ἀθλητὴν τινα ὑπὸ αὐχμοῦ πιεζόμενον ὑπὸ τῶν θλίψεων, ἀνεκτῆσατο, φησί, καὶ ἀνέρρωσε. “Καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σύ γινώσκεις.” Οὐ μόνον ἐν Ἐφέσῳ, φησὶν, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα. Τοιοῦτον¹⁰ γὰρ δεῖ εἶναι τὸν νήφοντα καὶ διεγερμένον, οὐχ ἅπαξ ἐργάζεσθαι οὐδὲ δεύτερον οὐδὲ τρίτον, ἀλλὰ δι’ ὅλης τῆς ζωῆς. Ὡς περ¹¹ γὰρ τὸ σῶμα τὸ ἡμέτερον οὐχ ἅπαξ D τραφὲν ἔχει τῆς ὅλης ζωῆς τὴν ὑπόστασιν, ἀλλὰ δέεται καὶ τῆς καθημερινῆς τροφῆς· οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς εὐσεβείας καθ’ ἐκάστην ἡμέραν δεόμεθα τῆς ἀπὸ τῶν ἔργων βοηθείας. Πολλοῦ γὰρ ἡμῖν ἑλέου χρεία· διὰ γὰρ τὰ ἀμαρτήματα ἡμῶν καὶ ὁ φιλάνθρωπος θεὸς ἐκεῖνα πάντα ποιεῖ,¹² οὐδὲν μὲν αὐτῶν δεόμενος, πάντα δὲ ποιῶν δι’ ἡμᾶς. Διὰ γὰρ τοῦτο πάντα ἡμῖν ἐξείπε

6 Matth. vii. 23. xxv. 41. Luc. xvi. 26. Matth. xxii. 13. xxv. 26.

ἢ ἐκεῖνο ante τὸ ῥῆμα transp. C.I. ὅτι accessit ex omnibus. ἔμβάλατε C. γέμον] τὸ πολλὴν ἔχον τὴν ἀανάκτησιν K. ὁ θεὸς I. Μοχ θεὸς πάσης παρ. I.K. ἐπιτρέψαι C.K. Sav. cet. ἐκείνη] + φησὶ K. κάμιννοι] + προτίθενται K. Sav. cet. ἡ ἀλλὰ φησι] ἀλλ’ ἐπάγει καὶ τὴν αἰτίαν δι’ ἣν μαρτυρεῖ, λέγων K. ὑπὸ K. γὰρ oim. K. γὰρ] καὶ K. οὐδενὸς K.

B b 2

καὶ διηγῆσατο, καὶ οὐ διηγῆσατο μόνον, ἀλλὰ καὶ δι' ἔργων
 Ε πιστοῦται. Ἀξιόπιστος μὲν γὰρ ἦν καὶ ἀπὸ ῥημάτων μόνον·
 ἀλλ' ἵνα μὴ ^ατις ὑπερβολῆς, μηδὲ ἀπειλῆς ^εμόνης εἶναι νομίῃ
 τὰ ῥήματα, καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ἔργων πληροφορίαν προστίθῃσι.
 Πῶς; Καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ τὰς τιμωρίας ἐπάγων. Καὶ ἵνα μάθῃς
 δι' αὐτῶν τῶν ἱπραγματίων, ποτὲ μὲν τὸν Φαραῶ ἐκόλασε, ποτὲ
 βδὲ κατακλυσμὸν τῶν ὑδάτων ἐπήγαγε καὶ τὴν πανωλεθρίαν (342)
 ἐκείνην, ποτὲ δὲ τὸν τοῦ πυρός. Καὶ νῦν δὲ ὁρῶμεν πολλοὺς
 F κολαζομένους τῶν πονηρῶν, καὶ δίκην τινύνοντας· ἅπερ ὑποδεί-
 γματα τῆς γεέννης ἐστίν. Ἴνα γὰρ μὴ καθεύδωμεν, μηδὲ ῥαθυ-
 μῶμεν, μηδὲ ἐπὶ λανθανώμεθα τῶν ῥημάτων, διὰ τῶν ἔργων ἡμᾶς
 ὑπομιμνήσκει καὶ διεγείρει, ἐνταῦθα δεικνὺς κριτήρια, δικαστήρια,
 εὐθύνas. ^βΕἴτα παρὰ ἀνθρώποις μὲν τοσαύτη τοῦ δικαίου ἐπι-
 μέλεια, παρὰ δὲ θεῷ τῷ καὶ ταῦτα νομοθετήσαντι οὐδεὶς τοῦτων
 676 λόγος; καὶ πῶς ἂν ἔχοι ταῦτα πίστιν; Καὶ ἰγὰρ ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν
 ἀγορᾷ καὶ πανταχοῦ δικαστήρια ἔστιν ἰδεῖν. Ἐν οἰκίᾳ μὲν γὰρ
 ὁ δεσπότης δούλοις δικάζει καθ' ἐκάστην ἡμέραν, καὶ τῶν ἀμαρ-
 τημάτων αὐτοὺς ἀπαιτεῖ ^κεὐθύνas, καὶ τὰ μὲν κολάζει, τὰ δὲ
 ἀφίησιν. Ἐν ἀγροῖς πάλιν ὁ γεωργὸς καὶ ἡ ἱγυνὴ δικάζεται
 καθ' ἐκάστην ἡμέραν· ἐν πλοίοις ὁ κυβερνήτης δικάζει, ἐν στρα-
 τοπέδοις ὁ στρατηγὸς τοὺς στρατιώτας· καὶ πολλὰ ἂν τις εὔροι
 δικαστήρια· ἐν τέχναις ὁ διδάσκαλος τῷ μαθητῇ. Καὶ ἰδίᾳ τοίνυν
 καὶ κοινῇ πάντες ἀλλήλοις δικάζουσι, καὶ οὐδαμοῦ τοῦ δικαίου τὸν
 λόγον παραμελούμενον ἴδοι τις ἂν, ἀλλὰ πάντας εὐθύνas διδόν-
 B τας πανταχοῦ. ^μΕἴτα ἐνταῦθα μὲν οὕτω δίσπαρται ^κκαὶ κατὰ
 πόλιν καὶ κατὰ οἰκίας καὶ καθ' ἓνα ἕκαστον ἢ τοῦ δικαίου ζήτη-
 σις· ^οἐκεῖ δὲ, ἔνθα ⁷ “δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ τοῦ θεοῦ,” καὶ
 “ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ὡς ὄρη θεοῦ,” ἐκεῖ οὐδεὶς τοῦ δικαίου λόγος;
 Καὶ πῶς ⁸ ὁ θεὸς ^ρὁ κριτὴς ὁ δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος
 ἀνέχεται, καὶ οὐκ ἀπαιτεῖ τὰς τιμωρίας; ⁹Ἐνταῦθα ἔχεις τὴν
 αἰτίαν· μακρόθυμος, φησὶν, ἐστὶ, μακροθυμεῖ δὲ εἰς μετάνοιαν
 σε ^τἔλκων· ἂν δὲ ἐπιμένῃς, ⁹ “κατὰ τὴν σκληρότητά σου καὶ
 ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργήν.” Εἰ δίκαιος
 C τοίνυν ἐστὶ, τὸ κατ' ἀξίαν ^αἀποδίδωσι, καὶ οὐ περιορᾷ ἀτιμω-

7 Psal. xlvii. 11. xxxv. 7.

8 Ibid. vii. 12.

9 Rom. ii. 5.

^α τις] τῆς C. Mox νομίσης idem. ^ε μόνης εἶναι] μόνον K. ^ι πραγμά-
 των] + ἀκουε K. ^ς δὲ om. Veron. Sav. invitis libris. ^β εἴτα] καὶ C.
^ι γὰρ] + καὶ K. Sav. cet. ^κ τὰς εὐθ. C. ^ι γυνή] γῇ I. Veron. ^μ εἴτα
 ἐντ. μὲν] εἰ δὲ ἐστ. K. ^ν καὶ om. I. ^ο ἐκεῖ δὲ om. K. ^ρ ὁ om. I.
 Statim ὁ δίκαιος C. καὶ δίκαιος Edd. καὶ μακρόθυμος om. K. ^τ ἐνταῦθα]
 + (ῥητεῖς K. Mox ἐστὶ, φησὶν inverso ord. C. K. ^τ ἔλκων] ἄγων I. Statim
 ἐπιμενέης idem. ^α ἀποδίδωσι] + τοῦτο γὰρ καὶ ἰσχύος Veron. Sequentia καὶ
 οὐ—κακῶς om. I.

ρητὶ τοὺς ἀσχοῦντας [†]κακῶς. ^νΕἰ ἰσχυρὸς, καὶ μετὰ θάνατον ἀποδίδωσι· τοῦτο ^ωγὰρ ἰσχύος ἐστὶ· ^κκαὶ ἐν τῇ ἀναστάσει. “Καὶ μακρόθυμος,” φησὶν. Εἰ μακρόθυμός ^γἐστι, μὴ θορυβηθῶμεν, μηδὲ λέγωμεν, διὰ τί ἐνταῦθα οὐκ ἐπεξέρχεται; Εἰ γὰρ τοῦτο ἐγένετο, προανήρπαστο ἂν τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, εἰ καθ’ ἐκάστην ἡμέραν ἀπῆτει δίκας ^κἡμᾶς τῶν πεπλημμελημένων. Οὐ γὰρ ἐστίν, οὐκ ἔστιν ἡμέρα ἀμαρτημάτων καθαρὰ, ἀλλ’ ἡ μέγα ἢ μικρόν τι ^απροσκρούμεν. “Ὡστε οὐδ’ ἂν ἐφθάσαμεν οὐδὲ εἰς εἰκοστὸν ἔτος ἕκαστος ἐλθεῖν, εἰ μὴ πολλὰ ^βαὐτοῦ ἦν ἡ D μακροθυμία καὶ ἡ ἀγαθότης, πολλὴν ἡμῖν παρέχουσα τὴν προθεσμίαν τῆς μετανοίας, ὥστε ἀποδύσασθαι τὰ πεπλημμελημένα. Ἐκαστος τοίνυν μετὰ συνειδότος ὀρθοῦ ^εεἰσιὼν εἰς τὰ πεπραγμένα αὐτῷ, καὶ τὸν βίον αὐτοῦ πάντα εἰς μέσον ^δἀγαγὼν, ἐπισκοπεῖτω, εἰ μὴ μυρίων τιμωριῶν ἄξιος καὶ κολάσεών ἐστι· καὶ ὅταν ἀγανακτῇ, διὰ τί μὴ ὁ δεῖνα μυρία πρᾶττων φαῦλα, δίκην δίδωσιν; ἐννοεῖτω τὰ ἑαυτοῦ, καὶ παύσει τὴν ἀγανάκτησιν. Ἐκεῖνα γὰρ μεγάλα φαίνεται, ἐπεὶ ἐπὶ μεγάλοις γίνεται καὶ φανεροῖς· εἰ δὲ τὰ ἑαυτοῦ ^εἐξετάσειεν, ἴσως εὐρήσει πλείονα. Τὸ γὰρ ἀρπάζειν καὶ πλεονεκτεῖν ὁμοίον ἐστίν, ἂν τε ἐπὶ χρυ- E σίου, ἂν τε ἐπὶ ἀργυρίου γένηται· ἀπὸ γὰρ τῆς αὐτῆς διανοίας ἀμφότερα τίκτεται, καὶ ὁ τὸ μικρόν ὑφελόμενος οὐ παραιτήσεται καὶ μέγα ὑφελέσθαι· εἰ δὲ μὴ πάρεστιν, οὐ παρ’ ἐκείνον τοῦτο ^ιγέγονεν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ πραγματος συντυχίαν. Ὁ τὸν πενέστερον ἀδικῶν πένης, οὐκ ἂν, εἴγε ^βἐδύνατο, καὶ τὸν πλουτοῦντα παρεῖδεν, ἀλλὰ τῆς ἀσθενείας, οὐ τῆς ἐκείνου προαιρέσεως τὸ πρᾶγμα γίνεται λοιπόν. Ὁ δεῖνα ἄρχει, φησὶ, καὶ τὰ τῶν ἀρχομένων ἀρπάζει. Σὺ δὲ οὐχ ἀρπάζεις, εἶπέ μοι; Μὴ γάρ μοι εἶπης, ὅτι ^κἐκεῖνος μὲν χρυσίου τάλαντα, σὺ δὲ ὀβολοὺς F δέκα· ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ ἐλεημοσύνῃ ^ιοὶ μὲν ἔβαλον χρυσίον, ἡ δὲ δύο λεπτὰ, καὶ οὐδὲν ἑλαττον ἠνεγκεν ἐκείνων. Διὰ τί; Ἡ γὰρ προαίρεσις κρίνεται, καὶ οὐχ ἡ δόσις. Εἴτα ἐπὶ μὲν τῆς ἐλεημο- 677 σύνης ἄξιοις οὕτω δικάζειν τὸν θεόν, καὶ μηδὲν ἑλαττον διὰ τὴν πενίαν ἀποφέρεσθαι, εἰ δύο λεπτὰ καταβάλοις, τῶν μύρια τάλαντα καταθεμένων χρυσίου, ἐπὶ δὲ τῆς πλεονεξίας οὐχ οὕτω; καὶ πῶς ἂν ἔχοι λόγον; “Ὡσπερ ἐκείνη ^κδύο λεπτὰ καταβαλοῦσα,

[†] κακῶς] + τοῦτο γὰρ δικαίον I.K. Sav. cet. invito Vet. ^ν εἰ] ὁ C. εἰ om. Veron. ^ω γὰρ] + καὶ C.I. invita Veron. Haec τοῦτο γὰρ ισχ. ἐστὶ desunt in K. Sav. cet. ^ι id quippe virtutis est Vet. ^κ καὶ om. K. Post ἀναστάσει add. τοῦτο γὰρ ισχυροῦ K. Sav. cet. ^γ ἐστι om. C. καὶ μακρόθυμος—ἐστὶ] εἰ δὲ μακρόθυμος ὡς ἀνέχεται K. Sav. cet. ^κ ἡμῖν I. Post πεπλημ. add. οὐκ ἂν ἐφθάνομεν ἀπολλύμενοι K. ^α πλημμελοῦμεν K. ^β αὐτοῦ ἦν] ἦν αὐτοῦ C.K. ^ε εἰσιώμεν I. ^δ ἄγων K. ^ε ἐξετάσειεν I. ^ι γίνεται K. ^β ἐδύνατο C.K. Mox παριδεῖν C. ^κ ἐκεῖνος μὲν χρ. τ.] Sic omnes. χρ. μὲν τ. ἐκεῖνος Edd. ^ι ὁ μὲν ἔβαλε χρ. ὁ δὲ K. ^κ δύο] ἡ δύο K.

ἀπὸ τῆς προαιρέσεως οὐδὲν ἔλαττον ἤνεγκεν, οὕτω καὶ σὺ δύο
 λεπτὰ ὑφελόμενος, οὐδὲν ἄμεινον ἐκείνων διάκεισαι, ἀλλ' εἰ δεῖ τι
 καὶ θαυμαστὸν εἰπεῖν, μᾶλλον αὐτῶν πλεονεκτεῖς. Ὡσπερ γὰρ (343)
 B καὶ τὴν τοῦ βασιλέως τις μοιχεύσῃ γυναῖκα, ^mκαὶ τὴν τοῦ πένη-
 τος, καὶ τὴν τοῦ δούλου, ὁμοίως ἐστὶ μοιχός, οὐ τῇ διαφορᾷ τῶν
 προσώπων τοῦ ἁμαρτήματος κρινομένου, ἀλλὰ τῇ μοχθηρίᾳ τῆς
 τοῦ τολμήσαντος προαιρέσεως· οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα. Καὶ μάλ-
 λον ἐγὼ μοιχὸν ἂν εἴποιμι τὸν εἰς τὴν τυχεύσαν μοιχευόμενον,
 ἢ τὸν εἰς τὴν βασιλίδαν αὐτήν· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ὥρα
 καὶ πολλὰ ⁿἕτερα ἦν τὰ ἐπισπώμενα, ἐνταῦθα δὲ οὐδέν· ὥστε
 μᾶλλον οὗτος ἂν εἴη μοιχός. Πάλιν, μέθυσον ἐκείνον ἂν εἴποιμι
 μᾶλλον τὸν τῷ φαύλῳ οἴνῳ προσκεχρημένον· οὕτω καὶ πλεονέ-
 C κτην τὸν μηδὲ ^oτῶν μικρῶν καταφρονοῦντα. Ὁ μὲν γὰρ τὰ
 πολλὰ ἀρπάζων τῶν μικρῶν ἴσως καταφρονήσειεν ἂν· ὁ δὲ τὰ
 μικρὰ ῥύφελόμενος, τῶν μεγάλων οὐδαμῶς· ὥστε μᾶλλον οὗτος
 κλέπτῃς ἐστίν. Ὁ γὰρ μὴ καταφρονῶν ἀργυρίου, πῶς ἂν χρυ-
 σίου καταφρονήσειεν; Ὡστε ὅταν τῶν ἀρχόντων κατηγορῶμεν,
 τὰ ἡμέτερα ^qαὐτῶν ἀναλογισώμεθα, καὶ εὐρήσομεν μᾶλλον ἡμᾶς
 αὐτοὺς καὶ κλέπτοντας καὶ πλεονεκτοῦντας πλέον ἐκείνων, εἰ μὴ
 τῷ πράγματι, ἀλλὰ τῇ προαιρέσει ταῦτα κρίνομεν, ὥσπερ οὖν
 D καὶ κρίνειν δίκαιον. Εἰπέ γάρ μοι, εἴ τις προσενεχθείη τὰ τοῦ
 πένητος λαβὼν, ἕτερος δὲ τὰ τοῦ πλουσίου, οὐχ ὁμοίαν ἀμφό-
 τεροι ^rτινύουσι δίκην; Τί δέ; ὁ φονεὺς οὐχ ὁμοίως ἐστὶ φονεὺς,
 ἂν τε ἀνάπῃρον καὶ πένητα, ἂν τε πλούσιον καὶ καλὸν ἀποκτεί-
 νῃ; Ὅταν οὖν εἴπωμεν, ὅτι ὁ δεῖνα τοῦ δεινός τὸ χωρίον ἥρπα-
 σεν, ἐννοήσωμεν τὰ ἑαυτῶν, καὶ οὕτως οὔτε τοὺς ἄλλους ^aκατα-
 κρινοῦμεν, καὶ τὸν θεὸν θαυμασόμεθα τῆς μακροθυμίας, καὶ οὐκ
 ἀγανακτήσομεν, ὅτι ἡ κρίσις οὐκ ἔρχεται ἐπ' αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ
 E ὀκνηρότεροι ἐσόμεθα πρὸς τὴν τῶν κακῶν ἐργασίαν. Ὅταν γὰρ
 ἴδωμεν τοῖς αὐτοῖς ὑπευθύνους ὄντας καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς, οὐκέτι
 ὁμοίως δυσχερανοῦμεν, ἀλλ' ἀποστησόμεθα τῶν ἁμαρτημάτων,
 καὶ ἐπιτευξόμεθα τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
 κυρίῳ ἡμῶν, ^vμεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα,
 κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.

^l ἔλαττον] + ἐκείνων C. Mox σὺ om. K. ^m καὶ—πένητος om. C. ⁿ ἕτερα om. C. ^o τῶν om. K. ^p ὑφαιρούμενος C. ἀφαιρ. K. ^q αὐτῶν om. C. Mox ἡμᾶς superscript. in I. ^r τινύουσι omnes. τίσουσι Edd. ^a κατακρίνομεν ex corr. C. κατακρίνωμεν. . θαυμασώμεθα . . ἀγανακτήσωμεν I. ^b ἁμαρτιῶν C.I. ἀλλ' ἀποστησόμεθα—κυρίῳ ἡμῶν] οὐκοῦν ἀποστώμεν τοῦ δυσχεραίνειν, καὶ ἀποστησόμεθα τοῦ ἁμαρτάνειν, καὶ τῶν μ. ἐπιτευξόμεθα ἀγ. χάριτι καὶ φ. τοῦ κ. ἡ. Ἰ. Χρ. K. ^v μεθ' οὗ—πνεύματι] φ μετὰ πατρὸς καὶ ἁγίου πνεύματος Mor. Ben. invitis libris.

ΛΟΓΟΣ Δ.

678

¹ Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. ² Σὺ οὖν κακοπάθησον, ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατεύόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου B πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· ὁ γὰρ σοι ὁ κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι.

ΦΕΡΕΙ ^b μὲν ἐν θαλάσῃ πολὺ τὸ θάρσος τῷ μαθητῇ τὸ τὸν διδάσκαλον ἐν ναυαγίῳ γενέσθαι καὶ διασωθῆναι· οὐ γὰρ ἡγήσεται λοιπὸν ἀπὸ τῆς οἰκείας ἀμαθίας συμπίπτειν τοὺς C χειμῶνας, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς τῶν πραγμάτων φύσεως· τοῦτο δὲ εἰς ψυχαγωγίαν οὐ μικρόν. Φέρει δὲ καὶ ἐν πολέμοις τῷ ταξιάρχῃ ^c προτροπὴν τὸ τὸν στρατηγὸν τρωθέντα ὁρᾶν, καὶ ἀνενεγκόντα πάλιν. Οὕτω δὲ καὶ ^d τοῖς πιστοῖς φέρει τινὰ παραμυθίαν τὸ τὸν ἀπόστολον ^e πολλὰ παθεῖν δεινὰ· οὐ γὰρ ἂν, εἰ μὴ τοῦτο ἦν, τὰ αὐτοῦ πάθη διηγείτο. Ὁ γὰρ Τιμόθεος ἀκούων, ὅτι ὁ τοσαῦτα δυνάμενος καὶ πάσης τῆς οἰκουμένης κρατήσας, ἐν δεσμοῖς ἐστί καὶ ^f ἐν θλίψεσι, ^h καὶ οὐκ ἀσχάλλει οὐδὲ δυσχεραίνει D ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐγκαταλειφθεὶς, εἰ καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ ἔπαθεν, οὐκ ἂν ἡγήσατο ἀνθρωπίνης τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀσθενείας, οὐδὲ διὰ τὸ μαθητὴς εἶναι καὶ ἐλάττων ⁱ τοῦ Παύλου, ὅπου γε καὶ ὁ (344) ^k διδάσκαλος ταῦτα ἔπαθεν, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ πράγματος φύσιν ταῦτα πάντα συμβεβηκέναι. Καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ^l τοῦτο εἰργάσατο, καὶ διὰ τοῦτο ταῦτα διηγείται, ἵνα αὐτὸν ῥώσῃ καὶ ἀνακτήσῃται. Ὅτι γοῦν τοῦτου ἕνεκεν τοῦτο ἐποίει, διηγησάμενος αὐτοῦ τὰς θλίψεις καὶ ^m τοὺς πειρασμοὺς, ἐπήγαγε· “Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” Τί E λέγεις; ⁿ καθαιρεῖς ἡμᾶς τῷ φόβῳ; εἶπες ὅτι δέδεσαι, ὅτι ἐν θλίψει ^o εἶ, ὅτι πάντες σε ἀπεστράφησαν· καὶ ὥσπερ εἰρηκῶς ὅτι οὐδὲν πέπονθας δεινόν, οὐδὲ ὑπὸ τινων ἐγκατελείφθης, οὕτως

1 CAP. II. v. 1—7.

HOM. IV. ^a σὺ οὖν om. I. ^b μὲν] + καὶ K. ^c τροπὴν I. ^d τοῖς om. K. ^e πολλὰ παθεῖν] ἀκούειν πολλὰ παθόντα K. Post δεινὰ add. καὶ ὑπ' οὐδενὸς τούτων (+ μὴ K.) καταμαλακισθῆναι K. Sav. cet. ^f αὐτοῦ I. τὰ αὐτοῦ —ἀκούων] Τιμόθεω τὰ αὐτοῦ π. δ. ἀκούων γὰρ K. ^g ἐν om. K. ^h καὶ om. I. Mox ἐγκαταλειφθεὶς idem. ⁱ τοῦ om. K. ^k διδάσκαλος] + αὐτοῦ I. ταῦτα om. K. ^l τοῦτο] Sic I. Vet. ταῦτα Edd. τ. εἰργάσατο καὶ om. C.K. inclusum a Sav. Mox τοῦτο pro ταῦτα C. ^m τὸν πειρασμόν I.K. ⁿ καθαιρεῖς] κατέσειπας K. Sav. cet. ^o εἶ om. I.

ἐπάγεις, “Σὺ οὖν, τέκνον ^ρμου, ἐνδυναμοῦ;” Εἰκότως· ὅτι ⁹ταῦτά σε μᾶλλον ἐνεδυναμώσεν, ἢ ^τἐκείνα. Εἰ γὰρ ἐγὼ Παῦλος ταῦτα ⁵πάσχω, πολλῶ μᾶλλον σὺ ταῦτα φέρειν ὀφείλεις· εἰ ὁ διδάσκαλος, πολλῶ μᾶλλον ὁ μαθητής. Καὶ μετὰ πολλῆς τῆς φιλοφστοργίας τὴν παραίνεσιν προσάγει, τέκνον αὐτὸν καλῶν, ¹καὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ, “τέκνον ἐμόν.” Εἰ τέκνον εἶ, φησί, τὸν πατέρα μιμοῦ· εἰ τέκνον εἶ, ἐνδυναμοῦ οἷς εἶπον· μᾶλλον δὲ οὐκ ἀπὸ τῶν διηγημάτων ^νμόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ ⁶⁷⁹Χριστοῦ. “Ἐνδυναμοῦ γὰρ, φησὶν, ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” ^κδιὰ τῆς χάριτος ^υτοῦ Χριστοῦ, φησί. ²Τουτέστι, στήθῃ γενναίως, οἶδας τὴν παράταξιν. Ἐπεὶ καὶ ἀλλαχοῦ λέγων, ²“Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα,” οὐχὶ καταβάλλων αὐτοὺς λέγει, ἀλλὰ διεγείρων. ³Νῆφε, φησί, γρηγόρει, ἔχε τὴν χάριν τοῦ ^βκυρίου συμμαχοῦσαν καὶ συναγωνιζομένην, πολλῇ τῇ προθυμίᾳ καὶ τῇ προαιρέσει τὰ παρὰ ^εσεαυτοῦ εἰσφερε. “Καὶ ἡ ἄκουσας παρ’ ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις.” Πιστοῖς, οὐ ζητητικοῖς, οὐ συλλογιστικοῖς· ^δπιστοῖς, τοῖς μὴ προδιδούσι τὸ κήρυγμα. “⁴Αἱ ἄκουσας,” οὐχ ^ασυνεζήτησας· ³“Ἡ πίστις γὰρ ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοή διὰ ῥήματος θεοῦ.” Τί ἐστι, “διὰ πολλῶν μαρτύρων;” Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, οὐ λάθρα ἤκουσας οὐδὲ κρυφῇ, ἀλλὰ πολλῶν παρόντων, μετὰ παρρησίας. Οὐκ εἶπεν, εἰπέ, ἀλλὰ, “παράθου,” ^εκαθὰπὲρ ἐπὶ θησαυροῦ βασιλικοῦ τὸ παρατιθέμενον ἐν ἀσφαλείᾳ ¹παρακατατίθεται. Πάλιν φοβεῖ τὸν μαθητὴν καὶ ἀπὸ τῶν ἄνω καὶ ἀπὸ τῶν κάτω. ⁵Ἄλλ’ οὐ πιστοῖς μόνον λέγει, “παράθου” τί γὰρ ὄφελος, ὅταν πιστὸς μὲν ^ηᾖ, μὴ δύνηται δὲ ⁶καὶ εἰς ἐτέρους ἐξάγειν τὴν διδασκαλίαν; ὅταν αὐτὸς μὲν μὴ προδῶ τὴν πίστιν, ἐτέρους δὲ μὴ κατασκευάζῃ τοιοῦτους; Δύο τοίνυν ἔχειν χρὴ τὸν διδάσκαλον, καὶ πιστὸν εἶναι, καὶ διδασκτικόν. Διὰ τοῦτό φησιν, “Οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι.”

2 Ephes. vi. 12.

3 Rom. x. 17.

^ρ μου ἐνδ.] ἐνδ. ἐν τῇ χάριτι Κ. ⁹ ταῦτα post σε transp. C. post ἐνεδυναμώσεν I. ^τ ἐκείνα] Sic C.I. ἐκείνα ἂν εἶπον Κ. ἐκείνον Edd. ⁵ πάσχω] πάσχω ὑποφέρω Κ. ¹ καὶ om. I. Veron. ^ν μόνον] + τοῦτο βούλεται Κ. ^κ Χριστοῦ omnes. Edebatur θεοῦ. ^υ διὰ] τουτέστι διὰ Κ. Sav. cet. Mox φησὶ om. iidem. ² τοῦ] τῆς τοῦ Κ. κυρίου pro Χριστοῦ I. ³ τουτέστι om. Κ. ⁴ νῆφε, φ.] οὐκοῦν νῆφε Κ. οὐκοῦν νῆφε, φ. Sav. cet. ^β κυρίου] + συνεργοῦσαν καὶ C. ^ε σεαυτοῦ I. Κ. ^δ πιστοῖς] + ποιοῖς; Κ. Sav. cet. ^ε καθὰπὲρ] + γὰρ Κ. Statim βασιλικοῦ assumptum ex Κ. Cat. Vet. Mox τὸ παρακατατίθ. C. ¹ παρακατατίθεται] + οὕτω ποιεῖ αὐτὸς λέγων, παράθου Κ. ⁵ ἄλλ’ οὐ—παράθου] σὺ δὲ ἀκούων ταῦτα, μὴ ἀπλῶς πιστοῖς παρατίθεσθαι τὴν διδασκαλίαν νομίσης· ἐκείνους γὰρ πιστοὺς λέγων ἀνίσταται, τοὺς δὲ τοῖς πλησίον δυναμένους τῆς ὀφελείας μεταδίδοναι Κ. ^η ᾖ, μὴ δ. δέ] εἰμι, οὐ δυνατὸς δὲ I. Statim καὶ accessit ex I. K. Cat.

“Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Βαβαί, πόσον τὸ ἀξίωμα, στρατιώτην εἶναι τοῦ Χριστοῦ. Ἐννόησον τοὺς βασιλέας τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πῶς μέγα τι εἶναι νομίζουσιν οἱ ὑπ’ αὐτῶν στρατευόμενοι. Εἰ τοίνυν τὸ κακοπαθεῖν βασιλικὸν στρατιώτου, τὸ μὴ κακοπαθεῖν οὐκ ἔστι στρατιώτου. Ὡστε οὐ χρὴ δυσχεραίνειν τοῦτο γάρ ἐστι στρατιώτου ἀλλὰ δυσχεραίνειν, εἰ μὴ κακοπαθοίης. “Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανούται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.” Ταῦτα εἶρηται μὲν πρὸς Τιμόθεον, λέγεται ὁ δὲ πρὸς πάντα διδάσκαλον καὶ μαθητὴν δι’ ἐκείνου. Μηδεὶς τοίνυν ἀπαξιούτω τῶν τὴν ἐπισκοπὴν ἐχόντων ταῦτα ἀκούων, ἀλλ’ ἀπαξιούτω μὴ ταῦτα πράττων. Ἐὰν ἀθλῇ τις, οὐ στεφανούται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.” Τί ἐστίν, “ἐὰν μὴ νομίμως;” Οὐκ, ἐὰν εἰς τὸν ἀγῶνα εἰσέλθῃ, ἀρκεῖ τοῦτο, οὐδὲ ἐὰν ἀλείψῃται, οὐδὲ ἐὰν συμπλακῇ, ἀλλὰ ἂν μὴ πάντα τὸν τῆς ἀθλήσεως νόμον φυλάττῃ, καὶ τὸν ἐπὶ σιτίων, καὶ τὸν ἐπὶ σωφροσύνης καὶ σεμνότητος, καὶ τὸν ἐν παλαίστρᾳ, καὶ πάντα ἀπλῶς διεξέλθῃ τὰ τοῖς ἀθληταῖς προσήκοντα, οὐδέποτε στεφανούται. Καὶ ὅρα τοῦ Παύλου τὴν σοφίαν ἀθλήσεως καὶ στρατιωτῶν ἐμνήσθη, τὸ μὲν, ὥστε ἐτοιμοὺς εἶναι πρὸς σφαγὰς καὶ φόνους καὶ αἵματα, τὸ δὲ, καρτερικῶς ἵνα πάντα φέρῃ καὶ γενναίως, ἵνα διαπαντὸς ἐν ἀσκήσει ᾗ. “Τὸν κοπιῶντα γεωργόν, φησὶ, δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν.” Εἶπεν ἀπὸ τῶν αὐτοῦ παραδειγμάτων, εἶπεν ἀπὸ τοῦ διδασκάλου λέγει λοιπὸν ἀπὸ τῶν κοινῇ συμβαινόντων, τῶν ἀθλητῶν, τῶν στρατιωτῶν καὶ τίθησιν ἐκεῖ τὰ ἔπαθλα, τὸ μὲν, ἵνα ἀρέσῃ τῷ στρατολογήσαντι· τὸ δὲ, ἵνα στεφανωθῇ. Καὶ λέγει καὶ τρίτον ὑπόδειγμα, ὃ μάλιστα αὐτῷ ἀρμόζει· τὸ μὲν γὰρ τοῦ στρατιώτου καὶ τοῦ ἀθλητοῦ καὶ τοῖς ἀρχομένοις κατὰ λ-

¹ εἶναι] + φησὶ K. Post Χριστοῦ add. τὸν κακοπαθοῦντα· ὅσον δὲ τοῦτο idem. ² βασιλέας pro βασιλεῖς omnes. ³ καὶ accessit ex omnibus. Mox ὑπ’ αὐτῶν I.K. ὑπ’ αὐτὸν Veron. ὑπ’ αὐτοὺς C. Sav. cet. Post στρατευόμενοι add. καὶ ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ παραδείγματος εἴση σαφῶς οἷον ἐκείνο K. ⁴ δυσχεραίνειν] + εἰ τις κακοπαθεῖ K. + εἰ κακοπαθεῖς Cat. Sav. cet. Mox κακοπαθοίη K. ⁵ ἐὰν—τις om. I. ⁶ οὐ δὲ] + καὶ K. Cat. Mox πάντα καὶ δ. K. Sav. cet. ⁷ τις] + φησὶν K. Sav. cet. ⁸ εἰσέλθῃ] + μόνον C.K. Mox ἂν pro ἐὰν bis idem. ⁹ διεξέλθῃ] Sic C.I. Cat. ἂν μὴ ἐξέλθῃ K. διέλθοι Edd. ¹⁰ ἐμνημόνευσε C. Cat. ¹¹ ὥστε] ὡς τὸ K. Statim ἐτοιμοὺς C.I.K. Cat. Veron. Vet. ἐτοιμοὺς Sav. cet. Mox καὶ αἵματα om. C. ¹² τὸ δὲ καρτερικῶς ἵνα π. φ. (φ. π. Cat.) καὶ γενναίως] Sic Cat. Edebatur τὸ δὲ (+ ὡς K.) καρτερικὸν (—κοὺς C.I.) (+ καὶ C.) ἵνα π. γενναίως φ. ¹³ φησὶ om. K. ¹⁴ ἀπὸ] καὶ ἀπὸ K. Sav. cet. ¹⁵ τὸ μὲν—τὸ δὲ] τοῦτο μὲν λέγων, ἵνα τῷ στρ. ἀρέσῃ, τοῦτο δὲ K. ¹⁶ καὶ om. K. ¹⁷ τοῦ] τὸ τοῦ Edd. τὸ om. C.I. Cat.

ληλον, τὸ δὲ τοῦ γεωργοῦ λοιπὸν ὁ γὰρ διδασκάλῳ. Μὴ ὡς
στρατιώτης, μηδὲ ὡς ἀθλητὴς μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ὁ γεωργός. Ὁ
γεωργὸς οὐχ ὁ αὐτοῦ ἐπιμελεῖται μόνον, ἀλλὰ ὁ τῶν καρπῶν
καὶ τῆς γῆς· ἡ τοῦτέστιν, οὐ μικρὰν ἀμοιβὴν τῶν πόνων καρ-
B ποῦται καὶ ὁ γεωργός. Ἐνταῦθα καὶ τοῦ θεοῦ τὸ ἀνευδὲς
δείκνυσιν, καὶ τὴν ἀντίδοσιν τῆς διδασκαλίας, ἡ καὶ πρᾶγμα εἶπε
κοινόν. Ἰσπερ, φησὶν, ὁ γεωργὸς οὐκ ἀνόνητα πονεῖ, ἀλλὰ
πρὸ τῶν ἄλλων αὐτὸς ἀπολαύει τῶν πόνων τῶν οἰκείων, οὕτω
καὶ ὁ διδάσκαλος εἰκός. Ἡ τοῦτο, ἡ περὶ τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς
διδασκάλους φησὶν. Ἄλλ' οὐκ ἔχει λόγον· πῶς ἡ γὰρ; οὐχ
ἀπλῶς γεωργὸν εἶπεν, ἀλλὰ τὸν κοπιῶντα· οὐδὲ ἀπλῶς τὸν
κάμνοντα, ἀλλὰ τὸν κοπτόμενον. Ἐνταῦθα καὶ πρὸς τὴν
C μέλλουσιν ἵνα μηδεὶς δυσχεραίνει, ἡδη, φησὶν, ἀπολαμβάνει· ἡ ὅτι
ἐν αὐτῷ τῷ κόπῳ ἡ ἀντίδοσις. Ἐπεὶ οὖν τὰ παραδείγματα
ἔθηκε, ἡ τὸ τῶν στρατιωτῶν, ὁ καὶ ἀθλητῶν, καὶ γεωργῶν, καὶ
πάντα ἀπλῶς αἰνιγματωδῶς, ὁ Οὐδεὶς, φησὶ, στεφανοῦται, ἐὰν
μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Καὶ εἰπὼν, ὁ Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν
δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν, ἐπήγαγε· ὁ Νόει ὁ
λέγω· ὁ γὰρ σοὶ ὁ θεὸς σύνεστιν ἐν πάσι. Τούτων ὁ γὰρ ἕνεκεν
ταῦτα εἴρηται ἐν παροιμίᾳ καὶ παραβολῇ.

Εἶτα πάλιν τὸ φιλόστοργον αὐτοῦ ὁ δεικνύς, οὐ παύεται
D ἐπευχόμενος αὐτῷ, ὅτε ὡς ὑπὲρ γνησίου τέκνου δεδοικώς, καὶ
φησὶ· ὁ Μνημόνευε ὁ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγεμμένον ἐκ νεκρῶν,
ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ
μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος. Τίνος ἕνεκεν ἐνταῦθα ὁ τούτου
μέμνηται; Μάλιστα μὲν ὁ οὖν καὶ πρὸς τοὺς αἰρετικούς ἀποτει-
νόμενος, ὅμα δὲ καὶ ἀνακτῶμενος αὐτὸν, καὶ δεικνύς τῶν παθημά-
των τὸ ὁ κέρδος, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν ὁ Χριστὸς

4 v. 8, 9.

ὁ γὰρ δ.] τοῦ διδασκάλου. τοῦτο δὲ εἶπεν ἵνα K. ὁ γεωργός] + ὑπὲρ τῶν
διδασκόμενων πονῆται K. Statim ὁ γὰρ γ. idem. ὁ αὐτῷ I. μόνον om. I.
Cat. ὁ τῶν κ. καὶ] Sic C.I.K. Cat. καὶ τῶν κ. Edd. ἡ τοῦτέστιν] δηλῶν
διὰ τούτου ὡς K. ὁ καὶ om. I. ἡ καὶ π. εἶπε] π. εἰπὼν K. Sav. cet.
ἡ ὡς περ, φ.] ὡς περ, φ. I. ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν K. ὁ τὸν δ.—φησὶν]
περὶ τὸν δ. εἰκὸς γίνεσθαι. τοῦτο γοῦν αἰνιττόμενος, τὸ τοῦ γεωργοῦ παράδειγμα
ἔλαβεν. οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὡς περὶ τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς δ. τινεὶ τὸ λεγόμενον ἐξελη-
φασιν K. ἡ γὰρ] + σκόπει δὲ K. ἡ ἐνταῦθα—μηδεὶς] οὐκ ἂν δὲ οὕτως
εἶπεν, εἰ περὶ τοῦ τιμᾶσθαι εἰπεῖν τι ἐβούλετο· μάλλον δὲ τοῦτο ἐνταῦθα καὶ πρὸς
τ. μ. εἶπεν, ἵνα μηδεὶς τῆς ἀντιδόσεως ταμειομένης K. Mox ἡ ὅτι om. idem.
ἡ τὸ om. K. ὁ καὶ] τῶν bis K. ὁ οὐδεὶς, φ.] εἶπεν, οὐδεὶς K. ὁ εἰπὼν]
πάλιν K. ὁ δ.] δ K. et ex corr. I. Mox κύριος pro θεός I.K. ὁ γὰρ] Sic
C.I. γὰρ Edd. τούτων—εἶτα om. K. ὁ δεικνύς, οὐ π.] δεικνύει διὰ τούτου·
οὐ π. γὰρ K. ὁ Ἰ. Χρ. pro Χρ. ἡ omnes. ὁ τούτου] τοῦ Χριστοῦ K.
ἡ οὖν superscript. in I. ὁ κέρδος] + μόνον (+ οὐχ] ex corr. rec.) γὰρ τοῦτο
λέγει K.

διὰ πάθους τὸν θάνατον κατηγωνίσαστο. Τοῦτο μνημόνευε, φησί, καὶ ἔξεις παράκλησιν ἱκανήν. “Μνημόνευε, φησί, *Χριστὸν Ἰησοῦν ἐγγεγεμμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ.” Ἦδη Ε γὰρ ἐξ ἐκείνου ἤρξαντο τινες τὴν οἰκονομίαν ἀνατρέπειν, ἐπαισχυνόμενοι τῷ μεγέθει τῆς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας. Τοιαῦτα γὰρ ἦν ἃ εὐηργέτησεν ἡμᾶς ὁ θεός, ὥς τοὺς ἀνθρώπους αἰσχύνεσθαι περιάπτειν αὐτὰ τῷ θεῷ, καὶ ἀπιστεῖν ὅτι τοσοῦτον κατέβη. “Κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου,” ὁ φησί. Πανταχοῦ τοῦτο τίθησι τῶν ἐπιστολῶν λέγων, “κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου,” ὁ ἐπειδὴ αὐτῷ πείθεσθαι ἐχρῆν, καὶ ἐπειδὴ καὶ ἕτεροι ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι ἕτερα. “Ἐν ᾧ κακοπαθῶ, φησί, μέχρι δεσμῶν, ὡς κακούργος.” Πάλιν παρ’ ἑαυτοῦ τὴν παραμυθίαν εἰσάγει, πάλιν τὴν προτροπὴν. “Καὶ τί τὸ βλάβος δύο τοῦτοις παραμυθεῖται; Ὅτι γὰρ ὄφελος, εἰ δειξῇς τὸν διδάσκαλον 681 κακοπαθοῦντα, ἄλλ’ ἐπ’ οὐδενὶ χρησίμω; Ὅτι οὖν τὸ χρήσιμον καὶ τὸ θαυμαστόν; “Ἄλλ’ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ δέδεται.” Ἐἰ μὲν γὰρ κοσμικοὶ ἡμεῖς στρατιῶται, φησὶν, ἢ ἢ ἐπὶ πόλεμον ἐπολεμοῦμεν αἰσθητὸν, ἴσχυε ταῦτα τὰ δεσμὰ τὰς χεῖρας κατέχοντα· νῦν δὲ τοιοῦτους ἡμᾶς ἐποίησεν ὁ θεός, ὡς μηδὲν καταγωνίζεσθαι. Δεσμοῦνται μὲν γὰρ αἱ χεῖρες, ἀλλ’ οὐχ ἡ γλῶττα· ὅτι γλῶτταν γὰρ οὐδεὶς δῆσαι δύναται, ἀλλ’ ἡ δειλία μόνον καὶ ἀπιστία· ὡς Β ἂν ταύτην μὴ ἔχωμεν, καὶ περιβάλλῃς δεσμὰ, τὸ κήρυγμα οὐ δέδεται. Ὅσον, γεωργόν τις εἰς ἀθήνην, τὸν σπόρον ἐνεπόδισε, τῇ χειρὶ γὰρ σπείρει διδάσκαλον εἰς ἀθήνην, τὸν λόγον οὐκ ἐνεπόδισας· τῇ γλῶττῃ γὰρ σπείρει, οὐ τῇ χειρὶ. Οὐχ ὑποβάλλεται δεσμῷ ὁ λόγος ὁ ἡμέτερος· ἡμῶν γὰρ δεδεμένων, ἐκεῖνος λέλυται καὶ τρέχει. Πῶς; φησὶν. “Ὅτι ἰδοὺ καὶ δεδεμένοι κηρύττομεν. Τοῦτο εἰς προτροπὴν τῶν λελυμένων· εἰ ἡμεῖς δεδεμένοι κηρύττομεν, πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς τοὺς λελυμένους C τοῦτο ποιεῖν χρὴ. Ἦκουσας ὅτι ὡς κακούργος ταῦτα πάσχω· μὴ κατηφῆς γένη. Πολὺ γὰρ τὸ θαῦμα, ὁ δεδεμένος τὰ τῶν

* Χρ. Ἰ. Ἰ. Χρ. Κ. ὡς] + καὶ Κ. φησί om. Κ. λέγων] δλων Ι. ἐπειδὴ] ἢ ἐπειδὴ Κ. Sav. cet. καὶ] ἢ Κ. Sav. cet. Statim καὶ om. Κ. ἐν φ] ἐν Ι. καὶ τί—παραμυθεῖται] καὶ δύο τοῦτοις τὸν ἀποστολὴν ἀλείφει, τῷ τε εἰδέναι κακοπαθεῖν, καὶ τῷ μὴ (μὴ superscript. a corr. rec. in Κ.) ἐπ’ οὐδενὶ χρησίμῳ τοῦτο (+ προσέχειν Κ.) ποιεῖν. οὕτω μὲν (+ γὰρ Κ.) κερδανεῖ, ἐκείνως δὲ καὶ βλαβήσεται Κ. Sav. cet. τί] + καὶ Κ. ἄλλ’ (+ οὐκ Veron.) ἐπ’ οὐδενὶ μὲν, ἐπ’ οὐδενὶ δὲ Κ. Sav. cet. τί—θαυμαστόν] ἀλλ’ ἐκεῖνο θαυμαστόν, εἰ ἐπὶ τινι χρησίμῳ (ἐπὶ τῇ χρήσιμῳ Κ.), εἰ ἐπ’ ὠφελείᾳ τῶν διδασκομένων Κ. Sav. cet. εἰ μὲν γὰρ] τοῦτέστιν, εἰ μὲν Κ. Sav. cet. εἰ] εἰς C. εἰ om. Κ. τὰς] τὰ Cat. Mox μηδὲν pro μηδενὶ ex Cat. Vet. receptum. γλῶτταν] καὶ γλ. Ι. Mox ἀλλ’ ἡ δειλία Edd. ταύτην μὴ] μὴ ταῦτα Κ. ὅσον] σκόπει δὲ Κ. οὐχ ὑπ.] οὐ τοῖνον ὑπ. Κ. οὐχ ὑπ. τοῖνον Sav. cet. δεσμῷ om. Ι. δεδεμένον] + ὄντα Edd. ὄντα om. C.

λελυμένων ποιεῖν, δεδεμένον πάντων περιγενέσθαι, δεδεμένον καταγωνίζεσθαι τοὺς δεδεκότες. Θεοῦ γάρ ἐστιν ὁ λόγος, οὐχ (346) ἡμῶν· δεσμὰ δὲ ἀνθρώπινα θεοῦ λόγον περιβαλεῖν οὐ δυνήσεται.
⁵ “Ταῦτα ἴσχω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς.” Ὑπὲρ πάντων γάρ, φησί, ὡς πάντα ὑπομένω, διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, “ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας D τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ὑἱοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.” Ἰδοὺ Ὑκαὶ ἄλλη προτροπή· Ὑπὲρ ἑαυτοῦ, φησὶν, ἀλλ’ ὑπὲρ τῆς ἐτέρων σωτηρίας ταῦτα ὑπομένω. Ἐξὸν ἦν ἀκινδύνως ζῆν, ἐξὸν ἦν μηδὲν τούτων πάσχειν, εἴγε τὰ ἑαυτοῦ ἐσκόπουν. Ἀλλὰ διὰ τίνα ταῦτα ἴσχω; Ὑπὲρ τῶν ἀλλοτρίων ἀγαθῶν, ἵνα ἄλλοι τύχωσι ζωῆς αἰωνίου. Τί οὖν καὶ ἑπαγγέλλῃ; Οὐχ ἀπλῶς εἶπε, διὰ τοῦσδε, ἀλλὰ, “διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς.” Εἰ ὁ θεὸς αὐτοὺς ἐξελέξατο, πάντα ἡμᾶς δεῖ πάσχειν ὑπὲρ αὐτῶν. “ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι.” Ὑπὲρ εἶπεν, “καὶ αὐτοί,” ὥσπερ E καὶ ἡμεῖς, φησί· καὶ γὰρ καὶ ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐξελέξατο. “Ὡς περ δι’ ἡμᾶς ὁ θεὸς ἔπαθεν, οὕτω καὶ ἡμεῖς δι’ ἐκείνους· ὥστε ἀνταπόδοσις ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, σοὶ χάρις. Ἐπὶ ἡμῶν τοῦ θεοῦ χάρις ἦν, οὐ γὰρ ἵπρὸ εὐ παθῶν εὐηργέτησεν· ἐπὶ δὲ ἡμῶν ἀντίδοσις· πρὸ εὐ παθόντες ἡμεῖς παρὰ τοῦ θεοῦ, πάσχομεν ὑπὲρ τούτων ὧν πάσχομεν. “ἵνα σωτηρίας ἡμεῖς τύχωσι.” Τί λέγεις; ποίας σωτηρίας; Ὅ ἐαυτῷ αἷτιος μὴ ὧν σωτηρίας, ἀλλὰ ἀπολλυμένος, ὡς ἐτέρῳ σωτηρίας αἷτιος γίνῃ; Διὰ τοῦτο προσέθηκεν, οὐ ταύ- F τῆς, φησὶν, ἀλλὰ “τῆς ἐν Χριστῷ Ὑἱοῦ,” τῆς ὧν σωτηρίας. “Μετὰ δόξης αἰωνίου.” Ὁδυνῆρά τὰ παρόντα, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς γῆς· κατηφῇ τὰ παρόντα, ἀλλὰ πρόσκαιρα· ἀηδίας μεστὰ καὶ 682 ὀδύνης, ἀλλὰ μέχρι σήμερον καὶ αὔριον μόνον. Τὰ μέντοι χρηστά οὐ τοιαῦτα, ἀλλ’ αἰώνια, ὅσα ἐν οὐρανῷ. Ὅντως ἐκείνη δόξα, αὕτη δὲ ἀτιμία.

Ῥεῖα γάρ μοι, ἀγαπητέ· οὐκ ἔστι δόξα ἡ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλ’ ἡ

δ ν. 10.

¹ ἴσχω] πάσχει δὲ K. ταῦτα π. δ. τ. ἐκλεκτοὺς om. C. Ὑ διὰ—ἐκλεκτοὺς] δ καὶ δηλῶν ἐπάγει, διὰ τοῦτο ταῦτα ὑπομένω πάντα. διὰ τοῦτο, ποῖον; διὰ τοὺς εἰ. φησὶν K. Ὑ πάντα] ταῦτα I. Statim ὑπομένω omnes. ἴσχω Edd. x Ὑἱοῦ om. I. Ὑ καὶ om. I. z οὐχ] ὥσει ἔλεγεν, οὐχ (mox om. φησὶν) K. a πάσχω] + θέλεις μαθεῖν K. b ἐπαγγέλλῃ] + ἵνα μᾶλλον προθυμότεροι γίνωνται K. c εἰ] δηλῶν διὰ τούτου ὅτι εἰ K. d τῷ] τὸ C.I. e ὥσπερ—φησὶ] ὥσπερ (ὥσανεῖ om. Sav. cet.) δεικνύοντες ἐστὶ καὶ λέγοντος, ὥς καὶ ἡμεῖς K. Sav. cet. f ὥσπερ] καὶ ὥσπερ iidem. g οὐ pro οὐχὶ omnes. h μὲν] μόνου I. μὲν γὰρ K. i πρὸ εὐ παθῶν] εὐ παθῶν I.K. προεπαθῶν Edd. Mox προεπαθόντες Edd. προμαθόντες (+ τοῖνυν K.) I.K. k τύχωμεν I. l ὁ ἐαυτῷ] Sic Veron. δς σαυτῷ C. ὡς αὐτῷ I. σεαυτῷ K. ὁ σεαυτῷ Sav. cet. m ἐτέροις C.K. Vet. αἷτιος om. K. n τῆς om. I.K. o ἀλλ’] καὶ K. p ΘΕΙΚΟΝ. Ὅτι ἀληθινὴν δόξαν, καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι, οἱ ἄγιοι ἔχουσι· καὶ περὶ τῆς δόξης τοῦ ἀποστόλου καὶ Νέρωνος. θεῖα—ἀγαπητέ] ἐντεῦθεν, ἀγαπητέ, μαυθαίνει (sic) ὅτι K. q ἐπὶ] ἡ ἐπὶ K.

πίνην, ἀλλ' ὡς θεὸς παρὰ πάντων ἐθεραπεύετο. Ἄλλα ῥ' ἀντεπεξ-
 E ἀγάγωμεν αὐτῷ καὶ τὸν Παῦλον, εἰ δοκεῖ. Κίλιξ ὁ ἄνθρωπος
 ἦν ὅσον δὲ Κιλικίας καὶ Ῥώμης τὸ μέσον, πάντες ἴσασι^α σκυ-
 τοτόμος, πένης, τῆς ἔξωθεν σοφίας ἄπειρος, ἧ' Εβραῖστί μόνον (347)
 εἰδὼς, γλωτταν διασυρομένην παρὰ πάντων, καὶ μάλιστα παρὰ
 τῶν Ἰταλῶν. Οὐ γὰρ οὕτω τοὺς τὴν βάρβαρον, οὔτε τὴν
 Ἑλλάδα, οὔτε ἄλλην τινὰ ἔχοντας γλωτταν διασύρουσιν, ὡς
 ἵτην Σύρων· αὕτη δὲ πολλὴν ἔχει τὴν κοινωνίαν πρὸς ταύτην.
 F Εἰ γὰρ τὴν Ἑλλάδα τὴν θαυμαστὴν καὶ καλὴν διαπτύουσι,
 πολλῶ μᾶλλον τὴν Ἑβραίων. Ἄνθρωπος πολλάκις ἐν λιμῷ
 ζήσας, καὶ κοιμηθεὶς πεινῶν, ἄνθρωπος Ἰγυμνός, οὔτε ὅτι περι-
 683 βάλοιτο ἔχων. ὅ· Ἐν διψεῖ καὶ γυμνότητι," φησὶν· οὐ ταῦτα
 δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δεσμοῖς^β μετὰ ληστῶν, μετὰ γοήτων,
 μετὰ τυμβωρύχων, μετὰ ἀνδροφόνων αὐτοῦ ἐκείνου κελεύσαντος
 ἐβέβλητο, καὶ ἐμαστιζέτο ὡς κακοῦργος, ὅπερ οὖν καὶ αὐτὸς
 φησι. ὅ· Τίς οὖν λαμπρότερος; οὐχὶ ἐκείνου μὲν οὐδὲ ὄνομα
 ἴσασιν οἱ πολλοὶ, τοῦτον δὲ καὶ Ἕλληνες καὶ βάρβαροι καὶ
 Σκύθαι καὶ οἱ πρὸς αὐτὰ τῆς οἰκουμένης τὰ τέρματα καθ'
 B ἐκάστην ἄδουσι τὴν ἡμέραν; Ἄλλα ἐμήπω τὰ νῦν, ἀλλὰ τὰ τότε
 ἐξετάσωμεν. Ἰτίς ἦν λαμπρότερος; καὶ τίς ἐπιδοξότερος; ὁ
 τὴν ἄλυσιν περικείμενος, καὶ δεδεμένος ἐλκόμενος ἐκ τοῦ δεσμο-
 τηρίου, ἢ ὁ τὴν ἀλουργίδα περικείμενος, καὶ ἐκ τῶν βασιλείων
 προῖων; Ὁ δεδεμένος πάντως. Πῶς; Ὅτι ἐκεῖνος μὲν καὶ
 στρατόπεδα ἔχων, καὶ ἐν λαμπρῷ τῷ σχήματι προκαθήμενος,
 ἅπερ ἤθελεν οὐκ ἴσχυεν ἀνέιν· ὁ δὲ δεσμώτης, καὶ ὡς κακοῦρ-
 γος, καὶ ἐν εὐτελεῖ σχήματι, αὐθεντικώτερον πάντα ἐπραττε.
 Πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; Ἐκεῖνος ἔλεγε, μὴ διασπείρης τὸν λόγον
 τῆς εὐσεβείας· οὗτος ἔλεγεν, οὐκ ἀνέχομαι· οὐδὲ γὰρ δέδεται ὁ
 C λόγος τοῦ θεοῦ. Καὶ διέπτυσεν ὁ Κίλιξ, ὁ σκηνοποιὸς, ὁ
 δεσμώτης, ὁ πένης, ὁ ἐν λιμῷ ζῶν, τὸν ἀπὸ τῆς Ῥώμης, τὸν
 πλούσιον, τὸν βασιλείοντα, τὸν πάντων κρατοῦντα, τὸν μυρίους

^α 2 Cor. xi. 27.

Ῥ ἀντεπεξαγάγωμεν] Sic C. -εξαγάγωμεν I.K. ἀντεξετάσωμεν Eclog. Edd.
 α Ἑβραῖστί] + λέγειν K. ἱ παρὰ om. K. ἱ γὰρ] + οὐχ C. ἱ τὴν] τῶν C.
 ἱ ταύτην] + καὶ μὴ θαυμάσης ὅτι ταύτην διέπτυσεν K. Sav. cet. ἱ τὴν] τῶν C.
 ἱ ἄνθρωπος] αὐτὸς οὖν οὗτος ὁ διὰ τὴν κακιζομένην γλώσσαν διαπνύμενος, ἄν-
 θρωπος ὢν K. ἱ γυμνός—μόνον] τοσοῦτον γυμνός ὡς μηδὲ ὅτι π. ἔχει, ὁ μὴ
 ταῦτα μόνον K. ἱ διψεῖ] Sic C.I. ψύχει Edd. ἱ δεσμοῖς] + γεγονώς K.
 Sav. cet. Statim μετὰ γὰρ λ. iidem. ἱ ἐβέβλητο] ἐγκέκλειστο K. ἱ τίς
 οὖν λ.] λ. ἦν τοῦ δεσμώτου πολλῶ καὶ ἐπιδοξότερος K. ἱ ἄδουσι καθ' ἡ
 ἡμέραν C. ἱ μήπου C. Mox ἀλλὰ om. ante corr. K. ἱ τίς—ἐπιδοξότερος]
 τίς τοῖνον λ. ἦν; τίς περιδοξότερος K. ἱ καὶ om. Sav. cet. ἱ ἴσχυεν K.
 ἱ καὶ om. K. Sav. cet. ἱ ὁ σκ. ὁ δ.] Sic C.I. Vet. ὁ δ. ὁ σκ. Edd. ὁ σκ.
 om. K. ἱ πάντα C. Mox ἴσχυεν idem.

μυρία παρέχοντα· καὶ τοσούτων ὄντων στρατοπέδων, οὐδὲν ἴσχυσε. Τίς ἄρα λαμπρὸς ἦν; τίς σεμνός; ὁ ἐν δεσμοῖς νικῶν, ἢ ὁ ἐν ἀλουργίδι νικώμενος; ὁ κάτω ἐστῶς καὶ βάλλων, ἢ ὁ ἄνω καθήμενος καὶ βαλλόμενος; ὁ ἐπιτάττων καὶ καταφρονούμενος, ἢ ὁ ἐπιταττόμενος καὶ οὐδένα λόγον ἔχων τῶν ἐπιταγμάτων; ὁ μόνος ὢν καὶ περιγινόμενος, ἢ ὁ μετὰ μυρίων στρατοπέδων ἡττώμενος; ὁ Ἀπέρχετο ὁ βασιλεὺς, τοῦ δεσμώτου κατ' αὐτοῦ τρό- D παιον στήσαντος. Εἶπε οὖν μοι, ποίας ἂν τις ὁ ἡβουλήθη μερίδος εἶναι; Μὴ γάρ μοι τὰ μετὰ ταῦτα εἶπης, ἀλλὰ τέως ἐκεῖνα ἐξέτασον· ὅτις ποίας μερίδος ἂν τις ἠθέλησεν εἶναι, τῆς τοῦ Παύλου, ἢ τῆς τοῦ Νέρωνος; οὐ λέγω κατὰ τὸν τῆς πίστεως λόγον, τοῦτο γὰρ δῆλον, ἀλλὰ κατὰ τὸν τῆς δόξης καὶ τῆς σεμνότητος καὶ τῆς λαμπρότητος. Εἴ τις εὐγνώμων, τοῦ Παύλου ἔφησεν ἂν. Εἰ γὰρ τὸ νικᾶν τοῦ νικᾶσθαι λαμπρό- E τερον, ἔκεινος ἐπίδοξος. Καὶ οὐπω τοῦτο μέγα, ὅτι ἐνίκησεν, ἀλλ' ὅτι ἐν τοιοῦτῳ σχήματι τὸν ἐν τοιοῦτῳ ἐνίκησε. Πάλιν γὰρ ἐρῶ, καὶ οὐ παύσομαι τὰ αὐτὰ λέγων· ἄλυσιν περιέκειτο, καὶ τὸν ἀναδεδεμένον τὸ διάδημα ἔβαλλε. Τοιαύτη τοῦ Χριστοῦ ἡ δύναμις· ἄλυσιν τὸν στέφανον ἐνίκα τὸν βασιλικόν, καὶ λαμπρότερον τοῦτο ἐκείνου τὸ σχῆμα ἐδείκνυτο· ῥάκια περιέκειτο ὁ αὐχμῶντα, ἅτε δεσμωτήριον οἰκῶν, καὶ μᾶλλον τῆς ἀλουργίδος πάντας ἐπέστρεφε πρὸς τὰ περικείμενα αὐτῷ δεσμά· ἐπὶ γῆς F εἰσθήκει κατεχόμενος καὶ κάτω νεύων, καὶ τὸν ἐπ' ὀχήματος χρυσοῦ ἅπαντες ἀφέντες ἐκείνῳ προσεῖχον· εἰκότως. Τὸ μὲν γὰρ συνηθείας ἦν, βασιλέα ἰδεῖν ἐπὶ ζεύγους καθήμενον λευκοῦ· τοῦτο δὲ ξένον καὶ παράδοξον, δεσμώτην ὁρᾶν μετὰ τοσαύτης 684 παρρησίας βασιλεῖ διαλεγόμενον, μεθ' ὅσης ὁ βασιλεὺς πρὸς ἀνδράποδον οἰκτρὸν καὶ ταλαίπωρον. Ὁχλος περιεσπύχεται πολὺς, καὶ δούλοι πάντες τοῦ βασιλέως ἦσαν· ἐθαύμαζον δὲ οὐ τὸν δεσπότην τὸν αὐτῶν, ἀλλὰ τὸν νικῶντα τὸν δεσπότην τὸν αὐτῶν· ὃν ἅπαντες ἐδεδοίκεσαν καὶ ἔτρεμον, τοῦτον μόνος ὢν ἡ κατεπάτει ἐκεῖνος.

Ἐἶδες καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς δεσμοῖς πόση ἡ λαμπρότης; τί ἂν τις εἴποι τὰ μετὰ ταῦτα; Ἐκείνου μὲν οὐδὲ τὸ μνῆμα δῆλον·

^m μηδὲνα I. ⁿ ἀπέρχετο] + οὖν K. Sav. cet. ^o ἡβουλήθη K. ^p τῆς assumptum ex omnibus. ^q γάρ] δὲ K. ^r ἐκεῖνος] ὁ δὲ πλεον ἴσχευ ἐκείνου, ὁσπερ εἰδείξαμεν, οὗτος K. ^s τοῦτο] τὸ ante corr. K. ^t ἔβαλε K. Sav. cet. Statim τοιαύτη γὰρ τοῦ I. ^v αὐχμῶντα] αὐχμῶν ἦν K. ^w καὶ om. C.I. erasum in K. ^x ἐπὶ ζ.] ἐπ' ὀχήματος ζ. I. ^y ὅσης] + ἂν C. Floril. p. 528. (Tom. xii. p. 664 D.) ^z τὸν om. K. Flor. ^a τὸν accessit ex C.I.K. Flor. Statim καὶ ὢν K. Sav. cet. ^b κατεπάτει I. ^c εἶδες καὶ] Sic C.K. εἶδε (sic) I. ἴδε Edd. vidisti Vet. Max πολλὰ pro πόση I.

οὗτος δὲ πάντων βασιλέων ^δλαμπρότερον ἐν αὐτῇ κεῖται τῇ
 Β βασιλίδι, ἔνθα καὶ ἐνίκησεν, ἔνθα καὶ τὸ τρόπαιον ἔστησεν.
 Ἐκείνου κᾶν μνησθῇ τις, μετὰ ψόγου μέμνηται, καὶ τῶν οἰ-
 κείων· καὶ γὰρ ἀσελγῆς λέγεται γεγενῆσθαι· τούτου μετ'
 εὐφημίας ἡ μνήμη πανταχοῦ, οὐ ἴπαρ' ἡμῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ (348)
 τοῖς ἐχθροῖς. Ἐ΄Οταν γὰρ ἐκλάμπῃ ἡ ἀλήθεια, ^hοὐδὲ οἱ ἐχθροὶ
 ἀναισχυντεῖν ἔχουσιν· εἰ γὰρ καὶ μὴ τῆς πίστεως ἔνεκεν αὐτὸν
 θαυμάζουσιν, ἀλλὰ τῆς παρρησίας, ἀλλὰ τῆς ἀνδρείας. Οὗτος
 ἐν τοῖς ἀπάντων στόμασι πανταχοῦ καθ' ἐκάστην ἡμέραν στε-
 C φανούμενος ἀνακηρύττεται· ἐκείνος ¹δὲ βαλλόμενος ψόγοις καὶ
 κατηγορίαις. Ποῖα τοίνυν ^kτὰ λαμπρά; Ἀλλὰ γὰρ ἔλαθον
 ἀπὸ ¹τοῦ ὄνυχος τὸν λέοντα ἐπαιῶν, δέον τὰ ὄντως εἰπεῖν.
 Τίνα δὲ ταυτὰ ἔστι; Τὰ ἐν τοῖς ^mοὔρανοις· πῶς ἤξει μετὰ τοῦ
 βασιλέως τῶν οὐρανῶν, μετὰ λαμπροῦ τοῦ σχήματος· πῶς ὁ
 Νέρων στήσεται τότε κατηφῆς, στυνγνός. Εἰ δὲ δοκῶ σοι
 ἄπιστα λέγειν καὶ ⁿκαταγέλαστα, σὺ καταγέλαστος ^oεἶ. Εἰ
 γὰρ ἀπιστεῖς τοῖς μέλλουσιν, ἀπὸ τῶν φθασάντων πίστευσον.
 Οὐπω τῶν στεφάνων ὁ καιρὸς, καὶ τοσαύτης ἀπέλαυσε τιμῆς ὁ
 ἀθλητής· ὅταν ὁ ἀγωνοθέτης ^pἔλθῃ, πόσης ^qἀπολαύσεται τιμῆς;
 D Ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις ξένος ^rἦν καὶ παρεπίδημος, καὶ οὕτω θαυμά-
 ζεται· ὅταν ἐν τοῖς ἰδίοις ^sᾖ, τίνος οὐκ ἀπολαύσεται ἀγαθοῦ;
 Νῦν ^t“ἡ ζωὴ ἡμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ,” καὶ
 ὅμως τῶν ζώντων ^uμᾶλλον ὁ τεθνηκὼς ἐνεργεῖ καὶ τιμᾶται· ὅταν
 ἔλθῃ αὐτὴ ἡ ζωὴ ἡμῶν, τίνος οὐ μεθέξει; τίνος οὐκ ἐπιτεύξεται;
 Διὰ τοῦτο ταύτης αὐτὸν τῆς τιμῆς ^vἐποίησεν ἀπολαῦσαι ὁ θεός,
 οὐκ ἐπειδὴ ἐκείνος ἐδεῖτο. Εἰ γὰρ ἐν σώματι ὧν κατεφρόνει τῆς
^wπαρὰ τῶν πολλῶν δόξης, πολλῷ μᾶλλον ἀπαλλαγεῖς τοῦ σώ-
 E ματος. Οὐ διὰ τοῦτο δὲ ἐποίησεν αὐτὸν ἀπολαῦσαι μόνον, ἀλλ'
 ἵνα οἱ τοῖς μέλλουσιν ἀπιστοῦντες κᾶν ἐκ τῶν παρόντων ἐνά-
 γωνται. Λέγω ὅτι ἤξει Παῦλος μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν οὐρα-
 νῶν, ^xὅτε ἀνάστασις ἔσται, ὅτι μυρίων ἀπολαύσει τῶν ἀγαθῶν.
 Ἀλλ' οὐ ^yπιστεῖν ὁ ἄπιστος· οὐκοῦν ἀπὸ τῶν παρόντων πι-

⁷ Col. iii. 3.

^d λαμπρότερον C.I. -pos Edd. ^e οικείων]+^hον K. Statim καὶ γὰρ καὶ ἄ.
 K. Sav. cet. ἴπαρ'] Sic C.K. γὰρ Edd. ^f ὅταν γὰρ ἐκλ.] οὕτω λάμψει K.
^h οὐδὲ οἱ] ὅτι οὐδὲ K. ⁱ δὲ om. I. ^k τὰ om. C.I. ^l τοῦ om. C.K. in-
 clusum ἁ Sav. ^m οὔρανοῖς]+ἀγαθὰ C. ⁿ καταγελᾷς I.K. ^o εἶ]+
 γελῶν τὰ μὴ γέλωτος ἀξία K. Sav. cet. ^p ἔλθῃ C.K. Flor. Edebatur ἔλθοι.
^q ἀπ. τιμῆς] αὐτῆς ἀπ. K. τιμῆς eras. in I. ^r ἦν καὶ] Sic C.I. ἦν, ξένος
 καὶ K. Sav. cet. ἦν, ξένος ἦν καὶ Veron. Mox ἐπιτεύξεται pro ἀπολαύσεται K.
^s μᾶλλον ὁ τ. pro ὁ τ. μᾶλλον omnes. ^t οὐκ ἐπ.] οὐ κατατρυφῇ K.
^v ἐποίησεν ἀπ. pro ἀπ. ἐποίησεν omnes. ^w παρὰ om. K. Mox οὐ διὰ τοῦτο
 —μόνον om. idem. ^x ὅτε] Sic Edd. quum Vet. ὅτι Codd. ^y πιστεῖν]
 +φῆσιν K. Mox μελλόντων pro παρόντων idem.

στεύσει. ²Λαμπρότερος τοῦ βασιλέως ὁ σκηνοποιὸς, ἐντιμότερος τοῦ βασιλέως· οὐδεὶς βασιλεὺς τῆς Ῥώμης γενόμενος, τοσαύτης ἀπέλανε τιμῆς· ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς ἐρριμμένος ἕξω που κείται, ὁ δὲ τὸ μέσον κατέχει τῆς πολέως, καθάπερ ³βασιλεύων καὶ ζῶν. F Ἀπὸ τούτων πίστευσον καὶ περὶ τῶν μελλόντων. Εἰ ἐνταῦθα, ἔνθα ἡλαύνετο, ἔνθα ἐδιώκετο, τοσαύτης ⁴ἀπέλανε τιμῆς, ὅταν ἔλθῃ, τί ἔσται; Εἰ ὅπου σκηνοποιὸς ἦν, οὕτως ἐγένετο λαμπρὸς, 685 ὅταν ἔλθῃ ἀντιλάμπων ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτίσι, τί ἔσται; Εἰ μετὰ τοσαύτης εὐτελείας, τοσαύτης μεγαλοπρεπείας περιεγένετο, ὅταν ἔλθῃ, ⁵τί ἔσται; Μὴ ἔνι φυγεῖν τὰ πράγματα; Τίνα οὐκ ἐντρέπει τὸ τὸν σκηνοποιὸν ἐντιμότερον γενέσθαι τοῦ πάντων βασιλέων μᾶλλον θαυμασθέντος; Εἰ ἐνταῦθα τὰ ὑπὲρ φύσιν ἐγένετο, πολλῶ μᾶλλον ἐν τῷ μέλλοντι. Πίστευσον, ἄνθρωπε, τοῖς παροῦσιν, ⁶εἰ μὴ θέλεις τοῖς μέλλουσι· πίστευσον, ἄνθρωπε, τοῖς ὀρωμένοις, εἰ μὴ βούλει τοῖς ἀοράτοις· μᾶλλον δὲ πίστευσον τοῖς ὀρωμένοις· οὕτω γὰρ καὶ τοῖς ἀοράτοις πιστεύ- B σεις. Εἰ δὲ οὐ θέλεις, εὐκαιρὸν τὸ τοῦ ἀποστόλου εἰπεῖν, ⁷“εἰ καθαροὶ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ αἵματος ὑμῶν” ἅπαντα γὰρ ὑμῖν διεμαρτυράμεθα, καὶ οὐδὲν ⁸ἐνελίπομεν τῶν ὀφειλόντων λεχθῆναι· ὑμεῖς ⁹ἑαυτοὺς αἰτιάσασθε, καὶ λογιείσθε τὴν ἐν τῇ γεέννῃ τιμωρίαν. ¹⁰Ἡμεῖς δὲ, ὡς τέκνα ἀγαπητὰ, Παύλου μιμηταὶ ¹¹μὴ κατὰ τὴν πίστιν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν βίον γενώμεθα. Ἵνα τύχωμεν δόξης ἐπουρανίου, ¹²καταπατήσωμεν τὴν ἐνταῦθα δόξαν· μηδὲν ἡμᾶς ¹³ἐφέλκεσθω τῶν παρόντων ἀπάντων· καταφρονήσω- C μεν τῶν ὀρωμένων, ἵνα τῶν οὐρανίων τύχωμεν· μᾶλλον δὲ καὶ τούτων ¹⁴ἐπιτευξόμεθα δι' ἐκείνων, πλὴν προηγουμένως ἔστω ὁ σκοπὸς ἐκείνων ἐπιτυχεῖν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιωθῆναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(349)

ΛΟΓΟΣ Ε.

¹Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν· εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ ²ἀρνησόμεθα, κακεῖνος ³ἀρνήσεται ἡμᾶς· εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνή-

⁸ Act. xx. 26.¹ CAP. II. v. 11—14.

² λαμπρ.] + φανείται K. ³ βασιλεύων] Sic C.K. Flor. βασιλεὺς I. βασι-
λεὺς ὧν Edd. ⁴ ἀπολαύει C. ⁵ τί ἔσται] τίνας οὐ (οὐ om. Mor. Ben.)
περίσται K. Sav. cet. ⁶ εἰ μὴ—μέλλουσι om. I. Veron. Mox ἄνθρωπε
om. C.K. ⁷ καθαρὸς εἰμι ἀπὸ I. ⁸ ἐνελειψε C. ⁹ ἑαυτοῖς K. ¹⁰ ἡμεῖς]
ὑμεῖς omnes. Statim ὡς I. Vet. ¹¹ μὴ] οὐ C. Mox γινόμεθα I.
¹² καταπατήσωμεν I. ¹³ ἐφέλκεται K. ¹⁴ ἐπιτευξόμεθα C.K. —ξώμεθα Edd.
Hom. V. ¹⁵ ἀρνησόμεθα] + αὐτὸν K.

TOM. VI.

D d

σασθαι ἢ γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται. Ταῦτα ὑπομίμησκε, διαμαρτυρούμενος ἐνώπιον τοῦ κυρίου, μὴ λογομαχεῖν εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκούοντων.

ΠΟΛΛΟΙ τῶν ἀσθενεστέρων ἀνθρώπων πρὸς μὲν τὸν τῆς Ε πίστεως τόνον ὁὐκ ἰσχύουσιν, ὁὐδὲ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐλπίδος φέρουσι· τὰ παρόντα δὲ ἐπιζητοῦσι, καὶ ἀπὸ τούτων τὰ μέλλοντα χαρακτηρίζουσιν. Ἐπεὶ οὖν τὰ ἑμὲν ἐνταῦθα θάνατος ἦν, βάσανοι, δεσμά· αὐτὸς δὲ φησιν, ὅτι εἰς ζωὴν αἰώνιον ἔξουσιν· οὐκ ἂν δέ τις ἐπίστευσεν, ἀλλ' εἶπεν ἂν ἡ ὅτι, ὅτε ζῶ, ἀποθνήσκω, καὶ ὅταν ἀποθάνω, ζῶ; ἐν τῇ γῇ μοι οὐδὲν ἑπαγγέλλη, καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ δίδως; τὰ μικρὰ οὐ δίδως, καὶ τὰ μεγάλα παρέχεις; ἵνα μηδεὶς ταῦτα ἐννοῇ, ἀναμφίβολον ποιεῖται τὴν **Γ** κατασκευὴν, ἢ προκαταβάλλων μὲν αὐτὸ ἤδη, καὶ τεκμήρια δίδους· τὸ γὰρ, “Μνημόνευε Χριστὸν Ἰησοῦν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν,” τοῦτό ἐστιν, ὅτι μετὰ θάνατον ἠνέστη. “Πιστὸς οὖν ὁ λόγος,” ῥησὶν, ὅτι ὁ ζωῆς οὐραίου τυχῶν, καὶ αἰωνίου **686** τεύξεται. Ἡ ὁθεν πιστός; “Εἰ γὰρ συναπεθάμεν, ῥησὶ, καὶ συζήσομεν.” Εἰπέ γάρ μοι, ἐν τοῖς σκυθρωποῖς κοινωνοῦμεν αὐτῷ· καὶ ἐν τοῖς κόπον ἔχουσι, καὶ ἐν τοῖς χρηστοῖς οὐκέτι; Ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἂν οὐδὲ ἄνθρωπος ποιήσῃ, τὸν ἐλόμενον αὐτῷ συναποθανεῖν· καὶ συνθλιβῆναι, εἴ ποτε ἐν ἀνέσει γένηται, οὐχ αἰρούμενος αὐτῷ γενέσθαι κοινωνόν. Πού δὲ συναπεθάμεν; Ὁ τούτον λέγει τὸν θάνατον, τὸν τε διὰ τοῦ λουτροῦ, καὶ τὸν διὰ τῶν παθημάτων· φησὶ γὰρ, ² “Τὴν νέκρωσιν τοῦ κυρίου ἐν τῷ σώματι περιφέροντες” καὶ, “Συνετάφημεν αὐτῷ **Β** διὰ τοῦ βαπτίσματος” ἤ καὶ, “Ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη” καὶ, “Σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ

2 2 Cor. iv. 10. Rom. vi. 4—6.

^b γὰρ om. C. inclusum a Sav. ^c οὐκ ἰσχύουσιν] ἀπαγορεύουσιν K. Sav. cet. ^d οὐδὲ] οὐ (enatum e καὶ?) K. Mox οὐ φέρουσι idem. ^e μὲν om. in text. I. Mox β. καὶ δεσμά C. ^f αὐτὸς δὲ φ.] ὁ δὲ Χριστὸς ἔλεγεν K. Statim ὅτι ζωὴν αἰ. ἔξουσιν I. K. ^g ἐπίστευσεν] + ἀπλῶς K. ^h ὅτι ὅτε ζῶ] Sic I. Veron. ὅτι ὅσπερ τὰ ζῶα C. Vet. τί λέγεις; ὅτε ζῶ K. Sav. cet. ⁱ δίδως pro ἐπαγγέλλη et hoc pro illo K. Mox ὑπισχυῇ pro παρέχεις K. ^k ἵνα] + δὲ I. + τοῖνυν K. Sav. cet. ^l ποιεῖται] + τούτου I. K. Sav. cet. ^m προκαταβάλλων C. I. αὐτοὺς pro αὐτὸ I. Statim καὶ ἤδη K. Sav. cet. ⁿ ἠνέστη] + νῦν δὲ τὸ αὐτὸ πάλιν δηλῶν φησι K. Sav. cet. ^o οὖν om. K. Sav. cet. ^p φησὶν] πιστός, πῶς; K. φησιν om. Sav. cet. ^q ὁθεν πιστός om. K. ^r φησὶ deest in nostris. ^s καὶ—ἔχουσι om. I. K. ^t τὸν] ὥστε τὸν K. Sav. cet. ^v καὶ om. I. Veron. ^w οὐχ αἰρούμενος] Sic Cat. οὐκ ἀρνούμενος I. Veron. οὐ (spatio relicto) C. ἀρνήσασθαι K. Sav. cet. Mox κοινωνὸς Veron. ^x τούτον—φησὶ γὰρ] ἐν τῷ βαπτίσματι. συνετάφημεν γὰρ αὐτῷ, φησὶ, διὰ τοῦ βαπτίσματος· τούτον γοῦν καὶ καλεῖ θάνατον. οὐ μόνον δὲ τὸν διὰ τοῦ λ. θάνατον, ἀλλὰ καὶ τὸν διὰ π. οὕτω προπαγορεύει. φησὶ γὰρ, πάντοτε K. Mox καὶ συνετάφημεν—βαπτίσματος om. idem. ^y καὶ] + πάλιν K.

θανάτου αὐτοῦ.” Ἐνταῦθα δὲ ^ατὸν τῶν πειρασμῶν ^αλέγει μᾶλλον. Εἰ δι’ αὐτὸν ἀπεθάνομεν, δι’ αὐτὸν ^βοὐ ζησόμεθα; ^γἈναμφισβήτητον τοῦτό ἐστιν. “Εἰ ὑπομένομεν, ^δφησὶ, καὶ ^εσυμβασιλεύσομεν.” Οὐκ ἀρκεῖ τὸ ἅπαξ ἀποθανεῖν καθ’ ἑκάστην ἡμέραν ἀπέθνησκεν ὁ μακάριος οὗτος· ἀλλὰ ^ςδεῖ πολλῆς ὑπομονῆς, ἧς μάλιστα ἔδει Τιμοθέω. Μὴ γάρ ^βμοι τὰ πρῶτα ^γεἶπης, ἀλλ’ εἰ διαπαντός. ^ιΕἴτα ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους προτρέπει, οὐκ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν κακῶν. Εἰ γὰρ μέλλοιεν τῶν αὐτῶν μετέχειν καὶ οἱ πονηροὶ, οὐκ ^κἔσται παράκλησις· καὶ εἰ μέλλοιεν ὑπομείναντες μὲν συμβασιλεύειν, μὴ ὑπομείναντες δὲ τοῦτο μόνον πάσχειν, τὸ μὴ συμβασιλεύειν, δεῖν δὲ ^ιμὲν καὶ τοῦτο, πλὴν ἀλλὰ τοὺς πολλοὺς οὐχ ἱκανὸν δακεῖν. ^μΔιὸ τὸ φοβερώτερον λέγει· “Εἰ ἀρνησόμεθα αὐτὸν, ^νκακεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς.” ^ξΟὐκ ἐν τοῖς χρηστοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐναντίοις αἱ ^οἀμοιβαί. Τὸν δὲ ἀρνηθέντα ἐν τῇ ^δβασίλειᾳ αὐτοῦ ἐνόησατε τί παθεῖν εἰκός. ^ς“Ὁς ^αἀρνήσεται με, φησὶν, ἀρνήσομαι καὶ γὰρ αὐτόν.” Οὐκ ἐξ ἴσης ἢ ^γἀντίδοσις. ^τἌλλως δὲ οὐδὲ βλάπτομεν αὐτόν. “Εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται.” ^εΤουτέστιν, Εἰ ἀπιστοῦμεν ὅτι ἀνέστη, οὐδὲν ἀπὸ τούτου βλάπτεται ἐκεῖνος· ἀληθὴς ^εἐστι, βέβαιός ἐστιν, ἂν τε εἰπωμεν, ἂν τε μὴ εἰπωμεν. (350) Εἰ τοίνυν οὐδὲν παρ’ ἡμῶν βλάπτεται τῶν ἀρνούμενων, δι’ οὐδὲν ἕτερον ἀπαιτεῖ τὴν ὁμολογίαν ἡμῶν, ἀλλ’ ἢ διὰ ^ντὸ χρήσιμον. Ἐκεῖνος γὰρ ὁ αὐτὸς μένει καὶ ἀρνούμενων καὶ μὴ ἀρνούμενων· “Ἀρνήσασθαι γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται”· τουτέστι, μὴ εἶναι. Ἡμεῖς ^ωλέγομεν ὅτι οὐκ ἔστιν, εἰ ^κκαὶ τὸ πρᾶγμα οὕτως ἔχει. F

³ Matth. x. 33.

^α τὸν] καὶ τὸν Edd. καὶ om. I. Cat. Vet. ^α λέγει μᾶλλον. εἰ] Sic C. Cat. favente Vet. λέγει. μᾶλλον δὲ εἰ I. Veron. λέγει· μᾶλλον δὲ τοῦτον· καὶ γὰρ ἐν πειρασμοῖς ἦν, ὅτε ταῦτα ἔγραψεν. δ δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν· εἰ K. Sav. cet. ^β οὐ ζ.] εὐζησόμεθα I. ^ε ἀναμφ.] εὐδελον· οὐκοῦν ἀναμφίβολον K. ^δ φησὶ om. K. ^ε συμβασ.] + οὐχ ἁπλῶς εἶπε, συμβασ. ἀλλ’, εἰ ὑπομένομεν, δεικνύς ὅτι K. Sav. cet. ^ι ἐκάστην] + γὰρ K. ^ς δεῖ] + καὶ K. ^β μοι] + φησὶ K. Sav. cet. Mox ἀλλ’ αἰεὶ δ. C. ἀλλ’ ἢ δ. I. ^ι εἴτα] + καὶ K. Sav. cet. ^κ ἔσται] ἐστι I. ἐστι τοῦτο K. Sav. cet. ^ν μέν] + γὰρ K. Mox δάκνειν C. ^μ διὸ] διὰ I. ^ο οὐκ] ἄρα οὐκ K. Sav. cet. ^ο ἀμοιβαί.] + τίνες δὲ εἰσιν αὐταὶ; ἀρνήσις ἐν τῇ βασιλείᾳ K. ^ρ ἀρνήσεται] ἐάν ἀρνήσῃται K. Sav. cet. ^ς ἀντίδοσις] + εἰ καὶ οὕτω λέγων δοκεῖ· ἡμεῖς μὲν γὰρ ἀνθρώποι οἱ ἀρνούμενοι, ἐκεῖνος δὲ θεός· ὅσον (ὅσων K.) δὲ τὸ μέσον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τί δεῖ λέγειν; K. Sav. cet. ^τ ἄλλως] εἴτα ἄλλως C. I. Statim οὐ pro οὐδὲ I. ἄλλως—αὐτὸν] ἄλλως δὲ ἡμεῖς ἐντεῦθεν ἑαυτοὺς βλάπτομεν, ἐκεῖνον δὲ οὐδαμῶς, οὐδὲ δυνάμεθα. διὰ τοῦτο καὶ ἐπήγαγε τὸ αὐτὸ δηλῶν K. Sav. cet. ^τ τουτέστιν—οὐ δύναται om. C. I. ^ω ἐστι, β. ἐστίν] γὰρ ἐστὶ καὶ β. K. ^κ τὸ] + ἡμῖν K. Sav. cet. invita Cat. ^ω λέγομεν] κἀν λέγομεν K. ^κ καὶ] + μὴ Sav. cet. repugnantibus libris et Vet.

ΥΟὐκ ἔχει φύσιν μὴ εἶναι· οὐ δυνατόν τοῦτ' ἔστιν, εἰς τὸ μὴ εἶναι
 ἂναχωρῆσαι· αἰεὶ μένει, αἰεὶ ἔστιν αὐτοῦ ἡ ὑπόστασις. Μὴ
 687 τοίνυν ὡς χαριζόμενοι αὐτῷ, οὕτω ^αδιακεῶμεθα, ἢ ὡς καταβλά-
 πτοντες. Εἴτα, ἵνα μὴ τις νομίσῃ τὸν Τιμόθεον τούτων δεῖ-
 σθαι, ἐπήγαγε· “Ταῦτα ὑπομίμνησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον
 τοῦ κυρίου, μὴ λογομαχεῖν εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ
 τῶν ἀκουόντων.” Φοβερὸν τοῦτο τὸ ἐπὶ μάρτυρος τοῦ θεοῦ
 λέγειν ^βτότε παραδοῦναι αὐτόν. Εἰ γὰρ ἀνθρώπου μαρτυρίαν
^γκαλουμένην οὐκ ἂν τις τολμήσειεν ἀθετῆσαι, πολλῷ μᾶλλον
 θεοῦ. Οἷόν τι λέγω· εἴ τις συνθήκας τιθέμενος ἢ ^δδιαθήκας γρά-
 φων βούλεται ἀξιοπίστους μάρτυρας καλέσαι, ἄρα τολμήσει
 Β τις ἀναθέσθαι ἐκεῖνα τῶν ἔξωθέν τινι; Οὐδαμῶς· καὶ βούληται,
 δεδοικῶς τὸ τῶν μαρτύρων ἀξιοπίστον, φυλάττεται. ^εΤουτέστι,
 μάρτυρα καλεῖ τὸν θεὸν τούτων τῶν λεγομένων, τῶν πραττο-
 μένων. “Μὴ ^ςλογομαχεῖν εἰς οὐδὲν χρήσιμον.” Οὐ τοῦτο μό-
 νον, ἀλλὰ καὶ, “ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων.” ^ηΟὐ μόνον
 οὐδὲν κέρδος, ἀλλὰ καὶ βλάβη πολλή. ^ιΤουτέστι, καὶ κατα-
 φρονῶσιν, ὁ θεὸς αὐτοὺς κρινεῖ. ^κΛίχνον γὰρ τὸ πρᾶγμα, καὶ
 αἰεὶ βούλεται ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ ^ιμάχεσθαι καὶ λογομαχεῖν.
 C ⁴“Σπούδαςον σεαυτὸν ^μδόκιμον παραστήσαι τῷ θεῷ, ἐρ-
 γάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.”
^νΠανταχοῦ τὸ ἀνεπαίσχυντον. Τί ^οδήποτε πολλὴν περὶ τῆς
 αἰσχύνης ποιεῖται τὴν σπουδὴν; Ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν πολλοὺς ἐπαι-
 σχύνεσθαι καὶ τὸν Παῦλον αὐτόν, ἅτε σκηνοποιὸν ὄντα, καὶ τὸ
 κήρυγμα, ὡς τῶν διδασκάλων ἀπολλυμένων· ὁ Χριστὸς, ^ρφησὶν,
 ἔσταυρώθη, οὗτος ἔμελλεν ἀποκεφαλίζεσθαι, ὁ Πέτρος ^ακατωθεν
 D ἀνεσκολοπίσθη, ^τκαὶ παρὰ ἀνθρώπων καταπτύστων καὶ ἰταμῶν·

4 v. 15.

^γ οὐκ ἔχει—τοῦτ' ἔστιν] οὐδὲ γὰρ οἶδαμεν τί τὴν οὐσίαν ἔστιν, ὅμως οὐκ ἔχει
 φ. τουτέστιν, οὐ δυνατόν K. ^z ἀναχ.] χωρῆσαι K. αὐτὸν χ. Sav. cet.

^α διακεῶμεθα I. ^β Haec τότε π. αὐτόν (+τῷ θεῷ K.) accesserunt ex
 C.I.K. Cat. Vet. ^γ καλουμένην] γεγεννημένην K. ^δ διαθήκην I.K. Post

γράφων pergīt ep' ὅψει ἀξιοπίστων μαρτύρων· εἰπέ μοι K. sed quorumnam
 verborum vice non constat. ^ε τουτέστι] τί ἔστι, διαμαρτυρόμενος K. Sav.

cet. ^ς τὸν θεόν] φησὶ K. Statim τούτων om. K. Sav. cet. ^η λογομάχει K.
^ι οὐ μόνον οὐδὲν κ.] ἐπάγει, θεικὺς ἐνταῦθα ὅτι οὐδὲν κέρδος ἐκ τούτου K. οὐ μ.

οὐδὲν ἐκ τούτου κ. Sav. cet. ^κ τουτέστι] ταῦτα τοίνυν ὑπομίμνησκε K. Sav.
 cet. ^λ λίχνον—αἰεὶ] τί δήποτε καὶ περὶ τοῦ μὴ λογομαχεῖν παραινεῖ; οἶδεν ὅτι

λίχνον τὸ πρ. καὶ ὅτι αἰεὶ iidem. ^ι μάχεσθαι καὶ λ.] μάχεσθαι (+καὶ λ. Sav.
 cet.). ἵν' (ἵνα Sav. cet.) ὅν τοῦτο μὴ γίνηται, οὐχ ἀπλῶς φησὶ μὴ λογομαχεῖν,

ἀλλὰ φοβερώτερον τὸν λόγον ποιῶν ἐπήγαγεν, ἐπὶ κ. τῶν α. iidem. ^μ δοκι-
 μιον C. ^ν πανταχοῦ—δήποτε om. I. ^ο δήποτε] χάριν K. Μοχ παραγ-
 γελίαν pro τὴν σπουδὴν iidem. ^ρ φησὶν] γὰρ K. Sav. cet. ^α κάτωθεν]

κάτω κατατομύμενος I. ^τ καὶ] +ταῦτα ἔπαθον K. Sav. cet.

ἐπειδὴ οὖν οὗτοι ἐκράτουν, μὴ ἐπαισχυνθῆς, ^φησὶ, μηδὲν ὅλως αἰσχύνου πράττειν τῶν εἰς εὐσέβειαν ἡκόντων, καὶ δουλεῦσαι δέη, καὶ ὅτιοῦν παθεῖν. Πῶς ἔδὲ γίνεται τις δόκιμος; Ἐργάτης ὧν ἀνεπαίσχυντος. Ὁ ἐργάτης οὐδὲν αἰσχύνεται πράττειν οὕτως οὐδὲ ὁ τοῦ εὐαγγελίου ἐργάτης· πάντα γὰρ ὑφίστασθαι δεῖ. “Ὁρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.” Πολλοὶ γὰρ αὐτὸν παρασπῶσι πάντοθεν καὶ παρέλκουσι· πολλὰ ἔχει ἰεπιφυόμενα. Οὐκ εἶπεν, ἀπευθύνοντα, ἀλλ’, “ὀρθοτομοῦντα.” ^ττούτέστι, τέμνε τὰ νόθα, καὶ τὰ τοιαῦτα μετὰ πολλῆς τῆς Ε σφοδρότητος ἐφίστασο καὶ ἔκκοπτε· καθάπερ ἐπὶ ἱμάντος τῇ μαχαίρᾳ τοῦ πνεύματος πάντοθεν τὸ περιττὸν καὶ ἀλλότριον τοῦ κηρύγματος ^ἐκτεμνε. ⁵ “Τὰς δὲ βεβήλους ^κκαινοφωνίας περιῖστασο.” Οὐδὲ γὰρ μέχρι τούτου στήσονται. “Ὅταν γάρ τι καινὸν ἐπεισενεχθῇ, αἰεὶ καινοτομίας τίκτει· καὶ ἄπειρος ἡ πλάνη τοῦ ἐξελθόντος τὸν λιμένα τὸν εὐδιον, καὶ ^οοὐδαμοῦ στήσεται. “Ἐπὶ πλείον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, ^φησὶ, ^εκαὶ ὁ λόγος αὐτῶν, ὡς γάγγραινα, νομὴν ἔξει.” Ἐκάθεκτον F κακόν, οὐκέτι ἰατρεία κατασχεθῆναι δυνάμενον, ἀλλὰ τὸ πᾶν βλυμαίνεται. ^δΔείκνυσιν ὅτι νόσος ἐστὶ, νόσος χαλεπωτέρα. ^ιἘνταῦθα τὸ ἀδιόρθωτον αὐτῶν δηλοῖ, καὶ ὅτι ^κοὐχ ἀπλῶς, 688 ἀλλ’ ἐκόντες ἀπεπλανήθησαν· ^ιμάλιστα οὗτοί εἰσιν ἀδιόρθωτοι. “Ὡν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Φίλητος, ^μφησὶν, ^οοἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἡστούχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγρονέναι, καὶ ἀνατρέπουσι τὴν τινων πίστιν.” ^κΚαὶ καλῶς εἶπεν, “ἐπὶ (351) πλείον προκόψουσιν” δοκεῖ ^ογὰρ τοῦτο μόνον εἶναι τὸ δεινόν· ὅρα δὲ πόσα ἐξ αὐτοῦ τίκεται ^ρδεινά. Εἰ γὰρ ἤδη ἡ ἀνάστασις, οὐ τοῦτο μόνον ζημιούμεθα, ὅτι τῆς μεγάλης ^εἐκείνης δόξης ὑπεστερήμεθα, ^ρἀλλὰ καὶ τὰ τῆς κρίσεως ἀνήρηται, εἰ ἤδη γέ-

5 v. 16.

6 v. 17.

7 v. 18.

^φ φησὶ] + τούτεστι iidem. Statim μηδὲ δ. I. ^ε δὲ om. K. Post δόκιμος add. ἐρμηνεύων φησὶν iidem. ^ν ὧν om. C.I. ^ω δ] ὥσπερ δ. K. ^α ἀληθείας] + καλῶς οὕτως (τοῦτο pro οὕτως Sav. cet.) εἶπε K. Sav. cet. ^γ ἐπ. οὐκ] τὰ ἐπ. καὶ οὐκ iidem. ^τ τούτέστι—πολλῆς] δηλῶν διὰ τούτου, ὅτι δεῖ τέμνεναι τὰ ν. τῶν τοιούτων. μετὰ πολλῆς τοίνυν K. ^ε ἐκτεμνε] Sic Edd. ἔκκοπτε C.I. Neutrum habet K. ^κ κenoσφ. C.I. ^ο οὐδὲ γὰρ] διὰ τί; ὅτι οὐ K. ^δ οὐδαμοῦ στήσεται [ἴσταται C. Cat.] δεικνύς πῶς οὐδαμοῦ στήσονται, ἐπάγει K. ^φ φησὶ om. K. ^ε ἀκάθεκτον—βλυμαίνεται] τί δήποτε τοῦτο φησιν; ἀκαθ. οἶδε τὸ τοιοῦτο κακόν. ἀπαξ γὰρ ἀψάμενον σώματος, οὐκέτι ἰ. κ. δύναται, ἀλλὰ τῷ παντὶ λ. K. ^ε βλυμαίνεται—χαλεπωτέρα] βλυμαίνεσθαι δείκνυσιν I. ^δ δείκνυσιν] + ἐνταῦθα C.K. Statim ὅτι ν. ἐστὶν ἡ καινοφωνία, μᾶλλον δὲ νόσος χαλεπωτέρα K. Sav. cet. ^ι ἐνταῦθα τὸ δ.] τὸ δ. δὲ C. διὰ τούτου δὲ καὶ τὸ δ. K. ^κ οὐχ ἀπλῶς] οὐκ ἀνάγκη K. ^ι μάλιστα] ὅθεν καὶ μ. K. Sav. cet. ^μ φησὶν om. K. ^ν καὶ assumptum ex C.I. Vet. ^ο γὰρ] μὲν γὰρ K. Sav. cet. ^ρ τὰ δεινά C. δεινά om. K. Sav. cet. invita Cat. ^ε ἐκείνης δ. pro δ. ἐκείνης omnes. ^ρ ἀλλὰ] ἀλλ’ ὅτι K. ἀλλὰ ὅτι Sav. cet. Mox εἰ ἤδη γέγονε om. K.

Β γονε, καὶ τὰ τῆς ἀντιδόσεως. Εἰ γὰρ ἤδη ἡ ἀνάστασις, [†]καὶ ἡ ἀνταπόδοσις. Οὐκοῦν ἀπέλαυσαν μὲν οἱ ἀγαθοὶ τῶν θλίψεων καὶ τῶν ὁδυνῶν [‡]κολάζονται δὲ οἱ πονηροὶ, καλῶς γε, [¶]οὐ γάρ; ἐν τρυφῇ ὄντες πολλῇ. Βέλτιον ἦν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάστασις, ἢ ὅτι ἡδὴ ^χέστιν. “Καὶ ἀνατρέπουσι, φησί, τὴν τινων πίστιν.” Οὐ πάντων, ἀλλὰ, τινων. Εἰ γὰρ ἀνάστασις οὐκ ἔστι, καὶ τὰ τῆς πίστεως ^γἀνατέτραπται ^δεἰ ἀνάστασις οὐκ ἔστι, κενὸν ^ζτὸ κήρυγμα ἡμῶν, ^αοὐδὲ Χριστὸς ἀνέστη ^βεἰ δὲ μὴ ἀνέστη, οὐδὲ ἐγεννήθη, οὐδὲ εἰς οὐρανὸς ἀνῆλθεν. Ὅρᾳς πῶς δοκεῖ μὲν C τῇ τῆς ἀναστάσεως ἐναντιοῦσθαι λόγῳ, πολλὰ δὲ συνεφέλλεται δεινά; ^βΤί οὖν; φησὶν οὐδὲν δεῖ ποιεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνατρεπομένων; ^α“Ὁ μέντοι, φησί, στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην Ἐγὼ κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ, Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα κυρίου.” Δείκνυσιν ὅτι καὶ ^επρὶν ἀνατραπῆναι οὐκ ἦσαν βέβαιοι· οὐ γὰρ ^δἂν ἀνετράπησαν ἀπὸ τῆς πρώτης προσβολῆς, ὥσπερ οὖν ^εοὐδὲ D Ἀδὰμ πρὸ τῆς ἐντολῆς βέβαιος ἦν. Οἱ γὰρ πεπηγότες οὐ μόνον οὐδὲν πᾶσχουσιν ὑπὸ τῶν ἀπατεῶνων, ἀλλὰ καὶ θαυμάζονται. Καὶ στερεὸς, φησί, καὶ θεμέλιος. Οὕτως ἔχεσθαι δεῖ τῆς πίστεως. “Ἐχων τὴν σφραγίδα ταύτην Ἐγὼ κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ.” Τί ἐστὶ τοῦτο; Ἀπὸ τοῦ Δευτερονομίου αὐτὸ ἔλαβε. Τουτέστιν, αἱ στερεαὶ ψυχαὶ ἐστήκασιν πεπηγυῖαι καὶ ἀκίνητοι. ^βΠόθεν δὲ ἰδὴλαί εἰσιν; Ἀπὸ τοῦ τὰ γράμματα ταῦτα ^κἔχειν ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἀπὸ τοῦ γνωρίζεσθαι ^ιὑπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ μὴ συμπαράπλυσθαι, ^μἀπὸ τοῦ ἀφεστάναι ἀπὸ ἀδικίας. “Καὶ, Ἀποστήτω, φησὶν, ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ E ὀνομάζων τὸ ὄνομα κυρίου.” Ταῦτα ^ντὰ γνωρίσματα τοῦ θεμελίου ^οκαθάπερ θεμέλιος στερεὸς δείκνυται. Ὡς ἂν τις ἐπὶ

8 v. 19.

^ε ἡδὴ] γέγονεν ἡδὴ K. ἡδὴ γέγονεν Sav. cet. [†] καὶ] γέγονε καὶ K. Sav. cet. [‡] κολ.] οὐ κολ. iidem, invita Cat. [¶] οὐ γάρ;] Sic C. Veron. οἱ γὰρ I. οἱ K. Sav. cet. οὐ γὰρ om. Cat. ^χ ἐστὶν] Sic C.I. γέγονε Edd. ^γ ἀνατρέπεται C. ^δ τὸ] καὶ τὸ I.K. ^α οὐδὲ] οὐκοῦν οὐδὲ K. ^β τί οὖν; —ἀνατρεπομένων] ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἀνατρεπομένων περὶ δὲ τῶν οὐ τοιούτων τί φησιν K. Mox φησὶ om. idem. ^ε πρὶν]+ἡ C. ^δ ἂν om. I. ^ε ἐν τῇ πησαν Cat. Mox τῆς om. C. Cat. ^ε οὐδὲ A.] Sic C. Cat. Vet. ὁ A. Edd. ὥσπερ οὖν οὐδὲ A.] οὐκοῦν οἱ ἐστῶτες βέβαιοι, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀδὰμ K. Mox οὐ βέβαιος I. ^γ γὰρ om. K. Mox ἀπατεῶνων Cat. ^ε ἐστήκεσαν I. ^β πόθεν] ποῖαι I. ^ι δῆλαι] δῆλον ὅτι τοιαῦτα K. ^κ ἔχειν]+ἀπὸ τοῦ ἐπιδείκνυσθαι αὐτὰ K. ^ι ὑπὸ] ἀπὸ I. et ante corr. C. ^μ ἀπὸ] καὶ ἀπὸ I. Cat. Veron. Haec ἀπὸ—ἀδικίας ante καὶ μὴ συμπα. transp. K. ^ν τὰ om. I. ^ο καθάπερ—ἐμπεπηγμένην] ὁ τοιοῦτος, καθάπερ θ. στ. πέπηγεν, ἔχων τὴν σφ. τ. ἐμπεπηγμένην. καλῶς εἶπε σφραγίδα. ὥς γὰρ ἂν τις ἐπὶ λ. ἐπιγράψει, διὰ τοῦτο ἐπιγράφει, ἵνα ἡ τὰ γρ. τι σημαίνοντα. οὕτως ὁ ἐν ἑαυτῷ ἐπιγράφων ταῦτα τὰ γρ. δι' ἔργων ἐπιδείκνυσθαι δεῖ K.

λίθον ἐπιγράψειεν, ἵνα ἡ τὰ γράμματα σημαίνοντα· ῥτὰ δὲ γράμματα ταῦτα δι' ἔργων δέκνυνται. “Ἐχων, φησὶ, τὴν σφραγίδα ταύτην” ἐμπεπηγμένην. “^q Πᾶς ὁ ὀνομάζων, φησὶ, τὸ ὄνομα κυρίου.” “Ὡστε ὅταν ἡ τις ἄδικος, οὐκ ἔστι τοῦ θεμελίου. “Ὡστε καὶ τοῦτο σφραγίδος, τὸ μὴ πράττειν ἄδικα.

^aΜὴ τοίνυν τὸ σήμαντρον τὸ βασιλικὸν καὶ τὸ γνῶρισμα F ἀποθώμεθα, ἵνα μὴ ἀσφράγιστοι ὦμεν, ἵνα μὴ σαθροὶ, ἵνα θεμέλιοι ὦμεν, καὶ θεμέλιοι στερεοὶ, ἵνα μὴ περιφερώμεθα. Τοῦτο δέκνυνσι τοὺς τοῦ θεοῦ, τοὺς ἀφισταμένους ἀπὸ ἀδικίας. Πῶς γάρ τις τοῦ θεοῦ ἵδνυται εἶναι δικαίου ὄντος, ὁ ἄδικα ποιῶν, ὁ μαχόμενος αὐτῷ διὰ τῶν ἔργων, καὶ ὑβρίζων αὐτὸν 689 διὰ τῶν πράξεων; Πάλιν ἡμεῖς τῆς ἀδικίας κατηγοροῦμεν, καὶ πάλιν πολλοὺς ἔχομεν τοὺς ἀπεχθανομένους. “Ὡςπερ γὰρ τύραννός τις τὰς ἀπάντων κατέλαβε ψυχὰς τοῦτο τὸ πάθος” καὶ τὸ δεινόν, ὅτι οὐκ ἀνάγκη οὐδὲ βία, ἀλλὰ πειθοὶ καὶ προσηνεῖα, καὶ χάριν ἴσασι τῆς δουλείας ταύτης. Τοῦτο ^wγὰρ τὸ δεινόν ὥς εἶγε βία κατεῖχοντο καὶ μὴ ^xἀγάπῃ, ταχέως ^yἂν ἀπέστησαν. ^zΠόθεν ἡδὺ τὸ πρᾶγμα εἶναι δοκεῖ, σφόδρα πικρὸν ὄν; ^aπόθεν πικρὸν ἢ δικαιοσύνη, σφόδρα ἡδὺ ὄν; Παρὰ τὰ αἰσθητήρια τὰ ἡμέτερα. Οὕτω γοῦν καὶ μέλι πικρὸν ἐνόμισάν τινες, καὶ ἄλλο B τι τῶν βλαβερῶν μετὰ ἡδονῆς προσήκοντο. Τὸ δὲ αἷτιον οὐ παρὰ τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τῶν κακουμένων διαστροφὴν. ^bΝοσεῖ τὸ κριτήριον τῆς ἡμετέρας ψυχῆς. Ἐπεὶ καὶ ζυγὸς εἰς ἔχῃ παρασαλευομένην τὴν πλάστιγγα, οὐ κρίνει δικαίως τὰ ^cσταθμητὰ περιφερόμενος. Καὶ ψυχὴ εἰς μὴ ἔχῃ τὴν πλάστιγγα τῶν οἰκείων λογισμῶν πεπηγυῖαν καὶ προσηλωμένην ἀσφαλῶς τῷ ^dφόβῳ τοῦ θεοῦ, οὐ ^eδυνήσεται κρίναι καλῶς τὰ πρᾶγματα, ἀλλὰ περιφέρεται καὶ καθέλκεται. ^fἘπεὶ C εἰ τις ἀκριβῶς ἐξετάσειε, πολλὴν ὄψεται τῆς ἀδικίας τὴν πικρίαν, οὐ τοῖς πάσχουσιν, ἀλλὰ τοῖς ποιούσι, καὶ τούτοις μᾶλλον ἢ ἐκείνοις. Καὶ μήπω περὶ τῶν μελλόντων, ἀλλὰ τέως περὶ τῶν ἐνταῦθα διαλεχθῶμεν. Οὐχὶ μάχας ἔχει, καὶ δικαστήρια, ^gκαὶ κατάγνωσιν, καὶ φθόνον, καὶ κακηγορίαν; τί τούτων ⁽³⁵²⁾κρότερον; οὐχὶ ἀπεχθείας; οὐχὶ πολέμους; οὐχὶ κατηγορίας;

ῥτὰ δὲ γρ. om. C. Mox δέκνυνται I. ^q πᾶς] καὶ πᾶς K. Mox φησὶ om. idem. ^r κυρίου] + ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας K. Sav. cet. ^a HOIKON. Κατὰ πλεονεξίας, καὶ ὅτι μεγάλη ἐστὶ τῷ πλεονέκτῃ καὶ διηνεκτῇ βάσανος, ἢ ἀπὸ τοῦ συνειδότητος. Veron. ^t τοὺς om. K. ^v δ. εἶναι] εἶναι δ. I.K. ὄντως pro ὄντος I. ^w γὰρ τὸ] ὄντως K. γὰρ ὄντως τὸ Sav. cet. ^x ἀγάπῃ] ἀπάτῃ I.K. ^y ἂν] + καὶ C. ^z καὶ πόθεν Sav. cet. καὶ deest in omnibus. ^a πόθεν] + δὲ Edd. invitis libris. ^b νοσεῖ] Sic C.K. Vet. notante Halesio. Edebatut νόσι. ^c ἀστάθμητα I. ^d φόβῳ] Sic libri omnes et Vet. νόμῳ Edd. ^e δύναται K. ^f ἐπεὶ] καὶ K. ^g καὶ] οὐχὶ K.

οὐ τὸ συνειδὸς μαστίζον ἡμᾶς συνεχῶς καὶ δάκνον; Ἐβουλόμην,
 D εἶγε δυνατόν ἦν, ἐξελκύσαι τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν τοῦ ἀδίκου,
 ἡ καὶ εἶδες ἂν αὐτὴν ὡχρὰν, τρέμουσαν, αἰσχυνομένην, ἰέγκαλυ-
 πτομένην, ἀγωνιώσαν, καταδικάζουσαν ἑαυτήν. Κἂν γὰρ εἰς
 αὐτὸν τὸν πυθμένα τῆς κακίας ^κκαταπέσωμεν, τὸ κριτήριον τοῦ
 νοῦ οὐ διαφθείρεται, ἀλλ' ἔστηκεν ἀδέκαστον· καὶ οὐδεὶς καλὸν
 εἶναι λέγων τὴν ἀδικίαν μετέρχεται, ἀλλὰ προφάσεις ^ιπλάττει,
 καὶ πάντα ποιεῖ, ὥστε κἂν διὰ ῥημάτων ἀποδύσασθαι τὸ ἔγ-
 κλημα· ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀπὸ τοῦ συνειδότος ^μδυνήσεται. Ἐν-
 ταῦθα μὲν γὰρ καὶ κομψεία λόγων, καὶ ἀρχόντων διαφθορά, καὶ
 E πλήθη κολάκων ^νδυνήσεται συσκιάσαι τὸ δίκαιον· ἔνδον δὲ ἐν τῷ
 συνειδότι οὐδὲν ^οτούτων γίνεται, ^ροὐ πάρεσις κόλακες, οὐ ^qπάρ-
 εστι χρήματα τὸν κριτὴν διαφθείροντα· φυσικῶς γὰρ ^τἡμῖν
 ἔγκειται τὸ κριτήριον παρὰ τοῦ θεοῦ· ^ατὸ δὲ παρὰ τοῦ θεοῦ
 οὐδὲν ἂν πάθοι τοιοῦτο. Ὑποῖται καὶ ὕπνοι ἀηδεῖς, καὶ φαντα-
 σίαι, καὶ συνεχῶς εἰς μνήμην ἐρχόμενον τὸ κακὸν λυμαίνεται τὴν
 ἀνάπαισιν ἡμῶν. Ὅσον οἰκίαν τις ^ωἀφείλετο ἀδίκως τινός·
 F ^κοὐχὶ ὁ ἀποστερούμενος στένει μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀποστερήσας·
 ἔαν μὲν ἦ περὶ τῆς κρίσεως πεπεισμένος, εἶγε τις πέπεισται, καὶ
 σφοδρῶς στένει καὶ ^zοδύρεται· ἔαν δὲ μὴ πιστεύῃ τοῖς μέλλουσι,
 καὶ οὕτως ἐρυθριᾷ αἰσχυνόμενος. Μᾶλλον δὲ, οὐκ ἔστιν ἄνθρω-
 πος, κἂν Ἑλλήν ἢ, κἂν Ἰουδαῖος, κἂν αἰρετικὸς, ὃς περὶ ^ακρίσεως
 690 οὐ δέδοικε· κἂν μὴ περὶ τῶν μελλόντων φιλοσοφῇ, ἀλλὰ τὰ ἐν-
 ταῦθα δέδοικε καὶ τρέμει, μὴ εἰς χρήματα ἀπολάβῃ μειζόνως, μὴ
 εἰς τέκνα, μὴ εἰς οἰκείους, μὴ εἰς ^βψυχὴν· καὶ γὰρ πολλὰ τοι-
 αῦτα ποιεῖ ὁ θεός. Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἰσχύει ὁ τῆς ἀναστάσεως
 λόγος ^εσωφρονίσαι πάντας, καὶ ἐνταῦθα τῆς αὐτοῦ δικαιοκρισίας
 πολλὰ ἡμῖν τεκμήρια παρέχεται καὶ εἰς μέσον φέρει· ὁ δεῖνα
 πλεονεκτήσας οὐκ ἔσχε ^δπαιδιά, ὁ δεῖνα ἐν τῷ πολέμῳ ἔπεσεν,
 ἄλλος τὸ ^εσῶμα ἐπληρώθη, ἕτερος παῖδα ἀπέβαλε. Ταῦτα
 B ἐννοεῖ, ταῦτα φαντάζεται, διηγεῖται φόβῳ συζῆ. Οὐκ ἴστε ὅσα
 πάσχουσιν οἱ ἀδικοῦντες; ἢ οὐχὶ πικρὰ ταῦτα; Εἰ δὲ ^εκαὶ μηδὲν
 εἶη τοιοῦτον, οὐχὶ πάντες αὐτοῦ καταγινώσκουσιν; οὐχὶ πάντες

^h καὶ om. I. ⁱ ἰέγκαλυπτομένην est in nostris omnibus et Vet., non in Edd. ^k πέσωμεν C. ^l πλάττει I. ^m δυνήσεται om. I. ⁿ δύναται K. ^ο τοιούτων] τοιοῦτον I. ^ρ οὐ] + γὰρ K. ^q πάρεσις I. K. ^τ ἡμῖν in marg. habet I. ^α τὸ - θεοῦ om. C. Mox τοιοῦτον K. ^β ἀλλὰ καὶ (+ οἱ C.) ὕπνοι] ὕπνοι γὰρ K. Mox ἐρχόμενος τοῦ κακοῦ λ. I. ^γ οἶον] σκόπει δὲ K. ^δ ἀφείλετο I. Statim τινος ad. pro ad. τινός C. I. ^ε οὐχ K. Sav. cet. ^ς ἐάν] πῶς; ἐάν K. Statim μὲν ἦν I. μὲν γὰρ ἦ K. ^z οδυνάται I. Statim ἂν δὲ C. I. ^α κρίσεως] Sic Edd. ἀναποδόσεως nostri omnes et Vet. ^β ψυχὴν] σῶμα K. ^γ σωφρονίσαι K. ^δ παιδιά omnes. παῖδας Edd. ^ε σῶμα] + αὐτοῦ C. ^ς καὶ superscript. in I.

μισοῦσιν; οὐχὶ πάντες ἀποστρέφονται; οὐχὶ πάντες τῶν θηρίων ἀλογώτερον εἶναι φασι, καὶ αὐτοὶ οἱ ἀδικοῦντες; Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς καταδικάζουσι, πολλῶ μᾶλλον ἕτερον, τὸν ἄρπαγα, τὸν πλεονέκτην, τὸν λυμεῶνα ὀνομάζοντες. Τί οὖν ἔχει ἡδύ; ^hΟὐδὲν ἕτερον, ἢ τὸ πλείονα ⁱπροσκειῖσθαι φροντίδι ὑπὲρ τῆς ^kφυλακῆς τῆς ἐκείνων, τὸ μᾶλλον φροντίζειν καὶ μεριμνᾶν. Ὅσῳ γὰρ ἂν τις πλείονα ^lπεριβάλληται χρήματι, τοσούτῳ μᾶλλον ^mτὴν ἀγρυπνίαν αὐτῷ ἰσχυροτέραν ἐργάζεται. Τί δὲ αἱ ⁿκατάραι αἱ τῶν ἀδικουμένων, αἱ ἐντυχίαι; τί δὲ, ἂν καὶ νόσος προσπέσῃ; Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ἐν νόσῳ γενόμενον, καὶ ἀπάντων ἀθεώτερος ἢ, μὴ ἐκεῖνα μεριμνᾶν μηδὲ φροντίζειν, ὅτε οὐδὲν δύναται ^oἐργάσασθαι. Ἔως μὲν γὰρ ^pἂν ἐνταῦθα ὤμεν, ἡ ψυχὴ ἡδυπαθοῦσα οὐκ ἀνέχεται τῶν ^qλυπηρῶν· ἐπειδὴν δὲ ἀποπηδᾶν μέλλῃ τοῦ σώματος, τότε αὐτὴν μείζων φόβος συνέχει, ἅτε εἰς αὐτὰ τοῦ δικαστηρίου τὰ πρόθυρα ἤκουσαν. Ἐπεὶ καὶ οἱ λησται ἐν μὲν τῷ δεσμοῦ τῇ φροντίδι ζῶσιν, ἀδεῶς ζῶσιν· ὅταν δὲ παρὰ τὸ παραπέτασμα ^rἀγαγῶν τις ^sαὐτοὺς στήσῃ, διαλύονται τῷ φόβῳ. Ὅταν γὰρ ὁ τοῦ θανάτου φόβος ἐπιστῇ, καθάπερ πῦρ πάντα ἐκεῖνα ἐκκόψας, φιλοσοφεῖν ^tαὐτὴν ἀναγκάζει, καὶ τὰ ἐκεῖ μεριμνᾶν οὐκέτι χρημάτων ἐπιθυμία κατέχει, οὐκέτι πλεονεξίας ἔρως, οὐκέτι σωματικών. Ὡς περ οὖν νέφη ταῦτα παρελθόντα ἀφίησι τὸ κριτήριον εἶναι καθαρὸν, καὶ τῆς λύπης ἐπαισελευσέως καὶ μαλαττούσης τὸ σκληρόν. Οὐδὲν γὰρ οὕτως ὥς σπατάλη πρὸς φιλοσοφίαν ἐναντίον, ὥς περ οὖν καὶ τὸ ἐναντίον θλίψις πρὸς φιλοσοφίαν ^uἐπιτήδειον. Ἐννοεῖ μοι τίς ἔσται ὁ πλεονέκτης τότε· ^v“Ὡρα γὰρ, φησὶ, κακώσεως ἐπιλησμονὴν ποιεῖ τρυφῆς πολλῆς.” Τίς ἔσται τοὺς ^wἡρπασμένους ἐννοῶν, τοὺς ἡδικημένους, τοὺς πλεονεκτεθέντας; τίς ἔσται ὁρῶν τῆς πλεονεξίας ἐτέρους ἀπολαύοντας, ἑαυτὸν δὲ μέλλαντα τὴν δίκην τίειν; Οὐ γὰρ ἐνι, οὐκ ἐνι ἐμπέσοντα μὴ καὶ ταῦτα ὑποπτεῦσαι· πολλάκις ^xγὰρ αὕτῃ ἡ ψυχὴ ^yἀναστρέφεται κάτωθεν, ἀγωνιῶσα, τρέμουσα. Πόση τοῦτο ^zπικρία, εἰπέ μοι; Ταῦτα γὰρ καθ’ ἐκάστην νόσον ἀνάγκη ^{aa}γί-

⁹ Sirac. xi. 27.

^b ἕτερον] Sic Edd. et Vet. ἕτεροι Codd. ^h οὐδὲν ἕτερον om. I. Idem post φροντίδα add. ἕτερον οὐδέν. ⁱ προσκειῖσθαι] Sic Edd. ἔχειν Codd. ^k φυλακῆς] κεφαλῆς I. ὑπὲρ—φροντίζειν om. C. ^l περιβάλληται K. ^m τὴν (τὴν om. C.) ἀγρ. αὐτῷ ἰσχ.] Sic Codd. ἰσχ. αὐτῷ τὴν ἀγρ. Edd. ⁿ κατάραι αἱ] Sic Edd. et Vet. κατηγορίαι C.I. κατάραι (om. αἱ) K. Post ἐντυχίαι add. αἱ κατ’ αὐτῶν K. ^o ἐργάσασθαι C.K. ^p ἂν assumtum ex omnibus. ^q λυπηρῶν] συμφῶρων I. ^r αὐτοὺς στ. pro στ. αὐτοὺς omnes. ^s αὕτῃ superscript. in I. ^t ὅρα γὰρ, φ. κάκως ἐπιλησμονὴν π. τρυφῇ πολλῇ I. τρ. πολλῆς pro πολλῆς τρ. C.K. ^v ἡρπασμένους C.I. ^w γὰρ accessit ex C.I. Vet. ^x ἀναστρέφεται omnes. στρέφεται Edd. Statim ἀπὸ κάτωθεν I. ^y γενέσθαι I.

TOM. VI.

E e

νεσθαι. Εἰ δὲ καὶ κολαζομένους ἴδοι, εἰ δὲ καὶ ἀποθνήσκοντας, (353)
 691 τί οὐ πείσεται; Καὶ ταῦτα μὲν ἐνταῦθα· τὰ δὲ ἐκεῖ, οὐδὲ εἰπεῖν
 ἔνι, ὅση ἢ κόλασις, ὅσαι αἱ τιμωρίαι, ὅσαι αἱ βάσανοι, ὅσα * τὰ
 στρεβλωτήρια. Ταῦτα λέγομεν ἡμεῖς.¹⁰ “Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν,
 ἀκουέτω.” Συνεχῶς περὶ αὐτῶν λέγομεν, οὐ βουλόμενοι λέγειν
 συνεχῶς, * ἀλλὰ ἀναγκαζόμενοι. Ἐβουλόμεθα μὲν γὰρ μὴδὲ
 τὴν ἀρχὴν ἡμῖν ἀνάγκην¹¹ γίνεσθαι τῶν τοιούτων λόγων· εἰ δὲ
 μὴ, κἂν ἐξ ὀλίγης ἰατρείας ἀπαλλαγέντας τοῦ νοσήματος, ἐπὶ
 τὴν ὑγίειαν ὑμᾶς ἐπαναγαγείν· μενόντων δὲ ὑμῶν ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ,
 B ἐκλύτου καὶ βαναύσου ψυχῆς ἂν εἴη, ἀποστῆναι τῆς μεθοδείας
 τῆς ἱατρικῆς, καὶ ἀπηνείας καὶ ὠμότητος. Εἰ γὰρ¹² τοὺς τὰ
 σώματα ἀπαγορεύσαντας ἰατροὺς παρακαλοῦμεν, λέγοντες, μὴ
 ἀμελήσης μέχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς τὰ παρὰ σεαυτοῦ¹³ εἰσφέ-
 ρων· οὐ πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς ἑαυτοῖς παραινέσομεν; Ἰσως γὰρ
 μετὰ τὸ ἐλθεῖν εἰς αὐτὰς τοῦ ἄδου τὰς πύλας, καὶ τῆς κακίας
 αὐτῆς τὰ πρόθυρα, ἀνανῆψαι δυνήσεται καὶ ἀνακτήσασθαι καὶ
 ῥωσθῆναι, καὶ ἐπιλαβέσθαι τῆς αἰωνίου ζωῆς. Πόσοι ἀπὸ μὲν
 C δεκάτης ἀκροάσεως οὐδὲ αἴσθησιν ἔλαβον, ὕστερον δὲ ἀπὸ μιᾶς
 μόνης¹⁴ ἐπεστράφησαν; μᾶλλον δὲ οὐκ ἀπὸ μιᾶς· εἰ γὰρ καὶ
 ἀναισθήτως εἶχον ἐν ταῖς δέκα, ἀλλ’ ὅμως¹⁵ ἐκέρδανον, καὶ ὕστε-
 ρον τὸν καρπὸν ἀθρόον ἔδειξαν. Ὡς περ γὰρ ἐπὶ δένδρῳ, τὸ
 δέκα λαβὼν τομάς, καὶ μὴ καταπεσὼν ὑπὸ τῶν δέκα, ὕστερον δὲ
 μιᾶς ἐπαχθείσης¹⁶ τὸ πᾶν κατηνέχθη·¹⁷ οὐ τῆς μιᾶς δὲ γέγονε το-
 μῆς, ἀλλὰ¹⁸ τῶν δέκα ἐστὶ τὸ τῆς ὑστέρας κατόρθωμα· καὶ ὁ μὲν
 πρὸς τὴν ῥίζαν ἰδὼν οἶδε τοῦτο, ὁ δὲ ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ στελέχους
 καταμανθάνων οὐδὲν¹⁹ τοιοῦτο δύναται συνιδεῖν· οὕτω δὲ καὶ ἐν-
 ταῦθα. Καὶ²⁰ ἱατρῶν πολλάκις πολλῶν πολλὰ²¹ προσενεγκάν-
 D των φάρμακα, οὐδεμία γέγονεν ὠφέλεια, ὕστερον δὲ τις προσ-
 ελθὼν, τὸ πᾶν ῥκατώρθωσεν· οὐκ ἐκείνου δὲ ἐστὶ ἡμόνον τὸ
 ἔργον, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων τῶν ἤδη κατεργασαμένων τὸ πάθος.
 Ὡς τε κἂν μὴ νῦν²² δώμεν τῆς ἀκροάσεως τοὺς καρποὺς, ὕστερον
 δώσομεν· ὅτι γὰρ δώσομεν, σφόδρα πέπεισμαι. Οὐ γὰρ ἔστιν,
 οὐκ ἔστι τοσαύτην φιληκοίαν, καὶ τοσοῦτον πόθον²³ διαπεσεῖν·

¹⁰ Luc. viii. 8.

* τὰ om. I. * ἀλλ’ ἂν. C.K. ^b γενέσθαι I. ^c τοὺς om. I. Mox
 τοὺς ἰατροὺς I. Veron. ^d ἀμελήσης]+ἀλλ’ ὅπως Edd.+ἀλλ’ ὅμως I. ἀλλ’
 ὅπως om. C.K. Post ἀναπνοῆς repetit μὴ ἀμελήσης I. ^e εἰσφέρων] Sic
 omnes. προσφέρων μὴ ἀνήσης (ἀνήσεις Veron.) Edd. ^f ἑαυτοῖς omnes.
 ἑαυτοὺς Edd. ^g ἀπεστρ. I. ^h ἐκέρδανον I. ἐκέρδαινον C. Veron. ἐκέρ-
 δαναν K. Sav. cet. ⁱ τὸ om. K. Sav. cet. ^k οὐ—κατόρθωμα] οὐ τῶν δέκα
 γέγονεν, ἀλλὰ τῆς ὑστέρας τομῆς τὸ κ. K. ^l τῶν] τὰ τῶν I. ^m τοιοῦτον C.K.
ⁿ ἱατρῶν]+δὲ K. Sav. cet. Mox πολλῶν accessit ex I.K. Vet. ^o προσε-
 νεγκόντων I.K. ^p κατώρθωσεν Edd. εἰργάσατο Codd. ^q ἡμόνον pro μόνου
 omnes. ^r δώσομεν C.I. ^s διαπεσεῖν] μὴ] εἰκὴ διαπεσεῖν] μὴδὲ K.

μὴ γένοιτο· ἀλλὰ πάντες ἄξιοι τῶν τοῦ Χριστοῦ παραινέσεων γενόμενοι, ἑπιτύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Σ.

E

¹ Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα· καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκευὸς εἰς τιμὴν ἡγιασμένος, εὐχρηστον τῷ δεσπότῃ, ² εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένος.

F

ΠΟΛΛΟΥΣ τῶν ἀνθρώπων θορυβεῖ ἔτι καὶ νῦν, τί δήποτε μένουσιν οἱ κακοὶ, καὶ οὐκ ἀπόλλυνται. ^b Εἰσὶ μὲν οὖν τούτου καὶ ἕτεραι πολλαὶ αἰτίαι, οἷον, ἵνα μεταβάλλωνται, ἵνα διὰ τῆς ⁶⁹² ^cκολάσεως ὑπόδειγμα γένωνται τοῖς πολλοῖς· ἐνταῦθα δὲ ὁ Παῦλος πρᾶγμα φησὶν ^dεἰκός. “Ἐν μεγάλῃ ^eγὰρ οἰκίᾳ, φησὶν, οὐκ ἔστι μόνον σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα.” ^f Ὡσπερ ἐν τῇ μεγάλῃ οἰκίᾳ εἰκὸς εἶναι πολλὴν διαφοράν σκευῶν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἐν τῇ οἰκουμένῃ πάσῃ· οὐ περὶ τῆς ἐκκλησίας λέγων, ἀλλὰ περὶ τοῦ κόσμου παντός. Μὴ ^gγάρ μοι τὴν ἐκκλησίαν ὑπολάβῃς· ἐνταῦθα γὰρ οὐδὲν βούλεται εἶναι B σκευὸς ξύλινον οὐδὲ ὀστράκινον, ἀλλὰ πάντα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἔνθα σῶμα Χριστοῦ, ἔνθα ² “Παρθένος ἀγνή, μὴ ἔχουσα σπῖλον ἢ ρυτίδα.” ^h Μὴ σε ταραττέτω, φησὶν, ὅτι εἰσὶν ἄνθρωποι πονηροὶ καὶ μιαιοὶ· καὶ γὰρ ἐν μεγάλῃ οἰκίᾳ ἐστὶ σκευὴ ⁱτοι- αῦτα. Τί οὖν; ἀλλ' οὐ τῆς αὐτῆς, φησὶν, ἀπολαύει τιμῆς, ἀλλὰ τὰ μὲν εἰς τιμὴν ἐστί, τὰ δὲ εἰς ἀτιμίαν. ^k Ναί· ἀλλ' ἐνταῦθα (354) μὲν χρῆσιν τινα πληροὶ, ἐπὶ δὲ τοῦ κόσμου ^lτί; Οὐχὶ κέχρηται αὐτοῖς τούτοις πρὸς ἕτερα ὁ θεός; οἷον, ὁ κενόδοξος πολλὰ

¹ CAP. II. v. 20, 21.² 2 Cor. xi. 2. Ephes. v. 27.

^t ἐπιτύχοιμεν I. Veron. τύχοιμεν K. Sav. cet. HOM. VI. ^a εἰς— ἡτοιμασμένον om. K. ^b εἰσὶ μὲν οὖν] καὶ εἰσὶ μὲν K. ^c κολάσεως] μετα- ροῖας κερδάνωσι καὶ K. ^d εἰκὸς Edd. invitis nostris. ἐνταῦθα—εἰκός] καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ χρηστεύεσθαι τὸν θεόν, καὶ ἐνεργεῖν μακροθύμως αὐτοὺς ῥαθυμοῦν- τας, καὶ ἀπὸ τοῦ μετανοίας αὐτοῖς καιρὸν λιπεῖν εἰς τὸ ἀνανήψαι, εἰ βουλῇθειν, πολλοὶ καὶ ἀπάναντο μεταβαλόμενοι, καὶ πολλοὺς εἰς σωτηρίαν ἐνήγαγον ἐκ τοῦ καθ' ἑαυτοὺς ὑποδείγματος. ὁ δὲ Παῦλος καὶ τι ξένον εἰσάγει οὕτως ἐνταῦθα λέ- γων K. ^e γὰρ] δὲ (et om. φησὶν) C.I.K. ^f Ὡσπερ] δηλῶν διὰ τούτου ὅτι Ὡσπερ K. Sav. cet. ^g γὰρ om. bis K. ^h μὴ] δὲ λέγει, τοῦτό ἐστι· μὴ K. Sav. cet. Mox φησὶν om. C.K. Sav. cet. ⁱ τοιαῦτα—φησὶν] ἀλλ' οὐ πάντα τῆς αὐτῆς K. ^k ναί] + φησὶν K. Sav. cet. Post μὲν add. ταῦτα K. ^l τί; οὐχὶ] οὐδαμῶς. εἰ καὶ μὴ πρὸς τοιαύτην ἐνέργειαν, ἀλλὰ K. Sav. cet.

E e 2

- Ο οἰκοδομεῖ, ὁ πλεονέκτης, ὁ ἔμπορος, ὁ κάπηλος, ὁ ἄρχων, ἔστιν ἔργα τινὰ ἐν τῷ κόσμῳ αὐτοῖς ἀρμόζοντα. Τὸ δὲ χρυσοῦν σκεῦος οὐδὲν τοιοῦτον, ἀλλὰ περὶ τὴν τράπεζαν στρέφεται τὴν βασιλικήν. Οὐ τοῦτο οὖν φησιν, ὅτι ἀναγκαῖον πρᾶγμα ἡ πονηρία, πῶς γάρ; ἀλλ' ὅτι καὶ αὐτοὶ ἔχουσιν ἔργον. Εἰ γὰρ πάντες ἦσαν χρυσοὶ καὶ ἀργυροὶ, οὐκ ἂν ἐδέχσεν ἐκείνων οἶον, εἰ πάντες ἦσαν καρτετικοί, οὐκ ἔδει οἰκοδομημάτων· εἰ πάντες τρυφῆς ἦσαν ἀπηλλαγμένοι, οὐκ ἔδει ἐδεσμάτων· ἡ λαμπρὰς
- D οἰκοδομῆς, εἰ τῆς χρείας ἐπέμελουντο πάντες. “Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, φησὶν, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν ἡγιασμένον.” Ὅρῃς ὅτι οὐ φύσεως οὐδὲ ὑλικῆς ἀνάγκης ἐστὶ τὸ εἶναι χρυσοῦν ἢ ὀστράκινον, ἀλλὰ τῆς ἡμετέρας προαιρέσεως; Ἐκεῖ μὲν γὰρ τὸ ὀστράκινον οὐκ ἂν ὑγένηται χρυσοῦν, οὐδὲ τοῦτο εἰς τὴν ἐκείνου καταπεσεῖν εὐτέλειαν δυνήσεται· ἐνταῦθα δὲ πολλὴ ἡ μεταβολὴ καὶ ἡ μετάστασις. Σκεῦος ὀστράκινον ἦν ὁ Παῦλος, ἀλλ' ἐγένετο χρυσοῦν· σκεῦος χρυσοῦν ἦν ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ἐγένετο ὀστράκινον. Ἄρα ἀπὸ ἀκαθαρσίας τὰ ὀστράκινα·
- E ὁ πόρνος, ὁ πλεονέκτης, ὀστράκινος γίνεται. Πῶς οὖν ἀλλαχού φησιν, ³ “Ἐχοντες τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν;” ⁴ καὶ οὐ διαβάλλει τὸ σκεῦος τὸ ὀστράκινον. Ἐκεῖ τὴν φύσιν αὐτὴν φησιν. Ὁ δὲ λέγει, ὁ τοιοῦτός ἐστι· σκεῦος ὀστράκινον ἡμῶν τὸ σῶμα. Ὡς περ γὰρ τὸ ὀστράκινον οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ πηλὸς ὥπτημένος· οὕτω καὶ τὸ σῶμα τὸ ἡμέτερον οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ πηλὸς τῇ θερμότητι τῆς ψυχῆς στε-
- F ρεούμενος. Ὅτι γὰρ ὀστράκινόν ἐστι, ὑπολλάκις κατεάχθη καὶ συνετρίβη. Τί γὰρ ὀστράκων διενήνοχε τὰ ὀστᾶ, οὕτως ὄντα κραταιά, οὕτως ὄντα ξηρά; τί δὲ πηλοῦ αἱ σάρκες; οὐχ
- 693 ὁμοίως ἀπὸ ὕδατος εἰσιν; Ἀλλ', ὅπερ ἔφην, ⁵ πῶς ἐκεῖ οὐ διαβάλλει τὸ πρᾶγμα; ⁶ Ἐκεῖ περὶ φύσεως διαλέγεται, ἐνταῦθα περὶ προαιρέσεως. “Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν,” φησὶν. Οὐκ εἶπε, καθάρη, ἀλλ', “ἐκκαθάρη,” ⁷ τουτέστι, παντελῶς καθάρη. “Ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν ἡγιασμένον, ⁸ καὶ εὐχρηστον τῷ

3 2 Cor. iv. 7.

^m ἐπέμελουντο I.K. Cat. ἐπέμελουντο Edd. ἡ λαμπρὰς—πάντες] εἰ τῆς χρ. ἐπεμ. πάντες, οὐκ ἔδει λ. οἰκοδομῆς K. Sav. cet. ⁿ φησὶν om. K. Sav. cet. ^o γίνονται K. Mox μεταπεσεῖν idem. ^p ὁ om. C. ^q καὶ—αὐτὴν φησιν] ὥστε τιμᾷ, καὶ οὐ διαβάλλει τ. σ. τ. ὁ. θησαυροῦ δεκτικὸν αὐτὸ προσειπῶν. ἐκεῖ τὴν φ. α. δηλοῖ, οὐ τὸ εἶδος τῆς ὕλης K. Sav. cet. ^r τοῦτο idem. ^s ὀπτη- μένος I. ^t ὑπολλάκις—συνετρίβη] δῆλον· πολλάκις γὰρ, ὡς ἐκεῖνο τὸ σκεῦος πεσὼν κατεάχθη καὶ σ. οὕτω καὶ τὸ σῶμα θανάτῳ καταπεσὼν διαλύεται K. Sav. cet. ^v εἰσι]+καὶ αὐτὰ idem. ^w πῶς om. K. ἐκεῖ post πρᾶγμα transp. idem. Statim οὐ om. C. ^x ἐκεῖ π. φ.] π. φ. γὰρ K. Mox ἐνταῦθα δὲ περὶ idem. ^y τουτέστι, π. καθάρη] τὴν τελείαν δηλῶν κάθαρσιν K. Haec om. I. ^z καὶ accessit ex I.K. Cat.

δεσπότη.” *Αρα ἐκεῖνα ἄχρηστα, εἰ καὶ τινα χρεῖαν ἐπιτελεῖ, ἂλλ’ οὐκ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. “b’Ἡτοιμασμένον.” cΚᾶν μὴ πρᾶττη, ἄλλ’ ὅμως ἐπιτήδειόν d’ἐστι, δεκτικόν. Δεῖ οὖν πρὸς πάντα παρεσκεύασθαι, κᾶν πρὸς eθάνατον, κᾶν πρὸς μαρτύριον· δεῖ ἡτοιμάσθαι, κᾶν πρὸς παρθενίαν, κᾶν πρὸς f ταῦτα B πάντα.

4 “Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε.” Νεωτερικαὶ οὐχ αὐταὶ εἰσιν αἱ τῆς πορνείας μόνον, ἀλλὰ πᾶσα ἐπιθυμία ἄτοπος νεωτερικῇ. Ἀκουέτωσαν οἱ γεγηρακότες, ὅτι οὐ δεῖ τὰ τῶν νεωτέρων ποιεῖν. Κᾶν ὑβριστῆς ἢ τις, κᾶν δυναστείας ἐρᾷ, κᾶν χρημάτων, κᾶν σωμάτων, κᾶν ὁτιοῦν δῆποτε, νεωτερικῇ ἢ ἐπιθυμίᾳ, h ἀνόητος· οὐπω τῆς καρδίας βεβηκυίας, οὐδὲ τῶν φρενῶν ἐν βάθει τεθεισῶν, ἀλλ’ i ἡωρημένων, ἀνάγκη ταῦτα πάντα γίνεσθαι. [kΦαντασίας νεωτερικάς.] Ταῦτα φεῦγε· “dῶκε δὲ C δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ l πάντων τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας.” mΔικαιοσύνην τὴν καθόλου ἀρετὴν λέγει, nτὴν ἐν τῷ βίῳ εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, πραότητα. Τί ἐστι, “μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας;” oΤουτέστιν, ἐκείνοις θάρρει μόνοις, μὴ τοῖς ἀπλῶς ἐπικαλουμένοις, ἀλλὰ τοῖς ἀνυπούλως, pἀνυποκρίτως, οὐδὲν ἔχουσι δολερὸν, τοῖς μετ’ εἰρήνης προσιοῦσι, τοῖς ἀμάχοις· μετ’ ἐκείνων ἀναμίγνυσο, μετὰ δὲ τῶν ἄλλων οὐ χρὴ πρᾶον εἶναι, D ἄλλ’ εἰρηνεύειν μόνον τὸ ἐξ αὐτοῦ. 5 “Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις qπαραιτοῦ.” Ὁρᾷς πῶς πανταχοῦ αὐτὸν ἀπάγει τῶν ζητήσεων; οὐ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκανῶς ἀνατρέπειν rαὐτάς· εἶχε γάρ· εἰ δὲ sκαὶ μὴ εἶχεν, εἶπεν ἂν πρὸς αὐτὸν, ὅτι σπουδα- (355) σον εἶναι ἐπιτήδειος πρὸς ἀνατροπὴν τῶν τοιούτων· ὥσπερ ὅταν λέγῃ, 6 “Πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου” ἄλλ’ οἶδεν ἄχρηστον ὃν καὶ τὸ E καθεῖναι ὅλως εἰς tούτους τοὺς ἀγῶνας· καὶ ὅτι οὐδὲν vτέλος ἔσται, ἀλλ’ ἡ μάχη καὶ ἀπέχθεια, ὕβρεις καὶ λοιδορίαι. Ταύτας

4 v. 22.

5 v. 23.

6 1 Tim. iv. 13, 16.

* ἄλλ’ οὐκ om. K. Sav. cet. invitis Cat. Vet. b ἡτοιμασμένα C. c κᾶν μὴ πρ.] τί ἐστὶ τοῦτο; κᾶν μὴ πρ. φησιν K. d ἐστὶ] ἔσται K. ἔσται καὶ I. e θάνατον] + καλῇ K. Post παρθενίαν add. ἔλεγχ idem. f ταῦτα π.] π. ταῦτα C. g γινώσκων K. h ὁτιοῦν] Sic I. Veron. ὅτι C. ὁτιοῦν K. Sav. cet. δῆποτε om. K. i ἀνόητος K. j αἰωρ. C. iωρ. I. k φαντ. v. ταῦτα φ.] ἵν’ οὖν μηδεὶς τούτοις ἀλφ. παραινέει καὶ φησι, τὰς v. ἐπιθυμίας φ. K. ἵνα οὖν μ. τ. α. τί παραινέει; φαντ. v. φεῦγε Sav. cet. l πάντων om. C. m δικαιοσύνην —καρδίας om. I. Vet. n τὴν—πραότητα] πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην, τὴν ἐν τ. β. εὐσέβειαν K. o τουτέστιν] ὥσει ἔλεγχ K. Sav. cet. p τοῖς ἀνυποκρίτως, τοῖς οὐδὲν iidem. q παραιτοῦ] + εἰδὼς ὅτι γεννώσι μάχας iidem. r αὐτάς] + μὴ γένοιτο K. s καὶ om. I. K. t τούτους τοὺς ἀ.] Sic nostri omnes et Cat. d. τοιούτους Edd. v τέλος ἔσται] ἔσται τέλος C. ἔσται ὅλως Cat.

- οὖν τὰς ζητήσεις ^ωπαραιτοῦ. "Ὡστε εἰσὶν ἕτεραι ζητήσεις, αἱ περὶ τῶν γραφῶν, αἱ περὶ τῶν ἄλλων. ^κ[⁷ "Δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι."] Οὐκοῦν οὐ δεῖ μάχεσθαι, οὐδὲ ἐν ζητήσει, Ὑουδαμοῦ πόρρω μάχης ²εἶναι δεῖ· ὁ ^αγάρ τοῦ θεοῦ τῆς εἰρήνης δοῦλος, πῶς ἂν ^βμαχέσσοιτο; "Ἄλλ' ἡπιον εἶναι πρὸς πάντας."
- F Πῶς ^δοὖν λέγει, ⁸"^εἘλεγχε αὐτοὺς μετὰ πάσης ἐπιταγῆς;" καὶ ἐνταῦθα πάλιν, "Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω;"
- 694 καὶ ¹πάλιν, "^εἘλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως;" "Ὅτι καὶ τοῦτο πραότητός ἐστιν. Ὁ γὰρ σφοδρὸς ἔλεγχος, ὅταν μετ' ^εἐπικεικίας γένηται, ὁ μάλιστα δυνάμενος ^βδακύνει οὐτός ἐστιν. Ἐνεστί γάρ, ἔνεστί μετὰ πραότητος καθάψασθαι μᾶλλον, ἢ μετὰ θρασυτήτος ἐντρέψαι. "Διδακτικόν·" ^ιπρὸς πάντας τοὺς βουλομένους ^κδιδασθῆναι. ⁹"Αἰρετικὸν γάρ, φησὶν, ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοουθεσίαν παραιτοῦ." "^αΑνεξικακόν."
- B ¹Μάλιστα γὰρ τοῦτο ἔχειν ^μχρῆ· ἐπεὶ πάντα μάτην γίνεται. Εἰ γὰρ οἱ ἀλείεις πολλάκις δι' ὅλης ἡμέρας βάλλοντες τὰ δίκτυα, καὶ οὐκ ἐπιτυγχάνοντες, οὐκ ἀπαγορεύουσι, πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς. Ὅρα γὰρ τί γίνεται· συμβαίνει ^ντῆς συνεχοῦς διδασκαλίας πολλάκις κατελθόντα τὸν καρπὸν ἐκκόψαι τὸ ἐνοχλοῦν ^οτῇ ψυχῇ πάθος. Ὁ γὰρ μυριάκις ἀκούσας, πείσεται τι· οὐ γὰρ ἔστιν ἄνθρωπον ἀκούοντα συνεχῶς, μηδὲν ^ρπαθεῖν. Ἔστιν οὖν ὅτε μέλλων πείθεσθαι, ἡμῶν ἀπαγορευσάντων, τὸ πᾶν ἀπώλεσε. Καὶ ταυτὸν γίνεται, οἷον ἂν εἴ τις γεωργίας ἄπειρος τὴν ἄμπε-
- C λον φυτευθεῖσαν ⁹σκάπτει μὲν ἐναντῶ τῷ πρώτῳ, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ζητῶν λήψεσθαι καρπὸν, καὶ πάλιν ἐν τῷ ^ττρίτῳ, εἴτα τῶν τριῶν ἐτῶν παρελθόντων ἀπογόνους, τότε λοιπὸν αὐτὴν ⁸καταλείπει ἐν τῷ τετάρτῳ, ὅτε τῶν πόνων ἐκείνων ^οοἶσει τὴν
- 7 v. 24. 8 Tit. ii. 15. 1 Tim. iv. 12. Tit. i. 13. 9 Tit. iii. 10.
- ^ω παραιτοῦ] παραιτεῖσθαι προτρέπει K. ^κ Verba inclusa desunt in C. I. Veron. ^γ οὐδαμῶς I. οὐδαμῶς om. K. Sav. cet. Statim πόρρω γὰρ μ. iidem. ² εἶναι δεῖ (δεῖ εἶναι K.) + διὸ καὶ ἐπάγει· εἰδὼς ὅτι γεννώσι μάχας· δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι C. + τὸν τοῦ θεοῦ δοῦλον· εἰρήνης γὰρ ἐστὶ θεὸς ὁ θεὸς K. Sav. cet. ^α γάρ] δέ K. Sav. cet. ^β μαχέσσοιτο K. ἀλλ' ἡπιον— πάντας om. idem. ^γ πάντας] + δοῦλον γὰρ (+ φησὶν K.) κυρίου οὐ δεῖ μ. φησὶν (φησὶν om. K.) ἀλλ' ἦ. εἶναι πρὸς π. K. Edd. ^δ οὖν] νῦν C. ^ε ἔλεγχε—ἐνταῦθα πάλιν] προῖων, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως ἔλεγχον, ἐπιτιμήσον· καὶ πάλιν ἐν τῇ προτέρᾳ K. ¹ πάλιν] ἀλλαχοῦ K. ² ἐπικεικίας] ἐπιτάσεως I. Statim γίνηται K. ³ δακύνει I. δακύνει δυν. pro δυν. δακύνει Veron. οὐτός ἐστιν ὁ μάλιστα δακύνει δυνάμενος hoc ord. K. Sav. cet. ^ι πρὸς] τουτέστι, πρὸς K. Sav. cet. ^κ διδασθῆναι] + ὥστε τοὺς αἰρετικούς ἀποστρέφεσθαι δεῖ K. ¹ μάλιστα] καλῶς αὐτὸ (τοῦτο Sav. cet.) προσέθηκε· μάλιστα K. Sav. cet. ^μ χρῆ] + τὸν διδάσκαλον iidem. ^ν τῆς σ. δ.—καρπὸν] πολλάκις ἀπὸ τῆς σ. δ. εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς τὸ τοῦ λόγου ἄροτρον κατελθόν K. Sav. cet. ^ο τῇ ψ.] αὐτῇ C. K. Sav. cet. τῆς ψυχῆς Cat. ^ρ μαθεῖν I. ⁹ σκάπτει K. Sav. cet. ^τ τρίτῳ] + καὶ μὴ λαμβάνων iidem. Statim εἴτα μετὰ τῶν I. ⁸ καταλείπει I. καταλείπει K. καταλείπει Sav. cet. ^ο οἶσει] ἐμελλε κομίζεσθαι K. Sav. cet.

ἂντίδοσιν. ¹⁰ “Ἐν ^ωπραότητι, φησὶ, παιδεύοντα τοὺς ἀντιδια-
τιθεμένους.” Μάλιστα γὰρ τὸν διδάσκοντα τοῦτο χρή ποιεῖν.
“Ἐν πραότητι” οὐ γὰρ ἓν ψυχὴν δεομένην μαθεῖν, μετὰ θρα-
σύτητος καὶ μάχης δυνηθῆναι τι τῶν χρησίμων συνιδεῖν ^κκαὶ D
μέλλῃ προσέχειν, ἀπορηθεῖσα οὐδὲν εἴσεται, ἢ λυπηθεῖσα ^υκαὶ
ἀλγήσασα. Δεῖ ^zγὰρ τὸν μέλλοντά τι τῶν χρησίμων ^αμαθεῖν,
πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἡδέως ἔχειν πρὸς τὸν διδάσκοντα·
τούτου δὲ μὴ προκατασκευασθέντος, οὐκ ἓν γενέσθαι τι τῶν
δεόντων οὐδὲ τῶν χρησίμων· ἡδέως δὲ οὐκ ἂν τις ^βἔχοι πρὸς τὸν
θρασυνόμενον καὶ ὑβρίζοντα. Πῶς οὖν, “Αἰρετικόν, ^φφησὶν,
ἄνθρωπον μετὰ μίαν ^ικαὶ δευτέραν νοθεσίαν παραιτοῦ;” Τὸν
ἀδιόρθωτον ^ελέγει, ὃν οἶδεν ἀνίατα νοσοῦντα. “Μήποτε ^δω E
αὐτοῖς ὁ κύριος ¹¹ ἀνανῆψαι ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος.” Ὁ
δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ἴσως ἔσται τις διόρθωσις· τὸ δὲ, ἴσως,
ἐπὶ τῶν ^ιἀφανῶν ἐστιν. Ὡστε ἐκείνων ἀφίστασθαι ^ιμόνον χρή,
περὶ ὧν δυνάμεθα σαφῶς ἀποφῆνασθαι, καὶ ὑπὲρ ὧν πεπέισμεθα,
ὅτι οὐδ’ ἂν ὀτιοῦν γένηται, μεταστήσονται. “Ἐν πραότητι,”
φησὶν. Ὅρῃς ὅτι τοὺς βουλομένους μαθεῖν οὕτω χρή προσίε-
σθαι, ^κμηδέποτε πρὸ τῆς ἀποδείξεως ἀφίστασθαι τῶν διαλέξεων;
“Ἐζωγρημένοι ὑπ’ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.” Καλῶς εἶπεν, F
“ἐζωγρημένοι” τέως γὰρ ἐν πλάνῃ νήχονται. “Ὅρα πῶς διδά-
σκει μετριοφρονεῖν. Οὐκ εἶπε, μήποτε δυνηθῇς, ἀλλὰ, “μήποτε
δὴ αὐτοῖς ὁ κύριος ἀνανῆψαι.” ¹Καὶ γένηται τι, τοῦ κυρίου τὸ 695
πάν γίνεται· σὺ φυτεύεις, σὺ ποτίζεις, ἐκεῖνος σπείρει καὶ ποιεῖ
(356) καρποφορεῖν. Μήποτε τοίνυν διακεώμεθα, ὡς αὐτοὶ ^ιτινα
πείθοντες, ^κκαὶ πείσωμεν. “Καὶ ζωγρηθέντες, φησὶν, ὑπ’ αὐτοῦ
εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.” Τοῦτο δὲ οὐ περὶ δογμάτων ἂν τις
εἴποι, ἀλλὰ καὶ περὶ ^οβίου· τὸ γὰρ θέλημα αὐτοῦ ^νἐστὶν ὀρθῶς
βιοῦν. Εἰσὶ δὲ τινες ἐν τῇ παγίδι τοῦ διαβόλου καὶ βίου ἔνεκεν·
οὐ τοίνυν οὐδὲ πρὸς τούτους περικακεῖν χρή. “Μήποτε ἀνανή-
ψωσι, φησὶν, ^ηἐζωγρημένοι εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.” Τὸ ^ρδὲ,

¹⁰ v. 25.¹¹ v. 26.

^ν ἀντίδοσιν] + εἰπὼν δὲ ἀνεξίκακον, οὐκ ἀρκεῖται, ἀλλ’ ἐπάγει λέγων K. Sav.
cet. Mox φησὶ om. iidem. ^ω πραύτητι K. ^κ καὶ] + γὰρ K. Sav. cet.
^υ καὶ] ἢ καὶ C. Haec ἢ λυπ. καὶ ἀλγήσασα om. K. Sav. cet. ^z γὰρ] τοίνυν K.
^α μαθηθεῖν I. K. Cat. Mox ἀπάντων pro πάντων omnes. ^β ἔχοι] σχοίη K.
Sav. cet. τις om. I. ^φ φησὶν om. I. ante αἰρετικόν transp. K. ^ι καὶ
omnes. ἢ Edd. ^ε λέγει] ἐνταῦθα λέγει, καὶ K. ^δ ὦν his C. I. ^ε κύ-
ριος] θεὸς C. K. Sav. cet. Pro ἀνανῆψαι iidem habent μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας, καὶ ἀνανήψωσιν invito Vet. ^ι ἀφανῶν] Sic C. I. ἀφ. καὶ μελλόν-
των K. ἀδῶλων Cat. Edd. ^ι μόνον I. ἀφίστασθαι μ. pro μ. ἀφίστασθαι
omnes. ^κ καὶ μηδέποτε Sav. cet. καὶ om. I. Veron. ^ι καὶ] + τε C.
^ι τινα] τι K. Statim πείσονται I. πείθεσθε K. πείσονται Cat. ^κ καὶ] +
μὴ I. K. Statim καὶ om. C. ^ο βίου] + ὀρθοῦ C. ^ρ ἐστὶ] + τὸ μὴ K.
^η ἐζωγρ.] + ὑπ’ αὐτοῦ K. ^ρ δὲ om. K.

B “μήποτε,” πολλῆς μακροθυμίας ἔστί· τὸ γὰρ μὴ ποιεῖν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, παγὶς διαβολικὴ. “Ὡσπερ γὰρ ὁ στρουθὸς, καὶ μὴ ἐξ ὅλου τοῦ μέρους κατέχεται, ἀλλ’ ἐξ ἐνὸς, τοῦ ποδὸς λέγω, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἐστὶ τοῦ τὴν παγίδα θέντος· οὕτω καὶ ἡμεῖς, καὶ μὴ ἐξ ὅλου κατεχώμεθα, καὶ ἐκ πίστεως καὶ ἐκ βίου, ἀλλ’ ἐκ τοῦ βίου μόνον, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἐσμέν τοῦ διαβόλου.

¹² “Οὐ γὰρ ὁ λέγων μοι, κύριε, κύριε, φησὶν, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν” καὶ πάλιν, “Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, ἀποχωρεῖτε ἀπ’ ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.” Ὁρᾷς τί τὸ κέρδος τῆς πίστεως, ὅταν ἡμᾶς ἀγνοῇ ὁ δεσπότης; Καὶ ταῖς παρθένοις τὸ αὐτὸ φησιν. ¹³ “Οὐκ οἶδα ὑμᾶς.” Τί οὖν τὸ κέρδος τῆς παρθενίας καὶ τῶν πολλῶν ιδρώτων, ὅταν ἀγνοῇ αὐτὰς ὁ δεσπότης; Καὶ πολλαχοῦ εὐρίσκομεν ὑπὲρ μὲν πίστεως οὐδὲν ἐγκαλουμένους, * ἀπὸ δὲ βίου πονηροῦ κολαζομένους μόνον· ὥσπερ ὕλλαχοῦ ὑπὲρ βίου μὲν οὐδὲν ἐγκαλουμένους, ² διὰ δὲ δόγμα διεστραμμένον ἀπολλυμένους· ταῦτα γὰρ ἀλλήλων ἔχεται. Ὁρᾷς ὅτι, ὅταν μὴ ποιῶμεν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ὑπὸ τὴν παγίδα τοῦ διαβόλου ἐσμέν; Οὐκ ἀπὸ βίου δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐνὸς ἐλαττώματος πολλάκις εἰσερχόμεθα εἰς τὴν γέενναν, ὅταν μὴ τὰ ἄλλα ἀντίτροπα ἢ ἀγαθὰ. Ἐπεὶ καὶ αἱ παρθένοι οὐ πορνεῖαν ἐνεκλήθησαν, οὐ μοιχείαν, οὐ φθόνον, οὐ βασκανίαν, οὐ μέθην, οὐ κακοπιστίαν, ἀλλ’ ἔλλειψιν ἑλαίου· τουτέστιν, ¹ οὐκ ἐποιοῦν ἐλεημοσύνην· τὸ γὰρ ἔλαιον τοῦτό ἐστι. Καὶ ¹ ἐκεῖνοι οἱ καταραθέντες, ¹⁴ “Ἀπέλθετε ὁ γὰρ οἱ καταραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον,” οὐδὲν πάλιν τούτων ἐνεκαλοῦντο, ἀλλὰ καὶ E αὐτοὶ, ὅτι οὐκ ἔθρεψαν τὸν Χριστόν.

“Ὁρᾷς ὅτι ἐλεημοσύνη ἐλλειφθεῖσα εἰσάγει εἰς τὸ τῆς γεέννης πῦρ; Ποῦ γὰρ ἔξεται χρήσιμος, εἰπέ μοι, ὁ ἐλεημοσύνην μὴ ποιῶν; Νηστευεῖς καθ’ ἐκάστην ἡμέραν; ἀλλὰ καὶ αἱ παρθένοι τότε ἐκεῖναι, ἀλλ’ οὐδὲν ἀπώναντο. Εὖχῃ; καὶ τί τοῦτο; Ἐλεημοσύνης χωρὶς ἄκαρπος ἡ εὐχή· πάντα ἀκάθαρτα ταύτης χωρὶς, πάντα ἀνόνητα· τὸ πλεόν τῆς ἀρετῆς μέρος ¹ ἐκκέκοπται. F ¹⁵ “Ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, φησὶ, τὸν θεὸν οὐκ οἶδε.”

¹² Matth. vii. 21, 23.

¹³ Ibid. xxv. 12.

¹⁴ Ibid. 41.

¹⁵ 1 Joan. iv. 8.

* ἐστὶ] + δεικτικὸν K. Sav. cet. Statim ὥστε τὸ μὴ K. ¹ τοῦ om. C. ² οὐρανῶν] + ἀλλ’ ὁ ποιῶν τὸ θέλημά μου K. ³ τί τὸ κ.] ὅτι ὄφελος οὐδὲν ἐκ K. ⁴ ὅτι κέρδος οὐδὲν ἐκ Sav. cet. ⁵ ἀπὸ δὲ—κολαζομένους] διὰ δὲ βίον διεστραμμένον ἀπολλυμένους C. Haec ἀπὸ δὲ—ἐγκαλουμένους desunt in I. ⁶ ὕλλαχοῦ] + πάλιν K. ⁷ διὰ δὲ δ. δ.] ὑπὲρ δὲ δόγματος ἐναντίου C. ⁸ ἔλειο et mox ἔλειον K. ⁹ οὐκ] ὅτι οὐκ C. Statim ἐποίησαν K. ¹⁰ ἐκεῖνοι] + γοῦν K. Statim οἱ καταραθέντες C. οἱ ἀκούσαντες K. ¹¹ γὰρ] φησὶν C. γὰρ om. K. Sav. cet. ¹² HΘΙΚΟΝ. Περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ περὶ πλεονεξίας. Veron. ¹³ ἔλε. ἔλλ. εἰσάγει] ἀρκεῖ ἔλε. ἔλλ. εἰσαγαγεῖν C.K. Sav. cet. ¹⁴ ἐστὶ C.I. ¹⁵ ἐκκέκοπται] Sic C.I. ἐκκόπεται Edd.

Σὺ δὲ πῶς ἀγαπᾷς, μὴδὲ τῶν μικρῶν ¹τούτων καὶ εὐτελῶν αὐτῷ μεταδοῦναι βουλόμενος; Εἰπὲ δὴ μοι, σωφρονεῖς; τίνος ἔνεκεν; 696 οὐχὶ δεδοικὼς τὴν κόλασιν; Οὐδαμῶς, ^κἀλλὰ φύσει τὸ πρᾶγμα μετέρχῃ· ἐπεὶ, εἰ σωφρονεῖς ¹δεδοικὼς τὴν κόλασιν, καὶ τοσαύτην ὑπομένεις βίαν καὶ τοσαύτην τυραννίδα, πολλῶ μᾶλλον ἐλεημοσύνας ποιεῖν ἔδει. Οὐ γάρ ἐστιν ἴσον ἐπιθυμίας κρατῆσαι χρημάτων, καὶ σωμάτων, ἀλλὰ μείζων ὁ πόνος ἐνταῦθα. Τί δήποτε; "Οτι ἡ μὲν ἡδονὴ φυσικὴ, ^μκαὶ ἐνέσπαρται καὶ ἐμπεφύτευται ἡμῶν τῷ σώματι· ^πτὰ δὲ τῶν χρημάτων οὐκέτι. Τοῦτό ἐστιν, ^οᾧ ἐξισοῦσθαι δυνάμεθα τῷ θεῷ, ^ρτὸ ἐλεεῖν καὶ Β οἰκτερεῖν· ὅταν οὖν τοῦτο μὴ ἔχωμεν, τοῦ παντὸς ἀπεστερήμεθα. Οὐκ εἶπεν, ἐὰν ⁹νηστεύητε, ὅμοιοι ἐστε τῷ πατρὶ ὑμῶν· οὐκ εἶπεν, ἐὰν ^τπαρθενεύητε, οὐδὲ εἶπεν, ἐὰν εὐχῃσθε, ὅμοιοι ἐστε τῷ πατρὶ ὑμῶν· οὐδὲν γὰρ τούτων περὶ θεὸν, οὐδὲ ἐργάζεται τι ^ατούτων ὁ θεός· ἀλλὰ τί; ¹⁶"Γίνεσθε οἰκτίρμονες, ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς." Τοῦτο θεοῦ ἔργον· ἐὰν οὖν τοῦτο μὴ ἔχῃς, τί ἔχεις; ¹⁷"Ἐλεον θέλω, φησὶ, καὶ οὐ θυσίαν." Ἐποίησεν οὐρανὸν ὁ θεὸς, ἐποίησε γῆν, θάλασσαν· μεγάλα ταῦτα, καὶ τῆς C ^εσοφίας αὐτοῦ ἄξια· ἀλλ' οὐδενὶ ^ντούτων ἐφειλκύσατο τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ὡς τῷ ἐλέῳ καὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ· ^ωτούτο μὲν γὰρ σοφίας, φησὶν, ἔργον καὶ δυνάμεως καὶ ἀγαθότητος· ^zπολλῶ δὲ μᾶλλον, ὅτι δούλος ἐγένετο. Οὐκ ἐπὶ ^υτούτῳ μᾶλλον αὐτὸν θαυμάζομεν; οὐκ ἐπὶ τούτῳ μᾶλλον ^zπροσιέμεθα; Οὐδὲν οὕτως ἐπισπᾶται τὸν θεόν, ὡς ἔλεος· καὶ πολλὰ περὶ (357) ^ατούτων ἅπαντες διαλέγονται ἄνω καὶ κάτω οἱ προφῆται. ^νἘλεον δὲ λέγω οὐ τὸν μετὰ πλεονεξίας· οὐ γάρ ἐστι τοῦτο D ἔλεος. ^βΟὐδὲ γὰρ ἀκάνθης ρίζα ἔλαιον τίκτει ποτὲ, ἀλλ' ἐλαίας· ^γὥσπερ οὖν οὐδὲ πλεονεξίας ρίζα ἔλεον τίκτει, οὐδὲ ἀδικίας, οὐδὲ ἀρπαγῆς. Μὴ διαβάλης τὴν ἐλεημοσύνην, μὴ ποιεῖ αὐτὴν κατηγορεῖσθαι ὑπὸ πάντων. Εἰ γὰρ διὰ τοῦτο ἀρπάζεις, ἵνα ^δἐλεῇς, οὐδὲν τῆς ἐλεημοσύνης ταύτης χεῖρον. "Ὅταν γὰρ ἐξ ἀρπαγῆς τίκτηται, οὐκ ἐστι τοῦτο ἐλεημοσύνη· ἀπῆνεία τις ἐστὶ

16 Luc. vi. 36.

17 Osee vi. 6.

¹ τούτων—αὐτῷ] αὐτῷ καὶ εὐτελῶν C. ^κ ἀλλὰ] πῶς; οὐ γὰρ K. ¹ δεδ. τὴν κ.] Sic Edd. οὐ δεδ. τὴν κ. K. τὴν κ. φοβηθεὶς C.I. ^μ καὶ] τις K. ^π τὰ] ἡ C. ^ο ᾧ] δ C. ^ρ τὸ] τῷ K. Sav. cet. ⁹ νηστεύητε C.I. ^τ παρθενεύητε Edd. οὐκ εἶπεν—πατρὶ ὑμῶν] οὐκ εἶπεν, ἐὰν παρθενεύητε omis- sis ceteris I. οὐκ εἶπεν, ἐὰν παρθενεύητε ἢ προσεύχησθε, ὅμοιοι ἐστε τῷ π. ὑ. K. οὐδὲ ἂν εὐχῃσθε, ὅμοιοι ἐστε τῷ π. ὑ. οὐκ εἶπεν, ἐὰν παρθενεύητε, ὅμοιοι ἐστε τῷ π. ὑ. C. ^α τούτων C. ^β σ. αὐτοῦ pro αὐτοῦ σ. omnes. ^γ τούτων] + οὕτως C. ^ω τοῦτο] εἰ τοῦτο I. Mox φησὶν om. K. Sav. cet. ^z πολλῶ δὲ] εἰ δὲ τοῦτο, πολλῶ K. ^υ τοῦτο K. et bis C. ^z προσιέμεθα] αὐτὸν ἐκπληττόμεθα K. Sav. cet. ^α τούτου C. ^β οὐδὲ γὰρ] ὥσπερ οὖν οὐκ K. ἔλεον pro ἔλαιον idem. ^γ ὥσπερ οὖν] οὕτως K. ^δ ἐλεῇς I.K. Sav. cet.

TOM. VI.

F f

Ε καὶ ὁμότης. Ὑβρις τοῦτο εἰς τὸν θεόν. Εἰ ὅ τὰ ἐλάττωνα τῶν αὐτοῦ προσενεγκάν οὕτω προσέκρουσεν ὁ Κάϊν, ὁ τὰ ἀλλότρια προσφέρων πῶς οὐ προσκρούσει; Προσφορά οὐδὲν ἑτερόν ἐστιν, ἀλλ' ἡ ἔθυσια, οὐκ ἀκαθαρσία. Καὶ ῥυπαραῖς μὲν χερσὶν οὐ τολμᾶς εὐξασθαι, ῥύπον δὲ καὶ ἀκαθαρσίαν προσφέρων ἐξ ἀρπαγῆς οὐδὲν ἡγήθαι δεινόν; Τὰς χεῖρας οὐκ ἠάφης ῥύπου καὶ ἀκαθαρσίας πληροῦσθαι, ἀλλὰ καθαρὰς εἶναι ποιήσας, οὕτως ἰαυτὰς^κ προσφέρεις· καίτοι οὗτος ὁ ῥύπος οὐδὲν ἔγκλημα φέρει, F ἐκεῖνος δὲ κατηγορίας ἄξιος καὶ διαβολῆς. Μὴ τοίνυν τοῦτο ἰσκοπῶμεν, ὅπως καθαράς προσφέρωμεν καὶ εὐχόμεθα χερσὶν, ἀλλ' ὅπως καὶ τὰ προσφερόμενα ἢ καθαρὰ· ἐπεὶ τοῦτο γέλως ἐστίν·^μ ὥσπερ ἂν εἴ τις τὸν πίνακα περιπλύνας δώρων ἀκαθάρτων τοῦτον ἐμπλήσειεν, ὃ οὐχὶ χλευασία τοῦτό ἐστι καὶ γέλως; Ὑἱστῶσαν αἱ χεῖρες καθαράι· ὃ μὴ ὕδατι αὐτὰς ἀπονίπτωμεν 697 μόνον, ἀλλὰ^ρ καὶ δικαιοσύνη πρότερον· τοῦτο χειρῶν καθάρσιον. Ὡς ἂν δὲ γέμωμεν ἀδικίας, καὶ μυριάκις αὐτὰς περιπλύνῃς, κέρδος οὐδέν.¹⁸ Ὁλούσασθε, φησὶ, καθαροὶ γένεσθε. Τί οὖν; Ἐὰρ εἶπε, πορεύεσθε ἐπὶ τὰς πηγὰς, πορεύεσθε ἐπὶ τὰ βαλανεῖα καὶ τὰς λίμνας καὶ τοὺς ποταμούς; Οὐδὲν τούτων· ἀλλὰ τί; Ὑἱφέλετε τὰς^α πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν·^τ τουτέστι, καθαροὶ γένεσθε, τοῦτο ὕπληλλάχθαι μολυσμοῦ, αὕτη ἐστὶν ἡ ὄντως καθαρότης. Ἐκεῖνη μὲν γὰρ οὐδὲν μέγα ὥνησεν, αὕτη B δὲ παρρησίαν ἡμῖν χαρίζεται τὴν πρὸς τὸν θεόν· κἀκεῖνη καὶ μοιχοὺς καὶ κλέπτας καὶ ἀνδροφόνους ἔχειν δυνατόν, καὶ βλάκας καὶ ἐκλύτους ἄνδρας καὶ^κ πόρνους καὶ ἡταιρικότητας, καὶ μάλιστα τούτους. Οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ τῆς τοῦ σώματος καθαρότητος ἐπιμελούμενοι μάλιστα πάντων, μύρων ὄζοντες, συνεχῶς ὕποσμήχοντες τὸ σῆμα· σῆμα γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς τὸ σῶμα, ὕψυχῃς ἔνδον νεκρᾶς. Ὡστε ταύτης μὲν τῆς καθαρότητος κἀκεῖνοις^α μετιέναι δυνατόν, τῆς δὲ ἔνδον οὐκέτι. Οὐδὲν μέγα, εἰάν τὸ σῶμα ἀποπλύνῃς· Ἰουδαϊκός ἐστιν οὗτος ὁ καθαρμός, ἀνόνητος καὶ ἀνω- C φελῆς, τοῦ ἔνδον οὐκ ὄντος. Ὑἱἔστω τις σηπεδόνα ἔχων ἢ νομῆν

¹⁸ Esai. i. 16.

^ε ὁ om. I. ^τ ἔθυσια] + καθαρισ K. Sav. cet. ^κ ἡγή] + ποιῶν idem.
^η ἠάφης I. ἀφίης K. Sav. cet. ^ι αὐτὰς om. K. Sav. cet. ^κ προσφέρεις
+ τὴν ψυχὴν δὲ ἀκαθαρτοτέραν παντὸς ῥύπου μᾶλλον ἀπὸ πλεονεξίας ποιῶν καὶ
προσφέρων, μικρὸν οἶε τολμᾶν; K. ^ι σκοπῶμεν] + μόνον C.K. ^μ ὥσπερ]
καὶ ταῦτόν ποιεῖ, οἷον K. ^ν οὐχὶ] εἰπέ γάρ μοι, οὐχὶ K. ἐστὶ om. idem.
^ο μὴ] ἔσονται δὲ, ἂν μὴ K. Sav. cet. ^ρ καὶ om. C. ^σ ἂν] εἰάν C.I.
^τ ἄρα] + προσθεῖς K. Sav. cet. ^α πονηρίας] + ὑμῶν I.K. Sav. cet. ^τ τοῦτο
ἐστὶ καθαρὸν γενέσθαι C. ^υ ἀπληλλάχθαι] + ποιῶν K. Sav. cet. ^ω ὀνήσιν K.
^κ πόρνους] πονηροὺς I. ^ι ἀποσμήχοντες] Sic I.K. ἀποσμήχοντες Edd.
^ζ τῆς ψυχῆς C.K. Sav. cet. Post ἔνδον add. οὔσης K. Sav. cet. ^α μετιέναι C.

τραυμάτων, περιπλυνέτω τὸ σῶμα· τί τὸ κέρδος; τί τὸ πέρασ;
 Εἰ δὲ τὴν ἐν σάματι σηπεδόνα οὐδὲν ὠφελῆσαι ^bδυνήσεται,
 τῆς ἐπιφανείας τῆς ἔξωθεν περικλυζομένης καὶ ἀφανιζομένης·
 ὅταν ἐν ψυχῇ ἡ σηπεδὼν ᾖ, τί ἀπὸ τῆς τοῦ σώματος καθαρότη-
 τος ὀνήσομεν; Οὐδέν. Εὐχῶν ἡμῖν δεῖ καθαρῶν· εὐχαὶ δὲ οὐ
 γίνονται καθαραί, τῆς τικτούσης ^dαὐτὰς ψυχῆς οὐσης μιαρᾶς.
 Οὐδὲν γὰρ οὕτω ποιεῖ ψυχὴν μιάραν, ὥς πλεονεξία καὶ ἀρπαγὴ.
 Ἀλλ' εἰσὶ τινες οἱ κατὰ τὴν ἐσπέραν, μυρία διὰ τῆς ἡμέρας
 ἐργαζόμενοι κακὰ, λουόμενοι εἰσίσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, μετὰ ^D
^eπολλῆς τῆς παρρησίας τὰς χεῖρας ἀνατείνοντες, ὡς τὸ πᾶν διὰ
 τῆς τῶν ὑδάτων κολυμβήθρας ἀποθέμενοι. Εἰ τοῦτο ἦν, μέγα
 'τὸ κέρδος ἦν τὸ καθ' ἐκάστην ἡμέραν λούεσθαι· εἰ τοῦτο ἦν,
 οὐκ ἂν οὐδὲ αὐτοὺς ἐπαυσάμην τὰ βαλανεῖα διανοχλῶν, εἰ καθα-
 ροὺς ἐποίει καὶ ἀμαρτημάτων ἀπήλλαττε. Γέλως ταῦτα καὶ
 λῆρος, παίγνια καὶ παίδων ἀθύρματα. Οὐκ ἀποστρέφεται σώ-
 ματος ῥύπον ὁ θεός, ἀλλ' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς· ἄκουε γὰρ αὐτοῦ
 λέγοντος· “Μακάριοι οἱ καθαροί.” ἄρα τῷ σώματι; οὐδαμῶς, ^E
 ἀλλ', “οἱ τῇ καρδίᾳ καθαροί· ἔσθι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται.”
 Ὁ δὲ προφήτης ¹τί φησι; “Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί,
 ὁ θεός.” καὶ πάλιν, “ⁱἈπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου.”
 Μέγα ἀγαθὸν ἐν συνηθείᾳ ἀγαθῶν εἶναι. Ὅρα πῶς ἔστι μικρὰ
 ταῦτα καὶ ἀνόνητα· καὶ ἐπειδὴν ^kπροληφθῇ ἐν συνηθείᾳ ἡ ψυχὴ,
 οὐκ ἀφίσταται, οὐδὲ ἀνέχεται μὴ πρότερον αὐτὰ πληρώσασα
 (358) προσελθεῖν τῇ εὐχῇ. Οἶόν τι λέγω· ἐν συνηθείᾳ κατεστήσαμεν
 ἑαυτοὺς τοῦ νίπτεσθαι καὶ εὔχεσθαι, καὶ οὐκ ἔνι μὴ νιψάμενον ^F
 τοῦτο ποιῆσαι, ἀλλ' ἡδέως οὐκ εὐχόμεθα, εἰ ἀνίπτοις χερσὶ τοῦτο
¹ποιούμεν, ὡς προσκρούειν μέλλοντες ^mθεῷ, καὶ ὑπὸ συνειδὸς
 ὄντες πονηρόν. Εἰ τὸ μικρὸν τοῦτο τοσαύτην ἔχει τὴν τυραν-
 νίδα, καὶ πάντως ἐκπληροῦται καθ' ἐκάστην ἡμέραν· εἰ ἐν ἐλεη- 698
 μοσύνης συνηθείᾳ κατεστήσαμεν ἑαυτοὺς, καὶ τοῦτο πληροῦν αἰὶ
 ὠρίσαμεν, μηδέποτε εἰσιέναι κεναῖς ταῖς χερσὶν εἰς οἶκον εὐκτή-
 ριον, κατώρθωτο ἂν τὸ πρᾶγμα. Μεγάλη γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς
 καὶ ἐν τοῖς κακοῖς τῆς συνηθείας ἡ τυραννίς· οὐ δεησόμεθα πόνου
ⁿλοιπὸν, αὐτῆς ἐλκούσης ἡμᾶς. Ἐν συνηθείᾳ πολλοὶ κατέστησαν

19 Matth. v. 8. Psal. l. 12. Jer. iv. 14.

^b δυνήσεται] + τις ἀπὸ K. Sav. cet. ^c οὐ γίνονται] οὐ γίνονται I. οὐκ ἂν
 γένοιντο K. Sav. cet. ^d αὐτὰ C. ^e πολλῆς τῆς παρ.] παρ. πολλῆς I.
 τὸ om. C. ^f ὅτι] καὶ τί τὸ τέλος τούτου φησὶν, ἐπαγαγὼν ὅτι K. ^h τί
 φησι] λέγει K. ⁱ ἀπόπλυνε C.K. ἀπόπλυναι Edd. ^k προκαταληφθῇ C.
¹ ποιούμεν I. ποιούμεθα C. ^m τῷ θεῷ K. Μοx ὄντες πονηρόν πρὸ πονηρόν
 ὄντες omnes. ⁿ λοιπὸν] πολλοὶ I. Μοx ἡμᾶς ἐν συνηθείᾳ. πολλοὶ I. ἡμᾶς
 τῆς συνηθείας. πολλοὶ K.

τοῦ σφραγίζειν ἑαυτοὺς συνεχῶς, καὶ οὐκέτι δέονται τοῦ ὑπομινή-
 σκοντος, ἀλλὰ καὶ τοῦ νοῦ πολλάκις ἀλλαχοῦ ῥεμβομένου, καθά-
 B περ ὑπὸ τινος ἐμψύχου διδασκάλου τῆς συνηθείας, ἡ χεὶρ αὐτό-
 ματος ὕψεται πρὸς τὸ τὸ σημεῖον ἐργάσασθαι. Ἐν συνηθείᾳ
 κατέστησαν ἑαυτοὺς τινες, ὥστε μὴ ὀμνύνειν, καὶ οὔτε ἐκόντες οὔτε (348)
 ἄκοντες τοῦτο ῥπείσονται. Καταστήσωμεν καὶ ἡμεῖς ἑαυτοὺς ἐν
 ταύτῃ τῇ συνηθείᾳ, τῇ τῆς ἐλεημοσύνης. Πόσων ἡμῖν ἔδει
 καμάτων, ὥστε εὐρεθῆναι τὸ φάρμακον τοῦτο; Εἰπέ γάρ μοι,
 εἰ μὴ ἦν ἡ τῆς ἐλεημοσύνης παραμυθία, εἴτα μυρία ἡμαρτηκότες
 ὑπευθύνους ἑαυτοὺς κατεσκευάζομεν τῇ τιμωρίᾳ, ἃρα οὐκ ἂν
 C ἁπωδυράμεθα πολλά; ἃρα οὐκ ἂν εἶπαμεν, εἴθε ἦν διὰ ἱ χρη-
 μάτων ἀπολούσασθαι τὰ ἁμαρτήματα, καὶ πάντα ἂν ἐκενώσα-
 μεν· εἴθε ἦν διὰ χρημάτων ἐκβαλεῖν τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ, καὶ οὐκ
 ἂν ἐφέισάμεθα τῶν ὄντων; Εἰ γὰρ ἐν νόσφ τοῦτο ποιούμεν,
 καὶ ἐν θανάτῳ λέγομεν, ὅτι εἰ ἦν θάνατον πρίασθαι, πάντα ἂν
 ἔδωκεν ὁ δεῖνα τὰ ὑπάρχοντα, πολλῷ μᾶλλον τοῦτο. Καίτοι
 ὅρα τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ θεοῦ, ὅση τίς ἐστιν· οὐκ ἔδωκε σοι
 θάνατον ἀγοράζειν τὸν πρόσκαιρον, ἀλλὰ θάνατον τὸν αἰώνιον.
 D Μὴ ὡ μικρὰν ἀγοράσης, φησί, ζῶν ταύτην, ἀλλὰ ζῶν ἐκείνην
 τὴν αἰώνιον· ἐκείνην σοι πωλῶ, οὐ ταύτην· οὐκ ἐμπαίζω σοι.
 Κἂν λάβης ταύτην, οὐδὲν ἔλαβες· ἐγὼ οἶδα ὅτι ἐκείνη μεγάλη
 ἐστίν. Ἀλλ' οὐχ οὕτως οἱ κάπηλοι, καὶ οἱ τὰ βιωτικὰ ἐμπορευό-
 μενοι ποιοῦσιν· ἐκείνοις ἂν ὡ ἐξῇ ἐμπαῖξαι οἷς βούλονται, καὶ τὸ
 μικρὸν διδῶσιν ἀντὶ τοῦ μεγάλου. * Αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως. Εἰπέ
 μοι, εἰ πρὸς ἔμπορον τινα ἀπελθὼν, δύο λίθων κειμένων, τοῦ μὲν
 ὑετeloύς, τοῦ δὲ βαρυτίμου καὶ ἱκανὸν ἐργαζομένου πλοῦτον,
 καταθεῖς ἐκείνου τοῦ μικροῦ τὸ τίμημα, τὸν μέγαν ἔλαβες, ἃρα
 E ἂν ἐνεκάλεσας ἐκείνῳ; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ μᾶλλον ἐθαύμασας. Οὕτω
 * καὶ νῦν κείνται δύο ζῶαι, ἡ πρόσκαιρος καὶ ἡ αἰωνία, πωλεῖ δὲ
 ταύτας ὁ θεός· ἀλλὰ ταύτην ἡμῖν πωλεῖ, οὐκ ἐκείνην· τί
 * ἀσχάλλομεν κατὰ τοὺς ἀνοήτους τῶν παιδῶν, ὅτι τὸ τίμιον
 λαμβάνομεν; * Εἰστιν οὖν ἀγοράσαι ζῶν χρημάτων; φησί.
 ὁ Naï, ὅταν τὰ ἑαυτῶν, καὶ μὴ τὰ ἀλλότρια καταβάλλωμεν, ὅταν

ο ἔρχεται C. Mox alterutrum τὸ om. Mor. Ben. et, ut videtur, I. ῥ ποι-
 ῇσονται C. πάσχουσι K. ἁ ἁπωδυράμεθα] Sic K. ἀπεδυράμεθα C. ἀπωδυ-
 ρόμεθα Edd. Mox εἶπομεν C. ἱ χρημάτων] τὰ χρήματα K. ἐφέμεθα C. I.
 ἱ τοῦτο] ἐν ταύτῃ K. Sav. cet. Statim καὶ ὅρα K. ἱ τὴν μικρὰν K. Sav.
 cet. ὡ ἐξῇ] Sic C. Edebatur ἐξῇ. * αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως] Sic C.
 at ego non sic Vet. Haec desunt in I. Veron. αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἀντὶ
 τῶν μικρῶν τὰ πολλὰ μείζονα δίδωσιν K. Sav. cet. ὡ εὐτελοῦς] ψευδοῦς C. I.
 Veron. vñi Vet. * καὶ om. I. Mox αὐτὰς pro ταύτας idem. * ἀσγά-
 λωμεν I. ὅτι] ὅψει C. Statim τὸν τίμιον K. ὅ ἐστιν] + δὲ I. Mox
 ζ. διὰ χρημάτων idem. ὁ naï] + πῶς; K. Mox καταβάλλωμεν C.

μὴ ἐπίθεσιν ποιῶμεν. Ἄλλ' ἐμὰ λοιπόν ἐστι, φησίν. Οὐκ ἔστι
 σὰ ἔμετὰ τὴν ἀρπαγὴν, ἀλλ' ἐκείνου ἐστίν· ἀλλοτρίά ἐστι, καὶ
 μυριάκις αὐτῶν κύριος ἦς. Οὐδὲ γὰρ, εἰ παρακαταθήκην λάβοις, F
 τὸν καιρὸν ἑκαθ' ὃν ὁ παρακαταθέμενος ἀποδημεί, σὰ ταῦτά
 ἐστι, καίτοιγε παρὰ σοὶ κείμενα. Εἰ τοίνυν, ἅπερ ἐκόντων καὶ
 χάριν εἰδόντων τῶν παρακαταθεμένων ἐλάβομεν, οὐκ ἔστιν ἡμέ-
 τερα, οὐδὲ ἐκείνων τὸν καιρὸν καθ' ὃν ἔχομεν, πολλῷ μᾶλλον
 ταῦτα, ἅπερ ἀκόντων καὶ μὴ βουλομένων ἀρπάζομεν. Ἐκεῖνός 699
 ἐστὶν αὐτῶν κύριος, καὶ μυριάκις αὐτὰ ἔχης. Ἡμέτερα ὄντως
 ἑκείνᾳ ἐστίν, ἡ ἀρετὴ· τὰ δὲ χρήματα οὐδὲ τὰ ἡμέτερα ἡμέτερα,
 μήτιγε τὰ ἀλλότρια, ἀλλὰ νῦν μὲν ἡμῶν, αὐριοὶ δὲ οὐχ ἡμῶν.
 Τὰ δὲ τῆς ἀρετῆς ἡμέτερα· οὐ γὰρ ζημιούται αὕτη, καθάπερ
 ἐκείνα, ἀλλὰ πᾶσι παρούσά ἐστιν ὁλόκληρος. Ταύτην οὖν
 κτησώμεθα, καὶ χρημάτων καταφρονῶμεν, ἵνα δυνηθῶμεν τῶν
 ὄντως ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιωθῆναι,
 χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ'
 οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ
 αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(359)

ΛΟΓΟΣ Ζ.

B

¹Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἂν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ
 χαλεποί. Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαιοι, φιλάργυροι,
 ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχά-
 ριστοι, ἀνόσιοι, ἄσπονδοι, ἄστοργοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς,
 ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, προδότες, προπετεῖς, τετυφωμένοι, C
 φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας,
 τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι· καὶ τούτους ἀποτρέπου. Ἐκ
 τούτων γὰρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλω-
 τίζοντες γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυ-
 μίαις ^d ποικίλαις καὶ ἡδοναῖς, πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέ-
 ποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας δυνάμενα ἐλθεῖν.

ἘΝ τῇ προτέρᾳ ἐπιστολῇ ἔλεγεν, ὅτι ²“Τὸ πνεῦμα ῥητῶς λέ- D
 γει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως”· ἑκαὶ
 πάλιν ἐν ἐτέρῳ τόπῳ προφητεύει ἐν αὐτῇ τῇ ἐπιστολῇ τοιούτων

¹ CAP. III. v. 1—7.² 1 Tim. iv. 1.

^c μετὰ] καὶ μετὰ K. ^f καθ' ὃν] παρὸν I. ^g ἐκείνα] Sic C.K. Vet.
 ἐκείνη I. Neutrum legitur in Edd. Paullo ante ἡμέτερα Edd. HOM. VII.
^a ἐν ταῖς ἐσχ. C. ^b ἀστοργοι, ἀσπονδοι inverso ord. I. ^c αἰχμαλωτεύοντες
 idem. ^d π. καὶ ἡδοναῖς] Sic omnes. καὶ ἡδοναῖς π. Edd. Mox ἐλθεῖν δυνά-
 μενα hoc ord. I.K. ^e καὶ—ἐσόμενον] καὶ ἀλλαχοῦ τοιούτων τι ὕ. ἐ. προφη-
 τεύει K.

τι ὕστερον ἐσόμενον. [†]Καὶ ἐνταῦθα αὐτὸ ποιεῖ, λέγων· “Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί.” Καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν ὑστέρων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν φθασάντων τοῦτο δείκνυσιν· ³“Ὁν τρόπον, φησιν, Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς **E** ἀντέστησαν ^hΜωϋσῇ.” Καὶ ἀπὸ λογισμῶν πάλιν· “Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκία οὐκ ἔστι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ.” Τί δὴ τοῦτο ποιεῖ; “Ἴνα μὴ θορυβῇται Τιμόθεος, μηδὲ ἡμῶν τις, ὅταν ᾧσιν ἄνδρες πονηροί. Εἴγε ἐπὶ Μωϋσέως γεγόνασι, φησὶ, καὶ μετὰ ταῦτα ἔσονται, οὐδὲν θαυμαστὸν εἶναι καὶ ἐφ’ ἡμῶν. “Ἐν ὑστέροις καιροῖς ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί.” [†]τούτῃστι, πάνυ πονηροί. Πῶς ἔσονται καιροὶ χαλεποί; Οὐχὶ τὰς ἡμέρας διαβάλλων λέγει, οὐδὲ τοὺς καιροὺς, ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς τότε ὄντας. Καὶ ^kγὰρ ἡμῖν οὕτω λέγειν ἔθος ἐστὶ καιροὺς **F** πονηροὺς, καὶ οὐ πονηροὺς, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς συμβαινόντων πραγμάτων, ἰὰ τῶν ἀνθρώπων. ^mΚαὶ εὐθέως τὸ πάντων αἷτιον τίθησι τῶν κακῶν, καὶ τὴν ῥίζαν καὶ τὴν πηγὴν, καὶ ὅθεν τὰ ἄλλα πάντα τίκτεται, ⁿὅταν μὴ τὰ τοῦ πλησίον τις σκοπῇ, ἀλλὰ τὰ αὐτοῦ μόνον, ὅταν ἐκατέρων ἀμελῇ· οὕτω γὰρ οὐδὲ τὰ αὐτοῦ σκοπήσει. “Ὡς περ γὰρ ὁ τὰ τοῦ πλησίον ὁρῶν, τὰ αὐτοῦ ⁷⁰⁰καλῶς θήσεται ἐν τοῖς ἐκείνου, οὕτως ὁ καταφρονῶν ἐκείνου, τὰ αὐτοῦ ὑπερόψεται. Εἰ γὰρ μέλη ἀλλήλων ἐσμεν, ἡ τοῦ πλησίον σωτηρία οὐκ ἐκείνου μόνον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος· καὶ ἡ τοῦ πλησίον βλάβη, οὐ μέχρῃς ἐκείνου μόνον ἴσταται, ἀλλὰ καὶ ῥᾶπαντα λοιπὸν κατατείνει ταῖς ὁδύναϊς. Εἰ οἰκοδομῇ ἐσμεν, ὅπερ ἂν πάθῃ μέρος, ⁹καὶ τῷ λοιπῷ λυμαίνεται· ἂν δὲ ἡ στερρόν, καὶ τὸ λοιπὸν διαβαστάζειν δύναται. Οὕτω δὴ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ὑπερείδες τοῦ ἀδελφοῦ; σαυτὸν ἡδίκησας. Πῶς; **B** Τὸ μέλος τὸ σὸν βλάβην ὑπέστη οὐ μικράν. Εἰ γὰρ ὁ χρημάτων μὴ [†]μεταδιδούς εἰς τὴν γέενναν ἅπεισιν, ὁ ἐν τοῖς ἀναγκαίοτεροις ὁρῶν κινδυνεύοντα, καὶ χεῖρα μὴ ὀρέγων, ⁸⁰⁰οὐ πολλῶ μάλλον ἐκείνου τοῦτο πείσεται, ὅσῳ καὶ ἐν μείζονι ἡ ζημία γέγονεν;

³ 2 Tim. iii. 8.

[†] καὶ ἐνταῦθα αὐτὸ] καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ C. καὶ ἐνταῦθα δὲ πάλιν τὸ αὐτὸ K. Sav. cet. ^h ὑστέροις καιροῖς] ἐσχάταις ἡμέραις bis K. ^h Μωσῇ C.I. Μωσῇ K. Veron. Mox Μωσέως I. Veron. et ante corr. C. ¹ Haec τουτέστι — χαλεποί, quae vulgo absunt, leguntur in nostris omnibus et Vet. ^k γὰρ] + καὶ K. ¹ ἀπὸ pro ὑπὸ ex Cat. correximus. ^m καὶ εὐθ.] εὐθ. γοῦν K. ⁿ ὅταν — τὰ αὐτοῦ (ἐαυτοῦ C.) σκοπήσει] τὴν ὑπεροψίαν. ὁ τοῦτῳ ἄλως τῷ πάθει, οὐδὲ τὰ οἰκία σκοπεῖ. ὅταν γὰρ μὴ τὰ τοῦ πλ. (+ τις Sav. cet.) σκοπῇ, ὅταν τῶν ἐκείνου ἀμελῇ, πῶς τὰ ἐαυτοῦ σκοπήσει K. Sav. cet. ^o ὁ καταφρονῶν (+ τὰ Sav. cet.) ἐκείνου] ὁ τὰ ἐκείνου καταφρονῶν K. Statim καὶ τὰ αὐτοῦ K. Sav. cet. ^p ἅπαντα — ὁδύναϊς] εἰς ἅπαντα λοιπὸν διαβαίνει K. ⁹ καὶ om. K. ^r μεταδούς I. K. Mox ἀναγκαίοις I. ⁸⁰⁰ οὐ om. K. Sav. cet.

“Ἔσονται γὰρ, ‘φησὶν, οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι.” Ὁ φίλαυτος οὗτός ἐστιν, ὁ μάλιστα ἑαυτὸν μὴ φιλῶν· ὃ δὲ φιλάδελφος, οὗτος ὁ μάλιστα ἐστὶν ὁ ἑαυτὸν ἀγαπῶν. Ἀπὸ τούτου ἡ φιλαργυρία. Τὴν γὰρ ἀγάπην πλατεῖαν οὖσαν καὶ πανταχοῦ ἐκκεχυμένην συστέλλει καὶ εἰς βραχὺ συνάγει τὸ τῆς φιλαυτίας ὀλέθριον καὶ C ὁ μικρολόγον. “Φιλάργυροι.” Ἀπὸ τούτου ἀλαζονεία τίκτεται, ἀπὸ τῆς ἀλαζονείας ὑπερηφανία, ἀπὸ τῆς ὑπερηφανίας βλασφημία, ἀπὸ τῆς βλασφημίας ἀπόνοια καὶ ἀπειθεία. Ὁ γὰρ κατὰ ἀνθρώπων ἐπαιρόμενος, εὐκόλως καὶ κατὰ τοῦ θεοῦ. Οὕτω καὶ τὰ ἀμαρτήματα τίκτεται· πολλάκις κάτωθεν ἄνω ἄνεσιν. (360) Ὁ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους εὐλαβῆς, πολλῶ μᾶλλον πρὸς τὸν θεόν· ὁ πρὸς ὁμοδούλους ἐπεικὴς, πολλῶ μᾶλλον πρὸς τὸν δεσπότην· ὁ δὲ τῶν ὁμοδούλων καταφρονῶν, ὁδῶ προβαίνων καὶ αὐτοῦ καταφρονήσει τοῦ θεοῦ.

Ἐμὴ τοίνυν καταφρονῶμεν ἀλλήλων· διδασκαλία γὰρ αὕτη D κακὴ, διδάσκουσα ἡμᾶς τοῦ θεοῦ καταφρονεῖν. Καὶ ἐν αὐτῇ μὲν γὰρ τούτῳ τοῦ θεοῦ καταφρονούμεν, ὅταν ἀλλήλων καταφρονῶμεν, τοῦ κελεύσαντος πολλὴν εἰς ἀλλήλους ἐπιδείκνυσθαι ἔσπουδῇν. Πλὴν καὶ ἐτέρως, εἰ βούλεσθε, ἐκ παραδείγματος τοῦτο ποιήσω φανερόν. Κατεφρόνησε τοῦ ἀδελφοῦ ὁ Κάϊν, κατεφρόνησεν εὐθέως καὶ τοῦ θεοῦ. Πῶς κατεφρόνησεν; Ὅρα πῶς ὑβριστικῶς ἀποκρίνεται πρὸς τὸν θεόν· “Μὴ φύλαξ ἔμειμι τοῦ ἀδελφοῦ μου;” Κατεφρόνησε πάλιν τοῦ ἀδελφοῦ ὁ Ἡσαῦ, καὶ κατεφρόνησε τοῦ θεοῦ. Διὰ τοῦτο ἔλεγεν ὁ θεός, ὅτι “Τὸν Ἰακώβ ἠπάησα, τὸν δὲ Ἡσαῦ ἐμίσησα.” Διὸ καὶ Παῦλός φησι· “Μὴ τις πόρνος ἢ βέβηλος, ὡς Ἡσαῦ.” Κατεφρόνησαν τοῦ Ἰωσήφ οἱ ἀδελφοί, κατεφρόνησαν καὶ τοῦ θεοῦ. E Οἱ Ἰσραηλῖται κατεφρόνησαν Μωϋσέως διὰ τοῦτο κατεφρόνησαν καὶ τοῦ θεοῦ. Οὕτω καὶ οἱ υἱοὶ Ἠλεὶ κατεφρόνουν τοῦ λαοῦ, κατεφρόνουν καὶ τοῦ θεοῦ. Βούλει δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἰδεῖν; Ὁ Ἀβραάμ ἐφείσατο τοῦ ἀδελφιδού, ὑπήκουσε

4 Gen. iv. 9.

5 Mal. i. 2, 3.

6 Hebr. xii. 16.

τ φησὶν om. K. ν ὁ om. K. μὴ ante φιλῶν om. K. Cat. ϖ ὁ δὲ om. K. x μάλιστα] Sic C.I. Cat. μᾶλλον Edd. μάλιστα ἐστὶν δ] ἐστὶν ὁ μὴ μόνον K. γ μικρολόγον] πικρὸν Cat. καὶ μικρ. om. C.I. K. z ὑπερηφανία sine artic. I.K. Cat. a ἀπὸ τῆς βλ. om. C. (?) b ἄνω assumtum ex K. Cat. Haec οὕτω—ἀνεσιν post πρὸς τὸν θεόν transp. I. inserto καὶ ante πολλάκις. c δ] καὶ ὁ I. d θεοῦ] κυρίου C.I. Vet. invita Cat. e ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι ὁ μαθὼν καταφρονεῖν τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοῦ θεοῦ εὐχερῶς καταφρονήσει· καὶ κατὰ φιλαργύρων· καὶ ὅτι δεῖ παραινέειν ἀλλήλους· καὶ περὶ χρηρῶν γυναικῶν, πῶς ὀφείλουσι τὰ καθ' ἑαυτὰς καὶ τὰ ἑαυτῶν τέκνα μετὰ θεὸν διοικεῖν. Veron. f γὰρ om. in text. I. g τὴν σπουδὴν Edd. invitis nostris. h εἰμι om. ante corr. K. i τοῦ] καὶ τοῦ I. Mox ὅτι om. K. k κατεφρόνουν semel K. bis C. l τῶν ἐναντίων K. m ἀδελφιδούς C.I. Statim καὶ ὑπ. pro ὑπ. καὶ K.

καὶ τῷ θεῷ· καὶ ὁ δὴ λόγος ἐστὶν ἐκ τῆς ὑπακοῆς τῆς ἐπὶ τοῦ
 F Ἰσαὰκ· καὶ τῆς ἄλλης ἀπάσης ἀρετῆς. Πάλιν ὁ Ἀβελ ἐπι-
 εικῆς ἦν πρὸς τὸν ἀδελφὸν, εὐλαβὴς ἦν καὶ πρὸς τὸν θεόν.
 Ἦ μὴ καταφρονῶμεν ἀλλήλων, ἵνα μὴ μάθωμεν καὶ τοῦ θεοῦ
 καταφρονεῖν· τιμῶμεν ἀλλήλους, ἵνα μάθωμεν καὶ τὸν θεὸν τι-
 μᾶν. Ὁ θρασὺς κατὰ ἀνθρώπων, καὶ κατὰ τοῦ θεοῦ γίνεταί
 701 θρασύς. Ὅταν δὲ φιλαργυρία, καὶ φιλαυτία, καὶ ἀπόνοια
 κατὰ ταῦτόν συνέλθῃ, τί λοιπὸν λείπεται πρὸς τελείαν ἀπώ-
 λειαν; τὸ πᾶν διέφθαρται, καὶ πολὺς τῶν ἀμαρτημάτων ἐπιρρεῖ
 βόρβορος. “Ἀχάριστοι,” φησί. Πῶς γὰρ ὁ φιλάργυρος
 εὐχάριστος ἔσται; τίμι εἴσεται χάριν; Οὐδενί· πάντας ἐχθροὺς
 ἡγείται, τὰ πάντων θέλων λαβεῖν. Κἂν γὰρ τὴν πᾶσαν οὐσίαν
 κενώσῃς, οὐδεμίαν οἶδέ σοι χάριν· ἀγανακτεῖ, ὅτι μὴ πολλὰς
 εἶχες, καὶ πολλῶν αὐτὸν πεποίηκας κύριον. Κἂν τῆς οἰκουμένης
 ποιήσῃς αὐτὸν δεσπότην, οὐκ οἶδέ σοι χάριν· οὐδὲν γὰρ ἡγείται
 B εἰληφέναι. Ἀκόρεστος γὰρ ἡ ἐπιθυμία τοῦ κακοῦ τούτου·
 νόσου γὰρ ἐστὶν ἐπιθυμία. Τοιαῦται δὲ αἱ τῶν νόσων ἐπιθυ-
 μίαι· καὶ ὅ πυρέττων οὐδέποτε ἐμφορηθῆναι δύναται, ἀλλ’ αἰ
 ἐν ἐπιθυμίᾳ ἔστιν· ὁ μεθύων οὐδέποτε πληροῦται, ἀλλ’ αἰ
 διψᾷ. Οὕτω καὶ ὁ περὶ χρήματα μαινόμενος, οὐδέποτε οἶδε
 τὴν ἐπιθυμίαν ἐμπλησθαι· μηδέποτε δὲ ἐμπιπλάμενος, ὅσα αὐ
 κενώσῃς, οὐκ εἴσεται σοι χάριν. Ἐκείνῳ γὰρ εἴσεται μόνῳ τῷ
 δεδωκότι ὅσα βούλεται· τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἀδυνήσεται ποιῆσαι· οὐ
 C γὰρ ἔχει μέτρον ἃ βούλεται· οὐκοῦν οὐδενί εἴσεται χάριν.
 Οὐδὲν οὕτως ἀχάριστον, ὡς φιλάργυρος· οὐδὲν οὕτως ἀναίσθη-
 τον καὶ ἄγνωμον, ὡς φιλοχρήματος· τῆς οἰκουμένης ἀπάσης
 ἐστὶν ἐχθρός· ἀγανακτεῖ ὅτι εἰσὶν ἄνθρωποι· βούλεται γὰρ
 πάντα ἐρμίας εἶναι μεστὰ, ὥστε τὰ πάντων ἔχειν αὐτός. Καὶ
 πολλὰ τοιαῦτα φαντάζεται. Εἰ ἐγένετο σεισμὸς ἐν τῇ πόλει,
 φησὶν, εἴτα πάντων καταχωσθέντων, ἐγὼ μόνος περιελείφθην,
 ὥστε τὰ πάντων λαβεῖν, εἰ δυνατόν· εἰ ἐπῆλθε λοιμός, καὶ
 πάντας ἀπώλεσε τοῦ χρυσοῦ χωρὶς· εἰ καταποντισμὸς ἐγένετο,
 D εἰ θαλάττης ἐπὶ κλυσίς· καὶ μυρία τοιαῦτα ἐννοεῖ· χρηστὸν μὲν
 οὐδὲν, σεισμούς δὲ καὶ σκηπτοὺς καὶ πολέμους καὶ βλοιομούς,

ⁿ δ. ἐστιν] πόθεν δ. φησιν K. ^o τοῦ] + υἱοῦ I. K. Sav. cet. ^p ἦν] ὡν
 K. Sav. cet. ^q καὶ om. C. Veron. ^r μὴ] + τοίνυν K. Sav. cet. ^s δέ] + καὶ C. K. Sav. cet. ^t γὰρ om. C. I. ^v ποιήσῃς αὐτὸν δ.] Sic C. I. αὐ-
 τὸν ποιήσῃς δ. K. αὐτὸν δ. ποιήσῃς Edd. ^w γὰρ om. C. K. Sav. cet. Sta-
 tim τοῦ κακοῦ accessit ex omnibus. ^x γὰρ om. K. ^y ὁ om. K. ^z ἐστὶν
 accessit ex I. K. et ὁ ante μεθύνων ex I. ^a δύναται K. ^b καὶ ἄγνωμον est
 in nostris omnibus, non in Edd. ^c τὰ om. I. ^d Haec ὥστε—δυνατὸν
 non hic, sed infra post εἴχεται habet K. ^e ταῦτα C. Statim ἐννοεῖ omnes.
 ἐπινοεῖ Edd. ^f οὐδὲν] + ἐχόντα K. ^g βλοιομούς Edd. λοιμὸν Codd.

^h καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα γενέσθαι εὐχεται. Εἰπέ δὴ μοι, ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε καὶ παντὸς ἀνδραπόδου δουλικότερε, εἰ πάντα ἦν χρυσὸς, ¹ἀπηλλάγης ἂν τοῦ χρυσοῦ, λιμῶ διαφθαρεῖς; εἰ σεισμὸς ἐγένετο, τῆς οἰκουμένης ^kκαταποθείσης, ¹ἀπηλλάγης ἂν τῆς ὀλεθρίας ταύτης ἐπιθυμίας; ^mοὐ γὰρ ὄντος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, οὐκ ἂν σοι τὰ τῆς ζωῆς συγκεκριτότητο. Θῶμεν ⁿγὰρ πάντας ἄρδην ἡφανίσθαι τοὺς κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀνθρώπους, εἴτα τὸ χρυσίον αὐτῶν καὶ ^oτὸ ἀργύριον ¹αὐτομάτως πως εἰς ^Eσέ περιεληλυθέναι· καὶ γὰρ μωρὰ καὶ ἀδύνατα φαντάζονται· καὶ τὸν πλοῦτον ἐκείνων, τὸν χρυσὸν, τὸν ἄργυρον, τὰ ἱμάτια τὰ ⁽³⁶¹⁾σηρικὰ, τὰ διάχρυσα, πάντα αὐτομάτως εἰς τὰς σὰς χεῖρας ἐλθεῖν· τί τὸ κέρδος; οὕτως ἂν μάλιστα ^qθάνατός σε κατέλαβεν, ^rἀρτοκόπων οὐκ ὄντων, γεωργῶν οὐκ ὄντων, θηρίων ἐπινεμομένων, δαιμόνων ^sἐκδειματούντων σοι τὴν ψυχὴν. Καὶ νῦν ^tμὲν αὐτὴν κατέχουσι δαίμονες καὶ πολλοί· τότε δὲ ἂν σε καὶ εἰς ἔκπληξιν ἤγαγον, ^vκαὶ εὐθέως ἀπώλεσαν. Ἄλλ' οὐκ ἐβουλόμην, ^F^wφησὶν, ἀλλ' εἶναι καὶ γεωργοὺς καὶ ἀρτοκόπους. Ἄλλ' ἔμελλον κάκεῖνοι δαπανᾶν. Ἄλλ' οὐκ ἐβουλόμην αὐτοὺς δαπανᾶν. Οὕτως ἀκόρεστος ἡ ἐπιθυμία αὕτη. ^xΤί γὰρ ἂν εἴη τούτων καταγελαστότερον; Εἶδες ἀμηχανίαν πραγμάτων; ^yκαὶ βού- ⁷⁰²λεται ἔχειν πολλοὺς τοὺς διακονουμένους αὐτῷ, καὶ ἀλγεί ὅτι τροφῆς οὗτοι μετέχουσιν, ἅτε ἐλαττοῦντες αὐτοῦ τὴν οὐσίαν. Τί οὖν, ^zεἰπέ μοι; βούλει λιθίνους εἶναι τοὺς ἀνθρώπους; ^aΧλευασία ταῦτα πάντα, κύματα, καὶ ζάλη, καὶ χειμῶν, καὶ ^bτρικυμῖαι, καὶ ^cπολὺς ὁ θόρυβος τῇ ψυχῇ· αἰεὶ πεινᾷ, αἰεὶ διψᾷ. Εἰπέ δὴ μοι, ^dτούτον οὐκ ἐλεήσομεν οὐδὲ δακρύσομεν; ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς σώμασι τὸ τοιοῦτον κόλασις ἐστὶν ἡ χαλεπωτάτη, βουλιμία λεγομένη παρὰ τῶν ἱατρῶν, ὅταν τις πολλῶν ἐμφο- B

^h καὶ] τί λέγω, ἔννοε; K. ¹ ἀπηλλάγης ἂν] οὐκ ἂν ἀπηλλάγης ὑπὸ K. Sav. cet. ^k καταχυσθείσης I. ¹ ἀπηλλάγης ἂν] ἀπωλώλεις (ἀπολώλεις Sav.) ἂν καὶ σὺ ὑπὸ K. Sav. cet. ^m οὐ γὰρ ὄντος] μὴ ὄντος γὰρ K. ⁿ γὰρ] δὲ καὶ K. ^o τὸν ἄργυρον C. Μοχ προεληλυθέναι I. ^p αὐτομάτως—ἐλθεῖν] τὰ ἱμάτια τὰ σ. τὰ δ. πάντα τὸν πλ. ἐκείνων εἰς τὰς σὰς χ. αὐτομάτως ἐλθεῖν K. ^q θ. σε] σε θ. C.K. ^r ἀρτοκόπων—θηρίων] γεωργῶν οὐ παρόντων, ἀρτοποιῶν οὐκ ὄντων, θηρίων K. ^s ἐκδειματούντων C.I. Statim σου I.K. ^t μὲν]+ γὰρ K. ^v καὶ pro καὶ omnes. ^w φησὶν]+ οὕτως I. ^x τί—καταγ.] τί τοῦτον ἂν εἴη καταγ. τῶν ῥημάτων K. ^y καὶ om. K. Sav. cet. ^z εἰπέ μοι, βούλει] ἐβούλου, εἰπέ μοι K. ^a χλευασία τ. π.] ἀπάτη τ. π. καὶ σκότωσις τοῦ λογισμοῦ, ταῦτα πάντα K. ^b τρικυμία I. K. Sav. cet. ^c πολὺς ὁ om. K. Μοχ τῆς ψυχῆς C.K. ^d τοῦτον—πάθος] τοῦτον οὐκ ἄξιον δακρύνειν; ἀλλὰ τοῖς σώμασι νόσος ἂν ἐγγένηται τινὶ ἡ χαλεπωτάτη, βουλ. διὰ τοῦτο παρὰ τῶν ἱ. λεγομένη, ὅτι πολλῶν τις ἐμφ. τοῦ λ. οὐκ ἀπαλλάττεται, δακρύνουσαν τὸν τοιοῦτον καὶ ἐλεοῦμεν; ἐπὶ δὲ τῆς ψ. τὸ αὐτὸ τ. π. ἐγγινόμενον, οὐ δακρύσομεν τὸν περιπεπωκότα τούτῳ μᾶλλον καὶ ἐλεήσομεν; καὶ πόσης οὐκ ἀναλγησίας τὸ παριδεῖν τὸν πάσχοντα τοῦτο. βούλει μαθεῖν καὶ τὴν νόσον; K.

ρούμενος, τοῦ λιμώττειν μὴ ἀπαλλάττηται· ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς οὐ δακρύσομεν τὸ αὐτὸ τοῦτο πάθος; Βουλιμία ἢ γὰρ ψυχῆς φιλαργυρία, ἣ πολλῶν μὲν ἐμπίπλεται, οὐδέποτε δὲ ἴσταιται, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας αἰεὶ κατατείνεται. Εἰ γὰρ ἐλλέβορον ἔδει πιεῖν, ἢ μυριάκις ὑποστῆναί τι τούτου βαρύτερον, ὥστε ἀπαλλαγῆναι τοῦ πάθους τούτου, οὐκ ἐχρῆν προθύμως καταδέξασθαι; Οὐκ ἔστι χρημάτων πλῆθος, ὃ τὴν ἀκόρεστον νηδὺν ἐμπλῆσαι δύναται. ^hΟὐκ αἰδεσθησόμεθα τοῖνυν ἡμεῖς, εἰ περὶ μὲν ἰτὰ χρήματα οὕτω τινὲς μεμήνασι, περὶ δὲ τὸν θεὸν ἡμεῖς οὐδὲ τὸ πολλοστὸν μέρος τῆς ἀγάπης ἐπιδεικνύμεθα, ἀλλὰ ἑαργυρίου ἀτιμότερος ἡμῖν ὁ θεός; Καὶ γὰρ ὑπὲρ μὲν ἀργυρίου καὶ ἀργυρῆς καὶ ἀποδημίας καὶ κινδύνους ἐπαλλήλους καὶ μίσους καὶ ἐπιβουλὰς καὶ πάντα ὑπομένουσιν ἄνθρωποι· ἡμεῖς δὲ ὑπὲρ τοῦ θεοῦ οὐδὲ ψιλὸν ῥῆμα προέσθαι ἀνεχόμεθα, οὐδὲ ἀπέχθειαν ἀναδέξασθαι· ἀλλὰ ἂν δέῃ τινὶ τῶν καταπονουμένων ἀμῦναι, τὰς τῶν δυναστευόντων ἔχθρας ὑποστελλόμενοι καὶ τοὺς κινδύνους, ¹προδίδομεν τὸν ἡδικομένον· καὶ δύναμιν λαβόντες παρὰ τοῦ θεοῦ ὥστε βοηθεῖν, ἀπόλλυμεν αὐτὴν διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι μισεῖσθαι μηδὲ ἀπεχθάνεσθαι. ^mΚαὶ εὐθέως τοῦτο προβάλλονται οἱ πολλοί, ⁿεἰκὴ φιλοῦ, λέγοντες, εἰκὴ μὴ μισοῦ. Τοῦτο δὲ εἰκὴ μισεῖσθαι ὅστις; τί δὲ τοῦ μίσους τούτου κρεῖττον; Τῆς γὰρ φιλίας τῆς διὰ τὸν θεὸν τὸ μίσος τὸ δι' αὐτὸν πολλῶ βέλτιον. ^vὍταν γὰρ φιλῶμεθα διὰ τὸν θεόν, ἡμεῖς ὀφειλέται αὐτοῦ ἐσμεν τῆς τιμῆς· ὅταν δὲ μισῶμεθα, αὐτὸς ἡμῖν ὀφειλέτης ἐστὶ τοῦ μισθοῦ. Ὅσον ἂν ἀγαπήσωσι τὸν χρυσὸν οἱ φιλοχρήματοι, οὐκ ἴσασι μέτρον ἀγάπης· ἡμεῖς δὲ καὶ μικρόν τι ἐργασώμεθα, τὸ πᾶν ἠνυκῆναι νομίζομεν. Ὡς ἐκεῖνοι τὸν χρυσὸν φιλοῦσιν, ἡμεῖς τὸν θεὸν οὐ φιλοῦμεν, ἀλλ' οὐδὲ τὸ πολλοστὸν μέρος. Πολλὴ ἐκείνων κατηγορία, ὅτι τοσαύτην περὶ τὸν χρυσὸν τὴν μανίαν ἔχουσι· πολλὴ ἡμῶν κατάνγνωσις, ὅτι οὐ ^aμαινόμεθα οὕτω περὶ τὸν θεόν, ἢ ἄλλ' ὅσῃ τῇ γῇ· γῇ γὰρ ὁ χρυσὸς ^vμεταλλικὴ· ὅσῃ τῇ γῇ ^wτιμὴν ^xἀπονέμουσιν, ^Fτοσαύτην οὐκ ἀπονέμομεν τῷ πάντων δεσπότῃ.

^e γὰρ om. K. Statim ἢ φιλ. Edd. ἢ om. C.I. et ante corr. K. ^f ἢ—βαρύτερον] μυριάκις, ἢ ἀποστῆναί τι τούτων β. ἄλλο K. Μοχ τούτου om. idem. ^g ἐχρῆν omnes. ἔδει Edd. ^h οὐκ αἰδ. τοῖνυν ἡμεῖς] εἴτα οὐκ αἰδ. K. ⁱ τὰ χρήματα omnes. Edebatur χρημάτων. ^k ἀργυρίου] + γίνεται K. Sav. cet. ^l προδίδομεν C.K. προδίδωμεν I. προδίδωμεν Edd. ^m καὶ εὐθέως] εὐθέως γοῦν K. ⁿ εἰκὴ φ. λέγοντες] καὶ φασιν, εἰκὴ φ. K. ^o ἐστι; τί δέ] ἐστιν, εἰπέ μοι; καὶ τί K. ^p ὅταν] + μὲν I. ^q αὐτοῦ assumptum ex C.I. αὐτοῦ pro ἐσμέν K. ^r τὴν om. C. ^s μαινόμεθα] διακείμεθα K. ^t ἄλλ' ὅσῃ] ὥσπερ K. ^v μεταλλικὴ] Sic omnes. ὁ μεταλλικός Edd. ^w τὴν τιμὴν C.K. ^x ἀπονέμουσιν] + ἐκεῖνοι K. Sav. cet. Post ἀπονέμομεν add. ἡμεῖς K. Sav. cet.

Ἰδωμεν αὐτῶν τὴν μανίαν, καὶ αἰδεσθῶμεν. Τί γάρ, εἰ καὶ ἡμεῖς μὴ περικαϊόμεθα τοῦ χρυσοῦ, ἀλλ' οὐδὲ τοῦ θεοῦ δεόμεθα σπουδαίως; Ἐνταῦθα μὲν γὰρ ἄνθρωποι γυναικὸς καταφρονοῦσι καὶ παίδων καὶ οὐσίας καὶ αὐτῆς τῆς σωτηρίας αὐτῶν, καὶ ταῦτα οὐκ εἰδότες ὅτι τὴν οὐσίαν αὐξοῦσι τὴν ἑαυτῶν· πολλάκις γὰρ 703 ἐν μέσαις ταῖς ἐλπίσι καὶ τὴν ψυχὴν ἀφέντες ἀπῆλθον εἰκὴ πονήσαντες· ἡμεῖς δὲ εἰδότες ὅτι ἐπιτευζόμεθα τοῦ ποθομένου, ἂν αὐτὸν ἀγαπήσωμεν ὡς ἀγαπᾶν χρῆ, οὐδὲ οὕτω φιλοῦμεν, ἀλλὰ ²πάντα κατεψύξαμεν, τὴν πρὸς ³τὸν πλησίον ἀγάπην, τὴν πρὸς τὸν θεόν· ἀπὸ τούτου ^bκαὶ τὴν πρὸς τὸν θεόν, ἐπειδὴ τὴν πρὸς τὸν πλησίον. Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ἄνδρα οὐκ εἰδότα φιλεῖν, ἔχειν τι γενναῖον καὶ φρόνημα ἀνδρείον. Ἡ γὰρ ὑποβάθρα πάντων τῶν ἀγαθῶν οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἀλλ' ἡ φιλία· ⁷“Ἐν τούτῳ, φησὶν, ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται.” Κα- B θάπερ ^cγὰρ εἰς ὕλην πῦρ εἰσελθὼν πάντα διακαθαίρειν εἴωθεν, (362) οὕτω καὶ ἡ τῆς ἀγάπης θερμότης, ὅπουπερ ἂν ἐμπέσῃ, πάντα ἀναιρεῖ καὶ διακόπτει τὰ τῷ θεῷ λυμαινόμενα σπόρῳ, καὶ τὴν γῆν καθαρὰν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν σπερμάτων ἐργάζεται. Ἐνθα ἔστιν ἀγάπη, πάντα ἀνῆρηται τὰ κακά· οὐκ ^dἔστι φιλαργυρία, ἡ ρίζα τῶν κυκῶν, οὐκ ἔστι ^eφιλαντία, οὐκ ἔστιν ἀλαζονεία· τί γὰρ ἂν τις κατὰ τοῦ φίλου ^fἀλαζονεύηται; Οὐδὲν μὲν οὖν οὕτω ποιεῖ ταπεινὸν ὡς ἀγάπη. Καὶ γὰρ τὰ τῶν οἰκετῶν τοῖς φίλοις C διακονούμεθα, καὶ οὐκ αἰσχυνόμεθα, ^hἀλλὰ χάριν ἴσμεν τῆς δουλείας ταύτης αὐτοῖς· χρημάτων οὐ φειδόμεθα, ἀλλ' οὐδὲ σωματικῶν πολλάκις· ἤδη γὰρ τις καὶ ὑπερεκινδύνευσεν τοῦ φιλομένου. Φθόνος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ⁱκακηγορία, ἔνθα ἂν ἡ γνησία φιλία· οὐ γὰρ μόνον οὐ διαβάλλομεν τοὺς φίλους, ἀλλὰ καὶ τοὺς διαβάλλοντας ἐπιστομίζομεν. Πάντα γαληνὰ, πάντα ἡμερα, μάχης καὶ φιλονεικίας οὐδὲ ἵχνος φαίνεται· πάντα εἰρήνης μεστά· ⁸“Πλήρωμα ^kγὰρ νόμου ἡ ἀγάπη” οὐδὲν ἀηδέες. Ἱτίνα γὰρ ἔστιν αὐτὰ τὰ ἀμαρτήματα; ^mΠλεονεξία, ἀρπαγὴ, φθόνος, κακηγορία, ἀπόνεια, ἐπιорκία, ψεῦδος· ταῦτα πάντα καταλύεται, D τῆς ἀγάπης οὔσης. Ἐπιорκοῦσι γὰρ οἱ ἐπιорκοῦντες, ἀρπάσαι

7 Matth. xxii. 40.

8 Rom. xiii. 10.

^γ ἑαυτῶν K. Sav. cet. ² πάντα] πᾶσαν I. ³ τὸν om. K. Statim τὴν πρὸς τὸν θεόν om. I. ^b καὶ assumptum ex omnibus. Mox ἐπειδὴ καὶ τὴν Edd. καὶ om. C.K. καὶ τὴν om. I. ^c γὰρ om. K. Mox ἐμπέσῃ pro ἐμπέσοι omnes. ^d ἔστιν ἡ φ. Edd. ἡ om. C.I. ^e Vid. Annot. ^f τί] + καὶ K. Mox κατὰ φίλου idem. ^g ἀλαζονεύηται] Sic Veron. —νεύεται I. —νεύσεται C. add. I. ^h ἀλλά] + καὶ K. Sav. cet. Mox αὐτοῖς in marg. ⁱ κατηγ. K. Mox ἀγάπη pro φιλία C. ^k γὰρ om. K. Post νόμου add. φησὶν K. Sav. cet. ^l τίνα γὰρ ἔστιν αὐτὰ] παρ' αὐτῇ. πῶς; αὐτὰ γὰρ K. Sav. cet. ^m πλ.] οἷον πλ. K. Statim ἀρπ. φθ. κακ. om. idem.

βουλόμενοι· τὸν δὲ ἀγαπώμενον οὐδεὶς ἂν ἀρπάσειεν, ἀλλὰ καὶ προσδοίῃ τὰ ἑαυτοῦ τῷ φιλουμένῳ· χάριν ⁹ γὰρ ἔχομεν μᾶλλον, ἢ εἰ λάβοιμεν παρ' αὐτοῦ. Ἴστε ταῦτα ὅσοι φίλους ἐσχέκατε· φίλους οὐ ^ο μέχρι ὀνόματος λέγω, οὐδὲ ἐκ ψιλῆς προσηγορίας, ἀλλ' εἴ τις ἠγάπησεν ὡς ἀγαπᾶν ἔδει, εἴ τις προσεδέθη τινί. Εἰ ^Ε δέ τινες οὐκ ἴσασι, παρὰ τῶν εἰδότεων μαθέτωσαν. Νῦν διηγῆσομαι ὑμῖν ἀπὸ τῶν γραφῶν φιλίαν θαυμαστήν. Ὁ τοῦ Σαουλ υἱὸς Ἰωνάθαν ἐφίλησε τὸν Δαυῖδ· ⁹ “Καὶ συνεδέθη αὐτῷ, ^ρ φησὶν, ἢ ψυχῇ.” ⁹ καὶ θρηνῶν αὐτὸν ἔλεγεν· “Ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ ἡ ἀγάπησίς σου, ὡς ἡ ἀγάπησις τῶν γυναικῶν· εἰς θάνατον ἐτραυματίσθης ἐμοί.” Τί οὖν; ἴδωμεν· ἄρα ἐφθόνησεν αὐτῷ; Οὐδαμῶς, καίτοιγε εἶχεν ἀνάγκην τοῦ φθονεῖν. Πῶς; Ἀπὸ ⁹ γὰρ τῶν πραγμάτων ἑώρα τὴν βασιλείαν ἐρχομένην εἰς αὐτὸν, ^ε καὶ οὐδὲν ἔπαθε τοιοῦτον· ^ν οὐκ εἶπεν, οὗτός ἐστιν ὁ ἐμὲ ἀποστερήσων τῆς βασιλείας τῆς πατρικῆς, ἀλλὰ συγκατεσκεύαζεν αὐτῷ τὴν ἀρχήν, καὶ τοῦ πατρὸς οὐκ ἐφείδετο διὰ τὸν φίλον. Ἀλλὰ μὴ τις αὐτὸν πατραλοῖαν νομιζέτω· οὐ γὰρ ἠδίκηκε τὸν πατέρα, ἀλλὰ ⁷⁰⁴ τὰς ἐπιβουλάς καὶ τὰς ἀδικίας κατεῖχε. ^ω Μᾶλλον ἐφείδετο, ἢ ἠδίκηκε· οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν εἰς φόνον ἀδικον ἐκβῆναι. Ἡθέλησε καὶ ἀποθανεῖν πολλάκις δι' αὐτόν. Οὐ κατηγόρησεν, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα ἐπεστόμισεν· οὐκ ἐφθόνησεν, ἀλλὰ καὶ συγκατεσκεύασεν· οὐ χρημάτων ² αὐτῷ μετέδωκε μόνον, ἀλλὰ καὶ ^υ σωτηρίας, καὶ τὴν ψυχὴν ² ὑπὲρ αὐτοῦ προήκατο. Οὐκ ἠδέσθη τὸν γεγεννηκότα διὰ τὸν φίλον, ἐπεὶ δὲ ὁ μὲν ἀδίκους ἐπεχειρεῖ ^Β πράγμασιν, ὁ δὲ οὐδὲν ἑαυτῷ συνήδει τοιοῦτον. Ἐκεῖ μὲν οὖν μετὰ τοῦ δικαίου ⁹ ἦν ἡ φιλία· οὕτως οὖν ὁ Ἰωνάθαν. Ἰδωμεν ^β δὲ καὶ τὸν Δαυῖδ. Οὐκ ἐγένετο αὐτῷ καιρὸς ἀποδοῦναι τὰς ἀμοιβάς· προανηρπάσθη γὰρ ἐκεῖνος τῆς ἀρχῆς ^ε τοῦ Δαυῖδ, καὶ πρὶν ἢ τὸν εὖ παθόντα ἐλθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν ὁ εὖ ποιῶν ἀπώλετο. ^δ Τί οὖν; ἐν οἷς ἦν δυνατόν καὶ ἐξῆν, ἴδωμεν πῶς ἐπεδείξατο τὴν φιλίαν ὁ δίκαιος. “^ε Καλὸς ἐμοί, φησὶν, Ἰωνάθαν· εἰς θάνατον ἐτραυματίσθης ἐμοί.” Ἀρα τοῦτο μόνον; οὐ

9 1 Reg. xviii. 1. 2 Reg. i. 25, 26.

⁹ γὰρ om. C. ^ο μέχρως K. ^ρ φησὶν om. K. ⁹ καὶ—ἐλεγεν] οὕτως ὡς καὶ θρ. αὐτὸν λέγειν K. Sav. cet. ^ε ἴδωμεν· ἄρα] ἐκεῖνος ἄρα (vel ἄρα) K. Sav. cet. ⁹ γὰρ post βασιλείαν transp. K. ^ε καὶ] + ὁμως K. Sav. cet. ^ν οὐκ εἶπεν] οὐδὲ εἶπεν ὅτι K. ^ω καὶ μᾶλλον I. ² αὐτῷ om. K. ^υ σωτηρίας] + τί λέγω χρημάτων K. Sav. cet. Statim καὶ om. K. ² ὑπὲρ om. C. I. Veron. ⁹ ἦν om. K. Mox οὕτως omnes. οὗτος Edd. ^β δὲ] Sic Veron. δὲ om. C. οὖν pro δὲ I. Post δὲ add. λοιπὸν Sav. cet. add. λοιπὸν ἐντεῦθεν K. ^ε τοῦ Δ.] αὐτοῦ K. ^δ τί οὖν;—ἴδωμεν] τί οὖν ὁ Δαδ; ἀντεπιδείκνυται τὴν χάριν τῷ φιλουμένῳ καὶ τεθηγκότι ἐν οἷς ἦν δυνατός καὶ ὅτε ἐξῆν· μάθωμεν δὲ καὶ K. Statim ἐπεδείξατο pro ἐπεδείκνυτο omnes. ^ε καλῶς I. K.

ἡ μικρὸν γὰρ καὶ τοῦτο· πλὴν ἀλλὰ καὶ τὸν υἱὸν ἐκείνου, καὶ τὸν
ἑξέγονον πολλάκις κινδύνων ἐξήρπασεν, ἀπομνημονεύων τοῦ πα- C
τρὸς τὴν χάριν· καὶ διετέλει καθάπερ υἱοῦ τινος ἑκγονα διατηρῶν
καὶ διαφυλάττων.

Τοιαύτην ἐγὼ βούλομαι φιλίαν πάντας ἔχειν, καὶ πρὸς ζῶν-
τας καὶ πρὸς ἀπελθόντας. ^h Αἱ γυναῖκες ἀκουέτωσαν· μάλιστα
γὰρ τοῦτο εἶπον, πρὸς ἀπελθόντας· αἱ δευτέροις ὁμιλοῦσαι γά-
μοις, καὶ τὴν εὐνὴν διαφθείρουσαι τοῦ τετελευτηκότος, ἵνα ποστέρ-
ξασαι τὸν πρότερον. Οὐκ ἀπαγορεύων τὸν δεύτερον γάμον, D
οὐδὲ ἀκόλαστον εἶναι ^k λέγων, ταῦτά φημι· οὐ γὰρ ἀφίησί με ὁ
Παῦλος, χαλινὸν ἐπιτιθεῖς μου τῷ στόματι, καὶ λέγων ταῖς
γυναίξιν, ¹⁰ “Ἐὰν δὲ καὶ γήμη, οὐχ ἡμαρτεν.” Ἴτί δέ;
“Μακαριωτέρα δὲ ἐστίν, ἐὰν οὕτω μείνῃ” ^m πολλῶ τοῦτο βέλ-
(363) τιον ἐκείνου. Διὰ τί; Διὰ πολλά. Εἰ γὰρ ⁿ τοῦ γαμῆσαι τὸ
μηδ’ ὅλως γαμῆσαι βέλτιον, πολλῶ ^o πάλιν ἐκείνου τοῦτο βέλ-
τιον. Ἄλλ’ οὐκ ἤνεγκάν τινες, φησί, τὴν χρεῖαν, ἀλλὰ συμ-
φοραῖς ^p περιέπεσον. Οὐ γὰρ ἔγνωσαν τί ἐστὶ χρεῖα. Οὐ E
τοῦτο ἐστὶ χρεῖα, τὸ μὴ δευτέροις ὁμιλῆσαι γάμοις, ὥσπερ οὐδ’
οὐδὲ παρθενία τοῦτο ἐστὶ τὸ ἀπειρόγαμον εἶναι· ἀλλὰ τί;
“Ὡςπερ ἐκεῖ τὸ εὐσχημον καὶ εὐπρόσεδρον, οὕτω ^q καὶ ἐνταῦθα τὸ
μεμονώσθαι, τὸ προσκαρτερεῖν ταῖς δεήσεσι, τὸ τρυφῆς ἀπηλ-
λάχθαι καὶ σπατάλης” ¹¹ “Ἡ γὰρ σπαταλώσα, φησί, ζῶσα
τέθηκεν.” Εἰ μέλλοις χήρα μένουσα τὸν αὐτὸν ^r κόπον ἔχειν,
καὶ τὴν αὐτὴν φαντασίαν, καὶ τὴν ^s ἄλλην περιβολὴν ἣν ζῶντος
εἶχες τοῦ ἀνδρός, βέλτιον γαμῆσαι· οὐ γὰρ ἡ μίξις κακὸν, ἀλλ’ F
ἡ πολυπραγμοσύνη. Σὺ ^t δὲ τὸ μὲν οὐκ ὄν κακὸν οὐ πράττεις,
τὸ δὲ οὐκ ἀδιάφορον, ἀλλ’ ὑπὸ ἑγκλημα ὄν, τοῦτο ὑπομένεις.
Διὰ τοῦτο ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ, ἐπειδὴ οὐκ ἔγνωσαν
χρηεῖσαι καλῶς. Βούλει μαθεῖν τί ἐστὶ χήρα, καὶ τί τὸ τῆς
χήρας ἀξίωμα; Ἀκούε Παύλου λέγοντος· ¹² “Εἰ ἐτεκνοτρόφη-
σεν, ^v εἰ ἐξενδοχόησεν, εἰ ἀγίῳ πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβομένοις
ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν.” “Ὅταν γὰρ
τοῦ ἀνδρός τελευτήσαντος ἦς πλούτου περιβεβλημένη πολὺν

10 1 Cor. vii. 28, 40.

11 1 Tim. v. 6.

12 Ibid. 14.

^f μικρὸν] + μὲν K. ^g ἑγγονον et mox ἑγγονα K. Sav. cet. ^h ἀκουέτωσαν
ai γ. hoc ord. K. Statim μ. γὰρ διὰ τοῦτο K. Sav. cet. ⁱ ἀποστέρξασαι]
Sic K. αἱ μὴ στέρξασαι I. αἱ στέρξασαι Edd. ^k λέγων] βουλόμενος K.
^l τί δέ;] ἀλλ’ ἰδωμεν καὶ τὸ ἐξῆς K. Sav. cet. ^m πολλῶ] διὰ τοῦτο λέγω,
ἐπεὶ πολλῶ K. ⁿ τοῦ γαμῆσαι om. K. ^o πάλιν] Sic omisses. μᾶλλον Edd.
Statim ἐκείνου τοῦτο πρὸ τοῦτο ἐκείνου C.I. ἐκείνου τ. β.] τοῦ γαμήσαντος κάλ-
λιον τὸ μὴ γαμῆσαι K. ^p περιέπεσαν I. Statim οὐδὲ γὰρ C. ^q καὶ ac-
cessit ex C.I. κἀνταῦθα K. ^r κόπον I. ^s ἄλλην] αὐτὴν K. Sav. cet.
^t δὲ τὸ om. C. ^v εἰ ἐξεν. om. C.

ὄγκον, εἰκότως οὐ φέρεις τὴν χρεῖαν. Μετάθες τοίνυν τὸν πλούτον τοῦτον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἔσται σοι φορητὸν τῆς χρεῖας τὸ φορτίον. Τί οὖν, ἂν παῖδας ἔχω τοῦ πατρῷου κλήρου διαδόχους, φησί; Παίδευε κακέινους χρημάτων καταφρονεῖν τὰ σαυτῆς μετάθες, ^ωἐκείνοις ἀπονεύματα τοσοῦτον ὅσον ἀρκεῖ· ^κπαίδευε κακέινους εἶναι χρημάτων κρείττους. Τί οὖν, ἂν
 B περιρρέῃ, φησὶν, ἀνδραπόδων πλῆθος; ἐὰν πραγμάτων ἐσμός, χρυσίον, ἀργύριον; πῶς ἰκανὴ πρὸς ταύτην ἔσομαι τὴν φυλακὴν, δεομένη ἀνδρὸς προστασίας; Σκῆψις ταῦτα καὶ πρόφασις· καὶ τοῦτο δῆλον πολλαχόθεν. Εἰ γὰρ μὴ ἐφίεσαι χρημάτων, μηδὲ πλείω τὰ ὄντα ποιῆσαι θέλεις, κοῦφόν σοι τὸ φορτίον· ὃ γὰρ φορτικώτερον τοῦ φυλάξαι πολλῶ πλέον ἐστὶ τὸ περιβαλέσθαι. ^αἌν τοίνυν τὸ ἐν ἐκκόψῃς, τὸ ^κπεριβαλέσθαι, καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων τοῖς δεομένοις χορηγῇς, ὁ θεὸς ^αὑπερασπιεῖ τὴν χεῖρα
 C τὴν αὐτοῦ· ^βκὰν ὄντως τῆς τῶν ὀρφανῶν κληρονομίας προεστῶσα ταῦτα λέγῃς, οὐχὶ δὲ προφάσει ταύτης ^κκέκρησαι φιλαργυρίᾳ, οἶδεν ὁ τὰς καρδίας ἐμβατεῦων ἐν ἀσφαλεῖ τὸν ἐκείνων καταστήσαι πλούτον, αὐτὸς ὁ ἐπιτάξας τεκνοτροφεῖν. Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν οἰκίαν ὑπὸ ἐλεημοσύνης ἐρριζωμένην παθεῖν τι δεινόν· ἀλλὰ κὰν πάθῃ πρὸς καιρὸν, εἰς ἀγαθὸν τελευτήσῃ. Τοῦτο μᾶλλον ἀσπίδος καὶ δόρατος ἔσται πάσῃ τῇ οἰκίᾳ. ^αἌκουε τί φησιν ὁ διάβολος περὶ τοῦ Ἰώβ· ¹³“Οὐ σὺ περιέφραξας αὐτοῦ τὰ ἔσω καὶ τὰ ἔξω;” ^δΔιὰ τί; ^αἌκουε ^εκαὶ τοῦ Ἰώβ λέγοντος· “Ὁφθαλμοὶς ἤμην τυφλῶν, ^ιφησὶ, πούς χωλῶν, πατὴρ ὀρφανῶν.” ^ΔὩς περὶ ὁ μὴ ἀποσχίζων ἑαυτὸν τῶν ἀλλοτρίων συμφορῶν, οὐδέποτε οὐδὲ ἐν τοῖς οἰκείοις πείσεται τι κακοῖς, ὅταν ἐν τῷ συναλγεῖν μανθάνῃ· οὕτως ὁ μὴ βουλόμενος τὴν ἀπὸ τῆς συμπαθείας φέρειν λύπην, ἐν τοῖς ^εαὐτοῦ ταῦτα εἴσεται πάντα. Καὶ καθάπερ ἐπὶ τοῦ σώματος ἡ χεὶρ, τοῦ ποδὸς σηπομένου, ἂν μὴ συμπαθῇ, καὶ τραῦμα ^βκαθάρῃ, καὶ φάρμακον ἐπιθῇ, καὶ ἀποπλύνῃ ἰχώρα, ἐν τοῖς ^ιαὐτῆς κακοῖς τοῦτο πείσεται· καὶ ἡ μὴ βουλευθείσα διακονῆσαι ἑτέρῳ ἐκτὸς οὐσα τοῦ πάθους, ^καὐτὴ
 E ἔνοχος ἔσται τῷ πάθει· ἐκείθεν γὰρ ἔρπον τὸ κακὸν ἥξει καὶ ἐπὶ ταύτην, καὶ οὐκέτι περὶ διακονίας ὁ λόγος αὐτῆς ἔσται, ἀλλὰ

¹³ Job. i 10. xxix. 15.

^ω κακέινους C. ^κ π. κακέινους] διδάσκει αὐτοὺς K. ^γ τὸ γὰρ om. K. Sav. cet. ^κ περιβαλέσθαι] + φημί Veron. Sav. Mor. + φησὶ Ben. + λέγω K. ^α ὑπερασπιεῖ] + σου K. ^β κὰν] οὐκ ἂν K. ^κ κέκρησαι] Sic I. κέκτησαι vulgo. ταύτης κε. φιλαργυρία] φιλαργυρίας τούτοις κέκρησαι K. ^δ διὰ τί om. C. ^ε καὶ τοῦ] Sic C. Veron. αὐτοῦ τοῦ K. αὐτοῦ I. Sav. cet. ^ι φησὶ om. K. Statim πούς δὲ χ. I. ^ε ἑαυτοῦ K. Sav. cet. ^β καθάρῃ C. καὶ τρ. καθάρῃ om. K. ^ι αὐτῆς—πείσεται] Sic omnes. ἑαυτῆς τοῦτο πείσεται κακοῖς Edd. ^κ αὐτῇ] αὐτῆς C.I. αὐτῇ om. K. Μοx τῷ ἑαυτῆς πάθει K.

περὶ ἰατρείας καὶ ἀπαλλαγῆς· οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, ὁ μὴ βου-
 λόμενος ἑτέροις συμπάσχειν, αὐτὸς ἀλγήσει. “Περιέφραξας
 αὐτοῦ, φησὶ, τὰ ἔσω καὶ τὰ ἔξω” καὶ οὐ ἵτολμᾷ ἐπελθεῖν.
 Ἄλλ’ ἔπαθε, ¹ φησὶ, δεινά. Ἀλλὰ τὰ δεινὰ ἐκείνα πολλῶν
 ἐγένετο ἀγαθῶν αἷτια· διπλασίων ἢ οὐσία, μείζων ὁ μισθός,
 πλείων ἢ δικαιοσύνη, λαμπροὶ οἱ στέφανοι, φαιδρὰ τὰ βραβεῖα,
 καὶ τὰ πνευματικὰ καὶ τὰ βιωτικὰ ηὐξήθη. Ἀπόλεσε παῖδας· F
 ἄλλ’ ἔλαβε παῖδας, οὐ τοὺς αὐτοὺς, ἀλλ’ ἑτέρους αὐτ’ ἐκείνων,
 καὶ ἐκείνους δὲ ἔσωζεν ἐν τῇ ἀναστάσει. Εἰ τοὺς αὐτοὺς ἀνέλα-
 βεν, ² ἡλάττωτο αὐτῷ τὰ τοῦ ἀριθμοῦ· νῦν δὲ ἑτέρους ³ δοὺς αὐτ’ ⁴ 706
 ἐκείνων, καὶ ἐκείνους ἐν τῇ ἀναστάσει παραστήσει. Ταῦτα
 (364) πάντα αὐτῷ ἀπὸ τοῦ πρόχειρον αὐτὸν εἶναι περὶ τὰς ἐλεημοσύ-
 νας ὑπῆρξεν· ὅπερ καὶ ἡμεῖς ⁵ ποιήσωμεν, ἵνα τῶν αὐτῶν ἐπιτύ-
 χωμεν ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος,
 τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Η.

Ἱ Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ B
 χαλεποί. Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαντοι, φιλάργυροι,
 ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεύσιν ἀπειθεῖς, ἀχά-
 ριστοι, ἀνόσιοι, ἄσπονδοι, ἄστοργοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς,
 ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι,
 φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι.

Εἰ τις ἐπὶ τοῖς αἵρετικοῖς ἀσχάλλει νῦν, ἐννοεῖτω ⁶ ὅτι ἐξ C
 ἀρχῆς τοιαῦτα γέγονεν, αἰεὶ τοῦ διαβόλου τῇ ἀληθείᾳ τὸ ψεῦδος
 παρυφιστῶντος. ⁷ Ἐπηγγείλατο ἐξ ἀρχῆς ὁ θεὸς τὰ ἀγαθὰ,
 ἦλθε καὶ ὁ διάβολος ἐπαγγελλόμενος· ⁸ ἐφύτευσε παράδεισον,
 ἠπάτησεν ἐκείνος, εἰπὼν, ⁹ “Ἔσεσθε ὡς θεοί.” ¹⁰ Ἐπειδὴ ἔργοις
 οὐδὲν ἐδείκνυ, ῥήμασι τὰ μείζονα ὑπισχνεῖται. ¹¹ Τοιοῦτον γὰρ
 οἱ ἀπατεῶνες. Μετὰ ταῦτα ἦν ὁ Κάϊν καὶ ὁ Ἀβελ, εἶτα οἱ υἱοὶ
 τοῦ Ἰσὴθ καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων, εἶτα ὁ Χάμ καὶ ὁ D
 Ἰάφεθ, ὁ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Φαραὼ, ὁ Ἰακώβ καὶ ὁ Ἡσαῦ· καὶ

¹ CAP. III. v. 1—4.

² Gen. iii. 5.

¹ τολμᾷ I.K. Sav. cet. ² φησὶ om. K. ³ ἄλλ’ ἔλαβε] καὶ ἔλαβε I.
 ἀπελαβε K. Statim παῖδας accessit ex I.K. ⁴ ἡλάττωτο] + ἄν C.K. Sav. cet.
 αὐτῷ om. K. ⁵ δοὺς] + ἑτέρους ἔλαβεν K. δοὺς om. C. ⁶ ποιήσωμεν] +
 παρακαλῶ K. Hom. VIII. ⁷ ὅτι] + καὶ K. Sav. cet. Mox αἰεὶ om. I. Veron.
 invito Vet. ⁸ ἐπηγγείλατο] + γὰρ C. Statim ἐξ ἀρχῆς ὁ θ. pro ὁ θ. ἐξ ἀρχῆς
 omnes. ⁹ ἐφύτευσε] + ὁ θεὸς C. ¹⁰ ἐπειδὴ] + γὰρ K. Sav. cet. Mox
 ῥήματι κἂν μείζονα I. ¹¹ τοιοῦτοι C.K. ¹² Ἰσὴθ] θεοῦ C.

μέχρι τέλους οὕτως ἐστίν, ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ μάγοι, οἱ προφῆται καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ψευδαπόστολοι, ὁ Χριστὸς καὶ ὁ ἀντίχριστος. Καὶ πρότερον οὖν, καὶ τότε τὰ αὐτὰ ἦν. Τότε ὁ Θεοδῶς, τότε ἔο Σίμων, ^hοἱ ἀπόστολοι, καὶ οὗτοι οἱ περὶ Ἑρμογένην καὶ Φίλιππον. Οὐκ ἔστιν οὖν ὅτε οὐ παρυφίστηκε τῇ ἀληθείᾳ τὸ ψεῦδος. Μὴ τοίνυν ἀσχάλλωμεν, **E** ἄνωθεν ταῦτα, ⁱφησὶν, εἴρηται. Διὰ τοῦτο ἔλεγε· “Γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί. Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαντοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεύσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, ^kἄστοργοι.” Ἄρα ὁ ἀχάριστος ἀνόσιος ^lεἰκότως. Ὁ γὰρ περὶ τὸν εὐεργέτην ἀχάριστος, τίς ἂν γένοιτό ποτε ^mπρὸς τοὺς ἄλλους; ⁿὉ ἀχάριστος ἄσπονδος, ὁ ἀχάριστος ἄστοργος. “Διάβολοι,” φησί· τουτέστι, ^oκακήγοροι. Οἱ γὰρ μηδὲν ἑαυτοῖς συνειδότες ἀγαθόν, ὥσπερ τινὰ παραμυθίαν ἔχοντες ^pτὸ τῶν ἄλλων τὰς **F** ὑπολήψεις βλασφημεῖν, μυρία πλημμελοῦσι καὶ ἀμαρτάνουσιν. “Ἀκρατεῖς,” καὶ γλώσσης καὶ γαστροῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων. “Ἀνήμεροι.” Ἐντεῦθεν ἡ ὠμότης, ἐντεῦθεν ἡ ἀπῆνεια, ὅταν τις φιλάργυρος ^qᾷ, ὅταν φίλαντος, ὅταν ἀχάριστος, ὅταν ^rλάγνος. “Ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς.” “Προδόται,” **707** τῆς φιλίας, “προπετεῖς,” ^sοὐδὲν βεβηκὸς ἔχοντες· “τετυφωμένοι,” ἀπονοίας πεπληρωμένοι. “Φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι· ^tἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι.” Καὶ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους γράφῳ, οὕτω πῶς φησιν· ^u“Ἐχοντες τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.” ^vἘκεῖ μὲν ἐπαινῶν αὐτὸ τίθησιν· ἐνταῦθα δὲ παρὰ πάντα τὰ ἐλαττώματα χαλεπώτερον ^wαὐτὸ δείκνυσι τὸ ἀμάρτημα. Τί δήποτε; Ὅτι οὐ κατὰ τὸ ^xαὐτὸ σημαινόμενον αὐτὸ ἔλαβεν. Ὡσπερ γὰρ ^yτὴν εἰκόνα πολλάκις μὲν εἰς ὁμοίωσιν λαμβάνει, πολλάκις δὲ εἰς τὸ ἄψυχον καὶ οὐδαμινόν· οἷον καθά- **B** περ καὶ ^zαὐτὸς φησι γράφῳ· ⁵“Ἄνῃ ^aμὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων”

³ v. 5.⁴ Rom. ii. 20.⁵ 1 Cor. xi. 7. Psal. xxxviii. 7. Gen. xlix. 9. Psal. xxi. 14.

^ε ὁ om. C. ^h οἱ] ὅτε οἱ K. Sav. cet. ⁱ φησὶν om. iidem. Statim ἡρκεται pro εἴρηται K. ^k ἄστοργοι] + ἄσπονδοι, διάβολοι K. ^l εἰκότως] πῶς; K. ^m πρὸς] Sic omnes. περί Cat. Edd. ⁿ ὁ om. C.I. ^o κατήγοροι I.K. Cat. ^p τὸ] τῷ K. ^q ᾷ om. C.I. Statim ὅταν τις φ. Edd. ^r λάνγνος] διάβολος K. ^s οὐδὲν] τουτέστιν, οὐδὲν K. Sav. cet. ^t τὴν om. I. Cat. Veron. ^u ἐκεῖ] ἀλλ' ἐκεῖ K. Sav. cet. ^w αὐτὸ] τοῦτο C.K. Sav. cet. ^x τίθησι pro δείκνυσι I. ^y αὐτὸ om. C.I. invita Cat. Post σημαινόμενον add. τοῦτο, ἀλλὰ καθ' ἕτερον K. ^z τὴν εἰκόνα... λαμβάνει] ἡ εἰκὼν... λαμβάνεται K. ^a αὐτὸς] + μὲν K. Post φησὶ add. Κορινθίους K. Sav. cet. ^b μὲν γὰρ om. K.

ἡ καὶ πάλιν ὁ προφήτης· “Πλὴν ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος” καὶ τὸν λέοντα ποτὲ μὲν εἰς τὸ βασιλικὸν λαμβάνει· “Ἐκοιμήθη, ^d φησὶν, ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος λέοντος· τίς ἐγερεὶ αὐτόν;” ποτὲ δὲ εἰς τὸ ἀρπακτικόν· “Ὡς ^eλέων ἀρπάζων καὶ ὠρνούμενος” οὕτω καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτὸ ποιούμεν. Ἐπειδὴ γὰρ τὰ πράγματα σύνθετά ἐστι καὶ ποικίλα, εἰκότως εἰς πολλὰς (365) εἰκόνας καὶ παραδείγματα παρείληπται. Οἶον, τὴν ^eκαλὴν C ὅταν θαυμάζειν βουλόμεθα, ταῖς γραφαῖς παρεικάζομεν, καὶ τὰς γραφομένας ὅταν ^bθαυμάζειν βουλόμεθα, λέγομεν ὅτι λαλεῖ, ὅτι φθέγγεται· οὐ ποιούμεν δὲ τὸ αὐτό· ἐκεῖ μὲν γὰρ, ὅτι ἐγγὺς ὁμοιότητος ἦλθεν, ἐνταῦθα δὲ, ὅτι τοῦ κάλλους ἐγγύς. Οὕτω ^kκαὶ ἐν τῇ μορφῇ, ἐκεῖ μὲν, ὅτι τύπος τις καὶ εἰκὼν καὶ διδασκαλία ⁱἐστὶ καὶ ἀρχέτυπον τῆς εὐσεβείας· ἐνταῦθα δὲ, ὅτι ἄψυχον καὶ νεκρὸν, καὶ σχῆμα μόνον καὶ τύπον καὶ ὑπόκρισιν δηλοῖ. Ἄρα σχῆμά ἐστι μόνον χωρὶς δυνάμεως πίστις χωρὶς ἔργων· εἰκότως. Ὡσπερ γὰρ σῶμα καλὸν καὶ εὐάνθες, ὅταν D ἰσχὺν μὴ ἔχῃ, ἀλλὰ τοῖς ἐξωγραφημένοις ^mἢ προσεοικὸς, οὕτω πίστις ὀρθὴ χωρὶς ἔργων. Θῶμεν γὰρ ⁿεἶναι τινα φιλάργυρον, προδύτην, προπετὴν, εἴτα πιστεύειν ὀρθῶς· τί τὸ κέρδος, ἂν μὴδὲν ἔχῃ τῶν τῷ Χριστιανῷ πρεπόντων; ὅταν ^oμὴδὲν πράττη τῶν τὴν εὐσέβειαν χαρακτηριζόντων, ἀλλὰ τοὺς Ἕλληνας ^pπαρελαύνῃ τῇ ἀσεβείᾳ; ὅταν ἐπὶ λύμῃ τῶν συνόντων ^qἦ; ὅταν ἐπὶ βλασφημίᾳ τοῦ θεοῦ; ὅταν διαβάλλῃ τὸ δόγμα διὰ τῶν ἔργων; “Καὶ τούτους, ^rφησὶν, ἀποτρέπου.” Εἰ τοίνυν ἐν ὑστέροις καιροῖς ^sοἱ τοιοῦτοι ἔσονται, πῶς φησι, “καὶ τούτους E ἀποτρέπου;” Εἰκότως μὲν καὶ τότε τοιοῦτους εἶναι τινας, εἰ καὶ ^tμὴ μεθ’ ὑπερβολῆς, ἀλλ’ ὁμως εἶναι· ^uτὸ δ’ ἄληθές, δι’ ἐκείνου πᾶσι παραινεῖ, ὥστε ἐκτρέπεσθαι τοὺς τοιοῦτους.

^v“Ἐκ τούτων γὰρ εἰσι, ^vφησὶν, οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτίζοντες γυναῖκάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε

6 v. 6. 7.

^b καὶ πάλιν ὁ δὲ K. Sav. cet. ^c λέοντα] + ἡ γραφὴ iidem. ^d φησὶν] γὰρ, φησὶν K. ^e λέων] + γὰρ, φησὶν K. ^f οὕτω—ποιούμεν] οὕτω δὴ καὶ μόρφωσις, ποτὲ μὲν εἰς ἔπαινον, ποτὲ δὲ εἰς κατηγορίαν λαμβάνεται K. Post παρείληπται idem add. οὕτω καὶ ἡμεῖς ποιούμεν. ^g καλὴν] + ὅφιν K. ^h θ. βουλόμεθα] θαυμάζομεν K. ⁱ ὅτι φθέγγεται· οὐ ποιούμεν δὲ] Sic Sav. cet. ὅτε δὲ φθέγγεται, οὐ ποιούμεν Codd. et Veron. ^k καὶ—ἐκεῖ μὲν] καὶ τὴν μόρφωσιν ὁ Παῦλος, ἐκεῖ μὲν, ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους γράφῃ φησὶν K. ^l ἐστὶ αεσιμὸν ex nostris omnibus et Cat. Mox ἀρχέτυπος K. ^m ἢ om. K. Mox οὕτω καὶ πίστις idem. ⁿ εἶναι τινα] τινα εἶναι ταῦτα δὴ πάντα C. ^o μὴδὲν] δὲ μὴ K. sed δὲ expunct. et τι post πράττη recenter superscript. ^p παρελαύνει C.I. ^q φησὶν om. K. ^r οἱ accessit ex I.K. Cat. ^s μὴ om. K. ^t τὸ δὲ d. C.K. Cat. ^u φησὶν om. K.

εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ^ω δυνάμενα ἔλθεῖν." Ὁρᾷς αὐτοὺς ^α τῇ
 F τοῦ ἀρχαίου ἀπάτῃ κεκρημένους, τῷ ὅπλῳ ^φ καὶ ὁ διάβολος
 κατὰ τοῦ Ἀδὰμ ἐχρήσατο; "Ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας," φησὶν.
 Εἶδες τὸ ἀναίσχυντον πῶς ἐδήλωσε διὰ τοῦ εἰπεῖν, "ἐνδύνοντες;"
 τὸ ἄτιμον, τὴν ἀπάτην, τὴν κολακείαν; "Καὶ αἰχμαλωτίζοντες
 708 γυναικάρια." Ὡστε γυναικάριον ὁ εὐεξαπατήτος, καὶ ἀνδρὸς
 πόρρω. Γυναικῶν ^δ δὲ τὸ ἀπατᾶσθαι, μᾶλλον δὲ οὐδὲ γυναικῶν,
 ἀλλὰ γυναικαρίων. "^α Σεσωρευμένα." Ὁρα πόθεν κἀκείναις
 γίνεται τὸ πείθεσθαι, ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν, ἀπὸ τοῦ μηδὲν ἑαυταῖς
 συνειδέναι καλόν. Καὶ σφόδρα κυρίως ^ε εἶπε, "σεσωρευμένα"
 τὸ πλῆθος γὰρ τῶν ἁμαρτιῶν παρίστησι, καὶ τὸ ἄτακτον καὶ
^δ τὸ συγκεχυμένον. "^α Ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις." Οὐ τῆς
 φύσεως κατηγορήσεν· οὐ γὰρ ἀπλῶς ^ε εἶπε γυναῖκας, ἀλλὰ τοι-
 ᾶσδε γυναῖκας. Τί ἐστι, "ποικίλαις;" Ἐνταῦθα πολλὰ ἤνιξτο,
 B τὴν τρυφήν, τὴν ἀσχημοσύνην, τὴν λαγνείαν. "Ποικίλαις, φη-
 σὶν, ἐπιθυμίαις," τουτέστι, χρημάτων, δόξης, τρυφῆς, αὐθα-
 δείας, τιμῆς· ἴσως καὶ ἑτέρας αἰσχροῦς ἐπιθυμίας αἰνίττεται.
 "Πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας
 ἔλθεῖν δυνάμενα." Διὰ τί; Οὐ συγγινώσκων ἑαυταῖς ταῦτά
 φησιν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ^β καταπειλῶν. Ἐπειδὴ γὰρ ἑαυτὰς
 κατέχωσαν ταῖς ἐπιθυμίαις ἐκείναις καὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν, ἐπω-
 ρώθη αὐτῶν ἡ διάνοια. "^α Ὁν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς
 C ἀντέστησαν ἰ Μωϋσῇ, οὕτω καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ." ^α
 Τίνες εἰσὶν οὗτοι; Οἱ μάγοι οἱ ἐπὶ Μωϋσέως. Πῶς δὲ αὐτῶν
 τὰ ^κ ὀνόματα οὐδαμοῦ ἐμφέρεται ἀλλαχοῦ; Ἡ ἀγράφως ἱ παρ-
 ἐδέδοτο, ἡ ἀπὸ ^μ τοῦ πνεύματος εἰκὸς ἦν εἰδέναι τὸν Παῦλον.
 "Οὕτω καὶ οὗτοι, φησὶν, ἀντιστήσονται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι
 τὸν νοῦν κατεφθαρμένοι, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν. "^δ Ἄλλ' οὐ
 προκοψοῦσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ^α νοῖα αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶ-
 σιν, ὥς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο." "^α Ἄλλ' οὐ προκοψοῦσι," φησί.

7 v. 8.

8 v. 9.

^ω ἔλθεῖν δ. inverso ord. K. ^α τῇ τοῦ ἀρχαίου] καὶ νῦν τῇ ἀρχαίᾳ K.
^γ καὶ accessit ex C. Cat. Vet. Mox φησὶν om. C. ^δ δὲ] γὰρ K. Cat. Mox
 μᾶλλον δὲ ἀπλῶς οὐδὲ K. ^α σεσωρευμένα] σεσωρευμένα ἁμαρτίας C. σεσω-
 ρευμένων I. σεσωρευμένων. σεσωρευμένα ἁμαρτίας, φησὶν K. Vulgatum tue-
 tur Cat. ^β εἶπε καὶ σ. C.I. ^γ ἁμαρτημάτων C. Cat. Post ἁμαρτιῶν add.
 διὰ τούτου K. Sav. cet. ^δ τὸ assumptum ex C.I. Cat. ^ε εἶπε γ.] Sic
 nostri omnes et Cat. γ. εἶπεν Edd. ^ζ ἴσως] + δὲ K. Sav. cet. ^η αὐτοῖς
 Veron. Sav. Mor. invitis libris. αὐταῖς om. C. ut videtur. διὰ τί ταῦτα φησιν;
 οὐ συγ. αὐ. ἀλλὰ hoc ord. K. Sav. cet. ^θ κατηγορῶν C.K. ^ι Μωσεί C.
 Μωσῇ K. Mox ἀντιστήσονται K. ^κ ὀνόματα] + εἶδη (pro ᾧδαι) I. Statim
 οὐδαμοῦ γὰρ ἐμφ. I. Cat. (sed πόθεν pro πῶς Cat.) ἀλλαχοῦ om. I. ante ἐμφ.
 transp. C. ^λ παρεδέδοτο omnes. παραδέδοται Edd. ^μ τοῦ om. I. ἦν
 om. idem.

Πῶς οὖν λέγει ἀλλαχοῦ, “^ηΚαὶ προκόψουσιν ἐπὶ πλείον ἀσεβείας” ἐνταῦθα ὁ δὲ, “οὐ προκόψουσιν;” Ἐκεῖ Ρ τοῦτό φησιν, D ὅτι ἀρχόμενοι καινοτομεῖν καὶ πλανᾶν, οὐ στησονται τῆς πλάνης, ἀλλ’ αἱ ἐξευρήσουσιν ἀπάτας ^θκαινὰς καὶ δόγματα διεφθαρμένα· καὶ γὰρ ἡ πλάνη οὐδαμῶς ἴσταται. Ἐνταῦθα δὲ (366) τοῦτό φησιν, ὅτι οὐκ ἀπατήσουσιν, οὐδὲ συναρπάσουσι, κἂν παρὰ τὴν ἀρχὴν δόξωσί τινες παρακρούεσθαι, ἀλλ’ εὐφώρατοι ταχέως ἔσονται. Ὅτι γὰρ περὶ τούτου φησὶν, ἄκουσον τί λέγει· “Ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἐκδήλος ἔσται πᾶσι.” ^ςΠόθεν τοῦτο; “Ὡσπερ καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.” ^ιΠανταχόθεν γὰρ κἂν πρὸς καιρὸν ἀνθήσῃ τὰ τῆς πλάνης, εἰς τέλος οὐ διαμένει. E Τοιαῦτα γὰρ τὰ μὴ ^νφύσει καλὰ, ἀλλὰ δοκοῦντα εἶναι καλὰ πρὸς καιρὸν ἀνθεῖ, ^ωκαὶ φωρᾶται καὶ ἀπόλλυται. Ἀλλ’ οὐ τὰ ^ςἡμέτερα τοιαῦτά ἐστι· καὶ τούτων σὺ μάρτυς· ^νοὐ γὰρ ἐν ἀπάτῃ τὰ ἡμέτερα· τίς γὰρ ἂν ὑπὲρ ἀπάτης καὶ ἀποθανεῖν ἔλοιτο;

⁹“Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ.” Ὡστε ἰσχυρὸς ἔσο· οὐ γὰρ ἀπλῶς παρεγένου, ἀλλὰ παρηκολούθηκας. Ἐνταῦθα τὸν χρόνον σημαίνει πολὺν γεγενῆσθαι, ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν, “παρηκολούθηκας.” “^ςΤῇ διδασκαλίᾳ” τοῦτο περὶ λόγου. F “Τῇ ἀγωγῇ” τοῦτο περὶ βίου. “Τῇ προθέσει” τοῦτο περὶ προθυμίας καὶ ^ατοῦ παραστήματος τῆς ψυχῆς. Οὐχὶ ἔλεγον μὲν, φησί, ταῦτα, οὐκ ἐποίουν δὲ, οὐδὲ ἐν λόγοις μόνον ἐφιλοσόφουν. “Τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ” πῶς οὐδὲν με ^βτούτων ἐταραττε. “Τῇ ἀγάπῃ” ὅπερ οὐκ εἶχον οὗτοι. “Τῇ ὑπομονῇ” ^γὅπερ οὐδὲ τοῦτο. “^δΤῇ μακροθυμίᾳ,” φησί· πρὸς τοὺς αἰρετικούς πολλὴν ἐπεδεικνύμην τὴν μακροθυμίαν. “Τῇ ὑπομονῇ,” ^επρὸς τοὺς διωγμούς. ¹⁰“Τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασι.” Δύο γὰρ ταῦτα ταράττει τὸν διδάσκαλον, τὸ αἰρετικούς εἶναι πολλούς, καὶ τὸ μὴ καρτερεῖν ἐν τοῖς παθήμασιν. Ἀλλ’ ὅμως ὑπὲρ τούτων πολλὰ ^ιδιελέχθη, ὅτι καὶ πάλαι ἦσαν καὶ ἔσονται,

9 v. 10.

10 v. 11.

^η καὶ] Sic C.I. Cat. ὅτι Edd. ^ο δέ] + τὸ ἐναντίον πῶς ἀποφαίνεται λέγων K. ^ρ τοῦτο] μὲν K. ^θ καινὰς C.I.K. invita Cat. ^ς φησιν] δηλοῖ K. ^ς πόθεν τοῦτο] Sic C. Cat. Veron. πόθεν τοῦτο δηλὸν I. πόθεν; πανταχόθεν K. Sav. cet. ^ι πανταχόθεν γὰρ κἂν] Sic C. Cat. Veron. πανταχόσε γὰρ κἂν I. κἂν γὰρ K. Sav. cet. Statim πρὸς καιρὸν pro πρότερον ex C. Cat. Vet. recepit. ^ν φύσει καλὰ] φυσικὰ I. ^ω καὶ] εἰτα K. ^ς ἡμέτερα] + φησιν I. ἔστι om. K. Sav. cet. ^ν οὐ γὰρ—ἡμέτερα] ὅτι οὐκ ἀπάτῃ τὰ ἡμ. οὔτε ἐν ἀπάτῃ K. Statim τίς μὲν γὰρ I. ^ς τῇ] μου τῇ K. ^α τοῦ om. K. ^β τούτων] + φησιν I.K. Sav. cet. ^γ ὅπερ] ὥσπερ K. Sav. cet. invita Cat. ^δ τῇ μακροθ.—μακροθυμίαν] καὶ καλῶς εἶπε, τῇ μ. πρὸς γὰρ τοὺς αἰρ. πολλὴν αὐτὴν ἐπεδεικνύτο K. ἐπιδεικνύμενον pro ἐπεδεικνύμην I. ^ε πρὸς τοὺς δ.] ταύτην πρὸς τοὺς δ. διὰ καὶ ἐπάγει K. ^ι διελέχθη K. diximus Vet.

καὶ χρόνος οὐδεὶς καθαρὸς τούτων, καὶ ὅτι ἡμᾶς οὐδὲν βλάψαι
 B δυνήσονται, καὶ ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἔστιν
 ἑώρα λοιπὸν αὐτὸν περὶ τῶν θλίψεων διαλεγόμενον. “Οἶά μοι
 ἠέγενετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις.” Τί δήποτε
 ταῦτα μόνᾳ εἶρηκεν ἀπὸ πολλῶν; Ἐπειδὴ γνώριμα ἦν τῷ ἀνδρὶ
 τὰ λοιπά· ¹καὶ ἴσως ὡς νεαρῶν τῶν πραγμάτων τούτων μέμνη-
 ται, οὐ τῶν πάλαι. Καὶ οὐκ ἀπαριθμεῖται κατ’ εἶδος· οὐ γὰρ
 ἐστὶ κενόδοξος οὐδὲ φιλότιμος· πρὸς γὰρ παραμυθίαν τοῦ μα-
 θητοῦ, οὐ πρὸς ἐπίδειξιν λέγει. Ἀντιόχειαν δὲ τὴν τῆς Πισι-
 C διάς ἐνταυθα φησι, καὶ Λύστραν, ὅθεν ἦν ὁ Τιμόθεος. “Οἷους
 διωγμοὺς ὑπέμεινα.” Ἀμφότερα παρακλήσεως, ¹ὅτι καὶ ἐγὼ
 προθυμίαν παρειχόμεν γενναίαν, ²καὶ οὐκ ἐγκατελείφθην. ³Οὐκ
 ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι προέδωκέ με ὁ θεὸς, ἀλλὰ τὸν στέφανόν μοι
 λαμπρότερον εἰργάσατο. “Οἷους διωγμοὺς ὑπέμεινα, ⁴φησὶ,
 καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ κύριος.” ¹¹“Καὶ πάντες δὲ οἱ
 θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται.” Τί
 P δὲ ὅλως λέγω περὶ ἐμαντοῦ, φησὶν; ⁹ἕκαστος τῶν θελόντων
 D ζῆν εὐσεβῶς, διωχθήσεται. Ἐδιωγμοὺς ἐνταυθα ⁵τὰς ὁδύνας
 φησὶ, τὰς θλίψεις. Καὶ γὰρ οὐκ ἔνι ἄνδρα τὴν τῆς ἀρετῆς ὁδὸν
 ὁδεύοντα λύπης εἶναι χωρὶς, θλίψεως, ὁδύνης, πειρασμῶν· πῶς
 γὰρ, ὁ ⁶στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν ὁδεύων; ὁ ἀκούσας, ὅτι
¹²“Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε;” Εἰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἔλεγεν
 ὁ Ἰωβ, ¹³“Πειρατήριον ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς,” πόσω
 μᾶλλον ¹⁴τότε; ¹⁴“Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες, φησὶ,
 προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.” Μη-
 E δὲν σε θορυβεῖτω τούτων, ⁷φησὶν, εἰ ἐκείνοι μὲν ἐν εὐθυμίᾳ, σὺ
 δὲ ἐν πειρασμοῖς· τοιαύτη τοῦ πράγματος ἡ φύσις ἐστίν. Ἐκ
 τῶν ἐμῶν δύνασαι μαθεῖν, ὅτι οὐκ ἔνι ἄνδρα πολεμοῦντα τοῖς
 πονηροῖς μὴ εἶναι ἐν θλίψει. ⁸Οὐκ ἔστι τοῦτο προκοπή. Οὐκ
 ἔστι πικτεύοντα ἐν τρυφῇ εἶναι, οὐκ ἔστι παλαιόντα ⁹εὐωχεῖ-
 σθαι. Μηδεὶς τοίνυν τῶν ἀθλούντων ἄνεσιν ζητείτω, μηδεὶς ἐν
 εὐθυμίᾳ εἶναι. ²Πάλῃ τὰ παρόντα, ἀγὼν, πόλεμος, θλίψις,

11 v. 12.

12 Joan. xvi. 33.

13 Job. vii. 1.

14 v. 13.

ἑ ὅρα] Sic omnes. ὁρᾶς Edd. ¹καὶ ἴσως] ἴσως δὲ καὶ K.
²ὑπήνεγκα bis K. ³ὅτι καὶ] καὶ ὅτι K. ⁴καὶ] + ὅτι K. ⁵οὐκ] Sic
 C.I. οὐ γὰρ K. καὶ οὐκ Edd. ⁶φησὶ om. K. ⁷π δὲ om. K. ⁸ἑκα-
 στος—εὐσεβῶς] πάντες οἱ θέλοντες εὐσ. ζῆν I. ⁹διωγμοὺς] + δὲ K. ¹⁰τὰς
 δ. φ. τὰς θ.] Sic omnes. φ. τὰς θ. τὰς δ. Edd. ¹¹τὴν στενὴν C. Mox ὁδὸν
 ὁδεύων C.I. ὁδεύων ὁδὸν Edd. ὁδὸν om. K. ¹²τότε] νῦν I. ¹³φησὶν
 om. K. ¹⁴Haec οὐκ ἔστι τοῦτο προκοπή, quae aberant, leguntur in nostris
 omnibus, non est ille profectus Vet. Sequentia οὐκ ἔστι—εὐωχεῖσθαι post ἐν
 εὐθυμίᾳ εἶναι transp. C. Vet. ¹⁵εὐωχεῖσθαι I. ¹⁶πάλῃ] πάλιν K. Sav. cet.

στενοχωρία, πειρατήριον, τῶν ἀγώνων ^aτὸ στάδιον. Ἔτεροι τῆς ἀνέσεως οἱ καιροί· οὗτος ^bἰδρώτων, οὗτος πόνων ὁ καιρός. F (367) Οὐδεὶς ἀποδυσάμενος καὶ ἀλειψάμενος ἀνέσιν ἐπιζητεῖ. Εἰ δὲ ἀνέσιν ἐζητεῖς, τί ἀπεδύσω; τί τὰς χεῖρας ἀντήρας; Ἐπὶ πόως; εἰπέ μοι. Ὅταν τῶν ἐπιθυμιῶν μὴ κρατῇς, ὅταν πρὸς τὴν βίαν τῆς φύσεως μὴ μάχη.

¹⁵ “Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ ⁷¹⁰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” ^cΤουτέστι, καθάπερ ὁ προφήτης Δαυὶδ παρήνεσε, ¹⁸ “Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις,” τοῦτο καὶ αὐτὸς παραινεῖ λέγων· “Σὺ δὲ ^dμένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης.” Οὐχ ἀπλῶς, “ἔμαθες,” ἀλλὰ καὶ, “ἐπιστώθης,” τουτέστιν, ἐπίστευσας. ^eΤί δὲ καὶ ἐπίστευσας; Ὅτι αὕτη ἐστὶν ^hἡ ζωὴ. Κὰν ἐναντία τοίνυν ὀράς ἐνταῦθα ὧν ἐπίστευσας, μὴ θορυβοῦ· ἐπεὶ B καὶ ὁ Ἀβραάμ ἐναντία ἑώρα, ἀλλ’ οὐδὲν ἔπαθεν· ἤκουσεν, ὅτι ¹⁷ “Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα,” καὶ τὸν Ἰσαὰκ σφάζει ⁱἐκελεύετο, καὶ οὐκ ἐθορυβεῖτο οὐδὲ ἐταράττετο. ^kΜηδεὶς σκανδαλιζέσθω ἐπὶ τοῖς πονηροῖς· τοῦτο ἄνωθεν εἶπεν ἡ γραφή. Τί οὖν, ὅταν καὶ ἀγαθοὶ εὐφραίνωνται, καὶ πονηροὶ κολάζωνται; Τὸ μὲν ἕτερον εἰκὸς γενέσθαι, τὸ δὲ ἄλλο οὐκέτι· πονηροὺς μὲν γὰρ κολάζεσθαι ^lἔνι, ἀγαθοὺς δὲ εὐφραίνεσθαι αἰεὶ οὐκ ἔνι. Οὐδεὶς Παύλου ἴσος ἦν, ἀλλ’ ὅμως ἐν θλίψει τὸν πάντα διήγε χρόνον, ἐν δάκρυσιν, ἐν ^mστεναγμοῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας. ¹⁶ Μετὰ C ⁿδακρύων τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν νουθετῶν οὐκ ^oἐπαύετο. “Ἡ ἐπισύστασίς μου ἢ καθ’ ἡμέραν,” φησὶν. Οὐ ^pνῦν μὲν

¹⁵ v. 14, 15.¹⁶ Psal. xxxvi. 1.¹⁷ Gen. xxi. 12.¹⁸ Act. xx. 31. ² Cor. xi. 28.

^a τὸ om. C. ^b τῶν ἰδρώτων et τῶν πόνων Edd. invitis libris. καιρός sine artic. I. ^c ἐπιζητεῖς K. Sav. cet. ^d πόως] + ἀπεδύσω I. πόως; εἰπέ μοι] καὶ πόως οὐκ ἀνταίρω, φησὶ, νῦν K. Sav. cet. ^e τουτέστι] τί ἐστὶ τοῦτο iidem. Post παραζήλου add. εἰπὼν iidem. ^f μένε] + φησὶν I. + ἔφη C. φησὶ post ἔμαθες add. Veron. Statim καὶ ἐπιστώθης om. I. ^g τί δὲ καὶ ἐπίστευσας] Sic ex ingenio scripsimus. τί δὲ om. C.I. Veron. τί δαὶ ἐπίστευσας K. τί δαὶ καὶ ἐπίστευσας Sav. cet. ^h ἡ om. K. ἂν pro κὰν idem. ⁱ ἐκελεύετο καὶ] κελεύεσθαι K. ^k ΘΗΙΚΟΝ. Ὅτι πάντα ὁ θεὸς οἰκονομεῖ, καὶ πάντων προνοεῖται, καὶ τὰ μὲν ἐνεργεῖ, τὰ δὲ συγχωρεῖ· καὶ ὅτι οἱ μὲν δίκαιοι ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐνταῦθα ἐν θλίψει, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν εὐφροσύνῃ εἰσὶν· εἰ δὲ ποτε καὶ εὐρεθῆιν δίκαιοι μὲν ἐν ἀνέσει, ἁμαρτωλοὶ δὲ ἐν θλίψει, ὥστε μὴδὲ τὴν ἀρετὴν εἶναι φευκτὴν, μὴδὲ τὴν μέλλουσαν ἀπόλαυσιν περιττὴν, τοῦτο συμβαίνει· καὶ περὶ τοῦ μὴ πολυπραγμαίνειν πάντα τὰ περὶ θεοῦ γενόμενα, διὰ τὸ ἀκατάληπτον· καὶ ὅτι οὐ δεῖ προσέχειν μαντείαις. Veron. ^l ἔνι] συμβαίνει I. ἐνι om. C. Veron. invito Vet. ^m στεναγμοῖς] + ἦν K. ⁿ δακρύων] + γὰρ, φησὶ K. Sav. cet. τριετίαν post ἡμέραν vulgo legitur, invitis libris. ^o ἐπαύετο C. ἐπαυσάμεν K. Sav. cet. Post h. v. καὶ πάλιν add. K. Sav. cet. Mox φησὶν om. K. ^p νῦν] σήμερον K. Sav. cet.

ἔχαιρεν, αὔριον δὲ ἤλγει, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν οὐ διελίμπανεν ὀδυ-
νόμενος. Πῶς οὖν φησι, “Πονηροὶ προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον;”
Οὐκ εἶπεν, ὅτι ἀνέσεως τυγχάνουσιν, ἀλλ', “ἐπὶ τὸ χεῖρον προ-
κόψουσιν” ^α χείρων ἢ προκοπὴ αὐτῇ. Οὐκ εἶπεν, ἐν εὐθηνία
D ἔσονται. Εἰ δὲ καὶ κολάζονται, διὰ τοῦτο κολάζονται, ἵνα μὴ
νομίσης ἀτιμώρητα εἶναι τὰ ἀμαρτήματα. Ἐπειδὴ γὰρ ἡ γέ-
εννα οὐκ ἰσχύει κωλύσαι ἡμᾶς τῆς κακίας, φειδόμενος ^Γ ἡμῶν διυ-
πνίζει καὶ διανίστησιν ἡμᾶς. Εἰ μηδεὶς πονηρὸς ἐκολάζετο,
οὐδεὶς ἂν ἐνόμιζεν ἐφεστάναι τὸν θεὸν τοῖς ἀνθρωπίνους πράγ-
μασιν· εἰ πάντες ἐκολάζοντο, οὐδεὶς ἂν προσεδόκησεν ἔσθθαι
ἀνάστασιν, ὡς πάντων ἐνταῦθα ἀπολαμβανόντων. Διὰ τοῦτο
E ^{καὶ} κολάζει, καὶ οὐ κολάζει· διὰ τοῦτο ἐνταῦθα δίκαιοι θλίβον-
ται, ὅτι ^Γ πάροικοι, ὅτι ξένοι, ὅτι ἐν ἀλλοτρίᾳ εἰσίν. Οἱ δίκαιοι
τοίνυν δοκιμῆς ἕνεκεν ταῦτα ὑπομένουσιν· ἄκουε γὰρ τοῦ θεοῦ
λέγοντος πρὸς τὸν Ἰώβ, ¹⁹ “Οἶμαι με ἄλλως σοι κεχρηματικέναι,
ἢ ἵνα ἀναφανῇς δίκαιος;” Οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ εἰάν καὶ ποτέ τι
τοιούτων ὑπομένωσι, δίκην τινύουσι τῶν ἀμαρτιῶν. Ἐν πᾶσι
τοίνυν εὐχαριστῶμεν τῷ θεῷ, εἴτε οὕτως, εἴτε ^ω ἐκείνως· ἀμφό-
τερα γὰρ ^Χ χρήσιμα. Οὐδὲν μισῶν, οὐδ' ἀποστρεφόμενος ἡμᾶς
ποιεῖ, ἀλλ' ἀμφότερα φροντίζων καὶ κηδόμενος. ^Υ Εἰδὼς,
F φησὶν, ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ ^Ζ γράμματα οἶδας.” Τούτέστιν,
ἐκ πρώτης ἡλικίας τὰ ἱερὰ γράμματα ἔμαθες. Τί ἐστίν, “^Α ἱερὰ
γράμματα;” Τὰς θείας γραφάς. Ἐν ταύταις ἀνετράφης, ὥστε
καὶ διὰ τούτων στερεὰν εἶναι σοι τὴν ^Β πίστιν, καὶ μὴδὲν παρα-
βλάπτεσθαι. Κατὰ βάθους γὰρ ἡ ῥίζα κεῖται, ^Ε ἐν χρόνῳ
γ ¹¹¹ τραφέῃσα πολλῷ· οὐδὲν αὐτὴν παρατρέψαι ^Δ δύναται. “Τὰ
δυνάμενά σε, φησὶ, σοφίσαι.” ^Ε τούτέστιν, οὐκ ἀφίαιδιν ἀνότητόν
τι παθεῖν, καὶ οἶον οἱ πολλοί. Ὁ γὰρ τὰς γραφάς εἰδὼς, ὡς
εἰδέναι χρὴ, οὐδενὶ τῶν γινομένων σκανδαλίζεται, πάντα φέρει
γενναίως, τὰ μὲν τῇ πίστει ἐπιτρέπων καὶ τῷ ἀκαταλήπτῳ τῆς
τοῦ θεοῦ οἰκονομίας, τῶν δὲ καὶ λόγους εἰδὼς, καὶ παραδείγματα
εὐρίσκων ἐν ταῖς γραφαῖς. Ἐπεὶ καὶ τὸ μὴ πάντα περιεργά-

19 Job. xl. 8.

^α χείρων] Sic C.I. χείρον Veron. εἰς τὸ χεῖρον K. Sav. cet. ^Γ ἡμῶν] + ὁ θεὸς C. ^Β καὶ om. K. Cat. ^Δ πάροικοι] + εἰσιν Edd. invitis libris. ^Ε ὑπομένωσι I. Cat. ὑπομένωσι Edd. ^ω ἐκείνως] + σημαίνει K. ^Χ χρήσιμα—κηδόμενος] χρησίμως οἰκονομεῖ ὁ θεὸς, οὐ μισῶν οὐδ' ἀπ. ἡμᾶς, ἀλλὰ φροντίζων τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ κηδ. K. ^Υ εἰδὼς, φησιν, ὅτι] τί ἐστίν K. Mox τούτέστιν om. idem. ^Ζ γράμματα] + φησὶν K. ^Α ἱερὰ] τὰ ἱερὰ I. τί—γραφάς] ἱερὰ δὲ γρ. τὰς θ. καλεῖ γραφάς K. Sav. cet. ^Β πίστιν] + χρὴ iidem. Post σοι add. προσήκει Cat. ^Ε ἐν] Sic libri omnes cum Veron. ἢ Cat. οὐ Sav. cet. invito Vet. ^Δ δύναται] + εἰπὼν δὲ τὰ ἰ. γρ. ἐπήγαγε K. Sav. cet. Mox φησὶ om. iidem. ^Ε τούτέστιν] δηλῶν ὅτι K. τούτέστιν om. Veron. Statim οὐκ ἀφήσουσιν ἀνότητον K.

ζεσθαι, καὶ τὸ μὴ πάντα θέλειν εἰδέναι, μέγα τοῦ εἰδέναι ἵτ' ἀ πάντα τεκμήριον.

Καὶ εἰ βούλεσθε, ἐπὶ παραδείγματος ἐρῶ. Ἔστω ποταμός, μᾶλλον δὲ ἔστωσαν ποταμοί· οὐ κατὰ συγχώρησιν λέγω, ἀλλ' ἔσπερ εἰσὶν οἱ ποταμοί· ^h οὐ πάντες κατὰ βάθος ἴσοι τυγχάνουσιν, ἀλλ' οἱ μὲν ¹ ψιλοτέρων τὸ ἔδαφος ἔχοντες, ἕτεροι βαθὺ καὶ ἱκανὸν ἀποπνίξαι τὸν ἀγνοοῦντα· καὶ ἐνταῦθα μὲν ἱλιγγοί, (368) ἐκεῖ δὲ οὐκέτι. ^k Τὸ οὖν μὴ θέλειν πᾶσιν ὁμοίως ἐπιχειρεῖν, καλὸν, ¹ καὶ τὸ μὴ θέλειν πάντα τὰ βάθη εἰδέναι, οὐ μικρὸν τοῦ εἰδέναι τεκμήριον· ὥς ὃ γε βουλόμενος παντὸς τοῦ μέρους τοῦ ποταμοῦ κατατολμᾶν, οὗτος μάλιστα οὐκ οἶδε τῶν ποταμῶν τὰ ιδιώματα, καὶ ἀπολείται πολλάκις ἀπὸ τῆς αὐτῆς θρασύτητος τοῦ βάθους κατατολμήσας, ἀφ' ἧς διέβαινε τὸ μὴ C βαθύ. Οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ θεοῦ, ὁ πάντα θέλων εἰδέναι, καὶ πάντων ^m κατατολμῶν, οὗτος οὐκ ⁿ οἶδε τί ἐστὶ θεός. ^o Ὡςπερ οὖν ἐν τοῖς ποταμοῖς τὸ μὲν πλεόν μέρος ἀσφαλές, ῥόλιγον δὲ ἱλιγγες καὶ βάθη· ἐπὶ δὲ τοῦ θεοῦ ^q τὸ πλεόν ἐν ἀποκρύφοις, καὶ οὐκ ἔστιν ἐξιχνιάσαι τὰ ἔργα αὐτοῦ. Τί τοίνυν βιάξῃ καταποντίσαισαν τόν; Τούτο μόνον ἴσθι, ὅτι πάντα ὁ θεὸς οἰκονομεῖ, ὅτι πάντων προνοεῖ, ὅτι αὐτεξούσιος ἐσμεν, ὅτι τὰ μὲν ἐνεργεῖ, τὰ δὲ συγχωρεῖ, ὅτι οὐδὲν πονηρὸν γίνεσθαι βούλεται, ὅτι οὐκ ἀπὸ ^r τοῦ βουλήματος αὐτοῦ πάντα γίνεται, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου, ^s πάντα τὰ κακὰ ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου D μόνον, πάντα τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τε τοῦ ἡμετέρου καὶ τῆς αὐτοῦ ῥοπῆς, ὅτι οὐδὲν αὐτὸν λανθάνει· διὰ τοῦτο πάντα ἐνεργεῖ. Εἰτα ἑστὶν εἰδὼς, ἀρίθμει τίνα μὲν τὰ ἀγαθὰ, τίνα δὲ τὰ κακὰ, ^v τίνα δὲ τὰ ἀδιάφορα· οἶον, ^w ὅτι ἀγαθὸν ἡ ἀρετὴ, κακὸν φανολότης, ἀδιάφορα πλούτος, πενία, ζωὴ, θάνατος. ^x Ἀν ταῦτα ^y εἰδῆς, καὶ μετὰ τούτων, ὅτι ^z οἱ δίκαιοι θλίβονται, ἵνα στεφανωθῶσιν, οἱ ^a ἁμαρτωλοὶ, ἵνα τῶν ἁμαρτιῶν δίκην ^a ἐκτίσωσιν·

¹ τὰ πάντα om. K. Sav. cet. ^ε ἄπερ C.I. ^h οὐ πάντες—οὐκέτι] ὥςπερ οὖν τῶν ποταμῶν οὐ πάντες ἴσοι τυγχάνουσιν, ἀλλ' οἱ μὲν ἐπιπολαυότερον τὸ ἔ. ἔχοντες, οἱ δὲ οὕτως βαθὺ ὥς καὶ ἱκανὸν εἶναι ἀποπνίξαι τὸν ἀγν. καὶ ἐντ. μὲν ἱλ. ἐκεῖ δὲ οὐκέτι· οὕτω καὶ περὶ τῶν τοῦ θεοῦ ζητημάτων τὰ μὲν τοιαῦτά ἐστιν, ὡς αὐτὸθεν τὴν λύσιν παριστᾶν τοῖς ζητοῦσι, τὰ δὲ οὕτως ἀπόρητα καὶ ἀπόκρυφα, ὥς καὶ ἀπολλύναι ποιεῖν τοὺς περιμεγέστερον μαθεῖν τι φιλοεικοῦντας K. ⁱ ἱψηλότερον C. ψιλοτέρων Edd. ^k τὸ οὖν] οὖν om. I. καθάπερ οὖν τὸ K. ¹ καὶ] οὕτω K. καὶ om. C. ^m κατατολμᾶν I. ⁿ οἶδε] + μάλιστα K. Sav. cet. ^o ὥςπερ οὖν ἐν] ἀλλ' ἐν μὲν iidem. ^p ὀλίγοι δὲ ἱλιγγοὶ καὶ β. I. ὀλίγον δὲ τὸ ἔχον τὸν ἱλιγγον καὶ τὰ β. K. ^q τὸ om. C.I. ^r τοῦ om. C. Veron. ^s πάντα om. C. ^t σὺ] τοῦτο K. σὺ τοῦτο Sav. cet. ^v τίνα δὲ] καὶ τίνα K. Sav. cet. ^w ὅτι om. iidem. Mox ἡ φανολότης iidem. οἶον—ἀδιάφορα om. C. ^x εἰδῆς] + εἰσῇ K. Sav. cet. ^y οἱ δ.] διὰ τοῦτο οἱ δ. K. οἱ δ. διὰ τοῦτο Sav. cet. ^z ἁμαρτωλοὶ] + εὐθηνούσιν K. ^a τίσωσιν K.

οὐ πάντες ^b δὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ^c δίκην ἐνταῦθα τίνουσιν, ἵνα μὴ τῇ
 Ε ἀναστάσει οἱ πολλοὶ ^d ἀπιστῶσιν· οὐ πάντες οἱ δίκαιοι θλίβον-
 ται, ἵνα μὴ τὴν κακίαν ἐπαινετὴν εἶναι νομίσῃς, ἀλλὰ τὴν ἀρε-
 τὴν· οὗτοι κανόνες εἰσὶ καὶ ὅροι· ^e καὶ ὁ βούλει ἄγε ἐπ' αὐτοὺς,
 καὶ οὐ διαπορήσεις. Ὡς περ γὰρ ἐστὶ παρὰ τοῖς γραμματισταῖς
 ὁ τῶν ἑξακισχιλίων ἀριθμὸς, καὶ ὑπὸ τούτων ἅπαντα ἄγεται,
 καὶ πάντα μερίζειν καὶ πολυπλασιάζειν δυνατόν ἐν τῷ κανόνι
 τῶν ἑξακισχιλίων, καὶ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου πάντα στρέφε-
 ται, καὶ ἴσασι ταῦτα ὅσοι γράμματα μεμαθήκασιν· οὕτω τοὺς
 κανόνας τούτους, οὓς πάλιν ἐρῶ συντομώτερον, ἂν τις ^h εἰδῇ,
 F οὐδέποτε σκανδαλίζεται. Τίνες οὖν εἰσιν οὗτοι; Ὅτι ἀγαθὸν
 ἀρετὴ, ὅτι φαῦλον κακία, ὅτι ἀδιάφορα νόσοι, πενία, ἐπιβουλαί,
 712 συκοφανταί, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ὅτι οἱ δίκαιοι θλίβονται ἐνθάδε·
 εἰ δέ τινες καὶ εὖ πάσχουσιν, ἵνα μὴ ἡ ἀρετὴ δόξῃ ⁱ μισητὴ εἶναι·
 ὅτι οἱ πονηροὶ εὐφραίνονται, ἵνα ἐκεῖ κολασθῶσιν· εἰ δέ τινες
 καὶ κολάζονται, ὥστε μὴ τὴν κακίαν δόξαι εἶναι καλὸν, μηδὲ
 ἀτιμώρητα τὰ ^k πράγματα· εἰ δέ μήτε κολάζονται πάντες, ἵνα
 μὴ τῆς ἀναστάσεως ὁ καιρὸς διαπιστηθῇ· ὅτι καὶ τῶν ἀγαθῶν
 εἰσὶ τινες οἱ φαῦλα ἔχοντες ἔργα, ^m καὶ ἐνταῦθα αὐτὰ ἀποτί-
 θενται, ⁿ καὶ τῶν πονηρῶν ^o οἱ χρηστὰ ἔχοντες, καὶ ἐνταῦθα
 ἀπολαμβάνουσιν, ἵνα ἐκεῖ τιμωρηθῶσιν· ὅτι ἀκατάληπτα τὰ
 B πλείονα τοῦ θεοῦ ἔργα· ὅτι πολὺ τὸ μέσον ῥήμων καὶ αὐτοῦ,
 καὶ ὅσον οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· ἂν ταῦτα ἀναλογιζώμεθα, οὐδὲν
 ἡμᾶς θορυβῆσαι δυνήσεται. Ἄν τῶν γραφῶν ἀκούωμεν συνεχῶς,
 εὐρήσομεν καὶ παραδείγματα τοιαῦτα ^q πολλὰ. “Τὰ δυνάμενά
 σε, φησὶ, σοφίσαι εἰς σωτηρίαν.” ^r Καὶ τὰ πρακτέα ὑποτί-
 θενται αἱ γραφαί, καὶ τὰ μὴ πρακτέα. Ἄκουε γὰρ τοῦ μακα-
 ρίου τούτου ἀλλαχοῦ λέγοντος· ²⁰ “Πέποιθας σεαυτὸν ὁδηγὸν
 εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκου-
 C λον νηπίων.” Ὅρᾳς ὅτι φῶς τῶν ἐν σκότει ὁ νόμος; Εἰ δὲ ὁ
 τὸ γράμμα δεικνὺς φῶς, τὸ γράμμα τὸ ^s ἀποκτένον, τί ἄρα ^t ὁ
 τὸ πνεῦμα τὸ ζωοποιοῦν; εἰ ἡ παλαιὰ φῶς, τί ἡ καινὴ, ἔνθα

20 Rom. ii. 19, 20.

^b δὲ om. K. ^c δίκην ἐντ.] ἐντ. δίκας K. Statim τίσουσιν I. ^d διαπι-
 στῶσιν I. Statim ὅσπερ οὐ πάντες K. Sav. cet. ^e καὶ om. K. Sav. cet.
^f ἑξάκ.] ἐτῶν K. Mox ὑπὸ τούτων I. ^g καὶ πάντα] πάντα τε K. ^h ἔδῃ I.
ⁱ μ. εἶναι] εἶναι μ. C.K. εἶναι om. I. ^k πράγματα] πρακτέα K. ^l εἰ δὲ
 μήτε] ὅτι οὐ K. Sav. cet. ^m καὶ ἐντ. αὐτὰ] ἐντ. αὐτὰ διὰ τῆς θλίψεως K.
ⁿ καὶ] ὅτι καὶ C. ^o οἱ χρηστὰ] εἰσιν οἱ χρηστοὶν τι K. Statim καὶ om. idem.
^p ῥήμων κ. αὐτοῦ] αὐτοῦ κ. ῥήμων I. ^q πολλὰ] + καὶ καλῶς ὁ Παῦλος πρὸς τὸν
 μαθητὴν ἔγραψεν· ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα ἔμαθε (sic) K. Mox φησὶ om.
 idem. ^r καὶ] + γὰρ Sav. cet. invitis libris. ^s ἀποκτένον C.I. ^t ὁ om.
 I. Veron.

τοσαῦτα ἄνεπετάσθη; ὡς ἂν εἰ τοῖς οὐδὲν ἧς πλεον τῆς γῆς εἰδόσι τὸν οὐρανόν τις ἀνοίξειε, καὶ πάντα ὑποποιήσοι κατοπτεῦσαι τοσοῦτόν ἐστι τὸ μέσον. Περὶ γεέννης ἐμάθομεν, περὶ βασιλείας, περὶ κρίσεως. Μὴ πιστεύωμεν ἀλόγοις πράγμασι γοητεία πάντα ἐκείνα.

Τί οὖν ὅτι λέγουσι, φησὶ, καὶ ἐκβαίνει; Ἀδιὰ τοῦτο ἐκβαίνει, ἐπειδὴ σὺ πιστεύεις, εἶγε καὶ ἐκβαίνει. Αἰχμάλωτόν σε ἔλαβε, κύριός ἐστι τοῦ βίου τοῦ σου, ὡς θέλει αὐτὸν οἰκονομεῖ. Εἰπέ μοι, εἴ τις λῆσταιχος υἱὸν βασιλέως αὐτῷ προσφυγόντα, καὶ ἐρμῖαν καὶ τὴν ἐκείνου συνοίκησιν ἀγαπήσαντα, ὑπὸ χεῖρας ἔχοι καὶ ἐξουσίαν, ὁ δυνήσεται αὐτῷ εἰπεῖν, εἰ τελευτᾷ, εἰ ζῇ; Καὶ σφόδρα δυνήσεται. Τί δήποτε; Οὐκ ἐπειδὴ προοῖδε τὸ μέλλον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκατέρου κύριος γίνεται, τοῦ ἀφανίσαι, (369) ὁ καὶ σῶσαι τὸν παῖδα, ἐκείνου ποιήσαντος αὐτὸν κύριον. Καὶ γὰρ ἀνελεῖν, εἰ ἂν θέλῃ, δυνήσεται, καὶ ἀφείναι δυνήσεται ὑπὸ Ε γὰρ ἐκείνῳ γέγονεν. Ἰᾶν εἶπῃ, ὅτι πλούσιος ἔσῃ ἢ πένης, ἡ ἀμφοτέρων κύριος αὐτός ἐστι. Τὸ πλεον τοῦ κόσμου ὑπὸ τὰς τοῦ διαβόλου χεῖρας ἑαυτοὺς ἔδωκαν. Καὶ ἄλλως, ὅταν ἐθισθῇ ἄνθρωπος ἐμπιστεύειν, πολὺ καὶ τοῦτο συμβάλλεται ἐκείνοις τοῖς ἀπατεῶσιν· οὐδεὶς ταῖς ἀποτυχίαις προσέχει, ἀλλ' εἴ που ἐπιτύχοιεν. Εἰ δέ τινα ἔχουσι δυνάμιν προγνωστικὴν, ἐμοὶ τῷ πιστῷ τούτους ἄγε. Οὐ μεγαληγορῶν λέγω· τὸ γὰρ τούτων F ἀπηλλάχθαι, οὐ μεγαληγορίας. Ἀμαρτημάτων μὲν γὰρ εἰμι μεστός· τούτων δὲ ἕνεκεν οὐκ ἂν ταπεινοφρονήσαιμι πάντων τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι καταγελῶ. Ἄγε πρὸς ἐμὲ τὸν ἄνδρα τὸν μάγον, εἴ τινα ἔχει δυνάμιν προγνωστικὴν, εἰπάτω τί μοι συμ- 713 βήσεται αὔριον, τί ἔσται μοι. Ἀλλ' οὐκ ἐρεῖ· ὑπὸ γὰρ τὴν τοῦ βασιλέως ἐξουσίαν εἰμι, καὶ οὐκ ἔχει τὴν ἐμὴν ἀρχὴν οὐδὲ τὴν ὑποταγὴν· πόρρω τῶν καταδύσεων αὐτοῦ καὶ τῶν σπηλαίων τυγχάνω, τῷ βασιλεὶ στρατεύομαι. Ἀλλ' ὁ δεῖνα ἔκλεψε,

ἄνεπετάθη I. ὡς ἂν εἴ] ἔνθα τοσοῦτόν ἐστι τὸ μέσον ὅσον εἰ K. Sav. cet. ἧς πλε. τῆς γῆς] τῆς γῆς πλεον I.K. ὑποποίη C. ποιήσει I. ἀνοίξει et ποιήσει Veron. μέσον] + τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας I. tanta est utriusque instrumenti differentia Vet. τοσοῦτόν ἐστι τὸ μέσον om. C.K. Sav. cet. Ἡμετερεῖα διὰ τοῦτο ἐκβαίνει assumpta sunt ex C. In I. διὰ τοῦτο εἰσβαίνει in marg. scripta sunt, sed manu, ut videtur, eadem. ideo evanescunt Vet. δυνήσεται] ἄρα μὴ οὐ δύναται K. σφόδρα δ.] σφόδρα γε K. σφόδρα γε δ. Sav. cet. καὶ σῶσαι om. C.I. Veron. invito Vet. Post παῖδα add. ἢ μὴ ἀφανίσαι I. ἀφείναι] + ἂν βουληθῇ, ὁμοίως K. Sav. cet. ἂν εἶπῃ εἰ] οὕτω καὶ ὁ μάγος, ἂν εἶπῃ K. ἢ] καὶ I. Veron. ἀμφοτέρων—ἐστι] καὶ γὰρ ἀμφοτέρου κ. αὐτός ἐστι τοῦ εἰπεῖν, πιστεύεις. οὐκ οἶδας ὅτι K. ἄλως] + δὲ K. Sav. cet. Mox πιστεύειν iidem. συμβάλλεται] Sic C.I. συμβάλλεσθαι δύναται K. συμβαλεῖται Edd. οὐδεὶς] + γὰρ K. Sav. cet.

φησὶ, καὶ ὁ δεῖνα αὐτὸν κατεμήνυσε. Μάλιστα μὲν ¹⁰οὐ παντα-
 χού τοῦτο ἀληθές, ἀλλὰ ¹¹ψεύδος καὶ γέλως· οὐδὲν γὰρ ἴσουςιν·
¹²εἰ δέ τι ἴσασι, μᾶλλον τὰ ἑαυτῶν ὥφειλον λέγειν, ὥπως τὰ
 πολλά ἀναθήματα τῶν εἰδώλων ἐκλάπη, πῶς τὸ πολὺ χρυσίον
 B ἔχωνεύθη. Διὰ τί μὴ προεῖπον ¹³τοῖς ἱερεῦσιν αὐτῶν; Ὡστε
 οὐδὲν ἴσασιν· ἀλλὰ χρημάτων μὲν ἕνεκεν ¹⁴οὐδὲ εἰπεῖν ¹⁵δύνανται,
 ὅταν οἱ ναοὶ αὐτῶν οἱ εἰδωλικοί ἐμπιπρῶνται, καὶ πολλοὶ συν-
 ἀπόλλυνται. ὙΔιὰ τί μὴ φεῖδονται τῆς σωτηρίας τῆς αὐτῶν;
¹⁶Ἄλλ' ἐπιτυχία μόνον τὸ πρᾶγμα ἐστίν, εἴ που τι καὶ προεί-
 ποιεν. Εἰσὶ παρ' ἡμῖν προφηταί, ἀλλ' οὐκ ἀποτυγχάνουσιν·
 οὐ τοῦτο μὲν λέγουσιν, ἐκεῖνο δὲ ψεύδονται, ἀλλὰ πάντα ἀλη-
 θεύουσι· τοῦτο γὰρ ¹⁷προγνώσεως. Παύσασθέ ποτε τῆς ματίας,
 C παρακαλῶ, εἶγε τῷ Χριστῷ πιστεύετε· εἰ δὲ μὴ πιστεύετε, τί
 ἑαυτοὺς διασύρετε, τί ἀπατάτε; ²¹“Ἔως πότε χολανεῖτε ἐπ’
 ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν;” Τίνος γὰρ ἕνεκεν προσέρχη;
 τί ἐρωτᾷς; Ἄμα προσῆλθες, ἅμα ἠρώτησας, ὑπὸ τὴν δουλείαν
 σαυτὸν ἐποίησας· ὥς γὰρ πιστεύων ἐρωτᾷς. Οὐ, φησὶν, οὐ
 πιστεύων αὐτὸν ἀληθεύειν, ἀλλὰ πειράζων. Καὶ τὸ πειράζειν
 εἰ ἀληθεύει, οὐκ ἔστι πεπεισμένου ὅτι ψεύδεται, ἀλλ' ἔτι ἀμ-
 φιβάλλοντος. ²²Τίνος ἕνεκεν ἐρωτᾷς τί ἔσται; Εἰ μὲν γὰρ
 τοῦτο ²³ἀλέγει, ὅτι τόδε ἔσται, τόδε πράξον καὶ διαφεύξῃ,
 μάλιστα μὲν οὐδὲ οὕτως ἐχρὴν εἰδωλολατρεῖν, πλὴν ἀλλ' οὐ
 D τοσαύτη ἡ ἀπόνοια· εἰ δὲ τὰ μέλλοντα προλέγουσιν, οὐδὲν
 ἄλλο κερδαίνει ὁ μαθὼν, ἢ λύπην περιττήν· ²⁴καὶ τὸ μὲν πρᾶγμα
 οὐκ ἐξέβη, τὴν δὲ λύπην ὑπέμεινεν, ἐταρίχενσεν ἑαυτόν. Εἰ
 συνέφερε τοῦτο, οὐκ ἂν ἡμῖν ἐφθόνησεν ὁ θεός· ²⁵οὐκ ἂν ἐβά-
 σκηεν ὁ τὰ ἐν οὐρανῷ εἰπών. ²⁶“Ὅσα γὰρ ἤκουσα παρὰ τοῦ
 πατρὸς, φησὶ, πάντα ἐγνώρισα ὑμῖν” καὶ, “Πάντα ὅσα ἤκουσα
 παρὰ τοῦ πατρὸς, ἀπήγγειλα ὑμῖν” καὶ, “Οὐ λέγω ὑμᾶς δού-
 λους, ἀλλὰ φίλους· ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ.” Διὰ τί οὖν ταῦτα
 E οὐκ ἐγνώρισεν ἡμῖν; Ὅτι βούλεται μηδένα λόγον ἔχειν ἡμᾶς

21 3 Reg. xviii. 21.

22 Joan. xv. 15.

¹⁰ οὐ] Sic C.I. οὐν οὐ Veron. οὐν οὐδὲ K. Sav. cet. ¹¹ ψ. καὶ γ.] Sic C.I. γ. καὶ ψ. Edd. πλείον τὸ ψ. καὶ ὁ γ. K. ¹² εἰ δέ τι ἴσασιν] ὅτι δὲ ἥδισσαν K. ¹³ πῶς] + οὐν K. ¹⁴ τοῖς μὴ ἐρεῦσιν (sic) I. ¹⁵ οὐδὲν C. ¹⁶ δύνανται] Sic C.I. δύνανται Veron. ἐδύναντο K. Sav. cet. ¹⁷ ἐμπιπρῶνται] Sic Veron. ἐμπιπρῶται C. ἐμπιπρῶνται I. ἐπίμπραντο K. Sav. cet. Mox συναπόλλυνται C. συναπόλυνται I. συναπόλλυνται Veron. συναπόλλυντο K. Sav. cet. ¹⁸ διὰ] εἰ γὰρ ἴσασι, διὰ K. ¹⁹ ἀλλ'] ὥστε K. ²⁰ προγνώσεως ἐστὶ Edd. ἐστὶ deest in omnibus. ²¹ ὅτι] + οὐ C. ²² τίνος] + οὐν K. Sav. cet. ²³ ἀλέγει] ἔλεγεν I. ²⁴ καὶ τὸ μὲν] τὸ μὲν γὰρ K. Sav. cet. Mox ὑπέμεινε καὶ ἐταρ. K. ²⁵ οὐκ ἂν—εἰπών] ὁ τὰ ἐν οὐρανῷ εἰπὼν οὐκ ἂν ὑπὲρ τούτου ἐβάσκηεν I. οὐρανῷ pro οὐρανοῖς omnes.

αὐτῶν. Ἐπεὶ ὅτι οὐ βασκαίνει, τοῖς παλαιοῖς ταῦτα ἐλέγετο, καὶ περὶ ὄνου καὶ ἐτέρων τινῶν, ἐπειδὴ νήπιοι ἦσαν· ἡμῖν δὲ, ἐπειδὴ βούλεται μηδὲνα λόγον ἡμῖν εἶναι περὶ αὐτῶν, οὐδὲ φροντίδα ἔθετο ταύτην τοῦ γνωρίσαι ἡμῖν. Ἐλλὰ τί μανθάνομεν; Ὅπερ οὐκ ἔμαθον ἐκείνοι· μικρὰ γὰρ ἅπαντα ἐκείνα· ἃ δὲ ἡμεῖς ἐμάθομεν ἐστὶ ταῦτα, ὅτι ἐγειρόμεθα, ὅτι ἁθάνατοι, ὅτι ἀφθαρτοι, ὅτι οὐκ ἔχει τέλος ἡ ζωὴ, ὅτι πάντα παρελεύσεται, ὅτι ἐν νεφέλαις ἀρπαγησόμεθα, ὅτι οἱ πονηροὶ κόλασιν ἴσουσιν, μυρία πρὸς τοῦτοις ἕτερα, καὶ οὐδὲν ἐστὶ ψεῦδος. Οὐ πολλῶ βέλτιον εἰδέναι ταῦτα, ἢ ὅτι ὁ ὄνος ὁ ἔαπολόμενος εὐρέθη; Ἰδοὺ ἔλαβες τὸν ὄνον, ἰδοὺ εὗρες· τί τὸ κέρδος; οὐ πάλιν ἀπολλύεις αὐτὸν ἐτέρῳ τρόπῳ; Κἂν γὰρ αὐτός σε μὴ ἀφῇ, σὺ αὐτὸν ἀφήσεις τῇ τελευτῇ· τὰ δὲ πράγματα, ἅπερ ἐγὼ εἶπον, ἂν κρατεῖν βουλόμεθα, διηνεκῶς ἔχομεν. Ἐκείνα τοίνυν διώκωμεν, ἐκείνων ἐχώμεθα τῶν μενόντων, τῶν βεβαίων. Μὴ προσέχωμεν μάντεσι, ἢ μηδὲ χρησμο λόγοις, μηδὲ ἀγύρταις, ἀλλ' ἢ (370) τῷ θεῷ τῷ πάντα εἰδότι σαφῶς, τῷ τὴν γνῶσιν ἔχοντι τῶν ὑπάντων· καὶ οὕτω πάντα εἰσόμεθα, ἃ εἰδέναι· χρὴ, καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν ἐπιτευξόμεθα, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Θ.

B

¹ Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἐλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ· ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.

ΠΟΛΛΗΝ παράκλησιν ποιησάμενος καὶ παραμυθίαν ἀπὸ πάντων, ἐπάγει καὶ τὴν ἀπὸ τῶν γραφῶν ^ατελειωτέραν οὖσαν. ^βΕἰκότως δὲ ποιεῖται τοσαύτην παράκλησιν, ἐπειδὴ μέγα τι καὶ λυπηρὸν ἔμελλεν εἶρεῖν. Εἰ γὰρ ὁ Ἐλισσαῖος μέχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς συνὼν τῷ διδασκάλῳ, καὶ ^βἐν τρόπῳ τελευτῆς ὁρῶν αὐτὸν τελευτῶντα, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, τί οἶει τοῦτον παθεῖν τὸν οὕτω μὲν ^γἀγαπώμενον, οὕτω δὲ ἀγαπῶντα, ἀκούοντα ὅτι μέλλει ἀποθνήσκειν ὁ διδάσκαλος, καὶ ὅτι οὐδὲ ἀπέ-

¹ CAP. III. v. 16, 17.

^α ἡμῖν (ὑμῖν C.) εἶναι περὶ] ἔχειν K. ^ε ἀλλὰ—ὅπερ] ἄλλα τινὰ μανθάνομεν ἀπερ I. ἀλλὰ τί; μ. ὅπερ C. ^ι ἀθάνατοι] + γινόμεθα C.I. + εἰσόμεθα Edd. Neutrum habet K. ^ε ἀπολλόμενος C. Statim ἡρ. C.I. ^η μηδὲ] μὴ K. HOM. IX. ^α τελειωτέραν K. ^β ἐν om. C.K. inclusum a Sav. ^γ ἀγαπῶντα, οὕτω δὲ ἀγαπώμενον I.

Δ·λαυσεν αὐτοῦ τὸν χρόνον τὸν ἐγγὺς τοῦ θανάτου; ὁ μάλιστα πάντων εἴωθε λυπεῖν. Οὐ γὰρ οὕτω χάριν ἴσμεν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, ἢ τὸν ἐγγὺς χρόνον ἀπολειφθῶμεν τῶν τετελευτηκότων. Διὰ τοῦτο, ὅτε πολλὴν ἐποίησατο τὴν παράκλησιν, τότε περὶ τῆς τελευτῆς ^δἐαυτοῦ διαλέγεται· καὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ ^ελέξει κέχρηται ἱκαναῖς αὐτὸν παραμυθήσασθαι καὶ χαρᾶς ἐμπλῆσαι, ὡς θυσίαν νομισθῆναι εἶναι τὸ πρᾶγμα ἢ τελευτήν, καὶ ἀποδημίαν μᾶλλον, ὅπερ οὖν καὶ ἦν, καὶ μετὰστασιν πρὸς τὰ κρείττω. “Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι,” φησί. Διὰ τοῦτο ^εἔγραφε λέγων· “Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν.”

Ε ^βΤί οὖν; πᾶσα, ποία; ^ιΠερὶ ἧς εἶπον, φησί, πᾶσα ἱερά· περὶ ἧς διελέγετο, ταῦτα εἶρητο· περὶ ἧς ἔλεγεν, ὅτι “Ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας.” Πᾶσα οὖν ἡ ^κτοιαύτη θεόπνευστος· μηδὲν οὖν ἀμφίβαλλε. “^ιΚαὶ ὠφέλιμος, φησί, πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν· ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρισμένος.” “Πρὸς διδασκαλίαν.” Εἴ τι μαθεῖν, εἴ τι ἀγνοῆσαι χρὴ, ἐκείθεν εἰσόμεθα· εἰ ἐλέγξει τὰ ψευδῆ, καὶ τοῦτο ἐκείθεν· εἰ ἐπανορθωθῆναι καὶ σωφρονισθῆναι· πρὸς παράκλησιν, πρὸς ^μπαραμυθίαν· εἴ τι λείπει, καὶ χρὴ προστεθῆναι. “Ἰνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος.” Διὰ τοῦτο, φησί, γέγονεν ἡ τῶν γραφῶν παράκλησις, “ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος.” Οὐκ ἄρα χωρὶς αὐτῆς ἄρτιον ἐνὶ γενέσθαι. Ἄντ’ ἐμοῦ, ^νφησὶ, τὰς γρα-

715 φὰς ἔχεις· εἴ τι βούλει μαθεῖν, ἐκείθεν δυνήσῃ. Εἰ δὲ Τιμοθέῳ ταῦτα ἔγραφε τῷ πνεύματος ἐμπλησμένῳ, πόσῳ μᾶλλον ἡμῖν; “Πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρισμένος.” Οὐχ ἀπλῶς ^ομετέχων, ἀλλὰ μετὰ ἀκριβείας ἀπηρτισμένος.

² “Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς.”

^ρἮτοι ἀμαρτωλοὺς λέγει καὶ δικαίους, ἦτοι καὶ τοὺς ἀπελθόντας καὶ τοὺς νῦν ὄντας, ^ρἢ ὅτι πολλοὶ ^ικαταληφθήσονται ζῶντες. Ἐφάβησεν αὐτὸν ἐν μὲν τῇ προτέρᾳ λέγων, ³ “Παραγγέλλω

² CAP. IV. v. 1.

³ 1 Tim. vi. 13.

^δ αὐτοῦ K. ^ε λέξει ante corr. C. Statim κέχρηται nostri omnes et Cat. χρῆται Edd. ^ι εἶναι om. I. ὡς—πρᾶγμα] καὶ πείσαι θυσίαν εἶναι τὸ πρ. νομίσαι K. ^κ ἔγραφε] ἐπάγει K. ^β τί οὖν om. I. K. Sav. cet. ^ι περὶ ἧς—ἱερά om. K. Mox εἶρητο om. idem. ^κ τοιαύτη] + ὠφέλιμος καὶ Veron. Vet. Mox ἀμφίβαλλε Edd. in vitis libris. ^ν καὶ ὠφ. φησὶ] Sic C. I. φησί. καὶ ὠφ. Edd. εἰπὼν δὲ καὶ ὠφ. ἐρμηνεύει πρὸς τί ἐστι τοῦτο, ἐπάγων καὶ λέγων K. ^μ παραμυθίαν] + φησὶ, πρὸς ἐπανόρθωσιν· τουτέστιν K. Sav. cet. ^ο φησὶ om. K. ^ρ μετέχων] + φησὶν C. K. Sav. cet. Mox ἀπηρτισμένος omnes. ἐξηρισμένος Sav. cet. ἐξηρτημένος ubique Veron. ^ρ ἢ assumptum ex Cat. ^ι καταληφθ. pro καταλειφθ. K. Cat. Statim τότε ζῶντες I. ζῶντες τότε K.

σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα” ἐνταῦθα δὲ B
 τὸ φοβερώτερον ἔτεθεικε, “τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ
 νεκρούς” τούτῃ, τοῦ μέλλοντος εὐθύνας ἀπαιτεῖν “κατὰ
 τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.” Κρίνειν, πότε;
 Ἐν τῇ ἐπιφανεῖα αὐτοῦ τῇ μετὰ δόξης, τῇ μετὰ βασιλείας.
 Ὅυχ οὕτως ἤξει, ὥς νῦν. Ἡ ὅτι διαμαρτύρομαί σοι τὴν ἐπιφά-
 νειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν. Μάρτυρα ἡ καλῶ ἐκείνον, ὅτι
 καὶ τούτου ἀνέμνησα. 4 “Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαί-
 ρως, ἀκαίρως, ἔλεγχον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακρο- C
 θυμῷ καὶ διδαχῇ.” Τί ἐστίν, “εὐκαίρως, ἀκαίρως;” Ὑποτίθεται,
 μὴ καιρὸν ἔχε ὠρισμένον, αἰεὶ σοι καιρὸς ἔστω, μὴ ἐν εἰρήνῃ, μὴ ἐν
 ἀδείᾳ, 2 μὴδὲ ἐν ἐκκλησίᾳ καθήμενος μόνον, 3 ἐν δὲ τοῖς κινδύνοις
 ὑποσταλεῖς· κἂν ἐν δεσμωτηρίῳ ᾖ, κἂν αἰσιν περικείμενος, κἂν
 μέλλῃς ἐξίεναι ἐπὶ θάνατον, καὶ παρ’ αὐτὸν τὸν καιρὸν ἔλεγχον,
 μὴ ὑποσταλῇς ἐπιτιμῆσαι. Τότε γὰρ καὶ ἡ ἐπιτίμησις ἔχει
 καιρὸν, ὅταν ὁ ἔλεγχος προχωρήσῃ, ὅταν ἀποδειχθῇ τὸ ἔργον.
 “Παρακάλεσον,” 6 φησί. Καθάπερ ἐπὶ τῶν ἰατρῶν, 7 εἰπὼν τὸ D
 τραῦμα, ἔδωκε τὴν τομὴν, ἐπήγαγε τὸ φάρμακον· ὅπερ δὲ ἂν
 τούτων ἀπολειφθῇ, τὸ ἕτερον ἄχρηστον 8 γίνεται. Ἄν τε γὰρ
 χωρὶς ἐλέγχων ἐπιτιμῆσης, δόξεις εἶναι θρασὺς, καὶ οὐδεὶς 9 ἀνέ-
 χεται· μετὰ δὲ τὸ ἀποδειχθῆναι, τότε 10 καὶ καταδέχεται τὴν
 ἐπιτίμησιν, πρότερον δὲ ἰταμὸς 11 ἔσται· ἂν τε ἐλέγξης μὲν καὶ
 ἐπιτιμήσης, σφοδρῶς δὲ, καὶ μὴ παράκλησιν προσαγάγῃς, πάλιν
 τὸ πᾶν ἀνατέτραπται. Ἀφόρητον γὰρ ἔλεγχος καθ’ ἑαυτὸν,
 (371) ὅταν μὴ καὶ παράκλησιν ἀναμεμιγμένῃ ἔχῃ. Καθάπερ 12 οὖν ἡ
 τομὴ, καίτοι σωτήριος οὖσα, ἂν μὴ πολλὰ τὰ παραμυθούμενα
 τὰς ἀληθόνας ἔχῃ, οὐκ ἀνέχεται κοπτόμενος καὶ τεμνόμενος ὁ
 κάμνων· οὕτω καὶ ἐνταῦθα. Καί, “13 ἐν πάσῃ, φησί, μακροθυμία
 καὶ διδαχῇ.” 14 Καὶ ὁ ἐλέγχων μακροθυμίας δεῖται, ὥστε μὴ
 ἀπλῶς πιστεύειν, 15 καὶ ἡ ἐπιτίμησις καὶ ἡ παράκλησις. “16 Καὶ

4 v. 2.

1 τέθεικε] θεῖς καὶ εἰπὼν K. 2 αὐτοῦ] + τῇ μελλούσῃ I. 3 οὐχ] ἡ τοίνυν
 τούτω λέγει, ὅτι οὐχ K. Sav. cet. 4 καλῶ] καλεῖ Codd. et Edd. καλῶς (sic)
 Cat. voco Vet. 5 ὅτι καὶ τούτου] δεικνύς ὅτι καὶ τούτου αὐτὸν K. Sav. cet.
 6 ἀνέμνησα] Sic Cat. Veron. Vet. Edebatur ἀνέμνησεν. Post h. v. add. εἴτα
 πᾶς δεῖ κηρύττειν τὸν λόγον διδάσκων, ἐπάγει K. Sav. cet. Statim κηρύξον τὸν
 λ. om. K. 7 τούτῃ om. K. Post ὠρισμένον add. φησὶν idem. 8 μὴδὲ]
 μὴ K. 9 ἐν δὲ τοῖς κ. ὑποσταλεῖς (ὑποσταλῇς C.I. μὴ ὑποσταλῇς Veron.)
 Sic C.I. Cat. Veron. καὶ ἐν τοῖς κ. οὐδαμῶς K. κἂν ἐν τοῖς κ. Sav. cet. verum
 et inter ipsa pericula Vet. 10 φησί] + οὕτως εἰπὼν K. 11 εἰπὼν] καὶ γὰρ
 ἐκείνος δεῖξας K. 12 γίνεται] + οὕτω ποιεῖ καὶ σύ K. 13 ἀνέχεται C.
 14 καὶ om. K. 15 ἐστίν I. 16 οὖν] Sic omnes. γὰρ Edd. 17 ἐν πάσῃ, φησί]
 καλῶς εἶπεν, ἐν πάσῃ K. 18 καὶ] + γὰρ K. Sav. cet. 19 καὶ ἡ ἐπ. καὶ ἡ παρ.]
 Sic C.I. Cat. Veron. Vet. καὶ ἡ ἐπ. παρακλήσεως ὥστε δεχθῆναι K. Sav. cet.
 20 καὶ διδαχῇ, φ.] Sic Veron. καὶ διδαχῇ, φ. C.I. Vet. καὶ ἡ διδαχῇ Cat. τί
 ἐστίν δὲ τῇ μακροθυμίᾳ προστίθῃσι, λέγων, καὶ διδαχῇ; K. Sav. cet.

διδασχῇ," φησί. Μὴ ὡς ὁργίζόμενος, μὴ ὡς ἀπεχθανόμενος, μὴ ὡς ἐπεμβαίνων, μὴ ὡς ἐχθρὸν εὐρηκώς, ὁ ταῦτα πάντα ἀφείσθω· ἀλλὰ τί; Ὡς ῥ φίλων, ὡς συναλγῶν, ὡς μᾶλλον ἐκείνου πενθῶν, F ὡς τηκόμενος ἐπὶ τοῖς ἐκείνου. "Ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ," ἡ φησί, μὴ ἐν τῇ τυχούσῃ. 5 "Ἔσται γὰρ καιρὸς, ὅτε τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται." Πρὶν ἢ ἐκτραχηλισθῆναι, προκατάλαβε πάντας αὐτούς· διὰ τοῦτο εἶπε, "καὶ εὐκαίρως, ἢ καὶ 716 ἀκαίρως;" ὡς ἔχεις ἐκόντας μαθητευομένους, πάντα πρᾶττε. "Ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας, φησὶν, ἑαυτοῖς ἐπισωρεύουσιν διδασκάλους."

Οὐδὲν ἐμφαντικώτερον τῆς λέξεως ταύτης· τὸ γὰρ ἀδιάκριτον πλῆθος τῶν διδασκάλων διὰ τοῦ, σιωρεύουσιν, ἐδήλωσε, καὶ ὁ διὰ τοῦ παρὰ τῶν μαθητῶν χειροτονεῖσθαι. "Ἐαυτοῖς ἐπισωρεύουσιν, φησί, διδασκάλους, ὡς κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν," τῆς ἡδονῆς χάριν λέγοντας, ὡς τερπόμενοι τὴν ἀκοήν. 6 "Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ὡς ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους B ἐκτραπήσονται." Ταῦτα προλέγει, οὐκ εἰς ἀθυμίαν ἀπλῶς βουλόμενος ἐμβαλεῖν, ἀλλ' ἵνα, ὅταν ἐκβῇ, γενναίως ὡς φέρωσιν ὥσπερ οὖν καὶ ὁ Χριστὸς ἐποίει λέγων, ὅτι 7 "Παραδώσουσιν ὑμᾶς, καὶ μαστιγώσουσι, καὶ εἰς τὰς συναγωγὰς ἄξουσιν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου." Ἐπεὶ καὶ ἀλλαχού φησιν ὁ μακάριος οὗτος 8 "Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου." Ταῦτα δὲ ἔλεγεν, ὥστε νῆφειν αὐτούς, ὥστε τῷ παρόντι καιρῷ κεχρησθαι εἰς δέον. 9 "Σὺ δὲ νῆφε, ὡς φησὶν, ἐν ὅς πᾶσιν." Ὁρᾷς ὅτι C διὰ τοῦτο ταῦτα προλέγει; Καὶ γὰρ καὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγε πρὸς τῷ τέλει, 10 "Ἔσονται ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφήται· οὕτω καὶ οὗτος, ὅτε ἔμελλεν ἀποδημεῖν, ταῦτα ἔλεγε. "Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον" τουτέστι, κάμε, προκατάλαβε, πρὶν ἢ τὴν λύμην ἐκείνην ἐπελθεῖν· ἐν ἀσφαλεῖ τὰ πρόβατα κατὰστησον, ἕως οὐ πάρεισιν οἱ λύκοι πανταχοῦ. "Κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου

5 v. 3.

6 v. 4.

7 Matth. x. 17.

8 Act. xx. 29.

9 v. 5.

10 Matth. xxiv. 24.

ⁿ ὁργίζ.] + φησί K. ὁ ταῦτα πάντα pro πάντα ταῦτα omnes. ^p φίλων I. ^q φησί] + καὶ διδασχῇ Edd. invitis libris et Vet. ^r καὶ om. C. ^s ἔχειν C. K. Sav. cet. invita Cat. Statim εἰκοντας C. Cat. obtemperantes Vet. ^t ἐπιθ. τὰς ἰδίας, φ.] ἰδίας ἐπιθ. K. ^v διὰ τοῦ] τὸ αὐτοῦ K. ^w κνηθόμενοι ἡδονῆς] καὶ δεικνύς πῶς κνηθόμενοι, ἐπάγει, τὴν ἀ. τουτέστι, τοὺς ἡδονῆς K. ^x τερπόμενοι τὴν ἀ.] καὶ τέρποντας τὴν ἀ. ἐπιζητούντες K. Sav. cet. ^y ἀποστρέφουσιν I. ^z ἀπλῶς assumptum ex C. K. et marg. I. ^a φέρωσιν omnes. φέρη Edd. ^b φησὶν om. K. ^c πᾶσι] + κακοπάθησον Edd. invitis libris et Vet. ^d ἔλεγε] εἶπε K. Mox ὅτι ἔσονται K. Sav. cet. ^e ἀσφαλεῖ I. ^f κακοπάθησον om. C.

πληροφόρησον.” Ἄρα τοῦτο ἔργον εὐαγγελιστοῦ, τὸ κακοπα-
θεῖν, καὶ παρ’ ἐαυτοῦ, καὶ παρὰ τῶν ἔξωθεν. “Τὴν διακονίαν
(372) σου πληροφόρησον.” τουτέστι, πλήρωσον. Ἰδοὺ καὶ ἄλλη
ἀνάγκη τοῦ κακοπαθεῖν. ¹¹ “Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, ¹ φησί,
καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκεν.” Οὐκ εἶπε, τῆς
ἐμῆς θυσίας, ἀλλ’ ὁ περισσὸν ἐστὶ. Τῆς μὲν γὰρ θυσίας οὐ τὸ
πᾶν ἀναφέρεται τῷ θεῷ, τῆς δὲ σπονδῆς τὸ ὅλον. ¹² “Τὸν
ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγωνίσμαι, τὸν δρόμον ἰτετέλεκα.” Πολλάκις
τὸν ἀπόστολον μετὰ χεῖρας λαβὼν ἐγὼ, καὶ τὸ χωρίον τοῦτο
περικεφαλόμενος, ἀπορῶν διετέλουν, τίνος ἕνεκεν οὕτω μεγαλη-
γορεῖ Παῦλος λέγων, “Τὸν ^κκαλὸν ἀγῶνα ἡγωνίσμαι.” Νῦν δέ
μοι δοκῶ εὐρηκέναι τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι. Τίνος οὖν ἕνεκεν ταῦτά **E**
φησι; Τὴν ἀθυμίαν ¹ παραμυθήσασθαι βούλεται τοῦ μαθητοῦ,
θαρρεῖν κελεύων ὡς ἐπὶ στέφανον ^μἀπιόντος αὐτοῦ, ὡς πάντα
τετελεκότος, ὡς καλῆς ἐπιτυχόντος τελευτῆς. ^αΧαίρειν δεῖ,
φησὶν, οὐκ ἀλγεῖν διὰ τί; “Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγωνίσμαι.”
^ωὩς περ ἂν εἴ τις πατὴρ παιδίον αὐτῷ παρακαθήμενον, καὶ τὴν
ὀρφανίαν οὐ φέρον παραμυθοῖτο, λέγων· τέκνον, μὴ κλαίῃ· ἐζή-
σαμεν καλῶς, εἰς γῆρας ἐλθόντες καταλιμπάνομέν σε· ἄληπτos
ἡμῶν ὁ βίος γέγονε· μετὰ δόξης ἀπερχόμεθα· ἔχεις καὶ σὺ θαν- **F**
μάζεσθαι ἀπὸ τῶν ἡμῖν πεπραγμένων· πολλὰς ἡμῖν ὁ βασιλεὺς
οἶδε τὰς χάριτας. ^ρὩς ἂν εἰ ἔλεγε, τρόπαια ἐστήσαμεν, τοὺς
πολεμίους ἐνίκησαμεν· ^οοὐ μεγαληγορῶν, ἀλλ’ ἀνιστὰς τὸν
παῖδα, καὶ παιδεύων τοῖς ἐγκωμίοις κούφως φέρειν τὰ συμβάντα, ⁷¹⁷
καὶ χρηστὰς ἔχειν ἐλπίδας, καὶ μὴ νομίζειν ὅτι φορτικὸν τὸ
πρᾶγμα. Δεινὸν ^γγὰρ, δεινὸν ὁ χωρισμὸς· καὶ ἄκουε αὐτοῦ
λέγοντος, ¹³ “Ἡμεῖς δὲ ἀπορφανισθέντες ἀφ’ ὑμῶν πρὸς καιρὸν
^ωῶρας, προσώψω, οὐ καρδίᾳ.” Εἰ οὖν αὐτὸς χωρισθεὶς τῶν μα-
θητῶν τοιαῦτα ἔπασχεν, οἷα οἶε τὸν Τιμόθεον πάσχειν; εἰ
ζῶντος χωριζόμενος αὐτοῦ ἐδάκρυνεν, ὡς λέγειν αὐτὸν, “Μεμνη-
μένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρὰς πληρωθῶ,” πόσῳ μᾶλλον
τελευτήσαντος; Ταῦτα οὖν παραμυθούμενος ἔγραφε· καὶ ^επάσα
ἡ ἐπιστολὴ παραμυθίας ἐστὶ πλήρης, καὶ ὥσανει διαθήκη τίς **B**
ἐστὶ. “Τὸν ^αἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγωνίσμαι, τὸν δρόμον, φησί,

11 v. 6.

12 v. 7.

13 1 Thess. ii. 17.

^ε σου om. I. ^β φησί om. K. ^ι τετέλεκα] + τὴν πίστιν τετήρηκα Edd. Haec om. C. I. Vet. ^κ κ. ἀγῶνα] ἀγῶνα τὸν κ. C. ^ι π. β. τοῦ μ.] Sic omnes. τοῦ μ. π. β. Edd. ^μ ἀπιόντος I. ^α χαίρειν—διὰ τί;] εἰτα δεικνύς διὰ τί χαίρειν δεῖ, καὶ οὐκ ἀλγεῖν, φησὶν K. ^ο ὥς περ] τοῦτο ἐπαγαγὼν, δηλῶς ἐστὶν ὁ Παῦλος ὁμοίον τι ποιεῖν, ὥς περ K. ^ρ ὡς ἂν εἰ ἔλεγε om. K. Cat. Statim τὰ τρόπαια K. ^ο οὐ] καὶ ταῦτα ἀπαριθμοῖτο οὐ K. Post μεγαληγορῶν add. ἀπαγε I. K. Sav. cet. ^γ γὰρ] μὲν γὰρ K. ^ω ὥρας accessit ex omnibus. ^ε πάσα] + δὲ K. Sav. cet. ^ν ἀγῶνα] + φησὶ K. Mox φησὶ om. bis idem.

τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα.” “Τὸν ἀγῶνα, φησί, τὸν καλόν” οὐκοῦν καὶ σὺ αὐτοῦ ἐπιλαβοῦ. Ἐνθα ἄλυσις, ἔνθα δεσμὰ, ἔνθα θάνατος, οὗτος ^ω ὁ ἀγὼν καλός; Ναί, φησὶν· ὑπὲρ γὰρ Χριστοῦ γίνεται· στεφάνους ^χ γὰρ ἔχει μεγάλους. “Τὸν ἀγῶνα τὸν κυλόν.” Οὐδὲν τούτου βέλτιον τοῦ ἀγῶνος· ^γ οὐ λαμβάνει τέλος ὁ στέφανος οὗτος· οὗτος οὐκ ἀπὸ ^κ κοτίνων ἐστίν, οὐκ ἔχει ἀνθρωπινὸν ἀγωνοθέτην, οὐκ ἔχει ἀνθρώπους θεατάς· ἀπὸ ἀγγέλων σύγκειται τὸ θέατρον. Ἐκεῖ ἐν ἡμέραις πολλαῖς πονουσι **C** καὶ ταλαιπωροῦνται, καὶ ἐν ^α ὥρᾳ μιᾷ τὸν στέφανον ἔλαβον, καὶ παραχρῆμα ἀπέπτῃ τὰ τῆς ἡδονῆς· ἐνταῦθα δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ διαπαντός ἐν λαμπρότητι, ἐν δόξῃ, ἐν τιμῇ. ^δ Δεῖ λοιπὸν χαίρειν· εἰς γὰρ ἀνάπαυσιν ἔρχομαι, ἐξέρχομαι τὸ στάδιον. Ἦκουσας ὅτι ¹⁴ “Τὸ ἀναλῦσαι κρείσσον, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι.” “Τὸν δρόμον τετέλεκα.” ^ε Καὶ γὰρ ἀγωνίζεσθαι χρή καὶ τρέχειν· ^δ ἀγωνίζεσθαι καρτεροῦντα τὰς θλίψεις, τρέχειν δὲ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ πρὸς τι χρήσιμον. Ὀντως καλὸς ὁ ἀγὼν, οὐ τέρπων ἀπλῶς τὸν θεατὴν, ἀλλὰ ὠφελῶν· καὶ ὁ δρόμος οὐκ εἰς **D** τὸ μηδὲν χωρῶν, οὐδὲ ἰσχύος ἐπίδειξις· ἐστὶ καὶ φιλοτιμίας, ἀλλὰ πάντας ἔλκων εἰς τὸν οὐρανόν. Οὗτος ὁ δρόμος τοῦ ἡλίου καθαρώτερος, ὃν ὁ Παῦλος ἔτρεχεν ἐπὶ τῆς γῆς, ἢ ὃν ἐκεῖνος τρέχει ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. Πῶς δὲ τετέλεκε τὸν δρόμον; Τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ^ε περιέδραμεν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἀπὸ τῆς Ἀραβίας, καὶ μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς ἐλθὼν· ¹⁵ “Ὡστε με, φησὶν, ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλ-λυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.” καὶ πᾶσαν διαδραμὼν τὴν οἰκουμένην καθάπερ τις πτηνὸς, μᾶλλον δὲ καὶ πτηνοῦ σφοδρότερον· ὁ μὲν γὰρ πτηνὸς ἀπλῶς ^δ διέτρεχεν, **E** οὗτος δὲ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ πτερόν ἔχων τοῦ πνεύματος, καὶ μυρία διακόπτων κωλύματα, θανάτους, ἐπιβουλὰς, συμφοράς· ὥστε καὶ πτηνοῦ ταχύτερος ἦν. Εἰ πτηνὸς ἦν, καὶ κατηνέχθη αἶν καὶ ἀνάλωτο· ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐκουφίζετο, πάντων ὑπερηνέχθη τῶν δικτύων, ὥσανεὶ πτηνὸς πτερὰ ἔχων ἀπὸ πυρός. “Τὴν πίστιν, ^κ φησί, τετήρηκα.” ¹ Πολλὰ γὰρ ἦν τὰ βουλόμενα ^μ αὐτὸν συλῆσαι, οὐχ αἱ φιλίαι τῶν ἀνθρώπων ^ν μόναι, (373)

¹⁴ Philipp. i. 23.

¹⁵ Rom. xv. 19.

^ω ὁ om. K. ^χ γὰρ om. I.K. Sav. cet. ^γ οὐ λαμβάνει] οὐκ ἄγει I. ^κ κοτίνου K. ^α ὥρᾳ] ἡμέρᾳ K. ^δ χαίρειν δεῖ λ. hoc ord. K. ἀπέρχομαι pro ἔρχομαι idem. ^ε καὶ γὰρ] δείκνυσιν ὅτι καὶ K. ^δ ἀγωνίζεσθαι] + μὲν K. Sav. cet. ἀγωνίζεσθαι om. Veron. ^ε ἐστὶ] ὦν K. Mox πρὸς pro εἰς idem. ¹ ἐπὶ τοῦ] ἐν τῷ C. ^ε περιέδραμεν] Sic C.I. ἔδραμεν Veron. περιῆλθεν K. Sav. cet. ^δ διέτρεχεν] διατέμνει τὸν αἶρα K. ¹ ἦν] + ἀπλῶς K. Sav. cet. ^κ φησί om. K. ¹ πολλὰ γὰρ] δείκνυσιν διὰ τούτου ὅτι πολλὰ K. ^μ αὐτὴν I. ^ν μόνον K.

ἀλλὰ καὶ ἀπειλαὶ καὶ θάνατοι καὶ μυρία ἕτερα. Ἀλλὰ πρὸς ἅπαντα ἔστη. Πῶς; Νήφων καὶ ἐγρηγορός. Ἰκανὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα πρὸς παραμυθίαν τῶν μαθητῶν, αὐτὸς δὲ καὶ τὰ F ἔπαθλα προστίθησι. Ποῖα ὁ δὲ ταῦτα; ¹⁶ “Λοιπὸν ἀπόκειται ῥμοι, φησὶν, ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος.” Δικαιοσύνην ἔνταῦθα τὴν καθόλου φησὶν ἀρετήν. Οὐ τοίνυν ἀλγεῖν χρῆ, ὅτι ἄπειμι ⁷¹⁸ ἵστεφανωσόμενος τὸν στέφανον τὸν ἀπὸ Χριστοῦ τιθέμενον ἐπὶ τῆς ἐμῆς κεφαλῆς. ^aεἰ ἄρα ἐνταῦθα, ὄντως ἀλγεῖν ἐχρῆν ἡμῶν, μὴ παραπέσω, μὴ παραπύλωμαι. “Ὁν ἀποδώσει ῥμοι ὁ δίκαιος κριτῆς” οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Ἐνταῦθα ^ωκαὶ αὐτὸν ἀνέστησεν. Εἰ ^ππᾶσι, πολλῶ ἡμῶν Τιμοθέω. Ἀλλ’ οὐκ εἶπε, καὶ σοὶ, ἀλλὰ, ^γ“πᾶσι” πολλῶ ἡμῶν σοί.

²Πῶς δὲ ἂν τις ἀγαπήσειε, φησὶ, τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Χρι- B στοῦ; Εἰ ^aχαίροι ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· ὁ ^bδὲ χαίρων ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἄξια πράττει τῆς χαρᾶς, τὰ ὑπάρχοντα προήσεται, εἰ δέοι, καὶ τὴν ψυχὴν, ὥστε τῶν μελλόντων τυχεῖν ἀγαθῶν, ὥστε καταξιοθῆναι τὴν δευτέραν παρουσίαν μετὰ τοῦ προσήκοντος σχήματος ἰδεῖν, μετὰ παρρησίας, μετὰ δόξης καὶ λαμπρότητος. Τοῦτο ἐστὶν ἀγαπᾶν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Ὁ ἀγαπῶν αὐτοῦ τὴν ἐπιφάνειαν, πάντα πράξει ὥστε καὶ πρὸ ἐκείνης τῆς καθολικῆς ^dγενέσθαι τὴν μερικὴν. ¹⁷“^eΤί ἐστὶν ὅτι οὐ τῷ κόσμῳ ἔμελλεν ἐμφανίζειν ἑαυτόν;” Ἀλλὰ τί; Ἀκουε τοῦ C Χριστοῦ λέγοντος· “Ὁ ἀγαπῶν με τὰς ἐντολάς μου τηρήσει, καὶ ἵπορευσόμεθα ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ, καὶ μονὴν παρ’ αὐτῷ ποιήσομεν.” Ἐννόησον δὲ ὅσον ἐστὶ τὸν κοινῇ πᾶσιν βεπιφαίνεσθαι μέλλοντα, τοῦτον ἰδίᾳ ὑπισχνεῖσθαι ἐπιφανῆναι ἡμῖν. “Ἐλευσόμεθα γάρ, φησὶ, καὶ μονὴν παρ’ αὐτῷ ποιήσομεν.” Εἴ τις ἀγαπᾷ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, πάντα πράξει, ὥστε αὐτὸν καλέ-

16 v. 8.

17 Joan. xiv. 22, 23.

^o δὲ om. K. ^p μοι om. I. φησὶν om. K. ^q ἐνταῦθα] + πάλιν Edd. invitis libris et Cat. Mox λέγει pro φησὶν K. ^r στεφανωσόμενος C. ^a εἰ ἄρα ἐνταῦθα] Sic C. Veron. εἰ ἄρα ἐνταῦθα ἤμην I. ἀλλ’ εἰ ἐνταῦθα παρέ- μων K. Sav. cet. οὕτως pro ὄντως Veron. ^t ἡμῶν] + καὶ δεδοικέναι K. Sav. cet. ἡμῶν om. Veron. ^v μοι] + ὁ (ὁ om. C.) κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ C. K. Sav. cet. invita Cat. ^w καὶ om. K. ^x πᾶσι] πάντας C. ^y πᾶσι] + καὶ εἰ πᾶσι I. + δηλῶν ὅτι εἰ πᾶσι K. Sav. cet. Mox αὐτῷ pro σοὶ K. Sav. cet. ^z ΘΕΙΚΟΝ. Ὅτι δεῖ καταφρονεῖν τῶν προσκαίρων καὶ ὅτι κἂν μὴ διὰ Χριστὸν ἐπηρεασθῶμεν, ἀλλ’ ὅμως (+ ἂν I.) μακροθύμως ἐνέγκωμεν, διὰ θεοῦ ἡμῖν (+ ἡ I.) ὑπομονὴ λογίζεται. Veron. πῶς δὲ] καὶ πῶς, φησὶν (mox om. φησὶ) K. ^a χαίροι] Sic Cat. χαίροις C. χαίρει Edd. ^b δὲ om. K. ^c ὥστε—ἀγα- θῶν om. K. ^d γενέσθαι] + αὐτῷ K. Sav. cet. τῆς καθ. om. Veron. ^e τί ἐστὶν—ἀλλὰ τί;] καὶ πῶς ἐνι τοῦτο, φησὶν; K. Sav. cet. quis vero iste est? Vet. ^f ἐλευσόμεθα K. ^g ἐμφανίζεσθαι C.

TOM. VI.

K k

σαι πρὸς ^hἑαυτὸν, καὶ ἔχειν, ὥστε ἐπιλάμψαι αὐτῷ τὸ φῶς. Μηδὲν ἀνάξιον ἔστω τῆς παρουσίας αὐτοῦ, καὶ ταχέως ¹καταλύνει D παρ' ἡμῖν. Ἐπιφάνεια δὲ λέγεται διὰ τὸ ἐπάνω φαίνεσθαι, καὶ ἄνωθεν ἀνατέλλειν. Οὐκοῦν τὰ ἄνω ζητῶμεν, καὶ ταχέως τὰς ἀκτῖνας ἐκεῖνας ἐπισπασόμεθα. Οὐδεὶς τῶν κάτω κυπτόντων, καὶ κατορυπτόντων ^kἑαυτὸν εἰς τὴν γῆν, δυνήσεται τὸ ἡλιακὸν φῶς ἰδεῖν· οὐδεὶς τῶν καταμολυνόντων ἑαυτὸν τοῖς βιωτικοῖς πράγμασι, δυνήσεται τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης ἰδεῖν· οὐδὲν ἐπιφαίνει τῶν ^lτούτοις ἐνστρεφόμενων. Ἀνάνηψον μικρὸν, ^mἀνάνευσον ἀπὸ τοῦ βάθους, ἀπὸ τοῦ κλύδωνος τοῦ βιωτικοῦ, εἰ βούλει τὸν ἥλιον ἰδεῖν, εἰ βούλει τῆς ἐπιφανεῖας τυχεῖν· ἂν ⁿτύχῃς αὐτοῦ τῆς ἐπιφανεῖας ταύτης, τότε αὐτὸν ὄψει μετὰ E πολλῆς ^oτῆς παρρησίας. Φιλοσόφησον νῦν· μὴ ἔστω παρὰ σοὶ πνεῦμα ἀπονοίας, ἵνα μὴ σε ῥαπίσῃ σφοδρῶς καὶ καταβάλῃ· μὴ ἔστω ^pλελιθωμένη ἡ καρδιά, καὶ σκότος, ἵνα μὴ ^qπροσαράξῃς ἐκεῖ τὸ πλοῖον· μὴ ἔστω τις δόλος· καὶ γὰρ αἱ ὕφαλοι ναυάγια ἐργάζονται χαλεπώτατα. Μὴ τρέφε θηρία, τὰ πάθη λέγω· θηρίων γὰρ ἐκεῖνα χαλεπώτερα· μὴ τοῖς βένυστοις πράγμασι θάρρει, ἵνα δυνηθῇς ἐστάναι βεβαίως. Οὐδεὶς ἐπὶ ὕδατος ἴσταται, ἐπὶ ^rδὲ πέτρας ὑπαντες ἀσφαλῶς ^sἐστήκασιν. Ὑδὼρ ἐστὶ F τὰ βιωτικὰ πράγματα. ¹⁸· Ἦλθον ^tγάρ, φησὶν, ὕδατα ἕως ψυχῆς μου, ὡς χειμάρρους παραρρέων. Πέτρα ἐστὶ τὰ πνευματικά. Ἐν πέτρᾳ γάρ, φησὶν, ὕψωσας τοὺς πόδας μου. Ἰλὺς ἐστὶ καὶ πηλὸς τὰ βιωτικά· ἀνασπάσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ τούτων· οὕτω γὰρ δυνήσόμεθα τυχεῖν τῆς ἐπιφανεῖας τοῦ Χριστοῦ. Πᾶν ^uδ' ἐὰν ἐπέλθῃ, φέρωμεν· ἱκανὴ ἐν πᾶσι παραμυθία τὸ διὰ Χριστὸν παθεῖν· ταύτην τὴν θεῖαν ἐπώδην ἐπιλέγωμεν, καὶ παύσεται τοῦ τραύματος ἡ ἀλγηδὼν. Καὶ πῶς διὰ ^xΧριστόν; φησὶν. Ἐσυκοφάντησέ ^yσε τις ἀπλῶς, οὐ διὰ Χριστόν; ^aἈν ἐνέγκῃς γενναίως, ^zἂν εὐχαριστήσῃς, ἂν εὗξῃ ὑπὲρ ἐκείνου, ταῦτα πάντα διὰ Χριστὸν ποιεῖς. Ἀν καταράσῃ, ἂν ἀποδυσπετήσῃς, ἂν ἐπιχειρήσῃς ἀμύνασθαι, καὶ μὴ δυνηθῇς, οὐκ ἔστι διὰ τὸν Χριστόν, ^{aa}ἀλλὰ καὶ ζημίαν ὑπέμεινας, καὶ τοῦ καρποῦ ἀπε-

¹⁸ Psal. lxviii. 2. xxxix. 3.

^h αὐτὸν K. ¹ καταλύνει K. Mox δὲ om. idem. ^k αὐτὸν C. αὐτὸν I. κατορυπτόμενων pro κατορυπτόντων ἑαυτὸν K. ^l τοιούτοις C. ^m ἀνάνευσον C. K. Edebatur ἀνάνηψον. ⁿ τύχοις I. K. ^o τῆς om. K. ^p λεληθομένη I. Statim ἡ om. C. ^q προσαράξῃς K. προσαρράξῃς Edd. ^r δὲ om. K. Mox πάντες idem. ^s ἐστήκασιν] Sic omnes. ἴστανται Edd. ^t γὰρ om. K. Sav. cet. ^u ὕψωσας] ἔστησε K. ^v εἰς] ἂν C. Statim ἐπιθῇ I. ^x Χριστόν] + ἐστὶ παθεῖν K. Sav. cet. φησὶν om. K. sed εἶπεν superscripsit man. rec. ^y σε] με C. ^z ἂν pro ἐὰν his omnes. ^{aa} ἀλλὰ καὶ ζ. ὑπέμεινας] Sic nostri omnes. ἀλλὰ ζ. ὑπήνεγκας Edd.

στέρησαι διὰ τὴν προαίρεσιν τὴν σὴν. Ἐν ἡμῖν ^βγάρ ἐστι καὶ κερ- B
 (374) δαίνειν ἐκ τῶν δεινῶν, καὶ βλάπτεσθαι· οὐ παρὰ τὴν φύσιν τῶν
 δεινῶν τοῦτο γίνεται, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἡμετέραν προαίρεσιν. Οἷόν
 τι λέγω· ἔπαθε τοσαῦτα ὁ Ἰῶβ, εὐχαρίστως ἤνεγκεν, ἐδικαιώθη,
 οὐκ ἐπειδὴ ἔπαθεν, ἀλλ' ἐπειδὴ ^επαθὼν ἤνεγκεν. Ἄλλος ^δτὰ
 αὐτὰ παθὼν, μᾶλλον δὲ οὐδὲ τὰ αὐτά· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὁ τοι-
 αῦτα παθὼν· ἑὰλλὰ πολλῶ ἐλάττονα· ἐδυσφήμησεν, ἠγανάκτησε,
 κατηράσατο τῷ κόσμῳ παντὶ, ἐδυσχέρανε πρὸς τὸν θεόν· οὗτος
 κατεκρίθη καὶ κατεδικάσθη, οὐκ ἐπειδὴ πέποιθεν, ἀλλ' ἐπειδὴ
 ἐβλασφήμησεν· ἐβλασφήμησε δὲ, οὐ παρὰ τὴν ἀνάγκην τῶν συμ- C
 βάντων· ἐπεὶ εἰ ἡ ἀνάγκη τῶν συμβάντων τοῦτο ἐποίησεν, ἔδει
 καὶ τὸν Ἰῶβ βλασφημῆσαι· εἰ δὲ χαλεπώτερα παθὼν οὐδὲν
 τοιοῦτον εἰργάσατο, οὐ παρὰ τοῦτο ταῦτα συνέβη, ἀλλὰ παρὰ
 τὴν ἀσθένειαν τῆς προαιρέσεως. Ἰσχυρᾶς οὖν δεῖ ἡμῖν ψυχῆς,
 ἥ καὶ οὐδὲν ἡμῖν χαλεπὸν φανείται· ὥσπερ ἀσθενούσης, οὐδὲν
 ἔστιν ὅπερ οὐ χαλεπόν. Παρὰ τὴν ἡμετέραν διάβεισιν πάντα
 καὶ φορητὰ καὶ ἀφόρητα γίνεται· ταύτην ὀχυρώσωμεν, καὶ
 πάντα οἴσομεν εὐκόλως. Καὶ γὰρ τὸ δένδρον, ὅταν μὲν κατὰ
 βάθους παραπέμψῃ τὴν ῥίζαν, οὐδὲ σφοδρὰ καταιγὶς αὐτὸ δια- D
 σαλεῦσαι δυνήσεται· ἂν δὲ ἐξ ἐπιτολῆς ἢ κείμενον, καὶ ὑπὲρ τῆς
 ἐπιφανείας, κἂν μικρὰ προσπέσῃ ἀνέμου ῥοπή, πρόρριζον αὐτὸ
 ἀνέσπασεν. Οὕτω καὶ ἐφ' ἡμῶν, ἐὰν καθηλώσωμεν τὰς σάρκας
 ἡμῶν τῷ φόβῳ τοῦ θεοῦ, ^βοὐδὲν παρασαλεῦσαι δυνήσεται· ἐὰν
^γδὲ ἀπλῶς προστιθῶμεν, καὶ μικρὰ ῥοπή ἠφάνισε καὶ ἀπώλεσε.
 Διὸ παρακαλῶ μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας ^δἅπαντα φέρειν, καὶ
 μιμῆσθαι τὸν προφήτην ^ελέγοντα, ¹⁹ “Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου
 ὀπίσω ^ςσου” οὐχ ^αἀπλῶς ἠγγίσειν, ἀλλ', “ἐκολλήθη” ^οκαὶ, “Ἐ- E
 δίψησέ σε,” οὐχ ^βἀπλῶς ἐπεπόθησε· ^γκαὶ, “Καθήλωσον, φησὶν,
 ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ^γμου.” ^δἈν οὕτως ἐχώμεθα τοῦ θεοῦ,
 ἂν προσηλώσωμεν αὐτῷ τὰς ἡμετέρας διανοίας, ἂν διψῶμεν αὐτοῦ
 τὸν πόθον, ^επάντα ἡμῖν ἔσται ἅπερ βουλόμεθα, καὶ τῶν μελ-

¹⁹ Psal. lxi. 9, 2. cxviii. 120.

^β γάρ om. K. Statim καὶ om. idem. ^ε παθὼν] + εὐχαρίστως Sav. cet.
 εὐχ. pro παθὼν K. ^δ τὰ αὐτὰ] ταῦτα C.I. ^ε ἀλλὰ πολλῶ] ἀλλ' ἀπλῶς I.
 ἥ καὶ] ἂν γὰρ αὕτη ἰσχυρὰ ἢ K. Mox ἂν ἀσθενῆς pro ἀσθενούσης idem.
 ἔστιν om. K. Sav. cet. Post χαλεπὸν add. ἡμῖν δεικνύται I. Veron. ^β οὐ-
 δένα K. Veron. ^γ δὲ om. K. Mox προστιθῶμεν pro προτιθῶμεν ex con-
 jectura Dunaei edidimus. ^δ ἅπαν ante corr. K. ^ε τὸν λέγοντα K. Sav. cet.
^ς σου] + ὅρα τί φησιν C. + ὅρα τί φησιν, ἐκολλ. ἡ ψ. μου K. Sav. cet. invito
 Vet. ^α ἀπλῶς] + εἶπεν K. Sav. cet. ^ο καὶ ἐδ. σε] καὶ πάλιν, ἐδ. σε ἡ ψ.
 μου K. Sav. cet. ^β ἀπλῶς] + εἶπὼν K. + εἶπεν Sav. cet. Post ἐπεπόθησεν
 add. ἵνα τὸ σφοδρὸν τοῦ πόθου διὰ τούτων ἐμφάνῃ λέξω K. Sav. cet. ^γ καὶ]
 + πάλιν K. Sav. cet. φησὶν om. iidem. ^γ μου] + βούλεται γὰρ ἡμᾶς αἰεὶ
 προσκολλᾶσθαι αὐτῷ οὕτω καὶ συνδεσθῆσαι, ὥς μηδέποτε αὐτοῦ ἀφίστασθαι
 iidem. ^ε πάντα] καὶ πάντα I. K. Sav. cet.

K k 2

Φ λόντων ἀγαθῶν ἐπιτευχόμεθα, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

720

ΛΟΓΟΣ Ι.

¹ Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως. Δημῷς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην·
^a Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν. Λουκᾶς ἔστι μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν, ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστι γάρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν. Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα
 B εἰς Ἑφεσον. Τὸν φελόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.

ἈΞΙΟΝ ^b ἐπιζητῆσαι πῶς καλεῖ τὸν Τιμόθεον πρὸς ἑαυτὸν, εἶγε ἐκκλησίαν ^c πεπιστευμένους ἦν, καὶ ἔθνος ὁλόκληρον. Οὐκ ^d ἀπονοίας ἦν τὸ πρᾶγμα· αὐτὸς γὰρ ἔτοιμος ἦν ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν· ^e ἄκουε γὰρ αὐτοῦ λέγοντος, ² “Ἐὰν δὲ βραδύνω, C ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι.” Ἐπὶ ἁλλὰ τίνος ἔνεκεν; Ἀνάγκη κατεῖληπτο πολλῇ, ³ καὶ κύριος ἀποδημίας ^b οὐκέτι ἦν· δεσμωτήριον ᾧκει, καὶ συνεκέκλειστο ὑπὸ Ἰνέρωνος. Διὰ τοῦτο αὐτὸν καλεῖ, ^k καὶ ἰδεῖν ποθῶν πρὸ τῆς τελευτῆς, ^l καὶ ἴσως πολλὰ παραθέσθαι· διὸ φησι, ³ “Σπούδασον ^m πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν πρὸς με.” “Δημῷς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα.” Καὶ οὐ λέγει, ἵνα σε ἴδω πρὶν ἀπελθεῖν ἐκ τοῦ βίου, ⁿ μάλιστα ἐλύπει· ἀλλ' ἐπειδὴ μόνος εἰμί, φησὶν, ^o οὐδένα (375)
 D ἔχω τὸν συναντιλαμβανόμενόν ^o μοι τοῦ εὐαγγελίου. “Δημῷς ^p με γάρ ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην.” Τουτέστι, τῆς ἀνέσεως ἐρασθεῖς, τοῦ ἀκινδύνου καὶ τοῦ ἀσφαλούς, ^q εἴλετο μᾶλλον οἶκοι τρυφᾶν, ^r ἢ μετ' ἐμοῦ

¹ CAP. IV. v. 8—13.² 1 Tim. iii. 15.³ v. 21.

Hom. X. ^a Κρίσκης C. Cat. et his K. Veron. Mox Δελματίαν his I. ^b ζητῆσαι K. Sav. cet. invita Cat. ^c πεπ. ἦν] ἐνεπιστεύετο K. ἐμπ. ἦν Cat. ^d ἀπονοίας] + ἀλλ' οικονομίας K. Mox αὐτὸς μὲν γὰρ idem. ^e ἄκουε γὰρ] καὶ ἄκουε K. ^f ἀλλὰ—ἀνάγκη] ἀνάγκη δὲ K. ^g καὶ om. C. Veron. ^h οὐκέτι ἦν] οὐκ ἔστιν I. οὐκ ἦν. διὰ τί; ὅτι K. ⁱ Νέρωνος] + πρὸς τὸ ἀναίρεθῆναι (πρὸς τὸ ἀν. om. Sav. cet.), καὶ ὅσον οὕτω ἐμελλε τελευτᾶν. ἵν' (ἵνα Sav. cet.) οὐκ μὴ τοῦτο γένηται πρὸ τοῦ τὸν μαθητὴν ἰδεῖν K. Sav. cet. ^k καὶ ἰδεῖν] καὶ ἴσως Veron. καὶ ἴσως (sic Collator) C. καὶ (ἰδεῖν post τελευτῆς transp.) I. ἰδεῖν (sine καὶ) Cat. θεάσασθαι K. Sav. cet. ^l καὶ ἴσως] ἴσως δὲ καὶ K. ^m πρὸ χ.] ταχέως K. ⁿ οὐδένα] + γὰρ K. ^o μοι τοῦ εὐαγγ.] Sic nostri omnes cum Cat. et Vet. μου Edd. ^p με γὰρ] γὰρ με I. K. ^q εἴλετο μ. pro μ. εἴλετο omnes.

ταλαιπωρεῖσθαι, καὶ συνδιαφέρειν μοι τοὺς παρόντας κινδύνους. Τούτον διέβαλε μόνον, 'οὐκ αὐτὸν διαβαλεῖν βουλόμενος, ἀλλ' ἡμᾶς στηρίξαι, ὥστε ^μ μὴ μαλακίζεσθαι ἐν τοῖς κινδύνοις μηδὲ ἐν τοῖς πόνοις· τοῦτο γάρ ἐστι, "τὸν παρόντα ἀγαπήσας αἰῶνα" ἅμα δὲ καὶ τὸν μαθητὴν ἐπισπάσασθαι βουλόμενος. "Κρήκης, Ε' φησὶν, εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν." Τούτους οὐκέτι διαβάλλει· καὶ γὰρ ὁ Τίτος τῶν σφόδρα θαυμαστῶν ἦν, ^ω ὥστε αὐτῷ τὰ κατὰ τὴν νῆσον ἐνεχείρισε, νῆσον οὐ μικράν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα μεγάλην, τὴν Κρήτην λέγω. "Λουκᾶς ἐστὶ μόνος μετ' ἐμοῦ." ^α Αὐτὸς γὰρ σφόδρα ἀδισπάστως εἶχεν αὐτοῦ, ὁ καὶ τὸ εὐαγγέλιον γράψας, καὶ ἵτας Πράξεις τὰς καθολικὰς, φιλόπονος ὢν καὶ φιλομαθὴς καὶ καρτερικός. Περὶ τούτου φησὶ γράφων, ⁴ "Οὗ ² οἱ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν." "Μάρκον ἀναλαβὼν, ἄγε μετὰ σεαυτοῦ." ^Α Τίνος ἔνεκεν; ^F "Ἔστι γάρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν." Οὐκ εἰς τὴν ἀναπαυσιν λέγει τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν διακονίαν τοῦ εὐαγγελίου· καὶ γὰρ ἐν δεσμοῖς ὢν, οὐκ ἔλγη κηρύττων. Ἄρα καὶ τὸν Τιμόθεον τούτου ἔνεκεν ἐκάλει, οὐ τῶν αὐτοῦ ἔνεκεν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ εὐαγγελίου, ὥστε μηδεμίαν γενέσθαι ταραχὴν κατὰ τὴν αὐτοῦ ⁷²¹ τελευτὴν τοῖς πιστοῖς, τῶν αὐτοῦ μαθητῶν πολλῶν παρόντων, καὶ κωλύοντων ^θ θορύβους, καὶ παραμυθουμένων τοὺς ἀφορήτως φέροντας αὐτοῦ τὴν τελευτὴν. Καὶ γὰρ ἄνδρας ἀξιολόγους ^ε εἰκὸς εἶναι τοὺς πεπιστευκότας ἐπὶ τῆς ^δ Ῥώμης. "Τὸν ^ε φελόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας." ^ι Ἰμάτιον ἐνταῦθα λέγει· τινὲς ^β δὲ ^β φασὶ τὸ γλωσσόκομον, ἔνθα τὰ βιβλία ἔκειτο. Τί δὲ αὐτῷ τῶν βιβλίων ἔδει μέλλοντι ἀποδημεῖν πρὸς ^Β τὸν θεόν; Καὶ μάλιστα ἔδει, ὥστε αὐτὰ τοῖς πιστοῖς παραθέσθαι, καὶ ἀντὶ τῆς αὐτοῦ διδασκαλίας ἔχειν αὐτά. Πάντας μὲν οὖν τοὺς πιστοὺς εἰκὸς τότε μεγάλην ἔχειν ^ι πληγὴν, μάλιστα δὲ τοὺς παρόντας τῇ τελευτῇ, καὶ ἀπολαύοντας αὐτοῦ τότε. Τὸν

4 2 Cor. viii. 18.

^τ οὐκ—βουλόμενος] οὐ τοῦτο αὐτὸ προσηρημένος Cat. οὐκ—στηρίξαι] μάλλον δὲ οὐδὲ τοῦτον, ἀλλὰ θέλων ἡμᾶς στηρίξαι τοῦτο λέγει K. ^μ μὴ] + ἀπατάσθαι μηδὲ C. Mox κινδύνους et πόνους transp. idem. ^τ τὸν—αἰῶνα] ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα C. ^φ φησὶν om. K. ^ω ὥστε—ἐνεχείρισε] καὶ οὕτω θαυμαστός, ὥστε καὶ τὴν ν. ἐγχειρισθῆναι K. ^α αὐτὸς] εἰκότως, αὐτὸς K. ^γ τὰς Π. τὰς καθ.] Sic C.I. Cat. τὰς καθ. Π. Edd. Haec ὁ καὶ—καθολικὰς om. K. et inclusit Sav. ² ὁ om. K. Ben. ^α τίνος ἐν.] καὶ τίνος ἐν. ἐπάγει K. ^θ θόρυβον C. τὸν θ. I.K. turbas Vet. ^ε εἰκὸς] + ἦν Edd. ἦν om. I.K. Cat. ^δ Ῥώμης] + Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον K. Sav. cet. ^ι φαίλονην semper K. φελόνην Veron. ^ι μ. ἐνταῦθα] φαίλονην (φελόνην Mor. Ben.) ἐνταῦθα τὸ ἰμ. K. Sav. cet. ^β δὲ om. C.I. Veron. invita Cat. ^β φ. τὸ γλ.] τὸ γλ. φασιν εἶναι K. ^ι πληγὴν] ἀχθῆδνα K.

δὲ φελόνην ζητεῖ, ὥστε μὴ δεηθῆναι παρ' ^kἐτέρων λαβεῖν. Ὅρᾱς γὰρ αὐτὸν ^lπολλὴν ὑπὲρ τούτου ποιούμενον τὴν σπουδὴν, καὶ λέγοντα ἐτέρωθι, ἡνίκα πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἐφέσου διελέγετο. ⁵“Γινώσκετε, ὅτι ταῖς χρεῖαις μου, καὶ τοῖς οὐσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐται” καὶ πάλιν, “Μακάριόν ἐστι ^Cδιδόναι μᾶλλον, ἢ λαμβάνειν.”

⁶“Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδῶν αὐτῷ ^mὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.” Πάλιν ἐνταῦθα μέμνηται πειρασμοῦ, οὐχ ἀπλῶς ἐκείνον βουλόμενος ⁿδιαβαλεῖν, οὐδὲ κατηγορῆσαι αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν μαθητὴν ἀλείψαι πρὸς τοὺς ἀγῶνας, ὥστε φέρειν γενναίως· καὶ εὐτελεῖς ὥσιν οἱ τὰς πείρας προσάγοντες, καὶ οὐδαμινοὶ, καὶ ὅτιμοι, πάντα φέρειν γενναίως. “^pΠολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο” ἔθλιψέ με, φησὶ, διαφόρως. Ὁ γὰρ ὑπὸ μεγάλου τινὸς παθὼν κακῶς, ἔχει φιλοτι- ^Dμίαν οὐ ^qμικράν, τὴν τοῦ ποιούντος ὑπεροχὴν· ὁ δὲ ὑπὸ εὐτελοῦς καὶ ἀπερριμμένου, μείζονα ἔχει τὴν ἁνίαν. Ἀλλ' οὐκ ἀτιμωρητὶ, ^rφησὶ, ταῦτα αὐτῷ ^sπροχωρήσει. Ὡς περ γὰρ γράφων ἔλεγεν ἀνωτέρω, “Οἷους διωγμοὺς ὑπέμεινα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ κύριος” οὕτω καὶ ἐνταῦθα διπλῇ παρεκάλεσε τὸν μαθητὴν, τῷ τε κακῶς πάσχειν, καὶ τῷ ἐκείνον ἀπολήψεσθαι· ^tοὐχ ὡς τῶν ἀγίων ταῖς τιμωρίαις ^vἐπιτρεχόντων ἀπλῶς, ἀλλ' ^Eὡς τοῦ κηρύγματος δεομένου καὶ τῶν ἀσθενεστέρων τῆς ἐντεύθεν παραμυθίας. ⁷“Ὁν καὶ σὺ, ^xφησὶ, φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις” τούτέστι, πολέμει καὶ ἐναντιοῦται. Καὶ οὐκ εἶπε, τιμώρησαι, ^yκόλασον, ἀπέλασον, καίτοι γε (376) ἐνῆν διὰ τῆς χάριτος ταῦτα ἐργάσασθαι· ἀλλ' οὐδὲν ^zτούτων, οὐδὲ ὀπλίζε αὐτὸν κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' ^aἀναχωρεῖν κελεύει, τῷ θεῷ παραχωροῦντα τῆς τιμωρίας. ^bΚαὶ πρὸς παραμυθίαν τῶν ἀσθενεστέρων τοῦτο εἶρηκεν· ὁ καὶ προφητεία ἐστίν, ^cἢ ἀρὰ· ^Fἀποδώσει αὐτῷ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὅτι δὲ ὑπὲρ τοῦ τὸν

5 Act. xx. 34, 35.

6 v. 14.

7 v. 15.

^k ἐτέρων pro ἐτέρου C.I. Cat. Vet. ^l πολλὴν ὑ. τ.] Sic omnes. ὑ. τ. πολλὴν Edd. Mox τὴν om. C.K. ^m ὁ om. I. ⁿ διαβάλλειν I. ^o ἄτιμοι] + δέ, φησὶ K. Sav. cet. ^p Haec πολλὰ—διαφόρως (ἀδιαφ. C.) om. K. Sav. cet. ^q μικράν ex corr. K. ^r ἁνίαν] + πολλὰ με (μοι K.) κακὰ ἐνεδείξατο K. Sav. cet. Insuper add. τούτέστιν, ἔθλιψέ με διαφόρως Sav. cet. ^s φησὶ om. K. ^t προχωρήσει] + ἀποδώσει γὰρ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ K. Sav. cet. Statim γὰρ om. iidem. ^v οὐχ] τοῦτο δὲ λέγει, οὐχ K. ^w ἐπιχειρόντων K. Sav. cet. invita Cat. ^x φησὶ om. K. ^y κόλασιν I. ^z τούτων] + εἶπεν I. Cat. + τῶς ποιεῖ K. ^a ἀναχωρεῖν] + μόνον K. Sav. cet. ^b καὶ] ἄλλως δὲ καὶ K. Mox τοῦτο om. idem. Post εἶρηκε add. τὸ ἀποδώσει αὐτῷ K. Sav. cet. ^c ἢ ἀρὰ] Sic K. Sav. cet. sed παρ' ὁ ad ἡ superscripsit manus rec. in K. εἴ ἄρα vel εἰ ἄρα (junct. cum ἀποδώσει) C.I. Cat. Veron. Statim ἀποδώσει—αὐτοῦ om. K. Sav. cet.

μαθητὴν ἀλείψαι ταῦτα λέγει, καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς δῆλον. ^d“Ορα
 πάλιν πῶς ἐτέρους πειρασμοὺς αὐτοῦ διηγείται. ⁸ “Ἐν τῇ
 πρώτῃ μου ἀπολογία, ^eφησὶ, πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς
 λογισθεῖν.” Ὅρᾳς πῶς φείδεται τῶν οἰκείων; καίτοι ἔργον ⁷²²
 εἰργάσαντο δεινόν. Οὐ γὰρ ἐστὶν ἴσον παρὰ τῶν ἔξωθεν κατα-
 φρονεῖσθαι, καὶ παρὰ τῶν οἰκείων. Ὅρᾳς ἐπιτεταμένην ἀθυμίαν;
 Οὐκ ἔχεις εἰπεῖν, ὅτι παρὰ μὲν τῶν ἔξωθεν ἐπολεμούμην, εἶχον
 δὲ παραμυθίαν τὴν θεραπείαν καὶ ⁸τὴν συμμαχίαν τῶν ἐμῶν
 καὶ ^hγὰρ ἐκείνοι με προσέδωκαν. “Πάντες με ἐγκατέλιπον,”
 φησὶν. Ἄρα οὐ μικρὸν ἀμάρτημα τοῦτο. Εἰ γὰρ ἐν πολέμῳ
 τὸν κινδυνεύοντα ὁ ἄφεις, καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐαυτὸν ὑπεξάγων
 χειρὸς, ὑπὸ τῶν οἰκείων πλήττεται εἰκότως, ὥς τὸ πᾶν διαφθεί-
 ρας καὶ προδοὺς· πολλῶ μᾶλλον ἐν τῷ κηρύγματι. Ποία δὲ ^B
 πρώτην ἀπολογίαν λέγει; ^kΠαρέστη ἡδὲ τῷ Νέρωνι, καὶ διέ-
 φυγεν· ἐπειδὴ δὲ τὸν οἰνοχόον αὐτοῦ κατήχησε, τότε αὐτὸν
 ἀπέτεμεν. Ἴδου πάλιν προτροπὴ τῷ μαθητῇ διὰ τῶν ἐπαγο-
 μένων. ⁹ “Ἄλλ’ ὁ κύριός ἡμῶν παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέ με.”
 Τὸν γὰρ ὑπὸ ἀνθρώπων ἐγκαταλιμπανόμενον οὐκ ἀφίησιν τι πα-
 θεῖν δεινὸν ὁ θεός. “Καὶ ἐνεδυνάμωσέ με,” φησὶ· τουτέστι,
 παρρησίαν ἐχαρίσατο, οὐκ ἀφῆκε καταπεσεῖν. “Ἰνα δὲ ἐμοῦ
 τὸ κήρυγμα ^mπληροφορηθῇ.” Ὅρα τὴν ταπεινοφροσύνην αὐτοῦ
 τὴν πολλήν. Οὐχ ὡς ἀξίον τυχεῖν τῆς δωρεᾶς, φησὶν, ἐνεδυνά- ^C
 μωσέ με, ἀλλ’ “ἵνα τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ,” ὃ ἤμην ἐμπε-
 πιστευμένος· ὥς ἂν εἴ τις ἀλουργίδα καὶ διαδήμα βασιτάζοι, καὶ
 δι’ αὐτὴν σώζοιτο. “Καὶ ἀκούσῃ, φησὶ, πάντα τὰ ⁿἔθνη” ἵνα
 ὁ πᾶσι κατὰ δῆλος γένηται καὶ τοῦ κηρύγματος ἡ περιφάνεια,
 καὶ τῆς περὶ ἐμὲ προνοίας ἡ κηδεμονία. “Καὶ ἐρρύσατό με ἐκ
 στόματος λέοντος· ¹⁰ καὶ ῥύσεται με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς
 ἔργου πονηροῦ.” Ὅρα πῶς παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἀποθανεῖν, ^rκαὶ
 εἰς αὐτὸν τοῦ λέοντος ἐνέπεσε τὸν φάρυγγα. Λέοντα ^sγὰρ τὸν
 Νέρωνα φησὶ, διὰ τὸ θηριῶδες καὶ ἰσχυρὸν τῆς βασιλείας αὐτοῦ,
 καὶ ἀκατάπληκτον. “Καὶ ἐρρύσατό με, φησὶν, ὁ κύριος, καὶ ^D
 ῥύσεται.” ^vΕἰ ῥύσεται, πῶς πάλιν ἔλεγει, ὅτι “ἡδὲ σπένδο-

8 v. 16.

9 v. 17.

10 v. 18.

^d ὅρα] ἀλλ’ ὅρα K. Sav. cet. ^e αὐτῷ C. ἀριθμεῖται pro διηγείται K.
^f φησὶ] λέγων K. Post φησὶν add. οὐδεὶς μοι συμπαραγένητο (+ ἀλλὰ C.) C.
 Sav. cet. invito Vet. ^g τὴν om. K. ^h γὰρ] + καὶ K. Sav. cet. ⁱ ἀφίεις]
 Sic C.I. ἀφίει Edd. Statim καίτοι pro καὶ K. ^k παρέστη ἡδὲ] ἦν ἡδὲ παρ-
 ἔστη K. ^l μοι] μου, φησὶ C. μοι superscript. in I. ^m πληροφορ.] + του-
 τέστι, πληρωθῇ K. Sav. cet. ⁿ ἔθνη] + τί ἐστὶ τοῦτο; K. Sav. cet. ^o πᾶσι]
 + φησὶ Edd. invit. libris. ^p ἐρρύσατό με] ἐρρύσθη K. ^q καὶ om. I.
^r καὶ assumptum ex omnibus. ^s γὰρ τὸν N. φ.] δὲ λέγει τὸν N. K. ^t ἐρ-
 ρύσεται] ῥύσεται C. Mox καὶ ῥύσεται om. C.I. Veron. invito Vet. ^v εἰ ῥύ-
 σεται] εἰ ἐρρύσατο I. καὶ εἰ ῥύσεται K. πάλιν πῶς pro πῶς πάλιν K. Sav. cet.

μαι;” Ἀλλὰ πρόσεχε ^ωτῇ φωνῇ. “Ἐρρύσατό με, φησὶν, ἐκ στόματος λέοντος, καὶ πάλιν ῥύσεται,” οὐκέτι ἐκ ^ςστόματος, ἀλλὰ τί; “ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ.” Τότε μὲν γὰρ με τῶν κινδύνων ἐξήρπασεν· ἐπειδὴ δὲ τὸ ἱκανὸν τῷ εὐαγγελίῳ γέγονε, ῥύσεται με πάλιν ἀπὸ παντὸς ἁμαρτήματος, τουτέστιν, οὐκ ἀφήσει καταγνωσθέντα ἀπελθεῖν. ὙΚαὶ γὰρ καὶ τοῦτο, τὸ δυνηθῆναι μέχρις αἵματος ἀντικαταστήναι πρὸς τὴν ἁμαρτίαν καὶ μὴ ἐνδοῦναι, ἐτέρου λέοντός ἐστι ^ςῥύσασθαι, τοῦ διαβόλου.

Ε“Ὡστε ^αμείζων αὕτη τῆς προτέρας ἢ σωτηρία, ὅτε δοκεῖ ἐκδεδόσθαι. “Καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.” ^βἌρα αὕτη ἐστὶν ἡ σωτηρία, ὅταν ἐκεῖ ^ςδιαλάμπωμεν. Ἐξαρπάσει με, φησὶ, πάσης αἰτίας, καὶ ἐκεῖ φυλάξει. Τοῦτο ^δγὰρ ἐστὶ σωθῆναι εἰς τὴν βασιλείαν, τὸ ἐνταῦθα δι’ αὐτὴν ἀποθανεῖν. ¹¹ “Ὁ μισῶν γὰρ, φησὶ, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ^φζῶν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.” Ἰδοὺ δοξολογία τοῦ ἰεοῦ.

¹² “Ἀσπασαι Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον.” Αὐτὸς γὰρ ἐκεῖ ἦν ἐν Ῥώμῃ, ἔκαθώς φησὶ· “Δῶφ 723 αὐτῷ ^βὁ κύριος εὖρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ” διὰ τῆς ^ιπροσηγορίας καὶ τοὺς ἐν ^κτῇ οἰκίᾳ προθυμότερους (377) ^λποιῶν ἐν τοῖς τοιούτοις κατορθώμασιν. “Ἀσπασαι, φησὶ, Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν.” Οὗτοι εἰσιν ὧν συνεχῶς μέμνηται, παρ’ οἷς ^μκαὶ κατήχθη, οἱ τὸν Ἀπολλῶ προσλαβόμενοι. Προτίθησι δὲ τὴν γυναῖκα, ἐμοὶ ^νδοκεῖν, ἅτε σπουδαιότεραν οὖσαν καὶ πιστοτέραν· καὶ γὰρ ^οκαὶ αὕτη τότε προσελάβετο τὸν Ἀπολλῶ· ἢ καὶ ἀδιαφόρως τοῦτο ποιεῖ. Οὐ μικρὰ δὲ τούτοις ἦν παραμυθία ἢ ^ρπρόσρησις, ἀλλὰ τιμῆς καὶ ἀγάπης εἶχεν ἐνδειξιν, καὶ πολλῆς μετάληψιν χάριτος· ἀρκεῖ γὰρ καὶ ἀσπασμὸς ^βμόνος τοῦ ^αμακαρίου καὶ ἀγίου ἐκείνου πολλῆς ἐμπλήσαι χάριτος τὸν τὴν προσηγορίαν δεχόμενον. ¹³ “Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.” Ἐἶδο-

¹¹ Joan. xii. 25.

¹² v. 19.

¹³ v. 20.

^ω τῇ φωνῇ—φησὶν] εἰπὼν ἐρρύσατο K. ^ς στόματος] + λέοντος προσέθηκεν K. ^γ καὶ—τὸ] τὸ τοῖνον K. ^ς ῥύσθηται K. ^α μείζων I. ^β ἀρα om. K. ^ς διαλάμπωμεν] + τί ἐστὶ, σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ; K. Sav. cet. ^δ γὰρ om. K. ^ε αὐτήν] + ᾧ ἡ δόξα K. Sav. cet. ^ς υἱοῦ] + πᾶς οὐκ ἴσος τῷ πατρὶ, τὴν αὐτὴν δοξολογίαν ἦν καὶ ἐκείνος λαμβάνων K. ^ς καθὰ C. ^η ὁ om. C. ^ι Mox παρὰ κυρίῳ I. K. ^λ προσηγορίας] + τῆς τούτου K. Sav. cet. ^κ τῇ οἰκίᾳ] τῷ οἴκῳ K. ^λ ποιεῖ K. Sav. cet. ^μ καὶ om. I. Veron. invita Cat. παρ’ οἷς καὶ κατήχθη om. C. ^ν δοκεῖ I. K. ^ο καὶ om. I. ^ρ πρόσρησις] Sic C. I. *salutatio* Vet. πρόσρησις Edd. ^α μακ. καὶ ἀγ. pro ἀγ. καὶ μακ. omnes. ^β εἶδομεν] Sic C. *ἰδωμεν* I. Veron. Vet. *Mox συνηχθησαν* C. *εἶδομεν—τι*] τούτων καὶ τὸν (τὸν ante corr. om. K.) *Τυχικὸν ἔγνωμεν ἐν τῇ τῶν πράξεων βίβλῳ συναγαχέντας (συναχθέντας K.) αὐτῷ ἀπὸ (ἐπὶ K.) τῆς Ἰουδαίας, καὶ πανταχοῦ συνόντας, ἵσως ὡς σπουδαιότερους τῶν ἄλλων* K. Sav. cet.

μεν ἐν ταῖς Πράξεσι, τίνες αὐτῷ συνανήχθησαν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἵσως ἐργαζόμενοι τι. “Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ, φησὶν, ἀσθενούντα.” Διὰ τί γὰρ μὴ ἰάσω αὐτὸν, ἀλλ’ ἀπέλιπες; Οὐ πάντα ἴσχυον οἱ ἀπόστολοι, ἢ οὐ πάντα φκονόμενον τῇ χά- C
ριτι, ἵνα μὴ τις εἰς αὐτοὺς λογίσσεται ὑπὲρ ὃ βλέπει. Τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν μακαρίων τῶν πρὸ αὐτῶν γενομένων δικαίων ὀρώμεν συμβάν· καθάπερ ἐπὶ τοῦ Μωϋσέως· ἰσχυρόφωτος ἦν· διὰ τί μὴ μετέβαλεν αὐτοῦ τὴν ἰσχύοντητα; πολλάκις ὑπὸ λύπης ἐβάλ-
λετο καὶ ἀθυμίας, ^ωεἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας οὐκ εἰσελθών. Πολλὰ γὰρ συνεχώρει ὁ θεὸς, ὥστε δείκνυσθαι τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Εἰ γὰρ καὶ τούτων ^γγενομένων, ἔλεγον οἱ ἀναίσθητοι Ἰουδαῖοι, ¹⁴ “Ποῦ ἔστι Μωϋσῆς, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς D
ἐκ τῆς Αἰγύπτου;” εἰ καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, τί οὐκ ἂν ^εἔπαθον; Εἰ μὴ συνεχώρησεν αὐτοῦ κρα-
τῆσαι τὸν φόβον ^ατὸν τοῦ Φαραὼ, οὐκ ἂν θεὸν αὐτὸν ἐνόμισαν; ^βΟὕτω καὶ περὶ Παύλου καὶ Βαρνάβα τοὺς τὴν Λύστραν οἰ-
κύντας ὀρώμεν παθόντας ἐπ’ αὐτῶν, καὶ θεοὺς αὐτοὺς νομίσαν-
τας, ὅτε ¹⁵ “Διαρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ^εἐξεπῆδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κράζοντες καὶ λέγοντες· “Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ὑμῖν ἐσμεν ἄνθρωποι.” Καὶ ὁ Πέτρος πάλιν
ἠνίκα τὸν ἐκ γενετῆς χωλὸν ἰάσατο, πάντων ^εἐκπλαγέντων ἐπὶ E
τῷ γεγονότι, ἀπεκρίνατο λέγων· ¹⁶ “Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ ^ετούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ
^εεὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;” Ἀκουε δὲ ^βπάλιν
καὶ τοῦ μακαρίου Παύλου λέγοντος· ¹⁷ “¹Καὶ ἐδόθη μοι σκόλοψ
τῇ ^κσαρκί, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.” ¹Οὐκ ἔστι τοῦτο· οὐ γὰρ διὰ
τοῦτο ἐδόθη αὐτῷ ^ωὁ σκόλοψ· ^βταπεινοφρονῶν γὰρ ἔφη τοῦτο·
ἀλλὰ διὰ πολλὰς αἰτίας. “Ὅρα γοῦν ὅτι ^οὁ θεὸς οὐ τοῦτό φη-
σιν αὐτῷ, “ἵνα μὴ ὑπεραίρῃ,” ἀλλὰ τί; ¹⁸ “^ρἩ δυνάμις μου, F

¹⁴ Exod. xxxii. 1.¹⁵ Act. xiv. 14.¹⁶ Ibid. iii. 12.¹⁷ 2 Cor. xii. 7.¹⁸ Ibid. xii. 9.

^α εἰς inclusum a Sav. om. C.K. invita Cat. Cf. 2 Cor. xii. 6. ^ε ἰσχυρό-
φωτος—μὴ] ὃν ἰσχυρόφωτον ὄντα οὐ K. ^ν ἰσχύοντητα] + ἀλλ’ εἴαστε μένειν· δε K.
^ω εἰς] δε εἰς K. Μοχ εἰσηλθε K. Sav. cet. ^γ γενομένων I. ^τ τῆς I.
^ε ἔπαθον] ἐποίησαν; εἰπε γὰρ μοι K. ^α τὸν om. I.K. ^β οὕτω—διαρρή-
ξαντες] οὕτω καὶ Παῦλος καὶ Βαρνάβας ποιοῦσιν, ὅτε τοὺς τὴν Λ. οἰκούντας
ὀρώσας ἐπ’ αὐτοὺς τι παθόντας, καὶ ὡς θεοῖς μέλλοντας θύειν, διερρήξαν K.
^ε ἔξεπ·] καὶ ἔξεπ· K. ^δ ἡμεῖς] καὶ ἡμεῖς K. Sav. cet. ^ο ἐκπλαγέντων om. I.
^ε τοῦτο I. ^ε εὐσεβείᾳ] ἐξουσία C. ἢ εὐσ. om. Veron. ^β πάλιν om. C.
^κ καὶ om. I.K. ^κ σαρκί] + μου I. + ἄγγελος Σατᾶν K. ¹ οὐκ] ἀπαγε, οὐκ I.
ἀλλὰ ταπεινοφροσύνης, φησὶν, ὁ λόγος. ἀπαγε, οὐκ K. Sav. cet. ^ω ὁ om.
I.K. Sav. cet. ^β ταπεινοφρονῶν—φησιν αὐτῷ, ἵνα] ἵνα ταπεινοφρονῇ, οὐδὲ
διὰ ταπεινοφροσύνης μόνον ἔφη τοῦτο, ἀλλὰ καὶ δι’ ἄλλας αἰτίας. ὅρα γοῦν πῶς
ὁ θεὸς ἀπολογούμενος, οὐ φησιν αὐτῷ, ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου, ἵνα K. Sav. cet.
^ο ὁ θεὸς om. I. ^ρ ἡ δ.] ἵνα ἡ δ. I. Veron. ἡ γὰρ δ. K. Sav. cet. φησὶν
om. K.

φῃσιν, ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται.” Δύο τοίνυν ⁹συνεγίνετο· καὶ φανερά ἐδείκνυτο τὰ γινόμενα, καὶ τὸ ὅλον ἐπεγράφετο τῷ θεῷ.
 724 Διὰ τοῦτο καὶ ἀλλαχοῦ ἔλεγεν· ¹⁹“Ἐχομεν τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀσπράκίοις σκεύεσι” τούτέστι, παθητοῖς καὶ ἀσθενέσι σώμασι· διὰ τί; “Ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν.” Εἰ μὴ παθητὰ ἦν τὰ σώματα, αὐτοῖς ἂν ἔπεγράφετο ἅπαντα. Καὶ ἀλλαχοῦ ὁρῶμεν αὐτὸν ἀλγοῦντα ἐπὶ ἀρρωστίᾳ· περὶ γὰρ τοῦ Ἐπαφροδίτου ἔλεγε· ²⁰“Καὶ γὰρ ἡσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ, ἀλλ’ ὁ θεὸς αὐτὸν ἠλέησε” καὶ πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ²¹ἀγνοοῦντα συμφερόντως καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς μαθητευομένοις. “Τρόφιμον δὲ, φῃσιν, ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ Β ἀσθενοῦντα.” Ἡ Μίλητος τῆς Ἐφέσου ἑγγὺς τυγχάνει. Ἄρα ²²ἀποπλέων ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν; ἢ ²³τοῦτο ²⁴μετὰ τὸ γενέσθαι ἐν Ῥώμῃ; Πάλιν ²⁵γὰρ εἰς τὴν Σπανίαν ἀπῆλθεν· εἰ δὲ ²⁶καὶ ἐκείθεν πάλιν εἰς ταῦτα τὰ μέρη, οὐκ ἴσμεν. Ὅρα πάντοθεν αὐτὸν μεμονωμένον. “Δημᾶς ²⁷με γὰρ ἐγκατέλιπε,” φησί· “Κρήσκης ²⁸γὰρ εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν.” “Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ.” “Τρόφιμον ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.” ²⁹“Σπούδασον, ³⁰φησί, πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται σε Εὐβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λίνος, καὶ Κλαυ- (378)
 C δία.” Τοῦτον τὸν Λίνον ἰστοροῦσί τινες δεῦτερον μετὰ τὸν Πέτρον ἐπίσκοπον τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας γεγενῆσθαι. “Καὶ Λίνος, φησί, καὶ Κλαυδία.” Ὅρας πῶς καὶ γυναῖκες ἦσαν διάπυροι περὶ τὴν πίστιν καὶ θερμαί; οἷον ἡ Πρίσκιλλα, οἷον ἡ αὕτη ἢ Κλαυδία, ἥδη ἐσταυρωμέναι, ἥδη παρατεταγμέναι. Καὶ τί ³¹γὰρ δῆποτε τοσοῦτων ὄντων πιστῶν, τούτων ³²ἐμμένηται; ἢ δῆλον ³³ὅτι ὡς ἐκβεβηκότων ἥδη τῇ γνώμῃ τῶν κοσμικῶν πραγμάτων, ὡς μᾶλλον λαμπόντων; οὐ γὰρ ἔστιν ἐμποδισθῆναι γυναῖκα οὖσαν. Καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος ἔργον, τὸ τὴν
 D φύσιν ταύτην ἐν τοῖς βιωτικοῖς μόνον ἐμποδίζειν, μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἐκεῖ. Οὐδὲ γὰρ μικρὸν τῆς πάσης διοικήσεως ἀναδέδεκται μέρος ἡ γυνή, τὸ οἰκουρὸν· ἀλλ’ ἐκείνης χωρὶς, οὐδὲ τὰ πολιτικά δυνήσεται συστήναι ποτε. Εἰ γὰρ ³⁴μέλλει θορύβου καὶ ταρα-

19 2 Cor. iv. 7.

20 Philipp. ii. 27.

21 v. 21.

⁹ συνεγίνετο] συνίβαινεν ἐκ τούτου Κ. ¹ ἐπεγράφετο Ι. ² ἀγνοοῦντας C.I. Post συμφερόντως add. γίνετο Ι. ³ ἐγγὺς] + οὖσα Ι.Κ. Sav. cet. invita Cat. ⁴ ἀποπλέων] ὅτε ἀπέπλεεν Κ. Sav. cet. ⁵ τοῦτο] + καιροῦ ἄλλου φήσομεν (+ εἶναι πρᾶγμα Κ.) Κ. Sav. cet. ⁶ μετὰ] + μὲν γὰρ iidem. ⁷ γὰρ accessit ex Cat. καὶ πάλιν εἰς τὴν Ἰσπ. ἀπελθεῖν C. Mox Ἰσπανίαν C.K. ⁸ καὶ accessit ex C.I. Cat. ⁹ ὅρα π. αὐτὸν] Sic Ι. Vet. π. αὐτὸν C. Veron. πάντων γοῦν ὁρῶμεν αὐτὸν (αὐτὸν ὁρῶμεν Κ.) Κ. Sav. cet. ¹⁰ με γὰρ] γὰρ με Ι.Κ. ¹¹ γὰρ] ἐπορεύθη Κ. ¹² φησί om. Κ. Sav. cet. ¹³ αὕτη Edd. haec Vet. ¹⁴ γὰρ om. Κ. ¹⁵ ἐμμένηται] + τῶν γυναικῶν Κ. Sav. cet. ¹⁶ ὅτι assumptum ex Ι.Κ. Cat. ¹⁷ μέλλει omnes. μέλλοι Edd.

χῆς ἐμπεπλησθαι τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν, ἕκαστος τῶν πολιτευομένων ἐμέλλεν οἶκοι καθῆσθαι, καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν κακῶς ἂν ^κ διακίεσται. "Ὡστε οὐδὲ ἐν ἐκείνοις τὸ ἔλαττον ἔχει, οὐδὲ ἐν τοῖς πνευματικοῖς. Δύναται γὰρ μυριάκις ἀποθανεῖν, εἴγε βούλοιοτο· πολλαὶ ^μ γοῦν καὶ ἐμαρτύρησαν· δύναται σωφροσύνην Ἐ ἀσκήσαι, καὶ μᾶλλον τῶν ἀνδρῶν, ἅτε οὐ τοσαύτης ἐνοχλοῦσης αὐτῇ φλογός, ^η καὶ κοσμιότητα καὶ σεμνότητα ἐπιδείξασθαι, καὶ ἁγιασμόν, ²² "οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον," καὶ χρημάτων ὑπεροψίαν, εἴγε ^ο θέλοισιν, καὶ πάντα ἀπλῶς τὰ ἄλλα. "Σπούδασον, φησὶ, πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν." Πῶς αὐτὸν κατεπείγεις; καὶ οὐδαμοῦ τὸ λυπηρὸν τίθησιν· οὐ λέγει, πρὶν ἐμέ ῥτελευτῆσαι, ἀλλὰ, "πρὸ χειμῶνος ^ι ἐλθεῖν," ἵνα μὴ κατασχεθῇς. "Ἀσπάζεται σε, ^ρ φησὶν, Εὐβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λίνος, καὶ Κλανδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες." Ὀνομαστὶ αὐτῶν οὐ μέμνηται. ^ρ Ὅρᾳς ὅτι ἐκείνοι θερμότεροι ἦσαν; ²³ "Ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου." Οὐδὲν ταύτης τῆς εὐχῆς ἄμεινον. Μὴ ἄλγει, φησὶν, ὅτι ἀφίσταμαι· ὁ κύριος μετὰ σοῦ. Καὶ οὐκ εἶπε, μετὰ σοῦ, ἀλλὰ, "μετὰ τοῦ πνεύματός σου." Διπλῇ ἡ βοήθεια, τῆς χάριτος τοῦ πνεύματος, καὶ τοῦ θεοῦ βοη- ⁷²⁵ θούντος ^α αὐτῇ. Καὶ ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν εἶναι τὸν θεὸν μεθ' ἡμῶν, μὴ τῆς χάριτος οὔσης τῆς πνευματικῆς· εἰ γὰρ ἐγκαταλειφθήμεν, πῶς ἔσται μεθ' ἡμῶν; "Ἡ χάρις μεθ' ἡμῶν. Ἀμήν." Καὶ ἐαυτῷ λοιπὸν ἐπέυχεται· ^ι τουτέστιν, ὥστε αἰεὶ εὐαρέστους εἶναι αὐτῷ, ὥστε χάριν ἔχειν μετὰ τοῦ χαρίσματος· ταύτης γὰρ οὔσης, οὐδὲν ἔσται λυπηρὸν. ^ν Ὡσπερ γὰρ ὁ τὸν βασιλέα ὀρῶν, καὶ χάριν ἔχων παρ' αὐτῷ, οὐδενὸς ἐπαίσθάνεται λυπηροῦ· οὕτω καὶ τῶν φίλων ἀπολιμπανόμεθα, καὶ εἰς δεινόν τι περιπέσωμεν, οὐδενὸς αἰσθησιν ληψόμεθα, τῆς χάριτος οὔσης ἐκείνης καὶ τειχιζούσης ἡμᾶς.

^ω Πῶς δὲ ἐνὶ τὴν χάριν ἐπισπάσασθαι ^λ λοιπόν; Τὰ τῷ θεῷ ^β φίλα πράττοντα, καὶ ἐν πάσιν ὑπακούοντα. ^γ Ἡ καὶ ἐν ταῖς μεγάλαις οἰκίαις οὐκ ἐκείνους ὀρῶμεν χάριν ἔχοντας τῶν οἰκετῶν,

22 Hebr. xii. 14.

23 γ. 22.

^κ διακίεσθαι C. διετέθειτο K. ^ι ἔχει] + εἰ δὲ οὐκ ἐν τούτοις K. ^μ γοῦν] γὰρ I. καὶ om. C. I. Veron. ^η καὶ om. C. ^ο θέλοι K. ^ρ τελευτῆσαι] + ἵνα μὴ λυτῆσθαι K. Sav. cet. ^ι ἐλθεῖν, ἵνα μὴ κατασχεθῇς] ἵνα. φησὶ, μὴ κατασχευθῇς K. ^ρ φησὶν om. K. ^α αὐτῇ om. K. ^ι τουτέστιν] τί τοῦτο; K. ^ν ὥσπερ] ὡς K. ^ω ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι ὁ τῶν ἐαυτοῦ καταφρονῶν διὰ τὸν θεὸν τὰ τοῦ θεοῦ λαμβάνει, (+ καὶ I.) ὅτι βίας ὄντως χρεία πρὸς τὴν κτῆσιν τῆς ἀρετῆς· πολλὰ γὰρ τὰ κωλύματα, οἷον γυνή, παῖδες, φροντίδες βιωτικαί, ὧν δεῖ πάντων καταφρονεῖν, καὶ προτιμᾶν τὸν θεόν, εἴγε καὶ ἐαυτοὺς καὶ τοὺς ἡμῖν προσήκοντας ὠφελῆσαι σπουδάζομεν. Veron. ^λ λοιπόν om. K. Statim ἂν τὰ τ. θ. φ. πράττωμεν, καὶ ἐν πάσιν αὐτῷ (αὐτῷ receptum est a Sav. cet.) ὑπακούομεν K. θεῷ sine artic. C. ^γ ἡ] οὕτω K. οὐκ ἐκείνους om. idem.

L 1 2

ὅσοι μὴ τὰ αὐτῶν μεριμνῶσιν, ἀλλὰ τὰ τῶν δεσποτῶν πάσῃ
 ψυχῇ καὶ προθυμίᾳ, ^zοὐ δι' ἀνάγκην μόνην δεσποτικὴν, ἀλλὰ
 καὶ διὰ προθυμίαν καὶ διὰ φιλοστοργίαν, εὖ διατιθῶσιν ἅπαντα;
 ὅταν αἰεὶ τρέχουσιν, ὅταν αἰεὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ᾧσι ^aτοῖς αὐτῶν,
 ὅταν ἐπὶ τῆς οἰκίας στρέφονται, ὅταν ^bμηδὲν ἴδιον πραγματεύ-
 ωνται, ^cκαὶ τῶν οἰκείων φροντίζουσι, μᾶλλον δὲ ἀντὶ τῶν ἰδίων
 C ἔχουσι τὰ ^dδεσποτικά; Ὁ γὰρ τὰ αὐτοῦ τοῦ δεσπότητος ποιησά-
 μενος, οὐ τὰ αὐτοῦ τοῦ δεσπότητος πεποίηκεν, ἀλλὰ τὰ τοῦ δε-
 σπότητος αὐτοῦ ὁμοίως αὐτῷ ἐπιτάττει ἐν τοῖς ἐκείνου, ὁμοίως
^eἐκείνῳ κρατεῖ. Πολλοὶ ^fδὲ τῶν οἰκετῶν μᾶλλον αὐτὸν δεδοί-
 κασι, καὶ ὅπερ ἂν εἴπῃ οὗτος, τοῦτο κἀκείνος πάντες οἱ ἐχθροὶ
 λοιπὸν ἐν φόβῳ. Εἰ δὲ ^bἐν τοῖς βιωτικοῖς ὁ τῶν αὐτοῦ κατα-
 φρονήσας, καὶ τὰ τοῦ δεσπότητος ἐλόμενος, οὐχὶ κατεφρόνησε τῶν
 αὐτοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον μερίζων ἐπέτυχεν πολλῷ μᾶλλον ἐν τοῖς
 πνευματικοῖς. Καταφρόνησον τῶν σῶν, καὶ ἔλαβες τὰ τοῦ θεοῦ
 D βούλεται αὐτὸς τοῦτο. Καταφρόνησον τῆς γῆς, καὶ ἄρπασον
 τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἐκεῖ διάγε, μὴ ἐνταῦθα ἐκείθεν ἔσο
 φοβερὸς, μὴ ἐνταῦθα. Ἐκείθεν ἂν ᾗς φοβερὸς, οὐχὶ ἀνθρώποις (379)
 μόνον, ἀλλὰ καὶ δαίμοσι καὶ αὐτῷ τῷ διαβόλῳ ἔση φοβερὸς
 ἂν δὲ ἀπὸ τῶν χρημάτων τῶν ἐνταῦθα, ἐκείνοις εὐκαταφρόνητος
 ἔση, πολλάκις δὲ καὶ ἀνθρώποις ὅσα ἂν πλουτήσῃς, ἐν τοῖς δου-
 λικοῖς ἢ πλουτεῖς ἂν δὲ τούτων ὑπερίδῃς, ἐν τῷ οἴκῳ τῷ βασιλικῷ
 λαμπρὸς ἔση. Τοιοῦτοι ἦσαν οἱ ἀπόστολοι καταφρόνησαντες
 τῆς δουλικῆς οἰκίας, καὶ τῶν ἐνταῦθα χρημάτων, ^kὅρα πῶς τοῖς
 E δεσποτικοῖς ἐπέταττον. Ὁ δεῖνα, φησὶν, ἀπηλλάχθω νόσου,
 ἕτερος δαιμόνων, καὶ δῆσον ἐκείνον, καὶ λύσον τοῦτον. Ἐπὶ γῆς
 τοῦτο ἐγίνετο, ἀλλ' ὥς ἐν οὐρανοῖς ἐτελεῖτο. ²⁴“Ὅσα γὰρ ^lἂν
 δῆσῃτε ^mἐπὶ τῆς γῆς, φησὶν, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.”
 Καὶ μερίζονα ⁿαὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν. Καὶ ὅτι οὐκ
 ἐψευσάμην, ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος ²⁵“Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ,
 μερίζονα ^oποιήσει ὧν ἐγὼ ποιῶ.” Τί δήποτε; Ὅτι καὶ οὗτως
 εἰς τὸν δεσπότην ἡ τιμὴ διαβαίνει. Ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις
 πράγμασιν, ὅταν μεγάλα ^pδύνηται ὁ οἰκέτης, μᾶλλον θαυμά-

24 Matth. xviii. 18.

25 Joan. xiv. 12.

^z οὐ] ὅταν οὖν οὐ K. Μοχ μόνον I.K. ^a τοῖς] τῶν K. ^b οὐδὲν K.
^c καὶ] μηδὲ K. Sav. cet. ἰδίων pro οἰκείων I.K. ^d δεσποτικά] + πῶς οὐκ
 εἰκότως αὐτοῖς ἔσται διὰ τοῦτο ἡ χάρις; K. ^e ἐκείνῳ Edd. ἐκείνου Codd.
^f δὲ] καὶ K. ^g εἴπῃ omnes. εἴποι Edd. ^h ἐν τοῖς β. ὁ] Sic C.K. ὁ ἐν
 τοῖς β. Edd. ὁ ἐν τοῖς β. ὁ (?) I. ⁱ πλουτεῖς omnes. πλουτήσεις Edd.
^k ὅρα] καὶ ὅρα I.K. Sav. cet. ^l ἂν om. I. ^m ἐπὶ τ. γ. φησὶν] Sic omnes.
 φησὶν ἐπὶ γῆς Edd. ⁿ αὐτοῦ ἔ. αὐτοῖς] Sic C.I. αὐτοῖς ἔ. αὐτοῦ Edd.
^o ποιήσει ὧν ἔ. π.] ὧν ἔ. π. ποιήσει K. ποιήσει ὧν ἔ. π. ποιήσει (sic) I. ^p δύ-
 νηται I.

ζεται ὁ δεσπότης. Εἰ γὰρ ὁ οἰκέτης τοσαῦτα δύναται, πόσω ἤ μάλλον ὁ κρατῶν αὐτοῦ; Εἰ δέ τις ἀφείς τὴν δεσποτικὴν ὑπηρεσίαν, φροντίζοι τῆς αὐτοῦ γυναικὸς καὶ τοῦ παιδίου καὶ τοῦ οἰκέτου, καὶ βούλοιο πλουτεῖν καὶ ἀποτίθασθαι ἐκεῖ, ἢ κλέπτων, ἢ λυμαινόμενος τοῖς δεσποτικοῖς, ταχέως καὶ ἑαυτὸν μετὰ τῶν χρημάτων προσαπώλεσε. Διὸ ταῦτα ἔχοντες τὰ ὑποδείγματα, παρακαλῶ, μὴ φροντίζωμεν τῶν ἡμετέρων, ἵνα φροντίζωμεν αὐτῶν καταφρονῶμεν αὐτῶν, ἵνα κτησώμεθα αὐτά. Ἄν ἡμεῖς αὐτῶν καταφρονήσωμεν, αὐτὸς αὐτῶν ἐπιμελήσεται· ἂν ἡμεῖς ἐπιμελησώμεθα αὐτῶν, ὁ θεὸς αὐτῶν καταφρονήσει. Εἰ ἐν τοῖς τοῦ θεοῦ κάμνομεν, μὴ ἐν τοῖς ἡμετέροις, μάλλον δὲ ἐν τοῖς ἡμέτεροις· τὰ γὰρ αὐτοῦ ἡμέτερα· οὐ λέγω οὐρανόν, οὐ λέγω γῆν, οὐ λέγω τὰ ἐν τῷ κόσμῳ· ταῦτα γὰρ αὐτοῦ ἀνάξια, Β ταῦτα οὐχ ἡμῶν μόνον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπίστων· ἀλλὰ τί λέγω; δόξαν, βασιλείαν· ταῦτα καὶ αὐτοῦ, καὶ ἡμέτερα δι' αὐτόν. Πῶς; “Εἰ συναπεθάνομεν, φησὶ, καὶ συζήσομεν· εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν.” Συγκληρονόμοι ἐγενόμεθα, καὶ ἀδελφοὶ λεγόμεθα· τί ἡμεῖς ἐάντους κάτω καταγόμεν, αὐτοῦ ἡμᾶς ἄνω καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔλκοντος; Μέχρι πότε πενιχροὶ, μέχρι πότε πτωχοὶ; Οὐρανὸς πρόκειται, καὶ ἡμεῖς περὶ τὴν γῆν στρεφόμεθα· οὐρανοῦ βασιλεία, καὶ ἡμεῖς τὴν ἐνθάδε πενίαν αἰρούμεθα· ζωὴ ἀθάνατος, καὶ ἡμεῖς περὶ ξύλα καὶ λίθους καὶ ἀγροὺς δαπανώμεθα. Γενοῦ πλούσιος, τοῦτο καὶ γὰρ βούλομαι· πλεονέκτησον καὶ ἄρπασον· ἐνταῦθα οὐκ ἔστι μέμψις· ἐνταῦθα τὸ μὴ πλεονεκτῆσαι ἔγκλημα, ἐνταῦθα τὸ μὴ ἀρπάσαι κατηγορία. Τί δὴ τοῦτό ἐστιν; “Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, φησὶ, βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν.” Γενοῦ βίαιος ἐκεῖ, γενοῦ ἄρπαξ, οὐ μειοῦται τὸ ἀρπαζόμενον· οὐδὲ γὰρ μερίζεται ἡ ἀρετὴ· οὐ μειοῦται οὐδὲ ἡ εὐσέβεια, οὐδὲ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Τότε αὖξεται ἡ ἀρετὴ, ὅταν ἀρπάσῃς· τότε τὰ σωματικά μειοῦται, ὅταν ἀρπάσῃς· καὶ δῆλον ἐκείθεν. Ἔστωσαν ἐν πόλει μύριοι ἄνδρες· οὗτοι ἂν μὲν πάντες ἀρπάζωσι τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν δικαιοσύνην, ἐπλεόνασαν αὐτήν· ἐν γὰρ τοῖς μυρίοις γίνονται δίκαιοι· ἂν δὲ μὴ ἀρπάσωσιν, ἡλάττωσαν· οὐδαμῶ γὰρ φαίνεται. Ὅρας ὅτι ἐν τῷ ἀρπάζεσθαι πλεονεκτεῖ μάλλον τὰ

26 Matth. xi. 12.

καὶ accessit ex C.I. παρακαλῶ ante ταῦτα transp. K. Statim μὴ om. idem. αὐτῶν omnes. ἐαυτῶν Edd. καταφρ. αὐτῶν om. C. εἰ om. K. Sav. cet. Mox κάμνωμεν I.K. Sav. cet. τῷ accessit ex omnibus. μόνων I. τί λ.] τίνα λ. αὐτοῦ K. Sav. cet. καταγόμεν] τάττομεν K. πλούσιος] + ἐν τοῖς πνευματικοῖς ex corr. rec. K. γενοῦ πλ. post βούλομαι transp. idem. ἔστι] ἔτι K. τῶν οὐρανῶν, φ. pro φ. τῶν οὐρανῶν omnes. μειοῦνται C. πλεονάζει I. Post ἀγαθὰ add. ἐκεῖ idem.

ἀγαθὰ ταῦτα δὲ ἐν τῷ ἀρπάζεσθαι μειοῦται μᾶλλον; Μὴ τοίνυν τῇ πενίᾳ προσκαθεζόμεθα, ἀλλὰ τὸν πλοῦτον ἐλώμεθα. Πλοῦτος θεοῦ ἐστὶ τὸ πολλοὺς εἶναι τοὺς ἀπολαύοντας τῆς βασιλείας. ²⁷“Ὁ πλουτῶν, φησὶν, εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.” Αὕξησον αὐτοῦ τὴν οὐσίαν· ^eαὔξεις δὲ, ἂν ἀρπάσης, ἂν πλεονεκτήσης, ἂν βιάσῃ. Βίας ὄντως χρεῖα· τί δήποτε; ὅτι πολλοὶ οἱ κωλύοντες, γυναῖκες, παῖδες, φροντίδες, τὰ κοσμικὰ πράγματα, μετὰ τούτων δαίμονες, καὶ αὐτὸς ὁ τῶν δαιμόνων ἀρχηγέτης ὁ διάβολος. Δεῖ τοίνυν βίας, δεῖ καρτερίας. Ὁ βιαζόμενος ἐν πόνοις ἐστί. Πῶς πάντα ὑπομένει; ^fπῶς καὶ πρὸς ἀνάγκην ἴσταται; πῶς σχεδὸν τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχειρεῖ; Εἰ τοίνυν οἱ μὲν βιαζόμενοι τοιοῦτοι, ἡμεῖς δὲ οὐδὲ τοῖς δυνατοῖς ἐπιχειροῦμεν, πότε ἐπιτευξόμεθα; πότε ἀπολαυσόμεθα τῶν σπουδαζομένων; “Βιασται, φησὶν, ἀρπάζουσι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.” Βίας χρεῖα καὶ ἀρπαγῆς· οὐ γὰρ (380) ⁷²⁷ ἀπλῶς πρόκειται, οὐδὲ ἐξ ἐτοίμου. Ὁ ἀρπάζων διαπαντὸς νήφει, διεγέγερται, φροντίζει καὶ μεριμνᾷ, ὥστε εὐκαίρως ἐπιθέσθαι τῇ ἀρπαγῇ. Οὐχ ὁρᾶτε ἐν τοῖς πολέμοις, ὅτι ὁ ἐάρπασαι βουλόμενος δι’ ὅλης τῆς νυκτὸς ἀγρυπνεῖ, δι’ ὅλης ὥπλισται; Εἰ τοίνυν ^hτὰ βιωτικὰ ἀρπάζοντες, καὶ νύκτα ἀγρυπνοῦσι, καὶ ὀπλίζονται, πῶς τὰ τούτων μείζονος δεόμενα ⁱσπουδῆς, τὰ πνευματικὰ ἀρπάσαι βουλόμενοι, καὶ ἐν ἡμέρᾳ καθεύδομεν καὶ ῥέγχομεν, καὶ αἰεὶ ἄοπλοι καὶ γυμνοὶ διατελοῦμεν; Ὁ γὰρ ἐν ^B ἁμαρτίαις στρεφόμενος, ἄοπλός ἐστι καὶ γυμνός, ὥσπερ ὁ ἐν διακαισύνῃ ^kὥπλισται. Οὐκ ἐλεημοσύνη περιφράττομεν ἑαυτοὺς, οὐ τὰς ἀναπτομένας λαμπάδας ἑαυτοῖς εὐτρεπίζομεν, οὐ ^lσυμφραττόμεθα, οὐ τὴν ὁδὸν μανθάνομεν τὴν ἐκεῖ φέρουσιν, οὐ νήφομεν, οὐ διεγυγέρμεθα· διὰ τοῦτο ἀρπάσαι οὐδὲν δυνάμεθα. Εἴ τις βασιλείᾳ ἐπιθέσθαι βούλοιο, οὐχὶ θανάτους μυρίους ἑαυτῷ ^mπροτίθησι πρότερον; οὐχὶ συμφραξάμενος, οὐχὶ μελετήσας ⁿτὴν τέχνην τὴν πολεμικὴν; οὐχὶ πάντα ὑπὲρ τούτου πράττει, καὶ οὕτως ὁρμᾷ πρὸς τὴν ἐπίθεσιν; Ἀλλ’ οὐχ ἡμεῖς ^C οὕτως, ἀλλὰ καθεύδοντες ἀρπάζειν βουλόμεθα· τοιγάρτοι διὰ τοῦτο κεναῖς ἄπιμεν χερσίν. Οὐχ ὁρᾷς τοὺς ἀρπάζοντας, πῶς φεύγουσι, πῶς τρέχουσι, πῶς διατέμνουσιν ἅπαντα; Δρόμου

²⁷ Rom. x. 12.

^e αὔξεις C. αὕξεις I. αὐξήσεις Edd. ^f πῶς om. C.K. Sav. cet. καὶ om. K. ^g ἀρπάξει C.I. ^h τὰ] οἱ τὰ K. Sav. cet. ⁱ τῆς σπουδῆς Edd. τῆς deest in omnibus. ^k ὥπλισμένος K. Sav. cet. ^l συμφραττόμεθα] + εἰπέ μοι C.I. + ὅπλοις πνευματικοῖς K. Sav. cet. Neutrum habent Veron. Vet. ^m προτίθησι] Sic C.I. προστίθησι Veron. ὑποτίθησι K. Sav. cet. ⁿ τὴν τέχνην accessit ex omnibus. Mox πρὸς om. C.

χρεία· εὐθέως γάρ σου κατατρέχει ὁ διάβολος, καὶ τοῖς ἔμπροσθεν
 κελεύει κατασχεῖν. Ἄλλ' ἐὰν ᾗς ἰσχυρὸς, ἐὰν ᾗς διεγνηγερμένος, τὸν
 μὲν ἐλάκτισας, τὸν δὲ ἀπώσω, πάντας διέφυγες ὡς πτηνός. Κἂν
 ἀπέλθῃς λοιπὸν ἐντεύθεν, ὅαν τὴν ἀγορὰν ὑπερβῇς, ῥκαὶ τὸν πο-
 λὺν θόρυβον, ὅπερ ἐστὶν ὁ βίος, καὶ πρὸς τὰ μετέωρα τούτων
 ἔλθῃς, ὅπερ ἐστὶν ὁ μέλλων αἰὼν· καθάπερ ῥγὰρ ἐν ἐρημίᾳ,
 οὐδεὶς θόρυβος, οὐδεὶς ὁ ἐνοχλῶν, οὐδεὶς ὁ κατέχων· ἀνεπαύσω. D
 Ὀλίγου δεῖ τόνου μετὰ τὴν ἀρπαγὴν, ὥστε μὴ ἀφαιρεθῆναι τὸ
 ληφθέν· ἂν τρέχωμεν, ἂν μηδὲν ὀρώμεν τῶν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν
 κειμένων, ἂν μηδὲν ἕτερον φροντίζωμεν, ἀλλ' ὥστε τοὺς κωλύον-
 τας διαδρᾶναι, δυνησόμεθα τὰ ἀρπαγέντα κατέχειν μετὰ ἀσφα-
 λείας. Ἐρπασας τὴν σωφροσύνην; μὴ μείνης, φεύγε, πόρρω
 γενοῦ τοῦ διαβόλου· ἂν ἴδῃ, ὅτι οὐκέτι δύναται καταλαβεῖν, οὐδὲ
 διώξει. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅταν τοὺς ἀρπάσαντάς τι μηκέτι βλέ- E
 πωμεν, ὡς ἀπαγορεύσαντες, ὡὗτ' αὐτοὶ κατατρέχομεν, οὔτε ἐτέ-
 ροις παρακελεύόμεθα κατέχειν, ἀλλ' ῥἀφίμεν ἀπελθόντας. Οὕτω
 καὶ σὺ δράμε σφοδρῶς παρὰ τὴν ἀρχήν. ῥΌταν πόρρω γένη
 τοῦ διαβόλου, οὐδὲ ἐπιχειρήσει λοιπὸν, ἀλλ' ἔση ἐν ἀσφαλείᾳ,
 τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύων τῶν ῥἀπορρήτων· ὧν γένοιτο πάντας
 ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ
 πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσ- F
 κύνησις, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ο ἂν] κἂν K. Sav. cet. ῥ καὶ] κἂν K. α αἰὼν] + ἀνεπαύσω K. ῥ γὰρ
 om. C.K. Post ἐρημία add. γέγονας ἔνθα K. ῥ ὁ om. I. ῥ ἀνεπαύσω]
 Sic C. I. Veron. conquiesces Vet. ἀνηπάσω Sav. cet. ἀνεπαύσω om. K.
 ῥ ὅταν] ποιούμεν ὅταν γὰρ K. ῥ οὔτε K. οὐδ' I. Mox οὐθ' ἐτέροις K.
 ῥ ἀφίμεν I. Post ἀπελθόντας add. μένειν K. Sav. cet. ῥ καὶ ὅταν I. K.
 ῥ ἀπορρήτων] + μετ' (μετὰ K.) ἀδείας K. Sav. cet. Mox καὶ προσκύνησις om.
 I. Vet.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ.

A

ΛΟΓΟΣ Α.

- ¹Παῦλος δούλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ^aκατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν, ^bἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰώνων, ἐφάνέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι, ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν, χάρις ^cκαὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.
- B

ΤΩΝ Παύλῳ συνόντων δόκιμος οὗτος ^dἦν· ^eοὐκ ἂν οὖν αὐτῷ τὴν νῆσον ὀλόκληρον ἐπέτρεψεν, οὐκ ἂν τὰ ἐλλειφθέντα ἀναπληρῶσαι προσέταξεν· ²“Ἰνα γὰρ, φησὶ, τὰ εἰπόντα ἐπιδιορθώσῃ” ³καὶ τοσούτων ἐπισκόπων κρίσιν ἐπέτρεψεν, εἰ μὴ σφόδρα ἐθάρρει ^bτάνδρι. Φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ νέον εἶναι, διὰ τὸ τέκνῳ αὐτῷ γράφειν· πλὴν ἀλλ' οὕτω τοῦτο δῆλον ἀπὸ τούτου. Οἶμαι δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς Πράξεσιν εἶναι μνεῖαν. Τάχα καὶ C Κορίνθιος ἦν, εἰ μὴ τις ἕτερος ἦν ὁμώνυμος αὐτῷ. Καὶ ³Ζηναῖ

¹ CAP. I. v. 1—4.

² Tit. i. 5.

³ Ibid. iii. 13.

CODICES C.D.K.L.M. ^a A κατὰ πίστιν usque ad finem loci S.S. omnia desunt in K.L.M. ^b ἐπ' ἐλπίδι om. D. ^c καὶ] ἔλεος D. ^d ἦν] + σφόδρα K.L.M. ^e οὐκ ἂν οὖν] Sic C.D. Cat. Veron. Vet. εἰ μὴ γὰρ ἦν δόκιμος, οὐκ ἂν K.L.M. Sav. cet. ^f ἐπιλείποντα D. Cat. ^g καὶ] οὐκ ἂν K.L.M. Sav. cet. ^h τῷ ἀνδρὶ C.D. ⁱ τὸ] τοῦτο C. Statim τέκνον αὐτῷ γρ. D. Cat. τέκνον αὐτὸν λέγειν K.L.M. Sav. cet.

μὲν καλεῖ πρὸς ἑαυτὸν, καὶ Ἀπολλῶ πεμφθῆναι βούλεται, τοῦτον δὲ οὐ· καὶ γὰρ ἐναντίον τοῦ αὐτοκράτορος μείζονα τούτοις ἔμαρτύρει τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν ἀρετὴν. Δοκοῦσι δὲ μοι χρόνοι εἶναι μέσοι τινές, καὶ ἐν ἀδείᾳ ὁ Παῦλος ὧν γράφει ταῦτα· οὐδὲν γὰρ περὶ πειρασμῶν φησι, συνεχῶς δὲ περιστρέφει τοῦ θεοῦ τὴν χάριν καὶ ἄνω καὶ κάτω, ἱκανὴν οὖσαν παράκλησιν τοῖς πεπιστευκόσι πρὸς ἀρετὴν. Τὸ γὰρ μαθεῖν τίνων μὲν ἦσαν ἄξιοι, πρὸς τί δὲ μετέστησαν, καὶ ταῦτα χάριτι, καὶ τίνων ἡξιώνται, οὐ μικρὰ προτροπή. Ἀποτείνεται δὲ καὶ πρὸς Ἰουδαίους. Εἰ δὲ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος ὑβρίζει, μὴ θαυμάσης· καὶ ἐπὶ Γαλατῶν γὰρ αὐτὸ ποιεῖ, λέγων· ⁴ “Ὁ ἀνόητοι Γαλάται·” οὐχ ὑβριστικοῦ δὲ τοῦτο ἦθους, ἀλλ’ ἐρωτικοῦ. Εἰ μὲν γὰρ τῶν αὐτοῦ ἕνεκεν ταῦτα ἐποίει, εἰκότως τις αὐτῷ ἐπεμέμψατο· εἰ δὲ πεπυρωμένοις καὶ ζέων ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος, οὐχ ὑβριστικῶς αὐτὸ ἐποίει. Καὶ ὁ Χριστὸς δὲ ἡμυρία ἐλοιδορεῖτο τοῖς γραμματεῦσι καὶ Φαρισαίοις, ἀλλ’ οὐκ αὐτοῦ ἕνεκεν, ἀλλ’ ὅτι τοὺς B (382) ἄλλους ἅπαντας ἀπόλλυνον. Βραχείαν δὲ ἐποίει τὴν ἐπιστολὴν, εἰκότως· καὶ τοῦτο δὲ τῆς ἀρετῆς τοῦ Τίτου τεκμήριον ἦν, τὸ μὴ δέισθαι λόγων πολλῶν, ἀλλ’ ὥσπερ τινὸς ὑπομνήσεως. Αὕτη δὲ μοι δοκεῖ τῆς πρὸς Τιμόθεον εἶναι νεαρωτέρα ἢ ἐπιστολή. Ἐκεῖνη μὲν γὰρ πρὸς τῷ ὕτελει ὧν ἔγραφεν, ἐνταῦθα δὲ ἄφετος ὧν καὶ λελυμένος· τὸ γὰρ, ⁵ “Κέκρικα παραχειμάσαι ἐν Νικοπόλει,” τεκμήριον ἦν τοῦ μηδέπω ἐν δεσμοῖς εἶναι· ἐκεῖ δὲ συνεχῶς ἑαυτὸν δέσμιον καλεῖ.

Τί οὖν φησι; “Παῦλος δούλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ.” Ὅρας πῶς ἀδιαφόρως αὐτὰ τίθισι, ποτὲ μὲν ἑαυτὸν τοῦ θεοῦ δούλον λέγων, τοῦ δὲ Χριστοῦ ἀπόστολον, ποτὲ δὲ τοῦ Χριστοῦ δούλον, “Παῦλος δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ;” οὕτως οὐδεμίαν οἶδε διαφορὰν μεταξὺ πατρὸς καὶ υἱοῦ. “Κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ’ εὐσέβειαν, ἐπ’ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.” “Κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ.” ^b “Ὅτι ἐπίστευσας, ἢ ὅτι ἐπιστεύθης; D

4 Gal. iii. 1.

5 Tit. iii. 12.

^k τὴν ἀνδ. (ἀνδρίαν οἰνnes) μαρτυρεῖ hoc ord. C. ¹ ὁ accessit ex C.D.K.L.
^m τί] τίνα C.D. Vet. ⁿ δέ] + καὶ Edd. καὶ om. D.K.L.M. ^o εἰκότως]
+ ἄν ex corr. rec. M. Mox ἐμέμψατο D.K. Cat. ^p ὑπὲρ] ὑπὸ K. ^q μυ-
ριάκις C. ^r οὐκ αὐτοῦ] Sic C.D. Cat. οὐχὶ αὐτῶν K. οὐχὶ αὐτοῦ L. οὐχ
ἑαυτοῦ Edd. ^s ἀπολύων Cat. ἀπόλλυσιν Veron. ^t ἐποίει C. ^v καὶ
om. K. ^w τοῦ om. C. Mox ἦν om. idem. ^x νεαρωτέρα] προτέρα K.L.M.
Sav. cet. Statim ἢ ἐπιστολὴ D.K.L.M. ἐπιστολὴ Cat. ἐπιστολῆς Edd.
^y τέλει] + ἐν δεσμοῖς Sav. cet. repugnantibus omnibus. ^z ταῦτα D. Cat.
^a τοῦ θ. Edd. τοῦ deest in omnibus. ^b ὅτι] ἀντὶ τοῦ ὅτι K.L.M. Statim
ἐπίστευσα et ἐπιστεύθην D.

Οἶμαι αὐτὸν λέγειν, ^εὅτι αὐτὸς ^δἐπιστεύθη τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ θεοῦ. Τουτέστιν, οὐκ ἀπὸ κατορθωμάτων, οὐδὲ ἀπὸ πόνων καὶ ἰδρώτων τὸ ἀξίωμα ἔλαβον, ἀλλὰ τὸ πᾶν τῆς τοῦ πιστεύσαντος εὐεργεσίας ἐγένετο. Εἶτα, ἵνα μὴ ἄλογος ἡ χάρις ^εγένηται· οὔτε γὰρ τὸ πᾶν αὐτοῦ· ἐπεὶ διὰ τί μὴ καὶ ἐτέροις ἐνεπίστευσε; διὰ τοῦτο ἐπήγαγε, “^εκαὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ’ εὐσέβειαν.” Ἀπὸ ^hταύτης ἐπιστεύθη, μᾶλλον δὲ καὶ ⁱτούτο ἐπιστεύθη ἐκ τῆς αὐτοῦ χάριτος· ^kκαὶ γὰρ καὶ τούτου αὐτὸς αἷ-
Eτιος. Διὰ τοῦτο ^lγὰρ καὶ αὐτός ^mφησιν ὁ Χριστός· “^oΟὐχ ὑμεῖς με ἐξελέσασθε, ἀλλ’ ἐγὼ ⁿὑμᾶς ἐξελεξάμην” καὶ πάλιν ^oαὐτὸς οὗτος ὁ μακάριος ἐτέρωθι γράφων φησὶν· “^pΕπίγνωσομαι, καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην” καὶ πάλιν, “^pΕἰ καταλάβω, ἐφ’ ^qᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.” ^qΠρότερον ἐπεγνώσθην, καὶ ὕστερον ἐπέγνωμεν· πρότερον κατελήφθην, καὶ τότε κατελάβομεν· πρότερον ἐκλήθην, καὶ τότε ὑπηκούσαμεν. ^rΤῷ δὲ, “κατὰ πίστιν,” εἰπεῖν τὸ πᾶν ἐκείνοις λογίξε-
Fται, ὅτι δι’ ἐκείνους εἰμὶ ἀπόστολος, ^sοὐχὶ ὡς ἄξιος, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς· ὅπερ καὶ ἀλλαχοῦ λέγει· “^tΠάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν, εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς.” “Καὶ ἐπίγνωσιν, ^uφησὶν, ἀληθείας τῆς κατ’ εὐσέβειαν.” “^vἜστι γὰρ ἀλήθεια πραγμάτων,
731 ἀλλ’ οὐ κατ’ εὐσέβειαν· οἷον τὸ εἰδέναι ^wτὰ γεωργικά, τὸ εἰδέναι τέχνας, ἀληθῶς ἐστὶν εἰδέναι· ἀλλ’ αὕτη κατ’ εὐσέβειαν ἡ ἀλήθεια. ^xἩ τὸ, “κατὰ πίστιν,” ὅτι ἐπίστευσαν καθάπερ οἱ λοιποὶ ἐκλεκτοί, ^yοἱ καὶ ἐπέγνωσαν τὴν ἀλήθειαν. Ἀπὸ πίστεως ἄρα ἡ ἐπίγνωσις, οὐκ ἀπὸ λογισμῶν. “^zἘπ’ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.” Εἶπε τὴν παρούσαν, τὴν ἐν τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ· λέγει καὶ τὴν μέλλουσαν, καὶ ἔπαθλα τίθησιν ἡμῖν ὑπὲρ ὧν ἡμᾶς εὐηργέτησεν· ^{aa}ἵνα ἐπίστευσάμεν καὶ ἀπηλλάγημεν τῆς πλάνης,
Bστεφανοῦν ἡμᾶς βούλεται. “^{ab}Ορα πῶς γέμει τὸ προοίμιον τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ· καὶ ὅλη δι’ ὅλης ἡ ἐπιστολὴ αὕτη μάλιστα τοιαύτη τυγχάνει, καὶ αὐτὸν τὸν ἅγιον ἐκείνον ^{ac}διανιστῶσα

6 Joan. xv. 16. 1 Cor. xiii. 12. Philipp. iii. 12.

7 1 Cor. iii. 21, 22.

^c ὅτι] καὶ ὅτι K.L.M. ὅτι—τοῦ θεοῦ] κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ C. ^d ἐπι-
 στεύθη D. τοὺς om. idem. ^e γένηται] νομισθῇ K.L.M. Sav. cet. invita
 Cat. ^f fieret Vet. ^g οὐδὲ C.D. Mox ἐπίστευσε idem. ^h καὶ] τὸ καὶ
 K.L.M. Sav. cet. ⁱ ταύτης] + φησὶν idem. ^j τοῦτο] τὸ D.K.L.M. in-
 vita Cat. Mox τοῦ θεοῦ pro αὐτοῦ D. ^k καὶ—αἷτιος om. K. ^l γὰρ om.
 K.L.M. διὰ γ. γὰρ καὶ om. D. ^m φ. ὁ Χρ.] Sic C.D. Cat. ὁ Χρ. λέγει
 K.L.M. ὁ Χρ. φ. Edd. ⁿ ἐξ. ὑμᾶς inverso ord. D.K. Cat. ^o αὐτός] καὶ
 αὐτός C.D. ^p εἰ] + καὶ D. Mox ἐφ’ ὃ K.L. ^q Vid. Annot. ^r τῷ]
 τὸ C. Cat. ^s οὐχ K.L.M. Cat. οὐχὶ—λέγει om. C. ^t φησὶν om. D.
^v γὰρ] + καὶ K. ^w τὰ γ. et τέχνας transp. D. ^x οἱ assumtum ex D. Vet.
^y ἐπειδὴ] ἐπεὶ γὰρ K.L.M. ἐπειδὴ γὰρ C. Sav. cet. ^z διανιστῶσα C.

μᾶλλον πρὸς τοὺς πόνους, καὶ τοὺς μαθητευομένους. Οὐδὲν γὰρ οὕτως ^a ἡμᾶς ὠφελεί, ὡς τὸ ^b συνεχῶς μεμνησθαι τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ, ^c καὶ τῶν κοινῇ, καὶ τῶν ἰδίᾳ. Εἰ γὰρ φίλου εὐεργεσίας ἀνενεγκόντες, ἢ ῥῆμα προσηνὲς ἀκούσαντες ἢ πρᾶγμα, ^d διαθερμαίνόμεθα, πολλῶ μᾶλλον, ὅταν ἴδωμεν πόσοις κινδύνους περιεπέσομεν, καὶ ἀπὸ πάντων ἡμᾶς ἐξείλετο ὁ θεὸς, προθυμότεροι ^e περὶ τὴν ὑπακοὴν ἐσόμεθα. “Καὶ ἐπίγνωσιν, ^f φησὶν, C ἀληθείας.” Ἀλήθειαν δὲ ἐνταῦθα πρὸς τὸν τύπον ^g φησί. Καὶ γὰρ ^h καὶ ἐκείνη ἐπίγνωσις ἦν, καὶ εὐσέβεια ἦν, ἀλλ’ οὐκ ἀληθείας, οὐ μὴν οὐδὲ ψεύδους, ἀλλὰ τύπων καὶ εἰκόνας. “Ἐπ’ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.” ^k Ἐκείνη ἐπ’ ἐλπίδι ζωῆς τῆς παρούσης. ^l “Ὁ γὰρ ποιήσας αὐτὰ, φησὶ, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.” ^m Ὁρᾷς πῶς ἐκ προοιμίων ἤδη δείκνυνται τῆς χάριτος τὸ μέσον; Ἐκεῖνοι οὐκ ἐκλεκτοὶ, ἀλλ’ ἡμεῖς· εἰ γὰρ καὶ αὐτοὶ ἐλέγοντο ἐκλεκτοὶ, D ἀλλ’ οὐκέτι.

“Ἡν ἐπηγγέλατο, ⁿ φησὶν, ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰώνων.” Τουτέστιν, οὐ νῦν ἐκ μετανοίας, ἀλλ’ ἄνωθεν ταῦτα προώριστο. Πολλαχού τοῦτο τίθησιν, ὡς ὅταν λέγῃ, ^o “Ἀφωρισμένος εἰς ^p τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ” καὶ πάλιν, “Οὓς προέγνω, καὶ προώρισε” δεικνὺς τὴν εὐγένειαν τὴν ἡμετέραν, ὅτι ἡμᾶς οὐ νῦν, (383) ἀλλ’ ἄνωθεν ἡγάπησεν. Οὐ μικρὸν δὲ τοῦτο ^q τὸ ἄνωθεν ἡγαπῆσθαι καὶ ἐξ ἀρχῆς. “Ἡν ἐπηγγέλατο, φησὶν, ὁ ἀψευδὴς θεός.” E Εἰ ἀψευδὴς, πάντως ἔσται ὁ ἐπηγγέλατο. ^r εἰ ἀψευδὴς, οὐ δεῖ ἀμφιβάλλειν, ^s καὶ μετὰ θάνατον ἦ. “Ἡν ἐπηγγέλατο, φησὶν, ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰώνων.” Καὶ ἀπὸ ^t τοῦ, “πρὸ χρόνων αἰώνων,” ^u τὸ ἀξιώπιστον δείκνυσιν. Οὐκ ἐπειδὴ Ἰουδαῖοι ^v νῦν οὐ προσῆλθον, φησὶ, διὰ τοῦτο ταῦτα, ἀλλ’ οὕτως ἄνωθεν ^w ἐτετύπωτο. Ἀκουε ^x γοῦν τί φησιν. “Ἐφάνερωσε δὲ καιροῖς F ἰδίους.” ^y Τίς οὖν ἡ ἀναβολή; Κηδεμονίας χάριν, καὶ τοῦ εὐκαίρως ποιῆσαι ^z “Καιρὸς,” ^{aa} φησὶν ὁ προφήτης, “τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ.” Τὸ γὰρ, “ἰδίους,” ^{ab} τοῦτ’ ἐστὶ, τοῖς προσήκουσι,

8 Rom. x. 5.

9 Ibid. i. 1. viii. 29.

10 Psal. cxviii. 126.

^a ἡμᾶς om. K. ^b συνεχῶς] + μανθάνειν καὶ C. ^c καὶ τῶν] Sic omnes. τῶν τε Edd. ^d θερμαίνόμεθα K. ^e περὶ omnes. πρὸς Edd. ^f φησὶν om. D. ^g φησὶ] οὕτως εἶπε K.L.M. Sav. cet. ἀλήθειαν—φησὶ om. C. ^h καὶ ἐκείνη D. ⁱ εἰκόνας D. Post εἰκόνας add. καλῶς εἶπεν K.L.M. Sav. cet. ^k ὅτι ἐκείνη ἐπ’ ἐλ. ἦν ζ. Sav. cet. ὅτι et ἦν om. D. Cat. Veron. Vet. ὅτι—ζωῆς om. C. ^l ὅρα C. ^m φησὶν om. K.L.M. ⁿ τὸ om. L.M. ^o τὸ om. D. ^p εἰ—ἐπηγγέλατο om. C. ^q εἰ ἀψ. οὐ] ὁ ἀψ. καὶ οὐ Veron. Vet. ^r καὶ —ἦ.] καὶ μετὰ θάνατον. ἦ C. ^s ἦ om. Veron. ^t τοῦ] + εἰπεῖν K.L.M. Sav. cet. πρὸ om. Veron. καὶ ἀπὸ—αἰώνων om. C. ^u τὸ δ. δείκνυσιν] δείκνυσιν d. C. ^v νῦν—φησὶ] φησὶν, οὐ πρ. νῦν K.L.M. ^w τετύπωτο C.D. ^x γοῦν] γὰρ C.D. ἀκουε γ. τί φ.] δ καὶ δηλῶν ἐπάγει K.L.M. ^y τί K.L. ^z φησὶν] γὰρ, φησὶν C. ^{aa} τοῦτ’ ἐστὶ K.L.

τοῖς ὀφειλομένοις, τοῖς ἀρμόζουσιν. “Ἐφάνερωσε, ^b φησί, καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ”
 732 τοῦτέστι, τὸ κήρυγμα. Τοῦτο γὰρ ^cτὰ πάντα εἶχε, τὸ εὐαγγέλιον, καὶ τὰ ἐνταῦθα καὶ τὰ μέλλοντα, τὴν ζωὴν, τὴν εὐσέβειαν, τὴν πίστιν, πάντα ὁμοῦ. “Ἐν κηρύγματι” τοῦτέστι, φανερώς, μετὰ παρρησίας· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ, “ἐν κηρύγματι.”
 “Ὡς περ γὰρ ὁ κήρυξ πάντων παρόντων ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττει, οὕτω καὶ ἡμεῖς κηρύττομεν, ὥστε μηδὲν προσθεῖναι, ἀλλ’ αὐτὰ ἃ ἠκούσαμεν εἰπεῖν. Ἡ γὰρ τοῦ κήρυκος ἀρετὴ ἐν τῷ πᾶσιν εἰ-
 B πεῖν ἐστὶ ^dκαὶ γεγωνὸς, οὐκ ἐν τῷ προσθεῖναι τινα καὶ ἀφελεῖν.
^eΕἰ τοίνυν κηρύττειν δεῖ, μετὰ παρρησίας ^fκηρύττειν δεῖ· ἐπεὶ οὐδὲ κηρύττειν ἐστί. Διὰ τοῦτο, ^gφησὶν, οὐκ εἶπεν ὁ Χριστὸς, εἶπατε ἐπὶ τῶν δωματίων, ἀλλὰ, ^h“Κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων,” καὶ ἀπὸ τοῦ τόπου, καὶ ἀπὸ τοῦ τρόπου τὸ ^bγεγωνὸς παριστῶν. “Ὁ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ’ ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ.” Καὶ τὸ, “ἐπιστεύθην,” καὶ τὸ, “κατ’ ἐπιταγὴν,” τὸ ἀξιόπιστον δείκνυσιν· ὥστε μηδένα ἀναξιοπαθεῖν, μηδὲ ἀκκίζεσθαι, μηδὲ δυσχεραίνειν. Εἰ τοίνυν ⁱἐπιταγὴ ἐστὶ, οὐκ εἰμὶ
 C κύριος· ἐπιταγμα γὰρ πληρῶ. Τῶν ^kγὰρ πρακτέων τὰ μὲν ἐφ’ ἡμῖν κεῖται, τὰ δὲ οὐκ ἐφ’ ἡμῖν· ἃ ^lμὲν ἐπιτάττων λέγει, ταῦτα οὐκ ἐφ’ ἡμῖν· ἅπερ δὲ ^mἐπιτρέπων, ταῦτα ἐφ’ ἡμῖν τυγχάνει. Οἷον ⁿτὸ, ^o“Ἐὰν τις εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, μωρὲ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρὸς,” τοῦτο ἐπιταγμα· ^pπάλιν, “Ὅταν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ῥγνῶς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἀπελθὼν διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου” καὶ τοῦτο ἐπιταγμα, καὶ τὸν μὴ ποιήσαντα ἀνάγκη ὑπεύθυνον εἶναι
 D κολάσει. “Ὅταν δὲ λέγῃ, ^q“Ἐὰν θέλῃς, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα”· καὶ πάλιν, “Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρεῖτω” οὐκ-
 ἐτι ἐπιταγὰ ἐστὶ· τὸν γὰρ ἀκροατὴν ποιεῖ κύριον τῶν λεχθέντων, καὶ τὴν αἵρεσιν αὐτῷ δίδωσι τῶν πρακτέων. Ταῦτα μὲν
^rγὰρ καὶ ποιῆσαι, καὶ μὴ ποιῆσαι ἐφ’ ἡμῖν· τὰ δὲ ἐπιτάγματα

11 Matth. x. 27.

12 Ibid. v. 22—24.

13 Ibid. xix. 21, 12.

^b φησί] δέ, φησί C.D. . ^c τὰ om. C.D. ^d καὶ γεγωνὸς] Sic Cat. καὶ τὸ γεγωνὸς C. Veron. τὸ γεγωνὸς D.K.L.M. Sav. cet. ^e εἰ τοίνυν—παριστῶν om. Veron. invitis libris et Vet. ^f κηρ. δεῖ] δεῖ κηρ. D. Statim ἐπελ—ιστὶ om. C. ^g φησὶν, οὐκ] οὐδὲ K.L.M. Sav. cet. ^h Vid. Annot. ⁱ ἐπιταγῆς Cat. ^k γὰρ om. C. Mox κεῖται om. Cat. ^l μὲν]+γὰρ K.L.M. Sav. cet. Lacuna est in Veron. ^m προτρέπων D. ⁿ τὸ om. C. ^o πάλιν] καὶ πάλιν D. καὶ τὸ K.L.M. Sav. cet. ^p γνῶς] ἐκεῖ μνησθῆς C. Mox ἐκεῖ om. idem. ^q εἰ εὖ θέλῃς] εἰ θέλῃς D. Statim add. τέλειος εἶναι D. Vet. Sav. cet. ^r καὶ πάλιν om. C. ^s γὰρ] οὖν C.D.

οὐκ ἐφ' ἡμῖν, ἄλλ' ἀνάγκη ἢ ποιῆσαι, ἢ μὴ ποιήσαντα κολασθῆ-
 ναι. Τοῦτο οὖν ἔλεγει καὶ ὅταν λέγῃ, ¹⁴ “Ἀνάγκη γάρ μοι
 ἐπείκειται· οὐαὶ ¹⁵ δέ μοι ἐστὶν, εἰ μὴ εὐαγγελίζωμαι.” Σαφέ-
 στερον δὲ ¹⁶ ἐρῶ αὐτὸ, ἵνα πᾶσι κατάδηλον γένηται. Οἷον, ὁ τὴν E
 ἀρχὴν τῆς ἐκκλησίας ἐμπεπιστευμένος, καὶ τῇ τῆς ἐπισκοπῆς
 ἀξία τετιμημένος, ἂν μὴ διαγορεύῃ τῷ λαῷ τὰ πρακτέα, οὐκ
 ἀνεύθυνος ἔσται· ὁ μὲντοι λαϊκὸς οὐδεμίαν ἀνάγκην ἔχει τούτου.
¹⁷ Τί οὖν φησιν ὁ Παῦλος; ὅτι “κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος
 ἡμῶν” τοῦτο ποιῶ. Καὶ ὅρα τὰ ἐπίθετα πῶς πρὸς ὃ εἶπον
 ἀρμόζει. Ἀνωτέρω γὰρ εἰπὼν, “ὁ ἀψευδὴς θεός,” ἐνταυθα
 φησι, “κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ.” Εἰ τοίνυν
 σωτὴρ ἐστὶ, καὶ αὐτὸς ταῦτα ἐπέταξεν ἀπὸ τοῦ βούλεσθαι ¹⁸ σώ-
 ζεσθαι. Οὐ τοίνυν φιλαρχίας τὸ πρᾶγμά ἐστι· πίστις γάρ F
 ἐστὶ, καὶ ἐπιταγὴ ἐστὶ, ¹⁹ καὶ θεοῦ σωτῆρος. “Τίτῳ γνησίῳ
 τέκνῳ.” Ἔστι ²⁰ γὰρ καὶ μὴ γνήσια εἶναι τέκνα, ὥς ἐκεῖνος περὶ
 οὗ φησιν ²¹ ²² “Ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος, ἢ ²³ 733
 πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδορός, ἢ μέθυσος, τῷ τοιούτῳ
 μὴδὲ συνεσθίειν.” Ἰδοὺ ²⁴ καὶ τέκνον, καὶ οὐκ ἐστὶ γνήσιον τέκνον·
 τέκνον μὲν ἔστιν, ἐπειδὴ ἅπαξ ἐδέξατο τὴν χάριν, καὶ ἀνεγεν-
 νήθη· οὐ γνήσιον δὲ, ἐπειδὴ ἀνάξιον τοῦ πατρὸς ἐστὶν, ἐπειδὴ
 πρὸς ἕτερον αὐτομολεῖ τύραννον. Ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν φυσικῶν
 παίδων τὸ γνήσιον καὶ τὸ μὴ γνήσιον ἀπὸ τῆς ὠδινούσης ²⁵ ἢ
 τοῦ σπείροντος ὀρίζεται· ἐνταυθα δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς
 (384) προαιρέσεως. Ἔστι γὰρ γνήσιον γενόμενον μὴ ²⁶ μείναι γνήσιον· B
²⁷ ἔστιν οὐκ ὄντα γνήσιον γενέσθαι γνήσιον· οὐ γὰρ ἀνάγκη φύ-
 σεως ταῦτα κατακέκλεισται, ἀλλ' ἐξουσία προαιρέσεως· ὅθεν
 καὶ συνεχεῖς ἔχει τὰς ²⁸ μεταβάσεις. Ἦν Ὀνήσιμος τέκνον γνή-
 σιον, ²⁹ ἀλλ' οὐκέτι γνήσιον ἦν· ³⁰ καὶ γὰρ ἄχρηστος ἐγένετο·
 ἀλλὰ πάλιν ἐγένετο ³¹ γνήσιον τέκνον, ὥς καὶ αὐτὸν ³² 16 σπλάγχχνα
 καλεῖσθαι ἀποστολικά. “Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πί-
 στιν.” ³³ Τί ἐστὶ, “κατὰ κοινὴν πίστιν;” Ἐπειδὴ εἶπε, τέκνον,
 P καὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἔλαβε τάξιν, πῶς καὶ ταύτην τὴν τιμὴν C

¹⁴ 1 Cor. ix. 16.¹⁵ Ibid. v. 11.¹⁶ Philem. 12.

¹⁷ ἀλλ' ἀν.] ἀν. γὰρ C. Statim ἢ om. D. ¹⁸ λέγει] φησι D.K.L.M. invita Cat. ¹⁹ δέ] Sic D. Cat. γὰρ Edd. οὐαὶ—ἐστὶν om. C. Post μοι add. φησιν L. Mox εὐαγγελίζωμαι C.K.L.M. Cat. —ίσωμαι Edd. ²⁰ αὐτὸ ἐρῶ hoc ord. C.D. ²¹ ἔσται pro ἐστὶν C.D.K.L. ²² τί οὖν φ.] διὰ τοῦτο φ. καὶ K.L.M. Sav. cet. ²³ σώσειν D. ²⁴ καὶ assumtum ex K.L.M. Cat. Vet. καὶ σωτῆρος θεοῦ K.L.M. ²⁵ γὰρ om. C. ²⁶ καὶ τέκνον] κατ' ἐκεῖνον C. ²⁷ ἐστὶν] γὰρ K.L.M. ²⁸ τὸ assumtum ex D.K.L. Cat. ²⁹ ἢ] Sic C.D. Cat. καὶ Edd. ³⁰ μείναι] εἶναι K.L.M. ³¹ καὶ ἔστιν D.K.L. Statim ὄντα pro ὄν omnes. ³² μεταβολὰς K.L.M. ³³ ἀλλ' οὐκέτι] ἀλλὰ καὶ οὐ K.L.M. Sav. cet. ³⁴ καὶ γὰρ] ἀλλὰ καὶ C. ³⁵ γνήσιος K. Statim οὕτως pro τέκνον K.L.M. Sav. cet. ³⁶ τί—πίστιν om. C.K.L.M. ³⁷ καὶ] —εἰς D. Mox τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ om. C. Cat. Vet. αὐτὸν pro αὐτοῦ D.

ἐλαττοῖ καὶ καταστέλλει, ἄκουσον. “Κατὰ ἰκοινὴν πίστιν,” ἐπήγαγε· τουτέστι, ἱκατὰ πίστιν οὐδὲν ἔχω σου πλέον· κοινὴ γάρ ἐστι, καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἐγὼ ὅτε ἐτέχθην καὶ σύ. Ἰτέκνον οὖν πόθεν αὐτὸν καλεῖ; Ἦτοι τὴν φιλοστοργίαν ἰμόνον δηλῶσαι θέλων, ἢ τὸ πρότερον εἶναι ἐν τῷ κηρύγματι, ἢ τὸ δι’ αὐτοῦ πεφωτισθαι. Διὰ τοῦτο καὶ τέκνα καὶ ἡ ἀδελφούς καλεῖ· ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πίστεως ἐτέχθησαν, ἀδελφοί· ἐπειδὴ διὰ τῶν D ἐκείνου χειρῶν, τέκνα. Τῷ οὖν, “κατὰ ἰκοινὴν πίστιν,” τὴν ἀδελφότητα ἠνίξατο. “Ὑψάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.” Ἐπειδὴ εἶπε, τέκνον, ἐπήγαγεν, “ἀπὸ θεοῦ πατρὸς,” ὥστε ἀναστῆσαι αὐτοῦ τὴν διάνοιαν, καὶ μαθεῖν τίνος ἐστὶ τέκνον, καὶ ὅτι οὐ τῷ, “κοι- νὴν πίστιν,” εἰπεῖν μόνον, ἡ ἀλλὰ τῷ ἐπαγαγεῖν, “πατρὸς ἡμῶν,” τὸ ὁμότιμον αὐτοῦ δείκνυσιν.

E Ἄ“Ορα δὲ πῶς ἂ τοῖς μαθηταῖς καὶ τοῖς πολλοῖς ἐπέυχεται, ταῦτα καὶ τῷ διδασκάλῳ· ὁμοίως γὰρ καὶ αὐτὸς δεῖται τῶν τοι- ούτων εὐχῶν, καὶ πολλῷ μᾶλλον ἢ ἐκεῖνοι, ὅσῳ καὶ πλείονας ἔχθρας ἔχει, ὅσῳ πλείονας ἀνάγκας τοῦ προσκρούειν τῷ θεῷ. Ὅσῳ γὰρ μέγα τὸ ἀξίωμα, τοσούτῳ μείζους καὶ οἱ κίνδυνοι τῷ τὴν ἱερωσύνην ἔχοντι· ἀρκεῖ γὰρ καὶ ἐν κατόρθωμα ἐπισκοπῆς ἀνενεγκεῖν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐν ἀμαρτήματι εἰς αὐτὴν ἐμβαλεῖν

F τὴν γέενναν. Ἴνα γὰρ τὰ ἄλλα πάντα παρῶ τὰ καθ’ ἐκάστην ἡμέραν συμπέπτοντα, ἂν τύχη ποτέ τινα ἢ διὰ φιλίαν, ἢ δι’ ἄλ- λην ἢ τινα αἰτίαν ἀνάξιον εἰς ἐπισκοπὴν ἡ παραγαγῶν, καὶ πόλεως ἐπιτρέψας μεγάλης ἀρχῆν, ὅρα πόσου πυρὸς ἑαυτὸν καθίστησιν ἔνοχον. Οὐ γὰρ τῶν ψυχῶν ἑτῶν ἀπολλυμένων μόνον· ἀπόλ- λυσι γὰρ αὐτὰς, ἀνευλαβῆς ὢν· ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ὑπ’ ἐκεί- 734 νου πραττομένων αὐτὸς δώσει τὰς εὐθύνas. Ὁ γὰρ ἐν τάξει ἰδιώτου ὢν ἀνευλαβῆς, πολλῷ μᾶλλον, ὅταν ἐπιλάβηται τῆς ἀρ- χῆς· ἀγαπητὸν γὰρ τὸν εὐλαβῆ μείναι τοιοῦτον ἐπιλαβόμενον τῆς ἀρχῆς. Καὶ γὰρ κενοδοξία τότε σφοδρότερον ἐπιτίθεται, καὶ χρημάτων ἔρωσι, καὶ αὐθάδεια, τῆς ἀρχῆς τὴν ἐξουσίαν παρε- χούσης, καὶ ὁ προσκρούσματα, καὶ ὕβρεις, καὶ λοιδορίαι, καὶ

ἰκοινὴν] + γὰρ K.L.M. Sav. cet. ἰκατὰ τὴν π. D. Cat. ὅτε om. C. τὸ πόθεν οὖν αὐτὸν τ. καλεῖ alio ord. C. πόθεν οὖν τ. αὐτὸν κ. D. ἰμόνον om. D.K. ἡ ἀδελφούς] + αὐτοὺς D. ἰκοινὴν] + εἰπεῖν Sav. cet. εἰπεῖν om. C.D. Cat. τῷ οὖν—ἠνίξατο om. Veron. Ὑψάρις] + ἡμῖν Veron. + ὑμῖν K.M. ἡ ἀλλὰ] + καὶ Edd. καὶ om. C.D.L.M. Statim ἐπάγειν C. ἡ ΘΕΙΚΟΝ. Περὶ διδασκάλων, ὁποῖους χρὴ εἶναι, καὶ ὅπως δεῖ τοῖς τοῖς ἀρ- χομένοις ὑποτάσσεσθαι, καὶ μὴ κατακρίνειν, εἰ σωματικὴν ἴδουσαν ἀνεῖν ἐπ’ αὐτοῦ. Veron. ὅσῳ] + καὶ Sav. cet. καὶ om. D. Veron. τινα] τυχόν K.L.M. ἡ παραγαγεῖν D.K.L.M. Mox ἐπιτρέψαι D.K.L. τῶν om. C. ἐπι- λαμβανόμενον D. ὁ προσκρούσματα L.

μυρία ἑτερα. * Ἄν οὖν τις ἀνευλαβὴς ἦ, μᾶλλον ἔσται ἀνευλαβέ-
 στερος ^h τοιοῦτος γενόμενος. Ὅταν οὖν τοιοῦτον ἐπιστήσῃ
 ἄρχοντα, πάντων τῶν ἁμαρτανομένων ὑπ' ἐκείνου, καὶ δῆμων
 ὁλοκλήρων ὑπεύθυνος ἔσται. Εἰ δὲ ὁ μίαν ψυχὴν σκανδαλίζων,
 17 " συμφέρει αὐτῷ ἵνα μύλος ὀνικὸς κρεμασθῇ εἰς τὸν τράχηλον B
 αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης," ^l ὁ τοσαύ-
 τας ψυχὰς σκανδαλίζων, πόλεις ὁλοκλήρους καὶ δήμους καὶ μυ-
 ρίας ^k ψυχὰς, ἄνδρας, γυναῖκας, παῖδας, πολίτας, γεωργοὺς, τοὺς
 ἐν αὐτῇ τῇ πόλει, τοὺς ἐν ἐτέραις ταῖς ὑπ' ἐκείνην τὴν πόλιν, τί
 ὑποστήσεται; Κἂν γὰρ τριπλασίονα ^l ἑτερα εἴπῃς, οὐδὲν ἐρεῖς·
 τοσαύτης ἔσται ὑπεύθυνος κολάσεως καὶ τιμωρίας. "Ὡστε μά-
 λιστα οὗτος δεῖται τῆς χάριτος τοῦ ^m θεοῦ καὶ τῆς εἰρήνης· ἂν
 γὰρ μὴ μετὰ ταύτης ⁿ κυβερνᾷ τὸν λαὸν, πάντα οἷχεται καὶ C
 ἀπόλωλε, τῶν ^o αὐχένων αὐτῷ οὐκ ὄντων. Κἂν γὰρ ἔμπειρος ἦ
 τῆς κυβερνητικῆς, ἂν μὴ τοὺς οἷακας τούτους ἔχῃ, τὴν χάριν καὶ
 τὴν εἰρήνην τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ, ^p καταδύσει τὸ σκάφος καὶ τοὺς
 ἐμπλέοντας. Ὅθεν ^q ἐμοὶ θαυμάζειν ἔπεισι τοὺς ἐφιεμένους
 ὄγκου τοσούτου. Ἀθλίε ἄνθρωπε καὶ ταλαίπωρε, οὐχ ὅρῃς
 τίνος ἐφίεσαι; Κατὰ σαντὸν ἂν ἦς καὶ ^r ἀγνώως καὶ ἄσημος,
 κἂν μυρία ἁμαρτίας, ἀλλὰ μιᾶς ψυχῆς δώσεις λόγον, καὶ ταύτης
 εὐθύνας ὑφέξεις μόνον· ὅταν δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀχθῇς, ἐν- D
 νόησον ^s ὅσων ^t κεφαλῶν ὑπεύθυνος εἰ τιμωρίας. Ἀκούε γὰρ
 Παύλου λέγοντος· 18 " Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ^v ὑμῶν καὶ ὑπέι-
 κετε, ὅτι αὐτοὶ ἀργυρνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον
 (385) ^w ἀποδώσοντες." Ἀλλὰ τιμῆς ἐφίεσαι καὶ ἀρχῆς; Καὶ τίς ἡ
 ἡδονὴ ταύτης τῆς τιμῆς; οὐ γὰρ δὴ οὐδὲ τοῦτο ὀρῶ· οὐ γάρ ἐστι
 δυνατόν ἄρχοντα εἶναι ἀληθῶς. Πῶς; "Ὅτι ἐν τῇ ἐξουσίᾳ κεῖται
 τῶν ἀρχομένων ^x τὸ ὑπακούειν. Καὶ εἴ τις ἀκριβῶς ἐξετάσειε
 τὸ πρᾶγμα, οὐκ ἐπὶ ἀρχὴν ἔρχεται ὁ τοιοῦτος, ἀλλὰ ^y δουλεῖ E
 μυρίοις δεσπόταις, ἐναντία καὶ ἐπιθυμοῦσι καὶ λέγουσιν. Ὅπερ
^z γὰρ ἐγκωμιάζει ἐκεῖνος, μέμφεται ἕτερος· ὅπερ ψέγει οὗτος,
 θαυμάζει ἄλλος. Τίνος οὖν ἀκούσαι χρῆ, τίνι πεισθῆναι; Οὐκ
^a ἔστι. Καὶ ὁ μὲν ἀργυρώνητος, κἂν ἐναντία ὁ δεσπότης ^b τῷ

17 Matth. xviii. 6.

18 Hebr. xiii. 17.

^h τοιοῦτος γ. om. C. ⁱ δ] + τὰς Edd. τὰς om. C.D.K.L. inclusum a Sav.
^k ψυχὰς] οἰκίας K.L.M. ^l ἑτερα] Sic D. ἑτερα ἂν C. Edebatur ἑτέραν.
^m θεοῦ] Χριστοῦ D. ⁿ κυβερνᾷ pro κυβερνῇ K.L.M. ^o αὐχένων] οἰάκων
C.K.L.M. Sav. cet. Statim αὐτῶν C.D. ^p καταδύσεται τὸ σ. καὶ οἱ ἐμπλέ-
οντες C. ^q ἐμοὶ omnes. ἔμοιγε Edd. Mox ἔπεισι D. ^r ἀγνώστος C.D.
^s πόσων D. ^t κεφαλῶν] καὶ ἄλλων D.K.L.M. capitum Vet. Mox τιμωρία
Veron. ^v ὑμῶν om. L. ^w ἀποδώσοντες omnes. δώσονται Edd. ^x τὸ
ὑπ.] τοῦ ἀκούειν C. ^y δουλεῖ μ.] μ. δουλεῖ K.L.M. ^z γὰρ om. C.
Mox ἐκεῖνος omnes. Edebatur εἰς. ^a ἔστι] ἐν K.L.M. ^b τῷ δούλῳ]
αὐτῷ K.L.M. Sav. cet.

δούλῳ προστάξῃ, ^c κὰν δυσχεραίνει· σὺ δὲ, ἂν τοσούτων δεσπο-
 τῶν ἐναντία ἐπιταττόντων ἀλγήσῃς, καὶ τούτου δίδως δίκην, τὰ
 F πάντων ἐπὶ σέ στόματα ἀνοίγων. Τοῦτο οὖν, εἰπέ μοι, τιμὴ;
 τοῦτο ἀρχή; τοῦτο ἐξουσία; Εἶπεν ὁ τὴν ἐπισκοπὴν ἔχων εἰς-
 ενεγκεῖν χρήματα· ἂν μὴ θέλῃ, οὐ μόνον οὐκ εἰσήνεγκεν, ἀλλὰ
 καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ δόξαι ^d ῥαθυμίας ἔνεκεν τοῦτο ποιεῖν, κατηγορεῖ
 735 τοῦ κελεύσαντος· κλέπτει, φησὶν, ἀρπάζει, καταπίνει τὰ τῶν
 πενήτων, κατεσθίει τὰ τῶν πτωχῶν. Παῦσαι λοιδορῶν· μέχρι
 τίνος ταῦτα φῆς; Οὐ βούλει εἰσενεγκεῖν; οὐδεὶς ὁ ^e καταναγκά-
 ζων, οὐδεὶς ὁ βιαζόμενος· τί καὶ λοιδορῇ τῷ παραινούντι καὶ
 συμβουλευόντι; Ἄλλ' εἰς χρεῖαν τις κατέστη, καὶ οὐκ ὥρεξε
 χεῖρα· μὴ δυνήθεις, ἥ καὶ ἐτέρωθι ἀσχοληθεῖς. Οὐδεμία συγ-
 γνώμη, ἀλλὰ πάλιν κατηγορίαι χείρους τῶν προτέρων. Τοῦτο
 B ^β οὖν ἀρχή; καὶ ἀμύνεσθαι οὐκ ἔχει· σπλάγγχνα ^h γάρ ἐστιν ἴδια.
 Καὶ ὥσπερ τὸ σπλάγγχρον, κὰν οἰδαίνει, ⁱ κὰν πόνον παρέχῃ καὶ
 τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ λοιπῷ σώματι, οὐ τολμῶμεν ἀμύνεσθαι, ^k οὐδὲ
 λαβόντες ξίφος διαρρηγνύομεν· οὕτω κὰν τῶν ἀρχομένων τις
 τοιοῦτος ᾖ, πόρους ἡμῖν παρέχων καὶ ἀθυμίας ἐκ τῶν κατηγοριῶν
 τούτων, οὐ τολμῶμεν ^l ἀμύνεσθαι· πόρρω γὰρ ταῦτα πατρικῆς
 διανοίας· ἀλλ' ἀνάγκη φέρειν τὸν πόνον, ἕως ἂν ἐκεῖνος ὑγιάνῃ
 καλῶς. Ὁ ἀργυρώντος οἰκέτης ἔχει τι ἔργον ^m ἐπιτεταγμένον,
 C κὰν τοῦτο ἀνύσῃ, λοιπὸν ἑαυτοῦ κύριος γίνεται· οὗτος δὲ παν-
 ταχοῦ περιέλεκεται, πολλὰ καὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν ἀπαιτεῖται· ἂν
 μὴ ⁿ εἰδῇ λέγειν, πολὺς ὁ γογγυσμός· ^o ἂν εἰδῇ λέγειν, πάλιν
 κατηγορίαι, κενόδοξός ἐστιν· ἂν μὴ νεκροὺς ^p ἂνιστᾷ, οὐδενὸς
 λόγου ἄξιος, φησὶν· ὁ δεῖνα εὐλαβής ἐστιν, οὗτος ^q δὲ οὐ. Ἄν
 ἀπολαύῃ συμμέτρου τροφῆς, πάλιν κατηγορίαι· ἔδει αὐτὸν ἀπηγ-
 χονίσθαι, φησὶν· ἂν ^r λουόμενον ἴδῃ τις, πολλαὶ κατηγορίαι·
 ὅλως ^s οὐδὲ τὸν ἥλιον ὁρᾶν ὀφείλει, φησὶν. Εἰ δὲ τὰ αὐτὰ
 D πράττει, ἅπερ ἐγὼ, καὶ λούεται, καὶ ἐσθίει, καὶ πίνει, καὶ ἱμά-
 τια περιβέβληται, καὶ οἰκίας φροντίζει καὶ οἰκετῶν, τίνος ἔνεκεν
 ἐμοῦ ^t προέστηκεν; Ἄλλὰ καὶ οἰκέτας ἔχει, φησὶ, τοὺς διακο-
 νουμένους αὐτῷ, καὶ ἐπὶ ὄνου ὀχεῖται· ^u τίνος ἔνεκεν ἐμοῦ προέ-
 στηκεν; Ἄλλὰ τί, εἰπέ μοι; οὐκ ὀφείλει τὸν διακονούμενον,

^c κὰν] Sic C. οὐ D. καὶ Edd. ^d ῥαθυμίας] ῥαθυμείν K. ^e ἀναγκάζων C.
^f μὴ om. C. ^g οὖν] Sic D. γοῦν Edd. τοῦτο οὖν ἀρχή] καὶ ταῦτα ὑπομένει
 K.L.M. Statim ἀμύνασθαι C.K.L.M. Sav. cet. ^h γάρ] + αὐτοῦ C.D.
ⁱ κὰν πόνον] καὶ πόρους D. Mox ἀμύνασθαι K.L.M. ^k οὐδὲ] Sic omnes.
 οὐ γὰρ Edd. Mox οὕτως ἂν τις καὶ τῶν d. τοιοῦτος ᾖ C. ^l ἀμύνεσθαι pro
 ἀμύνασθαι C.D. Mox πνευματικῆς pro πατρικῆς D.K.L.M. ^m ἐπιταττό-
 μενον D. ⁿ ἴδῃ bis D. ^o ἂν] + δὲ Sav. cet. invitis libris. Lacuna est in
 Veron. ^p ἂνιστᾷ C. ^q δὲ om. C. ^r λουόμενον C. ^s οὐδὲ om. K.L.M.
^t ἐγὼ] καγὼ D. ^u προϊστάται C. ^v τίνος] + οὖν K.L.M. Sav. cet.

ἔχειν, ἀλλ' αὐτὸς τὸ πῦρ ἀνακαίειν, καὶ ὑδροφορεῖν, καὶ ξύλα διακλᾶν, καὶ εἰς ἀγορὰν ἐμβάλλειν; καὶ οὐ σὴ τοῦτο αἰσχύνῃ γίνεται; Καὶ οἱ μὲν ἄγιοι ἐκείνοι ἄνδρες, οἱ ἀπόστολοι, τὸν τῷ λόγῳ προσκαρτεροῦντα οὐδὲ διακονίᾳ χερῶν βούλονται προσανέχειν, ἀλλ' ἀνάξιον αὐτοῦ τὸ πρᾶγμα εἶναι νομίζουσι. Ἐπὶ δὲ αὐτὸν καὶ εἰς τὴν τῶν οἰκετῶν ὑπηρεσίαν καθέλκεις τῶν σῶν; Διὰ τί ταῦτα ἐπιτάττων οὐ παρέρχῃ σὺ, καὶ ταῦτα πληροῖς, εἰπέ μοι; οὐχὶ μείζονά σοι διακονεῖται ὑπηρεσίαν, ἢ σὺ τὰ σωματικά; διὰ τί μὴ τὸν παῖδα πέμπεις τὸν σὸν πρὸς τὴν τούτου ὑπηρεσίαν; Ὁ Χριστὸς ἐνίψε τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν ἵσθι θεραπείαν ἂν παρασχῇς τῷ διδασκάλῳ, μέγα τι ποιεῖς; Ἀλλ' οὔτε σὺ βούλει παρασχεῖν, καὶ αὐτὸν κωλύεις. Ἔτι οὖν; ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ζῆν ὀφείλει; Ἀλλ' οὐ βούλεται οὕτως ὁ θεός. Τί οὖν; οἱ ἀπόστολοι, φησὶν, ἐλευθέρους εἶχον δουλεύοντας; Βούλει καὶ τοῦτο ἀκούσαι, πῶς οἱ ἀπόστολοι διῆγον; Ἀποδημίας ἐποι- οῦντο, καὶ ἄνδρες ἐλεύθεροι καὶ ἱγυναῖκες εὐγενίδες ὑπὲρ τῆς ἐκεί- 736 νων ἀναπαύσεως καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰς κεφαλὰς ὑπετίθεσαν τὰς ἑαυτῶν. Ἄκουε δὲ καὶ τοῦ μακαρίου τούτου παραινούντος καὶ λέγοντος. 19 “Τοὺς οὖν τοιούτους ἐντίμους ἔχετε. Ἵδιαι τὰ ἐργον τοῦ θεοῦ μέχρι θανάτου ἡγγίσε, παραβουλευσάμενος τῇ (386) ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειτουργίας.” Ὅρας τί φησι; σὺ δὲ οὐδὲ λόγον προῖσαι ὑπὲρ τοῦ πατρὸς τοῦ σου, μήτι γε κίνδυνον τοσοῦτον ἀναδέχῃ. Ἀλλὰ λούεσθαι, φησὶν, οὐ χρή. Διὰ τί, εἰπέ μοι; πού τοῦτο κεκώ- λυνται; οὐδὲ γὰρ ὁ ῥύπος καλόν. Οὐδαμοῦ ταῦτα ὀρώμεν, οὔτε ἐγκαλούμενα, οὔτε θαυμαζόμενα. Ἀλλὰ ῥγάρ ἐστὶν ἅπερ ἐπέ- ταξε τὸν ἐπίσκοπον ἔχειν, ἀνέγκλητον εἶναι, σῶφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν· ταῦτα ἀπαιτεῖ ὁ ἀπόστολος, ταῦτα καὶ σὺ ἐπιζητεῖ παρὰ τοῦ ἄρχοντος, περαιτέρω δὲ μηδέν. Οὐκ εἶ τοῦ Παύλου ἀκριβέστερος, μᾶλλον δὲ οὐκ εἶ τοῦ πνεύματος ἀκριβέστερος. Ἄν ἢ πλήκτης, ἢ καὶ πάροινος, ἂν ὦμός καὶ

19 Philipp. ii. 29, 30.

¹ οὐ σὴ] Sic C. δση D. πόση K.L.M. Sav. cet. πόσης (et mox αἰσχύνῃς) Veron. ² οἱ—ἄνδρες] ἐκείνοι μὲν οἱ ἄνδρες C. ³ διακονίαν D. Statim χειρῶν C. Veron. ⁴ εἶναι τὸ πρ. hoc ord. K.L.M. Statim ἐνόμισαν D. ἀλλ' ἀνάξιον—νομίζουσι om. C. ⁵ οἰκετῶν] ὑπηρετῶν C. ⁶ ταῦτα] ὁ ταῦτα K.L.M. Sav. cet. Mox παρέχεις pro παρέρχῃ C. ⁷ σου C. ⁸ μὴ] + σὺ D. ⁹ σὺ] + δὲ C. ¹⁰ τί οὖν om. C. ¹¹ τί οὖν] ἀλλ' K.L.M. ¹² γ. εὐγενίδες] Sic D. γ. εὐπεινίδες C. γ. εὐγενεῖς K.L.M. εὐγενεῖς γ. Edd. ¹³ οὖν om. C. Mox ἔχε K.L.M. ¹⁴ ὅτι] καὶ πάλιν K.L.M. Sav. cet. Mox Χριστοῦ pro θεοῦ C. ¹⁵ ἀναπληρωθῇ D. πληρώσῃ K. Mox πρὸς ἐμέ D. ¹⁶ πού] τί C. ¹⁷ οὔτε ἐγκ. οὔτε] ἐγκ. οὐδὲ C.D. ¹⁸ γὰρ om. K.L.M. ¹⁹ καὶ σὺ ἐπιζητεῖ] Sic C.D. Vet. χρῆ ἐπιζητεῖν Edd. ²⁰ καὶ om. C.D. Mox ἀνελείς M.

TOM. VI.

N n

ἀνηλεής, ^κκατηγόρει· ἀνάξια ταῦτα τοῦ ἐπισκόπου· ἂν τρυφᾷ,
 C καὶ τοῦτο ἑκατηγορία· ἂν δὲ θεραπείη τὸ σῶμα ἵνα σοι διακονῇ,
 ἂν ἐπιμελῇται ἵνα σοι χρήσιμος ᾖ, ὑπὲρ τούτων ἑαυτὸν ἐγκα-
 λείσθαι δεῖ; Οὐκ οἶδας ὅτι ἀσθένεια σωματικὴ τῆς κατὰ ψυχὴν
 ἀσθενείας οὐχ ἦττον καὶ ἡμᾶς βλάπτει, καὶ τὴν ἐκκλησίαν;
 Διὰ τί διορθοῦται αὐτὴν ὁ Παῦλος γράφων ^ττῷ Τιμοθέῳ,
²⁰ “Οἶνω ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου
 ἀσθενείας;” Εἰ μὲν γὰρ ψυχὴ μόνη τὴν ἀρετὴν ἑκατορθοῦμεν,
 D οὐκ ἔδει φροντίζειν τοῦ σώματος; τί ὃ δὲ ὅλως καὶ γεγόναμεν;
 εἰ δὲ πολλὴ τούτου ἡ συντέλεια, πῶς οὐκ ἐσχάτης ἐστὶν ἁνοίας
 ἀμελεῖν τούτου; Ἔστω γάρ τις ἀνὴρ ἐπισκοπῇ τετιμημένος, καὶ
 τοῦ κοινοῦ τῆς ἐκκλησίας τὴν προστασίαν ἐγκεχειρισμένος, καὶ
 τὰ μὲν ἄλλα ἔστω ἐνάρετος, καὶ πάντα ἔχων ἅπερ ἔχειν ἁρ-
 μόττει τὸν ἱερώμενον, διαπαντὸς δὲ τῇ κλίνῃ προσδεδέσθω ὑπὸ
 πολλῆς ἀρρωστίας· τί οὗτος ὄνῃσαι δυνήσεται; ποίαν ἀποδη-
 μίαν στείλασθαι; ποίας ἐπισκέψεις ποιήσασθαι; τί ἐπιπλή-
 E ξαι; τίνα νουθετῆσαι; Ταῦτα εἶπον, ^βἵνα εἰδῇτε μὴ ἀπλῶς
 ἐγκαλεῖν, ἵνα εἰδῇτε μᾶλλον ἀποδέχεσθαι, ἵνα καὶ εἴ τις ἐφίεται
 τῆς ἀρχῆς, τὰς νιφάδας τῶν κατηγοριῶν ὁρῶν, τὴν τοιαύτην ἐπι-
 θυμίαν ^σσβεννύη. Μέγας ^δγὰρ ὄντως κίνδυνος, καὶ τῆς τοῦ θεοῦ
 δεόμενος χάριτος, καὶ τῆς εἰρήνης, ἣν ἐπεύχεσθε ἡμῖν εἶναι πολ-
 λὴν, καὶ ἡμεῖς ὑμῖν· ἵνα ἀμφοτέρω κατορθώσαντες τὴν ἀρετὴν,
 οὕτω τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
 F τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

737

ΛΟΓΟΣ Β.

¹Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορ-
 θώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι
 διαταξάμην· εἴ ^ατις ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, ^βτέκνα
 ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα.

B TOIΣ μὲν παλαιοῖς ἀνδράσιν ἅπας ὁ βίος ἦν ἐνεργὸς καὶ
 ἐναγώνιος· ἡμῖν δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ῥαθυμίας μεστός. Ἐκεῖνοι
 μὲν γὰρ ^γᾔδεσαν ὅτι διὰ τοῦτο εἰς τὸν κόσμον παρήχθησαν, ἵνα
 τῷ παραγαγόντι κατὰ γνώμην ἐργάζωνται· ἡμεῖς δὲ ὡς διὰ

²⁰ 1 Tim. v. 23.

1 CAP. I. v. 5, 6.

^κκατηγόρει· ἀνάξια] κατηγορίας ἄξια C. ^τκατηγόρει D. ^ναὐτὸν Edd.
 αὐτῷ Codd. Statim ἐγκαλεῖν K.L.M. ^ωτῷ om. C. ^zκατωρθοῦμεν M.
^γδε] δαι C. ^zἀπονοίας C. τούτου ἀμ. pro ἀμ. τούτου C.D. ^αἀρμόττει
 omnes. ἀρμόζει Edd. ^βἵνα—ἐγκαλεῖν om. C.D. ^γσβεννύτω C.D.
^δγὰρ accessit ex omnibus. HOM. II. ^ατις] + ἐστὶν D.K.L.M. Sav.
 cet. invita Cat. ^βτέκνα—ἀνυπότακτα om. K. ^γᾔδεσαν D.

τούτο παραχθέντες, ἵνα ἐσθίωμεν καὶ πίνωμεν καὶ τρυφῶμεν, οὕτως οὐδενὸς τῶν πνευματικῶν λόγον ποιούμεθα. Οὐ περὶ τῶν ἀποστόλων λέγω μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦς. Ὅρᾳς γοῦν αὐτοὺς ^δπάντας διατρέχοντας, καὶ ὥσπερ τινὸς ἔργου τούτου ἐπιλημμένους, καὶ δι' ὅλου ἐν ξένῃ διατρίβοντας, ^εοὐκ ἔχοντας πόλιν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀκουσον ἱγὺν τοῦ μακαρίου τούτου τί φησι· “Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ.” ^ςΚαθάπερ οἰκίαν μίαν τὴν οἰκουμένην διανειμάμενοι, οὕτως ἅπαντα διηκονοῦντο, καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ^ηἐπεμέλοντο, ὁ μὲν τοῦτο, ὁ δὲ ἐκεῖνο λαβὼν τὸ μέρος. “Τούτου ἱγὰρ χάριν, φησί, κατέλιπόν σε ἐν ^κτῇ Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ.” Οὐκ ἐπιτακτικῶς αὐτῷ παραινεί τέως. “Ἰνα ἐπιδιορθώσῃ,” φησὶν. Ὅρᾳς ψυχὴν φθόνου παντὸς καθάραν, πανταχοῦ τὸ τῶν μαθητευομένων ^δχρήσιμον ζητοῦσαν, οὐκ ἁκριβολογουμένην, εἴτε δι' αὐτοῦ, (387) εἴτε δι' ἑτέρου γένοιτο; Ἐνθα μὲν γὰρ ἦν κίνδυνος καὶ πολλὴ δυσκολία, αὐτὸς κατῴρθου παρών· ἃ δὲ τιμὴν μᾶλλον ἔφερεν ἢ ^μπόνον εἶχε, ταῦτα ἐπιτρέπει τῷ μαθητῇ, τῶν ἐπισκόπων λέγων τὰς χειροτονίας, καὶ τὰ ἄλλα ^νπάντα, ὅσα ἐδεῖτό τινος ἐπιδιορθώσεως, ὥς ἂν εἴποι τις, πλείονος καταρτισμοῦ. Τί λέγεις, εἰπέ μοι; τὰ σὰ ^ρπροσδιορθοῦνται; καὶ οὐχ ἡγῇ τὸ πρᾶγμα αἰσχρὸν, οὐδὲ αἰσχύνῃ σοι ^ιφέρειν; Οὐδαμῶς πρὸς γὰρ τὸ ^εκοινὸν κέρδος ὕψω μόνον· ἴτε δι' ἐμοῦ, εἴτε δι' ἑτέρου γένοιτο, οὐδὲν ἐμοὶ διαφέρει. Οὕτω τὸν προεστῶτα χρὴ διακεῖσθαι, μὴ τὴν ἰδίαν τιμὴν ζητεῖν, ἀλλὰ τὸ κοινὴ συμφέρον. “Καὶ ^ςκαταστήσης, φησί, κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους.” Τοὺς ἐπισκόπους ἐνταυθὰ φησι, καθὼς ἁλλαχοῦ ἡμῖν εἴρηται. “Ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην· εἴ τις ἀνέγκλητος.” “Κατὰ πόλιν,” φησὶν· οὐ γὰρ ἐβούλετο πᾶσαν τὴν νῆσον ἐπιτετράφθαι ἐνὶ, ἀλλ' ἕκαστον ἰδίαν ἔχειν φροντίδα καὶ μέριμναν· οὕτω γὰρ αὐτῷ τε εἶναι τὸν ^φπόνον κούφον, καὶ τοὺς ἀρχομένους πλείονος ἁπολαύσεσθαι τῆς ἐπιμελείας, εἴγε μὴ εἰς πολλῶν ἐκκλησιῶν προστασίαν ὁ διδάσκαλος ^ωπεριέλκοιτο, ἀλλὰ ^ςσχολάζοι μιᾷ μόνῃ, καὶ ταύτην κατακοσμοῖ. “Εἴ τις, φησὶν, ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, 738 τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα.”

^δ πάντας] Sic C.D.K.L. Vet. πάντα Edd. ^ε οὐκ] ἀτε οὐκ K.L.M. Sav. cet. ἱγὺν] δὲ καὶ K.L.M. ^ς καθάπερ] + γὰρ D. ^η ἐπεμελοῦντο D.K.L.M. ^ι γὰρ om. K.L.M. ^κ τῇ om. C.K.L. ^ι ἀκριβολογούμενον D.K.L.M. ^μ πόνον] Sic C.D. Vet. ἔπαινον Edd. ^ν ἅπαντα D. ^ο ὥς] ἢ ὥς K.L.M. Sav. cet. ^ρ ἐπιδιορθ. K.L.M. ^ι φέρον C. ^ι εἴτε] εἴτε δὲ C.M. Sav. cet. καὶ εἴτε Cat. ^ς καταστήσεις L. φησί om. K.L.M. ^ι ἁλλαχοῦ] πολλὰ C. ^ν ἀπολαύειν C. ^ω περιέλκοιτο] Sic omnes. distraheretur Vet. περιέρχοιτο Edd. ^ς σχολάζει C. Mox κατακοσμεῖ C.D.

Τίνος ἔνεκεν ^γκαὶ τὸν τοιοῦτον εἰς μέσον παράγει; Ἐπιστομίζει τοὺς αἵρετικούς τοὺς τὸν γάμον διαβάλλοντας, δεικνὺς ὅτι τὸ πρᾶγμα οὐκ ἔστιν ἐναγές, ἀλλ' οὕτω τίμιον, ὥς μετ' αὐτοῦ δύνασθαι καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον ἀναβαίνειν θρόνον· ἐν ταύτῃ δὲ καὶ τοὺς ἀσελγείς κολάζων, καὶ οὐκ ἀφιεῖς μετὰ δευτέρου γάμου τὴν ἀρχὴν ἐγχειρίζεσθαι ταύτην. Ὁ γὰρ πρὸς τὴν ἀπελθούσαν μηδεμίαν φυλάξας εὖνοιαν, πῶς ἂν οὗτος γένοιτο προστάτης **B** καλός; τίνα δὲ οὐκ ἂν ὑποσταίῃ κατηγορίαν; Ἰστε γὰρ ἅπαντες, ἴστε ὅτι εἰ ²καὶ μὴ κεκώλυται παρὰ τῶν νόμων τὸ δευτέρους ὀμιλεῖν γάμοις, ἀλλ' ὅμως πολλὰς ἔχει τὸ πρᾶγμα κατηγορίας. Οὐδεμίαν οὖν παρέχειν λαβὴν τοῖς ἀρχομένοις τὸν ἄρχοντα βούλεται. Διὰ τοῦτο ^απρὸ πάντων τοῦτο τίθησιν, “Εἴ τις ἀνέγκλητος” τουτέστιν, εἰ κατηγορίας ὁ βίος ἐλεύθερος αὐτῷ γέγονεν, εἰ μηδεὶς ἔσχεν ἐπισκῆψαι ἐν τῇ ζωῇ. ^βἈκουε τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ²“Εἴ γὰρ τὸ φῶς, φησὶ, τὸ ἐν ^ςσοὶ σκότος, τὸ σκότος πόσον;”

“Τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπό- **C** τακτα.” Σκοπήσωμεν πῶς πολλὴν καὶ ὑπὲρ τῶν παίδων ποιεῖται τὴν πρόνοιαν. Ὁ γὰρ τῶν αὐτοῦ παίδων διδάσκαλος γενέσθαι μὴ δυνηθεῖς, πῶς ἂν ^δἐτέρων γένοιτο; εἰ οὖς ἐξ ἀρχῆς εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἔτρεφε, καὶ καθ' ὧν καὶ παρὰ τῶν νόμων καὶ παρὰ τῆς φύσεως εἶχεν ἐξουσίαν, τούτους ῥυθμίσαι οὐκ ἴσχυσε, πῶς ^εἂν τοὺς ἐξωθεν ὠφελῆσαι δυνήσεται; Εἰ ^ιμὴ γὰρ πολλὴ νοθεΐα εἴη πατρὸς, οὐκ ἂν ^ςὧν ἐξ ἀρχῆς ἔλαβεν ἐξουσίαν, τούτους περιεῖδε γενομένους κακούς. Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ἐξ ἀρχῆς **D** μετὰ πολλῆς τραφέντα τῆς ἐπιμελείας γενέσθαι κακὸν, καὶ πολλῆς ἀπολαύσαντα σπουδῆς· οὐ γὰρ ἔστι φύσει τὰ ἀμαρτήματα, ἵνα τοσαύτης περιγένηται προνοίας. Εἰ δὲ ἐν δευτέρῳ τὰ τῶν παίδων ^ηἐτίθετο, περὶ τὰ χρήματα σχολάζων, καὶ οὐ τοσαύτην αὐτῶν ἐποιεῖτο σπουδὴν, καὶ οὕτως ἀνάξιος. Εἰ γὰρ, ὅπου ἡ φύσις ἠνάγκαζεν, οὕτως ἄστοργος ἦν, ^ιἢ οὕτως ἀνόητος, ὥς μᾶλλον τῶν χρημάτων ^κφροντίζειν ἢ αὐτῶν, πῶς ἂν ^ιοὗτος ἐπὶ τὸν θρόνον ἀναχθεῖ καὶ τὴν τοσαύτην ἀρχὴν; Εἰ μὲν γὰρ οὐκ

² Matth. vi. 23.

^γ καὶ om. K. Statim τῶν τοιούτων L. Cat. ² καὶ assumptum ex C.D.K.M. Mox παρὰ τὸν νόμον D. ^α πρὸ πάντων accessit ex libris omnibus et Vet. Statim τοῦτο C. ταῦτα D. Neutrum legitur in K.L.M. Edd. ^β ἀκουε] + γὰρ C. Mox φησὶ om. K.L.M. ^ς σοὶ] + ἦ Edd. ἦ om. D.K.L.M. ^δ ἐτέρῳ C. ^ε ἂν om. K.L. invita Cat. ^ι μὴ γὰρ] γὰρ μὴ C.D.K.L. Mox ἦ pro εἴη C.K.L.M. ^ς ὧν... περιεῖδε] οὐδὲ... περιμελεῖν C. γενομένους om. K. ^η τίθησι D. τίθειτο Veron. σπουδάζων pro σχολάζων C. ^ι ἦ] εἰ C. ἦ om. K.L.M. ^κ φροντίζειν] Sic Veron. αὐτῶν φρ. C.D. φρ. αὐτὸν K.L.M. Sav. cet. ^ι οὕτως K. Mox ἀχθεῖν C.D.

ἡδύνατο, πολλή ^α ἢ τῆς νωθείας κατηγορία· εἰ δὲ οὐκ ἐσπούδασε, Ε πολλῇ τῆς ἀστοργίας ἢ μέμψις. Ὁ τοίνυν τῶν παίδων ἀμελῶν τῶν ^β αὐτοῦ, πῶς τῶν ἀλλοτριῶν ἐπιμελήσεται; Καὶ οὐκ εἶπε μὴ ^γ ἀπλῶς ἀσώτους, ἀλλὰ ῥητὴν διαβολὴν ἔχειν τοιαύτην, ^δ μὴδὲ πο- νηρὰς εἶναι δόξης. ^ε “Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον, ^ς φησὶν, ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην.” Ὁ μὲν γὰρ ἔξωθεν ἄρχων, ἐπειδὴ νόμφ κρατεῖ καὶ ^ζ ἀνάγκῃ, εἰκότως οὐ πολλαχοῦ τῆς τῶν ἀρχομένων γνώμης κοι- νωνεῖ· ὁ μὲντοι ἐκόντων ὀφείλων ἄρχειν, ^η καὶ προστρεχόντων, καὶ χάριν αὐτῷ τῆς ἀρχῆς εἰδόντων, ἂν οὕτω τὸ πρᾶγμα κατα- στησῇ, ὡς ἀπὸ τῆς οἰκείας γνώμης μόνον πάντα ποιεῖν, καὶ μὴ ^θ 739 δὲν ^ι μεταδιδῶ λόγου, τυραννικώτερον μᾶλλον ἢ δημοτικώτερον τὴν ἐπιστάσιαν πεποιήται. “Δεῖ γὰρ, φησὶν, ἀνέγκλητον εἶναι, (388) ὡς θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον.” Πῶς γὰρ ἐτέρους παιδεύσει κρατεῖν τοῦ πάθους τούτου, ἑαυτὸν μὴ παιδεύσας; Εἰς πολλὰ γὰρ ἡ ἀρχὴ ἐξάγει, καὶ χαλεπώτερον ποιεῖ καὶ δυσάρεστον καὶ τὸν σφόδρα ἐπικεῖν, μυρίας ἀνάγκας περιϋστάσα ὀργῆς· ^κ ἂν μὴ ἡ τοῦτο μεμελετηκὼς πρότερον, καὶ χαλεπώτερος ἔσται, καὶ πολλὰ ^λ διαφθερεῖ καὶ ἀπολεῖ τῶν τῆς ἀρχῆς. “Μὴ ^μ πάροινον, μὴ πλήκτην.” Τὸν ὑβριστὴν ἐνταυθὰ φησι· νουθε- τοῦντα γὰρ ^ν ἢ ἐπιπλήττοντα πάντα χρὴ ποιεῖν, μὴ ὑβρίζοντα· ποῖα γὰρ ἀνάγκη ὑβρεως, εἰπέ μοι; Φοβεῖν χρὴ τῇ τῆς γέννης ἀπειλῇ, δεδίττεσθαι, καθικνεῖσθαι. Ὁ γὰρ ὑβρισθεὶς θρασύτε- ρος γίνεται, ^ξ καὶ μᾶλλον καταφρονεῖ τοῦ ὑβρίζοντος. Οὐδὲν ^ο γὰρ οὕτω ποιεῖ ^π καταφρόνησιν, ὡς ὑβρις, καὶ αἰσχύνη τὸν ^ρ ὑβρίσαντα μᾶλλον, ^ς οὐκ ἀφήσιν εἶναι αἰδέσιμον ὡς δεῖ. Πολλῇς αὐτοῖς τῆς εὐλαβείας γέμειν τὸν λόγον χρὴ ἐν τοῖς ἁμαρτήμασι, ^τ καὶ μνήμην ἔχειν τῆς μελλούσης κρίσεως, πάσης ^θ 740 δὲ ὑβρεως εἶναι ^ι καθαρὸν· εἰ δὲ τινες εἶεν ^κ κωλύοντες τὰ δέοντα ποιεῖν, μετὰ πάσης ^λ αὐθεντίας μετιέναι τὸ πρᾶγμα. “Μὴ ^μ πλήκτην,” φησὶν. Ἰατρός ἐστιν ^ν ὁ διδάσκαλος τῶν ψυχῶν

³ v. 7.

^α ἢ τῆς ν.] Sic C.D.K.L. ἢ om. M. τῆς ν. ἢ Edd. ^β αὐτοῦ pro ἑαυτοῦ C.D.K.L. ^γ ἀπ. ἀσώτως K.L.M. ἀσώτως ἀπ. Cat. ἀπ. ἀσώτως C.D. Edd. nec simpliciter aut, luxuriosos Vet. unde ἀσώτους rescripsimus. ^δ μὴδὲ] μὴ D. ^ε μὴδὲ] ἀλλὰ μὴδὲ C. ^ς φησὶν om. C.K.L.M. ^ζ καὶ προστρε- χόντων] Sic D.K.L.M. ἢ καὶ προτρεπόντων C. atque hortantibus Vet. καὶ προστρ. deest in Edd. ^η μεταδίδωσι D. ^θ ἂν] + οὖν ex corr. rec. K. ^ι διαφθερεῖ D. διαφθείρει K.L.M. Statim ἀπολεῖ C.D. ἀπολλύει K.L. ἀπο- λύνει M. ἀπολέσει Edd. ^κ ἢ om. C. Statim ἐπιτάττοντα D. ^λ καὶ μάλ- λον] μᾶλλον καὶ Cat. καὶ om. Veron. ^μ γὰρ] δὲ K.L.M. ^ν καταφρονεῖν D. Mox αἰσχύνη idem. ^ξ ὑβρίσαντα C.D.K.L. ὑβρίζοντα Edd. ^ο καὶ οὐκ Edd. καὶ deest in omnibus. ^π καὶ accessit ex omnibus. ^ρ καθαρὸν C. ^ς οἱ κωλ. Edd. οἱ om. D.K.L.M. ^τ αὐθεντίας K.L.M. Statim δεῖ μετιέναι K.L.M. μετιέναι δεῖ C.D. δεῖ abest ab Edd. ^θ ὁ om. C.

ὁ δὲ ἰατρὸς οὐ πλήττει, ἀλλὰ ¹καὶ τὰ πεπληγότα διορθοῦται καὶ θεραπεύει.

“Μὴ αἰσχροκερδῇ, ⁴ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῇ, ⁵ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδασκαλίαν πιστοῦ λόγου.” Εἶδες πόσῃ ἐπίτασιν ἀρετῆς ἀπήτησε; “Μὴ αἰσχροκερδῇ,” φησί· τουτέστι, πολλὴν ὑπεροψίαν χρημάτων ἐπιδεικνύμενον· “φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον” τὰ αὐτοῦ πάντα τοῖς δεομένοις, φησί, προιέμενον· “ἐγκρατῇ.” Οὐ τὸν νηστευτὴν εἶπεν ¹ἐνταῦθα, ἀλλὰ τὸν πάθους κρατοῦντα, ²τὸν καὶ γλώττης καὶ χειρὸς καὶ ὀφθαλμῶν ἀκολάστων· τοῦτο γάρ ἐστιν ἐγκράτεια, τὸ μηδενὶ ὑποσύρεσθαι πάθει. “Ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδασκαλίαν πιστοῦ λόγου.”

Ε “Πιστοῦ,” ἐνταῦθα τοῦ ἀληθοῦς φησιν, ἢ τοῦ διὰ πίστεως ³παραδεδομένου, οὐ δεομένου συλλογισμῶν οὐδὲ ζητημάτων. “Ἀντεχόμενον,” φροντίζοντα, ἔργον τοῦτο ποιούμενον. Τί οὖν, ἂν λόγων ἄπειρος ἢ τῶν ἔξωθεν; Διὰ τοῦτο ⁴εἶπον, “τοῦ κατὰ τὴν διδασκαλίαν πιστοῦ λόγου.” “Ἰνα δυνατὸς ἢ ⁵καὶ παρακαλεῖν, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.” Ὡστε οὐ χρεῖα κόμπου ῥημάτων, ἀλλὰ φρενῶν, καὶ γραφῶν ἐμπειρίας, καὶ νοημάτων

Ε των δυνάμεως. Οὐχ ὁρᾷς Παῦλον τρεψάμενον τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, καὶ ⁶μεῖζονα ἰσχύσαντα καὶ Πλάτωνος, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων; ⁷Ἀπὸ τῶν σημείων, φησίν. Οὐκ ἀπὸ τῶν σημείων μόνον· εἰ γὰρ ἐπέλθοις τὰς Πιράξεις τῶν ἀποστόλων, ⁸πολλαχοῦ αὐτὸν εὐρήσεις ἀπὸ τῆς διδασκαλίας κρατοῦντα ⁹καὶ πρὸ τῶν σημείων. ¹⁰Τουτέστι, συνεχῶς κεχρημένον ταύτῃ τῇ διδασκαλίᾳ. “Δίκαιον,” φησίν· ὥστε τοῦτο ἄνθρωπος, ὁ δίκαιος.

740 “Ἰνα δυνατὸς ἢ καὶ παρακαλεῖν ἐντῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ” τουτέστι, πρὸς φυλακὴν τῶν οἰκείων, πρὸς ἀνατροπὴν τῶν ἐχθρῶν. “Καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.” Τούτου γὰρ μὴ ὄντος, πάντα οἴχεται. Ὁ ¹¹γὰρ οὐκ εἰδὼς μάχεσθαι τοῖς ἐχθροῖς, καὶ αἰχμαλωτίζει πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ, καὶ λογισμοὺς καθαιρεῖν· ὁ οὐκ εἰδὼς ¹²ἀ χρὴ περὶ τῆς ὁρθῆς ¹³διδάσκειν διδασκαλίας, πόρρω ἔστω θρόνου διδασκαλικοῦ. Τὰ μὲν

⁴ v. 8, 9.

¹ καὶ assumptum ex C.D.K.L. Mox ἀνορθοῦται C. ² ἀντεχόμενον K. ³ ἐνταῦθα om. C. ⁴ τὸν deest in nostris omnibus, sed cum Edd. facit Cat. Mox χειρῶν K.L.M. ⁵ παραδεχομένου iidem. ⁶ οὔτε C. ⁷ εἶπεν K.L.M. Mox τὴν accessit ex omnibus. ⁸ καὶ om. C. Post παρακαλεῖν add. ἐν τῇ διδασκαλίᾳ D. ⁹ μεῖζονος D.K.L.M. Sav. cet. ¹⁰ ἀπὸ] ἀλλ' ἀπὸ K.L.M. Sav. cet. ¹¹ πανταχοῦ C. ¹² καὶ πρὸ τ. σ. om. Veron. ¹³ Haec τουτέστι — διδασκαλίᾳ leguntur in libris omnibus, non in Edd. eademque jugiter utitur Vet. Sequentia, δίκαιον — ὁ δίκαιος, quae exstant in nostris omnibus et Veron., absunt a Sav. cet. ¹⁴ γὰρ] τοίνυν K.L.M. Mox αἰχμαλωτίζων a pr. m. K. ¹⁵ διδάσκειν om. D.

γὰρ ἄλλα καὶ ἐν τοῖς ἀρχομένοις εὖροι τις ἄν, οἷον τὸ ἀνέγκλη-
τον, τὸ τέκνα ἔχειν ἐν ὑποταγῇ, τὸ φιλόξενον, τὸ δίκαιον, τὸ
δοῖον· ὃ δὲ μάλιστα χαρακτηρίζει τὸν διδάσκαλον, τοῦτό ἐστι, B
τὸ δύνασθαι ^ακατεχεῖν τὸν λόγον· οὐ πρόνοια οὐδεμία νῦν.
^β“Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ ^ακαὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι, καὶ φρε-
ναπάται, μάλιστα ^βοἱ ἐκ περιτομῆς· οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν.”
Ὅρᾳς πῶς δείκνυσιν πόθεν εἰσὶ τοιοῦτοι; ^γΟὐ βούλονται ἀρχε-
σθαι, ἀλλὰ ἄρχειν· τοῦτο ^δγὰρ ἠνίξατο. Ὅταν οὖν πείσαι μὴ
δυννηθῆς, ^εμηδὲ διάταττε τοῦτοις, ἀλλ’ ἐπιστομίζε εἰς τὴν τῶν
ἄλλων ὠφέλειαν. Τί οὖν τὸ ^εκέρδος, εἰ ἀνυπότακτοὶ εἰσι;
τίνας ἔνεκεν ἐπιστομίζειν ^ςχρή; “Ὅτινες, φησὶν, ὅλους οἴκους C
ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν.”
Εἰ γὰρ τὴν ^ημὲν διδασκαλίαν ἀνεδέξατο, οὐχ ἰκανὸς δέ ἐστιν
ἐκείνοις μάχεσθαι, οὐδὲ ἐπιστομίσαι αὐτοὺς οὕτως ἀναισχυνοῦν-
τας, τῆς τῶν ἀπολλυμένων βλάβης καθ’ ἕκαστον αἰτίος γενήσε-
(389) ται. Εἰ γὰρ παραινεί τις λέγων, ^θ“Μὴ ζῆτει γενέσθαι κριτῆς,
εἰ μὴ ^ιἰσχύεις ἐξῆραι ἀδικίαν” πολλῶ μᾶλλον ἐνταῦθα ἂν εἴποι
τις, μὴ ζῆτει γενέσθαι διδάσκαλος, εἰ τῆς τοῦ πράγματος
^κἀρετῆς ἀπέχεις, ἀλλὰ καὶ ἐλκόμενος ἀποπήδα. Ὅρᾳς παν- D
ταχοῦ τὴν ^λφιλαρχίαν, τὴν αἰσχροκέρδειαν αἰτίαν ^μτούτων, τὸ
ἀνυπότακτον; “Διδάσκοντες, φησὶν, ἃ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους
χάριν.”

^νΟὐδὲν γὰρ ἐστίν, ὃ μὴ λυμαίνεται ταῦτα τὰ πάθη· ἀλλ’
ὥσπερ πνεύματά τινα ἄγρια εἰς γαληνὸν ἐμπεσόντα πέλαγος,
ὅλον αὐτὸ κάτωθεν ^οἀνασπᾷ, ὡς καὶ τὴν ἄμμον τοῖς κύμασιν
ἀναμιγνύναι· οὕτω ταῦτα τὰ πάθη εἰς ψυχὴν εἰσιόντα, πάντα E
ἄνω καὶ κάτω ποιεῖ, πηροῖ τὸ διορατικὸν τῆς διανοίας, μάλιστα
δὲ ἡ τῆς δόξης μαρία. Χρημάτων μὲν γὰρ εὐκολον καταφρονῆ-
σαι τῷ βουλομένῳ· τῆς δὲ παρὰ τῶν πολλῶν τιμῆς ὑπεριδεῖν,
πολλοῦ δεῖ πόνου, μεγάλης φιλοσοφίας, P ψυχῆς τινος ἀγγε-
λῆ.

^δ v. 10, 11.

^ε Sirac. vii. 6.

^α κατεχεῖν D. (Cf. Gal. vi. 6.) ^β καὶ om. K.L.M. ^γ οἱ om. K.L.M. ^δ οἱ assumptum ex omnibus. ^ε οὐ β. ^ς Sic Cat. Veron. ^ζ οἱ (sic) οὐ β. C.D. ἀπὸ τοῦ μὴ θέλειν K.L.M. Sav. cet. ^η γὰρ] οὖν C. ^θ μηδὲ pro μὴ omnes. Post ἐπιστομίζε add. φησὶν C. ^ι κέρδος] + ὅταν μὴ πείθονται, ἡ καὶ K.L.M. Sav. cet. ^κ χρή] δεῖ D. Post χρή add. ἵνα ὠφεληθῶσιν ἑτέροι ἐντεύθεν K.L.M. Sav. cet. Mox φησὶν om. iidem. ^λ μὲν accessit ex C.K.L.M. Cat. ^μ ἰσχύς D. ἀμαρτίαν pro ἀδικίαν idem. ^ν ἀρετῆς] ἀξίας K.L.M. Sav. cet. Statim ἀπέχης C. ἀπέχη Veron. ^ξ φιλαρχίαν] Sic omnes. dominandi amor Vet. φιλαργυρίαν Edd. ^ο τούτων] + οὖσαν K.L.M. Sav. cet. Statim τὸ ἀνυπό- τακτον accessit ex libris omnibus et Vet. ^π ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ μὴ ἐπίθυ- μέιν δόξης ἀνθρωπίνης· καὶ ὅτι ὁ τῷ ἔρωτι ταύτης ἁλούς, τῆς δόξης ἐκπίπτει τοῦ θεοῦ, καὶ ἀνδραπόδων ἐστὶ δουλικώτερος. Veron. ^ρ ἀνασπᾷ] ἀναμοχλεύει K.L.M. Sav. cet. Mox ἀναμίγνυσθαι iidem. ^ς ψ. τιος ἀγγ.] ἀγγ. τιος ψ. C. τιος ἀγγ. ψ. D.

κῆς, αὐτῆς ἀπτομένης τῆς κορυφῆς τῆς ἡαψίδος τῆς οὐρανίας. Οὐ γάρ ἐστιν, οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὕτω πάθος τυραννικὸν καὶ πανταχοῦ ἱκρατοῦν, ἐκ πλείονος μὲν καὶ ἐλάττονος μοίρας, πανταχοῦ δὲ ὁμοῦ. Πῶς ἂν οὖν αὐτοῦ περιγενοίμεθα, εἰ καὶ μὴ κατὰ κράτος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐλαχίστου μέρους; Ἄν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέπωμεν, ἂν τὸν θεὸν ἔσχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν, ἂν μεῖζω
 741 τῶν γηϊνῶν λάβωμεν ἱλογισμόν. Ἐννόησον, ὅταν ἐπιθυμῆς δόξης, ὅτι αὐτῆς ἐπέτυχες, καὶ ἱμάθε τὸ τέλος, καὶ οὐδὲν εὐρήσεις. Ἐννόησον ἡῶσπν ἔχει τὴν ζημίαν τὸ πρᾶγμα, ὅσων καὶ ἡλικῶν ἀποστερεῖ ἀγαθῶν τοὺς μὲν γὰρ πόνους ὑποστήσῃ καὶ τοὺς κινδύνους, τῶν δὲ καρπῶν ἀποστερηθήσῃ καὶ τῶν ἐπάθλων. Ἐννόει ὅτι οἱ πλείστοι κακοὶ, καὶ καταφρόνησον αὐτῶν τῆς δόξης. Καθ' ἑνα ἕκαστον ἀναλόγισαι ἡτί ἐστι, καὶ ὄψει τὸ πρᾶγμα γέλωτος γέμον· ὄψει ὅτι αἰσχύνῃ μᾶλλον, ἢ δόξᾳ τὸ πρᾶγμά ἐστι· καὶ μετὰ ταῦτα ἀνάγαγε τὸν λογισμόν ἐπὶ τὸ ἄνω θέατρον. Ὅταν ἀγαθόν τι πράττων ἐννοῆς, ὅτι ἡδεῖ καὶ
 Β ἀνθρώποις δεῖξαι, καὶ τινὰς ἡἐπιζητῆς θεατὰς τοῦ πράγματος, καὶ ὠδίνης ὥστε ὀφθῆναι· ἐννόησον ὅτι ἡθεὸς ὀρᾷ, καὶ πᾶσαν ἐκείνην σβεννύεις τὴν ἐπιθυμίαν. Ἀναχώρησον ἐκ τῆς γῆς, πρὸς ἐκεῖνο ἡἶδε τὸ θέατρον τὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἀνθρώποι καὶ ἐπαινέσωσιν, ἀλλ' ὕστερον ἐμέψαντο, ἀλλὰ φθονοῦσιν, ἀλλ' ἐπιλαμβάνονται· ἡκαὶ μὴ τοῦτο ποιῶσιν, οὐδὲν ὅλως ἡὐφελοῦσι τὸν ἐπαινούμενον· ἐπὶ δὲ τοῦ θεοῦ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ χαίρει ἐπαινῶν ἡμῶν τὰ κατορθώματα. Εἶπες ὀρθῶς, καὶ κρότων ἐπέτυχες; καὶ τί τὸ κέρδος; Εἰ μὲν γὰρ ὠφελήθησαν οἱ κροτή-
 C σαντες, καὶ μετεβάλοντο, καὶ βελτίους ἐγένοντο, καὶ τῶν προτέρων κακῶν ἀπέστησαν, δεῖ χαίρειν ὄντως, οὐκ ἐπὶ τοῖς ἐπαίνοις ἡτοῖς γενομένοις, ἀλλ' ἐπὶ τῇ μεταβολῇ τῇ καλῇ καὶ θαυμαστῇ. Εἰ δὲ διαπαντὸς μὲν ἐπαινοῦντες καὶ θορυβοῦντες καὶ κροτοῦντες διατελοῦσι, καρποῦνται δὲ οὐδὲν ἀπὸ τῶν κρότων, ἀλγεῖν μᾶλλον χρῆ, ὅτι αὐτοῖς εἰς κρίμα ἡκαὶ εἰς κατακριμα ταῦτα γίνονται. Ἄλλ' ἐπὶ εὐλαβείᾳ δόξαν ἔχεις; Ἄν μὲν ἡόντως ἡς εὐλαβῆς, καὶ μηδὲν ἑαυτῷ ἡσύννοιδας πονηρόν, χαίρειν δεῖ, οὐκ
 D ἡἐπειδὴ δοκεῖς, ἀλλ' ἡἐπειδὴ εἶ· ἡἂν μέντοι μὴ ὦν, τῆς τῶν πολ-

ἡ ἡψίδος τῆς οὐρ.] Sic nostri omnes et Vet. τοῦ οὐρανοῦ Edd. ἡκρα-
 τοῦν] + ὡς τοῦτο K.L.M. Mox μέντοι pro μὲν C. ἡἔχωμεν πρὸ ὀ. ἡμῶν,
 ἡν D. ἡλογισμῶν L. ἡκατάμαθε D. ἡῶσπν et τὴν om. D.
 ἡἐννόησον D. ἡτίς K.L.M. Sav. cet. ἡδεῖ om. M. ἡἐπιζητῆς D.
 ἡἐπιζητῆς ex corr. C. Mox ὠδίνεις D. et ex corr. C. ἡὁ θεὸς Edd. ὁ om.
 D.K.L.M. ἡἶδε] ἐννόει C. ἡκαὶ] καὶ εἰ C. Mox ποιῶσιν idem.
 ἡὐφελοῦσι omnes. ὠφελήσουσι Edd. ἡτῷ] τοῦτο C. ἡτοῖς γεν. om. D.
 ἡκαὶ εἰς κατάκριμα deest in Edd. repugnantibus libris. ἡοὕτως D. ἡσυν-
 ειδῆς C. ἡἂν] ἡἂν C. δὲ pro μέντοι D.

λῶν δόξης ἐπιθυμῆς, ^πἐννόει ὅτι οὐχ οὗτοι κρινουσιν ἡμῖν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἀλλ' ὁ ^πτὰ λανθάνοντα μετὰ ἀκριβείας ἐπιστάμενος. Εἰ δὲ συνειδὼς ἑαυτῷ ἀμαρτήματα, καθαρὸς εἶναι παρὰ πᾶσιν ὑποπτεῖν, οὐ μόνον οὐ χαίρειν δεῖ, ἀλλὰ ^οκαὶ ἀλγεῖν καὶ στένειν πικρὸν, τὴν ἡμέραν ἐννοοῦντα συνεχῶς, καθ' ἣν ^{*}πάντα ἀποκαλύπτεται, καθ' ἣν ^ρτὰ κρυπτά τοῦ σκότους φωτίζεται. Τιμῆς ἀπολαύεις; διακρούου ταύτην, εἰδὼς ὅτι σε ὀφειλέτην ^ηκαθίστησιν. Οὐδεὶς σοι παρέχει τιμὴν; καὶ χαίρειν δεῖ ἐπὶ ^Ετούτῳ; ^ροὐ γάρ σοι μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦτο ὁ θεὸς προβαλεῖται, ὅτι τιμῆς ^αἀπῆλυσας. ^{*}Ἡ οὐχ ὀράς, ὡς μετὰ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν καὶ τούτῳ ^ιφησιν ὁ θεὸς διὰ τοῦ προφήτου ⁷“^Ελαβον ἐκ τῶν υἱῶν ὑμῶν εἰς προφήτας, καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν;” Κἂν ^ντοῦτο τοίνυν κερδαίνεις, ὅτι οὐκ ἔση ὑπεύθυνος μέζονι τιμωρίᾳ. ^Ο ^πμὲν γὰρ μὴ τιμώμενος ἐν τῷ παρόντι βίῳ, ^κκαὶ καταφρονούμενος, καὶ οὐδὲ λόγου τινὸς ^Εἀπολαύων, ἀλλὰ ^γκαὶ ὑβριζόμενος καὶ διαπτυνόμενος, εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον, τοῦτο γοῦν καρποῦται, τὸ ^μκαὶ τούτου ὑπεύθυνος εἶναι, τοῦ τιμηθῆναι παρὰ τῶν ὁμοδούλων. ^αΚαὶ πολλὰ (390) δὲ ἕτερα ^βκερδαίνει· συστέλλεται, ταπεινοῦται, οὐδὲ ἐὰν θέλῃ, ⁷⁴² μέγα φρονήσει ποτέ, ^επροσέχει δὲ μᾶλλον ἑαυτῷ. ^Ο μέντοι πολλῆς ἀπολαύων τιμῆς, πρὸς ^ατῷ καὶ ὀφλημάτων εἶναι μεγάλων ὑπεύθυνος, καὶ εἰς ἀπόνοιαν ^{αἰ}ρεται καὶ ^{εἰς} κενοδοξίαν, καὶ γίνεται δούλος ἀνθρώπων. Εἰτα τῆς δεσποτείας ταύτης ^ααὔξομένης, πολλὰ ἀναγκάζεται ποιεῖν, ὧν οὐ βούλεται.

Ὡς οὖν εἰδότες ὅτι τοῦτο βέλτιον ἡμῖν, ἢ ἐκεῖνο, μήτε ζῆτῶμεν τιμὰς, καὶ τὰς παρεχομένας ^βδιακρουόμεθα, ἀπορριπτῶμεν ἀφ' ἑαυτῶν, σβεννύωμεν τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην. Ταῦτα καὶ πρὸς ἄρχοντας καὶ πρὸς ἀρχομένους ἡμῖν εἴρηται. Ψυχὴ γὰρ τιμῆς ἐπιθυμοῦσα καὶ τοῦ δοξάζεσθαι, οὐκ ὄψεται τὴν βασιλείαν τῶν Β

7 Amos ii. 11.

^π ἐννόησον C. ^ρ τὰ λανθάνον D. ^ο καὶ ἀλγεῖν om. C. ^{*} Incipit Codex E. ^ρ τὰ] πάντα τὰ C. ^η καθίστησε (sic) C. ^ρ οὐ] καὶ E. Mox προβαλεται E. Veron. ^α ἀπῆλυσας K.L.M. οὐκ superscript. in L. ^ι φησιν] ἐγκαλεῖ K.L.M. Sav. cet. ^ν τούτῳ C.D.E.K.L. Mox κερδαίνεις C.D. ^ν vel istud ergo lucraberis Vet. ^π μὲν om. C. ^μ καὶ κατ.] κατ. δὲ μᾶλλον E. Mox τινὸς om. C. ^γ καὶ om. C. ^μ καὶ κατ.] κατ. δὲ Post τιμηθῆναι add. φημι idem. ^α καὶ διὰ πολλὰ Edd. ^α καὶ om. D.K.L.M. καὶ διὰ om. C. ^β κερδαίνει] Sic D. Vet. κερδανει C. κερδαίνει ἐντεῦθεν K.L. Sav. cet. κερδαίνειν (ν aliquid tantulum raso) M. χαίρειν Veron. χαίρειν δεῖ τούτον E. Statim συστέλλεται γὰρ καὶ ταπ. E. ^ε προσέχει δὲ (δε om. D.) μ. ἑαυτῷ] Sic C.D. ^{sed magis sibi ipsi semper intendit} Vet. ^{εἰ} ἑαυτῷ μ. προσέχει Edd. ^α τὸ D. Statim ὀφειλημάτων C. μ. εἶναι pro εἶναι μ. K.L.M. ^{αἰ} αἶρεται] + λοιπὸν K.L.M. ^{εἰς} om. K. ^ε αὔξομένης E.K.M. ^β παρακρουόμεθα C. διακρούωμεν Veron.

TOM. VI.

O O

οὐρανῶν. Οὐκ ἐμὸς οὗτος ὁ λόγος, οὐδὲ ἐμαντοῦ ¹λέγω ῥήματα, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ πνεύματος· οὐκ ὄψεται, καὶ ἀρετὴν ²ἐργάζεταιται. ⁸“Ἀπέχουσι γὰρ, φησί, τὸν μισθὸν αὐτῶν.” Ὁ τοίνυν μισθὸν μὴ λαμβάνων, πῶς ὄψεται τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν; Οὐ κωλύω δόξης ἐφίεσθαι, ἀλλὰ δόξης βούλομαι τῆς ἀληθοῦς τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ. ⁹“Οὐ ὁ ἔπαινος, φησὶν, οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, C ἀλλ’ ἐκ τοῦ θεοῦ.” Ἐν τῷ κρυπτῷ ὤμεν εὐλαβεῖς, μὴ περικείμενοι τῷ φον πολὺν καὶ σκηνὴν καὶ ὑπόκρισιν· ¹ρίψωμεν τοῦ προβάτου τὴν δορὰν, μᾶλλον δὲ γενώμεθα πρόβατα. Οὐδὲν τῆς τῶν ἀνθρώπων δόξης ¹οὐδαμινέστερον. Εἰπέ γάρ μοι, ἐὰν ἴδῃς παίδων πληθὸς μικρῶν, ὑπομαζίων λέγω, ἄρα ἐπιθυμεῖς τῆς δόξης τῆς παρ’ ²ἐκείνων; Οὕτω πρὸς τοὺς ἀνθρώπους διάκεισο πάντας δόξης ἕνεκεν. Διὰ τοῦτο κενοδοξία λέγεται. Οὐχ ὁρᾷς τὰ προσωπεῖα, ἃ περιτίθενται οἱ ἐπὶ τῆς σκηνῆς; πῶς μὲν καλὰ, D πῶς δὲ λαμπρὰ, πῶς δὲ εἰς τὴν ἐσχάτην ἀκρίβειαν τῆς εὐμορφίας διαπεπλασμένα; ἔχεις μοι δεῖξαι ὅψιν τοιαύτην ἐπὶ τῆς ἀληθείας; Οὐδαμῶς. Τί οὖν; ἄρα ³ἡράσθης αὐτῶν ποτε; Οὐ· διὰ τί; ἐπειδὴ διάκενά ἐστι, καὶ μιμεῖται κάλλος, ⁴οὐκ ἔστι δὲ κάλλος. Οὕτω καὶ ἡ δόξα διάκενός ἐστι, καὶ μιμεῖται δόξαν, οὐκ ἔστι δὲ δόξα. Ἐκείνη μόνη μένει ἡ φυσικὴ, ἡ ἔνδον· αὕτη δὲ ἡ ⁵ῥέξω ἐπιτιθεμένη ἐπικρύπτει πολλάκις τὴν ἀμορφίαν, ἐπικρύπτει παρὰ ἀνθρώποις, καὶ μέχρι τῆς ⁶ἑσπέρας· τοῦ δὲ θεάτρου λυθέντος, καὶ τῶν προσωπείων ἐπαρθέντων, ἕκαστος, ὅπερ ἐστὶ, ⁷τοῦτο φαίνεται. Μὴ τοίνυν ὥς ἐν σκηνῇ καὶ ⁸ἐν ὑποκρίσει τὴν ἀλήθειαν μετέλθωμεν. Εἰπέ γάρ μοι, τί καλὸν ἔχει τὸ περιβλέπεσθαι παρὰ τῶν πολλῶν; κενοδοξία ἐστὶ, καὶ οὐδὲν ⁹ἕτερον· ἐπεὶ ἀνελθε εἰς τὴν οἰκίαν καὶ γενοῦ μόνος, καὶ εὐθέως διερρύνῃ τὸ πᾶν. Ἐνέβαλες εἰς τὴν ἀγοράν; ¹⁰ἐπέστρεψας τοὺς παρόντας; καὶ τί τὸ πλεόν; Οὐδέν· ἐσβέσθη καὶ ἀπῆλθεν ὡς καπνὸς ¹¹διαχυθεῖς. Τῶν οὖν ἀνυποστάτων οὕτως ἐρώμεν; καὶ F πόσης ταῦτα ἀλογίας, ¹²εἰπέ μοι; πόσης ἀνοίας; Πρὸς ἓν τοίνυν ὑπὸ ὠόμεν μόνον, πῶς ὁ θεὸς ἐπαινέσει. Ἄν τοῦτο σκοπῶμεν, οὐδέποτε ζητήσομεν τὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ γέννηται, ¹³καταφρονήσομεν, καταγελασόμεθα, διαπτύσομεν· ὡς ἂν εἰ

⁸ Matth. vi. 5.⁹ Rom. ii. 29.

¹ λ. ῥήματα] ῥήμα λ. C. ² ἐργάζεται C.E. Veron. Mox φησὶ om. D. ³ οὐδαμινέστερον E. ⁴ ἐκείνων] + οὐ φησιν K.L.M. ⁵ ἐρασθήσῃ C. ⁶ οὐκ ἔστι δὲ κ. om. C. ⁷ ῥέξωθεν K.L.M. Statim ἐπιτιθεμένη omnes. ἐπικείμενη Edd. ⁸ ἐσπέρας] + πολλάκις D. ⁹ τοῦτο om. E. ¹⁰ ἐν receptum ex C.D.E.M. praeunte Montef. ¹¹ ἕτερον] ἄλλο E. ¹² ἐπέστρεψας D. ¹³ διαχυθεῖς] Sic C.D.K.L.M. διαλυθεῖς Edd. ¹⁴ εἰπέ μοι] οὐκ ἂν εἴη K.L.M. ¹⁵ ὁρ. μόνον] μόνον ὁρ. C.D. ¹⁶ καταφρονήσομεν etc. quater E.

χρυσίου μὲν ἐφιεμένοι, πηλὸν δὲ λαμβάνοντες, οὕτω διακεισό-
μεθα. Μὴ ^αἐπαινείτω ὁ δεῖνα· οὐδὲν γὰρ ὠφέλησε· κἂν ψέξη, 743
οὐδὲν ἔβλαψεν. ^βἘπὶ δὲ τοῦ θεοῦ ταῦτα ἀμφοτέρα ἔχει τι
κέρδος καὶ ζημίαν· τὰ δὲ παρὰ ^γτῶν ἀνθρώπων πάντα μάταια.
Καὶ κατὰ τοῦτο ἐξισούμεθα τῷ θεῷ, ὅτι οὐ δέεται τῆς παρ'
ἀνθρώπων ^δδόξης ἐκεῖνος. ¹⁰“Δόξαν ^εγὰρ, φησὶ, παρὰ ἀνθρώ-
πων οὐ λαμβάνω.” Μικρὸν ^ςοὖν τοῦτο, εἰπέ μοι; “Ὅταν μὴ
θέλῃς καταφρονεῖν ^ςδόξης, εἰπὲ ὅτι τῷ θεῷ ἴσος γίνομαι κατα-
φρονήσας, καὶ εὐθέως κατάφρονήσεις. Οὐ γὰρ ἔστιν ^ηἄνθρωπον
δόξης δούλον, μὴ πάντων εἶναι δούλον, καὶ αὐτῶν τῶν ἀνδραπό-
δων δουλικώτερον. Οὐ γὰρ ἐπιτάττομεν ^ιτοιαῦτα τοῖς δούλοις B
τοῖς ἡμετέροις, οἷα ἐκείνη τοῖς ὑπ’ αὐτῆς ἀλούουσιν, αἰσχυρὰ καὶ
αἰσχύνῃς γέμοντα ^κπράγματα ^λκαὶ φθέγγεσθαι καὶ ποιεῖν καὶ
πάσχειν καὶ μάλιστα ὅταν ἴδῃ ^μὑπακούοντας, ἐπιτείνει μᾶλλον
τὰ ἐπιτάγματα. ^νΦύγωμεν οὖν, φύγωμεν, παρακαλῶ, τὴν
δουλείαν ταύτην. Πῶς δὲ ^οφυγεῖν δυνησόμεθα; ^πἌν φιλοσο-
φήσωμεν περὶ τῶν ἐνταῦθα, ^ρἂν ἴδωμεν ὅτι τὰ παρόντα πρά-
γματα ὄναρ ἐστὶ καὶ σκιά, καὶ οὐδὲν ἕτερον, εὐκόλως αὐτῆς
περιεσόμεθα, καὶ οὔτε ἐν τοῖς μικροῖς, οὔτε ἐν τοῖς μεγάλοις
ἀλυσόμεθα. ^σἂν δὲ ἐν τοῖς μικροῖς καταφρονῶμεν, καὶ ^ςἐν τοῖς C
(391) μεγίστοις ῥαδίως περιπεσούμεθα. Πόρρωθεν οὖν ἀναστέλλωμεν
αὐτῆς τὰς πηγὰς· αὗται δὲ εἰσιν ἄνοια καὶ τὸ ταπεινὴν κεκτῇ-
σθαι ψυχὴν· ὥς ^τἂν ὑψηλὸν λάβωμεν φρόνημα, δυνησόμεθα
καὶ τῆς ^ιπαρὰ τῶν πολλῶν τιμῆς ὑπεριδεῖν, καὶ πρὸς τὸν οὐρα-
νὸν ^ντείνειν τὴν διάνοιαν, καὶ τῶν ^ωἐκεῖ ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν· ὧν
γένεοιτο πάντας ἡμᾶς ^ξἀξιοθῆναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
ἡμῶν, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, D
τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

10 Joan. v. 41.

^α ἐπαινείτω] + σε Sav. cet. invitis libris. μὴ ἐπ. ὁ δεῖνα] μὴ ἐπαινεί τὸν
(+ ὁ L. erasum in K.) δεῖνα ὅτι σε ἐπήνεσεν K.L.M. ^β ἐπὶ δὲ—μάταια]
ταῦτα μὲν γὰρ παρὰ θεοῦ γινόμενα, ἀμφοτέρα ἔχει, καὶ ζ. καὶ κ. παρὰ δὲ ἀνθρώ-
πων μόνῃν (ζημίαν, παρόσον (παρόσον K.L.) εἰς ῥαθυμίαν τοὺς ἐπαινουμένους ἐμ-
βάλλει. ἄλλως δὲ K.L.M. ^γ τῶν om. D. ^δ δόξης] + ὡς θεός K.L.M.
^ε γὰρ] οὖν D. ^ς οὖν] Sic C.D. οὖν οἷε K.L.M. μὲν οὖν Edd. ^ς τῆς
δόξης C. ^η ἀνθρώπων C. ^ι τοιαῦτα om. D. Mox τοῖς ἡμ. om. K.
^κ πράγματα] ῥήματα K.L.M. ^λ καὶ φθ. καὶ ποιεῖν καὶ πάσχειν] Sic D.
et loqui et facere et perpeti iubens Vet. καὶ ποιεῖν καὶ πάσχειν C.E. καὶ φθ.
ποιεῖ καὶ προΐεσθαι K.L.M. καὶ φθ. ποιεῖ καὶ πάσχειν Edd. ^μ ὑπακούοντα E.
^ν φύγωμεν bis C. τοῖνυν pro οὖν E. ^ο φυγεῖν] Sic C.D.K.L.M. φησὶ Edd.
φυγεῖν om. E. ^ρ ἂν ἴδωμεν] καὶ ἂν εἰδῶμεν K.L.M. ^σ ἂν δὲ] οὐδὲ C.
ἂν δὲ μὴ Sav. cet. repugnantibus omnibus. ^ς ἐν om. K.L.M. ^τ ἐν] ἂν C.
^ω ἐκεῖ om. E. ^ξ ἀνατείνειν C. ^ω ἐκείσε E. ^ξ ἀξιοθῆναι] Sic D.K.L.
ἐπιτυχεῖν Edd.

ΛΟΓΟΣ Γ.

¹Εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης· Κρήτες αἰὲ ψεύ-
σται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν
ἀληθής. Δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαί-
E νωσιν ^αἐν τῇ πίστει, μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ
ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν.

ΠΟΛΛΑ ἐνταῦθα ἐστὶ τὰ ζητούμενα, πρῶτον μὲν, τίς ὁ
εἰρηκῶς· δεύτερον δέ, τί δήποτε ὁ Παῦλος αὐτοῖς ἐχρήσατο·
τρίτον, ὅτι οὐδὲ ὀρθῶς ἔχουσιν μαρτυρίαν ^βπαρήγαγε. Φέρε
F οὖν καὶ ἕτερα προσθέντες, οὕτω ^γκυρίαν τὴν λύσιν ἐπαγάγωμεν.
Καὶ γὰρ ὅτε τοῖς Ἀθηναίοις διελέγετο, ^δμεταξὺ τῆς δημηγο-
744 ρίας φησὶν, ²“Ἀγνώστω θεῷ” καὶ ἄλιν, “Τοῦ γὰρ καὶ γένος
ἐσμὲν, ὥς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν.” ^εΚαὶ
τίς καὶ πόθεν ἐστὶν ὁ εἰρηκῶς, ἀναγκαῖον εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς· ἔχει
δὲ οὕτως ἡ ὑπόθεσις. Οἱ Κρήτες τάφον ἔχουσι τοῦ Ἰδίου·
Ἐνθα Ζὰν κείται, ὃν Δία κικλήσκουσιν. Ἐὖ οὖν ποιητὴς οὖν φησι·

Καὶ ^βγὰρ τάφον, ὃ ἄνα, σεῖο

B Κρήτες ἐτεκτήναντο· σὺ δ' οὐ θάνες, ἱέσοι γὰρ αἰεὶ.

Εἰ τοίνυν αὕτη ἡ μαρτυρία ἀληθής, ὅρα τὸν κίνδυνον ὅσος. Εἰ
γὰρ ἀληθὴς ὁ ^κπροφήτης εἰπὼν ὅτι ἐψεύσαντο, τεθνηκέναι τὸν
Δία εἰπόντες, ὥς φησιν ὁ ἀπόστολος, μέγας ὁ κίνδυνος. Προσ-
έχετε, ἀγαπητοί, μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας. Εἶπεν ὁ ^ιπρο-
φήτης, ὅτι ψεύδονται οἱ Κρήτες ^μοἱ τὸν Δία εἰπόντες τετε-
λευτηκέναι· ἐβεβαίωσε τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος.
Οὐκοῦν, ^ηφησὶ, κατὰ τὸν ἀπόστολον ἀθάνατος ὁ Ζεὺς· “Αὕτη
C γὰρ, φησὶν, ἡ μαρτυρία ἀληθὴς ἐστὶ.” ^οΤί οὖν ἐστὶ, καὶ πῶς

¹ CAP. I. v. 12—14.

² Act. xvii. 23, 28.

HOM. III. ^α ἐν om. D. ^β ἐπήγαγε D. ^γ καιρίαν E.M. Vet. Sav. cet. invita Cat. Mox ἐπάγωμεν E. ^δ Deest folium in C. usque ad p. 745 A. πληραι (sic) μὲν Διὸς κ. τ. ε. ^ε καὶ τίς—ὑπόθεσις] Sic C.D. Cat. Vet. Ἐπι-
μενίδης οὖν ἐστὶν ὁ εἰρηκῶς, Κρῆς καὶ αὐτὸς ὢν· ἀλλὰ πόθεν κινούμενος, ἀναγκαῖον
εἰπεῖν τὴν ὑπόθεσιν πρὸς ὑμᾶς· ἔχει δὲ οὕτως Edd. ^ς Διὸς] + ἐπιγράφοντα
τοῦτο Edd. Haec desunt in C.D. Cat. Etiam ἔνθα—κικλήσκουσι om. Cat.
ἐνθα pro ἐνταῦθα ex C.D. receptum. ^ζ ὁ π. οὖν (οὖν om. C.) φησι] Sic
C.D. Cat. Vet. διὰ ταύτην οὖν τὴν ἐπιγραφὴν ὁ ποιητὴς ψεύστας τοὺς Κρήτας
κωμῳδῶν, προῖον πάλιν ἐπάγει, αἰξῶν μᾶλλον τὴν κωμῳδίαν Edd. ^η γὰρ
om. K. Statim ὢ ἀνόσιοι, Κρ. ἐτεκτείναντο bis C. ^ι ἐση γὰρ αἰὲ D.
^κ προφήτης] Sic C.D.K. et ante corr. L. pr. αὐτῶν Cat. ποιητὴς Edd.
^λ προφήτης] Sic C.D.K.M. et ante corr. L. ποιητὴς Edd. ^μ οἱ om. D.
^η φησὶ accessit ex C.D. Vet. ^ο τί οὖν ἐστὶ, καὶ πῶς ἔστι] Sic Cat. καὶ πῶς
ἔστι C. Vet. τί οὖν ἐστὶ D. τί οὖν ἐροῦμεν; μᾶλλον δὲ πῶς ἔστι Edd.

ἔστι τοῦτο ἐπιλύσασθαι; Οὐ τοῦτο εἶπεν ὁ ἀπόστολος, ἀλλ' ῥάπλως οὕτως ἔλαβε τὴν μαρτυρίαν καὶ ἀφελῶς πρὸς τὸ ἦθος αὐτῶν τὸ ἐψευσμένον. Διὰ τί γὰρ μὴ ⁹ἐπήγαγε, “Καὶ γὰρ τάφον, ὃ ἀνα, σείο Κρήτες ἐτεκτῆναντο;” Οὐ τοῦτο εἶπεν ὁ Παῦλος, ἀλλ' ὅτι καλῶς ὁ δεῖνα εἶπεν, ὅτι ψεύσταί εἰσιν οἱ Κρήτες. ⁸Οὐκοῦν πόθεν ἰσχυρίζομεθα, ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς ὁ Ζεὺς; ⁷Ενεστι ⁶μὲν καὶ ἐτέρωθεν τοῦτο κατασκευάσαι· οὐ γὰρ δεῖ ἀπὸ τῆς τῶν Κρητῶν μαρτυρίας τοῦτο ⁵παράγειν. Ἄλλως δὲ οὐκ ἐν τούτῳ εἶπεν αὐτοὺς ψεύδεσθαι· ⁴εἰκὸς δὲ καὶ D τοῦτο ἐψεύσθαι αὐτοὺς· καὶ ³γὰρ ἄλλους ἐνόμιζον θεοὺς. Διὰ τοῦτο ὁ ἀπόστολος ψεύστας αὐτοὺς εἶπεν. Ἄλλα τὸ ζητούμενον, τί δήποτε ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν ἄγει τὰς μαρτυρίας. Ὅτι μάλιστα ταύτοις ἐντρέπομεν αὐτοὺς, ὅταν οἰκοθεν ἐνέγκωμεν ²τὰς κατηγορίας, ὅταν τοὺς παρ' αὐτοῖς θαυμαστοὺς, τούτους ἐπιστήσωμεν αὐτοῖς αἰτιωμένους. Διὰ τοῦτο καὶ ἐτέρωθι κέχρηται λέγων, “Ἀγνώστω θεῷ.” Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐπειδὴ E οὐκ ἐξ ἀρχῆς τοὺς ¹θεοὺς παρέλαβον, ἀλλὰ κατὰ χρόνους ¹ἐπήεσαν, ὡς τὰ ἐκ τῶν Ὑπερβορέων, ὡς τὰ τοῦ Πανός, ¹ὡς τὰ μικρά, ὡς τὰ μεγάλα μυστήρια, στοχαζόμενοι ἀπὸ τούτων, ὅτι 745 εἰκὸς καὶ ἄλλον εἶναι θεὸν, ὑπ' αὐτῶν δὲ ἡγνοῆσθαι, ἵνα καὶ περὶ ἐκείνων ὥσιν ¹εὐκαθοσιώτοι, ¹τούτῳ βιωμὸν ἔστησαν ¹ἐπιγράψαντες, “Ἀγνώστω θεῷ,” μονονουχὶ τοῦτο δηλοῦντες, καὶ εἰ τις ἄγνωστος εἴη θεός. Εἶπεν οὖν, ὅτι ὃν προλαβόντες ὑμεῖς (392) ἐπέγνωτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. ⁵Ἀλλὰ, “Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν,” περὶ τοῦ Διὸς ¹εἴρηται. ¹Πλήρεις ¹μὲν

⁹ ῥάπλως οὕτως] ἀπλάστως C.D. Cat. ⁹ ἐπήγαγε] + τὸ Edd. τὸ om. C.D. Cat. ⁸ οὐ τοῦτο] Sic C.D. οὐ τοῦτο οὖν Cat. ὥστε οὐ τοῦτο Edd. Mox Παῦλος C.D. Cat. Vet. ἀπόστολος Edd. ⁷ οὐκοῦν πόθεν ἰσχ.] Sic C.D. Vet. πόθεν οὖν διῖσχ. Cat. οὐκ ἐντεῦθεν δὲ μόνον ἰσχ. Edd. ⁶ μὲν] Sic C.D. Vet. γὰρ Edd. ⁵ τοῦτο κατ.] Sic C.D. πολλαχόθεν κατασκευάζοντας Edd. ⁴ οὐ γὰρ δεῖ] Sic C.D. Cat. Vet. καὶ οὐχ' Edd. ³ παράγειν] Sic C. Cat. παραγαγεῖν D. σαφῶς ἀποδείξει Edd. ² εἰκὸς δὲ] Sic C.D. μάλλον δὲ εἰκὸς Edd. ¹ γὰρ] + καὶ Edd. καὶ om. C.D. ¹ τὰς μαρτυρίας καὶ τὰς κατ. Edd. τὰς μαρτυρίας καὶ om. C.D. Cat. Vet. ¹ θεοὺς] + πάντας Edd. πάντας om. C.D. Cat. ¹ ἐπήεσαν] Sic Cod. Lamb. cxxxv. ἐπήεσαν C. ἐπεισεῖθσαν D. ingressa sunt Vet. καὶ ἄλλους τινὰς pro ἐπήεσαν Edd. ¹ ὡς τὰ μικρά, ὡς τὰ μέγαρα μυστήρια] Sic, sed μυρία pro μυστήρια, C.D. sicatī ranta quaelibet ac magna mysteria Vet. ὡς ἄλλα μυρία ἐπήγαγον ὕστερον οὗτοι K.L.M. Veron. ὡς τὰ μικρά, ὡς τὰ μεγ. μυστήρια ἐπήγαγον ὕ. οὗτοι Sav. cet. ¹ εὐκαθοσιώτεροι C.D. invita Cat. ¹ τούτῳ] καὶ αὐτῷ τούτῳ D. ¹ ἐπιγράψαντες—θεὸς] ὥσανεῖ φησιν, καὶ εἰ τις ἄγν. εἴη θ. καὶ ἐπεγράφετο (ἐπεγέγραπτο D.) ὁ βῶμος, ἄγν. θεῷ C.D. invito Vet. ⁵ ἀλλὰ] Sic C.D. πάλιν Cat. τὸ δὲ Edd. ¹ εἴρηται] + τῷ Ἀράτῳ ὃς ἐπεὶ ἀρχόμενος εἶπε Edd. + φησὶ γὰρ Cat. Haec desunt in C.D. ¹ πλήρεις] Sic D. Cat. πληρῆαι C.E. μεσταὶ Edd. ¹ μὲν Δ.] Sic D.E. Cat. δὲ Δ. μὲν Edd.

Διὸς ἀγνυαί, ¹πλήρεις δὲ θάλασσαι.” ^mεῖτα μετὰ μικρόν φησι·
 B “Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.” ⁿἌρατος αὐτὰ εἶπε. Πῶς οὖν ὁ
 Παῦλος τὰ περὶ τοῦ Διὸς εἰρημένα ^oεἵλκυσε εἰς τὸν θεὸν τῶν
 ὄλων; Οὐ τὰ περὶ τοῦ Διὸς εἰρημένα εἵλκυσε εἰς τὸν Ῥθεόν,
 ἀλλὰ τὰ προσήκοντα τῷ θεῷ, ^qκαὶ οὐ γνησιῶς οὐδὲ κυρίως ἐπι-
 τεθέντα τῷ Διὶ, ταῦτα ἀποδίδωσι τῷ θεῷ· ἐπεὶ καὶ τὸ, θεὸς,
 ὄνομα αὐτοῦ ^rμόνον ἐστὶ, καὶ παρανόμως ἐπίκειται τοῖς εἰδώ-
 λοις. Ἄλλὰ πόθεν ἔχρην αὐτοῖς διαλεχθῆναι; ^sἀπὸ προφη-
 τῶν; Ἄλλ’ οὐκ ἂν ἐπίστευσαν· ἐπεὶ καὶ Ἰουδαίοις οὐδὲν ἀπὸ
^tτῶν Εὐαγγελίων φθέγγεται, ἀλλ’ ^vἀπὸ προφητῶν διὰ τοῦτό
 C φησιν, ³“Ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαίος, τοῖς ἀνόμοις
 ὡς ἄνομος, τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον.” Τοῦτο καὶ ὁ θεὸς
^wποιεῖ οἷον ἐπὶ τῶν μάγων, οὐ δι’ ἀγγέλου αὐτοὺς ἄγει, οὐ διὰ
 προφήτου, οὐ δι’ ἀποστόλου, ^xοὐ δι’ εὐαγγελιστοῦ, ἀλλὰ πό-
 θεν; ^yΔιὰ ἄστρου· ἐπειδὴ γὰρ περὶ ταῦτα τὴν τέχνην εἶχον,
 ἐκείθεν αὐτοὺς εἵλκυσε. Πάλιν ἐπὶ τῶν βοῶν ^zἐπὶ τῆς κιβωτοῦ,
⁴ἐὰν ^aπορευθῶσι, φησὶ, τῇδε τὴν ὁδὸν, ἀληθὴς ἐστὶν ἡ τοῦ
 θεοῦ ἀγανάκτησις, καθάπερ οἱ μάντις ^bὑπετίθεντο. Οὐκοῦν
 ἀληθεύουσιν οἱ μάντις; Ἀπαγε· ἀλλ’ ἀπὸ τῶν οἰκείων ^cαὐτοὺς
 D στομάτων ἐλέγχει καὶ καταπλήττει. Πάλιν ἐπὶ τῆς ἐγγαστρι-
 μύθου· καὶ γὰρ ἐπειδὴ ταύτῃ ἐπίστευε, διὰ ταύτης ἐποίησεν
 ἀκοῦσαι τὸν ^dΣαοῦλ τὰ μέλλοντα αὐτὸν καταλαμβάνειν. Τίνος
 οὖν ἔνεκεν ἐπεστόμισε τὸν δαίμονα ὁ Παῦλος ^eτὸν λέγοντα,
⁵“Οὗτοι δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσιν, οἵτινες καταγγέλλ-
 λουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας;” τίνος δὲ ἔνεκεν καὶ ὁ Χριστὸς
 κωλύει τοὺς δαίμονας φθέγγεσθαι; Ἐκεῖ ^fμὲν εἰκότως· καὶ γὰρ
 τὰ σημεῖα προσεχώρει· ἐπεὶ καὶ ἐνταῦθα οὐκ ἀστήρ ἦν, ἀλλ’ αὐ-
 τὸς ^hἐαυτὸν ἐκήρυττε· καὶ οἱ δαίμονες δὲ ⁱοὐχὶ προσεκυνοῦντο.

3 1 Cor. ix. 20, 21.

4 1 Reg. vi. 9.

5 Act. xvi. 17.

¹ πλήρεις δὲ θάλασσαι] Sic D. Cat. πλήραι δὲ θάλασσαι C. πλήραι δὲ θα-
 λάσση E. μεστή δὲ θάλασσα Edd. ^m εῖτα μετὰ (μετὰ om. E.) μικρόν φ.
 (φ. om. Cat.)] Sic C.D.E. Cat. Vet. τότε ἐπήγαγε τὸ Edd. ⁿ Ἄρατος αὐτὰ
 εἶπε] Sic C.D. Cat. ἀρα τοσαῦτα εἶπε; E. δεικνύς οἶμαι κάκεινος ὅτι γεγόναμεν
 ἐκ θεοῦ Edd. ^o εἵλκυσε] εἵλκει D. Cat. εἵλκυσε post ὄλων transp. Edd.
 invitis C.D.K.L. Cat. Statim εἰς τῶν ὄλων θ. C. ἐπὶ τὸν θ. τὸν τῶν δ. Cat.
 Ῥθεόν] + τὸν τῶν ὄλων C. ^q καὶ οὐ] μὲν, οὐχὶ K.L.M. Post γνησιῶς add.
 δὲ M. ^rμόνον D.K.L.M. invita Cat. ^sἀπὸ τῶν πρ. Edd. τῶν om. C.D.
 Cat. ^tτοῦ εὐαγγελίου E. διαλέγεται pro φθέγγεται C. ^vἀπὸ τῶν πρ. Edd.
 τῶν om. C.D.K.L.M. Cat. ^wἐποίει C.K.L.M. invita Cat. ^xοὐ δι’ εὐ.
 om. D. ^yδιὰ] ἀπὸ in text. C. δι’ D. Cat. et marg. C. ^zἐπὶ] καὶ Cat.
^aπορευθῶ E. ^bὑπετίθεντο C. ὑπερετίθεντο D. ^cαὐτοὺς στ.] Sic K.L.M.
 Cat. αὐτῶν στ. (et post ἐλέγχει add. τούτους) E. στ. αὐτοὺς Edd. ^dΣα-
 μουήλ E. ^eτὸν om. K. Μοx οὗτοι οἱ ἄνθρωποι Edd. οἱ ἄνθρωποι om.
 C.E. Cat. ^fἡμῖν D.K. ^gμὲν] + γὰρ K. ^hαὐτὸν C. Cat. ⁱοὐχὶ
 omnes. οὐ Edd.

Οὐκ ^κ ἦν εἰδῶλον τὸ φθεγγόμενον, ἵνα κωλυθῇ. Καὶ τὸν Βα-Ε
 λαὰμ δὲ εἶπεν εὐλογῆσαι, καὶ οὐκ ^ι ἐκώλυσεν· οὕτω πανταχοῦ
 συγκαταβαίνει. Καὶ τί τοῦτο θαυμάζεις; ^μ Αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ
 ἀφήσιν δόξας ^π πονηρὰς καὶ ^ο ἀναξίους ἑαυτοῦ συνίστασθαι, οἶον
 ὅτι ^ρ σῶμα ἦν πρότερον, ὅτι ὁρατός· πρὸς τοῦτο ^ι γοῦν λέγει,
 ὅτι ^ε “Πνεῦμα ὁ θεός.” Πάλιν ὅτι χαίρει ταῖς θυσίαις, ὅπερ
 ἦν ἀλλότριον αὐτοῦ, καὶ ῥήματα φθέγγεται ἀπάδοντα αὐτοῦ
 τῆς ὁμολογίας· καὶ ὅσα τοιαῦτα. Οὐδαμοῦ γὰρ ^τ τὴν ἀξίαν ὁρᾷ ^ϛ
 τὴν ^α αὐτοῦ, ἀλλὰ πανταχοῦ τὸ ἡμῖν χρήσιμον. Εἰ γὰρ πατήρ
 οὐχ ὁρᾷ τὴν ἀξίαν τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ συμψελλίζει τοῖς παιδίοις,
 καὶ τροφήν καὶ ἐδέσματα καὶ ^ι ποτὰ οὐχ ^ι Ἑλληνικοῖς ὀνόμασι
 καλῶν, ἀλλὰ παιδικῇ τινι διαλέξει καὶ βαρβάρῳ, πολλῷ μᾶλλον ⁷⁴⁶
 ὁ θεός. Καὶ ὀνειδίζει ^ν συγκαταβατικῶς διὰ τοῦ προφήτου
 λέγων· ⁷ “Εἰ ἀλλάσσονται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν” καὶ πανταχοῦ
 συγκατάβασίς ἐστι ^ω τὰ ἐν ταῖς γραφαῖς, ^κ καὶ ῥήματα καὶ
 πράγματα. “Δι’ ἣν αἰτίαν, ^γ φησὶν, ἔλεγγε αὐτοὺς ἀποτόμως,
 ἵνα ὑγιαίνωσιν ^ε ἐν τῇ πίστει.” Διὰ τοῦτο, φησὶν, ἐπειδὴ ^α ἥθος
 αὐτοῖς ἐστὶν ^β ἵταμόν, δολερὸν, ἀκόλαστον· ^ε τὰ γὰρ μυρία κακὰ
 αὐτοὶ ἔχουσιν. ^δ “Ὅταν καὶ ψεύδωνται προχείρως, καὶ δολεροὶ
 ᾧσι καὶ γαστρίμαργοι καὶ ἀργοὶ, σφοδροῦ καὶ πληκτικοῦ τοῦ Β
 λόγου ^ε δεῖ· προσηνεῖα γὰρ οὐκ ἂν ἀχθείη ὁ τοιοῦτος. ^ε Ἐλεγγε
 οὖν αὐτοὺς. Ἐνταῦθα ^ι οὐ τοὺς ἀλλοτρίους ^ε φησὶν, ἀλλὰ τοὺς
 οἰκείους. “^Α Αποτόμως” βαθυτέραν, φησὶ, δίδου τὴν πληγὴν.
 Οὐ γὰρ πᾶσιν ἐνὶ τρόπῳ προσενεκτέον, ἀλλὰ διαφόρως καὶ
 ποικίλως, καὶ πρὸς τὰ ὑποκείμενα. Οὐδαμοῦ παρακαλεῖ ἐνταῦθα.
^Ω Ὡς περ γὰρ ὁ τὸν ἐπικεῖ καὶ εὐγενῇ πλῆττων ^α ἡναίρει καὶ
 ἀπόλλυσιν· οὕτως ὁ τὸν δεόμενον σφοδρότητος κολακεύων δια-
 φθείρει καὶ οὐκ ἀφήσιν ^ι διαναστῆναι. “Ἴνα ὑγιαίνωσι, φησὶν,
 ἐν τῇ πίστει.” ^Α Ἀρα τοῦτο ^κ ὑγεία, τὸ μηδὲν ^ι νόθον μηδὲ ἀλλό- C
 τριον ἐπεισάγειν. Εἰ δὲ οἱ βρώματα ^μ παρατηροῦντες οὐχ

6 Joan. iv. 24.

7 Jer. ii. 11.

^κ ἦν] + γὰρ Edd. γὰρ om. C.D. Cat. ^ι ἐκώλυσεν] + ἐλθεῖν C. Cat.
^μ αὐτὸς] ὅπου K.L.M. ^π πονηρίας C. ^ο ἀναξίας E. Statim αὐτοῦ K.L.M.
^ρ σῶμα] τὸ σῶμα E. ^ι γοῦν C.E. Statim ὅτι assumtum ex C.D. Vet.
^τ τὴν] Sic libri omnes et Veron. αὐτὴν mendose Sav. cet. ^α αὐτοῦ] Sic C.D.
οἰκείαν K.L.M. αὐτοῦ Veron. Sav. Mor. ἑαυτοῦ Ben. ^ι ποτὰ] Sic C.D.
πόματα Edd. Post πόματα add. δίδωσιν E. ^ν συγκαταβατικῶς] + ὁ προφήτας
χρίων θεός E. ^ω τὰ] καὶ τὰ E. ^κ καὶ om. K. ^γ φησὶν om. K.L.M.
^ε ἐν assumtum ex C.D. ^α ἥθος C. ^β ἵτ. καὶ δ. καὶ ἀκ. Edd. repugnan-
tibus libris. ^ε τὰ γὰρ] Sic C.D.K.L.M. τὰ δὲ Veron. τὰδε Sav. cet. τὰ
γὰρ—αὐτοὶ] οὗτοι τὰ μ. κ. E. ^δ ὅταν] + δὲ E. καὶ om. D. ^ε δεῖ ante
σφοδροῦ transp. C.D. ^ι οὐ τοὺς—ἀποτόμως] τοὺς οἰκείους φησὶν, ἀλλὰ καὶ
ἀποτόμως E. ^ε φησὶν] λέγει K.L.M. ^α ἡναίρει καὶ om. C. ^ι ἀνα-
στῆναι E. ^κ ὑγεία D. ^ι ἀλλότρ. μηδὲ νόθ. inverso ord. K.L.M. Statim
ἐπεισαγαγεῖν E. ^μ ἐπιστηροῦντες E. Veron.

ὕγιαίνουσιν, ἀλλὰ νοσοῦσι καὶ ἀσθενοῦσι· ⁸ “Τοὺς γὰρ ἀσθενούοντας, φησὶ, τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις ⁹ διαλογισμῶν” τί ἂν εἴποιμεν περὶ τῶν τὰ αὐτὰ νηστευόντων αὐτοῖς, περὶ τῶν σαββατιζόντων, περὶ τῶν εἰς τόπους ἀπερχομένων ἐκείνοις ἀφιερωμένους; τὸν ἐν Δάφνῃ λέγω, τὸ τῆς Ματρώνης λεγόμενον σπήλαιον, τὸν ἐν Κιλικίᾳ τόπον τὸν τοῦ (393) ¹⁰ Κρόνου λεγόμενον; πῶς δὲ οὗτοι ὕγιαίνουσι; Διὸ ¹¹ ἡ χρὴ σφοδρότερας αὐτοῖς τῆς πληγῆς. Διὰ τί οὖν ἐπὶ Ῥωμαίων ταῦτα οὐ ποιεῖ; “Ὅτι οὐ τοιαῦτα τὰ ἦθη ἐκείνων, ἀλλ’ εὐγενέστεροι ἐτύγχανον. “Μὴ προσέχοντες, ἔφησιν, Ἰουδαϊκοῖς μύθοις.” ¹² Διὰ τὴν μύθον τὰ Ἰουδαϊκὰ, καὶ ὅταν παραποίησις ἡ, καὶ ὅταν παρὰ καιρὸν ἡ τὸ πρᾶγμα· λοιπὸν γὰρ μύθος γίνεται. “Ὅταν γὰρ μὴ δεῖ αὐτὸ γενέσθαι, καὶ γενόμενον βλάβη, μῦθος ἐστίν, ὥσπερ ἄχρηστόν ἐστιν. “Ὡςπερ οὖν ἐκείνοις οὐ δεῖ πειθεσθαι, οὕτως οὐδὲ τοῖς· οὐ γὰρ ἐστὶν ὕγιαίνειν. Εἰ γὰρ πιστεύεις τῇ πίστει, τί ἕτερα ἐπειςάγεις, ὥς οὐκ ἀρκούσης τῆς πίστεως δικαιοῦσαι; ¹³ τί καταδουλοῖς ἑαυτὸν καὶ ὑποβάλλεις τῷ νόμῳ; Εὐ θάρρεις τῷ πράγματι; Τοῦτο νοσοῦντός ἐστι καὶ ἀπιστοῦντος· ¹⁴ πιστῆς γὰρ ¹⁵ ἐστὶ διανοίας μὴ ἀμφιβάλλειν· ἀμφιβάλλει δὲ ὁ τοιοῦτος.

¹⁶ “¹⁷ Πάντα μὲν, φησὶ, καθαρὰ τοῖς καθαροῖς.” Ὁρᾷς ¹⁸ ὅτι πρὸς τι ἐστὶ τὸ εἰρημένον; “Τοῖς δὲ μεμιαμμένοις, ¹⁹ εἴ φησὶ, καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν.” Οὐκ ἄρα παρὰ τὴν οἰκείαν φύσιν καθαρὰ ἢ ἀκάθαρτα, ἀλλὰ παρὰ τὴν προαίρεσιν τῶν μεταλαμβανόντων. “Ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν, ²⁰ εἴ φησὶ, καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. ²¹ Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, ²² βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.” Οὐκοῦν καὶ οὗτος καθαρὸν· τί οὖν ὥς ἀκάθαρτον ἀπηγόρευται; ²³ Οὐ τῇ φύσει ἀκάθαρτον ἦν· πάντα γὰρ καθαρὰ· ἐπεὶ οὐδὲν ἰχθύος ἀκαθαρτότερον, ὅπου γε ²⁴ καὶ ἀνθρωπίνων ἀπογεύεται σωμάτων· ἀλλ’ ²⁵ ἐπετέτραπτο, καὶ καθαρὸν εἶναι

8 Rom. xiv. 1.

9 v. 15.

10 v. 16.

¹⁷ λογισμῶν C. ¹⁸ εἴποιμεν] Sic C.D. Vet. εἴποιμι E. Veron. εἴποι τις Sav. cet. ¹⁹ Κρόνου C. Χρόνου Veron. Statim καλούμενον K.L.M. ²⁰ χρῆ] χρεια C. ²¹ αὐτὸ] τὸ αὐτὸ E. ²² ἀλλ’ εὐγ.] ἀλλὰ χρηστότερα· εὐγ. γὰρ E. ²³ φησὶν om. K.L.M. ²⁴ διπλοῦς E. ²⁵ καὶ ὅταν—πρᾶγμα] Sic C.D. Cat. et (om. καὶ ὅταν παρ. ἡ) E. καὶ ὅτι παρ. καὶ ὅτι παρὰ κ. τὸ πρ. Edd. ²⁶ Haec ὥσπερ ἄ. ἐστίν, inclusa a Sav. om. C.D.K.M. invitis Cat. Vet. ²⁷ οὖν] γὰρ E. οὖν om. C. Cat. ²⁸ τί] καὶ E. τί om. Veron. Mox σεαυτὸν K.L.M. σεαυτὸν C. ²⁹ πίστις E.L. ³⁰ ἐστὶ om. C.K.M. Sav. cet. Statim διανοία E. ³¹ πάντα μὲν, φ.] τὰ μὲν K.L.M. ³² ὅτι] πῶς K.L.M. ὅτι om. E. ³³ φησὶ om. K.L.M. ³⁴ φησὶ om. iidem. ³⁵ ὁ δὲ Edd. ὁ om. C.E.K.L. Cat. ³⁶ οὐ τῇ φ.] τί οὖν E. Veron. ³⁷ καὶ om. C.E. Veron. ³⁸ ἐπιτέτραπτο E. Veron. ἐπετ. καθαρὸν εἶναι. εἰδοκεῖ πάλιν C.D.

ἐδόκει. Πάλιν οὐδὲν ὄριθος ἀκαθαρτότερον· σκώληκας γὰρ ἐσθίει·¹ οὐδὲν ἐλάφον· καὶ γὰρ ^μκαὶ παρὰ τοῦτό φασιν ^ααὐτὸν καλεῖσθαι ἐλαφον διὰ τὸ ὄφειν ἐσθίειν· ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἡσθίετο. Τίνος οὖν ἔνεκεν τὸν ἕν καὶ ἑτέρα ^οτοιαῦτα ἀπηγόρευεν; Οὐχ ὡς ἀκάθαρτα, ἀλλὰ τὸ πλεόν τῆς τρυφῆς περι-^Bκόπτων. Ἄλλ' εἰ μὲν τοῦτο εἶπεν, οὐκ ἂν ἐπίσειε· νῦν δὲ τῷ φόβῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοὺς κατέσχε. Τί ¹δὲ, εἰπέ μοι, οἶνον ἀκαθαρτότερον, εἰ ταῦτα ἐξετάζειν χρή; τί δὲ ὕδατος, εἰπέ μοι, ὃ μάλιστα ἐκαθαίροντο; ^ΓΝεκρῶν οὐχ ἥπτοντο, καὶ νεκρῷ ^ακαθηγιζόντο· τὸ γὰρ σφαζόμενον ¹νεκρὸν, καὶ τούτῳ ἐκαθαίροντο. Οὕτω ^νπαιδῶν ἦν διδασκαλία. Σκόπει δέ· ὁ οἶνος οὐχὶ ἀπὸ κόπρου τὴν σύστασιν ἔχει; ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς ἔλκει ἡ ἄμπελος τὴν νοτίδα, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς κόπρου τῆς παρακειμένης. Καὶ ὅλως, εἰ βουλοίμεθα ἀκριβολογεῖσθαι, πάντα ἀκά-^Cθαρτα. Ἄλλ' οὐδὲν, ^ωεἰ βουλοίμεθα μὴ ἀκριβολογεῖσθαι, ἀκάθαρτον, ^αἀλλὰ πάντα καθάρ· οὐδὲν ὁ θεὸς ἀκάθαρτον ἐποίησεν· οὐδὲν γὰρ ἀκάθαρτον, ἢ ἀλλ' ἡ ἁμαρτία μόνη· ψυχῆς γὰρ ἄπτεται, καὶ ^αταύτην ῥυποῖ. Τοῦτο δὲ πρόληψις ἐστὶν ἀνθρωπίνῃ. “Τοῖς δὲ μεμιαμμένοις, φησὶ, καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις.” Πῶς γὰρ ἐν τοῖς καθαροῖς ^αἀκάθαρτον ἂν εἴη; Ὁ ψυχὴν ἔχων ἀσθενῇ, πάντα ῥυποῖ. ^βΕἰ γὰρ ἐν παραιτοίτῳ, τὸ καθαρὸν καὶ τὸ ἀκάθαρτον ζητῶν, οὐδενὸς ἄψεται· οὐδὲ γὰρ ταῦτα καθάρ· ^ειχθύς ^Dλέγω, καὶ τὰ ἄλλα κατὰ τὸν ¹αὐτὸν λόγον. “^εΜεμιάνται αὐτῶν, φησὶ, καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις” ἀλλὰ πάντα μιαιρά. Ἄλλ' οὐκ εἶπεν οὕτως, ἀλλὰ τί; Περιέτρεψεν εἰς αὐτοὺς τὸ πᾶν. Οὐδὲν γὰρ ἀκάθαρτον, φησὶν, ἀλλ' αὐτοῖ, καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν. Τούτων οὐδὲν ἐστὶν ¹ἀκάθαρτον· ἔργα γὰρ ἐστὶ θεοῦ· ^βπροαίρεσις πονηρὰ, ἀκάθαρτον. “Θεὸν ὁμο-

¹ οὐδὲν] + χεῖρον K.L.M. ^μ καὶ om. D.E. ^α αὐτὴν C.D. αὐτὸν om. E.
^ο τοιαῦτα om. C.E. Veron. ^ρ δὲ] Sic C.D.E.K.L. γὰρ Edd. ^ε εἰπέ μοι] συνεχῶς K.L.M. εἰπέ μοι om. E. ^Γ νεκροῖς D. νεκρῶν—ἐκαθαίροντο om. C.E. Veron. ^ε ἐκαθαίροντο D. ^Γ νεκρῶν] κρείττον D.K.L.M. ^ν παιδῶν ἦν om. C. ἦν om. D. Statim ἡ διδ. C.D. Sav. cet. ^ω εἰ β.] τοῖς βουλομένοις K.L.M. ^α ἀλλὰ—οὐδὲν γὰρ ἀκάθαρτον om. E. ^ν ἀλλ' ἢ] Sic D. ἀλλ' C. εἰ μὴ ἢ Edd. Statim μόνον D. ^α ταύτην] + λυπεῖ ἢ μᾶλλον E.
^α ἀκάθαρτος L. πῶς—εἴη;] ἐν δὲ τοῖς καθαροῖς, πῶς ἂν εἴη ἀκάθαρτα, εἰ μὴ ἁμαρτία μόνη. ἀλλὰ πάντα καθάρ· οὐδὲν ὁ θεὸς ἀκάθαρτον ἐποίησεν· οὐδὲ γὰρ ἀκάθαρτον ἂν εἴη. E. ^β Vid. Annot. ^ε ιχθύς] ὁ ιχθύς C.D. ^α αὐτὸν omnes. αὐτῶν Edd. Statim λόγον pro λογισμὸν C.D. ^ε μεμιάνται] + γὰρ K.L.M. Mox ἀλλ' ἅπαντα C. ^Γ ἀκαθαρτότερον K.L.M. Sav. cet. ^ε ἔργα γὰρ ἐστὶ (+ τοῦ C.) θεοῦ] Sic C.D. sunt autem Dei opera Vet. εἰ γὰρ ἐστὶ E. εἰ γὰρ ἐστὶ θεοῦ Veron. Haec desunt in K.L.M. Sav. cet. ^β πρ. πονηρὰ, ἀκάθ.] Sic C.D.E. Cat. Veron. Vet. Etiam haec absunt a K.L.M. Sav. cet.

λογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ
 ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι. ¹¹ Σὺ δὲ λάλει
 ᾧ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ. Τούτῳ ἐστὶν ἀκαθαρσία.
 Εἰ οὗτοί εἰσιν ἀκάθαρτοι· ἀλλὰ ^κμηδὲν τούτων ἔνεκεν σιγῆσης.
¹Κἂν μὴ δέχωνται, φησὶ, σὺ τὰ σαυτοῦ ^ππράττε· κἂν μὴ πεί-
 θωνται, σὺ παραίνει καὶ συμβούλευε. Ἐνταῦθα πλέον αὐτοὺς
 διαβάλλει. Καὶ γὰρ οἱ μαινόμενοι οὐδὲν νομίζουσιν ἐστηκέναι·
 ἀλλ' οὐ παρὰ τὰ ὀρώμενα τούτο γίνεται, ἀλλὰ παρὰ τοὺς
 ὀρώντας ὀφθαλμούς. ^πἘπειδὴ ἄστατοί εἰσι καὶ ἰλιγγιῶντες,
 νομίζουσι ^οπεριστρέφεσθαι αὐτοῖς τὴν γῆν· ἀλλ' οὐ περιστρέ-
 φεται, ἀλλ' ἐστήκε παγία· τοῦ γὰρ πάθους αὐτῶν ἡ ῥύπνοια,
 748 οὐ τοῦ στοιχείου τὸ πάθος. Οὕτω καὶ ἐνταῦθα· ὅταν ψυχὴ
 ἀκάθαρτος ᾖ, πάντα ἀκάθαρτα νομίζει. ⁹ Ἀρα οὐ τὸ παρα- (394)
 τηρεῖσθαι καθαρότητος, ἀλλὰ ^τκαθαρότητος τὸ πάντων κατα-
 τολμᾶν· ^οὁ γὰρ φύσει καθαρὸς, πάντων κατατολμᾷ, οἱ δὲ ἐρρυ-
 πωμένοι, οὐδενός. Τούτο καὶ πρὸς Μαρκίωνα ἔστιν εἰπεῖν.
 Ὅρας ὅτι καθαρότητος τεκμήριον τίθεται τὸ παντὸς ῥύπου
 ἀνώτερον εἶναι; τὸ ^δἐ μὴδενὸς ἄπτεσθαι, ἀκαθαρσίας; Οὕτω
 Β καὶ ἐπὶ θεοῦ· ὅτι σάρκα ἀνέλαβε, τούτο καθαρότητος· ^{εἰ} δὲ
 δεδοικώς οὐκ ἀνέλαβε, ῥύπου. Ὅ τὰ δοκοῦντα εἶναι ἀκάθαρτα
 μὴ ἐσθίων, οὗτός ^εἐστὶν ἀκάθαρτος καὶ ἀσθενής· ὁ δὲ ἐσθίων,
 οὐκέτι. Μὴ καθαρὸς τοίνυν καλῶμεν τοὺς τοιούτους· οὗτοί
 εἰσιν ^{οἱ} ἀκάθαρτοι· ὁ δὲ πάντων κατατολμῶν, καθαρὸς. Ταύ-
 την τὴν εὐλάβειαν ἐπὶ τῶν ῥυπούντων τὴν ψυχὴν ^ἐἐπιδείκνυσθαι
 χρή· ἐκεῖνο γὰρ ἀκαθαρσία, ἐκεῖνο ῥύπος· τούτο δὲ οὐδὲν τού-
 των. Ἐπεὶ καὶ οἱ στόμα ἔχοντες διεφθαρμένον νομίζουσι τὰ
 C προσφερόμενα ἀκάθαρτα εἶναι, τούτο δὲ ^ατοῦ πάθους ἐστί. Τί
 οὖν; χρή σφόδρα εἰδέναι περὶ ^ατῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων
 τὴν φύσιν.

11 CAP. II. v. 1.

¹ οὗτοι] Sic C.D.K.L. αὐτοὶ Edd. Statim εἰσιν οἱ ἀκ. C. ^κμηδὲν] μηδὲ D.
 μὴ K.L.M. Sav. cet. invita Cat. ¹κἂν] ἀλλὰ κἂν (om. φησὶ) K.L.M.
^πποῖε C. ^πἐπειδὴ] + γὰρ K.L. Mox καὶ οἱ ἱλ. C.D. ^οπεριστρέφει C.
^ρῥύπνοια] Sic C.D.E.K.M. et ex corr. L. suspicio Vet. ἀπόνοια Edd.
⁹ ἄρα] + οὖν K.L.M. Sav. cet. invita Cat. ἄρα—κατατολμᾶν] ἄρα οὐ ταῦτα
 καθαρότητος τὸ μὴ πάντων κ. Veron. ^τκαθαρότητος om. E. ^οὁ] ναί,
 φησὶν· ὁ E. Mox ῥερυπ. E. Veron. ^δἐ μὴδενός] μηδεμίᾱς D. ^{εἰ} δὲ
 δεδ.] Sic C. εἰ δεδ. δὲ K.L.M. Sav. cet. δὲ om. D. εἰ—ῥύπου] εἰ δὲ καὶ εἰς
 γαστέρα ἰδεδύκει, οὐδ' οὕτως ἀνέλαβε ῥύπον E. εἰ δ' ἐδηδόκει (sic) οὐκ ἀνέλαβε
 ῥύπον Veron. ^εἐστὶν om. C. ^{οἱ} om. E. ^ἐἐπιδείκνυσθε K.M.
 χρή om. K.L.M. ²τοῦ π. ἐστὶ] ἐστὶ τοῦ π. K.L.M. ^ατῶν καθαρῶν καὶ
 om. D. Vet. καὶ τῶν ἀκαθάρτων om. C.E. Veron. τί οὖν;—φύσιν] χρή τοίνυν
 τῶν καθ. σφόδρα εἰδέναι καὶ τῶν ἀκαθ. τὴν φ. K.L.M. Sav. cet.

^bΤί οὖν ἐστὶν ἀκάθαρτον; Ἀμαρτία, κακία, πλεονεξία, ^cπονηρία. ¹²“Λούσασθε, φησὶ, καθαροὶ ἄγενεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.” “Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ θεός.” “Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, ^fφησὶ, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε.” Ἐπεὶ καὶ αἱ παρατηρήσεις ἐκεῖναι σύμβολα ἦσαν βκαθαροσύων. ¹³“Νεκροῦ, D φησὶ, μὴ ἀψη.” Τοιοῦτον γὰρ ἡ ἀμαρτία, νεκρὸν καὶ ὁδωδός. Ὁ λεπρός, φησὶν, ἀκάθαρτός ἐστι. Καὶ γὰρ ἡ ἀμαρτία ποικίλον καὶ πολυειδές. Καὶ ^bὅτι τοῦτο αἰνίττεται, ἐκ τῶν ἐξῆς δῆλον. Ἐὰν ἰγὰρ ἡ διαπαντὸς ἡ λέπρα ^kκαὶ καθ’ ὅλου τοῦ σώματος, καθαρὸς ἐστὶν· ἐὰν δὲ ἐν μέρει, οὐκέτι. Ὁρᾷς ὅτι τὸ ποικίλον καὶ ἐνηλλαγμένον ἐστὶ τὸ ἀκάθαρτον; Πάλιν ὁ γονορρυῆς ¹ἀκάθαρτος. ^mἘν τῇ ψυχῇ λόγισαι ⁿτὸν γονορρυῆ, τὸν τὰ σπέρματα ἀποβάλλοντα. Ὁ μὴ περιτμηθεὶς πάλιν ἀκάθαρτος. Ὁρᾷς ὅπως οὐκ ἔστι ταῦτα ἀλληγορία, ἀλλὰ τύ- E πος; ὁ μὴ περιελὼν, φησὶ, τῆς ψυχῆς τὴν κακίαν. Ὁ ἐργαζόμενος ^pἐν τῷ σαββάτῳ, λιθάζεται· τουτέστιν, ὁ μὴ διαπαντὸς ἀνακείμενος τῷ θεῷ, ^qοὗτος ἀπόλλυται. ^rἸδωμεν πόσοι τρόποι ἀκαθαροσύων. Ἡ ἀπὸ λέχους, φησὶν, ἀκάθαρτός ἐστι. Διὰ τί, εἰπέ μοι; οὐχὶ σπόρον καὶ γέννησιν αὐτὸς ἐποίησε; τίνος οὖν ἔνεκεν ἀκάθαρτος ἡ γυνή, εἰ μὴ ἑτερόν τι ἠνίττετο; Τί ^sδὲ τοῦτό ἐστιν; Εὐλάβειαν ἐνέτικτε τῇ ψυχῇ, τῆς πορνείας ^tἀπήγε πόρρω. Εἰ γὰρ ἡ τεκούσα ἀκάθαρτος, πολλῷ μᾶλλον ἡ πορνεύουσα· εἰ τὸ τῇ γυναικὶ τῇ ἑαυτοῦ πλησιάζειν οὐ σφό- F δρα καθαρὸν, τὸ ἀλλοτρίᾳ μίγνυσθαι πολλῷ μᾶλλον. Ὁ ἀπὸ κήδους, φησὶν, ἀκάθαρτος· πολλῷ μᾶλλον ὁ ἀπὸ ^wφόνου καὶ πολέμου. Καὶ πολλοὺς ἂν εὗροι τις τρόπους ^xἀκαθαροσύων, 749 καὶ δεῖ πάντας ἀναλέξασθαι. Ἀλλ’ οὐ νῦν ταῦτα ἀπαιτούμεθα, ἀλλὰ μετέστη εἰς τὴν ψυχὴν τὸ πᾶν. Τὰ γὰρ σωματικὰ ἐγγυτέρω ἡμῶν· διὰ τοῦτο ἀπὸ ^yτούτων ἐνήγαγεν. Ἀλλ’ οὐ

¹² Esai. i. 16. Psal. l. 12. Esai. lii. 11.¹³ Num. xix. 16.

^b ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἀκάθαρτον, εἰ μὴ ἡ ἀμαρτία, ἡ πλεονεξία, καὶ τὰ ὅμοια· τὰ δὲ δοκοῦντα ἀκάθαρτα, ὀνόματι μόνον, ἀλλ’ οὐκ ἀληθεῖα εἰσὶ. Veron. ^c πορνεία K.L.M. Sav. Mor. Mox φησὶ om. E. ^d γένεσθε C.E.K.L.M. γίνεσθε Edd. ^e ὑμῶν om. C. ^f φησὶ om. K.L.M. ^g ἀκαθαροσύων E. ^h ὅτι] + τοιοῦτόν ἐστι καὶ E. ⁱ γὰρ] + φησὶν C. ^k καὶ om. D. ^l ἀκάθαρτος D.E.K.L.M. ἀκάθαρτον Veron. Sav. Mor. ^m ἐν] μὲν C. Statim τῇ om. D. Vulgo interpungitur ἀκάθαρτος ἐν τῇ ψυχῇ. λόγισαι. Nobiscum facit M. ⁿ τὸν] ἡ τὸν C. Statim γονορρυῆν E. ^o πῶς] ὡς C. ^p ἐν] φησὶ E. Statim τῷ om. C.D. ^q οὗτος] + λιθάζεται καὶ E. ^r ἰδωμεν] εἴδετε K.L.M. Sav. cet. ^s δέ] δὴ D. δαὶ K.L.M. ^t ἀπήγε C.E.K.L.M. ἀπήγαγε Edd. ^v ὁ] εἰ ὁ E.L. ^w φόνου καὶ om. E. Veron. Vet. ^x ἀκαθαροσύας K. ^y καὶ] εἶγε K.L.M. Sav. cet. Statim ἀπαντας C. Mox ἀναλέξασθαι D. ἀναλέγεσθαι K.L.M. Sav. cet. ^z τούτων] Sic C.D. Vet. τούτων Edd. Statim ἐνήγε τότε pro ἐνήγαγε K.L.M.

νῦν· οὐ γὰρ ἔδει ^απαρακαθέζεσθαι τοῖς τύποις, οὐδὲ προσεδρεῖν ταῖς σκιαῖς, ἀλλὰ ^βτῆς ἀληθείας ἔχεσθαι, καὶ ταύτης ἀντιλαμβάνεσθαι. Ἀκάθαρτον ἢ ἀμαρτία· ταύτην φεύγωμεν, ταύτης ἀπεχώμεθα· ¹⁴ “Ἐὰν προσέλθῃς, φησί, πρὸς αὐτήν, ὀδέξεται σε.” Οὐδὲν πλεονεξίας ἀκαθαρτότερον. Πόθεν τοῦτο δῆλον; Ἀπ’ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Τί γὰρ οὐ μαιίνει; ^δχεῖρας, ψυχὴν, αὐτὴν τὴν οἰκίαν, ἔνθα ἀπόκειται τὰ ἀρπαζόμενα. Πρὸς Ἰουδαίους μὲν ^εοὐκ οὐδὲν τοῦτο εἶναι δοκεῖ. Καίτοι ὅσα ἐβάστασεν ὁ Μωϋσῆς τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ὁ Σαμφὼν ἀπὸ ^ςσιαγόνος ἔπιε, καὶ ἀπὸ λέοντος μέλι ἔφαγε, καὶ Ἡλίας ἀπὸ κοράκων ἐτρέφετο, καὶ παρὰ γυναικὸς χήρας. Τί ^δδὲ, εἶπέ μοι; εἰ τούτων ἕνεκεν ἀκριβολογεῖσθαι χρή, τὰ δέρματα τῶν βιβλίων αὐτῶν ^ιοὐ πάντων ἦν ^κἀγιώτερα; ^ιοὐχὶ ἀπὸ νεκρῶν ζῶων ἐστὶ ^μκαὶ ταῦτα ἄπερ εἶπον; ^νΟὐχὶ ὁ πόρνος τοίνυν ἀκάθαρτος ^ομόνον, ἀλλὰ καὶ ἕτεροι ^οτούτου μᾶλλον, καὶ ὁ μοιχὸς ἀκάθαρτος· ἀκάθαρτος δὲ καὶ οὗτος ^πκάκείνος, οὐ διὰ τὴν μίξιν· ^ρἐπεὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ^ρκαὶ ὁ γυναικὶ ἰδίᾳ πλησιάζων ἀκάθαρτος· ἀλλὰ διὰ τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν πλεονεξίαν, ὅτι τὸν ἀδελφὸν ἐπλεονέκτησεν ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις. Ὅρῃς ὅτι ἡ κακία ἀκάθαρτον; Καὶ ὁ μὲν δύο γυναῖκας ἔχων οὐκ ἦν ἀκά- (395) θαρτος· καὶ ^ςπολλὰς ἔχων ὁ Δαυὶδ οὐκ ἦν ἀκάθαρτος· ἐπεὶ δὲ μίαν ἔσχε παρανόμως, ἀκάθαρτος γέγονε. Διὰ τί; Ὅτι ^δἠδίκησεν, ὅτι ἐπλεονέκτησε. Καὶ ὁ πόρνος δὲ οὐ διὰ τοῦτο ἀκάθαρτος, διὰ τὴν μίξιν, ἀλλὰ διὰ ^ςτὸν τρόπον, ὅτι ἀδικεῖ τὸ γύναιον· καὶ ἀλλήλους ἀδικοῦσι ^ςτὴν γυναῖκα ποιοῦντες κοινὴν, καὶ ^ςτοὺς τῆς φύσεως ἀνατρέποντες νόμους· ἐνὸς γὰρ αὐτὴν ἔδει ^ςεἶναι. ¹⁵ “Ἄρσεν ^ςγὰρ, φησί, καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς” καὶ εἶπεν, “Ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν” ^ςοὐχ οἱ πολλοί, ἀλλ’ “οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.” Καὶ ἐνταῦθα τοίνυν ἀδικία ἐστὶ, καὶ

14 Sirac. xxi. 2.

15 Gen. i. 27. ii. 24.

^α παρακαθέσθαι C.D. προσκαθίζεσθαι E. ^β τῇ ἀληθείᾳ D. ^γ δέξεται C. Veron. Mor. Ben. ^δ suscipiet Vet. ^δ χεῖρα E. ^ε οὐκ om. E. ^ς καίτοι + καὶ C.D. Statim ἐβάστασεν C.E. Μωϋσῆς sine artic. D.E. ^ς σιαγόνος + ὄνου E.K. L.M. Sav. cet. invito Vet. ^δ δὲ] δαὶ C.K.L.M. ^ι οὐ] οὐχὶ D. Mox ἐόντων pro ἦν K.L.M. ^κ ἀγιώτερα] Sic C.D.E. Vet. ἀγριώτερα Veron. ἐναγέστερα K.L.M. Sav. cet. ^ι οὐχὶ] καὶ γὰρ K.L.M. Sav. cet. ^μ Haec καὶ ταῦτα ἄπερ εἶπον accesserunt ex C.D.K.L.M. ἀλλ’ ὅμως ταῦτα περιεῖπον E. ^ν οὐχ D. ^ο τούτων E. ^π ἐπεὶ—ἀναγκαιοτάτοις] ἀλλ’ ἐπεὶ, εἰ κατὰ τὸν τῆς μίξεως λόγον ἦν, ἄρα ἀκάθαρτος καὶ ὁ γ. ἰ. πλησιάζων· ἀλλ’ οὐκ ἔστι τοῦτο C. ^ρ καὶ om. K. ^ς πολλὰς] παλλακὰς E.K.L.M. Veron. παλλακίδας C. ^ς plerimas Vet. ^ς τὸν τρόπον] τὴν πλεονεξίαν C. ^ς τὴν] καὶ τὴν K.L.M. καὶ ἀλλήλους—κοινὴν, καὶ] τὴν γ. γὰρ ποιοῦντες κοινὴν, ἀλλήλους ἀδικοῦσι E. ^ς τὸν... νόμον C. τοὺς... ὄρους E. ^ς εἶναι] + γυναῖκα K.L.M. ^ς γὰρ om. C. Statim καὶ θῆλυ, φησὶν hoc ord. C.D. ^ς οὐχ—μίαν om. E.

διὰ τοῦτο πονηρὸν τὸ πρᾶγμα. Ὁ θυμὸς πάλιν ὅταν ὑπερβῇ τὰ μέτρα, ἀκάθαρτον ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον, οὐ διὰ τὴν ὀργήν, **E** ἀλλὰ διὰ τὸν τρόπον· ἐπεὶ καὶ τοῦτο πρόσκειται, ¹⁶ “Ὁ ὀργιζόμενος,” οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ, “εἰκῇ.” ^a Πανταχοῦ τὸ τοῦ πλείονος ἐφίσταται, ἀκάθαρτον· ^b ὑπὸ γὰρ ἀπληστίας καὶ τοῦ ἀκορέστου τὸ πρᾶγμα τίκεται. Νήφωμεν τοίνυν, παρακαλῶ, καθαροὶ γενώμεθα τὴν ἀληθῆ καθαρότητα, ἵνα τὸν θεὸν ἰδεῖν καταξιωθώμεν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ **F** καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Δ.

750

¹ Πρεσβύτας ^a νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ· ^b πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστάματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οἷνῳ πολλῷ δεδουλωμένους, καλοδιδασκάλους, ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους, σώφρονας, ἀγνάς, ^c οἰκουροὺς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς οἰκείοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λό- **B** γος τοῦ θεοῦ βλασφημῇται.

* ἜΣΤΙΝ ^d τὸ γῆρας ἐλαττώματα ἔχει, καὶ οὐχ ἡ νεότης ^e μόνῃ· ἑλάττονα μὲν τῆς νεότητος, ἔχει δὲ ὅμως· τὸ νωθρόν, ^f τὸ ὀκνηρὸν, τὸ ^h λήθαργον, τὸ ἀμβλύν, τὸ ἀκρόχολον. Διὰ τοῦτο περὶ τούτων παραγγέλλων φησί· “Πρεσβύτας ⁱ νηφαλίους εἶναι.” Πολλὰ γάρ ἐστιν, ^k ὅπερ ἔφην, τὰ ποιοῦντα μὴ νήφειν τοὺς ἐν ἡλικίᾳ τοιαύτῃ· ^l πρῶτον μὲν αὐτὸ ὅπερ ἔφην, τὸ πανταχοῦθεν ἀμβλύνεσθαι, καὶ δυσκόλως ^m διεγείρεσθαι, καὶ **C** δυσκόλως κινεῖσθαι· ⁿ διὰ τοῦτό φησι· “σεμνοὺς, σώφρονας.”

16 Matth. v. 22.

1 CAP. II. v. 2—5.

^a ἁπλῶς] + φησὶν E. ^a παντ.] ὥστε παντ. K.L.M. Sav. cet. εἰκῇ—πλείονος] εἰκῇ· τὸ δὲ πλ. E. διὰ τὸ εἰκῇ πλ. Veron. ^b ὑπὸ] Sic C.D.K.L.M. ὑπὲρ E. ἀπὸ Edd. Statim ἀπιστίας C. HOM. IV. ^a νηφαλίους C.E. ^b πρεσβ.] + δὲ L. ^c οἰκουροὺς—βλασφημῇται] καὶ τὰ ἐξῆς K. ἰδίως pro οἰκείους C.D. Cat. ^d τὸ] καὶ τὸ K.L.M. Sav. cet. ἔστιν—ἔχει] ἔστιν (ἔστι Veron.) ἀπὸ γῆρας ἔλ. ἔχειν E. Veron. ^e μόνῃ accessit ex omnibus. καὶ οὐχ—ὅμως om. Veron. ^f ἑλάττονα—ὅμως] Sic C.D. ἐλαττώματα μὲν τῆς ν. πολλὰ, ἔχει δὲ ὅμως τὸ γῆρας E. καὶ ἔχει μὲν τινα καὶ τῶν τῆς ν. ἔχει δὲ ὅμως καὶ K.L.M. Sav. cet. ^g τὸ] καὶ E. Veron. ^h ληθαργικὸν idem. τὸ ἀμ. τὸ ἀκρ. om. K. ⁱ νηφ. εἶναι] Sic C.D. εἶναι νηφ. Sav. cet. εἶναι om. Veron. ^k Haec ὅπερ (ἀπερ C.) ἔφην desunt in Edd. repugnantiibus libris. ^l πρ. μὲν] καὶ πρ. K.L.M. Sav. cet. καὶ πρ. μὲν E. αὐτὸ om. D. ^m διασπρέσθαι D. καὶ δυσκ. διεγείρεσθαι om. C. Cat. ⁿ διὰ τοῦτό φ.] διὸ καὶ ἐπάγει K.L.M. Sav. cet.

ο Σώφρονας ἐνταῦθα τοὺς φρονίμους φησί· Ῥωφροσύνη γὰρ τοῦτο λέγεται ἡ τῶν φρενῶν σωτηρία. Εἰσὶ γὰρ, εἰσὶ καὶ ἔν γεγηρακόσι λυττῶντες ἄνθρωποι, ῥαράφοροι, οἱ μὲν ὑπὸ οἴνου, οἱ δὲ ὑπὸ λύπης· μικροψύχους γὰρ τὸ γῆρας ποιεῖ. “Υγιαίνον-
τας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ.” Ὑκαὶ καλῶς ἐπήγαγε,
“τῇ ὑπομονῇ” Ὡ καὶ τοῦτο γὰρ μάλιστα τοῖς γέρουσιν ἀρμό-
ζει. “Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστάματι ἱεροπρεπεῖς.”

D ὙΤί ἐστιν, “ἱεροπρεπεῖς;” Τοντέστιν, Ὑἀπ’ αὐτοῦ τοῦ σχή-
ματος καὶ τῆς καταστολῆς δείκνυσθαι τὴν κοσμιότητα. “Μὴ
διαβόλους, μὴ οἶνῳ πολλῶ δεδουλωμένας.” Μάλιστα Ὑγὰρ
τοῦτο γυναικῶν τὸ ἐλάττωμα καὶ τοῦ Ὑγῆρος τῷ γὰρ κατε-
ψύχθαι τὰς ἡλικίας πολλή Ὑκαὶ τούτου γίνεται ἡ ἐπιθυμία.
“Οθεν καὶ περὶ τούτου μάλιστα τὴν παραίνεσιν πρὸς αὐτὰς
ποιεῖται, πανταχόθεν τὴν μέθην ἐκκόπτων, καὶ τοῦ νοσήματος
τούτου ἐκτὸς αὐτὰς εἶναι βουλόμενος, καὶ Ὑδιαφυγεῖν τὸν ἐν-
τεῦθεν γέλωτα. Καὶ γὰρ εὐκολώτερον καὶ οἱ κάτωθεν ἀτμοὶ
E ἀναφέρονται, καὶ αἱ μήνιγγες τὴν βλάβην δέχονται τῷ πεπα-
λαιῶσθαι αὐτὰς τῷ χρόνῳ· καὶ ἐντεῦθεν ἡ μέθη μάλιστα γίνε-
ται. Δεῖ μὲν οὖν οἴνου τῇ ἡλικίᾳ Ὑταύτῃ μάλιστα, ἀσθενῆς
γάρ· δεῖ δὲ οὐ πολλοῦ, ὥσπερ οὐδὲ ταῖς νέαις, οὐ διὰ τὴν αὐτὴν
αἰτίαν, ἀλλὰ διὰ τὸ σφόδρα Ὑτὴν φλόγα τῆς ἐπιθυμίας ἀνά-
πτεσθαι. “Καλοδιδασκάλους.” Καὶ μὴν Ὑκωλύεις γυναῖκας
διδάσκειν· πῶς οὖν ἐνταῦθα ἐπιτρέπεις Ὑαὐταῖς, ἐτέρωθι λέγων,
Ὑ“Γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω;” ὙἌλλ’ ἄκουε τί ἐπῆ-
γαγεν· “οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρός.” ὙἈνδράσι μὲν Ὑγὰρ ἐπιτέ-
F τραπται διδάσκειν ἄνωθεν καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας· γυναιξὶ δὲ
τὸν μὲν παραινετικὸν ἐπιτρέπει λόγον ἐπ’ οἰκίας, οὐδαμοῦ δὲ (396)
προκαθῆσθαι συγχωρεῖ, οὐδὲ μακρὸν ἀποτείνειν λόγον ἀφίησι.
Διὰ τοῦτο ἐπῆγαγεν, “οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρός.” “Ἑἵνα σωφρο-
νίζωσι, Ὑφησί, τὰς νέας.”

751 ὙΟρᾶς πῶς συμπλέκει καὶ συνάγει τὸν λαόν; Ὑπῶς ὑποτάττει

2 1 Tim. ii. 12.

ο Σώφρονας accessit ex D. Cat. Ῥ Ῥωφρ. γὰρ] σῶφρον D. Ὑ ἐν τοῖς γ.
Edd. τοῖς deest in omnibus. ῥ παράφοροι] Sic C.D.K.L.M. παράφρονες
Edd. καὶ παράφρονες E. Ὑ ὑπὸ] ἀπὸ E. ἀπὸ bis K.M. Ben. Ὑ τῇ]
φησί, τῇ E. ἐν τῇ C. Ben. Ὑ καὶ om. D. Statim ἐπήγαγε omnes. εἰρηκε
Edd. Mox καὶ τῇ ὑπ. D. Cat. Ὑ καὶ τ. γὰρ] καὶ γὰρ τ. C. καὶ om. Cat.
Mox ἀρμόζον C.D. Ὑ Haec τί ἐστιν ἱερ. assumpta ex C.D. Ὑ ἀπ’] ὡς ἀπ’
Cat. Mox δεικνυμένας K.L.M. Sav. cet. invita Cat. Ὑ γὰρ om. E. Mox
τὸ ἐλάττωμα C. Ὑ γῆρους C.E. Statim ἐν τῷ γὰρ E. Ὑ καὶ om. C.
Ὑ διαφεύγειν C.K.L.M. Ὑ ταύτῃ om. C. Ὑ τὴν φ. τῆς ἐ.] τὴν ἐπιθυμίαν C.
εἰς ἐπιθυμίας Veron. Ὑ κωλύει K.L. Vet. Mox ἐπιτρέπει K.L.M. Vet.
Ὑ αὐταῖς] Sic C.D.K.L.M. ἐν τοῖς Edd. Ὑ γὰρ] οὖν E. γὰρ om. Veron.
Ὑ φησὶ om. K.L.M. Mox ὅρα C. Ὑ πῶς—γεγρακνυαῖς om. D. νέας pro
νωτέρας E.

τὰς νεωτέρας ταῖς γεγηρακυῖαις; Οὐ γὰρ περὶ θυγατέρων ἐν-
ταῦθα διαλέγεται, ἀλλ' ἀπλῶς ἀπὸ τῆς ἡλικίας¹ ἐκάστη ἡρε-
σβυτέρα, φησὶ, τὴν νεωτέραν ῥυθμιζέτω. “Φιλάνδρους εἶναι.”
Τὸ κεφάλαιον² τοῦτο τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν ἀγαθῶν. ³“Γυνή
“γὰρ, φησὶν, ἀνδρὶ συμπεριφερομένη.” Τούτου γὰρ ὄντος,
οὐδὲν τῶν ῥηθῶν συμβήσεται. ⁴Πῶς γὰρ, τῆς κεφαλῆς πρὸς
τὸ σῶμα συννενεκυίας, καὶ μηδεμιᾶς ἐκεῖ διαστάσεως οὐσης, ὅ-
πάντα τὰ λοιπὰ εἰρηνεύεται; Τῶν γὰρ ἀρχόντων ἐν εἰρήνῃ
ὄντων, τίς ὁ διαιρῶν⁵ καὶ διατέμνων τὴν εἰρήνην; ὥσπερ⁶ αὐτῶν
τούτων κακῶς διακειμένων, οὐδὲν ὑγιὲς ἔσται κατὰ τὴν οἰκίαν.
⁷“Οὐδὲν οὖν τούτου μείζον· καὶ χρημάτων καὶ εὐγενείας καὶ δυ-
ναστείας καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τοῦτο λυσιτελέστερον. ⁸Οὐ
γὰρ εἶπεν ἀπλῶς, ἐν εἰρήνῃ εἶναι, ἀλλὰ, φιλεῖν τοὺς ἄνδρας.
⁹“Ὅταν ἀγάπῃ ᾖ, οὐδὲν τῶν δυσκόλων παρείσδουσιν ἔξει· ἀπὸ ταύ-
της γὰρ καὶ τὰ λοιπὰ τίκτεται ἀγαθὰ. “Φιλοτέκνους,”¹⁰ φησὶν.
Ἡ γὰρ τὴν ῥίζαν ἀγαπῶσα, πολλῶ μάλλον καὶ τοὺς καρπούς.
“Σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουροὺς, ἀγαθὰς.” Πάντα ἀπ’ ἐκείνου
τίκτεται· καὶ¹¹ γὰρ ἀγαθαὶ καὶ οἰκουροὶ ἀπὸ τῆς ἀγάπης καὶ
τῆς περὶ τὸν ἄνδρα φιλίας γίνονται. “Ὑποτασσομένας τοῖς
ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημηῇται” ὡς ἡ
¹²ἀγε τοῦ ἀνδρὸς καταφρονουῦσα, καὶ τῆς οἰκίας ἀμελεῖ. Ἀπὸ δὲ
τοῦ φιλεῖν καὶ σωφροσύνη πολλὴ τίκτεται, ἀπὸ τοῦ φιλεῖν
πᾶσα ἀναιρεῖται φιλονεικία· καὶ ἡ Ἑλλην ἢ, ταχέως ἐπεισθήσε-
ται· ἂν δὲ Χριστιανὸς, ταχέως βελτίων ἔσται. ¹³Ὅρα¹⁴ς τοῦ
Παύλου τὴν συγκατάβασιν; Ὁ πάντα πράττων ὥστε ἡμᾶς
¹⁵ἀποστήσαι τῶν βιωτικῶν, περὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν νῦν πολ-
λὴν ποιεῖται τὴν φροντίδα. Τούτων γὰρ καλῶς διοικουμένων,
καὶ τὰ πνευματικὰ χώραν ἔξει· ἐτέρως δὲ, κἀκεῖνα¹⁶ λυμαίνεται.
¹⁷Ἡ γὰρ οἰκουρὸς γυνὴ καὶ σώφρων ἔσται, ἡ οἰκουρὸς καὶ οἰκο-

³ Sirac. xxv. 1.

¹ πρ. φησὶ] Sic D.E.K.L.M. φησὶ, πρ. Edd. ^m ῥυθμιζέτω omnes.
σωφρονιζέτω Edd. ⁿ τοῦτο om. C. ^o γὰρ om. C. Mox ἀνδρὸς idem.
^p ἀγῶν] ἀνιρῶν E. ^q πῶς] ὡς Veron. Post γὰρ add. οὐκ ἔστιν D. ^r οὐ
om. C.D.E. Veron. Mox εἰρηνεύσει C. εἰρηνεύεται D. εἰρηνεύεται E. Veron.
^s καὶ ὁ δ. C. ^t αὐ] Sic Edd. e contra Vet. οὖν E. γὰρ C.D. αὐ om.
K.L.M. ^v ἐστὶ E. ^w οὐδὲν οὖν τούτου] τοῦτο E. Veron. ^x οὐ γὰρ]
οὐκ K.L.M. Sav. cet. ^y ὅταν] + γὰρ D.K.L.M. Sav. cet. ^z ἀπὸ] διὰ E.
Veron. ^a φησὶν] καλῶς K.L.M. φησὶ. καλῶς Sav. cet. ^b ἐκείνης
K.L.M. Sav. cet. invita Cat. ^c γὰρ] + καὶ C. Mox οἰκουρῇ E. ^d ἀγε
om. C. ^e πεισθήσεται] Sic D.M. Cat. πειθήσεται Sav. cet. (Num etiam
C.K.L.?) πεισθήσεται—ταχέως om. E. Veron. ^f ἂν δὲ] Sic C.D. Cat.
καὶ K.L.M. Sav. cet. Statim ταχέως om. K.L.M. Sav. cet. ταχ. βελτιωθή-
σεται Cat. ^g ὅρα C.D. ^h ἀποστήσαι] σώσαι ante corr. C. ⁱ τὴν om.
C.K.L.M. ^k λυμαίνεται D. Cat. ^l ἡ γὰρ] καὶ ἡ D. Mox ἐστὶ E.

νομική· ^μ οὔτε περὶ τρυφήν, οὔτε ^π περὶ ἐξόδους ἀκαίρους, οὔτε περὶ ἄλλο τι τῶν τοιούτων ἀσχοληθήσεται. “Ἴνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ^ο φησὶ, ^β βλασφημηται.” Ὅρας ὅτι προηγουμένως τοῦ κηρύγματος φροντίζει, οὐχὶ τῶν κοσμικῶν πραγμάτων; Καὶ γὰρ πρὸς Τιμόθεον γράφων φησὶν· “Ἴνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι” καὶ ἐνταῦθα, “Ἴνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφη-
 Ε μῇται.” Εἰ γὰρ συμβαίῃ γυναῖκα πιστὴν ἀπίστῳ συνοικοῦσαν μὴ εἶναι ἐνάρετον, ἡ βλασφημία ἐπὶ τὸν θεὸν διαβαίνειν εἴωθεν· εἰ δὲ εἴη κοσμία, ^η τὸ κήρυγμα καρποῖται τὴν δόξαν τὴν ^ε ἐξ ἐκείνης ^{καὶ} τῶν ^υ ὑπ’ ἐκείνης κατορθουμένων. Ἀκουέτωσαν αἱ γυναῖκες, ὅσαι μοχθηροῖς ^ἢ ἀπίστοις συνοικοῦσιν ἀνδράσιν· ἀκουέτωσαν, καὶ παιδευέσθωσαν διὰ τῶν οἰκείων τρόπων ἐνάγειν αὐτοὺς εἰς εὐσέβειαν. ^κ Καὶ μὴδὲν ἕτερον κερδάνης, μὴδὲ ἐφέλ-
 κῆσιν τὸν ἄνδρα πρὸς τὴν ^ω τῶν δογμάτων τῶν ὀρθῶν κοινωνίαν, ^φ ἀλλὰ τὸ στόμα αὐτοῦ ἀπέρραψας, οὐκ ^ε εἵασας βλασφημεῖσθαι τὸν Χριστιανισμόν. Τοῦτο δὲ οὐ μικρόν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα
 752 μέγα, ^ψ θαυμάζεσθαι τὸ δόγμα ἐκ τῆς ἡμετέρας ἀναστροφῆς. ^θ “Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν.” ^ζ Ὅρα πῶς πανταχοῦ ^α τὸ πρέπον φυλάττει. Τῆς ^β μὲν εἰς τὰς γυναῖκας διδασκαλίας ^{καὶ} ταῖς γυναιξὶ τὸ πλέον ἀπένειμε, τὰς γεγενη-
 κῆσιν ταῖς νεωτέραις ἐπιστήσας· τῶν δὲ ἀνδρῶν τὸ πᾶν αὐτῷ δίδωσι καὶ ἀπονέμει. Οὐδὲν γὰρ, ^δ οὐδὲν οὕτω δύσκολον καὶ χαλεπὸν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ γένοιτ’ ἂν, ὥς τὸ περιγενέσθαι τῶν ἡδονῶν τῶν ἀτόπων. Οὔτε γὰρ χρημάτων ἔρωσ, οὔτε δόξης ἐπιθυμία, οὔτε ἄλλο οὐδὲν οὕτω ταύτην διανοχλεῖ τὴν ἡλικίαν,
 Β ὥς ὁ τῶν σωμάτων ἔρωσ. ^ο Διὸ πάντα τὰ ἄλλα ἀφεῖς, ^ε περὶ τὸ καίριον αὐτὸ τὴν παραίνεσιν ἴστησιν. Εἴτα οὐδὲ ^ε τῶν ἄλλων ῥαθυμεί, ^β ἀλλὰ τί φησι; ^θ “Περὶ ^ι πάντα ἐαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων.” Διδασκέτωσαν ^κ μὲν οὖν, φησὶ, καὶ αἱ (397)

4 1 Tim. ii. 2.

5 v. 6.

6 v. 7.

^μ οὔτε] + γὰρ K.L.M. ^π περὶ] + ἐτέρας L.M. ^ο φησὶ om. L.
^β βλασφ.] καὶ ἡ διδασκαλία βλασφ. D. βλασφ. καὶ ἡ δ. C. ^η τὸ κήρυγμα
 om. E. ^ε ἐξ om. E. Veron. ^κ καὶ] ἀπὸ K.L.M. ^ψ συνοικοῦσιν ἢ ἀπ.
 ἂν. hoc ord. C. ^θ ἢ ἀπ. ἂν. συνοικοῦσιν K. ^ζ καὶ] + γὰρ K.L.M. Sav. cet.
 Mox κερδαίνης C. ^ω τῶν δ. τῶν ὀρθῶν] Sic C.D.K.L.M. τῶν ὀρθῶν δ. Edd.
 διδασκαλίαν πρὸ κοινωνίαν Veron. ^ε εἵασας] Sic C.D. Vet. εἴωσα Edd.
^ψ θαυμάζεσθαι] τὸ θαυμ. φησὶ E. ^ζ ὅρα] + γὰρ E. Veron. ^α τὸ πρ. φυ-
 λάττει] Sic C.D. Vet. παρακάλει τὸ πρ. φυλάττειν Edd. ^β μὲν] + γὰρ
 K.L.M. Sav. cet. Statim τὰς om. K.L.M. ^κ καὶ assumtum ex libris om-
 nibus et Cat. ^δ οὐδὲν om. C. ^ε διὸ] διὰ τοῦτο C. ^ε περὶ] ἐπὶ E.
 Mox αὐτὸ C.D.K.L.M. Cat. αὐτῷ Edd. ^θ τῶν ἄλλων] Sic C.D.K.L.M.
 Cat. περὶ τῶν δ. E. τῶν δ. ἐνεκεν Edd. ^β ἀλλὰ τί φ.] ἀλλ’ ἐπάγει K.L.M.
^ι πάντα E. Veron. Statim σεαυτὸν E.K.L.M. ^κ μὲν om. E.

πρεσβύτεραι τὰς νεωτέρας, καὶ σὺ δὲ αὐτοὺς παρακάλει τοὺς νεωτέρους σωφρονεῖν. Ἔστω δὲ κοινὸν πᾶσι ¹διδασκαλεῖον καὶ ὑπόδειγμα ἀρετῆς ἢ τοῦ σου βίου λαμπρότης, εἰς μέσον ²πᾶσι προκειμένη, ὥσπερ ἀρχέτυπός τις εἰκὼν, πάντα ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὰ καλὰ, μετὰ πολλῆς τῆς εὐκολίας τοῖς βουλομένοις ³ἐναπομάξασθαι τι τῶν ἐν αὐτῇ καλῶν παρεχομένη τὰ ⁴παραδείγματα. “Ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, ⁵ῤησιν, ἀδιαφθορίαν, ⁶σεμνότητα, ⁷λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ἡμῶν ⁸λέγειν τι φαῦλον.”

Τὸν ἐξ ἐναντίας ⁹καὶ τὸν διάβολόν φησι, καὶ πάντα τὸν ἐκείνῳ διακονούμενον. “Ὅταν γὰρ καὶ βίος λάμπη, καὶ λόγος ¹⁰ῤ συμβαίνων, ἐπικεικός, ἡμερος, προσηνής, μηδεμίαν τοῖς ἐναντίοις παρέχων λαβὴν, πολὺ καὶ ἄφατον τὸ κέρδος. Πολλὴ ἄρα ¹¹τῆς τοῦ λόγου ¹²διακονίας ἢ χρεια, λόγου οὐ τοῦ τυχόντος, ἀλλὰ δοκίμου τινὸς καὶ ἀλήπτου, καὶ μηδεμίαν μηδαμόθεν παρεχομένου τοῖς βουλομένοις πρόφασιν. ¹³“Δούλους ἰδίοις δεσπότης ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι.” Ὅρᾳς ¹⁴ᾧ τι προλαβὼν εἶπεν, “Ἴνα ὁ ἐξ ἐναντίας, ¹⁵ῤησιν, ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ἡμῶν λέγειν φαῦλον;” Ἄρα καταγνώσεως ἄξιος ὁ γυναικας ¹⁶ἄνδρῶν ἀποζευγνύς τῇ προφάσει τῆς ἐγκρατείας, καὶ ὁ δούλους δεσποτῶν ἀποστερῶν τῷ αὐτῷ δὴ τούτῳ προσχῆματι. ¹⁷Οὗτος οὐκ ἔστιν ἀκατάγνωστος ὁ λόγος· ¹⁸πολλὴν καὶ τοῖς ἀπίστοις ¹⁹Ε δίδωσι ²⁰τὴν λαβὴν, ²¹τὰ πάντων καθ’ ἡμῶν ἀνοίγει στόματα. “Δούλους, φησιν, ἰδίοις δεσπότης ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, ²²μὴ νοσφίζομένους, ἀλλὰ ²³πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθὴν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ ²⁴σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.” Εἰκότως ἄρα ἔλεγεν ἐτέρωθι, ²⁵“Ὡς τῷ θεῷ ²⁶δουλεύοντες, καὶ οὐκ ἀνθρώποις.” Κἂν γὰρ τῷ δεσπότη ²⁷διακονῆς μετ’ εὐνοίας, ἀλλ’ ἢ πρόφασιν ἀπὸ ²⁸τοῦ φόβου ²⁹τοῦ θεοῦ τὴν ἀρχὴν ἔχει. “Ὡστε ὁ μετὰ τοσοῦτου φόβου ἐκείνῳ διακονῶν, μεγίστων ἐπιτεύξεται τῶν μισθῶν. Εἰ

7 v. 8.

8 v. 9.

9 v. 10.

10 Ephes. vi. 7.

¹ διδασκαλίον C.D.K.L.M. ² πᾶσι om. C. ³ ἐκμάξασθαι C. ⁴ ὑποδείγματα C. ⁵ ῤησιν om. K.L.M. Sav. cet. ⁶ σεμνότητα] ἀφθαρσίαν D.K.L.M. ⁷ λαλεῖν E. Statim τι assumptum ex D.K.L.M. ⁸ καὶ τὸν δ. φ.] Sic C.D.K.L.M. φ. καὶ τὸν δ. Edd. Mox πάντα om. K. ⁹ ῤ συμβ. om. E. Statim καὶ ἐπ. C. D. K. L. M. Veron. καὶ om. E. Cat. Sav. cet. ¹⁰ διδασκαλίας in text. C. ¹¹ ὅτι C.D. διὰ τί E.K.L. τί Edd. ¹² ῤησιν om. K.L.M. ¹³ ἀπὸ ἀνδρῶν Edd. ἀπὸ om. C.D.K.L.M. ἀπὸ ἀνδρὸς E. ¹⁴ οὕτως C. ¹⁵ πολλήν] + δὲ Edd. invitis libris. Statim τοῖς πιστοῖς C. ¹⁶ τὴν assumptum ex C.D.E.K.L. ¹⁷ τὰ] καὶ τὰ Edd. invitis libris. Mox ἀνοίγων C. ¹⁸ πίστιν—ἵνα om. E. ¹⁹ σ. ἡμῶν θ. pro θ. σ. ἡμῶν omnes. ²⁰ δουλεύοντας E. ²¹ διακονῇ K.L.M. ²² τοῦ θεοῦ assumptum ex C.D.K.L.M. Cat. Vet.

γὰρ χειρὸς μὴ ἱκρατεῖ, μηδὲ γλώττης ἀκολάστου, πόθεν θαυμά-
 753 ^κθεάσοιτο τὸν ἐν Χριστῷ φιλοσοφούντα, τῶν παρ' αὐτοῖς φι-
 λοσοφούντων μείζονα τὴν ἐγκράτειαν ἐπιδεικνύμενον, καὶ μετὰ
 πολλῆς τῆς ἐπικεικίας καὶ τῆς εὐνοίας διακονούμενον, παντὶ
^πτρόπῳ θαυμάσεται τὴν δύναμιν τοῦ κηρύγματος. Οὐ γὰρ
 ἀπὸ ^δδόγματος δόγματα, ἀλλ' ἀπὸ πραγμάτων καὶ βίου τὰ
 δόγματα κρίνουσιν Ἕλληνες. Ἔστωσαν οὖν αὐτοῖς καὶ γυναί-
 κες καὶ δούλοι διδάσκαλοι ^οδιὰ τῆς οἰκείας ἀναστροφῆς. Καὶ
 γὰρ καὶ παρ' αὐτοῖς, καὶ πανταχοῦ τοῦτο διωμολόγηται, ὅτι
 τὸ τῶν δούλων γένος ἰταμόν πως ἐστὶ, ῥυσδιατύπτων, δυστρά-
 πελον, οὐ σφόδρα ἐπιτήδειον πρὸς τὴν τῆς ἀρετῆς διδασκαλίαν,
 Β οὐ διὰ τὴν φύσιν, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ διὰ τὴν ἁνατροφήν καὶ
 τὴν ἀμέλειαν τὴν παρὰ τῶν δεσποτῶν. Ἐπειδὴ γὰρ πανταχοῦ
 οὐδενὸς ἐτέρου, ἀλλὰ τῆς αὐτῶν διακονίας οἱ κρατοῦντες αὐτῶν
 φροντίζουσιν· εἰ δέ που καὶ ἱτῶν τρόπων ἐπιμεληθῆεν, καὶ
 τοῦτο πάλιν διὰ τὴν αὐτῶν ἀνάπαισιν ^ππράττουσιν, ὥστε μὴ
 πράγματα αὐτοῖς παρέχειν ἢ πορνεύοντας, ἢ κλέπτοντας, ἢ με-
 θυόνας· εἰκότως ἡμελημένοι, καὶ οὐδένα ἱτὸν πολυπραγμονοῦντα
 ἔχοντες, εἰς αὐτὰ τῆς κακίας τὰ βάραθρα καταποντίζονται. Εἰ
 γὰρ, ἔνθα πατὴρ ἐφέστηκε, καὶ μήτηρ, καὶ παιδαγωγός, καὶ
 C τροφεὺς, καὶ διδάσκαλος, καὶ ἡλικιώται, καὶ ἡ αὐτὴ ἡ τῆς ἐλευ-
 θερίας δόξα περικειμένη, καὶ πολλὰ ἕτερα, μόλις ἂν τις διαφύ-
 γοι τὰς τῶν πονηρῶν συνουσίας· τί οἶε τοὺς πάντων τούτων
 ἐρήμους ὄντας, καὶ μιαιοῖς ἀναμιγνυμένους, καὶ μετὰ ἀδείας οἷς
 ἂν ἐθέλωσι συγγινομένους, οὐδενὸς ὄντος τοῦ τὰς φιλίας αὐτῶν
 πολυπραγμονούντος, ^κτί οἶε τοὺς τοιοῦτους ἔσεσθαι; Διὰ τοῦτο
 δύσκολον δούλον γενέσθαι ἀγαθόν. Ἄλλως γὰρ οὐδὲ διδασκα-
 D λίας ἀπολαύουσιν, οὔτε τῶν ἑξωθεν οὔτε τῶν παρ' ἡμῖν· οὐ
 συναναστρέφονται ἀνδράσιν ἐλευθέρους, κοσμίους, ^ππολλὴν τῆς
 αὐτῶν δόξης ποιουμένοις φροντίδα. Διὰ ταῦτα πάντα δύσκολον
^κκαὶ θαυμαστὸν, χρήσιμον οἰκέτην γενέσθαι ποτέ. Ὅταν οὖν
 ἴδωσιν, ὅτι τὸ γένος ^βτὸ οὕτως ἰταμόν, τὸ οὕτως αὔθαδες ἢ τοῦ (398)

¹ κρατοῖ C. κρατῇ D. κρατοῖ K.L.M. ^κ θεάσοιτο pro θεάσαντο
 C.D.K.L.M. Statim τὸν ἐν Χρ. φιλ. om. C.D. invito Vet. ¹ καὶ om. K.
^π τρόπῳ] + θεασάμενος ταῦτα E. ^π δόγματος δόγματα] Sic Edd. δογμάτων
 τὰ δ. C. ῥημάτων D.K.L.M. Vet. Statim ἀλλ' ἀπὸ τῶν πρ. M. ^ο διὰ om. E.
^π καὶ δυσδ. E. ^π ἀναστροφῆν D.E. Vet. Paulo post folium deest in E.
^π τὸν τρόπον D. ^π πράττουσιν om. C. ^π τὸν π.] Sic omnes. τῶν πολυ-
 πραγμονούντων Edd. ^π ἡλικιώτης K.L.M. ^π αὐτὴ K.L.M. fortasse alii.
 αὐτῇ Edd. Mox τῇ ἐλευθερίᾳ K.M. τῆς ἐλευθερίας (sic) L. ^κ τί οἶε] καὶ
 ποταποῦς K.L.M. ^π γὰρ] τε D. ^κ πολλῆς C. ^π καὶ θ.] θ. καὶ
 K.L.M. invito Vet. ^β τὸ οὕτως ἰταμόν assumptum ex nostris omnibus
 et Vet.

κηρύγματος δύναμις χαλινὸν περιθεῖσα πάντων εἰργάσατο ^εκοσμιώτερον, καὶ ἐπεικέστερον, ^δκὰν σφόδρα πάντων ὧσιν ἀλογώτεροι οἱ δεσπόται, λήψονται ἔννοιαν μεγάλην περὶ τῶν δογμάτων τῶν παρ' ἡμῖν. Δῆλον ^εγὰρ ὅτι καὶ τὸν περὶ τῆς ἀναστάσεως φόβον, καὶ τὸν τῆς κρίσεως, καὶ τὸν τῶν ἄλλων ἀπάντων ^ετῶν μετὰ τὸν θάνατον φιλοσοφουμένων παρ' ἡμῖν πρότερον ἐγκαταθέντες αὐτῶν τῇ ψυχῇ, οὕτως ἴσχυσαν ἀποκρούσασθαι τὴν κα- Eκίαν, ἀντίρροπὸν τινα φόβον τῆς ἀπὸ τῶν κακῶν ἡδονῆς εἰς τὴν ἑαυτῶν ἐνιδρύσαντες ψυχὴν. Ὡστε οὐκ εἰκὴ οὐδὲ ἀπλῶς πολὺν ὑπὲρ τούτων πανταχοῦ ποιεῖται τὸν λόγον· ὅσῳ γὰρ ἂν ὧσι κακοὶ, ^h τοσοῦτῳ μάλιστα θαυμάζεται τοῦ κηρύγματος ἡ ἰσχὺς. Καὶ γὰρ ἱατρὸν τότε θαυμάζομεν, ὅταν τὸν ἀπεγνωσμένον, καὶ οὐδεμιᾶς βοηθείας ἀπολαύοντα, ⁱκαὶ οὐδὲ κρατῆσαι τῶν ἀκαίρων ἐπιθυμιῶν δυνάμενον, ἀλλ' ἐν ταύταις ἐγκαλινδούμενον, ἐναγάγῃ πρὸς ὑγίαν καὶ διορθώσῃται. Καὶ ὅρα τίνα παρ' αὐτῶν ἀπαι- Fτεῖ· ^kἂ μάλιστα πάντων ἀναπαύει τὸν δεσπότην· “Μὴ ἀντιλέγοντας, μὴ νοσφίζομένους”· τουτέστι, πολλὴν εὐνοίαν ἐπιδείκνυσθαι ἐν οἷς ἂν ^lπιστευθῶσιν, ἐν τοῖς πρὸς τοὺς δεσπότας μάλι- 754στα εἶναι ἀγαθοὺς, ^mὑπείκοντας ἐν τοῖς ἐπιτάγμασι.

ⁿΜὴ τοίνυν νομίζετε ἀπλῶς με ταῦτα ὡς διεξιέναι· λοιπὸν γὰρ μοι πρὸς τοὺς οἰκέτας ὁ λόγος. Μὴ τοίνυν, ὃ βέλτιστε, σὺ πρὸς τοῦτο ἴδῃς, ὅτι ἀνθρώπῳ δουλεύεις, ἀλλ' ὅτι ^pτῷ θεῷ, ὅτι τὸ κήρυγμα κοσμεῖς· καὶ πάντα ^qὑποστήσῃ ποιεῖν, τῷ δεσπότη πειθόμενος, καὶ φέρων ἀγανακτοῦντα ἀκαίρως καὶ δυσχεραίνοντα. Ἐννόησον ὅτι οὐκ ἐκείνῳ τὴν χάριν δίδως, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ πρόσταγμα πληροῖς, καὶ πᾶν ὅτιοῦν ὑποστήσῃ ῥαδίως. B“Ὅπερ δὲ αἰεὶ ^rλέγω, ὅτι τῶν πνευματικῶν ἡμῖν κατορθουμένων, καὶ τὰ τοῦ παρόντος ἔψεται βίου. Τὸν γὰρ τοιοῦτον οἰκέτην, τὸν οὕτως εὖνουν, τὸν οὕτως ἐπεικῇ, οὐχ ὁ θεὸς ^sἀποδέχεται μόνον, καὶ τῶν στεφάνων ^tμεταδώσει τῶν λαμπρῶν ἐκείνων, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ καθὼν εὖ δεσπότης, κὰν θηρίον ᾧ, κὰν λίθινός τις ^vἢ καὶ ἀπάνθρωπος καὶ ὤμους, ἐπαινέσεται καὶ θαυμάσεται καὶ προτιμήσει τῶν ἄλλων ἀπάντων, καὶ τοῖς λοιποῖς ^wαὐτὸν

^ε κοσμιώτερον] καὶ τιμώτερον C. ^δ κὰν σφ.] σφόδρα, κὰν K.L.M.
^ε γὰρ om. C. ^f τῶν accessit ex C.D. Mox τὸν om. C. ^g ἐνιδρύσαντο C.
^h τοσοῦτον K. et ex corr. L. ⁱ καὶ assumptum ex omnibus. ^k δ om. D.
Mox ἀναπαύειν idem. ^l παιδευθῶσι K. ^m καὶ ὑπ. D. ⁿ ΘΕΙΚΟΝ.
Περὶ δούλων, ὅτι οὐδὲν αὐτοὺς βλέπτει πρὸς ἀρετὴν, ἐὰν πρὸς αὐτὴν βλέπωσι· καὶ μαρτυρία σαφὴς ὁ ἐνάρετος Ἰωσήφ βληθεὶς καὶ εἰς φυλακὴν. Veron. ^o οὖν om. M.
^p τῷ assumptum ex C.D. ^q ὑποστήσῃ] καταδέξῃ K.L.M.
^r λέγω] + τοῦτο καὶ νῦν ἐρῶ K.L.M. Sav. cet. ^s ἀποδέχεται C. ^t μεταδί-
δωσι C. τὸν στέφανον ἀποδώσει τὸν λαμπρὸν ἐκείνον D. ^v ἢ om. C. καὶ
ἀπάνθρωπος ante κὰν λίθινος transp. D. ^w αὐτῶν D.

ἐπιστήσῃ, καὶ Ἑλλήνῃ. Καὶ ὅτι, καὶ Ἑλληνες ὧσιν οἱ δεσπόται, ^κκελεύει τὸν οἰκέτην τοιοῦτον ἑαυτὸν ἐπιδείκνυσθαι, C εἰ βούλεσθε, ὑμῖν καὶ παράδειγμα διηγήσομαι. Ὁ Ἰωσήφ ἐπράθη πρὸς τὸν ἀρχιμάγειρον, καὶ δόξης ἐτέρας ἦν, ^ζοὐ τῆς Αἰγυπτιακῆς. Τί οὖν ἐκεῖνος; Ἐπειδὴ ἐνάρετον εἶδε τὸν νεανίσκον, οὐκ ^αἐνενόησε τὸ τῆς δόξης διεστηκός, ἀλλ' αὐτὸς τε ἡγάπα καὶ ἐφίλει καὶ ἐθαύμαζε, καὶ τῶν ἄλλων αὐτῷ τὴν ἐπιστάσιαν ^βἐνεχείρισεν ἅπασαν, καὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν οὐδὲν ἤδει δι' αὐτόν· ἀλλὰ δεύτερος δεσπότης ἐκεῖνος ἦν, μᾶλλον δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ δεσπότητος κυριώτερος, εἶγε ὁ μὲν ἡγνόνει τὰ ^δαὐτοῦ, οὗτος δὲ ^εἐκείνου ἤδει μᾶλλον τὰ τοῦ δεσπότητος. Καὶ μοι δοκεῖ ^εκαὶ D ὕστερον, ὅτε ἐπίστευσε τῷ γυναιῷ τὴν παράνομον ἐκείνην ^ςσυκοφαντίαν κατ' αὐτοῦ ποιησαμένην, ^βτιμῶν τὸν δίκαιον ἀπὸ τῆς προτέρας αἰδοῦς καὶ τῆς τιμῆς, μέχρι τοῦ δεσμωτηρίου στήσαι τὴν ὀργήν. Εἰ γὰρ μὴ σφόδρα ἠδέϊτο τὸν ἄνδρα, καὶ ἐθαύμαζεν ἀπὸ τῶν ^ιπροϋπηργμένων αὐτῷ, καὶ εὐθέως αὐτὸν διεχειρίσατο, καὶ τὸ ξίφος διήλασε διὰ τοῦ σώματος ^κτοῦ ἐκείνου. ¹¹ “Μεστὸς γὰρ ζήλου, φησὶ, θυμὸς ἁνδρός· οὐκ ἀνταλλάσσεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν, οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων.” E Εἰ δὲ παντὸς ἀνδρὸς τοιοῦτος ὁ ζήλος, πολλῷ μᾶλλον ἐκείνου, Αἰγυπτίου τε ^μὄντος καὶ βαρβάρου, καὶ παρὰ τοῦ ^ππαρ' αὐτοῦ τιμηθέντος ἡδικημένου, ὡς ᾤετο. Ἰστε γὰρ δήπου πάντες, ὅτι οὐχ ὁμοίως ἡμᾶς δάκνει τὰ παρὰ πάντων ἀδικήματα, ἀλλὰ σφοδρότερον τῶν ἄλλων καὶ πικρότερον ^οτὰ παρὰ τῶν ^ρκαὶ ἐνοικίως πρὸς ἡμᾶς διατεθέντων, ^κκαὶ πιστευθέντων, καὶ πιστευσάντων ἡμῖν, καὶ πολλὰ παρ' ^ιἡμῶν εὖ παθόντων γενόμενα κακὰ F ^βμᾶλλον ἡμᾶς ἀνιᾶ καὶ λυπεῖ. Οὐκ ^εἐνενόησε πρὸς ἑαυτὸν, οὐδὲ ^νεἶπεν, οἰκέτην ^λλαβὼν αὐτὸν, πάντων αὐτῷ μετέδωκα τῶν τῆς

¹¹ Prov. vi. 34.

^κ κελεύει τὸν οἰ.] βούλεται τῷ δεσπότην C. ^γ ὑμῖν post παράδειγμα transp. D.E. ^ζ οὐ—τί οὖν om. D. Mox ἐπεὶ δὲ pro ἐπειδὴ idem. ^α ἐνόησε E. ^β ἐνεχείρησεν E. ^γ καὶ] διὰ καὶ K.L.M. ^δ αὐτοῦ C.K.L. αὐτοῦ D.E. αὐτοῦ Edd. ^ε ἐκείνου—τοῦ δ.] Sic D. τὰ ἐκείνου ἤδει μ. (μ. ἤδει K.L.M.) τοῦ δ. K.L.M. Sav. cet. Sic, sed τὰ ἐκείνου om. Veron. τὰ ἐκείνου μ. τοῦ δ. (om. ἤδει) C. ἐκείνου μ. τοῦ δ. ἤδει E. ^ς καὶ ὕστερον om. C. ὅτι pro ὅτε idem. ^β κατ' αὐτοῦ συκοφ. hoc ord. K.L.M. Statim ποιησαμένην E. ^β τιμῶν] + δὲ C. Mox ἔστησε pro στήσαι idem. ^ι ὑπηργμένων K.L. et in text. M. ^κ τοῦ accessit ex omnibus. ^ι ἀνδρός] + αὐτῆς E. Mox οὐθενός idem. ^μ ὄντως L. ^π παρ' αὐτοῦ accessit ex D. ^ο τὰ] αἰ C.D.E. τὰ καὶ Veron. ^ρ καὶ assumtum ex C.K.L.M. ^κ καὶ πιστευθέντων om. D.K.L.M. ^ι ἡμῖν D. Veron. ^β μᾶλλον om. Veron. Sav. Mor. invitis libris. Statim ἡμᾶς καὶ ἀνιᾶ E. ^ε ἐνενόησεν] + οὖν K.L.M. Statim ἐν αὐτῷ E. ^ν εἶπε] + τί τοῦτο; K.L.M. Sav. cet. ^λ α. αὐτὸν pro αὐτὸν λ. C.D.K.L.M. Mox αὐτῷ om. K.L.M. Sav. cet.

οἰκίας, ἐλεύθερον ἐποίησα ^ακαὶ ἐμοῦ τι μείζονα· Ὑποταγὰς μοι
 τὰς ἀμοιβὰς ἀποδédωκεν; Οὐδὲν τούτων εἶπεν· οὕτως αὐτοῦ τὴν
 ψυχὴν ἢ προτέρα κατεῖχεν ^βαἰδώς. Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ ἐν 755
 οἰκίᾳ τοσαύτης ^γἀπῆλause τιμῆς; ^δἀλλ' ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ ὅρα
 (399) αὐτὸν, ^εὅσῃς ἀπολαύει κηδεμονίας. Ἰστε δὲ πῶς πρὸς ὁμότητες
 τοῖς τὰ δεσμοτήρια ἐγκεχειρισμένοις τὸ ἦθος ἐξήσκηται· τὰς
 ἀλλοτρίας καρποῦνται συμφορὰς, καὶ ^ςοὓς ἕτεροι κακῶς πά-
 σχοντας ^εἐλευόντες τρέφουσι, ^ιτούτους οὗτοι ^κσπαράττουσι,
 κέρδη κερδαίνοντες πολλῶν δακρύων ἄξια, θηρίων ὄντες ὁμότε-
 ροι. Ἀφ' ὧν γὰρ ^λἡχρὸν ἐλεεῖν τοὺς ἐμβεβλημένους, ἀπὸ τού-
 των ^μαὐτοὺς καρποῦνται. ^νΤὸν δὲ οὖν οὕτως ὁμῶν· καὶ μὴ τοῦτο
 μόνον ^ξλογιζόμεθα, ἀλλ' ὅτι καὶ αὐτοὶ οὗτοι οὐχ ὁμοίως πᾶσι B
 κέχρηται τοῖς ἐμβεβλημένοις. Τοὺς μὲν γὰρ ἐπὶ συκοφαντίας
 καὶ ἐπηρεασθέντας ἀπλῶς καὶ δεθέντας ^οκάν ἐλεήσαιεν ἂν· τοὺς
 δὲ ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις καὶ δεινοτάτοις καὶ τολμηροῖς ἐμβεβλη-
 μένους ^πμυρίαὶ αἰκίζονται πληγαῖς. Ὡστε οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ
 τρόπου ὁμῶς ἐμελλεν ^ρᾔσσεσθαι ὁ δεσμοφύλαξ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
 τῆς αἰτίας, δι' ἣν ^σἐνεβέβλητο. Τίνα γὰρ οὐκ ἂν διήγειρε καθ'
 ἑαυτοῦ ὁ νεανίας, τοσαύτης ^τμὲν ἀπολαύσας τιμῆς, ὑποπτυνθεὶς
 δὲ τὴν δέσποιναν πειρᾶν, καὶ ^θτοιαύταις τὸν εὐεργέτην ἀμειβόμε- C
 νος ἀμοιβαίς; ^ιΤαῦτα ἐννοῶν ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ τὴν τιμὴν τοῦ
 ἐμβεβληκότος, καὶ τὸ πρᾶγμα ἐφ' ᾧ ἐνεβέβλητο, οὐκ ἂν παν-
 τὸς θηρίου χαλεπώτερον ἐχρήσατο ^κτᾶνδρὶ; Ἀλλὰ πάντων
 τούτων ἀνωτέρα γέγονεν ἡ ἐλπίς ἢ εἰς τὸν θεόν· οὕτως οἶδε καὶ
 θηρία καταπραῖναι ψυχῆς ^λἀρετῇ. Ἀπὸ γὰρ τῆς αὐτῆς ἐπι-
 κειάς, ἀφ' ἧς ^μτὸν δεσπότην εἶλεν, ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ τὸν ἀρ-
 χιδεσμοφύλακα· καὶ πάλιν ἦν ἄρχων ὁ Ἰωσήφ, καὶ ἐν δεσμοτη-
 ρίῳ ^νἐκράτει, καὶ ἐν οἰκίᾳ. Ἐπειδὴ γὰρ ἐμελλε βασιλεύειν, D
 εἰκότως πρότερον ^ξἐμάνθανεν ἄρχεσθαι, καὶ ἀρχόμενος ἄρχων ἦν
 καὶ προέστη τῆς οἰκίας.

^α καὶ om. E. Statim τι om. C.D.E. ^γ καὶ τοιαύτας K.L.M. Sav. cet.
 Statim μοι τὰς om. D. Mox ἀπέδωκεν C.D. ^δ αἰδῶ C. ^ε ἀπῆλause
 (ἀπῆλause K.L.M.) ἀπολαύει κηδεμονίας τε καὶ E. ^ς ἀλλ' ὅπου καὶ D.K.
 L.M. Sav. cet. ^ε πόσης C.E.L. ^δ οὓς] ἐφ' οἷς E. Veron. Mox πάσχοντι E.
 πάσχοντες Veron. ^ε ἐλευόντες accessit ex omnibus. ^ι τοῖσι D.
^κ εἰσπαράττουσι C.D.K.L.M. *lucra exigunt* Vet. ^λ χρῆ C. ^μ αὐτοὺς]
 ἑαυτοῖς E. αὐτοὶ K.L.M. Sav. cet. ^ν τὸν—ὁμῶν] Sic D. τῶν δὲ οὕτως
 ὁμῶν E. In ceteris, ut in Edd. haec non leguntur. ^ξ λογιζόμεθα] + ἔργον
 εἶναι E. ^ο κᾶν] καὶ D.K.L.M. Sav. cet. Statim ἐλεήσαιεν D. ^π μυρίαὶ E.
^ρ ᾔσσεσθαι] εἶναι E. ^σ ἐβέβλητο C. ^τ μὲν om. K.L.M. ^θ τοιοῦτοις C.
^ι ταῦτα] ταῦτ' οὖν K.L.M. ταῦτα οὖν Sav. cet. ^κ ἐμβεβληκότος] Sic C.D.
 Vet. ἐμβεβλημένου Edd. ^λ τᾶνδρὶ] Sic K.L.M. Veron. τῷ ἀνδρὶ Sav. cet.
^μ ἀρετῇ D. ^ν τὸν] καὶ τὸν E.K. ^ξ κρατεῖ D. ^ο ἐμαθεν E. ἄρχεσθαι
 καὶ ἀρχόμενος om. C.

Εἰ γὰρ τὸν ^αεἰς ἐκκλησίαν ἐλκόμενον ἀπαιτεῖ τοῦτο ὁ Παῦ-
 λος, ^βοὕτω λέγων· ¹² “Εἰ ^γγάρ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι
 οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται;” καὶ τὸν εἰς ἀρχὴν
^δἐλθόντα, πρότερον ἄριστον εἶναι χρὴ ^επροεστάναι οἰκίας.
 Προέστη οἰκίας· προέστη δεσποτηρίου, ^ςοὐχ ὡς δεσποτηρίου,
 Ε ^αἀλλ’ ὥς οἰκίας. Πᾶσι ^ηγὰρ ἐπεκούφιζε τὰς συμφορὰς, καὶ τῶν
 ἐμβεβλημένων ὡς οἰκείων προΐστατο μελῶν, οὐ μόνον αὐτῶν τὰς
 συμφορὰς πολυπραγμονῶν καὶ παραμυθούμενος, ἀλλὰ καὶ εἰ σύν-
 νουν ^ιεἶδε τινα, προσήει καὶ τὴν αἰτίαν ἐμάνθανεν, οὐδὲ ἀπλῶς
^κκατηφούντα ἀνεχόμενος ὁρᾶν, ἀν μὴ πρότερον αὐτὸν ἀπαλλάξῃ
 τῆς ^λκατηφείας· καίτοι τοσαύτην τις οὐδὲ περὶ τέκνα στοργὴν
^μἐπεδείκνυτο. Ἀπὸ τούτων ^νγαὶν αὐτῷ καὶ ἡ ἀρχὴ τῶν ἀγαθῶν
 ἐγένετο. Δεῖ γὰρ τὰ παρ’ ὁμῶν ὑπάρχειν πρότερον, καὶ ^ντότε
 F τὰ παρὰ τοῦ θεοῦ. Ὅτι γὰρ τοσαύτη ἐκέχρητο φειδοὶ καὶ
 ἐπιμελείᾳ, ^ξεἶδε, φησὶ, τοὺς εὐνούχους τοὺς ^ζἐμβληθέντας ὑπὸ
 756 τοῦ Φαραῶ, τὸν ἀρχινοχόον, καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν, καὶ εἶπε,
¹³ “Τί σκυθρωπὰ τὰ πρόσωπα ὑμῶν σήμερον;” Καὶ οὐκ ἀπὸ
 τούτου μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀφ’ ὧν ἐκείνοι ἐποίησαν, καταμαθεῖν
 ἔστι τὴν ἀρετὴν ^θτούτου τοῦ ἀνδρός. Οὐ γὰρ ὡς βασιλέως ὄν-
 τες οἰκέται διέπτυσαν αὐτὸν, οὐχ ὡς ἐν ἀθυμίᾳ ὄντες διεκρού-
 σαντο, ἀλλ’ ὡς ἀδελφῷ γιγισίῳ καὶ συναλγεῖν εἰδοτὶ πάντα
 αὐτῷ ^ιἐξεκάλυπτον τὰ ἑαυτῶν. Ταῦτα ^ιδέ μοι πάντα εἴρηται,
 B ὅτι καὶ ἐν δουλείᾳ, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν δεσποτηρίῳ, καὶ
 ὑπ’ αὐτὴν τὴν γῆν γένηται ὁ ἐνάρετος, οὐδὲν αὐτὸν καταγωνί-
 σασθαι ^κδυνήσεται. Ταῦτά ^λμοι πρὸς τοὺς οἰκέτας λέλεκται,
 ὅτι καὶ θηρία ἔχωσι δεσπότης, ὡς τὸν Αἰγύπτιον, καὶ ὠμούς,
 ὡς τὸν ἀρχιδεσμοφυλάκα, δυνήσονται αὐτοὺς ἐλεῖν· καὶ Ἕλληνες
 ὦσιν, ^μὡς ἐκείνοι, καὶ ὅτι οὖν, ταχέως ^ντιθασσέουσιν. Οὐδὲν
 γὰρ ἐμμελέστερον τρόπων, οὐδὲν ἡδύτερον, οὐδὲν γλυκύτερον
 [C ἐπιεικείας καὶ πραότητος καὶ ὑπακοῆς· πᾶσιν ἐστὶν ἐπιτήδειος ὁ

12 1 Tim. iii. 5.

13 Gen. xl. 7.

^α εἰς τὴν ἐκ. D. ^β οὕτω om. E. ^γ γὰρ] δὲ C. ^δ τις om. E. ^ε ἐλθόντα]
 + δεῖ λοιπὸν (mox om. χρὴ) E. ^ς προεστάναι οἰκίας] Sic E. Edd. favente
 Vet. Haec om. C. D. Statim προέστη οἰκίας, quae aberant, leguntur in K. L.
 M. Vet. ^η οὐχ ὡς δ. om. D. ^ζ ὡς om. E. ^η γὰρ om. K. Mox καὶ
 τῶν—συμφορὰς om. idem. ^ι οἶδεν τινα, προσήει D. ^κ κατηφιούντα ex corr. D.
 κατηφιῶντα Veron. ^λ κατηφείας] συμφορὰς D. ^μ ἐπεδείκνυτο] Sic C. E.
 ἐνεδ. D. Veron. ἐπεδείξατο K. L. M. Sav. cet. ^ν οὖν M. Statim αὐτῶν C.
 Mox ἀρχὴ sine artic. C. D. Veron. ^ο ὁμῶν] Sic C. E. K. L. M. ὑμῶν Veron.
 Sav. Mor. ^π τότε] τηνικαῦτα D. ^ξ οἶδε ex corr. D. ^ζ βληθέντας C.
^θ τούτου accessit ex C. D. K. L. M. ^ι ἀνεκάλυπτον C. ^ι δὲ] δὴ D. ταῦτα
 —εἴρηται] οὐχ ἀπλῶς ταῦτα διεξῆλθον, ἀλλ’ ὡς δεῖξω K. L. M. ^κ δύναται E.
^λ μοι] + ὑπὲρ τοῦ δεῖξαι K. L. M. ^λ ὅτι om. C. ^μ δεσπ. ἔχωσι inverso ord. C. D.
^ν ὡς om. C. ^ν τιθασσέουσιν M. τιθασσεύονται E.

τοιούτος. Καὶ οὔτε δουλείαν ἐπαισχύνονται οἱ τοιοῦτοι, οὔτε
 πένητα φεύγουσιν, οὔτε ἄρρωστον ^bκαὶ κάμνοντα· πάντων γὰρ
 κρατεῖ καὶ πάντων ἡ ἀρετὴ περιγίνεται. Εἰ δὲ ἐν δούλοις ^cτο-
 σαύτην ἔχει ^dτὸ πρᾶγμα τὴν ἰσχὺν, πόσῳ μᾶλλον ἐν ἐλεύθεροις;
^eΤαύτην οὖν ἀσκῶμεν καὶ δούλοι καὶ ἐλεύθεροι, καὶ γυναῖκες καὶ
 ἄνδρες· οὕτω καὶ ἀνθρώποις καὶ θεῷ ἐσόμεθα ποθεινοὶ, καὶ ἀν-
 θρώποις οὐ τοῖς ἐναρέτοις μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς κακοῖς,
 καὶ μάλιστα ἐκείνοις· ἐκείνοι γάρ εἰσιν οἱ μάλιστα τιμῶντες καὶ
 αἰδοῦμενοι. Ὡς περ γὰρ τοὺς ἐπιεικεῖς οἱ ἀρχόμενοι μάλιστα D
 (400) τρέμουσιν, οὕτω καὶ τοὺς ἐναρέτους οἱ ἀκόλαστοι, εἰδότες τίνων
 ἐκπεπτώκασιν. Ἐπεὶ οὖν τοσοῦτος ὁ καρπὸς τῆς ἀρετῆς, ταύ-
 την διώκωμεν, ταύτην μετίωμεν. ^aἌν ταύτης ἐχόμεθα, οὐδὲν
 ἡμῖν ἔσται δεινόν, πάντα ῥᾷδια, πάντα εὐκολα· κἂν διὰ πυρὸς
 διαβαίνωμεν, κἂν δι' ὕδατος, πάντα εἴκει τῇ ἀρετῇ καὶ παραχω-
 ρεῖ, καὶ αὐτὸς ὁ θάνατος. Ζηλώσωμεν τοίνυν αὐτήν, ἵνα καὶ τῶν
 μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
 ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος,
 τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Ε.

757

¹Ἐπεφάνη ^aγὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώ-
 ποις, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ
 τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς
 ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα
 καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυ- B
 τρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν
 περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.

ΠΟΛΛΗΝ παρὰ τῶν οἰκετῶν ἀπαιτήσας ^bτὴν ἀρετὴν·
 καὶ γὰρ ἔστι πολλή, ^cτὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος
^dἡμῶν κοσμεῖν ἐν πᾶσι, καὶ μηδεμίαν διδόναι τοῖς δεσπόταις
 λαβὴν, μηδὲ ἐν τῷ τυχόντι· ἐπάγει καὶ ^eτὴν αἰτίαν δικαίαν, δι'
 ἣν ὀφείλουσι τοιοῦτοι εἶναι οἱ οἰκέται. Ποίαν δὲ ταύτην; C
 “Ἐπεφάνη γὰρ, φητίν, ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος.” ^εΟἱ

¹ CAP. II. v. 11—14.

^b καὶ om. E.K. Veron. ^c τοιαύτην E. ^d τὸ πρᾶγμα τὴν (τὴν om. K.)]
 πραγματείαν καὶ E. Veron. ^e ταύτην] Sic C.K.L.M. Vet. τοσαύτην D.
 ταῦτα Edd. ταῦτα (om. οὖν) E. ^f αὐτοῖς accessit ex C.E.K.L.M. Vet. Post
 ἐκείνοις add. πλέον K.L.M. ^g ἀρχοντες C. Hom. V. ^h γὰρ om. E.
ⁱ τὴν om. E. Veron. ^j τὸ τῷ K.L.M. Veron. ^k ἡμῶν] + Ἰησοῦ Χριστοῦ E.
^l τὴν om. D. δικαίαν om. C. ^m δὴ pro δε C.D.K.L. Mox φησὶν om. E.
ⁿ οἱ] οὐ E. Statim θείον E. Veron. et ante corr. L.

θεοῦ διδασκάλου τυγχάνοντες, πῶς οὐκ ἂν εἶεν εἰκότως ἡ τοιοῦ-
 τοι, οἷους ἄρτι διήλθον ἐγὼ, μυρίων ἁμαρτημάτων λύσιν εὐρόν-
 τες; Ἰστε γὰρ ὅτι μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦτο οὐχ ὥς ἐτυχεν
 ἐντρέπει καὶ συστέλλει ἡ ψυχὴν, τὸ μυρίων ἁμαρτημάτων οὖσαν
 ὑπεύθυνον, μὴ δίκην δοῦναι, ἀλλὰ συγγνώμης τυχεῖν καὶ μυρίων
 ἀγαθῶν. Εἰ γάρ τις, εἰπέ μοι, τὸν μυρία προσκρούσαντα οἰκέ-
 την λαβὼν, μὴ ἡ κατατείνει ἱμάσιν, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνοις μὲν συγ-
 γνώμην παράσχοι, ὑπὲρ δὲ τῶν μελλόντων αὐτὸν ἀπαιτοίη εὐ-
 θύναι, καὶ φυλάττεσθαι παρακελεύοιτο, ὥστε μὴ τοῖς αὐτοῖς
 περιπεσεῖν, καὶ δωρεαῖς μεγάλαις τιμῇσειε τίνα οὐκ ἂν οἴεσθε
 ἐντρέψαι τὴν τοσαύτην χάριν ἀκούοντα; Ἀλλὰ μὴ νομίσης,
 ὅτι ἡ χάρις μέχρι τῆς τῶν προτέρων ἁμαρτημάτων συγχωρή-
 σεως ἴσταιται, ἅλλὰ καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡμᾶς ἀσφαλιζέται· καὶ
 γὰρ καὶ τοῦτο χάριτος. Ἐπεὶ εἰ μέλλοι ἅει κακῶς πράττοντας
 μὴ κολάζειν, οὐκέτι τὸ πρᾶγμα χάρις ἐστίν, ἀλλὰ προτροπή
 τις εἰς λύμην καὶ διαφθοράν. “Ἐπεφάνη γάρ, φησὶν, ἡ χάρις
 τοῦ θεοῦ, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ
 τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζή-
 σωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ
 ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ.” Ὅρα πῶς μετὰ τῶν ἁγίων τίθησι τὴν ἀρετὴν.
 Καὶ τοῦτο χάριτος, τὸ ἀπαλλάξαι τῶν βιωτικῶν, τὸ πρὸς τὸν
 οὐρανὸν ἀγαγεῖν. Δύο δείκνυσιν ἐνταῦθα ἐπιφάνειας· καὶ γὰρ
 εἰσι δύο, ἡ μὲν προτέρα χάριτος, ἡ δὲ δευτέρα ἀνταποδόσεως
 καὶ τοῦ δικαίου. “Ἴνα ἀρνησάμενοι, φησὶ, τὴν ἀσέβειαν καὶ
 τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας.” Ἰδοὺ πάσης τῆς ἀρετῆς ἡ ὑπόθεσις.
 Οὐκ εἶπεν, ἵνα ἀρνησώμεθα, ἀλλ', “ἵνα ἀρνησάμενοι.” Ἡ
 758 ἀρνησις πολλὴν δείκνυσιν τὴν διάστασιν, πολὺ τὸ μίσος, πολλὴν
 τὴν ἀποστροφὴν μεθ' ὅσης διαθέσεως, μεθ' ὅσης σπουδῆς τὰ
 εἰδωλα ἀπεστράφησαν, μετὰ τοσαύτης καὶ τὴν κακίαν αὐτήν.
 “Καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας,” φησί· καὶ γὰρ καὶ ταῦτα εἰ-
 δωλα. Κοσμικὴ ἐπιθυμία ἡ πλεονεξία, καὶ ταύτην εἰδωλολα-
 τρείαν ὀνομάζει· καὶ ὅσα πρὸς τὸν παρόντα βίον ἡμῖν χρησι-

^h τοιοῦτοι] + φησὶν E. οἷους—ἐγὼ om. C. Cat.

ⁱ τὴν ψυχὴν C. Cat.

^k κατατείνει C.E. κατατείνει D.K.L.M. κατατείνει Veron. κατατείνει Sav. cet.

^l ἐπ' om. D. ^m φυλάττεσθαι] + αὐτὸν K.L.M. ⁿ τιμῇσαι C. τιμῇσαι K.L. τιμῇση Veron.

^o ἁμαρτημάτων accessit ex omnibus. ^p ἀλλὰ] οὐ γὰρ μέχρι τούτου, ἀλλὰ K.L.M.

^q ἁθλων C. Statim τίθ. καὶ τὴν α. E.M.

^r ἡ om. C. ^s εἶπον E. Mox φευξώμεθα pro ἀρνησώμεθα K.L.M. Sav. cet.

invito Vet. οὐκ εἶπεν—ἀλλ' om. Veron. ^t αὐτήν] φησὶ C. Post αὐτὴν add.

βούλεται K.L.M. Mox φεύγειν pro φησὶ L.M. ^v καὶ πλεον. Edd. καὶ deest

in omnibus. ^w καὶ ταύτην] καὶ τ. γὰρ E. μᾶλλον δὲ τ. καὶ K.L.M. Statim

εἰδωλολατρίαν C.K.L.M. Veron. ^x ὀνομάζει] καλεῖ C.K.L.M. Post καλεῖ

add. κοσμικὴ ἐπιθυμία φιλαργυρία· καὶ ταύτην εἰδωλολατρίαν ὀνομάζει K.L.M.

μεύει, κοσμικαί εἰσιν ἐπιθυμίαι· ὅσα ἂν μὴ ²διαβαίνειν
 μεθ' ἡμῶν πρὸς τὸν οὐρανὸν, κοσμικαί εἰσιν ἐπιθυμίαι· πάντα
 (401) ὅσα ἂν τῷ παρόντι ³κόσμῳ συγκαταλύηται, κοσμικὴ ἐστὶν ἐπι-
 θυμία. Μηδὲν τοίνυν πρὸς ⁴ταύτας ἔχωμεν. Ἦλθεν ὁ Χρι-
 στὸς, ἵνα ⁵ἀρνησώμεθα τὴν ἀσέβειαν. ⁶Ἀσέβειαν τὰ δόγματα
⁷ἔφησι, καὶ κοσμικὰς ἐπιθυμίας τὸν βίον τὸν ἐναγῇ. “Σωφρό- B
 νως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι.” Ὁρᾷς
 ὅτι, ὅπερ αἰεὶ λέγω, σωφροσύνη οὐ τοῦτο μόνον ἐστὶ, τὸ πορ-
 νείας ἀπέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν λοιπῶν παθῶν ἐκτὸς εἶναι;
⁸Ἄρα ⁹καὶ ὁ χρημάτων ἐρῶν, οὐ σώφρων. Ὡς περ γὰρ ἐκεῖνος
 σωμαίων, ¹⁰οὕτω καὶ οὗτος χρημάτων· μᾶλλον δὲ οὗτος ἀκολα-
 στότερος, ὅσῳ οὐδὲ ¹¹τοσαύτην ἔχει βίαν τὴν ὠθοῦσαν αὐτόν.
 Καὶ γὰρ ἡνίοχος ¹²ἐκεῖνος ἀκρατὴς μάλιστα ἂν λέγοιτο, οὐχ ὁ
 τὸν τραχὺν καὶ δυσήνιον μὴ κατέχων ἵππον, ¹³ἀλλ' ὁ τὸν ἡρέμα C
 ἐπιεικέστερον μὴ δυνάμενος ὑποτάξαι. ¹⁴Τί δέ; φησὶν· ἡ τῶν
¹⁵χρημάτων ἐπιθυμία ¹⁶ἐλάττων τῆς τῶν σωμαίων; Παντί που
 δηλόν· ὅστις, καὶ πολλαχόθεν τοῦτο δείκνυται. Πρῶτον μὲν,
 ὅτι ἀναγκαίως γέγονεν ἡ τῶν σωμαίων ἐπιθυμία· τὸ δὲ ἀναγ-
 καίως γεγονὸς δηλόν· ὅτι καὶ μετὰ πολλοῦ ¹⁷κατορθοῦται τοῦ
 πόνου, ¹⁸ἐπεὶ καὶ ἐνεσπάρη τῇ φύσει. ¹⁹Δεύτερον, ὅτι χρημάτων
 μὲν οὐ πολὺς τοῖς παλαιοῖς ²⁰λόγος, γυναικῶν δὲ πολὺς, σωφρο-
 σύνης ἕνεκεν· καὶ γυναικὶ μὲν συγγενομένῳ κατὰ νόμον οὐδεὶς ἂν
²¹μέμψαιτο μέχρι γήρως, χρηματιζομένῳ δὲ πάντες. Καὶ τῶν D
 ἔξωθεν ²²φιλοσόφων πολλοὶ χρημάτων μὲν κατεφρόνησαν, γυ-
 ναικῶν δὲ οὐκέτι· οὕτω τοῦτο ἐκείνου τυραννικώτερον. Ἄλλ'
 ἐπειδὴ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἡμῖν ὁ λόγος, μὴ ἀπὸ τῶν ἔξωθεν
 φέρωμεν τὰ ὑποδείγματα, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν γραφῶν. Τοῦτο μὲν
 οὖν καὶ ἐν ἐπιτάγματι ²³σχεδὸν μέρει τίθησιν ὁ μακάριος οὗτος,
 οὕτω λέγων· ²⁴“Ἐχόντες διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις

2 1 Tim. vi. 8.

¹ πάντα om. E. Haec πάντα—ἐπιθυμίαι accesserunt ex C.E.K.L.M. favente
 Cat. ² διαβαίνει E. Mox eis pro πρὸς K.L.M. ³ κόσμῳ] Sic E.K.L.M.
 Cat. Statim συγκαταλύηται pro -λύεται C.D.K.L.M. ⁴ ταύτας C. ⁵ ἀρ-
 νησάμενοι C. ⁶ ἀσέβειαν om. C.D.E. Veron. Vet. ⁷ ἔφησι] λέγει L.M.
 Statim καὶ τὰς κ. C.E. Veron. ⁸ καὶ om. E. Veron. ⁹ οὕτω καὶ] οὕτως C.D.
¹⁰ τοσαύτην C. ¹¹ ἐκεῖνος] οὗτος C. ¹² ἀλλ' ὁ] ἀλλὰ E. ¹³ τί] ὅτι D.
 δαὶ pro δέ C. Statim φησὶν ante ἐπιθυμία transp. C. ¹⁴ χρημάτων et σω-
 μάτων transp. C. ¹⁵ ἐλάττων C. ἐλ. τῆς τῶν σ. pro τῆς τῶν σ. ἐλ. C.D.K.L.
¹⁶ ὅστις assumtum ex C.E.K.L.M. ¹⁷ πρῶτον] καὶ pr. K.L.M. Sav. cet.
¹⁸ κατ. τοῦ πόνου] κόπου κατ. C. ¹⁹ ἐπεὶ om. C.E. Veron. καὶ om. D.
²⁰ δεύτερον]+δὲ D.E. ²¹ ὁ λόγος C.E. τοῖς παλαιοῖς et γυν. δὲ πολὺς om. E.
²² μέμψοιτο C. ²³ φιλοσοφούντων C. ²⁴ σχεδὸν om. E. ²⁵ ἔχοντες]
 +δὲ D. Mox ἀρκεσθώμεθα C.E.

ἀρκεσθῆσόμεθα” περὶ δὲ τῶν ²παρθένων τί φησιν; ³“Ἐπι-
 ταγην κυρίου οὐκ ἔχω” καὶ πάλιν, “Ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχεσθε.”
 E Καὶ πολλάκις ἰδοὺς ἂν αὐτὸν περὶ συνουσίας νομοθετοῦντα ^aτῆς
 νομίμου. Καὶ ταύτης μὲν ^bἀφίησιν ἀπολαύειν τῆς ἐπιθυμίας,
 καὶ δευτέρῳ προσίειν ^cγάμῳ, καὶ πολλὴν ^dποιεῖσθαι τοῦ
 πράγματος τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ οὐδαμοῦ ὑπὲρ τούτου κολάζει.
^eτὸν δὲ χρημάτων ἐφιέμενον, πανταχοῦ καταδικάζει. Καὶ περὶ
 μὲν χρημάτων ὁ Χριστὸς ^fπολλαχοῦ διέταξεν, ὥστε φεύγειν
 τὴν ἐντεῦθεν λύμην· περὶ δὲ ἀποχῆς γυναικὸς, οὐχ οὕτως.
 “Ἀκουε ^gγὰρ τί φησι περὶ χρημάτων” ⁴“Ἐὰν μὴ τις ἀποτά-
 ξηται πᾶσιν αὐτοῦ τοῖς ὑπαρχουσιν.” Οὐδαμοῦ εἶπεν, εἰ μὴ
 F τις ἀποτάξεται ^bγυναικί· οἶδε γὰρ οἷαν ^hἐνέθηκε τὴν τυραννίδα.
 Καὶ ὁ μακάριος οὗτός ^kφησι· ⁵“Τίμιος ὁ ⁱγάμος, καὶ ἡ κοίτη
 159 ἡμίαντος.” ^mΚαὶ οὐδαμοῦ τιμίαν τὴν τῶν χρημάτων ἐπιμέλειαν
 καλεῖ, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον· ⁶“Οἱ, δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπί-
 πτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοή-
 τους καὶ βλαβεράς.” ⁿΟὐκ εἶπε, πλεονεκτεῖν, ἀλλὰ, “^oπλου-
 τεῖν.” Ἴνα δὲ μάθῃτε καὶ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν, ἀναγκαῖον
 καὶ τοῦτον τὸν λόγον εἰς μέσον παραγαγεῖν. Χρημάτων μὲν
 γὰρ τις καθάπαξ ἀποστερηθεὶς οὐκέτ’ ἂν ^pἐνοχλοῖτο ὑπὸ τῆς
 ἐπιθυμίας· οὐδὲν γὰρ οὕτω ποιεῖ χρημάτων ^qἐπιθυμεῖν, ὥς τὸ
 χρήματα ἔχειν. Ἐπὶ δὲ τῆς τῶν σωμάτων ἐπιθυμίας οὐχ οὐ-
 B τως, ἀλλὰ καὶ ἐννουχισθέντες πολλοὶ τὴν ἔνδον ἐνοχλοῦσαν πυ-
 ρὰν οὐκ ἀπέβαλον· ἡ γὰρ ἐπιθυμία ἐν ἑτεροῖς κεῖται ὀργάνοις,
 ἔνδον ^rἐν τῇ φύσει ἐγκειμένη. Τίνος οὖν ἕνεκεν ^sἡμῖν ταῦτα
 εἴρηται; ^t“Ὅτι οἱ πλεονέκται τῶν πορνεύοντων ἀκολαστότεροι,
 ὅσῳ ὑπὸ ἐλάττονος ἐνοχλοῦνται ἐπιθυμίας· μᾶλλον δὲ ^vοὐδὲ
 ἐπιθυμία τὸ πρᾶγμά ἐστιν, ἀλλὰ ῥαθυμία. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ
 οὕτως ἐστὶν ἡ ἐπιθυμία φυσικὴ, ^wὥστε καὶ γυναικί τις μὴ πλη-
 σιάζῃ, ἡ φύσις τὸ αὐτῆς ποιεῖ καὶ ἐργάζεται· ἐκεῖ δὲ οὐδὲν

3 1 Cor. vii. 25, 5.

4 Luc. xiv. 33.

5 Hebr. xiii. 4.

6 1 Tim. vi. 9.

² παρθένων—ἔχω] γυναικῶν, μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ τί ἂν ἐκ συμφώ-
 ρου K.L. Sav. cet. invito Vet. In M. lacuna duorum foliorum est. ^a τῆς
 om. E. ^b ἀφίησιν E. Veron. ^c γάμῳ om. D. ^d ποιεῖται Sav. cet.
 repugnantibus libris. ostendit Vet. ^e τὸν δὲ—καταδικάζει om. E. ^f παν-
 ταχοῦ C.E. Statim διέταξεν K.L. ^g γὰρ] δὲ K.L. Statim αὐτοῦ τί φ. C.
 καὶ τί φ. L. ^h τῇ γυναικί K. ⁱ ἐνέθηκε C. ^k φησι]+Τιμοθέῳ K.L.
 Sav. Mor. invito Vet. Habet Τιμοθέῳ, sed om. τίμιος Veron. ^l γάμος]+
 ἐν πᾶσι D. ^m καὶ assumptum ex C.D. τιμίαν om. D. ⁿ οὐκ] καὶ οὐκ D.
 In E. folium deest. ^o πλουτεῖν]+ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς K.L. ^p ἐνοχλῆται D.
^q ἐπιθυμίαν C. ^r ἐν om. D. ^s ἡμῖν om. K. ^t ὅτι] δείξει ὅτι K.L.
^v οὐδὲ] οὐκ C. Statim ἐπιθυμία... ῥαθυμία D.K.L. ἐπιθυμίας... ῥαθυμίας Edd.
 ἐπιθυμίας (om. τὸ πρ. ἐστίν, ἀλλὰ ῥαθ.) C. ^w ὥστε καὶ] ὅτι καὶ ἂν K.L.

^α τοιοῦτον γίνεται. “Καὶ εὐσεβῶς, φησὶ, ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι.” Καὶ ^β τίς ἡ ἐλπίς; τί τὸ ^γ ἔπαθλον τῶν πόνων; C
“Προσδεχόμενοι, φησὶ, τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν.”
“Οὕτως γὰρ οὐδὲν ἐκείνης μακαριώτερον, οὐδὲν ζηλωτότερον·
^δ καὶ ταῦτα λόγος παραστήσαι οὐ δύναται· καὶ γὰρ νοῦν ὑπερβαίνει τὰ τότε ἀγαθὰ. “Προσδεχόμενοι, φησὶ, τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν.” Ποῦ εἰσὶν οἱ τοῦ πατρὸς ἐλάττονα τὸν υἱὸν λέγοντες;
“Τοῦ μεγάλου, φησὶ, θεοῦ καὶ ^ε σωτῆρος.” Ὁ τοὺς ἐχθροὺς σώσας, τί οὐκ ἐργάσεται τότε εὐδοκιμοῦντας λαβῶν; “Τοῦ μεγάλου, φησὶ, θεοῦ.” Τὸ ^ς μέγας ἐπὶ θεοῦ ὅταν λέγῃ, οὐ πρὸς D
(402) τι ^ζ μέγας φησὶν, ἀλλ’ ἀπολύτως μέγας, μεθ’ ὃν οὐκ ἂν εἴη μέγας, ^η ἐπεὶ πρὸς τι ἐστίν. Εἰ δὲ πρὸς τι, κατὰ σύγκρισιν, καὶ οὐ φύσει μέγας· νῦν δὲ ἀσυγκρίτως μέγας. “Ὅς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ^θ φησὶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρῶς ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον.” ^ι ἔξηλλαγμένον, οὐδὲν ἔχοντα κοινὸν πρὸς τοὺς λοιπούς. “Ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.” Ὅρας ὅτι καὶ τῶν παρ’ ἡμῶν δεῖ; Οὐχ ἀπλῶς ἔργων, ἀλλὰ, “ζηλωτὴν,” τουτέστι, μετὰ προθυμίας πολλῆς ἐπ’ αὐτὴν ἰόντα τὴν ἀρετὴν, μετὰ ^κ θερμότητος καὶ σφοδρότητος τῆς E
προσηκούσης. Τὸ μὲν ^λ οὖν βεβαρημένους τοῖς κακοῖς καὶ ἀνίατα νοσοῦντας ἀπαλλάξαι, τῆς ἐκείνου φιλανθρωπίας ἦν· ὅτα δὲ μετὰ ταῦτα, καὶ ἡμῶν καὶ ἐκείνου.

^μ “Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει, καὶ ἔλεγε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς.” “Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει.” Ὅρας πῶς Τιμοθέῳ ^ν μὲν προστάττει, ^ξ καὶ φησὶν, ^ο “Ἐλεγχον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον” ἐνταῦθα δὲ, “Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει, καὶ ἔλεγε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς;” Ἐπειδὴ τὸ ἦθος τούτων σκληρότερον ἦν, διὰ τοῦτο καὶ ἀποτόμως καὶ μετὰ πάσης ἐπιταγῆς ἐλέγχειν ^π 760 ἐπιτάττει. Ἔστι γὰρ τῶν ἀμαρτημάτων, ^ρ ἃ καὶ ἐπιτάγμασιν ἀπείργειν χρὴ· οἷον, τὸ μὲν χρημάτων καταφρονεῖν παραινούντας ^ς δεῖ πείθειν, καὶ τὸ ἐπεικεῖς εἶναι, καὶ ὅσα τοιαῦτα· τὸν δὲ

7 v. 15.

8 2 Tim. iv. 2.

^α τοιοῦτο C. Mox φησὶ om. C.L. ^γ αἰῶνι] + καὶ ἐν τῷ μέλλοντι Veron.
Sav. Mor. Haec om. C.K.L. Vet. ^β τίς] + εἰπέ K.L. ^δ ἄθλον C.
^ε οὐδὲ ζ. C. οὐδὲν ζ. om. K. ^ς καὶ om. L. Mox λόγος... δύναται omnes.
λόγοι... δύνανται Edd. ^ε σωτῆρος] + ἡμῶν D. Mox οὐκ ἂν ἐργάσῃται idem.
^ζ οὐκ εὐδοκ. Veron. Ben. [οὐκ] εὐδοκ. Sav. Mor. qui malae opinionis erant
Vet. Sed οὐκ deest in nostris omnibus. ^η μέγα D. non Cat. ^θ μέγα
D.K.L. μέγαν bis Cat. ^ι ἐπεὶ] + οὐ D. Vet. ^κ φησὶν om. K.L.
^λ ἀμαρτίας K. ^μ ἔξηλλαγμένον] τουτέστιν, ἐξειλεγμένον K.L. Sav. cet. in-
vita Cat. mutatum scilicet Vet. ^ν θερμότητος καὶ assumptum ex C.D.
^ξ οὖν] + ἐνθεν D.K.L. invita Cat. ^ο τὰ] τὸ D.K.L. ^π μὲν om. C.
^ρ καὶ φ.] λέγων K.L. ^ς ἔδει C.

μοιχόν, τὸν πόρνον, τὸν πλεονέκτην μετ' ἐπιταγῆς ἀπάγειν, τὸν οἰωνίζομενον, τὸν κληδονίζομενον, τὸν ἄλλα τοιαῦτα πράττοντα· οὐδὲ ἀπλῶς ἐπιταγῆς, ἀλλὰ, “μετὰ πάσης ἐπιταγῆς.” Ὅρας πῶς βούλεται καὶ μετὰ αὐθεντίας, καὶ μετὰ ἐξουσίας Β πολλῆς ταῦτα αὐτὸν ἐπιτάττειν; “Μηδεὶς σου περιφρονεῖτω”⁹ “τούτέστι, καταφρονεῖτω· ἀλλὰ,⁹ “Ὑπομίμησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς⁸ καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι.” Τί οὖν; μηδὲ τοὺς κακῶς πράττοντας, μηδὲ² ἐκείνους λοιδορεῖσθαι; “Ἀλλὰ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμους εἶναι, μηδένα βλασφημεῖν”³ “κἂν ὅστις ἦ, φησὶν, ὅλως μηδένα. Ἀκούσωμεν τῆς παραινήσεως. “⁴Μηδένα, φησὶ, βλασφημεῖν”⁴ καθαρὸν ἡμῖν εἶναι τὸ στόμα λοιδορίας. Ἐῖτε γὰρ ἀληθεῖς εἰσιν αἱ λοιδορίαι, οὐχ ἡμῶν⁵ ταῦτα λέγειν, ἀλλὰ τοῦ κριτοῦ C ἐξετάζειν.¹⁰ “Σὺ γὰρ, φησὶ, τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου;” εἴτε οὐκ ἀληθεῖς, ὅρας ὅσον τὸ πῦρ;¹¹ Ἄκουε τοῦ ληστοῦ λέγοντος πρὸς τὸν ἕτερον ληστήν.¹¹ “Καὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι ἔσμεν” τὸν αὐτὸν¹² ἀγῶνα τρέχουμεν. Ἐὰν οὐκ ἐκείνη ἐτέροις, ταχέως καὶ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς¹³ περιπεσῇ. Διὰ τοῦτο παραινεῖ ὁ μακάριος οὗτος λέγων.¹² “Ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλέπέτω μὴ πέσῃ.” “Ἀμάχους εἶναι, φησὶν, ἐπεικεῖς, πᾶσαν ὀνειδισμένους πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους” καὶ Ἕλληνας καὶ Ἰουδαίους, καὶ μοχθηροὺς καὶ πονηροὺς. Ἐκεῖ μὲν γὰρ D ἀπὸ τῶν μελλόντων, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἐποίει ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ, λέγων, “¹⁴Ὡστε ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλέπέτω μὴ πέσῃ.” ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἀπὸ τῶν μελλόντων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν παρελθόντων ἐντρέπει¹⁵ μηδενὶ οὐκ ἐκείνης, φησὶ τοιοῦτος γὰρ ἦς καὶ σύ.

⁹ CAP. III. v. 1, 2.¹⁰ Rom. xiv. 10.¹¹ Luc. xxiii. 40.¹² 1 Cor. x. 12.

⁸ ἀπάγειν] Sic C.K.L. Cat. ἀπάγων D. corrigere Vet. ἐπὶ τὸ βέλτιον δεῖ ἐπάγειν Edd. ⁹ τὸν κλ. om. D. ¹⁰ οὐδὲ] καὶ οὐδέ K.L. ¹¹ Haec τουτέστι, καταφρονεῖτω sunt in nostris omnibus, non in Edd. Statim ἀλλ' ὑπ. C.K.L. Cat. ¹² καὶ om. D. Veron. ¹³ ὑποτάσσεσθαι] +πιθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμους εἶναι D.K.L. Sav. cet. invitis Cat. Vet. ¹⁴ ἐκείνους λοιδορεῖσθαι; ἀλλὰ] ἐκείνοις λοιδορουμένους K.L. ¹⁵ κἂν ὅστις ἦ, φ. ὅλως (ὅλως om. K.) μηδένα (+λοιδορῶμεν D.K.L. et fortasse Vet.)] Sic C.D.K.L. Vet. κἂν ὅστις ἦ, ceteris omissis, Cat. In Editis haec non leguntur. ¹⁶ μηδένα, φ. βλ. om. E. ¹⁷ ἡμῖν εἶναι] Sic C. Cat. ἡμῖν εἶναι δεῖ K.L. εἶναι χρὴ D. εἶναι δεῖ ἡμῖν E. Edd. Mox ἀπὸ λοιδορίας Edd. ἀπὸ om. C.D. Cat. ¹⁸ εἴτε] εἴπερ D. ¹⁹ ταύτας D. ²⁰ φησὶ—οὐκ ἀληθεῖς] εἰ κρίνεις, φησὶν, τὸν ἀδ. σου, εἴτε οὐκ ἀληθεύεις, εἴτε ἀληθεύεις, σεαυτὸν βλάπτεις D. ψευδεῖς pro οὐκ ἀληθεῖς E. ²¹ ὅρας C.D.E. Vet. ὅρα Edd. ²² ἄκουε omnes. ἀκούσον Edd. ²³ αὐτοὶ] ἡμεῖς E. ²⁴ ἀγῶνα] φησὶν, αἰῶνα E. ²⁵ ἐὰν] ἂν C. ἐὰν om. D. Statim οὐκ ἐκείνης D. —δίσσης K. —δίσεις L. Deinde ἐτέρους K.L. ²⁶ περιπέσῃς C. ²⁷ οὕτω D. ²⁸ ἐπιδ. C.E. ²⁹ γὰρ] οὖν K.L. ³⁰ ὅπερ—λέγων] φοβεῖ λέγων K.L. Sav. cet. invito Vet. ³¹ ὥστε om. K.L. ³² ἐντρέπει] +τὸ αὐτὸ ποιῶν, δι' ὧν ἐπάγει, ἡμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι· ὅπερ ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ποιεῖ γράφων, (+ὅτι καὶ ἡμεῖς K.L.) ὅτε ἡμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεν δεδουλωμένοι. οὐκοῦν K.L. Sav. cet. invito Vet. ³³ φησὶ om. K.L.

¹³ “^αἩμεν γὰρ, φησί, ποτὲ καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώ-
μενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ
φθόνῳ διάγοντες, στυγητοὶ, μισοῦντες ἀλλήλους.” Ὡστε πρὸς Ε
πάντας ^ν τοιοῦτους εἶναι δεῖ, ἡμέρως ἔχειν. Ὁ γὰρ τοιοῦτος ὢν
“^ωπρότερον, καὶ ἀπαλλαγείς, οὐκ ὀνειδίζειν ὀφείλει ^κτούτους,
ἀλλ’ εὐχεσθαι καὶ χάριτας ἔχειν τῷ ^γκαὶ αὐτῷ κακείνοις δόντι
τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν προτέρων κακῶν. Μηδεὶς καυχάσθω· πάν-
τες γὰρ ἡμαρτον. Ὅταν οὖν ἐθέλῃς ὀνειδίσαι τινὰ κατορθῶν
αὐτὸς, ^κκαὶ τὸν πρότερόν σου ἐννοῶν βίον, καὶ τὸ τοῦ μέλλοντος
ἄδελον, ^αἀναχαίτιζε τὴν ὁρμὴν. Εἰ γὰρ καὶ ἐκ πρώτης ἡλικίας
ἐναρέτως ἔζησας, ἀλλ’ ὅμως ἔχοις ἂν ἀμαρτήματα πολλὰ. Εἰ F
δὲ οὐκ ἔχεις, ὡς νομίζεις, ἐννόησον ὅτι οὐ τῆς σῆς ἀρετῆς τοῦτο
γέγονεν, ἀλλὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος· εἰ γὰρ μὴ τοὺς προγόνους
ἐκάλεσε τοὺς σοὺς, καὶ αὐτὸς ἂν ἦς ἀπειθής. Ὅρα πῶς ^βπάσαν
(403) κακίαν διεξῆλθεν. Οὐχὶ μυρία διὰ προφητῶν, διὰ πάντων ὁ θεὸς 761
^εὐκονόμει; μὴ ἠκούσαμεν; “^αἩμεν γὰρ ^δποτε, φησί, καὶ ἡμεῖς
πλανώμενοι· ¹⁴ ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιланθρωπία ἐπεφάνη
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ” πῶς; “οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν ^εδικαιο-
σύνῃ, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ
παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως ^επνεύματος ἁγίου.” Βαβαί,
πῶς ἡμεν ἐν τῇ κακίᾳ βεβαπτισμένοι, ὡς μὴ δύνασθαι καθαρ-
θῆναι, ^ηἀλλ’ ἀναγεννήσεως δεηθῆναι· τοῦτο γὰρ ἐστὶ ^ιπαλιγ-
γενεσία. Καθάπερ ἐπὶ οἰκίας σαθρῶς διακειμένης, οὐδεὶς ὑπο-
στήριγμα τίθῃσιν, οὐδὲ συρράπτει ταῖς παλαιαῖς οἰκοδομαῖς, B
ἀλλὰ μέχρι τῶν θεμελίων ^καὐτὴν καταλύσας, οὕτως ἄνωθεν ἀνί-
στησι καὶ ἀνακαινίζει· οὕτω καὶ αὐτὸς ἐποίησεν· οὐκ ἐπεσκεύασεν
ἡμᾶς, ἀλλ’ ἄνωθεν κατεσκεύασε· τοῦτο γὰρ ¹ἐστίν, “ἀνακαινώ-
σεως πνεύματος ἁγίου” ἄνωθεν ἐποίησε καινοὺς· πῶς; διὰ τοῦ
πνεύματος. Καὶ πάλιν ^μκαὶ ἐτέρωθεν δείκνυσιν, εἰπὼν· ¹⁵ “Οὐ
ἔξεχεεν ἐφ’ ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος

13 v. 3.

14 v. 4, 5.

15 v. 6.

^ν τοιοῦτος Ε. ^ω πρότερον om. Ε. ^κ τούτους] Sic C.D. τοῖς K.L.
πρὸς τοῖς Ε. πρὸς τοιοῦτος Edd. ^γ καὶ αὐτῷ] αὐτῷ D. ^κ καὶ om. C.
^α ἀναχ. τὴν ὁρμὴν] Sic C.D.K.L. Cat. τὴν ὁρμὴν ἀναχ. Ε. *impetum contine*
Vet. τὴν ὁρμὴν ἀναχ. Edd. ^β πᾶσαν] πρὸς πᾶσαν Ε. *Μοχ διεξῆλθεν* E.
receptum a Ben. διεξῆλθον K.L. διεξῆλθον Edd. ^ε ὀκονόμηκεν C.
Statim καὶ ἡκ. C. μὴ οὐκ ἡκ. D. μὴ om. K.L. ^δ ποτε om. Ε. Post ἡμεῖς
add. ἀνόητοι, ἀπειθεῖς C. ^ε δικαιοσύνη] + ὢν ἐποίησαμεν ἡμεῖς C.D.L. Sav.
cet. *invitis* Cat. Vet. ^ζ τὸ αὐτοῦ ἔλεος D. ^ε πνεύματος] διὰ πν. D.
^η ἀλλ’] + ἀνακαινώσεως καὶ Ε. ἀλλ’ δ. δεηθῆναι om. C. ^ι παλιγγενεσίας C.
Cat. τὸ διὰ παλιγγενεσίας K.L. Statim καθάπερ γὰρ Edd. γὰρ *deest in om-*
nibus. ^κ αὐτὴν om. Ε. ¹ ἐστὶ, καὶ ἄν. Sav. cet. καὶ om. C.D.E.
ἐστὶ καὶ om. Veron. Post ἁγίου add. αὐτὶ τοῦ K.L. ^μ καὶ (καὶ om. Cat.)
ἐτέρωθεν (ἐτέρωθεν C.E.) δ. εἰπὼν] ἐτέρως τοῦτο δείκνυς, ἐπάγει K.L. Sav. cet.

C ἡμῶν.” ^α Πολλοῦ ἔδει ἡμῖν ὁ πνεύματος. ¹⁶ “Ἴνα δικαιωθέντες, ῥησι, τῇ ἐκείνου χάριτι.” ^β Πάλιν χάριτι, οὐκ ὀφειλῇ. “Κληρονόμοι γενώμεθα κατ’ ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.” Ἀμα καὶ προτροπὴ εἰς ταπεινοφροσύνην ἐστὶ, καὶ ἐλπίς ὑπὲρ τῶν μελλόντων. Εἰ γὰρ οὕτως ἀπεγνωσμένους, ὡς ἄνωθεν γεννηθῆναι, ὡς χάριτι σωθῆναι, ὡς μηδὲν ἔχειν ἀγαθόν, ἔσωσε, πολλῶ μᾶλλον ἐν τῷ μέλλοντι τοῦτο ἐργάσεται.

Οὐδὲν γὰρ τῆς ἀνθρωπίνης θηριωδίας χεῖρον ἦν πρὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας· ὥσπερ γὰρ ἐχθροὶ καὶ πολέμιοι πάντες διέκειντο πρὸς ἀλλήλους. Τοὺς παῖδας ἔσφαζον τοὺς ἐαυτῶν πατέρες, ^γ μητέρες παισὶν ἐπεμαίνοντο· οὐδὲν ἦν ἐστηκός, οὐ φυσικὸς, οὐ γραπτὸς νόμος, ἀλλὰ ἀνατέτραπτο ἅπαντα· μοιχεῖαι διηνεκεῖς· φόνοι, καὶ εἴ τι φόνων ^δ χαλεπώτερον· κλοπαί· φησὶ ^ε δέ τις τῶν ἔξωθεν, ὅτι καὶ ἀρετῆς τὸ πρᾶγμα ἐδόκει εἶναι· καὶ εἰκότως, ὅπου γε καὶ θεὸν τοιοῦτον ἔσεβον· χρησμοὶ συνεχεῖς τὸν δεῖνα ἀναιρεῖσθαι καὶ τὸν ^ς δεῖνα. Εἶπω τι τῶν κατ’ ἐκείνον τὸν χρόνον; ^α Ἀνδρόγεῶς τις τοῦ Μίνως υἱὸς Εἰλθὼν εἰς Ἀθήνας καὶ πάλιν νικήσας, δίκην ἐδίδου, καὶ ἀνῆρέθη. ^β Ὁ οὖν Ἀπόλλων, κακῶ τὸ κακὸν ἰώμενος, ἐκέλευσε δις ἑπτὰ παῖδας ἀπάγεσθαι ὑπὲρ τούτου. Τί ταύτης τῆς τυραννίδος ὠμότερον; Καὶ τοῦτο ἐγένετο, καὶ ἄνθρωπος τοῦ δαίμονος τὴν μαρίαν ^γ λύσαι ἀπελθὼν, ἐσφαζέ ^δ τοὺς ἄνδρας. Ὅρας ὅτι εἰκότως ἀπάτῃ ἴσχυεν; ἐπειδὴ δὲ διανέστησαν καὶ ἤμυναν ἑαυτοῖς, οὐκέτι. Εἰ ^ε μὲν δικαίως τὸ πρᾶγμα ἐγένετο, οὐκ ἐχρὴν κωλυθῆναι· εἰ δὲ ἀδίκως, ὥσπερ οὖν καὶ ἀδίκως, οὐδὲ παρὰ τὴν ἀρχὴν ἐπιταγῆναι. Πύκτας προσεκύνουν καὶ παλαιστάς. Πόλεμοι ⁷⁶² συνεχεῖς καὶ ἐπάλληλοι, ^α κατὰ πόλιν, κατὰ κώμην, κατὰ οἰκίαν. ^β Ἐπαιδεράστουν· ^γ καὶ παρ’ αὐτοῖς τις ὁ θαυμαστὸς αὐτῶν

16 v. 7.

^α πολλοῦ] οὕτω πολλοῦ K.L. Sav. cet. Statim ἔδει C.D.K.L. Cat. δέ Edd. ὁ πνεύματος] τοῦ ἐλέους K.L. Sav. Mor. τοῦ πνεύματος, invitis libris, Ben. ῥησι om. K.L. Sav. cet. αὐτοῦ pro ἐκείνου E. ^β πάλιν χ. om. C.D. invit. Cat. Vet. ^γ γενώμεθα] Sic C.D.K.L. Cat. γενηθῶμεν Edd. ^δ ὡς] τῷ K.L. ἔχοντας pro ἔχειν E. ^ε γὰρ om. K.L. ^ς Χριστοῦ] υἱοῦ E. Veron. ^α καὶ μητέρες Edd. καὶ deest in omnibus. ^β φοβερώτερον E. φανερώτερον Veron. ^γ gravior Vet. ^δ γ δὲ om. E. Veron. ^ε δεῖνα] + κελεύοντες K.L.

Sav. cet. ^α Ἀνδρόγεως (-γεος C.)—υἱὸς] Ἀνδριγεῶς (sic) τίτου μὲν ὡς υἱὸς E. ἀνὴρ τις Veron. ^β ὁ οὖν] πῶς οὖν; C. Post κακὸν add. ἐπ’ αὐτῷ E. ^γ ἐγένετο C.D. ἐγένετο Edd. ^δ λύσαι] + ζητῶν καὶ E. Statim ἐπελθὼν C.K.L. Sav. cet. ^ε ἔσφαζε C.D. ἔσφαξε Edd. ^ς τοὺς ἄνδρας—[ἴσχυεν] Sic (sed ἡ ἀπάτῃ D.) C.D.E. Veron. τοὺς παῖδας ἐκείνους, ὅτι παρ’ αὐτοῖς ἡ ἀπάτῃ ἴσχυεν K.L. Sav. cet. Sequentia ἐπειδὴ—οὐκέτι desunt in Veron. Vet. ^α μὲν] + οὖν K.L. Sav. cet. ^β κατὰ κώμην, κατὰ πόλιν inverso ord. K.L. ^γ ἐπαιδεράστουν Edd. ἡρίστευον Codd. ^δ καὶ παρ’ αὐτοῖς τις ὁ θ. αὐτῶν φ. (φ. αὐτῶν C.) ἐνομοθέτησε (ἐνομοθέτου E.) μὴ (μήτε D. μὴ om. E.) δούλφ

φιλόσοφος ἐνομοθέτησε, μὴ δούλῳ ἐξείναι μήτε παιδεραστεῖν, μήτε ξηραλοιφεῖν, ὡς ἀρετῆς τοῦ πράγματος ὄντος, καὶ πολλὴν ἔχοντος τιμὴν. ^μἘπ' οἰκήματος εἰστήκεισαν ^νφανερῶς. Καὶ εἰ πάντα τις ἐπέλθοι τὰ κατ' αὐτοὺς, εὐρήσει ^οφανερῶς ὅτι καὶ εἰς τὴν φύσιν αὐτὴν ἐνύβριζον, καὶ οὐδεὶς ὁ κωλύων ἦν. ^ρἈλλὰ τὰ δράματα αὐτοῖς πάντα ^θοὐ τούτων γέμει, μοιχείας, ἀσελγείας, διαφθορᾶς; Παννυχίδες ἐγίνοντο μιαιραὶ, καὶ ^ργυναῖκας ἐκάλουν ἐπὶ τὴν θέαν. ^ωΤῆς μιαιρίας ἐν νυκτὶ, ἐν θεάτρῳ παν- ^Β νυχὶς ἦν, καὶ παρθένος ἐκάθητο μεταξὺ νέων μεμνηνύτων καὶ μεθύοντος ὄχλου. Τὸ σκότος ἦν ἡ πανήγυρις, καὶ τὰ μυστὰ ἔργα τὰ ὑπ' αὐτῶν τελούμενα. Διὰ τοῦτό φησιν· “^αἩμεῖν ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις.” Ὁ δεῖνα τῆς μητριᾶς ἡράσθη, φησὶ, καὶ ἡ δεῖνα τοῦ προγόνου, καὶ ἀπήγξατο. Τοὺς γὰρ τῶν παίδων ἔρωτας, ^αἅπερ αὐτοῖς παιδικὰ καλεῖν ἔθος ἐστίν, οὐδὲ εἰπεῖν ἔνι, ^ιπῶς οὐδὲ αἰσχύνονται, οὐδὲ ἐγκαλύπτονται. Ἀλλὰ τί; βούλει μητρογαμίας ἰδεῖν; Ἔστι καὶ τοῦτο παρ' αὐτοῖς, καὶ τὸ ^νδὴ δεινόν, ^υὑπὸ ἀγνοίας τὸ πρᾶγμα ἐγίνετο, καὶ οὐκ ^С (404) ἐκώλυεν ὁ θεὸς ὁ παρ' αὐτοῖς, ἀλλὰ ^κπεριεώρα τὴν φύσιν ὑβρίζομένην, καὶ ταῦτα τῶν ἐπισήμων οὖσαν. ^γΕἰ δὲ οὖς εἰκὸς, εἰ καὶ μὴ ^δδι' ἑτερόν τι, διὰ γοῦν τὴν ^απαρὰ τῶν πολλῶν δόξαν ἀντέχεσθαι τῆς ἀρετῆς, ^βοὔτοι δὲ οὕτω πρηνεῖς κατὰ τῆς κακίας ἐφέροντο· τί εἰκὸς τοὺς πολλοὺς καὶ λανθανόντως βιούντας διαπραττεσθαι; Τί ποικιλώτερον ταύτης τῆς ἡδονῆς; Ἡράσθη ἡ δεῖνα τοῦ δεινός· ἐπανελθόντα τὸν ἄνδρα ἔσφαξε διὰ τοῦ μοιχοῦ. Τάχα ἴστε τὸ διήγημα οἱ πολλοί. Τὸν μοιχὸν ἀνείλεν ὁ παῖς τοῦ φονευθέντος, ^κκάκειν ἔπέθυσε· μετὰ ταῦτα ἐμάνη καὶ αὐτὸς, καὶ ^δταῖς ἐρινύσιν ἠλαύνετο· εἶτα αὐτὸς οὗτος ^εὁ μανεῖς ^Д ἀπελθὼν ἔσφαξεν ἕτερον, καὶ τὴν ἐκείνου γυναῖκα λαμβάνει. Τί ^ιτούτων ^εχείρον τῶν συμφορῶν; Τούτου χάριν ^βταῦτα λέγω

ἐξ. μήτε π. μήτε ξ.] Sic C.D.E. ἀκουε δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τί ὁ θ. αὐτῶν φ. ἐνομοθέτησε. δούλῳ μὴ ἐξέστω, φησὶ, π. μήτε (μῆδὲ Κ.) ξ. K.L. καὶ παρ' αὐτοῖς φ. τις ἐνομοθετεῖ, δούλῳ ἐξείναι μήτε π. μήτε ξ. Edd. ^ιὡς ἀρετῆς] Sic omnes. ὡς γὰρ ἐναρέτου Veron. ὡς ἐναρέτου Sav. cet. ^μἐπ'] καὶ ἐπ' Ε. διὰ τοῦτο καὶ ἐπ' K.L. Sav. cet. Mox εἰστήκεισαν C. εἰστήκεισαν D. ^νφανερῶς] + τοῦτο ποιοῦντες Edd. repugnantibus libris. ^οφανερῶς] σαφῶς K.L. ^ρἀλλὰ] καὶ K.L. αὐτῶν pro αὐτοῖς E. ^θοὐ assumptum ex C.D. ^ργυναῖκας ἐκάλουν] Sic C.D. γυναῖκας ἐκαλοῦντο Veron. γυναῖκες ἐκαλοῦντο E.K. L.M. Sav. cet. ^αἅπερ] Sic C.D.E. οὐσπερ Edd. Statim παιδὰ (sic) D. ^ιHaec πῶς—ἐγκαλύπτονται accesserunt ex nostris omnibus et Sav. marg. consentiente Vet. ^νδὴ om. E. ^υὑπὸ] οὐχ ὑπὸ D. ^κπεριεώρα C. ^γεἰ δὲ om. E. ^δδι' om. E. ^απαρὰ τῶν assumptum ex omnibus. ^βοὔτοι δὲ οὕτω] οὕτως οὗτοι D. δὲ οὕτω om. C. ^κκάκειν] καὶ αὐτὴν E. ^δταῖς om. K.L. ἐρινύσιν iidem. ^εὁ om. C.D.E. Veron. ^ιτούτου E. ^εχείρον τ. σ.] τ. σ. χαλεπώτερον D. ^βταῦτα om. E.

ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἵνα τοὺς Ἕλληνας πείσω, πόσα κατεῖχε τὴν οἰκουμένην κακά. Ἄλλ', εἰ βούλεσθε, καὶ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ¹δεικνύωμεν. ¹⁷ “Ἐθυσαν, φησὶ, τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις.” ¹⁸ Πάλιν οἱ τὰ Σόδομα οἰκοῦντες δι' οὐδὲν ἕτερον ἀπώλοντο, ἢ ὅτι παισὶν ἐπεμαίνοντο. Ἄλλὰ **Ε** πάλιν ἐν προοιμίῳ τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας, οὐχὶ ἡ τοῦ βασιλέως θυγάτηρ ἐν μέσοις ὥρχεῖτο ¹τοῖς συμποσίοις, ἐν ἀνθρώποις μεθύουσιν; οὐχὶ φόνον ἤτει, καὶ ὀρχήσεως τιμὴν τὴν κεφαλὴν ²τοῦ προφήτου; ¹⁸ “Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας ³τοῦ κυρίου;” “Στυγητοὶ, φησὶ, μισοῦντες ἀλλήλους.” Ἀνάγκη **763** γὰρ πάντως, ὅταν πάσας ⁴τῇ ψυχῇ ἐπαφῶμεν τὰς ἡδονὰς, πολὺ τὸ μῖσος γίνεσθαι. Διὰ τί; ¹⁹ Ὅτι μετὰ ἀρετῆς ἡ ἀγάπη· ⁵τότε οὐδεὶς οὐδένα πλεονεκτεῖ. “Ὅρα καὶ ⁶ὁ Παῦλος τί φησι. ¹⁹ “Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλόατραι, οὔτε μοιχοί, οὔτε μαλακοὶ, οὔτε ἀρσενικοίται, ⁷οὔτε πλεονέκται, οὐ λοῖδοροι, οὐ μέθυσοι βασιλείαν ⁸θεοῦ κληρονομήσουσι. Καὶ ταῦτά τινες ἤτε.” Ὅρᾳ πῶς πᾶν κακίας εἶδος ἐπεπόλαξε, καὶ πολλή τις ἦν ἡ ἀχλὺς, ⁹τὸ δίκαιον διεφθείρετο; Εἰ γὰρ οἱ προφητείας ἀπολαύοντες, καὶ τοσαῦτα ὀρῶντες γενόμενα κακά καὶ ἐν τοῖς ¹⁰πολεμίοις καὶ ἐν ἑαυτοῖς, ὅμως οὐκ ἠνείχοντο, ἀλλὰ μυρία ¹¹δεινὰ **Β** εἰργάζοντο· τί ¹²ἂν οἱ ἄλλοι; Ἀλλὰ ¹²τινες πάλιν παρ' αὐτοῖς παρθένους γυμνὰς ¹³ἐκέλευον παλαίειν ἐπ' ὄψεσιν ἀνθρώπων. Πολλὰ ὑμῖν ¹⁴ἀγαθὰ γένοιτο, ὅτι οὐδὲ τὸ ῥῆμα ¹⁵ἀκούειν φέρετε, ¹⁶οὐ τὸ πρᾶγμα οἱ φιλόσοφοι οὐκ ἡσχύνοντο. Ἄλλος δέ τις φιλόσοφος, ὁ κορυφαῖος αὐτῶν, καὶ εἰς πολέμους αὐτὰς ἐξάγει, καὶ κοινὰς εἶναι κελεύει, ὡς μαστροπὸς τις ¹⁷ἔων καὶ προαγωγεύς. “Ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες,” φησὶν. Εἰ γὰρ οἱ φιλοσοφούντες παρ' αὐτοῖς τοιαῦτα ἐνομοθέτουν, τί ¹⁸ἂν **Γ** ποιμεν περὶ τῶν μὴ φιλοσοφησάντων; εἰ οἱ τὸ γένειον ἔχοντες βαθὺ, καὶ τὸν τρίβωνα ἀναβεβλημένοι τοιαῦτα λέγουσι, τί ¹⁹ἂν

17 Psal. cv. 37.

18 Ibid. 2.

19 1 Cor. vi. 9—11.

¹ δεικνύωμεν C.E.K.L.M.² καὶ πάλιν Edd. καὶ om. C.D.K.L.M.³ τοῖς om. D.L.M.⁴ τοῦ] + προδρόμον καὶ C.⁵ τοῦ om. C.⁶ τῆς

ψυχῆς E. Veron.

⁷ ἐτι] + οὐ Edd. οὐ om. C.D.K.L.M.⁸ τότε] Sic

C.D.L. ὅτι τότε M. ὅτι E.K. Edd.

⁹ ὁ om. C.D.¹⁰ οὔτε πλ. om.C.K.L. et in text. M. Statim οὔτε λ. οὔτε μ. D. οὔτε μ. οὔτε λ. C. ¹¹θεοῦ]

+ οὐ L. erasum in K.

¹² τὸ] καὶ τὸ K.L.M. Sav. cet.¹³ πολέμοις C.E.

Veron. Mox αὐτοῖς E. Veron.

¹⁴ δεινὰ εἰργ.] Sic D. εἰργ. δεινὰ C. κακὰεἰργ. K.L.M. καὶ εἰργ. E. Edd. ¹⁵ ἂν] δὴ K.L.M. ¹⁶ τινες] Sic C.D.

K.L.M. τις Edd. Statim παρ' αὐτοῖς πάλιν hoc ord. C.D.

¹⁷ ἐκέλευονC.D.K.L.M. ἐκέλευσε E. ἐκέλευε Edd. ¹⁸ ἀγαθὰ γ. pro γ. ἀγαθὰ C.D.K.L.¹⁹ ἀκούειν] Sic C.D.E.K.L. ἀκούσαι Edd.²⁰ οὐ] Sic C.D.K.L.M. αὐτὸ δὲ

Edd. Locus sic legitur in E. οἱ φ. δὲ οὐδὲ τὸ πρ. ἡσχύνοντο.

²¹ ἔων om. L.

Mox προαγωγεύς pro προαγωγὸς C.D.E.

εἵπομεν περὶ ἐτέρων; ¹Οὐ διὰ τοῦτο γέγονεν ἡ γυνή, ²ἄνθρωπε, ὥστε κοινῇ πᾶσι προκεῖσθαι. ³Ὡ πάντα ἀνατρέποντες ⁴ὑμεῖς οἱ τοῖς μὲν ἄρρεσιν ὡς θηλείαις μιγνύμενοι, τὰς δὲ θηλείας ὡς ἄνδρας εἰς πόλεμον ἐξάγοντες. Τοῦτο γὰρ ἔργον ⁵τοῦ διαβόλου, ⁶τὸ πάντα συγχέειν καὶ ἀνατρέπειν, καὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς τεθέντα ὅρια διασαλεύειν καὶ μεταίρειν, ⁷τὰ ὅρια ἃ ⁸πρὸ θεὸς ἔθετο τῇ φύσει. Τῇ μὲν γὰρ γυναικὶ τὸ ⁹οἰκουρεῖν ἔδωκεν ὁ θεός, τῷ δὲ ἀνδρὶ τὰ δημόσια πράττειν· σὺ δὲ τὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς D πόδας κατάγεις, καὶ τοὺς πόδας εἰς τὴν κεφαλὴν ἀνάγεις. Γυναίκας ὀπλίζεις, καὶ οὐκ αἰσχύνῃ; Τί δὲ ταῦτα λέγω; Εἰσάγουσί ¹⁰τινα παρ' αὐτοῖς γυναῖκα ¹¹καὶ παῖδας ἀνελοῦσαν, καὶ οὐκ αἰσχύνονται ¹²οὐδὲ ἐντρέπονται, τοιαῦτα μυσαρὰ διηγῆματα εἰς τὰς τῶν ἀνθρώπων ἀκοὰς ἐμβάλλοντες. “Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης, ¹³ῥησὶ, καὶ ἡ φιланθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ ¹⁴τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγ- E γεनेσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἀγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ¹⁵ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.” Τί ἔστι, “κατ' ἐλπίδα;” Τουτέστι, καθὼς ἠλπίσαμεν, οὕτως ¹⁶ἀπολαύσομεν· ἢ ὅτι ¹⁷ἤδη κληρονόμοι ἐστέ. ¹⁸“Πιστὸς ὁ ὕλόγος.” Ἐπειδὴ ¹⁹γὰρ περὶ μελλόντων (405) διελέχθη καὶ ²⁰οὕτω παρόντων, ἐπήγαγε τὸ ἀξιόπιστον. Ἀληθῆ ταῦτα ἐστί, ρησὶ, καὶ ἄλλον ἐκ τῶν φθασάντων. Ὅγὰρ τοσαύτης 764 ἡμᾶς ἀνομίας ἀπαλλάξας καὶ τοσοῦτων κακῶν, εὐδηλον ὅτι καὶ ²¹τῶν μελλόντων ἡμῖν μεταδώσει ²²πάντων ἐπιμείνασι τῇ χάριτι· ἀπὸ γὰρ τῆς ²³αὐτῆς κηδεμονίας ἅπαντα γίνεται.

• Εὐχαριστῶμεν οὖν τῷ θεῷ, καὶ μηδὲν τοῖς ἄλλοις ὀνειδίζωμεν, ²⁴μηδὲ ἐγκαλῶμεν, ἀλλὰ παρακαλῶμεν ²⁵μᾶλλον, εὐχόμεθα

20 v. 8.

¹ οὐ] ὡς E. ² ἄνθρωπε] ἄπαγε K.L.M. ³ ὑμεῖς om. L. Mox ἄρρεσιν K.L.M. ⁴ τοῦ om. C. ⁵ τὸ om. C.E.K.L.M. Mox συγχέειν C.D. ⁶ τὰ ὅρια accessit ex C.D.E. Vet. ⁷ ὁ assumptum ex C.D.E.M. ⁸ οἰκουρεῖν] + μόνον K.L.M. Sav. cet. ⁹ τινος (om. παρ' αὐτοῖς) γυναίκας κ. π. ἀνελοῦσας D. ¹⁰ καὶ] τοὺς E. ¹¹ οὐδὲ ἐντρ. om. D. ¹² ρησὶ om. E. Veron. post φιλανθρωπία transp. L. ¹³ τὸ αὐτοῦ ἔλεος D. ¹⁴ ἐκείνου om. E. Mox γενώμεθα C.D.K.L. γενηθῶμεν Edd. ¹⁵ ἐλπίδα] + ζωῆς αἰωνίου E. Statim ἀπὸ τοῦ προ τουτέστι K.L.M. ¹⁶ ἀπολαύσομεν K.L.M. ἀπολαύσομεν E. ¹⁷ ἤδη] + καὶ Edd. καὶ deest in libris omnibus et Cat. ¹⁸ λόγος] + φησὶν E. ¹⁹ γὰρ om. K.L.M. Cat. ²⁰ οὕτω] οὐ τῶν D. ²¹ τὰ μελλόντα ἢ. ἀποδώσει E. ²² πάντως E. πᾶσιν D. πάντων om. Cat. ²³ αὐτῆς om. C. ²⁴ ἩΘΙΚΟΝ. Περὶ εὐχαριστίας, καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς συμβουλῆς καὶ φροντίδος· καὶ ὅτι οὐ χρὴ αὐτῶν καὶ τῶν ὁμοδούλων ἀμελεῖν, ἐννοοῦντας τὴν τοῦ θεοῦ χάριν πρὸς ἡμᾶς. Veron. ²⁵ μηδὲ προ μηδὲν C.E.K.L.M. μηδὲ ἐγκ. om. D. ²⁶ μᾶλλον] + δὲ D.

ὑπὲρ αὐτῶν, ¹ συμβουλευόμεν, παραινῶμεν, κἂν ὑβρίζωσι, κἂν λακτίζωσι. Τοιοῦτοι γάρ εἰσιν οἱ νοσοῦντες· ἀλλ' οἱ πρὸς Β ¹ τὴν ὑγίαν ἐκείνων σπεύδοντες, πάντα φέρουσι, ² πάντα πράττουσι, κἂν μηδὲν ἀνώωσιν, ἵνα μὴ ³ ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν ὡς παρημεληκόσιν. * Ἡ οὐκ ἴστε ὅτι πολλάκις ἱατροῦ ἀπογνόοντος τοῦ κάμνοντος, ἕτερός τις φησὶ τῶν προσηκόντων πρὸς αὐτόν· θεραπείαν πάλιν ⁴ πρόσταγε, καὶ μηδὲν ἐλλίπης, ἵνα μηδὲν ⁵ ἑαυτῷ ἐγκαλῶ, ἵνα ⁶ μηδὲν μέμφωμαι, ἵνα μὴ κατηγορεῖν ἔχω ἑαυτοῦ; Οὐχ ὁράτε πόσῃ οἱ προσήκοντες περὶ τοὺς ἐπιτηδείους ποιῶνται τὴν πρόνοιαν; πόσα ὑπὲρ τούτου πράττουσι, καὶ ἱατροὺς παρακαλοῦντες, ⁷ καὶ χρήματα ἀναλίσκοντες, καὶ προσεδρεύοντες C διαπαντός; Κἂν τούτους μιμώμεθα· καίτοιγε οὐχ ὑπὲρ τῶν ἴσων ἢ φροντίς. ⁸ Νῦν δὲ τὸ μὲν σῶμα κάμνοντος τοῦ παιδὸς οὐκ ἂν παραιτήσαιτό τις καὶ μακρὰν ἀποδημίαν στείλυσθαι, ὥστε λύσαι τὴν νόσον· τῆς δὲ ψυχῆς κακῶς ἐχούσης, ⁹ οὐδεὶς οὐδένα ποιεῖται λόγον· ἀλλὰ πάντες ἀναπεπτώκαμεν, πάντες ῥαθυμοῦμεν, πάντες ὀλιγωροῦμεν, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς περιορῶντες ¹⁰ ἀναλίσκομένους ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης τῆς χαλεπῆς. Ἄλλ' ὕστερον λαμβάνομεν τὴν αἴσθησιν. Ἐννοήσατε ὥς αἰσχροὺς καὶ σφόδρα καταγέλαστον ὕστερον λέγειν, οὐ ¹¹ προσεδοκῶμεν, οὐκ ἠλπίζομεν τούτο ἔσσεσθαι· οὐκ αἰσχροὺς D δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον. Εἰ γὰρ ἐν τῇ παρόντι βίῃ τῶν ἀνοήτων ἐστὶ τὸ ¹² τὰ μέλλοντα μὴ προορᾶν, πολλῷ μᾶλλον ¹³ κατὰ τὸν μέλλοντα, ὅτε καὶ ἀκούομεν νῦν πολλῶν συμβουλευόντων καὶ λεγόντων τὰ πρακτέα ¹⁴ καὶ τὰ μὴ πρακτέα. Ἀντεχώμεθα τοίνυν τῆς ¹⁵ φροντίδος ἐκείνης, φροντίζομεν τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, τὸν θεὸν ἐπὶ πᾶσι παρακαλῶμεν, ὥστε χεῖρα ὀρέξαι. * Μέχρι τίνος ῥάθυμοι; μέχρι τίνος ἀμελεῖς; μέχρι τίνος ¹⁶ καταφρονοῦμεν ἑαυτῶν, καὶ τῶν ὁμοδούλων ἡμῶν; E Αὐτὸς πλουσίως ἐξέχεεν ¹⁷ ἐφ' ἡμᾶς τὴν τοῦ πνεύματος χάριν.

¹ συμβουλευόμεν] + νοθεῶμεν, διδάσκωμεν K.L.M. Mox λακτίζωσι E. ² τὴν ἐκείνων ὑ. C. τὴν ὑ. τὴν ἐκείνων D. ³ πάντα—ἀνώωσιν om. E. ⁴ αὐτοῖς E. ἐν αὐτοῖς C. Mox ὡς παρημελ. C.D. ⁵ ὅσπερ ἡμελ. Edd. ⁶ προστάγαγε D. Mox ἐλλίπους C. ⁷ ἑαυτῷ et mox ἑαυτοῦ K.L.M. Sav. cet. ⁸ ἵνα—ἐγκαλῶ om. C. ⁹ μηδὲν] μὴ K.L.M. ¹⁰ Haec καὶ χρ. ἀναλίσκοντες accesserunt ex C.D.K.L.M. Vet. ¹¹ νῦν δὲ τὸ νῦν. τὸ C. ¹² οὐδεὶς—λόγον] οὐδεὶς αὐτῆς ἔσται λόγος E. οὐδεὶς οὐδὲν αὐτοῖς ἐστὶ λόγος Veron. ¹³ ἀναλίσκ. ὑπὸ] Sic omnes. ἀλίσκ. ἀπὸ Edd. ¹⁴ ὡς] πῶς K.L.M. σφόδρα om. E. ¹⁵ προσεδοκῆσαμεν C.D. Mox ἠλπίσαμεν E.L. ¹⁶ τὰ μ. μὴ πρ.] μὴ τὰ μ. πρ. C. τὰ παρόντα μέλλοντα πρ. E. ¹⁷ κατὰ τὸν μ.] Sic C.D.K.L.M. καὶ τὰ μ. E. ἐν τῇ μέλλοντι Edd. Statim ὅτε om. L. ¹⁸ καὶ τὰ μὴ πρ. om. C. ¹⁹ φροντίδος] ἐλπίδος E.K.L.M. Vet. receptum a Ben. Mox φροντίζομεν E. Veron. ²⁰ μέχρι τ. ῥ. om. C. ²¹ καταφρονῶμεν C.D.E. ²² ἐφ' ἡμᾶς] Sic D.E.K.L.M. εἰς ἡμᾶς Edd. ἐφ' ἡμᾶς om. C.

Ἐννοήσωμεν τοίνυν ὅσην χάριν περὶ ἡμᾶς ἀπέδειξατο, καὶ ἑοσαύτην σπουδὴν ἐπιδειξώμεθα· μᾶλλον δὲ τοσαύτην μὲν οὐ δυνατόν, καὶ γοῦν ἐλάττονα. Ἄν γὰρ καὶ μετὰ τὴν χάριν ταύτην ὤμεν ἀναίσθητοι, μείζων ἡμῖν ἔσται ἡ κόλασις. ²¹ “Εἰ μὴ ἦλθον γὰρ, φησί, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν.” Ἀλλὰ μὴ γένοιτο ταῦτα περὶ ἡμῶν εἰπεῖν, ἀλλὰ γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιωθῆναι τῶν ἐπηγ- F γελμένων ἀγαθῶν τοῖς ἡγαπηκόσιν αὐτὸν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Σ.

765

¹ Ἄ καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντί-
ζωσι καλῶν ἔργων προῖστασθαι οἱ πεπιστευκότες ὁ θεῷ.
Ταῦτά ἐστι καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. Μωρὰς δὲ
ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔξεις καὶ μάχας νομικὰς περι-
ίστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Ἀἵρετικὸν ἄν- B
θρωπον μετὰ μίαν νοουθεσίαν καὶ δευτέραν παραιτοῦ, εἰδὼς
ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἁμαρτάνει, ὃν αὐτοκατά-
κριτος.

(406) Εἰπωὺν περὶ τῆς τοῦ θεοῦ φιланθρωπίας καὶ ἐτῆς ἀφάτου
περὶ ἡμᾶς κηδεμονίας, καὶ τίνας ὄντας ἡμᾶς τίνας εἰργάσατο,
ἐπήγαγε καὶ φησί· “Καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαι-
οῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προῖστασθαι οἱ πεπιστευ- C
κότες θεῷ.” καὶ ταῦτα διαλέγεσθαι, καὶ ἀπὸ τούτων προτρέ-
πειν ἐπὶ ἐλεημοσύνην. Οὐ γὰρ μόνον πρὸς ταπεινοφροσύνην
ἡμῖν τὰ εἰρημένα ἀρμόσει, καὶ πρὸς τὸ μὴ ἐπαίρεσθαι καὶ
ὀνειδίζειν ἑτέροις, ἀλλὰ καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν ἄλλην ἀρετήν.
οὕτω γοῦν καὶ πρὸς Κορινθίους διαλεγόμενός φησι· ² “Γινώ-
σκετε ὅτι ὁ κύριος ἐπτώχευσε, πλούσιος ὢν, ἵνα ἡμεῖς τῇ ἐκείνου
πτωχείᾳ ¹ πλουτήσωμεν.” Ἐννοήσας τοῦ θεοῦ τὴν κηδεμονίαν
καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τὴν ἐλεημο- D

²¹ Joan. xv. 22.

1 CAP. III. v. 8—11.

2 2 Cor. viii. 9.

^d ἐνεδ. E. ^e τοσαύτην] + καὶ ἡμεῖς K.L.M. Sav. cet. ^f ἔχουσιν] + περὶ
τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν E.K. ^g ἡμῶν D. ^h ἀγαπῶσιν D. τὸν θεὸν pro αὐ-
τὸν E. HOM. VI. ^a καὶ] πιστὸς ὁ λόγος, καὶ D. ^b τῷ θεῷ bis
K.L.M. Sav. cet. ^c εἰς saepius C.M. Veron. ^d αἵρετικὸν] + δὲ D. Mox
μίαν καὶ δευτέραν v. bis D.E. ^e τῆς ἀφ.] περὶ τῆς ἀφ. αὐτοῦ K.L.M. Sav.
cet. ^f καὶ] τουτέστι iidem. ^g ἐπὶ] εἰς D. ^h ἡμῖν om. E. ⁱ ἐτέροις E.
ἀλλήλοις K.L. ἀλλήλους M. ^k οὕτως οὖν E. ^l πλουτίζωμεν E.

σύνην ^α αὐτοὺς προτρέπει, ^β οὐχ ἀπλῶς ^γ οὐδὲ παρέργως· ἀλλὰ τί; “Ἴνα φροντίζωσι, ^δ ρησὶ, καλῶν ἔργων προϊστασθαι.” τούτεστι, καὶ ἀδικουμένοις βοηθεῖν, ^ε μὴ χρήμασι μόνον, ἀλλὰ καὶ προστασίαις, καὶ χήραις ^ς ἐπαμύνειν καὶ ὀρφανοῖς, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ^ς πάσχοντας ἐν ἀσφαλείᾳ καθιστᾶν· τοῦτο γὰρ ἐστὶ, “καλῶν ἔργων προϊστασθαι.” “Ταῦτα γὰρ ἐστὶ, ρησὶ, καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. Μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ **E** γενεαλογίας καὶ ^ς ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιίστασθαι· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι.” Τί ποτε βούλονται αἱ γενεαλογίαι; καὶ γὰρ ^ς καὶ ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῇ ^ς τίθησι τοῦτο λέγων· ^ς “Μύθους καὶ γενεαλογίας ὑπεράντους.” ^ς Ἐρεις δὲ ^ς ρησι τὺς πρὸς τοὺς αἰρετικούς, ^ς ὅταν μὴδὲν ἢ κέρδος· τὸ γὰρ **F** τέλος ^ς αὐτῆς οὐδέν. “Ὅταν γὰρ ^ς τις διεστραμμένος, καὶ μὴδ’ αἶν ὅτιοῦν γένηται, ^ς προηρημένος μεταθέσθαι τὴν γνώμην, τίνος ἔνεκεν εἰκὴ κάμνεις, κατὰ πετρῶν σπείρων, δεόν πονεῖν ^ς τὸν πόνον τοῦτον εἰς τοὺς σοὺς, τὰ περὶ ἐλεημοσύνης αὐτοῖς ^ς διαλεγόμενος καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς; Πῶς οὖν ἐτέρωθί ρησι, ^ς “Μήποτε δὴ αὐτοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν;” ἐνταῦθα δὲ, “Αἰρετικὸν 766 ^ς ἀνθρώπων μετὰ μίαν νοουθεσίαν καὶ δευτέραν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἀμαρτάνει, ὦν αὐτοκατάκριτος;” Ἐκεῖ μὲν περὶ τῶν βέλπιδά ἐχόντων διορθώσεώς ρησι, καὶ περὶ τῶν ἀντιδιατιθεμένων ἀπλῶς· ὅταν δὲ δηλὸς ἢ πᾶσι καὶ φανερός, τίνος ἔνεκεν πυκτεύεις εἰκὴ; τί τὸν ἀέρα ^ς δέρεις; Τί ἐστίν, “ὦν αὐτοκατάκριτος;” ^ς Οὐδὲ γὰρ ἔχει εἰπεῖν, ὅτι οὐδεὶς εἶπεν, οὐδεὶς ἐνουθέτησεν. “Ὅταν οὖν μετὰ τὴν παραινεσιν ὁ αὐτὸς ἐπιμένῃ, αὐτοκατάκριτος γίνεται.” **B** ^ς “Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σέ, ἡ Τυχικόν, σπουδάσον ελθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν.” Τί λέγεις; ἐπιστήσας αὐτὸν

3 1 Tim. i. 4.

4 2 Tim. ii. 25.

5 v. 12.

^α αὐτοὺς om. E. Statim προτρέπεται E. Cat. προτρέπετο Veron. ^β οὐχ] καὶ οὐχ K.L. ^γ οὐδὲ—τί] ἀλλ’ ὥστε καὶ μετ’ ἐπιμελείας K.L.M. ^δ ρησὶ om. C. ^ε μὴ] οὐ K.L.M. ^ς ἀμύνειν C.D. Cat. ^ς ἔχοντας E. ^ς γὰρ ἐστὶ, ρησὶ, κ.] ἐστὶ τὰ κ. K.L.M. ^ς ἔρις M. αἰρέσεις C. ^ς καὶ ἀπεράντους] λέγει· μὴδὲ προσέχειν γενεαλογίας ἀπεράντοις K.L.M. ^ς ἀπεράντους.] + τάχα καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ αἰνιττόμενος Ἰουδαίους, οἱ μέγα φρονούντες ἐπὶ τῇ πρόγονον ἔχειν τὸν Ἀβραάμ, τῶν καθ’ ἑαυτοὺς ἡμέλων. διὰ τοῦτο καὶ μωρὰς αὐτὰς καλεῖ καὶ ἀνωφελεῖς· μωρίας γὰρ ἐπὶ ἀνωφελέσι πράγμασι τὸ θαρρεῖν. K.L.M. Sav. cet. sed inclusa habent Sav. Mor. ^ς ρησι τὰς π. τ. alr.] τὰς π. τ. alr. λέγει K.L.M. ^ς ὅταν] ἵνα μὴ κάμνωμεν εἰκὴ, ὅταν K.L.M. Sav. cet. invitis Cat. Vet. ^ς αὐτῆς οὐδέν] Sic C.D.E. Cat. οὐδέν αὐτῆς K.L.M. αὐτῶν οὐδέν Edd. ^ς προειρημ. L. ^ς τὸν π. τοῦτον] Sic C.D. K.L.M. τὸν καλὸν τοῦτον π. Edd. ^ς διαλεγόμενον C.D. invita Cat. ^ς ἀνθρώπων] ἄνθρω E. ^ς ἐλπίδας E. Veron. Mox ρησὶ om. C. ^ς δαίρεις C. Veron. ^ς οὐδὲ] Sic C.D.K.L.M. οὐ Edd.

τῇ Κρήτῃ, πάλιν καλεῖς πρὸς ^κἑαυτὸν; Οὐκ ἀπάγων αὐτὸν τῆς σχολῆς ἐκείνης, ἀλλὰ πλεόν ρυθμίζων. "Οτι γὰρ οὐχ ὥστε περιάγειν αὐτὸν, καὶ πανταχοῦ ἔχειν ἰακολουθοῦντα, καλεῖ πρὸς ἑαυτὸν, ἄκουσον τί ^μφησιν. " ^πΟτι ἐκεῖ κέκρικα παραχειμάσαι." Ὁ ^δ Νικόπολις τῆς Θράκης ἐστί. ^ε "Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ ῥσπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ." ^ζ Οὗτοι οὐδέπω τῶν ἐγχειρισθέντων ἦσαν, ἀλλὰ τῶν συνόντων αὐτῷ. Σφοδρότερος δὲ ἦν ὁ ^ς Ἀπολλῶς, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς, καὶ ἀνὴρ λόγιος. Εἰ τοίνυν νομικὸς ἦν ἐκεῖνος, ^ο οὐκ ἔδει ^{παρ'} ἐτέρων αὐτὸν τρέφεσθαι. Ἀλλὰ νομικὸν ἐνταῦθα ^ι φησι τὸν τῶν Ἰουδαϊκῶν νόμων ἔμπειρον. ^κ Τούτέστιν, ἐν πάσῃ ἀφθονίᾳ αὐτοὺς κατὰστησον, ^λ "ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ." ^μ "Μαυθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προίστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρεῖας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. (407) Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες· ἀσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ^ν ἐν πίστει." ^ξ Ἦτοι τοὺς αὐτὸν φιλοῦντάς φησιν, ἢ τοὺς ^ο πιστοὺς ἄνδρας. "Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν." Πῶς οὖν αὐτῷ κελεύεις τοὺς ἀντιλέγοντας ἐπιστομίζειν, εἰ ^π περιίστασθαι τούτους δεῖ; "Οταν ἐπὶ λύμῃ πάντα ^ρ ποιῶσι, φησὶν αὐτὸν δὲ προηγουμένως ἐπὶ τῷ ^σ ἐκείνων κέρδει μηδέποτε τοῦτο ^τ ποιεῖν· οὐδὲ γὰρ ^θ ἂν κερδαίνοιεν ποτε, ἅπαξ διεστραμμένοι τὴν γνώμην. Εἰ μὲν γὰρ ἐτέροις λυμαίνονται, ^ι δεῖ ἐστάναι καὶ μάχεσθαι, καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἀνδρείας· ^κ ἐπεὶ περιίστασο· εἰ ^λ δὲ εἰς ἀνάγκην κατασταίης, ὁρῶν ἐτέρους διαφθειρομένους, μὴ ^μ σίγα, ἀλλ' ἐπιστόμιζε, τῶν μελλόντων ἀπόλλυσθαι κηδόμενος. "Ὅλως δὲ οὐκ ἔστι τὸν σπουδῇ ἔχοντα καὶ βίον ὀρθὸν, μάχης ^ν ἀντέχεσθαι. Πλὴν, ὥς ^ξ εἶπον, οὕτω ποιεῖ· ἀπὸ γὰρ ἀργίας

6 v. 13.

7 v. 14, 15.

^κ σεαυτὸν K.L.M. Sav. cet. σαυτὸν Cat. ^λ ἀκολουθοῦντα — ἑαυτὸν (αὐτὸν D.) ἀκολουθεῖν πρὸς ἑαυτὸν τοῦτον καλεῖ E. ^μ φησὶν] ἐπήγαγεν K.L.M. ^ν ἐτι ἐκεῖ] ἐκεῖ γὰρ D.K.L.M. ^ο ἢ δὲ—ἐστί] πόλις ἡ N. τῆς Μακεδονίας ἐστί K.L.M. ^π σπουδαίως] ταχέως E. ^ρ οὗτοι] Sic C.D.K. L.M. Cat. αὐτοὶ δὲ Edd. ^σ Ἀπολλῶ E. Veron. ^τ παρ' ἐτέρῳ Cat. περαιτέρω D. Statim αὐτὸν, φησὶ, τρ. C. Sav. cet. φησὶν, αὐτὸν τρ. K.L.M. ^θ φησὶ] εἶπεν K.L.M. φησὶ om. C. ^ι τούτέστιν] ὥσει ἔλεγεν K.L.M. Sav. cet. ^κ ἵνα] + φησὶν K.L.M. Statim αὐτοὺς E. ^λ ἐν τῇ π. E. Statim ἢ πρὸ ἤτοι C. ^μ περιίστασθαι] Sic K.L.M. περιστάναι Veron. περιῖσταναι Cat. Sav. cet. ^ν ποιῶσι, φ. αὐτὸν δὲ] Sic C. Cat. φησὶν om. D. ποιῶσιν ἐκείνοι· αὐτὸν K.L.M. ποιῶσιν ἑαυτῶν; φησὶ δὲ Edd. ^ξ ἐκείνων] τούτων E. ^ο ποιεῖν] + φησὶ K.L.M. ^π ἂν om. C.D. Statim κερδαίνοιεν C.D. κερδαίνοιεν E.K.L.M. κερδάνειαν Edd. ^ρ δεῖ ἐστάναι] Sic D. Cat. διεστάναι Veron. διεστάναι E.K.L.M. διεστάναι χρή C. Sav. cet. ^σ ἐπεὶ περιίστασο (—στατο Cat.)] Sic Cat. περιίστασο C.D. περιίστασθαι χρή K.L.M. περιίστασθαι E. Edebatur καὶ μετὰ π. τῆς ἀνδρείας περιίστασθαι. ^τ ἀντέχεσθαι] Sic C.D.K. L.M. operam det Vet. ἀνέχεσθαι Edd. ^ξ εἶπεν E.K.L.M. Veron. dixi Vet.

καὶ τῆς περιττῆς φιλοσοφίας τὸ πρᾶγμα γίνεται, τὸ περὶ τὰ
^h ῥήματα ἡσχολῆσθαι μόνον. Καὶ ⁱ γὰρ περιττὰ φθέγγεσθαι
 πολλὴ ζημία, δεόν ἢ διδάσκειν, ἢ εὐχεσθαι, ἢ εὐχαριστεῖν. Οὐδὲ
 γὰρ χρημάτων ^k μὲν φεῖδεσθαι ὀφείλομεν, ῥημάτων δὲ οὐ^l ἀλλὰ
 767 μάλιστα τούτων ἢ ἐκείνων, καὶ μὴ ἀπλῶς πᾶσιν ἑαυτοὺς ἐκδι-
 δόναί. Τί ἐστίν, “Ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι;”
 “Ἵνα μὴ περιμένωσι τοὺς δεομένους ἐλθεῖν πρὸς αὐτοὺς, ἀλλ’
 αὐτοὶ περιεργάζωνται τοὺς δεομένους τῆς αὐτῶν βοηθείας. Ὁ
 γὰρ φροντίζων, οὕτω φροντίζει· οὕτω γὰρ μάλιστα καὶ μετὰ
 πολλῆς τῆς σπουδῆς τοῦτο ἐργάζεται. Καὶ γὰρ ἐν οἷς εὖ ποιεῖ,
 οὐ τοῖς πᾶσιν τοσοῦτον, ὅσον τοῖς εὖ ποιούσι πρόσδοον
 καὶ κέρδος φέρει τὸ γινόμενον· παρρησίαν γὰρ δίδωσιν αὐτοῖς
 πρὸς τὸν θεόν. Ἐκεῖ δὲ τῆς μάχης ὁ τέλος οὐδέν. Τὸν ἀδιόρ-
 B θωτον οὖν λέγει αἰρετικόν. Ὡς περ ^p γὰρ τὸ τοὺς ἐλπίδας
 ἔχοντας μεταβολῆς παρορᾶν, νωθείας· οὕτω τὸ τοὺς ἀνίατα
 νοσοῦντας θεραπεύειν, ἀνοίας καὶ τῆς ἐσχάτης παραπληξίας·
 θρασυτέρους γὰρ ἐργαζόμεθα ἐκείνους. “Μανθανέτωσαν ^q δὲ,
 φησί, καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγ-
 καίας χρείας, ἵνα μὴ ^r ὦσιν ἄκαρποι.” Ὁρᾷς ὅτι αὐτῶν φρον-
 τίζει μᾶλλον, ἢ τῶν λαμβανόντων; Ἐνὴν γὰρ ἴσως πολλαχόθεν
 τοῦτους προπέμψαι, ἀλλὰ τῶν ^s ἡμετέρων, φησί, φροντίζω.
 C Τί γὰρ ὀφείλω, εἰπέ μοι; Εἰ ^t γὰρ θησαυρὸν ἀνορύττοντες
 ἔτρεφον τοὺς διδασκάλους ^u ἑτέροις, τοῦτοις οὐδὲν οὐδέπω κέρ-
 δος ἦν· ἄκαρποι γὰρ ^v ἔμενον. Οὐκ ἡδύνατο ὁ Χριστὸς, Ἰὸ
 ἀπὸ πέντε ἄρτων ^z τοσοῦτους ἐργασάμενος, καὶ ἀπὸ ἑπτὰ ^a μυ-
 ριοπλασίου, θρέψαι ἑαυτὸν καὶ τοὺς ^b συνόντας αὐτῷ; ^c Τίνος
 οὖν ἔνεκεν ὑπὸ γυναικῶν ἐτρέφετο; ^d “Ἦκολούθουν γὰρ αὐτῷ,
 φησί, γυναῖκες, ^e αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ.” Διδάσκων ἡμᾶς ἄνωθεν

⁸ Marc. xv. 41.

^h ῥήματα] ὀνόματα E. Veron. νοήματα C. ⁱ γὰρ] + τὸ K.L.M. ^k μὲν
 om. E. ^l ἀλλ’ αὐτοῖ] Sic C.D. Cat. ἀλλὰ καὶ αὐτοῖ Edd. ^m οὕτω] οὕτως
 C.K.L.M. μάλιστα om. E. Mox ἐργάζεται D. ⁿ τοσοῦτον ante corr. C.
 Haec ὅσῳ (sic) τοῖς εὖ π. post φέρει transp. idem. ^o τὸ τέλος C. Veron.
^p γὰρ om. C. ^q δὲ om. C. φησί om. K.L.M. ^r εἰσιν C. ^s ἡμετέρων C.
^t γὰρ] γε K.L.M. Statim θησαυρὸν C.D. Vet. θησαυροὺς Edd. ^v ἔτρεφον]
 + τούτων E. ^w ἑτέροις τοῦτοις om. E. Mox post ἦν add. ὑστερον τοῦτοις
 idem. ^x ἔμενον] + τί οὖν, εἰπέ μοι D. (?) K.L.M. Sav. cet. Statim οὐκ ἦδ.
 γὰρ ὁ D. ^y ὁ om. E. ^z τοσοῦτους (τοιούτους E.) ἐργ.] πεντακισχιλίου
 K.L.M. Sav. cet. ^a μυριοπλασίους (-ίωνας C.) + θρέψας E. τετρακισχιλίου
 θρέψας K.L.M. Sav. cet. ^b συνόντας] σύν C. θρέψαι post αὐτῷ transp.
 E.K.L.M. ^c ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ τίνος χάριν παρὰ γυναικῶν
 ἐτρέφετο ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ οἱ ἀπόστολοι· καὶ ὅτι (ὅτι om. Veron.) οἱ πλου-
 τύντες εὐχέριωτοι· καὶ διήγησις ἀστεία, ὅτι δεῖ ἐλπίζειν ἐπὶ θεόν. Veron.
^d αἵτινες] καὶ E.

ἔστι τῶν εὖ ποιούντων φροντίζει. Οὐκ ἠδύνατο ὁ Παῦλος, ὁ καὶ ἐτέροις ἐπαρκῶν διὰ τῶν αὐτοῦ χειρῶν, μηδαμῶθεν λαμβά- D
νειν; Ἀλλ' ὁρᾷς αὐτὸν καὶ λαμβάνοντα καὶ αἰτοῦντα· ἑἴλλ' ἄκουσον ἡ διὰ τί· ⁹ “Ζητῶ γάρ, φησὶν, οὐ τὸ δόμα, ἀλλὰ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.” Καὶ παρὰ τὴν ἀρχὴν δὲ, ὅτε τὰ αὐτῶν ἅπαντα πιπράσκοντες ἐτίθεσαν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων, ἴδρα τοὺς ἀποστόλους αὐτῶν φρον- τίζοντας μᾶλλον, ἢ τῶν λαμβανόντων. Εἰ γὰρ ^κ ὅπωςδὴποτε μόνον τῶν πενήτων ἐφρόντιζον, οὐδένα ^λ ἄν λόγον ὑπὲρ τῆς ^μ Σαπφείρας καὶ τοῦ Ἀνανία ἐποιήσαντο, ἡνίκα ἐνοσφίσαντο τὰ χρήματα, οὐκ ἂν ἐκάλυσαν ἐξ ἀδικίας λαμβάνειν, οὐκ ἂν διε- E
τάξατο Παῦλος λέγων, ¹⁰ “Μὴ ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης.” Τί λέγεις, Παῦλε; ἐμποδίζεις τοῖς πένησιν; Οὐ, φησὶν· οὐ γὰρ τὸ ἐκείνων ὁρῶ, ἀλλὰ τὸ τῶν διδόντων. Ὅρα ^ο δὲ καὶ τὸν προ- φήτην, ἡνίκα τῷ Ναβουχοδονόσορ συνεβούλευε τὴν ἀρίστην ἐκείνην γνώμην, οὐχὶ τῶν πενήτων ^ρ μόνον φροντίζοντα· οὐ γὰρ εἶπε, δὸς τοῖς πένησιν ἀπλῶς, ἀλλὰ τί; ¹¹ “Τὰς ἀμαρτίας σου ⁹ ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι, καὶ τὰς ἀδικίας σου ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων.” Κένωσον τὰ χρήματα, φησὶν, οὐχ ἵνα ἕτεροι τρα- φῶσι μόνον, ἀλλ' ἵνα ἀπαλλαγῇς αὐτὸς τῆς τιμωρίας. Καὶ F
πάλιν ὁ Χριστός· ¹² “Πώλησόν σου τὰ ^ς ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι.” Ὅρᾷς ὅτι κακεὶ διὰ τὴν ἀκολουθήσιν τοῦτο ἐπετάγη; Ἐπειδὴ γὰρ ἐμπόδιόν ἐστι τὰ χρήματα, διὰ τοῦτο διδόναι πένησιν ἐπέταξεν, ἵνα παιδεύῃ τὴν 768
(408) ψυχὴν ^ω ἐλεήμονα εἶναι καὶ οἰκτίρμονα, παιδεύῃ χρημάτων κατα- φρονεῖν, παιδεύῃ ^κ πλεονεξίας ἀφίστασθαι. Ὁ γὰρ παιδευό- μενος τῷ μὴ ἔχοντι δοῦναι, παιδευθήσεται τῷ χρόνῳ ^μ μὴ λαμ- βάνειν ἀπὸ τῶν ἐχόντων.

Τοῦτο ὁμοίους ποιεῖ ² τῷ θεῷ. Καίτοιγε ἡ παρθενία χαλε- πώτερον αὐτῆς πόνον ἔχει, καὶ ἡ νηστεία, καὶ ^α τὸ χαμευνεῖν·

⁹ Philipp. iv. 17.

¹⁰⁻² Cor. ix. 7.

¹¹ Dan. iv. 27.

¹² Matth. xix. 21.

^ο ὅτι] ἔτι E. Veron. Mox φροντίζειν iidem. ^κ ἠδύνατο K.L.M. Mox αὐτοῦ pro αὐτοῦ C.D.K.L.M. ^ς ἄλλ'] Sic D.K.L.M. Vet. καὶ Edd. ^η διὰ τί] πῶς K.L.M. διὰ τί; ζητῶ γάρ, φ.] διὰ τί γὰρ ζητῶ, φ. E. Veron. Statim οὐ διὰ τὸ δ. E. ^λ ἴδρα C.D.M. Vet. ὁρᾷς Edd. ^κ ὅπως ἢ πότε C. Statim μόνων C.E. Veron. ^λ ἄν om. C. ^μ Σαπφείρης E. Mox Ἀνανίου E.K.L.M. ^ρ ἢ] μηδὲ D. ^ο δὲ om. E. Veron. Mox ἐβούλετο E. ^ρ μόνων Veron. ⁹ ἐν ἐλ.—σου om. E. ^ς ἀνομίας C.D. ^ς ὑπάρχοντα] + φησὶ E. φησὶν post πτωχοῖς add. D. ^ς ἀκολουθήσιν] + φησὶν C.D. ^ν ἵνα παιδεύῃ] Sic D. ἵνα παιδεύσῃ C. παιδεύει E. Veron. παιδεύων K.L.M. Sav. cet. Mox παιδεύῃ bis sine libris rescripsimus. παιδεύει bis C.D.E. Veron. παιδεύων bis K.L.M. Sav. cet. ^ω ἐλεήμονα] + τε D. ^κ πλεονεξίας ἀφ.] πᾶσιν ἐπίσης ἀφ. E. πᾶσιν ἐξῆς ἐφ. Veron. Statim οὐ γὰρ π. E. ^μ μὴ] καὶ μὴ K.L.M. Sav. cet. ² τῷ om. C. ^α τὸ χαμευνεῖν] ἢ χαμευνία C.D.

ἀλλ' οὐδὲν οὕτως ἰσχυρὸν καὶ δυνατὸν πρὸς τὸ σβέσαι τῶν ἀμαρτημάτων ἡμῶν τὴν πυρὰν, ὡς ^βἐλεημοσύνη. Πάντων αὕτη μείζων ἐστὶ, παρ' αὐτὸν ἴστησι τὸν βασιλέα τοὺς αὐτῆς ἑρα-
 Β στας· καὶ μάλα εἰκότως. Παρθενία μὲν γὰρ καὶ νηστεία καὶ χαμευνία περὶ τὸν ^δποιούντα ἴσταται μόνον, ἕτερον δὲ ἔσωσεν οὐδένα· ἡ δὲ ἐλεημοσύνη εἰς πάντας ἐκτείνεται, καὶ τὰ μέλη περιπλέκεται τοῦ Χριστοῦ. Πολὺ δὲ τῶν εἰς ^ετὸν ἕνα περι-
 ἴσταμένων τὰ ^ιπανταχοῦ ἐκτεινόμενα κατορθώματα μείζονα. Αὕτη ^εγὰρ μήτηρ ἀγάπης ἐστίν, ἀγάπης τῆς τὸν Χριστιανισμὸν χαρακτηριζούσης, τῆς τῶν σημείων ἀπάντων μείζονος, δι' ^ης οἱ μαθηταὶ φαίνονται τοῦ Χριστοῦ· αὕτη φάρμακόν
 C ἐστὶ τῶν ^ιἡμετέρων ἀμαρτημάτων, σμῆγμα τοῦ ῥύπου τῆς ἡμέτερας ψυχῆς, κλίμαξ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστηριγμένη· αὕτη τοῦ Χριστοῦ τὸ σῶμα συνδεῖ. Βούλεσθε μαθεῖν ὅσον ἀγαθὸν αὕτη ἐστίν; Ἐπὶ τῶν ἀποστόλων ^κπάντες τὰ αὐτῶν πωλοῦντες, ^ιδιδίδουσιν ἐκάστῳ, καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν. Εἰπέ ^μγάρ μοι, ^νκαὶ χωρὶς τῶν μελλόντων· μήπω γὰρ περὶ τῆς βασιλείας νῦν κινήσωμεν, ἀλλ' ἐν τῷ παρόντι ἴδωμεν, τίνες κερδαίνουσιν, οἱ λαμβάνοντες, ἢ οἱ ^οδιδόντες; Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἐγόγγυζον, καὶ ^ρδιεπληκτίζοντο πρὸς ἀλλήλους· οὗτοι δὲ εἶχον ψυχὴν
 D μίαν. ¹³ “^α Ἦν γὰρ, φησὶν, ^βἀπάντων ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία” καὶ χάρις ἦν ἐπὶ πάντας ^γαὐτοὺς, καὶ μετὰ πολλῆς ^δἀφελείας διήγον. Ὅρας ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐκείνοι ἐκέρδιουν; Εἰπέ δὴ μοι, τίνων ἂν ἠθέλησας εἶναι; τῶν τὰ αὐτῶν ^ερίπτουντων καὶ οὐδὲν ἐχόντων, ἢ ^ςτῶν καὶ τὰ ἑτέρων λαμβανόντων; Ὅρα τὸν καρπὸν τῆς ἐλεημοσύνης· τὰ διαφράγματα καὶ τὰ κωλύματα ἀνῆρέθη, καὶ εὐθέως ^ζσυνήχθησαν αὐτῶν αἱ ψυχαί· “πάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία.” Ὡστε καὶ χωρὶς τῆς ἐλεημοσύνης τὸ τὰ χρή-
 E ματα κενοῦν ^ηπολὺ ἔχει τὸ κέρδος. Ταῦτα δέ μοι εἴρηται, ἵνα οἱ κληρὸν ^θπαρὰ προγόνων μὴ διαδεξάμενοι, μὴ ^ιἀλγῶσι μηδὲ

¹³ Act. iv. 32.

^β ἢ ἑλ. Edd. ἢ deest in omnibus. ^α ἐργάτας C.D. *amatores* Vet. Statim καὶ μ. γε εἰκ. E. ^δ ποιούντα C. *prohante* Dunaeo. ἴσταται om. E. Veron. ^ε τὸν om. C.D. ^ι πανταχοῦ] πρὸς πολλοὺς K.L.M. Sav. cet. ^κ γὰρ om. K.L.M. ἀγάπης ἐστίν om. E. Veron. *invito* Vet. ^μ ἦν C. ^ν ἡμετέρων] *πονηρῶν* E. Veron. ^ρ πάντες] πολλοὶ K.L.M. Statim αὐτῶν C.E.K.L.M. αὐτῶν D. *αὐτῶν* Edd. ^ς διδίδουσιν] *ἐδίδουσιν* C. *διδίδουσιν* Veron. ἔφερον πρὸς αὐτοὺς, ἀ καὶ διδίδοτο. διδίδοτο (*διδίδουσιν* Sav. Mor.) γὰρ, φησὶν K.L.M. Sav. cet. ^ζ γὰρ] οὐν K.L.M. ^η καὶ—κινήσωμεν] ἀλλὰ μηδὲν περὶ τῶν μ. τέως, μηδὲ περὶ τῆς β. κινήσωμεν K.L.M. ^θ διδόντες] Sic C.D.E.K.L. δόντες Edd. ^ι διετρίβοντο E. *διετρίζοντο* Veron. *corriganter* Vet. ^κ πάντων C.D. ^λ αὐτοὺς om. K.L.M. ^μ τῆς ἀφελείας C. *Hinc ἀφελείας pro ὠφελείας receperimus.* ^ν ῥιπτούντων C.K.L.M. ^ξ τῶν καὶ] καὶ τῶν C.E. ^ο συνήχθησαν C. ^π πολὺν C. *ποῖον* E. ^ρ παρὰ] *ἐκ* E. παρὰ om. C. *Mox δεξάμενοι* C.K. ^ς ἀλγῶσι D. *Mox κατηφῶσιν* C.K.M. et ante corr. L.

κατηφιῶσιν, ὡς ^aἐλαττον τῶν πλουτούντων ἔχοντες· μείζονα γὰρ ἔχουσιν, ἂν ἐθέλωσι. Καὶ ^bγὰρ πρὸς ἐλεημοσύνην μετὰ πλείονος ἤξουσιν τῆς εὐκολίας, καθάπερ ἡ χήρα, καὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἔχθρας οὐδεμίαν ^cἔξουσιν ἀφορμὴν, καὶ πάντων ^dεἰσὶν ἐλευθερώτεροι. Οὐδεὶς ^eἀπειλῆσαι δυνήσεται τῷ τοιούτῳ δήμευσιν, εἰ μὴ ἔστιν ἀνώτερος τοῦ παθεῖν κακῶς. Καὶ καθάπερ ^f τοὺς γυμνοὺς φεύγοντας οὐδεὶς ἂν ταχέως κατάσχοι, ^hτῶν δὲ πολλὰ περιβεβλημένων καὶ ἐπισυρομένων ῥαδίως ἂν τις ἐπιλάβοιτο· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ὁ πένης ἐστίν. Ὁ μὲν γὰρ, κἂν ἀλῶ, εὐκόλως διαδρᾶναι δυνήσεται· ὁ δὲ, κἂν μὴ κατασχεθῇ, ⁷⁶⁹ τοῖς ἑαυτοῦ σχοινοῖς συμποδίζεται, φροντίσι μυρίαίς, ἀθυμίαις, ὀργαῖς, παροξυσμοῖς. Ταῦτα πάντα ^kκαταχωννύει τὴν ψυχὴν· καὶ οὐ ταῦτα ^lμόνον, ἀλλὰ καὶ ^mπολλὰ ἕτερα ἀπὸ τοῦ πλούτου ἐπισυρόμενα. Καὶ γὰρ μετριάζειν δυσκολώτερον τὸν πλούσιον ἢ τὸν πένητα, καὶ ἐν εὐτελείᾳ ζῆν, καὶ θυμοῦ ἀπηλλάχθαι δυσκολώτερον τούτον ἢ ἐκείνον. Οὐκοῦν πλείονα, ⁿφησὶν, ἔξει μισθόν. Οὐδαμῶς. Διὰ τί, ^oεἴγε τὰ δύσκολα κατορθοί; Ὅτι αὐτὸς ἑαυτῷ τὰς δυσκολίας ἐπενόησεν. Οὐ γὰρ ἐπιτέτακται πλουτεῖν, ἀλλὰ ^pκαὶ τούναντίον· ^qσαντῷ δὲ μυρία σκάνδαλα καὶ ^B κωλύματα κατασκευάζεις. Ἄλλοι ^rδὲ οὐ μόνον τὰ χρήματα ἀποτίθενται, ἀλλὰ καὶ τοῦ σώματος τὸ πλεόν κατατῆκουσιν, ὡς στενὴν ὁδεύοντες ὁδόν· σὺ δὲ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ ^sκαὶ αὖξεις τὴν κάμινον τῶν παθῶν, καὶ ἕτερα ^tπεριβάλλῃ οὐκοῦν εἰς τὴν εὐρύχωρον ἅπιθι. Ἐκείνη γάρ ἐστιν ^uἡ τοὺς τοιούτους δεχομένη· ἡ δὲ στενὴ τοὺς ^vθλιβομένους, τοὺς ἐστενωμένους, τοὺς οὐδὲν βαστάζοντας, ἀλλ' ^wἡ ταῦτα τὰ φορτία, ^xἃ δι' αὐτῆς κομίζεσθαι δυνατόν, ἐλεημοσύνην, φιλανθρωπίαν, χρηστότητα, ^C ἐπιείκειαν. Ἄν ταῦτα βαστάζῃς, εὐκόλως δυνήσῃ εἰσελθεῖν· ἂν δὲ ἀπόνοιαν, καὶ φλεγμονὴν ψυχῆς, καὶ τὸ τῶν ἀκανθῶν φορτίον, τὸν πλούτον, πολλῆς σοι δεῖ τῆς εὐρυχωρίας. Οὐδὲ γὰρ

^a ἐλαττον] + τι D. ^b γὰρ] + καὶ D.K.L.M. Sav. cet. ^c ἔχουσιν D. ^d εἰσὶν] ἔσονται K.L.M. Sav. cet. Statim ἐλευθερώτεροι C.D.M. ^e ἀπ. δυνήσεται] ἀπειλήσεται K.L.M. ^f τῷ om. K. Mox δημεύειν E. Veron. ^g ἀλλ' ἐστίν] ἐστὶ γὰρ K.L.M. ^h τὸν δὲ π. περιβεβλημένων καὶ ἐπισυρόμενων C.D. ⁱ ἑαυτοῦ] αὐτοῦ C. αὐτοῖς D. δικτύοις pro σχοινοῖς K.L.M. Mox ἐμποδίζεται E. ^k καταχωννύει C. ^l μόνον D.E.K.L. μόνα Edd. ^m πολλὰ ἕτερα] Sic C.D. πολλὰ ἄπερ E.K.L.M. ἄλλα πολλὰ ἄπερ Edd. Mox ἐπισυρόμενα C.D.E. ἐπισύρεται Veron. ἐπισυρόμεθα K.L.M. Sav. cet. ⁿ φ. ἔξει μ.] φ. μ. ἔξει C. μ. ἔχει, φ. E. ^o εἴγε] εἰ δὲ E. ^p καὶ om. E. ^q σαντῷ ... κατασκευάζεις] Sic C.D. ἑαυτῷ ... κατασκευάζει Edd. ^r δὲ om. E. ^s καὶ om. D. ^t περιβάλλῃ] Sic omnes. περιβάλλεις Sav. cet. Haec καὶ ἕτερα π. desunt in Veron. inclusa a Sav. Mor. ^u Caetera desunt in M. ^v τεθλιμμένους K.L. τοὺς ἐστεν. om. C. ^w ἀ—δυνατόν] αὐτῆς E. Veron.

εἰς τὸν ὄχλον ἐμβῆναί ^ασοι δυνατόν, ὥστε μὴ ἐτέρους πλήττειν
 ἄνωθεν ἐπιφερόμενον, ^βἀλλὰ δεῖ πολλῆς διαστάσεως ἐνταῦθα. (409)
 Ὁ μέντοι ἀποφέρων ^γχρυσίον καὶ ἀργύριον, τὰ τῆς ἀρετῆς
 λέγω κατορθώματα, οὐ μόνον φεύγοντας οὐκ ἔχει τοὺς πλη-
 D σίον, ^δἀλλὰ καὶ πλησίον γινομένους καὶ ^εσυνδυάζοντας. Πλὴν
 εἰ ὁ πλοῦτος αὐτὸς ἄκανθά ἐστι, τί ἡ πλεονεξία; Τίνος ἕνεκεν
 ταύτην ἀπάγεις ἐκεῖ; ἵνα μείζονα τὴν φλόγα ἐργάσῃ, φορτία
 ὑποτιθεῖς τῷ πυρί; οὐ γὰρ ἀρκεῖ τὸ τῆς γεέννης πῦρ; Ἐννόησον,
 οἱ τρεῖς παῖδες πῶς περιεγένοντο τῆς καμίνου· ^ςἐκεῖνο νόμισον
 γένναν εἶναι· μετὰ θλίψεως ^δἐνέπεσον εἰς αὐτήν, δεδεμένοι
^εἦσαν καὶ συμπεποδισμένοι· ἀλλὰ πολλὴν εἶρον ἔνδον τὴν εὐ-
 ρυχωρίαν. Ἄλλ' οὐκ ἐκεῖνοι οἱ ἔξωθεν περιεστῶτες.
 E Τοιοῦτόν ^ςτι ἐστὶ καὶ νῦν, ἔαν βουλώμεθα γενναίως καὶ ἀν-
 δρείως ἵστασθαι πρὸς τοὺς ἐπαγομένους πειρασμούς· ^δἂν εἰς τὸν
 θεὸν ἔχωμεν τὰς ἐλπίδας, ἐσόμεθα ἡμεῖς μὲν ἐν εὐρυχωρίᾳ, οἱ
 δὲ ^εἐμβάλλοντες ἡμᾶς ἀπολοῦνται. ^ς“Ὁ γὰρ ὀρύσσω βό-
 θρον, ^ιφησὶν, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν.” Κἂν τὰς χεῖρας δῆσωσι,
 κἂν τοὺς πόδας, ^ιἢ θλίψις λύσαι δυνήσεται. “Ὁρα γὰρ τὸ θαυ-
 μαστόν· οὓς ἔδωσαν ἄνθρωποι, τούτους ἔλυσεν τὸ πῦρ. Καθάπερ
^ογὰρ εἴ τις παραδοίῃ τινὰς τοῖς οἰκέταις τῶν φίλων, οὗτοι ^ρδὲ
 F τὴν φιλίαν αἰδοῦμενοι τοῦ δεσπότου, οὐ μόνον ^ςαὐτοῖς οὐ λυ-
 μαίνονται, ἀλλὰ καὶ πολλῆς μεταδιδόασι τιμῆς· οὕτω καὶ τὸ
 πῦρ, ἐπειδὴ ^ςἐπέγνω ὅτι φίλοι τοῦ δεσπότου αὐτοῦ εἰσιν οἱ
 παῖδες ἐκεῖνοι, καὶ διέρρηξεν αὐτῶν τὰ δεσμὰ, καὶ ἔλυσεν αὐτοὺς
 καὶ ἀφῆκεν, ^ςἔδαφος αὐτοῖς ἐγένετο, καὶ κατεπατέιτο ὑπ' αὐτῶν,
 εἰκότως· ὑπὲρ γὰρ τῆς δόξης ^ςἐνεβέβληντο τοῦ θεοῦ. “Ὅσοι ἐν
 770 θλίψεσιν ἔσμεν, ^ςτοῦτο κατέχωμεν τὸ ὑπόδειγμα. Ἄλλ' ἰδοὺ,
 φησὶν, ἐκεῖνοι ἀπηλλάγησαν τῆς θλίψεως, ἡμεῖς δὲ οὐ. ^ςΕἰκό-

¹⁴ Sirac. xxvii. 26.

^α σοι] σε C.K.L. ^β ἀλλὰ δεῖ] Sic C.D.K.L. ἀλλ' ἔδει Edd. Mox ἐν-
 ταῦθα διαστάσεως hoc ord. C.D. ^γ χρυσίον C. Mox ἀργυρον C.D.
^δ ἀλλὰ καὶ πλ. om. C. Statim γενομένους C.D. ^ε συνδυάζοντας] Sic C.
 E.L. συνδιασώζοντας D. πλησιάζοντας K. συνδιαζώντας Edd. ^ς ἐκείνην
 K.L.M. Sav. cet. Statim νόησον D. νόμισαι E. εἶναι γένναν inverso ord. C.D.
^δ ἐνέπεσαν E. ^ε ἦσαν accessit ex C.D.K.L. Statim συμπεποδισμένοι pro
 συμπεπυδισμένοι iidem. καὶ συμ. om. E. ^ς οὐκ ἐκεῖνοι οἱ] Sic C.D. οὐχ οἱ
 Edd. ^ι τί ἐστὶ] Sic D.K.L. ἐστὶ τι C. τι ἔσται Edd. ^ι ἂν] κἂν E.K.L.
^ι ἡμεῖς μὲν pro μὲν ἡμεῖς omnes. Statim ἐν ἀσφαλείᾳ, ἐν (καὶ pro ἐν tacite cor-
 rexerunt Mor. Ben.) εὐρυχωρίᾳ Edd. ἐν ἀσφαλείᾳ deest in libris omnibus et
 Vet. ^κ ἐμβάλλοντες C. ^ι γὰρ om. E. ὁ ὀρύσσω γὰρ, φ. βόθρον hoc ord.
 K.L. ^ι φησὶν] + τῷ πλησίον D.K.L. ^ι ἢ om. D. ^ο γὰρ om. C.
^ρ δὲ om. C.D. ^ς αὐτοῖς C. ^ς ἔγνω K. ^ς καὶ ἔδαφος Edd. καὶ om.
 C.D. Vet. Mox ἐγένετο pro ἐγίνετο omnes. ^ς ἐβέβληντο E. ^ς τοῦτο κ.
 τὸ ὑπ.] Sic C.D. Vet. ταῦτα κ. τὰ ὑπ. Edd. ^ς καὶ εἰκότως Edd. καὶ deest
 in omnibus.

τως· ἐπειδὴ ^α γὰρ οὐχ οὕτως ἐνέβησαν εἰς τὴν ὑκάμινον, ὡς ἀπαλλαττόμενοι, ἀλλ' ὡς τεθνηζόμενοι τέλεον· ἄκουε γὰρ αὐτῶν λεγόντων· ¹⁵ “Ἔστι θεὸς ἐν οὐρανῷ, ὃς ῥύσεται ἡμᾶς· καὶ εἰ μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνούμεν.” Ἡμεῖς δὲ ὡς πραγματευόμενοι τοῦ θεοῦ τὰς παιδεῖας, καὶ χρόνον ὀρίζομεν λέγοντες· εἰ μὴ μέχρι ^α τοσοῦδε· διὰ τοῦτο οὐκ **B** ἀπαλλαττόμεθα. Ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀβραάμ οὐχ ὡς σῶον ληψόμενος τὸν υἱόν, οὕτως ἀπῆρχετο, ἀλλ' ὡς ^β σφαγιάσων· καὶ παρὰ προσδοκίαν σῶον ἔλαβε. Καὶ ^γ σὺ ὅταν ἐμπέσης εἰς θλίψιν, ¹⁶ “^δ μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς” παρασκευάσον τὴν διάνοιάν σου ^ε πρὸς πᾶσαν ὑπομονήν, καὶ ἀπαλλαγῇ ταχέως τῆς θλίψεως. Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἐπάγει αὐτὴν ὁ θεός, ἵνα παιδεύσῃ. Ὅταν οὖν ἐκ προοιμίων παιδευθῶμεν φέρειν, καὶ μὴ ἀλύωμεν, ἱάνησι λοιπὸν, ὡς τοῦ παντὸς ἐκατωρθωμένου. Βούλομαί τι **C** διήγημα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν χρήσιμον, καὶ πολλὴν ἔχον τὴν ὠφέλειαν. Τί ^δ δὲ τοῦτό ἐστι; Διωγμοῦ ποτε ^ε καταλαβόντος, καὶ πολέμου σφοδροῦ κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἀναρριπισθέντος, δύο τινὲς συνελήφθησαν ἄνδρες· ^κ ὁ μὲν ἔτοιμος ἦν πᾶν ὅτιοῦν παθεῖν, ὁ δὲ πρὸς μὲν τὸ ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν καὶ αὐτὸς ἔτοιμος καὶ γενναῖος, πρὸς δὲ τὰς ἄλλας βασάνους δεδοικώς καὶ τρέμων. Ὅρα τοῖνυν τὴν οἰκονομίαν. Ἐπειδὴ ἐκάθισεν ὁ δικαστής, τὸν μὲν ἔτοιμον ὄντα πᾶν ὅτιοῦν παθεῖν, ἐκέλευσεν ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν· ἐκείνους δὲ ἀναρτήσας κατέζαινε, καὶ **D** οὐχ ἄπαξ οὐδὲ δεῦτερον, ἀλλὰ πάσας περιάγων τὰς πόλεις.* Τί δήποτε τοῦτο συνεχωρήθη; Ἰνα τὸ ἡμελημένον αὐτοῦ τῆς διανοίας ἀνακτήσῃται διὰ τῶν βασάνων, ἵνα τὴν δειλίαν ¹ πᾶσαν ἐκβάλῃ, ἵνα μηκέτι ^η δεδοικώς, μηδὲ ὀκνῶν, μηδὲ τρέμων ^μ πρὸς τὸ πρῶγμα. Καὶ ^ν Ἰωσήφ δὲ ὅτε μάλιστα ἠείπετο ἐξελεῖν, τότε μάλιστα ἐναπέμεινε. Ἄκουε γὰρ αὐτοῦ λέγοντος,

¹⁵ Dan. iii. 17, 18.¹⁶ Sirac. ii. 2.

^α γὰρ assumptum ex C.D.E. Vet. Mox ἀνέβησαν E. ^γ κάμινον] + ἐκείνοι D.E.L. Sav. cet. Statim ἀπαλλαγήσόμενοι K.L. Sav. cet. ^ζ οὐρανῷ opines. οὐρανοῖς Edd. Mox ἂν pro εἰαν C. ^α τοσοῦδε] + μὴ ἐλείψῃ C.D.K.L. Sav. cet. ^β σφαγιάσας E. ^γ σὺ] + τοῖνυν D. Mox εἰς θλίψιν om. K.L. ^δ μὴ σπεύσης ἐν κ. ἐπαγωγῇ] Sic C.E. Vet. μὴ ταχύνης, μὴ σπ. ἐν κ. ἐπ. D. μὴ ταχύνης· μὴ σπ. γὰρ, φησὶν, ἐν κ. ἐπ. K.L. μὴ σπ. ἀπαλλαγῇ Veron. μὴ ταχύνης, μὴ σπ. ἀπαλλαγῇ Sav. cet. Statim ἀλλὰ παρασκ. D. ^ε πρὸς] εἰς E. ^ς ἀνίστησι E. ^ε κατωρθωμένου C. κατορθουμένου D.E. κατορθ. τοῦ π. hoc ord. C.D.E. ^δ δὲ] δὴ D. ¹ καταλαβόντος omnes. κατελιγφόςτος Edd. ^κ ὁ] καὶ ὁ E.K.L. Sav. cet. * Cetera desunt in K. ¹ πᾶσαν om. L. ^μ πρὸς τὸ πρ.] πρόσταγμα E. ^ν ὁ Ἰωσήφ D.

17 “^ο Καὶ γὰρ κλοπῇ ἐκλάπην ἐκ γῆς Ἑβραίων” καὶ, “Μνήσθητί μου, ^ρ φησί, πρὸς τὸν βασιλέα.” ^αΤινὲς δὲ χαριέντως φασίν, **Ε** ὅτι ἐπειδὴ εἶπε, “Μνήσθητί μου,” ^τἵνα μάθῃ ὅτι οὐ χρὴ θαρρεῖν, οὐδὲ ^εἐλπίζειν ἀνδράσιν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἐπὶ τὸν θεὸν ρίπτειν, ^ιδιὰ τοῦτο ἐναπέμεινε. Ταῦτα οὖν εἰδότες, χάριν ὁμολογῶμεν τῷ θεῷ, καὶ πάντα πράττωμεν τὰ πρὸς τὸ συμφέρον· ἵνα τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἐπιτύχωμεν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, ^υἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

17 Gen. xl. 15, 14.

^ο καὶ γὰρ assumptum ex C.D. Vet. ^ρ φησί om. K. ^α τινὲς δὲ (δὲ om. C.) χ. φασίν, ὅτι (pro ὅτι L. habet δι’ αὐτὸ τοῦτο ἐναπομείναι) ἐπειδὴ εἶπε, μνήσθητί μου] Sic omnes. διὰ τοῦτο ἐναπέμεινεν Edd. *merito et ipse hoc passus existimatur, quoniam dixit, memento mei* Vet. ^τ ἵνα] + γὰρ L. ^ε ἐλπίζειν C.D.E. ἐπελπίζειν Edd. Statim ἐπ’ ἀνδράσιν D. ^ι Haec διὰ τοῦτο ἐναπέμεινε hic leguntur in nostris omnibus, non in Edd. Statim ταῦτ’ οὖν D.L. ^υ ἅμα] Sic C. σὺν Edd.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

A

ΠΡΩΤΟΝ ἀναγκαῖον τὴν ὑπόθεσιν εἰπεῖν τῆς ἐπιστολῆς, εἶτα καὶ τὰ ζητούμενα. Τίς οὖν ἡ ὑπόθεσις; Ἀνὴρ τις Φιλήμων τῶν πιστῶν καὶ γενναίων ἀνδρῶν. Ὅτι γὰρ θαυμαστὸς ἦν, δῆλον ἀπὸ τοῦ καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ πᾶσαν εἶναι ἁπιστῶν, καὶ οὕτω πιστῶν, ὥς καὶ ἐκκλησίαν αὐτὴν ὀνομάζεσθαι. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ γράφων ἔλεγε· ¹ «Καὶ τὴν κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίαν.» Μαρτυρεῖ δὲ αὐτῷ καὶ πολλὴν ὑπακοήν, καὶ ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἀγίων ἀνεπέπαυτο εἰς αὐτόν. Καὶ ὁ αὐτὸς δὲ γράφων ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ παρήγγελλεν αὐτῷ ἐτοιμάσαι ξενίαν. Οὕτω μοι δοκεῖ καταγώγιον εἶναι ἀγίων ἢ οἰκίας ἐκείνου Β πάντων ἕνεκεν. Οὗτος δὲ οὖν ὁ θαυμαστὸς ἀνὴρ τις ὢν, παῖδά

1 v. 2.

CODICES C.E.G.I.K. ἁ ἀνὴρ τις (+ ἦν Cat.) Φ. (+ ὀνόματι Ι.) τῶν πιστῶν καὶ γ. ἀνδρῶν] Sic E.I. Cat. Veron. et probabil. Vet. Φ. ἀνὴρ τις τῶν θαυμαστῶν καὶ γενναίων C.G.K. Sav. cet. ἁ ἦν] ὁ ἀνὴρ C.G.K. ἁ καὶ om. C. ἁ πιστῶν bis omnes. πιστὴν bis Edd. ἁ γράφων] ἐπιστελλῶν C.G.K. φησὶ pro ἔλεγε C.G. ἁ τῇ .. ἐκκλησίᾳ C.G.K. Sav. cet. ἁ ἀναπέπαυτο C. ἀναπέπαυται E. ἀνεπαύσατο Cat. ἁ αὐτὸς δέ] ὅτι αὐτὸς C.G.K. Statim ὁ γρ. C.G. ἁ αὐτῇ C.G.K. Mox παρήγγειλεν C.E. ἁ ἢ ἐκείνου Edd. ἢ om. E.I.K. Cat. ἁ θ. ἀνὴρ τις (τις ἀνὴρ Ι.) ὢν] ὁ θ. ἀνὴρ C.G.K. Sav. cet.

τινα ^μεἶχεν Ὀνήσιμον. Ὁ τοίνυν Ὀνήσιμος οὗτος κλέψας τι παρὰ τοῦ δεσπότη, ἐδραπέτευσεν. Ὅτι γὰρ ἐκλεψεν, ἀκουσον τί φησιν. ² “Εἰ δέ τι ἠδίκησέ σε, ἢ ὀφείλει, ἐγὼ ἀποτίσω.” Ἐλθὼν τοίνυν πρὸς τὸν Παῦλον ^αεἰς τὴν Ῥώμην, καὶ εὐρὼν αὐτὸν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ^οκαὶ ἀπολαύσας τῆς παρ’ αὐτοῦ διδασκαλίας, καὶ τοῦ βαπτίσματος ἔτυχεν ἐκεῖ. Ὅτι γὰρ ἐκεῖ ἔτυχε τῆς τοῦ βαπτίσματος δωρεᾶς, δῆλον ἐκ τοῦ εἰπεῖν. ³ “Ὁν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου.” Ῥ’ Ὁ τοίνυν Παῦλος γράφει συνιστῶν αὐτὸν πρὸς τὸν δεσπότην, ὥστε πάντων ἕνεκεν λύσιν C γενέσθαι, καὶ ^απροσέσθαι αὐτὸν ὡς ἀναγεννηθέντα νῦν. Ὶ’ Ἀλλ’ ἐπειδὴ τινές φασι, περιττὸν εἶναι τὸ καὶ ταύτην προσκεῖσθαι τὴν ἐπιστολὴν, εἶγε ὑπὲρ πράγματος μικροῦ ^αἤξιώσεν, ὑπὲρ ἐνὸς ἀνδρὸς, μαθέτωσαν ὅσοι ταῦτα ἐγκαλοῦσιν, ὅτι μυρίων εἰσὶν ἐγκλημάτων ἄξιοι. Ὅυ’ μόνον γὰρ τὰς οὕτω μικρὰς ἐπιστολάς, καὶ ὑπὲρ οὕτω πραγμάτων ἀναγκαίων ἐπισταλμένας ἔδει ^νἐγγεγράφθαι· ἀλλ’ εἴθε γὰρ ἐνὴν εὐπορηῆσαι ^ωτοῦ τὴν ἱστορίαν ἡμῖν παραδιδόντος τῶν ἀποστόλων, οὐ λέγω ὑπὲρ ὧν ^κἔγραψαν καὶ διελέχθησαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην αὐτῶν ἀνα-D στροφήν, καὶ τί ἔφαγον, καὶ πότε ἔφαγον, ^κκαὶ πότε ἐκάθισαν, καὶ ποῦ ἐβάδισαν, καὶ τί καθ’ ἐκάστην ἡμέραν διεπράξαντο, ²καὶ ἐν ποίοις μέρεσι γεγόνασι, καὶ εἰς ποίαν οἰκίαν εἰσῆλθον, 773 καὶ ποῦ κατήχθησαν, ^ακαὶ μετὰ ἀκριβείας ἅπαντα διηγήσασθαι· οὕτω πάντα τὰ παρ’ αὐτῶν γεγόμενα πολλῆς ὠφελείας γέμει. Ἄλλ’ ἐπειδὴ μὴ ἴσασιν οἱ πλείους τὸ κέρδος τὸ ἐντεῦθεν, διὰ τοῦτο μέμφεσθαι ἐπιχειροῦσιν. Εἰ γὰρ τόπους ὁρῶντες μόνον, ἔνθα ἐκάθισαν ἢ ^βἐδέθησαν, τόπους ἀψύχους, πολλάκις ἐκεῖ πα-
ραπέμπομεν τὴν διάνοιαν, καὶ φανταζόμεθα αὐτῶν τὴν ἀρετὴν, (412)

2 v. 18, 19.

3 v. 10.

^μ εἶχεν] + ὀνόματι I. Post Ὀνήσιμον add. ὄνομα C.G.K. Statim subjungunt δς καὶ κλέψας τι τῶν τοῦ δ. iidem. ^α ἐν τῇ Ῥώμῃ E. ^ο καὶ om. K. P ὁ τοίνυν—νῦν] συνιστῶν οὖν αὐτὸν πρὸς τὸν δ. ὁ Π. γράφει τὴν ἐπιστολὴν, ὥστε καὶ ἀφεῖναι αὐτὸν, ὡς ἀναγ. νῦν, καὶ τοῦτου ἕνεκεν (ἐνεκα, ut solet, C.) συγγνώμῃ πᾶσιν αὐτῷ. ἀλλὰ ταῦτά μοι εἰρήσθω περὶ τῆς ὑποθέσεως· ἔλθωμεν (+ δέ C.) λοιπὸν καὶ ἐπὶ τὴν λύσιν τῶν ζητούμενων C.G.K. ^α προσέσθαι] Sic de nostro scripsimus. προέσθαι E.I. Veron. προσιεσθαι Sav. cet. grafe reciperet Vet. Ὶ’ ἀλλ’ ἐπειδὴ τινές φ.] ἐπειδὴ γάρ τινες πολὺν λόγον λέγειν C.G.K. Mox προκεῖσθαι E.I. Veron. invitis Cat. Vet. ^α ἤξιώσεν] ποιεῖται ἀξίωσιν, καὶ C.G.K. ^τ οὐ μ. γάρ] ἐγὼ γὰρ οὐ μ. τοῦτο λέγω ὅτι καὶ iidem. ^ν ἐγγράφεισθαι C. Statim pergunt, ἀλλὰ καὶ τοῦτο προστίθω, ὅτι εἶγε ἐνὴν C.G.K. ^ω τοῦ] τινος C. τινος τοῦ G.K. ^κ ἔγραψαν καὶ δ.] ἔπραξαν καὶ δ. καὶ ἔγραψαν E. ^γ καὶ assumptum ex E.I. καὶ πότε ἐκ. καὶ ποῦ ἐβ.] (+ ποῦ K.) καὶ πότε ἐβ. καὶ ποῦ (ποῖ C.) ἐκ. C.G.K. ² καὶ accessit ex omnibus. γεγ. μέρεσι inverso ord. C.G.K. ^α καὶ om. C.G.K. Post ἅπαντα add. οὐκ ὤκησα δν iidem. ^β ἐδέθησαν] Sic E.G.I.K. Vet. receptum a Montef. Edebatur ἐδέχθησαν.

καὶ διανιστάμεθα ^cκαὶ προθυμότεροι γινόμεθα· εἰ τὰ ῥήματα καὶ τὰς ἐτέρας αὐτῶν ^dπράξεις, πολλῶ μᾶλλον. Ἀλλὰ περὶ B μὲν φίλου τις ἐρωτᾷ, πού διάγει, τί πράττει, πού πρόεισι· περὶ δὲ τῶν ^eκοινῶν τῆς οἰκουμένης διδασκάλων οὐκ ἔδει ταῦτα μαθεῖν; ^hὍτι δὲ καὶ ὑπὲρ σφόδρα ἀναγκαίων ἡ ἐπιστολὴ αὕτη διεπέμπετο, καὶ τοῦτο μαθήσεσθε. Ὅταν γάρ τις πνευματικῶς ζῇ, καὶ σχήματα καὶ βαδίσματα καὶ ῥήματα καὶ πράγματα τοῦ τοιοῦτου, καὶ πάντα ἀπλῶς τοὺς ἀκούοντας ὠφελεῖ, καὶ οὐδὲν ἐμποδίζει, οὐδὲ κώλυμα γίνεται. ⁱΠλὴν ὅτι περὶ ἀναγκαίων ἡ ἐπιστολὴ διεπέμπετο, μαθεῖν ὑμᾶς χρήσιμον. Ὅρα τοίνυν πόσα ^kκατορθοῦται ἐντεῦθεν. Ἐν μὲν καὶ πρῶτον, τὸ σπουδαῖόν τινα εἶναι περὶ πάντα. Εἰ γὰρ Παῦλος ὑπὲρ δραπετοῦ, ^lὑπὲρ ληστοῦ καὶ κλέπτου τοσαύτην ποιεῖται πρό- C νοιαν, καὶ οὐ παραιτεῖται μετὰ τοσούτων αὐτὸν ἐγκωμίων παραπέμψαι, οὐδὲ αἰσχύνεται, πολλῶ μᾶλλον ^mοὐδὲ ἡμᾶς προσήκει ῥαθύμους εἶναι περὶ τὰ τοιαῦτα. Δεύτερον, ὅτι ⁿτὸ δουλικὸν γένος οὐ δεῖ ἀπογινώσκειν, καὶ εἰς ἐσχάτην ἐλάση κακίαν. Εἰ γὰρ ὁ κλέπτης, ὁ δραπέτης οὕτως ἐγένετο ἐνάρετος, ὥς θέλει τὸν Παῦλον κοινωνὸν αὐτὸν καταστήσαι, καὶ γράφων ἔλεγεν, ^o“Ἴνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι.” ^pο πολλῶ μᾶλλον ἐλευθέρους ἀπογινώσκειν οὐ χρή. Τρίτον, ὅτι τοὺς δούλους ἀποσπᾶν τῶν δεσποτῶν οὐ προσήκει. Εἰ γὰρ Παῦλος, ὁ οὕτω θαρρῶν τῷ D Φιλήμονι, ^rτὸν Ὀνήσιμον, τὸν οὕτως εὐχρηστον καὶ χρήσιμον αὐτῷ πρὸς διακονίαν, οὐκ ἠθέλησε κατασχεῖν παρὰ γνώμην τοῦ δεσπότου, πολλῶ μᾶλλον ἡμᾶς τοῦτο ποιεῖν οὐ χρή. Εἰ γὰρ θαυμαστός ἐστιν ὁ οἰκέτης, ταύτῃ μάλιστα μένειν αὐτὸν χρή ἐν τῇ δουλείᾳ, καὶ τὴν δεσποτείαν ἐπιγινώσκειν, ἵνα αἷτιος πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ ὠφελείας γένηται. Τί τὸν λύχυν ἀπὸ τῆς λυχνίας ἐπὶ τὸν μόδιον ἄγεις; Εἴθε τοὺς ἐξωθεν εἰς τὰς πόλεις εἰσῶθεῖν ἐνὴν. Τί οὖν, φησὶν, ἂν καὶ αὐτὸς φαῦλος γένηται; E Διὰ ^qτί, παρακαλῶ; ^rἘννόει δὲ, ὅτι καὶ ἐξω ὢν φαυλότερος ^sἔσται ὁ ἐνδον φαῦλος γενόμενος. ^tΕἰ γὰρ ἐνδον ὢν, καὶ ἔχων

⁴ v. 13.

^c καὶ προθυμ. γιν. om. K. et in textu G. ^d πράξεις] + ἡκούσαμεν Sav. cet. ἡκούσαμεν om. E. Veron. ^e ἐρωτᾷ] + πολλάκις C.G.K. ^f κοινῶν] λοιπῶν C. ^g μαθεῖν] + μᾶλλον ἐρωτῶντός τινος, εἰπέ μοι C. + μᾶλλον ἐρωτῶντας, εἰπέ μοι G.K. + εἰπέ μοι Sav. cet. ^h Haec ὅτι δὲ—μαθήσεσθε desunt in C.G.K. Sav. cet. invito Vet. ⁱ πλὴν ὅτι περὶ] ὅτι δὲ καὶ ὑπὲρ σφόδρα G.K. De scriptura Codicis C. non constat. Post διεπέμπετο add. αὕτη, et ἄξιον pro χρήσιμον C.G.K. ^k κατορθοῦται] κατορθώματα μαθάνομεν C.G.K. ^l ὑπὲρ] + οἰκέτου ante corr. C. ^m οὐδὲ ἡμᾶς] ἡμᾶς οὐ C.G.K. ⁿ τὸ om. K. ^o πολλῶ] + δὲ E.I. ^p τὸν Ὀν. in marg. I. ^q τί] + εἰπέ μοι C.G.K. Sav. cet. ^r ἐννόει δὲ] ὅτι πρὸς πόλιν εἰσῆλθεν; ἀλλ' ἐννόει ἰδὲν. ^s ἔσται] ἂν ᾖν C.G.K. Statim ὁ γὰρ ἐνδον G.K. Sav. cet. ^t Haec εἰ γὰρ—ἀρετὴν desunt in G.K. Sav. cet.

τὸν φροντίζοντα, οὐκ ἴσχυσε διατηρῆσαι τὴν ἀρετὴν, πολλῶ
 μᾶλλον ἔξω ὢν. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ καὶ τῆς ἀναγκαίας φρον-
 τίδος ἀπῆλλακται, τοῦ δεσπότητος μεριμνώντος· ἐκεῖ δὲ ἡ περὶ
 τούτων φροντίς ἴσως ἀπάξει αὐτὸν καὶ τῶν ἀναγκαιοτέρων καὶ
 πνευματικωτέρων. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ μακάριος Παῦλος, τὴν ἀρί-
 στην αὐτοῖς ^ω συμβουλὴν εἰσάγων, ἔλεγε· ^δ “Δούλος ἐκλήθης;
 774 μὴ σοι μελέτω· ἀλλ’ εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον
 χρῆσαι” τουτέστι, τῇ δουλείᾳ παράμενε. Τὸ δὲ πάντων ἀναγ-
 καιότερον, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῇται· ^α καθὼς αὐτὸς
 γράφων ἔλεγεν· ^δ “Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δούλοι, τοὺς ἰδίους
 δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ
 θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῇται.” Ἐροῦσι γὰρ καὶ Ἕλ-
 ληνες, ὅτι δύναται ὁ δουλεύων εὐαρεστεῖν τῷ θεῷ· ἐπεὶ εἰς ἀνάγ-
 κην ^α καθίστανται τοῦ βλασφημεῖν καὶ λέγειν, ^β ἐπὶ ἀνατροπῇ
^γ τῶν πάντων ὁ Χριστιανισμὸς εἰς τὸν βίον εἰσενήνεκται, τῶν
 δεσποτῶν ἀφαιρουμένων τοὺς οἰκέτας, καὶ βίας τὸ πρᾶγμά
 ἐστίν. Εἶπω τι καὶ ἕτερον; Διδάσκει ἡμᾶς μὴ ἐπαισχύνεσθαι
 775 Β τούτους οἰκέτας, εἰ ἐνάρετοι εἶεν. Εἰ γὰρ Παῦλος, ^δ ὁ πάντων
 ἀνθρώπων θαυμασιώτερος, τοσαῦτα περὶ τούτου φησὶ, πολλῶ
 μᾶλλον ^ε ἡμῖν περὶ τῶν ἡμετέρων. Τοσούτων οὖν ὄντων κατορ-
 θωμάτων, καίτοι οὕτω πάντα εἰρήκαμεν, περιττόν τις ἡγεῖται
^ε τοῦτο, τὸ καὶ ταύτην τὴν ἐπιστολὴν ἐντετάχθαι; Καὶ πῶς
 οὐκ ἐσχάτης ἀνοίας ἂν εἴη; Προσέχωμεν τοίνυν, παρακαλῶ, τῇ
 παρὰ τοῦ ἀποστόλου γραφείῃ ἐπιστολῇ· τοσαῦτα γὰρ ἥδη
 κερδάναντες, πλείονα κερδανούμεν ἀπὸ τῆς ὑφῆς.

ΛΟΓΟΣ Α.

(413)

776 C¹ Παῦλος δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός,
 Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν, καὶ Ἀπφία τῇ
 ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ’
 οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς
 ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΥΠΕΡ οἰκέτου πρὸς δεσπότην ἐστὶ ταῦτα. ^β Εὐθέως ἀπὸ
 D τοῦ προοιμίου τὸ φρόνημα αὐτοῦ κατέσπασεν, οὐκ ἀφήκεν ἐπαι-

^δ 1 Cor. vii. 21.^ε 1 Tim. vi. 1.

1 Vers. 1—3.

^ν καὶ om. C. ^ω συμβ. εἰσάγων pro εἰσάγων συμβ. omnes. ^α καθὼς]
 + καὶ C.G.K. Sav. cet. ^γ δουλ.] καὶ δουλ. iidem. ^β καθίστανται] +
 πολλοὶ iidem. ^α ἐπὶ] ὅτι ἐπὶ C.G.K. ^β τῶν om. C. Mox κόσμον pro
 βίον idem. ^γ ὁ assumptum ex C.G.I.K. ^δ ἡμῖν] Sic E.I. ἡμῖν προσήκε
 C.G.K. ἡμῖς Edd. ^ε τοῦτο, τὸ καὶ] Sic I. τοῦτο om. C.G.K. Sav. cet.
 καὶ τούτῳ καὶ E. καὶ τοῦτο καὶ Veron. ^ε ὑφῆς] + τί οὖν φησι; E.
 Hom. I. ^α σου] αὐτῶν K. ^β εὐθέως] + οὖν Cat.

συχνηθῆναι, τὸν θυμὸν ἔσβεσε, δέσμιον ἑαυτὸν καλῶν, κατένυξε καὶ συνέστειλεν, οὐδὲν τὰ παρόντα ἐποίησε δοκεῖν εἶναι πράγματα. Εἰ γὰρ δεσμός οὐκ αἰσχύνῃ διὰ τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ καὶ καύχημα, πολλῶ μᾶλλον δουλεία οὐκ ἐπονείδιστον. Καὶ ταῦτα λέγει, οὐκ ἐπαίρων ἑαυτόν· συμφερόντως γὰρ ποιεῖ, τὸ ἀξιόπιστον δεικνύς, οὐχ ἑαυτοῦ ἔνεκεν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ τὴν χάριν ἑτοιμότερον λαβεῖν· ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, δι' ὑμᾶς τὸν δεσμὸν τοῦτον περικείμεαι· ὥσπερ οὖν καὶ εἶπεν ἀλλαχοῦ, ἐκεῖ μὲν τὴν κηδεμονίαν δεικνύς, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἀξιόπιστον. Οὐδὲν τοῦ καυχήματος τούτου ἔμειζον· ὁ στιγματίας τοῦ Χριστοῦ· ² “Ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ, φησὶ, βαστάζω” ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ· διὰ γὰρ αὐτὸν ἑδέδετο. Τίς οὐκ ἂν αἰδεσθεῖη, τίς οὐκ ἂν δυσωπηθεῖη, Χριστοῦ δεσμὰ ἀκούων; τίς οὐκ ἂν καὶ τὴν ψυχὴν πρόοιτο, μήτιγε οἰκέτην ἓνα; “Καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός.” ^F Συμπααραλαμβάνει καὶ ἕτερον μεθ' ἑαυτοῦ, ὥστε κακείνον ὑπὸ πολλῶν ἀξιούμενον μᾶλλον εἶχει, καὶ δοῦναι τὴν χάριν. “Φιλῆμονι τῷ ἀγαπητῷ, καὶ συνεργῷ ἡμῶν.” Εἰ ἀγαπητὸς, οὐ τόλμα τὸ θαρρεῖν, οὐδὲ προπέτεια, ἀλλὰ πολλῆς ¹ φιλίας· εἰ συνεργός, οὐ μόνον ἀξιουσθαι ὑπὲρ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ καὶ ⁷⁷⁵ χάριν εἰδέναι ὀφείλει· ἑαυτῷ γὰρ χαρίζεται, τὸ αὐτὸ ἔργον οἰκοδομεῖται. Ὡστε καὶ χωρὶς ἀξιώσεως ἑτέραν ἀνάγκην, ¹ φησὶν, ἔχεις τοῦ δοῦναι τὴν χάριν· εἰ γὰρ ² τῷ εὐαγγελίῳ ἐστὶ χρήσιμος, σὺ δὲ εἰς τὸ εὐαγγέλιον σπουδάζεις, ἄρα οὐκ ἀξιοθῆναι, ἀλλ' ἀξιώσαι ὀφείλεις. “Καὶ Ἀπφία τῇ ἀγαπητῇ.” Ἐμοὶ δοκεῖ σύμβιον εἶναι τούτου. Ὅρα Παύλου τὸ ταπεινόν· καὶ Τιμόθεον παραλαμβάνει πρὸς τὴν ἀξίωσιν, καὶ οὐ τὸν ἄνδρα μόνον ἀξιοῖ, ἀλλὰ καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ ἕτερόν τινα ἴσως ^B φίλον· “καὶ Ἀρχίππῳ, φησὶ, τῷ συστρατιωτῇ ἡμῶν”· οὐκ ἐξ ἐπιτάγματος βουλόμενος τὰ τοιαῦτα ἀνείν, οὐδὲ ἀγανακτῶν, ⁽⁴¹⁴⁾ εἰ μὴ εὐθέως ¹ κελεύσαντι ὑπακούει· ἀλλ' ἅπερ ἂν ἀνὴρ ἀγνωστος ² ἐποίησε, ταῦτα ποιεῖν κακείνους ἀξιοῖ, ὥστε ἀντιλαβεσθαι τῆς δεήσεως. Οὐ γὰρ τὸ παρὰ πολλῶν ἀξιουσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ

² Gal. vi. 17.

^c καὶ om. C.E. ^d ταῦτα] + αὐτὰ I. ^e σ. γὰρ ποιεῖ] ἀλλὰ σ. τοῦτο ποιῶν, καὶ C.G.K. Sav. cet. Post ἀξιόπιστον add. ἐντεῦθεν G.K. Sav. cet. [^f ὥσπερ—ἀλλαχοῦ] οὕτω καὶ ἀλλαχοῦ φησὶν· ὡς κακοῦργος τὴν ἄλυσιν ταύτην περικείμεαι· ἀλλ' C.G.K. ^g μέizon] + τοῦ ἀκούειν G.K. οὐδὲν—στιγματίας τοῦ Χρ. om. C. ^h ὁ] Sic E.G.K. ὡς Edd. ὡς τὰς I. ⁱ φησὶ in marg. I. ^k ἐδέδετο] Sic G.I.K. δέδετο Edd. φησὶ, δέδεμαι E. ^l τίς—ἀκούων om. C. ^m τόλμη E. τόλμης Cat. ⁿ φιλίας] + δείγμα C.G.K. Sav. cet. invita Cat. ^o γὰρ non hic, sed post τὸ αὐτὸ habet C. ^p φησὶν om. E. Veron. ^q τῷ] ἐν τῷ C. ^r τὴν om. C. ^s οὐκ] ταῦτα οὕτω κατασκευάζει, οὐκ C.G.K. ^t κελεύσαντα I. Statim ὑπακούειν E. ὑπακούσειεν Cat. ^v ἐποίησε pro ἐποίησι libri omnes et Cat. Statim ταῦτα ποιεῖ I.

τὸ πρὸς πολλοὺς τὴν δέσιν ^Wγενέσθαι, φέρει τι. εἰς τὸ ἀνυ-
σθῆναι τὸ ἀξιούμενον. Διὰ ^xτούτου ἔλεγε· “καὶ Ἀρχίππῳ τῷ
C συστρατιώτῃ ἡμῶν.” ^YΕἰ συστρατιώτης εἶ, καὶ ἐν τούτοις κοι-
νωνεῖν ὀφείλεις. Οὗτος δέ ἐστιν Ἀρχίππος, περὶ οὗ γράφων
²Κολοσσαεῦσιν ἔλεγεν· ³“Εἴπατε Ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν δια-
κονίαν, ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.” Δοκεῖ μοι
^aοὗτος εἶναι τῶν ἐν κλήρῳ κατειλεγμένων· ^bἀλλὰ καὶ τούτον
παραλαμβάνει εἰς τὴν ἀξίωσιν, καὶ ^cσυστρατιώτην καλεῖ, ὥστε
παντὶ ^dτρόπῳ συνάρασθαι. “Καὶ ^eτῇ κατ’ οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ.”
Οὐδὲ δούλους παρήκεν ἐνταῦθα· οἶδε γὰρ πολλάκις καὶ ῥήματα
D δούλων ἀνατρέψαι τὸν δεσπότην, καὶ μάλιστα ὅταν ὑπὲρ δού-
λου ἡ ἀξίωσις ᾖ. ⁵Οἱ μάλιστα παροξύνοντες ἴσως ἐκείνοι ἦσαν.
Οὐ τοίνυν ἀφίησιν αὐτοὺς εἰς φθόνον ἐμπεσεῖν, τῇ προσηγορίᾳ
τιμῆσας μετὰ τῶν δεσποτῶν. Ἀλλ’ οὐδὲ τὸν δεσπότην ἀγα-
νακτῆσαι συγχωρεῖ. Εἰ μὲν γὰρ ὀνομαστὶ εἶπεν, ἴσως ἂν ἡγα-
νάκτησεν· εἰ δὲ μὴ ἐμνήσθη, ^bοὐκ ἂν ἐδυσχέρανεν. “Ὅρα οὖν
πῶς συνετῶς εὔρε· καὶ μνησθῆναι, καὶ τούτους τῇ μνήμῃ τιμῆσαι,
κάκεινον μὴ πληῆσαι. Τὸ γὰρ τῆς ἐκκλησίας ὄνομα οὐκ ἀφίησι
τούς δεσπότης ἀγανακτεῖν, εἶγε συναριθμοῖντο τοῖς οἰκέταις.
Καὶ γὰρ ἡ ἐκκλησία οὐκ οἶδε δεσπότην, οὐκ οἶδεν ^kοἰκέτου δια-
φοράν· ἀπὸ κατορθωμάτων καὶ ἁμαρτημάτων τούτων κάκεινον
E ὀρίζει. Εἰ τοίνυν ἐκκλησία ἐστὶ, μὴ ἀγανακτεῖ, ¹ὅτι μετὰ σοῦ
προσηγορεύθῃ ὁ δούλος· ⁴“Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὐ δούλος,
οὐκ ἐλεύθερος.” “Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη.” Εἰς ὑπόμνησιν αὐ-
τὸν ^mἤνεγκε τῶν οἰκείων ἁμαρτημάτων. Ἐννόησον, φησὶν,
ὅσα σοι συνεχώρησεν ὁ θεὸς, πῶς χάριτι ^oσὺ ἐσώθης· μίμησαι
τὸν δεσπότην. ^pἘπεύχεται οὖν αὐτῷ. Πῶς οὖν; ^qὅταν μιμώμεθα
αὐτὸν, ἐπιμένει ἡ χάρις· ἐπεὶ κάκεινος ὁ δούλος ὁ περὶ τὸν σύν-
F δουλὸν ἀνηλεὲς γεγονώς, ἕως ὅτε οὐκ ἀπῆτει τὰ ἑκατὸν δηνάρια,
καὶ ἡ χάρις ἔμενεν ἡ δεσποτική· ἐπειδὴ δὲ ἀπῆτησεν, ἀφηρέθη,
καὶ παρεδόθη τοῖς βασανισταῖς.

3 Col. iv. 17.

4 Gal. iii. 28.

^w γίνεσθαι C.G.K. ^x τούτου] + καὶ C. ^y εἰ] δηλῶν ὅτι εἰ G.K. εἰ—
ὀφείλεις om. C. ^z Κολασσ. E. ^a οὗτος] καὶ οὗτος C.G.K. οὗτος καὶ I.
Sav. cet. καὶ om. E. Veron. Cat. ^b ἀλλὰ καὶ τούτον] ὃν καὶ C.G.K. Sav.
cet. ^c συστρ.] οὐ στρ. C. ^d τρόπῳ] τόνῳ I. ^e τὴν... ἐκκλησίαν I.
^f ἀνατρέψαι] + δυνάμειν C.G.K. Sav. cet. ⁵ οἱ] + δὲ iidem. Mox ἕως pro
ἴσως C. ^h οὐκ ἂν] κἀν C.G.K. Sav. cet. ⁱ καὶ] διὰ τοῦ iidem. ^k οἰκέτου]
δούλου C. ^l ὅτι] καὶ γὰρ G.K. ^m ἐνῆκε C. invita Cat. ⁿ ἁμαρτημά-
των] + χάριτος μνημονεύσας. ὁ οὖν λέγει, τούτῳ ἐστιν C.G.K. + τῆς χάριτος ὑπο-
μνήσας Sav. cet. Mox φησὶν om. C.G.K. ^o σὺ om. C.G.K. Mox καὶ
μίμησαι iidem. ^p ἐπεύχεται—ἡ χάρις] ἐπεύχεται δὲ αὐτῷ (+ καὶ C.) τὴν
εἰρήνην· εἰκότως. τότε γὰρ παραγίνεται καὶ αὕτη, ὅταν μμ. αὐτὸν, ὅταν ἐπιμένῃ
ἡ χ. C.G.K. Sav. cet. ^q ὅταν] + οὖν Veron. ^r ἀνελεῖς K.

⁸Ταῦτα ⁸ἐννοοῦντες, οἰκτίρμονες ὦμεν, ⁹συγγνωμονικοὶ περὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἡμᾶς. Ἐκατὸν δηνάρια ἐστὶν ¹⁰ἐνταῦθα τὰ εἰς ἡμᾶς ¹¹ἁμαρτήματα, τὰ δὲ εἰς τὸν θεὸν παρ' ἡμῶν, μυρία 776 τάλαντα. Ἰστε ὧ γάρ, ὅτι καὶ τῇ ποιότητι ¹²τῶν προσώπων τὰ ἁμαρτήματα κρίνονται. Οἶόν τι λέγω· ὁ τὸν ιδιώτην ὑβρίσας, ¹³ἤμαρτεν, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ὡς ὁ τὸν ἄρχοντα· ¹⁴καὶ μεϊζόνως τούτου ὁ τὸν μεϊζονα ἄρχοντα, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ¹⁵ὁ τὸν ἐλάττονα· ὁ δὲ τὸν βασιλέα, ¹⁶πολλῶ πλέον· ¹⁷καὶ ἡ μὲν ὑβρις ἐστὶν ἡ αὐτῇ, τῇ δὲ ¹⁸ὑπεροχῇ τοῦ προσώπου μεῖζων γίνεται. Εἰ δὲ ¹⁹ὁ βασιλέα ὑβρίζων, ἀφόρητον ἔχει τὴν τιμωρίαν διὰ τὴν τοῦ προσώπου ²⁰ἐξιοπιστίαν, ὁ τὸν θεὸν ὑβρίζων πόσων ἔσται ὑπεύθυνος τάλαντων; Ὡστε καὶ τὰ αὐτὰ εἰς τὸν θεὸν ἁμαρτάνωμεν, ἅπερ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, οὐδὲ οὕτω τὸ ἴσον ἐστὶν, ἀλλ' ὅσον μέσον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, τοσοῦτον τῶν ἁμαρτημάτων ἐκείνων καὶ τούτων. ²¹Νῦν δὲ καὶ πλείονα εὐρίσκω τὰ ἁμαρτήματα, οὐ τῇ ὑπεροχῇ τοῦ προσώπου ²²μεγάλα γινόμενα, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ τῇ φύσει. ²³Καὶ φρικτὸς μὲν ὁ λόγος ²⁴καὶ φοβερός ²⁵ὄντως, πλὴν ἀνάγκη λεχθῆναι, ²⁶ἵνα ἡμῶν τὴν διάνοιαν κατασίτη καὶ παρασαλεύσῃ, δεικνὺς ὅτι πολλῶ πλέον ἀνθρώπους φοβούμεθα ἢ τὸν θεόν, ²⁷καὶ τιμῶμεν ἀνθρώπους ἢ τὸν θεόν. ²⁸Ἐννόησον· ὁ μοιχεύων οἶδεν ὅτι ²⁹θεὸς αὐτὸν ὀρᾷ, καὶ τούτου μὲν καταφρονεῖ· ἂν δὲ ἄνθρωπος ἴδῃ, κατέχει τὴν ἐπιθυμίαν. ³⁰Οὐχὶ προτιμᾷ ἀνθρώπους θεοῦ; ³¹οὐχὶ ὑβρίζει τὸν θεόν; ἀλλὰ καὶ τὸ πολλῶ χαλεπώτερον, ἐκείνους δεδοικώς, ³²τούτου κατα- ³³φρονεῖ. ³⁴Ἄν μὲν γὰρ ἐκείνους ἴδῃ, κατέχει τὴν φλόγα τῆς ἐπιθυμίας· μᾶλλον δὲ ³⁵ποῖαν φλόγα; οὐκ ἔστι φλόξ, ἀλλὰ

⁸ ΗΘΕΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ συγγνωμονεῖν τοῖς ἁμαρτήσασιν, καὶ προσδοκᾶν παρὰ θεοῦ τῶν ἰδίων κακῶν συγχώρησιν, καὶ μὴ προτιμᾶν ἀνθρώπους τοῦ θεοῦ, καὶ ὁμολογεῖν τὰ ἁμαρτήματα. Veron. ⁸ ἐνν.] δὴ καὶ ἡμεῖς ἐνν. C.E.G.K. Sav. cet. ⁹ συγγ.] + τε E. ¹⁰ ἐνταῦθα om. C.G.K. ¹¹ ἁμαρτήματα] παρ' ἄλλων ἐξαμαρτανόμενα C.G.K. ¹² γάρ] δὲ Sav. cet. δὲ πάντως C.G.K. Statim ὅτι πρὸς τὴν ποιότητα C.G.K. ¹³ τοῦ προσώπου E. ¹⁴ ἤμαρτεν] ἤμαρτε μὲν C.G.K. ¹⁵ καὶ μεϊζόνως—ὁμοίως] ὥσπερ οὐδὲ ὁμοίως ὁ ὑβρίζων μεϊζονα καὶ ἐλάττονα ἄρχοντα, καὶ οὐχ ὁμοίως G.K. ¹⁶ ὁ] ὡς ὁ C.E.G. Veron. ¹⁷ πολλῶ] ἔτι πολλῶ C.G. ¹⁸ καὶ] δρα πῶς C.G.K. ¹⁹ ὑπεροχῇ τοῦ πρ.] ποιότητι τῶν προσώπων C.G.K. ²⁰ ἐξιοπιστίαν] ἀξίαν E. ²¹ ὑπεροχῇ C.G.K. ²² νυν] C.I. ²³ μεγάλα] + μόνον C.G.K. Sav. cet. ²⁴ καὶ et μὲν om. G.K. ²⁵ καὶ φ. ὄντως] καὶ φ. ὄντως λέγειν C. ²⁶ ὄντως καὶ φ. ὄν μ. λ. G.K. ὄν μ. λ. καὶ φ. ὄντως Sav. cet. ²⁷ ἵνα] + καὶ οὕτως C.G.K. Sav. cet. ²⁸ καὶ—θεὸν om. C. ²⁹ ἐννόησον] σκόπει γὰρ C.G.K. Sav. cet. ³⁰ ὁ θεὸς C. ³¹ οὐχὶ] ὁ τοιοῦτος οὐχὶ C.G.K. Sav. cet. Mox μόνον ἀνθρώπους C.G.K. ἀνθρώπους μόνον Edd. μόνον om. E.I. ³² οὐχὶ] οὐδὲ E. οὐχὶ μόνον C.G.K. Sav. cet. ³³ τούτου καταφρ.] τούτον ὑβρίζει E. ³⁴ ἂν μὲν γὰρ ἐκείνους] καὶ τοῦ μὲν θεοῦ οὐδένα λόγον ποιεῖται (ποιεῖται λόγον C.) ἂν δὲ ἀνθρώπους C.G.K. ³⁵ ποῖαν —ὑβρις] τὴν ὕλην (ὑβριν C.)· ὕλη (ὑβρις C.) γὰρ, καὶ οὐ φλόξ ἢ ἐπιθυμία C.G.K.

ὑβρις. Εἰ μὲν γὰρ μὴ ἐξῆν γυναικὶ κεχρῆσθαι, εἰκότως φλόξ
 τὸ πρῶγμα ἦν * νυνὶ δὲ ὑβρις καὶ στρήνος. * Ἄν μὲν * γὰρ ἀν-
 θρώπους ἴδῃ, ἴσταται τῆς μανίας, τῆς δὲ τοῦ θεοῦ μακροθυμίας
 ἑλαττον φροντίζει. Πάλιν ἕτερος, ὃ κλέπτων, σύννοιδεν ὅτι
 ἀρπάξει, καὶ ἀνθρώπους μὲν πειράται * ἀπατῆσαι, καὶ ἀπολο- (415)
 Ε γείναι πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, καὶ σχῆμα περιτίθησι τῇ ἀπο-
 λογίᾳ· τὸν δὲ θεὸν μὴ δυνάμενος πείσαι, οὐ φροντίζει, οὐδὲ
 αἰδεῖται, οὐδὲ τιμᾷ. Κἂν μὲν ὁ βασιλεὺς κελεύσῃ ἀπέχεσθαι
 τῶν ἐτέρου χρημάτων, μᾶλλον δὲ καὶ τὰ αὐτοῦ δοῦναι, πάντες
 * ἐτοίμως εἰσφέρομεν· τοῦ δὲ θεοῦ ὁ κελεύοντος μὴ ἀρπάξῃν,
 μηδὲ τὰ ἐτέρων λαμβάνειν, οὐκ ἀνεχόμεθα. ὁ Ὁρᾷς, ὅτι προ-
 τιμῶμεν ἀνθρώπους τοῦ * θεοῦ; Φορτικὸν τὸ ῥῆμα καὶ ἐπαχθές·
 F ἀλλὰ δείξατε ὅτι ὁ φορτικόν, φύγετε τὸ ἔργον· εἰ δὲ τὸ ἔργον
 οὐ δεδοίκατε, πῶς ὑμῖν πιστεῦσαι δύναμαι λέγουσιν, ὅτι τὰ
 ῥήματα δεδοίκαμεν, καὶ ὁ βαρεῖς ἡμᾶς; Ὑμεῖς ἑαυτοὺς ὁ τῷ ἔργῳ
 βαρεῖτε, καὶ οὐδεὶς λόγος· ἐγὼ δὲ ἂν τὰ ῥήματα εἶπω, ὧν ὑμεῖς
 τὰ πράγματα πράττετε, ἀγανακτεῖτε· καὶ πῶς οὐκ ἄτοπον;
 777 Γένοιτο ψεῦδος εἶναι τὰ παρ' ἐμοῦ. Βούλομαι αὐτὸς λοιδορίας
 δοῦναι λαβεῖν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὡς εἰκὴ καὶ μάτην λοιδο-
 ρησάμενος ὑμᾶς, ἢ ἰδεῖν ὑπὲρ τοιούτων ἐγκαλουμένους. Οὐ μόνον
 δὲ αὐτοὶ ἀνθρώπους προτιμᾶτε τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐτέρους
 ἀναγκάζετε. Πολλοὶ πολλοὺς οἰκέτας ἠνάγκασαν, καὶ παῖδας·
 οἱ μὲν εἰς γάμον εἰλκυσαν ἢ μὴ βουλομένους, οἱ δὲ ὑπηρετήσασθαι
 διακονίαις ἀτόποις, καὶ ἔρωτι μιαιφῶ, καὶ ἀρπαγαῖς καὶ πλεο-
 νεξίαις καὶ βίαις· ὥστε διπλοῦν εἶναι τὸ ἔγκλημα, καὶ μηδὲ ἀπὸ
 B τῆς ὁ ἀνάγκης συγγνώμην αὐτοὺς εὐρεῖσθαι. Εἰ γὰρ αὐτοὺς ἄκων
 πράττεις τὰ πονηρά, καὶ διὰ τὸ ἐπίταγμα τοῦ ἄρχοντος,
 μάλιστα μὲν οὐδὲ οὕτως ἱκανὴ ἡ ἀπολογία, ὁ πλὴν χαλεπω-
 τέρα γίνεται ἡ ἁμαρτία, ὅταν καὶ ἐκείνους ἀναγκάζῃς τοῖς αὐ-
 τοῖς περιπίπτειν. Ποία γὰρ ἂν εἴη τῷ τοιούτῳ συγγνώμη
 ὁ λοιπόν;

Ταῦτα εἶπον, οὐχὶ κατακρίναι βουλόμενος ὑμᾶς, ἀλλὰ δεῖξαι,
 πόσων ἐσμέν ὀφειλέται τῷ θεῷ. Εἰ γὰρ καὶ ἐξ ἴσου τιμῶντες

* νυνὶ—στρήνος] νυνὶ δὲ παρὰ τῶν πλείστων τὰ μὲν συγκεκριμένα περιφρο-
 νούμενα, τὰ δὲ κεκωλυμένα παντελῶς σπουδαζόμενα. ὑβρις καὶ στρήνος (πόνος C.)
 τὸ ὅλον ἐστὶ C.G.K. * γὰρ] οὐν C.G.K. γ ὁ om. C.G.I.K. * ἀπατῆσαι G.
 ἀπατεῖν C. * ἐτοίμως] ὁμοίως I. ὁ κελεύωντος E. ὁ λαμβάνειν] Sic
 omnes. συνάγειν Edd. ὁ Ὁρᾷς] + πῶς ἀποδέδεικται C.G.K. ὁ θεοῦ] +
 τάχα ἐρεῖτε iidem. ὁ φορτικόν] + ἀπὸ τοῦ εὐλαβεῖσθαι καταφρονεῖν iidem.
 Statim φύγε I. φεύγετε Mor. Ben. invitis libris. ὁ βαρεῖς] φοβεῖς C.
 ὁ τῷ ἔργῳ om. E. ὁ μὴ] οὐ E. ὁ ἀνάγκης] + δύνασθαι C.G.K. Sav. cet.
 Mox εὐρεῖσθαι (sic) I. ὁ πλὴν] + ἀλλὰ C.G.K. ὁ λοιπόν ante τῷ τ.
 transp. F.I.

ἄνθρωπον ^α τοῦ θεοῦ, ὑβρίζομεν τὸν θεόν, πόσῳ μᾶλλον, ὅταν προτιμῶμεν ἀνθρώπους; Εἰ ^ο καὶ ταῦτα τὰ ἁμαρτήματα τὰ εἰς ἀνθρώπους γινόμενα, ^ρ εἰς θεὸν πολλῶ μείζονα δέκνυνται· πόσῳ ^υ μᾶλλον, ὅταν καὶ αὐτὴ ἡ ἁμαρτία τῇ ποιότητι μείζων ᾖ καὶ χαλεπωτέρα; Ἐξετάζετω τις ἑαυτὸν, καὶ ὄψεται πάντα δι' ἀνθρώπους ποιῶν. Σφόδρα ^η ἡμεν μακάριοι, εἰ τοσαῦτα διὰ τὸν θεὸν ἐπράττομεν, ὅσα ^ι διὰ ἀνθρώπους, καὶ τὴν παρὰ τῶν ἀνθρώπων δόξαν, καὶ τὸν φόβον καὶ τὴν τιμὴν. Εἰ τοίνυν τοσούτων ἐσμὲν ὑπεύθυνοι, ὀφείλομεν μετὰ πάσης προθυμίας ἀφίεναι τοῖς ἀδικοῦσιν ἡμᾶς καὶ πλεονεκτοῦσι, καὶ μὴ μνησικακεῖν. Ὅδός γάρ ἐστι λύσεως ^α ἁμαρτημάτων, οὐδὲ πόνων δεομένη, οὐδὲ δαπάνης χρημάτων, οὐδὲ ἄλλου οὐδενός, ἀλλ' ἀπλῶς προαιρέσεως· οὐκ ἀποδημίαν χρὴ στείλασθαι, οὐκ εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐλθεῖν, οὐκ κινδύνους ὑποστῆναι καὶ πόνους, ἀλλὰ θελῆσαι μόνον. Ποίαν, εἰπέ μοι, συγγνώμην ἔχομεν ἐν τοῖς δοκοῦσιν εἶναι δυσκόλοις, ὅταν ^ω καὶ πρᾶγμα τοσοῦτον ἔχον κέρδος, καὶ τοσαύτην ^κ τὴν ὠφέλειαν, καὶ οὐδὲνα πόνον, μὴ πράττωμεν; Οὐ δύνασαι χρημάτων καταφρονῆσαι· οὐ δύνασαι δαπανῆσαι τὰ ὄντα εἰς τοὺς δεομένους· θελῆσαι οὐ δύνασαι τι ^ι ἀγαθόν; ἀφίεναι τῷ ἡδίκη- ^ε κότε οὐ δύνασαι; Εἰ γὰρ μὴ τοσούτων ὑπεύθυνος ἦς, ἐκέλευσε δὲ μόνον ὁ θεὸς ἀφίεναι, οὐκ ἔδει; νῦν δὲ τοσούτων ὑπεύθυνος ὢν, οὐκ ἀφίης; ^κ Καὶ ταῦτα δὲ ἀφ' ὧν ἔχεις αὐτοῦ ἀπαιτεῖ. ^α Ἄν μὲν οὖν ἡμεῖς παρ' ὀφειλέτην ἔλθωμεν ἡμέτερον, ^α ἐκεῖνος εἰδὼς τοῦτο, θεραπεύει καὶ ὑποδέχεται καὶ τιμᾷ, καὶ πᾶσαν ^β ἐπιδείκνυνται φιλοφροσύνην μετὰ δαψιλείας, καὶ ταῦτα οὐκ ^φ ἀπὸ τοῦ δανείσματος διαλυόμενος, ἀλλ' ἡμέρους ^ε ἡμᾶς θέλων καταστῆσαι περὶ τὴν ἀπαίτησιν· ^δ σὺ δὲ τῷ θεῷ ὀφείλων τοσαῦτα, καὶ κελεύόμενος ἀφίεναι, πάλιν ἵνα σὺ λάβῃς, οὐκ ^ε ἀφίης; Τί δήποτε, ^ι παρακαλῶ; Οἷμοι, πόσης μὲν ἀπολαύομεν φιλανθρωπίας, πόσῃν δὲ ἐπιδεικνύμεθα κακίαν, πόσον ὕπνον, ^γ 78 πόσῃν νωθεῖαν; ^ε Πῶς εὐκολον ἡ ἀρετὴ; Ἐνταῦθα οὐ σώματος

^α τοῦ θεοῦ] Sic C.E.G.K. τῷ θεῷ Edd. Mox πόσῳ pro πολλῶ E.I. ^ο καὶ] Sic E.G.I.K. δι Edd. ^ρ εἰς] ἢ εἰς E. ^η ἡμεν] ἡμεν ἂν G.K. ἂν ἡμεν Sav. cet. ^ι διὰ δ. vel δι' δ. omnes. διὰ τοὺς δ. Edd. ^α ἁμαρτημάτων] + τὸ μὴ μνησικακεῖν C.G.K. ^κ οὐδὲ] οὐ G.K. Sav. cet. Statim οὐ δαπάνης G.K. ^υ οὐκ] οὐ γὰρ C.G.K. ^ω καὶ] + κοῦφον G.K. Sav. cet. + κοῦφον τὸ C. Post πρᾶγμα add. καὶ C.E.G.K. Sav. cet. ^κ τὴν om. E. ^ι ἀγαθόν] + ὡς λέγεις, διαπράξασθαι E. Idem pergit, κἂν τῷ ἡ. ἀφίεναι οὐ δ. ^κ καὶ ταῦτα—ἀπαιτεῖ] καὶ ταῦτα, εἰδὼς ὅτι ἀφ' ὧν ἔχεις ἐξ αὐτοῦ, ἀπαιτῇ C.G.K. Sav. cet. ^α ἐκεῖνος] + δὲ E. τοῦτο εἰδὼς inverso ord. C.G.K. ^β ὑποδείκνυνται E. ^ε ἡμᾶς om. K. καταστῆσαι θέλων idem. ^δ σὺ] ὁ C. ^ε ἀφίεις I. ^ι παρακαλῶ] εἰπέ μοι, παρ. K. εἰπέ μοι, παρ. οὐκ ἀφίης C.G. ^κ πῶς] + πρᾶγμα G.K. Post ἀρετὴ add. καὶ πολλὴν ἔχον ὠφέλειαν; πῶς ἐργῶδες ἡ κακία; ἡμεῖς δὲ τὸ οὕτως εὐαφρόν ἀποφυγόντες (ἀποφεύγοντες G.K.) διώκομεν τὸ μολύβδου βαρύτερον. C.G.K. Sav. cet. invito Vet.

ἰσχύος χρεία, οὐ πλούτου, οὐ χρημάτων, οὐ δυναστείας, οὐ
 φιλίας, οὐκ ἄλλου οὐδενός, ἀλλ' ἄρκει θελῆσαι μόνον, καὶ τὸ
 πᾶν ἡνυσται, πρᾶγμα πολλὴν ἔχον ὠφέλειαν. Ἐλύπησεν ὁ
 δεῖνα καὶ ὕβρισε καὶ ἔσκωψεν; ^κἘννόησον, ὅτι καὶ σὺ πολλὰ (416)
 τοιαῦτα εἰς ἐτέρους ποιεῖς, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν δεσπότην ἄνες
 καὶ συγχώρησον. Ἐννόησον, ὅτι λέγεις· ^β“Ἀφες ἡμῖν τὰ
 B ὀφειλήματα ^μἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς ^αἀφίεμεν” ἐννόησον, ὅτι
 οἷ μὴ ἀφείς, οὐ δυνήσῃ μετὰ παρρησίας τοῦτο εἰπεῖν· ἂν δὲ
 ἀφῆς, ὀφειλὴν τὸ πρᾶγμα ἀπαιτεῖς, οὐ διὰ τὴν τοῦ πράγματος
 φύσιν, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ δωκότος φιλανθρωπίαν. ^ρΚαὶ ποῦ
 ἴσον, τὰ εἰς τοὺς ὁμοδούλους ἀφιέντα τῶν εἰς τὸν δεσπότην
 ἡμαρτημένων τὴν ἄφεςιν λαβεῖν; ἀλλ' ὅμως τυγχάνομεν τῆς
 τοσαύτης φιλανθρωπίας, ἐπειδὴ πλούσιός ἐστιν ἐν ἡλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς. Ἴνα δέ σοι δείξω, ὅτι καὶ χωρὶς τούτων, καὶ χωρὶς
 C τῆς ἀφέσεως, ἀπὸ τοῦ ἀφείναι ^τμόνον σὺ καρποῦσαι τὸ κέρδος,
 ἐννόησον, πόσους ὁ τοιοῦτος ἔχει φίλους, πῶς πανταχοῦ ἐγκώ-
 μια ^ατοῦ τοιοῦτου ἅπαντες διεξέρχονται· ἁγαθὸς ἀνὴρ, εὐκα-
 τάλλακτος, οὐκ οἶδε μνησικακῆσαι, ἅμα ἐπλήγη καὶ ἅμα ἰάθη.
 Τὸν τοιοῦτον περιστάσει τινὶ περιπεσόντα, τίς οὐκ ἐλεήσει;
 τίς οὐ συγγνώσεται ἁμαρτόντι; τίς οὐ δώσει χάριν ὑπὲρ ἐτέρων
 ἀξιούντι; τίς οὐ θελήσει φίλος εἶναι καὶ δούλος ψυχῆς οὕτως
 ἀγαθῆς; Ναί, παρακαλῶ, πάντα ὑπὲρ ^ωτούτου πράττωμεν, μὴ
 D πρὸς φίλους, μὴ πρὸς συγγενεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς
 οἰκέτας. ^δ“Ἀνιέντες γὰρ, φησὶ, τὴν ἀπειλὴν, εἰδότες ὅτι καὶ
^ζὑμῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς.” Ἄν ^γἀφιῶμεν τοῖς πλησίον
 τὰ ^αἁμαρτήματα, ἂν ἐλεημοσύνας παρέχωμεν, ἂν ταπεινοὶ ὦμεν
 καὶ γὰρ ^ακαὶ τοῦτο ἀφαιρεῖ ἁμαρτίας· εἰ γὰρ ὁ τελώνης, ἵνα
 μόνον ^βεἴπῃ, ^γ“Ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ,” κατήλθε δεδίκαι-
 ωμένος, πολλῶ μᾶλλον καὶ ἡμεῖς, ἔὰν ταπεινοὶ ὦμεν καὶ συντε-
 τριμμένοι, δυνησόμεθα πολλῆς φιλανθρωπίας τυχεῖν· ἂν ὁμολο-
 E γῶμεν τὰ ^δἑαυτῶν ἁμαρτήματα, καὶ καταγινώσκωμεν ἑαυτῶν,

^δ Matth. vi. 13.^ε Ephes. vi. 9.^ζ Luc. xviii. 13.

^η οὐ om. E. I. Veron. invito Vet. ^ι ἔγωγε E. I. πρᾶγμα—ὠφέλειαν om.
 C. G. K. Sav. cet. ^κ ἀλλ' ἐννόησον C. E. G. K. Sav. cet. ^λ καὶ ἄνες C. G. K.
 Sav. cet. ^μ ἡμῶν om. E. ὡς pro καθὼς idem. ^ν ἀφίεμεν] + τοῖς ὀφει-
 λέταις ἡμῶν Sav. cet. repugnantibus libris. In Veron. lacuna est. ^ο εἰ μὴ
 ἀφείς] εἰ μὴ ἀφείς (sic) I. εἰ μὴ ἀφῆς C. G. K. μὴ ἀφείς E. Veron. ἔὰν μὴ
 ἀφῆς Sav. cet. Mox μετὰ π. τοῦτο pro τοῦτο μετὰ π. C. G. I. K. ^π καὶ ποῦ
 καίτοι οὐκ C. G. K. Mox τὸ pro τὰ I. K. ^ρ ἡλέει E. I. ^σ μόνου E. ^τ τοῦ
 τοιοῦτου] τοῦτου E. ^θ ἀγαθός] ἀγαθός, λέγοντες C. G. K. λέγοντες, ἀγαθός
 Sav. cet. λέγοντες om. I. Veron. et, ut videtur, E. Post ἀνὴρ add. φησὶ E.
^ι εὐμετάλλакτος E. I. Veron. ^κ τούτων K. ^λ ἡμῶν E. ^μ ἀφίεμεν K.
^ν ἁμαρτήματα] + ἀφειθήσεται καὶ ἡμῖν C. G. K. Sav. cet. non Vet. ^ξ καὶ om. E.
^ο εἴπῃ] + ὁ θεός C. ^π ἔὰν pro ἂν C. G. I. K. ^ρ ἑαυτῶν] ἡμῶν G. K. ἑαυτῶν
 om. C.

τὸ πλέον ἀποσμηζόμεθα τοῦ ῥύπου. Πολλοὶ ἔγὰρ αἱ ὁδοὶ αἱ ἑκαθαρεύουσαι. Πάντοθεν τοίνυν πολεμῶμεν τῷ διαβόλῳ. Οὐδὲν εἶπον δύσκολον, οὐδὲν δυσχερές. Ἄφες τῷ λελυπηκότι, ἐλέησον τὸν δεόμενον, ταπεινώσόν σου τὴν ψυχὴν· καὶ σφόδρα ἦς ἀμαρτωλὸς, δυνήσῃ καὶ τῆς βασιλείας ἐπιτυχεῖν, διὰ τούτων αὐτὰ ἐκκαθαίρων τὰ ἀμαρτήματα, καὶ ἀποσμήχων τὴν κηλίδα. Γένοιτο δέ, ἡμᾶς πάντας ἐνταῦθα ἀποκαθραμένους ἅπαντα τῶν ἀμαρτημάτων ἰτὸν ῥύπον διὰ τῆς ἐξομολογήσεως, ἐκεῖ τυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου **Γ** ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Β.

779

¹ Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ ^αμου πάντοτε, μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν, ἣν ἔχεις πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς ^βσου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ^γἡμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

ΟΥΚ εὐθέως ἐκ προοιμίων αἰτεῖ τὴν χάριν· ἀλλὰ πρότερον **Β** τὸν ἄνδρα θαυμάσας, καὶ ἐπαινέσας ἐπὶ τοῖς κατορθώμασι, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀγάπης δείξας τεκμήριον οὐ μικρὸν, τὸ διαπαντὸς αὐτοῦ μεμνήσθαι ἐν ταῖς προσευχαῖς, καὶ εἰπὼν ὅτι πολλοὶ ἀναπαύονται πρὸς αὐτὸν, καὶ πᾶσιν ὑπακούει καὶ πείθεται, τότε καὶ αὐτὴν τελευταίον τίθησι, μάλιστα αὐτὸν δυσωπῶν τούτῳ. Εἰ γὰρ ἕτεροι ἐπιτυγχάνουσιν ὧν δεόνται, πολλῶ μᾶλλον ^δὁ Παῦλος· εἰ πρὸ τῶν ἄλλων ἐλθὼν ἄξιός ἦν τυχεῖν, πολλῶ μᾶλλον **Γ** μετὰ τοὺς ἄλλους, καὶ πρᾶγμα αἰτῶν οὐκ εἰς αὐτὸν ἀνῆκον, ἀλλ' ὑπὲρ ἐτέρου. Εἰτα ἵνα μὴ δόξη τούτου ἕνεκεν γράφειν ^εμόνον, ὡς εἰ μὴ Ὀνήσιμος ἦν, φησὶν, οὐκ ἂν ἔγραψας, ὅρα πῶς καὶ ἐτέρας αἰτίας τίθησι τῆς ἐπιστολῆς· πρῶτον μὲν τὴν ἀγάπην αὐτοῦ δηλῶν, ἔπειτα δὲ καὶ ξενίαν κελεύων ἐτοιμασθῆναι αὐτῷ. “Ἀκούων σου, φησὶ, τὴν ἀγάπην.” Θαυμαστὸν τοῦτο, καὶ τοῦ παρόντος ^εἰδεῖν τοῦτο πολλῶ μεῖζον. Δῆλον γὰρ ὅτι

¹ Vers. 4—6.

^ε γὰρ om. G.K. ἑκαθαρεύουσαι] καθαίρειν δυνάμεται C.G.K. ^ε τυχεῖν C.
^α πάντας ἡμᾶς in verso ord. E.I. ἰτὸν om. C. Hom. II. ^α μου
om. G.K. ^β σου ἐνεργῆς om. C. ^γ ἡμῖν] Sic E.G.I.K. ἡμῖν Edd.
Infra ἡμῖν C.K. ἡμῖν Edd. ^δ ὁ assumptum ex C.E.G.I. ^ε μόνον] +
μηδὲ εἴπη τις C.G.K. Sav. cet. Mox om. φησὶν iidem. ἔγραψας ex corr. K.
^ε ἰδεῖν] ἥδη E. Statim μάλιστα pro τοῦτο C.G.K.

ἐκ τοῦ ὑπερβάλλουσιν ταύτην ἡ εἶναι, καὶ διάδηλος γέγονε, καὶ (417)
 D μέχρῃς αὐτοῦ ἐφθασε· καίτοιγε οὐκ ὀλίγον τὸ μέσον ἦν Ῥώμης
 καὶ Φρυγίας· ἑκεῖ γάρ μοι δοκεῖ εἶναι ἀπὸ Ἀρχίππου. Οἱ
 γὰρ ¹Κολοσσαεῖς τῆς Φρυγίας εἰσὶ, πρὸς οὓς γράφων ἔλεγεν,
²“Ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ’ ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ, ποιήσατε ἵνα καὶ
 ἐν τῇ Λαοδικέῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας
 ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνώτε.” Αὕτη δὲ τῆς Φρυγίας πόλις ἐστίν.
 “Εὐχομαι, φησὶν, ἵνα ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς
 γένηται.” Ὁρᾷς πρότερον αὐτὸν διδόντα ³πρὶν ἢ λαβεῖν,
 καὶ πρὶν ἢ τὴν χάριν αἰτῆσαι, τὴν ⁴αὐτοῦ παρέχοντα ⁵πολλῶ
 E μείζονα; “Ὅπως, φησὶν, ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς
 γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν
 Ἰησοῦν.” Τοῦτέστιν, ἵνα πᾶσαν ἀρετὴν ἐπέλθῃς, ἵνα μηδὲν
 ῥέλλειφθῇ. Οὕτω γὰρ ἡ πίστις γίνεται ἐνεργῆς, ὅταν ἔργα
 ἔχῃ. ⁶“Χωρὶς γὰρ ἔργων ἡ πίστις νεκρά ἐστὶ.” Καὶ οὐκ
 εἶπεν, ἡ πίστις σου, ἀλλ’, “ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου,” συν-
 F ἄπτων αὐτὸν ἑαυτῷ, καὶ ἐν σῶμα δεικνύς, καὶ τούτῳ μάλιστα
 αὐτὸν δυσωπῶν. ⁷Εἰ κοινωνὸς εἶ, φησὶ, κατὰ τὴν πίστιν, καὶ
 κατὰ τὰ ἄλλα ὀφείλεις κοινωνεῖν.

⁸“Ἐὰν γὰρ ἔχομεν καὶ πολλὴν παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ
 σου, ὅτι τὰ σπλάγχχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπνυται διὰ σοῦ, ἀδελφέ.”
 Οὐδὲν οὕτω δυσωπεῖ, ὡς τὸ ⁹τὰς ἐτέρων εὐεργετίας ¹⁰προσφέρειν,
 780 καὶ μάλιστα ὅταν ἐκείνων αἰδεσιμώτερος ᾖ. Καὶ οὐκ εἶπεν, εἰ
 τοῖς ἄλλοις ποιεῖς, πολλῶ μᾶλλον ἐμοί· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ μὲν ἡνί-
 ξατο, ἐτέρως δὲ αὐτὸ μεθώδευσε ¹¹προσηνέστερον. Τοῦτέστι,
 σύ μοι παρρησίαν ἔδωκας ἐκ τῶν εἰς ἐτέρους γενομένων. “Καὶ
 παράκλησιν.” Τοῦτέστιν, οὐ μόνον ἡδόμεθα, ἀλλὰ καὶ παρα-
 μυθούμεθα· μέλος γὰρ ἡμῶν ἐκεῖνοι. Εἰ τοίνυν ¹²τοσαύτην δεῖ
 τὴν συμφωνίαν εἶναι, ὡς ἐπὶ ταῖς ἐτέρων ἀναπαύσεσι τοὺς ἄλ-
 λους ἐν θλίψεσιν ὄντας, καὶ μὴ τύχωσιν τινος, εὐφραίνεσθαι δι’
 B ἐκείνους, ὡς ἐνὸς σώματος εὐεργετηθέντος, πολλῶ μᾶλλον ¹³καὶ
 σὺ ἡμᾶς ἀνέπαισας. Καὶ οὐκ εἶπεν, ὅτι ¹⁴εἵκεις, ¹⁵ὅτι πείθῃ,

² Col. iv. 16.³ Jac. ii. 16.⁴ v. 7.

¹ εἶναι] + καὶ ἀγαπᾶν C.E.G.K. Veron. + καὶ ἀγαπῶν I. ¹ ἐκεῖθεν C.G.K.
² ἀπὸ superscript. in I. ἀπὸ Ἀρχ.] ὅθεν καὶ Ἀρχίππος C.G.K. ³ Κολασσ. E.
⁴ πρὶν om. I. ⁵ αὐτοῦ E. παρέχοντα in marg. habet K. ⁶ πολλῶ] καὶ
 πολλῶ C.G.K. Statim μείζον C.E.G.K. μείζων I. ⁷ λειψῇ K. ⁸ εἰ
 om. K. ⁹ χάριν C.G.K. Veron. γὰρ om. C. Mox ἐπὶ τῆς ἀγάπης σου I.
¹⁰ τὰς] τῶν C. ¹¹ προσφέρειν] Sic C.E.G.K. Cat. Edebatur προσφέρειν.
¹² προσηνέστερον] + χαρὰν (χάριν C.G.) ἔχομεν C.G.K. Sav. cet. ¹³ τοσαύ-
 την δ. τὴν σ.] Sic C.G.I.K. τὴν σ. τοσαύτην δ. Edd. ¹⁴ καὶ—ἀνέπαισας
 εἰ καὶ ἡμᾶς ἀναπαύσεις C.G.K. Sav. cet. invito Vet. ¹⁵ εἵκεις] Sic Sav. cet.
 cedis Vet. eikos est in nostris omnibus et Veron. ¹⁶ ὅτι om. C.G.K. Statim
 πείθει I. Veron.

ἀλλὰ καὶ σφοδρότερον καὶ ἄμφαντικώτερον, “ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἀγίων,” ὡς ἂν εἰ περὶ παιδίου ποθινοῦ τοῖς πατράσιν ὄντος καὶ ἐπεράστου. Οὕτως ἡ ἀγάπη, ἢ φιλοστοργία δέκνυσιν αὐτὸν καὶ σφόδρα ἀγαπώμενον παρ’ αὐτῶν. “Διὸ πολλὴν παρρησίαν ἔχων ἐν Χριστῷ.” “Οἶρα πῶς ἀσφαλίζεται, μὴ τι καὶ τῶν ἀπὸ σφοδρᾶς ἀγάπης λεγομένων πλήξη τὸν ἀκροατὴν, ὡς δυσανασχετεῖν. Διὰ τοῦτο πρὶν ἢ εἰπεῖν, “ἐπιτάσσει σοι,” ἐπειδὴ βαρὺ ἦν, καίτοιγε ἀπὸ ἀγάπης λεγόμενον ὁ μᾶλλον ἱκανὸν θεραπεῦσαι, ἀλλ’ ὅμως ἐκ περιουσίας πολλὴν τίθεται τὴν διόρθωσιν, εἰπὼν, “παρρησίαν ἔχων,” ὅπερ μέγαν δεικνύντος ἦν τὸν Φιλήμονα· τουτέστι, παρρησίαν ἡμῖν ἔδωκας σύ· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ, “ἐν Χριστῷ” οὐχ ὡς ἐν τῷ κόσμῳ λαμπρότερος, οὐδὲ ὡς δυνατώτερος, ἀλλὰ διὰ τὴν πίστιν τὴν εἰς τὸν Χριστόν· καὶ τότε ἔθηκε τὸ, “ἐπιτάσσει σοι” καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ, “τὸ ἀνῆκον,” τουτέστιν, ὁ εὐλογον πρᾶγμα. Καὶ ὅρα ἐκ πόσων αὐτὸ κατασκευάζεται. Τοὺς ἄλλους εὖ ποιεῖς, φησὶ, καὶ ἐμέ· καὶ διὰ τὸν Χριστόν, καὶ ὅτι τὸ πρᾶγμα εὐλογον, καὶ ὅτι ἡ ἀγάπη δίδωσι, “^μΔὶ ἦν μᾶλλον παρακαλῶ.” “Ὡς ἂν εἰ εἶπεν· οἶδα μὲν, ὅτι καὶ ἐπιτάττων ἀνὺ μετὰ πολλῆς τῆς ἐξουσίας, ἀπὸ τῶν προλαβόντων· πλὴν ἀλλ’ ἐπειδὴ πολλὴν ὑπὲρ τοῦ πράγματος ποιούμεαι ῥσπουδὴν, παρακαλῶ. Ἀμφότερα ἔδειξεν ὁμοῦ, ὅτι καὶ θαρρεῖ αὐτῷ ἐπέταξε γάρ· καὶ ὅτι σφόδρα τοῦ πράγματος ἀντιποιεῖται· διὸ ὁ παρακαλεῖ. “Τοιοῦτος ὢν, φησὶν, ὡς Παῦλος πρεσβύτης.” Βαβαί, πόσα δυσωπητικά; ὁ Παῦλος, ἀπὸ τῆς ποιότητος τοῦ προσώπου· ἀπὸ τῆς ἡλικίας, ὅτι πρεσβύτης· ἀπὸ τοῦ δικαιτέρου πάντων, ὅτι καὶ, “Δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Τίς γὰρ οὐκ ἂν τὸν ἀθλητὴν καὶ στεφανίτην ἐδέξατο ὑπταῖς χερσὶ; τίς ὁρῶν διὰ Χριστὸν δεδεμένον, οὐκ ἂν μυρία ἐχαρίσατο; Τοσούτοις δὴ προλεάνας αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, οὐδὲ εὐθέως ἐνέβαλε τὸ

δ v. 8.

ε v. 9.

^a ἐκφαν. E. ^b παιδίου] + τις λέγοι C.G.K. ^c ἢ] καὶ ἡ C.G.K. ἡ φιλ. om. Cat. ^d καὶ—αὐτῶν] παρὰ πάντων αὐτῶν σφ. ἀγαπώμενον C. ^e πολλ.] + φησὶ E. ἐν Χρ. π. ἔχων hoc ord. G.K. Statim inserunt ἐπιτάσσει σοι τὸ ἀνῆκον C.G.K. Sav. cet. ^f καὶ om. G.K. ^g ἐπιτάσσο (sic) I. ἐπεὶ pro ἐπειδὴ C. ^h ἱκανὸν] + ἦν E. ⁱ εἰπὼν] + γὰρ G. expunctum in K. Statim παρ. πολλὴν ἔχων E. ^k τὸ] τῷ I. Post Χριστῷ add. ἐπαγαγὼν, ὅπερ δηλοῦντός ἐστιν ὅτι C.G.K. Sav. cet. Mox λαμπρότερον et δυνατώτερον iidem. ^l καὶ om. C.G.K. Statim τέθεικε iidem. ^m δι’ ἦν] διὸ καὶ ἐπάγει, διὰ τὴν ἀγάπην C.G.K. Sav. cet. ⁿ ὡς ἂν εἰ εἶπεν] Sic Sav. cet. ὡσανεὶ εἰπεῖν E.I. Veron. ὥσει ἔλεγεν C.G.K. ^o προλαβόντων] πραγμάτων I. ^p τὴν σπουδὴν I. ^q παρακαλεῖ] + παρακαλῶ, φησὶν C.G.K. Mox φησὶν om. K. Post πρεσβύτης add. νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰ. Χρ. C.G.K. ^r Παῦλος om. Cat. Post προσώπου add. ὅτι Παῦλος I. Cat. ^s ἐβαλε I.

TOM. VI.

X x

ὄνομα, ἀλλὰ τοσαύτην ποιησάμενος αἵτησιν ἀναβάλλεται. (418)
 F⁷ Ἰστε γὰρ ⁷ τοὺς θυμοὺς τῶν δεσποτῶν κατὰ τῶν ἀποδεδρακό-
 των οἰκετῶν· καὶ μάλιστα ὅταν μετὰ κλοπῆς τοῦτο ἐργάσων-
 ται, ⁸ κὰν χρηστοὺς ἔχωσι δεσπότες, πῶς αὔξεται ἡ ὀργή.
 Ταύτην οὖν πᾶσι τούτοις προελέανε· καὶ πρότερον πείσας ⁹ καὶ
 781 πᾶν ὁτιοῦν ὑπουργῆσαι ἐτοίμως, καὶ παρασκευάσας αὐτοῦ τὴν
 ψυχὴν πρὸς πᾶσαν ὑπακοήν, τότε ἐπάγει τὴν δέησιν, καὶ φησὶ·
 7 “Παρακαλῶ σε”· ⁸ καὶ μετὰ ἐγκωμίων· “περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου,
 ὃν ⁹ ἐγὼ ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου.” Πάλιν οἱ δεσμοὶ δυσω-
 πητικοί. Καὶ τότε τὸ ὄνομα· ¹⁰ οὐ μόνον γὰρ τὸν θυμὸν ἔσβε-
 σεν, ἀλλὰ καὶ ἡσθῆναι ¹¹ πεποίηκεν. ¹² Οὐ γὰρ ἂν αὐτὸν, φησὶ,
 τέκνον ἐκάλουν, εἰ μὴ σφόδρα ἦν εὐχρηστος. “Ὅπερ Τιμόθεον
 ἐκάλεσα, τοῦτο καὶ τοῦτον. Καὶ πολλαχοῦ τὴν φιλοστοργίαν
 δεικνύς, ¹³ ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς ὠδίνος ἐντρέπει· δέσμιος ¹⁴ αὐτὸν
 B ἐγέννησα, φησὶν. “Ὡστε καὶ διὰ τοῦτο ἄξιος πολλῆς τυχεῖν
 τῆς τιμῆς, ὅτι ἐν αὐτοῖς τοῖς ἄθλοις ἀπετέχθη, ἐν τοῖς ὑπὲρ
 Ἰησοῦ πειρασμοῖς.

“Ὁνήσιμον, ⁸ τὸν ποτὲ σοι ἄχρηστον.” “Ὁρα πόση ἡ σύν-
 εσις, πῶς ὁμολογεῖ αὐτοῦ τὸ ἀμάρτημα, ⁹ καὶ τούτῳ σβεννύς
 αὐτοῦ τὸν θυμὸν. Οἶδα, φησὶν, ὅτι ἄχρηστος ἦν· “Νῦν δέ,”
¹⁰ σοὶ χρήσιμος ἔσται, οὐκ εἶπεν, ἵνα μὴ ἐκεῖνος ἀντεῖπῃ, ἀλλὰ
 καὶ τὸ ¹¹ αὐτοῦ πρόσωπον εἰσέγαγεν, ἵνα ἀξιόπιστοι ᾖσιν αἱ
 C ἐλπίδες· “Νῦν δέ σοι, φησὶ, καὶ ἐμοὶ ¹² εὐχρηστον.” Εἰ γὰρ
 Παῦλῳ χρήσιμος τῷ τοσαύτην ἀκρίβειαν ἀπαιτοῦντι, πολλῶ
 μᾶλλον τῷ δεσπότη. ¹³ “Ὁν ἔπεμψα πρὸς σέ.” Καὶ ¹⁴ τούτῳ
 τὸν θυμὸν ἔσβεσε, τῷ παραδοῦναι αὐτόν. Μάλιστα γὰρ οἱ δε-
 σπότες τότε ὀργίζονται, ὅταν ὑπὲρ ¹⁵ ἀπόντων παρακαλῶνται·
 ὥστε καὶ αὐτῷ τούτῳ μᾶλλον κατεπραῖνε. “Σὺ δὲ ¹⁶ αὐτόν.”
 Καὶ πάλιν οὐ γυμνὸν τίθησι τὸ ὄνομα, ἀλλὰ μετὰ ῥήματος

7 v. 10.

8 v. 11.

9 v. 12.

⁷ αἵτησιν] + ἔτι G.K. ⁸ τοὺς θ. τῶν δ.] ὅποιοι τῶν δ. οἱ θυμοὶ C.G.K.
⁹ κὰν—αὔξεται] κὰν γὰρ χρηστοὶ τύχωσιν ὄντες, αὔξεται πῶς C.G.K. ¹⁰ καὶ
 om. C.G.K. Sav. cet. ¹¹ καὶ om. C.I. ¹² ἐγὼ accessit ex C.G.I.K.
¹³ οὐ μ. γὰρ] τούτῳ (τοῦτο K.) οὐ μ. C.G.K. ¹⁴ ἐποίησεν K. ¹⁵ οὐ—φησὶ]
 δ δὲ λέγει, τοιοῦτον ἔστιν· οὐκ ἂν αὐτόν (+ ποτε G.K.) C.G.K. ¹⁶ ἀπὸ] καὶ
 ἐνταῦθα (+ καὶ C.G.) ἀπὸ C.G.K. ¹⁷ αὐτὸς E. Mox ὥστε καὶ om. idem.
¹⁸ τοῦ Xp. Edd. τοῦ om. C.E.I. Cat. ¹⁹ καὶ] κὰν E. ²⁰ σοὶ—οὐκ εἶπεν]
 Sic E.I. Veron. ἀλλὰ νῦν ἐμοὶ (σοι C.) χρήσιμος. (+ καὶ C.) οὐκ εἶπεν ἀπλῶς,
 ἐμοὶ (σοι C.) C.G.K. νῦν δέ σοι καὶ ἐμοὶ χρήσιμος ἔσται. οὐκ εἶπε, νῦν δέ σοι
 χρήσιμος ἔσται Sav. cet. praeunte Vet. ²¹ αὐτοῦ C. ²² εὐχρηστον] χρή-
 σιμος I. ²³ τοῦτο I. Mox τὸ παρ. C.I. ²⁴ ἀπάντων E. Post παρακα-
 λῶνται add. in marg. eodem calamo τότε μᾶλλον τὴν φλόγα τοῦ θυμοῦ ἀνά-
 πτουσιν I. ²⁵ αὐτόν] + τουτέστι, τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ Sav. cet. re-
 pugnantibus libris.

ἐντρεπτικοῦ, ὃ τοῦ τέκνου θερμότερόν ἐστιν. Εἶπε, “τέκνον.” D εἶπεν, “ἐγέννησα.” ὥστε μάλιστα αὐτὸν φιλεῖν εἰκὸς, ὅτι ἐν πειρασμοῖς αὐτὸν ἔτεκεν. “Ὅτι ἴγάρ περὶ ἐκείνα τὰ παιδιά μάλιστα ἐκκαίόμεθα, ὁ δὴλον, ὅταν κινδύνους διαφύγωμεν, καὶ ἐν αὐτοῖς τέκωμεν” ὡς ὅταν λέγῃ ἡ γραφή,¹⁰ “Ὁυαὶ Βαροχαβήλ.” καὶ πάλιν ὅταν ὁ καλῇ τὸν Βενιαμὴν ἢ Ῥαχὴλ,¹¹ “Ἰγὶός, φησὶν, ὁδύνης μου.” “Σὺ δὲ αὐτὸν, ὁ φησὶ, τουτέστι, τὰ ἐμὰ σπλάγχχνα, προσλαβοῦ.” W Δείκνυσιν αὐτοῦ τὴν ἀγάπην τὴν πολλήν. Οὐκ εἶπεν, ἀποδέξαι, οὐκ εἶπε, μὴ ὀργισθῆς, ἀλλὰ, “προσλαβοῦ” τουτέστιν, X οὐχὶ συγγνώμης, ἀλλὰ τιμῆς ἐστὶν ἄξιος. Διὰ τί; E Ὁ Τέκνον Παύλου γέγονεν.¹² “Ὁν ἐγὼ ἐβουλόμην ὑπὲρ σοῦ κατέχειν, ἵνα διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου.” Ὁρᾷς, πόσα πρότερον κατασκευάσας, τότε αὐτὸν ἤγαγεν εἰς τὴν τοῦ δεσπότητος τιμὴν; Καὶ ὁ δὲ καὶ τοῦτο μεθ’ ὅσης σόφιας. ὁ δὲ κακεῖνον πόσου ὑπεύθυνον ποιεῖ, καὶ τοῦτον πῶς τιμᾷ. Εὐρες, ὁ φησὶν, ὅπως ἀποδῶς τὴν πρὸς ἐμὲ λειτουργίαν F δι’ αὐτοῦ. Ἐνταῦθα δείκνυσιν, ὅτι τὸ αὐτοῦ μᾶλλον ἐσκόπησεν, ἢ τὸ τοῦ παιδὸς, ὅτι σφόδρα αὐτὸν αἰδεῖται.¹³ “Χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης, ὁ φησὶν, οὐδὲν ἠθέλησα ἐποιῆσαι.” Τοῦτο μάλιστα 782 χαυνοὶ τὸν ἀξιούμενον, ὅταν καὶ πράγματος ὄντος χρησίμου, μετὰ τῆς ἐκείνου γνώμης γίνηται. Δύο γὰρ εὐαγαθὰ. ὁ καὶ οὗτος κερδαίνει, καὶ οὗτος ἀσφαλέστερος καθίσταται. Καὶ οὐκ εἶπεν, ἵνα μὴ κατὰ ἀνάγκην, ὁ ἀλλ’, “ὡς κατὰ ἀνάγκην.” ὁ Ἡιδεῖν μὲν γὰρ, φησὶν, ὅτι καὶ μὴ ὁ μαθὼν, ἀλλὰ ἀθρόον γνούς, οὐκ ἂν ὁ ἡγανάκτησας, ἀλλ’ ὁ μὲν ἐκ πλείονος περιουσίας, “ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην.”¹⁴ “Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχω-

10 1 Reg. iv. 21.

11 Gen. xxxv. 18.

12 1. 13.

13 v. 14.

14 v. 15, 16.

ὁ ὥστε—εἰκὸς] ὥστε δεῖξαι μάλιστα διὰ τοῦτο αὐτὸν φιλεῖν C.G.K. Μοχ ἔτεκεν E. ὁ γὰρ] δὲ G.K. ὁ δὴλον—τέκωμεν] τὰ ἐν τοῖς κινδύνους τικτόμενα, ὅταν αὐτοὺς διαφύγωμεν, δὴλον E. ὁ, ὅταν κινδύνους διαφεύγοντες (διαφυγόντες C.) ἐν αὐτοῖς τέκωμεν, δὴλον ἀπὸ τῆς γραφῆς C.G.K. Μοχ ἡ γραφή om. iidem. ὁ οὐαὶ] + σοι E. Statim βαροχαβήλ E.I. βαροχαβήλ K. ὁ καλῇ—μου] εἰσάγει τὴν Ῥαχὴλ τὸν Βεν. υἱὸν ὁδύνης καλοῦσαν C.G.K. ὁ υἱὸς] Sic E.I. υἱὸν Edd. ὁ φησὶ om. K. ὁ δείκνυσιν] ὁ δὲ C.G.K. ὁ οὐχὶ] οὐ μόνον E. οὐχὶ μόνον G.K. μόνον post συγγνώμης add. C. Ben. Statim ἀλλὰ καὶ τιμῆς C.E.G.K. ὁ τέκνον] ὅτι τέκνον C.E.G.K. invita Cat. ὁ ἐγὼ] + φησὶν E. ἐγὼ om. C. ὁ δὲ—ὅσης] τοῦτο τῆς Παύλου C.G.K. ὁ δὲ] πλὴν ὁ δὲ iidem. ὁ φησὶ] + καὶ ὁ δὲ iidem. ὁ φησὶν om. G.K. ὁ ποιῆσαι] + ἵνα μὴ ὡς κατ’ (κατὰ C.K.) ἀνάγκην τὸ ἀγαθὸν σου ἢ, ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον C.G.K. Sav. cet. ὁ γίνηται] Sic Cat. γίνεται I. τίκεται E. τίκεται Edd. ὁ ἀγαθὰ] ἐντεῦθεν γίνονται ἀγαθὰ C.G.K. ἀγαθὰ ἐντεῦθεν γίνεται Sav. cet. ὁ καὶ οὗτος] κακεῖνος C.G.K. Sav. cet. ὁ καθίσταται] + καὶ ἐκείνος μέμψως ἀπήλλακται I. ὁ ἀλλ’ ὡς κ. ὁ. om. C. ὁ ἡδὲν μὲν γὰρ] δηλώσαι τοῦτο βουλόμενος, ὅτι ἡδὲν μὲν C.G.K. ὁ προμαθὼν I. ὁ ἀγακτῆσης C.G.K. ὁ ἀνάγκην] + φημὶ iidem.

Β ^ρίσθη πρὸς ὦραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς, μηκέτι ὡς δούλον.”
 Καλῶς τὸ, “τάχα,” ἵνα εἴξῃ ὁ δεσπότης. Ἐπειδὴ γὰρ ἀπὸ
 αὐθαδείας γέγονεν ἡ φυγὴ καὶ διεστραμμένης διανοίας, καὶ οὐκ
 ἀπὸ προαιρέσεως, ῥέγει, “τάχα.” Καὶ οὐκ εἶπε, διὰ τοῦτο
 ἔφυγεν, ἀλλὰ, “διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη,” ἡ εὐφημοτέρῳ ὀνόματι.
 Καὶ οὐκ εἶπεν, ἐχώρισεν ἑαυτόν· οὐ γὰρ αὐτοῦ τὸ κατασκεύ- (419)
 ασμα, τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀναχωρῆσαι, οὐδὲ ἐπ’ ἐκείνῳ. Ὅπερ καὶ
 Ἰωσήφ ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν φησιν, ὅτι ¹⁵ “Ὁ
 θεὸς ἠπέστειλέ με ἐνταῦθα” τούτέστι, τῇ κακουργίᾳ αὐτῶν
 C εἰς δέον ἐχρήσατο. “Διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη, φησὶ, πρὸς ὦραν.”
 Καὶ τὸν χρόνον συστέλλει, καὶ τὸ ἀμάρτημα ὁμολογεῖ, καὶ
 “τρέπει εἰς οἰκονομίαν.” “Ἰνα αἰώνιον αὐτὸν, φησὶν, ἀπέχῃς”
 οὐκ ἐν τῷ παρόντι μόνον καιρῷ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἵνα
 διαπαντὸς ἔχῃς αὐτόν, καὶ οὐκέτι δούλον, ἀλλὰ τιμιώτερον
 δούλου· δούλον ² μὲν ὄντα, εὐνοϊκώτερον δὲ ἔξεις ἀδελφοῦ. Ὡστε
 καὶ ³ τῷ χρόνῳ κεκέρδακας, ⁴ καὶ τῇ ποιότητι· λοιπὸν γὰρ οὐκ
 D ἀποπηδήσει. “Ἰνα αἰώνιον αὐτόν, φησὶν, ἀπέχῃς,” ἀντὶ τοῦ,
 ἀπολάβῃς. “Οὐκέτι ὡς δούλον, ἀλλ’ ὑπὲρ δούλον, ἀδελφὸν
 ἀγαπητόν, ⁵ μάλιστα ἐμοί.” Δούλον ἀπώλεσας πρὸς ὀλίγον,
 καὶ ἀδελφὸν ⁶ εὔρες εἰς τὸ διηκεῖς, ἀδελφὸν οὐ σὸν μόνον, ἀλλὰ
 καὶ ἐμόν. Ἐνταῦθα ⁷ καὶ ἡ ἀρετὴ πολλή. Εἰ δὲ ἐμὸς ἀδελφός,
 οὐκ ἐπαισχυνθήσῃ καὶ σύ. Διὰ μὲν οὖν τοῦ τέκνου τὴν στοργὴν
 ἔδειξε, διὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ τὴν εὐνοίαν τὴν πολλὴν καὶ τὴν
 ἰσοτιμίαν.
 Ὅτι ταῦτα οὐχ ἀπλῶς ἀναγέγραπται, ἀλλ’ ἵνα μὴ ἀπογινώ-
 E σκωμεν τῶν οἰκετῶν, ⁸ μηδὲ οἱ δεσπότηαι σφόδρα αὐτοῖς ἐπιτί-
 θωνται, ἀλλὰ μάθωμεν συγχωρεῖν τὰ ἀμαρτήματα τοῖς οἰκέταις
⁹ τοῖς τοιούτοις, ἵνα μὴ ¹⁰ ἰαεὶ τραχεῖς ὦμεν, ἵνα μὴ ἀπὸ τῆς δου-
 λείας ἐπαισχυνώμεθα ¹¹ καὶ κοινωνοὺς αὐτοὺς ἐν πᾶσι λαμβάνειν,

¹⁵ Gen. xlv. 5.

^ρ λέγει] + τὸ ἰδμεν. ⁹ εὐφ. ὄν.] τῷ (τῷ om. Sav. cet.) εὐφ. ὄν. μάλλον
 προαῦτων C.G.K. Sav. cet. invita Cat. ¹ καὶ οὐκ εἶπεν] οὐκ εἶπεν δὲ C.G.K.
 Statim ἐχώρησεν C.K. Post ἑαυτόν add. ἀλλ’ ἐχωρίσθη C.G.K. Sav. cet.
² οὐδὲ ἐπ’ ἐκείνῳ om. C. ³ ὅπερ] αὐτὸ τοῦτο λέγων ὅπερ G.K. Statim καὶ
 ὁ ἱ. E. ⁴ ἠπέσταλκε E. ⁵ τρέπει] + τὸ πᾶν C.G.K. Sav. cet. ⁶ ἔχῃς C.
 καὶ assumptum ex E.I. Cat. ⁷ μὲν ὄντα, εὐν. δὲ] γὰρ μένοντα, εὐν. C.G.K.
 Sav. cet. ⁸ τοῦ χρόνου E. Statim κεκέρδακας G. ⁹ καὶ om. E.I. Veron.
 invito Vet. Mox ἀποπηδήσει omnes. Edebatur ἀποπηδήσῃ. ¹⁰ μάλιστα] +
 δὲ C.G.K. ¹¹ εὔρες εἰς] Sic G. Cat. εὐρέσεις K. εὐρήσεις C. Veron. Sav.
 Mor. εὐρήσεις eis E.I. Ben. reperisti Vet. ¹² καὶ om. C.G.K. ἀρετὴ ἡ
 pro ἡ ἀρετὴ C. ἡ ἀρ. ἡ K. ¹³ ἩΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ συγχωρεῖν τοῖς οἰκέταις
 τὰ ἀμαρτήματα, καὶ μὴ ἀπογινώσκειν αὐτῶν· καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης, καὶ τῶν
 τριῶν παιδῶν, καὶ Δανιὴλ τοῦ προφήτου. Veron. ¹⁴ μηδὲ οἱ δ.] οἱ δ. μηδὲ
 C.G.K. Sav. cet. Mox ἐπιτιθέμεθα C. ἐπιτιθώμεθα G.K. Sav. cet. ¹⁵ τοῖς]
 καὶ τοῖς C.G.K. ¹⁶ αἰεὶ om. C. et a pr. m. I. ¹⁷ καὶ om. C.G.K.

ὅταν ὦσιν ἀγαθοί. Εἰ γὰρ Παῦλος οὐκ ἔπαισχύνηται καὶ τέκνον καλέσαι, καὶ σπλάγγχον, καὶ ἀδελφὸν, καὶ ἀγαπητὸν, πῶς ἂν ἡμεῖς ἐπαισχυθῶμεν; Καὶ τί λέγω, Παῦλος; ὁ Παύλου δεσπότης οὐκ ἐπαισχύνεται τοὺς ἡμετέρους δούλους ἀδελφούς αὐτοῦ καλεῖν, καὶ ἡμεῖς ὁ ἐπαισχυνόμεθα; Ὅρα πῶς ἡμᾶς τιμᾷ ἀδελφούς ἑαυτοῦ καλεῖ τοὺς ἡμετέρους δούλους, καὶ φίλους, καὶ συγκληρονόμους. Ἴδου ποῦ κατέβη. Τί οὖν ποιήσαντες ἡμεῖς, ὅτ' ἂν ἡνυκότες ἐσόμεθα; Οὐδὲν ὅλως ἡδυνησόμεθα, ἀλλ' ὅπου ὃ ἂν ταπεινοφροσύνης ἔλθωμεν, τὸ πλεόν αὐτῆς ὑπολείπεται. Τί γὰρ, εἰπέ μοι; Ὅπερ ἂν ποιήσης σὺ, περὶ τὸν ὁμόδουλον 783 ποιεῖς, ὁ δὲ σὺς δεσπότης περὶ τοὺς σοὺς δούλους πεποιήκεν. Ἀκουσον, καὶ φρίζον· μηδέποτε ἐπαρθῆς ἐπὶ ταπεινοφροσύνη. Τάχα γελάτε τὸ λεχθὲν, εἰ ταπεινοφροσύνη ἐπαίρει· ἀλλὰ μὴ θαυμάσητε· ἐπαίρει, ὅταν μὴ γνησίᾳ ᾖ. Πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; καὶ γὰρ τοῦτο διαβολικόν. Ὡς περ πολλοὶ διὰ τὸ μὴ κενοδοξεῖν κενοδοξοῦσιν, οὕτω καὶ διὰ τὸ ταπεινοῦσθαι ἐπαίρονται B διὰ τὸ μέγα φρονεῖν. Ὅϊον, ἤλθέ τις ἀδελφὸς ἡ καὶ οἰκέτης, προσελάβον αὐτὸν, τοὺς πόδας ἐνίψας, εὐθέως μέγα ἐφρόνησας· ἐποίησα ὃ οὐδεὶς ἐποίησε, κατῴρθωσα τὴν ταπεινοφροσύνην. Πόθεν οὖν ἂν τις ἐν τῇ ταπεινοφροσύνῃ μένοι; Εἰ μνημονεύει τῆς παραγγελίας τοῦ Χριστοῦ τῆς λεγούσης· 16 Ὅταν πάντα ποιήσητε, λέγετε, ὅτι ἀχρεῖοι δούλοι ἐσμεν· καὶ πάλιν τοῦ διδασκάλου τῆς οἰκουμένης λέγοντος· Ἐγὼ ἑμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατελιγμέναι. Ὁ πείσας ἑαυτὸν, ὅτι οὐδὲν μέγα κατῴρθωσεν, ὅσα ἂν ποιήσῃ, οὗτος μόνος ταπεινοφρονεῖν δύναται, ὁ C μὴ πρὸς τὸ τέλος ἔῃκειν νομίζων. Πολλοὶ ἀπὸ ταπεινοφροσύνης ἐπήρθησαν. Ἀλλὰ μὴ ἡμεῖς τοῦτο πάθωμεν. Ἐποίησάς τι ταπεινόν; μὴ φρονήσης μέγα, ἐπεὶ τὸ πᾶν ἀπώλεσας. Τοι-

16 Luc. xvii. 10. Philipp. iii. 13.

¹ ἐπαισχύνηται E.I. Statim καὶ om. K. ² αὐτοῦ om. C.K. ³ αὐτοῦ] Sic Sav. cet. ἑαυτοῦ E. αὐτοῦς G.I.K. Veron. αὐτοῦ om. C. Statim καλῶν E. ⁴ ἐπαισχυνοῦμεθα C.G.K. Sav. cet. ⁵ τὸ πᾶν ἢ ἐσόμεθα] εἰπέ μοι, εἰς τὴν τοῦ δεσπότητος ταπεινῶσιν φθάσωμεν C.) C.G.K. ⁶ δυνήσόμεθα] + καὶ τὸ πᾶν πράττοντες iidem. ⁷ τί γὰρ, εἰπέ μοι] σκόπει γὰρ C.G.K. Sav. cet. ⁸ εἰ τ. ἐπαίρει] καὶ θαυμάζετε εἰ τ. ἐπαίρει, καὶ ζητεῖτε πῶς καὶ τίνι τρήπῳ C.G.K. Mox πῶς καὶ τίνι τρήπῳ om. iidem. ⁹ τρήπῳ] + ὅταν διὰ τὸ ἀποδέξασθαι ἀνθρώπους γένηται (γένηται C.G.) καὶ οὐχὶ θεὸν, ὅταν πρὸς τὸ ἐπαινεῖσθαι καὶ μεγαλοφρονεῖν (μέγα φρονεῖν G.) C.G.K. Sav. cet. ¹⁰ καὶ γὰρ (+καὶ E.) τοῦτο] τοῦτο δὲ C.G.K. ¹¹ ὥς περ] + γὰρ C.G.K. Sav. cet. ¹² διὰ τὸ] διὰ τὸ μὴ I. ἀπὸ τοῦ C.G.K. Post φρονεῖν add. ἐφ' ἑαυτοῖς C.G.K. ¹³ οἶον] + τι λέγω C.G.K. ¹⁴ καὶ superscript. in I. οἰκέτης ἢ ἀδελφὸς (om. καὶ) E. ¹⁵ ἐποίησα] + λέγεις C.G.K. Sav. cet. ¹⁶ πόθεν] πῶς iidem. ¹⁷ μνημονεύει E.I. μνημονεύει Edd. ¹⁸ τῆς om. K. Mox ποιήσητε πάντα hoc ord. G.I.K. ¹⁹ καὶ πάλιν] εἰ G.K. ²⁰ λέγοντος] Παύλου λέγοντος (+ἀκούει G.K.) C.G.K. Mox ὅπως pro οὐ C. ²¹ ἔῃκειν] + ὅπως G.K.

οὗτος ἦν ὁ Φαρισαῖος· ἐπὶ ῥῆθι, ἐπειδὴ ἐδίδου τοῖς πένησι τὰς δεκάτας, καὶ τὸ πᾶν ἀπώλεσεν. Ἄλλ' οὐχ ὁ τελώνης οὕτως.
^h Ἄκουε Παύλου ἰπάλιν λέγοντος· ¹⁷ “Οὐδὲν ἐμαυτῷ συνοῖδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεικνύμαι.” Ὁρᾷς, ^k ὅτι οὐκ ἐπῆρεν ἐαυ-
D τὸν, ἀλλὰ παντοίως ἰσυνέστειλε καὶ ἐταπεινῶν, καὶ ταῦτα εἰς τὴν ἄκραν κορυφὴν ἀνελθούσως; Καὶ οἱ ^m τρεῖς παῖδες ἐν πυρὶ ἦσαν, καὶ ἐν ⁿ μέσῃ τῇ καμίνῳ, καὶ τί ἔλεγον; ¹⁸ “Ἡμάρτομεν, ἡνομήσαμεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν.” Ὁ τοῦτο ἐστὶ καρδίαν συντετριμμένην ἔχειν. Διὰ τοῦτο ῥηθύναντο λέγειν· “Ἄλλ' ἐν (420)
^q καρδίᾳ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείμεν.” Οὕτω καὶ μετὰ τὸ ἐμπεσεῖν εἰς τὴν κάμινον, σφόδρα ἦσαν τεταπεινωμένοι, καὶ μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ ἐμπεσεῖν. Ἐπειδὴ γὰρ εἶδον τὸ θαῦμα τὸ γινόμενον, ἀναξίους νομίσαντες ἑαυτοὺς τῆς σωτηρίας, εἰς ταπεινοφροσύνην ^r κατηνέχθησαν. Ὅταν γὰρ πεισθῶμεν, ὅτι παρ' ἄξιαν ^s πολλὴν μεγάλη εὐηργετήμεθα, τότε
E μάλιστα ἀνιῶμεθα. Καίτοι τί παρ' ἄξιαν εὐηργετήθησαν ἐκεῖνοι; Ἐξέδωκαν ἑαυτοὺς εἰς κάμινον, ἐξηχμαλωτίσθησαν, ἐτέρων ἀμαρτάντων· ἔτι γὰρ νέοι ἦσαν· καὶ οὐκ ἐγόγγυσαν, οὐδὲ ὠργίσθησαν, οὐδὲ εἶπον· ναὶ, τί γὰρ ἡμῖν ἀγαθόν, ὅτι δουλεύομεν τῷ ^t θεῷ; οὗτος ἀσεβής ἐστὶ, καὶ γέγονεν ἡμῶν δεσπότης· καὶ οὐ τοῦτο μόνον· τί ὠφελήσαμεν προσκυνοῦντες αὐτόν; μετὰ τῶν εἰδωλολατρῶν ὑπὸ τοῦ εἰδωλολάτρου ^w κολαζόμεθα, εἰς αἰχμαλωσίαν ἤχθημεν, πατρίδος ἐξεπέσομεν, ἐλευθερίας, τῶν
F πατρῶν ἀπάντων, αἰχμαλῶτοι καὶ δούλοι γεγόναμεν, βασιλεῖ βαρβάρῳ δουλεύομεν. Οὐδὲν τούτων εἶπον, ἀλλὰ τί; “Ἡμάρτομεν, ἡνομήσαμεν.” Καὶ οὐδὲ ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἀλλ' ὑπὲρ ^x τῶν
784 ἄλλων ποιοῦνται τὴν δέσιν· ¹⁹ “Ὅτι ὑ βασιλεῖ ^y ἐχθίστῳ καὶ παρανομωτάτῳ παρέδωκας ἡμᾶς.” Πάλιν ^a ὁ Δανιὴλ δεῦτερον εἰς λάκκον ἐμβεβλημένος, ἔλεγεν· ²⁰ “^b Ἐμνήσθης μου γὰρ, ὁ θεός.” Διὰ τί οὐκ ^c ἀν ἐμνήσθη, ὡς Δανιὴλ, ^d ὅτε αὐτὸν ἐδόξασας

17 1 Cor. iv. 4.

18 Preces 3 Puer. 5, 15.

19 Ibid. 8.

20 Bel et Draco, 38.

^h ἄκουε] + γὰρ τοῦ C.G. + καὶ τοῦ K.ⁱ πάλιν] + ἀλλαχοῦ C.G.K. πάλιν om. E. et ante corr. I.^k ὅτι] πῶς C.G.K.^m τρεῖς] + δέ G.K.ⁿ μέσῳ τῆς καμίνου I. μέσῳ τῇ καμίνῳ Veron. Statim καὶ ὅρα τί C.G.K.^o τοῦτο ἐστὶ E. Veron.^p ῥηθύναντο] δυνάμενοι ἦσαν τοῦ E.^q καρδίᾳ] ψυχῇ C.G.I.K.^r κατηνέχθησαν] + εἰκότως C.G.K.^s πολλὴν om. G.K. Sav. cet. Mox εὐεργ. bis E.^t οὐδὲ ὠργ. om. E. καὶ οὐκ ὠργ. οὐδὲ ἐγογ. hoc ord. I.^v θεῷ] + τί ὠφελήσαμεν προσκυνοῦντες αὐτόν; C.G.K. Sav. cet. Mox haec καὶ οὐ—αὐτὸν desunt in iisdem.^w κολαζόμεθα E. Mox ἐξεπέσαμεν E.I.^x τῶν om. C.^y βασιλεῖ] + φησὶν C.G. + φασὶν K. Sav. cet.^z ἐχθίστῳ] ἀδίκῳ C.G.K. Statim παρανομωτάτῳ E.I. πονηροτάτῳ Edd. Post πονηροτάτῳ add. παρὰ πάντων τὴν γὰρ C.G.K.^a ὁ om. C.^b ἐμνήσθη C. Sav. cet. Statim γὰρ μου pro μου γὰρ C.^c ἀν ἐμνήσθη G.K. ἀνεμνήσθη C.^d ὅτι I.

ἐπὶ τοῦ βασιλέως, λέγων· ²¹ “Καὶ ἐγὼ οὐκ ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ οὔσῃ ἐν ἐμοί;” ἀλλ’ ὅτε ἐνεβλήθης εἰς λάκκον λεόντων διὰ τὸ μὴ ὑπακούσαι τῷ ποιηροτάτῳ δόγματι ἐκείνῳ; διὰ τί οὐκ ἂν ἐμνήσθῃ δι’ αὐτὸ δὴ τοῦτο; οὐχὶ δι’ αὐτὸν ἐμβέβλησαι νῦν; **Ναί, φησίν·** ἀλλὰ πολλῶν ὀφειλέτης εἰμί. ²² “Τί οὖν ἂν εἴποιμεν **Β** λοιπὸν ἡμεῖς; Ἰ’ Ἀλλ’ ὁ Δαυὶδ ἄκουε τί φησι·” ²³ “Καὶ ἐὰν εἴπῃ μοι, οὐ τεθέλῃκά σε, ἰδοὺ ἐγὼ, ποιείτω μοι τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ” καίτοι μυρία ἔχων εἰπεῖν ἑαυτοῦ κατορθώματα. Καὶ ὁ Ἥλεις δὲ φησι· ²⁴ “Κύριος αὐτὸς, τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσει.” Τοῦτο δούλων εὐγνωμόνων, μὴ μόνον ἐν ταῖς εὐεργεσίαις, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς κολάσεσι, καὶ ἐν ταῖς τιμωρίαις τὸ πᾶν αὐτῷ παραχωρεῖν. Πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον, εἰ ἡμεῖς μὲν **Γ** δεσπότης τύπτοντας τοὺς οἰκέτας ἑώμεν, εἰδότες ὅτι φείδονται αὐτῶν, ἅτε αὐτῶν ὄντων ἐκείνων, ὁ δὲ θεὸς οὐ φείσεται; Τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος ἠνέξατο εἰπὼν, ²⁵ “Ἐὰν ὅτε ζώμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν.” Οὐ βούλεται αὐτῷ, φησὶ, τὸν πλοῦτον ἐλαττωθῆναι, οἶδε πῶς κολάζει, ῥοικίους κολάζει παῖδας. Οὐδεὶς ἡμῶν μᾶλλον αὐτοῦ φείδεται, τοῦ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντος ἡμᾶς, τοῦ τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντος, τοῦ βρέχοντος, τοῦ ψυχὴν ἐμπνέοντος, τοῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδωκότος ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀλλ’ ὅπερ ἔφην, καὶ δι’ ὃ **Δ** πάντα ταῦτα εἴρηται, ταπεινοφρονῶμεν ὡς χρή, μετριάζωμεν ὡς ²⁶ **Χρή·** μὴ ἀφορμὴ ἡμῖν τοῦτο γενέσθω ἐπαρσεως. Ταπεινὸς εἰ, καὶ πάντων ἀνθρώπων ταπεινότερος; μὴ διὰ τοῦτο μέγα ἔφρονει, μὴδ’ ἐτέροις ὀνειδίξε, μὴ ἀπολέσῃς τὸ καύχημα. Διὰ τοῦτο ταπεινοφρονεῖς, ἵνα ἀπονοίας ἀπαλλαγῇς. **Αν** ²⁷ **τοῖνυν** δι’ αὐτῆς εἰς ἀπόνοιαν πέσης, κρεῖττον μὴ ταπεινοφρονεῖν. Ἄκουε γὰρ Παύλου λέγοντος· ²⁸ “Καὶ δι’ αὐτοῦ μοι, φησὶ, κατεργάζεται ²⁹ **Χ** θάνατον, ἵνα γένηται καθ’ ὑπερβολὴν ἀμαρτωλὸς ἢ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.” **Ὅταν** εἰς ἐνοσίαν ἔλθῃς θαυμάσαι **Ε** ἑαυτὸν ἐπὶ ταπεινοφροσύνῃ, ³⁰ **ν** ὀνόσον τὸν δεσπότην σου, ποῦ

²¹ Dan. ii. 30.²² 2 Reg. xv. 16.²³ 1 Reg. iii. 18.²⁴ Rom. xiv. 8.²⁵ Ibid. vii. 13.

• ὑπέβηαι C.G.K. ¹ ἂν ἐμνήσθῃ G.K. ἀνεμνήσθῃ C. ² αὐτὸ] + μὲν E. ³ τί οὖν] εἰ δὲ ἐκεῖνος τοιαῦτα μετὰ τοσαύτην ἀρετὴν, τί C.G.K. Sav. cet. ⁴ ἀλλ’] καὶ C.G. ⁵ ἄτοπον] + εὐεργετουμένους μὲν εὐγνώμονας ἡμᾶς (ἡμᾶς om. C.) εἶναι, κολαζομένους δὲ δυσχεραίνειν καὶ ἀποστρέφασθαι τὴν παιδείαν; εἰπεῖ δὴ μοι C.G.K. Statim μὲν om. iidem. ⁶ ἑώμεν ante τύπτοντας transp. E. ⁷ αὐτοῖς C.G.K. ⁸ ὁ δὲ θ.] κολάζων δὲ (δὲ om. K.) ὁ θ. C.G.K. ὁ δὲ θ. κολάζων Sav. cet. ⁹ τε] + γὰρ E. ¹⁰ οἰκίους κολάζει om. G.K. ¹¹ ἑαυτοῦ I. ¹² πάντα μοι ταῦτα G. Sav. cet. πάντα μοι (om. ταῦτα) C. ταῦτά μοι πάντα K. ¹³ **Χρή]** δὲ C.E.G.I. ¹⁴ φρονήσης I. ¹⁵ **ν** τοῖνυν] δὲ C.G.K. Μοχ ἐμπέσης I. ¹⁶ καὶ—φησὶ] διὰ τοῦ αγαθοῦ μοι C.G.K. Sav. cet. ¹⁷ τὸν θ. ante corr. C. ¹⁸ ἑαυτὸν] Sic E. Veron. σαυτὸν G.I. σεαυτὸν Sav. cet. ¹⁹ ἐνόησον E.

κατῆλθε, καὶ οὐκέτι θαυμάσεις σαυτὸν οὐδὲ ἐπαινέσεις, ^aἀλλὰ καταγελάσεις σαυτοῦ ὡς οὐδὲν πεποιηκός. ^bΠάντων ἑαυτὸν ὀφειλέτην εἶναι νόμιζε, ἅπερ ἂν ποιήσης. Ἐκείνην ἀναμιμνήσκου τὴν παραβολὴν, ²⁸ “Τίς ἐξ ὑμῶν, φησὶν, ^cὃς ἔχει δούλον, ^dκαὶ εἰσελθόντι αὐτῷ ^eτί φησιν; ἀνάπεσαι; Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν, ἀλλὰ, στήθι, καὶ διακόνει μοι.” ^fΜὴ χάριν ἴσμεν τοῖς οἰκέταις ἡμῶν ^Fδιακονουμένοις ^gἡμῖν; Ἄλλ’ ὁ θεὸς ἡμῖν οἶδε χάριν, οὐκ αὐτῷ διακονουμένοις, ἀλλὰ τὸ ἡμῖν συμφέρον ποιούσι. Πλὴν ἀλλὰ μὴ οὕτω ^hδιακώμεθα, ὡς χάριν ⁱεἰδότος αὐτοῦ, ^kἵνα μᾶλλον εἰδῇ, ἀλλ’ ὡς ὀφειλὴν ἐκπληροῦντες· καὶ γὰρ ὧτως ὀφειλὴ τὸ ⁷⁸⁵πράγμ’ ^lἔστι, ^mπάντα ἅπερ ἂν πράττωμεν. Εἰ γὰρ ἀργυρίου παῖδας ὠνούμενοι, ⁿπάντα ἡμῖν αὐτοὺς ζῆν βουλόμεθα, καὶ ὅσα ⁽⁴²¹⁾ἂν ἔχωσιν ἡμῖν ἔχειν, πόσῳ μᾶλλον ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, ὁ μετὰ ταῦτα τιμῷ αἵματι ἡμᾶς πριάμενος; Τιμὴν κατέβαλεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὅσην οὐδεὶς οὐδὲ ὑπὲρ τέκνου καταβαλεῖν ἂν ἀνάσχοιτο, τὸ αἶμα ἐξέχεε τὸ ῥεάντου. Ἄν οὖν μυρίας ἔχοντες ψυχὰς, ταύτας πάσας καταθώμεθα, ἄρα τὴν ἴσην ^oἀποδώσομεν; Οὐδαμῶς. Διὰ τί; Ὅτι αὐτὸς οὐκ ὀφείλων ἡμῖν τοῦτο πεποίηκεν, ἀλλὰ ^pχάρις ἐστὶ, ἡμεῖς δὲ λοιπὸν ὀφεί- ^Bλομεν ^qκαὶ αὐτὸς θεὸς ὢν, ^rδούλος γέγονε, καὶ οὐκ ὢν ὑπὸ θάνατον, ὑπὸ τὸν θάνατον γέγονεν ἐν σαρκί· ἡμεῖς ^sδὲ, καὶ μὴ ὑπὲρ αὐτοῦ καταθώμεθα τὰς ψυχὰς, τῷ νόμῳ τῆς ^tφύσεως καταθησόμεθα, καὶ ἄκοντες μικρὸν ὕστερον αὐτῆς ἀποσθησόμεθα. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων, καὶ μὴ δι’ αὐτὸν αὐτὰ δώμεν, διὰ τὴν τῆς τελευτῆς ἀνάγκην ^uἀποδώσόμεθα. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ταπεινοφροσύνης, καὶ μὴ δι’ αὐτὸν ταπεινοφρονησώμεν, διὰ τὰς θλίψεις, διὰ τὰς συμφορὰς, διὰ τὰς δυναστείας ταπει- ^Cνωθησόμεθα. Ὅρᾳς οὖν ^vὅση ἡ χάρις; Οὐκ εἶπε, τί γὰρ μέγα ποιοῦσιν οἱ μάρτυρες, καὶ μὴ δι’ ἐμὲ ἀποθάνωσι, ^wπάντως

²⁶ Luc. xvii. 7, 8.

^a ἀλλὰ] + καὶ C.G.K. Sav. cet. ^b πάντων] Sic E.G. πάντως Edd. Statim σεαυτὸν C.G. σαυτὸν K. πάντων—ποιήσης] πάντων ὀφ. εἶναι σεαυτὸν ὡς ποιεῖς νόμιζε E. ^c ὃς om. E. ^d καὶ] μὴ C.G.K. Sav. cet. ^e τί φησιν] Sic E. Veron. φησιν I. Statim ἀνάπεσαι E. ἀνάπεσε C.G.I.K. Veron. Sav. ἀνά- πεισον Mor. Ben. Post h.v. add. λέγει C.G.K. Sav. cet. ^f μὴ] τί δαί (δέ C.); μὴ C.G.K. ^g ἡμῖν] + οὐδαμῶς C.G.K. Sav. cet. ^h διακισώ- μεθα I. ⁱ εἰδότες C. ^k Haec ἵνα μ. εἰδῇ post ἐκπληροῦντες transp. C.G.K. ^l ἐστὶ] καὶ ὀφειλὴς ἐστὶ C.G.K. Sav. cet. ^m πάντα—πράττωμεν] ἅπαν δ ποιούμεν E. ⁿ πάντας C.G. τοὺτους pro αὐτοὺς E. ^o οὐδὲ om. C. ^p αὐτοῦ G.I.K. ^q ἀποδώσομεν I. ἀποδώσόμεθα E. καταθώμεθα—ἀποδώ- σομεν] ὑπὲρ αὐτοῦ δώμεν, ἴσον, εἰπέ ποι. ποιούντες ἐσόμεθα C.G.K. ^r χάρις ἐστὶ] τὸ πᾶν χάριτος γέγονεν G.G.K. Sav. cet. ^s καὶ] + γὰρ E. ^t δούλος —σαρκί] ἡμεῖς δὲ ποιήματα· καὶ αὐτὸς οὐκ ὢν ὑπὸ θ. C.G.K. ^u δὲ assumptum ex C.E.G.K. ^v φύσεως] + πάντως C.G.K. Sav. cet. ^w ἀποδώσομεν C. δώσομεν G.K. ^x τῆς om. C.E.G.K. ^y πόση E. ^z πάντως τεθ. pro τεθ. πάντως omnes.

τεθνήξονται· ἀλλὰ πολλὴν αὐτοῖς οἶδε χάριν, ὅτι ἐκόντες ἀποτίθενται ὅπερ ὑστερον ἀπὸ τῆς φύσεως ὁ ἄκοντες. Οὐκ εἶπε, τί γὰρ μέγα ποιοῦσιν οἱ τὰ χρήματα κενοῦντες; πάντως αὐτὰ ἀποθήσονται καὶ ἄκοντες· ἀλλὰ πολλὴν καὶ τούτοις οἶδε χάριν, καὶ οὐκ αἰσχύνεται ἐπὶ πάντων ὁμολογῶν, ὅτι ἐτράφη παρὰ τῶν δούλων ὁ δεσπότης. Καὶ γὰρ ^cκαὶ τοῦτο δόξα δεσπότου, τὸ οἰκέτας ἔχειν εὐγνώμονας· καὶ τοῦτο δόξα δεσπότου, τὸ οὕτω φιλεῖν αὐτὸν τοὺς δούλους· καὶ τοῦτο δόξα δεσπότου, τὸ οἰκειοῦσθαι τὰ ἐκείνων· καὶ τοῦτο δόξα δεσπότου, τὸ μὴ ἐπαισχύνεσθαι ἐπὶ πάντων ὁμολογεῖν. ^dΑἰδεσθῶμεν τὴν τοσαύτην ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ^eδιαθερμανθῶμεν τῷ φίλτρῳ. Κἂν ταπεινὸς ᾖ τις, κἂν εὐτελής, ἀκούωμεν δὲ ὅτι φιλεῖ ἡμᾶς, μάλιστα πάντων διαθερμαινόμεθα πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰς τιμὴν αὐτὸν ἄγομεν ἄσφοδράν, καὶ ἡμεῖς ^fφιλοῦμεν· ὁ δεσπότης ἡμῶν ἡμᾶς φιλεῖ τοσοῦτον, καὶ οὐ διανιστάμεθα; Μὴ, παρακαλῶ, μὴ οὕτω Ἐρᾶθυμοι γινώμεθα περὶ τὴν σωτηρίαν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, ἀλλὰ καὶ ἀγαπῶμεν κατὰ δύναμιν τὴν ἡμετέραν, καὶ πάντα κενώσωμεν εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ, καὶ ^hτὴν ψυχὴν, καὶ χρήματα, καὶ δόξαν, καὶ πᾶν ὀτιοῦν, μετὰ χαρᾶς, μετὰ εὐφροσύνης, μετὰ προθυμίας, μὴ ὡς ἐκείνῳ τι παρέχοντες, ἀλλ' ὡς ἡμῖν αὐτοῖς. Τοιοῦτος γὰρ τῶν φιλοῦντων ὁ νόμος· εὖ πάσχειν ἡγοῦνται, ὅταν κακῶς πάσχωσι διὰ τοὺς φιλουμένους. Οὕτω τοίνυν καὶ ^fἡμεῖς διακεῶμεθα περὶ τὸν δεσπότην τὸν ἡμέτερον, ἵνα καὶ τῶν μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, ^hἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Γ.

786

¹ Εἰ οὖν ^aμε ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. Εἰ δέ τι ἡδίκησέ ^bσε, ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει. Ἐγὼ Παῦλος

1 VERS. 17—19.

^b ἄκοντες] + ἔμελλον C.G.K. Sav. cet. ^c καὶ τοῦτο—εὐγνώμονας om. E. ^d αἰδεσθῶμεν] + τοῖνον C.G.I.K. Sav. cet. ^e θερμανθῶμεν C. ^f σφοδράν om. C.G.K. ^g φιλοῦμεν] φιλοῦντες I. καὶ φιλοῦμεν C.G.K. Statim ὁ δὲ δεσπ. Sav. cet. δὲ deest in omnibus. ^h τὴν om. C.G.K. Sav. cet. ⁱ ἵνα] + καὶ ἐνταῦθα ἐπισπώμεθα τὴν παρ' αὐτοῦ ῥοπήν C.G.K. ^k ἐν Χριστῷ—τιμῇ] Sic E.I. χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία αὐτοῦ· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα, τιμὴ, κράτος, ἅμα τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι G.K. HOM. III. ^a ἐμέ C.G. invita Cat. ^b σε om. K. Cat. Mox τοῦτο ἐμοὶ pro ἐμοὶ τοῦτο omnes.

TOM. VI.

Y y

ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω ἵνα μὴ λέγω σοι, ὅτι
καὶ ὁ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις.

- B** ΟΥΔΕΝ οὕτω πρᾶγμα ^dπεραίνειν οἶδεν, ὥς τὸ μὴ πάντα
ἀθρόον αἰτεῖν. Ὅρα γὰρ μετὰ πόσα ἐγκώμια, μετὰ πόσῃν
κατασκευῇ τὸ μέγα ^eτοῦτο ἔθηκε. Μετὰ τὸ εἰπεῖν, ἵδι τέκνον
μου, ὅτι κοινωνὸς τοῦ εὐαγγελίου, ὅτι σπλάγχνα, ὅτι ἀδελφὸν
αὐτὸν ἀπέχεις, ὅτι ὡς ἑαδελφὸν ἔχε, τότε ἐπήγαγεν, “ὡς ἐμέ.”
Καὶ οὐκ ἡσχύνθη ^bτοῦτο Παῦλος. Ὁ γὰρ μὴ αἰσχυρόμενος
δούλος κληθῆναι τῶν πιστῶν, ἀλλὰ καὶ ὁμολογῶν τοῦτο, πολλῶ
μᾶλλον τοῦτο οὐκ ἂν παρητήσατο. ^kΤουτέστιν, εἰ τὰ αὐτὰ
C μοι φρονεῖς, ^lεἰ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τρέχεις, εἰ φίλον ἡγῇ, προσ-
λαβοῦ αὐτόν, ὃν καὶ ἐγὼ, ^mτὸν ἐμόν. ⁿΚαὶ ὅρα, ποῦ τέθεικε
σήμερον τὸ ἀδίκημα. Μάλιστα γὰρ ^oἡ τῶν χρημάτων ζημία (422)
δάκνειν εἴθε τοὺς ἀνθρώπους. ^pἸν’ οὖν μηδὲ ὑπὲρ τούτων
ἐγκαλέσῃ· εἰκὸς ^qγὰρ αὐτὰ καὶ κατηναλώσθαι· τί φησιν; Οὐκ
εἶπεν, εἴ τι ἔκλεψεν, ἀλλὰ τί; “Εἴ τι ἡδίκησεν.” Ἀμα καὶ τὸ
ἀμάρτημα ὡμολόγησε, καὶ οὐχ ὡς δούλου ἀμάρτημα, ἀλλ’ ὡς
φίλου πρὸς φίλον, τῷ τῆς ἀδικίας μᾶλλον, ἢ τῷ τῆς κλοπῆς
D ὀνόματι χρυσάμενος. “Τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει,” ^vφησὶ· τουτέστι,
πρὸς ἐμέ ἔχεις τὴν ὀφειλὴν. ^vΕἴτα καὶ μετὰ χάριτος τῆς
πνευματικῆς· “Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ” καὶ ^wἐν-
τρεπτικῶς καὶ χαριέντως, ^xεἶγε ὑπὲρ τούτου καὶ γραμματεῖον
ἐκτελέσαι Παύλου ^yμὴ παραιτησαμένου, ^zτούτον παραιτήσεται

^c σεαυτὸν E.G.I.K. σαυτὸν Edd. ἐγὼ ἀποτ.—προσοφείλεις om. C. Post
προσοφείλεις add. ναί, ἀδελφέ· ἐγὼ σου ὀφείλω (sic) ἐν κυρίῳ· ἀνάπαντόν
μου τὰ σπλάγχνα ἐν Χριστῷ K. ^d περαίνειν] Sic Cat. Edebatur παραινεῖν.
^e τοῦτο om. C. Statim τέθεικε C.G.K. ^f ὅτι om. C. ^g ἀδελφόν] +
αὐτόν E. ^h τοῦτο Π.] Π. τοῦτο εἰπεῖν. καὶ τί θαυμάζεις, εἰ τοῦτο οὐκ αἰσχύ-
νεται C.G.K. ⁱ ἀλλὰ om. E. Mox τοῦτο om. G.K. ^k τουτέστιν] εἰ οὖν
ἐμέ, φησὶν, ἔχεις κοινωνόν· τουτέστιν E. ^l δὲ λέγει, τοῦτο ἐστίν C.G.K. Sav.
cet. ^m τὸν] ὡς I. ⁿ ὃν καὶ ἐγὼ,
τὸν ἐμόν] ὡς ἐμέ C.G.K. Sav. cet. ὡς καὶ ἐγὼ Cat. ^o quæ et ego meum suscep-
i Vet. ^p καί—μάλιστα γὰρ] εἰ δέ τι ἡδίκησεν. ὅρα ποῦ τέθεικε καὶ πότε τὸ
ἀδίκημα. Ὑστερον, μετὰ τὸ πολλὰ ὑπὲρ τούτου προειπεῖν. ἐπεὶ γὰρ μάλιστα C.
G.K. Sav. cet. ^q ἡ om. G.K. ^r Ἰν’ οὖν] ἵνα C.G.K. Sav. cet. ^s γὰρ]
+ ἦν E. Mox καταναλώσθαι G. Cat. ^t τί φ.] ὅρα τί φ. Cat. τότε τοῦτο
τίθησι, καὶ φησιν· εἰ (+ δὲ Sav. cet.) τι ἡδίκησεν C.G.K. Sav. cet. Statim καὶ
οὐκ εἶπεν C. ^u φησὶ om. C.G.K. ^v ἔχε C.G.K. Sav. cet. Post ὀφειλὴν
add. ἐγὼ ἀποτίσω iidem. ^w εἴτα—πνευματικῆς] καὶ μετὰ χ. πν. φησιν.
(+ εἴτα προστίθῃσι G.K.) τὸ πολλῶ δυσωπητικώτερον C.G.K. ^x ἐντρεπι-
κῶς] + ἄμα C.G.K. Sav. cet. ^y εἶγε—ἐκτελέσαι] χαριέντως μὲν, εἶγε ὑπὲρ
τούτου καὶ γραμματεῖον συνέθηκεν· ἐντρεπτικῶς δὲ, εἶγε C.G.K. ^z μὴ] οὐ
Codd. invita Cat. ^{aa} τούτον] + αὐτὸς C.G.K. Sav. cet. Mox προσλαβεῖν
iidem.

λαβεῖν. Καὶ σφόδρα ἀπήλλαξεν αὐτὸν τῆς ἐνοχλήσεως· καὶ “τῇ ἐμῇ χειρὶ, φησὶν, ἔγραψα.” Οὐδὲν τῶν σπλάγχνων θερμότερον Ε τοῦτων, οὐδὲν σπουδαιότερον, οὐδὲν προθυμότερον. Ὑπὲρ ἐνὸς ἀνδρὸς πόσῃ ποιεῖται πρόνοιαν. “Ἴνα μὴ λέγω, φησὶν, ὅτι καὶ σαυτὸν μοι προσοφείλεις.” Εἴτα ἵνα μὴ δόξη ὕβρις εἶναι εἰς τὸν ἀξιούμενον, εἶγε μὴ ἐθάρσησεν ὑπὲρ κλοπῆς ἀξιώσαι καὶ τυχεῖν, καὶ τοῦτό πως παραμυθεῖται. “Ἴνα μὴ λέγω, φησὶν, ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις” οὐ τὰ σαυτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑσαυτὸν. Καὶ τοῦτο ἀπὸ ἀγάπης, καὶ κατὰ τὸν τῆς φι- λίας λόγον, καὶ τοῦ σφόδρα θαρρεῖν ἦν. Ὅρα πῶς πανταχοῦ ἀμφοτέρων ἐπιμελεῖται, καὶ τοῦ μετὰ πολλῆς τῆς ἀσφαλείας ἀξιῶν, καὶ τοῦ μὴ τοῦτο γενέσθαι τεκμήριον τοῦ ὁ μὴ σφόδρα F θαρρεῖν αὐτῷ. “Ναὶ, ἀδελφέ.” ΡΤί “ναὶ, ἀδελφέ;” “Προσ- λαβοῦ αὐτόν.” Ἀφείς γάρ τὸν χαριεντισμὸν, πάλιν ἔχεται 787 τῶν προτέρων, τῶν σπουδαίων. Καίτοι καὶ ταῦτα σπουδαῖα· τὰ γὰρ παρὰ τῶν ἀγίων καὶ αὐτὰ σπουδαῖα, κἀν χαριεντίζων- ται τι. “Ναὶ, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Χριστῷ.” Τούτέστι, τῷ κυρίῳ δίδως τὴν ἡγάρεν, οὐκ ἐμοί. “Τὰ σπλάγχνα,” τὰ περὶ σέ.

3 “Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι.” Ποῖον λίθον ταῦτα οὐκ ἂν ἐμάλαξε; ποῖον θηρίον ταῦτα οὐκ ἂν κατεπράυνε, καὶ παρ- εσκεύασε γνησίως προσδέξασθαι; Μετὰ τὸ ἐν κατορθώμασι τη- B λικοῦτοῖς αὐτῷ μαρτυρῆσαι, οὐ παραιτεῖται καὶ πάλιν ἀπολογεῖ- σθαι. Οὐχ ἀπλῶς φησιν, οὐδὲ ἐπιτάττων, οὐδὲ αὐθαδιαζόμενος, ἀλλὰ, “Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι.” Ὅπερ καὶ ἀρχό- μενος εἶπε, “Παρρησιάν ἔχων,” τοῦτο καὶ ὕενταῦθα εἰς τὸ ἐπι- σφραγίσαι τὴν ἐπιστολήν. “Ἐιδὼς, ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις.”

2 v. 20.

3 v. 21.

^a ἀπ. αὐτόν] τοῦτον ἀπ. Ε. καὶ σφόδρα—ἐνοχλήσεως] τοῦτο σφόδρα καὶ αὐτὸν ἐδυσώπησε, καὶ τῆς ἐν. ἀπήλλαξε τὸν Ὀνήσιμον C.G.K. Sav. cet. ^b οὐδὲν σπ. οὐδὲν πρ. om. C. ^c ἀνδρὸς] + ὅρα C.G.K. Sav. cet. ^d ποιεῖται] + δέξω, πόσῃ Ε. Post πρόνοιαν add. εἴτα τί; C.G.K. ^e φησὶν] Sic Ε.Ι. φησὶ, σοι C. Sav. cet. φησὶ σὺ Veron. Mox σεαυτὸν C.Ι. ἵνα μὴ—προσο- φείλεις] καὶ σεαυτὸν (πρὸς αὐτόν G.) μοι προσοφείλεις, φησὶ G.K. ^f εἴτα] τοῦτο ἐπήγαγεν, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' C.G.K. Mox ὕβρις εἶναι πρὸ εἶναι ὕβρις C.G. I.K. ^g ἐθάρσησεν I. Mor. Ben. ^h καὶ—παραμυθεῖται] διὸ καὶ αὐτὸς πῶς (αὐτόπῳ C.) παραμυθεῖται, εἰπὼν (mox om. φησὶν) C.G.K. ⁱ ὅτι om. I. Veron. Statim σαυτὸν C.G. ^k σαυτὸν] + φησὶ C.G.K. ^l καὶ] + τοῦτο C.K. ἀπὸ ἀγάπης καὶ om. G. ^m φιλοστοργίας Cat. ⁿ τοῦ] τοῦτο K. ^o μὴ assumtum ex Cat. Mox αὐτοῖς I. Cat. ^p τί] + ἐστὶ C.G.K. Sav. cet. ^q αὐτόν] φησὶν, αὐτόν. τοῦτο γὰρ ἔξωθεν δεῖ προσυπακούειν C.G.K. Sav. cet. ^r γὰρ om. G.K. ^s τῶν om. K. ^t Χριστῷ] κυρίῳ C. ^v χάριν] + φησὶ C.G.K. ^w σοι] + φησὶ E. ^x οὐδέ] + ὥς C.G.K. ^y ἐνταῦθα] + λέγει C.G.K. Sav. cet. ^z εἰδὼς] + φησὶν E.

Y y 2

Ἄμα καὶ ^απροετρέψατο ἡσχύνθη γὰρ ἂν, εἰ καὶ μηδὲν ^βἕτερον, τοιαύτην δόξαν ἔχων παρ' αὐτῷ, ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγει ποιεῖ, ^γμη ποιῆσαι τοσοῦτον. ^δ“Ἄμα δὲ καὶ ^δἐτοίμασόν μοι ξενίαν”
 C ἐλπίζω γάρ, ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν.”
 Καὶ τοῦτο σφόδρα θαρροῦντος ἦν, μᾶλλον δὲ καὶ τοῦτο ὑπὲρ Ὀνησίμου, ἵνα μὴ ραθυμήσαντες, ἀλλ' εἰδότες, ὅτι πάντως ἐπα-
 νελθὼν ἁκούει τὰ κατ' αὐτὸν, πᾶσαν μνησικακίαν ἐξέλωσι, καὶ
 χάριν μᾶλλον δῶσι. Πολλὴ γὰρ ἦν ἡ χάρις καὶ ἡ τιμὴ, Παύ-
 λου ἐνδημοῦντος, Παύλου μετὰ ἡλικίαν, Παύλου μετὰ δεσμούς.
 Πάλιν τῆς ἀγάπης αὐτῶν τεκμήριον ἔτὸ εὔχεσθαι αὐτοὺς, καὶ
 D τοσοῦτον αὐτοῖς ^εδοῦναι. Εἰ γὰρ ^εκαὶ ἐν κινδύνοις εἰμὶ νῦν,
 ἀλλ' ὅμως ὄψεσθέ με, ^κἂν εὔχησθε. ^ς“Ἀσπάζεται σε Ἐπα-
 φράς ὁ συναιχμαλώτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” ^ιΟὗτος παρὰ
 Κολοσσαίων ἦν ἀποσταλείς· ὥστε καὶ ἀπὸ τούτου δῆλον, ^{ιι}ὅτι
 ἐν Κολοσσαίς ἦν ὁ Φιλήμων. Συναιχμαλώτον δὲ αὐτὸν καλεῖ,
 δεικνὺς καὶ αὐτὸν ἐν πολλῇ θλίψει. Ὡστε εἰ καὶ μὴ δι' αὐτὸν (423)
 ἐκείνον, διὰ τοῦτον εἰκὸς ἀκουσθῆναι. Ὁ γὰρ ἐν θλίψει ὢν,
 καὶ τὰ ^{ιι}αὐτοῦ ἀφείς, καὶ τὰ τῶν ἄλλων μεριμνῶν, ὀφείλει
 E ἀκούεσθαι. ^οΚαὶ ἄλλως δὲ ἐντρέπει αὐτὸν, εἴγε ὁ πολίτης ^ρὁ
 ἐκείνου, καὶ ^θσυναιχμαλώτος, καὶ συγκακοχεῖται, οὗτος δὲ οὐδὲ
 χάριν δίδωσιν ὑπὲρ ἰδίου οἰκέτου. ^ιΚαὶ προσέθηκε, “Συν-
 αιχμαλώτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,” ἀντὶ τοῦ, διὰ Χριστόν.
^ς“Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκάς, οἱ συνεργοί μου.”
 Τί ^ςδὴ τὸν Λουκᾶν ^ιτελευταῖον τίθησι; καίτοιγέ ^νφησιν,
^ν“Λουκάς ἐστι μόνος μετ' ἐμοῦ.” ^ωΚαὶ Δημᾶς, φησιν, εἰς
 F τῶν ἐγκαταλιπόντων αὐτὸν ἦν, καὶ ἀγαπησάντων τὸν νῦν αἰῶνα.
 Ταῦτα ^κδὲ καὶ ἐτέρωθι εἴρηται· οὐ γὰρ ταῦτα ἀνεξέταστα
^κχρὴ ἀφείναι, οὐδὲ ^αἀπλῶς οὐδὲ ὡς ἔτυχε. Πῶς δὲ λέγει

4 v. 22.

5 v. 23.

6 v. 24.

7 2 Tim. iv. 11.

^απροετρέψατο] διήγειρεν εἰπὼν τοῦτο C.G.K. Sav. cet. ^βἕτερον] +τό γε C.G.K. Mox ἔχειν G.K. ^γμηδὲ τοσοῦτον ποιῆσαι (ποιήσας G.K.) C.G.K. ^δἐτοίμασόν μοι ξ.] προετρέψατο· ἐτοίμασόν μοι γὰρ (γάρ μοι G.K.) φησι, ξ. C.G.K. ^εἀκού-
 σεται C.G.K. Sav. cet. ἀκούσει Cat. ^ςἡλικίαν] +τοιαύτην Cat. et marg. G. ^ιτὸ om. E.I. Veron. invita Cat. Post αὐτοὺς add. εἰπεῖν C.G.K. Sav. cet. ^{ιι}δοῦναι] +ὡς εὔχεσθαι αὐτοὺς (αὐτοὺς om. Sav. cet.) ὑπὲρ αὐτοῦ C.G.K. Sav. cet. ^κκαὶ] +διδοὺς G.K. καὶ om. C. ^ςἂν pro ἐὰν C.E.I.K. Cat. ^ιοὗτος] +καὶ G. ^{ιι}ὅτι] +καὶ Edd. καὶ om. C.E.G.I. Cat. ἐν om. Veron. ^οἐαυτοῦ E. ^ρκαὶ ἄ. δέ] ἄ. δὲ καὶ C.G.K. ^θὁ om. C.I.K. Sav. cet. ^ισυναιχμαλώτος] +ἐστί E. +γέγονεν αὐτῷ C.G.K. Sav. cet. ^ικαὶ προσέ-
 θεκε] τί ἐστί C.G.K. ^νδὴ] +ποτε C.G.K. ^ωτελευταῖον] μετὰ Δημᾶν C. μετὰ Δημᾶ G.K. ^νφησιν] +ἀλλαχοῦ C.G.K. Sav. cet. ^ωκαὶ Δ. φ.] ὅτι Δ. C.G.K. ^κδὲ] εἰ C.G.K. δὲ εἰ Sav. cet. ^νοὐ γὰρ] ἀλλ' ὅμως οὐκ C.G.K. Sav. cet. Statim ταῦτα om. C.G.K. Sav. cet. post ἔτυχε transp. E. ^κχρὴ] Sic E.I. Cat. δεῖ Edd. Post ἀφείναι (ἀφήναι E.I.) add. αὐτὰ C.G.K. ^αἀπλῶς] +ἀκούειν C.G.K. Sav. cet.

^b ἀσπάσασθαι αὐτοὺς τὸν ἐγκαταλιπόντα αὐτόν; ⁸ “Ἐραστος γὰρ, φησὶν, ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ.” Τὸν μὲν οὖν Ἐπαφρᾶν, καὶ ὡς γινώριμον αὐτοῖς καὶ ἐκεῖθεν ὄντα ^c προτίθῃσι, καὶ ^d Μάρκον 788
ὡς καὶ αὐτὸν θαυμαστόν· ^e τί δὲ πρὸς Δημᾶν; Ἴσως μετὰ ταῦτα γέγονε ῥαθυμότερος, ὅτε τοὺς κινδύνους εἶδε τοὺς πολλούς. Ὁ μέντοι Λουκᾶς ἔσχατος ὢν, ἐγένετο πρῶτος. Καὶ ἀπὸ τούτων δὲ αὐτοὺς προσαγορεύει, ^f ἐντρέπων πλέον εἰς τὴν αἴτησιν· ^h καὶ συνεργοὺς καλεῖ, καὶ ταύτῃ δυσωπῶν αὐτὸν πρὸς τὴν αἴτησιν.
⁹ “Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν.”

ⁱ Εὐχῇ τὴν ἐπιστολὴν κατέκλεισεν. Ἡ δὲ εὐχὴ μέγα ^k μὲν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, καὶ τῶν ψυχῶν τῶν ἡμετέρων φυλακῆ- B
ριον· μέγα δὲ, ὅταν ἄξια αὐτῆς πράττωμεν, καὶ μὴ ἀναξίους ἑαυτοὺς κατασκευάζωμεν. Καὶ σὺ τοίνυν ὅταν προσέλθῃς τῷ ἱερεί, κακείνους εἶπη· ^m Ἐλεήσει σε ὁ θεός, τέκνον· μὴ τῷ ῥήματι θάρρει μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔργα προστίθει· ποιεῖ τὰ ἐλεοῦ ἄξια. Εὐλογῇ σε ὁ θεός, τέκνον. Εἰ μὲν ποιεῖ τὰ τῆς εὐλογίας, εὐλόγηται, εἰ ⁿ ἐλεεῖ τὸν πλησίον. Ὡν γὰρ βουλόμεθα τυχεῖν παρὰ τοῦ θεοῦ, τούτων πρότερον μεταδιδόναι τοῖς πλησίον ὀφείλομεν· ἂν δὲ τοὺς πλησίον ^o αὐτῶν ἀποστερῶμεν, πῶς C
τυχεῖν ^p αὐτῶν βουλόμεθα; ¹⁰ “Μακάριοι, φησὶν, οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.” Εἰ γὰρ ἄνθρωποι τοὺς τοιοῦτους ^q ἐλεοῦσι, πολλῶ μᾶλλον ὁ θεός· τοὺς δὲ μὴ ἐλεοῦντας, οὐκέτι·
¹¹ “^s Ἀνέλεος γὰρ ἡ κρίσις τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεον.” Καλὸν τὸ πρᾶγμα; τί οὖν αὐτὸ ^t μὴ παρέσχες ἑτέρῳ; Βούλει συγγνωσθῆναι πλημμελῶν; τί οὖν αὐτὸς οὐ συνένως τῷ πεπλημμελεῖ- D
κότι; ἀλλὰ προσέρχη μὲν τῷ θεῷ βασιλείαν οὐρανῶν αἰτῶν, αὐτὸς δὲ ἀργύριον αἰτηθεὶς ^v οὐκ ἔδωκας. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐλεοῦμεθα, ἐπειδὴ οὐκ ἐλεοῦμεν. Διὰ τί, φησί; καὶ μὴν τοῦτο ἐλεοῦς

8 2 Tim. iv. 20.

9 v. 25.

10 Matth. v. 7.

11 Jac. ii. 13.

^b ἀσπάσασθαι G.K. ^c προτίθῃσι Sic C.E.G.I. Cat. προστίθῃσι Edd. addidit Vet. ^d Μάρκον] + ὁμοίως C. Post θαυμαστόν add. ὄντα idem. ^e τί δὲ πρὸς Δ.] τί δαὶ (δὲ C.) τοῖτοισι συναριθμεῖ τὸν Δ. C.G.K. Sav. cet. ^f αὐτὸν C. Vet. Sav. cet. ^g ἐντρέπων πλ. εἰς τὴν αἴτησιν (ἐξαιτήσιν I.) προτρέπων αὐτὸν πλέον εἰς τὴν ὑπακοήν C.G.K. Sav. cet. ^h καὶ—αἴτησιν om. Cat. in marg. eadem manu habet I. ⁱ ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ εὐχῆς, ὅτι μέγα ἀγαθὸν αὕτη, καὶ χρὴ τὰς παρὰ τῶν ἱερέων εὐχὰς αἰτεῖν, καὶ ποιεῖν τὰ τῆς εὐλογίας ἄξια· καὶ πῶς ἀγαθὸς ὁ θεός, πῶς δὲ φιλόανθρωπος. Veron. εὐχὴ pro εὐχῇ G.I. ^k μὲν] + γὰρ I. ἡ δὲ εὐχὴ μέγα μὲν] μέγα μὲν οὖν εὐχὴ E. Mox καὶ τῶν ἡμ. ψυχῶν φ. C. ^l παρασκευάζωμεν C. ^m ἐλεήσῃ E. ⁿ ἐλεεῖται I. Mox ὢν μὲν γὰρ E. ^o αὐτῶν E.G.I.K. ^p αὐτῶν] ὢν αἰτούμεν E. ^q ἐλεῶσι E.I. ^r ὁ θεός] οἱ μήπω, ut videtur, C. ^s ἀνέλεος] Sic E.G.I.K. Veron. ἀνέλεος C. ἀνέλεος Sav. cet. ^t μὴ παρέσχες] Sic omnes. non exhibes Vet. οὐκ ἐποίησας Edd. ^v οὐ δέδωκας E.

ἐστὶ, τὸ τοὺς ἀνελεήμονας ἐλεεῖν. ^ωΔιὰ τί; παρακαλῶ. Ὁ γὰρ ^χτὸν ὥμον καὶ ἀπηνῆ, καὶ μυρία τῷ πλησίον ἐνδεικνύμενον κακὰ ^γφιλανθρωπεύόμενος, πῶς ἂν ἐλεήμων εἴη; Τί οὖν; φησί· τὸ λουτρὸν οὐχὶ μυρία ἡμᾶς ἐργασαμένους κακὰ ἔσωσεν; ^εἈπῆλλαξεν ἐκείνων, οὐχ ἵνα πάλιν αὐτὰ πράττωμεν, ἀλλ' ἵνα **Ε**μὴ πράττωμεν. ¹² “Εἰ γὰρ ἀπεθάνομεν, φησί, τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; Τί οὖν; ἁμαρτησόμεθα, ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον; Μὴ γένοιτο.” Διὰ τοῦτό σε ἐκείνων ἀπῆλλαξεν, ἵνα μηκέτι παλινδρομήσης πρὸς τὴν ἀτιμίαν ἐκείνην. Ἐπεὶ καὶ ἱατροὶ τοὺς πυρέττοντας ἀπαλλάττουσι τῆς φλογός, ^αοὐχ ἵνα τῇ ὑγείᾳ πρὸς κάκωσιν ἀποχρήσωνται καὶ ἀταξίαν, ἐπεὶ βέλτιον νοσεῖν, εἴγε μέλλοι τις διὰ τοῦτο ὑγιαίνειν, ἵνα **Ε**πάλιν τῇ κλίνῃ προσηλώσῃ ἑαυτόν· ἀλλ' ἵνα μαθόντες τὰ ἀπὸ τῆς ἀρρωστίας κακὰ, μηκέτι τοῖς αὐτοῖς περιπέσωσιν, ἵνα ἀσφαλέστερον τῆς ὑγείας ἔχωνται, ἵνα πάντα πράττωσι τὰ πρὸς ταύτην συντελοῦντα. ^βΠοῦ οὖν ἡ φιλανθρωπία τοῦ θεοῦ, φησὶν, εἴγε μὴ μέλλοι σώζειν τοὺς κακοὺς; Πολλαχοῦ γὰρ καὶ **789** τοῦτο πολλοὺς ἀκούω λέγοντας, ὅτι φιλάνθρωπός ἐστι, ^γπάντως σώσει πάντας. “Ἴν' οὖν μὴ μάτην ἑαυτοὺς ἀπατῶμεν” καὶ γὰρ μέμνημαι τοιαύτην τινὰ ὑποσχόμενος ὑμῖν ὑπόσχεσιν· φέρε τήμερον τὸν λόγον τοῦτον κινήσωμεν. Διελέχθη περὶ γέννησης (424) πρὸς ὑμᾶς πρῶην, καὶ ἀνεβαλόμην τὸν περὶ τῆς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας λόγον· ^δσήμερον αὐτὸν ἀποδοῦναι καλόν. “Ὅτι μὲν οὖν ἔσται γέννα, ἱκανῶς, ὡς ἑμαυτῷ δοκῶ, ^ετάχα ἀπεδείξαμεν, τὸν κατακλυσμὸν εἰς μέσον ἐνεγκόντες, καὶ τὰ πρότερα **Β**κακὰ, καὶ εἰπόντες, ^εὅτι οὐχ οἶόν τε ^ητὸν ἐκεῖνα ποιήσαντα ἀτιμωρήτους εἶσαι τοὺς νῦν. Εἰ γὰρ τοὺς πρὸ τοῦ νόμου ἁμαρτόντας οὕτως ἐκόλασε, τοὺς μείζονα ^ικακὰ ἐργασαμένους μετὰ τὴν χάριν ἀτιμωρήτους οὐκ ἀφήσει. Ἐζητεῖτο τοίνυν, πῶς οὖν ^κἀγαθός, πῶς δὲ φιλάνθρωπος, εἴγε κολάζει; καὶ ἀνεβαλόμεθα τὸν λόγον, ὥστε μὴ τῷ πλήθει καταχῶσαι τὰς ἀκοὰς τὰς ὑμετέρας. Φέρε τήμερον ^ιαὐτὸ ἀποδῶμεν, πῶς

12 Rom. vi. 2, 15.

^ω Haec διὰ τί; παρακαλῶ, quae aberant, leguntur in nostris omnibus et Vet. ^χ τὸν] πρὸς τὸν C.G.K. ^γ Sic omnes. φιλανθρωπευσάμενος Edd. ^ε ἀλλ' ἀπῆλ. G. ἀλλὰ ἀπῆλ. C. Mox ἀλλ' ἵνα μὴ πρ. om. E. ^α οὐχ] ἀλλ' οὐχ C.G.K. ^β ποῦ] Sic omnes. πῶς Edd. ^γ καὶ πάντως Edd. καὶ om. E. I. Vet. ^δ σήμερον οὖν Edd. οὖν deest in libris omnibus et Vet. ^ε ἔστι E. ^ε τῶς] ὡς E. ^η τὸν om. C. Mox ποιήσαντας C.K. ^ι κακὰ om. C. ^κ ἀγαθός] + ὁ θεός E. Mox εἴγε κολάζει om. I. ^ι αὐτὸ (αὐτὰ I.) ἀποδῶμεν (ἀποδώσομεν Veron.)—κολάζει (κολάζει E.) ἀποδῶμεν τὸ χρέος, καὶ δεῖξωμεν πῶς ἀγ. ὁ θ. καὶ κολάζων C.G.K. Sav. cet.

ἁγαθὸς ὁ θεὸς, καὶ πόθεν ἁγαθός, εἶγε κολάζει. Καὶ γὰρ καὶ πρὸς τοὺς αἰρετικούς ἡμῖν ὁ λόγος οὗτος ἀρμόσειεν ἂν· ὥστε C μετὰ σπουδῆς προσέχωμεν. Οὐδενὸς δεόμενος ὁ θεὸς τῶν παρ' ἡμῶν, ἐποίησεν ἡμᾶς. "Οτι δὲ οὐδενὸς ἐδεῖτο, ἐδήλωσεν ἐκ τοῦ * μετὰ ταῦτα ^m ποιῆσαι. Εἰ γὰρ ἐδεῖτο, πάλαι ἂν ἐποίησεν· εἰ δὲ καὶ χωρὶς ἡμῶν ἦν αὐτός, ἡμεῖς δὲ ἐν ὑστέροις χρόνοις γεγόναμεν, οὐ δεόμενος ἡμῶν ἐποίησεν ἡμᾶς. Ἐποίησεν οὐρανὸν, γῆν, θάλατταν, πάντα τὰ ὄντα δι' ἡμᾶς. Ταῦτα οὐκ ἀγαθότητος, εἰπέ μοι; Καὶ πολλὰ ἂν τις ⁿ ἔχοι λέγειν· ὁ ἀλλ' ἵνα συντέμωμεν τὸν λόγον, ¹³ "Ἀνατέλλει τὸν ἥλιον ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, ^p βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους." Τοῦτο οὐκ ἀγαθότητος; Οὐ, φησί. Καὶ γὰρ ποτε πρὸς τινα Μαρκιω- D νιστὴν ἔλεγον, ^q εἰ μὴ ἀγαθότητος ταῦτα ἄξια; καὶ ἔφησεν ὅτι, εἰ μὴ τὸν λόγον ἀπῆται τῶν ἀμαρτημάτων, ἀγαθότητος ἦν· εἰ δὲ ἀπαιτεῖ, οὐκ ἀγαθότητος. ^r Ἐκεῖνος μὲν οὐ πάρεστι νῦν· φέρε δὲ τὰ τότε λεχθέντα εἰπόμεν, καὶ πλείονα ^s τούτων. Ἐγὼ γὰρ δείκνυμι ἐκ περιουσίας, ὅτι εἰ μὴ ἀπῆται λόγον, οὐκ ἀγαθός· ^t ἐπειδὴ δὲ ἀπαιτεῖ, διὰ τοῦτο ἀγαθός. Εἰπέ γάρ μοι, εἰ μὴ ἀπῆται λόγον ἡμᾶς, ἄρα ἂν ἔσθῃ ὁ βίος ὁ ἀνθρώπινος; ἄρα οὐκ ἂν εἰς θηρία ἐξεπέσομεν; Εἰ γὰρ ἐπικειμένου φόβου E καὶ εὐθυνῶν καὶ δικαστηρίων, τοὺς ^v ἰχθύς παρηλάσαμεν ἀλλήλους κατεσθίοντες, τοὺς λέοντας καὶ τοὺς λύκους ἀπεκρύνψαμεν τὰ ἀλλήλων ἀρπάζοντες· εἰ μὴ λόγον ἡμᾶς ἀπῆται, καὶ τοῦτο πεπείσμεθα, πόσῃς ^x ἂν τύρβης ἐπληρώθῃ ὁ βίος; Τίς ἦν ὁ μυθεύμενος λαβύρινθος λοιπὸν πρὸς τὴν ἀταξίαν τὴν κοσμικὴν; Οὐκ ἂν ^y εἶδες μυρίας ἀτοπίας καὶ ἀταξίας; ^z Τίς ἂν ἠδέσθῃ πατέρα; τίς δὲ ἂν ἐφείσατο μητρός; τίς δὲ ἂν πᾶσαν ἡδονήν, F ^a πᾶσαν κακίαν παρέλιπε; Καὶ ὅτι ταῦτα οὕτως ἔχει, ἀπὸ μιᾶς οἰκίας μόνῃς ἐγὼ σε πείσαι πειράσομαι. ^b Ἐὰν ὑμῶν τῶν ταῦτα 790 ἐρωτῶντων, καὶ οἰκέτας ἐχόντων, δῆλον ποιήσω τούτοις, ὅτι, κἂν διαφθείρωσι τὴν δεσποτείαν, καὶ εἰς τὸ σῶμα ἐκείνων ἐνυβρίσωσι, κἂν πάντα ἐκφέρωσι, κἂν τὰ ἄνω κάτω ἐργάζωνται, καὶ

¹³ Matth. v. 45.

* Cetera desunt in G. ^m ποιῆσαι] + ἡμᾶς C. ⁿ ἔχῃ E. ἔχει I. ὁ ἀλλ' ἵνα σ.] ἀλλὰ καλὸν συντεμεῖν C. ^p καὶ βρέχει E. ^q εἰ μὴ] ἄρα οὐκ C.K. Sav. cet. Mox ἄξια om. iidem. ^r ἐκεῖνος] ἀλλ' ἐκεῖνος iidem. ^s τοῦτον C. ^t ἐπειδὴ—ἀγαθός om. E. ^v ἀνθρώπινος] ἡμέτερος E. Mox ἐξεπέσαμεν E.I. ^w ἰχθύας I. ^x ἂν] οὐκ ἂν K. Post ἂν add. συγχύσεως καὶ C.K. Sav. cet. ^y εἶδες] + ἐντεῦθεν C.K. ^z τίς] + γὰρ C.K. Sav. cet. Post πατέρα add. λοιπὸν iidem. ^a πᾶσαν] ἢ πᾶσαν K. Mox παρέλιπε idem. ^b ἐὰν] πῶς; ἐὰν C.K. Sav. cet. ^c ἐργάζονται E.I. ἐργάζονται et διαβάσω transp. E.

τὰ τῶν ἐχθρῶν ^d αὐτοὺς διαθῶσιν, οὐκ ἀπειλοῦσιν, οὐ κολάζουσιν, οὐ τιμωρῆσονται, οὐδὲ μέχρι ῥημάτων ἐλυπησονται, ἀρα δοκεῖ ταῦτα ἀγαθότητος εἶναι; Ἄλλ' ἐγὼ δείκνυμι, ὅτι ὠμότητός ἐστι τῆς ἐσχάτης, οὐ μόνον τῷ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδια προδίδωσθαι διὰ ταύτης τῆς ἑακαίρου χρηστότητος, ἀλλὰ B καὶ ^h τῷ αὐτοὺς ἐκείνους πρὸ τούτων ἀπόλλυσθαι. Καὶ γὰρ μέθυσοι καὶ ἀσελγεῖς ⁱ καὶ ἀκόλαστοι καὶ ὑβρισταί, καὶ πάντων θηρίων ἔσονται ἀλογώτεροι. Τοῦτο οὖν ἀγαθότητος, εἰπέ μοι, εὐγένειαν τῆς ψυχῆς καταπατήσαι, καὶ ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους προσπολέσαι; Ὅρας, ὅτι τὸ εὐθύνας ἀπαιτεῖν τοῦτό ἐστι τὸ πολλῆς χρηστότητος ὄν; Καὶ τί λέγω οἰέτας τοὺς ^k προχειρότερον ἐπὶ τὰ ἀμαρτήματα ταῦτα ἐρχομένους; ^l Ἄλλ' ἐχέτω τις υἱούς, καὶ πάντα ἐπιτρεπέτω τολμᾶν ἐκείνοις, καὶ μὴ κολάζετω· τίνος οὖν οὐκ ἔσονται χεῖρους, εἰπέ μοι; Εἴτα ἐπὶ μὲν C ἀνθρώπων τὸ κολάζειν ἀγαθότητος, τὸ δὲ μὴ κολάζειν ὠμότητος, ἐπὶ δὲ θεοῦ οὐκέτι; Ὡστε ἐπειδὴ ἀγαθός ἐστι, διὰ τοῦτο γέενναν προητοίμασε. Βούλεσθε καὶ ἄλλην εἶπω ἀγαθότητα τοῦ θεοῦ; Οὐ τοῦτο ^m μόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ τοὺς ἀγαθοὺς οὐκ ἀφίησι γενέσθαι κακοῦς. Εἰ γὰρ ἔμελλον τῶν αὐτῶν τυγχάνειν, πάντες ἂν ἦσαν κακοί· νῦν δὲ οὐ μικρῶς καὶ τοῦτο παραμυθεῖται τοὺς ἀγαθοὺς. Ἄκουε γὰρ ⁿ τοῦ προφήτου λέγοντος· ¹⁴ "Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν ^o ἀσεβοῦς, τὰς D χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ" οὐχ ὑπερ- (425) ηδόμενος, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ δεδοικώς μὴ τὰ αὐτὰ πάθῃ, καθαρώτερον τὸν ἑαυτοῦ βίον ἐργάζεται. Πολλῆς τοῦτο κηδεμονίας ἐστί. Ναί, φησὶν, ἀλλ' ἀπειλῆσαι μόνον ἐχρῆν, μὴ μέντοι ἑκολάσαι. Εἰ κολάζει, καὶ λέγεις, ὅτι ἀπειλὴ τὸ πρᾶγμα ἐστί, καὶ διὰ τοῦτο ῥαθυμότερος γίνῃ· εἰ ὅντως ἡπεῖλει μόνον, οὐκ ἂν ὑπτιώτερος γέγονας; Οἱ Νινευῖται εἰ ἤδεσαν ὅτι ἀπειλὴ τὸ πρᾶγμα ἦν, οὐκ ἂν μετενόησαν· ἐπειδὴ δὲ μετενόησαν, μέχρι ῥημάτων τὴν ἀπειλὴν ἔστησαν. Βούλει αὐτὸ ἀπειλὴν εἶναι; Σὺ E κύριος εἰ τοῦ πράγματος· γενοῦ ^p βελτίων, καὶ ἴσταται μέχρι τῆς ἀπειλῆς· ἂν δέ, ὅπερ ἀπείη, καταφρονήσης τῆς ἀπειλῆς,

14 Psal. lvii. 11.

^d αὐτοὺς] εἰς αὐτοὺς E.

^e λυπησονται E. I. Veron.

^f τὸ C.

^g ἀκαίρου om. K. ^h τὸ C. I. K.

ⁱ καὶ ἀκόλαστοι om. E.

^k πρόχειρον C.

ταῦτα ante τὰ ἀμ. transp. E. I. K.

^l ἀλλ' om. C. Statim υἱεῖς E.

^m μόνον]

+ ὠφελεῖ ἡ γέεννα προαποκειμένη, καὶ εὐλαβεστέρους αὐτοὺς πρὸς κακίαν ποιοῦσα C. K.

ⁿ τοῦ] καὶ τοῦ C.

^o ἀσεβοῦς om. C. K.

^p ἐργάσεται

E. K. Sav. cet. Statim πολλῆς ἀρα τοῦτο C. K. Sav. cet.

^q κολάσαι] καὶ

κολάσαι iidem.

^r ἡπεῖλει μ.] ἡπεῖλη μ. I.

ἀπειλεῖ μ. Veron.

ἀπειλὴ μ. ἦν

C. E. K. Sav. cet.

^s ἀπειλῇ] + μόνον E.

^t βελτίων E. I.

ἤξεις ἐπὶ τὴν πείραν. ^νΟἱ τοῦ κατακλυσμοῦ, εἰ τὴν ἀπειλὴν
 ἔδεισαν, οὐκ ἂν τὴν πείραν ὑπέμειναν. Καὶ ἡμεῖς, εἰς φόβη-
 θῶμεν τὴν ἀπειλὴν, οὐχ ὑποστησόμεθα τὴν πείραν· μηδὲ γέ-
 νοιτο· ἀλλὰ παράσχοι ὁ φιλόανθρωπος θεὸς πάντας ἡμᾶς ἐν-
 τεῦθεν ἤδη σωφρονισθέντας, τῶν ἀπορρήτων ἐκείνων ^πἐπιτυχεῖν
 ἀγαθῶν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιωθῆναι, χάριτι καὶ φιλαν-
 θρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ᾄμα F
 τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

^ν οἱ om. I. οἱ πρὸ τοῦ κ. C.K. ^π ἐπιτυχεῖν ἀγ.] ἀγ. ἐπιτυχῶ I.K.
 ἀγ. ἀπολαῦσαι E. ὧν—ἀξιωθῆναι om. C.E.K.

•
A N N O T A T I O N E S.

z z z

ANNOTATIONES

AD

HOMILIAS IN EPIST. I. AD TIMOTHEUM.

ARGUMENTUM.

TIT. ΤΟΥ ΕΝ 'ΑΓΙΟΙΣ—ΠΡΩΤΗΝ.] Sic Mor. Ben. 'Υπόθεσις τῆς πρὸς Τ. ἐπιστολῆς πρώτης. L. 'ΥΠΟΜΝΗΜΑ—ΠΡΩΤΗΝ.] 'Υπόθεσις τῆς πρὸς Τ. ἐπιστολῆς πρώτης (πρώτης ἐπιστολῆς Β.Κ.) Β.Κ. Sav. 'Υπόθεσις εἰς τὴν πρὸς Τ. ἐπιστολὴν πρώτην C. Statim 'ΥΠΟΘΕΣΙΣ om. B.C.K.L. Sav.

Pag. 547 A. not. g. "Videtur legendum, εἰσθαι μὴ μόνον τὸ ἐναντίον κηρύξαι, ἀλλὰ καὶ παθεῖν. Nam si Timotheus se circumcidi passus est, quis non putaverit eum quoque praedicasse nullum nefas esse in circumcisione, sed posse hominem Christianum salva fide circumcisionem suscipere?" Dun. Vetus: *eligeret non modo contrarium nihil praedicare, verum id etiam pati*. Omnino retinenda videtur negativa. Scilicet Timothei *σύνεσις* in eo conspicitur, quod duas res, specie quidem inter se contrarias, re vera non ita esse perspexerit: nempe, doctrinam Paulinam, hominem χωρὶς περιτομῆς salvari posse, praedicare, et sese huic ipsi ritui, aliorum salutis causa, submittere.

P. 547 B. lin. penult. καὶ τὰ νῦν δὲ γενόμενα θαύματα. "De miraculis ossium Timothei vide Hom. I. ad Pop. Antiochenum, Tom. II. p. 3 C." Montef. Locus est, *τίνας ἔνεκεν συνεχώρησεν ὁ θεὸς ἄνδρα τοσαύτην ἔχοντα παρησίαν, οὗ τὰ ὁσὰ καὶ τὰ λείψανα δαίμονας ἀπήλυνεν, ἀρρωστίᾳ τοσαύτη περιπεσεῖν*. Cf. nos ad Tom. X. p. 626 A.

P. 548 A. lin. i. ἦν αὐτοῦ Montef. notans: "MSS. ἦν αὐτῷ." Αὐτῷ est in Veron. Sav. et libris omnibus: αὐτοῦ Morelli incuriae debetur.

Ibid. not. v. καὶ πολλὰ καταλέξας. Cf. Tom. XI. p. 25 E. εἰπὼν γάρ, "μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι," καὶ τὰ λοιπὰ πάντα καταλέξας. Tom. X. p. 353 C. καὶ πολλὰ δὲ ἕτερα, ἵνα μὴ πάντα καταλέγωμεν. (Sic unus nostrorum pro magis vulgari, καθ' ἑν λέγωμεν.)

P. 548 B. lin. i. εἰ συμβαίῃ ποτὲ ἀπὸ κοσμικῶν ἀγεσθαι. "Forte προάγεσθαι. τὴν γὰρ προαγωγὴν *promotionem* vocant. Quod vocabulum de dignitatibus ecclesiasticis praecipue dicitur. Epig.

Οὐκ ἐθέλουσα τύχη σε προήγαγεν, ἀλλ' ἵνα δείξῃ,

ὅς ἐστι καὶ μέχρι σοῦ πάντα ποιεῖν δύναται.

*Αγεσθαι per se malum verbum est. Significat enim *duci* vel *ad suppli-*

cium, vel *in carcerem* : nisi mavis *μετάγεσθαι*." *Dun.* Verbum simplex non sollicitandum videtur. Supple *eis τὸ μέσον*, ut infra p. 602 A. vel *eis τὴν ἀρχὴν ταύτην*, ut p. 734 C. Tom. X. p. 550 B. Paullo insolentius est, quod proxime legitur, *πέμπεσθαι* (*Vetus, praeficiendus ecclesiae*) cujus vice *παύεσθαι* mendose dedit Veron.

P. 548 B. lin. 4. Pro *ἐμπιστευθείη*, lapsum Morelli *ἐπιστεύθῃ* secure imitatus est Montef.

HOM. I.

P. 548 E. lin. 2. Pro *ἀφωρίσθαι* Morellus sine libris *ἀφωρίσθην* edidit, quem secutus est Montef.

P. 549 B. lin. 5. Particulum *καὶ* ante *ταῦτα* male intruserunt Mor. Ben.

P. 549 E. lin. 6. *Χριστοῦ γάρ ἐστι*. Sic libri ad unum omnes. *Χριστὸς γάρ ἐστι*, sive ex Interprete, sive de conjectura Dunaei, tacite ediderunt Mor. Ben.

P. 549 F. not. ^m. *καὶ τέκνον οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γνήσιον*. Verba *καὶ τέκνον*, quae vulgo absunt, ex Mosq. 102. et Lamb. 137. assumimus. Catena, *καὶ οὐχ ἀπλῶς τέκνον, ἀλλὰ καὶ γνήσιον*. Infra p. 678 F. *τέκνον αὐτὸν καλῶν, καὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ, "τέκνον ἐμόν."*

P. 550 A. lin. 4. "*ἄλογον ἦν*, quid valeat hic, nescio. Forte *ἀλλογενὴς ἦν*, vel *ἄλλου γένους*. Paulus enim erat *ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμὴν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων* : Timotheus *μιζοβάρβαρος*, patre duntaxat Graeco natus." *Dun.* Frustra. Recte vertit Vetus : *numquid brutum animal erat* ?

Ibid. lin. 8. *οὐδὲν ἐνῆλλακτο κ. τ. ἐ.* "Disputat cum Arianis, qui hinc ducto argumento sic poterant agere. Paulus Timotheum filium dicit, et tamen non est ex ipso genitus. Ergo neque ex eo, quod Christus dicatur filius Patris, ex ipso esse genitum efficitur. Respondet Chrysost. Timotheum dici filium non secundum naturam, sed secundum fidem. Proinde sicut ipse ejusdem erat cum Paulo fidei, sic Christum eandem habere cum Patre naturam." *Fronto Ducaeus.*

P. 550 C. not. ^x. Verba, *τέκνον δὲ εἶπε*, aut admittenda, aut saltem subintelligenda sunt. Similiter p. 551 D. ante haec, *εἶδες πῶς διαβάλλει τὴν ζήτησιν* ; ex Sacro Codice repetas, *αἴτινες ζητήσεις παρέχουσι*. Et sic centies.

P. 550 E. lin. 4. *ὃν ἐάν]* Sic C.I.K. Veron. Sav. *ὃ ἐάν* vitiose Mor. *ὃς ἐάν* Ben. Lectio nostrorum B.L. incerta est.

Ibid. not. ^k. "Haud dubie pro vera lectione ponendum *ἰκέτου*, et sic Interpres." *Dun.* In Cod. Lamb. 137. qui itacismo abundat, *ἡκέτου* inventum est.

P. 551 A. lin. 2. *παραγγέλῃς* (sic) mendose ediderunt Mor. Ben.

P. 551 B. not. ^b. Sav. marg. γρ. *ἐπιφανεία*. "Si non probamus, τῇ

τοῦ ἐλέγχου ὑπερφανεία, quod mihi non admodum placet, potius legendum περιφανεία quam ἐπιφανεία. Dem. τοσαύτη γὰρ ἦν περιφάνεια τοῦ πράγματος: *tanta erat claritudo rei.*" Dun. Noster Tom. X. p. 126 C. διὰ τὴν περιφάνειαν τοῦ πλημμελήματος. Vetus, *aperta reprehensione.*

P. 551 C. lin. 4. καὶ παραχαράγματα sine articulo mendose legitur in Ed. Ben. In seqq. χρόνον pro λόγον et πείραν pro δόξαν inutiliter offert Cat.

P. 552 A. lin. 1. οἰκονομίαν θεοῦ. "In plerisque libris nunc habemus οἰκοδομίαν θεοῦ. Sed quamvis Noster hanc lectionem sequatur, videtur illam quoque probare infra sic scribens: ἀπερ γὰρ ἡ πίστις ἤνυσσε καὶ ἠκοδόμησε, ταῦτα αὕτη καταστρέφει." Dun. In posteriore loco unus nostrorum ἠκονόμησε habet, sed *aedificat* vertit Vetus.

P. 552 D. not. a. Interjectum φησί, *dicat aliquis*, quod plerumque *objicientis* est, hic et alias in his Homiliis in *objectione diluenda* locum habere videtur. Vid. pp. 556 E. lin. 6. 570 C. lin. 3. 586 E. lin. 1. Vetus: *Credebant enim diis, et certe sine argumento ac probatione dicentibus. Quid quaeso illi credebant? Deorum scilicet esse nepotes.* Alluditur, ut videtur, locus Act. Apost. xvii. 28.

Ibid. not. b. "Graeca ita corrigenda sunt, καὶ μάγον Πυθαγόρου λέγοντες, αὐτὸς ἔφα, καὶ ἐπὶ ναῶν κ. τ. εἰ. Simulacrum illud Harpocratis innuere videtur, quod Plutarchus in sacris Isidis et Osiridis fuisse ait, λόγον σωφρονιστὴν καὶ σωπῆς σύμβολον." *Fronto Ducaeus.* "Locus erit mutilus, nisi legamus [partim ex marg. Sav. et nostris B.K.] ἐκείνου γὰρ τὸ, αὐτὸς ἔφα· ἐκείνου ἡ ἐπταετὶς σιγὴ, καὶ ἐπὶ τῶν ναῶν ἡ σιγὴ κ. τ. εἰ." Dun. Nihil mutamus. Ad ἐπισφίγγων, quod in libris pro ἐπισφίγγουσα legitur, intelligi potest numen silentii, Harpocrates.

P. 552 F. not. q. Locus vexatissimus. Editi, μαθεῖν παρ' οὗ μαθεῖν χρή, πείθεσθαι κ. τ. εἰ. Sic etiam B.K. μαθεῖν παρ' ὃ (+ χρή L.) ζητεῖν, χρή πείθεσθαι C.L. μαθεῖν θελέτω παρ' ὃ ζητεῖν, καὶ χρή πείθεσθαι I. Vetus: *A quo igitur illi discere possunt? Nempe enim qui addiscere cupit, obtemperare debet* etc. ad quem locum haec annotavit Ducaeus: "Nemo non videt haec ἀνακόλουθα esse: itaque ea quae Veronensis Editio habet, unde haec expressa sunt, μαθεῖν παρ' οὗ μαθεῖν χρή, sic corrigenda videntur ex MSto, μαθεῖν γάρ, οὐ ζητεῖν χρή, πείθεσθαι, οὐκ ἀμφισβητεῖν." Hujus Codicis, quisquis fuerit, auctoritate textum nostrum constituimus; cui aliquatenus accedit Cod. Lamb. 137. legens: ἐνταῦθα μαθεῖν, οὐ ζητεῖν χρή, πείθεσθαι κ. τ. εἰ.

P. 553 B. not. c. Edebatur πάντα συνέχουσα: Vetus, *quae cuncta continet.* Conjecturam συγχέουσα, a nobis in Annot. ad Homilias in Matth. p. 16. olim propositam, non confirmant libri B.C.I.K.L. (nisi quod συνέχουσα a 2da manu habet C.) sed plane sic legitur in Lamb. 137. et Mosq. 102. Infra p. 553 E. invicem sibi opponuntur πρόνοια et σύγ-

χυσις. Tom. II. p. 771 D. οὕτω πάντα συγχεῖ ἡ εἰμαρμένη. Tom. VII. p. 728 D. (qui locus cum nostro omnino conferendus est) Ὅλως δὲ τί ποτέ ἐστι γένεσις; οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἡ ἀδικία καὶ σύγχυσις, καὶ τὸ εἰσὶ πάντα φέρεσθαι.

HOM. II.

P. 555 D. not. ^k. Cum Catena consentire nunc videmus Codices Lamb. 137. et Mosq. 102.

P. 556 B. not. ⁿ. Libris nostris B.K. accedit etiam Mosq. 102. nisi quod ἐκπεσοῦσα γὰρ τῆς ἀγάπης (Vetus, ubi enim a charitate deciderit) ἐμπεσεῖται εἰς φ. habet.

P. 556 D. not. ^w. εἰδώς] εἰδότες Mor. Ben. invitis libris.

Ibid. not. ^x. Post verba Sacri Codicis Vetus sic pergit: *Quod si quis ea minus legitime utatur, non idcirco bona non est, sicut quoque bona erit. Verum quod ait, huiusmodi est: laudat eum ex operibus; id quippe significat, si quis ea legitime utatur. Sunt enim qui hac minime utantur legitime; puta cum eam verbis exponunt etc.* In loco obscuro non praeter-eunda est scriptura Cod. Mosq. 102. quae partim cum nostra, partim cum Saviliana conspirat: Ἄν δὲ μὴ νομίμως χρῆται, οὐ καλός; φησί. Καὶ οὕτω καλός· ἀλλ' ὃ λέγει τοῦτό ἐστιν· ὅταν ἐκπληροῖ δι' ἔργων· τὸ γὰρ—τοῦτό ἐστιν. Εἰσὶ γὰρ οἱ μὴ χρώμενοι καὶ ἐνταῦθα· οἷον, ὅταν ἐξηγῶνται φ. αὐτὸν κ. τ. ε. Verba καὶ ἐνταῦθα, a Vet. praetermissa, quonam sensu posita sint non intelligimus.

P. 556 E. not. ^g. Pro φησὶν stat Codex Lamb. 137. Cf. Annot. ad p. 552 D. Mox pro δάκνων idem liber cum Mosq. 102. ἐνδάκνων habet, quod de hac re proprium est. Noster Tom. II. p. 554 A. τὸν χαλινὸν ἐνδακὼν καὶ ἀντιτείνας. Basil. M. Tom. II. p. 62 C. ὥσπερ πῶλος σκληρὸς καὶ δυσήνιος ἐνδακὼν τὸν χαλινόν. Praeiverant Eurip. Hippol. 1223. αἱ δ' ἐνδακοῦσαι στόμια πυριγενῇ γνάθοις. Plat. Phaedr. p. 254 B. ἐνδακὼν τὸν χαλινὸν μετ' ἀναιδείας ἔλκει.

P. 557 B. lin. 6. καὶ δ' ὑπὲρ τὸν νόμον Ben. adversantibus libris.

P. 557 E. lin. 8. κατὰ παράλειψιν. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 570 D.

P. 558 B. not. ^z. καὶ ταῦτα. Paraphrastice vertit Vetus: *et persecutiones ipsae quas in nomine illius patimur.*

P. 558 C. lin. 2. “Legendum, οὐ γὰρ ἅμα ἐγενήθη, καὶ εἰργάζετο σημεῖα.” Dun. Sed recurret constructio sine copula infra p. 713 C. ἅμα προσήλθες, ἅμα ἠρώτησας, ὑπὸ τὴν δουλείαν σαυτὸν ἐποίησας. “Fort. καὶ ὑπὸ.” Editor Ben. 2^{dae}.

P. 559 A. lin. 4. τὴν δόξαν ἐξέλαμψεν. Rarior hujus verbi usus. Sic tamen Euseb. Dem. Evang. VII. 2. 42. δι' οὗ, ὥσπερ διὰ λύχνου, τὰς τοῦ ἰδίου φωτὸς ἀκτῖνας πᾶσι τοῖς ἐν ἀγνοίᾳ θεοῦ καὶ σκότῳ βαθεῖ πιεζομένοις ἐξέλαμψεν.

P. 559 B. lin. ult. τὸν ἱματισμὸν τὸν δ. Sic libri omnes cum Edd. Veron. Sav. τὸ ἱμάτιον τὸ δ. Mor. Ben.

P. 559 D. lin. 4. οὕτως οὐδὲ αὐται. Pro αὐται, ταῦτα corrigit Fronto Ducaeus, τοῦτο Dunaeus. A virili ad muliebrem sexum subito transire videtur Concionator. Supple, τὰ ἱμάτια χρείας ἔνεκεν φοροῦσι.

P. 559 E. not. w. Edebatur, ἡ πλίνθφ διαβρέχοι βάλσαμον, tacentibus nostris. "Fort. ἡ πλίνθον διαβρέχοι βαλσάμφ." Editor Ben. 2^{dae}. Quod nos edidimus, ἡ πλίνθφ διαβρόχφ βάλσαμον, est in Mosq. 102. et Lamb. 137. et sic in suo habuisse videtur Vetus, vertens: *aut molli* (rectius *madido*) *lateri balsamum*.

P. 560 B. not. g. Pro ἀνακεχρωσμένοι, ἀνακεχρισμένοι dederunt Mor. Ben. contra fidem librorum. Ad constructionem hujus vocis cf. Tom. VIII. p. 313 C. καὶ ἄκων ἀναχρώννυται τῆς εὐωδίας. Tom. XI. p. 432 D. τὸν ἀέρα ἀναχρῶσαν τῆς ὀσμῆς. Tom. III. p. 610 C. ἐπιστολή . . . γνησίας ἀγάπης ἀνακεχρωσμένη.

Ibid. not. k. πάντες ἐξανίστανται καὶ παραχωροῦσι. Instar interpretis est Xenoph. Hiero VII. 7. πῶς γὰρ ἂν φαίημεν ἡ τοὺς βία ἐξανισταμένους θάκων . . . ἡ τοὺς ὀδῶν παραχωροῦντας τοῖς κρείττοσι κ. τ. έ.

P. 560 C. not. r. δηλοῦντες pro διδόντες habet Lamb. 137. Scriptura loci minime spernenda foret, διὰ τοῦτο καὶ τὸ παλαιὸν μύρον ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς, τῆς ἀρετῆς σύμβολον, δηλοῦντες ὅτι κ. τ. έ.

P. 560 D. not. w. μὴ κατεχομένης. Vetus vertit, *non cum quis libidine continetur*, quasi subintelligendum esset τῆς ψυχῆς, ut infra dicitur, ὑπὸ πάθους ἡ ψυχὴ κατεχομένη. Nisi forte vertendum, *non tum cum in manibus tenetur* (sc. ἡ πορνεῖα.) In recentiore scriptura ἐργαζομένης passive sumendum est, veremur ne contra linguam.

Ibid. lin. penult. τὸ ἄγος. Sic omnes ante Morell. qui ἄλγος vitiose edidit. Caecum ducem non modo secutus est Montef. verum etiam Latina corrumpit, *dolorem* pro *excreabile scelus* reponens. Mox p. 560 F. lin. 2. ἡδονὴ τι ἐστὶν mendose dedit idem Editor.

HOM. III.

P. 561 E. lin. 6. θέμς οὐκ ἐν. "Leg. θέμς οὐκ ἐστι." Editor Ben. 2^{dae}. Non opus. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 497 B.

P. 562 C. not. c. μὴ λυμήνασθαι...τῷ αὐτεξουσίῳ. Morellus ex ingenio, ut videtur, plane non Graecum τὴν αὐτεξουσίαν rescripsit. Hunc imitatus est Montef. notans: "Unus Codex habet τῷ αὐτεξουσίῳ." Sed τῷ αὐτεξουσίῳ est in Veron. Sav. et libris omnibus. Catena τὸ αὐτεξουσίον, quod aequè bonum est.

P. 562 D. not. i. τὸ λεγόμενον τῇ συνηθείᾳ (ἐν τῇ σ. Lamb. 137. quod usitatius est) λάβουρον. "Glossema proculdubio." Hales. Vetus, *ut moris est*, *magnis* laboribus *indigent*, ab insolenti vocabulo λάβουρον deceptus.

“Λάβουρον videtur error esse pro λάβαρον.” *Montef.* “Quidam a labore deducunt, quod *laborum* vulgo diceretur. Et sane Hermias Sozomenus l. i. c. 4. λάβαρον per ὦ scribit [ἐκέλευσε χρυσῷ καὶ λίθοις τιμίοις εἰς στανροῦ σύμβολον μετασκευάσαι τὸ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενον λάβαρον.] Sed Prudentius mediam syllabam corripit.” *Facciolati* Totius Latinitatis Lex. s. v. *Labarum*.

P. 563 A. lin. 3. τῷ πιστευθῆναι. “Fortassis τοῦ, ut sit χάριν ἔχει τοῦ πιστευθῆναι.” *Sav.* Conjecturae probabili Codices non accedunt.

P. 563 B. lin. 5. ὁρᾷ τὴν καταφορὰν αὐτοῦ; Vim vocis minus ceperunt Interpretes: Vetus, *quanto se dejiciat studio*: *Montef.* *quam se demittat*. Secundum Nostri usum, καταφορὰ est *vehementia in increpando*. Tom. II. p. 776 E. καὶ πολλῇ κέχρηται κατὰ τῶν τρυφῶντων καταφορᾷ ὁ προφήτης. Tom. X. p. 77 E. “Ἐἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός.” Ὁρᾷ τὴν καταφορὰν τοῦ λόγου;

P. 565 C. lin. 4. φοβοῦμαι δὲ μὴ κατὰ πραγμάτων ἢ τὰ λ. ρ. “Germanam esse hanc lectionem arbitror, et est proverbiale dictum, cui simile, *rem acu tangere*.” *Dun.* Cf. Tom. VII. p. 453 D. ἀργὸν δὲ, τὸ μὴ κατὰ πράγματος κείμενον, h. e. *quod rei propositae non convenit*.

P. 565 D. lin. 2. ἀλλ’ εἰκῇ, φησί, φιλοῦ, εἰκῇ μὴ μισοῦ. “Videtur proverbium illo tempore fuisse.” *Montef.* Vid. Annot. ad Tom. X. p. 411 D.

P. 565 E. lin. 1. οἱ δὲ τέρασι καὶ μωροῖς καὶ νάνοις. Cf. infra p. 649 E. “At non Caesar Augustus hoc animo fuit, de quo Suetonius: *Pumilos atque distortos, ceterosque generis ejusdem, ut ludibria naturae malique ominis, abhorrebat*.” *Dun.*

P. 566 B. not. t. [καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει]. Glossa ex margine irrepsisse videtur. Agnoscit tamen Vetus, vertens, *propter resurrectionis sacramentum*.

P. 566 D. lin. 1. καὶ δοκοῦμεν μὲν φθονεῖν ἐκεῖνῳ (τῷ εὐδοκимоῦντι), ὁ δὲ φθόνος διαβαίνει εἰς ἐκεῖνον (Christum). De hac negligentia monitum ad Tom. XI, p. 78 A. not. r.

HOM. IV.

P. 567 F. lin. 1. τῷ νόμῳ προσέχειν. “Legendum conjiciebam, τῷ ν. μὴ προσέχειν. Conjecturam confirmavit Interpres, *persuadet legi non intendere*.” *Sav.* In uno nostrorum C. τῷ ν. μὴ προσέχειν a manu secunda correctum est. Etiam Lamb. 137. μὴ τῷ ν. προσέχειν habet. Sed προσέχειν τῷ νόμῳ, sequente ὡς, non valet *legi intendere*, sed *certam opinionem de ea habere*: ut infra p. 585 E. ἵνα μὴ ὡς ἐχθροῖς αὐτοῖς προσέχη. Tom. VII. p. 726 B. ἐν οἷς (χρονοῖς) μάλιστα ὡς στασιασταῖς προσείχον αὐτοῖς. [In loco Nostri Tom. VI. p. 60 B. ἐπειδὴ γὰρ τοῖς μὲν ὡς πικρότατα φθεγγομένοις οὐ προσείχον, τοῖς δὲ ὡς προσημεστῶσι καὶ γλυκύτητα πολλὴν ἔχουσιν, omnino delenda videtur negativa.] Plus difficultatis habet

quod sequitur χωρὶς ἐκείνου, cujus loco Ducaei conjecturam δι' ἐκείνου, invito Interprete, receperunt Savilius et qui ei successerunt. Sed etiam χωρὶς ἐκείνου defendi posse arbitramur, hoc sensu: *ita de lege sentire, quasi possibile non sit absque illa salvari, nisi per solam fidem.*

P. 568 A. not. ^m. Varietati lectionis hujus loci nunc addimus ex Mosq. 102. et Catena, πάντα τὸν ζ. βίον καταδαπανηθεὶς καὶ ἀναλώσας εἰκὴ καὶ μ. ἐν πονηραῖς πράξεσιν. Vetus vertit: *qui omnem priorem vitam frustra atque inaniter consumsisset, duxissetque per mala opera.* Secundum nostram lectionem dicitur homo ipse καταδαπανηθῆναι ἐν πονηραῖς πράξεσιν, fere ut in alio Nostri loco Tom. IV. p. 198 A. “Διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς, φησὶ, σάρκας” τουτέστι, διὰ τὸ σαρκικαῖς πράξεσιν αὐτοὺς καταδεδαπανηθῆναι, καὶ μὴ εἰς δέον κεχρῆσθαι τῇ τῆς ψυχῆς οὐσίᾳ, ἀλλ' ὡς σάρκα μόνον περικειμένους καὶ ψυχῆς ἐρήμους ὄντας, οὕτω τὸν ἑαυτῶν βίον καταναλίσκειν. Praeiverat Auctor Sap. v. 14. ἐν δὲ τῇ κακίᾳ ἡμῶν κατεδαπανήθημεν.

P. 568 D. not. ⁱ. Scripturam emendatam ἐναβρύνεται pro εὐφραίνεται confirmant etiam Reg. 744. et Mosq. 102. Pro ἀβρύνεται stat Lamb. 137. Cf. Tom. IX. p. 444 B. δέον εἰπεῖν ὅτι καὶ καυχῶμαι καὶ σεμνύνομαι καὶ ἐναβρύνομαι . . . λέγεις ὅτι οὐκ ἐπαισχύνῃ.

P. 570 C. lin. penult. ἡ δόξα τοῦ νιού κ. τ. ε. “Fort. οὐ τοῦ νιού.” Editor Ben. 2^{dae}. Vetus, *non gloria filii magis quam patris est.* Nos interrogationem fecimus.

P. 570 D. not. ^f. “In aedificio exstruendo inter δημιουργὸν et κτιστὴν quid intersit, non intelligo. Pro κτίσις lege κτήσις.” Hales. Vetus, *imperium.* Κτήσις cum significatione possessionis legitur Tom. XIII. p. 509 E. διὰ τοῦτο καὶ τὴν κτήσιν αὐτῶν ἀδελφον ἐποίησε καὶ οὐ μόνιμον.

P. 570 E. not. ^l. ἀμφότερα γάρ. Per ellipsin dictum, fere sicut Homericum, ἀμφότερόν τ', ἀγαθὸς βασιλεὺς, κράτερός τ' αἰχμητής. Ejusdem generis est locus Tom. XII. p. 247 A. qui nunc legitur: οὐ μὴν αὐτὰς ἀφήσιν, ἀλλ' ἐπιτρέχει σφόδρα συνετῶς, τηρῶν ἀμφότερα, καὶ τὸν κόρον φεύγων, καὶ τὴν πυκνότητα οὐ λυμαίνόμενος: posthac a nobis, favente Deo, sic edendus: οὐ μὴν αὐτὰς ἀφήσιν, ἀλλ' ἐπιτρέχει, σφόδρα συνετῶς ἀμφότερα, καὶ τὸν κόρον κ. τ. ε.

P. 571 B. not. ⁱ. ἄρωμεν τὸν θεόν. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 153 E.

P. 571 F. lin. 2. γῆν καταπάσσεις σαυτήν. Constructio insolentior. “Legendum videtur vel γῇ καταπάσσεις σαυτήν, vel γῆν καταπάσσεις σαυτῇ [vel potius σαυτῆς, ut Tom. VII. p. 395 D. ῥόδα κατέπασε τῶν παρειῶν].” Dun.

P. 573 A. not. ^v. Savillii lectio, quae in nullo nostrorum exstat, fortasse debetur Frontoni Ducaeo, qui ex suo *emendato Codice* legendum censebat, εὐρήσωμεν (sic) πάντα τὰ ὑγιῆ καὶ καλὰ.

P. 573 B. lin. ult. σκιαστροφία. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 100 B.

P. 573 C. not. ^a. “Sic Colb. ἀδδην Savil. et Commel. Legebatur

ἀρδην." *Editor* Ben. 2^{dae}. Proculdubio Viro docto in mente erat, ἀρδην vel ἀδην rescribere, sed per incuriam ἀρδην reliquit. Inter ἀδην et ἀδδην difficilis est electio. Nobis quidem alias ἀδηφαγία, alias ἀδδηφαγία editum est.

P. 573 D. not. ε. In Lamb. 137. legitur, ἐπεὶ ἂν ἐπιτερωμένη καὶ ἀσωτος οὔσα. Quod edebatur ἤs οὔσα ex duplici scriptura ortum esse patet. Compositum ἀναπτεροῦσθαι in *malam* partem valde frequentat Noster, non ita πτεροῦσθαι.

HOM. V.

P. 574 E. lin. 5. οὐκ ἀνθρωπίνῃ γέγονας ψήφῳ. Conjiat aliquis Auctorem scripsisse οὐκ ἀνθρωπίνῃ γέγονας ὁ γέγονας ψήφῳ: sed sine libris nihil mutamus. Μοχ φορτικώτερος fortasse exquisitius quam φορτικώτερον.

P. 575 A. not. ε. Edebatur, Ἐκεῖναί σε εἶλοντο εἰς ὃ εἶλοντό σε, στρατεύου τὴν καλὴν στρατείαν. Distinctionem correximus.

P. 575 C. not. ς. ἵνα οὕτω τῶν ἄλλων προῖστώσαι. Ante Ben. 2^{dam} edebatur προῖσταςαι. Forma προῖστώσαι pro προῖστη nescimus an usu defendi possit. In Catena est προειστήκη (sic).

P. 575 F. lin. 1. οἱ τῆς πίστεως ἀπεχόμενοι. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 249 B.

Ibid. οἱ ζητοῦντες λογισμοῖς οἰκείοις. "Interpres explet τὰ θεῖα μυστήρια [et sic post ζητοῦντες Sav. in marg.] ex se an e libris nescio." *Dun.* Interpolatio manifesta, quam nostri omnes ignorant. Cf. Tom. X. p. 24 C. ἄρα οἱ λογισμοῖς ζητοῦντες, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀπολλύμενοι. p. 619 B. καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἐκείνου ἀπορώτερον, ἐὰν λογισμοῖς ἐξετάζης, καὶ μὴ τῇ πίστει παραχωρῆς.

P. 576 D. lin. 3. τί δήποτε δὲ τοὺς ἀπίστους (sc. αὐτοὶ ἐπαίδευν;) Vetus, *cur igitur? propter infideles*. Quasi legisset, τί δήποτε; διὰ τοὺς ἀπίστους.

P. 576 E. not. α. "παρεδίδοντο. Sic emendavi ex MS. et tradebantur (Satanæ sc.) qui arroganter sese efferebant: cum prius esset περιεγίνοντο, quod quid hic esset, ego non video." *Hales*. Verba συνεγίνοντο καὶ περιεγίνοντο nos quidem verterimus, sustinebantur et incolumes evadebant.

P. 577 E. lin. 5. πάσχα λέγεται; ὅτι τότε ἔπαθεν. "Nota falsum etymon ex ignorance linguæ Hebraeae." *Dun.*

P. 577 F. lin. 2. τοῦ λαμπροῦ πλήθους. Nescimus an de *vestibus* cogitandum, ut τῷ μελανειμονεῖν contrarium est λαμπρειμονεῖν. Vetus autem, solito laetiozem. Quod si verum est, appellandus Nostri locus Tom. IX. p. 685 A. Οὐχ ὄρας καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ὅτι οἱ μὲν ἡδικημένοι λαμπροὶ, καὶ μετὰ πολλῆς ἐστῆκσι τῆς παρησίας ἐλευθεροστομοῦντες, οἱ δὲ ἡδικηκότες κάτω κύπτοντες μετ' αἰσχύνῃς καὶ φόβου;

P. 578 B. lin. 7. εἰς τὸν ἴδιον ἔμετον Mor. Ben. repugnantibus libris.

HOM. VI.

P. 578 C. lin. ult. ποιῆσθαι δέήσει. Hoc est, secundum Nostrum, *facere*, non *fieri* preces, quod Interpretes Sacri Codicis fere omnes fellit. Vid. infra pp. 578 E.F. 579 B.D. 583 D.

P. 580 A. lin. 1. ὑπὲρ τῶν εἰς ἡμᾶς καὶ τῶν λάθρα γινομένων. Vetus, *quae in nos sive clam sive manifeste proveniunt* : quasi in suo invenisset, καὶ τῶν λάθρα καὶ τῶν φανερώς (vel ἐμφανῶς) γινομένων. Etiam Montef. *pro iis qui ad nos vel palam vel clam accedunt*, perperam tamen de *personis* intelligens.

Ibid. lin. ult. οὕτω δεῖξον αὐτῷ. "Corruptum puto τὸ δεῖξον." Dun. Ad stylium familiarem pertinere videtur hic usus.

P. 580 B. lin. 2. Edebatur τῶν ἐπεικῶν καὶ προσηνῶν. Τοῦ στόματος τοῦ ἡξιωμένου τοιαύτης μυσταγωγίας μηδὲν πικρὸν ἐκβαλλέτω, μηδὲν κ. τ. έ. Olim conjeceramus τὸ στόμα pro τοῦ στόματος ; postea vidimus non nisi distinctionem loci laborare, quam ex Veron. et Vet. sanavimus.

P. 580 E. not. α. κὰν ἐξέλθῃ. "Quis tandem ? τὰ παιδία : nec enim alibi rectus alius. At sic stare non potest λαβὼν et μὴ λαβῶν. Syntaxis itaque est ἀνακλινθεὶς." Hales.

P. 581 C. not. β. Haec κατεύξασθαι, μᾶλλον δὲ οὐκ ἐτόλμησε, quae propter homoeoteleuton exciderant, nunc tandem ex unico Cod. Mosq. 102. restituta sunt. Agnoscit ea Vetus : *contra eos orare minime ausus est, immo tutum sibi fore arbitratus non est, nisi et pro eis oraret.*

P. 582 B. not. γ. ἐκοίμισε τὴν σελήνην ; Vetus, *lunam solito cursu coercuit ?* Montef. *an lunae cursum sustulit ?* Metaphoram non perspexerunt VV. DD. Julius Pollux VII. 178. καὶ τὸ κατασβέσαι τὸν λύχνον, ὃ νῦν κοιμίσαι καὶ κατακοιμίσαι λέγουσι. Noster Tom. VII. p. 685 A. τοὺς λύχνους μετὰ ἀκριβείας κοιμίζοντες (alii κατακοιμίζοντες), μή που σπινθήρ ἐμπρήσῃ τὴν οἰκίαν.

P. 582 E. not. δ. Usus verbi ἀποκναίειν *intransitivus*, quem vocant, valde suspectus est. "Legendum vel ἀποκνέι, vel potius ἀποκναίεται." Dun. Noster Tom. VIII. p. 182 D. μὴ καρτεροῦντες ἀκοῦσαι τι τῶν λεγομένων, ἀλλ' ἀποκναίνοντες : ubi Montef. "Quidam ἀποκνοῦντες." Tom. IV. p. 82 C. ὥσπερ γὰρ τὸ αἰὲ κατατείνειν τοῖς πόνοις ἀποκναίνει ποιεῖ καὶ ἀναπίπτειν : ubi Savil. "Ἀποκναίνει in significatione neutrali nove dictum. Dunaeus mavult ἀποκνέειν. Fortasse legendum ἀποκναίει καὶ ποιεῖ ἀναπίπτειν."

P. 583 A. lin. 6. σπώμεθα] ἀποσπώμεθα Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 583 B. not. ε. Vocabulum non Graecum ἐπισημίας unde arripuerit Savilius plane nescimus.

HOM. VII.

P. 584 C. lin. 6. *ὅτι ταύτην φησίν. Ταύτην*, quod hujus pronomini proprium est, de pace, *quae ad hanc vitam pertinet*, intelligendum est. Vetus: *Nam uli ne existimes illum hoc de temporali pace dixisse.* Sic Tom. V. p. 280 B. *εἶχον μὲν γὰρ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ· εἶπετο καὶ αὐτῇ.* Cf. nos in Annot. ad Tom. VII. p. 376 B.

P. 587 A. lin. 1. *πάνυ γὰρ ἐνάρκων πρὸς τοῦτο οἱ ἀπόστολοι.* Vetus, *dissidebant*, minus apte. "Significat Chrysostomus Paulum fuisse gentium doctorem et praedicatorem: ceteros autem Apostolos ea in re, scilicet in gentium conversione, non multum operae posuisse." *Montef. Narkân*, sensu translato, *pigrescere, tardus ad agendum fieri*, Nostro in deliciis erat. Tom. IV. p. 396 A. *καὶ ὁ δίκαιος οὐ δυσχεραίνει, οὐ νερκᾶ πρὸς τὸ μῆκος, οὐκ ἀπαγορεύει.* Tom. VII. p. 123 A. *ἀλλ' ὅμως οὐδὲ πρὸς τοῦτο ἐνάρκησεν, ἀλλ' ὑπακούει καὶ πείθεται.* p. 306 C. *καὶ μὴν ἀκόλουθον ἦν ἀλγεῖν αὐτοὺς πρὸς τὸ φορτικὸν τῶν εἰρημένων, καὶ νερκᾶν πρὸς τὸ ὕψος τῶν ἐπιτεταγμένων.*

P. 587 C. lin. 4. *οὐ τοιοῦτος, οἷος οἱ δούλοι.* Sic libri omnes: *ἴσ. οἷοι Sav.* in marg. "Legendum *οἷος ὁ δούλου vel δούλων.*" *Dun.* Hujus notulam exscribens Editor Ben. 2^{dae}, per incuriam *διόλου et διόλων* dedit.

P. 588 A. lin. 2. *τῶν ἐν δοτράκῃ καὶ ὕλῃ διαιτηθέντων.* "Opera enim testacea et vitrea niagno labore et sudore conficiuntur." *Dun.* Nescimus quid in mente habuerit V. D. *Ὕσπρακον* et *ὕλος*, vilis materies, in pauperum mensis apparebant. Sic Tom. XI. p. 327 D. *πάλιν ἐνταῦθα ἐν τῇ τῶν πενήτων τραπέζῃ μήτε ἄργυρος ἔστω . . . τὰ δὲ ἐκπώματα καὶ τὰ λοιπὰ σκεύη ἀπὸ ὕλου κατασκευαζέσθω μόνης.*

P. 588 B. lin. 1. *τῶν ἐκμαγείων τῶν μελαινομένων.* Interpretes summo consensu de *imaginibus vetustate nigratis* cogitaverunt. Frustra: siquidem *ἐκμαγεῖον* est *παρρα* qua quid *abstergitur*, tum hic, tum infra p. 627 F. *ὥς πένης χεῖρα ἐκτείνων καὶ τὰ παρὰ σοῦ λαμβάνων, ἐκμαγεῖον τῶν σῶν ἔστι κακῶν.*

P. 588 D. not. 8. *τὴν οὐδαμινῇ.* "Legendum, si quid video, τὸ οὐδαμινόν. Prius enim quo spectabit?" *Hales.* Nihil mutamus. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 147 D.

HOM. VIII.

P. 590 D. not. 9. *τὴν ἀμπεχόνην πάντοθεν περιεσθάλθαι καλῶς.* Τὴν ἀμπεχόνην, quod a quibusdam libris abest, non omnino necessarium videtur. Cf. Tom. X. p. 232 E. *οὐδὲ γὰρ καλύπτεσθαι εἶπεν ἀπλῶς, ἀλλὰ, κατακαλύπτεσθαι, ὥστε ἀκριβῶς πάντοθεν περιεσθάλθαι.*

P. 591 A. lin. 3. *τῶν ἐν ταῖς σκηναῖς.* Insolenter dictum pro *τῶν ἐν τῇ σκηνῇ*, vel *τῶν ἐπὶ τῇ σκηνῇ.*

P. 591 B. not. 1. *ἀν ἐπιτηδεύσῃ διὰ τοῦ σχήματος μοιχείας δόξαν λαβεῖν.* Eadem est hujus verbi constructio Tom. IV. p. 411 B. *ἀλλὰ τὴν νόσον αὔξει καθ' ἐκάστην ἐπιτηδεύοντα.* Non tamen spernenda est lectio unius libri, *ἀν τῇ ἐπιτηδεύσει τοῦ σχήματος μοιχείας δόξαν λάβῃ.* Similiter dicitur *ἐπιτήδευσις βαδίσσεως* Tom. I. p. 422 C.

P. 591 E. lin. 5. *ἐν τῷ μέλανι.* Vetus: *quid autem cum calceus ipse, pullae vesti subjectus, majorem sui decorem cernentibus praefert?* Totus hic locus de artificioso mulierum vestitu valde eruditus est, sed propter morum ignorantiam difficultatibus obseptus.

Ibid. lin. 6. *ὥστε μήτε τὸν ταρσὸν ἀνέχειν πολὺ.* "Hic aliquid deest supplendum." Dun. "Interpres verba haec non agnoscit." Sav.

P. 591 F. not. 9. *μετὰ τοῦ μετώπου.* "Legendum κατὰ τοῦ μετώπου." Dun. Vetus: *atque superne a fronte velum facie candidius suspendis.* Φάρος et κάλυμμα (vel καλύπτρα) vestis muliebris, ut χλανὶς virilis. Tom. X. p. 231 D. *εἰ γὰρ ἱμάτιον ἐναλλάττειν οὐ θέμις, οὐδὲ ταύτην μὲν χλανίδα περιεῖσθαι, ἐκείνον δὲ φάρος ἢ καλύπτραν.*

P. 592 A. not. 7. *περὶ τῆς δέσεως.* "Interpres legit δέρης." Dun. Nimirum vertit: *Quid item de collo, quod nunc quidem operitur, nunc autem de industria denudatur? quid item de strophio, quod mamillis constringendis apponitur?*

Ibid. lin. 5. *τὰς δὲ χεῖρας.* "Forte χειρίδας." Dun. Vetus: *manus aulem . . . ita accurate manicis induunt.*

P. 592 B. lin. 5. *ὥς πολλῶν ἐτέρων (al. ἑταιρῶν) καὶ πρὸς τοῦτο ἐπιτετηδευμένων.* Constructionem non expeditimus. Vetus: *ut etiam scorta plurima ad hoc omni studio intendant.*

Ibid. not. f. *εἰκὴ κειμένῃν.* Inest in verbo κεῖσθαι, ut videtur, *negligentiae* notio. Sic Tom. I. p. 420 E. *διὰ σχήματος εἰκὴ κειμένου.*

P. 592 E. lin. ult. *μὴ γὰρ ἐμοὶ δίδως λόγον; ἐκείνῳ κ. τ. εἰ.* De constructione dictum ad Tom. X. p. 495 A.

P. 593 B. lin. 6. *οὐ διὰ τὰς φρονίμους.* "Malimus, οὐ λέγω τὰς φρονίμους. Interpres haec prorsus omittit." Ed. Ben. 2^{dae}.

HOM. IX.

P. 594 D. lin. 5. *ὅταν γὰρ ἐπείγῃται πρὸς τὴν διάλεξιν ὁ λόγος.* Hic utrum ἡ διάλεξις, ut in proxime praecedentibus, de frivola muliercularum collocutione, an, ut saepe alias, de ipsius Concionatoris sermone intelligendum sit, ambigitur. Posterior ratio Veteri et Montefalconio placuit; quorum ille, *nam cum sermo doctoris incassum effunditur*: hic autem, *cum enim ad loquendum parati sumus*; uterque aequo liberius. Verius fortasse Anglus: *cum enim sermo noster confabulationem superare contendat*; modo hic usus τοῦ ἐπείγεσθαι probari possit.

P. 595 B. lin. 1. ἡ ἀποστροφή σου. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 491 C.

P. 595 E. not. d. Utramque formam *κατηφεῖν* et *κατηφιᾶν* frequentat Noster : e. g. Tom. I. p. 352 C. Tom. IV. p. 741 A. Tom. VIII. pp. 505 E. 507 D. Tom. XI. pp. 272 D. 513 D. 755 E. 768 E. In loco Tom. XI. p. 409 C. libri inter *κατηφήσης* et *κατηφής* ἤε fluctuant.

P. 595 F. lin. penult. μὴ γὰρ ἐκείνη ταῖς ἄλλαις ἐξέκλεισε ; Ad ἐξέκλεισε intelligendum, ut videtur, τὴν τῆς σωτηρίας ὁδόν. Vetus, *numquid enim illa ceteris quoque praejudicat* ?

P. 596 C. not. d. Pro nostra lectione praeter Catenam stat Reg. 744. nisi quod ἀναγάγη pro ἐναγάγη habet. Utrumque probum ; sed ab ἐναγάγη ad ἐναγάγη proclivior est lapsus. Noster Tom. IV. p. 705 A. Ὁ δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν τότε λήψη πολλὴν τὸν μισθόν, ἐὰν οἱ γεννηθέντες παῖδες “ ἐπιμείνωσι τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ καὶ τῷ ἁγιασμῷ.” Ἄν τοῖνυν αὐτοὺς εἰς ταῦτα ἐνάγῃς κ. τ. ἐ. Tom. XI. p. 392 E. ὅταν τοῦτοις ἐκ παιδὸς ἐνάγῃς αὐτόν : ubi vid. Annot.

P. 597 A. lin. 7. τοῦτο γάρ. Scilicet τὸ πορνεύειν, quod in praecedenti clausula, ἐν σωφροσύνῃ μάλιστα διατηρῶμεν αὐτοὺς, innuitur. Vetus, *huic inimica libido* : Montef. *vitium enim oppositum*.

P. 597 B. lin. penult. ἐπὶ ante τῆς κεφαλῆς casu excidit in Mor. Ben.

P. 597 C. not. P. ὀρεωκόμον. Cf. Var. Lect. ad p. 629 D. et ad Tom. VII. p. 808 E. De scriptura hujus vocis vid. Lobeck. ad Phryn. p. 696.

P. 597 F. lin. 1. τὰς θυγατέρας μάλιστα διανείμασθε. Hoc est, *quasi vestram provinciam suscipite* ; scilicet ut foemina filias, vir filios curet. Infra p. 737 C. καθάπερ οἰκίαν μίαν τὴν οἰκουμένην διανεμιμένοι, οὕτως ἅπαντα διηκουοῦντο . . καὶ ὁ μὲν τοῦτο, ὁ δὲ ἐκεῖνο λαβὼν τὸ μέρος. Vim vocis non perspexit Montef. vertens, *filias vestras recte componite*.

P. 598 A. lin. 2. οὕτω πρὸς τὸν γάμον ἔκδοτε. οὐκ αὐτὰς μόνον κ. τ. ἐ. Vid. Var. Lect. Si quid mutandum, facilis est correctio, Ἄν οὕτω πρὸς τὸν γάμον ἐκδῶτε, οὐκ αὐτὰς μόνον κ. τ. ἐ.

HOM. X.

P. 598 E. not. c. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 470 B.

P. 599 A. not. l. ἵνα ἐκ μῆς γυναικὸς ᾦ. Vetus, *qui unius fuerit uxoris vir* ; qua tandem mortua Episcopus constitutus fuerit. Ἐκ γυναικὸς idem quod ἀπὸ γυναικὸς p. 599 E. ut ἐξ ὑπάτων et ἀπὸ ὑπάτων dicitur qui consulatu functus fuerit.

P. 599 D. lin. 5. ταύτην καὶ ἀρχὴν pro ταύτην τὴν ἀρχὴν est lapsus Benedictinorum.

P. 599 E. lin. 6. τὸν ἀπὸ γυναικός. Recte Vetus, *illum qui post uxoris obitum constituetur Episcopus* ; vel, vertente Dunaeo, *uxore orbatum*. Inepta interpolatio, τὸν ἀπὸ γυναικός μένοντα ἐλεύθερον, neminem morabitur.

P. 600 D. lin. 8. μικρά οἰκία. "Proculdubio leg. μεγάλη οἰκία." *Dun.* Libri omnes cum Editis consentiunt.

P. 600 E. not. ^m. καὶ πάντων ὁ ἀνὴρ ἀνήρτηται τὴν ἀρχήν. *Vetus, omni-
umque cura ac regimen incumbit viro.* Constructio est eadem ac πῆραν
ἐξηρημένος, suspensi loculos, et sim. Tritior structura est *Tom. X. p.*
*372 B. ἵνα ἅπαντα εἰς αὐτὸν ἀνηρημένα ᾖ. Tom. XI. p. 84 F. καθάπερ με-
λῶν τῶν ψυχῶν εἰς αὐτὸν ἀνηρημένων.*

P. 601 A. not. ^g. εἰς ἀπόνοιαν αἰρεται. Sic infra p. 742 A. εἰς ἀπόνοιαν
αἰρεται καὶ κενοδοξίαν. *Adeas, si tanti est, Tom. I. pp. 375 B. 378 A.*
380 E. 391 B.

P. 601 B. not. ^m. τουτέστιν, ἐν ἐγκρατεία. *Vid. Annot. ad Tom. X.*
p. 161 A. ubi hunc locum praetermisimus.

P. 601 C. lin. 6. οὐδὲ τοῦτο. Sic nostri omnes cum *Sav. Mor. οὐ
τοῦτο Veron. Ben. Μοx ἂν κακῶς λέγοιεν αὐτὸν, soloec dictum pro
λέγωσιν, ut infra p. 616 E. ἂν τοῖς ἄλλοις μεταδοίμεν (si sanus est locus).*

P. 601 E. lin. 5. κἀκείνοι. "Interpres κἀκείνος, idque melius, diabolus
sc." *Sav. Μοx lin. 6. ταχέως αὐτὸν ἀναιροῦσιν ἐκείνοι. "Haec quo
spectant, ego non video." Idem. Utroque loco ἐκείνοι sunt οἱ ἐχθροὶ
sive οἱ Ἕλληνες.*

Ibid. καὶ ἄλλην δὲ παγίδα, mendose edidit Montef.

P. 602 A. lin. 6. εἰς τὸ μέσον ἀγεσθαι, idem quod simplex ἀγεσθαι
*supra p. 548 B. Vetus, non is in medium adducendus est, neque Epi-
scopus eligendus.*

P. 602 C. lin. penult. εἰ ἡμεῖς ἤμεν Χριστιανοί. Sic libri omnes cum
Veron. et Sav. ὤμεν tacite dederunt Mor. Ben.

P. 603 C. not. ^f. Lectioni ἀπηλγημένοι favere videtur *Vetus, ceterum
quid agunt hi qui sensum omnino doloris amiserunt? Sed tum scriben-
dum erat ἀπηλγηκότες, non ἀπηλγημένοι.*

P. 603 E. lin. 2. τί δὲ ἄνθρωποι τὸν ἄνθρωπον. *Vetus, ἄνθρωπος, ut
sine libris correxerunt Mor. Ben.*

*Ibid. not. ^c. ἦ pro ἡ ex ingenio rescripsimus. Tum bene habet
τίνοντα vel τινύντα (hoc quidem, quod est in Mosq. 102. praetulimus)
pro vulgato τίνυνται, quod non Graecum esse acute perspexit Dunaeus:
"Prorsus edendum τινύωσι, non solum propter ὅταν, sed etiam quia
τίνυνσθαι est ulcisci, τίνειν, τινύειν pendere."*

HO. XI.

P. 604 D. not. ^f. Junge αὐτῶν cum χειροτονία. Deinde ἀναβεβήκασι,
*superiores sunt, absolute dictum, ut Tom. X. p. 272 A. Καὶ οὐ ποιεῖ τὸν
πόδα τῷ ὀφθαλμῷ διαλεγόμενον, ἀλλὰ τῇ ὀλίγον ἀναβεβηκυῖα χειρί... Ἐπειδὴ
γὰρ οὐ τοῖς σφόδρα ὑπερέχουσιν, ἀλλὰ τοῖς ὀλίγον ἀναβεβηκόσι φθονεῖν εἰώ-*

θαμεν κ. τ. έ. Nisi mavis legere την γάρ χειροτονίαν μόνον αὐτῶν ἀναβεβήκασι, quod vulgare est hujus verbi regimen; e. g. Tom. VIII. p. 73 D. οἱ μὲν γάρ ἀναβεβηκότες τοῦ λαοῦ τὴν ἀσθένειαν. Tom. VII. p. 3 B. τοῖς δὲ ὑψηλοτέροις . . . καὶ τὴν τῶν σωμάτων ἔννοιαν ἀναβεβηκόσιν. Sic enim hodie legendum esse videmus, non ὑπερανάβεβηκόσιν.

P. 606 A. not. ². φρίζαι ἔχεις h. e. μέλλεις. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 619 D.

P. 607 A. lin. 2. οὐδεὶς αὐτὰ ἀρπάξει. Conjiiciat aliquis Auctorem scripsisse, οὐ οὐδεὶς αὐτὰ ἀρπάξει.

P. 608 B. not. 9. Libri omnes μισθωτὸς, mercede conductus; Vetus, mercenarius: et sic tandem edidit Montef. Sed μισθωτής, conductor, hic unice quadrat.

Ibid. lin. 5. ἐπισκεύασε, sarcinivit, refecit. Infra p. 761 B. οὐκ ἐπισκεύασεν ἡμᾶς, ἀλλ' ἄνωθεν κατεσκεύασε. Statim ad sententiam, ῥήματι (ῥήματα Mor. Ben. invitis libris) μόνον ἐστὶν ἡ δεσποτεία, conferendus est Noster in Eclogis, Tom. XII. p. 505 D. Διὸ καὶ πολλάκις ἐγέλασα διαθήκας ἀναγινώσκων λεγούσας· ὁ δεῖνα μὲν ἐχέτω τὴν δεσποτείαν τῶν ἄγων ἢ τῆς οἰκίας, τὴν δὲ χρῆσιν ἄλλος· πάντες γὰρ τὴν χρῆσιν ἔχομεν, δεσποτείαν δὲ οὐδεὶς.

P. 608 C. lin. 4. ἐλεημοσύνην λαμβάνοντα. "Potius διδόντα." Sav. Vulgato nihil verius.

P. 608 D. lin. penult. φιλήσῃ pro φιλήσει mendose dederunt Mor. Ben.

P. 609 A. lin. 2. ἡ ἰσχὺς μου. "In Psalmo legitur τὸ ὅστοῦν μου. Vide annon legendum, ἡ ἰσχυς μου." Hales. Ἡ ἰσχὺς huc migravit a Psalm. xxi. 16. ἐξηράνθη ὡς σστρακὸν ἡ ἰσχὺς μου. Hesychio quidem ἰσχυς est ὁσφύς; sed exempla desunt.

HOM. XII.

P. 609 F. not. c. ἐπ' ἀσφαλοῦς τῆς ἀγκύρας ὁρμίζονται. "Neque hoc verbum hic probō, neque τὸ ἐρείδονται; sed potius legendum ὁρμούσιν, ut Demosth. de Aeschine, οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμῇ τῇ πατρίδι, sc. ἀγκύρας." Dun. Ὅρμειν quietem exprimere, ὁρμίζειν et ὁρμίζεσθαι motum et actionem, declaravit F. Goellerus ad Thucyd. VI. 49. Ὅρμειν ἐν λιμένι vel ἐπ' ἀγκύρας dixit Chrys. Tom. IV. pp. 187 A. 743 C. Adde Tom. X. p. 488 B. ὡς ἐπὶ πραγμάτων γὰρ ὁρμῇ σαθρῶν καὶ εὐμεταπτώτων: ubi ἐδράζεται unius Codicis glossema est, ut hic ἐρείδονται. Etiam ὁρμίζειν a Nostri usu non abhorret, e. g. Tom. III. p. 695 D. καὶ πάντα ποιουμένοις, ὥστε εἰς εὐδαιμόνιον αὐτὰς (τὰς ἐκκλησίας) ὁρμίσαι λιμένα. p. 627 D. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι εἰς ἀκύμαντον ὁρμῇ (sc. τὴν ναῦν) λιμένα, τὴν ὑμετέραν ἀγάπην. Itaque in nostro loco mediam formam ὁρμίζεσθαι nihil habere quod displiceat, contra Dunaum recte statuit Editor Ben. 2^{dae}.

P. 610 B. lin. penult. Post ἀποστήσονται add. *τινες* Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 610 D. not. *. *δταν παγγ*. Ne *δτι δταν* vel *δταν γάρ* requiras, vid. supra p. 610 B. ubi itidem post *μη θαυμάσης* subjungitur *ἔσται καιρός* sine particula.

P. 611 A. not. *. *ἀγένητος* (non *ἀγέννητος*) ὕλη a nobis editum Tom. X. p. 56 D. ubi vid. Annot.

P. 611 C. lin. 4. οὐδὲ ἄλλο οὐδέν. Notandus est lapsus Mor. Ben. οὐδέν ἄλλο οὐδέν.

P. 611 D. not. ^d. Eadem est varietas in scriptura compositorum *ἀναμαρκαῖσθαι* et *διαμαρκαῖσθαι*, Tom. IV. pp. 29 C. 114 A. 269 C. etiam in MSS. Versionis LXXviralis, Lev. xi. Deut. xiv. ubi nos ex proposito edidimus *μηρυκισμὸν οὐκ ἀναμαρκαῖται*.

P. 611 F. lin. 3. *ἡ τὰς παραποιήσεις, ἥ διὰ τὸ ἄκαιρον*. Cf. infra p. 746 D. *Διπλῇ μῦθος τὰ Ἰουδαϊκά, καὶ δταν παραποιήσεις ἡ, καὶ δταν παρὰ καιρὸν ἡ τὸ πρᾶγμα*.

P. 612 B. not. ^r. *τόπος ἦν*. Sic praeter Edd. legit Mosq. 102. Vetus, *quippe vetera illa ac priora omnia figurae erant*.

P. 612 C. lin. 9. *ἀκάθαρτος γὰρ ἐκεῖνος*. Non Apis, sed *is de quo dicturus sum*, ὁ ἀχάριστος κ. τ. εἰ. Articuli abesse non possunt.

P. 612 D. not. ^l. *καθῆς* pro *καταθῆς* est conjectura Dunaei, tum hic, tum p. 637 F. ubi etiam sine libris *εἰς κρίσιν καθῆς* probavimus.

P. 612 E. not. P. *οἰόμεθα*, ut vulgo editum est, confirmat Mosq. 102.

P. 613 F. lin. ult. Hic *ταύτης* est *corporalis* exercitatio; sed in proxime sequentibus *ταύτης* est *spiritualis*, ἐκεῖνη *corporalis*, confusione Nostro plane familiari.

P. 615 A. lin. ult. *οὗτος δὲ καὶ θεόπλουτος ἦν*. Obscurius dictum. Montef. *etiam secundum Deum dives erat*. Veteri *οὗτος* est ὁ πλοῦτος: *quae profecto divitiae et innocuae et divinitus permissae erant*; verbose, ut solet, sed fortasse recte.

P. 616 E. not. ^a. *ἂν τοῖς ἄλλοις μεταδοίμεν*. Soloecum. Pro *ἂν*, quod abest a libris C.I.L. Veron. fortasse legendum *εἰ*, quod post *εἰ τοῖνυν* librariis superfluum videbatur. Mox constructio *πῶς ἂν γένηται*, quamvis abnormis, apud Nostrum quidem non sollicitanda est. Infra p. 703 B. *τί γάρ ἂν τις κατὰ τοῦ φίλου ἀλαζονεύηται*;

HOM. XIII.

P. 617 E. lin. 3. *ἡ διδασκαλία* Ben. Mox p. 618 A. lin. 3. *ὁ νόμος* Mor. Ben. Articuli absunt a libris.

P. 618 A. lin. 7. Pro *παρακλήσει, παραινέσει* ediderunt Mor. Ben. nescimus quo auctore.

P. 618 E. lin. 2. *καὶ θεωροῦντα τὰ ἐν αὐταῖς*. Montef. *utque illa scru-*

tari. Specialiter θεωρία Nostro est *sensus mysticus sive allegoricus*, et θεωρεῖν, *sensum mysticum investigare*; Vetus hic, *reconditosque in illis eruere sensus*. Chrys. Tom. V. p. 98 C. τὰ μὲν γὰρ ἔστι καὶ θεωρησά· τὰ δὲ οὕτω δεῖ νοεῖν, ὡς εἴρηται μόνον. Tom. XII. p. 150 D. οὐδαμοῦ ἐνταῦθα θεωρία· λοιπὸν δὲ θεωρεῖ, καὶ φησι· τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου κ. τ. ε. (Heb. ix. 8.)

P. 618 E. lin. 6. καὶ ὅτι ἔδειτο αὐτοῦ, φησὶν, ἔτι. "Quid? Paulus egebat Timotheo? Pro certo legendum, καὶ ὅτι ἔδει τινὸς αὐτῷ ἔτι; quia multa adhuc ei propter adolescentiam deerant." Dun. "Recte se habet vulgata. Subjectum verbi Timotheus est, qui Paulo adhuc egebat." Ed. Ben. 2dae.

P. 619 D. not. 1. Unice verum δυσοιώνιστον, *inauspicalum*. Noster Tom. IX. p. 108 E. πόσοις τὸ πρᾶγμα καὶ δυσοιώνιστον εἶναι δοκεῖ, ἡ πενία λέγω, καὶ τὸ προσαιεῖν;

P. 620 E. lin. 2. περὶ ἧν] περὶ ἧς Cat. et sic tacite edidit Montef. repugnantibus libris.

P. 621 A. not. 8. τοὺς ὀφθαλμοὺς μύσας, καὶ τὰ ὄμματα συνειλημμένους. Posterius dictum de mortuo non est Chrysostomicum. Cum e libris unus τὸ ὄμμα, alius τὸ σῶμα legit, fortasse rescribendum τὸ στόμα συνειλημμένους, ut Tom. XI. p. 491 C. μέμκεν αὐτῶν τὰ ὄμματα, τὸ στόμα συνειληπται.

P. 621 C. lin. 2. καὶ τοῦ μέλλοντος σφοδρῶ τῇ ἐπιθυμίᾳ κατέχεσθαι. Ex σφόδρα, σφοδρᾶ de nostro fecimus. Vetus, *et futurae potationis immodica cupiditate teneatur*. Quod sequitur, καὶ κείμενον δρᾶν, a nobis ad exemplar Veronense restitutum, explicatu difficillimum est. Innuere potest, aut *ebriosum in lectulo jacentem futurum vinum aspiceret*, aut eum *futurum vinum in medio positum videre*. Pro hac ratione stat locus Tom. XI. p. 127 E. καθάπερ γὰρ λύχνου κειμένου πάντες φωτίζονται.

P. 621 F. lin. 1. λιπαίνεται male abest a Mor. Ben. Mox piget nos elegantem Interpolatoris paronomasiam, καὶ ὅσῳ ἂν ἐκεῖνο θάληται, τοσούτῳ μᾶλλον αὕτη θάπτεται, ad marginem relegare.

P. 623 B. lin. ult. μηδὲ εἰς ἀχρηστον ἦγε. Memoratu digna est lectio Codicis Mosq. 102. ἔλγηε.

P. 623 C. not. 2. ἡ γαστήρ τὸ πᾶν εἰργάζετο. "Censeo legendum κατεργάζετο. Κατεργάζεσθαι τὴν τροφήν est *cibum conficere, consumere*." Dun. Idem sensus etiam simplici verbo vindicari posse videtur; saltem ἐργασία et κατεργασία nullo discrimine adhibentur. Noster Tom. X. p. 377 B. τοῦ γὰρ πνεύματος ἐγκοπτομένου τῷ πλήθει τῶν καταβαλλομένων, καὶ περὶ τὴν τούτων ἐργασίαν ἀσχυλούμενου, ὅπερ εἰς αὔξησιν ἔδει προχωρεῖν, τοῦτο διαπνᾶται εἰς τὴν τῶν περιττῶν ἐργασίαν.

P. 623 E. lin. 3. Lapsus Morelli operarum, ἀμάχας pro ἀμάρας, mīrum non correxisse Benedictinos.

Ibid. lin. penult. διὰ τοῦτο ὁ θεὸς πόρρω ἀπέκτισεν ἐκείνα τὰ μέλη κ. τ. ε. Idem argumentum tractat Socrates apud Xenoph. Mem. I. 4. 6. καὶ στόμα μὲν, δι' οὗ ὧν ἐπιθυμεῖ τὰ ζῶα εἰσπύμπεται, πλησίον ὀφθαλμῶν καὶ ῥινῶν καταθεῖναι· ἐπεὶ δὲ τὰ ἀποχωρυγνῶντα δυσχερῆ, ἀποστρέψαι τοὺς τούτων ὀχετοὺς, καὶ ἀπενεγκεῖν ἢ δυνατὸν προσωτάτω ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων· ταῦτα οὕτω προνοητικῶς πεπραγμένα, ἀπορεῖς πότερα τύχης ἢ γνώμης ἔργα ἔστιν;

P. 623 F. lin. 2. τοὺς ὀχετοὺς τῶν ἀμαρῶν. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 582 A.

P. 626 C. lin. 3. οἶον ἐπίταγμα λέγει; admirantis. "Leg. ποῖον." Ed. Ben. 2da. Non opus. Vid. infra p. 630 E.

P. 626 D. not. x. In scriptura ἐνπρόσεδρον consentiunt Codd. et Edd. infra pp. 634 A. 704 E. Cf. Var. Lect. ad Tom. X. p. 167 D.

P. 626 E. lin. ult. καθαρθῶσι] καθαρισθῶσι Ben. ex ingenio, ut videtur.

P. 626 F. lin. ult. ἴνα . . ἐπιδείκνυσαι. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 97 C. Locum luxatum sic restituendum censet Dunaëus: ἴνα σχολάζῃς τῷ φόβῳ τοῦ θεοῦ, ἴνα τὴν θεραπείαν πᾶσαν περὶ ξένους καὶ περὶ ἁγίους ἐπιδεικνύῃ, μὴ σχολάζεις δὲ, μηδ' ἐπιδείκνυσαι, οὐδέν σοι τοῦ πράγματος ὄφελος.

P. 627 F. lin. 3. ἐκμαγείον τῶν σῶν ἔστι κακῶν. Haec non vertit Vet. Montef. mala tua aufert. Vid. Annot. ad p. 588 B.

P. 628 C. lin. ult. ἀπόστολοι sine articulo mendose edidit Montef.

P. 628 F. lin. 2. εἰς δὲ τὴν οἰκίαν τοῦ πένθους. "Opinor legendum, εἰς δὲ τὴν οἰκίαν τοῦ π. εἰς εἰσέλθης." Dun. Non opus. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 636 E. Tom. XI. p. 402 C.

P. 629 E. lin. 2. διατεινόμενοι. Vet. occupantur, inepte. Rectius hic quidem Montef. expandentes membra. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 581 C. Statim πρὸς χρείαν, ad requisita naturae, vertit Vet.

P. 630 F. lin. 3. εἰσὶ δὲ οἱ] εἰσὶ δὲ sine artic. Montef. εἰσὶ δὲ οἱ Ed. Ben. 2da.

P. 631 A. not. p. Omnino laudanda est Interpolatoris, quisquis fuerit, exquisita linguae Graecae calliditas. Locutiones, τράπεζα ἐσχεδιασμένη, οὐδὲν περιττὸν οὐδὲ κεκαρυκευμένον, ὑπ' ἀκροάσει θειῶν λογίων, omnes ad optimam Graecitatem pertinent.

P. 631 E. lin. 4. ἀλλ' οὐκ ἴσασι θάνατον τὸν θάνατον. Recte Vet. ceterum mortem illi nec ducunt nec existimant mortem. "Videtur legendum, ἀλλ' ἴσασι θάνατον, τὸν θάνατον τοῦ σώματος." Dun. "Fortasse alterum verius." Ssn. Vid. nos ad Tom. IX. p. 664 E.

P. 632 A. lin. 1. ἀναπαύσασθαι ἀναπαύεσθαι Mor. Ben. invitis libris.

P. 632 B. not. 3. παρέλθῃ, e vita excedat. Sic τῶν ἐν πίστει παρελθόντων, Tom. XI. p. 218 A. ubi exempla hujus usus desideravimus.

P. 632 D. not. c. Forinae κοράλλιον, κοράλιον, κορύλλιον omnes in usu fuisse videntur. Sic apud Latinos, corallium, coralium, curalium.

P. 632 F. lin. 2. πολλὰ τὰ σκάνδαλα τοῦ δολίου Vet. hostis callidi.

Nemo, quod sciamus, animadvertit, respicere Auctorem locum Siracidis ix. 29. *μὴ πάντα ἄνθρωπον εἰσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· πολλὰ γὰρ τὰ ἐνεδρα τοῦ δολίου* (ubi in Complutensi est τοῦ διαβόλου).

P. 633 B. lin. 6. λέγεται δὴ τοῦτο καὶ *προφητεία*. Vetus, *prophético spiritu*. Edebatur *προφητεία*. Quod vocabulum τέκνον non in initio sententiae, ut fieri solet, sed in fine positum sit, hinc colligit Concionator, Patriarcham divino instinctu haec locutum esse, *ὅτι τὸν υἱὸν ὄψεται ἐαυτῷ εἰς δλοκάρπωσιν*. Sic in Homilia de beato Abraham, quae sub Nostri nomine circumferitur, Tom. II. p. 745 D. “Ποῦ ἐστὶ τὸ πρόβατον;” *νοννεῶς ὁ παῖς*. Τί οὖν ὁ πατήρ φησιν; “Ὁ θεὸς ὄψεται ἐαυτῷ πρόβατον εἰς δλοκάρπωσιν, τέκνον.” Καὶ οὐκ εἶπεν, ὡ τέκνον· οὐ δοῦλον, ἀλλὰ τέκνον· οὐκ οἰκέτην, ἀλλὰ υἱόν. Atque ita locum Geneseos a docto Judaeo ante hos plures annos explicatum audivimus.

HOM. XV.

P. 633 F. lin. 1. ὑπὸ τῶν *χρηρῶν* mendose edidit Montef.

P. 634 B. lin. penult. Morelli lapsus ἀκισθῶσιν pro ἀκισθῶσιν non correxit Montef. Longe hic a scopo aberravit Vetus, vertens, *fornicatae fuerint*.

P. 634 C. lin. ult. *ὅταν ὀνομασθῶσιν αὐτῷ*. Vetus, *cum illi se devoverint*. “*Postquam eorum nomina Christo data fuerint*. Hoc enim vult, aut locus est male sanus.” *Hales*. Non absimilis est locus Tobit. iii. 8. *ἦδη ἐπὶ τὰ ἔσχατα (ἄνδρας), καὶ ἐνὸς αὐτῶν οὐκ ὀνομάσθης*.

P. 634 D. lin. 1. Locum sic legunt et distinguunt Sav. cet. Πίστιν τὴν συνθήκην λέγει, τὴν ἀλήθειαν· ὥσει ἔλεγεν, ἐψεύσαντο αὐτήν, ἠθέτησαν κ. τ. εἰ. Nobiscum facit Vetus: *contra veritatem mentitae sunt, inquit, ipsum irritaverunt, et foedera violaverunt*. Constructionem τὴν ἀλήθειαν ἐψεύσαντο quodammodo defendit locus Tom. XI. p. 103 C. *μὴ ψευδέσθω, φησιν, ὁ ὀφθαλμὸς τὸν πόδα*.

P. 635 C. lin. 4. “Puto legendum καὶ ἐκεῖνοι ἀφορμὴν ἐλάμβανον.” *Dun.* Femininum est in Cat. Vet. et libris omnibus.

P. 635 D. lin. 2. αὕτη ἔχει. “Quae tandem? An πιστή, quae in contextu? At hoc obscurum valde.” *Dun.*

P. 635 F. lin. 2. περὶ τῆς τῶν ἀναγκαίων τροφῆς. Insolentius dictum pro περὶ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς. Hujus loci non meminimus in Annot. ad Tom. X. p. 94 C.

P. 636 A. lin. 3. οὐκ ἔστιν ἄλλος. Vitiose Montef. οὐκ ἔστιν οὐκ ἄλλος.

P. 636 B. lin. 1. τὸ ζεύγος ἀνέχων ἔλκει. “Legendum τὸν ζυγὸν ἀνέχων ἔλκει. Proverbium, τὸν αὐτὸν ζυγὸν ἔλκεις ἐμοί. Τὸ ζεύγος est *par boum* aut *equorum*.” *Dun.* Recte. Nisi forte τὸ ζεύγος de ipso aratro quod a pari boum trahatur, salva lingua dici possit.

P. 636 C. lin. 2. τὰ ἀπὸ τῶν χρυσίων. Interpres Anglus *θυσιῶν*, sed

dubitanter, corrigit. Nescimus an τὰ διδραχμα in mente habuerit Noster, etsi haec ex argento, non auro, cusa fuisse omnibus notum.

P. 636 E. lin. 4. ἀλλὰ ἀπλῶς συνεδρεύη ἐν ἀδείᾳ καὶ ἀμεριμνία. Vocabulum de consessione *presbyterorum* proprium. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 401 C. Vetus non intellexit, vertens: *sed passim securus et quietus in quotidianis fabulis et consessibus sit.*

P. 637 B. lin. 3. ὅπως-ἂν λέγεται. "Puto mendum subesse." *Dun.* "Haec ὅπως ἂν λέγεται mendosa esse videntur. Fort. delenda sunt." *Ed. Ben.* 2^{dae}. Sensus non est obscurus, *quomocunque enuntientur, τὰ νοήματα sc.*

P. 637 F. not. ^a. μηδὲ ὅλως εἰς κρίσιν καθῆς. Libri tam scripti quam editi, κατὰθης, vel potius καταθῆς. "Rursus legendum εἰς κρίσιν καθῆς. Eἰς κρίσιν καθιέναι est *demittere*, vel potius *committere in iudicium*, quod fit quum iudices eunt in consilium." *Dun.* Vid. supra ad p. 613 D.

P. 639 A. lin. 2. ἐν αὐτοῖς στοιχείοις, omisso per incuriam articulo, Ben.

P. 639 D. lin. 4. οὐδεὶς γὰρ οὕτως. Notandus est error Benedictinorum, οὐδεὶς καὶ οὕτως. Mox p. 640 A. lin. 2. iidem oscitanter dederunt ὑφίσταται pro ὑφίστασαι; et p. 640 B. lin. 2. ἀνὴρ pro ἀήρ.

HOM. XVI.

P. 642 A. not. ^b. Eadem notabitur varietas infra p. 659 B. τῷ Παύλῳ τῷ μηδὲν ποιοῦντι κατὰ πρόσκλησιν: ubi Fronto Ducaeus: "Gr. τῷ μηδὲν ποιοῦντι κατὰ πρόσκλησιν: ubi fortean legendum, κατὰ πρόσκλησιν, ut de D. Paulo verba faciens Chrysostomus Pauli verbis utatur. Sic enim loquitur I. ad Timoth. v. 21. μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλησιν: quod vulgata Editio vertit, *nihil faciens in alteram partem declinando*. Suidas, πρόσκλησις, ἑτερομέρεια' μὴ διαπράξασθαι τι κατ' ἑχθραν ἢ κατὰ πρόσκλησιν: ut cum iudices non jure causae, sed animi propensione, et inclinatione voluntatis, aut delectu habito personarum, alteri ex litigatoribus favent." Noster Tom. XI. p. 105 A. ἕτερος νοῦς, ἕτερον δικαστήριον, οὐκ ἐξ ἴσης ἀκούον, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς προσκλήσεως καὶ ἐπιρρεπείας. Clem. Rom. 5. 47. ἀλλ' ἡ πρόσκλησις ἐκείνη ἦττον ἀμαρτίαν ὑμῖν προσήνεγκεν' προσεκλήθητε γὰρ ἀποστόλοις κ. τ. ε.

P. 643 A. lin. penult. μηκέτι ὑδροπότει κ. τ. ε. "Hunc locum habes in Hom. I. ad Pop. Antioch. pulchre explicatum." *Fronto Duc.*

P. 643 E. lin. 3. καὶ ἄλλως ἔχοντα, omisso articulo, per incuriam edidit Montef. Idem mox ἡγείσθησαν pro ἡγείσθωσαν habet.

P. 644 D. lin. 5. ὑπὲρ τῶν ἐνδυμάτων cum articulo Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 644 E. lin. 2. Εἰ δὲ τοῖς δούλοις κ. τ. ε. usque ad p. 646 D. lin. 6. εἰς ἡμᾶς ἀνατρέχει. Hunc locum excerpit Auctor Homiliae cujusdam, quae legitur Tom. XII. p. 735 E. sqq.

P. 644 E. lin. 6. *πᾶσαν τὴν ζωὴν εἰς τοῦτο κατεστήσαντο*. Locutio Chrysostomica, nescimus an apud alios scriptores obvia. Cf. Tom. X. p. 381 B. *εἰ γὰρ καὶ ἔλοιτό τις διὰ κενοδοξίαν, ἀπαξ καὶ δεύτερον τοῦτο αἰρήσεται, οὐχὶ πάντα τὸν βίον, καθάπερ ἡμεῖς· ἡμεῖς γὰρ τὴν ζωὴν ἅπασαν εἰς τοῦτο κατεστησάμεθα*.

P. 645 C. lin. 6. *οἱ ante οἰκέται excidit* in Ed. Ben.

Ibid. not. γ. “Colb. et marg. Sav. μᾶλλον δὲ οὐδὲ τὸ πολλοστὸν μέρος πρὸς τὴν δουλείαν ἡμεῖς ἐπιδεικνύμεθα. Hinc vel negatio assumenda, vel leg. ἐπιδεικνύμεθα, vel, quod nos fecimus, cum interrogatione sententia est proferenda.” Ed. Ben. 2^{dae}. Negatio est in nostris omnibus et Floril. Deinde ἀπρίξ tenenda est lectio πρὸς τὸ πολλοστὸν μέρος, tam hic quam alio Nostri loco, Tom. XII. p. 231 D. *οὐκ οἶδας ὅτι δεκάκις τὴν οἰκουμένην ἕαν θῆς, καὶ ἑκατοντάκις, καὶ μυριάκις, καὶ δις τοσοῦτον, οὐδὲ πρὸς τὸ πολλοστὸν μέρος τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐστὶν ἀγαθῶν; ubi Dun. “Leg. vel οὐδὲ τὸ π. μ. vel οὐδὲν πρὸς τὸ π. μ.” Cf. Annot. ad Tom. XI. p. 381 E.*

P. 646 C. lin. 7. *τούτοις μὲν μετὰ πάσης ἀκριβείας ἐπιτιθέμεθα*. “Lego ὑποτιθέμεθα, praecipimus. Nisi interpretere ἐπιτιθέμεθα, injungimus. Vulgarem enim hic non potest habere significationem.” Dun.

HOM. XVII.

P. 647 F. lin. 2. *ἐκένωσεν* pro *ἐκένωσεν* mendose dedit Montef. Mox p. 648 A. lin. 7. *ἐστι* om. idem, invitis libris.

P. 648 F. lin. ult. *οὐκοῦν οὐδὲν ἀπελευσόμεθα* Ben. ex ingenio, ut videtur.

P. 649 C. lin. penult. *ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν τῆς οἰκειώσεως καὶ τῆς κτίσεως*. Unus *πίστεως*, non male. Noster Tom. X. p. 172 C. *Ὅταν μὲν γὰρ εἶπῃ, “ἐξ οὗ τὰ πάντα,” τὴν δημιουργίαν λέγει, καὶ τὴν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγωγὴν· ὅταν δὲ εἶπῃ, “καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτὸν,” τὸν τῆς πίστεως καὶ τῆς οἰκειώσεως λέγει λόγον*. Verumtamen δημιουργία et κτίσις recte inter se distinguuntur, ut illa de creatione, haec de reparatione, et ut ita dicamus, recreatione intelligatur. Διπλῇ γὰρ, ut in loco allato subjungit Auctor, *ἐσμέν ἐξ αὐτοῦ, καὶ τῷ μὴ ὄντες γενέσθαι, καὶ τῷ πιστοὶ γενέσθαι· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο κτίσις· ὃ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν, “ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον.”* Consentit S. Basil. M. Tom. II. p. 75 C. “*Κτίζει δὲ κακά·*” *τουτέστι, μετακοσμεῖ αὐτὰ καὶ εἰς βελτίωσιν ἄγει . . . Καὶ, “ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον.”* τὸ, *κτίσῃ, οὐχ’ ἵνα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παραγάγῃ, ἀλλ’ ἵνα τοὺς ὄντας μετακοσμήσῃ*.

P. 649 D. lin. 3. *ἀφίστασο*] *ἀφίστατο* mendose Ben.

P. 650 A. lin. 1. *πολλοὶ δὲ καὶ τυραννίδι μανίας ἐπέθεντο*. Vetus : *multi denique tyrannidem sibi consciscere cupientes*. Per metathesin dictum videtur *τυραννίδι μανίας* pro *τυραννίδος μανία*, ut Tom. XI. p. 149 C. *τῇ τῆς τυραννίδος ἀγάπῃ*, ubi sensus postulat, *τῇ τῆς ἀγάπης τυραννίδι*. Quae

sequuntur, ὅτι κάμνει (sc. ὁ ἐπιθυμῶν) εἰς ἀνόνητα, μ. δὲ καὶ βλ. ab Interprete praetermissa, ad verba Apostolica, καὶ ἐπιθυμίας ἀγνήτους, pertinere probabile est.

P. 650 C. lin. ult. συνεστράφθαι. "Malim συνεστᾶλθαι." Hales. Minus necessarium. Συνστρέψαι ἑαυτὸν, colligere se, legitur Tom. XI. pp. 342 E. 393 F. 657 C. Vid. Interpp. ad Plat. Pol. I. p. 336 B.

P. 650 E. not. κ. μυρίας αἴρουσι πληγὰς. Si vera est lectio, quae non nisi libris editis nititur, αἴρουσι insolentius dictum pro ὑφίστανται. Vetus, innumeris cadunt ictibus, et libentissime tolerant omnia. Codices aut ἐκλέγονται, quod sensum idoneum non praebet, aut manifestam correctionem ἀναδέχονται exhibent.

Ibid. lin. ult. φευξώμεθα mendose post Morell. edidit Montef.

P. 651 C. lin. 3. Pro ἐμπεσόντες operarum vitio ἐμπεπόντες dedit Montef. unde ἐμπνέοντες imprudenter fecit Editor Ben. 2^{dae}.

P. 651 E. not. ι. Praetulimus ὁμῶς propter structuram simillimam p. 740 E. πανταχοῦ κρατοῦν, ἐκ πλείονος μὲν καὶ ἐλάττονος μοίρας, πανταχοῦ δὲ ὁμῶς.

Ibid. not. ιι. ἐπιπνέοντες pro ἐπιπνέοντος est mendum Morelli, a Montefalconio non sublatum. Mox p. 652 A. lin. ι. iidem Editores τὸ μάταιον ἢ περιττὸν invitis libris exhibent.

P. 652 F. lin. ι. πολυτελέστερον pro πολυτελέστεροι per incuriam scripserunt Mor. Ben.

HOM. XVIII.

P. 654 E. lin. 2. Pro δεισις, δεήσις vitiose dedit Morellus, quem incaute imitati sunt recentiores.

P. 655 A. lin. 5. τὰς ἐτησίους τροπὰς. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 470 B.

ANNOTATIONES

AD

HOMILIAS IN EPIST. II. AD TIMOTHEUM.

HOM. I.

P. 659 E. not. ^u. τοῦτο ὑπερβαλλούσης ἀγάπης κ. τ. έ. Hic quidem scripturam, quae ad recentiore textus constitutionem pertinet, praetulimus, concinente etiam Vetere: *Hoc enim excellentissimae charitatis indicium est, cum quis ex amicitia ornari se putet.* Pro κοσμήται Dunaeus legendum censet κομῆ, quod certe sensui τοῦ σεμνύνεσθαι magis accommodatum est.

P. 659 F. lin. 2. Post ἀπιστίᾳ plene interpunximus, ut formula μονονοχὶ λέγων ad verba ἐν καθαρῇ συνειδήσει referantur. Tum τὸ πρᾶγμα erit vehementior erga Timotheum amoris manifestatio.

P. 660 A. lin. 2. οὐδὲ ἄλλα ἔχω (*sentio*) καὶ ἄλλα λέγω. De hoc usu τοῦ ἔχειν monitum in Annot. ad Tom. XI. p. 339 E.

P. 660 B. lin. 4. εὐχῆς μοι ἔργον ἐστί. “Ferri potest hoc, *precibus mihi opus est*: sic enim Graeci quoque loquuntur. Sed puto rectius, εὐχή μοι ἔργον ἐστί, quod evincunt sequentia ἐξηγητικῶς.” Dun.

P. 660 E. not. γ. ἀληθείας εἰ ἐργάτης. Catena et Interpres Vetus, ἐραστής, quod nescimus an alteri praeferendum sit. Eadem permutatio videnda est infra p. 768 A.

P. 661 D. lin. 3. “καὶ ἔπρεσε, φησὶ, πνεῦμα δειλίας ἐπ’ αὐτούς.” Vulgo appellant Exod. xv. 16. ἐπιπέσοι ἐπ’ αὐτούς φόβος καὶ τρόμος. Alium locum 1 Reg. xi. 7. καὶ ἐπῆλθεν ἔκστασις κυρίου ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰσραὴλ, indicavit F. Ducaeus. Nobis propius accedere videtur 1 Reg. xxvi. 12. ὅτι θάμβος κυρίου ἔπρεσεν ἐπ’ αὐτούς.

Ibid. not. ^w. καὶ τὴν ἀγάπην τίθησι τὴν πρὸς αὐτόν. Noster Tom. X. p. 235 D. πλὴν ἀλλὰ καὶ οὕτω μεμετρημένην τὴν ἐπιτίμῃσιν ἐποίησε, πλείονα τὴν ἐντροπὴν θεῖς: ubi ante nos edebatur ἐνθεῖς.

P. 662 E. lin. 5. τὸ γὰρ οἰκεῖον μᾶλλον αὐτὸν λυπεῖ τοῦ ἀλλοτρίου. “Sumtum a Pindaro, cujus haec sunt verba:

τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει
πάνθ’ ὁμῶς· εὐθὺς δ’ ἀπήμων κραδίᾳ
κᾶδος ἀμφ’ ἀλλότριον.” Dun.

P. 662 F. lin. 5. Articulus τῆς ante οικείας casu deest in Mor. Ben.

P. 663 B. lin. 5. τοῦ ante τῶν ἄλλων om. Ben. repugnantibus libris. Sed in proximo versu τοῦ ante ἐτέρων desideratur in omnibus tam editis quam scriptis. Nescimus an conferri possit usus τῶν LXX. cujus exempla sunt Nehem. xii. 24. εἰς αἰνεῖν καὶ ὑμνεῖν. Sirac. xxviii. 27. καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς ὁμοιωσαὶ ζωγραφίαν.

P. 664 A. lin. 7. et B. lin. 4. τὰ φιλικά. Supple συμπόσια, ut Tom. IX. p. 698 B. καὶ μάλιστα τοῖς τὰ φιλικά συγκροτοῦσι συμπόσια.

HOM. II.

P. 665 B. lin. 4. ἀποπεσεῖται τῆς πέτρας ἐκείνης. Olim margini exemplaris nostri allevimus πείρας, quod et Interpreti Anglo in mentem venisse videmus: hodie in vulgato acquiescendum censemus. Vetus, ex *fidei fundamento*. Noster supra p. 655 D. μὴ δὴ ταύτης ἐχώμεθα, ἀλλὰ τῆς πίστεως, τῆς πέτρας τῆς ἀρραγοῦς. Nisi forte ἡ πέτρα sit ipse Christus, tum hic, tum Tom. XI. p. 125 A. ὁ ἄστατος, ὁ ἐυκολος, ὁ πάντα γινόμενος· τοῦτο δὲ πόρρω τῶν τῇ πέτρᾳ δουλευόντων. Phot. Cod. 275. p. 1525. Πέτρος ὠνομάσθη διὰ τὴν ἀσάλευτον πίστιν, ἣν εἶχεν ἐπὶ Χριστὸν τὴν πέτραν.

Ibid. not. ^a. τὰς ἀκτῖνας (non addito τὰς ἡλιακῆς). Sic Noster Tom. IX. p. 758 E. τὴν τῆς ἀκτῖνος (unus addit τῆς ἡλιακῆς) φαιδροτέραν. Philostr. de Vit. Apollon. VI. 3. προσβαλοῦσης δὲ τὸ ἄγαλμα τῆς ἀκτῖνος. Ex altera parte Noster infra p. 685 A. ἀντιλάμπων ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσι. Chariton. IV. 1. ὡς ἀκτῖνος ἡλιακῆς ἐμπεσοῦσης. Cf. quae olim disseruimus ad Tom. VII. p. 205 A.

P. 666 D. lin. 2. μὴ γὰρ δύναμει, φησὶ, τῇ σῇ; Vetus sine interrogatione, *non enim virtute tua*. Sed syntaxis ea est quam notavimus supra ad p. 592 E.

P. 666 E. not. ^a. σωθῆναι. "Suspectum. Cum enim nos hostes Christus per gratiam servaret, non servari, sed abjici potius merebatur." *Hales*. Idem librario videbatur, qui ἀπολέσθαι suffecit. Etiam Vetus, *cum perdit inimicique essemus*. Sed tantundem valet σωθῆναι.

P. 668 D. lin. 4. αὐτὸς] καὶ αὐτὸς Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 669 F. not. ^b. οὐκ ὀφείλει. Vetus, remota negatione, *debet esse te melior?* Sed haec omnia, καὶ τί σου πλέον—βελτίων εἶναι; per ironiam dicta esse videntur.

P. 670 A. not. ^k. "Videtur legendum, πόθεν γὰρ οἶδας ὅτι οὐκ ἔστι σου βελτίων;" *Dun*. "Non meminimus alibi in Chrys. similem breviloquentiam invenisse." *Ed*. Ben. 2^{dae}. Sed vide nos ad Tom. X. p. 412 C. et ad Tom. XI. p. 311 C.

P. 670 D. lin. 1. καὶ μόνον ἵνα εἴπῃ. "Dunaeus legit, ἐὰν εἴπῃ: Savi- lius, ὅτι εἶπεν. Sed idem in Notis: *Puto ἵνα retinendum: sic enim ser- centies loquitur Chrys*. Semel certe hoc Tom. p. 778 D." *Ed*. Ben. 2^{dae}.

Hunc usum vel abusum particulae ἵνα Nostro vindicavimus ad Tom. VII. p. 404 E. et ad Tom. X. p. 71 D.

P. 670 F. lin. 3. ὁ διδάσκαλος τάξιν λοιπὸν πληροὶ μόνον. "Videtur legendum ex iis quae sequuntur, ὁ ἰδιώτης διδασκάλου τάξιν πληροὶ μόνον. Aut fortassis, ὁ διδάσκαλος ἰδιώτου." Hales. Non opus. Τάξις est ordo hierarchica, quae sine doctore compleri non potest.

P. 671 D. lin. 4. Corrige in textu nostro, Ἐκ γὰρ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ. Error est Montefalconii.

HOM. III.

P. 673 C. lin. 1. τὸν μὲν πράξαντα τοῦτο, h. e. τὸν ἐαυτῷ παραστάντα. Vetus, *eum quidem qui rite erat operatus*. Minus necessaria est Dunaei correctio, τὸν μὲν μὴ πράξοντα τοῦτο.

Ibid. lin. ult. τινὰ τῶν ἀνακειμένων αὐτῷ. Non cepit Anglus, vertens, *unum ex vinctis ejus*. Rectius Vetus et Montef. *quendam ex familiaribus ejus*. Noster Tom. X. p. 298 E. καὶ τοὺς οἰκείους τοὺς αὐτοῦ καὶ ἀνακειμένους αὐτῷ μαθητὰς εἰς θάνατον ἐξεδίδου διὰ τοὺς σταυρώσαντας αὐτὸν Ἰουδαίους.

P. 673 E. lin. penult. ὅτε pro ὅτι mendose exhibent Mor. Ben.

P. 674 A. not. 1. παραβουλευσάμενος. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 267 D. ubi hunc locum praetermisimus.

P. 674 C. not. 2. Edebatur ὥσπερ οὖν καὶ τοῖς ἀπελθοῦσι. Pro ὥσπερ οὖν, quod hic non quadrat, tentabamus ὅπου γε in Annot. ad Tom. IX. p. 676 B. ubi in loco Apostoli Rom. xii. 13. *χρείαις*, ut vulgo legitur, non *μνείαις*, diserte legit et interpretatur Chrys. Hic quoque *χρείαις* corrigendum censet Dunaeus, ubi tamen de sanctis vita functis et nullius egentibus expresse agitur. Etiam Vetus, *memoriis*.

P. 674 D. not. 1. "Haec [quae nos in marginem relegavimus] pro pauculis illis in margine [quae nos ex Veron. descripsimus] ex MSto reposuimus. Nisi forte sint ex scholio, quod non semel suspicatus sum in hoc exemplari, ut scriba non tam scribae functus aliquando videatur munere, quam explanatoris." Sav. In nostra lectione locus S. S. εἶπεν Ἀβραὰμ, ὅτι οὐ μὴ εἰσελθῇ Ἀβραὰμ, ubinam latitet frustra indagavimus. E tribus autem locis ab Interpolatore appositis unus, Gen. xix. 24. ἔβρεξε κύριος παρὰ κυρίου πῦρ ποτε, inprimis aptus est: ceteri duo, Psal. xv. 2. cix. 1. non ita.

P. 676 A. lin. 5. ὁ γεωργὸς καὶ ἡ γυνὴ δικάζεται. Sensu passivo, ut videtur, aliter ac Vetus: *villicus et uxor diebus singulis judicia exercent*. Sic Tom. X. p. 557 C. οὐ μέλλων ἐνταῦθα δικάζεσθαι, ἀλλ' ἐκεῖ τὰς εὐθύνας ὑφέξων. Mox pro τοὺς στρατιώτας, quae suspecta est syntaxis, malimus cum Halesio τοῖς στρατιώταις.

HOM. IV.

P. 679 C. not. ^k. Verba τοὺς βασιλεῖς casu omisit Montef. Restituit ea Editor Ben. 2^{dae}, sed ut ante ἐννόησον non suo loco legantur.

Ibid. lin. 4. πῶς μέγα τι εἶναι νομίζουσιν οἱ ὑπ' αὐτῶν στρατευόμενοι. "Si sensus hujus loci sit, *quam magnum quid existimant esse si sub ipsis mereantur?* legendum potius esset τὸ ὑπ' αὐτῶν στρατεύεσθαι. At mihi nunc videtur aliquid deesse . . . Lege, πῶς μέγα τι νομίζουσιν οἱ ὑπ' αὐτῶν στρατευόμενοι, ἔδν κακοπαθῶσιν. Hoc enim intelligendum patet ex eo quod sequitur, εἰ τοίνυν τὸ κακοπαθεῖν βασιλικῷ στρατιώτῳ." *Hales*.

P. 679 F. not. ^v. "Legendum forte, τὸ δὲ ὥστε καρτερικὸν εἶναι, ut respondeat priori, τὸ μὲν ὥστε ἔτοιμον εἶναι." *Dun*. Cum Catena amice conspirat Vetus: *partim ut constanter ac fortiter omnia perferre hortaretur*.

P. 680 F. not. ^h. καὶ τί (τι Veron.) τὸ βλάβος δύο τούτοις παραμυθεῖται; Sic C.I. Veron. satis obscure. Fortasse distinguendum καὶ τί; cujus formulae exempla vidimus Tom. XI. pp. 367 F. 467 D. sed non nisi sequente alia interrogatione. Totum locum, καὶ τί τὸ βλάβος—καὶ τὸ θανάστον; sic vertit Vetus: *dum nihil ex pressuris detrimenti pervenire, et emolumenti plurimum indicat. Multum enim profecto confert ad irritamenta virtutis, magistrum luctantem indesinenter aspicere, nec cedentem*. Quae quam longe a Graecis utriusque recensionis recedant nemo non videt.

P. 681 A. lin. 6. Libri omnes cum Edd. ὥς μηδὲν καταγωνίζεσθαι, *ut a nullo expugnari possimus*. Sed de passivo sensu verbi καταγωνίζεσθαι nobis quidem non liquet. Catena habet, ὥς μηδὲν καταγωνίζεσθαι ἡμᾶς. Vetus, *ut nihil nos dejicere possit*. Sic paullo post, δεδεμένον καταγωνίζεσθαι τοὺς δεδεκότας.

P. 681 C. lin. 6. δεσμὰ δὲ ἀνθρώπινα θεοῦ λόγον περιβαλεῖν οὐ δυνήσεται. Nullus nostrorum περιλαβεῖν habet, ut Tom. XI. p. 72 D. αὕτη (ἡ δυναις) . . . δύναται πολλοὺς ὁμοῦ περιλαβεῖν (alii περιβαλεῖν). Sed etiam περιβαλεῖν defendi posse indicavimus ad Tom. XI. p. 458 F.

P. 681 E. not. ⁱ. πρὸ εὐ παθῶν. De hac scriptura vid. Annot. ad Tom. XI. p. 119 B.

Ibid. lin. 5. πάσχομεν ὑπὲρ τούτων ὧν πάσχομεν. "Lege *ἀ* πάσχομεν: nec enim relativum referri potest ad τούτων. Est enim τούτων personarum, fratrum sc. aut electorum, ob quos patimur; at relativum rerum est, quas patimur." *Hales*.

P. 682 A. lin. ult. εἰ δὲ βούλει δοξάζεσθαι, δι' ἀτιμίας. "Legendum δι' ἀτιμίας δοξάζου. Deest verbum." *Dun*. Verbum nemo desiderabit, qui usum Chrysostomicum vel modice callet. Etiam Interpolator hic manum retinuit.

P. 682 B. lin. 7. Edebatur, τὰ βασιλεια αὐτὰ ἐν λαμπρῷ τῷ σχήματι προήει. “Τὰ βασιλεια προήει sensu caret. Inspiciendus erat Codex, quod quia neglectum est, interim ita conjicio : τὰ βασιλεια. (intellige ἀπὸ κοινοῦ, ὑποκύπτοντα. Βασιλεια h. l. sunt οἱ ἐν τοῖς βασιλείοις ἀναστρεφόμενοι, seu aulici.) Αὐτὸς (ὁ Νέρων) ἐν λ. τῷ σχ. προήει. Vetus Interpres, *procedebat regia exquisitissimo cultu insignis*; ac si legerit, τῶν βασιλείων αὐτός. Infra p. 638 B. est, ἐκ τῶν βασιλείων προίων.” *Matthaei*. Nov. Eclog. p. 315. In summo librorum consensu nos distinctionem tantum correximus. Pro προήει Editor Ben. 2^{dæ} προείχε, *eminebat*, tentat, parum feliciter.

Ibid. not. ^a. “Legendum videtur ἐξήει pro ἐξείσι.” *Dun*. Nostro quidem judicio plane abesse debet vocabulum.

P. 682 C. lin. 4. ἀπερ κολακειαν ἐπενόει καὶ θεραπειάν. Savilius conjicit κολακεία et θεραπεία, probante Matthaeio. Etiam Vetus, *quae assentatio blanditiaeque obsequium adinvenerant*.

P. 682 E. lin. 3. “τῆς ἐξωθεν σοφίας ἀπειρος, Ἑβραῖστί μόνον εἰδώς. Quomodo ergo Graecos poetas legerat, quos frequenter auctores laudat?” *Hales*. Acute: nec audiendus Editor Ben. 2^{dæ}, notans: “Εἰδώς est *accurate sciens*. Ita vere dicit Chrys.”

P. 683 A. not. ^z. ἐν δίψει καὶ γυμνότητι. Noster ad locum 2 Cor. xi. 27. citat, ἐν λιμῷ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι, pro iis quae in Bibliis leguntur, ἐν λ. καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι. Rursus Tom. X. p. 181 D. καὶ γὰρ ἐν λιμῷ, φησὶ, καὶ δ. καὶ γ. διετρίβωμεν. Tom. XI. p. 320 C. τῶν ἐν λιμῷ καὶ δ. καὶ γ.

P. 683 E. lin. 7. Scriptura ῥάκκια est in C. et in exemplari quo usus est Editor Floril. p. 528. Etiam Tom. X. p. 94 E. ῥακκίους in duobus libris invenimus. Cf. Var. Lect. ad Tom. IX. p. 541 D.

P. 684 A. lin. 6. Morelli mendum ἐδεδοίκησαν non sustulit Montef.

Ibid. not. ^c. Ducae conjecturam, εἰ δὲ ἐν αὐτοῖς τοῖς δεσμοῖς τοσαύτη ἡ λ. a Dunaeo probatam, non esse necessariam recte judicat Matthaeius.

P. 684 C. lin. 3. ἀπὸ τοῦ ὄνυχος τὸν λέοντα ἐπαίνων. “Proverbialis haec est formula. Gregor. Naz. p. 53. duplex proverbium jungit: ἀπὸ τῆς σκιᾶς ἂν ἐπαινοῖν τὸν ἀνδριάντα, ἢ ἀπὸ τῶν ὀνύχων τὸν λέοντα, παρὲς τὰ μείζω καὶ τελεώτερα. A Demetrio Phalereo p. 97. Ed. Gal. notatur: ἐκ τοῦ ὄνυχος τὸν λέοντα ἔγραψεν. Vid. Lucian. Tom. I. p. 794. et ad illum locum Interpretes.” *Matthaei*. Adde Chrys. Tom. III. pp. 541 B. 546 D. Basil. M. Tom. III. p. 90 B. κατεμάθομεν οὖν σε διὰ τοῦ γράμματος, ὅσον, φασίν, ἐξ ὀνύχων τὸν λέοντα. Photius Cod. 256. p. 471. τοῖς μὲν ὡς ἐξ ὀνύχων δηλοῦμεν τὸν λέοντα.

P. 684 E. lin. 6. ἐντιμότερος τοῦ βασιλέως. Post βασιλέως expectaremus ὁ δεσμώτης, vel simile quid; sed Codices non accedunt.

P. 685 A. lin. 4. μὴ ξινι φυγεῖν τὰ πράγματα; “Τὰ πράγματα interpretor

τὸν τῶν πραγμάτων ἔλεγχον, τὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν, ἀνάγκην. Num licet fugere res, argumenta evidentissima rebus ipsis comprobata?" *Matth.* Verbose Vetus: non queunt ista negari, neque prudentiae fuerit evidentissimis rebus contradicere.

P. 685 B. lin. 5. καὶ λογιέσθε. "Videtur legendum, καὶ ἑαυτοῖς λογιέσθε." *Dun.* "Αἰτιάσασθε καὶ λογιέσθε consistere nequeunt. Forte ergo αἰτιάσεσθε καὶ λογιέσθε, vel αἰτιάσασθε καὶ λογίσασθε." *Matth.* Deletis verbis supervacaneis, καὶ λογιέσθε, dubitamus an salva syntaxi legi possit, ὑμεῖς ἑαυτοὺς αἰτιάσασθε τὴν ἐν τῇ γέννησι τιμωρίαν.

HOM. V.

P. 686 A. lin. 5. εἴ ποτε ἐν ἀνέσει γένηται. Optativum est in Cat. et Reg. 744. Exempla structuræ per conjunctivum attulimus in Annot. ad Tom. X. p. 682 A. Adde Tom. IX. p. 466 D. εἰ δὲ μὴ τοῦτο γένηται. (Sic libri fere omnes: γένοιτο Edd.)

P. 686 F. lin. 1. ἡμεῖς λέγομεν—ἀναχωρήσαι. "Locum hunc perturbatissimum MS. Aug. sic concipit: ἡμεῖς κἀν λέγωμεν ὅτι οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ πᾶν οὗτως ἔχει· οὐδὲ γὰρ οἶδαμεν τί τὴν οὐσίαν ἐστίν· ὁμῶς οὐκ ἔχει φύσιν μὴ εἶναι· τούτέστιν, οὐ δυνατόν εἰς τὸ μὴ εἶναι χωρῆσαι. [fere ut noster K.] Lectori hæc comparanda relinquo: nec enim ego sensum aliquem elicio." *Hales.* Nihil hic juvat Vetus, qui hæc, ἡμεῖς λέγομεν ὅτι οὐκ ἔστιν, non legisse videtur. Unum correximus, οὐ δυνατόν τοῦτ' ἔστιν pro οὐ δυνατόν· τούτέστιν.

P. 687 A. not. b. Hæc, τότε παραδοῦναι αὐτὸν, quæ in Edd. non leguntur, quamvis incertæ explicationis, genuina esse videntur. Vetus: hoc sub Deo teste tunc dicere ac discipulo tradere. Constructio sic expedienda: τὸ αὐτὸν (Paulum) παραδοῦναι (Τίμοtheo) ἐπὶ μάρτυρος τοῦ θ. τότε λέγειν.

P. 687 B. lin. 1. ἀναθέσθαι ἐκεῖνα τῶν ἔξωθέν τι. Vetus, id violare aut aliis prodere. Ἀναθέσθαι est arcanum exponere, notum vel ex Bibliis, e. g. Mic. vii. 5. φύλαξαι ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου, ἀναθέσθαι τι αὐτῇ. Gal. ii. 2. ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον. Ab hoc usu probe distinguenda est locutio ἀναθέσθαι γνώμην, sententiam retractare, quam tetigimus ad Tom. XI. p. 116 C.

Ibid. lin. 5. Hæc, ἀλλὰ καὶ—οὐ μόνον casu exciderunt apud Morellum, quæ res etiam Benedictinis fraudi fuit.

P. 688 B. not. v. "Τὸ, οὐ, expungendum censeo, intelligendamque sententiam hanc ironice. Mihi enim alias sensus non videtur constare." *Hales.* Recte. Ironicum καλῶς γε, οὐ γάρ; illustravimus in Annot. ad Tom. VII. p. 381 A. Adhuc emendatæ distinctionis egent Nostri loca quæ sequuntur: Tom. VI. p. 218 A. καλῶς γε. οὐ γὰρ αὐτὸν κατεπλήξατε τοῖς σημείοις. Tom. IX. p. 160 E. καλὰ γε. οὐ γὰρ ταῦτα εὐαγγέλια. p. 328 D. καλῶς γε. οὐ γὰρ τοὺς μισθοὺς ἀπέλαβον.

P. 688 C. lin. ult. *ὡς περ οὖν οὐδέ 'Αδάμ πρὸ τῆς ἐντολῆς βέβαιος ἦν.* "Interpres, *sicut nec Adam ante insultum stabilis fuit.* Unde legendum πρὸ τῆς προσβολῆς. Apposite, ut puto, ad sensum Chrysostomi: ipsum enim alibi memini docere, lapsurum fuisse Adamum sponte, etiam si diabolus ipsum non fuisset aggressus." *Hales.* Interpretis exemplar Paris. 1614. *ante insultum* habet: sed in antiquiore Basil. 1539. edito, *ante mandatum* legimus; quod non erat sollicitandum.

P. 688 D. lin. 5. ἀπὸ τοῦ Δευτερονομίου. "Falsum: habetur enim Num. xvi. [5]." *Dun.*

P. 689 F. not. α. Correctio videtur ἀνταποδόσεως, eorum scilicet, quibus vocabulum κρίσεως minus apte de praesentibus rebus (τὰ ἐνταῦθα) positum esse videretur.

P. 690 A. lin. 2. μὴ εἰς χρήματα ἀπολάβῃ μειζόνως. "Hoc rectum. Sed non minus recte forsā ἀπολαύῃ. 'Απολαύειν εἰς χρήματα est *magnum detrimentum accipere*: tam enim de bono quam malo dicitur." *Dun.* "Fort. ἀποβλαβῇ." *Ed. Ben. 2dae.* Verbum ἀποβλάπτεισθαι nescimus an Chrysostomo vindicari possit. Olim de ἀποβάλλῃ cogitabamus; nunc cum Dunaeo vulgatum defendente facimus. Ad sensum veritas, *puniatur.* Noster Tom. IX. p. 463 B. εἰ γὰρ πολλὴ ἡ κακία, οὐκ ἀπέλαβον δὲ οἱ κακοί, ἀνάγκη πάντως ἀπολαβεῖν. Infra p. 710 D. εἰ πάντες ἐκολάζοντο, οὐδεὶς ἂν προσεδόκησεν ζεσεσθαι ἀνάστασιν, ὡς πάντων ἐνταῦθα ἀπολαμβανόντων. p. 721 D. τῷ τε κακῷ πάσχειν, καὶ τῷ ἐκείνῳ ἀπολήψεσθαι.

P. 690 C. lin. 3. αἱ ἐντυχίαι. "Interpres, *quid angorum per singula cumulum?* Puto admittenda in textum quae in margine [*αἱ κατ' αὐτῶν*], et reddendum, *quid intercessionem postulationesque adversus illos?*" *Hales.* "Ἐντυγχάνειν saepe est, *accusationem contra aliquem offerre principi*, et ἐντυχία libellus supplex, aut *accusatio contra aliquem oblata.*" *Montef.* ad Tom. V. p. 9 B. Noster Tom. V. p. 220 D. Ποία οὖν αὕτη δόξα, καταλιμπάνειν κατήγορον μὴ σιγῶντα, ἀλλὰ διὰ τῆς ὀψευς τὰ πάντων ἀνοίγοντα στόματα, καὶ πρὸς τοὺς ὀρώντας ἅπαντας καὶ παρίοντας σφοδροτάτην ποιούντα τὴν ἐντυχίαν κατὰ τῶν οἰκοδομησαμένων.

P. 690 D. lin. 1. τὸ παραπέτασμα, usitatus τὰ παραπετάσματα, *velum* (τὸ βῆλον) pone quod iudices sedebant. Noster Tom. III. p. 330 C. καθάπερ οἱ δικάζοντες, ὅταν μέλλωσί τινα τὴν ἐπὶ θάνατον ἀγειν ὁδόν, ἐφ' ὑψηλοῦ τοῦ βήματος προκαθίσαντες, καὶ τὰ παραπετάσματα συνεκλυσθῆναι κελεύσαντες κ. τ. εἰ. Cf. nos ad Tom. VII. p. 456 B.

P. 691 B. lin. 6. τῆς κακίας. Vulgo vertunt, *nequitiae.* Malleumus, *aerumnas*, ut Tom. XI. p. 305 C. πενήσωμεν νῦν ἐπὶ σωτηρίᾳ, ἵνα μὴ τότε πενήσωμεν εἰκῇ κλαύσωμεν νῦν, καὶ μὴ τότε κλαύσωμεν ἐπὶ κακίᾳ.

Ibid. lin. penult. ἀνακτήσασθαι (non addito εαυτόν). Sic Tom. X. p. 593 A. κἂν γὰρ μυρία ὦμεν πεπλημμεληκότες, δυνατόν ἀνακτήσασθαι, ἕως ἂν ἐνταῦθα ὦμεν.

P. 691 D. lin. 3. τῶν ἤδη κατεργασαμένων τὸ πάθος. Vetus, *illorum qui*

remedia priores morbo adhibuerunt : justo languidius. Quid sit κατεργασσάσθαι docebit ipse Chrys. ad verba Apostolica, Ephes. vi. 13. καὶ πάντα κατεργασάμενοι στήναι. (Tom. XI. p. 170 B.) “Καὶ πάντα, φησὶ, κατεργασάμενοι” τουνέστι, καὶ πάθη καὶ ἐπιθυμίας ἀτόπους καὶ τὰ ἐνοχλοῦντα ἡμῖν πάντα. Οὐχ ἀπλῶς ἐργάσασθαι εἶπεν, ἀλλὰ κατεργάσασθαι, ὥστε οὐκ ἀνελεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ στήναι μετὰ τὸ ἀνελεῖν. Sic Latini, *conficere*.

HOM. VI.

P. 692 B. lin. 7. ἐνταῦθα sc. ἐν τῇ μεγάλῃ οἰκίᾳ. Monemus propter Halesium, qui negat quidquam inter ἐνταῦθα et ἐπὶ τοῦ κόσμου interesse.

P. 693 B. not. 8. κὰν ὅτιοῦν δῆποτε. Sine regimine positum videtur, ut Tom. XI. p. 96 B. κὰν καύσης, κὰν τέμης, κὰν ὅτιοῦν (ubi vulgo addunt ποιῆς).

P. 693 C. not. 4. Interpunctio Ed. Veron. haec est : ἀνάγκη ταῦτα πάντα γίνεσθαι φαντασίας νωτερικὰς, ταῦτα φεύγε. δῶκε κ. τ. εἰ. Verba φαντασίας νωτερικὰς, utpote quae glossema sapiunt, inclusimus.

P. 693 D. lin. 2. ἀλλ' εἰρηνεύειν μόνον τὸ ἐξ αὐτοῦ. “Puto sanum, quantum in ipso est.” Hales. Est ipsissimum dictum Apostoli, Rom. xii. 18. εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες.

P. 694 B. lin. 4. συμβαίνει τῆς συνεχοῦς διδασκαλίας κ. τ. εἰ. Sic C.I. Cat. Veron. Vetus : *Saepe fit ut dum assiduae doctrinae fructus illabitur animo, vitium quo ille perturbatur, excidat.*

P. 694 D. not. 7. Verba a Sav. praetermissa agnoscit Vetus, vertens : *nihilque inde referet praeter moerorem atque tristitiam.*

P. 694 E. not. 8. Locum Paulinum, ut in Bibliis legitur, saepius citat Noster ; bis (Tom. X. p. 305 B. Tom. I. p. 375 D. secundum textum Bengelianum) μήποτε δὴ αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, concise.

P. 695 C. lin. ult. ἀλλήλων ἔχεται. Morelli lapsus *ἔρχεται* tandem correxit Ed. Ben. 2^{dae}.

P. 695 D. lin. 7. τὸ γὰρ ἔλαιον τοῦτό ἐστιν. Cf. Annot. ad Tom. XI. pp. 225 A. 226 C.

Ibid. lin. penult. Pro καταβαίντες Morell. et successores ejus κατακριθέντες habent, quod in nullo nostrorum invenimus. Vetus ambigue vertit, *qui supremae damnationis sententiam luent.*

P. 696 C. not. 7. Ante ὧς interdum reticetur οὐτως. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 119 E. Mox not. 8. προσιέμεθα eo sensu nunc positum videtur, quo alias τῷ ἀποστρέφεισθαι opponitur, ut Tom. XI. p. 49 F. τοὺς ἀποστρεφόμενους προσιέμεθα : ubi hunc usum tetigimus.

P. 696 E. lin. 4. ῥυπαραῖς μὲν χερσὶν οὐ τολμᾶς εὐξασθαι. “Non olim fas manibus illotis precari. Consuetudinis hujus saepius meminit Chrys. ideoque extra ecclesias baptisteria hujus rei gratia habebant. Noster

Orat. 108. Tom. VI. [p. 929. Ed. Sav.] Δύο νικητῆρες εἰσι πρὸ τῶν πωλῶν τῆς ἐκκλησίας· μία μὲν ὕδατος, ἐν ᾗ νίπτεις τὰς χεῖρας, καὶ μία ἡ χεὶρ τοῦ πῆντος, ἐν ᾗ ἀποσμήχεις τὴν ψυχὴν σου." *Hales*.

P. 697 B. lin. ult. ἀνόητος] ἀνόητος Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 697 E. lin. 1. μακάριοι οἱ καθαροὶ] + τῇ καρδίᾳ Mor. Ben. Vet. contra fidem librorum.

Ibid. not. i. ἀπόπλυνε est in Bibliis, secundum Codd. primarios Vat. et Alex. ἀπόπλυναι ex quatuor libris et Chrys. Tom. VIII. p. 433 D. citat *Parsons* ad loc.

Ibid. lin. 5. ὅρα πῶς κ. τ. εἰ. "Ordo sententiarum turbatus sic videtur restituendus esse: καρδίαν σου. ὅρα πῶς ... ἀνόητα. μέγα ἀγαθόν ... εἶνα· καὶ ἐπειδὴ. Vel etiam resecanda sunt ὅρα πῶς ... ἀνόητα." *Ed. Ben. 2^{dae}*. Nos turbas composuisse nobis videmur, minus plene post ἀνόητα interpungendo. Tum καὶ ante ἐπειδὴν idem valet ac καὶ ὅμως, ut paullo post καὶ πάντως πληροῦται. Sic Tom. XI. p. 429 E. καὶ θύραι καὶ μοχλοὶ καὶ φύλακες καὶ προφύλακες, καὶ ἐπεισῆλθεν ὁ κλέπτης.

P. 698 E. lin. 6. ὅταν μὴ ἐπίθειν ποιῶμεν. Vetus non vertit: Montef. *dimmodo non rariamus*, inepte. Locutionem ἐπίθειν ποιεῖν, alias *pau-perem simulare* (e. g. Tom. IX. pp. 588 D. 589 B.) hic de *simulata eleemosyna* adhibet Noster. Similiter ἐπιθέτης nunc de *paupere simulato*, nunc de quovis *impostore* ponitur, e. g. Tom. VII. p. 293 B. τοὺς βίου μὲν ὄντας διεφθαρμένους, προσωπεῖον δὲ ἀρετῆς περικειμένους, οὓς τῇ τῶν ἐπιθετῶν προσηγορίᾳ καλεῖν εἰώθασιν οἱ πολλοί.

HOM. VII.

P. 699 F. lin. 5. ὅταν ἑκατέρων ἀμελῇ. Ante haec verba subaudiendum *τούτιστα*. Recte ad sensum Vetus: *ex quo fit ut utrumque pariter negligant*. Quod Savilius edidit, *nimis planum est*.

P. 700 D. lin. 3. τοῦ θεοῦ καταφρονῶμεν mendose dedit Montef. Mox pro ὑβριστικῶς, non Graecum ὑβρικῶς habent Veron. Sav. Correxuit Mor.

P. 701 B. lin. 3. Edebatur, ἀλλ' αἰεὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ μεθῶν οὐδέποτε πληροῦται, ἀλλ' (ἀλλ' om. Mor. Ben. invitis libris) αἰεὶ διψᾷ: ut de febricitante totus locus intelligatur. Nobiscum facit Vetus: *sed semper in desideriis est*. *Ebrius* etc.

P. 701 D. not. ¹. ἀπηλλάγης ἂν τοῦ χρυσοῦ, λιμῇ διαφθαρεῖς; Sic C.I. Veron. et sic legisse videtur Vetus, divinando vertens: *num sacram idea auri evaderes famem? nonne vel fame confectus interires?* Nobis quidem utroque loco ἀπύλανε pro ἀπηλλάγης corrigendum videtur.

p. 702 B. not. ¹. περὶ τὰ χρήματα μεμήνασι. Proba syntaxis. Noster Tom. XI. p. 499 B. οὐκ ἔχοντες πολλοὶ μαίνονται περὶ (non διὰ, ut vulgo legitur) τὰ χρήματα.

P. 702 D. lin. 4. *εἰκὴ φιλοῦ, εἰκὴ μὴ μισοῦ.* Vid. supra ad p. 565 D. Paullo ante ἀπόλλυμεν αὐτὸν, nempe τὸν ἡδισκόμενον, sine necessitate legit Dunaeus.

P. 703 A. lin. ult. ἀλλ' ἢ φιλία. Sic de suo, ut videtur, Ed. Ben. 2^{dae}. Edebatur ἀλλ' ἢ φιλία. De libris nihil compertum habemus.

P. 703 B. not. e. Editi omnes, οὐκ ἔστι φιλαργυρία. Sic e nostris C.I. In K. et Vet. haec non leguntur. "Legendum οὐκ ἔστι φιλαυτία. Cur enim bis diceret φιλαργυρίαν? Haec autem tria ordine apud Paulum posita sunt, φιλαντοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες." Dun. Supra p. 701 A. ὅταν δὲ φιλαργυρία, καὶ φιλαυτία, καὶ ἀπόνοια κατὰ ταῦτὸν συνέλθῃ.

P. 704 A. not. a. Praepositio prorsus necessaria videtur. Vetus, *anigmatique pro illo posuit suam.* Noster Tom. XI. p. 86 D. ὁ τοίνυν τὴν ψυχὴν προΐεμενος ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, πῶς τὴν ἐκκλησίαν πορθεῖς, ὑπὲρ ἧς τὴν ψυχὴν προήκατο ὁ Χριστός;

P. 704 B. lin. 2. μετὰ τοῦ δικαίου, h. e. δικαίως. Perperam Montef. *cap. jaslo viro.* Noster Tom. IX. p. 562 C. καὶ θυμῷ χαρίσασθαι μετὰ τοῦ δικαίου. Tom. IV. p. 460 D. μετὰ τοῦ δικαίου, φησὶ, πεποιηκότα με τὸ ἐπιχείρημα ἀπολεῖς; ubi Boisius appellat Isocrateum, μηδεὶς ὑμῶν ὁρῶν-δείτω, μετὰ τοῦ δικαίου ποιούμενος τοὺς κινδύνους.

Ibid. lin. 7. [Ἰωνάθαν] Ἰωνάθας Mor. Ben. invitis libris.

P. 704 C. not. e. Vid. Annót. ad Tom. XI. p. 500 A.

P. 704 C. lin. 5. μάλιστα γὰρ τοῦτο εἶπον. Savilius ad librum correxit, διὰ τοῦτο, sine necessitate. Vid. nos ad Tom. X. p. 726 E.

Ibid. not. l. Edebatur αἱ στέρξασαι τὸν πρότερον. Vetus, *quaeque priorem dilexerunt virum.* "Ponendum [ex marg. Sav.] ἀποστέρξασαι τὸν πρ. 'Αποστέργειν est desinere amorem, ut ἀπογίνεσθαι *depassci*." Dun. Theocr. Id. XIV. 50. καὶ μὲν ἀποστέρξαιμι, ubi Schol. καὶ εἰ μὲν καταφρονήσαιμι αὐτῆς. Incertus ap. Suidam s. v. ἀποστέργειν: ὁ δὲ τροφὴν οὐ προσίμενος, ἀλλ' ἀποστέρξας, εὐγενῶς τὸν βίον κατέστρεψεν. Nec tamen improbanda est lectio, αἱ μὴ στέρξασαι, ut στέργειν hic non sit *amare*, sed *contentus esse, nil ultra quaerere*. Noster Tom. VII. p. 227 D. καὶ ἄκουσα ἡναγκάζετο στέργειν τὸν σύνοικον.

P. 705 B. lin. ult. "ὑπερασπιεῖ τὴν χεῖρα τὴν αὐτοῦ. Interpres, *suum tibi porriget manum, atque te proteget.*" Dun. Sensus expeditissimus, syntaxis insolentior.

P. 705 C. not. c. οὐχὶ δὲ προφάσει ταύτης κέχρησαι φιλαργυρίᾳ. Editi κέκτησαι, h. e. vertente Montef. *neque hoc obtenti pecuniae cupiditate teneris.* Sed φιλαργυρία κεκτῆσθαι cum hoc sensu, *pecuniae cupiditate teneri*, nemo Graece dixerit. Ferri potest quod nos recepimus; nisi probetur correctio levissima, οὐχὶ δὲ προφάσει ταύτῃ κέχρησαι φιλαργυρίας.

HOM. VIII.

P. 707 C. lin. 2. ταῖς γραφαῖς παρεικάζομεν. Frequens apud Graecos in pulchritudine describenda comparatio, ὡς γραφή, vel ὡς ἄγαλμα. Vid. Jacobs. ad Philostr. Imag. p. 383. Boissonad. ad Philostr. Heroic. p. 377. Etiam hodierna lingua antiquum usum tuetur, teste C. Wordsworth, Athens and Attica, p. 221.

P. 708 F. lin. 3. “οὐχὶ ἔλεγον μὲν ταῦτα, οὐκ ἐποίουν δέ. Schema Demosthenicum, οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ· οὐδ’ ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ.” Dun.

P. 709 A. not. c. ὅπερ οὐδὲ τοῦτο. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 29 D.

P. 709 E. not. x. οὐκ ἔστι τοῦτο προκοπή. Haec verba, quae in alienum locum irrepsisse videntur, pertinent ad illud Apostolicum, προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον. Cf. p. 710 C. lin. ult.

Ibid. lin. 6. μηδεὶς ἐν εὐθυμίᾳ. Paulo ante dixerat, ἐν εὐθηνίᾳ. Vetus utroque loco, in quiete. Etiam p. 710 C. ἐν εὐθηνίᾳ. Permutatio frequens. Vid. Var. Lect. ad Tom. VII. pp. 387 B. 559 E.

P. 711 B. lin. 3. ἱλιγγοί] Sic Veron. Sav. cum nostris omnibus. Alteram formam ἱλιγγες nullo jure supposuerunt Mor. Ben.

P. 711 C. not. o. ὥσπερ οὖν—βάθη. Protasis sine apodosi. Mox quod in uno nostrorum legitur, ὀλίγοι δὲ ἱλιγγοὶ καὶ βάθη, dudum conjecerat Sav. et sic tacite rescripsit Editor Ben. 2^{das}.

P. 711 D. lin. 3. ὅτι οὐδὲν αὐτὸν λανθάνει· διὰ τοῦτο πάντα ἐνεργεῖ. Inconsequenter dictum. Vetus: quod nihil ipsum latet: non tamen quia nihil ipsum latet, idcirco omnia operatur ipse. Quasi legisset, ὅτι οὐδὲν αὐτὸν λανθάνει· οὐ μὴν ὅτι οὐδὲν αὐτὸν λανθάνει, διὰ τοῦτο πάντα ἐνεργεῖ. Modo dixerat, ὅτι τὰ μὲν ἐνεργεῖ, τὰ δὲ συγχωρεῖ.

P. 711 E. lin. 5. ὁ τῶν ἑξακισχιλίων ἀριθμός. “Sex millium canonem mihi Arithmetica mea non suggerit. Fortassis corrupti numeri, legendumque ὁ τῶν ἑξήκοντα ἀριθμός, ut intelligat logisticam illam sexagenariam, cujus in Astronomia usus infinitus, unde canon *sexagenarius*.” Hales.

P. 712 C. not. s. ἀποκτείνων] Sic Veron. Sav. ἀποκτεῖνον (sic) Mor. ἀποκτείνων Ben. invitis nostris.

Ibid. lin. ult. ἐπειδὴ σὺ πιστεύεις. “Sic Augustinus: *Auguria atque omnia plerumque credentibus rata sunt, contemnentibus invalida. Si quando autem eveniunt, est ἐνέργεια τῆς πλάνης*. Mox ad αἰχμάλωτόν σε ἔλαβε supplendum ὁ διάβολος, ut sequens similitudo docet.” Dun. Vel potius, *diabolus per magum loquens*.

P. 713 B. lin. 3. Legendum videtur, ὅταν δὲ οἱ ναοὶ . . . συναπόλλυνται, διὰ τί μὴ φ. τῆς σ. τῆς αὐτῶν; De forma conjunctivi συναπόλλυνται monuimus ad Tom. XI. p. 97 C.

P. 713 C. lin. 4. "Legendum *ἅμα ἠρώτησας, καὶ ὑπὸ τὴν δ. σπαντὸν ἐποίησας*, aut τὸ *ἅμα* interpretandum *simul ac*." *Dun.* Vid. supra ad p. 558 C.

P. 713 D. lin. 1. εἰ δὲ τὰ μέλλοντα προλέγουσι. "Prorsus legendum τὰ μὴ μέλλοντα. Hoc evincit ἡ πρότασις τοῦ μερισμοῦ, εἰ—τόδε ἔσται. Debet enim esse antithesis." *Dun.* "Necessaria quidem negatio est, sed potius leg. εἰ δὲ μὴ τὰ μ." *Ed. Ben. 2^{dae}.* Antithesis est in *forma* praedictionis, ut recte monet Interpres Anglus. Plurimum enim interest, conjecturamne de eventu futuro faciat aliquis, an certe eventurum esse vaticinetur.

HOM. IX.

P. 714 C. lin. 4. καὶ ἐν τρόπῳ τελευτῆς ὁρῶν αὐτὸν τελευτῶντα. "Vitiosus est hic locus, sic, opinor, corrigendus: καὶ οὐ τρόπῳ τελευτῆς, *non communi modo moriendi*; vel οὐ κοινῇ τρόπῳ." *Dun.* "Interpres, *novo ac peregrino more*. Unde puto legendum, καὶ νέῳ τρόπῳ." *Hales.* Si quid mutandum, malleus *καινῇ τρόπῳ*, sine copula. Sed videntur haec verba ἐν τρόπῳ τελευτῆς *imminuendi* causa addita esse, q. d. *quodammodo* morientem: revera enim morientem magistrum non aspexit discipulus.

P. 715 B. not. v. "Veronense legit, *μάρτυρα καλεῖ ἐκείνον ὅτι καὶ τούτου ἀνέμνησα*. Ubi si pro *καλεῖ* legamus *καλῶ*, ut Interpres videtur legisse [vertens, *testem illum voco, quod horum te admonui*] lectionem illam multo magis probarim." *Hales.*

P. 716 A. lin. 1. ὥς (= ἕως) ἔχεις ἐκόντας μαθητευομένους. Amat hanc syntaxin Noster, e. g. Tom. VII. p. 799 D. ἐκόντος ἑαυτὸν παραδιδόντος. Tom. X. p. 330 C. ἐν πενίᾳ ζώντων ἐκόντων. Tom. XI. p. 350 D. ἐκόντα τοῦτο ὑπομείναντα. p. 448 E. τὸν ἐκόντα διδόντα. Supra p. 587 E. τῶν ἐκόντων δεδουλωμένων. Librarii ἐκοντὶ vel etiam non Graecum ἐκόντως in talibus magis probant.

Ibid. not. v. "Videtur legendum, καὶ τὸ παρὰ τῶν μ. χ. Vel forsitan rectius est quod editur, καὶ διὰ τοῦ παρὰ τῶν μ. χ. ut sit epexegetis τοῦ ἐπισωρεύουσιν. Οἱ γὰρ ἐπισωρεύοντες αὐτοὶ χειροτονοῦσιν. Ergo saeculo Chrysostomi populus non habebat jus eligendi presbyteros et episcopos. Absurdum enim est ut discipulus eligat praeceptorem." *Dun.*

P. 716 C. lin. penult. ἕως οὐ πάρεισιν. Sic Veron. Sav. οὐ pro οὐ post Morell. edidit Montef. Vetus in textu, *quamdiu lupi ubique adsunt*; sed Corrector in marg. *quamdiu lupi non adsunt*.

P. 718 E. lin. 3. καὶ σκότος, ἵνα μὴ προσαράξῃς ἐκεῖ τὸ πλοῖον. Pro σκότος, quod etiam Interpres in suo habuit, haud dubitanter emendamus *σκοπέλος*, collatis locis quae sequuntur: Tom. VII. p. 324 B. τῷ μετὰ μυρίας ἐμπορίας προσαράσσοντι σκοπέλῳ. Tom. IX. p. 678 D. καὶ τὸν

εἰς λιμένα καταφυγόντα σκοπέλει προσαράξαι ποιεῖς. Tom. X. p. 612 C. ὅτι τούτῳ προσέθηκε τῷ σκοπέλει.

P. 718 F. lin. 2. Verba ὡς χειμάρρους παραρρέων in Psalmo, ut nunc legitur, non exstant.

HOM. X.

P. 720 E. lin. 7. τὰς Πράξεις τὰς καθολικάς. Vetus, *Apostolorum actus*. "Legendum τὰς ἀποστολικὰς." Dun.

P. 721 A. not. ε. φελώνην. Alio loco Tom. XI. p. 272 B. φελώνην edidimus, consentientibus libris tam editis quam scriptis.

P. 721 C. lin. ult. ἔχει φιλοτιμίαν οὐ μικράν. *Solatism* verterunt Vet. Montef. Nos *honorem* intelligimus. Sic Tom. XI. p. 418 A. εἰ τὸ γυναικάς πόρνας ὁρᾷ ἀσχημονούσας φέρεי τινὰ φιλοτιμίαν.

P. 721 D. lin. penult. τῷ τε κακῶς πάσχειν, καὶ τῷ ἐκείνων ἀπολήψεσθαι. Recte Vetus, *et quia male et injuste patitur, et quia ille recipiet vicem*. Vid. Annot. ad p. 690 A.

Ibid. lin. ult. ταῖς τιμωρίαις ἐπιτρέχόντων. Sic dicitur ἐπιτρέχειν τῷ λαμβάνειν, Tom. XI. p. 310 A. τῇ δώσει, p. 437 C. Non credibile est Veterem ἐπικαιρότων legisse, etsi libere vertit, *non quod sancti poenis delinquentium gaudeant*.

P. 721 E. not. ε. ὁ καὶ προφητεία ἐστίν, ἥ ἀρά. Recte cepit Montef. vertens, *potius quam imprecatio*. Schol. apud *Matthaeium*, ἀποδῆ] πρόρρησις ἐστίν, οὐκ ἀρά. Vetus, *ei ἄρα legisse videtur: quod prophetia est, dum dicit, Reddet etc.*

P. 722 B. lin. 3. τὸν οἰνοχόον αὐτοῦ κατήχησε. "An Narcissum intelligit?" Sav. Vid. Rom. xvi. 11. ubi tamen non ipsum Narcissum, sed τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου salutatur Apostolus.

P. 723 A. not. ι. διὰ τῆς προσηγορίας τῆς τούτου Sav. cet. Hic quidem lapsus est Interpolator. "Non enim Onesiphorum salutavit, sed domum ejus; ipse enim erat Romae." Verba sunt Dunaei.

P. 723 B. not. ρ. Εἶδομεν—ἐργαζόμενοι τι. Scripturam a nobis revocatam, etsi paullo difficiliorem, confirmat Vetus, vertens: *Videamus (ἴδωμεν) in Actibus Apostolorum, quinam cum illo ex Judaea navigaverint, aliquid fortasse operantes*. Secundum historiae veritatem, Paulus a Macedonia in Asiam revertens, comites habuit inter alios Tychicum et Trophimum Asiaticos; quorum hic cum eo Hierosolymas profectus est. (Act. Apost. xx. 4. xxi. 29.)

P. 724 C. lin. 1. Τοῦτον τὸν Λίον—γενεῆσθαι. "Valde haec mihi suspecta tanquam glossema, quod a sciolo aliquo margini ascriptum, inde in contextum venit." Hales. Clausula est in libris omnibus et Catena, et suspicione vacat.

P. 724 D. not. ^k. ἀν διακείσεται. De syntaxi monitum ad Tom. X. p. 262 C. Tom. XI. p. 144 E.

P. 725 B. lin. 7. Verba ὅταν δὲ τρέχωσιν absunt a Mor. lapsu qui ad hunc diem correctoris eget.

Ibid. not. ^c. καὶ τῶν οἰκείων φροντίζωσι. Haec non vertit Vetus. Lectio emendata, μηδὲ τῶν οἰκείων φρ. multo facilior est: sed ferri potest Veronensis, modo τὰ οἰκεῖα, quae ad domum pertinent, intelligamus, sensu tamen non prorsus explorato.

P. 726 A. not. ^t. εἰ ἐν τοῖς τοῦ θεοῦ κάμνομεν. Vetus non agnoscit conjunctionem, sed habet κάμνομεν, non κάμνωμεν. Si εἰ recte habet, est protasis sine apodosi.

P. 726 D. lin. 3. ἐν γὰρ τοῖς μυρίοις γίνονται δίκαιοι. Sensum expressit Vetus, vertens: quippe in decem millibus fit, et decem millia viri fiunt justi. Vix enim crediderimus eum legisse, ἐν γὰρ τοῖς μ. γίνεται, καὶ μύριοι γίνονται δ. ut opinatur Ed. Ben. 2^{dae}. Mox ταῦτα (Vetus, terrena) δὲ τῷ ἀρπάζεσθαι, omissa praepositione, mendose dedit Montef.

P. 727 B. not. ^l. οὐ συμφραττόμεθα. Interpolator addit ὅπλοις πνευματικοῖς. Vetus, non undique tegimur armis. Sed aliud est περιφράττεσθαι, circumvallari, aliud συμφράττεσθαι, constipari, se in unum conglobare. Noster Tom. IX. p. 722 A. μάλιστα γὰρ τὸν θεὸν τοῦτο δοξάζει, τὸ συμπεφράχθαι. Tom. XI. p. 516 A. ὁρᾷς ὅτι καὶ τοῦτο πρὸς τὰς θλίψεις συμβάλλεται, τὸ συμπεφράχθαι, τὸ ἀλλήλων ἔχεσθαι;

ANNOTATIONES

AD

HOMILIAS IN EPISTOLAM AD TITUM.

HOM. I.

P. 729 B. lin. ult. ἐν ταῖς Πράξεσιν. "Ubi tandem? an fortassis sub alterius nominis persona? Ego enim non reperio." *Hales*. "In Vulgata Actuum xviii. 7. memoratur quidam Titus cognomine Justus, qui Deum colebat, et domum habebat Corinthi, in quam Paulus intravit. At in exemplaribus Graecis nomen Titi non comparet, et hic Justus solum vocatur: ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι 'Ιούστου. [Pro 'Ιούστου libri quidam cum Syro Τίτου, alii Τίτου 'Ιούστου, alii Τιτίου 'Ιούστου legunt.] Ideoque addit Chrysostomus illum fortasse Corinthium esse, nisi fuerit ille qui Corinthi domum habebat alius ejusdem nominis." *Montef*.

P. 730 B. not. x. "Videtur legendum, τῆς πρὸς Τιμόθεον εἶναι προτέρα δευτέρας ἐπιστολῆς. Nam neque quae subjicitur ratio probat hanc ad Titum antiquiorem esse illa ad Tim. *prima*: tum enim Paulus non erat in vinculis, neque jam moriturus: neque admittit vox νεαρτέρα. Nam si illam scripsit in vinculis, mortem exspectans quotidie, hanc autem liber et solutus, non est haec illa recentior, sed paullo vetustior." *Dun*. Nobis quidem hodie persuasum est, quod in Annot. ad Tom. XI. p. 323 B. concedere nolimus, Epistolam πρεσβυτέρων tempore *posteriorem*, νεαρτέραν autem *priorem*, ex Nostri mente intelligendam esse. Quod si verum est, in loco supradicto, non modo recte habet τῆς μὲν οὖν πρὸς Φιλιππησίου πρεσβυτέρα, sed paullo ante, ubi nunc legitur, ταύτης οὖν ὑστεραν οἶμαι τὴν πρὸς Τιμόθεον εἶναι, reponendum ex archetypo Veronensi πρεσβυτέραν.

P. 730 E. not. 9. Πρότερον—κατελάβομεν. Editi inde a Savilio, Πρότερον κατελήφθημεν, καὶ ὕστερον ἐπέγνωμεν· πρότερον ἐπεγνώσθημεν, καὶ τότε κατελάβομεν. Sic e nostris C.D.L.M. sed ἔγνωμεν pro ἐπέγνωμεν C.D. et καὶ πρότερον ἐπεγνώσθημεν C.L.M. Unus K. per defectum legit, Πρότερον κατελήφθημεν, καὶ τότε κατελάβομεν. Vetus, simili defectu, *Prius ipsi cogniti sumus, et postremo cognovimus*. Ad textum Savilianum notat Dunaëus: "Duo verba permutarunt sedes suas. Sic legendum: Πρότερον κατελήφθημεν, καὶ ὕστερον κατελάβομεν· πρότερον ἐπεγνώσθημεν, καὶ

τότε ἐπέγνωμεν." Paullo aliter nos locum constituimus, Πρότερον ἐπεγνώσθημεν, καὶ ὕστερον ἐπέγνωμεν· πρότερον κατελήφθημεν, καὶ τότε κατελάβομεν. In Ed. Veron. corrupte legitur, Πρότερον κατελήφθημεν, καὶ ὕστερον ἔγνωμεν· καὶ τότε ἐπεγνώσθημεν, καὶ τότε κατελάβομεν.

P. 731 B. lin. 4. καὶ τοὺς μαθητευομένους. "In Veron. erat [om. καὶ] τῶν μαθητευομένων, quod Fronto reddi vult, *ad labores exantlandos eorum causa qui docerentur*. Duriusculum. Fortassis τὸ μᾶλλον eo referendum ad τῶν μαθ. ut significet excitari magistrum ad labores ferendos, magis quam discipulos." *Hales*. Unice verum est, quod in libris omnibus legitur, καὶ τοὺς μαθητευομένους.

Ibid. lin. 6. εἰ γὰρ φίλου εὐεργεσίας ἀνευεγκόντες. Vim vocabuli minus perspexerunt Interpretes. Vetus, *cum ex amico beneficium aliquod sumsimus*: Montef. *cum amici beneficium recepimus*. Rectius Dunaeus: "Ἀνευεγκόντες, i. e. ἀναμνησθέντες, *memoriam repelentes*: est enim εὐεργεσίας genitivi singularis. Vel *referentes*, i. e. *narrantes*, si sit accusativi pluralis." Illud verius. Cf. *Schweigh.* ad Appian. Tom. III. p. 498.

P. 731 C. lin. ult. τῆς χάριτος τὸ μέσον. "Legendum τοῦ νόμου καὶ τῆς χ. τὸ μέσον. Non est enim medium unius; sed diceret τῆς χ. τὸ διάφορον." *Dun.*

P. 732 A. lin. 2. καὶ τὰ μέλλοντα. Articulus male ahest a Ben.

P. 732 B. not. d. καὶ γεγωνός. Sic optime Cat. Reperitur quidem adiectivum γεγωνός, γεγωνόν, sed hic γεγωνός est neutrum participii γεγωνός, ut in alio Nostri loco Tom. VIII. p. 68 B. σάλπιγγος λαμπρότερον βοῶσα, καὶ οὕτω γεγωνός ὡς καὶ ἐνταῦθα αὐτῆς εὐθέως ἀκουσθῆναι τὸν ἦχον.

Ibid. not. h. Rursus edebatur, τὸ γεγωνός παριστάν, nihil juvantibus libris. "Pro γεγωνός Dunaeus legendum censet γεγωνόν. Minori mutatione scrib. γεγωνός." *Editor Ben. 2^{dae}*. Ita rescripsimus, favente Vet. praedicationem apertam atque illustrem oportere esse commendat.

Ibid. lin. penult. ἀκκίσεσθαι. Mendum exemplaris Veron. αἰκίσεσθαι, correctum a Savilio, imprudenter reduxerunt Mor. Ben.

P. 732 E. lin. 6. Pro τὰ ἐπίθετα Veron. habet τὰ ὀπισθεν; Vetus, *posteriora*: frustra.

P. 734 C. not. o. τῶν αὐχένων αὐτῷ οὐκ ὄντων. Haec non vertit Vetus, fortasse quia vocabulum non intellexit. Noster Tom. X p. 616 C. ἐπὶ τῶν αὐχένων καθήμενος. Cf. Annot. ad Tom. XI. p. 296 C.

P. 735 C. lin. 6. εἶδει αὐτὸν ἀπηγχονίσθαι. Ambigue verterunt Interpretes; Vetus, *oportebat illum cibo suffocare*: Montef. *oportebat illum suffocari*. Ἀπαγχονίσεσθαι hic quidem valet *inedia suffocari*, uno verbo λιμαγχονέσθαι, quod ad τὴν ἀσκητικὴν pertinet. Noster Tom. I. p. 389 E. τὸ μὲν γὰρ μήτε πρὸς τὰ σῖτα ἀπηγχονίσθαι, μήτε ἀνυπόδετον εἶναι τὸν προσεστώτα, οὐδὲν ἂν βλάβει τὸ κοινὸν τῆς ἐκκλησίας. Tom. X. p. 223 B. ἀλλὰ καὶ νηστεύσης, καὶ χαμεννήσης, καὶ ἀπαγχονίσης σαυτὸν.

P. 735 D. not. ¹. “Πόση τοῦτο αἰσχὺνη γίνεται, non est Graecum, certe Chrysostomus nunquam ita locutus; sed vel legendum, πόση τ. αἰσχὺνη γ. in dativo, vel μετὰ πόσης τ. αἰσχύνης γ. quod melius.” *Dun.* “Vero-nensis habet, καὶ πόσης τοῦτο αἰσχύνης γίνεται; noster emendatus, καὶ οὐ σὴ [+ τοῦτο?] αἰσχὺνη γίνεται; et hoc non esset tibi pudori et ignominiae?” *F. Ducaeus.*

P. 735 E. lin. 2. τῶν οἰκετῶν. Articulum abesse iubent Mor. Ben. invitis libris.

Ibid. not. ⁸. ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ζῆν ὀφείλει; “Et hunc ἀστεισμόν a Demosthene suo mutuatus est. Sic enim Orator ἐν τῇ περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ. [p. 96, 14] Πόθεν γὰρ οἶσθε ἄλλοθεν τὸν μήτε λαβόντα παρ’ ὑμῶν μηδὲν, μήτε αὐτὸν ἔχοντα ὁπόθεν μισθοδοτήσῃ, στρατιώτας τρέφειν; ἐκ τοῦ οὐρανοῦ; Οὐκ ἔστι ταῦτα. Hic dux erat Διοπίθης.” *Dun.*

P. 736 D. lin. 1. Post σώματος vulgo plene interpungunt; nos interrogationem fecimus. Sequentia τί δὲ ὅλως καὶ γεγόναμεν; cur οὐκ οὐκ cum corpore creati sumus? non vertit Vetus.

HOM. II.

P. 738 E. not. ⁹. μὴ ἀπλῶς ἀσώτους (sc. παῖδας). Sic de nostro scripsimus, favente tamen Vet.

P. 738 F. not. ⁵. καὶ προστρέχόντων. Noster Tom. XI. p. 347 A. τί οὐν ἀγγέλοις θαρρεῖτε, φησί; . . . τί τοῖνυν ἐκείνοις προστρέχετε;

P. 739 B. lin. 2. ἡ ἐπιπλήττουσα. Vetus, quam percutiendo, male. Vertendum, aut increpando. Tom. IX. p. 691 A. καὶ γὰρ τῇ γυναικὶ μετὰ τῆς αὐτῆς πάλιν ἡμερότητος ἐπιπλήττει.

P. 739 C. lin. 5. Pro τὰ πεπληγότα Morellus ex ingenio correxit τὸν πεπληγότα, quem secuti sunt recentiores. Ansam dedisse videtur Vetus, vertens, si forte se aeger percusserit.

P. 739 F. lin. 1. τρεψόμενον τὴν οἰκουμένην. Interpretes, converterint. Mallemus, in fugam verterint. Sic de eodem Noster Tom. X. p. 616 A. ἐνὶ σώματι καταλαμβάνων τὴν οἰκουμένην, μὴ γλώττῃ πάντας τρεπόμενος.

Ibid. not. ^W. τουτέστι, συνεχῶς κ. τ. έ. Praemittendum, ut videtur, “Ἀντεχόμενον.”

Ibid. lin. ult. ὥστε τοῦτο ἄνθρωπος, ὁ δίκαιος. De hac locutione monitum ad Tom. X. p. 556 C.

P. 740 B. lin. 7. μηδὲ διάτατε τούτοις. “Forte legendum τούτους. Hunc locum non expressit Ambrosius Camaldulensis. Sensus esse videtur, ne constituas illos Episcopos; nam de Episcopis constituendis hic cum Tito agit.” *Montef.* Διατάττειν τινὰ, Episcopum constituere, inaudita est locutio. Nec magis hic de Episcopis constituendis, sed de tractandis iis qui Episcopo contradicant, agitur; quibus ne mandata quidem dare, sed silentium imponere hortatur Apostolus. Ambrosius autem,

Vetus interpres, verba non praeteriit, sed male intellexit, vertens, *hujusmodi ne paveas neque formides*.

P. 741 E. not. r. "καὶ γάρ σοι. Sic Colb. [nobis E.] quod requirit sententia. Edd. οὐ γάρ σοι." Ed. Ben. 2^{dae}. Recte habere vulgatam confidenter affirmamus.

P. 742 E. liñ. 2. τῶν προσωπείων ἐπαρθέντων. "Forte ἀπαρθέντων. Mihi quidem non fit dubium." Dun. Locutionem ἐπαῖραι τὸ προσωπεῖον defendimus ad Tom. X. p. 96 C.

P. 743 C. not. 9. Negatio ex Interprete invecta esse potest, vertente, *ceterum eam, nisi in his quae parva sunt, despiciere discamus*: quasi ad καταφρονῶμεν intelligendum sit δόξης. Nobis quidem absolute positum videtur hoc verbum, ut Tom. XI. p. 496 E. ὁ γὰρ αὐστηρῶς ἐπιπληττόμενος, ἀπεγνωκὸς αὐτοῦ, θρασύτερος γίνεται καταφρονῶν. Nisi forte supplendum sit τοῦ πράγματος, et post περιπεσοῦμεθα, τῷ πράγματι; ut Prov. xiii. 13. ὅς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ.

HOM. III.

P. 744 A. not. f. ἐπιγράφοντα τοῦτο. Sic K.L.M. Veron. Sav. cet. Sav. in marg. conjicit ἐπιγραφέντα, quod in textum clam invexit Editor Ben. 2^{dae}. Vetus supplet, *ita inscriptum*.

Ibid. lin. penult. ὁ ποιητὴς οὖν φησι. "Reliquum poematis quod atexit est apud Callimachum Hymno Jovis, Κρῆτες ἀεὶ ψευσταί· καὶ γὰρ τάφον κ. τ. εἰ. Quid igitur? Hoc distichon Callimachus ab Epimenide furatus est? Non possum animum inducere ut credam. Carmen enim mollissimum est, et vere Callimacheum. Ergo Callimachum innuit Paulus, non Epimenidem? At Callimachus non est Cres, sed Cyrenaeus; Apostolus autem ait, εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης. Porro Epimenides non poeta erat, sed χρησµαδὸς vel χρησµολόγος. Deinde unde hemistichium, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί; Verisimile est, hoc ab Hesiodo sumsisse Epimenidem, cujus hoc est in Theogonia, ποιμένες ἀγραυλοὶ, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί: Callimachum autem ab Epimenide illud Κρῆτες ἀεὶ ψευσταί: Chrysostomum, qui sic ista contexuit, memoria lapsus. Haec mea semper fuit opinio." Dun.

P. 744 E. not. b. Edebatur ἀλλὰ κατὰ χρόνους καὶ ἄλλους τινὰς, ὡς τὰ ἐκ τῶν Ὑ. "Censeo legendum, ἀλλὰ κατὰ χρόνους, καὶ ἄλλους τινὰς κατ' ἄλλους χρόνους, ὡς κ. τ. εἰ. Illud enim nimis abruptum est." Dun. Pro ἐπῆσαν fortasse praetulerit quis ἐπεισῆσαν.

Ibid. not. c. Scripturam ὡς τὰ μικρὰ, ὡς τὰ μεγάλα μυστήρια ex emendato suo Codice profert Ducaeus. Ceterum ut hic μυρία pro μυστήρια, sic contrario lapsu μυστήρια pro μυρία prave legitur in Catena ad 1 Cor. p. 82. τοὺς τὰ μυστήρια ὑπομένονταί κακά: ubi Cramerus *desse aliquid suspicatur*.

P. 745 D. lin. ult. καὶ οἱ δαίμονες—ἵνα κωλυθῇ. "Horum ego sensum non capio." Sav. Clausulam οὐκ ἦν εἰδῶλον τὸ φθ. ἵνα κωλυθῇ post sequentem καὶ τὸν Βαλαάμ—ἐκάλυπεν rejiciendam censet Editor Ben. 2^{dæ}. Catena cum nostro textu ad minutissimum apicem conspirat.

P. 745 F. lin. 3. συμπελλίζει τοῖς παιδίοις. Cf. Annot. ad Tom. X. p. 301 C.

P. 746 C. lin. 7. τὸν ἐν Δάφνῃ λέγω. "Hinc apparet haec scripta fuisse Antiochiae." Sav. "Speluncam Matronae in Daphne, quam hic σπήλαιον vocat, in Hom. adv. Judaeos prima Tom. I. p. 595 D. ἱερὸν, seu templum appellat, quod erat Matronae et Apollini sacrum. Matronam quidem putabant esse Junonem." Montef.

P. 746 D. lin. 4. ὅταν γὰρ μὴ δεῖ. Ne δέη corrigamus, prohibuit consensus Codd. Edd. et Cat. Mox pro ὡς δεῖ πειθεσθαι, in Mor. Ben. mendose legitur οὐδὲ πειθεσθαι.

P. 746 E. lin. 4. ὁρᾷς ὅτι πρὸς τι ἐστὶ τὸ εἰρημένον; Minus recte Vetus, vides quid sibi hoc dictum velit? Πρὸς τι est cum respectu ad aliud quiddam. Infra p. 759 D. τὸ μέγας ἐπὶ θεοῦ ὅταν λέγῃ, οὐ πρὸς τι μέγας φησιν, ἀλλ' ἀπολύτως μέγας, μεθ' οὗ οὐκ ἂν εἴη μέγας, ἐπεὶ πρὸς τι ἐστίν. Εἰ δὲ πρὸς τι, κατὰ σύγκρισιν, καὶ οὐ φύσει μέγας· νῦν δὲ ἀσυγκρέτως μέγας. Alio Nostri loco Tom. X. p. 172 B. ubi nos cum Montef. scripturam Veronensem, χωρὶς τοῦ πατρὸς, revocavimus, hodie in illam quae est Savilii et librorum omnium magis propendimus, χωρὶς τοῦ πρὸς τι.

P. 747 A. lin. penult. καλεῖσθαι ἔλαφον. "Codex unus ἔλοφιν [fort. ἔλοφιν] quae lectio non spernenda." Montef. Quis sit ille Codex, necimus: in nostris nulla est varietas.

P. 747 B. not. t. Pro νεκρὸν, quod Savilius primus edidit, nostri omnes κρείττον habent, incerto sensu. Etiam Vetus κρείττον legisse videtur, παραφραστικῶς vertens: quippe quod mactabatur in sacrificium, profecto mortuum erat, atque idcirco praestabat quod ex eo espiabatur.

P. 747 C. not. b. εἰ γὰρ ἐν παραιτοίτῳ, τὸ (τὸ bis om. C.) καθαρὸν καὶ τὸ ἀκάθαρτον ζητῶν. Sic C.D. quibus proxime accedit Cat. εἰ γὰρ ἐὼν παραιτοίτῳ, τὸ κ. καὶ δ. ζητῶν. Aliter E. ἢ γὰρ ἂν παρῇ ὁ τοιοῦτος, (Lamb. 135. εἰ γὰρ ἐμπαρῇ τοιοῦτος) τὸ κ. καὶ τὸ δ. ζητῶν. Veronensis mutilus est, εἰ γὰρ τὸ κ. καὶ τὸ δ. ζητεῖς. Postremo in K.L.M. Sav. cet. locus sic legitur: εἰ δὲ ἐνσπαρῇ τοιοῦτος λογισμὸς, τὸ κ. καὶ τὸ δ. ζητῶν: ubi offendit ἐνσπαρῇ sine dativo rei cui inseratur, τῇ φύσει, τῇ διανοίᾳ. In nostra scriptura, haec εἰ γὰρ ἐν παραιτοίτῳ vertenda, si unum rejiciat. Παραίτησις σιγίων de athletic dixit Noster Tom. XI. p. 317 D. Adde locum Philostrati de Apollonio Tyanensi, a Dunaeo alio proposito excitatum: τὰς μὲν ἐμψύχους βρώσεις, ὥς ὅτε καθαρὰς, τὸν τε νοῦν παχυνούσας, παρητήσατο.

P. 748 D. not. ε. Editi omnes καθαρσιῶν, pravo accentu. Noster

Tom. VII. p. 541 E. ἔτι γὰρ περὶ τὰ καθάρσια ἦσαν τὰ Ἰουδαϊκὰ ἐπτοημένοι, καὶ τὰς τῶν βρωμάτων παρατηρήσεις.

P. 748 E. lin. 1. οὐκ ἔστι ταῦτα ἀλληγορία, ἀλλὰ τύποι. Pro ἀλληγορία Interpres Anglus legendum censet ἀλήθεια, collato p. 749 A. Ante ἀλληγορία fortasse excidit ἀλλ' ἢ; sed tunc insuper corrigendum, ἀλληγορία καὶ τύποι, vel saltem ἀλλ' ἢ τύποι.

Ibid. lin. 5. ἡ ἀπὸ λέχους, *puerpera*. Perperam Vetus et Montef. *quae in menstruis est*.

P. 749 B. lin. 4. ὁ Μωϋσῆς τοῦ Ἰωσήφ] ὁ Μ. καὶ ὁ Ἰωσήφ Veron. in-
vitis nostris. Sic tamen legisse videtur Vetus, vertens: *Et certe Joseph ossa patris tulit, et Moses*.

P. 749 C. lin. 5. ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις. Vetus, *in his quae summe sint necessaria*. Montef. *in summa necessitudine*. Rectius, *in iis qui sunt propinquitate conjunctissimi*. Graecismus, ἀναγκαῖος φίλος, ἀναγκαῖος συγγενής, cui non notus? Dionys. Hal. Antiq. Rom. IV. 77. οὐδ' ἐμοῦ δῆλος ἦν φεισόμενος ἐρήμου τῶν ἀναγκαιοτάτων (patris et fratris majoris) γεγονότος.

HOM. IV.

P. 750 C. lin. 3. ἡ τῶν φρενῶν σωτηρία. "Aristot. Ethic. VII. 5. ἐνθεν καὶ τὴν σωφροσύνην τοῦτω προσαγορεύομεν τῷ ὀνόματι, ὡς σώζουσιν τὴν φρόνησιν." *Dun.*

P. 750 D. not. γ. δεικνυσθαι. Eadem syntaxis infra p. 753 F.

P. 751 B. not. ε. ὥσπερ αὐ. "Colb. [nobis E.] ὥσπερ οὖν, usitatioe in Chrysostomo formula." *Ed. Ben. 2^{ae}*. Rarior apud Nostrum hujus particulae usus, nisi in formula αὐ πάλιν. Tom. X. p. 605 B. οὐδ' αὐ τὴν ἐπιθυμίαν ἀνείλεν, ἀλλὰ τὴν ἄδικον. Ibid. p. 547 A. ἀλλὰ καὶ τούτων αὐ τῶν τεχνῶν ἀναγκαιοτέρα πασῶν ἡ γεωργική.

P. 751 D. not. α. οὕτε περὶ ἐξόδους ἀκαίρους. Interpolator, qui περὶ ἐτέρας ἐξόδους ἀκαίρους scripsit, de *sumtilibus* cogitasse videtur, quod et Anglo Interpreti placuit. Frustra. "Ἐξοδοὶ γυναικείαι, *mulierum in publicum egressus*, etiam apud profanos scriptores celebres. Noster Tom. VII. p. 117 B. ἀλλὰ περὶ μὲν τὴν τῆς γυναικὸς σωφροσύνην οὕτως εἰ ἀκριβής, ὥς... μὴδὲ τὰς ἀναγκαῖας ἐξόδους συγχωρεῖν. Quae vero mulieribus necessariae ἐξοδοὶ habendae sint, ex alio loco ediscimus, Tom. VIII. p. 366 A. ἡ γὰρ μέχρι τῆς ἐνταῦθα (in ecclesia) παρουσίας, ἡ ἡνίκα ἂν τὸ σῶμα λουτρῷ θεραπευθῇ, αἱ ἐξοδοὶ.

P. 752 B. not. ε. οὐδὲ τῶν ἄλλων ῥαθυμεί. Constructio legitima. Tom. I. p. 714 B. οὕτω τῆς τῶν πλησίων σωτηρίας ῥαθυμῶμεν. Tom. III. p. 10 D. ἀκούσμεν ὅσοι ῥαθυμούμεν εὐχῆς. Tom. XI. p. 848 D. (in spurio opere) ἵνα ἐγκληθῆς, ὡς ῥαθυμήσας τοῦ φίλου.

P. 752 C. not. γ. "Τὸ ἀφθαρσίαν non est inferendum; sunt enim qui putant e margine irrepsisse, et esse glossema τῆς ἀδιαφθορίας, Chrysostomi potissimum auctoritate nitentes: qui recte sentiunt." *Dun.*

P. 752 D. lin. penult. ὁ δούλους δεσποτῶν ἀποστερῶν. Sic omnes. Dunaeus δούλων δεσπότας, Editor Ben. 2^{dae} δούλους δεσπότας corrigit.

P. 753 B. not. ^t. οὐδένα τὸν πολυπραγμονοῦντα ἔχοντες. Vetus, cui *componendi illos et formandi studium sit*. Πολυπραγμονεῖν τινα, *mores alijus observare*, in bonam partem adhibetur Tom. I. p. 316 E. τούτους μὲν γὰρ καὶ πολυπραγμονεῖν ἔνεστι, τὴν δὲ ἔνδοξον συγκεκλεισμένην διαπαντός, πῶς ἂν τις περιεργάσατο τρόπων ἔνεκεν ἢ μόρφης;

P. 754 F. lin. 3. καὶ ἐμοῦ τι μείζονα. "Lego, καὶ ὁμοῦ τι μείζονα ἐμαντοῦ. 'Ομοῦ τι, *ferme, ἑγγύς*." Dun. Locutio, ni fallimur, non est Chrysostomica.

P. 755 A. not. ^κ. τούτους οὗτοι σπαράττουσι, *concutiunt*: fortius quam εἰσπράττουσι. Sic Tom. X. p. 95 B. τοὺς τὸ δεσμοτήριον οἰκοῦντας, τοὺς ἐν δικαστηρίοις σπαραττομένους. Ibid. p. 115 D. οὐ γὰρ τὸν ἐπαίτην ὁ ἐπαίτης αἰτήσῃ, ἀλλὰ τὸν εὐπορον· ὁ δὲ πλούσιος τὸν πένητα σπαράττει.

Ibid. not. ^κ. τὸν δὴ οὖν οὕτως ὤμόν. Orator fervidus, et ad alia properans, inchoatam sententiam subito abruptit. Clausulam agnoscit Vetus, vertens: *Porro eos qui ita crudeles sunt, non hac tantum ex parte pensemus* etc.

P. 755 B. not. ^μ. "Repone *κἂν* ἐλεήσαιεν, quamvis sequatur *ἄν*." Sav. Recte: *κἂν* est *saltem*, ut centies.

P. 755 C. lin. 1. τὴν δέσποιναν πειρᾶν. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 159 D.

P. 756 B. lin. penult. οὐδὲν γὰρ ἐμμελέστερον τρόπων. Τρόποι, *probi mores*. Sic Tom. VII. p. 713 B. τρόπους ἐξίγουν καὶ ἦβη, καὶ ψυχῆς ἀρετὴν. Et p. p. μὴ χρήματα ἐπιζητεῖν καὶ περιουσίαν, ἀλλὰ τρόπον καὶ ἐπιείκειαν.

HOM. V.

P. 757 B. lin. ult. ἐπάγει καὶ τὴν αἰτίαν δικαίαν. Subaudi οὖσαν, ne τὴν δικαίαν requiras. Sic Hebr. ix. 1. τό τε ἅγιον κοσμικόν: ubi frustra turbas dederunt Middletonus et asseclae ejus.

P. 758 B. lin. 6. οὕτω καὶ οὗτος χρημάτων. Supple ἐρᾶ, vel, si mavis, ἀκολάστως ἐρᾶ.

Ibid. lin. ult. ἡνίοχος. "Respexit Platonis Phaedr. p. 246 A. sq." Krabinger.

P. 758 D. not. ^z. Utramque lectionem conjungendam censet Dunaeus, sic: περὶ δὲ τῶν παρθένων τί φησιν; "ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω" καὶ περὶ γυναικῶν πάλιν, "μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ τι ἂν ἐκ συμφώνου, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχισθε." Fortasse recte.

P. 758 F. not. ^κ. "In Savilio legitur οὗτός φησι Τιμοθέφ. At vox illa Τιμοθέφ huc translata fuit in Codicibus quibusdam; nam non locus mox allatus Epistolae ad Timotheum est, sed qui postea sequitur." Montef. "Restituimus scripturam omnium librorum." Ed. Ben. 2^{dae}. Expunximus Τιμοθέφ, quia deest in nostris C.D. et Vet.

P. 759 C. lin. penult. τοῦ μεγάλου, φησὶ, θεοῦ καὶ σωτῆρος. Cf. Tom. XI. p. 235 E. ubi hunc locum tractat Noster.

P. 760 A. not. ^a. ἀπάγειν, *a te prava avocare*. Sic Tom. X. p. 214 E. ταῦτα δὲ λέγω, φησὶ, καὶ ἀπάγω, οὐχ ὥς δυναμένων βλάψαι τι τῶν εἰδῶλων... ἀλλὰ βούλομαι καταφρονεῖν αὐτῶν ὑμᾶς.

P. 760 C. lin. 4. τὸν αὐτὸν ἀγῶνα τρέχον. “Durum est. Legendum τὸν αὐτὸν τρέχον, subaudi δρόμον, ut in proverbio τὸν περὶ ψυχῆς τρέχειν.” *Dun.* “Ἀγῶνα τρέχειν usurpatum ab Apostolo, Hebr. xii. 1. τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα.” *Hales.*

Ibid. lin. ult. ἐκεῖ μὲν. Scilicet in loco ante laudato 1 Cor. x. 12. Deinde haec, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἐποίει ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ, per parenthesis dicta esse videntur, ut λέγων ad ἐκεῖ μὲν, non ad αὐτὸς ἐποίει referatur. Locus Epistolae ad Galatas ab Oratore non citatus, ni fallimur, est Gal. vi. 1. καταρτίζετε τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺν πειρασθῆς. Interpolator totam periodum videsis quam ingeniose magis quam vere refinxerit. ‘Εκεῖ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν μελλόντων φοβεῖ λέγων, “ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ” ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἀπὸ τῶν μελλόντων, ἀλλ’ ἀπὸ τῶν παρελθόντων ἐντρέπει, τὸ αὐτὸ ποιῶν, δι’ ὃν ἐπάγει, “ἤμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι,” ὅπερ ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ποιεῖ γράφων, ὅτι “καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι.” (Gal. iv. 3.)

P. 760 F. not. ^b. “Lego, πῶς πᾶσαν κακίαν διεξῆλθεν. De Paulo; plurima enim vitia enumeravit.” *Dun.*

P. 761 D. lin. 1. Hunc locum citavimus in Annot. ad Tom. XI. p. 482 A. distinguendo, τοὺς παῖδας ἑσφαλὼν τοὺς ἑαυτῶν πατέρες καὶ μητέρας παισὶν ἐπεμαίνοντο. Cum vero copula in libris omnibus desit, hodie vulgarem interpunctionem retinemus, μητέρες παισὶν ἐπεμαίνοντο, non tamen ut de irae furore, quod Interpretibus placuit, sed de flagrantē libidine, juxta constantem hujus locutionis usum, cogitemus. Infra p. 762 D. πάλιν οἱ τὰ Σόδομα οἰκοῦντες δι’ οὐδὲν ἕτερον ἀπώλοντο, ἢ ὅτι παισὶν ἐπεμαίνοντο: ubi recte Vetus, in pueros insano amore ferebantur. Tom. X. p. 301 D. υἱὲ πορνιδίων ἐπιμαίνομένων ἀνδράσιν, ἐπιτρεχόντων τοῖς παροῦσιν. Tom. IV. p. 455 A. ὁρῶν τὴν ἑαυτοῦ δέσποιναν ἐπιπηδῶσαν αὐτῷ καὶ ἐπιμαίνομένην. S. Basil. M. Tom. II. p. 104 D. καὶ τὰ μὲν (τῶν ἰθύνων) σωφροσύνην ὑπερτιμᾷ· τὰ δὲ μητράσι καὶ θυγατράσι καὶ ἀδελφαῖς ἐπιμαίνεται. Usus optimorum scriptorum inde ab Homérico, τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο, usque ad Theocriteum, Κύπρις ἐπ’ ἀνέρι μήνατο βῶτα, eodem spectat.

P. 762 A. ὁ θαυμαστὸς αὐτῶν φιλόσοφος. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 456 D.

Ibid. not. ^m. Edebatur, διὰ τοῦτο καὶ ἐπ’ οἰκήματος εἰστήκεισαν φανερώς τοῦτο ποιοῦντες, quasi paederastia palam fieret. Hoc tamen non dicit Noster, sed ad aliud nequitiae genus, publicam meretricularum prostitutionem, transit. Nam hoc est ἐπ’ οἰκήματος ἴστασθαι. Cf. Tom. I. p. 254 D. εἰ δὲ μὴ ἴστασαι ἐπὶ τοῦ οἰκήματος, καλοῦσα τοὺς παριόντας.

P. 762 A. lin. 6. *ἐλ πάντα τις ἐπελθοι*. “Fort. *ἐπεξέλθοι*.” *Ed. Ben. 2^{dae}*. Non opus. Cf. Tom. VII. p. 174 A. *πάντα ἐπελθὼν καὶ διακωδωνίσας*. Tom. II. p. 635 A. *πᾶσαν ἐπελθόντες ἀρετὴν*. Tom. IX. p. 445 B. *κἂν Ἑλλην ᾗς, κἂν πᾶσαν ἐπελθὼν κακίαν*.

P. 762 B. lin. 6. *ὁ δὲ αἶψα τῆς μητρυνῆς ἠράσθη*. “An Phoenicem Achillis magistrum indicat, quem pater Amyntor ob hanc causam expulit? *Iliados IX.*” *Dun.*

P. 762 D. lin. 1. *εἴτα αὐτὸς οὗτος κ. τ. εἰ*. “Quem Orestes furens occiderit, et cujus uxorem rapuerit, mihi incognitum.” *Dun.*

P. 763 A. lin. 7. *πᾶν κακίας εἶδος ἐπεπόλαζε*. *Vetus, invadebat*: Montef. *obtinebat*. Paullo accuratius *vertas, ingravescebat, abundabat*. Sic Tom. X. p. 49 B. *τῆς κακίας οὕτως ἐπιπολαζούσης*. Tom. IV. p. 218 B. *τὴν κακίαν τὴν κατὰ παντὸς τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους διὰ τὴν πολλὴν ῥαθυμίαν ἐπιπολάζουσαν*.

P. 763 B. lin. 2. *παρθένοισι γυμνὰς ἐκέλευον παλαίειν*. Cf. Tom. VII. 10 A. *ὅταν γὰρ κοινὰς πᾶσι τὰς γυναῖκας ποιῶσι, καὶ παρθένοισι γυμνώσαντες ἐπὶ τῆς παλαιστρας ἀγῶσιν ἐπὶ θίαν ἀνθρώπων*. “Hic, opinor, Lycurgus est, qui suis legibus instituit virgines vestibus positis luctari in arena.” *Dun.*

Ibid. lin. 5. *εἰς πολέμους αὐτὰς ἐξάγει, καὶ κοινὰς εἶναι κελεύει*. *Invidiam principi philosophorum ex hac re conflata justo majorem fuisse ostendit Dunaeus in Notis ad h. l.*

Ibid. lin. 6. *προαγωγέως rarior forma*. *Μαστροποὶ καὶ προαγωγοὶ jungit Noster Tom. X. p. 275 A.*

P. 763 C. lin. 1. *οἱ τὸ γένειον ἔχοντες βαθὺ κ. τ. εἰ*. Vide nos ad Tom. IX. p. 443 B.

HOM. VI.

P. 765 F. not. b. *αὐτῆς*. Puta *τῆς ἱριδος* vel *τῆς μάχης*. *Infra p. 767 A. ἐκεῖ δὲ τῆς μάχης τέλος οὐδέν*.

P. 766 A. lin. 3. *περὶ τῶν ἐλπίδα ἐχόντων διορθώσεως*. Sic *infra p. 767 B. τοὺς ἐλπίδας ἔχοντας μεταβολῆς*. Monemus propter Editorem Ben. 2^{dae}, qui sensum loci corrupit, clam scribendo, *περὶ τῆς τῶν ἐλπίδα ἐχόντων διορθώσεως*.

P. 766 B. lin. 7. *ἡ δὲ Νικόπολις τῆς Θράκης ἐστίν*. “Nullam Stephanus novit Nicopolim, nec Thraciae, nec Macedoniae. Sic enim ait: *Νικόπολις, πόλις Ἠπειροῦ*: et hanc esse credo, quo Paulus Titum vocat. Haec olim Ambracia dicta est; sed post pugnam Actiacam non procul ab ea commissam, Caesar Augustus nomen mutavit. . . . Nec moror, quod in fine est, hanc Epistolam scriptam esse Nicopoli Macedoniae. Nulla enim ibi fuit Nicopolis; aut si fuit, parvum aliquod atque obscurum erat oppidum.” *Dun.* “Atqui sic etiam Theodoretus: *τῆς Θράκης ἐστὶ Νικόπολις, τῇ δὲ Μακεδονίᾳ πελάζει*: cui potius et Chrysostomo de re

sibi comperta et urbe vicina loquentibus assentior, quam ullis quantumvis speciosis in contrarium adductis argumentis." *Sav.*

P. 766 D. lin. 3. *ἐὶ περιίστασθαι τούτους δεῖ.* Redit Concionator ad verba Apostoli vers. 11. *αἱρετικὸν ἄνθρωπον.... παραιτοῦ,* vel quod tantumdem est, *περιίστασο, devota.* Hujus vocabuli appositum exemplum ex Luciano *ἐν τῷ περὶ αἰρέσεων* ad finem citat Dunaeus: *φιλοσόφῳ δὲ ἐς τὸ λοιπὸν κἀν ἄκων ποτὲ ἐν ὁδῷ βαδίζων ἐντύχῳ, οὕτως ἐκτραπήσομαι καὶ περιστήσομαι, ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τῶν κυνῶν.*

Ibid. lin. ult. Editi, *καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἀνδρείας περιίστασθαι.* "Mallem περιίστάναι, *amovere, amoliri.* Ad fugiendum enim nulla opus est fortitudine." *Dun.* "Leg. *προσίστασθαι.*" *Ed. Ben. 2^{dae}.* Veram lectionem, in libris fere oblitteratam, ut saepe alias, ex sola Catena restitimus.

P. 767 A. lin. ult. *ἐκεῖ δὲ,* nempe in haereticis desperatis arguendis. Haec cum superioribus nullum nexum habere manifestum est.

P. 767 E. lin. 1, Haec, *οὐκ ἂν ἐκώλυσαν ἐξ ἀδικίας λαμβάνειν,* casu omisit Morell. cujus error etiam successoribus ejus fraudi fuit.

P. 768 B. lin. 2. *περὶ τὸν ποιῶντα ἵσταται μόνον.* Vetus sensum expressit, *facienti solummodo prodest.* "Ἰστασθαι περὶ τίνα vel τι (usitatus μέχρι τινός) *non ultra procedere valet.* Tom. IX. p. 685 A. *ἂν τε ἀδικήσῃ, πάλιν ἢ βλάβῃ περὶ τὸν ἡδικοῦτα ἵσταται.* Tom. XI. p. 250 C. *οὐ γὰρ τῆς φύσεως ἄπεται, ἀλλὰ περὶ τὴν οἰκονομίαν τὸ πᾶν ἵσταται.*

P. 768 C. lin. 6. *μήπω γὰρ περὶ τῆς βασιλείας νῦν κινήσωμεν.* Supple *λόγον,* vel etiam *τι.* Noster Tom. IV. p. 111 C. *ἅπερ ἂν ἡ τοῦ θεοῦ χάρις χορηγήσῃ περὶ τούτου κινήσαντες.* Dunaeo legendum videtur, vel *νοῦν* pro *νῦν,* vel *μήπω γὰρ τὸν περὶ τ. β. λόγον κινήσωμεν.*

Ibid. not. P. "Non video cur *διετρίζοντο πρὸς ἀλλήλους* repudiandum sit. Hoc enim verbum *stridere et frendere dentibus* significat, quod plus est quam *γογγυσμός.*" *Dun.* Exempla hujusmodi usus desideramus.

P. 768 D. not. *. Vulgatum *ὠφελείας* vertit Vetus, *magnoque et profectu et utilitate vivebant.* Noster ad similem S. S. locum Act. ii. 44, 45. (Tom. IX. p. 59 B.) *ὅρα πόσα αὐτοῖς μαρτυρεῖ πίστις γνησίαν, βίον ὀρθόν, τὴν ἐν ἀκροάσει καρτερίαν, τὴν ἐν εὐχαΐς, τὴν ἐν ἀφελείᾳ, τὴν ἐν εὐφροσύνῃ.* Et p. p. *διὰ γοῦν τῆς ἀφελείας τὴν πᾶσαν αὐτῶν ἐδήλωσεν ἀρετὴν.* Alio loco Tom. X. p. 26 C. ubi legitur, *πίστεως καὶ ἀφελείας* χρῆ, Veron. *ὠφελείας* habet.

P. 769 A. not. i. *τοῖς ἑαυτοῦ σχοινοῖς συμποδίζεσθαι.* Vox exstat in loco simillimo Tom. VIII. p. 321 A. *ἀλλὰ φεύγωμεν αὐτὰς, φεύγωμεν, μηδεμίαν ἐπισυρόμενοι λαβὴν ἔξωθεν· διατέμωμεν τὰ σχοινία, γυμνοὶ γενώμεθα τῶν βιωτικῶν.*

P. 769 B. lin. penult. *τοὺς ἐστενωμένους.* Vetus, *qui angustantur.*

Cogitabamus de ἐστρωμένους h. e. ἐσταυρωμένους, cujus vocabuli exempla cumulavimus ad Tom. X. p. 177 D. sed non opus. Eleganter S. Basil. M. Tom. II. p. 64 B. αἱ ἀποθήκαι τῶ πληθεὶ τῶν ἀποκειμένων στενοῦνται, καὶ τὸν ἐστενωμένον οὐκ ἐλεοῦμεν.

P. 769 C. lin. penult. “ἀποφέρων, id est, ἀποτιθέμενος, ut ἀποστέργειν, *amorem deponere*.” Dun. Frustra. Compositum est pro simplici, ut vel contextus docet.

P. 769 D. not. ^b. Quod edebatur, συνδιαζῶντας, non Graecum est. Vetus, *una servare studentes*, h. e. συνδιασώζοντας, quod legitur Tom. III. p. 131 D. οὕτως ὑμεῖς προνοήσατε τῆς ἐαυτῶν ψυχῆς, καὶ ἀλλήλους συνδιασάσατε. Συνδυάζειν probum vocabulum est, notum vel e Psalm. cxl. 5. οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, ubi, ut h. l. *intransitivo*, quem vocant, sensu fruitur.

P. 770 A. not. ^x. ἐπειδὴ γάρ. Apodosis, διὰ τοῦτο ἀπηλλάγησαν, *deesse videtur*.

ANNOTATIONES

AD

HOMILIAS IN EPIST. AD PHILEMONEM.

ARGUMENTUM.

TIT. Homilias in Philemonem cum nova Interpretatione Latina et Annotationibus edidit G. Raphelius, Lauenburgi, 1712. nonnullas observationes adjiciente Tib. Hemsterhusio. Ejusdem operis Editio nova auctior et emendatior prodiit Lugduni Batav. 1747. "Potuisset autem Raphelius," ut Hemsterhusii verba nostra faciamus, "vir pereruditus et accuratus, quo summam in dicendo Joannis Chrysostomi laudem, et cultissimam orationis elegantiam commendaret, ex tanto scriptorum ejus numero specimen aliquod elegisse limatius, et magis accommodatum, quam istas in Pauli Epistolam ad Philemonem Homilias; quae quidem tales esse mihi videntur, ut potius ex ore Chrysostomi extemporalī facilitate pro concione dicentis exceptas esse, quam ab ipso elaboratas statuendum sit: cujusmodi sane non paucas in manibus versari nemo, qui recte sapiat, negaverit. Memorantur a Georgio in Vit. Chrysost. p. 191. οἱ τε ἐκδοθέντες παρ' αὐτοῦ λόγοι, καὶ οἱ λέγοντος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ὀξυγράφων ἐκληφθέντες: qui posterioris generis quin prioribus et nitore styli, et rerum ordine cedant, an quisquam erit qui dubitet?"

P. 773 A. lin. 1. διηγῆσασθαι. "Ratio grammatica postulat διηγησάμενου vel διηγουμένου. Hoc jure notat A. Dunaens: sed ad normam grammaticam non attendit neque extemporalis dicentis impetus, nec celeritatem linguae secuta manus. Ex pluribus hujus generis exemplis fides iis, quae ante diximus, constat." *Hemst.*

Ibid. not. b. ἐδέθησαν. "Sic optime Colb. [et marg. Sav.] Atque ita legerat Ambrosius Camald. qui vertit, *vinciti sunt*. Editi ἐδέχθησαν, male. In Notis Savil. alia lectio affertur ἐδεήθησαν, quae non convenit." *Montef.* "Lectio ἐδέθησαν omnino videtur praeferenda." *Hemst.* Rem extra omnem dubitationem ponit locus Nostri Tom. IX. p. 743 C. μετὰ τοσούτον χρόνον εἰσιόντες, ἔνθα ἔμεινε Παῦλος, ἔνθα ἐδέθη, ἔνθα συνεκάθισεν καὶ διελέχθη, πτερούμεθα, καὶ πρὸς τὴν μνήμην ἐκείνην ἀπὸ τῶν τόπων παραπεμπόμεθα.

P. 773 C. lin. 3. τὸ δουλικὸν γένος. "Si qua sit ἀκολουθία inter haec et sententiam subsequentem, legendum omnino erit τὸ ἐλεύθερον γένος." *Hales*. Nos hic quidem nihil mutamus; sed in apodosi ἐτέρους pro ἐλευθέρους libenter legerimus. In utroque loco constructio ἀπογινώσκειν τινὰ (non τινός) notabilis est. Cf. Annot. ad Tom. IX. p. 513 E.

Ibid. lin. 7. καὶ γράφων ἔλεγεν. "Postulat ἀναλογία, καὶ γράφοντα λέγειν. Putarim tamen potius legendum cum parenthesi sic: (καὶ γὰρ γράφων ἔλεγεν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακουῇ μοι.)" *Hales*. Vid. supra ad p. 773 A. lin. 1.

P. 773 D. lin. ult. εἴθε τοὺς ἔξωθεν κ. τ. εἰ. Hoc de servis vulgo intelligunt; Vetus autem ad monachos referre videtur: *Utinam et eos, qui solitudines habitant, inter urbes possemus includere, ut ex eis exempla salutis liceret haurire*. Res aliquid momenti habet ad dirimendam quaestionem, Antiochiaene an Constantinopoli habitae sint conciones.

P. 774 B. not. ^d. ἡμῖν. Subintelligendum videtur προσήκει, duriuscule. Vetus, nos convenit.

HOM. I.

P. 775 C. lin. ult. "Forte ἀναστρέψαι τὸν δεσπότην, dominum pervertere." *Dun*. "Atqui in vulgata lectione, quod quaerebat, invenitur: malo tamen cum Raphelio et Vet. Interp. capere pro, immutare sententiam domini, nimirum in utramcumque partem." *Hemst*.

P. 775 D. not. ^h. κὰν ἔδυσχέρανεν Sav. cet. "Forte ἔδυσχέραναν, de servis. Vide quae sequuntur." *Dun*. "Ἐδυσχέραναν, quod sine controversia certum est, viderat praeter Raphelium etiam Dunaeus." *Hemst*. "Κὰν ἔδυσχέρανεν, saltem aegre tulisset, non sollicitandum videtur. Ecclesiae, quae in domo Philemonis erat, facta mentio ipsi omnino grata erat." *Ed. Ben.* 2^{dae}. Nos antiquam lectionem non sine dubitatione revocavimus.

P. 775 E. lin. penult. ἐπεύχεται—ἡ χάρις. "Alia plane hic sunt in Latina interpretatione, ut fere videantur ex aliis quoque Graecis esse facta. Totus locus ita conversus est. *Imitare dominum tuum. Dimittere ille debitoribus nostris in oratione nos docuit, si volumus ab ipso et nostra nobis dimitti. Si igitur imitari illum studeamus, permanet in nobis gratia: sin autem, illam amittimus.*" *Raphel*.

P. 776 A. lin. 2. ὅτι τῇ ποιότητι, male omisso καὶ, Ben.

P. 777 D. lin. penult. "Legendum videtur, οὐ δύνασαι χ. κ. et οὐ δύνασαι δ. τ. δ. εἰς τοὺς δ. sine interrogationibus, per modum concessionis." *Dun*.

P. 777 F. lin. 1. φιλοφροσύνην. Editiones omnes ante novissimam φιλοσοφροσύνην (sic), quod merum mendum esse videtur. Lectio φιλοφροσύνην est in nostris E.G.I. de ceteris nihil compertum habemus.

Ibid. lin. 2. ἀπὸ τοῦ δανείσματος διαλυόμενος. “Melius delebitur τὸ διαλυόμενος: nam et sensus sine hoc verbo constat (?), et verbum non proprie significat *solvere*, *impendere*, sed *transigere* i. e. *finire controversiam*.” *Dun.* Vetus, *idque cum a foenore non absolvatur*. Aut hoc tenendum, aut si verbum active sumatur, διαλύεσθαι ἀπὸ τοῦ δ. est *partem debiti solvere*.

P. 778 B. not. P. καὶ ποῦ ἴσον. Ποῦ pro πῶς, ut centies. Tom. IX. p. 503 D. ποῦ γὰρ θαυμαστὸν, εἰπέ μοι; Tom. X. p. 131 C. καὶ ποῦ τοῦτο δίκαιον; p. 501 A. καὶ ποῦ ταῦτα ἀξία συγγνώμης; p. 563 B. καὶ ποῦ ταῦτα φίλων τὰ πράγματα; Tom. XI. p. 28 B. ἐπεὶ ποῦ (vulgo πῶς) σώζει ἡ πίστις, εἰπέ μοι, ἀνευ ἔργων;

HOM. II.

P. 779 C. lin. 8. καὶ τοῦ παρόντος ἰδεῖν τοῦτο πολλῇ μείζον. “Structurae norma postulat, παρόντα, quamvis in alterum Edd. consentiant. Ordo verborum est talis: καὶ τοῦτο πολλῇ μείζον τοῦ παρόντα ἰδεῖν.” *Hemst.* At pace Viri summi, ordo esse potest, καὶ τοῦτο π. μείζον τοῦ ἰδεῖν (τὴν ἀγάπην αὐτοῦ) παρόντος.

Ibid. not. h. Verba καὶ ἀγαπᾶν, quae nullum idoneum sensum praebere videntur, post Sav. cet. praetermisimus.

P. 779 F. lin. 1. συνάπτων ἑαυτῷ, omisso αὐτὸν, mendose ediderunt Mor. Ben.

P. 781 D. lin. 2. εἶπεν, ἐγέννησα. Vetus, *dixerat, quem in vinculis genui*. Vide an legendum sit, εἶπεν, ἐγέννησα' εἶπεν, ἐν τοῖς δεσμοῖς ἐγέννησα. Prius membrum praeterlapsus est Interpres, posterius scribe.

Ibid. not. r. οὐαὶ, Βαροχαβήλ. “Interpres hanc particulam non agnoscit.” *Dun.* “Hunc locum nondum reperi, neque vocem ex Hebraico expressam.” *Montef.* “Equidem diu frustra quaesivi, quis sit ille Barochabel. Tandem in mentem mihi venit, si forte intelligenda haec sint de Icabod, cum soleant interdum Graeci mire depravare nomina Hebraea. Et plane ita esse deprehendi. Pro Icabod enim 1 Sam. iv. 21. habent LXX. Interpretes Οὐαὶβαρχαβῶθ, unde hoc magis etiam corruptum fluxisse satis constat.” *Raphel.* In Hebraeo est וַיִּבְרַח, cui proxime accedit Codicis Alex. scriptura, οὐαὶχαβῶθ. In Vaticano est οὐαὶβαρχαβῶθ.

P. 782 A. not. f. “τίκτεται. Absurda lectio. Melius consultum erit huic loco, si legas, *τις κτῆται*; haec enim forma non est inusitata; vel *κτᾶται*. Id maxime relaxat illius rigorem, qui rogatur, quum quis, si res sit utilis, eam nanciscatur et impetret, illo lubente.” *Hemst.* “Si quid mutandum, praestat hic *γίνηται* legere, et proxime *ἐντεῦθεν τίκτεται*.” *Ed.* Ben. 2dae. *Γίνηται* pro *τίκτεται* faventibus libris edidimus.

Ibid. not. h. καὶ οὗτος . . . καὶ οὗτος. Syntaxis parum elegans, sed

Nostro perquam familiaris. In loco Tom. VIII. p. 523 B. ἂν γὰρ ἐν ἐκείνοις αἰὲ διατρίβωμεν, οὐ πρὸς τὰ ἡδέα τὰ ἐνταῦθα πεισόμεθ' αὖτις, οὐ τὰ λυπηρὰ βαρέως οἴσομεν, ἀλλὰ καὶ τούτων καὶ τῶν ὁμοίων καταγελασόμεθα—ultima, ni fallimur, sic legenda: ἀλλὰ καὶ τούτων καὶ τούτων ὁμοίως καταγελασόμεθα.

P. 782 B. lin. 3. καὶ οὐκ ἀπὸ προαιρέσεως. Vetus, *nec ex voluntatis rectitudine*. “Non eo consilio ut Christianus fieret, et sic ad dominum rediret.” *Raphel*.

P. 783 B. lin. 2. διὰ τὸ μέγα φρονεῖν. “Plenior exiret sententia, si additum foret, τῇ ταπεινούσθαι.” *Hemst.* Lenior foret correctio, διὰ τὸ διὰ τοῦτο μ. φρ. Cf. infra p. 784 D.

Ibid. ἢ καὶ οἰκέτης. “Hic intelligi vult Dunaeus *consanguineum*, ut docet Eustathius. Sed ego valde dubito.” *Raphel*. Et nos. Vetus, *aut etiam servus*.

P. 784 A. lin. penult. δι' αὐτὸ δὴ τοῦτο; Intellige *secundam* Danielis in fossam leonum demissionem, quae memoratur Bel et Drac. 38.

P. 785 B. not. x. ἀποδωσόμεθα. Insolenter dictum pro ἀποδώσομεν; sed ita supra p. 619 F. ἀποδίδου τὸ ὀφειλόμεν διὰ τῶν παιδῶν. Harpocration: Ἀποδιδόντες, Ἀντιφῶν ἐν τῇ περὶ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου, ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. Ἐξῆς δὲ φησιν ἀποδιδόμεθα, ἦτοι ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόμεν, ἢ ἀντὶ τοῦ πιπράσκομεν.

HOM. III.

P. 786 B. not. d. Pro παραινέειν ex sola Catena περαινέειν, quod olim conjectura assecuti eramus, arripuimus. Ambigue Vetus: *Nihil tantam impetrandi vim habere solet*.

P. 786 D. lin. 2. πρὸς ἐμὲ ἔχεις τὴν ὀφειλήν. “Verba juris solennia, cum alter alterius nomen in se recipit. . . . Πρὸς ἐμὲ autem est *apud me*, aut *pene me*, vel *mecum agas licet de nomine*.” *Dun.*

Ibid. lin. 4. “Γραμματεῖον ἐκτελέσαι est *cautionem* seu *chirographum dare*. Nam et in Evangelio λάβε σου τὸ γραμματεῖον, Vetus Interpres, *cautionem*.” *Dun.* Falsus est Ambrosius, *litteras huiusmodi scribere*, vertens.

P. 786 F. not. v. “Mihī non dubium est, quin exemplar Graecum sit mendosum, et ante σφόδρα exciderit particula μὴ, vel incuria librariorum, vel quod ita rectum putarint, ne in eadem periodo μὴ bis poneretur, rem parum considerantes. Paulus enim rem ita temperabat, ut neque negligeret ageret, ne non curae sibi habere videretur, neque nimis sollicitus, ne diffidentiae suspicionem praeberet.” *Raphel*. Negativam nos ex Catena assumimus. Ceterum haec μετὰ πολλῆς τῆς ἀσφαλείας, non cum Vetere, *magna cum fiducia*, nec cum Montef. et *Raphel. magna cum diligentia*, sed *magna cum cautione*, verbo juris solenni verterimus.

P. 787 C. lin. ult. τὸ εἶχεσθαι αὐτοὺς, καὶ τοσοῦτον αὐτοῖς δοῦναι, scilicet

τὸν Παῦλον. Sed hoc est valde obscurum. "Interpres, ut orent ipsum sibi iterum dari: aliam, ut videtur; secutus lectionem." Sav.

P. 787 D. lin. penult. διὰ τοῦτον. Malletus διὰ τοῦτο, sc. τὸ ἐν θλίψει εἶναι αὐτόν. Sed Vetus, propter hunc.

P. 787 F. lin. penult. "Haec quidem verba, Ἐραστός γάρ, φησὶν, ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, sunt ex 2 Tim. iv. sed quorsum hic inseruntur, cum de Dema agatur, non de Erasto? Haec igitur omnino tollenda, et ex eodem Cap. v. 10. Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, haud dubie reponenda." Dup.

P. 788 A. lin. 6. δυσωπῶν αὐτόν. Pro αὐτόν, nunc videmus αὐτοὺς esse in E. Veron. fortasse recte. Nam non solum Philemonem, sed domesticos ejus ad gratiam cum Onesimo ineundam hortatur. Vid. supra p. 787 C.

P. 788 B. lin. 6. εἰ μὲν ποιᾷ τὰ τῆς εὐλογίας, εὐλόγηται, εἰ ἔλαε τὸν πλησίον. Vetus, siquidem digna benedictione peregeris: benedicet, si pauperi eleemosynam tribuas. Hoc, ut videtur, auctore, Montefalconius pōis, εὐλογήσει et ἔλαεῖς contra fidem librorum edidit.

P. 788 C. lin. 5. Καλὸν τὸ πρᾶγμα; Sic Veron. Sav. et libri omnes. Vetus, Bona res misericordia. Huic nimis tribuens Morellus imperite legit, καλὸν τὸ πρᾶγμα; ἔλεος τί οὖν κ. τ. εἰ. Distinctionem correxit Montef. καλὸν τὸ πρᾶγμα ἔλεος· τί οὖν κ. τ. εἰ.

P. 788 D. not. x. Constructio non sollicitanda, φιλανθρωπεύεσθαί τινα. Sic Tom. X. p. 541 C. φιλανθρώπενσαι (unus add. πρὸς) τὸν ἀδελφόν. Tom. XII. p. 457 D. εἰ γὰρ ἀναξίους ὄντας ἡμᾶς εὐεργετεῖ ὁ θεὸς, καὶ ἡμαρτηκώτας φιλανθρωπεύεται.

P. 790 A. lin. 5. τὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς διαθῶσιν. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 86 E.

A List of Books

RECENTLY PUBLISHED BY

JOHN HENRY AND JAMES PARKER,
OXFORD, AND 377, STRAND, LONDON.

NEW THEOLOGICAL WORKS.

REV. DR. MOBERLY.

SERMONS ON THE BEATITUDES, with others mostly preached before the University of Oxford; to which is added a Preface relating to the recent volume of "Essays and Reviews." By the Rev. GEORGE MOBERLY, D.C.L., Head Master of Winchester College. 8vo., price 10s. 6d.

ARCHDEACON CHURTON.

A MEMOIR OF THE LATE JOSHUA WATSON, Esq. By the Venerable Archdeacon CHURTON. 2 vols., post 8vo., with Portrait, 15s.

THE LATE REV. H. NEWLAND.

A NEW CATENA ON ST. PAUL'S EPISTLES.—A PRACTICAL AND EXEGETICAL COMMENTARY ON THE EPISTLES OF ST. PAUL: in which are exhibited the Results of the most learned Theological Criticisms, from the Age of the Early Fathers down to the Present Time. Edited by the late Rev. HENRY NEWLAND, M.A., Vicar of St. Mary Church, Devon, and Chaplain to the Bishop of Exeter. Vol. I., containing THE EPISTLE TO THE EPHESIANS. 8vo., 10s. 6d.

————— Vol. II., containing THE EPISTLE TO THE PHILIPPIANS. 8vo., cl., 7s. 6d.

REV. WILLIAM BRIGHT.

A HISTORY OF THE CHURCH, from the EDICT of MILAN, A.D. 313, to the COUNCIL of CHALCEDON, A.D. 451. By WILLIAM BRIGHT, M.A., Fellow of University College, Oxford; late Professor of Ecclesiastical History in the Scottish Church. Post 8vo., price 10s. 6d.

ARCHBISHOP LAUD.

LETTERS OF ARCHBISHOP LAUD, now first published from the Original MSS. Edited by the Rev. JAMES BLISS, M.A., Oriel College, Oxford, (Anglo-Catholic Library.) 8vo., price 13s. cloth.

THE LORD BISHOP OF OXFORD.

THE REVELATION OF GOD THE PROBATION OF MAN.

Two Sermons preached before the University of Oxford, on Sunday, Jan. 27, and Sunday, Feb. 3, 1861. By SAMUEL, LORD BISHOP OF OXFORD, Lord High Almoner to Her Majesty the Queen, and Chancellor of the Order of the Garter. 8vo., price 1s. 6d.

A CHARGE delivered at the Triennial Visitation of the Diocese, November, 1860. By SAMUEL, LORD BISHOP OF OXFORD, Lord High Almoner to Her Majesty the Queen, and Chancellor of the Order of the Garter. Published by request. 8vo., 1s. 6d.

THE ORDINATION SERVICE. ADDRESSES ON THE QUESTIONS TO THE CANDIDATES FOR ORDINATION. By the Right Rev. the LORD BISHOP OF OXFORD. Third Edition. Crown 8vo., cloth, 6s.

MONTAGU BURROWS, M.A.

PASS AND CLASS. An Oxford Guide-Book through the Courses of *Literæ Humaniores*, Mathematics, Natural Science, and Law and Modern History. By MONTAGU BURROWS, M.A. *Second Edition, with some of the latest Examination Papers.* Fcap. 8vo., cloth, 5s.

REV. R. W. MORGAN.

ST. PAUL IN BRITAIN; OR, THE ORIGIN OF BRITISH AS OPPOSED TO PAPAL CHRISTIANITY. By the Rev. R. W. MORGAN, Perpetual Curate of Tregynon, Montgomeryshire, Author of "Verities of the Church," "The Churches of England and Rome," "Christianity and Infidelity intellectually contrasted," &c. Crown 8vo., cloth, 4s.

REV. T. LATHBURY, M.A.

A HISTORY OF THE BOOK OF COMMON PRAYER, AND OTHER AUTHORIZED BOOKS, from the Reformation; and an Attempt to ascertain how the Rubrics, Canons, and Customs of the Church have been understood and observed from the same time: with an Account of the State of Religion in England from 1640 to 1660. By the Rev. THOMAS LATHBURY, M.A., Author of "A History of the Convocation," "The Nonjurors," &c. *Second Edition, with an Index.* 8vo., 10s. 6d.

REV. E. B. PUSEY, D.D.

THE COUNCILS OF THE CHURCH, from the Council of Jerusalem, A.D. 51, to the Council of Constantinople, A.D. 381; chiefly as to their Constitution, but also as to their Objects and History. By the Rev. E. B. PUSEY, D.D., Regius Professor of Hebrew; Canon of Christ Church; late Fellow of Oriel College. 8vo., 10s. 6d.

NINE SERMONS preached before the University of Oxford, and printed chiefly A.D. 1843—1865, now collected into one volume. By the Rev. E. B. PUSEY, D.D. 8vo., 9s.

PROFESSOR NEATE.

THREE LECTURES ON TAXATION, ESPECIALLY THAT OF LAND, delivered at Oxford, in the year 1861. By CHARLES NEATE, M.A., Fellow of Oriel College; Professor of Political Economy in the University of Oxford. 8vo., price 1s. 6d.

PROFESSOR BERNARD.

ON THE PRINCIPLE OF NON-INTERVENTION. A Lecture delivered in the Hall of All Souls' College. By MOUNTAGUE BERNARD, M.A., Chichele Professor of International Law and Diplomacy in the University of Oxford. 8vo., price 1s.

PROFESSOR GOLDWIN SMITH.

THE FOUNDATION OF THE AMERICAN COLONIES. A Lecture delivered before the University of Oxford, June 12, 1860. By GOLDWIN SMITH, M.A., Regius Professor of Modern History. 8vo., price 1s.

PROFESSOR STANLEY.

THREE INTRODUCTORY LECTURES ON THE STUDY OF ECCLESIASTICAL HISTORY. By ARTHUR PENRYN STANLEY, M.A., Regius Professor of Ecclesiastical History, and Canon of Christ Church. 8vo., sewed, 2s. 6d.

EDITOR OF GLOSSARY.

SOME ACCOUNT OF DOMESTIC ARCHITECTURE IN ENGLAND, from Richard II. to Henry VIII. (or the Perpendicular style.) With Numerous Illustrations of Existing Remains from Original Drawings. By the EDITOR OF "THE GLOSSARY OF ARCHITECTURE." In 2 vols., 8vo., 1l. 10s.

Also,

VOL. I.—FROM WILLIAM I. TO EDWARD I. (or the Norman and Early English styles). 8vo., 21s.

VOL. II.—FROM EDWARD I. TO RICHARD II. (the Edwardian Period, or the Decorated Style). 8vo., 21s.

*The work complete, with 400 Engravings, and a General Index,
4 vols. 8vo., price £3 12s.*

PROFESSOR WILLIS.

FACSIMILE OF THE SKETCH-BOOK OF WILARS DE HONCORT, an Architect of the Thirteenth Century. With Commentaries and Descriptions by MM. LASSUS and QUICHERAT. Translated and Edited, with many additional Articles and Notes, by the Rev. ROBERT WILLIS, M.A., F.R.S., Jacksonian Professor at Cambridge, &c. With 64 Facsimiles, 10 Illustration Plates, and 43 Woodcuts. Royal 4to., cloth, 2l. 10s.

The English letterpress separate, for the purchasers of the French edition, 4to., 15s.

RAYMOND BORDEAUX.

SPECIMENS OF MEDIEVAL IRONWORK. *Serrurerie du Moyen-Age*, par RAYMOND BORDEAUX. Forty Lithographic Plates, by G. Bouet, and numerous Woodcuts. Small 4to., cloth, 20s.

JOHN HEWITT.

ANCIENT ARMOUR AND WEAPONS IN EUROPE. By JOHN HEWITT, Member of the Archæological Institute of Great Britain. Vols. II. and III., comprising the Period from the Fourteenth to the Seventeenth Century, completing the work, 1l. 12s. Also Vol. I., from the Iron Period of the Northern Nations to the end of the Thirteenth Century, 18s. The work complete, 3 vols., 8vo., 2l. 10s.

REV. HERBERT HAINES.

A MANUAL FOR THE STUDY OF MONUMENTAL BRASSES. With numerous Illustrations, and a List of those remaining in the British Isles. By the Rev. HERBERT HAINES, M.A. 2 vols., Medium 8vo., price £1 1s.

M. VIOLET-LE-DUC.

THE MILITARY ARCHITECTURE OF THE MIDDLE AGES, Translated from the French of M. VIOLET-LE-DUC. By M. MACDERMOTT, Esq., Architect. With the 151 original French Engravings. Medium 8vo., cloth, price £1 1s.

REV. C. H. HARTSHORNE.

AN HISTORICAL AND ARCHITECTURAL ACCOUNT OF ENGLISH CASTLES. By the Rev. C. H. HARTSHORNE, M.A. With numerous Engravings. Medium 8vo. [*In the press.*]

OUR ENGLISH HOME: its Early History and Progress. With Notes on the Introduction of Domestic Inventions. Crown 8vo., 5s.

OXFORD LENTEN SERMONS.

A SERIES OF SERMONS preached in Oxford during the Season of Lent, 1859. Fcap. 8vo., 5s.

THE DEAN OF FERNS.

THE LIFE AND CONTEMPORANEOUS CHURCH HISTORY OF ANTONIO DE DOMINIS, Archbishop of Spalatro, which included the Kingdoms of Dalmatia and Croatia; afterwards Dean of Windsor, Master of the Savoy, and Rector of West Hsley in the Church of England, in the reign of James I. By HENRY NEWLAND, D.D., Dean of Ferns. 8vo., cloth lettered, 7s.

REV. L. P. MERCIER.

CONSIDERATIONS RESPECTING A FUTURE STATE. By the Rev. LEWIS P. MERCIER, M.A., University College, Oxford. Fcap. 8vo., 4s.

REV. H. DOWNING.

SHORT NOTES ON THE ACTS OF THE APOSTLES, intended for the use of Teachers in Parish Schools, and other Readers of the English Version. By HENRY DOWNING, M.A., Incumbent of St. Mary's, Kingswinford. Fcap. 8vo., cloth, 2s.

REV. J. M. NEALE.

A HISTORY OF THE SO-CALLED JANSENIST CHURCH OF HOLLAND; with a Sketch of its Earlier Annals, and some Account of the Brothers of the Common Life. By the Rev. J. M. NEALE, M.A., Warden of Sackville College. 8vo., cloth, 10s. 6d.

REV. T. T. CARTER.

LIFE of JOHN ARMSTRONG, D.D., late Lord Bishop of Grahamstown. By the Rev. T. T. CARTER, M.A., Rector of Clewer. With an Introduction, by SAMUEL, LORD BISHOP OF OXFORD. Third Edition. Fcap. 8vo., with Portrait, cloth, 7s. 6d.

THE LATE BISHOP ARMSTRONG.

ESSAYS ON CHURCH PENITENTIARIES. Fcap. 8vo., cloth, price 2s. 6d.

THE PASTOR IN HIS CLOSET; or, A Help to the Devotions of the Clergy. By JOHN ARMSTRONG, D.D., late Lord Bishop of Grahamstown. Second Edition. Fcap. 8vo., cloth, 2s.

ST. AUGUSTINE.

ST. AUGUSTINE'S EXPOSITIONS ON THE BOOK OF PSALMS, translated with Notes and Indices. Complete in Six Volumes, 8vo., price in cloth, 2l. 16s. 6d.

ST. ANSELM.

MEDITATIONS AND SELECT PRAYERS, by St. ANSELM, formerly Archbishop of Canterbury. Edited by E. B. PUSEY, D.D. Fcap. 8vo., 5s.

CUR DEUS HOMO, or WHY GOD WAS MADE MAN; by St. ANSELM. Fcap. 8vo., 2s. 6d.

PAROCHIAL SERMONS, by the Rev. HENRY W. BURROWS, B.D., Perpetual Curate of Christ Church, St. Pancras. Fcap. 8vo., cloth, 6s.

Second Series. Fcap. 8vo., cloth, 5s.

PARISH SERMONS. Second Series. By WILLIAM FRASER, B.C.L., Vicar of Alton, Staffordshire, and Domestic Chaplain to the Earl of Shrewsbury and Talbot. Fcap. 8vo., cloth, red edges, 3s.

THE WISDOM OF PIETY, AND OTHER SERMONS, addressed chiefly to Undergraduates. By the Rev. FREDERICK MEYRICK, M.A., Her Majesty's Inspector of Schools; Fellow of Trinity College; late Select Preacher before the University of Oxford, and Her Majesty's Preacher at Whitehall. Crown 8vo., 4s.

THE YEAR OF THE CHURCH. A Course of Sermons by the late Rev. RICHARD WEBSTER HUNTLEY, M.A., sometime Fellow of All Souls' College, Oxford; Rector of Boxwell-cum-Leighterton, Gloucestershire, and Vicar of Alberbury, Salop; and for eleven years Proctor in Convocation for the Clergy of the Diocese of Gloucester and Bristol: with a short Memoir by the Editor, the Rev. SIR GEORGE PREVOST, Bart., M.A. Fcap. 8vo., cloth lettered, 7s. 6d.

LEAMINGTON COLLEGE SERMONS. — School Life. — Sermons preached in the Chapel of Leamington College. By THOMAS BURBIDGE, LL.D., Master of the College. Fcap. 8vo., cloth, 5s.

ARMSTRONG'S PAROCHIAL SERMONS. Parochial Sermons, by JOHN ARMSTRONG, D.D., late Lord Bishop of Grahamstown. A New Edition, Fcap. 8vo., cloth, 5s.

ARMSTRONG'S SERMONS FOR FASTS AND FESTIVALS. A new Edition. Fcap. 8vo., 5s.

PLAIN SERMONS ON THE BOOK OF COMMON PRAYER. By a Writer in the "Tracts for the Christian Seasons." Fcap. 8vo., cloth, 5s.

SHORT SERMONS FOR FAMILY READING. Ninety Short Sermons for Family Reading, following the course of the Christian Seasons. By the Author of "A Plain Commentary on the Gospels." 2 volumes, cloth, 8s.

SINGLE SERMONS.

Rev. H. P. Liddon.
OUR LORD'S ASCENSION THE CHURCH'S GAIN. A Sermon preached before the University, in the Cathedral Church of Christ, at Oxford, on Ascension-day, 1860. By H. P. LIDDON, M.A., Student of Christ Church, and Vice-Principal of St. Edmund Hall. 8vo., price 1s.

Rev. H. P. Liddon.
OUR LORD'S EXAMPLE THE STRENGTH OF HIS MINISTERS. A Sermon preached in the Cathedral Church of Christ in Oxford, at the General Ordination of the Lord Bishop of Oxford, on the Fourth Sunday in Advent, 1860. By HENRY PARRY LIDDON, M.A., Student of Christ Church, and Vice-Principal of St. Edmund Hall. Published by desire of his Lordship and of the Clergy ordained. 8vo., price 1s.

Dr. Stanley.
FREEDOM AND LABOUR. Two Sermons preached before the University

of Oxford. By ARTHUR PENRHYN STANLEY, D.D., Regius Professor of Ecclesiastical History, and Canon of Christ Church. Second Edition. 8vo., price 1s. 6d.

Rev. H. J. Rose.
THE QUESTION, "WHY SHOULD WE PRAY FOR FAIR WEATHER?" ANSWERED. A Sermon preached at the Harvest-home Service at Market Harborough, October 24, 1860. By H. J. ROSE, B.D., Rector of Houghton Conquest, and late Fellow of St. John's College, Cambridge. Published by request. Fcap. 8vo., price 6d.

Rev. Coker Adams.
THE TESTIMONY OF JESUS. A Sermon preached at New College, on Trinity Sunday, MDCCCLX. before the University of Oxford. By the Rev. COKER ADAMS, M.A., Fellow of New College. 8vo., price 1s.

REV. P. FREEMAN.

THE PRINCIPLES OF DIVINE SERVICE. An Inquiry concerning the true manner of understanding and using the order for Morning and Evening Prayer, and for the Administration of the Holy Communion in the English Church. Vol. I. 8vo., cloth, 10s. 6d. Vol. II., Part I. containing THE HOLY EUCHARIST considered as a MYSTERY. 8vo., cloth, 6s.

THE BOOK OF PSALMS.

A PLAIN COMMENTARY ON THE BOOK OF PSALMS, (Prayer-book Version,) chiefly grounded on the Fathers; *for the use of Families.* 2 vols. fcap. 8vo., cloth, 10s. 6d.

DAILY SERVICES.

DAILY SERVICES OF THE CHURCH OF ENGLAND.

A new Edition, on thick paper and in clear type, with red Rubrics, in 2 vols., crown 8vo., morocco, 1l. 10s. Also on thin paper, in one volume crown 8vo., morocco, 16s.

Both editions of this work may be had in a variety of elegant bindings.

REV. J. DAVISON.

DISCOURSES ON PROPHECY, in which are considered its Structure, Use, and Inspiration; being the substance of Twelve Sermons preached in the Chapel of Lincoln's-Inn, by JOHN DAVISON, B.D. Sixth and cheaper Edition. 8vo., cloth, 9s.

REV. J. S. BARTLETT.

A BRIEF HISTORY OF THE CHRISTIAN CHURCH, from the First Century to the Reformation. By the Rev. J. S. BARTLETT. Fcap. 8vo., cloth, 2s. 6d.

MRS. HAMILTON GRAY.

THE EMPIRE AND THE CHURCH, from Constantine to Charlemagne. By Mrs. HAMILTON GRAY. Crown 8vo., cloth, 12s.

REV. C. E. KENNAWAY.

PERDITA AND ANGELINA; OR, THE LOST ONE FOUND.

An Anglo-Roman Dialogue. By the Rev. C. E. KENNAWAY. Together with Romeward and Homeward. Fcap. 8vo., cloth, 3s. 6d. Pt. II., separately, 1s.

REV. A. WOODGATE.

ANOMALIES IN THE ENGLISH CHURCH no just grounds for Seceding; or, The Abnormal Condition of the Church considered with reference to the Analogy of Scripture and of History. By HENRY ARTHUR WOODGATE, B.D. Fcap. 8vo., cloth, 2s. 6d.

REV. E. MONRO.

PLAIN SERMONS ON THE BOOK OF COMMON PRAYER.

By a Writer in the "Tracts for the Christian Seasons." Fcap. 8vo., cloth, 5s.

HISTORICAL AND PRACTICAL SERMONS ON THE SUFFERINGS AND RESURRECTION OF OUR LORD.

By a Writer in the Tracts for the Christian Seasons. 2 vols., fcap. 8vo. cloth, 10s.

SERMONS ON NEW TESTAMENT CHARACTERS.

By the Author of "Sermons on the Prayer-book," and "On the Sufferings and Resurrection of our Lord." Fcap. 8vo., 4s.

REV. G. ARDEN.

BREVIATES FROM HOLY SCRIPTURE, arranged for use by the

Bed of Sickness. By the Rev. G. ARDEN, M.A., Rector of Winterborne-Came; Domestic Chaplain to the Right Hon. the Earl of Devon; Author of "A Manual of Catechetical Instruction." Fcap. 8vo. *Second Edition.* 2s.

THE CURE OF SOULS. By the Rev. G. ARDEN, M.A.

Fcap. 8vo., 2s. 6d.

OXFORD SERIES OF DEVOTIONAL WORKS.

THE IMITATION OF CHRIST.

FOUR BOOKS. By Thomas A KEMPIS. A new Edition, revised, handsomely printed on tinted paper in fcap. 8vo., with Vignettes and red borders, cl., 5s.; antique calf, red edges, 10s. 6d.

LAUD'S DEVOTIONS.

THE PRIVATE DEVOTIONS of Dr. WILLIAM LAUD, Archbishop of Canterbury, and Martyr. A new and revised Edition, with Translations to the Latin Prayers, handsomely printed with Vignettes and red lines. Fcap. 8vo., antique cloth, 5s.

WILSON'S SACRA PRIVATA.

THE PRIVATE MEDITATIONS, DEVOTIONS, and PRAYERS of the Right Rev. T. WILSON, D.D., Lord Bishop of Sodor and Man. Now first printed entire. From the Original Manuscripts. Fcap. 8vo., 6s.

ANDREWES' DEVOTIONS.

DEVOTIONS. By the Right Rev. Father in God, LAUNCELOT ANDREWES, Translated from the Greek and Latin, and arranged anew. Fcap. 8vo., 5s.; morocco, 8s.; antique calf, red edges, 10s. 6d.

SPINCKES' DEVOTIONS.

TRUE CHURCH OF ENGLAND MAN'S COMPANION IN THE CLOSET; or, a complete Manual of Private Devotions, collected from the Writings of eminent Divines of the Church of England. Sixteenth Edition, corrected. Fcap. 8vo., floriated borders, cloth, antique, 4s.

The above set of 5 Volumes, in neat grained calf binding, £2 2s.

TAYLOR'S HOLY LIVING.

THE RULE AND EXERCISES OF HOLY LIVING. By BISHOP JEREMY TAYLOR. In which are described the means and instruments of obtaining every virtue, and the remedies against every vice. *In antique cloth binding, 4s.*

TAYLOR'S HOLY DYING.

THE RULE AND EXERCISES OF HOLY DYING. By BISHOP JEREMY TAYLOR. In which are described the means and instruments of preparing ourselves and others respectively for a blessed death, &c. *In antique cloth binding, 4s.*

WORKS OF THE
Standard English Divines,

AT THE FOLLOWING PRICES IN CLOTH.

- ANDREWES' (BP.) COMPLETE WORKS. 11 vols. 8vo., £3 6s.
 ANDREWES' (BP.) SERMONS. *Second Edition.* 5 vols., £1 15s.
 BEVERIDGE'S (BP.) COMPLETE WORKS. 12 vols. 8vo., £4 4s.
 BEVERIDGE'S (BP.) ENGLISH WORKS. 10 vols. 8vo., £3 10s. 6d.
 BRAMHALL'S (ABP.) WORKS. 5 vols. 8vo., £1 15s.
 BULL'S (BP.) HARMONY OF THE APOSTLES ST. PAUL AND
 ST. JAMES ON JUSTIFICATION. 2 vols., 10s.
 BULL'S (BP.) DEFENCE OF THE NICENE CREED. 2 vols.
 8vo., 10s.
 BULL'S (BP.) JUDGMENT OF THE CATHOLIC CHURCH.
 8vo., 6s.
 COSIN'S (BP.) WORKS. 5 vols. 8vo., £1 10s.
 HAMMOND'S PRACTICAL CATECHISM. 8vo., 5s.
 HAMMOND'S MISCELLANEOUS WORKS. 8vo., 5s.
 HAMMOND'S SERMONS. 2 Parts. 8vo., 10s.
 HICKES'S TREATISES ON THE CHRISTIAN PRIESTHOOD.
 3 vols. 8vo., 15s.
 JOHNSON'S (JOHN) UNBLOODY SACRIFICE. 2 vols. 8vo., 10s.
 JOHNSON'S (JOHN) ENGLISH CANONS. 2 vols. 8vo., 12s.
 LAUD'S (ABP.) COMPLETE WORKS. 7 vols. 8vo., £3 3s.
 TAYLOR'S (BP. JER.) WORKS (EDEN'S ED.) 10 vols., £5 5s.
 THORNDIKE'S (HERBERT) THEOLOGICAL WORKS. 10 vols.
 8vo., £2 10s.
 WILSON'S (BP.) WORKS. Vols. II. to VI., £2 12s. 6d.

Vol. I., containing the LIFE OF BISHOP WILSON, &c., by the
 Rev. JOHN KEBLE, M.A., is in the press.

 THE AUTHOR OF "THE CHRISTIAN YEAR."

THE CHRISTIAN YEAR. Thoughts in verse for the Sundays and Holydays throughout the Year. *Imperial Octavo*, with Illuminated Titles,—Cloth, 1*l.* 5*s.*; morocco, 1*l.* 11*s.* 6*d.*; best morocco, 2*l.* 2*s.* *Octavo Edition*,—Large type, cloth, 10*s.* 6*d.*; morocco by Hayday, 21*s.*; antique calf, 18*s.* *Foolscap Octavo Edition*,—Cloth, 7*s.* 6*d.*; morocco, 10*s.* 6*d.*; morocco by Hayday, 15*s.*; antique calf, 12*s.* *32mo. Edition*,—Cloth, 8*s.* 6*d.*; morocco, plain, 5*s.*; morocco by Hayday, 7*s.* *Cheap Edition*,—Cloth, 1*s.* 6*d.*; bound, 2*s.*

LYRA INNOCENTIIUM. Thoughts in Verse for Christian Children. *Foolscap Octavo Edition*,—Cloth, 7*s.* 6*d.*; morocco, plain, 10*s.* 6*d.*; morocco by Hayday, 15*s.*; antique calf, 12*s.* *18mo. Edition*,—Cloth, 6*s.*; morocco, 8*s.* 6*d.* *32mo. Edition*,—Cloth, 3*s.* 6*d.*; morocco, plain, 5*s.*; morocco by Hayday, 7*s.* *Cheap Edition*,—Cloth, 1*s.* 6*d.*; bound, 2*s.*

THE AUTHOR OF "THE CATHEDRAL."

THE CATHEDRAL. Foolscap 8vo., cloth, 7*s.* 6*d.*; 32mo., with Engravings, 4*s.* 6*d.*

THOUGHTS IN PAST YEARS. The Sixth Edition, with several new Poems, 32mo., cloth, 4*s.* 6*d.*

THE BAPTISTERY; or, The Way of Eternal Life. 32mo., cloth, 3*s.* 6*d.*

*The above Three Volumes uniform, 32mo., neatly bound in morocco, 18*s.**

THE CHRISTIAN SCHOLAR. Foolscap 8vo., 10*s.* 6*d.*; 32mo., cloth, 4*s.* 6*d.*

THE SEVEN DAYS; or, The Old and New Creation. Second Edition, foolscap 8vo., 7*s.* 6*d.*

MORNING THOUGHTS. By a CLERGYMAN. Suggested by the Second Lessons for the Daily Morning Service throughout the year. 2 vols. foolscap 8vo., cloth, 5*s.* each.

THE CHILD'S CHRISTIAN YEAR. Hymns for every Sunday and Holyday throughout the year. Cheap Edition, 18mo., cloth, 1*s.*

COXE'S CHRISTIAN BALLADS. Foolscap 8vo., cloth, 3*s.* Also selected Poems in a packet, sewed, 1*s.*

FLORUM SACRA. By the Rev. G. HUNT SMYTTAN. Second Edition, 16mo., 1*s.*

HISTORICAL TALES, illustrating the chief events in Ecclesiastical History, British and Foreign, adapted for General Reading, Parochial Libraries, &c. In Monthly Volumes, with a Frontispiece, price 1s.

THE Series of Tales now announced will embrace the most important periods and transactions connected with the progress of the Church in ancient and modern times. They will be written by authors of acknowledged merit, in a popular style, upon sound Church principles, and with a single eye to the inculcation of a true estimate of the circumstances to which they relate, and the bearing of those circumstances upon the history of the Church. By this means it is hoped that many, who now regard Church history with indifference, will be led to the perusal of its singularly interesting and instructive episodes.

Each Tale, although forming a link of the entire Series, will be complete in itself, enabling persons to subscribe to portions only, or to purchase any single Tale separately.

Already published.

- No. 1.—THE CAVE IN THE HILLS; or, Cæcilius Viriathus.
- No. 2.—THE EXILES OF THE CEBENNA: a Journal written during the Decian Persecution, by Aurelius Gratianus, Priest of the Church of Arles; and now done into English.
- No. 3.—THE CHIEF'S DAUGHTER; or, The Settlers in Virginia.
- No. 4.—THE LILY OF TIFLIS: a Sketch from Georgian Church History.
- No. 5.—WILD SCENES AMONGST THE CELTS.
- No. 6.—THE LAZAR-HOUSE OF LEROS: a Tale of the Eastern Church in the Seventeenth Century.
- No. 7.—THE RIVALS: a Tale of the Anglo-Saxon Church.
- No. 8.—THE CONVERT OF MASSACHUSETTS.
- No. 9.—THE QUAY OF THE DIOSCURI: a Tale of Nicene Times.
- No. 10.—THE BLACK DANES.
- No. 11.—THE CONVERSION OF ST. VLADIMIR; or, The Martyrs of Kief. A Tale of the Early Russian Church.
- No. 12.—THE SEA-TIGERS: a Tale of Mediæval Nestorianism.
- No. 13.—THE CROSS IN SWEDEN; or, The Days of King Ingi the Good.
- No. 14.—THE ALLELUIA BATTLE; or, Pelagianism in Britain.
- No. 15.—THE BRIDE OF RAMCUTTAH: A Tale of the Jesuit Missions to the East Indies in the Sixteenth Century.
- No. 16.—ALICE OF FOBHING; or, The Times of Jack Straw and Wat Tyler.
- No. 17.—THE NORTHERN LIGHT: a Tale of Iceland and Greenland in the Eleventh Century.
- No. 18.—AUBREY DE L'ORNE; or, The Times of St. Anselm.
- No. 19.—LUCIA'S MARRIAGE; or, The Lions of Wady-Araba.
- No. 20.—WOLFINGHAM; or, The Convict-Settler of Jervis Bay: a Tale of the Church in Australia.
- No. 21.—THE FORSAKEN; or, The Times of St. Dunstan.
- No. 22.—THE DOVE OF TABENNA.—THE RESCUE: A Tale of the Moorish Conquest of Spain.
- No. 23.—LARACHE: a Tale of the Portuguese Church in the Sixteenth Century.
- No. 24.—WALTER THE ARMOURER; or, The Interdict: a Tale of the Times of King John.
- No. 25.—THE CATECHUMENS OF THE COROMANDEL COAST.
- No. 26.—THE DAUGHTERS OF POLA. Family Letters relating to the Persecution of Diocletian, now first translated from an Istrian MS.

ALICE LISLE: A Tale of Puritan Times. Fcap. 8vo., cloth, 4s.

THE SCHOLAR AND THE TROOPER; OR, OXFORD DURING THE GREAT REBELLION. By the Rev. W. E. HEYGATE. *Second Edition.* Fcap. 8vo., cloth, 5s.

SOME YEARS AFTER: A Tale. Fcap. 8vo., cloth lettered, 7s.

ATHELIN; OR, THE CASTLE BY THE SEA. A Tale. By LOUISA STEWART, Author of "Walks at Templecombe," "Floating away," &c. 2 vols., fcap. 8vo. 9s.

MIGNONETTE: A SKETCH. By the Author of "The Curate of Holy Cross." 2 vols., fcap., cloth, 10s.

STORM AND SUNSHINE; OR, THE BOYHOOD OF HERBERT FALCONER. A Tale. By W. E. DICKSON, M.A., Author of "Our Workshop," &c. With Frontispiece, cloth, 2s.

AMY GRANT; OR, THE ONE MOTIVE. A Tale designed principally for the Teachers of the Children of the Poor. *Second Edition.* Fcap. 8vo., cloth, 3s. 6d.

THE TWO HOMES. A Tale. By the Author of "Amy Grant." *Second Edition.* Fcap. 8vo., cloth, 2s. 6d.

DAWN AND TWILIGHT. A Tale. By the Author of "Amy Grant," "Two Homes," &c. 2 vols. fcap. 8vo., cloth, 7s.

KENNETH; OR, THE BEAR-GUARD OF THE GRAND ARMY. By the Author of the "Heir of Redclyffe," "Heartsease," &c., &c. *Third Edition.* Fcap. 8vo., with Illustrations, 5s.

TALES FOR THE YOUNG MEN AND WOMEN OF ENGLAND. A Series of Tales adapted for Lending Libraries, Book Hawkers, &c.

Fcap. 8vo., with Illustrations, strongly bound in coloured wrapper, 1s. each.

No. 1. Mother and Son.	No. 12. The Tenants at Tinkers' End.
No. 2. The Recruit. <i>A new Edition.</i>	No. 13. Windycote Hall.
No. 3. The Strike.	No. 14. False Honour.
No. 4. James Bright, the Shopman.	No. 15. Old Jarvis's Will.
No. 5. Jonas Clint.	No. 16. The Two Cottages.
No. 6. The Sisters.	No. 17. Squitch.
No. 7. Caroline Elton; or, }
Vanity and Jealousy. } 1s.	No. 18. The Politician.
No. 8. Servants' Influence. }	No. 19. Two to One.
No. 9. The Railway Accident.	No. 20. Hobson's Choice. 6d.
No. 10. Wanted, a Wife.	No. 21. Susan. 4d.
No. 11. Irrevocable.	No. 22. Mary Thomas; or, }
Dissent at Evenly. } 4d.

"To make boys learn to read, and then to place no good books within their reach, is to give them an appetite, and leave nothing in the pantry save unwholesome and poisonous food which, depend upon it, they will eat rather than starve."—*Sir W. Scott.*

CATECHETICAL WORKS, Designed to aid the Clergy in Public Catechising. Uniform in size and type with the "Parochial Tracts."

Already published in this Series.

I. CATECHETICAL LESSONS on the Creed. 6d. II. CATECHETICAL LESSONS on the Lord's Prayer. 6d. III. CATECHETICAL LESSONS on the Ten Commandments. 6d. IV. CATECHETICAL LESSONS on the Sacraments. 6d. V. CATECHETICAL LESSONS on the Parables of the New Testament. Part I. Parables I.—XXI. 1s. VI. PART II. PARABLES XXII.—XXXVII. 1s. VII. CATECHETICAL NOTES on the Thirty-Nine Articles. 1s. 6d.	VIII. CATECHETICAL LESSONS on the Order for Morning and Evening Prayer, and the Litany. 1s. IX. CATECHETICAL LESSONS on the Miracles of our Lord. Part I. Miracles I—XVII. 1s. X. PART II. MIRACLES XVIII.—XXXVII. 1s. XI. CATECHETICAL NOTES on the Saints' Days. 1s. QUESTIONS ON THE COLLECTS, EPISTLES, AND GOSPELS, throughout the Year; edited by the Rev. T. L. CLAUGHTON, Vicar of Kidderminster. For the use of Teachers in Sunday-Schools. Two Parts, 18mo., cloth, each 2s. 6d.

COTTAGE PICTURES. Cottage Pictures from the Old Testament. Twenty-eight large Illustrations, coloured by hand. The set, folio, 7s. 6d.

COTTAGE PICTURES from the New Testament, (uniform with above). The set of 28, 7s. 6d.

SCRIPTURE PRINTS FOR PAROCHIAL USE. Printed in Sepia, with Ornamental Borders. Price One Penny each; or the set in an ornamental envelope, One Shilling.

1. The Nativity. 2. St. John Preaching. 3. The Baptism of Christ. 4. Jacob's Dream. 5. The Transfiguration. 6. The Good Shepherd.	7. The Tribute-Money. 8. The Preparation for the Cross. 9. The Crucifixion. 10. Leading to Crucifixion. 11. Healing the Sick. 12. The Return of the Prodigal.

Ninety thousand have already been sold of these prints. They are also kept mounted and varnished, 3d. each.

TALES AND ALLEGORIES reprinted from the "PENNY POST." Fcap. 8vo., with Illustrations.

THE CHILD OF THE TEMPLE. 1s. THE HEART-STONE. 10d. FAIRTON VILLAGE. 8d. FOOTPRINTS IN THE WILDERNESS. 6d. TALES OF AN OLD CHURCH. 4d. MARGARET OF CONWAY. 4d. MARY WILBRAM. 4d.	MARION. 4d. MARY MERTON. 2d. THE TWO WIDOWS. 2d. LEFT BEHIND. 2d. LITTLE TALES. 4d. LITTLE ALLEGORIES. 2d. LITTLE FABLES. 2d.

ANNALS OF ENGLAND. An Epitome of English History. From Cotemporary Writers, the Rolls of Parliament, and other Public Records. 3 vols. fcap. 8vo., with Illustrations, cloth, 15s. *Recommended by the Examiners in the School of Modern History at Oxford.*

Vol. I. From the Roman Era to the deposition of Richard II. Cloth, 5s.

Vol. II. From the Accession of the House of Lancaster to Charles I. Cloth, 5s.

Vol. III. From the Commonwealth to the Death of Queen Anne. Cloth, 5s.

Each Volume is sold separately.

"The book strikes us as being most useful as a Handbook for teachers. It is just the sort of help for a tutor to have lying by him as a guide to his lecture. The main facts he will find marshalled in strict chronological order, and he will be assisted by references to the statute-book and the old chronicles. The 'ANNALS' will, in short, supply the dry bones of an historical lecture, which each teacher must clothe for himself with life and spirit. But the work will also be highly useful to students, especially for the purpose of refreshing the memory and getting details into order, after the perusal of more regular narratives. We trust to see it extensively employed in the Universities. At Oxford it may be especially serviceable. A reliable guide to the original authorities, and one which gives its proper prominence to the early history, may, if it falls into the hands of either students or teachers, do something to dispel the illusion that English history can be profitably studied by beginning at the momentary overthrow of English nationality, and that, after all the labours of Turner, Lingard, Palgrave, Kemble, Lappenberg, and Pauli, David Hume still remains the one correct, orthodox, and unapproachable text-book for its study."—*Saturday Review*.

THE ETHICS OF ARISTOTLE. With Notes by the Rev. W. E. JELF, B.D., Author of "A Greek Grammar," &c. 8vo., cloth, 12s.

The Text separately, 5s. The Notes separately, 7s. 6d.

SOPHOCLIS TRAGEDIÆ, with Notes, adapted to the use of Schools and Universities. By THOMAS MITCHELL, M.A. 2 vols. 8vo., £1 8s.

The Plays may also be had separately, at 5s. each.

ŒDIPUS TYRANNUS.
ŒDIPUS COLONEUS.
ELECTRA.

AJAX.
TRACHINIÆ.
ANTIGONE.

PHILOCTETES.

THUCYDIDES, with Notes, chiefly Historical and Geographical. By the late T. ARNOLD, D.D. With Indices by the Rev. R. P. G. TIDDEMAN. 8vo.

Complete, 3 volumes, 8vo., cloth lettered, £1 16s.

MADVIG'S LATIN GRAMMAR. A Latin Grammar for the Use of Schools. By Professor MADVIG, with additions by the Author. Translated by the Rev. G. F. WOODS, M.A. Uniform with JELF's "Greek Grammar." *Fourth Edition, with an Index of Authors*, 8vo., cloth, 12s.

Competent authorities pronounce this work to be the very best Latin Grammar yet published in England. This new Edition contains an Index to the Authors quoted.

JELF'S GREEK GRAMMAR.—A Grammar of the Greek Language, chiefly from the text of Raphael Kühner. By WM. EDW. JELF, M.A., Student of Ch. Ch. 2 vols. 8vo. *Third Edition*. 11. 10s.

This Grammar is now in general use at Oxford, Cambridge, Dublin, and Durham; at Eton, King's College, London, and other public schools.

A MANUAL OF GREEK AND LATIN PROSE COMPOSITION, specially designed to illustrate the differences of Idiom between those Languages and the English. By E. R. HUMPHREYS, LL.D., late Head Master of Cheltenham Grammar-school. Crown 8vo., cloth, 3s. 6d.

LAWS OF THE GREEK ACCENTS. By JOHN GRIFFITHS, M.A. 16mo. *Fifth Edition*. Price Sixpence.

A NEW SERIES of the Greek and Latin Classics for the use of Schools.

"Mr. Parker is supplying a want long felt, in issuing a series of good classical texts, well edited, and in a cheap form. The expensiveness of our school-books is a crying evil, which cannot be too soon abated. It is absurd extravagance to put costly books into the hands of schoolboys, to be thumbed and torn to pieces, when cheaper ones would answer every useful purpose just as well. In this respect our neighbours on the Continent are far more rational than we are. We look with satisfaction upon Mr. Parker's efforts to bring about an amendment. Though we think it would have been better to announce the editor's name, we willingly bear testimony to the ability with which he has executed his task, and have much pleasure in recommending the Texts as suitable for school purposes."—*Athenæum*.

GREEK POETS.

							Paper.	Bound.
							s. d.	s. d.
Æschylus	2 6	3 0
Aristophanes.	2 vols.	5 0	6 0
Euripides.	3 vols.	5 0	6 6
Or the 6 Plays only	3 0	3 6
Sophocles	2 6	3 0
Homeri Ilias	3 0	3 6
——— Odyssea	2 6	3 0

GREEK PROSE WRITERS.

Aristotelis Ethica	1 6	2 0
Demosthenes de Corona, et Æschines in Ctesiphontem	1 6	2 0
Herodotus.	2 vols.	5 0	6 0
Thucydides.	2 vols.	4 0	5 0
Xenophontis Memorabilia	1 0	1 4
——— Anabasis	1 6	2 0

LATIN POETS.

Horatius	1 6	2 0
Juvenalis et Persius	1 0	1 6
Lucanus	2 0	2 6
Lucretius	1 6	2 0
Phædrus	1 0	1 4
Virgilius	2 0	2 6

LATIN PROSE WRITERS.

Cæsar	2 0	2 6
Cicero De Officiis, de Senectute, et de Amicitia	1 6	2 0
Ciceronis Tusculanarum Disputationum Libri V.	1 6	2 0
Cornelius Nepos	1 0	1 4
Livius.	4 vols.	5 0	6 0
Sallustius	1 6	2 0
Tacitus.	2 vols.	4 0	5 0

THE PLAYS OF SOPHOCLES, with English Notes by Members of the University of Oxford. Complete in 2 vols., cloth, 6s., or separately—

	s. d.		s. d.
Ajax (Text with Notes)	1 0	Antigone	1 0
Electra	1 0	Philoctetes	1 0
Œdipus Rex	1 0	Trachiniæ	1 0
Œdipus Coloneus	1 0		

THE PLAYS OF ÆSCHYLUS, with English Notes by Members of the University of Oxford. Complete in 2 vols., cloth, 7s. 6d.

Prometheus Vinculus (Text with Notes)	1 0	Agamemnon	1 0
Septem Contra Thebas	1 0	Choephoræ	1 0
Persæ	1 0	Eumenides	1 0
		Supplices	1 0

THE PLAYS OF EURIPIDES, with English Notes by Members of the University of Oxford. Complete in 2 vols., cloth, 6s. 6d.

Hecuba (Text with Notes)	1 0	Hippolytus	1 0
Medea	1 0	Phœnissæ	1 0
Orestes	1 0	Alcestis	1 0

"The notes contain sufficient information, without affording the pupil so much assistance as to supersede all exertion on his part."—*Athenæum*, Jan. 27, 1855.

"Be all this as it may, it is a real benefit to public schoolboys to be able to purchase any Greek Play they want for One Shilling. When we were introduced to Greek Plays, about forty

years ago, we had put into our hands a portly 8vo. volume, containing Porson's four Plays, without one word of English in the shape of notes; and we have no doubt the book cost nearer twenty than ten shillings, and after all was nothing near so useful as these neat little copies at One Shilling each."—*Educational Times*.

The Text of SOPHOCLES separately. One vol., cloth, 3s.—The Notes, ditto, 3s.

The Text of ÆSCHYLUS separately. One vol., cloth, 3s.—The Notes, ditto, 3s. 6d.

The Text of EURIPIDES separately. One vol., cloth, 3s. 6d.—The Notes, ditto, 3s.

Pocket Editions of the following have also been published with Short Notes.

DEMOSTHENES.

DE CORONA	2 0	ÆSCHINES IN CTESIPHONTEM	2 0
---------------------	-----	------------------------------------	-----

VIRGIL.

The Bucolics	1 0	The Georgics	2 0
------------------------	-----	------------------------	-----

The First Three Books of the ÆNEID, 1s.

HORACE.

ODES and EPODES	2 0	SATIRES	1 0
---------------------------	-----	-------------------	-----

EPISTLES and ARS POETICA, 1s.

SALLUST.

JUGURTHA	1 6	CATILINE	1 0
--------------------	-----	--------------------	-----

CORNELIUS NEPOS—LIVES (with Short Notes) 1 6

PHÆDRUS—FABLES (ditto) 1 0

HOMER—FIRST SIX BOOKS OF ILIAD (ditto) 2 0

LIVY, BOOKS XXI.—XXIV. (ditto) Cloth, 4s. 6d.; sewed, 4 0

CICERO, ORATIONES IN CATILINAM (ditto), 16mo., sd., 1 0

——— ORATIO PRO MILONE (ditto), 16mo., sewed, 1 0

CÆSAR, DE BELLO GALLICO, Bks. I.—III. (ditto), 16mo., sd., 1 6

In the Press.

Short Notes to CICERO DE SENECTUTE, and ARISTOPHANES' THE KNIGHTS.

THE LITERARY CHURCHMAN. A Journal devoted to the interest and advancement of Religious Literature.

THE LITERARY CHURCHMAN was established in order to extend to RELIGIOUS LITERATURE the advantages which General Literature already possessed in the *Athenæum*, *Literary Gazette*, *Critic*, and other similar journals. Previously, Religious Literature had been dependent for publicity on a few scattered notices in Newspapers or Religious Magazines; while the weekly issue of some twenty or thirty works, bearing more or less on Religious subjects, proved an importance sufficient to demand a journal distinctly set apart for the interests of that class of publications.

SUBSCRIPTIONS.

For the Year	8s. 6d.	For Six Months	4s. 6d.
Ditto Free by post	10s. 6d.	Ditto Free by post	5s. 6d.

THE PENNY POST. A Church of England Illustrated Magazine, issued Monthly. Price One Penny.

That this Magazine is wanted, a circulation of 22,000 copies of each number testifies. It is the *only Penny Magazine* upholding sound Church principles. That it does good, and is appreciated, testimony whence it would be least expected, abundantly proves. But at the same time it must be borne in mind, that this is a small circulation for a Penny religious periodical. Those who differ, depend much upon their periodicals for inculcating doctrine hostile to the Church, and circulate thousands, where the Church of England, unfortunately, circulates only hundreds.

MONTHLY.—ONE PENNY.

Subscribers' names received by all Booksellers and Newsmen.

THE GENTLEMAN'S MAGAZINE.—The times, it is readily allowed, have greatly changed since *Sylvanus Urban* first solicited public attention, but it may be fairly doubted whether the tastes and habits of thought of the educated classes, to whom he addresses himself, have changed in a like degree. Hence he does not fear that History and Antiquities, in their widest sense, can ever become unpalatable to them, but, on the contrary, he is glad to mark an increased avidity in pursuing such studies. This is a state of things that he thinks he may claim a considerable share in bringing about, and the steady progress of which he is desirous of forwarding by all available means. He alludes to the growing appreciation of the Past, as the key to the understanding of the Present, and (in a sense) of the Future, as testified by the formation of Archæological and Literary Societies, which have already achieved much good, and may do still more; and as a means to that end, he devotes a portion of his pages every month, under the title of "ANTIQUARIAN AND LITERARY INTELLIGENCER," to a record of their progress.

It has ever been the desire of *Sylvanus Urban* to see his CORRESPONDENCE a leading feature in his pages, and he has the gratification of reckoning many of the most erudite men of the time as his fellow-workers, who have, through him, conveyed an invaluable amount of knowledge to the world. He invites those of the present day to imitate them. Another important feature has been, and will be, the OBITUARY, to the completeness of which he requests friends or relatives to contribute by communicating fitting notices of eminent persons daily removed by the hand of death from among us.

All Communications to be addressed to Mr. URBAN, 377, STRAND, W.C.

